

Holy Bible

Aionian Edition®

ਪਟਿਆਲ ਬਾਣੀ

Desiya New Testament

AionianBible.org

The world's first Holy Bible untranslation

100% free to copy and print

also known as "The Purple Bible"

Holy Bible Aionian Edition ®

ସତିଆର ବାଣୀ

Desiya New Testament

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 2/21/2024

Source copyright: CC Attribution 4.0

The Word for the World International, 2020

Formatted by Speedata Publisher 4.15.19 (Pro) on 2/26/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

ଦେଶିଆ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal!* However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 201 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Table of Contents

NEW TESTAMENT

ମାତିର	11
ମାର୍କ	92
ଲୁକ୍	147
ଜାନ୍ମ	237
ପେରିତ	306
ରମିୟ	393
୧ମ କରଣ୍ଟିୟ	434
୨ୟ କରଣ୍ଟିୟ	473
ଗାଲାତିୟ	501
ଏପିସିୟ	516
ପିଲିପିୟ	530
କଲେଶିଆ	541
୧ ତେସଲନିକିୟ	550
୨ ତେସଲନିକିୟ	558
୩ ତିମତି	563
୪ ତିମତି	575
ତିତ୍ତୟ	583
ପିଲିମାନ୍	589
ଏବରି	591
ଜାକୁବ	622
୫ ମ ପିତର	632
୬ ଯ ପିତର	643
୭ ମ ଜାନ୍ମ	650
୮ ଯ ଜାନ୍ମ	661
୯ ଯ ଜାନ୍ମ	663
ଜିରଦା	665
ପରକାସିତ	668

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

ଯେବେଳ ଜିପୁ କଇଲା, “ଏ ଦାଦା ଏମନବେ କେମା କରିଦିଆୟ, କାଇବେ ବରଲେ ଏମନ କାଇଟା କଳାଇବି ସେଠା ମାତାନହ୍ତ !”

ଯେମନ ତିପୁର ପଚିଆ ନେଇ କାକେ ମିଳିପି ଦଲ କେହ ପୁଣାଇଲାଇ ।

ଲୁକ ୨୩:୩୪

ମାତିର

୧ ଏଠା ଅଇଲାନି ଜିସୁକିରିସରେ ଆନିଦାଦିମନର ନାହିଁ ତାଳିକା । ସେ ଦାଉଦ ବିସର ରଇଲା ଆରି ଦାଉଦ ଅବରାଆମ ବିସର ରଇଲା । ୨ ଅବରାଆମର ପଥ ଇସାକ, ଇସାକର ପଥ ଜାକୁବ, ଜାକୁବର ପଥ ଜିରଦା ଆରି ତାର ବାଇମନ୍ । ୩ ଜିରଦା ପେରସ୍ ଆରି ଜେରଅର ବାବା ରଇଲା, ତାକର ମାଆ ଅଇଲାନି ତାମର । ପେରସର ପଥ ଏସରନ୍ । ୪ ଏସରନର ପଥ ଆଗାମ, ଆଗାମର ପଥ ଅମିନାଦବ ଅମିନାଦବର ପଥ ନଅସନ୍, ନଅସନର ପିଲା ସଲମନ୍ ୫ ସଲମନର ପଥର ନାହିଁ ବୟଙ୍ଗ, ବୟଙ୍ଗର ମାଆ ରାଥର । ବୟଙ୍ଗର ପଥର ନାହିଁ ଅବେଦ ଆରି ଅବେଦର ମାଆର ନାହିଁ ରୁହ । ଅବେଦର ପଥ ଜୟୟ, ୬ ଦାଉଦ ରାଜାର ସାପନ୍ ବେଳେ ଅନି ଜେତେବଲ୍ ଉସରାଏଲ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବାବିଲନ୍ ଦେସେ ବାନ୍ଧି ମେଇରଇଲା ଜାକ ଯେଡ଼କି ଆନିଦାଦିମନର ତାଳିକା ଆଚେ । ଜୟୟର ପଥ ଦାଉଦ ରାଜା । ଉରିଯୁର ମାଇଜିର ପେଟେ ଅନି ସଲମନ୍କେ ଜନମ ଦେଲା, ୭ ସଲମନର ପଥ ରିଅବିଯୁମ ରିଅବିଯୁମର ପଥ ଅବିଯୁ । ୮ ଅବିଯୁର ପଥ ଆସା, ଆସାର ପଥ ଜିଅସାପର, ଜିଅସାପରେ ପଥ ଜରାମ, ଜରାମର ପଥ ଉଜିଯୁ । ୯ ଉଜିଯୁର ପଥ ଜତାମ, ଜତାମର ପଥ ଆଅସ, ଆଅସର ପଥ ରଜକିଯୁ । ୧୦ ରଜକିଯୁର ପଥ ମନସେଅ, ମନସେଅର ପଥ ଆମନ୍, ଆମନର ପଥ ଜସିଯୁ । ୧୧ ଜସିଯୁ ବାବିଲନ୍ ନଅରେ ବାସା ଅଇରଇଲା ବେଳେ, ଜିକନିଯୁ ଆରି ତାର ବାଇମନ୍ ଜନମ ଅଇଲାଇ । ୧୨ ବାବିଲନେ ବନ୍ଦିଆଇ ସାରଲା ପଚେଅନି ଜିସୁର ଜନମ ଜାକ ଏଡ଼କି ଆନିଦାଦିମନର ତାଳିକା ଆଚେ । ଜିକନିଯୁ ବାବିଲନେ ବାସାଅଇରଇଲା ବେଳେ, ସଲ୍ଟିଏଲ୍ ଜନମ ଅଇଲା, ସଲ୍ଟିଏଲର ପଥ ଜିରୁବାବେଲ୍, ୧୩ ଜିରୁବାବେଲର ପଥ ଅବିଉଦ, ଅବିଉଦର ପଥ ଏଲିଯୁକିମ, ଏଲିଯୁକିମର ପଥ ଅଞ୍ଜୁର । ୧୪ ଅଞ୍ଜୁର ପଥ ସାଦକ, ସାଦକର ପଥ ଆକିମ, ଜାକିନର ପଥ ଏଲିଉଦ, ଏଲିଉଦର ପଥ ଏଲାଜାର, ଏଲାଜାରର ପଥ ମତ୍ତତାନ୍ । ୧୫ ମତ୍ତତାନର ପଥ ଜାକୁବ, ଜାକୁବର ପଥ ଜୟେଷ୍ଠ । ୧୬ ଏ ଜୟେଷ୍ଠ ମରିଯୁମନ୍କେ ବିବା ଅଇରଇଲା । ମରିଯୁମର ପେଟେଅନି ଜିସୁ ଜନମ ଅଇରଇଲା । ଜିସୁ କିରିସଟକେ ମସିଆ ବଲି ମିଥା ନାହିଁ ଆଚେ । ୧୭ ଏନ୍ତାରି ଅବରାଆମରତେଇ ଅନି ଦାଉଦ ରାଜାର ଜାକ ଚତୁର ଉତ୍ତାର, ଦାଉଦରତେଇ ଅନି ବାବିଲନ୍ ବନ୍ଦିରଇଲା ଜାକ

ଚରଦ ଉତ୍ତାର, ଆରି ବାବିଲନେ ବନ୍ଦିଆଇରଇଲା ବେଳେଅନି ଜିପୁକିରିସ୍ଟର
 ଜନମ୍ ଜାକ ଚରଦ ଉତ୍ତାର । ୧୮ ଏଠା ଅଇଲାନି ଜିପୁ କିରିସ୍ଟର ଜନମ୍
 ବିପର । ଜିପୁର ମା ମରିୟମର ସଞ୍ଚୁ ଜୟେଷ୍ଠ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାର
 ପାଇ ବିବା ମାଙ୍ଗନି ଅଇରଇଲା । ମାତର ସେମନର ବିବା ନ ଅଇତେ ସୁକଳ
 ଆଦମାଇ ଅନି ଗାର୍ଗତେ ଅଇରଇବାଟା ମରିୟମ୍ ଜାନିପାରିଲା । ୧୯ ଜୟେଷ୍ଠ
 ଗଟେକ୍ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ରଇଲା ଆରି ସବୁବେଳେ ସତ୍ କାମ୍ କରତେରଇଲା
 । ଆରି ମରିୟମର୍କେ ଲକ୍ଷମନର ଟାନେ ନିହୃ କାତା ସୁନାଇବାକେ ମନ୍
 ନ କରତେ ରଇଲା । ସେଗାରପାଇ କେ ନାଜାନ୍ତେ ତାର ବିବା ମାଙ୍ଗନି
 ପିଟାଇଦେବାକେ ଉପାଇ ପାଂଚତେ ରଇଲା । ୨୦ ସେ ଏହି ଉପାଇ ପାଂଚଲା
 ବେଳେ, ଜୟେଷ୍ଠକେ ଗଟେକ୍ ପରମେସରର ଦୁତ ସଫେନ ଦେକାଇ ଅଇ
 କଇଲା, ଏ ଦାଉଦର ନାତିର ତିତି ଜୟେଷ୍ଠ, ତରନାଇ । ମରିୟମର୍କେ
 ମାଇଜି କରି ସଞ୍ଚୁଥ । କାଇକେବଇଲେ ସୁକଳ୍ ଆଦମାଇ ଅନି ସେ ଗାର୍ଗତେ
 ଅଇଲାଆଚେ । ୨୧ ତାରଟାନେଅନି ଗଟେକ୍ ପିଲା ଜନମ୍ ଅଇସି, ତମେ
 ତାକେ ଜିପୁ ବଲି ନାଉଁ ଦିଆସି, କାଇକେବଇଲେ ସେ ତାର ଲକ୍ଷମନର୍କେ
 ସେମନର ପାପେଅନି ଉଦାର କରସି । ୨୨ ଆଇବା ଦିନମନ୍କେ କାଇଟା
 ଅଇସି ବଲି, ପରମେସର ଗଟେକ୍ ବଦିପଢ଼ିବକତାକେ ପାଟାଇ ଜନ୍ କାତା
 ସୁନାଇରଇଲା, ସେଟା ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାକେ ଏ ସବୁ ଅଇଲା । ୨୩ ଗଟେକ୍
 ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି ଗାର୍ଗତେ ଅଇ ପିଲା ଜନମ୍ କରସି, ଆରି ସେ ପିଲା ଲକ୍ଷମନର ଟାନେ
 ଲମାନୁଷଳ ବଲି ନାମାଇ ଅଇସି, ଏ ନାଉଁର ଅରତ ଅଇଲାନି, ପରମେସର
 ଆମର ସଞ୍ଚୁ ଆଚେ । ୨୪ ଜୟେଷ୍ଠ ସଇଲା ଟାନେଅନି ଉଚି, ପରମେସରର
 ଦୁତ ଜେନ୍ତି କଇରଇଲା, ସେନ୍ତି କଲା । ମରିୟମର୍କେ ବିବା ଅଇଲା । ୨୫
 ମାତର ସେ ପିଲା ଜନମ୍ ନ ଅଇବା ଜାକ ମରିୟମ୍ ସଞ୍ଚୁ ସୁଆବସା କରେନାଇ
 । ଜୟେଷ୍ଠ ସେ ପିଲାକେ ଜିପୁ ବଲି ନାଉଁ ଦେଲା ।

୨ ଏରଦ ରାଜାର ସାପନ୍ ବେଳେ, ଜିଉଦା ରାଇଜର ବେଢ଼ିଇମେ ଜିପୁ
 ଜନମ୍ ଅଇଲା । ଜନମ୍ ଅଇ ଚନେକ୍ ଜିବାକେ ପୁରୁବ ଦେପର କେତେଟା
 ତାରାର ବିପର ପଢ଼ିତେ ରଇବା ପଣ୍ଡିତମନ୍ ଜିରୁପାଲାମେ ଆସି ପାଗାରିଲାଇ,
 ୨ “ଜନ୍ ପିଲା ଜିଉଦିମନର ରାଜା ଅଇବାକେ ଜନମ୍ ଅଇଲାଆଚେ, ସେ
 କନ୍ତୁ ଆଚେ? କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ପୁରୁବ ଦେପେ ତାର ତାରା ଦେକି
 ତାକେ ପୁଜା କରିବାର ଆସିଆରୁ ।” ୩ ପଣ୍ଡିତମନର କାତା ସୁନି ଏରଦ

ରାଜା ଆରି ତାର ସଞ୍ଚ ରଇବା ଜିରୁସାଲାମର ଲକ୍ଷମନ ସବୁ କିଲ୍ବିଲ୍
 ଅଇଗାଲାଇ । ୪ ଆରି ଏରଦ ସବୁ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମାନ୍କେ ଆରି ସାସ୍ତର
 ପିକାଉମନ୍କେ ତାକାଇ କରି, “ମସିଥ ଜେ କି କିରିସ୍ଟ କର ଜାଗାଇ ଜନମ
 ଅଇଆଚେ?” ସେଠା ସେମନରୁତେଇ ଅନି ବୁଜିବାକେ ତେସ୍ତା କଲା ।
 ୫ ପଣ୍ଡିତମନ ଏରଦ ରାଜାକେ କଇଲାଇ, ଜିଉଦା ରାଇଜର ବେଢ଼ିଲିମ୍
 ଗତେ, ଜନ୍ମଟିକି ଗଟେକ ବବିସତ୍ତବକ୍ରତା ଏହ୍ନାରି ଲେକିଆଚେ । ୬ ଏ
 ଜିଉଦା ଦେସର ବେଢ଼ିଲିମ୍, ତୁଳ ଜିଉଦା ରାଇଜର ମୁକିଅ ଗତମନରୁତେଇ
 ଅନି ସାନ୍ ନଉଁସ୍, କାଇକେବଇଲେ ମର ଇସ୍ତରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବାହ୍
 ଦେକାଇସି, ଏହ୍ନାରି ଗଟେକ ସାମନ୍କାରିଆ ତରୁତେଇଅନି ଉବଜ୍ଜ୍ବି । ୭
 ଏଟା ସୁନି କରି ଏରଦ ରାଜା ସେ ପଣ୍ଡିତମନ୍କେ ଲୁହତେ ତାକାଇ, ତାରା
 କନ୍ ବେଲାଇ ଉଦିରଇଲା, ସେମନରୁତେଇ ଅନି ଚିକ୍ ସଞ୍ଚ ବୁଝିନେଲା । ୮
 ତାରପରେ ସେମନ୍କେ କଇ ପାଟାଇଲା, “ତମେ ଜାଆ ଆରି ବେଢ଼ିଲିମେ
 ସେ ପିଲାକେ ନିମାନ୍ କରି କଜିଦେକା, ଆରି ପିଲା ମିଲୁଲେସରି ମକେ
 ଜାନାଆ ମୁଇ ମିଥା ଜାଇ ତାକେ ଦରସନ କରି ।” ୯ ପଣ୍ଡିତମନ ରାଜାର
 କାତା ସୁନି ସେ ଜାଗାଇଅନି ବାରିଗାଲାଇ । ଗାଲାବେଲେ ଏଦେ ଦେକା!
 ସେମନ ପୁରୁଷ ଦେସେ ଜନ୍ ତାରା ଦେକି ରଇଲାଇ, ସେ ତାରା ଆରି ତରେକ୍
 ତିସଲା । ୧୦ ସେମନ ତାରା ଦେକି ବେସି ସାରଦା ଅଇଗାଲାଇ । ତାରା
 ସେମନର ଆଗେ ଜାଇକରି ଜିସୁ ରଇଲା ଜାଗାର ଉପରେ ଅହକିଗାଲା ।
 ୧୧ ପଣ୍ଡିତମନ ସେ ଗର ବିଦରେ ପୁରି ପିଲାକେ ତାର ମା ମରିଯମ୍ ସଞ୍ଚ
 ରଇଲାଟା ଦେକି, ତାକେ ମାଟ୍ଟିକୁଟା ଦେଇ ଜୁଆର କଲାଇ, ଆରି ଆନିରଇବା
 ସୁନା, କୁନ୍କୁରୁ ଆରି ଗନ୍ଧରସ ବେଟି, ପିଲାକେ ଦେଲାଇ । ୧୨ ପରେ ସେମନ
 ଏରଦର ଲଗେ ଆରିତରେକ୍ ନ ଜାଇକରି ବିନ୍ ବାଟେ ନିଜର ଦେସେ
 ବାଉଡ଼ି ଗାଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଏରଦର ଟାନେ ଆରିତରେକ୍ ବାଉଡ଼ି ନ
 ଜିବାକେ ପରମେସର ସେମନ୍କେ ସଫେନ ଆଦେସ୍ ଦେଇରଇଲା । ୧୩
 ପଣ୍ଡିତମନ ଗାଲାପରେ, ପରମେସର ଗଟେକ ଦୁର ଜୟେଷ୍ଠକେ ସପନେ
 ଦରସନ ଦେଇ କଇଲା, “ଉଚ୍ଚ, ପିଲାକେ ଆରି ତାକର ଆୟାକେ ଦାରି ମିସର
 ଦେସେ ଦାୟରେ ଉଚିଜା । ଏରଦ ପିଲାକେ ମରାଇବାକେ କଜିବୁଲିସି । ମୁଇ
 ସେ ଜାଗା ଚାତା ବଳି ନ କଇବା ଜାକ ତେଇସେ ରୁଆ ।” ୧୪ ଏ କାତା
 ସୁନି ଜୟେଷ୍ଠ ସେ ରାତି, ପିଲାକେ ଆରି ତାର ମାକେ ଦାରି ମିସର ଦେସେ

ଉଚିଗାଲା । ୧୫ ଏରଦୁ ରାଜା ମରବା ଜାକ ମିପର ଦେସେପେ ରଇଲାଇ,
 ଜେନ୍ତାର କି ବଦିସତ୍ତବକ୍ଷତା କଇରଇଲା ମାପରୁର ବାକିଆ ସିଦ୍ ଅଇଲା, ମର
 ପିଲାକେ ମୁଲ ମିପର ଦେସେଅନି ତାକି ଆନ୍ତିଲି । ୧୬ ପୁରୁଷ ଦେସେଅନି
 ଆସିରଇଲା ପଣ୍ଡିତମନ୍ ତାକେ ନାହାଇ କରି ଉଚିଗାଲାଇ ଆଚତ୍ ବଲି
 ଜାନି, ଏରଦୁ ଦେସି ରିପା ଅଇଗାଲା । ବେଢ଼ିଲିରମ୍ ଆରି ସେ ଲଗେ ପାକେ
 ରଇବା ଦୁଇ ବରସ ଅନି ତଳେ ରଇଲା ସବୁ ପିଲାମନ୍କେ ମରାଇବାକେ
 ଆଦେସ ଦେଲା । ପଣ୍ଡିତମନ୍ର ଟାନେଅନି ତାରା ତିସତେ ରଇବା ଦେଲା ସେ
 ଜାନିରଇଲା । ସେ ଇଥାବେ ପିଲାମନ୍ର ବରସ ଟିକ୍ କରିରଇଲା । ୧୭
 ଏହି ଅଇଲାଜେ ଜିରିମିଯୁ ବଦିସତ୍ତବକ୍ଷତା କଇଲା ଏ ବାକିଆ ପୁରାପୁରୁନ୍
 ଅଇଲା । ସେ ଏହି କଇରଇଲା, ୧୮ ରାମା ନାଉଁର ସଥରେ ମାର୍ଗପ ଅଇ
 କାନ୍ତୁବାଟା ସୁନି ଅଇଲାନି, ରାଖିଲୁ ତାର ପିଲାମନ୍ର ପାଇ କାନ୍ତୁଲାନି ।
 ତାକେ ଜେତେକୁ ବୁଜାଇଲେ ମିଥା ବୁଜେନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ତାର
 ପିଲାମନ୍ ସବୁ ମରିଜାଇରଇଲାଇ । ୧୯ ଏରଦୁ ମଲାପରେ, ଏଦେ ଦେକା!
 ମାପରୁର ଗଟେକ ଦୁଇ ମିପର ଦେସେ ଜୟେଷ୍ଠକେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କଇଲା,
 ୨୦ “ଉଚ୍ଚ ଆରି ବାରଇକରି, ଦୁଇ ମାଆ ପିଲାକେ ଲସ୍ତରାଖିଲୁ ଦେସେ
 ଦାରିଜା । କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମାନ କି ପିଲାର ଜିବନ୍ ନେବାକେ
 ଚେଷ୍ଟା କରିତେରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ମରିଗାଲାଇ ଆଚତ୍ ।” ୨୧ ଜୟେଷ୍ଠ ଏ
 କାତା ସୁନି ଜିପୁ ଆରି ତାର ମାଆ ମରିଯୁମ୍ ସଞ୍ଚ୍ଚ ବାରଇକରି ଲସ୍ତରାଖିଲୁ
 ଦେସେ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲାଇ । ୨୨ ମାତର ଜୟେଷ୍ଠ, ଏରଦର ପରେ ତାର
 ପଥ ଆରକ୍ଷିଲାୟ ଜିଦଦା ରାଇଜର ରାଜା ଅଇଆତେ ବଲି ସୁନିକରି ତେଇ
 ଜିବାକେ ଡରିଲା । ୨୩ ମାତର ଆରିଗଟେକ ବିନ୍ ସପନ୍ ଇଥାବେ ଗାଲିଲି
 ଦେସେ ଜାଇକରି ନାଜରିତ ନାଉଁର ଗତେ ବାସା ଅଇ ରଇଲା । ଜେନ୍ତାର କି
 ବଦିସତ୍ତବକ୍ଷତା ଜନ୍ ଲକର ବିସଳନେଇ ଏ ବାକିଆ କଇରଇଲା, ଜଥନ ସେ,
 ସେ ଲକ୍ । ମରୁବାଲି ବୁଝୁଁ ଗଟେକ ଲକ୍ ଆକମାରି କଇଲାନି, “ମାପରୁର

୩ ସେବେଲେ ତୁବନ୍ ଦେଇ ଜଥନ ଜିଦଦା ରାଇଜର ମରୁବାଲି ବୁଝୁଁ ଆସି
 ଜାନାଇବାର ଦାରିଲା । ୭ ସେ ଏହି ବଲି କଇତେରଇଲା, “ପାପ୍ତାନେଅନି
 ବାଉଡ଼ା, କାଇକେବଇଲେ ସରଗ ରାଇଜ ଲଗେ କେଢ଼ିଲାନି ।” ୮ ଜିପାଇୟ
 ବଦିସତ୍ତବକ୍ଷତା ଜନ୍ ଲକର ବିସଳନେଇ ଏ ବାକିଆ କଇରଇଲା, ଜଥନ ସେ,
 ସେ ଲକ୍ । ମରୁବାଲି ବୁଝୁଁ ଗଟେକ ଲକ୍ ଆକମାରି କଇଲାନି, “ମାପରୁର

ବାହ୍ ତିଆର କରା, ସେ ଆଇବାକେ ଗଟେକୁ ପଲକୁ ବାହ୍ କରା ।” ୪ ଜନମ
 ପିନ୍ଧିବାଟା ଉଠି ଚାମ୍ ସଞ୍ଚି ତିଆର ଅଛ ରଇଲା । ଆରି ଚାମର ଆଁଟାବେଡା
 ବନ୍ଦିଅଛେ ରଇଲା । ସେ ଚିତ୍କା ଆରି ବନେ ରଇବା ମୁହଁ କାଇଦେରଇଲା
 । ୫ ସେ ବେଳେ ଜିରୁସାଲମ୍ ଅନି ଗୁଲାଇ ଜିଉଦା ଦେସ୍ ଆରି ଜରୁଦନର
 ପାକର ସବୁଟାନର ଲକ୍ଷମନ୍ ବାରଇ ଜାନନର ଲଗେ ଆଇଦେରଇଲାଇ
 । ୬ ଆରି ନିଜର ନିଜର ପାୟ କଲାଟା ମାନିଅଇକରି ଜାନନର ଟାନେ
 ଜାଇ ଜରୁଦନ ଗାଡ଼େ ଡୁବନ୍ ନେଇତେ ରଇଲାଇ । ୭ ମାତର ପାରୁସି
 ଆରି ପାଦୁକି ମନର ବିତ୍ତରେ ଅନି ମିଥା କେତେକୁ ଲକ୍ଷ ଡୁବନ୍ ନେବାକେ
 ଆଇବାଟା ଦେକି ଜାନନ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏ ବେସି ବିଷ୍ଣୁରଇବା ଯୀପର
 ପାରା ବସର ଲକ୍ଷମନ୍, ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆଇବା ଡଣ୍ଡିତେଇ ଅନି
 ପାଲାଇବାକେ ତମଙ୍କେ କେ ତେତନା ଦେଲା? ୮ ତେବର ପାଇ, ଜଦି ପାୟ
 କାମ୍ କରିବାଟା ଚାହିଆରାସ୍, ସେନ୍ଦ୍ରାରାଲେ ନିକ କାମ୍ କରି ଦେକାଥା । ୯
 ଅବ୍ରାଆମ ଆମର ପୁରବର ଆନିଦାଦି ବଲି କଇଲେ ତମଙ୍କେ ପରମେସର
 ଦେବା ଡଣ୍ଡ ନ ମିଲେ ବଲି ବାବା ନାଇ । ମୁହଁ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ପରମେସର
 ପାକନାତେଇ ଅବ୍ରାଆମର ବସି ତିଆର କରୁସି । ୧୦ ଆରି ଏବେ ମିଥା
 ଗରମନର ବୁନ୍ଦେ ଟେଟ୍ଟିଆ ଲାଗିଆଏ । ଜନ୍ ଗର ନିକ ପଲ୍ ନ ପଲେ,
 ସେଟା କାଟିକରି ଜଇଟାନେ ପିଣ୍ଡା ଅଇସି । ୧୧ ମୁହଁ ସିନା ତମଙ୍କେ ପାପେଅନି
 ମନ୍ ବଦଳାଇଲାଟା ଦେକାଇଅଇବାକେ ବଲି ପାନିତେଇ ଡୁବନ୍ ଦେଲିନି,
 ମାତର ମର ପରେ ଜେ ଆଇଲାନି, ସେ ମରତେଇ ଅନି ଅଦିକ୍ ବପୁଟା ।
 ତାର ପାଦର ପାଶୁର ମିଥା ଦାରି ନେବାର ମର ଅଦିକାର ନାଇ, ସେ ତମଙ୍କେ
 ସୁକଳାଆମାଇ ଆରି ଜଇଟାନେ ଡୁବନ୍ ଦେଇସି । ୧୨ ଉଡାଳି କରି ପଢ଼
 ବେଗଲାଇ ନିକଟାକେ ସଞ୍ଚାଇବାକେ ତାର ଆତେ କୁଳା ଆତେ । ନିକଟା ତାର
 କଳକିତେଇ ସଞ୍ଚାଇସି ଆରି ବେଗଲା ପଢ଼ ସବୁଦିନେ ଲାଗିଦେରଇବା
 ଜଇଟାନେ ପିଣ୍ଡିଦେଇସି ।” ୧୩ ସେତ୍କିବେଳେ ଜିସୁ ଜାନନର ଲଗେ ଡୁବନ୍
 ନେବାକେ ଗାଲିଲି ଅନି ଜରୁଦନ ଗାଡ଼େ ଆଇଲା, ୧୪ ମାତର ଜାନ ଜିସୁକେ
 ମନାକରି କଇଲା, “ମୁହଁ ସିନା ତମର ଲଗେ ଡୁବନ୍ ନେବାର ଆତେ, ମାତର
 ତମେ ମରଲଗେ ଆଇଲାସନି?” ୧୫ ମାତର ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମର
 କାତାଇ ରାଜି ଅଛ ଜା । କାଇକେବଇଲେ ଏଟାର ଲାଗି ଆମେ ପରମେସର
 ମନ୍ କରିରଇବା କାମ୍ କରିଅଇସି ।” ସେଟାରୁପାଇ ଜାନ ତାକେ ଡୁବନ୍

ଦେବାକେ ରାଜି ଅଇଲା । ୧୭ ଜିସୁ ତୁବନ୍ ନେବାକେ ପାନି ବିଦରେ ବୁଢ଼ି
ବାରଇଲା ଦାପ୍ତରେ ଏହେ ଦେକା! ସରଗ ଉଗାଡ଼ି ଅଇ ରଇଲାଟା ଦେକିଲା ।
ଆରି ପରମେସରର ଆତ୍ମମା ପରୁଆ ପାରା ଅଇ ଜିସୁର ଉପରେ ଉତ୍ତରଲା ।
୧୯ ଆରି ଦେକା ଆକାସେ ଅନି ଏନ୍ତି କାତା ଆଇଲା “ଏ ମର ଆଲାଦର ପିଲା,
ତରଟାନେ ମୁଲ ବେସି ସାରବା ।”

୪ ତାରପତେ ସୁକଳାତ୍ମମା ଜିସୁକେ ମରୁବାଲି ବୁଝଁ ଡାକିନେଲା । ତେଇ
ସଇତାନ୍ ତାକେ ପରିକା କଲା । ୨ ଜିସୁ ଚାଲିସ୍ ଦିନ୍ ଚାଲିସ୍ ରାତି ଉପାସ୍
ରଇକରି ବିତାଇଲା ପତେ, ତାକେ ବେସି ବୁକ୍ କଲା । ୩ ସେହିକିବେଳେ
ସଇତାନ୍ ତାର ଲଗେ ଆସି କଇଲା “ତୁଲ ଜଦି ପରମେସରର ପଥ, ତେବେ
ଏ ପାକନାମନ୍ ‘ରୁଟି ଅଇଜା’ ବଲି ଆଦେସ୍ ଦେସ୍ ।” ୪ ମାତର ଜିସୁ କଇଲା,
“ସାସ୍ତରେ ଲେକାଆଚେ ମୁନୁସ୍ ଅବ୍କା ରୁଟି କାଇକରି ନ ବଁରେ, ମାତର
ପରମେସରର ଟଣ୍ଟେ ଅନି ବାରଇବା ସବୁ ବାକିଅ ଟାନେ ବଁରୁଷି ।” ୫
ତେଇଅନି ସଇତାନ୍ ଜିସୁକେ ସୁକଳ ଗଢ଼ ଜିରୁସାଲାମ୍ ଡାକିନେଲା । ତେଇ
ତାକେ ମନ୍ତ୍ରର ଟିପେ ଟିଆ କରାଇ କଇଲା, ୬ “ତୁଲ ଜଦି ପରମେସରର
ପଥ, ତେବେ ଇତିଅନି ତଳେ ତେଗଇ ଦେସ୍, ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଆଚେ,
“ପରମେସର ତାର ଦୁତମନ୍କେ ତର ବିସରନେଇ ଆଦେସ୍ ଦେଇସି, ଆରି
ସେମନ୍ ତକେ ଆଚେ ଦାରି ଟେକ୍ବାଇ । ତେବେ ତର ଗତେ ପାକନା ନ
ପାଏ ।” ୭ ଜିସୁ ସଇତାନ୍କେ କଇଲା, “ପରମେସରର ସାସ୍ତରେ ଏନ୍ତି
ଲେକାଆଚେ, ତୁଲ ତର ମାଘରୁ ପରମେସରକେ ପରିକା କରନାଇ ।” ୮
ତାର ପତେ ସଇତାନ୍ ଜିସୁକେ ବେସି ଉଠି ରଇବା ଗଟେକ୍ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣରେ ଟିପେ ତାକି
ଦାରିଗାଲା । ଆରି ଦୁନିଆର ସବୁ ରାଜଜର ଦନ୍ ସଂପତ୍ତି ଦେକାଇ କଇଲା, ୯
“ତୁଲ ଜଦି ମକେ ମାଶିକୁଟା ଦେଇ ଜୁଆର କରସୁ ବଇଲେ ମୁଲ ଏ ସବୁ ତକେ
ଦେଇପାକାଇବି ।” ୧୦ ତେଇ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା “ମରଟାନେଅନି ଦୁଇ ଅ
ସଇତାନ୍, ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଆଚେ, ତୁଲ ପରମେସରକେ ଜୁଆର କରସୁ,
ଆରି ତାକେସେ ସେବା କରସୁ ।” ୧୧ ତାରପତେ ସଇତାନ୍ ଜିସୁକେ ଚାତି
ବାରିଗାଲା, ଆରି ଏହେ ଦେକା! ସରଗର ଦୁତମନ୍ ଆସି ଜିସୁକେ ସେବା
କରିବାର ଦାରିଲାଇ । ୧୨ ତାରପତେ ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜାନ୍ମନ୍ ବନ୍ଦି ଅଇଲାଆଚେ
ବଲି ଜିସୁ ସୁନିକରି ଗାଲିଲି ଉଠି ଗାଲା । ୧୩ ତାର ପତେ, ସେ ନାଜରିତ୍
ଚାତି କରି ସବୁନର ଆରି ନପ୍ତାଲିନ୍ ନାହିଁର ଜାଗା ଲଗେ ରଇବା ଗାହ୍

କଣ୍ଠୀ ରଇଲା, କପରନାଉମେ ଜାଇ ବାସା କଲା । ୧୫ ଜେତ୍ରାର କି ଜିସାୟ
 ବବିସଦ୍ବକ୍ତାର ଏ କାତା ପୁରୁନ ଅଇଲା । ସେ କଇରଇଲା, ୧୬ “ଜରଦନ
 ଗାଢ ସେପାଟେ ସମ୍ଭୁରେ ଜିବା ବାଟେ ରଇଲା ସବ୍ଲୁନ ଆରି ନାପୁତାଳି
 ନାରଁର ଦୁଇଟା ଦେସ, ଅବିସ୍ଵାସି ମନର ଗାଲିଲି! ୧୭ ଆନ୍ତାରେ ରଇବା
 ଲକ୍ଷମନ ବହ ଉଜଳର ଦରସନ ଦେକ୍ବାଇ ଆରି ମରନର ଆନ୍ତାରେ ରଇଲା
 ଲକ୍ଷମନର ଉପରେ ସେ ଉଜଳ ଉଦୟି ।” ୧୯ ସେ ବେଲାଇ ଅନି ଜିସୁ
 କଇବାର ଆରାମ କରି ଜାନାଇବାର ଦାରିଲା । ପାୟ କରବାତେଇଅନି ମନ
 ବଦଳାଆ, ସରଗ ରାଇଜ ଲଗେ କେବଳା । ୨୦ ଜିସୁ ଗାଲିଲି ସମ୍ଭୁର
 ପାଳି ରଇବା ଜାଗାମନ୍ଦକେ ବୁଲ୍ଲବାବେଳେ ସିମନ୍ ଜାକେ କି ପିତର ବଲି
 କଇବାଇ, ଆରି ତାର ବାଇ ଆନ୍ତରିୟ, ଏ ଦୁଇ ଲକ୍ଷକେ ବେଟ ଅଇଲା । ଏ
 ଦୁଇ ବାଇ ଗାତେ ବଇଜାଲୁ ମାରି ମାର ଦାରତେରଇଲାଇ । ୨୧ ଜିସୁ ସେ
 ଦୁଇ ବାଇକେ ତାକି କଇଲା, “ମର ସଞ୍ଚ ଆସା, ମୁଇ ତମଙ୍କେ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ
 ମାପରୁଥିବାଟେ ଆନ୍ତବାଟା ସିକାଇବି ।” ୨୦ ସେଦାପ୍ରରେ ସେମନ୍ ଜାଲ
 ଚାତି, ଜିସୁର ପତେ ପତେ ଗାଲାଇ । ୨୧ ଜିସୁ ଆରି ତେଇଅନି କଣ୍ଠେକୁ ଦୂର
 ଆଗେ ଜାଇ ଜେବଦିର ପଥ ଜାକୁର ଆରି ତାର ବାଇ ଜଅନ୍ତକେ ବେଟ ଅଇଲା
 । ସେହକିବେଳେ ଏ ଦୁଇବାର ତାକର ବାବା ସଞ୍ଚ ଉତ୍ସାଇ ଜାଲୁ ପାଜାଡ଼ତେ
 ରଇଲାଇ । ୨୨ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ମିସା ତାକଳା ଆରି ସେମନ୍ ଦାପରେ ଉତ୍ସା
 ଆରି ତାକର ବାବାକେ ଚାତିକରି ଜିସୁର ସଞ୍ଚ ଗାଲାଇ । ୨୩ ଜିସୁ ଗାଲିଲିର
 ଗୁଲାଇବାଟେ ବୁଲି ବୁଲି ଜିଉଦିମନର ସବୁ ପାରତନା ଗର୍ବମନ୍ଦକେ ସିକିଆ
 ଦେଇ, ପରମୋପରର ରାଇଜର ବିସଇ ଜାନାଇଲା । ଆରି ବିନ୍ ବିନ୍ ରଗେ
 ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ସବୁ ରକାମର ରଗ ଆରି ସବୁ ଦୁକ କସଟ, ନିମାନ କଲା
 । ୨୪ ସିରିଆ ଦେପର ଗୁଲାଇବାଟେ ତାର ନାରଁ ଜାନ୍ତଲାଇ ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍
 ତୁମା ଦାରିରଇବା, ମୁରଚା ଅଇରଇବା, ତେରେଣ୍ଟ ଦାରି ରଇବା ଆରି ବିଆଦି
 ଦାରିରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ତାରିଲଗେ ଆନ୍ତଲାଇ । ସେ ସବୁକେ ନିକ କଲା ।
 ୨୫ ଆନି ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଜିସୁ ନିକ କଲା । ଗାଲିଲି ଅନି ଆରି
 ଦସଟା ସଅରେଅନି, ଆରି ଜିରୁସାଲାମ, ଜିଉଦା ଆରି ଜରଦନ ସେବାଟେ
 ରଇଲା ଜାଗାମନରତେଇଅନି ବେସି ଲକ୍ଷମନ ଜିସୁର ସଞ୍ଚ ଗାଲାଇ ।

୫ ଜିସୁ ଜବର ଲକ୍ଷମନ ତାରଟାନେ ଆଇବାଟା ଦେକି ଉତ୍ସାର ଉପରେ ଜାଇ
 ବସିଲା । ସିସମନ୍ ତାକେ ଚାରିବେଢ଼ି ଗେରି ରଇଲାଇ । ୨ ସେବେଳେ ଜିସୁ

ସେମନକେ ସିକିଆ ଦେଇ କଇବାର ଦାରୁଲା । ୩ “ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଡମାଇ
 କାକୁରତି ଅଇଆଚଦି, ସେମନର କେଡେକ୍ ନିକ କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ
 ପରଗ୍ ରାଇଜ୍ ତାକରଣା ।” ୪ ଦୁକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର କେଡେକ୍ ନିକ
 କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ସେମନର ଦୁକ୍ ସାରାଇସି । ୫
 ସୁଆଳେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର କେଡେକ୍ ନିକ କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍
 ପରମେସର ସପଦ କରିରଇବା ବିସଇ ମିଲାଇବାଇ । ୬ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
 ପରମେସର ମନ୍ କଲା ଲସାବେ କାମ୍ କରିବାକେ ଆସା କରିବାଇ, ତାକରୁ
 କେଡେକ୍ ନିକ କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ସେମନେକ ସାରଦା
 କରାଇସି । ୭ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଦୟା ଦେକାଇବା ଲକ୍ଷମନର କେଡେକ୍ ନିକ
 କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ ସେମନକେ ପରମେସର ଦୟା କରାଇସି । ୮ ମନ୍
 ବିଦରେ ନିରମଳ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନର କେଡେକ୍ ନିକ କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ
 ସେମନକେ ପରମେସର ଦରସନ ମିଲାଇସି । ୯ ସାନ୍ତିର ପାଇ କାମ୍ କରିବା
 ଲକ୍ଷମନର କେଡେକ୍ ନିକ କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ପରମେସରର
 ପିଲାଟକି ବଲି ନାମାଇ ଅଇବାଇ । ୧୦ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରର ମନ୍
 କଲା ଲସାବେ କାମ୍ କରି ଦୁକ୍ କସଟ ପାଇବାଇ, ସେମନର କେଡେକ୍ ନିକ
 କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ ସରଗ୍ ରାଇଜ୍ ତାକରଣା । ୧୧ “ମକେ ବିସବାସ୍
 କରିବାର ଲାଗି ତମକେ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିନ୍ଦା ଆରି କସଟ ଦେବାଇ, ଆରି ରୂଚାଇ
 ତମର ବିରୁଦ୍ଧେ ମିର କାତା କଇବାଇ, ନିଜକେ କେତେ କରମର ଲକ୍ ବଲି
 ମନେ କରା । ୧୨ ସାରଦା ଅଇ ସାରଦାଇ ରୁଆ, କାଇକେବଇଲେ ସରଗେ
 ତମର ପାଇ ବଡ଼ ପୁରୁସ୍କାର ସଞ୍ଚାରିତା ଆଚେ । ମନେରକା ସେନ୍ତାରି
 ତମର ଆଗ୍ରୁ ରଇଲା ବିଦିତବକତାମନ୍ ମିଥା ଦୁକ୍ପାଇ ରଇଲାଇ ।”
 ୧୩ “ତମେ ସବୁ ମୁନୁସ ଜାତିରପାଇ ନୁହ ପାରା । ମାତର ନୁହ ଜଦି ସୁଆଦ୍
 ଆରାଇସି, ତେବେ ସେଠା କେନ୍ତି କରିଆ ଅଇସି? ସେଠା ଆରି କାଇ କାମେ
 ନ ଆସେ, ତେବେ ତାକେ ବାଇରେ ପିଞ୍ଜି ଦେବାଇ ଆରି ସେଠା ଲକ୍ଷମନ୍ ମାଣ୍ଡି
 ପାକାଇବାଇ ।” ୧୪ ତମେ ଗୁଲାଇ ଜଗତର ପାଇ ଉଜଲ ପାରା । ଜନ୍
 ଗଡ଼ ଉତ୍ତର ଉପରେ ତିଆର ଅଇଲାଆଚେ, ସେଠା କେବେ ମିଥା ଲୁଚି ରଇ
 ନାପାରେ । ୧୫ କେ ମିଥା ବଢ଼ି ଉପାଇକରି ଆଣ୍ଟିଡାବି ନ ସଞ୍ଚାରିତ । ସେଠା
 ବଢ଼ିକୁଦରା ଉପରେ ସଞ୍ଚାରିବାଇ ଆରି ଗରେ ରଇଲା ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଉଜଲ
 ଦେଇସି । ୧୬ ସେନ୍ତାରିଯେ ତମର ଉଜଲ ଲକ୍ଷମନରଟାନେ ଉଜଲ ତିଥି

। ସେନ୍ତାରଆଲେ ତମର ସତ୍କାମ୍ ଦେକି ସେମନ୍ ସରଗେ ରଙ୍ଗବା ବାବା
 ପରମୋସରର ତାକୁପୁଣୀ କରବାଇ । ୧୭ “ମୁଖ ମିସା, କରିରଙ୍ଗବା ନିୟମ୍ କି
 ବାବବାଦିମନର ଦରମ୍ ପାସ୍ତର ବୁଡ଼ାଇବାକେ ଆସିଆଚି ବଳି ବାବା ନାହିଁ
 । ମୁଖ ସେଠା ବୁଡ଼ାଇବାକେ ଆସିନାହିଁ ମାତରମ୍ ସିଦ୍ କରବାକେ ଆସିଆଚି
 । ୧୮ ମନେରକିରୁଆ, ମୁଖ ତମଙ୍କେ ସତ୍ତ କଇଲିନି ସରଗ୍ ଆରି ଦରତନି
 ତବିର ଅଇ ରଙ୍ଗବା ଜାକ ମସାର୍ ନିୟମର ଗଟେକ୍ ଚିନ୍ ମିସା ନ ବୁଡ଼େ ।
 ସବୁ ବିସଲ ପୁରାପୁରୁନ ନ ଅଳତେ ଏ ସବୁ ନ ଗଟେ । ୧୯ ତେବରପାଇ
 ଜେ ମିସା ନିୟମ୍ ତେଇ ରଙ୍ଗବା ସବୁଟାନେଥନି ସାନ୍ ଆଦେସ୍ ନ ମାନେ
 ଆରି ସେନ୍ତି କରବାକେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସିକାଇସି, ସେ ସରଗ୍ ରାଙ୍ଗେ
 ସବୁରଟାନେଥନି ସାନ୍ ଲକ୍ଷ ବଳି ଏଜାଇଅଇସି । ମାତରମ୍ ଜେ ନିୟମର ସବୁ
 ବିସାରର ସାନ୍ ଆଦେସ୍ ମାନ୍ସି ଆରି ସେଠା ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସିକାଇସି,
 ସେ ସରଗ୍ ରାଙ୍ଗେ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ ବଳି ଏଜାଇଅଇସି । ୨୦ କାଇକେବଇଲେ
 ମୁଖ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ପାସ୍ତର ସିକାଉମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମାନର୍ତ୍ତେଇଅନି
 ଅଦିକ୍ ବିସବାସ୍ ରଙ୍ଗ, ପରମୋସରର ମାନ୍ କଲା ଉପାବେ, କାମ୍ କଲେସେ
 ସରଗ୍ ରାଙ୍ଗେ ଜାଇପାରାସ୍ ।” ୨୧ “ତମେ ସୁନି ଆଗାସ୍ ଜେ, ପୁରବେଅନି
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ କୁଆଅଇଲା ଆଚେ, ଲକ୍ଷକେ ମରାଇବାର ନାହିଁ । ଆରି ଜେ
 ମରାଇସି ବଇଲେ ସେ ବିଚାର କରାଇଅଇସି । ୨୨ ମାତରମ୍ ମୁଖ କଇଲିନି,
 ଜେ ମିସା ବାଇକେ ରିସା ଅଇସି, ତାକେ ସବାଟାନେ ବିଚାରନା କରାଇଅଇସି
 । ଜେ ବାଇକେ ଏ ବେକାରୁଟାସେ ବଳି କଇସି, ତାକେ ବଡ଼ ସବାଟାନେ
 ବିଚାରନା କରବାକେ ଆନ୍ଦବାଇ, । ଆରି ଜେ ବାଇକେ ଏ ବକୁଆଟାସେ
 ବଳି କଇସି, ତାର୍ପାଇ ନରକର ଜଇଟାନେ ପିଞ୍ଜାଇଅଇବା ବିପଦ୍ ଆଚେ ।
 (Geenna g1067) ୨୩ ସେଠାରପାଇ ତମେ ପରମୋସରକେ ବେଦି ଟାନେ
 ନିଜର ଦାନ୍ ଦେଲା ବେଳେ, ତେଇ ତମର ବିରୁଦ୍ଧେ ତମର ବାଇର କାଇମିସା
 କାତା ଆଚେ ବଳି ମନେ ଏତାଇଲୁସ୍, ୨୪ ସେନ୍ତି ବଇଲେ ବେଦିଲଗେ
 ବଳିଦେବାଟା ସଞ୍ଚିଲଦେଇ ବାରିଜା, ଆଗେ ନିଜର ବାଇ ସଞ୍ଚ ମିସା, ତାର୍
 ପଚେ ଆସି ତମର ବଳି ଦିଆସ୍ ।” ୨୫ ଜନ୍ମି କେ ତମର ବିରଦ୍ଧେ ତମଙ୍କେ
 ବିଚାର କରବା ଜାଗାଇ ଜିବାକେ ବାଦିଆ କରସି ବଇଲେ, ବିଚାର ଜାଗାଇ
 ଜିବା ଆଗତ୍ରୁ, ବେଳ୍ ରଙ୍ଗତେସେ ତାର ସଞ୍ଚ ରାଜି ଅ । ନଇଲେ ବିଚାର
 କରବା ଜାଗାଇ କେଟିଗାଲେ, ସେ ତମଙ୍କେ ବିଚାରକୁକେ ସର୍ପି ଦେଇସି

ଆରି ଅଇପାରେ ବିତାର କରୁ ତମ୍ଭେ ବନ୍ଦି ଗରେ ନେବାକେ ଜମାନ୍ତକେ
 ସର୍ପି ଦେଇସି । ୨୭ ମୁଲୁ ତମ୍ଭେ ସତ୍ତ କଇଲିନି, ତମର ଉପରେ ଟିକ୍
 ଅଇଲା ଜରିମନାରୁ ପାରାସରି ଥଣା ମିଥା ନ ଦେବା ଜାକ, ତେଇଅନି କୁଳାସ୍
 ନ ରଥାସ୍ । ୨୯ “ବେସିଆ କାମ୍ କରାନାଇ, ତମେ ପୁରୁଷେ ଅନି ଏ ଆଦେସ୍
 ସୁନି ଆସିଆଚାସ୍ । ୩୮ ମାତର ମୁଲୁ ତମ୍ଭେ କଇଲିନି, ଜେ ମିଥା ବିନ୍
 ମାଇଜିକେ ବେସିଆକାମ୍ ଇଷାବେ ଆଁକି ଦେକ୍ଷି, ସେ ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମନେ
 ମନେ ବେସିଆ କାମର ଅସ୍ରାଦୁ କଲାଆଗେ । ୨୯ ସେଠାରପାଇ ତମର
 ଉଜାବାଟର ଆଁକିରୁ ଲାଗି ତମେ ପାସ୍କରିଆଚାସ୍, ତେବେ ସେଠା ବେଟି
 ପିଛ୍ଚ ଦିଆସ୍, କାଇକେ ବଇଲେ ତମର ସବୁ ଗାଗଡ଼ ନରକେ ଜିବା ବାହୁଲେ
 ଗଟେକ୍ ଆଁକି ନସ୍ତ ଅଇବାଟା ତମରପାଇ ନିକ । (Geenna g1067) ୩୦
 ଜଦି ତମର ଉଜା ଆହୁ ତମ୍ଭେ ପାସ୍ କାମ୍ କରାଇଲାନି ବଇଲେ, ସେଠା
 କାଟି ପିଛ୍ଚ ଦିଆସ୍, କାଇକେ ବଇଲେ ତମର ସବୁ ଗାଗଡ଼ ନରକେ ଜିବା
 ବାହୁଲେ ଗଟେକ୍ ଆହୁ ନସ୍ତ ଅଇବାଟା ନିକ ।” (Geenna g1067) ୩୧
 “ଜଦି କେ ମିଥା ନିଜର ମାଇଜିକେ ଚାତିଦେବାକେ ମନ୍ କଲାନି, ସେ ତାକେ
 ରାଜିନାମା ପତର ଲେକି ଚାତିଦେଅ । ଏ ସିକିଆ ତମେ ଆଗତୁ ପାଇଆଚାସ୍
 । ୩୨ ମାତର ମୁଲୁ କଇଲିନି, ଜେକି ନିଜର ମାଇଜିକେ ବେସିଆ କାମ୍
 ଚାତି ଅଲ୍ଲା ଦସ୍ ଦାରି ଚାହୁଦି, ସେ ତାକେ ପାଦରି କରାଇବା ଅପରାଦେ
 ଦସିଅଇସି, ଆରି ଜେକି ଚାହୁଲା ମାଇଜିକେ ବିବା ଅଇସି, ସେ ପାଦରା ଅଇସି
 ।” ୩୩ “ତମେ ପୁରୁଷ କାଲେଅନି ଏ ସିକିଆ ସୁନି ଆଇଲାସ୍ତନି, ପରମାନ୍
 ବାହ୍ନ ନାଇ । ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଜନ୍ ପରମାନ୍ କରିଆଚାସ୍ ସେଠା
 ପୁରାପୁରୁନ କରା । ୩୪ ମାତର ମୁଲୁ ତମ୍ଭେ କଇଲିନି ସପତ୍ତ କରବା ବେଲେ
 ପରମାନ୍ ନିୟମ ପାକାଆ ନାଇ । ସରଗ ନାଉଁ ଦାରି ରାନ୍ ପାକାଆ ନାଇ,
 କାଇକେବଇଲେ ସେଠା ପରମେସରର ବସ୍ତବା ଜାଗା । ୩୫ ଦରତନିର ନାଉଁ
 ଦାରି ରାନ୍ ପାକାଆ ନାଇ, କାଇକେବଇଲେ, ସେଠା ପରମେସରର ପାଦ
 ସଞ୍ଚାଇବା ଜାଗା । ଜିରୁସାଲାମ୍ ଗତର ନାଉଁ ଦାରି ମିଥା ରାନ୍ ପାକାଇବାଟା
 ଟିକ୍ ନାଇ, କାଇକେବଇଲେ ସେଠା ରାଜାମନର ରାଜା ରଇବା ଜାଗା । ୩୬
 ଆରି ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ଚିଇ କରି ପରମାନ୍ କରାନାଇ, କାଇକେବଇଲେ ତମେ,
 ତେଇର ଗଟେକ୍ ଚେଣ୍ଟି ଦବ୍ଲା କି କାଲିଆ କରିନାପାରାସ୍ । ୩୭ ମାତର
 ତମେ ପରମାନ୍ ନିୟମ ନ କରି, ତର ଉଁ କାତା ଉଁ ଅ, ନାଇ କାତା ନାଇ ଅ,

ଇତିଅନି ଆରି ଅଦିକ୍ କାତା କଇ ପରମାନ୍ କରିବାଟା ସଇତାନରିଟାନେଅନି
ଆଇଲାଟା ।” ୩୮ “ଏ କାତା ତମେ ସୁନିଆଚାସ୍, ଥାଙ୍କିର ବାଦୁଲେ ଥାଙ୍କି
ଆରି ଦାତର ବାଦୁଲେ ଦାତ, ୩୯ ମାତର ମୁଖ ତମ୍ଭକେ କଇଲିନି, ତମର
ବିରଦେ କେ ଅନିଆଇ କାମ୍ କଲେ, ତାକେ ସୁଜାଇବାକେ ତେସ୍ତା କରା
ନାହିଁ, ଜେ ତମର ଉଜା ଗାଲେ ଚାପଦ ମାରୁଷି, ତାକେ ଆରି ଗଟେକ୍ ଚାପତା
ମାରିବାକେ ତେବେରି ଗାଲ୍ ମିସା ଦେକାଇ ଦିଆସ୍ । ୪୦ କେ ଜଦି ତମରସଞ୍ଚ୍ଛୀ
ବିରଦ୍ବ କରି ବିଚାର ଲଗେ ଦାବିକରି ତମର କାମିଜ୍ ନେବାକେ ମନ୍ କରସି,
ତାକେ ତାଦର ମିସା ଦେଇ ପାକାଆ । ୪୧ ସନିଆମନର ବିଭରେ ଅନି, କେ
ମିସା ତମ୍ଭକେ ତାର ବଜ୍ ବୁଆଇ କରି ଗଟେକ୍ କିଲମିଟର ଜୁଆକା ବଇଲେ,
ତମେ ତାର ସଞ୍ଚ୍ଛୀ ଦୁଇ କିଲମିଟର ଜା । ୪୨ କେ ଜଦି ତମ୍ଭକେ କାଇଆଲେ
ଜିନିସ ମାଞ୍ଚସି ବଇଲେ, ମନା ନ କରି ତାକେ ଦିଆସ୍ । କେ ମିସା କାଇଆଲେ
ଉଦାର ମାଞ୍ଚୁଲେ ତାକେ ଦିଆସ୍ ।” ୪୩ “ମଇତରକେ ଆଲାଦ୍ କରା ଆରି
ତମର ସଦରୁକେ ଚିନ୍ କରା । ଏ ସିକିଆ ତମେ ପୁରବେଅନି ସୁନି ଆଚାସ୍
। ୪୪ ମାତର ମୁଖ ତମ୍ଭକେ କଇଲିନି, ସଦରୁମନ୍ତକେ ଆଲାଦ୍ କରା, ଜନ୍
ଲକ୍ ତମ୍ଭକେ କୟଟ ଦେଲାଇନି, ତାକରପାଇ ପାରତନା କରା । ୪୫ ଏଠା
କଲେ ସରଗର ପରମେସରର ପିଲା ବଲି ଚିନାପଡ଼ସା । କାଇକେ ବଇଲେ
ପରମେସର ବଲ୍ କାରାସ୍ ଦୂଇ ଲକର ପାଇ ମିସା ବେଳର ଉଜନ୍ ଦେଲାନି,
ଆରି ଦରମ୍ ରଇବା, ଦରମ୍ ନ ରଇବା ସବୁର ଉପରେ ବରସା ମାରାଇଲାନି
। ୪୬ ତେବେ, ତମ୍ଭକେ ଆଲାଦ୍ କରିବା ଲକ୍କେ ଆଲାଦ୍ କଲେ, ପରମେସର
ତମ୍ଭକେ କାଇକେ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥି? ସିସ୍ତୁ ମାଞ୍ଚବା ଲକ୍ମନ୍ ମିସା ସେନ୍ତି
କରିବାଇ । ୪୭ ତମେ ଜଦି ନିଜର ନିଜର ବାଇମନ୍ତକେସେ ଜୁଆର କରସା,
ତେବେ ଆରି ଅଦିକ୍ କାଇଟା କଲାସନ୍ତି? ବିସ୍ବାସ୍ ନକଳା ଲକ୍ମନ୍ ମିସା
ସେଟା କରିବାଇ । ୪୮ ସେଟାର ପାଇ ତମର ସରଗର ବାବା ଜେନ୍ତାର ସିଦ୍,
ତମେ ମିସା ସେନ୍ତାର ସିଦ୍ ଅଇବା ଦରକାର ।”

୭ ଲକ୍ମନ୍ତକେ ଦେକାଇଅଇବାକେ ସବୁର ମୁଆଣେ ନିକ କାମ୍ କରାନାଇ
। ସେଟା କଲେ ସରଗେ ରଇବା ତମର ବାବାର ଚାନେଅନି ପୁରୁସ୍କାର
ନ ପାଆସ୍ । ୭ ତେବେ ଗଟେକ୍ ଗରିବ ଲକ୍କେ ଦାନ୍ ଦେବା ବେଳେ
କୁଟିଆଲମନର ପାରା ଦେକାଇ ନ ଉଆ । ସେମନ୍ ଲକ୍ମନ୍ତରିତେଇ ଅନି
ତାକ୍ରମୁଟା ପାଇବାକେ ପାରତନା ଗରେ ଆରି ସାଇ ମଜାଇ ଦାନ୍ଦରମ୍

ଦେକାଇବାଇ । ମୁଖ ସତ କଇଲିନି ଜେ, ସେମନ୍ ଇତିଅନି ସେମନର ବୁଢ଼ି
 ପୁରାପୁରୁନ ପାଇସାରି ଆଚତ । ୩ ମାତର ତମେ ଅବାବେ ରଇଲା ଲକ୍ଷକେ
 ପାଇଜ କଲାବେଳେ, ଏହୁରି କରା, ଜେନ୍ତ୍ରିକି ତମର ଲଗର ମଇତର ମିଥା ଏ
 କାତା ନାଜାନ । ୪ ତମର ଏ ଦାନ ଲୁହତେ ଅଇରଇଲେ ମିଥା ସବୁ ଦେକ୍ବା
 ବାବା ପରମେସର ସେଟା ଦେକି ତମକେ ପୁରୁସକାର ଦେଇସି । ୫ ପାରତନା
 କରବା ବେଳେ କୁଟିଆଳ ବିସ୍ବାସିମନର ପାରା ଉଆନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ
 ସେମନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଦେକାଇ ଅଇବାକେ ପାରତନା ଗରମନକେ ଆରି
 ଗାଉଁର ମଜା ତାଣ୍ଡୁ ଟିଆ ଅଇକରି ପାରତନା କରବାକେ ମନ୍ କର୍ବାଇ ।
 ମୁଖ ତମକେ ସତ କଇଲିନି, ସେମନ୍ ନିଜର ନିଜର ପୁରୁସକାର ପାଇଲାଇବେ
 । ୬ ମାତର ତମେ ପାରତନା କରବାକେ ତମର ବାକ୍ରାଇ ଜାଇ, କାକେ ନ
 ଦେକାଇଅଇତେ ପୁରିକରି କାପାଟ ତାବିଅଇଦିଆସ ଆରି ନ ଡିସାଇ ଅଇବା
 ତମର ସରଗର ବାବାର ଲଗେ ପାରତନା କରା । ତମେ ଲୁହତେ ଜାଇଟା
 କରସା, ସେଟା ଦେକି ତମର ବାବା ତମକେ ପୁରୁସକାର ଦେଇସି । ୭
 ପାରତନା କରବା ବେଳେ ପରମେସରକେ ବିସ୍ବାସ ନ କରବା ଲକ୍ଷମନର
 ପାରା ଅଗତ ନଇଲା କାତା ତରକେ ତର କଇ ଆଉଲି ନ ଉଆ, ବେସି ପର
 ପାରତନା କଲେ ସେ ପରମେସର ପୁନ୍ତ୍ରି ବଲି, ସେମନ୍ ମନେ ବାଦବାଇ ।
 ୮ ସେମନର ପାରା ଉଆ ନାଇ । ତମେ ମାତ୍ରବା ଆଗ୍ର୍ହୀ ଜାଇଟା ଦରକାର,
 ତମର ସରଗର ବାବା ପରମେସର ସେଟା ସବୁ ଜାନ୍ତ୍ରି । ୯ ସେଟାର ପାଇ
 ତମେ ଏହୁରି ପାରତନା କରବାର ଆତେ । ଏ ଆମର ସରଗର ବାବା, ତମର
 ସୁକଳ ନାଉଁ ତାକ୍ପୁଟା ପାଥ । ୧୦ ତମର ସାପନ୍ ଆସ । ସରଗେ ତମର
 ମନ୍ କଲାଟା ଜେନ୍ତ୍ରି ସିଦ୍ ଅଇଲାନି, ଏ ରାଇଜେ ମିଥା ସେନ୍ତ୍ରାରି ତମେ ମନ୍
 କଲାଟା ସିଦ୍ ଥ । ୧୧ ଆଜି ଆମକେ ଦରକାର ରଇଲା କାଦି କାଇବାକେ
 ଦିଆ । ୧୨ ଆମର ବିରଦେ ଦସ୍ କରିରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ଆମୋ ଜେନ୍ତ୍ରାର
 କେମା କଲୁନି, ସେନ୍ତ୍ରାରି ଆମର ସବୁ ଦସ୍ କେମା କରା । ୧୩ ବେସି କସଟ
 ରଇବା ପରିକା ଆମେକ ମୁରବବାକେ ଦିଆ ନାଇ, ମାତର କାରାପ କାମେଅନି
 ରକିଆ କରା ଜେନ୍ତ୍ରିକି ତମର ରାଇଜ୍, ତମର ବପୁ, ଆରି ତାକ୍ପୁଟା ସବୁ
 ଛୁଗେଛୁଗେ ତମର ଅଇକରି ରଥ । ଆମେନ ! ୧୪ “ତମର ବିରଦେ ଦସ୍
 କରିରଇବା ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଜଦି ତମେ କେମା କରସା, ତମର ସରଗର
 ବାବା ପରମେସର ମିଥା ତମକେ କେମା କରସି । ୧୫ ମାତର ତମେ ଜଦି

ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତଙେ କେମା ନ କରାସ୍, ପରଗର ବାବା ମିସା ତମେ କରିରଇବା
 ପାୟଦସ୍ତ କେମା ନ କରେ ।” ୧୭ “ଉପାସ୍ କରିବା ବେଳେ ଦରମ୍ ବଲି
 ଦେକାଇଅଛିଲା ଲକ୍ଷର ପାରା ବାଇରେ ସପାସୁତର ଅଛିବାଟା ଚାତିଦେବାର
 ନାହିଁ । ସେମନ୍ ଉପାସ୍ କଲୁନି ବଲି ଲକ୍ଷର ଲଗେ ଦେକାଇ ଅଛିବାକେ
 ସେହାରି କରିବାଇ । ମୁଲ ତମ୍ବେ ପଢ଼ କଇଲିନି, ସେମନ୍ ଏହି କରିବାର
 ଲାଗି ନିଜର ପୁରୁଷକାର ସବୁ ପାଇଲାଇବେ । ୧୯ ମାତର ତମେ ଉପାସ୍
 କରିବା ବେଳେ, ମୁଣ୍ଡ ଚିକନିଲାଗାଇ ଅଛି ସପା ମୁହରା ରୁଆ । ୨୦ ଜେହିକି
 ଉପାସ୍ କଲାସନି ବଲି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ନାଜାନତ । ମାତର ତମର ନ ତିଥିବା
 ବାବା ସବୁ କାଟା ଜାନେ । ତମେ ଲୁହତେ ଜାଇଟା କରିପା, ସେଟା ଦେକି
 ତମ୍ବେ ପୁରୁଷକାର ଦେଇଯି ।” ୨୧ “ଏ ଦୁନିଆର ନିଜରପାଇ ଦନ୍ ଅରଜା
 ନାହିଁ । ଇତି ସଞ୍ଚିତିଲା ଦନ୍ ଅଳ୍ମା କାଇ ଚିଲମ୍ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଆରି ଚରମନ୍
 କହି କାଣା କରି ଚରାଇନେବାଇ । ୨୦ ସରଗେ ତମର ପାଇ ଏହାରି ଦନ୍
 ଅରଜି ସଞ୍ଚିଆ । ତେଇ ଅଳ୍ମା ଆରି ଚିଲମ୍ ନ ଦାରେ । ଆରି ଚରମନ୍ ମିସା
 କହି କାଣାକରି ଚରାଇ ନେଇ ନାପାରଦ । ଜାଗରଦ୍! ୨୧ କାଇକେବଇଲେ
 ଜନ୍ମାନେ ତମର ଦନ୍, ତେଇସେ ତମର ମନ୍ ।” ୨୨ “ତମର ଆଁକି ଅଛିଲାନି
 ଗାଗଡ଼ର ବତି । ଜେତେବେଳା ଆଁକି ନିରମଳ୍ ରଇଯି, ତେବେ ତମର ଗୁଲାଇ
 ଗାଗଡ଼ ମିସା ଉଜଲ୍ ବର୍ତ୍ତି ଅଛଇଲେ । ୨୩ ମାତର ଜେବେ ତମର ଆଁକି
 ନସିରଇଯି, ତେବେ ସବୁ ଗାଗଡ଼ ଆନ୍ତାର ଅଛି । ତେବରପାଇ ତମର ମନ୍
 ବିତ୍ତରର ଉଜଲ୍ ଜେବେ ଆନ୍ତାର ଅଛି, ତେବେ ସେ ଆନ୍ତାର କେଡେକ୍ ବଡ଼
 ବିପଦ୍ ।” ୨୪ “କେ ମିସା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଦୁଇଟା ସାଉକାରର ସେବାକରି
 ନାପାରେ । ସେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ମାନସି ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଚିନ୍
 କର୍ଯ୍ୟ । ନଇଲେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ବିସ୍ବାସ୍ କର୍ଯ୍ୟ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ
 ବିସ୍ବାସ୍ ନ କରେ । ତମେ ଏକାତର ପରମୋସରକେ ଆରି ଡାବୁକାସୁକେ
 ସେବାକରି ନାପାରାସ୍ ।” ୨୫ ଏମାରପାଇ ମୁଲ ତମ୍ବେ କଇଲିନି, ବିଶ୍ଵାକେ
 କାଇଟା କାଇବୁବେ? ଆରି ଗାଗଡ଼ର ପାଇ କାଇଟା ପିନ୍ଧବୁ? ବଲି ବାଦି ଚିନ୍ତା
 କରାନାଇ । କାଦିରତେଇଅନି ଜିବନ୍, ଆରି ବସ୍ତର ତେଇଅନି ଗାଗଡ଼
 ମୁକିଆ ଆଚେ । ୨୬ ତଡ଼ିମନ୍ତଙେ ଦେକା, ସେମନ୍ ନ ବୁନତ କି ନ କାଟଦ,
 କି କଲକିତେଇ ନ ସଞ୍ଚିଅତ, ଅଇଲେ ମିସା ସରଗର ବାବା ସେମନ୍ତଙେ
 କାଇବାପାଇ ଜାଗାଇଲାନି । ତମେ କାଇ ସେମନରତେଇଅନି ମୁକିଆ ନୁଆସ୍

କି? ୨୭ ବଁରବା ପାଇ ବଲି ନିଜେ ଚିନ୍ତାକରି ବିକଳ୍ ଅଛ ଜେ ତାର କଣ୍ଠେକୁ
ମିଥା ବଁରବା ଦିନ ପାରସି କି? ନାହିଁ ନାପାରେ । ୨୮ ବସ୍ତତର ପାଇ କାଇକେ
ବିକଳ୍ ଅଇଲାସନି? ଦେକା, ବନର ପୁଲମନ୍ କେନ୍ତି ବଡ଼ଲାଇନି, ସେମନ୍
କାମଦାମ୍ କରଦ୍ ନାହିଁ କି ନିଜର ପାଇ ବସ୍ତତର ତିଆର କରଦ୍ ନାହିଁ, ୨୯
ମାତର ମୁଲ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ରାଜା ପଲମନ୍ ତାର ସବୁ ଦିନ ସଂପତ୍ତି
ସଞ୍ଚ ମିଥା ଏ ପୁଲ ପାରା ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତତର କେବେ ପିନ୍ଧି ନ ରଇଲା । ୩୦
ଆଜି ପଦାର ରଇଲା ଗାଁସ କାଲିକେ ନ ମିଥା ରଖ । କାଟିକରି ଜଇଟାନେ
ପଢାଇଦେବାଇ । ଏଲେମିଥା ତାକେ ପରମେସର ଏହି ସୁନ୍ଦର ବେସ ଦେଇସି,
ତେବେ ଏ ଅଳ୍ପ ବିସ୍ତବାସିମନ୍, ସେ ବାଇଦରେ ତମଙ୍କେ ଅଦିକ ନିମାନ୍
ବସ୍ତତର ନ ଦେଖ କି? ଦେଇସିଯେ । ୩୧ ଏଟାର ପାଇ କାଇଟା କାଇବି?
ଆରି କାଇଟା ପିଇବି? ଆରି କାଇଟା ଅତ୍ରବି ବଲି ଚିନ୍ତା କରାନାହିଁ । ୩୨
କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରକେ ନାଜାନ୍ତିଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ସବୁ କଜିବୁଲିବାଇ
। ଆରି ଏ ସବୁ ବିସାଇ ଜେ ତମଙ୍କେ ଲତା, ଯେତା ତମର ସରଗର ବାବା
ଜାନେ । ୩୩ ମାତର ତମେ ତାର ରାଇଜ୍ ଆରି ସେ ତମରଟାନେଅନି କାଇଟା
ମନ୍ କଲାନି, ସେ ବିସାଇ କଜା । ସେନ୍ତାର କଲେ, ସେ ତମଙ୍କେ ଲତାକେ
ଆଇବା ସବୁ ବିସାଇ ଜାଗାଇ ଦେଇସି । ୩୪ ଆରି, କାଲିକର ପାଇ ଚିନ୍ତା
କରାନାହିଁ, କାଇକେବଇଲେ କାଲିକର ଚିନ୍ତା କାଲିକେ କରା । ଜନ୍ ଦିନର୍
କସଟ, ସେଦିନରପାଇ ଅଦିକ ଅଇସି ।

୭ ବିନ୍ ଲକର ଦସ କଜି ବୁଲାନାହିଁ । ତାକର ବିଚାରର ଦସ ନ ଦାରିଲେ,
ପରମେସର ତମର ଦସ ନ ଦାରେ । ୯ କାଇକେବଇଲେ ତମେ ବିନ୍
ଲକର ଦସ ଜେନ୍ତି ବିଚାର କରିଦେଇଯା, ସେନ୍ତାରିସେ ପରମେସର ତମର
ବିଚାର କରସି । ତମେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଜନ୍ ନିଯମ କରସା, ପରମେସର
ତମଙ୍କେ ସେ ନିଯମ କରସି । ୧୦ ତମର ଆଁକିତେଇ ବଡ଼ କାହରା ରଇଲେ
ମିଥା, କାଇକେ ତମର ବାଇର ଆଁକିଟାନେ ରଇବା କାହରା, ନିକସଞ୍ଚ
ଦେବଳାସନି? ୧୧ ନିଜର ଆଁକିତେଇ ବଡ଼ କାହରା ରଉରେ ତମେ କାଇ
ସାଆସେ ତମର ବାଇର ଆଁକିତେଇ ରଇବା କାହରା ବାରକରାଇ ଦେବି ବଲି
କଇଲାସନି? ୧୨ ଏରେ କୁଟିଆଲମନ୍! ଆଗେ ନିଜର ଆଁକିତେଇ ରଇଲା
କାହରା ବାରକରାଇବାକେ ନିମାନ୍ କରି ଦେବି ପାରାସ୍ । ୧୩ ସୁକଳ ଦିନସୁ

କୁକୁରମନ୍ତକେ ଦିଆସ୍ତ ନାଇ, ସେମନ୍ ପାସଲିକରି ତମ୍ଭେ ଚାବିପାକାଇବାଇ
 । ଗୁସ୍ତି ମନର ମୁଆଟେ ମୁକ୍ତା ପାକାଆ ନାଇ, ସେମନ୍ ମୁକ୍ତାର ମୁଲିଅ ନ
 ହୁଜିକରି ମାଣ୍ଡିପାକାଇବାଇ । ୭ ମାଣ୍ଡା, ତେବେ ତମ୍ଭେ ଦିଆଅଇସି । କଜା,
 ତେବେ ମିଲାଇସା, କାପାଟେ ମାରା କାପାଟ୍ ଉଗାତି ଥଇସି । ୮ ଜେ ମାଣ୍ଡିସି,
 ତାକେ ଦିଆଅଇସି, ଜେ କଜିସି, ସେ ମିଲାଇସି, ଜେ କାପାଟେ ମାରି
 ତାରପାଇ କାପାଟ୍ ଉଗାତି ଦିଆଅଇସି । ୯ ତମର ବିଦ୍ରେ ଏନ୍ତାରି ବାବା କେ
 ଆଚେ କି? ତମର ପିଲା ଜଦି ରୁଚି ମାଣ୍ଡଲେ, ତାକେ ପାକନା ଦେଇସା? ୧୦
 ନଇଲେ ସେ ମାର ମାଣ୍ଡଲେ ତାକେ ସାୟ ଦେଇସା? ୧୧ ତମେ କାରାପୁ
 ଲକ୍ଷ ଅଇରଇଲେ ମିସା ନିଜର ପିଲାମନ୍ତକେ ନିକନିକ ଜିନିସ ଦେଇସା ।
 ସେନ୍ତାରିସେ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ସରଗର ବାବାକେ ମାଣ୍ଡଲାଇ ସେ ସେମନ୍ତକେ
 ଆରି କେତେ ନିକନିକ ଜିନିସ ଦେଇସି । ୧୨ “ତମର ପାଇ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
 ଜାଇଟା କରନ୍ ବଲି ମନ୍ କଲାସନ୍ତି, ସେନ୍ତାରି ତମେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷର ପାଇ କରା
 । ଏଠା ଅଇଲାନି ମସା ଦେଇରଇବା ନିୟମ ଆରି ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତାମନର୍
 ସିକିଆର ଅରତ୍ ।” ୧୩ “ଚିପଣ୍ଡା ଦୁଆର ବାଟେ ଜାଆ । କାଇକେବଇଲେ
 ବିନାସ କରିବାକେ ନେବା ନରକେ ଜିବା ବାଟ୍ ଅସାର ଆରି ସୁବିଦାରିଟା ।
 କେତେ କେତେ ଲକ୍ ସେ ବାଟେ ଜିବାଇ । ୧୪ ମାତର ନ ସାରବା ଜିବନେ
 ମିସି ରଇଲା ବାଟ୍, ଚିପଣ୍ଡା ଆରି ଜିବାଟା ବେସି କଷ୍ଟ । ଉନା ଲକ୍ ସେ ବାଟ୍
 କଜି କଜି ମିଲାଇବାଇ ।” ୧୫ “ଟକାବଣ୍ଟା କରିବା ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତାମନର୍
 ତେଇଅନି ଜାଗରିତା ଅଇରୁଆ, ସେମନ୍ ବାଇରେ ମେଣ୍ଟା ପାରା ତିସବାଇ
 ମାତର ତାକର ମନ୍ ବିଦ୍ରେ ବାଲିଆଦୁରକାମନର୍ ପାରା । ୧୬ ସେମନ୍ତ
 କରିବା କାମ୍ ଦେକି ତମେ ସେମନ୍ତକେ ଚିନିପାରାସ । କାଟା ବୁଟାଇ ଅଞ୍ଚକ୍
 ନ ପଲେ କି କାଟାକଲି ବୁଟାଇ ତୁମ୍ଭି ପଲ୍ ନ ଦାରେ । ୧୭ ନିକ ଗତେ
 ନିକ ପଲ୍ ଦାରସି, ବାନିଆ ଗତର ପଲ୍ ବାନିଆ ସେ । ୧୮ ନିକ ଗତେ
 ବାନିଆ ପଲ୍ ନ ପଲେ କି ବାନିଆ ଗତେ ନିକ ପଲ୍ ଅଇନାପାରେ । ୧୯
 ନିକ ପଲ୍ ନ ଦାରଲେ ସେ ଗତ କାଟି କରି ଜଇଟାନେ ପାକାଇଅଇସି । ୨୦
 ସେନ୍ତାରି ସେ ଟକାବଣ୍ଟା କରିବା ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତାମନର୍ କାମ୍ କରିବାଟାନେ
 ଅନି ତମେ ସେମନ୍ତକେ ଚିନିପାରାସ ।” ୨୧ ମାଜେ ମାପରୁ, ମାପରୁ ବଲି
 ତାକବା ଲକ୍ଷମନର୍ତେଇ ଅନି ସବୁ ଲକ୍ ସରଗ୍ ରାଇଜେ କେଟିନାପାରତ୍
 । ମାତର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ସରଗର ବାବା ମନ୍ କଲା ଇସାବେ ଚଲାଚଲନ୍ତି

କରିବାଇ, ସେମନ୍ତେ ସରଗୁ ରାଇଜେ କେଣ୍ଟବାଇ । ୨୭ ମାୟରୁର ବିଚାର
କରିବା ଦିନ କେଣ୍ଟଲେ କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷ ମଙ୍କ କରିବାଇ, ଏ ମାୟରୁ
ତମର ନାହିଁ ଦାରି ଆମେ ପରମେସରର ସୁଭକବର ଜାନାଇ ଆବୁ । ତମର
ନାହିଁ ଦାରି ତୁମାମନ୍ତକେ କେବି ଆବୁ ଆରି କେତେକ୍ କାବାଅଳଜିବା କାମମନ୍
କରିଆବୁ । ୨୯ ସେହକି ବେଳେ ମୁଖ ସେମନ୍ତକେ କରିବି, ନାଇ, ମୁଖ ତମଙ୍କେ
ନାଜାନି । କରାପୁକାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍, ମର୍ଗଲଗେ ରୁଆନାଇ । ୩୦ “ଜେ
ମର କାତା ପୁନି, ସେ ଲୟାବେ ଚାଲୁଥି, ସେ ବଢ଼ ରାତ୍ରିନି ପାକ୍ଷନା ଉପରେ
ଗର କରିବା ଶିଆନ୍ତକର ପାରା । ୩୧ ଅପରବଲ୍ ବରସା ମାର୍ଗଲାକେ ଗାଡ଼
ଉଚଳି ଗାଲା ଆରି ସେ ଗର ଉପରେ ବେଷ୍ଟି ପବନ୍ ଦାରିଲା । ମାତର ସେ
ଗର ବସିଲେ ନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେଟା ପାକ୍ଷନା ଉପରେ ତିଆର
ଅଇରଇଲା ।” ୩୨ “ମାତର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ମର କାତା ସୁନିକରି ମିଥା ସେ
ଲୟାବେ ଚଲାଚଲୁଛି ନ କରି, ସେମନ୍ ବାଲି ଗାଦି ଉପରେ ଗର ତିଆର
କରି ରଇବା ବକୁଆ ଲକ୍ଷ ପାରା । ୩୩ ଅପରବଲ୍ ବରସା ଅଇଲାକେ ଗାଡ଼
ପୁରି ଉଚଳିଲା, ଜବର ବାଉଦୁକା ଆଇଲା ଆରି ଗର କୁରୁପନାୟ ଅଇଗାଲା ।
ସେ କୁରୁପନାୟ ଅଇଲାଟା କେତେ ଲନ୍ଧତା ରଇଲା! ୩୪ ସାରାସାରି ଜାକ
ଜିସୁ ସିକିଆ ଦେବାଟାନେ ଏ ସବୁ କାତା ସୁନିକରି ଲକ୍ଷମନ୍ କାବା ଅଇଗାଲାଇ
। ୩୫ ସେ ବିନ୍ଦିନ୍ ସାପ୍ତର ସିକାଉମନର ପାରା ନ ସିକାଇକରି ନିଜକ୍ରି
ଅଦିକାର ସଞ୍ଚ ସିକାଇତେ ରଇଲା ।

୮ ଜିସୁ ଉତ୍ସରେ ଅନି ଉତ୍ସରି ଆଇଲା ଦାପରେ, ବେଷ୍ଟି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ପତେ
ପତେ ଇଣ୍ଟିଲାଇ । ୨ ସେବେଳେ ଗଟେକ୍ ବଢ଼ ରଗି ଜିସୁର ମୁଆଟେ ଆସି
ମାଣ୍ଡିକୁଟା ଦେଇ କରିଲା, “ଏ ମାୟରୁ, ତମେ ଜଦି ମନ୍ କଳାସନି ବଇଲେ
ମଙ୍କ ସୁକଲ୍ କରି ପାରାୟ ।” ୩ ତେଇ ଜିସୁ ଆତ୍ ଲାମାଇ ତାକେ ଚିଇ
କରିଲା, “ମୁଖ ମନ୍ କଲିନି, ସୁକଲ୍ ଅ ।” ଜିସୁ ଏହକି କରିଲା ଦାପରେ
ସେ ଲକ୍ଷ ବଢ଼ ରଗେଥନି ନିକ ଅଇଲା । ୪ ଜିସୁ ତାକେ କରିଲା, “ସୁନ,
ତୁର କେନ୍ତିଆଇ ନିକ ଅଇଲୁୟ, ଏ କାତା କାକେ ମିଥା କ ନାଇ, ମାତର
ସିଦା ପୁଜାରିର ଲଗେ ଜାଇକରି ନିଜକେ ଦେକାଇ ଅ, ଆରି ତୁର ନିକ ଅଇ
ଆତୁୟ ବଳି ସବୁ ଲକର ଟାନେ ଜାନାଇଅଇବାକେ ମୟାର ନିଯମ ଲୟାବେ
ପରମେସରକେ ସରପିଦେସ୍ ।” ୫ ଜିସୁ କପରନାରମ୍ ସଅରେ କେଣ୍ଟିଲା ।
ସେଦାପରେ ଗଟେକ୍ ରମିଯ ସମିଅମନର ମୁକିଅ ତାକେ ବେଳ ଅଇକରି

ବାହୁଜିଆ କରି କଇଲା । ୭ “ଏ ମାପରୁ ମର ଗଟେକୁ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅବନାଇ
 ତୁଳିକରି ବେସି କଷ୍ଟ ପାଇଲାନି ଉଚେ ନାଇ, ବସେ ନାଇ ।” ୮ ଜିସୁ
 ତାକେ କଇଲା, “ମୁଇ ଆସି ତାକେ ନିକ କରବି ।” ୯ ମାତର ମୁକିଅ କଇଲା,
 “ନାଇ ମାପରୁ ତମେ ଜେ ମରଗରେ ପାଦ ପାକାଇସା, ଏଟାରୂପାଇ ମର
 ଅଦିକାର ନଇ । ତମେ ପଦେକୁ କଇଦିଆ, ମର୍ତ୍ତ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ନିକ ଅଇଜାଇସି
 । ୧୦ କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ମର ଉପରର ଅଦିକାରିର ତଳେ କାମ୍ କଲିନି,
 ଅଇଲେ ମିଥା ମର ତଳେ କେତେ କେତେ ସନିଆମନ୍ ଆଚତ୍ । ସେମନରୁ
 ବିଭିନ୍ନରେଥିନି ଜଦି ମୁଇ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ଜାଆ ବଲି ଆଦେସ୍ ଦେଲେ, ସେ
 ଜାଇସି । ବିନ୍ଦଟାକେ ଆଉ ବଲି କଇଲେ ସେ ଆଇସି । ସେହିସେ ମର ଗତି
 ଦାଙ୍କୁଡ଼ାକେ ଏଟା କର ବଲି କଇଲା ଦାପ୍ତରେ ସେ ସେଟା କରସି ।” ୧୧ ଜିସୁ
 ଏଟା ସୁନି କାବା ଅଇଗାଲା, ଆରି ତାର ସଙ୍କୁ ଆଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କଇଲା,
 “ମୁଇ ସତ କଇଲିନି, ଇସ୍ତରାଏଲୁ ବିଭିନ୍ନରେ କନ୍ତ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମିଥା ଏ ଲକ୍ଷ
 ପାରା ବିସ୍ତବାସ ମୁଇ ଦେକିନାଇ । ୧୨ ଏ କାତା ତମର ମନେ ର, ପୁରୁଷ
 ଆରି ପସତିମ୍ ବାଟର ଦେଖେଥିନି କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷ ସରଗ ରାଇଜେ
 ଆସି ଅବ୍ରାଆମ ଲୟାକ୍ ଆରି ଜାକୁବର ସଙ୍କୁ ବଜିତେଇ ଗଟେକଟାନେ
 କାଇବାକେ ବସିବାଇ । ୧୩ ମାତର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ସରଗ ରାଇଜେ ପୁରବାର
 ରଇଲାଇ, ସେମନ୍ତକେ ବାଇରର ଆନ୍ତାରେ ପିଞ୍ଜା ଅଇସି । ତେଇ ସେମନ୍ ଦାଁଢ଼
 ମୁଣ୍ଡ କାତ୍ରି ମାରିଚିଅଇ କାନ୍ତବାଇ ।” ୧୪ ଜିସୁ ସନିଆମନର ମୁକିଅକେ
 କଇଲା, “ତୁଲ ଏବେ ଗରେ ଜା । ତୁଲ ଜେହି ବିସ୍ତବାସ କଲୁସନି ସେହିରିସେ
 ଅଇସି ।” ସମାନ ସେ ବେଳାଇସେ ତାର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ପୁରାପୁରୁନ୍ ନିକ
 ଅଇଗାଲା । ୧୫ ଜିସୁ ପିତରର ଗରେ ଜାଇ ତାର ସାତ୍ରି ଜରଅଇକରି
 ଅବନାଇ ତୁଳି ରଇବାଟା ଦେକିଲା । ୧୬ ସେ ପିତରର ସାତ୍ରିର ଆତେ
 ଚିଇଲା ଦାପ୍ତରେ ତାର ଜର ତାତିଗାଲା । ଆରି ସେ ଉଟିକରି ଜିସୁର ସେବା
 କରିବାର ଦାରିଲା । ୧୭ ସଙ୍କୁ ଅଇଲାକେ ଲକ୍ଷମନ୍, କେତେକୁ କେତେକୁ
 ତୁମା ଦାରିରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଜିସୁର ଲଗେ ଆନ୍ତାଇ । ତାର ପଦେକୁ
 କାତା କଇଲା ଦାପ୍ତରେ ତୁମା ଆତ୍ମମାମନ୍ତକେ ବାରକରାଇଦେଲା ଆରି
 ରଣି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନିକ କଲା । ୧୮ ଏଟା କଲାର ଲାଗି ଜିସୁ ଜିପାଇୟ
 ବଦିସତ୍ତବକତା ଜାନାଇ ରଇଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ ସିଦକଲା । ବଦିସତ୍ତବକତା
 କଇରଇଲା “ଆମର ଦୁକାସୁକା ସବୁ ନିଜେ ନେଲା ଆରି ଆମର ଜରଦୁକା

ବଇଲା ।” ୧୮ ଜିସୁ ତାର ଚାରିବେଢ଼ି ରଇଲା ଦେସି ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଦେକିକରି
 ତାର ସିସମନ୍ତକେ ଗାଡ଼ ସେପାର୍ ଜିବାକେ କଇଲା । ୧୯ ତେଣୁ ଗଟେକୁ
 ଜିଉଦିମନର ପାସତର ସିକାର ତାର ଲଗେ ଆସି କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ତମେ ଜନ
 ଜାଗାଇ ଗାଲେ ମିସା ମୁଇ ତମର ସଞ୍ଚ ଆଇବି ।” ୨୦ ମାତର ଜିସୁ ତାକେ
 କଇଲା, “କଲିଆ ରଇବାକେ ପାଆର ଆଚେ, ଆରି ଉଠିବୁଲିବା ତତ୍ତଵମନ୍
 ରଇବାକେ ଗୁଡ଼ା ଆଚେ, ମାତର ନରପିଲା ମୁଇ, ମନେ ରଇବାକେ ଜାଗା
 ନାଇ ।” ୨୧ ଆରି ସିସମନର ବିଦ୍ରରେଅନି ଗଟେକୁ ସିସ କଇଲା, “ଏ ମାପରୁ,
 ମନେ ପରତୁମ ମର ବାବାକେ ଜାଇ ତପି ଆଇବାକେ ମୋଲାନି ଦିଆ ।”
 ୨୨ ମାତର ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମରିଗାଲା ଲକ୍ଷମନ ମଲା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ
 ତପର, ତୁଳ ମର ପଚେ ପଚେ ଆଉ ।” ୨୩ ତାର ପଚେ ଜିସୁ ଗଟେକୁ
 ଡଞ୍ଚାଇ ଚଗଲାକେ ତାର ସିସମନ୍ ମିସା ତାର ସଞ୍ଚ ଗାଲାଇ । ୨୪ ସେ ବେଳା
 ଅଟାର ସମ୍ବୂରେ ଏହି ବାଉପବନ ଆଇଲା ଆରି ଉଲ୍କାର ଲାଗି ଡଞ୍ଚା
 ପାନିତେଇ ବୁଢ଼ିକିବା ପାରା ଅଇଲା । ମାତର ଜିସୁ ଡଞ୍ଚାଇ ସଇଦେଇ ରଇଲା
 । ୨୫ ଆରି ସିସମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ ଜାଇକରି ତାକେ ଉଟୋଇ କଇଲାଇ, “ଏ
 ମାପରୁ ଆମକେ ରକିଆ କର । ନଇଲେ ଆମେ ବୁଢ଼ି ମରିଜିବୁବେ ।” ୨୬
 ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏ ବିସବାସେ ତାର ନ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ, ତମେ
 କାଇକେ ଏତେକୁ ତରିଗାଲାସନି?” ଜିସୁ ବାଉପବନକେ ଆରି ଲଥୁତିକେ
 ଦମକାଇଲା । ତେବେପାଇ ବାଉପବନ ଆରି ଲଥୁତି ତବିର ଅଇଗାଲା । ୨୭
 ଏଠା ଦେକି ସିସମନ୍ ବେସି କାବାଅଇଜାଇ ତାକର ତାକର ବିଦ୍ରରେ କୁଆବଲା
 ଅଇଲାଇ, “ଏ କେନ୍ତାର ଲକ୍ଷ ଜେ ବାଉପବନ ଆରି ଲଥୁତି ମିସା ଆର କାତା
 ମାନଲାଇନି ।” ୨୮ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ଗାଡ଼ ସେପାର୍ ଗଦ୍ରିଯୁ
 ନାଉଁର ଜାଗାଇ କେଢ଼ିଲା ଦାପରେ, ଦୁଇଟା ତୁମା ଡସ୍ତା ଲକ୍ଷ ତାକେ ବେଢ଼
 ଅଇଲାଇ । ସେମନ୍ ମସନ୍ ବିଦ୍ରରେ ରଇତେରଇଲାଇ । ଆରି ସେମନ୍
 ଏହି ରଇଲାଇ ଜେ, ସେ ବାଟେ କେ ମିସା ଆସ ଜା ନ ଅଇତେ ରଇଲାଇ
 । ୨୯ ସେ ଲକ୍ଷମନ ବେସି କିରକିରି କରି କଇଲାଇ, “ଏ ପରମେସରର
 ପିଲା ଆମର ଟାନେ ତର କାଇ କାମ ଆଚେ? ବେଳ କାଳ ନ କେଢ଼ିତେ ତୁଲ
 କାଇ ଡଶୁ ଦେବାକେ ଇତି ଆଇଲୁସ କି?” ୩୦ ସେବେଳାଇ ସେ ଜାଗାଇଅନି
 କଣ୍ଠେକୁ ଦୁରିକେ ଗଟେକୁ ବହୁ ଗୁସରି ମାନ୍ଦା ଚାରାଇତେରଇଲାଇ । ୩୧
 କାରାପ ଆତମାମନ ଜିସୁକେ ଗୁଆରି କରି କଇଲାଇ, “ତୁଲ ଜଦି ଆମକେ

ଏ ଲକ୍ଷମନରତେଇ ଅନି ବାରକରାଇ ଦେଇସୁ ବଲଲେ ସେ ଶୁଣରି ମାନ୍ଦି
ବିଢ଼ରେ ଜିବାକେ, ଆଦେସୁ ଦେ ।” ୩୭ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ ଜା! ବଲି କଇଲାକେ
କାରାପ ଆଦମାନ୍ ସେ ଲକ୍ଷମନରତେଇଅନି ବାରଙ୍କରି ଶୁଣରିମନର
ବିଢ଼ରେ ପୁରଳାଇ । ତେବର ପାଇ, ଶୁଣରିମନ୍ ଟିପେଅନି ଗସରି ସମ୍ବୁରେ
ହୃଦି ମଲାଇ । ୩୯ ଆରି ତେଇ ଶୁଣରି ଚାରାଇତେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଲାଇ
କରି ଦୂମା ଡସି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କାଇକାଇଟା ଅଇଲା ସେଠା ସବୁ
କଇଦେଲାଇ । ୪୦ ଆରି ସେ ଗଡ଼ର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ଦେବକବାକେ
ଆଇଲାଇ । ସେମନ୍ ତାକେ ଦେକିକରି ସେ ଜାଗା ଚାତି ଜା ବଲି ଶୁଆରି
କଇଲାଇ ।

C ଜିସୁ ଉଡ଼ାଇ ବସି ଗାଡ଼ ସେପାଟେ ରଇଲା ନିଜର ଗଡ଼େ ବାଉଡ଼ି ଗାଲା ।
୨ ଆରି ତେଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ୍ ତେରେଡ୍ରୁ ରଗିକେ ବଇକରି ତାର ଲଗେ
ଆନଲାଇ । ତେରେଡ୍ରୁ ରଗି ଅଭନାଇ ସଇରଇଲା । ସେ ଲକ୍ଷମନର ବିସ୍ବାସ
ଦେକି ରଗିକେ କଇଲା, “ଘାଆସ ଦାର, ତର ସବୁ ପାପ କେମା ଅଇଗାଲା ।”
୩ ଏ କାତା ସୁନି କେତେଟା ସାସ୍ତର ସିକାଉମନ୍ ତାକର ତାକର ବିଢ଼ରେ କାତା
ଅଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ଷ କାଇକେ ପରମେସରର ନିନ୍ଦା କଲାନି?” ୪ ଜିସୁ ତାକର
ମନର ଚିନ୍ତା ଜାନି କଇଲା, “ତମେ ନିଜର ନିଜର ମନେ କାଇକେ କାରାପ
ଚିନ୍ତା କଲାସନି? ୫ ‘ତମର ପାପସବୁ କେମା ଅଇଗାଲା ବଲି କଇବାଟା
ସଅଜ୍ଞ କି ‘ଉଚିକରି, ଇଣ୍ଟିଜା ବଲି କଇବାଟା ଅଦିକ୍ ସଅଜ୍ଞ? ୬ ମାତର
ଜଗତର ପାପ କେମା କରିବାକେ ନରପିଲା, ମର ଅଦିକାର ଆରେ, ମୁଇ ଏଟା
ତମର ମୁଆଟେ ଦେକାଇବି ।” ତାର ପରେ ଜିସୁ ତେରେଡ୍ରୁ ରଗିକେ କଇଲା,
“ଉଦ୍ଧ, ନିଜର ଚାଟି ଦାରି ଗରେ ଉଚିଜା ।” ୭ ଆରି ସେ ଲକ୍ଷ ଉଚିକରି ଗରେ
ବାରିଗାଲା । ୮ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେଠା ଦେକି କାବା ଅଇଜାଇ ଉଚିଗାଲାଇ । ମାତର
ନର ଲକ୍ଷକେ ଏହାରି ଅଦିକାର ଦେଲାର ପାଇ ପରମେସରକେ ତାକ୍ଷପୁଟା
କଲାଇ । ୯ ଜିସୁ ତେଇଅନି ଉଚି ଜିବାବେଲେ ମାତିଉ ନାଉଁର ଗଟେକ୍
ସିଥରୁ ମାଞ୍ଚକେ, ତାର ସିଥରୁମାଞ୍ଚମନ୍ ମାଞ୍ଚବା ଜାଗାଇ ବସିରଇଲାଟା ଦେକି
କଇଲା, “ମର ସଞ୍ଚ ଆର ।” ମାତିଉ ସିଥରୁମାଞ୍ଚମନ୍ ମାଞ୍ଚବା ଜାଗାଇଅନି
ଉଚି ଜିସୁର ସଞ୍ଚ ଗାଲା । ୧୦ ଜିସୁ ମାତିଉର ଗରେ କାଇବାବେଲେ ବେସି
ସିଥରୁମାଞ୍ଚମନ୍, ଆରି ପାପି ଲକ୍ଷମନ୍ ତେଇ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିଥମନର
ସଞ୍ଚ ବସି କାଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୧ ଏଟା ଦେକି ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁର

ସିସମନ୍ତକେ ପାଚାରଲାଇ, “କାଇକେ ତମର ଗୁରୁ ସିସତୁମାଟ୍ଟମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ
 ଆରି ପାପି ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ବସି କାଇଲାନି?” ୧୭ ଜିସୁ କଇଲା, “ନିକ
 ରଇଲା ଲକ୍ଷ ପାଇ ତାକ୍ତଦର୍ ଲତା ନାଇ । ମାତର ଜରହୁକାର ଲକ୍ଷମନର
 ପାଇ ତାକ୍ତଦର୍ ଲତା ଆଚେ । ୧୯ ସାସ୍ତରେ ଲେକାଆଇଆଚେ, ‘ମୁଇ ପସୁ
 ପୁଜବା ବିରୁଣ୍ଡାନେଅନି, ଲକ୍ଷମନେକ ଦୟା ଦେକାଇବାଟା ମନ୍ କଲିନି । ଏ
 କାତାର ଅରତ କାଇଟା? ଜାଇକରି ବୁଜୁବାକେ ତେସ୍ତା କରା । ମୁଇ ଦରମ୍
 ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତାକ୍ତବାକେ ଆସି ନାଇ, ପାପିମନ୍ତକେ ତାକ୍ତବାର ଆସିଆଚି
 ।” ୨୦ ତାର ପଚେ ଦିନେକ ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଥନର ସିସମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ
 ଆସି ପାଚାରଲାଇ, “ଆମେ ଆରି ପାରୁସିମନ୍ ଦେସି ତର ଲାକା ଉପାସ
 କଲୁନି, ମାତର ତମର ସିସମନ୍ କାଇଜେ ଉପାସ କରତ ନାଇ?” ୨୧ ଜିସୁ
 ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ବିବା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଜେତେବେଳେ ଜାକ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ
 ବିବାଗରେ ରଇସି, ସେ ଦିନ ଜାକ ସଞ୍ଚ୍ଚର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମାନ ଦୁକ୍ ନ କରତ ।
 ମାତର ଜେତେବେଳୁ ବିବା ଅଇବା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ ସଞ୍ଚ୍ଚରଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନରଟାନେଅନି
 ଦାରିଜିବାଇ, ସେମନ୍ ଦୁକ୍ କରି ଉପାସ କରିବାଇ ।” ୨୨ କେ ମିସା ପୁରନା
 ଲୁଗା କାଣା ଅଇଲାଟାନେ, ନୁଆ ଲୁଗାର ଗରଣ୍ଟୀ ନ ସିଲାଅତ୍, କାଇକେ
 ବଇଲେ ନୁଆ ଗରଣ୍ଟୀ ପୁରନା ଲୁଗାକେ ବେସି ଚିରି ଦେଇସି । ୨୩ ଆରି,
 କେ ମିସା ନୁଆ ଅଞ୍ଚ୍ଚର ରସ, ଚାମ ସଞ୍ଚ ତିଆର ଅଇଲା ପୁରନା ମୁନାଇ
 ବେସି ଦିନ ନ ସଞ୍ଚାର, ସଞ୍ଚରଲେ ମୁନା ପାଟିଜାଇସି ଆରି ରସ ଚିତ୍ତରେ
 ତାଳି ଅଇଜାଇସି । ସେଟାର ପାଇ ନୁଆ ରସ ନୁଆ ମୁନାଇ ସଞ୍ଚରିବାଇ ।
 ଏହି ସଞ୍ଚରଲେ ମୁନା ଆରି ରସ ଦୁଇଟା ଜାକ ନସ୍ତ ନ ଅଏ । ୨୪ ଜିସୁ
 ସେମନ୍ତକେ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲା ବେଳେ, ଦେକା ଗଟେକ ଜିଉଦିମନର୍
 ପାରତନା ଗରର ନେତା ଜିସୁର ଲଗେ ଆସି ମାଣ୍ଠିକୁଟା ଦେଇ କଇଲା, “ମନ୍
 ଚକି ଏବେସେ ମରିଗାଲା ଆଚେ, ମାତର ତୁଇ ଆସି ତାର ଉପରେ ଆତ
 ସଞ୍ଚରଲେ ସେ ବଁରସି ।” ୨୫ ଜିସୁ ଦାପରେ ଉଟିକରି ତାର ସିସମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ
 ଗାଲା । ୨୬ ତେଇ ଗଟେକ ମାଇଜି ଜିସୁର ପରବାଟେ ଆଇଲା । ତାକେ
 ବାର ବରସ ଜାକ ବନି ଜାଇତେ ରଇବା ରଣ ଅଇରଇଲା । ସେ ମାଇଜି
 ପଚେ ଜାଇ ଜିସୁର ଲୁଗା ଚିଇଲା । ୨୭ ସେ ମନେ ମନେ ବାଦଲା ମୁଇ ତାର
 ପିନ୍ଧିଲାଟା ଚିଇଲେ ନିମାନ ଅଇଜିବି । ୨୮ ମାତର ଜିସୁ ପାସଲି କରି ତାକେ
 ଦେକି କଇଲା, “ଏ ନୁମି, ତରନାଇ ସାଆସ ଦାର, ତର ବିସ୍ମବାସ ତକେ

ନିମାନ୍ କରିଆଗେ ।” ଏହକି କଇଲା ଦାପରେ ସେ ମାଉଜି ନିମାନ୍ ଅଇଗାଲା । ୨୩ ତାର ପଚେ ଜିସୁ ଜିଉଦିମନର ପାରତନା ଗରର ମୁକିଆର୍ ଗରେ କେବଳା । ତେଇ ଦନ୍ତକର୍ବାକେ ଆସି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍, ଆରି ବାଜୁନିଆମନ୍ କାନ୍ତାବୁବା ଅଇବାଟା ଦେକି, ୨୪ ଜିସୁ କଇଲା, “ସବୁ ଲକ୍ଷ ଇତିଅନି ବାରଇଜା । ଏ ଟକିତା ମରେନାଇ, ସଙ୍ଗଥାଗେ ।” ତାର କାତା ପୁନି ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କିଜାଇବାର ଦାରିଲାଇ । ୨୫ ମାତର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବାରକଲା ପଚେ ଜିସୁ ବାକୁରାଇ ଜାଇ ଟକିର ଆଗେ ଦାରି ତାକେ ଉଠାଇଲା । ଟକି ଦାପରେ ଉଠିକରି ଚିଆଅଇଲା । ୨୬ ଏ ଗଢନାର କବର ସେ ଜାଗାର ଗୁଲାଇ ବାଟର ଲକ୍ଷ ସୁନ୍ଦରାଇ । ୨୭ ଜିସୁ ସେ ଜାଗାଇଅନି ବାରଇ ଜିବାବେଲେ ଦୁଇଟା କାଣା, ତାର ପଚେ ପଚେ ଇଣ୍ଡିଆରୀରୀରାଇ । ସେମନ୍ ଆଉଲି ଅଇକରି କଇବାର ଦାରିଲାଇ । “ଏ ଦାଉଦ ରାଜାର ପଥ୍! ଆମକେ ଦୟା କରା ।” ୨୮ ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ଗରେ ଗାଲା ଆରି କାଣାମନ୍ ମିସା ତାର ପର ପର ପର ପୁରିଲାଇ । ପୁରିଲାକେ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ପାଚାରିଲା, “ମୁଇ ତମର ଆଁକି ନିକ କରି ପାରବି ବଲି ତମେ ବିସବାସ କଲାସନି କି?” ସେମନ୍ କଇଲାଇ “ଉଁ ମାପରୁ ।” ୨୯ ତାର ପଚେ ଜିସୁ ସେମନ୍ର ଆଁକି ଚିଲକରି କଇଲା, “ମକେ ବିସବାସ କଲାର ଲାଗି ତମର ଆଁକି ତିପ ।” ୩୦ ଜିସୁ କଇଲା ଦାପରେ କାଣାମନ୍ ଆଁକି ଦେକିପାରିଲାଇ । ଆରି ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ତାରକରି, “ଏ ବିସଇ କାକେ ମିସା କୁଆ ନାଇ ।” ବଲି କଇଲା । ୩୧ ମାତର ସେମନ୍ ବାରଇ ଜାଇ ଜିସୁର ଏ କରିରଇବାଟା ଗୁଲାଇ ଦେସେ ଜାନାଇଲାଇ । ୩୨ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ସେ ଗରେଅନି ବାରଇ ଗାଲାବେଲେ କେତେଟା ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ୍ ଗୁଲା ଲକ୍ଷକେ ତାର ଲଗେ ଆନ୍ଦଲାଇ । ତାକେ ଡୁମାଦାରିରଇଲାକେ ସେ ଗୁଲା ଅଇଜାଇରଇଲା । ୩୩ ଜିସୁ ଡୁମାକେ ସେ ଲକ୍ଷରେଇଅନି କେଦିଲା ପଚେ ସେ କାତାଅଇବାର ଦାରିଲା । ଆରି ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ କାବାଅଇଜାଇ କଇଲାଇ । “ଇସରାଏଲ୍ ଦେସେ ଏନ୍ତାରି ଗଢନା ଆମେ କେବେ ଦେକି ନ ରଇଲୁ ।” ୩୪ ମାତର ପାରୁସିମନ୍ କଇଲାଇ, “ସେ ଡୁମାମନର ନେତାର ବପୁ ସଞ୍ଚ ବିନ୍ ଡୁମାମନ୍କେ କେଦିଲାନି ।” ୩୫ ଜିସୁ ଗାଉଁ ଗାଉଁ ବୁଲି ବୁଲି ଜିଉଦିମନର ପାରତନା ଗରମନ୍କେ ଜାଇ ସିକାଇ ଦେଇତେ ରଇଲା । ଆରି ପରମେସରର ରାଇଜର ନିମାନ୍ କାତା କଇତେରଇଲା । ବିନ୍ ବିନ୍ ଜର୍ ଆରି ରମ୍ ଦାରିଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସବୁ ନିକ କରିଦେଲା ଆରି ପାରତନା ଗରେ

ପିକିଆ ଦେଲା । ୩୭ ଆରି ତେଇ ରଇଲା ଜବର ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ଦେକିକରି ସେ ଦୟା କଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ ଦେସି ତାକିଜାଇରଇଲା ଆରି ସାଇଜ ପାଇବାକେ କନ୍ ବାଟେ ଜିବାର ଆଚେ, ଜାନିନାପାରୁତେ ରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଗରହ ନଇଲା ମେଣ୍ଟୁରାସି ପାରା ଅଇଜାଇରଇଲାଇ । ୩୮ ସେତ୍କିବେଳେ ସେ ସିଥମନ୍‌କେ କଲା, “ତାସ୍ ସିନା ବୁତେକ୍ । ମାତ୍ର ସେଠା କାହିଁବାକେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ଉନା ଆଚର୍ତ୍ତ । ୩୯ ତେବରପାଇ ‘କେତ୍ର ରଇଲା ପଦାଇ କାହିଁବାକେ ଦେସି ଲକ୍ଷକେ ପାଟାଆ’ ବଲି ତାସ୍ କଲା ପାଉକାରଙ୍କେ ପାରୁତନା କରା ।”

୧୦ ଜିୟୁ ତାର ବାରଟା ପେରିଦମନ୍‌କେ ଲଗେ ତାକି ତୁମା କେଦିବାକେ, ସବୁ ରକାମର ରଗ ଆରି ଜରଦୁକା ନିମାନ୍ କରିବାକେ ଅଦିକାର ଦେଲା । ୧ ସେ ବାରଟା ପେରିଦମନ୍ର ନାହିଁ ଅଇଲାନି, ସିମନ୍ ଜାକେକି ପିତର ବଲି ତାକିବାଇ, ଆରି ତାର ବାଇ ଆନ୍ତୁରିଯି, ଜେବଦିର ପଥ ଜାକୁବ୍ ଆରି ତାର ବାଇ ଜଅନ୍, ୨ ପିଲିୟ ଆରି ବାରତଳମି, ତମା ଆରି ସିଥତୁମାଞ୍ଚମନ୍ ମାତିର, ଆଲିପିର ପଥ ଜାକୁବ୍ ଆରି ତଦିଯି, ୪ କିଶାନିୟ ସିମନ୍ ଜେ କି ଇସ୍ତରାଏଲ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ର ମୁକ୍ତିର ପାଇ ତେସ୍ଟା କରିତେରଇଲା । ଆରି ଇସ୍ତକାରିୟତ ଜିରଦା, ଜେ ଜିୟୁକେ ସତ୍ରବୁମନ୍କେ ସାରିପିଦେଇ ରଇଲା । ୫ ଜିୟୁ ବାରଟା ସିଥମନ୍‌କେ ପାଟାଇଲାବେଳେ କାଇଟା କରିବାର ଆଚେ କାଇଟା ନାହିଁ ବଲି ଆଦେସ୍ ଦେଇ କଇଲା, “ତମେ ଜିତଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ର କନ୍ ଜାଗାଇ ମିଥା ଜାଆନାଇ କି ସମିରଣିୟ ଗଡ଼େ ମିଥା ପୁରାନାଇ । ୬ ମାତର ଆଜିଗାଲା ମେଣ୍ଟୁମନ୍ର ପାରା ରଇବା ଇସ୍ତରାଏଲ୍ମନ୍ର ଲଗେ ଜା । ୭ ସେମନ୍ର ଲଗେ ଜାଇ ଜାନାଇକରି କୁଆ, ସରଗ୍ ରାଇଜ୍ ଲଗେ ଆଇଲା ଆଚେ! ୮ ଜରର ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ନିମାନ୍ କରା, ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ଉଟାଆ, ବଢ଼ ରଗିମନ୍‌କେ ନିମାନ୍ କରା, ତୁମାମନ୍‌କେ କେଦିଦିଆସ୍ । ଏ ସବୁ ସରଗର ମାପରୁର ତେଇଅନି ତିନ୍ପଲିଆରେ ମିଲାଇ ଆଚାସ୍ । ସେମ୍ଭି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ କାଇଟା ନ ମାଞ୍ଚତେ ଦିଆସ୍ । ୯ ତାବୁ ମିଥା ନିଆନାଇ । ୧୦ ଆରି ବୁଲିବା ବେଳେ ମୁନା ଦାରି ବୁଲାନାଇ । ଗଟେକ୍ ଉଦ୍ଧବା ପିନ୍ଧବା ପଚିଆ, ପାଣ୍ଡିର, ତାଙ୍କୁ ନିଆ ନାଇ । ପାଇଟି କରୁ ତାର ବୁତି ପାଇସିପେ ।” ୧୧ “ଗଟେକ୍ ଗଡ଼େ କି ଶାର୍ କେହିଥା ବଇଲେ, ତେଇ କେ ତମିକେ ନିଜର ଗରେ ତାକ୍ଷି, ସେ ଲକ୍ଷକେ କଜା, ଆରି ବିନେ ଜିବା ଜାକ ତାକର ଗରେସେ ରୁଆ । ୧୨ ଗରେ କେଟଳା ବେଳେ ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ କୁଆର କରି କୁଆ,

‘ତମ୍ଭେ ପାନ୍ତି ମିଳ’ । ୧୩ ସେମନ୍ ଜଦି ତମ୍ଭେ ଗତିଆ କରି ତାକବାଇ,
 ତମେ କଇଲା ସାନ୍ତିର କାତା ପୁରୁନ ଅଇସି । ମାତର ସେମନ୍ ଜଦି ତମ୍ଭେ
 ଗତିଆ କରି ନ ତାକର୍ତ୍ତ ବଇଲେ, ତମେ କଇଲାଟା ତମର ଲଗେ ବାଉଡ଼ି
 ଆଇସି । ୧୪ ଜଦି କେ ମିସା ତମ୍ଭେ ନ ତାକର୍ତ୍ତ କି ତମେ କଇଲା କାତା ନ
 ସୁନ୍ଦର ବଇଲେ, ‘ଏ ଜାଗା ଚାହିଁଲୁ’ ବଲି ଗଟେକ୍ ଚିନ୍ ପାରା ଦେକାଇବାକେ,
 ପାଦର ଦୁଲି ପାୟତି, ସେ ଜାଗା ଚାହିଁ ଉଚିଜା । ୧୫ ମୁଲ ତମ୍ଭେ ସର୍ବ
 କଇଲିନି, ବିଚାରନା ଦିନେ ସବମ ଗମରାକେ ପରମେସର ଅଦିକ୍ ଦୟା
 ଦେକାଇସି ।” ୧୬ “ସୁନା, ବାଲିଆତୁରକାମନର ବିଭିନ୍ନ ମୋଣ୍ଡମନ୍ଦକେ
 ପାଟାଇଲା ପାରା ମୁଲ ତମ୍ଭେ ପାଟାଇଲିନି । ସାଂପର ପାରା ଚାଲାକି ଅଇ
 ପରୁଆପାରା ସୁଆଳ ଉଥା । ୧୭ ମାତର ଜାଗରତ୍ ଅଇରୁଆ, କାଇକେ
 ବଇଲେ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେମନର ବିଚାର କରିବା ଜାଗାମନରତେଇ ତମେକ
 ସର୍ବପିଦେବାଇ ଆରି ପାରତନା ଗର୍ଭମନ୍ଦକେ ତମ୍ଭେ କରତା ମାରବାଇ
 । ୧୮ ଆରି ତମେ ମର ସିସ ଅଇଲାର ଲାଗି, ରାଜା ଆରି ସାସନ କରିବା
 ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ ନିଆଅଇ ବିଚାର କରାଇଅଇସା । ଇତିଅନି ସେମନ୍ଦକେ
 ଆରି ଜିନ୍ଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ତେଇ ମର ବିସଲନେଇ କଇବାକେ ତମେ
 ବେଲା ପାଇସା । ୧୯ ତମର ବିଚାରନା ଅଇବାବେଳେ ‘କାଇଟା କଇବି,
 କେନ୍ତି କଇବି’ ବଲି ଚିନ୍ତା କରି ତେରେପେତେ ନ ଉଥା । ଟିକ୍ ସେବେଲାଇ
 ସେଟା ତମ୍ଭେ ଜାନାଇ ଦିଆଅଇସି । ୨୦ କାଇକେ ବଇଲେ ତମେ ନିଜେ
 କାଇଟା କଇବାକେ ନ ପଡ଼େ । ବାବା ପରମେସର ସୁକଳ ଆଦମାଇ ତମର
 ଟଣ୍ଟୁଆନି କାତା କଇସି ।” ୨୧ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ବାଇକେ ମରନର ତଣ୍ଟୁ
 ବରିବାକେ ଦାରାଇଦେବାଇ । ବାବା ମିସା ନିଜର ପିଲାମନ୍ଦକେ ସେନ୍ତ୍ରାରି
 କର୍ଯ୍ୟ । ପିଲା ଟକିମନ୍ ବାବାମାଆର ବିରଦେ ଉଚି ସେମନ୍ଦକେ ମରାଇବାଇ
 । ୨୨ ମକେ ବିସ୍ତବାସ କଲାର ଲାଗି ତମ୍ଭେ ସବୁ ଲକ୍ ଚିନ୍ କରିବାଇ
 । ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ ସାରାସାରି ଜାକ ସାଆସ ଦାରି ରଇସି, ସେ ମୁକ୍ତି
 ପାଇସି । ୨୩ ଗଟେକ୍ ନଅରେ ଦୁକ କସଟ ଦେଲେ, ତମେ ଆରି ଗଟେକ୍
 ନଅରେ ଉଚି ପାଲାଆ । ମୁଲ ତମ୍ଭେ ସର୍ବକାତା କଇଲିନି, ତମେ ଇସରାଏଲ୍
 ଦେସେ ରଇବା ସବୁ ଗତେ ବୁଲି ନ ସାରତେ, ନରପିଲା ମୁଲ ଆରି ତରେକ
 ବାଉଡ଼ି ଆସିରଇବି । ୨୪ “କନ୍ ସିସ ମିସା ଗୁରୁର ତେଇଅନି ବହୁ ନାଁ ।
 ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵତା ସାରକାରରତେଇଅନି ବହୁ ନାଁ । ୨୫ ସିସ ତାର ଗୁରୁର ପାରା

ଆରି ଗତିଦାଣ୍ଡତା ନିଜର ସାରକାର ପାରା ଅଇଲେ ସେମନ୍ ପାରଦା ଅଇବାର୍
ଆଚେ । ଗଟେକ୍ ଗରର ମୁକିଆ ମକେ, ବାଲ୍ଜିବୁଲ୍ ବଲି ଡାକ୍ଲାଇନି
ବଇଲେ, ଗରର ଆରି ଅଦେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବାଇଦରେ ଅଦିକ୍ କାରାପ୍
ନାରଁ ଦାରି ଡାକ୍ବାଇ ।” ୨୭ “ସେଟାରୂପାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଡରାନାଇ । ଜନ୍
ବିପଇ କି ଲୁହତେ ଆଚେ, ସେଟା କେବେ ନଇଲେ କେବେ ତିସ୍ତି ଆରି ସବୁ
ଲୁହଲା କାତାମନ୍ ଜାନା ପଢୁଥି । ୨୭ ଜନ୍ମଟା ମୁଇ ତମ୍ଭକେ ଆନ୍ତାର ବେଲାଇ
କଇଲିନି ସେଟା ତମେ ଉଜ୍ଜଳେ କୁଆ, ଆରି ଜନ୍ମଟା ଲୁହତେ ସୁନିଆରାସ୍
ସେଟା ଗରର ତାଉନି ଉପରେ ଚିଆଆଇ କୁଆ । ୨୮ ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ ତମର
ଗାଗଢ଼ ନସ୍ତଟ କରିବାଇ ମାତର ତମର ଆତମାକେ କାଇଟା କରିନାପାରନ୍
ସେମନ୍ତକେ ଡରାନାଇ । ମାତର ଜନ୍ ପରମେସର ତମର ଗାଗଢ଼ ଆରି
ଆତମାକେ ନରକ କୁଣ୍ଡେ ପିଞ୍ଜାସି, ତାକେ ଡରା । (Geenna g1067) ୨୯

ତାବୁଦେଇ ଦୁଇଟା ଚେଟିଆ ଚତଇ ଗେନିପାରାସ୍, ମାତର ତମର ବାବା
ପରମେସର ନାଜାନ୍ତେ ସେ ଚତଇମନର୍ତ୍ତେଇଅନି ଗଟେକ୍ ମିୟା ନ ମରନ୍
। ୩୦ ଆରି ପରମେସର ତମର ମୁଣ୍ଡର ଚେଣ୍ଟି ମିୟା ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ କରି
ଏଜିଆଚେ । ୩୧ ଡରାନାଇ, ବେସି ଚେଟିଆ ଚତଇମନର୍ ତେଇ ଅନି ତମର
ଦାମ ଅଦିକ୍ ।” ୩୨ “ଜେ ମକେ ସବୁର ମୁଆଟେ ‘ମର ଲକ୍’ ବଲି ନାମ୍ସି,
ମୁଇ ମିୟା ମର ସରଗର ବାବାର ମୁଆଟେ ସେମନ୍ତେ ‘ମର ଲକ୍’ ବଲି କଇବି
। ୩୩ ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ ମକେ ସବୁର ମୁଆଟେ ‘ତାକେ ନାଜାନି’ ବଲି କଇପି,
ମୁଇ ମିୟା ମର ସରଗର ବାବାର ମୁଆଟେ ‘ତାକେ ନାଜାନି’ ବଲି କଇବି ।”
୩୪ “ମୁଇ ଏ ଦୁନିଆଇ ସାନ୍ତି ଦେବାର ଆସିଆତି ବଲି ତମେ ବାବା ନାଇ ।
ନାଇ, ସାନ୍ତି ଦେବାକେ ଆସି ନାଇ, କାଣ୍ଠୀ ଦେବାକେ ଆଇଲିଆତି । ୩୫ ମର
ଲାଗି ପିଲା ବାବାକେ ବିରଦ୍ଦ କରସି, ଚକି ଆୟୁକେ ବିରଦ୍ଦ କରସି ଆରି
ବୁଆରି ସାରିରି ବିରଦେ ଉଚ୍ଚସି । ୩୬ ନିଜର ଗରର ଲକ୍ଷମନ୍ତେ ନିଜର
ସତ୍ରୁ ଅଇବାଇ ।” ୩୭ “କେମିୟା ଜଦି ନିଜର ମାବାବାକେ ମରତେଇଅନି
ଅଦିକ୍ ଆଲାଦ କରସି, ସେ ମର ସିସ ଅଇବାକେ ଅଦିକାର ନ ପାଏ । ୩୮ ଜନ୍ ଲକ୍
ନିଜର କୁରୁସ ବଇ ମର ସତ୍ତ୍ଵ ନ ଆସେ ବଇଲେ ସେ ମର ସିସ ଅଇବାକେ
ଅଦିକାର ନ ପାଏ । ୩୯ ଜନ୍ମଲକ୍ ନିଜର ଜିବନ୍ ରକିଆ କରିବାକେ ଚେଷ୍ଟା

କରସି ବଇଲେ ସେ ସେଟା ଆରାଇସି । ମାଡ଼ର ଜେ ମର ଲାଗି ତାର ଜିବନ ଆରାଇସି ବଇଲେ, ସେ ସତରେ ସେଟା ରକିଆ କରସି ।” ୪୦ “ଜନ୍ ଲକ୍ ତମଙ୍କେ ତାକିନେଇସି, ସେ ମରପାଇ ସେଟା କଲାନି । ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ ମକେ ତାକିନେଇସି ସେ ମକେ ପାଟାଇଲା ବାବା ପରମେସରର ପାଇ ସେଟା କଲାନି । ୪୧ ଜେ ମିଥା ଗଣେକୁ ବଦିଷତ୍ତବକ୍ତାକେ ‘ପରମେସରର କାତା ସୁନାର’ ବଲି ତାକ୍ସି, ବଦିଷତ୍ତବକ୍ତାକେ ମିଲ୍ଲବା ପୁରୁଷକାର୍ତ୍ତେଇ ସେ ମିଥା ମିଥସି । ଆରି ଜେ ଦରମ୍ ଲକ୍କେ ଗରେ ତାଳ୍ସି, ଦରମ୍ ଲକ୍କେ ମିଲ୍ଲବା ପୁରୁଷକାର୍ତ୍ତେଇ ସେ ମିଥା ମିଥସି । ୪୨ ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ ମର ପଚେ ପଚେ ଆଇବା ମୁକିଆ ନଇଲା ଗଣେକୁ ପାନ୍ ସିଂହକେ, ଗିଲ୍ଲେସକୁ ପାନ୍ ଦେଇସି, ସେ ମର ସିଂହ । ସେ ପୁରୁଷକାର୍ତ୍ତ ପାଇସି ଆକା ।”

୧୧ ଜିସୁ ବାରଟା ସିଂହମନ୍ତକେ ସିକାଇ କରି କଇ ପାଟାଇ ପାଇଲା ପଚେ, ସେ ଜାଗା ଚାତିକରି ଲଗେ ରଇଲା ଗଢମନର ଲକ୍ମମନେକ ଜାଇ ସିକାଇଲା ଆରି ମାପରୁର କାତା ସୁନାଇବାର ଦାରିଲା । ୨ ସେ ବେଳା ତୁବନ୍ତଦେଉ ଜଅନ୍ ବନ୍ଦିଗରେ ରଇଲା । ଜିସୁ ଜନ୍ କାମମନ୍ ସବୁ କରତେ ରଇଲା, ତାର କବର ପୁନି ତାର କେତେଟା ସିଂହମନ୍ତକେ ଜିସୁର ଲଗେ ପାଟାଇଲା । ୩ ସେମନ୍ ଜାଇ ଜିସୁକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ଜନ୍ ଲକ୍ ଆଇସି ବଲି ଜଅନ୍ କଇରଇଲା, ସେ ଲକ୍ ତମେ କି? ନଇଲେ, ଆମେ ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍କେ ଜାଗବୁ କି?” ୪ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତମେ ବାଉଡ଼ି ଜାଇ ଜନ୍ଟା ସବୁ ଦେକ୍ଖାସ୍ ଆରି ସୁନଳାସ୍, ଜଅନ୍ତକେ କଇଦିଆସ୍ । ୫ କାଣାମନ୍ ଦେକିପାରିଲାଇନି, ଚଟାମନ୍ ଇଣ୍ଟିଲାଇନି, ବଢ଼ ରଗିମନ୍ ନିମାନ୍ ଅଇଲାଇନି, ବରଗାମନ୍ ସୁନଳାଇନି, ମଲା ଲକ୍ମମନ୍ ଜିବନ୍ ଅଇଲାଇନି ଆରି ଗରିବ୍ ଲକ୍ମମନର ଲଗେ ନିମାନ୍ କବର କେଣିଲାନି । ୬ ଜେ ମର ବିସଇ ନେଇକରି, ‘ସେ କି ନିଁ ଆଲୋ’ ବଲି ନ ବାବେ, ସେ କେତେ ନିକ କରମାର ଲକ୍ । ଜେ ମକେ ନାମସି ଆରି ମକେ ସବୁ ବେଳା ବିସବାସ୍ କରସି ତାକେ ପରମେସର ଆସିରବାଦ୍ କରସି ।” ବଲି କଇଲା । ୭ ଜଅନ୍ତ ସିଂହମନ୍ ବାଉଡ଼ି ଗାଲାବେଲେ ଜିସୁ ଲକ୍ମମନ୍ତକେ ଜଅନର ବିସଇ କଇଲା, ତମେ ଜଅନ୍ତକେ ଦେକ୍ବାକେ ଜେତେବଳ୍ ମରୁବାଲିବୁର୍ବୁର୍ବୁର୍ ଜାଇରଇଲାସ୍, କାଇଟା ଦେକ୍ବାକେ ଆସା କରିରଇଲାସ୍? ପବନ୍ ମାରିଲେ ଝୁଲବା ଗାଁସ୍ ପତର୍? ୮ କାକେ ଦେକ୍ବାକେ ଜାଇ ରଇଲାସ୍? କାଇ ସୁନ୍ଦର ବସତର ପିନ୍ଧିରଇବା

ଲକ୍ଷକେ ଦେକ୍ଖୁ ବଲି ଜାଇ ରଇଲାସ୍ କି? ସେହି ବସ୍ତର ପିନ୍ଧିବା ଲକ୍ଷ
 ରାଜାର ଗରେ ରଇବାଇ । ୯ ମକେ କୁଆ, କାଇଟା ଦେକ୍ଖିବାକେ ଜାଇ
 ରଇଲାସ୍? ଗଟେକ୍ ବଦିସତ୍ତବକ୍ତାକେ ଦେକ୍ଖୁ ବଲିକରି କି? ସେଠା ତ
 ସତ୍, ମାତର ଅଦ୍ବ୍ୟା ବଦିସତ୍ତବକ୍ତା ଟାନେଥନି ଗଟେକ୍ ଅଦିକ ବଢ଼ ଲକ୍ଷକେ
 ବେଳପାଇଆରାସ୍ । ୧୦ କାଇକେ ବଇଲେ ଏ ଜାନର ବିସର ପାସତରେ
 ଲେକାଅଇଲା ଆଚେ । ପରମୋସର କଇଲା, “ତମର ପାଇ ବାର ତିଆର
 କରିବାକେ ମୁଲ ପରତୁମ ମର ଦୁଇକେ ପାଗାଇବି ।” ୧୧ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସତ୍
 କଇଲିନି, ଏ ଦୁନିଆଇ ପୁରବେ ଅନି ଆଜିକେ ଜାକ ଜେତେକ୍ ଲକ୍ଷ ସବୁ ଜନମ୍
 ଅଇଲାଇଆଚଦ, ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେଥନି ଦୁଇନ୍ ଦେଉ ଜାନ ବଢ଼ ।
 ମାତର ସରଗ ରାଇଜେ ଜେ ସବୁରଟାନେଥନି ପାନ୍, ସେ ଜାନରତେଇ ଅନି
 ବଢ଼ । ୧୨ ଦୁଇନ୍ ଦେଉ ଜାନ ପରମୋସରର ନିକ କାତା ଜାନାଇବାଟା
 ଆରାମ କଲାବେଳେ ଅନି ଆଜିକେ ଜାକ ସରଗ ରାଇଜ୍ ନେଇକରି ବେସି
 ଜୁଇଦ ତାଳିଲାଆଚେ । ଦଯ୍ୟ ମାଯ୍ୟ ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ବପୁସ୍ତକ୍
 ସରଗ ରାଇଜ୍ ଅଦିକାର କରିବାକେ ତେସ୍ଟା କଲାଇନି । ୧୩ ଜାନ ଆଇବା
 ଜାକ ମସାର ନିଯମ୍ ଆରି ବଦିସତ୍ତବକ୍ତାମନ୍ ସରଗ ରାଇଜ୍ ବିସର
 କଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୪ ଜଦି ସେମନର କାତା ତମେ ବିସରାସ କରିପା,
 ତେବେ ଜାନ ଅଇଲାନି ସେ ଏଲିଯ୍, ଜେ କି ପରତୁମ ଆଇବାର ରଇଲା
 । ୧୫ ଜାକେ କାନ୍ଆଚେ, ସେ ସୁନ । ୧୬ ଏ କୁଗର ଲକ୍ଷମନ୍କେ କାର
 ସତ୍ ସମାନ କରିବି? ସେମନ୍ ଆଟ ମଜାଇ ବସିକରି କେଲିବା ପିଲାମନର୍
 ପାରା । ଗଟେକ୍ ଦଲର ପିଲାମନ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଦଲକେ କଇବାଇ, ୧୭
 “ଆମେ ବିବା ବାଜା ବାଜାଇଲୁ, ମାତର ତମେ ନାଟ କରାସ୍ ନାଇ । ଦୁକର
 ଗିର୍ ଗାଇଲୁ ତମେ କାନ୍ଦାସ୍ ନାଇ । ୧୮ ଜାନ ତରକେ ତର ଉପାସ୍ କରିତେ
 ରଇଲା ଆରି କେବେ ମିଥା ମଦ ନ କାଇତେ ରଇଲା, ମାତର ତମେ ତାକେ
 ତୁମା ଦାରିଲା ଲକ୍ଷ ବଲି କଇଲାସନି । ୧୯ ମାତର ନରପିଲା ମୁଲ କାଇଲେ
 କି ପିଇଲେ ମକେ କାଉରାଟା ଆରି ମଦୁଆଟା ବଲି କଇଲାସନି । ସିଥିରୁ
 ମାତ୍ରମନର ଆରି ପାପି ଲକ୍ଷମନର ମଇତର ବଲି କଇଲାସନି । ସେଠା ଜନଟା
 ଅବେ ତାତା, ପରମୋସରର ବିଚାର ସତ୍ ଆକା । ଏଟା ତାର କାମେଥନି
 ଜାନାପଡ଼ସି ।” ୨୦ ଜନ ଗଡ଼ମନ୍କେ ଜିସ୍ବ ତାର ବେସି କାବାଅଇଜିବା
 କାମମନ୍ କରିରଇଲା, ସେ ଗଡ଼ର ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜେ କରିରଇବା ପାପିଲାଗି

ମନ୍ ନ ବାଦଲାଇଲାଟା ଦେକି, ଜିସୁ ସେ ଗଡ଼ର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନିନ୍ଦା କରି କଇଲା, ୭୧ “ଏ କରାଜିନର ଲକ୍ଷମନ୍, ତମେ କେତେ ଜନସ୍ତା ଥିଲୁ ପାଇଥା! ଏ ବେଦପାଇଦାର ଲକ୍ଷମନ୍, ତମର ଦସା ମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରିୟେ । ତମର ବିଚରେ ଜନ୍ କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ଳମନ୍ କରାଅଇଲାଆଚେ, ସେଠା ସବୁ ଜଦି ମୁଖ ପର ଆରି ସିଦନ୍ ଗତେ କରି ରଇଲେ, ସେ ଗଡ଼ର ଲକ୍ଷମନ୍ ପାପେଅନି ବାଅଭିଲୁ ବଲି ଦେକାଇବାକେ ଗାର୍ତ୍ତେ ତାର ତାଳିଆଇ, ବାସ୍ତା ପିନ୍ଧିକରି ମନ୍ ବାଦଲାଇତାଇ ।” ୭୨ “ମୁଖ ତମଙ୍କେ ସବୁ କଇଲିନି, ପରମୋସରର ବିଚାରର ଦିନେ ତମର୍ତ୍ତେଇଅନି ସବୁ ଆରି ସିଦନ୍ ଗଢ଼ର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସେ ଅଦିକ୍ ଦୟା ଦେକାଇସି ।” ୭୩ ଏ କପରନାରମର ଲକ୍ଷମନ୍! ତମେ କାଇ ନିଜେ ସରଗେ ଜିବାକେ ତେସ୍ତା କଲାସ୍ତନି? ତମେ ନରକେ ପିଞ୍ଚା ଥିଲୁ । ତମର ବିଦରେ ମୁଖ ଜନ୍ କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ଳମନ୍ କରିରଇଲି, ସେଠା ଜଦି ସଦମ୍ ଗତେ କରି ରଇଲେ, ସେ ଗଢ଼ ଆଜିକେ ଜାକ ରଇତା । (Had̄es p46) ୭୪ “ମୁଖ ତମଙ୍କେ ସବୁ କାତା କଇଲିନି, ପରମୋସରର ବିଚାରନା ଦିନେ ତମର୍ତ୍ତେଇଅନି ସଦମର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସେ ଅଦିକ୍ ଦୟା ଦେକାଇସି ।” ୭୫ ଜିସୁ ସେବେଲାଇ ପାରିତନା କରି କଇଲା, “ଏ ବାବା, ତମେ ସରଗୁ ଆରି ମରିପୁରର ମାପରୁ । ଏ ସବୁ ବିସଇ ସିକ୍ଲା ଲକ୍ଷ ଆରି ଗିଆନି ରଇବା ଲକ୍ଷର୍ତ୍ତେଇଅନି ଲୁଚାଇ ସତ୍ତ୍ଵର, ନସିକ୍ଲା ଲକ୍ଷମନର ତେଇ ଜାନାଇ ଆବୁସ ବଲି ମୁଖ ତମଙ୍କେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲିନି । ୭୬ ଉଁ ବାବା, ତମର ମନ୍ କଲା ଲୟାବେ ଏ ସବୁ ଗଢ଼ିଲାନି ।” ୭୭ “ମର ବାବା ମକେ ସବୁ ବିସଇ ଦାନ୍ କଲାଆଚେ । ବାବାକେ ଚାହି କେ ମିଥା ତାର ପିଲା, ମକେ ନାଜାନତ୍ । ଆରି ତାର ପିଲା, ମକେ ଚାହି କେ ମିଥା ବାବାକେ ନାଜାନତ୍ । ତାର ପିଲା ମୁଖ, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ ବାବାକେ ଦେକାଇବି, ସେମନ୍ୟେ ବାବାକେ ଚିନ୍ତି ପାରଦ୍ର । ୭୮ “ବେସି ବଜ୍ର ବଇକରି ତାକ୍ଲା ଲକ୍ଷମନ୍, ମର ଲଗେ ଆସା । ମୁଖ ତମଙ୍କେ ପୁଣ୍ୟାଇବି । ୭୯ ମର ଜୁଆତି ବଇ ମରିଥାନେଅନି ସିକା । କାଇକେବଇଲେ ମୁଖ ନିଜେ ସୁଆଳ ଆରି ମର ମନ୍ କୁର୍ବଳ ଅଇଲାର ଲାଗି ତମେ ମରିଲଗେ ପୁଣ୍ୟା । ୮୦ ମୁଖ ତମର ଉପରେ ଜନ୍ ଜୁଆତି ସତ୍ତ୍ଵର୍ତ୍ତବି ସେଠା ତମଙ୍କେ ବଇବାକେ ସଥିନ୍ ଥିଲୁ । ଆରି ତମଙ୍କେ ଜନ୍ ବଜ୍ର ଦେବି, ସେଠା ମିଥା ବେସି ଉପାସ ।”

୧୨ ତାର କେତେ ଦିନ ପତେ ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ବିସ୍ରାମବାରେ ତାସପଦାର୍
ବାଟେ ଜାଇତେରଇଲା । ଜିବାବେଳେ ତାର ସିସ୍ତମନ୍ତକେ ବୁକ୍ ଲାଗୁଲାଜେ
କେବୁ ଚିତାଇ କାଇବାର ଦାରୁଲାଇ । ୭ ପେଟା ଦେକି ପାରୁସିମନ୍ ଜିସୁକେ
ପାଚାରିଲାଇ, “ଦେବ୍ ବିସ୍ରାମବାରେ ତର ସିସ୍ତମନ୍ କେନ୍ତାରି ସାସ୍ତରେ
ରଇବା ରିତିନିତି ବିରଦ୍ଧ କାମ କଲାଇନି ।” ୯ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା,
“ଦିନେକୁ ଦାଉଦ୍ ଆରି ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ବୁକେ ରଇଲା ବେଳେ,
ଦାଉଦ୍ କାଇଟା କରି ରଇଲା, ତମେ ସାସ୍ତରେ ପତାସ ନାଇ କି? ୪ ପେଦିନେ
ସେମନ୍ ମନ୍ତ୍ରିର ବିତ୍ତରେ ପୁରି, ମାପରୁରପାଇ ସର୍ପି ଅଇରଇବା ରୁଟି
କାଇଲାଇ । ନିୟମ ଲସାବେ ପୁଜାରିକେ ଚାହି, ସେ ରୁଟି କେ ମିଥା କାଇବାର
ଅଦିକାର ନ ରଇଲା । ୫ ତମେ କାଇ ପତାସ ନାଇ କି? ମିଥା ନିୟମ
ଲସାବେ ସବୁ ବିସ୍ରାମବାରେ ପୁଜାରିମନ୍ ନିୟମ ନ ମାନ୍ତଳେ ମିଥା, ସେଗାର
ପାଇ, ସେମନ୍ ଦସି ବଲି ବିଚାରନା ନ ଅଥବା । ୬ ମୁଇ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି,
ଆଜି ଏ ମନ୍ତ୍ରିରଟାନେଅନି ମୁକିଆ ବିସର ଇତି ଆଗେ ।” ୭ “ସାସ୍ତର
କଇଲାନି, ପୟୁ ପୁଜାବା ବିରୁ ନ କରି, ଲକ୍ଷମନ୍ତେକ ଦୟା କରିବାଟା, ମୁଇ
ମନ୍ କଲିନି । ଏ କାତାର ଅରତ ଜଦି ସବୁ ଲସାବେ ବୁଜିରଇତାସବଳାଲେ, ଏ
ଦସ ନ କଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତମେ ଦସି ନ କରିତାସ । ୮ ଜାନିରୁଆ, ନରପିଲା
ମୁଇ ନିଜେ ବିସ୍ରାମବାରର ମାପରୁ ।” ୯ ଜିସୁ ସେ ଜାଗାଇଅନି ବାରଇ ଜାଇ
ପାରିବାରା ଗରେ ପୁରଳା । ୧୦ ତେଇ ଆତ୍ ସୁକିଜାଇରଇଲା ଗଟେକ୍ ଲକ୍
ରଇଲା । ଜିସୁର ଦସ ଦାରିବାକେ ପାରୁସିମନ୍ ଗଟେକ୍ ଦଳଅଛ ତେଇ ଜାଗି
ରଇଲାଇ । ସେଟାରପାଇ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ବିସ୍ରାମବାରେ
ନିମାନ୍ କରିବାଟା ଆମର ନିୟମର ବିରଦ୍ ନାଁ କି?” ୧୧ ଜିସୁ କଇଲା, “ଜଦି
ବିସ୍ରାମବାରେ ତମର ବିତ୍ତରେ କାରଆଲେ ମେଣ୍ଟ୍ ଗଟେକ୍ ଡେଙ୍ଗୁ କାଲେ
ଅଦରଲେ, ତମେ ତାକେ ଜିକି ନ ଆନାସ କି? ୧୨ ମେଣ୍ଟ୍ ରତେଇ ଅନି ଗଟେକ୍
ଲକର ମୁଲିଆ କେତେକ୍ ଅଦିକ୍ । ସେଟାର ପାଇ ଆମେ ବିସ୍ରାମବାରେ ବିନ୍
ଲକକେ ସାଇଜ କରିବାଟା ସାସ୍ତରେ ରଇବା ରିତିନିତିର ବିରଦ୍ ଅଇବା
କାମ ନାଁ ।” ୧୩ ଏଡ଼କି କଇକରି ସେ ଆତ୍ ସୁକିଜାଇରଇଲା ଲକ୍ଷକେ
କଇଲା, “ଆତ୍ ସଲକ୍ କର ।” ସେ ଲକ୍ ଆତ୍ ସଲକ୍ କଲା ଦାପରେ, ସେ
ଆତ୍ ନିକ ଲକର ଆତ୍ ପାରା ଅଇଗାଲା । ୧୪ ତାରପତେ ପାରୁସିମନ୍ ସେ
ଜାଗାଇଅନି ବାରଇ ଉଚିଜାଇ ଜିସୁକେ ମରାଇବାକେ ଜଜନା କଲାଇ । ୧୫

ତାର ବିରୁଦ୍ଧେ ପାଁଦବାଟା ସୁନିକରି, ଜିସୁ ସେ ଜାଗା ଚାହି ବିନେ ଉଠିଗାଲା ।
 କେତେକୁ କେତେକୁ ଲକ୍ଷ ତାର ପତେ ପତେ ଗାଲାଇ । ଆରି ସେ ସବୁ ରଣି
 ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ନିକ କଲା । ୧୭ ତାର ନିଜର ବିସର ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ କାଇ
 ବଲି ନ କୁଆ ବଲି ସେମନ୍ଦକେ ଆଦେସ୍ ଦେଇତେରଇଲା । ୧୯ ଜିସାୟ
 ବଦିସତ୍ତବକତାର ଟାନେଅନି ପରମେସର ଜନ୍ କାତା ସୁନାଇରଇଲା, ସେଠା
 ପୁରାପୁରୁନ କରିବାକେ ଏଠା କଲା, ୧୯ “ଏ ମର ବାତିରଇବା ସେବାକାରିଆ
 । ଆକେ ମୁଇ ଆଲାଦ୍ କଲିନି, ତାର ଲଗେ ମର ସାରଦା । ମର ଆଦମା ତାର
 ଉପରେ ଆସି ତାବି ଅଇସି, ସେ ସବୁ ଜାତିର ଲଗେ ଜାଇ ମର ଟିକ୍ ବିତାରନା
 ଜାନାଇସି । ୧୯ ସେ କାକେ କିରଜାଟି ନ କରେ । ସେ ବେସି ଆଉଲି ନ ଥାଏ
 । ପାଇର ମଜାଇ ଟିଆ ନ ଥାଏ ଆରି ଜବର ଅଇତେ କାତା ନ କାଏ । ୨୦
 ଦୁରବଳ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ସେ ଆଲାଦର ଚଲାଇଲୁଛି କରୁସି, ଆରି ଆକା ସାକା
 ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଦୟା କରୁସି । ସେମନ୍ ନିଆଇ ନ ପାଇବାଜାକ ସେ
 ତାର କାମ ବନ୍ଦୁ ନ କରେ । ୨୧ ତାକେ ସବୁ ଦେସର ଲକ୍ ଆସା କରିବାଇ ।”
 ୨୨ ତାର ପତେ ଦିନେକ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକୁ କାଣା ଅଇ ପୁଲା ଅଇଜାଇରଇଲା
 ଲକ୍କିକେ ଜିସୁର ଲଗେ ଆନ୍ତାଇଲା । ତାକେ ତୁମା ଦାରିରଇଲାଜେ କାତାଅଇ
 ନାପାରିତେ ରଇଲା । ଜିସୁ ତାକେ ନିମାନ୍ କଲା । ଏଦେ ଦେକା! ସେ ଦେକଲା
 ଆରି କାତା କଇପାରିଲା । ୨୩ ଜିସୁର ଏ କାମ ଦେକି ସବୁ ଲକ୍ କାବା
 ଅଇଜାଇ ପାଗାର ଉଚାର ଅଇଲାଇ, “ଏ କାଇ ସେ ଦାଉଦର ପଥ କି?” ୨୪
 ଏଠା ସୁନି ପାରୁସିମନ୍ କଇଲାଇ, “ସେ ତୁମାମନ୍ଦ ମୁକିଆ ବାଲ୍ଜିବୁଲର୍
 ଟାନେଅନି ବପୁ ପାଇ ତୁମା ତାତାଇଲାନି ।” ୨୫ ଜିସୁ ତାକର ମନର କାତା
 ଜାନି ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, ଗଟେକୁ ରାଇଜର ଲକ୍ ବିନ୍ବିନ୍ ଦଲେ ବାର୍
 ଅଇ ନିଜର ନିଜର ବିତରେ ଲାଗାଲାଗି ଅଇଲେ, ସେ ଦେସ ବେସି ଦିନ ନ
 ରାଏ । କନ୍ଥାଲେ ସଥର ନଇଲେ ଗର ବିଦରେ ବିନ୍ ବିନ୍ ଦଲ ଗଡ଼ିକରି
 ଲାଗାଜତା ଅଇଲେ ସେମନ୍ ଦାପରେସେ କୁରୁପ୍ରନାସ୍ ଅଇଜିବାଇ । ୨୬
 ସେନ୍ତାରିସେ, ସଇତାନର ରାଇଜେ ଜଦି ଗଟେକ ଦଲ ବିନ୍ ଦଲ ବିରୁଦ୍ଧେ
 ଲାଗଲାନି ବଇଲେ, ସେଠା କୁରକୁଟା ଅଇ ବିଲିଜାଇସି । ଏଠା ଜାନ୍ଦାର
 ଆଚେ । ୨୭ ମୁଇ ବାଲ୍ଜିବୁଲର ବପୁ ପାଇ ତୁମାମନ୍ଦକେ ତାତାଇଲିନି ବଲି
 ତମେ କଇଲାସନ୍ତି ତେବେ, ସେମନ୍ଦକେ କେବିବାକେ ତମର ସିସମନ୍ଦକେ କେ
 ବପୁ ଦେଲାନି? ତମର ସିସମନ୍ଦର ଏ କାମର ଲାଗି, ତମେ ଦାବି କଲାଟା

ମିର ବଳି ଜାନାପଦଲାନି । ୨୮ ତୁମା ଚାତାଇବା ବପୁ ମୁଇ ବାଲ୍ଜିବୁଲାଇ
 ଟାନେଅନି ପାଇନାଇ । ସେଠା ମୁଇ ପରମେସରର ଆହମାରଟାନେଅନି
 ପାଇଆଏ । ଏଟାର ପାଇ ଆରି ଗଟେକ୍ ବିସର ଜାନାପଡ଼ି ଗାଲନିଜେ ସରଗୁ
 ରାଇଜ୍ ତମର ଲଗେ ଆସି କେଟିଗାଲାବେ । ୨୯ ଆଗେ ଗଟେକ୍ ବପୁର
 ଲକ୍ଷକେ ନ ବାନ୍ଧୁତେ କେ ମିଥା ତାର ଗରେ ପୁରିକରି ଗରେ ରଇଲାଟା ଚରାଇ
 ନେଇ ନାପାରତ । ୩୦ ଜେ ମର ବାଟେ ନ ରଖ, ବାଇଦରେ ସେ ମର ବିରୁଦ୍ଧେ
 ଆଚେ । ଆରି ଜେ ମର ସଞ୍ଚୁ ମିଥିକରି ନ ହୁଲିଆଏ, ସେ ବିଚିଦେଲାନି । ୩୧
 ସେଠାରୂପାଇ ମୁଇ ତମକେ କଇଲିନି, ଜଦି କେ ଆଲେ ପାପ କଲେ କି ନିନ୍ଦା
 କାତା କଇଲେ ମିଥା, ତାର ଲାଗି ତାକେ କେମା ଦିଆଅଛୟି । ମାତର କେ
 ଜଦି ସୁକଳ୍ ଆହମାର ବିରୁଦ୍ଧେ କାଇ ବଳି କଇସି ବରଲେ, ତାକେ କେମା
 ନାଇ । ୩୨ ଜଦି କେ ନର୍ପିଲା, ମର ବିରୁଦ୍ଧେ ନିନ୍ଦା କାତା କଇଲେ, ତାକେ
 କେମା ମିଲ୍ଦି, ମାତର ଜେ ଜଦି ସୁକଳ୍ ଆହମାର ବିରୁଦ୍ଧେ ନିନ୍ଦା କାତା
 କଇଲେ ତାକେ ଏବେ କି ପରକେ ମିଥା କେମା ନ ମିଲେ । (ଆଶୀର୍ବାଦ ୫୧୬୫) ୩୩
 “ନିକ ପଲ୍ ଦାରବାରାଥୀଲେ ଗଟେକ୍ ଗର ନିକ ଅଇବାର ଆଚେ । ବାନିଆ
 ଗରେ ବାନିଆ ପଲ୍ ଅଇସି । ଗର କେନ୍ତିଟା, ତାର ପଲେ ଅନି ଜାନାପଦ୍ୟ
 । ୩୪ ଏ ପାପ ପାରା କାରାପ ଲକ୍ଷମାନ ! ତମେ କାରାପ ଅଇ ନିମାନ୍ କାତା
 କଇପାରାସ କି ? ମନେ ଚିନ୍ତାକଲାଟା ଚଣ୍ଡବାଟେ ବାରଇସି । ୩୫ ଗଟେକ୍
 ନିମାନ୍ ଲକ୍ ତାର ମନ୍ ବିତ୍ତରେ ଅନି ନିମାନ୍ କାତା ଆନ୍ସି । ଗଟେକ୍ କାରାପ
 ଲକ୍ ତାର ମନ୍ ବିତ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତିଆଇ ରଇବା ବାଦିଲାପାରା କାତା ବାରୁକରାଇ
 ଆନ୍ସି ।” ୩୬ “ତମେ କଇରଇଲା କାଇ ଲଢାକେ ନଇବା ସବୁ କାତା,
 ବିଚାରନା ଦିନେ ତମକେ ଉପାଦି ଦେବାକେ ଅଇସି । ୩୭ ତମର କାତାଇଅନି
 ତମେ ବିଚାର କରାଇଅଇ, ଦସି ନଇଲେ ଦସ ନ କଲା ଲକ୍ ବଲାଇଅଇସା ।”
 ୩୮ ଗଟେକ୍ ଦିନେ ଜିଉଦି ମନର ନିୟମ ସିକାଇଦେବା ଲକ୍ଷମାନ ଆରି ପାରୁସି
 ଲକ୍ଷମନର ବିତ୍ତରେଅନି କେତେଲକ୍ ଜିସୁକେ କଇଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ, ତମର
 ଗଟେକ୍ କାବାଆଇଜିବା ଚିନ ଦେକବାକେ ଆମେ ମନକଲୁନି ।” ୩୯ ଜିସୁ
 ସେମନକେ କଇଲା, “ଏ ଜୁଗର ବିସବାସ ନ କରୁମାନ କେତେ କାରାପ, ଆରି
 ପରମେସରକେ ବିସବାସ କରଦିନାଇ । ତମେ ମନେ ଗଟେକ୍ କାବାଆଇଜିବା
 କାମ ଦେକାଇବାକେ କଇଲାସନ୍ଧି ? ନାଇ, ଅବକା ବାବବାଦି ଜୁନସର ଜିବନେ
 ଗଟିରଇଲା କାବାଆଇଜିବାଟା ତମକେ ଦେକାଇଦେଇ ଅଇସି ।” ୪୦ “ଜୁନସ

ଜେନ୍ତି ମାତ୍ର ପେଟେ ତିନ୍ ଦିନ ତିନ୍ ରାତି ରଇଲା, ସେନ୍ତି ନରପିଲା ମୁଖ ମିଥା
 ମାଟି ତଳେ ତିନ୍ ଦିନ ତିନ୍ ରାତି କାଟାଇବି । ୪୧ ଜନ୍ ଦିନେ ପରମେସର
 ଲକ୍ଷମନର ବିଚାର କରସି, ସେ ଦିନେ ନିନିବିର ଲକ୍ଷମନ ତମର ବିରୁଦ୍ଧେ ଦାବି
 କରିବାକେ ଚିଆ ଅଇବାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ ଜୁନସର କାତା ସୁନି
 ପାପ ବାଟେଅନି ବାଞ୍ଛିଦିଲାଇ । ମୁଖ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ଜୁନସର ଟାନେଅନି
 ବଢ଼ ଲକ୍ ଇତି ଆଚେ । ୪୨ ବିଚାର କରିବାବେଳେ ଦକିନ୍ ଦେସେ ରଇବା
 ସେବା ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଜାଗାର ରାନି, ତମର ଦସ ଦେକାଇବାକେ ଚିଆ
 ଅଇପି, କାଇକେ ବଇଲେ ସଲମନର ଗିଆନର କାତା ସୁନ୍ଦରାକେ ବେସି
 ହୁର ଦେଯେଅନି ସେ ଆସି ରଇଲା । ମାତର ମୁଖ ତମଙ୍କେ ସହ କଇଲିନି,
 ସଲମନର ଟାନେ ଅନି ଗଟେକ୍ ବେସି ବଢ଼ ଲକ୍ ଇତି ଆଚେ ।” ୪୩ ଜିସୁ
 ଆରି କଇଲା, ଜେଡେବଳ୍ କାରାପୁ ଆଦମୀ ଗଟେକ୍ ଲକର ଗାରତେଅନି
 ବାରଇ ଜାଇପି, ସେବେଳା, ସେ ରଇବାକେ ମରୁବାଲିବୁଁଁ ଜାଗା କଜି ବୁଲ୍ଲିପି
 । ମାତର ସେନ୍ତି ଜାଗା ତାକେ ନ ମିଳିଲେ । ୪୪ ସେ ବେଳା ସେ କଇପି,
 “ମୁଖ ଜନ୍ ଲକରତେଇଅନି ବାରଇ ଆଇଲି ଆଚି, ତେଇସେ ଆରିତରେକ୍
 ଜିବି” ବଲି ବାଉଡ଼ି ଉଠିଜାଇପି । ସେତିକି ବେଳେ ସେ ଆସିକରି ବିଦ୍ରରେ
 ସପାସୁତର ଅଇ ପରିଚିଲ ରଇବାଟା ଦେକିଲେ, ସେ ଜାଇ ତାରତେଇଅନି
 ଅଦିକ୍ କାରାପୁ ରଇବା ସାହୁଟା ଆଦମାମନ୍ତକେ ଡାକିଆନ୍ତି । ୪୫ ତାର ପରେ
 ସବୁ କାରାପୁ ଆଦମାମନ୍ ଜାଇକରି ସେ ଲକର ବିଦ୍ରରେ ବାସାକରି ରଇବାଇ
 । ସେ ବେଳା ସେ ଲକ୍ ଆଗ୍ରହତେଇଅନି ଅଦିକ୍ କରାପୁଅଇଜାଇପି ।
 ଏହିସେ ଆଜିକାଲି ଜିଇବା କାରାପୁ ଲକ୍ଷମନକେ ଅଇପି । ବଲି କଇଲା । ୪୬
 ଜିସୁ ଜେଡେବେଳା ତେଇ ରୁଣ୍ଟିରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ କାତା ସୁନାଇତେ ରଇଲା,
 ତାର ଆୟୁ ଆରି ବାଇମନ୍ ଆସି ତାଣ୍ଟେ ଚିଆଅଇରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଜିସୁର
 ସତ୍ତ୍ଵ କାତାଅଇବାକେ ମନ୍ କରୁତେ ରଇଲାଇ । ୪୭ ସେତିକି ବେଳେ ଗଟେକ୍
 ଲକ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ତର ଆୟୁ ଆରି ବାଇମନ୍ ତାଣ୍ଟେ ଜାଗିଲାଇ ଆଚଦ୍,
 ସେମନ୍ ତର ସତ୍ତ୍ଵ କାତା ଅଇବାକେ ମନ୍ କଲାଇନି ।” ୪୮ ଜିସୁ ସେମନକେ
 କଇଲା, “କାକେ ମର ଆୟୁ ଆରି ବାଇମନ୍ ବଲି ବାବଲାସ୍ତନି?” ୪୯ ତାର
 ସିସମନର ବାଟେ ଆତ ଦେକାଇ କଇଲା, “ଏ ଲକ୍ଷମନେସ ମର ଆୟୁ
 ଆରି ବାଇମନ୍ ଅଇବାଇ । ୫୦ ଜେ ସରଗେ ରଇବା ମର ବାବାର ମନ୍

କଳା ଇପାବେ କାମ୍ କରସି, ସେମନ୍ ଆକା ମର୍ ବାଇ, ବଇନି ଆରି ଆୟୁ
ଅଇବାଇ ।”

୧୩ ଦିନେକ୍ ଜିସୁ ତାର ସିସମନର ସଞ୍ଚ ଗରେ ଅନି ବାରଇ ସମ୍ଭୁର
କଣ୍ଠୀ ଗାଲା । ତେଇ ସେ ବସିକରି ସିକାଇବାର ଦାରଲା । ୨ ଲକ୍ଷମନ୍
ତାର ତାରିବେହୁଡ଼ି ଜବର ଅଇ ରୁଣ୍ଟିରିଲାଇଜେ ସେ ଗଟେକ୍ ଉତ୍ତାଇ ଜାଇ
ବସିଲା । ଲକ୍ଷମନ୍ ଟିଆ ଅଇ ତାର କାତା ସୁନ୍ଦରି ଦାରଲାଇ । ୩ ଆରି ସେ
କେତେକ୍ କେତେକ୍ ବିସଇ, ଉଦାଅରଣ୍ ଦେଇ, ସିକାଇତେ ରଇଲା । ସେ
କଇଲା, “ଗଟେକ୍ ତାସି ତରେକ୍ ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦବାର ବାରଇଲା । ୪ ତାସି ସେ
ଜମିଟାନେ ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦବା ବେଳେ କେତେଟା ମୁଣ୍ଡ ମଜା ବାଟେ ଅଦରିଲାଇଜେ
ସେଟା ତଡ଼ଇମନ୍ ଆସି କାଇଦେଲାଇ । ୫ ଆରି ଅଦେକ୍ ମାଟି ଉନାରଇ
ଜବର ପାକନା ରଇବା ପଦାଇ ଅଦରିଲା । ତେଇ ମାଟି ବରଲ୍ ନ ରଇଲାଇଜେ
ଦାପରେ ଆଁକରି ଗାଜା ଅଇଲା । ୬ ମାତର ଗାଜାର ଚେର ବିଢ଼ରେ ଜାଏ
ନାଇଜେ, କାରା କଳାକେ ସେଟା ସୁକିଗାଲା । ୭ ଆରି କେତେଟା ବିଅନ୍
କାଟାବୁଟା ବିଢ଼ରେ ଅଦରିଲା, ଆରି କାଟାବୁଟା ଆଁକରି ଗାଜା ଅଇଲା ।
ବିଅନର ତାରିବେହୁଡ଼ି ବର୍ତ୍ତି ଜାଇ ସେଟା ସବୁ ଗିଲିଦେଲା । ୮ ମାତର
ଆରି ବାକି ସବୁ ବିଅନ୍ ନିକ ବୁଝଁ ଅଦରି ବୁଟା ଅଇ ବଢ଼ିକରି ପଲ୍ ଦାରିଲା ।
କେତେଟା ବୁଟାଇ ତିରିସି ବାଗ୍, ପାଟେ ବାଗ୍, ଆରି ସଏ ବାଗ୍ ଅନି ଅଦିକ୍
ପଲ୍ଲଦାରିଲା ।” ୯ ଜିସୁ ଉଦାଅରଣ୍ ସାରାଇକରି କଇଲା, “ଜାକେ ସୁନିଲା
ପାରା କାନ୍ ଆତେ, ସେ ସୁନ ।” ୧୦ ପଚେ ସିସମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ ଆସି
ପାତାରିଲାଇ, “ତମେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସିକାଇଲା ବେଳେ କାଇକେ ଉଦାଅରଣ୍
ଇପାବେ କଇଲାସନି?” ୧୧ ଜିସୁ କଇଲା, “ସରଗ୍ ରାଇଜର ଟିକି ନିକି
କାତା ବୁଜିବାକେ ତମେ ଗିଆନ୍ ପାଇଆତାସ୍ । ମାତର ସେମନ୍ ପାଥି ନାଇ
। ୧୨ ଜାକେ ଆତେ, ତାକେ ବିଆଅଇସି । ତେଇଅନି ସେ ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍
ଲାବ୍ କରସି । ମାତର ଜାକେ ନାଇ, ତାରିଟାନେ ଜେହୁକି ଆତେ, ସେଟା
ମିଥା ନିଆଅଇସି ।” ୧୩ ସେମନ୍କେ ମୁଇ କାତାନି ଇପାବେ ସିକାଇଲିନି ।
କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ଦେକି ଦେକି ରଇବାଇ, ମାତର ନ ଦେକ୍ଖିଲା ପାରା
। ସୁନ୍ଦରେ ରଇବାଇ, ମାତର ନ ସୁନିଲା ପାରା ଆରି ନ ବୁଜିବା । ୧୪ ଜିସାଯ୍ୟ
ବବିସତ୍ତବକ୍ରତା କଇରଇବା ବାକିଅ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲା । ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ସୁନି
ସୁନି ମିଥା କାଇଟା ନ ବୁଜିବା ଦେବିତେରଇବାଇ, ମାତର ନ ଦେକ୍ଖିଲା ପାରା

। ୧୫ କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନର ବୁଦ୍ଧି ଉନା । ସେମନ କାନେ ବୁଟିଆଇ
 ଦେଇଆଚଦ ଆରି ଆଁକି ଲିମିଦେଇ ଆଚଦ । ସେନ୍ତାର ନ ଅଇରଇଲେ
 ସେମନ ଦେକିପାରୁତାର, ପୁନିପାରୁତାର ଆରି ମର ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଆଇତାର
 । ସେମନକେ ମୁଖ ନିକ କରିଦେଇଥି । ୧୬ “ତମେ କେତେକ୍ ନିକ କରମର
 ଲକ୍ଷ ! ତମେ ଦେକି ପାରିଲାସନି ଆରି ସୁନି ପାରିଲାସନି ! ୧୭ ମୁଖ ତମଙ୍କେ ପଢ଼
 କଇଲିନି, କେତେକ୍ କେତେକ୍ ବଦିସତ୍ତବକ୍ତା ଆରି ପରମୋସରର ଲକ୍ଷମନ
 ତମେ ଜନ୍ମଟା ଦେକିଲାସନି, ସେଟା ଦେବିବାକେ, ଆରି ଜାଇଟା ସୁନିଲାସନି,
 ସେଟାମନ ସୁନିବାକେ ମନ କରିତେରଇଲାଇ, ମାତର ନାପାରିଲାଇ ।” ୧୮
 “ତେବେ ସୁନା, ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦବା କାତାର ଅରତ କଇଲିନି । ତମେ ବୁଜିବାକେ
 ଦେସଟା କରା । ୧୯ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ସରଗ୍ ରାଇଜର ବାକିଆ ସୁନି ନ ବୁଜିଦ,
 ସଇତାନ ଆସି ସେମନର ମନ ବିଦରେ ଅନି ଜନ୍ମଟା ବୁନାଥର ରଇସି, ସେଟା
 ଜିକି ଦାରିଜାଇସି । ଏଟା ଅଇଲାନି ବାଟେ ଅଦ୍ଵିତୀ ରଇବା ବିଅନର ଅରତ
 ।” ୨୦ “ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ବାକିଆ ସୁନିଲା ଦାୟରେ ସାରଦା ସଞ୍ଚ ମାନ୍ଦବାଇ,
 ସେଟା ପାକନାବାତି ଜାଗାଇ ଅଦ୍ଵିତୀ ରଇବା ବିଅନ୍ ପାରା । ୨୧ ବାକିଆ
 ପୁରାପୁରୁନ ତାକର ମନ ବିଦରେ ଜାଇ ନ ରଖ କେ, ସେମନ ସେଟା ବେସି
 ଦିନ୍ ମାନିକରି ରଇ ନାପାରତ । ବାକିଆର ଲାଗି କଷ୍ଟ କି ବେମ୍ବା ଆଇଲେ,
 ସେମନ ଦାୟରେସେ ସେଟା ତାତିଦେବାଇ । ୨୨ କାଟାବୁଟା କେନ୍ତାରକି ଯାନ୍
 ବୁଟାମନକେ ଚାପି ଚିଲିଦେଇସି, ସେନ୍ତାର ଏ ଜଗତର ପାଇଟି କାବାତ୍ ଆରି
 ଦନ୍ତକେ ଲବ୍ ଅଇକରି, କେତେକ୍ ଲକ୍ଷମନର ଟାନେ କେଟିରଇବା ବାକିଆ
 ନସାଇଦେଇସି । ସେମନ କାଟାବୁଟାଇ ଅଦ୍ଵିତୀ ବିଅନ୍ ପାରା । ସେମନର
 କାଇ ପସଲ ନ ପାରାଅତ । (ଆରିଗ ୧୬୫) ୨୩ ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ ବାକିଆ ସୁନି
 ନିକକରି ବୁଜିବାଇ, ନିକ ପଦାଇ ଅଦ୍ଵିତୀ ବିଅନର ପାରା । ସେମନ
 ନିକ ପସଲ ଲାବ କରିବାଇ କେ ସଏ ପୁଣିଆନି ଅଦିକ, କେ ସାଟେ ପୁଣିଆନି
 ଅଦିକ, କେ ତିରିସ ପୁଣିଆନି ଅଦିକ ପସଲ ପାରାଇବାଇ ।” ୨୪ ଜିଷ୍ଠ ତାର
 ସିସମନକେ ଆରି ଗଟେକ ବିସଲ କାତାନି ଇସାବେ କଇଲା, ସରଗ ରାଇଜ
 ଏନ୍ତାରି ଗଟେକ ଲକର ପାରା । ସେ ଲକ୍ଷ ତାର ଜମିଟାନେ ନିକ ବିଅନ୍ ବୁନିଲା
 । ୨୫ ସେ ଦିନେକ, ରାତିଆ ସଇଲା ବେଳେ, ତାର ଗଟେକ ବିରଦ୍ଦ ଲକ
 ଆସି ସେ ଜମିଟାନେ ଗ୍ରୀସ ମୁଣ୍ଡ ବୁନି ଦେଇ, ଉଟିଗାଲା । ୨୬ ଜେତେବେଳେ
 ଗର ବଢ଼ି କେତ୍ତ ଦାରିଲା, ମଜାଇମଜାଇ ଛୁଡ଼ ଗ୍ରୀସ ତିଥିଲା । ୨୭ ସେ

ଲକ୍ଷ ଦାଢ଼ୁଡ଼ାମନ୍ ଆସି କଇଲାଇ, “ଏ ସାଉକାର ତମେ ଜମିଟାନେ ନିକ
ବିଅନ୍ ବୁନିରଙ୍ଗଳାସ୍, ଏତେକମାଣ୍ସ ଜୁଡ଼ ଗୀସ୍ କନ୍ତିଆନି ଆଇଲା?” ୨୮ ଜମି
ପାଉକାର କଇଲା, ମର ବିରଦ୍ଧି ଲକ୍ଷ ଗଟେକ୍ ଏନ୍ତି କଳାଆଚେ । ସେମନ୍
ପାତାରଲାଇ, “ତେବେ ଆମେ ଜାଇ ସେ ଜୁଡ଼ ଗୀସମନ୍କେ ଜିକି ପିଞ୍ଜିଦେବୁ
କି?” ୨୯ ସାଉକାର କଇଲା, “ନାହିଁ, ଜୁଡ଼ ଗୀସ୍ ଜିକ୍କବାବେଲେ କେତେବଲୁ
ଦାନ୍ତବୁଟା ମିସା ଜିକିଆଇଜାଇସି । ୩୦ କାହିଁବା ଜାକ ଦାନ୍ ଆରି ଜୁଡ଼ ଗୀସ୍
ମିସତେ ବଢ଼ । କାହିଁବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ କରଁ ସେମନ୍ ପରହୂମ୍ ଜୁଡ଼ ଗୀସ୍ କାଟି
ବାରା ବାନ୍ତି ପଡ଼ାଇ ଦେଅନ୍ । ତାର ପତେ ଦାନ୍ କାଟି ମାଣ୍ସାଇ କଳକିଟାନେ
ସଞ୍ଚାର ।” ୩୧ ଜିସୁ ଆରି ଗଟେକ୍ ବିସର କଇଲା, “ସରଗ୍ ରାଇଜ୍ ଏନ୍ତାରି
ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ତାର ଜମିଟାନେ ସରସ୍ବୁ ମୁଣ୍ଡି ତପିଦେଲା । ୩୨ ସେ ମୁଣ୍ଡି
ସବୁରୁଟାନେଆନି ଯାନ୍ ଅଇଲେ ମିସା ତେଇଅନି ଜନ୍ ଗର୍ ଅଇଲା, ଜମିଟାନେ
ରଇଲା ବିନ୍ ଗର୍ବମନରତେଇଅନି ଅଦିକ୍ ତେଣ୍ଟ ଅଇ ଜୁକୁରା ଅଇଲା ।
ଆରି ସେ ଗରେ ଚତୁରମନ୍ ବାସା ଅଇଲାଇ ।” ୩୩ ଜିସୁ ଆରି ତରେକ୍
ଏନ୍ତାରି କାତା କଇଲା, “ଗଟେକ୍ ମାଇଜି କଣ୍ଟେକ୍ କମିର ନେଇ ଅଦିବାସ୍ତା
ଶୁଣୁଟାନେ ମିସାଇଦେଲା । ସମାନ୍ ବେଳାଇ ସବୁଜାକ ଶୁଣ୍ଟ କମିରତେଇ ମିସି
ପୁଲିଲା । ସରଗ୍ ରାଇଜ୍ ବଢ଼ିବାଟା ମିସା ଏନ୍ତାରିପେ ।” ୩୪ ଜିସୁ ଏନ୍ତାରି
ଉଦାଆରଣ୍ ଦେଇ ସିକାଇତେ ରଇଲା । ଉଦାଆରଣ୍ ନ ଦେଇ ସେ କାଇଟା
ମିସା ନ ସିକାଇତେ ରଇଲା । ୩୫ ଏଟାରପାଇ ବଦିସତ୍ତବକ୍ତାର ଏ ବାକିଆ
ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଇଲା । ମୁଇ ଉଦାଆରଣ୍ ଦେଇ ସେମନ୍କେ କାତା କଇବି,
ଏନ୍ତାରିପେ କାଇଟା ତିଆର ନ ଅଇବା ଆଗ୍ରହୀଆନି ନାଜାନି ରଇବା ସବୁ
ବିସର ମୁଇ ସେମନ୍କେ ବୁଜାଇଦେବି । ୩୬ ଜିସୁ ଲକ୍ଷ ଗଅଲି ବିତ୍ତରେଆନି
ବାରଇ ଆସି ଜେତେବେଲେ ଗର୍ ବିତ୍ତରେ ପୁରିଲା, ସେତ୍କି ବେଲେ ତାର
ସିସମନ୍ ଆସି ପାତାରଲାଇ, “ଆମକେ ଜୁଡ଼ ଗୀସର ଅରତ ବୁଜାଇ ଦିଆ ।”
୩୭ ଜିସୁ କଇଲା, “ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ନିକ ବିଅନ୍ ବୁନିଲା, ସେ ନରପିଲା ମୁଇ । ୩୮
ଏ ଦୁନିଆ ଅଇଲାନି ଜମି । ଜେମନ୍ ସରଗ୍ ରାଇଜର ଲକ୍ଷ, ସେମନ୍ ନିକ
ବିଅନ୍ । ଜୁଡ଼ ଗୀସ୍ ଅଇଲାନି ସଇତାନର ବାଟେ ଜିବା ଲକ୍ଷ । ୩୯ ଜନ୍
ବିରଦ୍ଧି ଲକ୍ଷ ଜୁଡ଼ ଗୀସ୍ ମୁଣ୍ଡି ବୁନିଲା, ସେ ସଇତାନ । କାଟାବେଟାର ବେଳା
ଅଇଲାନି ଜୁଗ୍ ସାରବା ଦିନ୍ । ତାସ କାହିଁବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଅଇଲାନି ସରଗର
ଦୁତମନ୍ । (aiōn g165) ୪୦ ଜୁଡ଼ ଗୀସମନ୍ ଜେନ୍ତି ବୁଲିଆଇକରି ପଡ଼ାଇଲାଇ,

କୁଗର ସାରାପାରି ବେଳେ ସେହ୍ନାରି ଅଇସି । (aioṅ g165) ୪୧ ନରପିଲା ମୁଲ
ମର ରାଇଜେଅନି ସବୁ ପାପ କାମ କଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଆରି ଜେଜେମନ୍ ବିନ୍
ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପାପ କରବାକେ ଉସକାଇଲାଇନି, ସେମନ୍ତକେ ତୁଳିଆଇବାକେ
ସରଗର ଦୁରମନ୍ତକେ ପାଟାଇବି । ୪୨ ସେମନ୍ ଏ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଲାଗି
ରଇବା ଜଇଟାନେ ପିଞ୍ଚିବାଇ । ତେଇ ସେମନ୍ କିଲ୍ବିଲ୍ ଅଇ କାନ୍ତୁବାର ଆରି
ଦାତ୍ କାତ୍ରିଆଇବାଇ । ୪୩ ସେବେଳେ ପରମେସରକେ ମାନ୍ବା ଲକ୍ଷମନ୍
ତାକର ସରଗର ବାବାର ରାଇଜେ ବେଳୁପାରା ଜକ୍ଷମକିଜିବାଇ । ସୁନ୍ଲା
ପାରା କାନ୍ ରଇଲେ ସୁନା ।” ୪୪ “ଦିନେକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜମିଟାନେ କୁନି
ନେଉନେର ତପିଆଇରଇଲା ଦନ୍ ମିଲାଇଲା । ସେଠା ସେ ଶୁଭାଇପାକାଇଲା
ଆରି ସାରଦା ସଞ୍ଚି ନିଜର ସବୁ ଦନ୍ ବିକି ଦେଇ, ସେ ଜମି ଗୋନ୍ଲା ।
ସରଗ ରାଇଜ୍ ମିଥା ଏହ୍ନାରି ତପିଆଇରଇବା ଦନ୍ ପାରା ।” ୪୫ ଆରି ସରଗ
ରାଇଜ୍ ଏହ୍ନାରି, ଗଟେକ୍ ସୁନାରି ବେଦି ମୁଲିଆର ମୁକ୍ତା କଜି କଜି ରଇଲା
। ୪୬ ଗଟେକ୍ ବେଦି ମୁଲିଆର ମୁକ୍ତା ରଇଲାଟା ସୁନି, ସେ ତାର ସବୁ
ଦନ୍ ସଂପତ୍ତି ବିକି ସେଠା ଗୋନ୍ଲା । ସରଗ ରାଇଜ୍ ମିଥା ସେ ମୁକ୍ତା ପାରା
। ୪୭ ସରଗ ରାଇଜ୍ ଗଟେକ୍ ମାତ୍ ଦାରୁବା ଜାଲ୍ ପାରା । କେଉଁମନ୍
ଗାଡ଼େ ଜାଲ୍ ପାକାଇ ବିନ୍ଦିନ୍ ରକାମାର ମାତ୍ ଦାରୁବାଇ । ୪୮ “ଜାଲ୍
ବର୍ତ୍ତି ଅଇଗାଲେ କଣ୍ଠିତେଇ ଜିକିଆନି ନିକନିକ ମାତ୍ ବାତି କରି ମୁରୁଡ଼ିତେଇ
ସଞ୍ଚାଇବାଇ ଆରି ବେଞ୍ଚିଟିମାର ପାରାମନ୍ ପିଞ୍ଚି ଦେବାଇ । ୪୯ କୁଗ
ସାରବା ବେଳେ ଏହ୍ନାରି ଅଇସି । ସରଗର ଦୁରମନ୍ ଦରମ୍ ଲକର ଟାନେଅନି
ପାପିମନ୍ତକେ ବେଗିଲାଇବାଇ । (aioṅ g165) ୫୦ ସେମନ୍ତକେ ଲାଗିବା
ଜଇଟାନେ ପିଞ୍ଚିଦେବାଇ । ତେଇ ସେମନ୍ ମାରିଚିପିଆଇ କାନ୍ତି କସଟେ
ମସଟେ ଦାତ୍ କାତ୍ରିଆଇବାଇ ।” ୫୧ ଜିସୁ ସିଥମନ୍ତକେ ପାଚାରିଲା, “ଏ ସବୁ
ବିସଇ ବୁଝି ପାରିଲାସନି କି?” ସେମନ୍ “ଉଁ ମାପରୁ ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୫୨
ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ଜେହ୍ନାରକି ଗଟେକ୍ ଗରର ଲକ୍, ତାର ବାଣ୍ଡାର
ଗରେଅନି ତାକେ ଦରକାର ଅଇବା ଇପାବେ ନୁଆ ଦିନସୁ ଆରି ପୁରନା
ଦିନସୁ ବାରକରାଇସି । ସରଗ ରାଇଜେ ସିଏ ଅଇରଇବା ଗଟେକ୍ ଦରମ୍
ଶୁରୁ ସମାନ ସେହ୍ନାରିପେ କରସି ।” ୫୩ ଜିସୁ ଏ ଉଦାଅରଣ୍ କଇପାରାଇ,
ସେ ଜାଗା ଚାତି ଉଟିଗାଲା । ୫୪ ଆରି ନିଜର ଜାଗାଇ ବାଅଢ଼ିଲା । ସେ
ଜାଗାର ପାରିତନା ଗରେ ତାର ସିକାଇବାଟା ସୁନି ଲକ୍ଷମନ୍ କାବା ଅଇଜାଇ

କଇଲାଇ, “ଏତେକ ଗିଆନ ଏ କନ୍ତୁଅନି ମିଳାଇଲା? ଏ କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ କରିବାକେ ଆକେ କେ ବପୁ ଦେଲା? ୪୫ ଏ କାଇ ସେ ବାତଇର ପିଲା! ମରିଯମ୍ ତାର ମାଆ! ଜାକୁବ, ଜସେସ, ସିମନ୍ ଆରି ଜିରଦା ତାର ବାଇମନ୍! ୪୬ ତାର ବଇନିମନ୍ ଇଟି ଆଚଦ! ତେବେ ଏ ସବୁ ବପୁ ସେ କନ୍ତୁଅନି ମିଳାଇଲା?” ୪୭ ଏହୁାରି କଇ, ସେମନ୍ ଜିପୁକେ ନାମତ ନାଇ । ଜିପୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା “ଗଟେକ ବଦିସତ୍ତବକ୍ତା ନିଜର ଗରେ ଆରି ଗାଁ ଚାତିଦେଲେ, ସବୁଟାନେ ବଲ୍ ବଲାଇଅଇସି ।” ୪୮ କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ଜିପୁକେ ବିସ୍ବାସ କରି ନାଇଜେ ସେ ତେଇ ଆରି ଅଦିକ୍ କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ କରେ ନାଇ ।

୧୪ ସେବେଲେ ଗାଲିଲି ଦେସର ସାମନ୍ କାରିଆ ଏରଦ, ଜିପୁର ବିସଇ ପୁନିଲା । ୨ ସେ ତାରଟାନେ କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ କଇଲା, “ସାତଇସେ ଏ ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନ୍ତେ । ସେ ଆରିତରେକ ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଠି ବାଉଡ଼ି ଆଇଲାଆଚେ । ସେଟାରପାଇ ତାରଟାନେ କାବା ଅଇଜିବା କାମ୍ କରିବା ବପୁ ଆଚେ ।” ୩ ଆର ଆଗ୍ରୂ ଏରଦ ଜଅନ୍ତେ ବାନ୍ଧବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଇରଇଲା ଆରି ତାକେ ସିକିଲି ସଞ୍ଚ ବାନ୍ଧି, ବନ୍ଧ ଗରେ ସଞ୍ଚଇରଇଲା । ତାର ବାଇ, ପିଲିପର ମାଇଜି ଏରଦିଆର ଲାଗି, ସେ ଏହି କରିରଇଲା । ୪ ଜଅନ୍ ତାକେ କଇରଇଲା “ତମର ବଉ ଏରଦିଆକେ ବିବା ଅଇବାଟା ତମର ଟିକ୍ ଅଖନାଇ ।” ୫ ସେଟାରପାଇ ଏରଦ ଜଅନ୍ତେ ମରାଇବାକେ ଜଜ୍ନା କରିତେରଇଲା, ମାତର ସେ ଜିଉଡ଼ି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଉରିତେରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ଜିଉଡ଼ି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜଅନ୍ ଗଟେକ ବଦିସତ୍ତବକ୍ତା ବଳି ମାନ୍ଦେତରଇଲାଇ । ୬ ମାତର ଏରଦର ଜନମ ପୁରତି ଦିନେ ଏରଦିଆର ଟକି, ତାକାଇରଇବା ଲକ୍ଷମନର ମୁଆଟେ ନାଟ କରିରଇଲା । ୭ ଏରଦ ତାର ଉପରେ ଏତେକ ସାରଦା ଅଇଲାଜେ, ସାରଦା ଅଇ ପରମାନ୍ ନିଯମ୍ କରି କଇଲା “ତୁଙ୍ ଜାଇଟା ମାଞ୍ଚିଲେ, ସେଟା ଦେବି!” ୮ ତାର ଆୟ୍ଵାର କାତା ଦାରି ଟକି କଇଲା “ମକେ ଏବେଆକା ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନର ମୁଣ୍ଡ ଗଟେକ ତାଲାଇ ସଞ୍ଚଇ କରି ଦିଆ ।” ୯ ଏଟା ସୁନିକରି ରାଜା ଦୁକ୍ ଅଇଗାଲା । ଏଲେମିଏ ସବୁର ମୁଆଟେ ନିଜେ ପରମାନ୍ ନିଯମ୍ କରିରଇଲାଜେ ଟକିର ମନ୍ କରିରଇବାଟା ପୁରୁନ କରିବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୧୦ ସେଟାରପାଇ ବନ୍ଧ ଗରେ ଜଅନର ମୁଣ୍ଡ କାଟା ଅଇଲା । ୧୧ ଗଟେକ ତାଲାଟାନେ ମୁଣ୍ଡ ସଞ୍ଚଇ ଟକିକେ ଦେଲାଇ

। ସେ ସେଠା ନେଇକରି ତାର ମାକେ ଦେଲା । ୧୭ ତାରପତେ ଜଅନର୍ ସିସମନ୍ ଆସି ମଲା ଗାଗଡ଼ ନେଇ ତପ୍ତବାକେ ଦାରିଗାଲାଇ । ସେମନ୍ ଜାଇକରି ଜିସୁକେ ଏ ବିସର ଜାନାଇଲାଇ । ୧୯ ଜିସୁ ଜଅନର କବର ପୁନଳା ଦାୟରେ ଉତ୍ସାଇ ଚରଳା ଆରି ଗଟେକ୍ କିନରା ଜାଗାଇ ଗାଲା । ତେଇ ସେ ଜିବାଟା ଜାନିକରି ଲଗର ପାକର ସଞ୍ଚାର ଅନି କେତେକ୍ କେତେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗାଢ଼ କଣ୍ଠିକଣ୍ଠି ଉତ୍ସି ଜିସୁର ପତେ ପତେ ଗାଲାଇ । ୨୫ ଜେତେବେଳେ ଜିସୁ ଉତ୍ସାଇଥି ଉତ୍ତରି ଏତେକମାଣ୍ୟ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦେଖିଲା, ସେ ଦୟା କଲା । ୨୬ ସେଦିନେ ପଞ୍ଚବେଳାଇ, ସିସମନ୍ ଆସି ତାକେ କଇଲାଇ, “ବେସି ଅଳ୍ପମ୍ ଅଇଗାଲାନି । ଆରି ଏଠା ଗଟେକ୍ କିନରା ଜାଗା, ଲକ୍ଷମନ୍କେ କଇଦିଆସ, ସେମନ୍ ଗାଉଁମନ୍କେ ଜାଇ କାହି ମିଳାଇବାଇ ।” ୨୭ ମାତ୍ର ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ସେମନ୍ ଇତିଥିନି ନ ଜାଅବ୍ । ତମେ ସେମନ୍କେ କାଇଟାଆଲେ କାଇବାକେ ଦିଆସ ।” ୨୯ ସିସମନ୍ କଇଲାଇ, “ଆମର ଟାନେ ଏକାଇ ପାଁରଟା ରୁଟି ଆରି ଦୂଇଟା ମାର୍ଗେ ଆଚେ ।” ୨୮ ଜିସୁ କଇଲା, “ସେଠା ମରିଗାନେ ଦାରିଆସା ।” ୨୯ ଜିସୁ ସବୁଲକ୍କକେ ଗାଁସ ଉପରେ ବସାଇବାକେ କଇଲା । ସେ ପାଁରଟା ରୁଟି ଆରି ଦୂଇଟା ମାର୍ଗ ଦାରି ସରଗ୍ବାଟେ ଦେକି ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲା, ଆରି ରୁଟି ବାତ୍ତ୍ଵାଇ କରି ସିସମନ୍କେ ଦେଲା । ସିସମନ୍ ସବୁଲକ୍କକେ ବାଟାକରି ଦେଲାଇ । ୨୦ ସେଠା ସବୁଲକ୍କ କାଇକରି ପାନ୍ତି ଅଇଲାଇ । ତାରପତେ ସିସମନ୍ ଅଗଳି ରଇବା ରୁଟି ଆରି ମାର ରୁଲିଆଇ ବାରଟା ତାଲାଇ ବର୍ତ୍ତି କଲାଇ । ୨୧ ତେଇ ମାଇଜିମନ୍ ଆରି ପିଲାମନ୍କେ ତାତି, ସେ କାହି ପାଁର ଅଜାର ଲକ୍କ କାଇରଇଲାଇ । ୨୨ ତାରପତେ ଜିସୁ ସିସମନ୍କେ ଉତ୍ସାଇ ବସାଇ ଗାଢ଼ ସେପାଟେ ଜିବାକେ କଇଲା । ସେ ନିଜେ ପତେ ରଇଜାଇକରି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାଠୀରେ ରଇଲା । ୨୩ ସେ ଏକଲାସେ ପାର୍ତନା କରିବାକେ ଗଟେକ୍ ଉତ୍ସାର ଉପରେ ଗାଲା ଆରି ପଞ୍ଚ ଅଇବା ଜାକ ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ତେଇ ରଇଲା । ୨୪ ସେତୁକି ବେଳେ ଉତ୍ସା କଣ୍ଠିଥି ବେସି ଦୂର ଗାଢ଼ ବିଦରେ ଉଚିଜାଇରଇଲା । ଆରି ଜବର ପବନ କଲାଜେ, ଲଥତି ଚଲମଳି ଜାଇତେରଇଲା । ୨୫ କୁକତା ତାକେ, ଏବେ ଦେକା! ଜିସୁ ପାନି ଉପରେ ଉତ୍ସି ଉତ୍ସି ସିସମନର ଲଗେ ଆଇଲା । ୨୬ ସିସମନ୍ ତାକେ ଦେକି କିଲୁବିଲୁ ଅଇଶାଲାଇ । ତରରମାତେ

ତୁମା ବଲି କିରକିରଳାଇ । ୨୭ ସେ ଦାୟେରସେ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ ସାଆୟ ଦେଇ କଇଲା, “ମୁଇ କାଇକି, ତରାନାଇ ।” ୨୮ ଜିସୁର ଏ କାତା ସୁନି ପିତର କଇଲା, “ମାପରୁ ଜଦି ପତରସେ ତମେ ଅଇରଇଥା ବଇଲେ, ମକେ ପାନି ଉପରେ ଲଣ୍ଠି ଲଣ୍ଠି ତମର ଲଗେ ଆଇବାକେ ଆଦେସ୍ ଦିଆ ।” ୨୯ ଜିସୁ କଇଲା, “ଲଣ୍ଠି ଲଣ୍ଠି ଆଉ ।” ପିତର ତଡ଼ାଇଅନି ବାରଇ, ପାନି ଉପରେ ଲଣ୍ଠି ଲଣ୍ଠି ଜିସୁର ବାଟେ ଆଇବାର ଦାରଳା । ୩୦ ମାତର ପବନ୍ ଜବର ଆଇବାଟା ଦେକିକରି ତରିଗାଲା ଆରି ପାନିଟାନେ ବୁଢ଼ିଜିବାର ଦାରଳା । ତେବେ ଆକମାରି କରି ତାକଳା ଏ ମାପରୁ ମକେ ରକିଆ କର! ୩୧ ଜିସୁ ସେ ଦାୟେ, ଆଉ ଲାମାଇକରି ତାକେ ଦାରିକରି କଇଲା, “ଏ ଅଳପ ବିସବାୟ କରୁ, କାଇକେ ଦୁଇମନିଆ ଅଇଲୁସ୍ତନି?” ୩୨ ମାତର ସେମନ୍ ତଡ଼ାଇ ଚଗଳାକେ ପବନ୍ ବନ୍ଧୁଅଇ ଗାଲା । ୩୩ ତଡ଼ାଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ଜୁଆର କରି କଇଲାଇ, “ତମେ ସତ୍ରସେ ମାୟରୁର ପିଲା ।” ୩୪ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ଗାଡ଼ିଲଞ୍ଛିକରି ଗିନେସରତ୍ ଜାଗାଇ କେବଳାଇ । ୩୫ ଆରି ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ଚିନିକରି ଲଗେ ପାକେ ରଇବା ଚାରିବେହତିର ସବୁ ଜାଗାଇ କବର ପାଟାଇଲାଇ ଆରି ରଗି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତାର ଲଗେ ଆନିଲାଇ । ୩୬ ରଗିମନ୍ ଜିସୁର ପିନ୍ଧିଲା ଲୁଗାର ଜାଲି ଚିଇବାକେ, ଆଦେସ୍ ଦେବାକେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ବାବୁଜିଆକରି କଇଲାଇ । ମାତର ଜେତେକ୍ଲକ୍କ ସେଟା ଚିଇଲାଇ, ସବୁଲକ୍କ ନିକଅଇଲାଇ ।

୧୫ ଦିନେକ୍ କେତେଟା ପାରୁସିମନ୍ ଆରି ଦରମ ପୁରୁମନ୍ ଜିରୁସାଲାମ୍ ଅନି ଆସି ଜିସୁକେ ପାଚାରଳାଇ, ୨ “ଆମର ଆନିଦାଦିମନ୍ ଜନ୍ ରିତିନିତି ଦେଇଆଚନ୍, ସେଟା ସବୁ କାଇକେ ତମର ସିସମନ୍ ମାନଦିନାଇ? ବିଦି ଇସାବେ କାଇବା ଆଗତୁ ନିକ କରି ଆଉ ନ ଦଅତ୍ ।” ୩ ଜିସୁ କଇଲା, “ତମେ କାଇକେ ପରମେସରର ଆଦେସ୍ ନ ମାନି ନିଜର ରିତିନିତି ଇସାବେ କାମ୍ କଲାସ୍ତନି?” ୪ ପରମେସର ଆଦେସ୍ ଦେଲାଆଚେ, ମା ବାବାକେ ଆଲାଦକରା । ଆରି କେ ମିସା ନିଜର ବାବା ମାକେ ସାଇପ୍ ଦେଇକରି କାଇବଳି କରସି ବଇଲେ, ସେ ମରନର ଡଣ୍ଡ ପାଇସି । ୫ ମାତର ତମେ ସିକିଆ ଦେଲାସ୍ତନି ଜେ, ଗଟେକ ଲକ୍କ ଜନ୍ ଦନ୍ ସଞ୍ଚ ବାବା ମାକେ ସାଇଜ କରିପାରତା, ସେଟା ପରମେସରକେ ଦାନ୍ କଲିଆଚି ବଲି କଇଲେ, ୬ “ସେ ଆରି ତାର ବାବା ମାଆର ଦାଇତ୍ ମେବାର ଲତାନାଇ । ଏନ୍ତାରି ତମେ ପରମେସରର

ଆଦେସ୍ ନ ମାନିକରି ନିଜର ରିତିନିତି ଲପାବେ ଚାଲୁଲାସ୍ତନି । ୭ ଏରେ
 ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଲାଇଅଇବା କୁଟିଆଲୁମନ୍, ତମର ବିସଇ ନେଇ ଜିପାଇୟ
 ବବିସଦ୍ବକୃତା କଇରଇବାଟା ଚିକ୍ ଆକା ।” ୮ ପରମେସର କଇଲାନି,
 ଏ ଲକ୍ମନ୍ କାତାଇସେ ମକେ ସନ୍ମାନ ଦେଲାଇନି, ମାତର ସେମନର
 ମନ୍ ମର୍ତ୍ତତେଇଅନି ବେଷି ଦୁରିକେ । ୯ ସେମନ୍ ମକେ ତାକୁବାଟାନେ
 କାଇ ଅରଦ୍ ନାଇ, କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ ଲକ୍ମନ୍ ତିଆରକରି ରଇବା
 ରିତିନିତି ମର ଆଦେସ୍ ବଲି ସିକାଇଲାଇନି । ୧୦ ତାରପରେ ଲକ୍ମନ୍କେ
 କଇଲା, “ମନ୍ ଦେଇ ସୁନା ଆରି ବୁଜ୍ବାକେ ତେସ୍ତା କରା । ୧୧ ଲକ୍ର
 ଟଣ୍ଡାଥେନି ଜାଇଟା ବିଦ୍ରରେ ଗାଲାନି, ସେଟା ତାକେ ଅସୁକଳ୍ ନ କରେ,
 ମାତର ଜାଇଟା, ତାର ବିଦ୍ରରେଥେନି ବାରଇଆଇସି, ସେଟା ତାକେ ଅସୁକଳ୍
 କରସି ।” ୧୨ ସିଦ୍ଧମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ ଆସି ପାଚାରିଲାଇ, “ତମେ କଇଲା
 କାତା ପାରୁସିମନ୍କେ ବେଷି ବାଦିଲା, ଏଟା କାଇ ତମେ ନାଜାନାସ୍ କି?” ୧୩
 ଜିସୁ କଇଲା, “ଜନ୍ ଗରମନ୍ ମର ସରଗର ବାବା ରଖେ ନାଇ, ସେ ସବୁ ଜିକା
 ଅଇସି । ୧୪ ସେମନର ବିସାଇନେଇ ତେରେପେତେ ଉଥାନାଇ । ସେମନ୍
 କାଶାମନ୍କେ ବାଟ୍ ଦେକାଉ କାଶାମନ୍ । ଗଟେକ୍ କାଶା ଆରି ଗଟେକ୍
 କାଶାକେ ବାହେଦକାଇଲେ ଦୁଇ ଲକ୍ ଜାକ କାଲେ ଅଦରବାଇ ।” ୧୫ ପିତର
 କଇଲା, “ଏ କାତା ଆମେକ ନିକ କରି ବୁଜାଇଦେ ।” ୧୬ ଜିସୁ କଇଲା,
 “ଆଜିକେ ଜାକ ବିନ୍ଦଲକ୍ମନରତେଇ ଅନି ତମର ବୁଜବା ବପୁ କଣ୍ଠେକ୍ ମିଥା
 ଅଦିକ ଅଖନାଇ । ୧୭ ତମେ ଏତକି ବୁଜାସ୍ ନାଇ କି? ଜନ୍ ଦିନ୍ସୁ ମୁନୁସର୍
 ଟଣ୍ଟବାଟେ ପୁରସି, ସେଟା ପେଟ ବିଦ୍ରରେ ଜାଇସି ଆରି ଗାଗିଦେଅନି ବାରଇ
 ଜାଇସି । ୧୮ ମାତର ଜନ୍ମଟା ସବୁ ମୁନୁସର୍ ଟଣ୍ଟାଥେନି ବାରଇସି, ସେଟା
 ତାର ମନ୍ବିଦ୍ରରେଅନି ଜନମ ଅଇସି ଆରି ସେମାତେ ତାକେ ଅସୁତି କରସି
 । ୧୯ କାଇକେବଇଲେ ତାର ମନେ ଜନମ ଅଇଲା କାରାପ୍ ଚିନ୍ତାଇଅନି
 ସେ ନରମାରିବାଟା, କାରାପ୍ କାମ୍ କରିବାଟା, ବେସିଆ କାମ୍ କରିବାଟା,
 ଚରିବାଟା, ମିରକାତା କଇବାଟା ଆରି ବିନ୍ଦଲକର କୁରିକାତା କଇବା ପାରା,
 ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର ନିଯମ ନଇଲା କାମମନ୍ କରସି ।” ୨୦ “ଏସବୁ କାମ୍
 ଲକ୍କେ ଅସୁକଳ୍ କରସି । ମାତର ସେମନ୍ କଇଲା ଇପାବେ ଆତ ନ
 ଦଇକରି କାଇଲେ, କେ ଅସୁକଳ୍ ନଅଥବ୍ ।” ୨୧ ଜିସୁ ସେ ଜାଗା ଚାହିକରି
 ସର ଆରି ସିଦନର ସଞ୍ଚରେ ଗାଲା । ୨୨ ଆରି ଦେକା, ତେଇ ବାସାକରି

ରଙ୍ଗଲା ଗଟେକ୍ କିଣାନିୟ ମାଇଜି ଜିସୁର ଲଗେ ଆସି କଇଲା, “ଏ ଦାଉଡୁ
 କୁତୁମର ମାପରୁ ମକେ ଦୟାକରା । ମର ଚକିକେ ତୁମା ଦାରଲା ଆଚେ ଆରି
 ସେ ବଡେ କସ୍ତ ପାଇଲାନି ।” ୨୩ ମାତରୁ ଜିସୁ ତାକେ ପଦେକ୍ କାତା ମିଥା
 କହ ନାଇ । ସିସମନ୍ ତାର ଲଗେ ଆସି ବାବୁଜିଆ କଲାଇ, “ତାକେ ବିଗି
 ପାଗାଇ ଦିଆସୁ । ଦେକା ସେ କେନ୍ତି ଆଉଳିଆଇ ଆମକେ କେବିଆନ୍ତାନି?”
 ୨୪ ଜିସୁ କଇଲା, “ଆଜିରଙ୍ବା ମେଘାପାରା ବାର୍ ବାନା ଅଇଲା ଇସରାଏଲୁ
 ଲକ୍ଷମନର ଲଗେସେ ମୂର ଆଇଲି ଆଚି ।” ୨୫ ସେ ମାଇଜି ଆସି ଜିସୁର
 ଗଢ଼ଲେ ମାଣ୍ଡିଲୁଟା ଦେଇ କୁଆର କରି କଇଲା, “ମାପରୁ ମକେ ଦୟା କରା
 ।” ୨୬ ଜିସୁ କଇଲା, “ପିଲାମନର କାଦି ନେଇ କୁକୁରର ମୁଆଟେ ପିଞ୍ଜବାଟା
 ଟିକ୍ ନାଇ ।” ୨୭ ସେ ମାଇଜି କଇଲା, ଏଟା ସତ କାତା ମାପରୁ ମାତରୁ
 କୁକୁରମନ୍ ମିଥା ସାଉକାରର ଅଦରଲା ସକ୍ତି କାଇବାକେ ପାଇବାଇ । ୨୮
 ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତମେ ଗଟେକ୍ ତାର୍କସଞ୍ଚ ବିସ୍ବାସ୍ କରିବା ମାଇଜି ।
 ତୁର ମନ୍ଦକଲାଟା ପୁରୁନ୍ ଅଇଷି ।” ସେଦାପୁରେ ତାର୍ ଟକି ନିମାନ୍ ଅଇଲା ।
 ୨୯ ଜିସୁ ତେଇଅନି ବାରଇ ଗାହ କଣ୍ଠି କଣ୍ଠି ଜାଇ ଗଟେକ୍ ତଙ୍କେ ଉପରେ
 ବସିଲା । ୩୦ ବେଶୀ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ଲଗେ ରୁଣ୍ଟିଲାଇ । ସେମନର ବିଦରେ
 ଚଟା, କାଣା, ଆତ୍ମଗତ ସୁକିଗାଲାଟା ଆରି ବେଶୀ ଜରର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଆନି,
 ଜିସୁର ପାଦ ତଳେ ତୁଲାଇଲାଇ । ଆରି ସେ ସେମନ୍କେ ନିକ କଲା । ୩୧
 ଗୁଲା କାତା ଅଇବାଟା, ସୁକଲା ଆତ୍ ନିକ ଅଇବାଟା, ଚଟା ଇଣ୍ଟିବାଟା, କାଣା
 ଦେକିପାରିବାଟା ଦେକି ଲକ୍ଷମନ୍ କାବା ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ଇସରାଏଲର୍
 ମାପରୁକେ କୁଆର କଲାଇ । ୩୨ ଜିସୁ ସିସମନ୍କେ ତାକି କଇଲା, “ଏ
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦେକି ମକେ ଦୁକ୍ ଲାଗିଲାନି, କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ ମର୍
 ସଞ୍ଚ ତିନ୍ ଦିନ୍ ଅଇଲାନି ଆଚତ୍ ଆରି ସେମନର ଲଗେ କାଇଟା ମିଥା
 ନାଇ । ସେମନ୍ ନ କାଇ ଇତିଅନି ଉଟିଜାଅତ୍, ଏଟା ତୁର ମନ୍ କରି ନାଇ;
 କାଇକେ ବଇଲେ ବାଉଡ଼ିଗାଲାବେଲେ ବାଟେ ସେମନ୍ ତାକି ଜାଇ ଅଦର ପଡ୍
 ଅଇଜିବାଇ ।” ୩୩ ସିସମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ଏ ମରୁବାଲିବୁର୍ ଏତେକ
 ଲକ୍ଷକେ କୁଆଇବାକେ ଆମେ କନ୍ତିଆନି ଏତେକମାଣ୍ଟ କାଦି ଆନ୍ତବୁ?” ୩୪
 ଜିସୁ ପାରିବାରିଲା, “ତମର ଲଗେ କେତେଟା ରୁଟି ଆଚେ?” ସେମନ୍ କଇଲାଇ,
 “ସାତଟା ରୁଟି ଆରି କେତେଟା ସାନ୍ ମାର୍ ଆଚେ ।” ୩୫ ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ବୁର୍ ବସିବାକେ କଇଲା । ୩୬ ତାର୍କସରେ ସେ ସାତଟା ରୁଟି ଆରି ମାର୍

ନେଇ ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ୍ ଦେଲା ଆରି ବାଞ୍ଛାଇ କରି ସିସମନ୍ତକେ ଦେଲା । ସିସମନ୍ତ ସେଠା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବାଟାକରି ଦେଲାଇ । ୩୭ ସବୁ ଲକ୍ଷ ପେଣ୍ପୁରତେ କାଇଲାଇ । ଆରି ସିସମନ୍ତ ଅଗଳଲାଟା ସାହଚାତାଲାଇ ବର୍ତ୍ତି କଲାଇ । ୩୮ ମାଇଜିଟିକି ଆରି ପିଲାମନ୍ତକେ ତାତି ତାରି ଅଜାର୍ ଲକ୍ଷ ଏ କାହି କାଇରଇଲାଇ । ୩୯ ଏଟାର୍ ପତେ ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପାଟାଇ ଦେଇ ଡଙ୍ଗୁଇ ତଣି ମଧ୍ୟଦାନ୍ ଜାଗାର୍ ସନ୍ଧିଲଗେ ଗାଲା ।

୪୦ ଦିନେକୁ କେତେଟା ପାରୁସିମନ୍ ଆରି ପାଦୁକିମନ୍ ଜିସୁର ଦସ ଦାରବାକେ ତାର୍ ଲଗେ ଆଇଲାଇ । ସେମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ପରମେସର ତକେ ବାଢ଼ିଲା ଆତେ ବଲି ଆମେ ଜାନ୍ଦିବାକେ, ତୁଇ ଗଟେକ୍ ସରଗର୍ କାବାଅଇଜିବା ଚିନ୍ ଦେକା ।” ୭ ଜିସୁ କଇଲା, “ତମେ ସଞ୍ଚେ ବେଲାଇ ବାଦଲ୍ ରଞ୍ଜ ତିସିଲେ ପାଶ ବଲ୍ ଅଇସି ବଲି କଇସା, ୫ ଆରି ସାକାଲ୍ ବେଲାଇ ରଞ୍ଜ ଆରି ଆନ୍ତାର୍ ତିସିଲେ ପାନି ମାରୁସି ବଲି ଜାନାସ୍ । ବାଦଲ୍ ଦେକି ପାଗର କାତା ଆଗ୍ରୁ ଜାନ୍ସା । ମାତର୍ ଆଜିକାଲିର ତିସିବା ଚିନ୍ ତମେ ବୁଝିନାପାରାସ୍ । ୪ ଏ କୁଗର ଲକ୍ଷମନ୍ କେତେ କାରାପ୍ ଆରି ପରମେସରକେ ବିସିବାସ୍ ନ କରୁମନ୍ । ତମେ ଗଟେକ୍ କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ ଦେବକିବାକେ କଇଲାସିନି? ମାତର୍ ନାଇ, କୁନୟର ଜିବନେ ଗଢ଼ିଲାଟା ତାତି ଆରି ଗଟେକ୍ ମିସା କାବାଅଇଜିବା କାମ୍, ତମେ ମରୁତେଇ ଦେକିନାପାରାସ୍ ।” ଏଟା କଇ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ ତାତି ଉଚିତାଲା । ୮ ସିସମନ୍ ଗାଡ଼ ସେପାଟେ ଜିବାବେଲେ ରୁଟି ନେବାକେ ପାସରି ଜାଇରେଇଲାଇ । ୯ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ଜାଗରତ୍, ପାରୁସି ଆରି ପାଦୁକିମନ୍ତର କମିରତେଇଅନି ତରିକନା ଅଇ ରୁଆ ।” ୧୦ ସେମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିତ୍ତରେ କୁଆ ବଲା ଅଇଲାଇ, “ଆମ ରୁଟି ଆନି ନ ରଇଲାଇ ପାଇ ସେ ଏହ୍ନାରି କଇଲାନି ।” ୧୧ ସେମନ୍ କାଇଟା କଇତେ ରଇଲାଇ ସେଠା ଜାନି ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତମର ଲଗେ ରୁଟି ନାଇ ବଲି କାଇକେ କୁଆବଲା ଅଇଲାସିନି? ତମର ବିସିବାସ୍ କେତେ ଦୁରବଲ୍ । ୧୨ ଏବେ ଜାକ ତମେ ବୁଜାସ୍ ନାଇ କି? ପାଇଁ ଅଜାର୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତର ବିତ୍ତରେ ମୂର ପାଇଁ ରୁଟି ବାଟାକରି ରଇବା କାତା ତମେ କାଇ ପାସରି ଗାଲାସ୍ କି? ସେତୁକିବେଲେ ତମେ କେତେଟା ତାଲାଇ ବର୍ତ୍ତି କରି ରଇଲାସ୍? ୧୩ ଆରି ତାରି ଅଜାର୍ ଲକ୍ଷକେ ସାହଚାତା ରୁଟିର କାତା ମନେ ନାଇ କି? ସେତୁକିବେଲେ କେତେ ତାଲା ବର୍ତ୍ତି କରି ରଇଲାସ୍? ୧୪ “ମୂର ରୁଟିର ବିସଇ ନ କଇତେ ରଇଲି, ତମେ

କେନ୍ତି ବୁଜାସ ନାଇ? ମୁଇ କଇଲିନି, ପାରୁସି ଆରି ସାଦୁକିମନର କମିର
ପାରା ସିକିଆ ତେଇଅନି ତରିକନା ଅଇ ରୁଆ ବଲି ।” ୧୭ ସେହିକିବେଳେ
ସିସମନ୍ ବୁଜି ପାରିଲାଇ ଜେ, ଜିସୁ ରୁଟିର କମିରର କାତା ନ କଇତେ ରଇଲା,
ମାତର ପାରୁସି ଆରି ସାଦୁକିମନର ସିକିଆ ତେଇ ତରିକନା ଅଇ ରୁଆ ବଲି
କଇରଇଲା । ୧୯ ଜିସୁ କାଇପେରିଆ ପିଲିପି ଗଢ଼ ପାକାପାକି ଜାଗାଇ
ଗାଲା ପଚେ ସିସମନ୍କେ ପାଗାରିଲା, “ନରପିଲା କେ ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍ କାଇଟା
କଇଲାଇନି?” ୨୦ ସେମାନ୍ କଇଲାଇ, “କେତେ ଲକ୍ଷ କଇଲାଇନି, ସେ ତୁବନ୍
ଦେଉ ଜାନ୍ । ଆରି କେତେ ଲକ୍ଷ ‘ସେ ଏଲିୟୁ’, ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲାଇନି,
‘ସେ ଜିରିମିଯୁ ନଇଲେ ବଦିସତ୍ତବକ୍ତାମନରତେଇଅନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ’ ।” ୨୧
ଜିସୁ ପାଗାରିଲା, “ମୁଇ କେ ବଲି ତମେ କାଇଟା ବଇଲାସନି?” ୨୨ ସିମନ୍
ପିତର କଇଲା, “ତମେ କିରିସଟ, ମସିଆ, ଜିବନ୍ ରଇବା ପରମେସରର ପିଲା
ି” ୨୩ ଜିସୁ କଇଲା, “ନିମାନ୍, ଜୁନେସର ପିଲା, ପିତର! ଏଠା ସତ୍, ତୁଙ୍କ
ମୁନ୍ଦୁସରଟାନେ ଅନି କରସ ନାଇ । ମର ସରଗର ବାବା ତକେ ଜାନାଇଲାକେ
ତୁଙ୍କ କଇଲୁସ୍ । ୨୪ ସେଗାରପାଇ ମୁଇ ତକେ କଇଲିନି, ତୁଙ୍କ ପିତର, ଜାର
ଅରତ କି ପାକନା । ଏ ପାକନା ଉପରେ ମୁଇ ମର ମଣ୍ଡଳି ତିଆର କରବି ।
ଜେନ୍ତ୍ରିକି ମରନ୍ ପାରା ବୟସ ମିଥା ତାକେ କାଇ କରିନାପାରେ । (Had̄es g86)

୧୫ “ମୁଇ ତକେ ସରଗ ରାଇଜର କୁଟିକାତି ଦେବି । ତୁଙ୍କ ଜାଇଟା ଜଗତେ
ନାଇ ବଲ୍ସୁ, ସେଟା ସରଗେ ମିଥା ନାଇ ଅଇସି । ତୁଙ୍କ ଜଗତେ ଜାଇଟା
କରା ବଲି କଇସୁ ସେଟା ସରଗେ ମିଥା କରାଅଇସି ।” ୨୦ ସେ ମସିଆ
ବଲି କାକେ ନ କଇବାକେ, ସିସମନ୍କେ ତାତ୍କଳା । ୨୧ ସେବେଳେଅନି
ଜିସୁ ସିସମନ୍କେ ବୁଜ୍ଜାପାରା କଇବାର ଦାରିଲା, “ମୁଇ ଜିରୁସାଲାମ୍ ଜାଇ
ଦରମ୍ବୁରୁମନ୍, ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରଚିନ୍ମନରଟାନେ ବେସି କସଟ
ପାଇବି । ସାରାସାରି ମାକେ ମରାଇବାଇ, ମାତର ତିନ୍ ଦିନ୍ ଗାଲାପଚେ
ମୁଇ ଆରି ତରେକ ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଚ୍ଚବି ।” ୨୨ ପିତର ଜିସୁକେ ଅଂତରେ
ଡାକିନେଇ ସେନ୍ତି ନ ଅ ବଲି ଦମକାଇଲା । “ପରମେସର ତମକେ କାଇଟା
ନ କର, ମାପରୁ, ତମେକ ଏ ସବୁ କେବେ ମିଥା ନଅ ।” ୨୩ ଜିସୁ ପାସଲି
କରି କଇଲା, “ମର ମୁଆଟେଅନି ଦୁରିକେ ଜା ସଇତାନ୍ । ତୁଙ୍କ ମର ବାଟ
ରୁଟିଦେଲୁସନି । ମାକେ ନିରୁ ବଲି କଅ ନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ତମର ବିନ୍ତା
ମୁନ୍ଦୁସମନରତେଇଅନି, ପରମେସରରତେଇ ଅନି ନାଇ ।” ୨୪ ତାରପଚେ

ଜିସୁ ସିସମନ୍ତକେ କଇଲା, “କେ ମିସା ମର ସଞ୍ଚ ଆଇବାକେ ମନ୍ କଲେ,
ନିଜର ମନ୍ କଲାଟା ସବୁ ରାତିଦେଇ, ନିଜର କୁରୂସ ବଇବାକେ ଅଇସି,
ଆରି ମର ପତେ ପତେ ଲଣ୍ଠିବାକେ ଅଇସି । ୨୫ କାଇକେ ବଇଲେ କେ
ମିସା ନିଜର ଜିବନ୍ ରକିଆ କରିବାକେ ମନ୍ କରସି ବଇଲେ, ସେଠା ସେ
ଆରାଇସି, ମାତରୁ ଜେ ମର ଲାଗି ଜିବନ୍ ଦେଇସି, ସେ ସତଙ୍ଗସେ ସେଠା
ରକିଆ କରସି । ୨୬ ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍, ଶୁଳାଇ ଜଗତ ଜିତିକରି ନିଜର
ଜିବନ୍ ଆରାଇଦେଇସି ବଇଲେ ସେଠା କାଇ ଲାବୁ? ଜିବନ୍ ବାଉଡାଇ
ପାଇବାକେ ଆଲେ ସେ କାଇଟା ମିସା ଦେଇ ନାପାରେ । ୨୭ ନରପିଲା
ମୁଖ ବାବା ପରମୋସର ଡାକ୍ଷୁଟା ପାଇ ସରଗ ଦୁହମନର ସଞ୍ଚ ଆରି
ତରେକ ଆଇବି । ସେହିକି ବେଳେ ମୁଖ ସବୁ ଲକର କରିରଇବା କାମ୍ ଦେକି
ପୁରୁଷକାର ଦେବି । ୨୮ ମୁଖ ତମକେ ସତ କଇଲିନି, ନରପିଲା ମୁଖ ମର
ରାଇଜେ ରାଜା ଅଇ ଆଇବା ଜାକ, ଇତି ରଇଲା କେତେ ଲକ୍ ନ ମରଦ୍ ।”

୧୭ ଚଥେ ଦିନପତେ ଜିସୁ ପିତର, ଜାକୁବ୍ ଆରି ଜଅନ୍ ଦୁଇ ବାଇକେ ନେଇ
ଗଟେକ୍ ତେଣ୍ଟ ତେଣ୍ଟରେ ଗାଲା । ତେଇ କେ ମିସା ନ ରଇଲାଇ । ୧ ସିସମନ୍
ଦେକ୍ଲା ଦାପରେ ଜିସୁ, ଗଟେକ୍ ଦେକ୍ଲେ କାବା ଅଇଜିବା ରୁପ ଅଇ ବାଦଳି
ଗାଲା । ତାର ମୁ ବେଳୁ ପାରା ଉଜଲ୍ ଅଇଲା ଆରି ପଚିଆର ଉଜଲ୍ ପୁଲିପାରା
ଦବ ଡିସଲା । ୨ ସିସମନ୍ ମଯା ଆରି ଏଲିଯୁ ଜିସୁର ସଞ୍ଚ କାତାବାରତା
ଅଇବାଟା ଦେକ୍ଲାଇ । ୩ ପିତର ଜିସୁକେ କଇଲା, “କେତେ ସୁକର କାତା,
ଆଜି ଆମେ ଇତି ଆରୁ । ତମେ ଜଦି ମନ୍ କରସା, ଇତି ମୁଖ ତିନଟା କୁଡ଼ିଆ
ତିଆର କରବି । ତମର ପାଇ ଗଟେକ୍, ମଯା ଆରି ଏଲିଯୁର ପାଇ ଦୁଇଟା
ି ।” ୪ ପିତର ଏଟା କଇବାବେଳେ ଏବେ ଦେକା! କଣ୍ଠେକ୍ ବାଦଳ ଉଜଲ୍
ଅଇ ସେମନର ଉପରେ ଉତି ଆଇଲା ଆରି ତେଇଅନି ଗଟେକ୍ ସର ଆଇଲା
“ଏ ମର ଆଲାଦର ପଥ, ଆର ଲଗେ ମୁଖ ବେସି ସାରଦା । ତାର କାତା
ମନ୍ ଦେଇ ସୁନା ।” ୫ ସିସମନ୍ ସେ ସର ସୁନି ଏତେକ୍ ଉରି ଗାଲାଇ ଜେ
ସେମନ୍ ଉମତାତିଅଇ ଅଦରିଗାଲାଇ । ୬ ଜିସୁ ସେମନର ଲଗେ ଆସି
ସେମନକେ ଚିଇ କରି କଇଲା, “ଉଟା, ଉରା ନାଇ ।” ୭ ସେଠାର ପାଇ
ସେମନ୍ ଉପରେ ଦେକ୍ଲାଇଜେ ଜିସୁକେ ଚାତି ଆରି କେ ଡିସତ ନାଇ । ୮
ସେମନ୍ ତେଣ୍ଟରେଅନି ଉଦରି ଆଇଲା ବେଳେ ଜିସୁ ସେମନକେ ଆଦେସ୍ ଦେଇ
କଇଲା, “ନରପିଲା ମୁଖ ମଳାଟାନେଅନି ଆରିତରେକ୍ ନ ଉଠିବା ଜାକ ଏ

ଦେବଲା କାତା ତମେ କାକେ କୁଆ ନାଇ ।” ୧୦ ସିସମନ୍ ତାକେ ପାଗାରଲାଇ
 “ଆମର ଦରମ୍ ଗୁରୁମନ୍ ଏଳିଯୁ ପରତୁମ୍ ଆଇସି ବଲି କାଇକେ କଇଲାଇ
 ଆଚତ୍ତ?” ୧୧ ଜିସୁ କଇଲା, “ଉଁ ଏଳିଯୁ ପରତୁମ୍ ଆସିକରି ସବୁ ବିସଇ
 ତିଆର କରି ରଇବା କାତା । ୧୨ ମାତର ମୁଇ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ଏଳିଯୁ
 ତା ଆସି ପାରଲା ଆବେ ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ନ ଚିନି ଜନ୍ମଟା ମନ୍ କଲା
 ସେଠା ତାକେ କଲାଇ ଆଚତ୍ତ । ସେହାରିସେ ନର୍ପିଲା ମକେ ମିଥା ସେମନ୍
 ସେହି କାରାପୁ ଚଲାଚଲିଛି କରିବାଇ ।” ୧୩ ସେହିକି ବେଳେ ସେମନ୍ ବୁଝି
 ପାରଲାଇ ଜେ, ଜିସୁ ଡୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନର ବିସଇ କଇଲାନି ବଲି । ୧୪ ଜିସୁ
 ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ଲକ୍ଷ ଗଢ଼ି ବିଦ୍ରରେ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲା ପରେ, ଗଟେକୁ
 ଲକ୍ଷ ଜିସୁର ଲଗେ ଆସି ମାଣ୍ଟିକୁଟା ଦେଇ କଇଲା, ୧୫ “ମାସ୍ତୁ, ମର
 ପିଲାକେ ଦୟା କରା । ମୁରଗା ବେମାର ଲାଗି କସଟ ପାଇଲାନି । ସେ ବେସି
 ତର ଜଇତେଇ ଆରି ପାନିତେଇ ଅଦ୍ଭରି ଦେଲାନି । ୧୬ ତାକେ ମୁଇ ତମର
 ସିସମନର ଲଗେ ଆନି ରଇଲି, ମାତର ସେମନ୍ ନିକ କରି ନାପାରଲାଇ ।”
 ୧୭ ଜିସୁ କଇଲା, “ତମର କେତେ ତାର ନ ରଇବା ବିସବାସ ଆରି ବୁଲ୍‌!
 ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଆରି ମୁଇ କେତେ ଦିନ ରଇବି? ଆରି କେତେ ଦିନ ତମର
 ଚଲାଚଲିଟା ସୁନି ସୁନି ଭୂମଧ୍ୟ ରଇବି? ସେ ପିଲାକେ ମର ଲଗେ ଆନା ।”
 ୧୮ ପିଲା ବିଦ୍ରରେ ରଇଲା କାରାପୁ ଆଦମାକେ ଜିସୁ ଦମ୍କାଇଲା । କାରାପୁ
 ଆଦମା ଚାତି ଉଚିଗାଲା ଆରି ସେ ଦାୟରେସେ ପିଲା ନିକ ଅଇଗାଲା । ୧୯
 ତାର ପରେ ସିସମନ୍ ଜିସୁ ଏବଲା ରଇଲା ବେଳେ ଆସି ତାକେ ପାରଲାଇ,
 “ଆମେ କାଇକେ ସେ କାରାପୁ ଆଦମାକେ କେବି ନାପାରିଲୁ?” ୨୦ ଜିସୁ
 ସେମନକେ କଇଲା, “ତମର ବିସବାସ ବେସି ଦୂରବଲ୍‌ । ମୁଇ ତମଙ୍କେ
 ସତ୍ତ କଇଲିନି, ଜଦି ଗଟେକୁ ସରସୁ ମୁଣ୍ଡି ଏତ୍କି ତମର ବିସବାସ ରଇଲେ,
 ଏ ଡଢ଼ର, ଇତିଅନି ତେଇ ଶୁଣି ଜିବାକେ କଇଲେ, ସେଠା ଶୁଣି ଜାଇସି ।
 ବିସବାସର ଲାଗି ତମେ ସବୁ ବିସଇ କରିପାରାସ୍ ।” ୨୧ ମାତର ଉପାସ
 ରଇକରି ପାରତନା ନ କଲେ, କାଇ ବିନ୍ ଉପାଇ ନେଇ ମିଥା ଏନ୍ତାରି ଭୂମା
 ବାରଇ ନ ଜାଏ । ୨୨ ସିସମନ୍ ଗାଲିଲିତେଇ ରୁଣ୍ଡିଲା ପରେ ଜିସୁ ସେମନକେ
 କଇଲା, “ନର୍ପିଲା ମୁଇ ଲକ୍ଷମନେକ ସରସି ଅଇବାର ଗାଲିନି । ୨୩ ତେଇ
 ସେମନ୍ ମକେ ମରାଇବାଇ, ମାତର ତିନ୍ ଦିନ ପରେ ମୁଇ ଆରି ତରେକୁ
 ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଚିବି ।” ଜିସୁର କାତା ସୁନି ସିସମନ୍ ବେସି ଦୂକ୍ ଅଇଗାଲାଇ ।

୨୪ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ କପରନାଉମେ କେଣ୍ଟଲା ପାଇ ମନ୍ତ୍ରର ପାଇ
ସିସତୁମାଞ୍ଚମନ୍ ପିତରକେ ପାତାରଲାଇ, “ତମର ଗୁରୁ ମନ୍ତ୍ରର ପାଇ ସିସତୁ
ଦେଇସି କି ନାହିଁ?” ୨୫ ପିତର କଇଲା, “ଦେଇସି ।” ପିତର ଗର୍ ବିଦରେ
ପୁରୁଷୁରୁ ଜିସୁ ତାକେ ପାତାରଲା, “ସିମନ୍, ତମେ କାଇଟା ବାଦଲାସ୍ତନି?
ଏ ଜଗତର ରାଜମନ୍ କାରଟାନେଅନି ସିସତୁ ନେବାଇ? ତାକର ନିଜର
ଦେସର ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି କି ବିନ୍ ଦେସର ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି?”
୨୬ ପିତର କଇଲା, “ବିନ୍ ଦେସର ଲକ୍ଷମନରଟେଇଅନି ।” ଜିସୁ କଇଲା,
“ସେହି ବଇଲେ ରାଇଜର ଲକ୍ଷମନ୍ ସିସତୁ ନ ଦେଅବ୍? ୨୭ ମାତର ଆମେ
ଏବେ ସେମନ୍କେ ଇନ୍ କରୁବାକେ ମନ୍ କରୁ ନାହିଁ । ତୁଲ ଗାତେ ଜାଇ
ବଡ଼ସି ପାକାଆ ଆରି ଜନ୍ ମାର ପରତୁମ ଲାଗ୍ସି, ତାର ଟଣ୍ଟେଅନି ଗଟେକ୍
ଅଢ଼ଳି ମିଲାଇସୁ । ସେଟା ନେଇ ମାର ପାଇ ଆରି ତମର ପାଇ ମନ୍ତ୍ରର
ସିସତୁମାଞ୍ଚମନ୍କେ ଦେଇଦେସ୍ ।”

୧୮ ସେ ବେଳେ ସିସମନ୍ ଜିସୁକେ ପାତାରଲାଇ, “ସରଗ୍ ରାଇଜେ
ସବୁରଟାନେଅନି କେ ବଡ଼?” ୨ ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ପାନ୍ ପିଲାକେ ତାକି ସେମନର୍
ଲଗେ ଟିଆକରାଇ କଇଲା, ୩ “ମୁଇ ତମ୍ଭେ ସତ୍ କଇଲିନି, ତମର ମନ୍
ବାଦଲାଇ ପାନ୍ ପିଲାମନର ପାରା ନ ଅଇଲେ ସରଗ୍ ରାଇଜେ କେବେ
ପୁରି ନାପାରାସ୍ । ୪ ଜେ ନିଜକେ ସୁଆଳ କରି ପାନ୍ ପିଲାପାରା ଅଇସି,
ସେ ସରଗ୍ ରାଇଜେ ସବୁରଟାନେଅନି ବଡ଼, ୫ ଆରି, ଜେକି ମର ନାଉଁ
ଦାରି ଏ ପାନ୍ ପିଲାକେ ନାମସି, ସେ ମଙ୍କେ ମିଥା ନାମସି ।” ୬ “ମରତେଇ
ବିସବାସ କରତେ ରଇବା ଏ ପାନ୍ ପିଲାମନର ବିଦରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ କେ
ଆଲେ ବିସବାସେ ବାଦା ଗଟାଇସି ବଇଲେ, ତାର ଗାଲାଇ ଜଡା ପାକନା
ବାନ୍ଧିକରି ତାକେ ସମ୍ଭୁରେ ବୁଡ଼ାଇଦେବାଟା ନିକ ଅଇସି । ୭ ଲକ୍ଷମନର୍
ବିସବାସେ ବାଦା ଗଟାଇସି ବେସି ବିସଇ ଆଚେ । ସେଟାର ପାଇ ଏ
ଜଗତର ଦସା ବଡେ ଇନସ୍ତା । ସବୁ ବେଳେ ଏହି ବାଦା ଆଇସି, ମାତର
ଜେ ବାଦା ଗଟାଇସି, ତାର ଦସା କେତେ ଇନସ୍ତା ଅଇସି!” ୮ “ଜଦି ତମେ
ତମର ଆତ୍ ନଇଲେ ପାଦର ଲାଗି ବିସବାସ ଆରାଇଲାସ୍ତନି, ତେବେ ସେଟା
କାଟି ପିଞ୍ଜି ଦିଆସ୍ । ଜଡେକ୍ ପାଦ ଆରି ଜଡେକ୍ ଆତ୍ ରଇ ସବୁବେଳେ ଲାଗି
ରଇବା ଜ୍ଞାନ ପିଞ୍ଜାଇ ଅଇବା ବାଦୁଲେ ଗଟେକ୍ ପାଦ ନଇଲେ ଗଟେକ୍ ଆତ୍
ନ ରଇ, ନ ସାରବା ଜିବନେ ପୁରବାଟା କେତେ କରମର କାତା । (aiōnios

g166) ୯ ଜଦି ତମର ଆଁକିର ଲାଗି ତମେ ବିସ୍ବାସ ଆରାଇଲାସ୍ନି ବଇଲେ
ତାକେ ବେଟି ପିଣ୍ଡି ଦିଆସ । ଜତେକ ଆଁକି ରଇ ନରକେ ପିଣ୍ଡାଇଅଇବା
ବାହୁଲେ ଗଟେକ ଆଁକି ରଇ ନ ପାରିବା ଜିବନେ ପୁରୁବାଟା କେତେ କରମର
କାତା ଅଇସି ।” (Geenna g1067) ୧୦ ଏ ସାନ୍ ପିଲାମନର ବିଦରେ ଅନି
ଗଟେକକେ ମିଥା ଇନ୍ଦରିଯା ନାହିଁ । ମୁଖ ତମକେ କଇଲିନି, ଏ ମନ୍ଦ ଜତନ
ନେଇତେ ରଇବା ସରଗର ଦୁଃମନ୍ ସବୁ ବେଳା ମର ବାବାର ଲଗେ ଆଚର୍ତ୍ତ
। ୧୧ କାଇକେ ବଇଲେ ବାର୍ତ୍ତ ବାନା ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ କଜି ରକିଆ
କରିବାକେ ନରପିଲା ମୁଖ ଆଇଲିଆଠି । ୧୨ ତମେ କାଇଟା ବାବିଲାସ୍ନି,
ଜଦି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ସଏଟା ମୋଣ୍ଡା ରଇସି ଆରି ଯିତିଆନି ଗଟେକ ଆଜି
ଜାଇସି, ତେବେ ସେ କାଇଟା କରସି? ନବେ ନଅଟା ମୋଣ୍ଡାକେ ଡଙ୍ଗୁରେ
ଚାରିବାକେ ଚାତିଦେଇ ସେ ଆଜିଲା ମୋଣ୍ଡାକେ କଜିବାର ବାରଇସି । ୧୩
ମୁଖ ତମକେ ସତ କଇଲିନି, ଜେତେବଳ୍ ସେ ମୋଣ୍ଡା ମିଲାଇସି, ଆଜି ନ
ରଇଲା ନବେ ନଅଟା ମୋଣ୍ଡାର ପାଇ ତାର ଜେତ୍କି ପାଇଦା, ଏ ଗଟେକ
ମୋଣ୍ଡାର ପାଇ ସେ ଅଦିକ୍ ପାଇଦା ଅଇସି । ୧୪ ସମାନ୍ ସେନ୍ତି ସେ, ଏ ସାନ୍
ପିଲାମନର ତେଇ ଅନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ମିଥା ବାର୍ତ୍ତ ବାନା ଅଅର୍, ଏଟା ତମର
ସରଗର ବାବା ମନ୍ କରେ ନାହିଁ । ୧୫ “ଜଦି ତମର ବାଇ ତମର ବିରୁଦ୍ଧେ
ପାପ କରସି, ତାର ଲଗେ ଜାଇ ତାର ପାପ ତାକେ ଦେବାଇ ଦିଆସ । ମାତରି
ତମେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ରଇଲା ବେଲେ ଏଟା ଲୁଚତେ କରା । ଜଦି ସେ ତମର
କାତା ସୁନ୍ଦରି, ତମର ବାଇକେ ତମେ ଆରି ତରେକ ପାଇସା । ୧୬ ଆରି ଜଦି
ସେ ନ ସୁନ୍ଦରେ, ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ନଇଲେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷକେ ତାକି ନେଇ ତାର
ଲଗେ ଜାଆ । ଆମର ସାସତର ନିୟମ ଇଥାବେ, ଦୁଇଟା ନଇଲେ ତିନଟା
ସାକିର ମୁଆଟେ ତମର ଦାବି ସତ ବଲି ଜାନା ପଡ଼ସି । ୧୭ ଏଲେ ମିଥା
ଜଦି ସେ ତମର କାତା ନ ସୁନ୍ଦର, ମଣ୍ଡଳିତେଇ ଜାନାଇ ଦିଆସ । ସାରାସାରି
ଜଦି ମଣ୍ଡଳିର କାତା ମିଥା ନ ସୁନ୍ଦର ବଇଲେ, ତାକେ ଗଟେକ ସିସ୍ତୁମାଣ୍ଡ,
ବିସ୍ବାସ ନ କରିବା ଲକ୍ଷ ବଲି ବାବିକରି, ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଲାମିଥା କରିବାଟା
ଚାତି ଦିଆସ । ୧୮ “ମୁଖ ତମକେ ସତ କଇଲିନି, ତମେ ଏ ଜଗତେ ଜାଇଟା
ନାହିଁ ବଲସା, ସେଟା ସରଗେ ମିଥା ନାହିଁ ଅଇସି । ଆରି ଜନଟା ପାଇ ତମେ
ଜଗତେ ଉଁ କଇସା, ସେଟା ସରଗେ ମିଥା ଉଁ ଅଇସି । ୧୯ କାଲି ସେତ୍କି
ନାହିଁ, ମୁଖ ତମକେ ସତ କଇଲିନି, ଜେତେବେଳେ ମିଥା ଏ ଜଗତେ ତମେ

ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଜନ ବିସଳ ନେଇକରି ଗଟେକ୍ ମନ୍ ଅଇକରି ପାରତନା କଲେ,
 ମର ସରଗର ବାବା ତମେ ମାଡ଼ୁଲାଟା ପୁରୁନ୍ କରସି । ୨୦ କାଇକେ ବଇଲେ
 ଜେନ୍ତି ଦୁଇ କି ତିନ୍ ଲକ୍ଷ ବୁଣ୍ଡିକରି ମର ନାହଁ ଦାରବାଇ, ତେଇ ମୁଇ ଆଠି ।”
 ୨୧ ଦିନେକ୍ ପିତର ଜିସୁର ଲଗେ ଆସି ପାତାରଲା, “ମାପରୁ, ଗଟେକ୍ ବାଇ
 ମର ବିରଦେ ତର୍କେ ତର ଦସ୍ କରୁଛେ ରଇଲେ, ତାକେ ମୁଇ କେତେ ତର
 କେମା କରିବି? କାଇ ସାତ ତର କି?” ୨୨ ଜିସୁ କଇଲା, “ନାଇ ସାତ ତର
 ନାଇ । ସାତ ତରର ସତ୍ତରି ଗୁନ୍ । ୨୩ ସରଗ ରାଇଜର ଆରି ଗଟେକ୍ କାତା
 ସୁନ୍ । ଗଟେକ୍ ରାଜା ଦିନେକ୍ ତାରଟାନେ କାମକରୁମନ୍ ରୁନ୍ ନେଇରଇବାଟା
 ଇଯାବ୍ କିତାବ୍ କରବାକେ ମନ୍ କଲା । ୨୪ ସେ ଇଯାବ୍ କରିବାବେଲେ
 ତାରଟାନେ ଗଟେକ୍ କାମ୍ କରୁ ଲାକ୍ ଲାକ୍ ଟାଙ୍କା ରୁନ୍ ନେଇରଇଲା ଲକ୍କେ
 ରାଜାର ଲଗେ ଆନଳାଇ । ୨୫ ରୁନ୍ ସୁଜିବାକେ ସେ ଲକରଟାନେ ସେତ୍କି
 ବପୁ ନ ରଇଲା । ତେବରପାଇ ରୁନ୍ ବାନ୍ଧିବାକେ ବଲି ତାରଟାନେ ଜେତ୍କି
 ରଇଲାଟା ବିକିକରି ତାକେ, ତାର ମାଇଜିକେ ଆରି ତାର ପିଲାଟକିମନ୍ଦକେ
 ଗତି ଇଯାବେ ବିକିଦେବାକେ ରାଜା ଆଦେସ୍ ଦେଲା ।” ୨୬ କାମ୍ କରୁ
 ରାଜାର ପାଦତଳେ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଗୁଆରି କରି କଇଲା “ଆଗିଆଁ ଆରି କେତେଦିନ୍
 ଜାଗା, ମୁଇ ତମର ସବୁଜାକ ରୁନ୍ ସୁଜିଦେବି ।” ୨୭ ରାଜା ତାକେ ଦୟା
 କଲା । ତେବରପାଇ ତାକେ କେମା କରି ରୁନ୍ ନ ବାନ୍ଧାଇ ଚାତିଦେଲା ।
 ୨୮ ମାତର ସେ ଗତି ବାରଇ ଜାଇ ତାରତେଇ ଅନି ପଚାସ୍ ଟାଙ୍କା ରୁନ୍
 କରି ରଇବା ଗଟେକ୍ ମିସିତେ ରଇବା ଗତିଦାଙ୍କୁତାକେ ଦାରି ତାର ଟଢ଼ରି
 ପିଚକବାର ଦାରିଲା, “ମର୍ତ୍ତେଇଅନି ନେଇ ରଇଲା ସବୁ ତାବୁ ବାଉଡ଼ାଇ ଦେ
 ।” ୨୯ ସେ ଗତି ଦାଙ୍କୁତା ତାର ଗତେଦାରି ବାବୁଜିଆ କରି କଇଲା, “ସାଆସ୍
 ଦାରା, ତମର ସବୁ ତାବୁ ସୁଜି ଦେବି ।” ୩୦ ମାତର ପରତୁମ୍ ଲକ୍, ସେ
 ଗୁଆରି କଲାଟା ସୁନେ ନାଇ, ରୁନ୍ ସୁଜିବା ଜାକ ତାକେ ବନ୍ଦି ଗରେ ପୁରାଇ
 ସତ୍ତରିବାକେ ତିଆରିଲା । ୩୧ ଏଟା ଅଇଲାଟା ଦେବି ବିନ୍ କାମ୍ କରୁମନ୍
 ଦୁକ କଲାଇ । ସେମନ୍ ରାଜାର ଲଗେ ଜାଇ ଜନ ଜନଟା ଅଇରଇଲା, ସବୁ
 ଜାନାଇଲାଇ । ୩୨ ରାଜା ପରତୁମ୍ କାମ୍ କରୁକେ ତାକାଇ କଇଲା, “ଅଇରେ
 ମୁଇ ଦାଙ୍କୁତା, ତୁଇ ଗୁଆରି କଲୁସ୍ ଜେ ମୁଇ ତର ସବୁ ରୁନ୍ ଚାତି ଦେଲି ।
 ୩୩ ମୁଇ ଜେନ୍ତି ତକେ ଦୟା କଲି, ତୁଇ ମିସା ତର ସତ୍ତର କାମ୍ କରୁକେ
 ଦୟା କରିବାର ରଇଲା ।” ୩୪ ରାଜା ବେସି ରିଯା ଅଇଗାଲା ଆରି ସବୁ ଜାକ

ବୁନ୍ ନ ସୁଜ୍ବବା ଜାକ ତଣ୍ଡ ପାଆ ବଲି ତାକେ ବନ୍ଧି ଗରେ ପାଟାଇ ଦେଲା ।
୩୫ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇସାରାଇ କଇଲା, “ତମର ବିରୁଦ୍ଧେ ଦସ୍ କରି ରଇବା
ବାଇମନ୍ଦକେ ମନ୍ ବିଦରେଅନି ଜଦି କେମା ନ ଦିଆସ୍, ତେବେ ମର୍ ସରଗର
ବାବା ମିଥା ତମ୍ବକେ ଏହ୍ନାରିସେ କରସି ।”

୧୯ ଜିସୁ ଏ ସବୁ କଇସାରିଲା ପତେ ଗାଲିଲି ଚାଉକରି ଜରଦନ୍ ଗାତ୍
ସେପାଠେ ରଇଲା ଜିଉଦା ଜାଗାଇ କେଢ଼ିଲା । ୨ ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ପଢ୍ଛୁ
ଗାଲାଇ ଆରି ସେ କେତେକ୍ କେତେକ୍ ରତ୍ନମନ୍ଦକେ ନିକ କଲା । ୩ କେତେଟା
ପାରୁସିମନ୍ ଜିସୁକେ ବୁଲ୍ ଦାରବାକେ ତେସତା କଲାଇ । ସେମନ୍ ତାର ଲଗେ
ଆସି ପାତାରିଲାଇ, “ମସାର ରତ୍ନନିତି ଇସାବେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ କାଇଆଲେ
ବୁଲର ପାଇ ବଲି ତାର ମାଇଜିକେ ଚାତି ଦେଇ ପାରେ କି?” ୪ ଜିସୁ କଇଲା,
“ସାସତରେ ପଢାସ୍ ନାଇ କି? ଆଦିପୁରବେ ପରମେସର ନର ଲକ୍କେ ମୁନୁସ୍
ଆରି ମାଇଜି କରି ତିଆର କଲା । ୫ ସେତେବେଳେ ମାପରୁ କଇରଇଲା,
ଏଗାର ପାଇ ବଲି ମୁନୁସ୍, ତାର ଆୟ୍ଯ ବାବାରତେଇ ଅନି ବିନେ ଅଇସି ଆରି
ସେମନ୍ ଦୁଇ ଲକ୍ ଗଟେକ୍ ଅଇବାଇ । ୬ ଆରି ସେମନ୍ ଅଳ୍ଗା ନ ଅଥର୍,
ମିଥି ରଇବାଇ । ସେମନ୍ ଦୁଇଲକ୍ ଇସାବେ ନ ରଥର୍ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ
ପରମେସର ଜତିଆଚେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ସେମନ୍ଦକେ ବେଗିଲାଇବାଟା ଟିକ୍ନାଇ ।”
୭ ପାରୁସିମନ୍ ଆରି ପାତାରିଲାଇ, “ସେହ୍ନାର ଆଲେ ମାଇଜିକେ ରାଜିନାମା
ପତର ଲେକି ଚାତି ଦେବାକେ ମସା କାଇକେ ନିୟମ କଲାଆଚେ?” ୮ ଜିସୁ
କଇଲା, “ତମର ମନ୍ଦବିତ୍ତର ବୁଜ୍ବବା ବପୁ ଦୂରବଳ୍ ରଇଲାଟା ଦେକି ମସା
ତମର ମାଇଜିମନ୍ଦକେ ଚାତିବାକେ ରାଜି ଅଇଲା । ମାତର ଆଦିପୁରବେ
ତିଆର ଅଇଲା ବେଳେ ଏହ୍ନାରି ନିୟମ ନ ରଇଲା । ୯ ମାତର ମୁର ତମ୍ବକେ
କଇଲିନି, କେ ମିଥା ତାର ମାଇଜିକେ ବେସିଆ କାମ ଅପରାଦକେ ଚାତି, ବିନ୍
କାଇଆଲେ କାମର ପାଇ ଚାତାମେଲା କରି, ବିନ୍ ମାଇଜିକେ ସଞ୍ଚାରିଲେ, ସେ
ସେ ନିଜେ ଦାରିଆ ଅଇସି ।” ୧୦ ଜିସୁର ସିସମନ୍ କଇଲାଇ, “ଜଦି ମାଇଜି
ମୁନୁସର ବିତ୍ତର ଏହ୍ନାରି ଆଚେ ବଇଲେ, ବିବା ନ ଅଇବାଟା ନିକ ।” ୧୧
ଜିସୁ କଇଲା, “ଏ ସିକିଆ ସବୁ ଲକ୍ ନ ମାନନ୍ତ । ପରମେସର ଟାନେଅନି
ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଏଟା ଦିଆଆଇଆଚେ ସେମନ୍ୟେ ଏଟା ମାନବାଇ । ୧୨ ବିନ୍
ବିନ୍ କାମରପାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ବିବା ନ ଅଇ ରଇଜିବାଇ । କେତେ ଲକ୍ ଜନମେ
ଅନି ବେଜୁ ଅଇ ବିବାଆଇ ନାପାରତ୍ । କେତେ ଲକ୍କେ ମୁନୁସମନ୍ ସେହ୍ନାରି

કરಿ ಆದ್ದ, ಆರಿ ಕೆಡೆ ಲಕ್ ಪರಗ್ ರಾಇಟ್ ಪಾಲ್ ಕಾಮ್ ಕರ್ಬಾಕೆ ದಿಬಾ
ನ ಅಳಕರಿ ಆದ್ದ | ಜನ್ ಲಕ್ಮನ್ ಏ ಸಿಕಿಆರ್ ಅರ್ದ ಬುಜಿಪಾರಲಾಇನಿ,
ಪೇಮನ್ ಷೆಟಾ ಮಾನ್ಡ |” ೧೩ ಕೆಡೆ ಲಕ್ ಪಿಲಾಮನ್ರ ಉಪರೆ ಆದ
ಸಂತ್ತುರ್ ಪಾರತನಾ ಕರ್ಬಾಕೆ, ಪೇಮನೆಕ ಜಿಸ್ವರ ಲಗೆ ಆನ್ಲಾರ | ಮಾತರ್
ಸಿಪಮನ್ ಪೇಮನ್ಕೆ ದಮ್ಕಾಇಲಾಇ | ೧೪ ಮಾತರ್ ಜಿಸ್ವ ಕಿಳಿ, “ಸಾನ್
ಪಿಲಾಮನ್ಕೆ ಮರ್ ಲಗೆ ಆರಿಬಾಕೆ ಬಾರ್ ದಿಆಸ್ | ಪೇಮನ್ಕೆ ಮನಾ ಕರಾ
ನಾರ | ಕಾಇಕೆ ಬಿಳಿಲೆ ಎಮನ್ ಆಕಾ ಪರಗ್ ರಾಇಟ್ ರಿಭಿಬಾ ಲಕ್ |”
೧೫ ಜಿಸ್ವ ಪಿಲಾಮನ್ರ ಉಪರೆ ಆದ್ ಸಂತ್ತುರ್ ಆಸಿರ್ಬಾದ್ ಕಿಳಿ | ಪಟೆ ಯೆ
ತೆಳಿಂಣಿ ಉಟಿಗಾಲಾ | ೧೬ ದಿನೆಕ್ ಗಟೆಕ್ ಪಾರಕಾರ್ ಪಿಲಾ ಜಿಸ್ವರ ಲಗೆ
ಆಸಿ ಪಾರಾರಲಾ, “ಕಾಇ ನಿಕ ಕಾಮ್ಕಲೆ, ನ ಪಾರಿಬಾ ಜಿಬನ್ ಮಿಲ್ಯಿ?”

(aiōnios g166) ೧೭ ಜಿಸ್ವ ತಾಕೆ ಕಿಳಿ, “ನಿಕ ಕಾಮ್ ಬಿಸಿಲ ನೆಇಕರಿ
ಮಕೆ ಕಾಇಕೆ ಪಾರಾರಲುಷ್ನಿ? ಪರಮೇಷರಷೆ ಏತ್ | ತಾರ್ ಆದೆಸ್
ಮಾನಲೆ, ನ ಪಾರಿಬಾ ಜಿಬನ್ ಮಿಲಾಇಸ್ |” ೧೮ ಯೆ ಪಾರಾರಲಾ, “ಕಾಇ ಕಾಇ
ಆದೆಸ್?” ಜಿಸ್ವ ಕಿಳಿ, “ನರ್ ಲಕ್ಮನ್ಕೆ ಮರಾಇಬಾರ್ ನಾರ, ಬೆಸಿಂಾ
ಕಾಮ್ ಕರ್ಬಾರ್ ನಾರ, ರಿಭಾರ್ ನಾರ, ಕಾರ್ ಬಿರ್ಬಿದೆ ಮಿರ್ ಪಾಕಿ ದೆಬಾರ್
ನಾರ | ೧೯ ಆಯ್ ಬಾಬಾರ್ ಷೆಪಾ ಕರಾ ಆರಿ ತಮರ್ ಪಟಿಪಾರ್ ಲಕ್ಮನ್ಕೆ
ನಿಂಜರ್ ಪಾರಾ ಆಲ್ಯಾದ್ ಕರಾ |” ೨೦ ಯೆ ಬೆಣಿಂಾ ಕಿಳಿ, “ಮುಇ ಏ ಸಬ್ರು
ಆದೆಸ್ ಮಾನಿ ಆಇಲಿನಿ | ಆರಿ ಕಾಇಟಾ ಕರ್ಬಾರ್ ಆಚೇ?” ೨೧ ಜಿಸ್ವ
ತಾಕೆ ಕಿಳಿ, “ತುಇ ಜಿದಿ ಸಿದ್ ಅಳಿಬಾಕೆ ಮನ್ ಕಲ್ಲುಷ್ನಿ ಬಿಳಿಲೆ, ಜಾಂ
ತರ್ಟಾನೆ ರಿಭಿಬಾ ಸಬ್ರುಜಾಕ ಬಿಕಿ ದೆಇ, ಯೆ ತಾಬು ಗರಿಬ್ ಲಕ್ಮನ್ಕೆ
ದಾನ್ ಕರಿದೆಸ್ | ಏಟಾ ಸಬ್ರು ಕರಿ ಪಾರಾಇ ಮರ್ ಸಂತ್ತು ಆರ್ | ಯೆನ್ತಾರ್
ಕಲೆ ತಕೆ ಪರಿಗೆ ದನ್ ಮಿಲ್ಯಿ |” ೨೨ ಏಟಾ ಸುನಿ ಕರಿ ಯೆ ಬೆಣಿಂಾ ಮು
ರ್ತಿರಾಇದೆಇ ತೆಳಿಂಣಿ ಉಟಿಗಾಲಾ | ಕಾಇಕೆ ಬಿಳಿಲೆ ಯೆ ಲಕ್ ಬೆಸಿ
ಪಾರಕಾರ್ ರಿಭಿಬಾ | ೨೩ ಜಿಸ್ವ ಸಿಪಮನ್ಕೆ ಕಿಳಿ, “ಮುಇ ತಮ್ಕೆ ಸಂ
ಕಿಳಿನಿ, ಪಾರಕಾರ್ ಲಕ್ಮನ್ ಪರಗ್ ರಾಇಟ್ ಪಲಕೆ ಕೆರ್ಬಾಟಾ ಬಡೆ
ಆಬಡ್ | ೨೪ ಆರಿ ತರೆಕ್ ಕಿಳಿನಿ, ಗಟೆಕ್ ಬಡ್ಟಾ ಪಸ್ತು ಜೆಹ್ತಿ ಸುಜಿ
ಕಾಶಾಬಾಟೆ ಚಿಂತ್ಲಿ ಜಿಬಾಕೆ ಆಬಡ್, ಪಾರಕಾರ್ ಲಕ್ ಪರಗ್ ರಾಇಟ್
ಕೆರ್ಬಾಟಾ ಅಂಡಿಕ್ ಆಬಡ್ |” ೨೫ ಸಿಪಮನ್ ಏ ಕಾಟಾ ಸುನಿ ಕಾಬಾಂಇಜಾಇ
ಪಾರಾರಲಾ, “ಎನ್ತಿ ಬಿಳಿಲೆ ಕೆ ತೆಬೆ ಮುಕ್ತಿ ಪಾರಪಾರಿಸಿ?” ೨೬ ಜಿಸ್ವ

ସେମନର ବାଟେ ଦିରେକରି ଦେକି କଇଲା, “ମୁହୂସମନରଟାନେ ଏଠା ଅଇନାପାରେ, ମାତର ପରମେସରର ଟାନେ ସବୁଟା ଅଇପାରସି ।” ୨୭ ଏ କାତା ସୁନି ପିତର କଇଲା, “ଦେକା, ଆମେ ସବୁଜାକ ତାତିକରି ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆସିଆରୁ । ତେବେ ଆମ୍ବକେ କାଇଟା ମିଳସି?” ୨୮ ଜିପୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏ କାତା ସତ ବଳି ଜାନ୍ଯା, ଜେତେବେଳେ ନୁଆ ଜୁଗେ ନରପିଲା ମୁଇ ମର ତାକ୍ଷପୁଣା ଅଇବା ବସ୍ତବାଟାନେ ବସ୍ତବି । ମର ବାର୍ତ୍ତା ସିସି, ତମେ ମିଯା, ବାର୍ତ୍ତା ବସ୍ତବାଟାନେ ବସି ଲସ୍ତରାଏଲର ବାର୍ତ୍ତା କୁରୁମଙ୍କେ ପାସନ୍ କରସା । ୨୯ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ମରଲାଗି ନିଜର ଗର୍, ବାଇ ବଇନି, ଆୟବାବା, ପିଲାଟକି ଆରି ଜମିବାଢ଼ି ଚାତି ଆଚତ, ସେମନ୍ ତାର ସାଥେ ଗୁନ୍ ଆସିରବାଦ ପାଇବାଇ, ଆରି ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ମିଯା ପାଇବାଇ । (aionios g166) ୩୦ ଏବେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଗରୁ ଆଚତ, ସେମନର ବିଦରେଅନି ବେଦି ଲକ୍ ପତେ ଅଇଜିବାଇ । ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ପତେ ଆଚତ, ସେମନର ବିଦରେ ଅନି ବେଦି ଲକ୍ ଆଗରୁ ଅଇଜିବାଇ ।”

୨୦ ସରଗ ରାଇଜ୍ କେନ୍ତିଟା, ଏଟାର ପାଇ ଆରି ଗଟେକ୍ କାତା ସୁନା । ଦିନେକ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ସାକାଳ୍ ସାକାଳ୍ ତାର ଅଞ୍ଚର ବାତେ କାମ୍ କରଇବାକେ କୁଳିଆରମନ୍କେ କଜ୍ବାର ବାରଇଲା । ୧ ସେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମିସଲା, ସେମନ୍କେ ଗଟେକ୍ ଦିନକେ, ଗଟେକ୍ ଲ୍ୟାକା ରୁପାଟାଞ୍ଚା କୁଲି ଦେବାକେ ରାଜି କରି ତାର ବାତେ ପାଟାଇଲା । ୨ ତାର ପତେ ସାକ୍ଲିଆ ନଥଟା ବେଳେ ଆଟେ ଜାଇ, ଗଟେକ୍ ଦଲର ଲକ୍ କାଇ କାମ୍ ନ କରି ଟିଆଅଇ ରଇଲାଟା ଦେକ୍ଲା । ୩ ସେ ଲକ୍ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ ମିଯା ମର ଅଞ୍ଚର ବାତେ ଜାଇ କାମ୍ କରା, ତମକେ ମିଯା ସମାନ୍ ଇସାବେ ବୁଢ଼ି ଦେବି ।” ୪ ସେମନ୍ ଜାଇ କାମ୍ କରିବାର ଦାରିଲାଇ । ସେନ୍ତାରିପେ ମୁଣ୍ଡବେଲାଇ, ଆତିବେଲାଇ ମିଯା ଆରି କେତେଟା କୁଳିଆରମନ୍କେ ଆନି କାମେ ମିଯାଇଲା । ୫ ସଞ୍ଜୁଆ ପାଇଟା ବେଲା ଆରି ତରେକ ଆଟେ ଜାଇ ଆରି କେତେ ଲକ୍ ତୁଟାଇ ଟିଆଅଇରେଇବାଟା ଦେକ୍ଲା । ସେମନ୍କେ ପାଟାଇଲା “ଶୁଲାଇ ମୁଇଦାନ୍ କାମ୍ ନ କରି କାଇକେ ଇତି ଉଜେ ଉଜେ ଆଚାସ୍?” ୬ ସେମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ଆମ୍ବକେ ତା କେ ମିଯା କାମେ ମିଯାଅତ ନାଇ ।” ସାଉକାର୍ ସେମନ୍କେ କଇଲା “ସେନ୍ତାରିଆଲେ ତମେ ସବୁ ଲକ୍ ମର ଅଞ୍ଚର ବାତେ ଜାଇ କାମ୍ କରା ।” ୭ ସେ ଦିନେ ସଞ୍ଜୁଆଇଲାକେ ଅଞ୍ଚର ବାତର ସାଉକାର୍

ଶୁଣୁସତାକେ କଇଲା, “କୁଳିଆରମନ୍ତକେ ତାକ୍ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ସହୁର
 ପଚେ କାମ୍ ଦାରଲାଇ, ସେମନ୍ତକେ ଆଗେ ବୁଢ଼ି ଦେଇଦେସ୍ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
 ପବୁରତେଇଅନି ପରତୁମ୍ କାମେ ମିଥି ଆଚତ୍, ସେମନ୍ତକେ ତାକର ବୁଢ଼ି
 ସାରାସାରି ପଚେ ଦେସ୍ ।” ୯ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ସଞ୍ଚୁଆ ପାଁରଟା ବେଳେ କାମେ
 ମିଥି ରଇଲାଇ ସେମନ୍ତକେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ରୂପା ଟାଙ୍ଗୀ
 ଦେଲାଇ । ୧୦ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରତୁମ୍ କାମ୍ ଆରାମ୍ କରି ରଇଲାଇ,
 ସେମନ୍ତକେ ଅଦିକ୍ ବୁଢ଼ି ମିଳି ଆସା କଲାଇ । ମାତର ସେମନ୍ ମିଥା
 ଗଟେକ୍ଷେ ରୂପା ଟାଙ୍ଗୀ ମିଲାଇଲାଇ । ୧୧ ସେମନ୍ ସେତ୍କି ନେଇ ମୁରମୁରା
 ଅଇକରି ସାଉକାରର ବିରୁଦ୍ଧ କଇଲାଇ, ୧୨ “ସଞ୍ଚୁଆ ପାଁରଟା ବେଳେ
 କାମ୍ ଆରାମ୍ କଲା କୁଳିଆରମନ୍ ଏକାଇ ଗଟେକ୍ ଗାଁଟାପେ କାମ୍ କଲାଇ
 ଆଚତ୍ । ଆମେ ଟାଇ ଟାଇ କାରାଇ, ଦିନ୍ଜାକ କର୍ତ୍ତଳୁ ଏଲେ ମିଥା ବୁଢ଼ି
 ଦେବା ବେଳେ ଆମ୍ବକେ ମିଥା ସେମନ୍ତର ସଞ୍ଚୁ ସମାନ୍ କରିଦେଲାସ୍ ।” ୧୩
 ସାଉକାର ସେମନ୍ତର ବିଦ୍ରରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ କଇଲା, “ମଇତର ମୁଲ
 ତମଙ୍କେ ନାତାଇ ନାଇ । ଗଟେକ୍ ଦିନର ବୁଢ଼ି ପାଇ ଗଟେକ୍ ରୂପା ଟାଙ୍ଗୀ
 ନେଇ କାମକରିବାକେ ତମେତା ସବୁ ଲକ୍ ରାଜି ଅଇରଇଲାସ୍ । ୧୪ ତମର
 ସେତ୍କି ବୁଢ଼ି ଦାରି ଗରେ ଜାଆ । ତମଙ୍କେ ଜେତ୍କି ଦେଲି ଆଚି, ଗଟେକ୍
 ଗାଁଟା କାମ୍ କରିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମିଥା ସେତ୍କିଷେ ଦେବାକେ ମର୍ ମନ୍ ।
 ୧୫ ମର୍ ନିଜର ଦନ୍, ମୁଇ ଜେନ୍ତି ମନ୍ କଲିନି, ସେନ୍ତି କରି କରିବାକେ
 ମରିକାଇ ଅଦିକାର ନାଇ କି? କି ମୁଇ ଦାନ୍ ଇଥାବେ ଦେଲିନି ବଳି ଥାଁକାର୍
 ଅଇଲାସନି?” ୧୬ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇଯାରାଇ କଇଲା, “ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏବେ
 ପଚେ ଆଚତ୍ ସେମନ୍, ଆଗ୍ରହ ଅଇବାଇ । ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଗ୍ରହ
 ଆଚତ୍ ସେମନ୍ ପଚେ ସେ ରଇଜିବାଇ ।” ୧୭ ଜିସୁ ଜିରୁଯାଲାମ୍ ଜିବା
 ବାଟେ ତାର ବାରଟା ସିସମନ୍ତକେ ଗଟେକ୍ ଲଗେ ତାକି ନେଇ, କେ ନଇଲା
 ବେଳେ କଇଲା, ୧୮ “ସୁନା, ଆମେ ଜିରୁଯାଲମେ ଗାଲୁନି । ତେଇ ନରପିଲା
 ମୁଇ, ମୁକିଅ ପୁଜାରି ଆରି ଦରମ ଶୁରୁମନେକ ସରପି ଅଇବି । ସେମନ୍
 ମକେ ମରନ୍ ଡଣ୍ଟ ଦେବାଇ । ୧୯ ତାରପଚେ ସେମନ୍ ମକେ, ଜିଉଡ଼ି ନ
 ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନେକ ସରପି ଦେବାଇ । ଜିଉଡ଼ି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍, ମକେ
 କିଜାଇବାଇ, କରତା ସଞ୍ଚୁ ମାରିବାଇ ଆରି କୁରସେ ଚଗାଇବାଇ । ମାତର
 ତିନ୍ଦିନ୍ ପଚେ ମୁଇ ଆରି ତରେକ୍ ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଚ୍ଚବି ।” ୨୦ ସେତ୍କିବେଳେ

ଜେବଦିର ମାଇଜି ତାର ଦୁଇଟା ପିଲାମନର ସଞ୍ଚ ଜିସୁରଳଗେ ଆସି ତାକେ
 କୁଆରକରି, ଗଟେକୁ ବିସଇ ମାଡ଼ୁଲା । ୨୧ ଜିସୁ ତାକେ ପାତାରଲା, “ତୁଙ୍କ
 କାଇଟା ମନ୍ତ୍ର କଲୁସନି?” ସେ କଇଲା, “ଜେତେବଳୁ ତମେ ତମର ରାଜେ
 ରାଜା ଅଇସା, ମର ଏ ଦୁଇଟା ପିଲାମନକେ ତମର ତେବ୍ରି ବାଟେ ଆରି ଉଜା
 ବାଟେ ବସାଇବି ବଳି ମକେ କାତା ଦିଆ ।” ୨୨ ଜିସୁ ଜେବଦିର ପିଲାମନକେ
 କଇଲା, “ତମେ କାଇଟା ମାଗଳାସନି ସେଟା ବୁଜି ନାପାରିଲାସନି । ମୁଇ
 ଜନ୍ମ ଦୁଇପୁରୁଷ ମୁତାର ପାନି କାଇବାର ଗାଲିନି, ତମେ କାଇ ପାରାସ୍ କି?”
 ସେମନ୍ତ “ଉଁ” ବଳି କଇଲାଇ । ୨୩ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତମେ,
 ମର ମୁତାର ପାନି କାଇଲେ କାଇପାରାସ୍ । ମାତର ମର ଉଜା ବାଟେ ଆରି
 ତେବ୍ରି ବାଟେ କେ ବସିପାରେ ସେଟା ବାବିବାକେ ମର ଅଦିକାର ନାଇ ।
 ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ମର ବାବା ସେ ଜାଗା ତିଆର କଲା ଆଚେ, ସେଟା
 ସେମନ୍ତର ପାଇ ଆକା ।” ୨୪ ବିନ୍ ସିସମନ୍ ଜେତେବେଳୁ ଏ କାତା ଘୁମିଲାଇ,
 ସେ ଦୁଇ ବାଇରୁ ଲାଗି ବେଶି ରିପା ଅଇଗାଲାଇ । ୨୫ ଜିସୁ ସିସମନ୍କେ
 ଗଟେକ୍ଟାନେ ଟୁଲିକରି କଇଲା, “ତମୋତା ଜାନାସ୍ ଏ ଦୁନିଆର ରାଜାମନ୍
 ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନେକ ନିଜର ଅଦିକାର କରିରଇବାଇ । ବହୁ ବହୁ ନେତାମନ୍
 ମିଥା ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନେକ ସାପନ୍ କରିବାଇ । ୨୬ ମାତର ତମେ ସେନ୍ତ୍ରାର
 ଉଆନାଇ । ତମର ବିତ୍ତରେ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ବହୁ ଅଇବାକେ ମନ୍ କଲାନି
 ବଇଲେ, ସେ ସବୁଲକର ସେବା କରିବାର ଆଚେ । ୨୭ ତମର ବିତ୍ତରେ ଜେ
 ମୁକ୍ତିଅ ଅଇବାକେ ମନ୍ କଲାସନି, ସେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷ ଗତିଦାତ୍ତୁତା ପାରା ଅଇ
 ସେମନ୍ତର ସେବା କର । ୨୮ ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି ପରମେଷର ପାଟାଇଲା ନରପିଲା
 ମୁଇ ମିଥା ସେବା ମିଲ ବଳି ଆସି ନାଇ, ମାତର ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନର ସେବା
 କରି ସେମନ୍ତକେ ମୁକ୍ତି ମିଲ ବଳି ନିଜର ଜିବନ୍ ଦେବାକେ ଆଇଲି ଆଚି
 ।” ୨୯ ଦିନେକ ଜିସୁ ସିସମନ୍ର ସଞ୍ଚ ଜିରିଅ ସଅର ତାତିକରି ଜିବାବେଲେ
 କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ପତେ ପତେ ଇଣ୍ଟିବାର ଦାରିଲାଇ । ୩୦
 ଆରି ଏଦେ ଦେକା! ବାବିପାଲି ବସି ରଇବା ଦୁଇଟା କାଣା, ଜିସୁ ସେ ବାଟେ
 ଆଇଲାନି ବଳି ସୁନି, ଆକମାରି ଡାକିଲାଇ, “ଏ ମାପରୁ ଦାଉଦର ପଥ!
 ଆମକେ ଦୟା କର ।” ୩୧ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେମନ୍ତକେ ଦମକାଇ କରି ରୂପଅଇ
 ରଇବାକେ କଇଲାଇ । ମାତର ସେମନ୍ ଅଦିକ ଅଦିକ ଆକମାରି କଇଲାଇ,
 “ଏ ମାପରୁ, ଦାଉଦର ପଥ! ଆମକେ ଦୟା କର ।” ୩୨ ଜିସୁ ତେଇ ତିଆଅଇ

ସେମନ୍ତକେ ତାକି ପାଚାରଲା, “ମୁଲ ତମର ପାଇ କାଇଟା କରୁବି ବଲି ମନ୍ତ୍ର କଳାସ୍ଥନି?” ୩୩ ସେମନ୍ତ କଇଲାଇ, “ମାପରୁ ଆମଙ୍କେ ଦେବକବା ବପୁ ଦିଆ ।” ୩୪ ଜିସୁ ସେମନ୍ତର ପାଇ ଦୟା ଅଛ, ତାକର ଥାଁକି ଚଇଲା । ସେ ଦାପରେସେ ସେମନ୍ତ ଦେବକିପାରଲାଇ ଆରି ଜିସୁର ପଚେ ପଚେ ଗାଲାଇ ।

୨୧ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ତ ଜିରୁସାଲାମ୍ ଲଗାଲଗି ଅଛ କଣ୍ଠେକୁ ଦୁଇ ଜାଇ ତଡ଼କୁରଲଗେ ରଇଲା ବେଢିପାରି ଆରି ବେତିନିଆ ନାଉଁର ଗାଁ କେଢ଼ିଲାଇ । ତାର ଦୁଇଟା ସିସମନ୍ତକେ ଆଦେସ୍ ଦେଇ କଇଲା, ୨ “ତମେ ମୁଆଟେ ରଇଲା ସେ ଗାଁ ଜାଆ । ତେଇ କେଢ଼ିଲା ଦାପରେ, ଗଟକେ ଗଦ ବାନ୍ଧିଥିଲ ରଇବାଟା ଦେବକା ଆରି ତାର ଲଗେ ତାର ପିଲା ଆଚେ । ସେମନ୍ତକେ ମେଲି ମରିଲଗେ ଦାରି ଆସା । ୩ କେ ଜଦି କାଇ ବଲି ପାଚାରଲେ କଇପା, ‘ଏଟା ସାଉକାରକେ ଦରକାର ଆଚେ ।’ ସେହକି ଦାପରେ ସେ ଗଦମନ୍ତକେ ଚାତିଦେଇପି ।” ୪ ଏ ଗର୍ବନାଥନି ବାବବାଦିମନ୍ ଲେକି ରଇଲା କାତା ସିଦ ଅଇଲା । ୫ “ସିଅନ୍ ଗତେ କୁଆଁ! ଦେକା, ତମର ରାଜା ତମର ଲଗେ ଆଇଲାନି, ସେ କେତେ ସୁଆଳୁ ଗଦପିଲାର ପିଟିତେଇ ବସିଲାଆଚେ ଦେକା, ସେ ଗଦପିଲା ଉପରେ ବଦିଆଇଲାନି ।” ୬ ସିସମନ୍ ଜାଇ ଜିସୁ କଇବା ଇପାବେ କଲାଇ । ୭ ଗଦ ଆରି ତାର ପିଲାକେ ଦାରି ଆସି ତାକର ଉପରେ ଲୁଗାମନ୍ ଅଚାଇ ଦେଲାଇ ଆରି ଜିସୁ ଗଦ ଉପରେ ବସିଲା । ୮ ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁ ଜିବା ବାଟେ ନିଜର ନିଜର ପଚିଆମନ୍ ଅଚାଇ ଦେଲାଇ ଆରି କେତେକୁ ଲକ୍ଷମନ୍ କରୁର ତାଲୁ ଆନି କରି ସେ ବାଟେ ଅଚାଇଦେଲାଇ । ୯ ଜିସୁର ଆଗ୍ରହୀବାଟେ ଆରି ପରବାଟେ ଜାଇତେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆକମାରି କରି କଇଲାଇ, “ଦାଉଦର ପଞ୍ଚକେ ତାକୁପୁଟା କରା, ଜେ ମାପରୁର ନାହିଁ ଦାରି ଆଇଲାନି ତାକେ ପରମେସର ଆସିରବାଦ କର । ପରମେସର ତାକୁପୁଟା କରା ।” ୧୦ ଜିସୁ ଜିରୁସାଲାମ୍ କେଢ଼ିଲାଦାପରେ ସେ ଗତର ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁ କେ? ବଲି କରି ଗୁଲାଇ ବାଟେ ଉଡ଼ିରା ଅଇଗାଲା । ୧୧ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଚାରଲାଇ, “ସେ କେ?” ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲାଇ, “ସେ ଅଇଲାନି ଗାଲିଲି ରାଇଜେ ରଇବା ନାଜରିତ ଗତର ବଦିସତ୍ତବକୃତା ଜିସୁ ।” ୧୨ ଜିସୁ ମନ୍ତ୍ରି ବିଦରେ ପୁରିକରି ତେଇ ଗୋନା ବିକା କରିତେ ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବାରକରାଇ ଦେଲା । ତାବୁ ବାଦିଲାଉମନର ଟେବୁଲ୍ ଆରି ପରୁଆ ବିକୁମନର ବସିବାଟା ପାସିଲାଇ ଦେଲା । ୧୩ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ଦରମ୍

ପାସ୍ତରେ ଲେକା ଆରେ, ମର ମନ୍ତ୍ରର ପାର୍ତନା ଗର ବଳି ନାହିଁ ଅଇସି । ମାତ୍ର ତମେ ତାକେ ଚରମନର ଆକାଶ ସାଲୁ ପାରା କରିଆଚାସ୍ ।”

୧୫ ଜିସୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ରଇଲାବେଳେ କାଣାମନ୍ ଆରି ମୋଟାମନ୍ ତାର୍ ଲଗେ ଆଇଲାଇ ଆରି ସେ ସେମନ୍କେ ନିକ କଲା । ୧୬ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ଦରମ ଶୁଭମନ୍ ତାର କାବା ଅଇଜିବା କାମ ପକୁ ଦେକି ଆରି ପିଲାମନ୍ ଦାଉଦର ପଥର ଜୟ ଜୟ ଅ, ବଳି କଇବାଟା ସୁନି ରିସା ଅଇଗାଲାଇ । ୧୭ ସେମନ୍ ଜିସୁଙ୍କେ ପାଚାରିଲାଇ, “ଏମନ୍ କାଇବଳି କଇଲାଇନି ତୁଳ ପୁନି ପାରଲୁସନି?” ଜିସୁ କଇଲା, “ଉଁ ସୁନ୍ଦରିନି । ଦରମ ପାସ୍ତରେ କାଇ ଏ କାତା ପଡାସ ନାଇ କି? ‘ତମେ ପିଲାମନ୍କେ ଆରି କଥ୍ରିଲା ପିଲାମନ୍କେ ଟିକୁ ଲୟାବେ ଆରାଦନା କରିବାକେ’ ସିକାଇଆଚାସ୍?” ୧୯ ଏ କାତା କଇକରି ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ଚାତି ଜିରୁପାଲମେଅନି ବେଦନିଆଇ ଗାଲା । ସେ ତେଇ ଗଟେକ ରାତି ବିତାଇଲା । ୨୦ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଜିସୁ ସାକାଲୁ ସାକାଲୁ ଜିରୁପାଲାମ୍ ବାଉଡ଼ିଲା ବେଳେ ତାକେ ବୁକ୍ କଲା । ୨୧ ବାରପାଳି ଗଟେକୁ ତୁମ୍ଭରି ଗର ରଇଲା । ଜିସୁ ସେ ଗର ଲଗେ ଜାଇ ତେଇ ପତର ରଇବାଟା ଚାତି, ଆରି କାଇଗା ଦେକେ ନାଇ । ତେବେ ସେ ଗରକେ କଇଲା, “ତୁଳ ଆରି କେବେ ମିସା ପଲ୍ ନ ଦାରୁସା!” ସେ ଦାୟରେ ସେ ତୁମ୍ଭରି ଗର ସୁକିଗାଲା ।

(contd p165) ୨୦ ଏଠା ଦେକିକରି ସିସମନ୍ କାବା ଅଇଜାଇ ପାଚାରିଲାଇ, “ଏ ଗର ଏତେକୁ ଦାପରେ କେନ୍ତି ସୁକିଗାଲା?” ୨୧ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଇ ତମକେ ସତ କଇଲିନି, ତମର ମନେ ଅଇସି କି ନ ଅଏ ବଳି ଅଲପ ମିସା ନ ବାବିକରି ଜଦି ପୁରାପୁରୁନ ବିସ୍ବାସ କରିପା ବଇଲେ ମୁଇ ଏ ତୁମ୍ଭରି ଗରକେ ଜେନ୍ତି କରିଆଛି, ତମେ ମିସା ସେନ୍ତି କରିପାରାସ । ସେତୁକି ଆକା ନାଁ, ଏ ତଞ୍ଚିର ଉଲ୍ଲିଟିକରି ସମ୍ବୁରେ ଜାଇ ଅଦର ବଳି କଇଲେ ମିସା ସେଟା ଅଇସି । ୨୨ ତମେ ବିସ୍ବାସ କରି ପାର୍ତନାଇ ଜନତା ମାଡ଼ସା, ସେଟା ମିଲୁସି ।” ୨୩ ଜିସୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ବାଉଡ଼ି ଆସି ତେଇ ସିକିଆ ଦେଇତେ ରଇଲା ବେଳେ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରତିନମନ୍ ତାକେ ପାଚାରିଲାଇ, “କାଇ ଅଦିକାରେ ତୁଲ ଏ ସବୁ କାମ କଲୁସନି? ତକେ ଏ ଅଦିକାର କେ ଦେଲା?” ୨୪ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଇ ମିସା ତମକେ ଏକାଇ ଗଟେକୁ ସେ ପରସନ ପାଚାରି । ତାର ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲେ ମୁଇ କାଇ ଅଦିକାରେ ଏ ସବୁ କାମ କଲିନି, ତମକେ କଇଦେବି । ୨୫ ଜାନ୍ମନ ତୁବନ୍ ଦେବା ଅଦିକାର କାରଟାନେଅନି

ମିଳାଇ ରଇଲା? ସରଗେଅନି କି ମୁହୂସ୍ ମନରଟାନେଅନି?" ସେମନ୍ ତାକର୍
ତାକର୍ ବିଦ୍ରରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ "ଏ ବିସଇ ନେଇ କାଇବଲି କରଁ? ଜଦି
ପରମେଷରର୍ ଟାନେଅନି ବଲି କଇଲେ, ତେବେ ସେ ଆମକେ 'ଜଅନକେ
କାଇକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରାସ୍ ନାଇ?' ବଲି କଇସି । ୨୭ ଜଦି ଲକ୍ଷମନର୍
ଟାନେଅନି ବଲି କଇଲେ, ତେବେ ଲକ୍ଷମନକେ ତର୍ ଲାଗୁଲାନି । କାଇକେ
ବଇଲେ ଜଅନ ଗଟେକ୍ ବବିପ୍ରଦବକ୍ତା ବଲି ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ ବିସ୍ବାସ୍
କଲାଇନି ।" ୨୯ ସେଟାରପାଇ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କଇଲାଇ, "ଆମେ ନାଜାନ୍ତୁ
।" ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, "କନ୍ ଅଦିକାରେ ଏ ସବୁ କଲିନି ସେଟା ମୁଇ
ମିଥା ତମକେ ନ କଇ ।" ୨୮ ଆଲେ ଏ ବିସଇ ତମେ କାଇ ବଲି ବାବିଲାସନି
କଇଦେକା ପନି? ଗଟେକ୍ ଲକର୍ ଦୁଇଟା ପଥମନ୍ ରଇଲାଇ । ଦିନେକ୍ ସେ
ଲକ୍ ତାର ବଢ଼ ପଥକେ କଇଲା, "ନୁନାରେ, ଆଜି ଆମର ଅଞ୍ଚଳର୍ ବାଡ଼େ ଜାଇ
ପାଇଟି କର ।" ୨୯ 'ନାଇ ମୁଇ ନ କରି' ବଲି ବଢ଼ ପଥ କଇଲା । ମାତର୍
ପତେ ମନ୍ ବାଦିଲାଇ ପାଇଟି କରିବାର ଗାଲା । ୩୦ ସେ ଲକ୍ ପାନ୍ ପଥକେ
ମିଥା ସେ କାମ୍ କରିବାକେ କଇଲା । 'ଉଁ ବାବା ଗାଲିନି' ବଲି ପାନ୍ ପଥ
କଇଲା । ମାତର୍ ସେ କାମ୍ଟାନେ ମୁଲକେ ଜାଏ ନାଇ । ୩୧ କଇଦେକା
ପନି, ଏ ଦୁଇଟା ପଥର ବିଦ୍ରରେ କେ ତାର ବାବା ତିଆରିଲାଟା ମାନିରଇଲା?"
ସେମନ୍ କଇଲାଇ, "ବଢ଼ ପଥ ।" ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, "ମୁଇ ସତ୍
କଇଲିନି ସିସତ୍ୱ ମାଞ୍ଚମନ୍ ଆରି ବେସିଆମନ୍ ତମରଟାନେଅନି ପରମେଷରର୍
ରାଇଜେ ଆଗତୁ କେତ୍ରବାଇ । ୩୨ ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନ୍ ତମରଟାନେ ଆସି
ଦରମର ବାଟ୍ ଦେକାଇ ଦେଇରଇଲା, ମାତର୍ ତମେ ତାକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରାସ୍
ନାଇ, ମାତର୍ ସିସତ୍ୱ ମାଞ୍ଚମନ୍ ଆରି ବେସିଆମନ୍ ତାର କଇଲା କାତା
ବିସ୍ବାସ୍ କଲାଇ । ଏଠା ଦେକିକରି ମିଥା ପତେ ତମେ ପାପ୍ କାମକରିବାଟା
ତାତି ମନ୍ ବାଉଡାଇ ତାକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରାସ୍ ନାଇ ।" ୩୩ ଜିସୁ କଇଲା,
"ଆରି ଗଟେକ୍ କାତା ସୁନା, ଗଟେକ୍ ସାଉକାର ତାର ଜମିଶାନେ ଅଞ୍ଚଳର୍ ଚାସ୍
କରିରଇଲା । ତେଇ ତାରିବେଚତି ବାତ୍ ବୁନଲା ଆରି ଅଞ୍ଚଳର୍ ପିଲବାକେ
ଗଟେକ୍ କୁଣ୍ଡ ତିଆରକଲା । ଆରି ଜାଗୁଆଲିର ପାଇ ଗଟେକ୍ ମାତା ମିଥା
ତିଆର କରିଦେଲା । ତାର ପତେ ସେ ଜମି, ଚାସିମନକେ ଆଦିବାଗ୍ ଇପାବେ
ଦେଇକରି, ସାଉକାର ବିଦେସେ ଉଟିଗାଲା ।" ୩୪ ଅଞ୍ଚଳର୍ ତଳବାବେଲେ ସେ
ସାଉକାର ତାର ଦାଙ୍ଗଡାମନ୍କେ ନିଜର୍ ଆଦିବାଗ୍ ମାଞ୍ଚବାକେ ଚାସିମନର୍

ଲଗେ ପାଟାଇଲା । ୩୫ ଚାସିମନ୍ ସେ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନ୍କେ ଦାରି, ଗଟେକୁ
 ଲକ୍ଷକେ ମାରିଲାଇ, ଆରି ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ମରାଇଲାଇ, ଆରି ଗଟେକୁ
 ଲକ୍ଷକେ ପାକନାସଞ୍ଚ ମାରିପାକାଇଲାଇ । ୩୬ ଏଠାରୁ ପାଇ ଜମି ସାଉକାର
 ଆଗରତେଇଅନି ଥଦିକୁ ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନ୍କେ ପାଟାଇଲା । ବାଗୁ ଚାସିମନ୍
 ସେମନ୍କେ ମିଯା ସେହୁରିଷେ କଲାଇ । ୩୭ ସାରାସାରି ପଚେ ପଦା ସାଉକାର
 ଚାସିମନର୍ଟାନେ ତାରପିଲାକେ ପାଟାଇଲା । ସେ ବାବୁଲା, ସେମନ୍ ମର
 ପିଲାକେ ବାଦିଆରେ ନାମ୍ବାଇ । ୩୮ ମାତରୁ ଚାସିମନ୍ ସାଉକାରର ପଥକେ
 ଦେକିକରି ତାକରୁ ତାକରୁ ବିଭିନ୍ନରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ, “ଏହେ ଦେକା,
 ସାଉକାରର ପିଲା! ଆସା ଆକେ ମିଯା ମାରିପାକାର । ଏହୁର କଲେ ଆକା
 ସାଉକାରର ଦନ୍ତ ଆମରଣା ଅଇଥି ।” ୩୯ ଏହୁରି କଇକରି ସେମନ୍ ତାକେ
 ଜମିତେଇଅନି ଦାରି ବାରକରାଇ, ବାଇରେ ନେଇ ମାରି ମରାଇଦେଲାଇ ।
 ୪୦ ଜିସୁ ପାଗରିଲା, “ଜେତେବେଳୁ ଜମି ସାଉକାର ଆଇଥି ସେ ଚାସିମନ୍କେ
 କାଇଟା କରିଥି?” ୪୧ ସେମନ୍ କଇଲାଇ “ବଦମାସମନ୍କେ ମାରି ମରାଇଥି
 । ଆରି ଜନ୍ ଚାସିମନ୍ ସମାନ୍ ବେଲାଇ ତାର ଆଦିବାଗୁ ଦେବାଇ, ସେ
 ଜମି ସେମନରୁ ଆତେ ଜିମା ଦେଇଥି ।” ୪୨ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏ
 ସାସ୍ତରରେ କାତା କାଇ କେବେ ତମେ ପଢାସ୍ ନାଇ କି? “ଗରବାନ୍ତମନ୍
 ଜନ୍ ପାକନା ଲତାକେ ନ ଅଏ ବଲି ଚାଉଦେଇ ରଙ୍ଗଲାଇ, ସେଟାସେ ଗର୍
 କନର ମୁକିଅ ପାକନା ଅଇଲା । ନିଜେ ମାପ୍ରବୁଆକା ଏଟା କଲା ଆତେ
 । ତାର କାମ୍ କେତେକୁ କାବାଅଇଜିବା କାମା!” ୪୩ ଜିସୁ ଆରି କଇଲା,
 “ସେଟାର ପାଇ ତମିକେ କଇଲିନି, ପରମେସରର ରାଇଜେ ପୁରବା ଅଦିକାର୍
 ତମରତେଇଅନି ଦାରିଜିବାଇ ଆରି ଜନ୍ ଦଲ୍ ଏ ରାଇଜର ନିମାନ୍ ପଲ୍
 ଦେକାଇ ପାରିବାଇ, ସେମନ୍କେ ସେଟା ଦିଆଅଇଥି ।” ୪୪ ଆରି ଜେ ଏ
 ପାକନା ଉପରେ ଅଦରିଥି, ସେ କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ ଅଇଜାଇଥି । ଆରି ଏ ପାକନା ଜାର
 ଉପରେ ଅଦରିଥି, ସେଟା ତାକେ ଚାପି କରି ଗୁଣ୍ଠ କରି ଦେଇଥି । ୪୫ ମୁକିଅ
 ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍ ଏ କାତା ସୁନି, ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ଦେକାଇ କରି
 କଇଲାନି ବଲି ବୁଝିପାରିଲାଇ । ୪୬ ସେମାର ପାଇ ସେମନ୍ ତାକେ ବାନ୍ଧାଇ
 ନେବାକେ ଚେସଟା କଲାଇ, ମାତର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତରି ସେମନ୍ ସେଟା କରି
 ନାପାରିଲାଇ, କାଇକେବଇଲେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ଗଟେକୁ ବବିସତ୍ତବକ୍ରତା
 ବଲି ମାନେ ବାବୁତେରଇଲାଇ ।

੭੯ ਜਿਸੁ ਆਚਿਤਰੇਕ ਉਦਾਅਰਣ ਦੇਇ ਲਕ੍ਮਨਕੇ ਪਿਕਿਆ ਦੇਲਾ ।

੧ ਪਰਮੇਸਰਰ ਘਰਗ ਰਾਇਜ ਏਨ੍ਹਾਰਿ । ਤਰੇਕ ਗਟੇਕ ਰਾਜਾ ਤਾਰ
ਪਿਲਾਰਪਾਇ ਬਜਿ ਕਰਾਇਲਾ । ੩ ਜਨ੍ ਲਕ੍ਮਨਕੇ ਬਿਵਾ ਬਜਿਟਾਨੇ ਕਬਰ
ਦੇਇਰਇਲਾ, ਘੇਮਨਕੇ ਤਾਕਿਆਨਬਾਕੇ ਦਾੜ੍ਹਤਾਮਨਕੇ ਪਾਟਾਇਲਾ ।
ਮਾਤਰ ਘੇਮਨ ਨਿਹਲਾਇ । ੪ ਬਿਵਾਟਾਨੇ ਗਾਗਹ ਤੇਲਿਮਨਕੇ ਮਾਰਿ
ਬਜਿ ਅਇਲਾ ਆਚੇ । ਦਾਪ੍ਰੇ ਆਸਾ ਬਲੀ ਰਾਜਾ ਆਰਿ ਤਰੇਕ ਬਿਨ੍
ਦਾੜ੍ਹਤਾਮਨਕੇ ਕਇਪਾਟਾਇਲਾ । ੫ ਮਾਤਰ ਕਬਰ ਪਾਇਰਇਲਾ ਲਕ੍ਮਨ ਏ
ਕਾਤਾ ਨ ਮਾਨਿਕਰਿ ਨਿਜਰ ਨਿਜਰ ਪਾਇਟਿ ਕਰਵਾਰ ਦਾਰਲਾਇ । ਕੇਤੇ
ਲਕ੍ ਬਾਰਇਕਰਿ ਪਦਾਇ ਉਚਿਗਾਲਾਇ । ਆਰਿ ਕੇਤੇਕ ਲਕ੍ ਤਾਕਰ
ਦੂਕਾਨੇ ਉਚਿਗਾਲਾਇ । ੬ ਆਰਿ ਕੇਤੇ ਲਕ੍ ਰਾਜਾਰ ਦਾੜ੍ਹਤਾਮਨਕੇ
ਦਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਗਾਇਲਾਇ । ੭ ਰਾਜਾ ਰਿਸਾਅਇਜਾਇ ਕਰਿ ਪਲਨਮਨਕੇ
ਪਾਟਾਇਲਾ । ਪਲਨਮਨ ਜਾਇਕਰਿ ਘੇ ਮਾਰੂਮਨਕੇ ਮਵਾਇ ਪਾਕਾਇਲਾਇ
ਆਰਿ ਘੇਮਨ ਰਇਲਾ ਸਥਰ ਪਤਾਇ ਪਾਕਾਇਲਾਇ । ੮ ਤਾਰ ਪਚੇ ਰਾਜਾ
ਗਤਿਦਾੜ੍ਹਤਾਮਨਕੇ ਤਾਕਿ ਕਇਲਾ, ਬਿਵਾ ਬਜਿਰ ਰਾਨ੍ਹਾਬਾਤਾ ਪਾਰਲਾਵੇ
ਮਾਤਰ ਮੂਲ ਕਬਰ ਦੇਇਰਇਲਾ ਲਕ੍ਮਨ ਏ ਬਜਿ ਕਾਲਬਾਕੇ ਬਾਗ ਨਾਇ ।
੯ ਏਵੇ ਤਮੇ ਜਾਇਕਰਿ ਗਾਉੱਪਾਲਿਰ ਗੁਤਾ ਆਰਿ ਪੂਰਮਨਕੇ, ਜੇਤ੍ਕਿ
ਲਕ੍ਕੇ ਬੇਦ ਅਇਸਾ ਘੇ ਘਰੂ ਲਕ੍ਮਨਕੇ ਆਮਰ ਬਜਿਟਾਨੇ ਤਾਕਿਆਨਾ
। ੧੦ ਤੇਵੇ ਦਾੜ੍ਹਤਾਮਨ ਲਗਰ ਪਾਕਰ ਗਾਉੱਮਨਕੇ ਬੂਲਿ ਨਿਕ ਲਕ੍
ਅਥਰ ਕਿ ਬਾਨਿਆ ਲਕ੍ ਅਥਰ ਜੇਤ੍ਕਿ ਲਕ੍ਕੇ ਬੇਦ ਅਇਲਾਇ, ਘਰੂਕੇ
ਤਾਕਿ ਆਨਲਾਇ । ਆਰਿ ਬਿਵਾ ਗਰੇ ਲਕ੍ਮਨ ਮਾਣ੍ਹਾਰੂਣ੍ਹਾ ਅਇਗਾਲਾਇ
। ੧੧ ਪਚੇ ਰਾਜਾ ਤਾਕਾਇਲਾ ਲਕ੍ਮਨਕੇ ਦੇਕਵਾਰ ਆਇਲਾ । ਘੇ
ਲਕ੍ਮਨਰ ਬਿਦ੍ਰੇ ਅਨ੍ ਗਟੇਕ ਲਕ੍ ਤਿਆਰਪਿਆਰ ਨ ਅਇਕਰਿ ਨਿਕਟਾ
ਪਿਨ੍ਹ ਨ ਆਧਿਰਇਲਾਟਾ ਰਾਜਾ ਦੇਕਲਾ । ੧੨ ਰਾਜਾ ਤਾਰ ਲਗੇ ਜਾਇ
ਪਾਚਾਰਲਾ, “ਮਇਤਰ, ਤੂਲ ਤਿਆਰ ਪਿਆਰ ਨ ਅਇਤੇ ਕੇਨ੍ਹ੍ ਏ ਬਜਿਟਾਨੇ
ਆਇਲੂਥ” ਘੇ ਲਕ੍ ਚਿਮਰਾ ਅਇਦੇਲਾ । ੧੩ ਰਾਜਾ ਦਾੜ੍ਹਤਾਮਨਕੇ ਕਇਲਾ,
“ਤਾਰ ਆਤ ਗਤ ਬਾਨ੍ ਬਾਇਰੇ ਨੇਇ ਆਨ੍ਹਾਰੇ ਪਿਨ੍ਹਦਿਆਏ ।” ੧੪ ਜਿਸੁ ਕਾਤਾਨਿ ਕਇਸਾਰਾਇ
ਕਇਲਾ, ਬੇਥੀ ਲਕ੍ਕੇ ਤਾਕਵਾਇ, ਮਾਤਰ ਉਮਾਲਕ੍ਕੇ ਬਾਰਵਾਇ । ੧੫
ਕੇਤੇਟਾ ਪਾਰੂਧਿਮਨ ਜਾਇਕਰਿ ਜਿਸੁਕੇ ਪਰਥਮ ਪਾਚਾਰਿ ਪਾਨ੍ਹ੍ ਪਾਕਾਉ

ବଲି ବାବୁଲାଇ । ୧୭ ସେମନ୍ ତାକର କେତେଟା ସିସମନ୍କେ ଆରି ଏରଦର
 ଦଲେଅନି କେତେଟା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଜିସୁର ଲଗେ ପାଠାଇଲାଇ । ଏମନ୍ ଆସି
 ଜିସୁକେ ପାଠାଇଲାଇ, “ଶୁଭୁ, ତମେ ସତ କଇସା ଆରି ପରମେସରର ସତ
 ବିସର ସିକିଆ ଦେବାଟା ଆମେ ଜାନୁ । ତମେ ମୁନୁସମନର ମରଜିତାକେ
 କାହୁର କରାସ୍ ନାଇ । ଲକ୍ଷମନ୍ କାଇ ବଲି ବାବୁଲାଇ ବଲି ଚିନ୍ତା କରାସ୍
 ନାଇ । ୧୯ ତେବେ କଇଦେକା ପନି, ଏ ବିସର ତମେ କାଇବଲି କଇଲାସ୍ତନି?
 ରମିୟ ସରକାରକେ ସିସତ୍ତୁ ଦେବାଟା ଆମର ଦରମ୍ ପାସ୍ତରର ଲସାବେ
 ଟିକ୍ କି ନାଇ?” ୨୦ ମାତର ଜିସୁ ସେମନର କୁଟ୍ଟକାଟା ଜାନି କରି କଇଲା,
 “ଏ କୁଟ୍ଟିଆଳମନ୍, କାଇକେ ମକେ ପାନ୍ତେ ପାକାଇବାକେ ତେସଟା କଲାସ୍ତନି?
 ୨୧ ଜନ୍ ଅଦ୍ଦି ତାହୁ ସିସତ୍ତୁ ଦେଲାସ୍ତନି, ତେଇଅନି ଗଟେକ୍ ଆନିକରି ମକେ
 ଦେକାଆ ।” ସେମନ୍ ଗଟେକ୍ ଅଦ୍ଦି ଆନି ତାକେ ଦେଲାଇ । ୨୦ ଜିସୁ
 ସେମନ୍କେ ପାଠାଇଲା “ଏ ଅଦ୍ଦି ତାବୁଟାନେ କାର ମୁହ ଆରି ନାଉଁ ଆଚେ?”
 ୨୧ ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ରମିୟ ରାଜାର ମୁହ ଆରି ନାଉଁ ଆଚେ ।” ଜିସୁ
 ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତେବେ ଜନ୍ଟା ରମିୟ ରାଜାରଟା, ସେଟା ତାକେ
 ଦିଆସ୍ ଆରି ଜନ୍ଟା ପରମେସରରଟା, ସେଟା ପରମେସରକେ ଦିଆସ୍ ।” ୨୨
 ଏ କାତା ସୁନି ସେମନ୍ କାବାଅଇଗାଲାଇ ଆରି ତେଇଅନି ଉଟିଗାଲାଇ । ୨୩
 ସେ ଦିନେ ସାଦୁକି ଦଲର କେତେ ଲକ୍ଷ ଜିସୁର ଲଗେ ଆଇଲାଇ । ସାଦୁକିମନ୍
 ମରିଗାଲେ ଆରି ତରେକ ଉଠି ନାହିଁ ବଲି ବିସ୍ବାସ୍ କରତେ ରଇଲାଇ ।
 ୨୪ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ପାଠାଇଲାଇ, “ଏ ଶୁଭୁ, ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ପିଲାକେ
 ନ ଅଇତେ ମରିଜାଇସି, ତେବେ ମରିଜାଇର ବାଇ ସେ ରାଣ୍ଡି ମାଇଜିକେ
 ସତ୍ତ୍ଵରୁଷି । ଆରି ତାକର ଟାନେଅନି ଅଇଲା ପିଲାଜିଲା ସେ ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ଅଇସି ବଲି ମପା ନିୟମ୍ କଲା ଆଚେ । ୨୫ ଗଟେକ୍ କାତା ସୁନା । ଇତି
 ଆମର ବିତରେ ସାବୁବାଇ ରଇଲାଇ । ବଢ଼ ବାଇ ପିଲାଜିଲା ନ ଅଇତେ
 ମରିଗାଲାଜେ ତାର ପିଟିର ବାଇ ତାର ବଉକେ ସତ୍ତ୍ଵରୁଷିଲା । ୨୬ ମାତର
 ବଡ଼ମଜିଆ, ମଜିଆ, ସାନମଜିଆ ଏହି ଅଇକରି ସାରାସାରି ସାନର ଦସା
 ମିଥା ଏହି ଅଇଲା । ୨୭ ସାରାସାରି ପଚେ ସେ ମାଇଜି ମିଥା ମରିଗାଲା । ୨୮
 ଜେବେ ମଲା ଲକ୍ଷମନର ଉଦ୍ଧବା ଦିନ ଆଇସି, ତେବେ ଏ ମାଇଜି କାର ମାଇଜି
 ଅଇସି? ସବୁ ଲକ୍ଷସେ ତାକେ ସତ୍ତ୍ଵରୁ ରଇଲାଇ ।” ୨୯ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ
 କଇଲା, “ତମେ କେତେକ ବୁଲ୍ ବିସର ବାବୁବା ଲକ୍ଷମନ୍! ଦରମ୍ ପାସ୍ତରେ

ପରମେସର ବୟୁ ବିସଇ ସମାନ ଲସାବେ ଚିନ୍ତା କରାସ ନାଇଲେ, ତମେ
ଏ କାତା ପାଚାରିଲାସ୍ତନି ।” ୩୦ ମରିକରି ଉଠିଲା ପତେ, ମଲା ଲକ୍ଷମନ
ପରଗର ଦୂରମନର ପାରା ଅଳଜିବାଇ । ସେମନ୍ ଆରି ବିବା ନ ଅଥବା କି ନ
କରନ୍ । ୩୧ ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ତରେକ ଉଠିବା ବିସଇ, ପରମେସର
ଜନ୍ମଟା କଇଲା ଆଚେ, ତମେ କାଇ ସାସ୍ତରେ କେବେ ପତାସ ନାଇ କି?
୩୨ ପରମେସର କଇଲା ଆଚେ “ଆମେ ଅବରାଆମର, ଲସାକର ଆରି
ଜାଙ୍କୁଦର ମାପ୍ରୁ ।” “ପରମେସର ତା ଜିବନ୍ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନର ମାପ୍ରୁ,
ମଲା ଲକ୍ଷମନର ଅଇନାପାରେ ।” ୩୩ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁର ସିକାଇବାଟା ସୁନିକରି
କାବାଅଇଗାଲାଇ । ୩୪ ଜିସୁ ପାଦୁକିମନ୍କେ ବୁଝକରାଇ ରଇବାଟା ଜାନିକରି
ପାରୁସିମନ୍ ସବୁଲକ୍ ଗଟେକ୍ ଥଇ ତାର ଲଗେ ଆଇଲାଇ । ୩୫ ଆରି
ସେମନର ବିଦ୍ରେଅନି ଗଟେକ୍ ନିୟମ୍ ସିକାଇବା ଦରମ୍ ଗୁରୁ ଜିସୁକେ ପାହେ
ପାକାଇବାକେ ଗଟେକ୍ ପରସନ୍ ପାଚାରିଲା । ୩୬ “ଏ ଗୁରୁ ମସାର ଦରମ୍
ସାସ୍ତରର ନିୟମ୍ ଲସାବେ ସବୁଟାନେଅନି କିନ୍ ଆଦେସ ମୁକିଅ?” ୩୭ ଜିସୁ
ତାକେ କଇଲା, “ତମର ମାପ୍ରୁ, ପରମେସରକେ ପୁରାପୁରୁନ ମନ୍ଦେଇ,
ପୁରାପୁରୁନ ଜିବନ୍ ଦେଇ, ପୁରାପୁରୁନ ଚିନ୍ତା ସଞ୍ଚ୍ଚ ତାକେ ମାନା ଆରି ଆଲାଦ୍
କରା । ୩୮ ଏଟା ଅଇଲାନି ସବୁଟାନେଅନି ଆଗତୁ ଆରି ମୁକିଅ ଆଦେସ ।”
୩୯ ତାର ପଚର ମୁକିଅ ଆଦେସ ଅଇଲାନି, ତମର ଲଗର ପାକର ଗରର
ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିଜକେ ଆଲାଦ୍ କଲା ପାରା ଆଲାଦ୍ କରା । ୪୦ ଏ ଦୁଇଟା
ଆଦେସ ଆକା ମସା କରିଇବା ସବୁ ରିତିନିତି ଆରି ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତାମନର
ସିକିଆ ଜାନାଇଲାନି । ୪୧ କେତେଟା ପାରୁସିମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ ରଇଲା
ବେଳେ, ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ପାଚାରିଲା । ୪୨ “କିରିସଟ ମସିଅର ବିସଇ,
ତମେ କାଇଟା ବାବିଲାସ୍ତନି? ସେ କାର ପଥ?” ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ସେ
ଦାଉଦର ପଥ ।” ୪୩ ଜିସୁ ପାଚାରିଲା, “ସେନ୍ତାର ଆଲେ ଦାଉଦ ମସିଅକେ
'ମର ମାପ୍ରୁ!' ବଲି କାଇକେ ଜାନାଇ ଆଚେ?” କାଇକେବଇଲେ ଆଡ଼ମା
ତାଲନା ଦେଲାକେ, ସେ ଲେକିଆଚେ, ୪୪ ପରମେସର ମର ମାପ୍ରୁକେ
କଇଲା, “ଆମେ ତର ସତ୍ତଵମନ୍କେ ତମର ପାଦ ତଲେ ନ ଆନବା ଜାକ
'ତୁଳ ମର ଉଜା ବାଟେ ବସି ରଥ ।'” ୪୫ “ଜଦି ଦାଉଦ ମସିଅକେ 'ମର
ମାପ୍ରୁ' ବଲି ନାମି ଆଚେ, ତେବେ ମସିଅ କେନ୍ତି ତାର ପଥ ଅଇପାରସି?”

୪୭ ଜିଷ୍ଠକେ ଲତିର ଉତ୍ତର କେ ମିସା ଦେଇ ନାପାରିଲାଇ । ସେ ଦିନେଅନି,
ଆରି ତାକେ କେ ମିସା କାଇ ପରସନ୍ ପାଗାରିବାକେ ସାଆସ କରଦ୍ ନାଇ ।

୨୩ ଜିଷ୍ଠ ସିସମନ୍ଦକେ ଆରି ତେଇ ରୁଣ୍ଟି ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ କଇଲା, ୨
“ପାରୁସି ଆରି ଦରମ୍ ଗୁରୁମନ୍ଦକେ ମସାର ନିୟମର ଥରତ ବୁଜାଇ ଦେବାର
ଅଦିକାର ଆଚେ । ୩ ସେମନ୍ ଜାଇଟା କରିବାକେ କଇଲାଇନି, ସେଟା
କରା, ମାତର ସେମନ୍ ଜାଇ ଜାଇଟା କଲାଇନି, ସେଟା ଦେକି ସେନ୍ଦ୍ରାରି
କରାନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ ନିଜେ ଜନ୍ ସିକିଆ ଦେବାଇ, ତାର
ଉଲ୍ଲଟା କରିବାଇ । ୪ ସେମନ୍ ତାକର ସିକିଆ ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ପିଟି ଉପରେ
ଦେସି ବଜ୍ ପାରା ଲାଦିଦେବାଇ । ମାତର ସେ ସବୁ ବଜର ନିୟମ, ଚିନି
ଆଣ୍ଡିଟେଇ ଉଠାଇବା ଏହକି ମିସା ସାଇଜ ନ କରଦ୍ । ୫ ସେମନ୍ ଲକ୍ଷକେ
ଦେକାଇଅଇବାକେ ସବୁ କାମ୍ କରିବାଇ । ସାସ୍ତର ପଦ ଲେକାଅଇଲା
କେତେ କେତେ ବଢ଼ ବଢ଼ ଉଠୁମାନ କାପାଲେ ଆରି ପତିଆଇ ବନ୍ଦିଆଇ
ଆଚଦ୍ । ଆରି ଦେକା, ସେମନର ବସ୍ତରର ଜାଲି କେତେକ ଡେଣ୍ଟ୍ । ୬
ସେମନ୍ ବଜିମନ୍ଦକେ ମୁକିଆ ଜାଗାଇ ଆରି ପାରତନା ଗରେ ବାତିଆଇରଇଲା
ଜାଗା ଅଦିକାର କରିବାକେ ମାନ କରିବାଇ । ୭ ଆଟେ ବାଟେ ଆରି ଦୁକାନେ
ଲକ୍ଷମନ୍ ସେମନ୍ଦକେ ମାନିକରି ଲୁଆର କରଦ ଆରି ‘ଗୁରୁ’ ବଲି ତାକର,
ଏନ୍ଦ୍ରାର ସେମନ୍ ମନ କରିବାଇ । ୮ ମାତର ତମକେ କେ ଗୁରୁ ବଲି ତାକିବାର
ଦରକାର ନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ ବାଇ,
ଆରି ତମର ଗୁରୁ ଗଟେକ୍ ସେ । ୯ ଆରି ଜଗତେ ତମେ କାକେ ବାବା ବଲି
ତାକିବାକେ ଦରକାର ନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ତମର ଗଟେକ୍ଷେ ବାବା,
ସେ ସରଗେ ଆଟେ । ୧୦ ତମକେ ନେତା ବଲି ମିସା କେ ନ ତାକତ, କାଇକେ
ବଇଲେ ଗଟେକ୍ ସେ ନେତା, ସେ ଅଇଲାନି ମାପରୁ ମସିଆ । ୧୧ ତମର
ବିଦରେ ଜେ ସବୁର ଟାନେଅନି ମୁକିଆ, ସେ ତମର ସେବା କର । ୧୨ ଜେ
ନିଜକେ ବଢ଼ ବଲି କଇସି, ତାକେ ସାନ କରାଅଇସି ଆରି ଜେ ନିଜକେ ସାନ
ବଲି ବାବୁସି, ତାକେ ବଢ଼ କରାଅଇସି ।” ୧୩ “ଅଇରେ ଦରମ୍ ଗୁରୁମନ୍ ଆରି
ପାରୁସିମନ୍! ସେସ୍ତବେଳେ ତମର ଦସା କେତେ ଅଦିକ ଅଇସି! ଏଇ ଟକାବଣ୍ଟ୍
ଦଲ୍, ସରଗ ରାଇଜେ କେବ୍ରିବା ଦୁଆର ତମେ ତାବିଦେଇଆଟାୟ! ନିଜେ
ତେଇ କେଟାସ ନାଇ ଆରି ଜନଲକ୍ଷମନ୍ ତେଇ କେବ୍ରିବାକେ ମନ କଲାଇନି,
ସେମନ୍ଦକେ ବାଟ୍ ତାତାସ ନାଇ ।” ୧୪ “ଏ କୁଟିଆଲ୍ ଦରମଗୁରୁମନ୍ ଆରି

ପାରୁସିମନ୍! ତମର ଲନସ୍ତା କେତେକ କାକୁରତି ଅଛେ । ତମେ ଚାଲାକି
ଅଜକରି ଜବର ପର ପାରୁତନା କରସା । ମାତର ରାଣ୍ଡି ମାଇଜିମନର ଗରମନ୍
ପକୁ ଦାପରେ ଚିଲିଦେଇପା । ତେବେ ତମଙ୍କେ ଅଦିକ ତଣ୍ଡ ଦିଆଅଛେ ।”

୧୫ ଏ ଟକାବଣ୍ଣା ଦରମଣ୍ଗୁରୁମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍! ତମେ କେତେ ଲନସ୍ତା
ଅଜ କାକୁରତି ଅଛପା । ସମ୍ଭୂର ଲଞ୍ଚି ବିନ୍ ବିନ୍ ଦେସମନ୍କେ ଜାଇ ଗଟେକ
ଲକ୍କଙ୍କେ ତମର ଦରମଟାନେ ମିଥାଇବାକେ କଜି ବୁଲ୍ଲାସ୍ତନି । ମାତର
ସେହାର ଗଟେକ ଲକ୍କଙ୍କ ମିଲାଇଲେ, ତାକେ ତମର ଟାନେଅନି ଅଦିକ୍,

ନରକର ତଣ୍ଡ ପାଇବାକେ ବାର୍ଲାସ୍ତନି । (Geenna g1067) ୧୬ ଏଇ ବାର୍

ଦେକାଉ କାଶାମନ୍! ତମର ଦସା କେତେକ ଲନସ୍ତା ଅଛେ । କେ ମନ୍ତ୍ରିରର
ନାଉଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କଲେ, ସେଠା ସେମନ୍ ମାନ୍ବାର ବାଦିଆ ନାଇ, ମାତର
ମନ୍ତ୍ରରେ ରଇଲା ସୁନାର ନାଉଁ ଦାରି ଜେ ପରମାନ୍ କରୁଥି, ତାକେ ସେଠା
ମାନ୍ବାକେ ପଢ଼ସି ବଲି ତମେ ସିକାଇତେ ରଇପା । ୧୭ ଏଇ ବୁଦ୍ଧି ନ ରଇବା
କାଶାମନ୍! ସୁନା ବହୁ, କି ସୁନାକେ ସୁକଳ୍ କରୁତେ ରଇବା ମନ୍ତ୍ରିର ବହୁ? ୧୮
ଗଟେକ ଲକ୍କ ବେଦିର ନାଉଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କଲେ ସେ ସେଠା ମାନ୍ବାର ଆକା
ଆଚେ ବଲି ନାଁ, ମାତର ବେଦି ଉପରେ ସଞ୍ଚାଲ ରଇବା ମାପରୁକେ ଦେଲାଟା
ନାଉଁଦାରି ପରମାନ୍ କଲେ, ସେଠା ମାନ୍ବାଟା ବଲି ତମେ ସିକାଇତେ ରଇପା

। ୧୯ ତମେ କେତେବତ୍ର କାଶାମନ୍! କନ୍ଟା ମୁକିଆ? ମାପରୁକେ ଦେଲାଟା
କି, ମାପରୁକେ ଦେଲାଟା ସୁକଳ୍ କରୁତେ ରଇବା ବେଦି? ୨୦ ତେବର ପାଇ
କେ ମିଥା ବେଦିର ନାଉଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କଲେ, ସେ ବେଦି ଆରି ତାର ଉପରେ
ରଇବା ମାପରୁକେ ଦେଇ ରଇବା ସବୁ ଜିନିସ୍ ନାଉଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କରୁଥି ।

୨୧ କେ ମିଥା ମନ୍ତ୍ରିର ନାଉଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କଲେ, ସେ ମନ୍ତ୍ରିର ଆରି ତେଇ
ବାସା ଅଇରଇବା ପରମେସରର ନାଉଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କରୁଥି । ୨୨ କେ ମିଥା
ସରଗର ନାଉଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କଲେ, ସେ ପରମେସରର ବସବା ଜାଗା ଆରି
ସେ ବସବା ଜାଗାଇ ବସି ରଇବା ପରମେସରର ନାଉଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କରୁଥି

। ୨୩ ଏଇ କୁଟୀଆଳ ଦରମଣ୍ଗୁରୁମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍, ତମର ଦସା କେତେ
ଲନସ୍ତା ଆରି କାକୁରତି ଅଛେ! ତମେ ପରମେସରର ପାଇ ବଲି ପାନ୍
ପାନ୍ ଜିନିସ୍ ଅଇଲେ ମିଥା ଦସବାଗ୍ ଅନି ବାଗେକ ଦାନ କରସା, ମାତର
ନିଆଇ, ଦୟା, ବିସବାସ ଏହି ମୁକିଆ ମୁକିଆ ବିସଇର ନିୟମର ସିକିଆ ଏଲା
କଲାସ୍ତନି । ପୁରବର ମୁକିଆ ବିସଇ ଏଲା ନ କରି, ଏ ସବୁଜାକ ଆଗତୁଅନିସେ

ଅବିଆୟ କରିବାର ରଇଲା । ୨୪ ଏଇ ବାହେଦକାଇବା କାଣା ଲକ୍ଷମନ୍!
 ତମେ କାଇବାବେଳେ କେଡ଼େବଲ୍ ତେଇ କାଇଆଲେ କିତା ଅଦରି ରଇସି
 ବଲି ଯେତା ଗନ୍ଧ ପାକାଇତେ ରଇସା । ମାତ୍ର ତମେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ବଢ଼
 ପଥୁକେ ମିସା ଗିଲି କାଇପାକାଇସା । ୨୫ ସାରାସାରି ଦିନେ ତମେ କେଡ଼େ
 କାକୁରତି ଅଇସା, ଏଇ କୁଟିଆଳ୍ ଦରମ୍ ଗୁରୁ ଆରି ପାରୁସିମନ୍! ତମେ
 ଉପରେ ଉପରେ ତାଲାଗିନା ମାଜି ପରିଚଳ୍ କରିରଇସା, ମାତ୍ର ସେ ବିଦରେ
 ଲୁହା ଆରି ନିଜରୁ ବିସଇ ଚିନ୍ମା କରିବାଟା ବର୍ତ୍ତି ଅଇରଇସି । ୨୬ ଏଇ କାଣା
 ପାରୁସିମନ୍! ମୁଢାର ବିଦରେ ରଇବାଟା ଆଗରୁ ପରିଚଳ୍ କରା, ସେନ୍ତାର
 କଲେ ଉପରରଟା ମିସା ପରିଚଳ୍ ଅଇଜାଇସି । ୨୭ ଏଇ ଦରମ୍ ଗୁରୁମନ୍
 ଆରି ପାରୁସିମନ୍! ତମଙ୍କେ କେଡ଼େ ବଢ଼ ତଣ୍ଟୁ ମିଳୁସି । ଏଇ କୁଟିଆଳ୍ମନ୍!
 ତମେ ଉପରେ ଉପରେ ଚୁନ୍ଦସଞ୍ଚ ସାରଇ ରଇବା ଗୁଡ଼ମାନ୍ ପାରା । ଏଟାମନ୍
 ଉପରେ ସୁନ୍ଦର ତିସ୍ତେ, ମାତ୍ର ବିଦରେ କୁଇଲା ମଡ଼ ଆରି ଆହଗଡ଼ ବର୍ତ୍ତି
 ଅଇରଇସି । ୨୮ ସେନ୍ତାରିସେ ତମେ ମିସା ବାଇରେ ଲକ୍ଷମନର ଦେକ୍ତେ
 ଦରମ୍ ପାରା ତିସ୍ତେରଇସା, ମାତ୍ର ତମର ବିଦରେ କୁହ କାତା, ଆଁକାର,
 ଆରି ପାପ ବର୍ତ୍ତି ଅଇଆଚେ । ୨୯ ଏଇ ଦରମ୍ଗୁରୁମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍!
 ଏ ଟକାବଣ୍ଟୀ କରୁମନ୍! ତମର ପାଇ ଏଟା କେଡ଼େକ୍ ଜନସ୍ତାର ବିସଇ ।
 ତମେ ବବିସତ୍ତବକ୍ତାମନର ପାଇ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ସମାଦି ତିଆର କଲାସନ୍ତି
 ଆରି ଦରମ୍ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ସବୁ ଦିନ୍ ଏତାଇବାକେ ନାଉଁ ଲେକି ତପାଇଲାସନ୍ତି
 । ୩୦ ଆରି ତମେସେ କଲାସନ୍ତି ଜଦି ତମର ଆନିଦାଦିମନର ବେଳେ,
 ତମେ ରଇତାସ୍ ବଇଲେ, ସେମନର ପାରା ଚଲାଚଳୁତି ନ କରିତାସ୍, କି
 ବବିସତ୍ତବକ୍ତାମନଙ୍କେ ନ ମରାଇତାସ୍ । ୩୧ ଏ କାତା କଲାର ପାଇ
 ତମେ ବବିସତ୍ତବକ୍ତାମନଙ୍କେ ମରାଇମନର ନାତି ତିତିର ଲକ୍ଷ ବଲି ଏବେ
 ମାନଲାସନ୍ତି । ୩୨ ତେବେ ତମେ ଆଗରୁ ଉଆ । ତମର ଆନିଦାଦିମନ୍
 କରିରଇବା କରିତା କାମ୍ ପୁରାପୁରୁନ୍ ସାରାଇ ଦିଆସ୍ । ୩୩ ଏଇ ସାଂପମନ୍!
 ବିସରଇବା ସାଂପର କୁମୁମର ପାରା ଲକ୍ଷମନ୍, ତମେ କେନ୍ତି ନରକର ତଣ୍ଟୁଅନ୍ତି
 ରକିଆ ମିଳୁସି ବଲି ଆସା କଲାସନ୍ତି? (Geenna g1067) ୩୪ ଯେତାର ପାଇ
 ମୁଇ ତମଙ୍କେ କଲିନି, ତମର ଲଗେ ବବିସତ୍ତବକ୍ତାମନଙ୍କେ, ସିକାଇବା
 ଗୁରୁମନଙ୍କେ ଆରି ଗିଆନ୍ ରଇବା ବଢ଼ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ମୁଇ ପାଗାଇବି । ତାକର୍
 ବିଦରେଅନ୍ତି ତମେ କେଡ଼େ ଲକ୍ଷକେ ମରାଇସା, କେଡ଼େ ଲକ୍ଷକେ କୁରସେ

ଚଗାଇସା, ଆରି ବାକି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପାରୁତନା ଗରେଅନି କରତା ସଞ୍ଚୁ ମାରି
ମାରି ଗଟେକ ନଥରେ ଅନି ଆରିଗଟେକ ନଥରେ କେବି ଦେଇସା । ୩୫
ଜେନ୍ତିକି ଏବଳର ବେଳେଅନି ଆରାମ୍ କରି ବର୍କିଆର ପ ଜିକରିସର ଜାକ,
ଜାକେ କି ତମେ ମନ୍ତ୍ରିର ଆରି ବେଦିର ମଜାଇ ମରାଇରଇଲାସ୍, ଦସ୍ ନ
କରିରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମରାଇଲା ପାଇ ତମେ ଦସିଆଇ ତଣ୍ଟୁ ପାଇସା ।
୩୬ ମୁଲ ସତ କଇଲିନି, ଏ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମରାଇଲା ପାଇ ଏ ଜୁଗର
ଲକ୍ଷମନ୍ତ ତଣ୍ଟୁ ପାଇବାଇ । ୩୭ ଏ ଜିରୁପାଲାମ୍, ଏ ଜିରୁପାଲାମ୍, ତୁଲ
ବଦିସତ୍ତବକ୍ତାମନ୍ତକେ ମରାଇଲୁସନି ଆରି ପରମେସର ପାଟାଇରଇଲା
କବର ଆନୁମନ୍ତକେ ପାକନା ମାରି ମରାଇଲୁସନି । ମାଇ କୁକୁଡ଼ା ତାର
ଟିଆଁମନ୍ତକେ ତେନା ବିତ୍ତରେ ଦାରି ଅଲଶ୍ଵଲାପାରା, ତର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମୁଲ
ପାଟାଲି ରକିଆ କରିବାକେ କେତେ କେତେ ତର ଚେସ୍ଟା କଲି । ମାତର
ମକେ ସେନ୍ତାରି କରିବାକେ ଦେଉସ ନାଇ । ୩୮ ସେଟାର ପାଇ ତର ମନ୍ତ୍ରିର
ବାହ୍ନିରୁଙ୍କି ଚିନ୍ମିନ ଅଇଜାଇସି । ୩୯ ମାତର ମୁଲ କଇଲା କାତା ରଇସି,
ମାପ୍ରବୁର ନାହିଁ ଦାରି ଜେ ଆଇଲାନି, ସେ କେତେ କରମର ଲକ୍ଷ ବଲି ଏଠା
ଜେବେ ଜାକ ନ କୁଆସ୍, ଆଜିଅନି ଆରି ଜେବେ ମକେ ଦେକି ନାପାରାସ୍ ।

୨୪ ଜିସୁ ମନ୍ତ୍ରିରେଅନି ବାରଇ ଇଣ୍ଟିଜାଇତେ ରଇବାବେଲେ ସିସମନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରିର
ପିଣ୍ଡା ଦୁଆରେ ରଇବା ବଡ଼ ବଡ଼ ପାକନା ବାଟେ ଦେକାଇଲାଇ । ୧ ଜିସୁ
କଇଲା, “ଏବେ ସିନା ଏ ସବୁ ଦେକ୍ଲାସନି । ମୁଲ ତମକେ ସତ କଇଲିନି ଏ
ମନ୍ତ୍ରିର ଗଟେକ ମିସା ପାକନା ତାର ଜାଗାଇ ନ ରଖେ । ସବୁଜାକ ଅଦ୍ଵିତୀ
ବିଲିଜାଇସି ।” ୨ ଜିସୁ ଜିତ ନାଉଁର ତତ୍ତ୍ଵର ଉପରେ ବସିରଇଲା ବେଲେ,
ତେଇ କେ ନ ରଇଲା ବେଲେ, ସିସମନ୍ତ ଆସି ତାକେ ପାଦାରିଲାଇ, “ଏ
ସବୁଜାକ କେବକେ ଅଇସି ଆମକେ କୁଆ କାଇ ଗଢ଼ନା ଗଢ଼ଲେ ଆମେ
ଜାନିପାରିବୁ ଜେ ତମର ଆଇବା ବେଳା ଅଇଲାନି ଆରି ଏ ଜୁଗ ସେସ ଅଇସି
ବଲି?” । (aiōn g165) ୪ ଜିସୁ କଇଲା, “ଜାଗରତ୍ତଅଇକରି ରୁଆ, ଜେନ୍ତିକି
କେ ମିସା ତମକେ ନ ନାହାଅବେ । ୫ କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ମର ନାହିଁ
ଦାରି ଆସି କଇବାଇ, ‘ମୁଲ ଆକା କିରିସ୍ଟ ମସିଅ ।’ ସେମନ୍ତ ଏନ୍ତାର କଇ
କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନାତାଇବାଇ । ୬ ତମର ଲଗେ ଅଇତେ ରଇବା
ଜୁଇଦର କିଲିବିଲ ଅଇବାଗା ସୁନ୍ଦରୀ ଆରି ଦୁରିକେ ଅନି ଅଇତେ ରଇବା
ଜୁଇଦର କବର ଜାନ୍ସା । ମାତର ତରାନାଇ, ବାଇବରେ ଏନ୍ତି ଗଢ଼ନା

ଅଇସି । ମାତ୍ର ଏଟାର ଅରଦ ନିଁ ଜେ, ଜୁଗକାଳ୍ କେଟିଗାଲା । ୭
 ଦେସ ଦେସ ବିଦ୍ରରେ ଜୁଲଦ ଅଇସି, ଗଟେକ ରାଇଜ ଆରି ଗଟେକ ରାଇଜ
 ଉପରେ ଜୁଲଦ କରିସି । ସବୁ ବାଟେ ମରତି ଆରି ଦରତନି ଦୁଲବୁଲପି
 । ୮ ମାତ୍ର ଏଟାମନ୍ ସବୁ ମାଇଜିମନର ଆତ୍ମଗଢ ସୁକଥିରବା ବେଳେ
 ପରହୂମ୍ ପରହୂମ୍ ଅଇବା ଦୁକାପୁକା ପାରା । ୯ ତମେ ଦାରାଇ ଅଇ ମାତ୍ର
 କାଇବାକେ ଆରି ମରନର ତଣ୍ଡ ପାଇବାକେ ସର୍ପି ଅଇସା । ତମେ ମକେ
 ବିସବାସ କଲାର ପାଇ ବଲି ସବୁ ଲକ୍ ଗିନ୍ କରିବାଇ । ୧୦ ସେହିକିବେଳେ
 କେତେ କେତେ ଲକ୍ ତାକର ବିସବାସ ଆରାଇବାଇ, ତାକର ତାକର ବିଦ୍ରରେ
 ଗିନ୍ ଅଇକରି ତାକର ତାକର ବିଦ୍ରରେ ବିସବାସେ ବିସ ଦିଆ ଦିଇ ଅଇବାଇ
 । ୧୧ ସେବେଳେ କେତେ କେତେକ ଟକାବଣ୍ଟା ବଦିସଦବକ୍ତା ଆସିକରି
 ଲକ୍ମନଙ୍କେ ନାତାଇବାଇ । ୧୨ ଏନ୍ତାରି ଅଇ ପାସ ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଇସି ଆରି
 ପରମେସର ପାଇରଇବା ଲକ୍ମନର ଆଲାଦ ସିତଳ ଅଇଜାଇସି । ୧୩
 ମାତ୍ର ଜେ ସାରାସାରି ଜାକ ମୁରୁଚିକରି ରଇସି, ସେ ମୁକ୍ତି ପାଇସି । ୧୪
 ରାଇଜର ସବୁ ବାସାର ଲକ୍ମନର ଲଗେ, ମାପରୁର ସାକିଦେବାକେ ଦୁନିଆର
 ଶୁଲାଇବାଟେ ତାର କାତା ସୁନାଇବାଇ । ତାରପରେ ସେ ଜୁଗ ସାଇସି ।” ୧୫
 ଦାନିଏଲ୍ ବଦିସଦବକ୍ତା ଟିକି ନିକି ଇପାବେ ଲେକିରଇବା ସେ ବାୟୁବିକଲର
 ଦିନ ତମେ ଆରି ତରେକ ଦେକ୍ଷା । ସେଠା ସୁକଲ୍ ଜାଗାକେ ଅସୁକଲ୍
 କରିଦେଇସି । ଇତିର ଅରଦ କାଇଟା, ପଡ଼ିଲା ଲକ୍ ବୁଜା । ୧୬ ସେବେଲେ
 ଜନ୍ ଲକ୍ମନ ଜିଉଦା ରାଇଜେ ରଇବାଇ, ସେମନ୍ ତତ୍ତ୍ଵରେ ପାଲାଅତ୍
 । ୧୭ ଜନ୍ ଲକ୍ମନ ତାଉନି ଉପରେ ରଇବାଇ, ସେମନ୍ ଗରବିଦରର
 ଜିନିସ ପତର ନେବାକେ ତଲେ ଆସି ରୁଚାଇ ରୁଚାଇ ବେଲା ନ ଗଡାଅତ୍
 । ୧୮ ଜନ୍ ଲକ୍ମନ ପଦାଇ ଜାଇତେ ରଇବାଇ, ସେମନ୍ ତାକର ଲୁଗା
 ପଚିଆ ନେବାକେ ଗରେ ନ ବାଉଡ଼ିତ । ୧୯ ସେହିକିବେଲେ ଗାଗତେ ରଇବା
 ମାଇଜିମନ୍ ଆରି ପିଲାକେ ଦୁଦ କୁଆଇତେ ରଇବା ମାମନର ଦସା କେତେ
 ଇନସତା ଅଇସି । ୨୦ ଏ ସବୁ ଗଟନା ସିତ ଦିନେ ନ ଅ । ସେଠାରପାଇ
 ପରମେସରକେ ପାଇତନା କରିତେ ରୁଆ, ଜେନ୍ତାରି କି ସିତମାସେ ନଇଲେ
 ବିସରାମବାରେ ତମକେ ପାଲାଇବାକେ ନ ପଡ଼େ । ୨୧ ସେବେଲେ ଜନ୍
 ଦୁକ ପାଇବାକେ ପଡ଼ସି, ଦୁନିଆ ତିଆର ଅଇଲାଟାନେଅନି ଆଜିକେ ଜାକ
 ଅଇ ରଇବା ସବୁ କସଟତେଇଅନି ଅଦିକ ଅଇଜାଇସି । ସେନ୍ତାରି ଦୁକ

ଆଗ୍ରକେ ଆରି କେବେ ନ ଆସେ । ୨୭ ମାତ୍ର ପରମୋସର ଦୁକର ବେଳା
 ଉନାକରି ଦେଇଆଚେ । ସେନ୍ଦ୍ରାରି ନ କରିରଇଲେ କେ ମିସା ନ ରଇତାଇ ।
 ମାତ୍ର ସେ ବାଚିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଜିଆଇବାପାଇ ପରମୋସର ସେ ବେଳା
 ଉନାକରି ଦେଇଆଚେ । ୨୯ ସେବେଲେ କେ ଜଦି ତମଙ୍କେ ଇତି କିରିସ୍ଟ
 ଆଚେ ନଇଲେ ତେଇ ସେ ଆଚେ ବଲି କଇସି, ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରା ନାହିଁ
 । ୩୫ କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଖ ନିଜେ ମସିଥ କି ମୁଖ ନିଜେ ବବିସତ୍ତବକ୍ରତା
 ବଲାଇଅଇତେ ରଇବା ଟକାବଣ୍ଟକରୁମନ୍ତ ସେବେଲେ ଦେକାଇଅଇବାଇ
 । ସେମନ୍ କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ ଦେକାଇ ପରମୋସର ବାଚି ରଇବା
 ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମିସା ନାହାଇବାଇ । ୩୬ ଦେକା, ସେ ବେଳା ନ ଆଇବା, ଆଗତୁ
 ମୁଖ ତମଙ୍କେ ଜାନାଇଦେଲିନି । ୩୭ “ଦେକା, ଜଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ମରୁବାଲି
 ରଇବା ଜାଗାଇ ଆଚେ ବଲି କଇବାଇ, ତମେ ତେଇ ଜାଆ ନାଇ । କି ସେମନ୍
 ଇତି ଦେକିଦେକା ସେ ଲୁଚିଆଚେ ବଲି କଇବାଇ, ସେମନ୍ତକେ ବିସ୍ବାସ
 କରା ନାହିଁ । ୩୯ ଉଦିଆନ୍ ଦିଗେଅନି ବୁଝନ୍ତି ଦିନ୍ ଜାକ ଜେନ୍ଦ୍ରାରି ବିଜ୍ଞଳି
 ମାରିକରି ଗୁଲାଇ ଆକାସ ଉଜଲ୍ ଅଇସି, ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଅଇକରିସେ ନରପିଲା
 ମୁଖ ଆଇବି ।” ୪୦ “ଜନ୍ମି ମତା ପିଞ୍ଜି ରଇବାଇ, ତେଇ ମହିକାଉ ଗିଦମନ୍
 ରୁଣ୍ଟିରଇବାଇ ।” ୪୧ ସେ ଦୁକରବେଳା ଯାରବା ବେଲେ, ବେଲ୍ ଜାଉଁଲି
 ଜାଇସି, ଜନ୍ ଆରି ଉଜଲ୍ ନ ଡିସାଏ, ବାଦଲେଅନି ତାରାମନ୍ ଅଦରବାଇ
 ଆରି ବାଦଲେ ଉଜଲ୍ ଦେବାଟାମନ୍ ସବୁ ବାଟ୍ ବାନା ଅଇଜିବାଇ । ୪୨ ତାର
 ପରେ ନରପିଲା ମୁଖ ବାଦଲେ ଆଇବାଟା ଦେକୁସା । ଆରି ତାକୁପୁଟାଅଇ
 ପାନି ବାଦଲେ ବପୁ ସତ୍ତ୍ଵ ଆଇବାଟା ଦେକି ଦରତନିର ଲକ୍ଷମନ୍ କାନ୍ଦାବୁବା
 ଅଇଜିବାଇ । ୪୩ ବଢ଼ ମଇରି ବାଜୁସି । ଆରି ଗୁଲାଇ ସରଗର ଗଟେକ୍
 କନେ ଅନି ବିନ୍ ବିନ୍ କନେ ରଇବା ମର ବାବା ବାତି ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 ଚୁଲିଆଇବାକେ ମୁନୁସ୍ ପିଲା ମୁଖ ମର ଦୁଡ଼ମନ୍ତକେ ପାଗାଇବି । ୪୪ ତୁମରି
 ଗରେଅନି ସିକା । ଜେତେବେଲେ ତାର କେନ୍ଦ୍ରିଆନି ପତର ପାଲୁଆନି କରସି,
 ଆରି କୀଟାପତରିଆ ତିସଲେ କାରାଦିନ କେଟଲା ବଲି ତମେ ଜାନସା । ୪୫
 ସମାନ୍ ସେନ୍ଦ୍ରାରସେ ଏ ସବୁ ଜାକ ଅଇବାଟା ଦେକଲେ, ଯାରାସାରି ଦିନକାଳ
 ଆରାମ ଅଇଲା ବଲି ତମେ ଜାନା । ୪୬ “ଏତାଇରୁଆ, ମୁଖ ସବ କଇଲିନି,
 ଏବେ ଜିବନ୍ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେଅନି ସବୁ ଲକ୍ଷ ମରବା ଆଗତୁ,
 ଏସବୁ ବିସଇ ଗରସି । ୪୭ ସରଗ୍ ଆରି ମରପୁର କୁରୁପୂନାସ ଅଇଜାଇସି,

ମାତର ମର ସବୁ ବାକିଆ କେବେ ମିର ନ ଥାଏ । ୩୧ “ସେ ଦିନ, ସେ ବେଳା
 କେବେ ଆଇସି, କେ ଜଇନାପାରଦ୍ । ପରମେସରର ପିଲା ମୁଲ ମିଥା କି
 ପରଗର ଦୁହମନ୍ ମିଥା ସେ କାତା ନାଜାନଦ୍, ବାବା ପରମେସର ଆକା
 ଜାନିଆଚେ । ୩୨ ନଥର ବେଳେ ଜେହୁରି ଗଟିରଇଲା, ସମାନ୍ ସେହୁରିଷେ
 ନରପିଲା ମୁଲ ଆଇବା ବେଳା ମିଥା । ୩୩ ପୁରୁତିବି ଉପରେ ପାନି ବର୍ତ୍ତି
 ଅଇବାବେଳେ ଅନି ନଥ ପାନିଜାଜେ ପୁରୁବା ଜାକ, ଲକ୍ଷମନ୍ କାଆ ପିଲ
 ଅଇ ବିବା କାମେ ତେରେପେତେ ଅଇରଇଲାଇ । ୩୪ ପାନିତେଇ ସେମନ୍
 ବଞ୍ଚି ଜିବା ଜାକ, କାଇଟା ଅଇଲାନି, ଜାନି ନ ରଇଲାଇ । ନରପିଲା ମୁଲ
 ଆଇବା ବେଳେ ସମାନ୍ ସେହୁରି ଅଇସି । ୩୫ ସେ ବେଳାଇ ପଦାଇ ପାଇଟି
 କରତେ ରଇବା ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ବିଦରେ ଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ବାଢିବାଇ ଆରି
 ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଚାହିଦେବାଇ । ୩୬ ଗଟେରଇଲବା ଦୁଇଟା ମାଇଜି ମନନ୍
 ବିଦରେ ଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ବାତି ଅଇସି ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ରଇଜାଇସି ।
 ୩୭ ସେହି ବଇଲେ ତମେ ଜାଗରଦ୍ ଅଇ ରୁଆ, କାଇକେ ବଇଲେ ତମର୍
 ମାପରୁ କେଡ଼େବେଳା ଆଇସି, ତମେ ନାଜାନାସ୍ । ୩୮ କେଡ଼େବଲ୍ ତର୍
 ପୁରସି ବଲି ଜାନିରଇଲେ, ଗର୍ ସାଉକାର୍ ଜାଗରଦ୍ ରଇ ଚରକେ ଗରେ
 ପୁରୁବାକେ ନ ଦେଖ । ୩୯ ତମେ ମିଥା ସବୁବେଳେ ଜାଗରଦ୍ ରଇକରି
 ତିଆର ଅଇ ରୁଆ । କାଇକେ ବଇଲେ ତମେ ଜାଗି ନ ରଇଲା ବେଳେସେ
 ନରପିଲା ମୁଲ ଉଠିଆଇବି । ୪୦ “ସେହି ବଇଲେ କେ ତେବେ ନିମାନ୍ ଆରି
 ବୁଦ୍ଧି ରଇବା ଦାଢ଼ୁଡ଼ା? ଜାର ଉପରେ ସାଉକାର୍ ବିନ୍ ଦାଢ଼ୁଡ଼ାମନର୍ ଟିକ୍
 ବେଳାଇ, କାଇବା କାଦି ଦେବା ଦାଇଦ୍ ଦେଇରଇସି । ୪୧ ସାଉକାର୍ ବାଉଡ଼ି
 ଆଇଲା ବେଳେ ସେ ଦାଢ଼ୁଡ଼ା ଜଦି ଟିକ୍ ସଢ଼ୁ କାମ୍ କରିରଇସି ବଇଲେ,
 ତାର କେଡ଼େକ୍ ନିକ କରମ୍! ୪୨ ମୁଲ ସତ୍ କଇଲିନି, ସେହୁରି ଦାଢ଼ୁଡ଼ାକେ
 ସାଉକାର୍ ଗଟେକ୍ ଦିନେ ତାର ସବୁ ଦନ ସିଂପତିର୍ ଦାଇତ୍ ଦେଇ ଦେଇସି ।
 ୪୩ ମାତର ସେ ଦାଢ଼ୁଡ଼ା ଜଦି ‘ସାଉକାର୍ ନ ଆସେତା’ ବଲି ବାବସି ଆରି ୪୪
 ବିନ୍ ଦାଢ଼ୁଡ଼ାମନକେ ମାରପିର କରି ମଦୁଆମନର ସଢ଼ୁ କିଆପିଆ କରତେ
 ରଇସି, ୪୫ ସେ ଜାଗରଦ୍ ନ ରଇଲା ବେଳେ ଆରି ଜନ୍ ବେଳାଇ ସେ ନାଜାନି
 ରେଣ, ସେ ଦିନେ ଆରି ସେ ବେଳାଇସେ ସାଉକାର୍ ବାଉଡ଼ିଆଇସି । ୪୬ ତାକେ
 ସେହିକି ବେଳେ କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ କରି କାଟି ଦେଇସି । ସେ ନାତାଉମନର ଦସାର୍
 ତଣ୍ଠ ପାଇସି । ଆରି ସାରାସାରି ଦିନ୍ତର କାହିଁ ମାରଚପ ଅଇ କାନ୍ଦୁସି ।”

୨୪ “ସେତିକିବେଳେ ସରଗ୍ ରାଇଜେ କେଢିବା ବାଟ୍ ଏହି ଅଇସି । ଦସଟା
ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ବତି ଦାରି ବାଟେ, ବରୁ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ
ଜାଗବାର ଜାଇରଇଲାଇ । ୭ ସେମନର ବିଭିନ୍ନ ପାଇଁ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି
ଚତୁର ରଇଲାଇ, ଆରି ପାଇଁ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି ବକୁଆ ରଇଲାଇ । ୯ ବକୁଆ
ରଇଲା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ଅଦିକ ଚିକନ୍ ନେଇ ନ ରଇଲାଇ । ୧୦ ମାତର ଚତୁର
ରଇବା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବତି ଟାନେ ରଇବାଟା ଚାତି ଆରି କାଂଚେ
ମିଥା ଚିକନ୍ ବରୁଡ଼ କରି ନେଇରଇଲାଇ । ୧୧ ବରୁ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଆଇବାଟା
ଅଳ୍ପମ୍ ଅଇଲାକେ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ଜୁମ୍ରି ଜୁମ୍ରି କରି ସଇଦେଲାଇ ।” ୧୨
ମଜା ରାତିବେଳାଇ ଆଉଲି ସୁନି ଅଇଲା, “ଏବେ ଦେକା! ବରୁ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା
ଆଇଲାବେ! ଆସା ସେମନକେ ଡାକିଆନୁ!” ୧୩ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ଉଚିକରି ନିଜର
ନିଜର ବତିମନ୍ ସାଜାହିଲାଇ । ୧୪ ସେହିକି ବେଳେ ବକୁଆ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍
ଚତୁର ରଇଲା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍କେ କଇଲାଇ “ଆମକେ କଣ୍ଠେକ୍ ଚିକନ୍ ଦିଆ ।
ଆମର ବତି ଲିବିଗାଲାନି ।” ୧୫ ଚତୁର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ କଇଲାଇ, “ତମକେ
ଦେଲେସରି ଆମର ପାଇ ଚିକନ୍ ନ ଅଏ । ତମେ ଦୁକାନେ ଜାଇ ନିଜର
ନିଜର ପାଇ ଚିକନ୍ ଗେନିଆନା ।” ୧୬ ସେଟାରୁପାଇ ବୁଦି ନଇଲା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍
ଚିକନ୍ ଗେନବାକେ ବାଇଲାଇ । ସେମନ ଗାଲା, ପଚେ ବରୁ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଆସି
କେଢିଲା । ଜାଗରତ୍ ଅଇରଇଲା ପାଇଁ ଚତୁର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ତାକର ସଞ୍ଚ
ବିବା ବଜିତେଇ ଗାଲା ପଚେ କାପାଟ ତାବିଆଇଗାଲା । ୧୭ ସେ ବୁଦି ନ
ରଇଲା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ପଚେ ସେ ଜାଗାଇ ଆଇଲାଇ, ଏ ମାପରୁ, ଏ ମାପରୁ
କାପାଟ ଉଗାଡ଼ା, ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ଜିବୁ ବଲି ସେମନ ଆଉଲି ଅଇଲାଇ । ୧୮
ବରୁଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା କଇଲା, “ମୁଇ ସତ୍ କଇଲିନି, ତମେ କେ, ମୁଇ ନାଜାନି ।”
୧୯ କାତା କଇବାଟା ପାରାଇ, କରି ଜିସୁ କଇଲା, “ଜାଗରତ୍ ଅଇ ରୁଆ ।
ସେ ଦିନ କି ବେଳା କେ ମିଥା ନାଜାନାସ ।” ୨୦ “ସରଗ୍ ରାଇଜେ ଏହୁରି,
ସେ ବିସଇର ଆରି ଗଟେକ୍ କାତା ସୁନା । ତରେକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ତାର
ତାକରମନେକ, ତାର ସିଂପତି ଚାତିଦେଇ ବିଦେସେ ଉଚିଗାଲା । ୨୧ ସେମନର
ପାରବା ଇସାବେ ସେମନକେ କେତେକ୍ କେତେକ୍ ତାବୁ ଜିମା ଦେଲା ।
ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ ପାଇଁ ଅଜାର ରୁପା ଟାଙ୍ଗୁ ଦେଲା, ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ ଦୁଇ
ଅଜାର, ଆରି ଗଟେକ୍ଲକ୍କେ ଅଜାର ରୁପା ଟାଙ୍ଗୁ ଦେଲା । ଆରି ବିଦେସେ
ଉଚିଗାଲା । ୨୨ ପାଇଁ ଅଜାର ରୁପାଟାଙ୍ଗୁ ନେଇରଇଲା ତାକର ସେ ତାବୁ

ବେବାର କରି ଆରି ପାଁର ଅଜାର ଲାଭକଲା । ୧୭ ଯେତ୍ରାରି ଦୁଇ ଅଜାରଟା
 ନେଇରଇଲା ଚାକର ମିସା ଆରି ଦୁଇ ଅଜାର ଲାଭକଲା । ୧୮ ମାତର
 ଜନ୍ମ ଚାକର ଅଜାରଟା ପାଇରଇଲା, ସେ ଗଟେକ୍ କାଳକୁନି ପାଉକାର
 ଦେଇରଇବା ସେ ରୂପା ଟାଙ୍ଗୁ ଲୁଚାଇ ସଞ୍ଚାଇଲା । ୧୯ “ବେସିଦିନ ଗାଲା
 ପରେ ସାଉକାର ବାଅହିଲା ଆରି ଚାକରମାନର ସଞ୍ଚ ଇଷାବକିତାର କଲା ।”
 ୨୦ ପାଁର ଅଜାର ରୂପାଟାଙ୍ଗୁ ନେଇରଇଲା ଚାକର ଆସି ଆରି ପାଁର ଅଜାର
 ଦେଇ କଇଲା, “ପାଉକାର ତମେ ମକେ ପାଁର ଅଜାର ଦେଇରଇଲାସ୍, ଏବେ
 ଦେକା, ମୁଇ ଆରି ପାଁର ଅଜାର ଲାଭ କଲିଆଚି ।” ୨୧ ସାଉକାର ସାରଦା
 ଅଇ ତାକେ କଇଲା, “ଚିକ୍ କରିଆବୁସ୍, ଦୁଇ ମର କେଡେକ୍ ନିକ ଆରି
 ବିସ୍ବାସ ରଇବା ଚାକର! ତମେ ବିସ୍ବାସ ସଞ୍ଚ ଉନା ଦନ୍ କାର୍ବାର କରି
 ରଇଲାର ପାଇ ତମେକ ବେସି ଦନ୍ ଚାତିଦେବି । ଆଉ ମର ସଞ୍ଚ ସାରଦା
 କର ।” ୨୨ “ଦୁଇ ଅଜାର ରୂପାଟାଙ୍ଗୁ ନେଇ ରଇଲା ଚାକର ଆସି କଇଲା,
 ସାଉକାର ତମେ ମକେ ଦୁଇ ଅଜାର ଦେଇ ରଇଲାସ୍, ମୁଇ ଆରି ଦୁଇ ଅଜାର
 ଲାଭ କଲିଆଚି ।” ୨୩ ସାଉକାର କଇଲା, କେଡେକ୍ ନିକ! ଦୁଇ ମିସା ମର
 ବଢିଆ ଚାକର । ଉନା ତାବୁ ମିସା ନିକକରି କାମେ ଲାଗାଇଲୁସ୍ । ଏବେ
 ତର ଜିମାରେ ମୁଇ ବୁତେକ୍ ଦନ୍ ଦେବି । ଆଉ ମର ସଞ୍ଚ ସାରଦା କର ।
 ୨୪ ସାରାସାରି ଅଜାର ରୂପାଟାଙ୍ଗୁ ପାଇରଇଲା ଚାକର ଆସି କଇଲା, “ଏ
 ସାଉକାର ମୁଇ ଜାନି, ତମେ ଗଟେକ୍ ବେସି ରିସା ଅଇବା ଲକ୍ । ବୁନି ନ
 ରଇବା ପଦାଇ କାରସା ଆରି ବିଅନ୍ ନ ବୁନିକରି ତାସ୍ ବାରା ବାନ୍ଧସା । ୨୫
 ସେଟାର ପାଇ ମୁଇ ତରିକରି ତମର ଦନ୍ ମାଟିତେଇ କାଳକୁନି ତପି ରଇଲି ।
 ଏବେ ଦେକା! ତମର ସେ ଟାଙ୍ଗୁ!” ୨୬ ସାଉକାର କଇଲା, “ଅଇରେ କାମକେ
 ନଇଲା ବାତୁ! ତୁଇତା ଜାନିରଇଲୁସ୍, ମୁଇ ଜନ୍ମି ବୁନି ନ ରଇ, ତେଇ ତାସ୍
 ଚୁଲିଆଇବି । ୨୭ ତେବେ ମର ଟାଙ୍ଗୁନେଇ ବିନ୍ ଲକମାନକେ କଲନ୍ତର
 ଇସାବେ ଦେଇରଇଲେ ମିସା ତେଇଅନି ମକେ କଲନ୍ତର ମିଳିତା ।” ୨୮
 ଏହାରି କଇ ସାଉକାର ଆଦେସ ଦେଲା, ଏ ଚାକରରଟାନେ ଅନି ସବୁ ଟାଙ୍ଗୁ
 ନେଇ, ଜାର ଆତେ ଦସଅଜାର ଆତେ, ତାକେ ଦେଇଦିଆସ୍ । ୨୯ କାଇକେ
 ବଇଲେ ଜାକେ ଆତେ, ତାକେ ଅଦିକ ଦିଆଅଇସି । ଆରି ସେ ଅଦିକ ଅଦିକ
 ଲାଭ କରସି । ମାତର ଜାକେ ନାଇ ତାରିଲଗେ ଜାଇଟା ଆତେ, ସେଟା ମିସା
 ତାରତେଇଅନି ଚାତାଇ ନିଆଅଇସି । ୩୦ ଏ କାମକେ ନଇଲା ଚାକରକେ

ବାଇରେ ଦାରିଜା ଆରି ଆନ୍ତରେ ପଡ଼ିଦିଆସ୍ । ତେଣ ଯେ କିଳିବିଲିଅଇ ଦାତ
 କାହରି ମାରି ଚପି ଥଇ କାନ୍ଦୁସି । ୩୧ ଜେତେବେଳା ନର୍ପିଲା ମୁଇ ରାଜାଅଇ
 ମର ପରଗର ଦୂତମନର ସଞ୍ଚ ଆଇବି, ଆରି ମର ତାକ୍ଷୁଟା ବସବା ଜାଗାଇ
 ବସବି, ୩୨ ସବୁ ଜାତିର ଲକ୍ଷ ମର ମୁଆଟେ ଚୁଲ୍ଲ ଅଇବାଇ । ସେହିକି ବେଳା
 ଗର୍ଭ ଜେନ୍ତି ମେଣ୍ଟା ଆରି ଚେଲିମନ୍ତକେ ବେଗଲାଇସି, ସେନ୍ତି ନର୍ପିଲା ମୁଇ
 ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦୁଇ ଦଲ୍ କରି ବାଗ୍ କରବି । ୩୩ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଉଜା
 ବାଟେ ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମର ତେବ୍ରି ବାଟେ ସଞ୍ଚଲିବି । ୩୪ ତାର
 ପତେ ମର ଉଜାବାଟେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମୁଇ କଇବି, “ଆସା, ତମ୍କେ
 ମର ବାବା ଆସିରିବାର୍ କଲାଆଚେ । ଦୁନିଆ ତିଆରିଅଇଲା ବେଳେଅନି
 ଜନ୍ ରାଇଜ୍ ତମର ପାଇ ତିଆରି ଅଇଲା ଆଚେ, ଆସା, ତେଣ ଜାଇ ପୁରା
 । ୩୫ ମୁଇ ବୁକେ ରଇଲି, ତମେ ମକେ କୁଆଇଲାସ୍ । ମକେ ସଂ କଲା,
 ତମେ ମକେ କାଇବାକେ ଦେଲାସ୍ । ମୁଇ ତିନାର ଜାନାର ନ ରଇଲି, ମକେ
 ତମର ଗରେ ଗତିଆ କରି ତାକ୍ଷାସ୍ । ୩୬ ମୁଇ ଦୁମଣ୍ଟା ରଇଲି, ମକେ
 ବସତର ପିନ୍ଧାଇଲାସ୍ । ମୁଇ ଜର୍ଦାରାଇ ଅଇରଇଲି, ମକେ ଜତନ୍ କଲାସ୍
 । ମୁଇ ବନ୍ତି ଗରେ ରଇଲି ମକେ ଦେକ୍ବାର୍ ଆସିରଇଲାସ୍ ।” ୩୭ ଦରମ୍
 ଲକ୍ଷମନ୍ କଇବାଇ, “ମାପ୍ରା କେବେ ତମେ ବୁକେ ରଇଲାଟା ଦେକି ତମ୍କେ
 କାଇବାକେ ଦେଇରଇଲୁ? କେବେ ତମେ ତିନାର ଜାନାର ନ ଅଇରଇଲାସ୍ ଜେ
 ଆମେ ତମ୍କେ ଗତିଆ କରି ଗରେ ତାକି ରଇଲୁ? ଆରି କେବେ ଦୁମଣ୍ଟା
 ରଇଲାସ୍ ଜେ ପିନ୍ଧାବାକେ ବସତର ଦେଇ ରଇଲୁ? ୩୮ କେବେ ତମେ ଜର୍
 ଦାରାଇ ଅଇରଇଲାସ୍କେ ଆମେ ତମ୍କେ ଜତନ୍ କଲୁ? ଆରି କେବେ ତମେ
 ବନ୍ତି ଗରେ ରଇଲାସ୍କେ ଆମେ ଦେକ୍ବାର୍ ଆସିରଇଲୁ?” ୪୦ ପତେ, ମୁଇ
 ସେମନ୍ତକେ କଇବି, ମୁଇ ତମ୍କେ ସତ୍ତକଇଲିନି, ଏ ମର ବାଇମନର ବିତରେ
 ସବୁରଟାନେଅନି ଗଟେକ ସାନ୍ ଲକ୍ଷ ପାଇ, ଜାଇଗା ସବୁ କରିଆଗାସ୍,
 ସେଗା ମର ପାଇ କରିଆଗାସ୍ । ୪୧ ତାରପତେ ତେବ୍ରିବାଟେ ବସି ରଇବା
 ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମୁଇ କଇବି “ଏଇ ସାଇପ୍ ପାଇରଇବା ଦଲର ଲକ୍ଷମନ୍! ମର
 ମୁଆଟେ ରୁଆନାଇ । ସଇତାନ୍ ଆରି ତାର ସଞ୍ଚ ରଇଲା ଦୂତମନର ପାଇ,
 ସବୁବେଳେ ଲାଗି ରଇବା ଜଇକୁଣ୍ଠ ତିଆରି ଅଇଲାଆଚେ । ତେଣ ଜାଆ!!
 (aiōnios g166) ୪୨ ମୁଇ ବୁକେ ରଇଲି, ତମେ ମକେ କାଇବାକେ ଦିଆସ୍

ନାର, ମକେ ସ୍ଵ କଲାଜେ ପାନି ଗୁଡ଼ିକ ଦିଆସୁ ନାର । ୪୩ ମୁଲ ଅତିନାର
ଅଇ ରଇଲା ବେଳେ ମକେ ଡାକାସୁ ନାର । ମୁଲ ଦୁମ୍ଖା ରଇଲା ବେଳେ
ମକେ ବସତର ପିନ୍ଧାଆସୁ ନାର । ଜର ଦାରାଅଇ ଆରି ବନ୍ତି ଅଇ ରଇଲା
ବେଳେ, ମକେ ଜତନ୍ କରାସ୍ତନାର ।” ୪୪ ସେମନ୍ ସେହିକିବେଳେ ମକେ
କଇବାଇ, “ମାଘରୁ, ତମଙ୍କେ ଆମେ କେବେ କୁଳେ ରଇଲା ବେଳେ, ସପେ
ରଇଲା ବେଳେ, ଅତିନାର ରଇଲା ବେଳେ, ଦୁମ୍ଖା ରଇଲା ବେଳେ ଆରି
ଜର ଦାରାଇଅଇ ବନ୍ତି ରଇବାଟା ଦେକି ତମଙ୍କେ ପାଇଜ କରୁ ନାର?” ୪୫
ସତରସେ ମୁଲ କଇବି, “ଏ ପାନ୍ ଲକ୍ଷମନର ବିଭିନ୍ନେଥିନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ
ପାଇଜ କରିବାକେ ମନାକରିବା ବେଳେ, ତମେ ମକେ ପାଇଜ କରାସୁ ନାର ।

୪୬ ଏହୁରି ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ସବୁ ଦିନର ପାଇ ତଣ୍ଟ ମିଳେ ଆରି ଦରମ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
ନ ସାରିବା ଜିବନ୍ ପାଇବାଇ ।” (aiōnios g166)

୨୭ ଜିସୁ ଏ ସବୁ ସିକିଆ ଦେଇ ସାରାଇଲା ପଚେ ସିଥମନକେ, ୨
“ନିସ୍ତାର ପରବ୍ ଅଇବାକେ ଆରି ଦୁଇ ଦିନ ଆଚେ । ସେଠା ତମେ ଜାନାସୁ
। ସେହିକିବେଳେ ନରପିଲା ମୁଲ କୁରସେ ମରିବାକେ ଲକ୍ଷମନେକ ସରସି
ଅଇବି ।” ୩ ସେବେଳେ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରଚିନମନ୍ ବଢ଼ ପୁଜାରି
କଯ୍ୟାପାର ଗରେ ରୁଣ୍ଟ ଅଇଲାଇ । ୪ ସେମନ୍ କେ ନାଜାନଲାପାରା ଜିସୁକେ
ଦାରି ମରାଇବାକେ ପାଂଚନା କଲାଇ । ୫ ମାତର ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ଆମେ
ପରବ୍ ବେଳେ ଏ କାମ୍ କରିବାଟା ଚିକ୍ ନାଁ । ସେ ବେଳେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଣ୍ଠଗଲ୍
ମିଥା କରିପାରିବି ।” ୬ ଜିସୁ ଦିନେକ ବେଦନିଆଇ, ଆଗେଥିନି ବଢ଼ରଗ୍
ଅଇ ରଇବା ସିମନର ଗରେ ରଇଲା । ୭ ସିମନର ଗରେ ସେ କାଇବାକେ
ବସି ରଇଲା ବେଳେ, ଏହେ ଦେକା! ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ଆଲାବାସ୍ତା ନାଉଁର
ପାକନାସଙ୍କୁ ତିଆରକିଲା କଣ୍ଠିତେଇ ବେସି ଦାମର ବାସନା ଚିକନ୍ ବର୍ତ୍ତି
କରି ଆନି ତାର ମୁଣ୍ଡୁ ଡାଲି ଦେଲା । ୮ ଏଟା ଦେକିକରି ତାର ସିଥମନ୍ ରିସା
ଅଇଗାଲାଇ । ସେମନ୍ ତାକେ ପାତାରିଲାଇ, “ଏତେକ୍ପାରା ଚିକନ୍ କାଇକେ
ଦୁଚାଇ ଦୁଚାଇ ତାଲିପାକାଇଲୁସ? ୯ ଏ ବାସନା ଚିକନ୍ ବିକଲେ ସରି, ବେସି
ତାବୁ ମିଳିତା ଆରି ସେଠା ଗରିବ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଦାନ୍ ଦେବାର ଅଇତା ।” ୧୦
ସେମନ୍ କାଇଟା ବଲି କଇଲାଇନି, ଏଟା ଜାନିକରି ଜିସୁ କଇଲା, “ତାକେ
କାଇକେ ତମେ ଅଇରାନ୍ କଲାସ୍ତି? ସେ ମର ପାଇ ଗଟେକ୍ ନିକ ଆରି
ସୁନ୍ଦର କାମ୍ କଲାଆଚେ ।” ୧୧ “ତମେ ସବୁବେଳେ ଗରିବ ଲକ୍ଷମନର

ସତ୍ତ୍ଵ ମିସପା । ମାତର ମରୁଷତ୍ତ୍ଵ ସବୁବେଳେ ରଇ ନାପାରାସ । ୧୭ ସେ
 ମର ଉପରେ ବାସନା ଚିକନ୍ ରକଇକରି, ମକେ ସମାଦି ଦେବା ଆଗତୁ
 ତିଆର କରି ଦେଲାଆଏ । ୧୯ ମୁଇ ତମଙ୍କେ ସତ୍କାତା କଇଲିନି, ଶୁଲାଇ
 ଜଗତେ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ମିଥା ମାପରୁର ନିକ କବର ଜାନାଇଅଇସି, ଏ ମାଇଜି
 ଜାଇଟା କଲାଆଏ, ତାକେ ଏତାଇକରି ପେଟା ମିଥା କଇବାଇ ।” ୧୫ ଜିସୁର
 ବାରଟା ସିସମନର ବିଦ୍ରେଅନି ଇସକାରିୟତ ଜିରଦା ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ସିସ
 ମୁକିଅ ପୁଜରିମନର ଲଗେ ଜାଇ ପାଚାରଲା । ୧୬ “ଜିସୁକେ ଦାରାଇଦେଲେ
 ମକେ କାଇଟା ଦେଇସା?” ପେମନ୍ ତାକେ ତିରିସଟା ରୂପାଟାଞ୍ଚା ଏଜିକରି
 ଦେଲାଇ । ୧୭ ସେ ଦିନେଅନି ଜିରଦା ଜିସୁକେ ଦାରାଇ ଦେବାକେ ବେଳା
 କହିତେରଇଲା । ୧୮ ନିସ୍ତାର ପରବର୍ ପରତୁମ ଦିନେ ସିସମନ୍ ଆସି
 ଜିସୁକେ ପାଚାରଲାଇ, “ତମର ପାଇ ଆମେ କନ୍ତୁ ନିସ୍ତାର ପରବର୍ ବଜି
 ତିଆର କରବୁ?” ୧୯ ଜିସୁ କଇଲା, “ନଅରେ ଜାଇ ସେ ଲକ୍ଷକେ କଇସା,
 ତାର ଦିନ୍କାଳ କେଟି ଆଇଲାନି ବଲି ଶୁରୁ କଇଲା ଆଏ । ତାର ସିସମନର
 ସତ୍ତ୍ଵ ତମର ଗରେ ସେ ନିସ୍ତାର ପରବର୍ ମାନ୍ସି ।” ୨୦ ସିସମନ୍, ଜିସୁ କଇଲା
 ଲସାବେ ନିସ୍ତାର ପରବର୍ ବଜି ତିଆରକଲାଇ । ୨୧ ସଞ୍ଚ ଅଇଲାକେ
 ଜିସୁ ଆରି ତାର ବାରଟା ସିସମନ୍ କାଇବାର ବସଲାଇ । ୨୨ କାଇବା
 ବେଲେ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଇ ତମଙ୍କେ ସତ୍ କଇଲିନି, ତମର ବିଦ୍ରେଅନି
 ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମକେ ବିସବାସେ ବିସଦେଲା ପାରା କର୍ଯ୍ୟ ।” ୨୩ ଏ କାତା
 ସୁନି ସିସମନ୍ କାବା ଅଇଗାଲାଇ । ଆରି ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜିସୁକେ
 ପାଚାରଲାଇ “ମାପରୁ ସେ ଲକ୍ ମୁଇ କି?” ୨୪ ଜିସୁ କଇଲା, “ଜନ୍ ଲକ୍କି
 ମରୁଷତ୍ତ୍ଵ ଗିନାତେଇ ରୁଟି ଚବାଲିଲା, ସେ ଆକା ।” ସେ ମକେ ବିସବାସେ
 ବିସ ଦେଲାପାରା କର୍ଯ୍ୟ । ୨୫ ଯାସ୍ତରର ଲେକା ଲସାବେ ମୁନୁସପିଲା ମୁଇ
 ମରିଜିବି, ମାତର ଜେ ମକେ ଦାରାଇ ଦେଇସି, ତାର ଦସା କେଡ଼େ ଲନସତା
 ଅଇସି! ସେ ଜନମ ନ ଅଇରଇଲେ ନିକ ଅଇତା । ୨୬ ବିସବାସେ ବିସ ଦେଉ
 ଜିରଦା ଉଟି ପାଚାରଲା, “ଶୁରୁ ତମେ ମକେ ଦେକାଇକରି କୁଆସନାଇ ତ?”
 ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ସେଟା ତୁଳସେ କଇଲୁସନି ।” ୨୭ ସେମନ୍ କାଇବା
 ବେଲେ ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ରୁଟି ଦାରି ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲା, ଆରି
 ସେଟା ବାଟୁଇ ସିସମନକେ ଦେଇ କଇଲା, “ଏଟା ମର ଗାଗଡ଼ । ନିଆ ଆରି
 କାଆ ।” ୨୮ ତାରପତେ ଅଟ୍ଟରରସ ରଇଲା ମୁତା ଦାରି ପରମେସରକେ

ଦନିଆବାଦ୍ ଦେଲା ଆରି ତାର ସିସମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଏ
 ମୁଢାରଚା କାଆ । ୨୮ ଏଟା ମର ବନି । ମୁନୁସମନର ପାପକେମାରୁ ଲାଗି
 ମୁଲ ମର ଜନ୍ମ ବନି ତାଲି ଦେବି ବଲି ଗାଲିନି, ସେଠା ପରମେସର ନୁଆ
 ନିୟମ ଟିକ୍ କରସି । ୨୯ ମୁଲ ତମ୍ବେ କଇଲିନି, ମର ବାବାର ରାଇଜେ
 ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ନୁଆ ଅଞ୍ଚ୍ଚର ରସ କାଇବା ଜାକ ମୁଲ ଆରି କେବେ ଏ ରସ
 ନ କାଇ ।” ୩୦ ତାରପତେ ସେମନ୍ ଦନିଆବାଦର ଗିର୍ ଗାଇ ଗାଇ କରି
 ଜିତନାଉଁର ପରବତେ ଗାଲାଇ । ୩୧ ସେବେଲେ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା,
 “ଆଜି ରାତି ତମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମକେ ଚାତିକରି ଉଚିଜାଇସା । ସାସ୍ତର
 କଇଲାନି, ମୁଲ ମେଣ୍ଟ୍ ଚାରାଉକେ ମରାଇବି ଆରି ମେଣ୍ଟ୍ମନ୍ ଚିନ୍ହିନ୍
 ଅଇଜିବାଇ । ୩୨ ମାତର ମୁଲ ମରିକରି ଆରି ତର ଉଚ୍ଚଲା ପତେ, ତମର
 ଆଗରୁ ଆଗରୁ ଗାଲିଲି ରାଇଜେ ଜିବି ।” ୩୩ ପିତର ଜିସୁକେ କଇଲା,
 “ତମ୍ବେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁ ଚାତିକରି ଉଚିଗାଲେ ମିଥା ମୁଲ ଚାତି ନ ଜାଇ
 ।” ୩୪ ଜିସୁ ପିତରକେ କଇଲା, “ମୁଲ ସତ କଇଲିନି ଆଜି ରାତି କୁକୁଡ଼ା
 ନ ଡାକ୍ତେ, ତୁଲ ମକେ ତିନ୍ ତର ନାଜାନି ବଲି କଇସୁ ।” ୩୫ ପିତର
 କଇଲା, “ଜଦି ମୁଲ ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମରବାର ରଙ୍ଗଲେ ମିଥା, ମୁଲ ତମ୍ବେ
 କେବେ ନାଜାନି ବଲି ନ କଇ ।” ବିନ୍ ସିସମନ୍ ମିଥା ସେନ୍ତାର କଇଲାଇ ।
 ୩୬ ତାର ପତେ ଜିସୁ ତାର ସିସମନ୍ତ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଗେଡ଼େମନି ନାଉଁର ଗଟେକ୍
 ଜାଗାଇ ଜାଇ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତମେ ଇତି ତନେକ୍ ବସି ରୁଆ । ମୁଲ
 ସେ ଲଗେ ଜାଇ ପାରତନା କର୍ବି ।” ୩୭ ସେ ପିତରକେ ଆରି ଜେବଦିର୍
 ଦୁଇଟା ପିଲାମନ୍ତକେ ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଡାକିନେଲା । ସେତୁକି ବେଲେ ସେ ବେସି
 ଦୁକ କସଟ ଆରି କିଲ୍ବିଲ୍ଲାଇ, ୩୮ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ଦୁକ ଅଇ ମର
 ଜିବନ୍ ଚିତିଗାଲା ପାରା ଲାଗ୍ଲାନି । ଇତି ତମେ ମକେ ଜାଗିରୁଆ ।” ୩୯
 ଜିସୁ ତାକର ଚାନେଅନି କଣ୍ଠେକ୍ ଦୁରିକେ ଜାଇ ବୁଝୁ ଉମତାତିଅଇ ପାରତନା
 କଲା, “ବାବା ଜଦି ଅଇସି ବଇଲେ ଏ ଦୁକ ପୁରୁନର ମୁଢା ମରତାନେଅନି
 ଦାରି ଜା, ମାତର ମୁଲ ମନ କଲାଟା ନାଁ, ତମେ ମନ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ ଅ
 ।” ୪୦ ତାରପତେ ସେ ତିନ୍ଟା ସିସମନ୍ତ ଲଗେ ବାଉତି ଆସି ଦେକ୍ଲା,
 ସେମନ୍ ସଇଦେଇଆଚତି । ଜିସୁ ପିତରକେ କଇଲା, “ତମେ ଗଟେକ୍ ଗୁଟା
 ମିଥା ଜାଗି ନାପାରଲାସି? ୪୧ ଜେନ୍ତିକି ପରିକାର ବେଲାଇ ନ ଆରିଜିବାକେ,
 ଜାଗିରଇ ପାରତନା କରା । କାଇକେ ବଇଲେ ଆଦମା କରସି ବଲି ମନ୍

କଳାନି, ମାତର ଗାଗଦ୍ ନିତି ବଇଲାନି ।” ୪୭ ଜିସୁ ଆରି ତରେକ ଜାଇ
 ପାର୍ତନା କଲା, “ଏ ମର ବାବା ଜଦି ଏ ଦୁକର ମୁଢା ମରଟାନେଅନି ନ
 ନେଲେ, ମୁଲ ସେଠା କାଇବାକେ ସେ ପଡ଼ସି । ମାତର ମୁଲ ମନ୍ କଳାଟା
 ନାଇ, ତମେ ମନ୍ କଳାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ ଥ ।” ୪୮ ସେ ଆରି ତରେକ ବାରତି
 ଆସି ସିସମନ୍ ସଇରଇଲାଟା ଦେକଲା । ସେମନ୍କେ ଶୁନ୍ ତାବି ଆନ୍ତେ
 ରଇଲାଜେ ଆଁକି ଦେକି ନାପାରୁତେ ରଇଲାଇ । ୪୯ ଏଟାସଞ୍ଚ ତିନ୍ତର
 ଅଇଲା ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ତାତିକରି କଣ୍ଠେକୁ ଦୂରିକେ ଜାଇ ସେନ୍ଦାରି ପାର୍ତନା
 କଲା । ୫୦ ତାର ପଚେ ସିସମନ୍ର ଲଗେ ଆସି କଇଲା, “ଏବେ ଜାକ ତମେ
 ସଇଆତାସ ? ଦେକା ପରମୋସରର ନରପିଲା ମୁଲ ପାପିମନ୍କ ସର୍ପି
 ଅଇବା ବେଳା କେଟିଆଚେ । ୫୧ ଉଠା, ଝୁ । ଏହେ ଦେକା! ମକେ ଦାରାଇ
 ଦେବା ଲକ୍ଷ ଆସି କେହିଲାବେ ।” ୫୨ ଜିସୁ ତାର ସିସମନ୍କେ ଏ କାତା
 କଇବା ବେଲେ ତାର ବାରଟା ସିସମନ୍ର ବିଦରେ ଅନି ଜିଉଦା ନାଉଁର ସିସ
 ଆସି କେହିଲା । ତାର ସଞ୍ଚ କାତି କାଣ୍ଠୁ ଆରି ଟେଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ଦାରି ଦେବି ଲକ୍ଷ
 ତେଇ ଚୁଲ୍ ଅଇଲାଇ । ସେମନ୍କେ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାର୍ତିନମନ୍
 ପାଶାଇରଇଲାଇ । ୫୩ ବିସ୍ବାସେ ବିସ୍ ଦେଉ ଜିଉଦା ସେମନ୍କେ ଜାନାଇ
 ରଇଲା । ସେ ସେମନ୍କେ କଇରଇଲା ମୁଲ ଜନ୍ ଲକ୍ଷକେ ଚୁମ୍ବି ତାକେ
 ତମେ କଜଲାସ୍ତନି, ତାକେ ଦାରା । ୫୪ ଜିସୁ ଜିଉଦାକେ କଇଲା,
 “ମଇତର ତର କାମ୍ ଦାପରେ ସାରାଇଦେସ ।” ତାର ପଚେ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ
 ଦାରି ବାନ୍ତି ପାକାଇଲାଇ । ୫୫ ଜିସୁର ବାଟର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ତାର ନିଜର
 କାଣ୍ଠୁ ବାରକରାଇ ମୁକିଅ ପୁଜାରିର ଗତିଦାଙ୍କୁତାକେ ମାରିଲା । ସେ ଲକର
 କାନ୍ ଚିତି ଗାଲା । ୫୬ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତର କାଣ୍ଠୁ ପୁରାଇକରି ସଞ୍ଚ ।
 ଜନ୍ ଲକମନ୍ କାଣ୍ଠୁ ଉଠାଇବାଇ, ସେମନ୍ କାଣ୍ଠୁଇସେ ମରବାଇ । ୫୭ ତୁଳ
 କାଇ ନାଜାନୁସ କି? ମୁଲ ମର ବାବାକେ ସାଇଜ ମାଙ୍କଲେ, ସେ ମରପାଇ
 ଦାପରେସେ, ବାରଟା ଦଲେଅନି ଅଦିକ ସରଗର ଦୁତମନକେ ପାଶାଇପାରେ
 । ୫୮ ମାତର ସେନ୍ଦାର ଆଲେ ଏଟାମନ୍ ସବୁ ଗରସି ବଲି ସାସତରେ ଜାଇ
 ଜାଇଟା ଲେକା ଅଇଲା ଆଚେ, ସେଠା କେନ୍ତି ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଇସି?” ୫୯ ତାର
 ପଚେ ଜିସୁ ତେଇ ଚୁଲ୍ଅଇରଇବା ଲକମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଲ କାଇ ଗଟେକ୍
 ପାଲାଇବା କାଙ୍କୁରଜେ ଟେଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ଆରି କାଣ୍ଠୁ ଦାରି ମକେ ଦାରବାର

ଆସିଆଗାସ? ମୁଲ ସବୁ ଦିନ୍ ମନ୍ତ୍ରରେ ବସି ସିକିଆ ଦେଇତେ ରଇଲି,
 ସେବେଳେତା ମକେ ଦାରାସ ନାହାଇ! ୪୭ ଜାଇଟା ଅବେ, ବବିସତ୍ତବକ୍ଷତାମନ୍
 ପାସତରେ ଜାଇଟା ଲେକ୍ଷଣାଇ ଆଚଦ, ସେ ସବୁ ସିଦ୍ଧ ଅଇବାକେ ଏଟା
 ଗଢ଼ିଲା ।” ସେତୁକିବେଳେ ସିସମନ୍ ସବୁଲକ୍ ଜିସୁକେ ଚାତି ପାଲାଇଲାଇ
 ୪୯ ଜିସୁକେ ବନ୍ଦି କରୁମନ୍ ତାକେ ବଡ଼ ପୁଜାରି କାଯ୍ୟାପାର୍ ଗରେ ନେଲାଇ
 । ସିତି ଦରମ ଶୁଭୁ ଆରି ପାରୁଚିନ୍ମନ୍ ଶୁଲ୍କ ଅଇରଇଲାଇ । ୫୦ ପିତର
 କଣ୍ଠେକ୍ ଦୂରିକେ ରଇକରି ଜିସୁକେ ଦେକ୍ତେ ରଇଲା । ଆରି ସେ କାଯ୍ୟାପା
 ଗରର ଡାଣ୍ଡିଜାକ ଗାଲା । ଏ ସବୁ ଗରନା କାଇଟା ଅଇସି ବଲି ସେଟା
 ଦେକ୍ବାକେ ପିତର ମନ୍ତ୍ରର ଜାଗ୍ରାଲ୍ମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଦେଇ ବସିଲା । ୫୧ ମୁକିଆ
 ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ବଡ଼ ସବାଇ ରଇଲା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ମାରନ୍ ଡଣ୍ଟୁ
 ଦେବାକେ ତାର ବିରୁଦ୍ଧେ ମିର କାତା କଜ୍ଜବାକେ ଚେସ୍ଟା କଲାଇ । ୫୦
 କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁର ବିରୁଦ୍ଧେ ମିର କାତା କଇଲାଇ । ମାତର
 ସେନ୍ଦ୍ରାରି କାଇ ବୁଲ୍କ କାତା ମିସା ମିଲେ ନାହାଇ । ପରେ ଦୁଇଲକ୍ ଉଚିକରି,
 ୫୨ “ଏ ଲକ୍ ମୁଲ ପରମେସରର ମନ୍ତ୍ରର ବାଞ୍ଚାଇ ଦେଇ, ସେଟା ତିନ୍ ଦିନ୍
 ବିତ୍ତରେ ଆରି ତରେକ ଉଟାଇ ଦେଇପାରି ।” ବଲି କଇରଇଲା । ୫୩
 ବଡ଼ ପୁଜାରି ଟିଆଆଇକରି ଜିସୁକେ କଇଲା, “ତୁଲ କାଇକେ କାଇଟାବଲି
 କଉସ ନାହା? ଏମନ୍ କଇବା କାତା ଚାପିବାକେ ତୁଲ ଆରି କାଇଟା କଇବାର
 ଆଚେ କି?” ୫୪ ମାତର ଜିସୁ ଚିମ୍ବାଅଇ ରଇଲା । ବଡ଼ ପୁଜାରି କଇଲା,
 “ମୁଲ ତମକେ ଜିବନ୍ ରଇବା ପରମେସରର ନାଉଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କରାଇ
 ପାଚାରିଲିନି, ସତ୍ କଥ, ତୁଲ କାଇ ପରମେସରର ପିଲା ମସିଅ କି?” ୫୫
 ଜିସୁ କଇଲା, “ତୁଲ ସମାନ୍ କାତା କଇଆରୁସ । ମାତର ମୁଲ ତମକେ ସବୁ
 ଲକ୍ଷକେ କଇଲିନି, ପରମେସର ପାଟାଇଲା ନର୍ପିଲା ମୁଲ, ଦାପରେ ସେ
 ସବୁର ଉପରର ମାପରୁର ଉଜା ବାଟେ ବସିବାକେ ଗାଲିନି, ଆରି ମକେ
 ତମେ ସରଗେଅନି ବାଦଲ୍ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଉତ୍ତରି ଆଇବାଟା ଦେକ୍ଖା ।” ୫୬ ଏ
 କାତା ସୁନି ବଡ଼ ପୁଜାରି ତାର ପିନ୍ଧି ରଇବାଟା ଚିରିପାକାଇ କଇଲା, “ଏଟା
 ସେ ପରମେସରକେ ନିନ୍ଦା କରିବାଟା! ଆରି ବିନ୍ ପାକି ଦରକାର ନାହାଇ ।
 ତମେ ଏବେସେ ଏ ଲକ୍ ପରମେସରକେ ନିନ୍ଦା କରିବାଟା ସୁନଳାସ । ୫୭ ଏ
 ବିସଇନେଇ କରି ତମେ କାଇଟା ବାବ୍ଲାସନି?” ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ କଇଲାଇ,
 “ସେ ଦସ୍ତ କରିଆଚେ, ମରନ୍ ଡଣ୍ଟୁ ପାଇବାର ଦରକାର ଆକା ।” ୫୮ ତାର

ପରେ ସେମନ୍ ଜିସୁର ମୁଁ ତୁଳାଇ ଆରି ମାରଲାଇ । କେତେ ଲକ୍ଷ ତାକେ
ତାପତ୍ତି ସଞ୍ଚେ ମାରି କଇଲାଇ, ୭୮ “ଏ କିରିସ୍ଟ! ବବିପତ୍ତ କାତା ଅଲପ୍ ନଥ ।
ତକେ କେ ମାରଲା କଇଦେବ୍ ପନି!” ୭୯ ପିତର ବଢ଼ ପୁଜାରିର ଦୁଆର
ମୁଆଟେ ବସି ରଙ୍ଗଲା ବେଳେ ଗଟେକ୍ ବଢ଼ ପୁଜାରିର ପାଇଟିକାରିଆନି ଲଗେ
ଆସି କଇଲା, “ତୁଲ ମିଥା ଗାଲିଲିର ଜିସୁର ସଞ୍ଚେ ରଙ୍ଗଲୁପ୍ତ କାଇକି?” ୮୦
ମାତର ପିତର ସବୁର ମୁଆଟେ ନାତାଇ କରି ଏ କାତା କଇଲା, “ତୁଲ କାଇ
ବଲି କଇଲୁମନି ମୁଲ ନାଜାନି ।” ୮୧ ଏହି କଇକରି ପିତର ଦୁଆର ମୁଆଁର
ଲଗେ ଉଠିଗାଲା । ଆରି ଗଟେକ୍ ବିନ୍ ପାଇଟିକାରିଆନି ତାକେ ଦେକି ତେଇ
ରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଏ ନାଜରିତର ଜିସୁର ସଞ୍ଚେ ରଙ୍ଗଲା ।” ୮୨
ପିତର ଆରି ତରେକ୍ କଇଲା, “ମୁଲ ପରମାନ୍ କରି କଇଲିନି, ସେ ଲକ୍ଷକେ
ନାଜାନି ।” ୮୩ କେତେପର ଗାଲାପତେ ତେଇ ରଙ୍ଗଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ପିତରର
ଲଗେ ଆସି କଇଲାଇ, “ବାଇଦରେ ତୁଲ ମିଥା ସେମନର ବିଦ୍ରରେଅନି ଗଟେକ୍
ଲକ୍ଷ । ତର କାତାବାରତାଇଅନି ଏଟା ଜାନା ପଡ଼ିଗାଲାନି ।” ୮୪ ପିତର
କଇଲା, “ମୁଲ ପରମାନ୍ କରି କଇଲିନି, ମର କାତା ସତ ଆକା । ନଇଲେ
ପରମେସ୍ତର ମକେ ତଣ୍ଟୁ ଦେଅ । ସେ ଲକ୍ଷକେ ମୁଲ ନାଜାନି ।” ସେଦାପରେ
କୁକ୍ତା ଡାକ୍ଲା । ୮୫ ଆରି ଜିସୁ ଜନ୍ ଜନ୍ କାତା କଇରଙ୍ଗଲା, କୁକ୍ତା
ନ ତାକତେ ତୁଲ ମକେ ତିନ୍ ତର ନାଜାନି ବଲି କଇସୁ । ସେ ସବୁ ପିତର
ଏତାଇଲା ଆରି ସେ ବାଇରେ ଜାଇ ବେଦି ଦୁକ୍ ଅଇ କାନ୍ଦିଲା ।

୯୬ ତାର ଆରକର ଦିନର ସାକାଳୁ ସାକାଳୁ ଜିସୁକେ ମରାଇଦେବାକେ
ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରଚିନମନ୍ ରାଜି ଅଇଲାଇ । ୧ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ
ସିକିଳି ସଞ୍ଚେ ବାହି ରମ୍ଭାଇଜର ରାଜା ପିଲାତର ଲଗେ ଦାରିଗାଲାଇ ।
୨ ଜେତେବେଳେ ବିସ୍ବାସେ ବିସ୍ତ ଦେଉ ଜିରଦା ଜିସୁକେ ମରନର ତଣ୍ଟୁ
ଆଦେସ୍ ଅଇଲା ଆଚେ ବଲି ସୁନ୍ଦଳା, ସେ ଦୁକ୍ ଅଇ ଏତାଇଲା ଆରି ମୁକିଆ
ପୁଜାରିମନ୍ଦକେ ଆରି ପାରଚିନମନ୍ଦକେ ତିରିସଟା ରୂପାଟାଞ୍ଚୁ ବାଉଡାଇଦେଇ
କଇଲା, ୩ “ଗଟେକ୍ କାଇ ଦସ ନ ରଙ୍ଗଲା ଲକ୍ଷକେ ମୁଲ ବିସ୍ବାସେ ବିସ୍ତ
ଦେଲାପାରା କରି ବଢ଼ ପାୟ କରିଆଚି ।” ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ତେଇ ଆମର
କାଇଟା ଆଚେ? ସେବା ତର ନିଜର କାତା ।” ୪ ଜିରଦା ସେମନ୍ ଦେଇରଇବା
ରୂପାଟାଞ୍ଚୁ ମନ୍ତ୍ରର ବିଦ୍ରରେ ପିଞ୍ଜିଦେଇ ଉଠିଗାଲା । ତାରପତେ ସେ ଜାଇକରି
ଗାଲାଇ ତର ବାନ୍ଧୁ ଉଦ୍ଦିଅଇ ମରିଗାଲା । ୫ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଜିରଦା

ପିତ୍ର ରଇଲା ରୂପାଟ୍ଟାମନ୍ ଚୁଲିଆଇ କଇଲା, “ଏଠା ବନିର ମୁକିଆ, ଏଠା
 ମନ୍ତ୍ରିର ଦାନଦେବା ଜାଗାଇ ସଞ୍ଚାରବାଟା ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧ କାମ୍ ।” ୭
 ସେ ତାବୁ କେନ୍ତାରି କରଚ କରିଅଇସି, ଏ ବିସଇର କାତାବାରୁତା ଥିଲା
 କୁମାରକେତେ ନାଉଁର କଣ୍ଠକୁ ଜମି ଗେନ୍ଦଳାଇ । ଏଟା ବିନ୍ ଦେସର ମଳା
 ଲକ୍ଷମନର ପାଇ କବର ଦେବା ଜାଗା ଅଇଲା । ୮ ତେବେର ପାଇ ଆଜିକେ
 ଜାକ ସେ ଜାଗାକେ ବନିର ଜାଗାବଲିକରି କଇଲାଇନି । ୯ ଏ ବିସଇ
 ନେଇକରି ଜିମିଯ ବଦିସଭବକ୍ତା ଜେତୁ କଇରଇଲା, ସେଟା ପୁରାପୁରୁନ୍
 ଅଇଲା । ଜନ୍ମଟା ତିରିସ୍ ଟାଙ୍କାକେ ବିକବାକେ ଇସ୍ତରାଇଲର ପିଲାମନ୍ ରାଜି
 କରିରଇଲାଇ ସେଟା ନେଲାଇ । ୧୦ ଆରି ତିରିସ୍ଟା ଅହଲି ତାବୁ ନେଇ
 ସେମନ୍ କୁମାର କେତେ ଗେନ୍ଦଳାଇ । ଏଟା କରବାକେ ମକେ ମାପରୁ ଆଦେସ୍
 ଦେଇରଇଲା । ୧୧ ଜିସ୍ତର ମୁଆଟେ ଦେକି ରମ୍ ରାଜଜର ସାମନ୍ଦକାରିଆ
 ପିଲାତ ପାଚାରିଲା, “ତୁଲ କାଇ ଜିଉଡ଼ି ମନର ରାଜା କି?” ଜିସ୍ତ ତାକେ
 କଇଲା, ତୁଲ ସେଟା କଇଲୁସ୍ତନି । ୧୨ ମାତର ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି
 ପାରଚିନମନ୍ ଜିସ୍ତର ବିରୁଦ୍ଧ ଆନିରଇବା ନିନ୍ଦା କାତାର କାଇମିଯା ଉତ୍ତର
 ଦେଏ ନାହିଁ । ୧୩ ତେବେର ପାଇ ପିଲାତ ତାକେ କଇଲା, ତର ବିରୁଦ୍ଧେ
 ସେମନ୍ ଜାଇ ଜାଇଟା କଇଲାଇନି ସେଟା କାଇ ତୁଲ ସୁନି ନାପାରିଲୁସ୍ତନି
 କି? ୧୪ ମାତର ଜିସ୍ ପଦେକ୍ ମିଯା କଖନାଇ ଜେ ପିଲାତ କାବାଅଇଗାଲା ।
 ୧୫ ନିସ୍ତାର ପରବ ବେଳେ ରମିୟ ସାମନ୍ଦକାରିଆ ଲକ୍ଷମନର ମନ୍ କଲା
 ଲସାବେ କାକେ ମିଯା ଗଟେକ୍ ବନ୍ଦି ଲକ୍ଷକେ ବନ୍ଦିଗରେଥନି ମୁକ୍ଳାଇଦେବା
 ରିତିନିତି ରଇଲା । ୧୬ ସେବେଳେ ବାରବା ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ଟାଉରେରିଆ
 ନରମାରୁ ବନ୍ଦି ଅଇରଇଲା । ୧୭ ତେଇ ଆସି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପିଲାତ
 ପାଚାରିଲା, “ମୁଇ କାକେ ମୁକ୍ଳାଇ ଦେବି ବଲି ତମେ ମନ୍ କଲାସ୍ତନି?
 ବାରବାକେ କି ଜିସ୍ତକେ, ଜାକେ କିରିସ୍ଟ ବଲି କଇବାଇ?” ୧୮ ପିଲାତ,
 ଜିଉଡ଼ି ନେତାମନ୍ ଆଁକାର ଅଇ ଜିସ୍ତକେ ତାରଟାନେ ସରପିଦେଇ ଆଚତ୍ ବଲି
 ନିକ ସଞ୍ଚ ଜାନିରଇଲା । ୧୯ ପିଲାତ ବିଚାରନା ଜାଗାଇ ବସି ରଇଲାବେଲେ
 ତାର ମାଇଜି ଗଟେକ୍ କବର କଇଲା, “କାଇ ଦସ୍ତାପ ନ କଲା ସେ ଲକ୍ଷକେ
 କାଇଟା କରା ନାହିଁ । କାଲି ରାତି ସପ୍ତନେ ତାର ଲାଗି ମୁଇ ବେସି କସଟ
 ପାଇଲି ।” ୨୦ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରଚିନମନ୍ ବାରବାକେ ମୁକ୍ଳାଇ
 ଦେଇକରି, ଜିସ୍ତକେ ମରନ୍ ଡଣ୍ଟ ଦେବାକେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପିଲାତର ଲଗେ ଜାଇ

ଦାବି କରିବାକେ ଉସକାଇଲାଇ । ୨୧ ପିଲାତ୍ ଆରି ତରେକ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 ପାଚାରିଲା, “ମୁଇ ଏ ଦୂଇ ଲକ୍ଷ ବିଦ୍ରରେଥିନି କାକେ ମୁକ୍ଳାଇ ଦେବି ବଲି
 ତମେ ମନ୍ କଲାସନି?” ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ବାର୍ବାକେ” ୨୨ ପିଲାତ୍
 ପାଚାରିଲା, “ତେବେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମସିଥ ବଲି ଜାନିରଇଲା ଜିସୁକେ ମୁଇ
 କାଇଟା କରିବି?” “ତାକେ କୁରସେ ଚଗାଆ” ବଲି ସବୁଲକ୍ ଆଉଲି ଅଇଲାଇ
 । ୨୩ ପିଲାତ୍ ପାଚାରିଲା, “ମାତର ସେ କାଇ ଦସ୍ କଲା ଆଚେ?” ସେମନ୍
 ଆରି ଅଦିକ୍ ଆଉଲିଅଇ କଇବାର ଦାରିଲାଇ “ତାକେ କୁରସେ ଚଗାଆ
 ।” ୨୪ ଜେତେବେଳେ ପିଲାତ୍ ଦେକ୍ଲା ଜେ ସେମନ୍ତକେ ଆରି କାଇଟା
 କଇକରି ମିଥା ଲାବ୍ ନାଇ, ନଇଲେ ଗଣ୍ଠଗଲ୍ ଅଇବାର ଉପରେ ଆଚେ, ସେ
 ପାନି ଶୁଭିକ୍ ନେଇ, ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ମୁଆଟେ ଆହ୍ ଦଇପାକାଇ କଇଲା,
 “ଏ ଲକ୍ଷ ମରନର ପାଇ ମୁଇ ଦାଇ ନାଇ । ଏଟା ତମର କାମ୍ ।” ୨୫
 ଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲାଇ, “ତାର ମରନର ତଣ୍ଟ୍ର ଦସ୍ ପାଇବାର ରଇଲେ, ସେ
 ଦସ୍ ଆମକେ ଆରି ଆମର ପିଲାଜିଲାକେ ପଡ଼ ।” ୨୬ ସାରାସାରି ପିଲାତ୍
 ବାର୍ବାକେ ମୁକ୍ଳାଇଦେଇ ଜିସୁକେ କରତା ସଞ୍ଚ ମାର୍ବାକେ ଆଦେସ୍
 ଦେଲା, ତାର ପଚେ କୁରସେ ମରାଇବା ପାଇ ସନିଅମନେକ ସର୍ପି ଦେଲାଇ
 । ୨୭ ପିଲାତର ସନିଅମନ୍ ଜିସୁକେ ରମିୟ ସାପନ୍କାରିଆର ଗରେ ଦାରି
 ଗାଲାଇ ଆରି ତାର ତାରିବେରୁତି ଟିଆଅଇଲାଇ । ୨୮ ସେ ପିନ୍ଧି ରଇବାଟା
 ବେଟି ନେଇକରି ତାକେ ଗଟେକ୍ ଜାମକଲି ରଞ୍ଜେର ବସ୍ତର ପିନ୍ଧାଇ ଦେଲାଇ
 । ୨୯ କାଟାର ମୁକୁର ଟିଆର କରି ତାର ମୁଣ୍ଡ ପିନ୍ଧାଇ ଦେଲାଇ ଆରି ତାର
 ଉଜା ଆତେ ଗଟେକ୍ ତାଙ୍କ ଦାରାଇ ଦେଲାଇ । ତାର ପଚେ, ତାର ମୁଆଟେ
 ମାଣ୍ଡିକୁଟା ଦେଇ କିଜାଇକରି କଇଲାଇ, “ଏ ଜିଉଦିମନର ରାଜା! ବେସି ଦିନ
 ବାଢ଼ି ରଥ ।” ୩୦ ସେମନ୍ ଜିସୁର ଉପରେ ତୁକି ପାକାଇଲାଇ ଆରି ସେ
 ଦାରି ରଇବା ତାଙ୍କସଙ୍କ୍ରତ୍ତ ତାର ମୁଣ୍ଡ ମାରିଲାଇ । ୩୧ ତାକେ ଏନ୍ତାରି କିଜାଇ
 ସାରିଲା ପଚେ ରାଜା ପିନ୍ଧିବା ବସ୍ତର ବେଟିଦେଇ ତାର ନିଜର ବସ୍ତର
 ପିନ୍ଧାଇଦେଲାଇ ଆରି ତେଇଅନି ତାକେ କୁରସେ ଚଗାଇବାକେ ଦାରିଗାଲାଇ
 । ୩୨ ସେମନ୍ ଜିବାବାଟେ କୁରିଶି ସଥରର ସିମନ୍ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ
 ବେଚୁଅଇଲାଇ ଆରି ସନିଅମନ୍ ତାକେ ଜିସୁର କୁରସ ବଇ ନେବାକେ ବାଦିଆ
 କଲାଇ । ୩୩ ସେମନ୍ ଗଲାଗତା ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ କେବିଲାଇ ।
 ଗଲାଗତାର ଅରତ ଅଇଲାନି, ମୁଣ୍ଡିଗଢ଼ି ପାରା ରଇବା ଜାଗା । ୩୪ ତେଇ

ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ପିତା ରଇବା ଅଞ୍ଚ୍ଛର ରସ କାଇବାକେ ଦେଲାଇ । ସେଠା
 ଜିସୁ ଅଳପ୍ ତାକିକରି ଆରି କାଏନାଇ । ୩୫ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କୁରସେ
 ମାରି କରି ସେ ପିନ୍ଧିରଇବା ବସ୍ତତର ତାକର୍ ତାକର୍ ବିଭରେ କେହିପୁଣୀଙ୍କ
 ବାଟାକରି ନେଲାଇ । ୩୬ ତାର୍ଥପତେ ସେମନ୍ କୁରସେ ତଗାଇଲା ଜିସୁକେ,
 ତେଇ ଜାଗି ରଇଲାଇ । ୩୭ ତାର୍ ବିରୁଦ୍ଧେ ଲେକାଆଇରଇବା ଗଟେକ୍ ବରତ୍
 ଲେକା ତାର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ, କୁଲାଇ ରଇଲାଇ । ସେ ବରତ୍ ଲଗେ ଏହି
 ଲେକାଆଇରଇଲା, ଏ ଅଇଲାନି ଜିଉଦିମନର ରାଜା, ଜିସୁ । ୩୮ ତାର୍ଥପତେ
 ସେମନ୍ ତେଇ ଦୁଇଟା ଚରମନକେ ଆନ୍ତାଇ । ଗଟେକ୍କେ ଜିସୁର ଉଜା
 ବାଟେ ଆରି ଗଟେକ୍କେ ତାର ତେବେରି ବାଟେ କୁରସେ ତଗାଇଲାଇ । ୩୯
 ସେବାଟେ ଜାଇତେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ମୁଣ୍ଡ କୁଲାଇ କୁଲାଇ ଜିସୁକେ କିଜାଇ
 କିଜାଇ କଇଲାଇ, ୪୦ “ଦୁଇଷେ କାଇକି ମନ୍ତ୍ରିର ବସଳାଇଦେଇ ତିନ୍ ଦିନକେ
 ଆରି ତରେକ ତିଆର କରିଦେଇତେ ରଇଲୁସ୍? ଦୁଇ ଜଦି ପରମେସରର
 ପଥ, ନିଜକେ ରକିଆ କର ଆରି କୁରସେଅନି ଉତ୍ତରି ଆଉ ।” ୪୧ ମୁକ୍ତିଅ
 ପୁଜାରି, ଦରମ୍ ଗୁରୁ ଆରି ଜିରଦି ଜାତିର ପାରଚିନ୍ ନେତାମନ୍ ମିଥା ଜିସୁକେ
 କିଜାଇକରି କଇଲାଇ, ୪୨ “ସେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ରକିଆ କରିତେ ରଇଲା,
 ମାତର ନିଜକେ ରକିଆ କରିନାପାରିଲାନି । ସେ ଲସ୍ତରାଏଲର ରାଜା କାଇକି?
 ଏବେ ଜଦି ସେ କୁରସେଅନି ଉତ୍ତରି ଆସି ପାରସ୍ମୀ ବଇଲେ ଆମେ ତାକେ
 ବିସବାସ କରିବୁ । ୪୩ ସେ ନିଜେ ମୁଇ ପରମେସରର ପଥ ବଲି କଇ,
 ପରମେସରଟାନେ ଆସା କଲାଆଚେ । ଆଲେ ଦେକୁ ତେବେ, ପରମେସର
 ତାକେ ଏବେ ରକିଆ କରିବାକେ ମନ୍ କଲାନି କି ନାଇ ।” ୪୪ ଜିସୁର ସଞ୍ଚ
 କୁରସେ ତଗିରଇବା ଦୁଇଟା ଚରମନ୍ ମିଥା ତାକେ ଯେହାରି କିଜାଇଲାଇ
 । ୪୫ ସେ ଦିନେ ମୁଣ୍ଡବେଲାଇ ଅନି ଆଡ଼ବେଲାଇ ଜାକ ଗୁଲାଇ ଜଗତ୍
 ଆହୁର ଅଇଗାଲା ଆରି ସେଟା ତିନ୍ ଗନ୍ଧାଜାକ ରଇଲା । ୪୬ ଆଡ଼ବେଲାଇ
 ତିନ୍ଟା ବେଲେ ଜିସୁ ଆକମାରି କଇଲା, “ଏଲି, ଏଲି, ଲାମାପବକ୍ତାନି,
 ବଇଲେ ଏ ମର ପରମେସର, ଏ ମର ପରମେସର, ମକେ ତମେ କାଇକେ
 ତାତିଦେଲାସ୍?” ୪୭ ଲଗେ ତିଆ ଅଇରଇବା କେତେ ଲକ୍ ଏଟା ସୁନିକରି
 କଇଲାଇ, “ସେ ଏଲିସୁକେ ଡାକଲାନି ।” ୪୮ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ପାଲାଇ ଜାଇ
 ପିତା ରଇଲା ଅଞ୍ଚ୍ଛରରସଟାନେ ଗଟେକ୍ ସୁତାର ଗରଣ୍ଟା ବୁଢାଇଲା । ଆରି
 ସେଟା ଲାଟି ତିପେ ବାନ୍ତି କାଅ ବଲି ଜିସୁର ମୁଆଚେ ଲାମାଇଦେଲା । ୪୯

ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲାଇ “ଚନେକ୍ ଜାଗା, ତାକେ ଏଲିଯୁ ରକିଆ କରିବାକେ
 ଆଇଲାନି କି ନାହିଁ ଦେକିଦେବୁ ।” ୫୦ ଜିସୁ ଆରି ତରେକ୍ ଆକ୍ମାରିକରି,
 ପାରାପାରି ଜିବନ୍ ତାତିଗାଲା । ୫୧ ପେଡ଼କି ବେଳେ ମନ୍ତ୍ରରେ ଜୁଲତେ ରଇବା
 ପାରିବା ଉପରେଥିନି ତଳେ ଜାକ ଦୁଇ ଗନ୍ଧାଅଇ ଚିରିଅଇଗାଲା । ଦର୍ଶନି
 ବୁଲ୍ବୁଲି ପାକନାମନ୍ ସବୁ ପୁଣିଗାଲା ୫୨ ଆରି କବର୍ ଦେଇରଇବା କାଳମନ୍
 ଉଗାତିଅଇ କେତେକ୍ କେତେକ୍ ପରମେସରର ଦରମ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରିତରେକ୍
 ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଚ୍ଚଲାଇ । ୫୩ ଯେମନ୍ କବର୍ ଦେଇରଇବା କାଳେଥିନି ଉଚି
 ଆଇଲାଇ । ଜିସୁ ଆରିତରେକ୍ ଉଚ୍ଚଲା ପତେ ଲକ୍ଷମନ୍, ଏମନ୍ତକେ ପୁକଲ୍
 ଜାଗା ଜିରୁଯାଇମେ ଜିବାଟା ଦେଖିଲାଇ । ୫୪ ଦର୍ଶନି ବୁଲ୍ବୁଲି ବିନ୍
 ବିନ୍ ଗରନା ଅଇବାଟା ଦେକି, ଜିସୁକେ ଜାଗିରଇବା ସନିଆମନର୍ ମୁକିଆ
 ଆରି ବିନ୍ ସନିଆମନ୍ ଉଚିଗାଲାଇ । ଯେମନ୍ କଇଲାଇ, “ସତରସେ ଏ
 ନିଜେ ପରମେସରର ପଥ ଆକା!” ୫୫ ଗାଲିଲିଥିନି ଜିସୁର ସଞ୍ଚ ରଇକରି
 ତାକେ ଯାଇଲ କରିରଇବା କେତେଟା ମାଇଜି ଦୂରିକେ ରଇକରି ଏଟା ସବୁ
 ଦେକ୍ତେ ରଇଲାଇ । ୫୬ ଯେମନର ବିଭରେ ମଗଦିନି ମରିଯୁମ୍, ଜାକୁବ୍
 ଆରି ଜସେପର ମାଆ ମରିଯୁମ୍ ଆରି ଜେବଦିର ମାଇଜି ରଇଲାଇ । ୫୭
 ସଞ୍ଚବେଲାଇ ଆରାମାତିଆ ସଅରର ଜସେପ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ପାଉକାର୍
 ଆସି କେବୁଲା । ସେ ମିସା ଗଟେକ୍ ସିସ୍ ରଇଲା । ୫୮ ସେ ପିଲାତ୍କେ
 ବେଢ଼ାଇକରି ଜିସୁର ମଲାମତ୍ ଦାରିଜିବାକେ ଗୁଆରି କଲା । ଜସେପ
 ଗୁଆରୁଲାକେ ପିଲାତ୍ ମଡ଼ ନେବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୫୯ ସେ ଜିସୁର
 ଗାଗଡ଼ ଦାରିଗାଲା ଆରି ଗଟେକ୍ ନୁଆ ତାଦର ଗରଣ୍ଟ୍ରୀର ଗୁଡ଼ିଆଇ ଦେଲା
 । ୬୦ ପାକନାଇ ତାକର ନିଜର ପାଇ କୁନି ରଇବା ଗଟେକ୍ ନୁଆ କବର୍
 ଦେବା ପାଆରେ ସେମା ନେଇ ସଞ୍ଚକଲା ଆରି ସେ ପାଆର ମୁଆଟେ ଗଟେକ୍
 ବଡ଼ଟା ତାତତା ପାକନା ତାବିଦେଇ ଉଚିଗାଲା । ୬୧ ମଗଦିନି ମରିଯୁମ୍
 ଆରି ବିନ୍ ମରିଯୁମ୍ ଜିସୁକେ କବର୍ ଦେଲା ପାଆର ମୁଆଟେ ବସି ରଇଲାଇ
 । ୬୨ ତାର ଆରକର ଦିନର ବିସ୍ତାରବାରେ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି
 ପାରୁସିମନ୍ ପିଲାତ୍କେ ବେଢ଼ାଇ କଇଲାଇ, ୬୩ “ଆଗିଆଁ, ସେ ବେସି
 ମିରୁଆଟା । ବଁଚିରଇଲାବେଳେ ‘ମୁଇ ତିନିଦିନ ପତେ ଆରିତରେକ୍ ଉଚବି’
 ବଲି କଇତେ ରଇଲା । ଏଟା ଆମର ମନେ ଆଚେ । ୬୪ ତେବର ପାଇ ତିନ୍
 ଦିନ୍ ଜାକ ତାକେ କବର୍ ଦେଲାଟାନେ ଜାଗୁଆଲ ଦାରିବାକେ ଆଦେସ୍ ଦିଆସ୍

। ସେନ୍ତି କଲେ ତାର ସିଦ୍ଧମନ୍ ତାର ଗାଗଡ଼ ଚରାଇନେଇ ସେ ଜିବନ୍ ଅଇକରି
ମଲାତେଇଥିନି ଉଚ୍ଚଲା ବଲି କଇନାପାରଦ୍ ।” ସେମନର ଏହୁରି ମିର କାତା
ଜାନାଇବାଟା ସବୁରଟାନେଥିନି ଅଦିକ୍ କେତି ଅଇସି । ୭୫ ପିଲାତ୍ କଇଲା,
“ଗଟେକ୍ ଦଲ୍ ଜାଗୁଆଳମନ୍କେ ନିଆ ଆରି ତାକେ କବର ଦେଲାଟାନେ
କାଇଟା ନ ପୁରଲା ପାରା ଜାଗାଆ ।” ୭୬ ସେମନ୍ ଜାଇକରି ଜିସୁକେ କବର
ଦେଲାଟାନେ ଜାଗିବାକେ ସନିଆମନ୍ ଟିକ୍ କଲାଇ । କବର ମୁଆଟେ ତାବି
ରଇବା ପାକନା ଉପରେ ସିଲୁମାରି ଜାଗୁଆଳମନ୍କେ ଜାଗାଇଲାଇ ।

୭୭ ବିସ୍ରାମବାରର ଆରକର ଦିନେ, ରଇବାର ସାକାଲେ ମର୍ଦଲିନି
ମରିଯୁମ୍ ଆରି ବିନ୍ ମରିଯୁମ୍ ଜିସୁକେ ସଞ୍ଚୁଇରଇବା କବର ଦେକ୍ବାର
ଗାଲାଇ । ୭ ସେହନିବେଳେ ଥଟାତ ଦରତନି ବୁଲ୍ବୁଲିଗାଲା । ଏବେ ଦେକା!
ମାୟରୁର ଗଟେକ୍ ସରଗ ଦୁଇ ଉଦ୍‌ବିର ଆସି, କବର ମୁଆଟେ ତାବିରଇଲା
ପାକନା ଦୁଲ୍ଗୁଡ଼ାଇଦେଇ ତାର ଉପରେ ବସି ରଇଲା । ୮ ତାର ଶୁଲାଇ
ଗାଗଡ଼ ବିଜଳି ପାରା ଜଟକ୍ରତେରଇଲା ଆରି ସେ ପିନ୍ଦିରଇବାଟା ବରପ୍ ପାରା
ଚିର ଦିନ ରଇଲା । ୯ ଜାଗୁଆଳମନ୍ ଦୁଇକେ ଦେକି ତରି ତରି ତରି ଗାଲାଇ
ଆରି ମଲା ଲକ୍ଷପାରା ଅଇଗାଲାଇ । ୧୦ ସରଗର ଦୁଇ ମାଇଜିମନ୍କେ
କଇଲା, “ଡରା ନାଇ । ମୁଇ ଜାନି, ତମେ କୁରସେ ମରିରଇବା ଜିସୁକେ
ଦେକ୍ବାର ଆସିଆଗାସ୍ । ୧୧ ସେ ଇତି ନାଇ । ସେ କଇଲା ଇଷାବେ ଆରି
ତରେକ ଉଠି ଆଗେ । ଆସି ଦେକା, ଇତି ତାର ମଲା ଗାଗଡ଼ ସଞ୍ଚୁଇରଇଲାଇ
।” ୧୨ “ତମେ ଦାପ୍ରରେ ଜାଇ ତାର ସିଦ୍ଧମନ୍କେ କୁଆ, ସେ ଆରି ତରେକ ଜିବନ୍
ଅଇଆଗେ ଆରି ତମର ଆଗେ ଆଗେ ଗାଲିଲି ଗାଲା ଆଗେ । ତମେ ତେଇ
ତାକେ ଦେକ୍ଷା । ମୁଇ ଜାଇଟା କଇଲି ମନେ ରକିରୁଆ ।” ୧୩ ଏ କାତାସୁନି
ସେମନ୍ ଦାପ୍ରର କବରଦେଲା ଟାନେଥିନି ସିଦ୍ଧମନ୍ର ଲଗେ ପାଲାଇଲାଇ
। ତରିକରି ରଇଲେ ମିଥା, ତାକର ମନେ ବେଦି ସାରଦା ଜାନିପାରିତେ
ରଇଲାଇ । ୧୪ ସେଦାପ୍ରରେ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ବେଢ଼ାଇ କଇଲା, “ତମ୍କେ
ସାନ୍ତୁ ମିଲା!” ସେମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ ଜାଇ ତାର ପାଦ ଦାରି କୁଆର କଲାଇ ।
୧୫ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଡରା ନାଇ । ମର ବାଇମନ୍କେ କୁଆ, ସେମନ୍
ଗାଲିଲି ଆସଦ । ତେଇ ସେମନ୍ ମନେ ଦେକ୍ବାଇ ।” ୧୬ ମାଇଜିମନ୍
ତେଇଥିନି ଇଣ୍ଡିଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ଜିବାବେଲେ ଜିସୁକେ କବର ଦେଇ
ରଇବାଟାନେ ଜାଣି ରଇଲା କେତେଟା ସନିଆମନ୍ ନଅରେ ବାଉଡ଼ି ଗାଲାଇ ।

ଜାଇକରି ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ଦକେ ଏ ସବୁ ଅରଲାଟା ଜାନାଇଲାଇ । ୧୭
ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ପାର୍ତ୍ତିନମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିସି କୁହ ପାଁବଲାଇ । ସେମନ୍
ପନିଆମନ୍ଦକେ ବେଷି ତାବୁ ଲାହୋଦର କଇଲାଇ, ୧୯ ତମେ କୁଆ “ଆମେ
ରାତିଆ ସଇଦେଇ ରଇଲା ବେଳେ ତାର ସିସମନ୍ ଆସି ତାର ମଲା ଗାଗଡ଼
ଚରାଇ ଦାରିଗାଲାଇ । ୨୦ ଜଦି ପାସନ୍ଦକାରିଆ ଏ କାତା ନ ସୁନ୍ଦେ, ବଇଲେ
ତମର ଦସ୍ତ ନାଇ ବଲି ଆମେ ବୁଜାଇ ଦେବୁ । ଏ ବିସଇନେଇ ତମେ ଦାନ୍ତ
ଉଆନାଇ ।” ୨୧ ପନିଆମନ୍ ତାବୁ ନେଇକରି, ସେମନ୍ଦକେ କଇରଇଲା
ଇସାବେ କାମ୍ କଲାଇ । ସେମନ୍ ସେବେଲେ ଜେନ୍ତି କଇରଇଲାଇ, ଜିରଦିମନ୍
ଆଜିକେ ଜାକ ଯେ କାତା ଜାନାଇଲାଇନି । ୨୨ ଜିସୁ କଇବା ଇସାବେ ତାର
ଏଗାରଟା ସିସମନ୍ ଗାଲିଲିର ଗଟେକ୍ ତଞ୍ଚର ଉପରେ ଗାଲାଇ । ୨୩
ଜିସୁକେ ତଞ୍ଚର ଉପରେ ଦେକି ସେମନ୍ ତାକେ ଜୁଆର କଲାଇ । କେତେ
ଲକ୍ ବିସବାସ କରତ୍ ନାଇ । ୨୪ ଜିସୁ ସେମନର ଲଗେ ଜାଇ କଇଲା,
“ସରଗ ଆରି ମରପୁରର ସବୁ ଅଦିକାର ମକେ ଦିଆଅଇଲା ଆରେ । ୨୫
ତେବେ ତମେ ଦେସମନ୍ଦକେ ରଇବା ସବୁ ବାସାର ଲକ୍ମନର ଲଗେ ଜାଇ,
ସେମନ୍ଦକେ ମର ସିସ୍ କରାଆ । ବାବା, ପଥ ଆରି ସୁକଳ୍ ଆଦିମାର ନାଉଁଦାରି
ସେମନ୍ଦକେ ତୁବନ୍ ଦିଆସ । ୨୬ ଆରି ମୁଇ ଜନ୍ ସବୁ ସିକିଆ ଦେଇଆଚି,
ସେଟା ମାନା ବଲି ସିକାଆ । ଆରି ମନେ ରଥ, କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ ଜୁଗ ମୁଇ
ସବୁବେଲେ ତମର ସଞ୍ଚ ରଇବି ।” (aiōn g165)

ମାରକ

୧ ଏଠା ଅଇଲାନି ପରମେସରର ପଥ ଜିଷୁ କିରିସଟର ନିମାନ୍ କବରର ଆରାମ୍ । ୨ ଏଠା ଏନ୍ତାର ଆରାମ୍ ଅଇଲା । ଜିସାଯୁ ବବିଷ୍ଟବକ୍ତାର ସାସତରେ ଜେହାର ଲେକାଅଇଲା ଆଚେ, ପରମେସର କଇଲା, ଦେକା ମୁଇ ମର କବର ଜାନାଇକେ ତମର ଆଗେ ପାଟାଇଲିନି, ସେ ତମର ବାଟ୍ ତିଆର କରସି । ୩ ତାର ସର ମରୁବାଲି ବୁଝଁ ଆଉଲିଅଇକରି ସୁନାଇଲାନି ମାପରୁର ବାଟ୍ ତିଆର କରା, ତାରପାଇ ବାଟ୍ ସଲକାଆ । ୪ ତାରପତେ ଏ ସବୁ କାତା ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲା, ଜେତେବେଳେ, ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନ୍ ମରୁବାଲିବୁଝଁ ଆସି ପାପ୍ କେମାର ଲାଗି ବଲି ପାପଟାନେଅନି ବାଉଡାଇବା ବିସଇ କଇବାର ଦାରଲା । “ତମର ପାପ୍ କେମା ଅଇବାକେ ପାପଟାନେ ମନ୍ ବାଢ଼ିଲାଇ ତୁବନ୍ ନିଆ । ପରମେସର ତମର ପାପ୍ କେମା କରସି ।” ୫ ସେହିକିବେଳେ ଜିରଦାଦେସର କେତେକ୍ ଲକ୍ ଆରି ଜିରୁପାଲାମ୍ ରାଇଜର ସବୁ ଲକ୍ମନ୍ ବାରଇକରି ଜଅନର୍ କାତା ମୁନ୍ ବଲି ଆଇବାର ଦାରଲାଇ । ଆରି ନିଜର ନିଜର ପାପକଲାଟା ମାନିକରି ଜରଦନ୍ ଗାଡ଼େ ତାରତେଇଅନି ତୁବନ୍ ନେଲାଇ । ୬ ଜଅନ୍ ଉଟେର ଚେଣ୍ଟିଷ୍ଟ୍ ତିଆର ଅଇଲା ଲୁଗା ପିନ୍ଡି, ପଶୁ ଚାମର ଆଁଟାବେତା ଆଁଟାଇ ବାନ୍ତି ଅଇତେରଇଲା । ତାର କାଦି ଅଇଲା ଚିରକା ଆରି ବନର ମୁ । ୭ ସେ ଜାନାଇକରି କଇବାର ମୁଲିଆଇଲା, “ମର ପତେ ଗଟେକ୍ ବେଶି ବପୁର ଲକ୍ ଆଇସି, ତାର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇକରି ତାର ଗତର ପାଣ୍ଡିଲ ବେଢ଼ିବାର ମିଥା ମର ଅଦିକାର ନାଇ । ୮ ମୁଇ ତମଙ୍କେ ପାନିତେଇ ତୁବନ୍ ଦେଲିନି, ମାତର ସେ ତମଙ୍କେ ସୁକଳ୍‌ଆତମାଇ ତୁବନ୍ ଦେଇସି ।” ୯ ସେହିକିବେଳେ ଜିଷୁ ଗାଲିଲି ଜାଗାର ନାଜରିତ୍ ଗାଡ଼େ ଅନି ଆସି ଜରଦନ୍ ଗାଡ଼େ ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନର୍ ଟାନେ ତୁବନ୍ ନେଲା । ୧୦ ସେ ପାନିତେଇ ଅନି ବାରଇ ଆଇବାବେଳେ, ସରଗ୍ ଉଗାତି ଅଇ ପରମେସରର ଆତମା ପରୁଆ ପାରା ଅଇ ଜିଷୁର ଉପରେ ଉଡ଼ି ଆଇବାଟା ସେ ଦେକଲା । ୧୧ ଆରି ସରଗେଅନି ଗଟେକ୍ ସର ସୁନିଆଇଲା, “ତୁଇ ମର ଆଲାଦର ପିଲା, ତରଟାନେ ମୁଇ ବେଶି ସାରଦା ।” ୧୨ ସେଦାପରେ ସୁକଳ୍ ଆତମା ଜିଷୁକେ ମରୁବାଲି ବୁଝଁ ପାଟାଇଲା । ୧୩ ମରୁବାଲି ବୁଝଁ ତାଲିସ୍ ଦିନ୍ ରଇଲାବେଳେ, ସଇତାନ୍ ତାକେ ପାପକରାଇବାକେ ଚେସ୍ଟା କରତେରଇଲା । ସେ ଜାଗାଇ ବନର ଜୀବିମନ୍ ରଇଲାଇ, ଆରି ସରଗର ଦୁଃମନ୍ ଆସି

ତାର ସେବା କରିଦେଇଲାଇ । ୧୪ କେତେଦିନ ଗାଲାପତେ ଏରଦୂରାଜା
 ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନ୍ତକେ ବନ୍ତି ଗରେ ସଞ୍ଚଳିଲା ପତେ ଜିସୁ ଗାଲିଲି ଗାଁ
 ବାରତିଆସି, ପରମେସରର ନିମାନ୍ କବର ପୁନାଇବାର ଦାରିଲା । ୧୫
 “ସମାନ୍ ବେଳା ଆଇଲା, ପରମେସରର ରାଇଜ୍ ଲଗେ କେଢ଼ିଲା ଆବେ ।
 ତମେ ପାପେ ଅନି ମନ୍ ବାଦତାଇକରି ନିମାନ୍ କାତାଇ ବିସ୍ବାସ କରା ।” ୧୬
 ଜିସୁ ଗାଲିଲି ପମ୍ବୁର କଣ୍ଠିବାଟେ ଜିବା ବେଳେ ସିମାନ୍ ଆରି ତାର ବାଇ
 ଆନ୍ତରିଆଙ୍କେ ସମଦ୍ବୁରେ ବଇଜାଳ ପାକାଇବାଟା ଦେକିଲା, ସେମାନ୍ ମାର ଦାରୁ
 କେଉଚମନ୍ ରଇଲାଇ । ୧୭ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ମର ସଞ୍ଚ ଆସା,
 ମୁଇ ତମଙ୍କେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପରମେସରର ବାଟେ ଆନ୍ତବା ବିସର ସିକାଇବି
 ।” ୧୮ ସେବାପ୍ରେ ସେମାନ୍ ଜାଲ୍ ତାତି ଜିସୁର ପତେ ପତେ ଗାଲାଇ ।
 ୧୯ ପତେ କଣ୍ଠେକ୍ ଦୁଇ ଜାଇ ଜେବଦିର ପଥମନ୍ ଜାନୁବ୍ ଆରି ତାର ବାଇ
 ଜଅନ୍ତକେ ତଞ୍ଚାଇ ଜାଲ୍ ସାଜାଡ଼ବାଟା ଦେକିଲା । ୨୦ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ
 ଦେକିଲା ଦାପ୍ରେ ତାକିଲା, ଆରି ସେମାନ୍ ତାକର ବାବା ଜେବଦିକେ ଆରି
 କୁଳିଆରମନ୍ତକେ ତଞ୍ଚାଇ ତାତି ତାର ସଞ୍ଚ ଗାଲାଇ । ୨୧ ପତେ ଜିସୁ ଆରି
 ତାର ସିସମନ୍ କପରନାଉମେ ଗାଲାଇ, ଆରି ବିସ୍ଵରାମବାର କେଢ଼ିଲାକେ ସେ
 ଜିଉଦିମନ୍ତର ପାରତନା ଗରେ ପୁରି, ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସିକାଇବାର ଦାରିଲା । ୨୨
 ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ସିକିଆ ସୁନି କାବା ଅଇଗାଲାଇ, ସେ ସାସ୍ତର ସିକାଉପାରା
 ନ ସିକାଇ, ନିଜର ଅଦିକାର ସଞ୍ଚ ସିକିଆ ଦେଇତେ ରଇଲା । ୨୩ ସେ
 ଦାପ୍ରେ ସେମନ୍ତର ପାରତନା ଗରେ ଗଟେକ୍ ତୁମା ଦାରିଲା ଲକ୍ କିରକିରି
 କରି ଜିସୁକେ କଇଲା, ୨୪ “ଏ ନାଜରିତ ଗତର ଜିସୁ, ତୁଇ କାଇକେ ଆମଙ୍କେ
 ଅରିଆନ୍ କଲୁସନ୍ତି? ତୁଇ କାଇ ଆମଙ୍କେ ବିନାସ କରିବାକେ ଆଇଲୁସ କି?
 ତୁଇ କେ, ସେବା ମୁଇ ଜାନି, ତୁଇ ଅଇଲୁସନ୍ତି ପରମେସରର ସୁକଳ ଲକ୍ ।”
 ୨୫ ଜିସୁ ତୁମାକେ ଦମକାଇ କରି କଇଲା, “ରୁପ ଅ, ଆରି ଏ ଲକ୍ଷତେଇ ଅନି
 ବାରଇ ଜା ।” ୨୬ ସେତୁକି ବେଳେ ତୁମା ତାକେ ମତିପିଞ୍ଜ୍ର ବେଶି କିରକିରି
 କରି ତାରଲଗେ ଅନି ବାରଇଗାଲା । ୨୭ ତେବରପାଇ ପାରତନା ଗରେ
 ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ କାବା ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ତାକର ତାକର ବିତରେ କୁଆବଲା
 ଅଇଲାଇ । “ଏବା କେନ୍ତାର? ଏଚାତା ଅଦିକାର ସଞ୍ଚର ନୁଆ ସିକିଆ । ତୁମା
 ଆଦମାମନ୍ ମିଥା, ସେ ତିଆରିଲାଟା ମାନ୍ତାଇନି ।” ୨୮ ସେତୁକିବେଳେ
 ଜିସୁର କାତା ଗାଲିଲିର ଚାରିବେତୁତିର ଗାଉଁମନ୍ତକେ କେଟିଗାଲା । ୨୯

ତାର ପଚେ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ପାରତନା ଗରେ ଅନି ବାରଇ ଜାକୁର
 ଆରି ଜଥନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ସିମନ୍ ଆରି ଆନ୍ତୁରିୟର ଗରେ ଗାଲାଇ । ୩୦ ତେଇ
 ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ସିମନର ପାଢ଼ରି ଜରକେ ପଇରଇଲା ବିପଇ ଜିସୁକେ
 କଇଲାଇ । ୩୧ ସେଟାରପାଇ ଜିସୁ ଜାଇ ସିମନର ପାଢ଼ରି ଆତେ ଦାରି
 ଉଠାଇଲା, ସେଦାପରେ ତାର ଜର ତାତିଗାଲା, ଆରି ସେ ଜାଇ ସେମନଙ୍କେ
 ସେବା କରିବାର ଦାରଲା । ୩୨ ସଞ୍ଚ୍ଚ ବେଲାଇ ବେଳ ବୁଢ଼ିଗାଲା ପଚେ,
 ଲକ୍ଷମନ୍ ଜରର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଆରି ତୁମାଦାରି ରଇବା ସବୁଲକ୍ଷମନ୍କେ ଜିସୁର
 ଲଗେ ଆନ୍ତବାର ଦାରଲାଇ, ୩୩ ଆରି ଗାଉଁର ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ଗରର ଦୁଆରେ
 ବୁଣ୍ଡିଲାଇ । ୩୪ ସେହିକିବେଳେ ସେ ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର ରଗ ଅଇରଇବା
 ଜବର ରଗି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିମାନ୍ କଲା ଆରି ଜବର ତୁମାମନ୍କେ ତାତାଇଲା,
 ମାତର ସେ ତୁମାମନ୍କେ କାତା କଇବାକେ ଦେଖନାଇ । କାଇକେବଇଲେ
 ତୁମାମନ୍ ଜିସୁ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆଇଲାଆତେ ବଲିକରି ଜାନି
 ରଇଲାଇ । ୩୫ ଆରିକର ସାକାଲେ କୁକୁଡ଼ା ତାକ୍ ବେଲାଇ ଜିସୁ ଉଚି
 ଗରେଅନି ବାରଇ ଜାଇ ଗଟେକ୍ କିନରା ରଇବା ଚିମ୍ବା ଜାଗାଇ, ଜାଇ
 ପାରତନା କରିବାର ଦାରଲା । ୩୬ ସେହିକିବେଳେ ସିମନ୍ ଆରି ତାର
 ସଞ୍ଚ୍ଚରିଲକ୍ ତାକେ କଜ୍ବାର ଗାଲାଇ, ୩୭ ଜେତେବେଳ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ
 ବେଟ୍ ଅଇଲାଇ, ଆରି କାବାଆଇ ତାକେ କଇଲାଇ, “ସବୁ ଲକ୍ ତମଙ୍କେ
 କଜ୍ବାଇନି ।” ୩୮ ସେହିକିବେଳେ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଆସା, ଆମେ
 ରଇବା ବିନ୍ ବିନ୍ ଗାଉଁମାନ୍କେ ଛୁ, କାଇକେବଇଲେ ସେ ଜାଗାମାନ୍କେ ମିସା
 ମୁଇ ପରମେସରର କାତା କଇବି । କାଇକେବଇଲେ ସେଟାରପାଇସେ ମୁଇ
 ଆଇଲିଆଚି ।” ୩୯ ଆରି ଗାଲିଲିର ସବୁଟାନେ ବୁଲି ବୁଲି ସେମନର ସବୁ
 ପାରତନା ଗରେ, ମାପ୍ରବୁର କାତା ସୁନାଇଲା, ଆରି ତୁମା ଦାରଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ତାତାଇଲା । ୪୦ ସେହିକି ବେଳେ ଗଟେକ୍ ବଢ଼ ରଗି ତାର ଲଗେ ଆସି
 ମାଣ୍ଡିକଟା ଦେଇ ତାକେ ବାବୁଜିଆ କରି କଇଲା, “ତମେ ଜଦି ମନ୍ଦକଲେ
 ମକେ ସୁକଳ କରି ପାରସା ।” ୪୧ ତେଇ ସେ ତାକେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲା ଆରି
 ଆହ ଲାମାଇ କରି ତାକେ ଚିଛକରି କଇଲା, “ମୁଇ ମନ୍ କଲିନି, ତୁର ସୁକଳ
 ଅ ।” ୪୨ ସେଦାପରେ ବଢ଼ ରଗ ତାର ଲଗେ ଅନି ଦୂରଅଇଲା ଆରି ସେ
 ସୁକଳ ଅଇଗାଲା । ୪୩ ଆରି, ଜିସୁ ସେ ଲକ୍ଷକେ ତାର୍ପଞ୍ଚ ଆଦେସ୍ ଦେଇ
 ସେଦାପରେ କଇ ପାଟାଇଲା । ୪୪ “ଜାଗରତ୍, ମୁଇ ତକେ ସୁକଳ କଲି

ବଲି କାକେ ମିଥା କ ନାଇ, ମାତର ଜା ଆରି ନିଜେ ପୁଜାରିକେ ଦେକାଇ ଅଧିକାରି ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ବିରୁ ପରମେସରକେ ଦେବାକେ ଆଦେସ୍ଥ ଦେଲାଆଛେ, ସେ ଲସାବେ ଦେସ୍ । ଏଗାର ଲାଗି ତୁଳ ସୁକଳ ଅଇଜାଇଆହୁସ୍ ବଲିକରି ପୁଜାରି ସବୁଲକର ମୁଆଟେ ପାକି ଦେଅ ।” ୪୫ ମାତର ସେଲକ୍ ବାରଇ ଜାଇ ଜିସୁ ସୁକଳ କରିଇବା କବର୍ ଏତେକ୍ ରାତୁକରି କଇବୁଲିଲାଇ ଜେ, ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନର ଦେକ୍ତେ ଦେକ୍ତେ କନ୍ ଗାଉଁମନ୍ତକେ ମିଥା ଜାଇ ପୁରି ନାପାରିଲା । ମାତର ବାଇରେ ଜାଇ ଚିମରା ଜାଗାମନ୍ତକେ ରଇଲା । ଅଇଲେ ମିଥା ଲକ୍ଷମନ୍ ଚାରିଦିଗେ ଅନି ତାର ଲଗେ ଆଇବାର୍ଦାରିଲାଇ ।

୨ କେତେଦିନ୍ ଗାଲା ପଚେ ଜିସୁ ଆରି ତରେକ୍ କପରନାରମେ ବାଆହିଲାକେ, ସେ ଗରେ ଆଗେ ବଲି ଆଲା ଅଇଗାଲା । **୨** ସେ ଗରେ ଏତେମାଣ୍ଟୁ ଲକ୍ ଜମଳାଇ ଜେ, ଦୁଆରେ ମିଥା ଟାନ୍ ଦାରିନାପାରିଲା, ଆରି ଜିସୁ ସେମନର ଲଗେ ପରମେସରର ବାକିଅ ସୁନାଇବାର ଦାରିଲା । **୩** ସେତୁକି ବେଳେ କେତେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ୍ ତେରେଣ୍ଟୁ ରଗିକେ ବଇକରି ତାର ଲଗେ ଦାରିଆଇଲାଇ । ତାକର ବିଦରେ ଅନି ତାରିଲକ୍ ରଗିକେ ବଇରଇଲାଇ । **୪** ମାତର ଲକ୍ଷମନ୍ ଚିପାଟେଲା ଅଇରଇଲାଇକେ, ତାକେ ଜିସୁର ଲଗେ ନେଇ ନାପାରିଲାଇ । ନାପାରିକରି, ଜିସୁ ଜନ୍ମଟାନେ ରଇଲା, ତେଇର ତାନି ବଢ଼ଟା କାଣାକରି, ରଗିକେ କର୍ ମିସ୍ତେ ତାର ମୁଆଟେ ସିଦା ଉତ୍ତରାଇଦେଲାଇ । **୫** ଜିସୁ ସେମନର ବିସ୍ବାସ ଦେକି ତେରେଣ୍ଟୁ ରଗିକେ କଇଲା, “ବାବୁରେ ମୁଇ ତର ପାପ୍ କେମା କରିଦେଲି ।” **୬** ମାତର ସେ ଗର ବିଦରେ କେତେଟା ସାସ୍ତର ସିକାଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ବସି ନିଜର ନିଜର ମନ୍ ବିଦରେ ବାବିଅଇତେରଇଲାଇ, **୭** “ଏ ଲକ୍ ତେରେଣ୍ଟୁ ରଗିକେ ‘ତର ପାପ୍ କେମା କରିଦେଲି ।’ ବଲି କେନ୍ତି କଇପାରିଲା? ଏ ପରମେସରକେ ନିନ୍ଦା କରସିଆଚେ, ସେ ଗଟେକ୍ ମାପରୁକେ ତାତିଦେଲେ, ଆରି କେ ମିଥା ପାପ୍ କେମା କରି ପାରି କି?” **୮** ସେଦାପ୍ରରେ ଜିସୁ ସେମନ୍ ମନେ ମନେ ଏହୁରି ବାବିଅଇଲାଟା, ନିଜର ଆତମାଇ ଜାନି ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତମେ କରିବାଟା ପଞ୍ଚ ଅଇଲାନି? ବାବୁରେ ‘ମୁଇ ତର ପାପ୍ କେମା କରିଦେଲି ।’ ବଲି କଇବାଟା, କି ‘ଉର ତର କର୍ ବଇ ଇଣ୍ଟିଜା ।’ ବଲିବାଟା? **୯** ମାତର ଗୁଲାଇ ଜଗତର ପାପ୍ କେମା କରିବାକେ ପରମେସର ପାଟାଇଲା

ନରପିଲା ମର ଅଦିକାର୍ ଆଚେ ବଲି ଏବେ ମୁର, ଏ ଲକ୍ଷକେ ନିକ କରି
 ଦେକାଇବି ।” ସେ ଚେରେଡ୍ଜୁ ରଗିକେ କଇଲା, ୧୧ “ମୁର ତକେ କଇଲିନି
 ତର, ତର କହୁ ବର, ନିଜର ଗରେ ବାରିଜା ।” ୧୨ ସେବାୟରେ ସେ ରଗି
 ଉଠି କହୁ ବଇକରି ସବୁ ଲକ୍ଷ ଦେକୁତେ ବାରଇ ଗାଲା । ସେବେଲାଇ
 ପବୁଲକ୍ କାବା ଅଛ ପରମେଷରର ମରମା କରି କରି କଇଲାଇ, “ଆମେ
 ଏନ୍ତାରିଟା କେବେ ମିସା ଦେକି ନ ରଇଲୁ ।” ୧୩ ସେ ଆରିତରେକ ସମ୍ଭୂରର
 କଣ୍ଠିବାଟେ ବାରଇଗାଲା । ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ଲଗେ ଆଇଲାକେ, ଜିୟୁ
 ସେମାନକେ ସିକିଆ ଦେବାର ଦାରିଲା । ୧୪ ଆରି ସେ ଜାଉ ଜାଉ ଆଲ୍ପିଥର
 ପଥ ଲେବିକେ ରମିୟ ସରକାରର ପାଇ ସିସ୍ତୁମାଞ୍ଜିମନ୍ ମାଞ୍ଜିବା ଜାଗାଇ
 ବସି ରଇବାଟା ଦେକି ତାକେ କଇଲା, “ମର ସଞ୍ଚ ଆଉ ।” ତେଇଅନି ସେ
 ତାର ସିସ୍ତୁମାଞ୍ଜିମନ୍ ମାଞ୍ଜିବାଟା ଚାତି ଉଠିକରି ଜିୟୁର ସଞ୍ଚ ଗାଲା । ୧୫
 ପଚେ ଜିୟୁ ଲେବିର ଗରେ ଜାଇ କାଇବା ବେଳେ ବେସି ସିସ୍ତୁମାଞ୍ଜିବା
 ଲକ୍ ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାପି ବଲି କଇତେରଇଲାଇ, ତାର ସିସ୍ତମନ୍ର
 ସଞ୍ଚ ମିସି କାଇତେରଇଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଏନ୍ତାରି ବେସି ଲକ୍ ତାର
 ସଞ୍ଚ ଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୬ ଜିୟୁ ପାପି ଆରି ସିସ୍ତୁମାଞ୍ଜିମନ୍ର ସଞ୍ଚ
 କାଇଲାନି, ଏଟା ଦେକିକରି ପାରୁସି ଦଲର ପାସ୍ତର ସିକାଉମନ୍ ତାର
 ସିସ୍ତମନ୍କେ କଇବାର ଦାରିଲାଇ, “ସେ କାଇକେ ସିସ୍ତୁମାଞ୍ଜିମନ୍ର ଆରି
 ପାପିମନ୍ର ସଞ୍ଚ କାଇଲାନି?” ୧୭ ସେଟା ସୁନି ଜିୟୁ ପାସ୍ତର ସିକାଉମନ୍କେ
 କଇଲା, “ନିମାନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ରପାଇ ତାକ୍ରଦରର ଲତା ନାଇ, ମାତର ନିମାନ୍ ନ
 ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଲତା ଆଚେ । ଜେ ନିଜେ ‘ମୁର ଦରମ୍ ଲକ୍ ।’ ବଲି
 ବାବିଅଇବା ଲକ୍ଷପାଇ ମୁର ଆସିନାଇ, ମାତର ପାପିମନ୍କେ ପାପଟାନେଅନି
 ବାରତାଇବାକେ ଆସିଆଚି ।” ୧୮ ଦୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନର ସିସ୍ତମନ୍ ଆରି
 ପାରୁସିମନ୍ ଉପାସ କରତେ ରଇଲାଇ । ସେବେଲାଇ କେତେଲକ୍ ଆସି
 ଜିୟୁକେ କଇଲାଇ, “ଦୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନର ସିସ୍ତମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍ର
 ସିସ୍ତମନ୍ ଉପାସ କରବାଇ, ମାତର ତର ସିସ୍ତମନ୍ କାଇକେ ଉପାସ ନ
 କରଦି?” ୧୯ ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ବଜିଟାନେ ବିବା ଦାଙ୍ଗତା ରଇବା
 ଜାକ ବିବା ଦାଙ୍ଗତାର ସଞ୍ଚ ରଇବା ଦାଙ୍ଗତାମନ୍ ଉପାସେ ରଇବାଇ କି?
 ନାଇ ନ ରଥନ୍ । ବିବା ଦାଙ୍ଗତା ଜେତେବେଲାଜାକ ରଇସି, ସେ ବେଲାଜାକ
 ସେମନ୍ ଉପାସେ ନ ରଥନ୍ । ୨୦ ମାତର ବେଲା ଆଇସି, ଜେତେବେଳେ

ଲକ୍ଷମନ ଆସି ତାକର ଲଗେ ଅନି ବିବା ଦାଢ଼ୁଡ଼ାକେ ଦାରିଜିବାଇ, ସେବିନେ
ସେମନ ଉପାସ କରିବାଇ । ୨୧ “କେ ନୁଆ ଲୁଗାର ଗରଣ୍ଟ୍ଟା ପୁରନା ଲୁଗାଇ
ନ ସିଲାଏ, ସିଲାଇଲେ ନୁଆ ଗରଣ୍ଟ୍ଟା ପୁରନା ଲୁଗାକେ ଅଦିକ୍ ଚିରି ପାକାଇପି,
ଆରି ଅଦିକ୍ ବଢ଼ଟା କାଣା କରିଦେଇପି । ୨୨ ଆରି କେ ନୁଆ ଅଞ୍ଚଳ ରସ
ପୁରନା ଚାମ୍ ସଞ୍ଚ ତିଆର କଲା ମୁନାଇ ନ ସଞ୍ଚାର, ସଞ୍ଚଳଲେ ସେ ଅଞ୍ଚଳ
ରସ ଆରି ଚାମ୍ ମୁନା ନସିଜାଇପି । ନାଇ ନୁଆ ଅଞ୍ଚଳ ରସ ନୁଆ ଚାମ୍
ମୁନାଇ ସଞ୍ଚଳବାର ଆରେ ।” ୨୩ ଜିସୁ ତରେକ ବିସ୍ରାମବାରେ ତାୟ
ରଇବା କେତେ ବାଟେ ଜାଇତେ ରଇଲା, ଆରି ଜିବାବେଲେ ତାର ସିସମନ୍
ଦାନ କେତେ ଚିତାଇତେ ଗାଲାଇ । ୨୪ ସେ ଜାଗାଇ ରଇବା ପାରୁଯିମନ୍
ଜିସୁକେ କଇଲାଇ, “ଦେକ୍ ବିସ୍ରାମବାରେ ଜନ୍ମଟା କରିବାର ଆମର ବିଦି
ନାଁ । ତର ସିସମନ୍ କାଇକେ ସେଟା କଲାଇନି?” ୨୫ ଜିସୁ ସେମନଙ୍କେ
କଇଲା, “ଆମର ତାକପୁଟା ଆନିଦାଦି ଦାଉଦର ଅବାର ବେଲେ, ସେ ଆରି
ତାର ସଞ୍ଚଳ ଲକ୍ଷମନ ବୁକେ ରଇଲାଇ, ସେହକିବେଲେ ସେ କାଇଟା କରି
ରଇଲା, ସେଟା କାଇ ତମେ କେବେ ପଢାସ ନାଇ କି? ୨୬ ବଡ଼ ପୁଜାରି
ଅବିଯୁତର ବେଲେ ସେ କେନ୍ତି ପରମେସରର ମନ୍ତ୍ରରେ ପୁରିକରି ମାପରୁକେ
ସରପିଦେଲା ଜନ୍ମ ଦରସନି ରୁଟି, ପୁଜାରିମନଙ୍କେ ଚାତିଦେଲେ ଆରି କେ ମିୟା
କାଇବାର ବିଦି ନାଁ, ସେଟା ସେ କାଇଲା, ଆରି ସେ ରୁଟି ନିଜର ସଞ୍ଚଳ
ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ମିୟା ବାଟାକରି ଦେଇରଇଲା ।” ୨୭ ଜିସୁ ସେମନଙ୍କେ କଇଲା,
“ବିସ୍ରାମବାର ଲକ୍ଷମନର ସାଇଜରପାଇ ଅଇଲା ଆରେ, ସେଟା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ
ବିଜାର କରିବାକେ ଅନେକାଇ । ୨୮ ତେବରପାଇ ପରମେସର ପାଟାଇଲା
ନରପିଲା ମୁଲ ବିସ୍ରାମବାରେ ଲକ୍ଷମନ କାଇଟା କରିବାର ଆରେ, କାଇଟା
କରିବାର ନାଇ, ସେଟା କଇବାର ମର ଅଦିକାର ଆରେ ।”

୩ ପତେ ଜିସୁ ଆରି ଗଟେକ୍ ତର ଜିଉଦିମନର ପାରତନା ଗରେ ଗାଲା
। ତେଇ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ତାର ଗଟେକ୍ ଆତ୍ ସୁକିଜାଇରଇଲା ।
୨ ଜିସୁ କେଜାନେ ବିସ୍ରାମ ବାରେ ନିମାନ କରସି ବଲି, ସେମନ ଆଁକି ନ
ମରାଇତେ ଦେକ୍ତେରଇଲାଇ, କାଇକେବଇଲେ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ତାର ବିରୁଦ୍ଧେ
ଦସ ଦାରିପାରିବାଇ । ୩ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ଆତ୍ ସୁକି ଜାଇରଇଲା, ତାକେ
ଜିସୁ କଇଲା, “ଆଉ ମଜାଇ ତିଆ ଅ ।” ୪ ଆରି ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ
ପାଚାରିଲା, “ବିସ୍ରାମବାରେ କାଇଟା କରିବା ନିଅମ? ନିକ କରିବାର କି

ଆସାର କରିବାର? ଜିବନ ବଁଚାଇବାର କି ମରାଇଦେବାର?" ମାତର ସେମନ୍
 କାଇଟା ନ କଇ ଚିମ୍ବାଆଇ ରଇଲାଇ । ୫ ସେବେଳେ ତାକର ମନ୍ ତାର
 ରଇବାଟା ଦେକିକରି ଜିସୁ ଦୁଇଅଇ ରିସାସତ୍ତ୍ଵ, ତାରିବେହୁଡ଼ି ଦେକଲା । ଆରି
 ସେ ଲକ୍ଷକେ କଇଲା, "ଆର ଲାମା ।" ସେ ଲକ୍ଷ ଆର ଲାମାଇଲା, ଆରି
 ତାର ଆର ନିମାନ୍ ଅଇଗାଲା । ୬ ତେଇଅନି ପାରୁମିମନ୍ ସେ ଜାଗାଇଅନି
 ଦାୟରେ ବାରଇ ଜାଇ ଜିସୁକେ ମରାଉ ବଲି ତାର ବିରୁଦ୍ଧେ ଏରଦ୍ ରାଜାର
 ଲକ୍ଷମନରସତ୍ତ୍ଵ ଉପାଇ ପାଇବାର ଦାରିଲାଇ । ୭ ସେହୁକିବେଲେ ଜିସୁ
 ସିସମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ବେଗ୍ଲି କରି, ସମଦୂର କଣ୍ଠିବାଟେ
 ବାରଇ ଗାଲା । ଆରି ଗାଲିଲି ଅନି ବେସି ଲକ୍ଷ ତାର ପରେ ପରେ ଆଇଲାଇ,
 ଆରି ଜିରଦା, ୮ ଜିରୁସାଲାମ୍, ଇଦମ୍, ଜରୁଦନର ଉପର ବାଟେ ରଇବା ସର
 ଆରି ସିଦନର ଚାରିବେହୁଡ଼ିର ଲକ୍ଷ ସେ କରିରଇବା ସବୁ କାମର କାତା ସୁନି
 ତାର ଲଗେ ଆଇଲାଇ । ୯ ସେହୁକିବେଲେ ଚିପାଟେଲା ରଇଲାକେ, ଲକ୍ଷମନ୍
 ଜେନ୍ତ୍ରି ଉପରେ ତାବି ନ ଅଥବା, ତେବେର ପାଇ ଜିସୁ ସିସମନ୍କେ ତାରପାଇ
 ଗଟେକ ସାନ୍ତା ଡଙ୍ଗୁ ଆନି ଜାଗାଇବାକେ ତିଆରିଲା । ୧୦ କାଇକେବଇଲେ
 ସେ ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିମାନ୍ କଲାଜେ ଜରଦୂକା ଅଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ
 ଚିଉଁ ବଲି ଉପରେ ତାବିଆଇ ଜାଇତେରଇଲାଇ । ୧୧ ଆରି ଜେତେବେଲେ
 ଜିସୁକେ କରାପ ଆଭମାନ୍ ଦେକୁତେ ରଇଲାଇ, ସେ ଆଭମାନ୍ ତାର
 ମୁଆଟେ ଅଦ୍ବିତୀ ଆଉଲିଆଇ କଇତେରଇଲାଇ, "ତୁଙ୍କ ଆକା ପରମୋସରର
 ପଥ ।" ୧୨ ମାତର ଜିସୁ ଦୁମାମାନ୍କେ ତାର ବିସଇନେଇ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 କାଇ ବଲି ନ କୁଆ ବଲି ତାରସତ୍ତ୍ଵ ଆଦେସ୍ ଦେଇତେରଇଲା । ୧୩ ଜିସୁ
 ପରବର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଜାଇ, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସେ ମନ୍ କଲା, ସେମନ୍କେ
 ଲଗେ ତାକଲା, ଆରି ସେମନ୍ ତାର ଲଗେ ଆଇଲାଇ । ୧୪ ସେ ବାର
 ଲକ୍ଷକେ ବାରିଲା ଆରି ସେମନ୍କେ ତାର କବର ନେଉ ବଲି ତାକଲା । ଜେନ୍ତ୍ରି
 ସେମନ୍ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇପାରତ୍ ଆରି ସେମନ୍ ତାର କବର ଜାନାଇବାଇ,
 ୧୫ ଆରି ଦୁମାଗାଡାଇବାକେ ଅଦିକାର ଦେଲା । ୧୬ ଜିସୁ ବାର ଲକ୍ଷକେ
 ବାରିଲା, ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ କି ସିମନ୍, ଜାକେ ସେ ପିତର ବଲି ନାଉଁ ଦେଲା, ୧୭
 ଜେବଦିର ପ ଜାକୁବ ଆରି ତାର ବାଇ ଜାନାଇବାକେ ସେ ବିନେରିଗସ୍ ବଲି ନାଉଁ
 ଦେଲା, ଆର ଅରତ୍ ଅଇଲାନି ମେଗନାଦର ପଥମନ୍, ୧୮ ଆନ୍ତୁରିୟ, ପିଲିପ୍,
 ବାରତଲମି, ମାତିଉ, ତମା, ଆଲ୍ପିର ପଥ ଜାକୁବ, ତଦିୟ, କିଣାନିୟ ସିମନ୍,

ଜେ କି ରମିୟ ସରକାରର ବିରୁଦ୍ଧେ ଉଚିତରଙ୍ଗଳା । ୧୯ ଆରି ଲସକାରିୟତିୟ
 ଜିରଦା, ଜେ କି ଜିସୁକେ ସତ୍ରରୁକେ ସରପି ଦେଇରଙ୍ଗଳା । ୨୦ ପତେ ଜିସୁ
 ଗଟେକ୍ ଗରେ ପୁରଙ୍ଗାଳା । ଯେଉଁକି ବେଳେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ତରେକ୍ ଏତେକ୍
 ରୁଣ୍ଟୁଳାଇ ଜେ, ସେ ଆରି ତାର୍ ସିସମନ୍ କାଇବାର ମିଥା ନାପାରଙ୍ଗାଳାଇ ।
 ୨୧ “ଜିସୁକେ କାଇବାକେ ମିଥା ବେଲା ନାଇ ।” ବଲି କଇ ତାକରୁ ଗରର
 ଲକ୍ଷ ସୁନି, ତାକେ ଗରେ ତାକିନେବାକେ ଆଇଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ
 ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ତାର ବୁଦ୍ଧି ବାନାଆଇଗାଲାନି ।” ୨୨ ଆରି, ଜିରୁପାଲାମ୍
 ଅନି ଆସିରଙ୍ଗବା ସାସ୍ତର ସିକାଉମନ୍ କଇଲାଇ, “ଆକେ ହୁମାମନର
 ନେତା ବାଲ୍ଜିବୁଲ୍ ଦାରିଆଚେ, ଆରି ହୁମାମନର ନେତାର ବପୁସ୍ତ୍ର ହୁମା
 ଗାଢାଇଲାନି ।” ୨୩ ସେଉଁକିବେଳେ ଜିସୁ ସାସ୍ତର ସିକାଉମନ୍କେ ଲଗେତାକି
 ଉଦାଅରନ୍ ଦେଇ କଇଲା, “ସଇତାନ୍ କେନ୍ତି ସଇତାନ୍କେ ତାତାଇ ପାରୁସି?
 ୨୪ ଜଦି ଗଟେକ୍ ରାଇଜ୍ ଦୁଇ ବାଗ୍ ଅଇ ନିଜର ବିରୁଦ୍ଧେ ଉଚ୍ଚସି, ତେବେ ସେ
 ରାଜିଆ ବେଶିଦିନ୍ ନ ରଖ । ୨୫ ଗଟେକ୍ ଗର ବାଗ୍ ଅଇ ନିଜର ବିରୁଦ୍ଧେ
 ଉଚ୍ଚସି, ତେବେ ସେ ଗର ବେଶି ଦିନ୍ ନ ରଖ । ୨୬ ସେନ୍ତ୍ରାର୍ଥେ ସଇତାନ୍ ଜଦି
 ବାଗ୍ ଅଇ ନିଜର ବିରୁଦ୍ଧେ ଉଚ୍ଚସି, ତେବେ ସେ ତବିର ଅଇ ରଇ ନାପାରେ,
 ମାତର ତାର ବିନାୟ ଗରସି । ୨୭ “ମାତର କେ ମିଥା ବପୁ ରଇବା ଲକ୍ଷକେ
 ପରତୁମ ନ ବାନ୍ଧନେ, ତାର ଗରେ ପୁରିକରି ସେଲକର୍ ନିଜର ସବୁ ଚରାଇ
 ନେଇ ନାପାରେ, ମାତର ସେ ବପୁ ରଇବା ଲକ୍ଷକେ ଆଗେ ବାନ୍ଧନେ ସିନା ସେ
 ତାର ଗରେ ପୁରି ଚରିପାରସି । ୨୮ “ମୂର ତମକେ ସତ କଇଲିନି, ଲକ୍ଷମନ୍ର
 ସବୁ ପାପ, ଆରି ସେମନ୍ ଜେତେକ୍ ନିନ୍ଦା କାତା କଇ ପରମୋସରର ନିନ୍ଦା
 କଲେ ମିଥା, ସେ ସବୁଜାକ କେମା କରାଆଯି । ୨୯ ଜେକି ସୁକଳାତ୍ମମାର୍
 ବିରୁଦ୍ଧେ ନିନ୍ଦା କାତା କଇସି, ତାକେ କନ୍ କାଲେ ମିଥା ପରମୋସର କେମା ନ
 ଦେଏ, ଆରି ସେ ନ ସାରବା ପାପର ଦସି ଅଇସି ।” (aiōn g165, αἰώνιος
 g166) ୩୦ ତାକେ କାରାପ୍ ଆତ୍ମମା ଲାଗିଆଚେ ବଲି ସାସ୍ତର ସିକାଉମନ୍
 କଇଲାଇକେ, ଜିସୁ ଏନ୍ତାରି କଇଲା । ୩୧ ସେଉଁକିବେଳେ ଜିସୁର ମା ଆରି
 ବାଇମନ୍ ଆସି ବାଇରେ ଟିଆ ଅଇ ଜିସୁକେ ତାକାଇପାଠାଇଲାଇ । ୩୨
 ତେଇ ତାର ଚାରିବେଡ଼ତି ବସି ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ଦେକା,
 ତମର ମାଆ ଆରି ବାଇ ବଇନି ବାଇରେ ରଇ ତମକେ କଜ୍ଜାଇନି ।” ୩୩
 ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “କେ ମର ମା ଆରି ବାଇବଇନିମନ୍?” ୩୪ ସେ

ତାର ଚାରିବେଦ୍ଧତି ବସିରଇବା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଦେକିକରି କଇଲା, “ଏମନ୍ ମର
ମାଆ ଆରି ମର ବାଇ ବଇନି । ୩୪ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ମନ୍ତକଳାଟା
ପୁରାପୁରୁନ୍ କରବାଇ, ସେ ମର ବାଇ, ବଇନି ଆରି ମା ।”

୪ ଜିଷ୍ଠ ଆରିତରେକ୍ ଗାଲିଲି ସମ୍ଭୂର କଣ୍ଠିଟାନେ ସିକିଆ ଦେବାର ଦାରିଲା,
ଆରି ଏତେକ୍ ମାଣ୍ଡ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ଲଗେ ତୁଳିଅଇଲାଇଜେ, ସେ ସମ୍ଭୂରେ
ରଇବା ଗଟେକ୍ ଡଞ୍ଚାଇ ଜାଇ ବସିଲା, ଆରି ଶୁଲାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ସମ୍ଭୂର
ପାଲିକେ ରଇଲାଇ । ୫ ଜିଷ୍ଠ ସେମନ୍କେ ଦେସି ବିସଇ ଉଦାଆରନ୍ ଦେଇ
ସିକାଇଲା । ଆରି ସିକାଇବାବେଲେ ସେମନ୍କେ କଇଲା, ୬ “ସୁନା ଗଟେକ୍
ଚାସି ତାର ବିଆନ୍ ବୁନବାର ବାରଇଲା । ୪ ସେ ବୁନ୍ ବୁନ୍ କେତେକ୍ ବିଆନ୍
ବାଟେ ଅଦରିଲା, ଆରି ଚତୁରମନ୍ ଆସି ସବୁଜାକ ବିଆନ୍ କାଇଦେଲାଇ
। ୫ ଆରି କେତେକ୍ ବିଆନ୍ ଉନା ମାଟିରଇ ତଳେ ପାକନା ରଇଲା ବୁଝଁ
ଅଦରିଲା, ଆରି ମାଟି ଉନା ରଇଲାକେ ଦାୟରେ ଗାଜା ଅଇଲା । ୬ ମାତର,
ବେଳୁ ଉଦ୍ଧିଲାକେ ଗାଜା ଅଇଲାଟା ପଢି ମସରିଗାଲା, ଆରି ଚେର୍ ବେଦି
ନ ରଇଲାଜେ ସୁକିଗାଲା । ୭ ଆରି କେତେକ୍ ବିଆନ୍ କାଟା ବୁଟା ମଜାଇ
ଅଦରିଲା, ଆରି କାଟା ବୁଟାମନ୍ ଉଠି ବଢ଼ିକରି ଗାଜା ଅଇ ସବୁକେ ଚାପି
ପାକାଇଲାଇ । ଚାପିଦେଲାକେ କାଇ ଦାନ୍ ମିଥା ଅଏ ନାଇ । ୮ ମାତର,
ଆରି କେତେକ୍ ବିଆନ୍ ନିକ ବୁଝଁ ଅଦରିଲା ଆରି ଗାଜା ଅଇ ଉଠି ବଢ଼ିକରି
ତିରିସ ଗୁଣି ସାଟେ ଗୁଣି ଆରି ସଏ ଗୁଣି ଜାକ ପସଲ୍ ଦେଲା । ୯ ଆରି
ଜିଷ୍ଠ କଇଲା, “ଜାକେ ସୁନବାକେ କାନ୍ ଆଚେବଇଲେ, ସେ ମନ୍ଦେଇ
ସୁନ ।” ୧୦ ଜିଷ୍ଠ ଗଟେକ୍ଲକ୍ ରଇଲା ବେଲେ ତାରସଙ୍ଗେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍
ଆରି ବାରଟା ସିସମନ୍ ତାକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ତମେ କାଇକେ ଉଦାଆରନ୍
ଦେଇ ସିକାଇଲାସନି?” ୧୧ ଜିଷ୍ଠ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ପରମେସର
ରାଇଜେ ଲୁଚିକରି ରଇଲା ବିସଇ ତମେ ବୁଜିପାରିଲାସନି, ମାତର
ବାଇରେ ରଇବା ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଉଦାଆରନ୍ ଦେଇ କୁଆ ଅଇଲାନି ।” ୧୨
ଜେନ୍ତାରକି “ମୁଇ କରିବା କାମମନ୍ ଦେକିତେ ରଇଲେ ମିଥା ବୁଜି ନାପାରଦ,
ଆରି କଇଲାଟାମନ୍ ସୁନି ସୁନି ମିଥା ନ ବୁଜଦ, ବୁଜିତାଇଆଲେ ସେମନ୍
ପରମେସରର ଲଗେ ବାଅହିତାଇ ଆରି ପାୟ କେମା ପାଇତାଇ ।” ୧୩
ଜିଷ୍ଠ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏ ଉଦାଆରନର ଅରଦ ତମେ ବୁଜାସ ନାଇ କି?
ତେବେ ବିନ୍ ଉଦାଆରନର ଅରଦ କେନ୍ତି ବୁଜିଥା? ୧୪ ଚାସି ପରମେସରର

ବାକିଆ ବୁନ୍ଦି, ୧୫ ଜନ୍ମକମନ୍ ସୁନ୍ଦରାଇ ଆରି ସୁନ୍ଦଲା ଦାୟରେ, ସଇତାନ
 ଆସି ସେମନ୍ତର ଟାନେଅନି ବୁନ୍ଦିରଇବା ବାକିଆ ଜିକି ନେଇସି, ସେମନ୍
 ବୁନ୍ଦିରଇବା ବାହଳଗର ବିଅନ୍ ପାରା । ୧୬ ସେନ୍ତାରୁ ସେ, ଜନ୍ମକମନ୍
 ବାକିଆ ସୁନ୍ଦଲା ଦାୟରେ ସାରଦା ଅଇ ସେଟା ମାନ୍ଦବାଇ, ସେଲକ୍ ପାକନା
 ରଇବା ଜାଗାଇ ଅଦରିଲା ବିଅନ୍ ପାରା । ୧୭ ମାତର ସେମନ୍ତର ଟାନେ
 ଚେର ନ ବେଦିରଏଜେ ଚନେକରପାଇ ବିସ୍ବାସ କରି ରଇବାଇ, ପଚେ
 ବାକିଆରିଲାଗି କଷ୍ଟ କି ତାହନା ଆଇଲେ, ସେ ଦାୟରେ ବିସ୍ବାସ ଚାହିଁ
 ଦେବାଇ । ୧୮ ଆରି ଜନ୍ମକମନ୍ ବାକିଆ ସୁନ୍ଦବାଇ, ମାତର ତାର ଦିନକର
 ବିସଇର ଚିନ୍ତା, ଦନ୍ତ ମାୟା ଆରି ବିନ୍ ବିନ୍ ବିସଇର ଲାଲ୍‌ପାଠାନେ ପୂରିକରି
 ମାୟରୁର ବାକିଆକେ ଚାପିପାକାଇସି, ତେଇ ମାୟରୁର ବାକିଆ ନିକ କାମ୍ ନ
 କରେ । ୧୯ ସେନ୍ତାରି ଅଦେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦିରଇବା କାଟାଲାଟା ବୁଲ୍ଲୁ
 ପାରା । (saṁśāra g165) ୨୦ ବାକିଲକ୍ଷମନ୍ ବାକିଆ ସୁନି ସେଟା ମାନ୍ଦବାଇ ଆରି
 ତିରିସ ଗୁଣ, ସାଟେ ଗୁଣ ଆରି ସାଏ ଗୁଣ ପଲ୍ଲ ଦେବାଇ, ସେମନ୍ ବିଅନ୍ ଅଦରି
 ରଇବା ନିକ ବୁଲ୍ଲ ପାରା ।” ୨୧ ଜିସୁ ଆରିତେରକ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ବତି
 ତସାଇ ମାନ୍ ତଲେ କି କି ତଲେ ସଞ୍ଚାରିବାକେ ନ ଆନନ୍ଦ । ବତି, କୁଦରାଇ
 ସଞ୍ଚାରିବାକେ ତସାଇବାଇ । ୨୨ କାଇକେବଇଲେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଏବେଜାକ
 ନାଜାନି ରଇବା ବିସଇ ଜାନାଇ ଦିଆଅଇସି, ଆରି ଜନ୍ ବିସଇ ସବୁ ଲୁଚି
 ରଇସି, ସେଟା ମୋଲାକରି ଦିଆଅଇସି । ୨୩ ଜଦି ଜାକେ ନିକ ସଞ୍ଚୁ ସୁନ୍ଦବାର୍
 ଆରେ, ସେ ନିକ ସଞ୍ଚୁ ସୁନ୍ଦ ।” ୨୪ ଆରି ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “କାଇଟା
 ସୁନ୍ଦଲାସ୍ତନି, ସେ ବିସଇ ଏତାଇକରି ଜାଗରତ୍ ରୁଆ । ଜନ୍ ନାପେ ତମେ
 ନାୟା, ସେ ନାପେ ପରମେସର ତମ୍ଭକେ ନାପସି, ଆରି ତାରତେଇଅନି
 ଅଦିକ୍ । ୨୫ କାଇକେବଇଲେ ଜାକେ ରଇ, କାମେ ଲାଗାଇରଇସି ତାକେ
 ଅଦିକ୍ ଦିଆଅଇସି, ଆରି ଜାକେ ରଇ, କାମେ ନ ଲାଗାଏ, ତାରଟାନେ
 ଅନି ସେ ଅଳ୍ପ ରଇଲାଟା ମିଥା ନିଆଅଇସି ।” ୨୬ ଆରି ସେ କଇଲା,
 “ପରମେସରର ରାଇଜ ଏନ୍ତାରି । ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ନିଜର ପଦାଇ ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦି
 । ୨୭ ଆରି, ସେ ଦିନବେଳେ କି ରାତିବେଳେ, ସଇଲେ କି କାମ୍ କଲେ ମିଥା
 ବିଅନ୍ କେନ୍ତି ଆଁକରି ବଡ଼ସି, ସେଟା ନାଜାନେ, ୨୮ ଜମି ତାରମନ୍ତକେ ପଲ୍ଲ
 ଉଦ୍ଜାଇସି, ପରତୁମ ପତର, ପଚେ କେହି, ତାରପଚେ ମୁଣ୍ଡ ପୁରୁନ ରଇବା
 କେତ୍ର । ୨୯ ମାତର ଚାସ ପାରିଲା ଦାୟରେ କାଟିବା ବେଲା କେଟିଆଇଲେ,

ତାପି କାର୍ତ୍ତବାକେ ରଇଲା ଲାଗାଇପି ।” ୩୦ ସେ ଆରି ତରେକ୍ କରିଲା, “ଆମେ ପରମେସରର ରାଇଜ୍ କାଇଟା ସଞ୍ଚୁ ସମାନ୍ କରୁ? ନଇଲେ କାଇ ଉଦାଅରନ୍ ପଞ୍ଚ ବୁଜାଇଦେଉଁ? ୩୧ ସେଟା ଗଟେକ୍ ପରସ୍ପ ମୁଣ୍ଡି ପାଗା, ହୁଁଁ ବୁନ୍ଦବା ବେଳେ ସେଟା ପୁରୁତିବିର ସବୁ ମୁଣ୍ଡିତେଇ ଅନି ସାନ୍ତା, ୩୨ ମାତର ବୁନ୍ଦଲେ, ସେଟା ବଢ଼ିକରି ସବୁ ପାଗର ଟାନେଅନି ବହୁ ଅଲପି, ଆରି ତାର କେନ୍ତି ଏହି ବହୁ ବହୁ ଅଇଜାଇପି ଜେ, ସରଗର ତତଳମନ୍ ତାର କେନ୍ତାଇ ବାପା ଅଇବାଇ ।” ୩୩ ଜିୟୁ ଏହି କେତେକ୍ କେତେକ୍ ଉଦାଅରଣ୍ ସଞ୍ଚୁ ସେମନର୍ ବୁଜବା ବୁପୁ ଇପାବେ ବାକିଅ ସୁନାଇତେ ରଇଲା, ୩୪ ଆରି ଉଦାଅରନ୍ ନଇତେ ସେ ତାକର ଲଗେ କାଇ କାତା ନ କଇତେରଇଲା । ମାତର ଜିୟୁ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କେ ନ ରଇଲାବେଳେ ନିଜର ସିସମନ୍କେ ସବୁ ବିସଇ ବୁଜାଇ ଦେଇତେ ରଇଲା । ୩୫ ସେବିନେ ସଞ୍ଚୁ ଅଇଲାକେ ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଆପା, ଗାଡ଼ ସେପାଟେ ଜୁ ।” ୩୬ ସେତ୍କିବେଳେ ସେମନ୍ ଲକ୍ ଗଅଲି ଚାତିକରି, ଜିୟୁ ବସି ରଇଲା, ଗଟେକ୍ ଡଙ୍ଗୁଇ ଜାଇ ବସ୍ତାଇ । ଆରି ବିନ୍ ବିନ୍ ଡଙ୍ଗୁ ମିଥା ତାକର ସଞ୍ଚୁ ରଇଲା । ୩୭ ପରେ ଅଟାତ୍ ବେଦି ବାଉପବନ୍ ଆଇଲା, ଆରି ଲଅତିର ମାତ୍ରକେ ଡଙ୍ଗୁଇ ପାନି ପୁରୁନ୍ ଅଇବାର ଦାରିଲା । ୩୮ ସେତ୍କିବେଳେ ଜିୟୁ ଡଙ୍ଗୁର ପର ଚରୁ ମାର୍ବବା ଲଗେ ମରିଲା ମୁଣ୍ଡିଯାକରି ସଇଦେଇ ରଇଲା । ସିସମନ୍ ତାକେ ଉଠାଇ କଇଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ, ଆମେ ବୁଢ଼ିଜିବୁବେ, ତମ୍ଭେ କାଇ ତେବେନା ନାଇ?” ୩୯ ସେତ୍କିବେଳେ ଜିୟୁ ଉଟି ପବନ୍କେ ଦମ୍ଭକାଇ ଦେଇ ଲଅତିକେ କଇଲା, “ତବିର ଅଇ ଚୁପ୍ ର ।” ସେତ୍କି ବେଳେ ପବନ୍ ବନ୍ଦ ଅଇଲା, ଆରି ସବୁ ତବିର ଅଇଲା । ୪୦ ଆରି ସେ ସିସମନ୍କେ କଇଲା, “କାଇକେ ଏତେକ୍ ଡରିଲାସନି? ତମ୍ଭେ ଏବେଜାକ ମରିଲଗେ ବିସବାସ ନାଇ କି?” ୪୧ ସେମନ୍ ବେଦି ତରି ଜାଇକରି ତାକର ତାକର ବିତରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ, “ତେବେ ଏ କେ ଜେ, ପବନ୍ ଆରି ଲଅତି ମିଥା ତାର ଆଦେସ୍ ମାନ୍ତାଇନି?”

୪ ଜିୟୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ସମଦୁର ସେପାଟେ ରଇବା ଗରାସିଯମନର୍ ଜାଗାଇ କେବଲାଇ । ୫ ଜିୟୁ ଡଙ୍ଗୁଇଅନି ଉତ୍ତରଲା ଦାପରେ ଗଟେକ୍ ତୁମା ଦାଚିରଇବା ଲକ୍ ମସନ୍ନେ ଅନି ବାରଇ ତାକେ ବେଳାଇବାକେ ଆଇଲା । ୬ ସେ ଲକ୍ ମସନ୍ନେ ବାସାଅଇରଇଲା, ଆରି କେ ମିଥା ତାକେ ସିକିଲି ସଞ୍ଚୁ ବାନ୍ତି ନାପାରିତେ ରଇଲାଇ । ୭ ତାକେ କେତେକ୍ ତର ଗତେ କତୁ ଆରି

ଆତେ ସିକିଲି ସଞ୍ଚ ବାନ୍ଧୁଲେ ମିଥା, ସେ ସିକିଲି ସବୁ ଚିତାଇ ଦେଇ, କିନ୍ତୁ
 ସବୁ ବାଞ୍ଛାଇ ପାକାଇତେ ରଙ୍ଗଲା । ତାକେ ବାନ୍ଧି ସଞ୍ଚାଇବାକେ କାରୁ ମିଥା
 ବପୁ ନ ରଙ୍ଗଲା । ୫ ସେ ଦିନ୍ ରାତି ସବୁବେଳେ ମସନେ ଆରି କୁପ୍ଳିତେଇ
 ରଙ୍ଗ କିରକିରତେ ରଙ୍ଗଲା, ଆରି ପାକନା ସଞ୍ଚ ଗାଗତେ ମୁଣ୍ଡ ମାରିଅଇ
 କଣ୍ଠିଆ ବଣ୍ଠିଆ ଅଇଜାଇତେରଙ୍ଗଲା । ୬ ସେ ଜିସୁକେ ଦୁରିକେ ଅନି ଦେକି
 ପାଲାଇ ଆସି ତାର ମୁଆଟେ ଅଦରଲା । ୭ ଆରି ଆଉଲି ଅଇ କିରକିରି କରି
 କଇଲା, “ଏ ସବୁର ଟାନେଅନି ବଢ଼ ପରମେସରର ପ ଜିସୁ, ମର ଟାନେ
 ତମର କାଇ କାମ ଆଚେ? ମୁଇ ତମକେ ପରମେସରର ନାହିଁ ଦାରି ଗୁଆରି
 କରି କଇଲିନି, ମଙ୍କେ କଷ୍ଟ ଦିଆନାଇ ।” ୮ କାଇକେବଇଲେ ଜିସୁ ତାକେ
 ଆଗତୁ କଇତେରଙ୍ଗଲା, “ଏରେ ଡୁମା, ଏ ଲକର୍ଟାନେଅନି ବାରଇ ଜା ।” ୯
 ଆରି, ଜିସୁ ତାକେ ପାଗାଇଲା, “ତର ନାହିଁ କାଇ ନାହିଁ?” ସେ ତାକେ କଇଲା,
 “ମର ନାହିଁ ବାଇନି ଡୁମା, ଏହି ଆମେ ଜବର ଆରୁ ।” ୧୦ ଆରି, ସେ ଲକ୍
 ଜେନ୍ତ୍ରିକି ସେମନ୍ଦକେ ସେ ଜାଗାଇ ଅନି ବାଇରେ ନ ପାଗାଥ ବଳି, ଜିସୁକେ
 ତରକେ ତର ଜୁଆର ବିଆର କଲା । ୧୧ ସେ ଲଗେର କୁପ୍ଳି ପାଲିକେ ବେସି
 ଗୁସ୍ରି ମାନ୍ଦ ଚାରିତେରଙ୍ଗଲା । ୧୨ ଆରି ଡୁମାମନ୍ ଜିସୁକେ ଜୁଆର ବିଆର
 କରି କଇଲାଇ, “ସେ ଗୁସ୍ରିମନର ବିଭରେ ପୁରବାକେ ଆମକେ ପାଗାଆ
 ।” ୧୩ ଜିସୁ ସେମନ୍ଦକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲାଦାପରେ, ସେ ଲକର୍ ଲଗେଅନି
 ଡୁମାମନ୍ ବାରଇକରି ଗୁସ୍ରିମନର ବିଭରେ ପୁରଲାଇ । ସେଭକିବେଳେ, ସେ
 ଆତାର ବିଭକ୍ତିକରି ପାଲାଇଲାଇ ଆରି କୁପ୍ଳି ଅନି ଗସ୍ରିକରି ସମଦ୍ବୁରେ
 ଜାଇ ବୁଡ଼ି ମରିଗାଲାଇ । ଆତାରେ ଗୁସ୍ରି ମାନ୍ଦ ପାକାପାକି ଦୁଇଅଜାରଟା
 ରଙ୍ଗଲାଇ । ୧୪ ଗୁସ୍ରିମନ୍ଦକେ ଚାରାଇତେରଙ୍ଗବା ଲକମନ୍ ପାଲାଇ ଜାଇ
 ଗାହିଁ ଆରି ଗୁଡ଼ାମନ୍ଦକେ ଯେତା ଜାନାଇଲାଇ । ଜାନାଇଲାଟା ସୁନି ଲକମନ୍
 “ତେଇ କାଇଟା ଅଇଲାଆଚେ?” ବଳି ଦେକବାର ଆଇଲାଇ । ୧୫ ଆରି
 ଲକମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ ଆସିକରି ସେ ଡୁମା ଦାରି ରଙ୍ଗଲା ଜନ୍ମଲକ୍କକେ କି
 ଆଗତୁ ବାଇନି ଡୁମା ଦାରିରଙ୍ଗଲା, ସେ ଲକ୍ ନିମାନ ଲୁଗା ପିନ୍ଧିକରି ନିକ
 ଲକରପାରା ବସିରଙ୍ଗବାଟା ଦେକି ଉରିଗାଲାଇ । ୧୬ ଆରି ଜନ୍ମ ଲକମନ୍
 ଦେକିରଙ୍ଗଲାଇ, ସେମନ୍ ସେ ଡୁମା ଦାରିରଙ୍ଗବା ଲକେକ କାଇଟା ଅଇରଙ୍ଗଲା,
 ସେତା ଆରି ଗୁସ୍ରିମନ୍ଦକେ ଅଇଲା ବିସାଇ ସେମନ୍ଦେକ କଇଦେଲାଇ ।
 ୧୭ ତେଇ ଲକମନ୍ ଜିସୁକେ ସେମନର ସନ୍ଧିଅନି ଚାତି ଜିବାକେ ବାବୁଜିଆ

କଲାଇ । ୧୮ ପରେ ଜିସୁ ଉତ୍ତାଇ ଚରବା ବେଳେ ଜନ୍ମଲକ୍ଷକେ ଆଗତୁ ଦୂମା
 ଦାରିରଇଲା, ସେ ଲକ୍ଷ ତାର ସଞ୍ଚ ରଇବାକେ ବାବୁଜିଆ କଲା । ୧୯ ମାତ୍ର
 ଜିସୁ ତାକେ ତେବାଇକରି କଇଲା, “ତମର ଗରେ, ତମର ନିଜର ଲକ୍ଷମନର
 ଟାନେ ଜା, ଆରି ପରମେସର ତରପାଇ ଜନ୍ମ ବଢ଼ କାମ୍ କଲା ଆତେ ଆରି
 ତକେ ଜନ୍ମ ଦୟା ଦେକାଇ ଆତେ, ସେଟା ସବୁ ସେମାନ୍ତକେ ଜାନାଇଦେସୁ
 ।” ୨୦ ତେଇଅନ୍ତି ସେ ଲକ୍ଷ ଜାଇକରି, ଜିସୁ ତାରପାଇ ଜନ୍ମ ବଢ଼ କାମ୍
 କରିରଇଲା, ସେ ସବୁ ଦେକାପଲି ନଅରେ, ଗାଉଁମନ୍ତକେ କଇବୁଲିଲା ।
 ତେଇ ସବୁଲକ୍ଷ କାବା ଅଇଗାଲାଇ । ୨୧ ଜିସୁ ଉତ୍ତା ଲଞ୍ଛି ଜାଇ ଆରିତରେକ
 ବାରତି ଆଇଲାଦାୟରେ, ଜବରଲକ୍ଷ ତାର ଲଗେ ରୁଣ୍ଡିଲାଇ, ଆରି ସେ
 ସମଦୁର କଣ୍ଠୀ ରଇଲା । ୨୨ ସେହକିବେଳେ ଜିରଦିମନର ପାରତନା ଗରର
 ମୁକିଥ, ଜାଇରସ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆସି ଜିସୁକେ ଦେକି ତାର ଗହତଲେ
 ଅଦରିଲା । ୨୩ ଆରି ଦେସି ବାବୁଜିଆ କରି କଇଲା, “ମାର ଟକି ମରବା
 ଉପରେ ଆତେ, ସେ କେନ୍ତି ନିକ ଅଇ ବାହୁଦ୍ଵାରା, ତେବେର ପାଇ ତମେ ଆସି ତାର
 ଉପରେ ଆତ୍ ସଞ୍ଚାରିଦିଆସ ।” ୨୪ ଜିସୁ ତାକର ସଞ୍ଚ ଗାଲା, ଆରି ଗାଦିଲକ୍
 ତାର ପରେ ପରେ ଜିବାର ଦାରିଲାଇ, ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ତ ତାକେ ତାବାତାବି
 ଅଇତେ ରଇଲାଇ । ୨୫ ତେଇ ଗଟେକ୍ ବାର ବରସ ଜାକ ଗାର୍ଜେଅନ୍ତି ବନି
 ଜିବା ମାଇଜିଟକି ରଇଲା । ୨୬ ଜେ କି କେତେ କେତେ ତାକୁଟିରୁଗାନେ
 ଜାଇକରି ମିଥା ସାସ୍ତି ବଗି ସବୁ ବିକିଦେଇ ରଇଲା । ମାତ୍ର ଅଲପମିଥା
 ନିକ ନ ଅଇ ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଇଜାଇତେରଇଲା । ୨୭ ଜେତେବେଳେ ସେ
 ଜିସୁର ବିସଇ ସୁନି, ଲକ୍ଷ ଗାଥିଲି ବିଦରେ ପରବାଟେ ଆସି ଜିସୁର ଲୁଗା
 ଚିଇଲା, କାଇକେବଇଲେ ସେ କଇତେ ରଇଲା, ୨୮ “କେନ୍ତି ମିଥା ମୁର ତାର
 ଲୁଗାଜାଲି ଅଲପ ଚିଇଲେ ନିମାନ୍ ଅଇବି ।” ୨୯ ସେ ଦାପରେ ତାର ବନି
 ଜିସୁ ନିଜର ଟାନେଅନ୍ତି ସକ୍ତି ବାରଇବାଟା ଜାନିକରି ଲକ୍ଷମନର ବାଟେ
 ବୁଲି ଦେକି କଇଲା, “କେ ମର ଲୁଗା ଚିଇଲା?” ୩୦ ତାର ସିସମନ୍ ତାକେ
 କଇଲାଇ, “ତମୋତା ଦେକଲାସନି, ଲକ୍ଷମନ୍ ତମର ଉପରେ ତାବା ତାବି
 ଅଇଗାଲାଇନି ଆରି ତମେ କେନ୍ତି କଇଲାସନି, କେ ମକେ ଚିଇଲା ବଲି?” ୩୧
 ମାତ୍ର ଜେ ଏଟା କରିରଇଲା, ତାକେ ଦେକ୍ବାକେ ସେ ତାରିବେଢ଼ି ଆଂକି
 ବୁଲାଇବାର ଦାରିଲା । ୩୨ ସେହକି ବେଳେ ସେ ମାଇଜିଟକି ତାକେ ଜନ୍ମ

ଜନମା ଗଟିଆରେ, ସେଟା ଜାନି, ତରିକରି ତରତରି ତରତରି ଆସି ଜିସୁର
ଗଢ଼ଲେ ଅଦରି ସବୁ ସଦକାତା କଇଲା । ୩୪ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ନୂନି,
ମରଚାନେ ବିସ୍ବାସ କଲାକେ ତୁଲ ନିମାନ୍ ଅଇ ଆବୁସ୍, ପାନ୍ତିଆଇ ଜା ଆରି
ତର ରଗେଅନି ନିମାନ୍ ଅଇ ର ।” ୩୫ ସେ ଏ କାତା କଇଲା ବେଳେ ଜିଉଦି
ମନର ପାରତନା ଚାଲାଉ ଜାଇରସ୍ତ ଗରେଅନି ଗରେକ ଲକ୍ ଆସି କଇଲା,
“ତମର ନୂନି ମରିଗାଲାବେ, କାଇକେ ଶୁଭୁକେ ଆରି କସ୍ଟ ଦେଲାସ୍ତନି?”
୩୬ ମାତର ଜିସୁ ସେମନ୍ କାତା ଅଇଲାଟା ନ ସୁନ୍ଦରାପାରାଅଇ ପାରତନା
ଚାଲାଉକେ କଇଲା, “ଡରାନାଇ, ଆବକା ବିସ୍ବାସ କରା ।” ୩୭ ଆରି
ପିତର, ଜାକୁବ ଆରି ତାର ବାଇ ଜଅନକେ ଚାତି ଆରି କାକେ ନିଜର ସଞ୍ଚ୍ଚ
ଜିବାକେ ଦେଏ ନାହିଁ । ୩୮ ସେମନ୍ ପାରତନା ଚାଲାଉର ଗରେ ଆଇଲା
ଦାପରେ, ଜିସୁ, ଆଉଲି ଅଇବାଟା ଆରି ବେଷି ମାର୍ଗପ୍ର ଅଇ କାନ୍ତବାଟା
ଦେକିଲା । ୩୯ ମାତର ବିଦ୍ରରେ ଜାଇ ଲକ୍ମାନକେ କଇଲା, “କାଇକେ
ଆଉଲି ଅଇ କାନ୍ତଲାସ୍ତନି? ଏ ନୂନି ମରେ ନାହିଁ, ଅବକା ସଇଦେଇଆରେ ।”
ସେଉଁକି ବେଳେ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ଲାଜ୍ କରାଇ କଇବାର ଦାରିଲାଇ । ୪୦
ମାତର ସେ ସବୁକେ ବାରକରି ଟକିର ଆୟୁବାବାକେ ଆରି ନିଜର ସିସମନର
ସଞ୍ଚ୍ଚ, ତାକେ ଜନ୍ ଲଗେ ତୁଲାଇ ରଇଲାଇ, ସେ ଜାଗାଇ ଗାଲା । ୪୧ ଆରି
ଟକିର ଆତେଦାରି ତାକେ କଇଲା, “ଟଳିତାକୁମ୍!” ବଇଲେ “ଏ ନୂନି ମୁଣଁ
ତକେ କଇଲିନି ଉଚ୍ଚ! ।” ୪୨ ଏତ୍କି କଇଲା ଦାପରେ ଟକି ଉଠି ବୁଲ୍ବାର
ଦାରିଲା, ତାକେ ବାର ବରସ୍ ଅଇରଇଲା । ସେଉଁକିବେଳେ ସବୁଲକ୍ଷମନ୍
ଦେକି ଅଦିକ କାବାଅଇଗାଲାଇ । ୪୩ ଜେନ୍ତି ଆରି, କେ ମିଥା ଟକିକେ ଗଢ଼ିଲା
ବିସଇ ନାଜାନତ୍, ତେବେ ପାଇ ସେ କିରି ଆୟୁବାବାକେ ଅଦିକ ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ
ଆଦେସ୍ ଦେଲା, ଆରି “ଟକିକେ କାଇଟା ଆଲେ କାଇବାକେ ଦିଆସ୍ ।” ବଲି
କଇଲା ।

୭ ଜିସୁ ସେ ଜାଗା ଚାତି, ସାନ୍ତବେଳେ ଅନି ବଢିଆଇଲା ନଥରେ ଆଇଲା,
ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ମିଥା ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଗାଲାଇ । ୭ ବିସରାମିବାର ଆଇଲାକେ,
ସେ ଜିଉଦିମନର ପାରତନା ଗରେ ସିକିଆ ଦେବାର ଦାରିଲା, ଆରି କେତେ
କେତେ ଲକ୍ ତାର କାତା ପୁନି କାବା ଅଇ କଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ ଏ ସବୁଜାକ
କନ୍ତି ଅନି ସିକିଲା? ଆରି, ଆକେ ଏହାରି ଗିଆନ୍ କେ ଦେଲା? ଆରି କେବେ
ନ ଅଇବା କାମର ବପୁ କନ୍ତିଆନି ପାଇଲା? ୭ ଏ ଲକ୍ତା ସେ ବାତଇ

। ସେ ମରିଯୁମର ପଥ, ଜାକୁର, ଜପି, ଜିତଦା ଆରି ସିମନ୍ ତାର ବାଲ
 ଅଇବାଇ । ଆର ବଇନିମନ୍ ତା ଇତି ଆମର ସଞ୍ଚୁ ଆଚହ ।” ଏହାରି କଇକରି
 ସେମନ୍ ତାକେ ମାନନ୍ତ ନାଇ । ୪ ତେଇ ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ନିଜର
 ନଅରର କୁଟୁମର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଆରି ନିଜର ଗରର ଲକ୍ଷକେ ତାତି ବାକି
 ପକୁ ଜାଗାଇ ବାବବାଦିମାନ୍କେ ସନ୍ମାନ୍ ମିଳୁଥି ।” ୫ ସେଜାଗାଇ ଆରି
 କେତେଟା ରତ୍ନମନ୍କେ ସେ ଆର ସଞ୍ଚୁଙ୍କରି ନିକ କରବାଟା ତାତି ଆରି
 କାଇ ନ ଅଇବା କାମ୍ କରିନାପାରିଲା । କାଇକେବଇଲେ ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍
 ତାକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରର ନାଇ । ୬ ଆରି ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ବିସ୍ବାସ୍
 ନ କରବାଟା ଦେକି ଜିୟୁ କାବାଅଇଗାଲା । ୭ ପଚେ ସେ ଚାରିବେଢ଼ିର ଗାଉଁ
 ମନ୍ ବୁଲି ବୁଲି ସିକିଆ ଦେବାର ଦାରିଲା । ଏଡ଼କି ବିଢ଼ରେ ସେ ବାରଟା
 ସିସମନ୍କେ ଲଗେ ତାକି, ଦୁଇ ଦୁଇ ଲକ୍ଷକେ ପାଟାଇବାର ଆରାମ୍ କଲା,
 ସେମନ୍କେ ତୁମାମନ୍କେ ଚାତାଇବାକେ ଅଦିକାର ଦେଲା । ୮ ଜିବାବେଲେ
 ଗଟେକ୍ ତାଙ୍କୁ ଚାତି ବାର କରଚର ପାଇ ରୁଟି କି ବେସନ୍ତିଟାନେ ତାରୁ ନ ନିଆ
 ବଲି ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୯ ମାତର ସେମନ୍କେ ପାଣ୍ଠି ପିନ୍ତବାକେ କଇଲା,
 ପିନ୍ତିରିଲବା ଚକା ଚାତି ଆରି ଗଟେକ୍ ଚକା ନିଆନାଇ ବଲି କଇଲା । ୧୦
 “କେତେବେଲେ ତମ୍କେ ଜାର ଗରେ ତାବିବାଇ ସେ ନଅର ଚାତିଜିବା ଜାକ
 ତେଇସେ ରୁଆ । ୧୧ ଜଦି କନ୍ ନଅରର ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍କେ ନ ନାମନ୍,
 ଆରି ତମର କାତା ନ ସୁନନ୍, ସେ ଜାଗାଇ ଅନି ଆଇବା ବେଲେ ସେମନ୍ର
 ବିରେଦେ ସାକି ଇଘାବେ, ତମର ପାଦର ବୁଲି ପାପ୍ତିଦିଆସ୍ । ଏଟାରିଲାଗି
 ସେ ନଅରର ଲକ୍ଷମନ୍ ଜାନ୍ବାଇ କେ, ପରମେସର ସେମନ୍କେ ତଣ୍ଟ ଦେଇସି
 ।” ୧୨ ସିସମନ୍ ବାରଇ ଜାଇ ଲକ୍ଷମନ୍କେ “ତମର ପାପ୍ ଟାନେଅନି ବାଉଡା
 ।” ବଲି ଜାନାଇଲାଇ । ୧୩ କେତେକ୍ କେତେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ର ଟାନେଅନି ତୁମା
 ଚାତାଇଲାଇ, ଆରି କେତେକ୍ ରତି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଟିକନ୍ ଲାଗାଇ ନିମାନ୍
 କଲାଇ । ୧୪ ଜିୟୁର ନାଉଁ ସବୁବାଟେ ଉତ୍ତର ଅଇଗାଲାକେ, ଏରଦ୍ ରାଜା
 ଜିୟୁର ବିସଇ ସୁନଲା, ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ କଇତେରଇଲାଇ, ତୁବନ୍ ଦେଉ
 ଜଅନ ମରିକରି ଉଠି ଆଚେ, ତେବରପାଇ ଏ ସବୁ ନ ଅଇବା କାମର ସକ୍ତି
 ତାରଟାନେ କାମ କଲାନି । ୧୫ ମାତର ବିନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କଇତେ ରଇଲାଇ,
 ଏ ଏଲିୟ, ଆରି କେ କେ କଇତେ ରଇଲାଇ, ଆଗର ବାବବାଦି ମନରପାରା
 ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ । ୧୬ ମାତର ଏରଦ୍ ଏଟା ସୁନି କଇଲା, “ମୁଇ ଜନ୍ ଜଅନର୍

ମୁଣ୍ଡ କାଟାଇଲି, ସେ ମଳାତେଇଅନି ଉଚିଆରୋ!" ୧୭ ତେବେ ଏହି ନିଜର
 ବାଇ ପିଲିପର ମାଇଜି ଏରଦିଆକେ ବିବା ଅଇ ରଇଲା । ତାକେ ସାରଦା
 କରବାକେ ନିଜେ ଏହି ଲକ୍ଷମନକେ ପାଟାଇ ତୁବନ୍ତ ଦେଉ ଜଥନ୍ତକେ ଦାରି,
 ବାନ୍ଧିକରି ବନ୍ଧି କରବାକେ ଆଦେସ୍ଥ ଦେଲା । ୧୮ କାଇକେବଇଲେ ଜଥନ୍ତ
 ଏହିକେ ତରକେତର କଇତେରଇଲା "ମସାର ନିୟମ ଉପାବେ ନିଜର
 ବାଇର ମାଇଜିକେ ସଞ୍ଚାରବାରୁ ତର ବିଦି ନାଇ ।" ୧୯ ଏହୁରି କଇଲାକେ
 ଏରଦିଆ ଜଥନ୍ତକେ ରିସା ଅଇ ତାକେ ମରାଇବାକେ ମନ୍ତ୍ର କରିତେରଇଲା,
 ମାତର ନାପାରତେ ରଇଲା । ୨୦ କାଇକେବଇଲେ ଏହି ଜଥନ୍ତକେ
 ଗଟେକୁ ଦରମ୍ ଆରି ସୁକଳ୍ମ ଲକ୍ଷ ବଲି ଜାନି ତରତେ ରଇଲା, ଆରି ତାକେ
 ରକିଆ କରବାକେ ତେସ୍ତା କରିତେରଇଲା । କେତେବେଳେ ମିସା ତାର
 କାତା ସୁନ୍ଦରେରଇଲା, ବେଦି କିଲ୍ବିଲ୍ ଅଇତେରଇଲା । ଏଲେମିସା ସେଠା
 ସାରଦା ସଞ୍ଚାର ସୁନ୍ଦରେରଇଲା । ୨୧ ପତେ ଏରଦିଆର ଜାଗ୍ରତେ ରଇବା ଦିନ୍
 କେତେଆଇଲା । ଏରଦର ଜନମ ଦିନେ, ନିଜର ମନ୍ତ୍ରର ମନ୍ତ୍ରର ମନ୍ତ୍ରକେ ଆରି ମୁକିଅ
 ମୁକିଅ ସେନାପତି ଆରି ଗାଲିଲିର ବଢ଼ିବଢ଼ ଲକ୍ଷମନକେ ତାକି, ରାତିଆ
 ଗଟେକୁ ବଜିକିଲା । ୨୨ ତେଇ ଏରଦିଆର ଟକି ବିଦରେ ପୁରି ଏହି ଆରି
 ତାର ସଞ୍ଚାର ବସି କାଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ନାଟକରି ମନ୍ତ୍ରଚାଇ ଦେଲା । ରାଜା
 ଟକିକେ କଇଲା, "ତୁର ଜାଇଟା ମନ୍ତ୍ର କଲୁସ୍ତି ସେବା ମାଞ୍ଚ, ମୁଲ ତକେ
 ଦେବି ।" ୨୩ ଆରି ଏହି ତାର ଲଗେ ପରମାନ୍ କଲା, "ତୁର ଆମଙ୍କେ
 ଜାଇଟା ମାଞ୍ଚଲେ ମିସା, ମୁଲ ରାଇଜର ଅଦ୍ଵ ବାରୁ ଜାକ ତକେ ଦେଇ ଦେବି
 ।" ୨୪ ତେଇଅନି ସେ ବାରଇଜାଇ ତାର ମାଆକେ ପାଚାରିଲା, "ମୁଲ କାଇଟା
 ମାଞ୍ଚବି?" ତାର ମାଆ କଇଲା, "ତୁବନ୍ତ ଦେଉ ଜଥନ୍ତର ମୁଣ୍ଡ ମାଞ୍ଚ ।" ୨୫
 ସେଦାପ୍ରେ ଟକି ରାଜାର ଲଗେ ଆସି ଏଠା କଇ ମାଞ୍ଚଲା, "ତୁର ମକେ ଏବେ
 ତୁବନ୍ତ ଦେଉ ଜଥନ୍ତର ମୁଣ୍ଡ ଗଟେକୁ ତାଲାଇ କାଟି ଦେ ।" ୨୬ ସେକାତା ସୁନ୍ଦି
 ରାଜା ବେଦି ଦୁକ୍କ କଲା ମାତର ନିଜେ କାତା ଦେଇରଇଲାଟା ଆରି କାଇବାକେ
 ବସି ରଇବା ଲକ୍ଷମନରମ୍ପୁଆଟେ ମାଞ୍ଚଲାଟା ନାଇ ବଲି କରିବାକେ ମନ୍ତ୍ର
 କରେନାଇ । ୨୭ ତେବେ ରାଜା ସେଦାପ୍ରେ ଗଟେକୁ ସଇନକେ ପାଟାଇ
 ତାର ମୁଣ୍ଡ ଆନବାକେ ଆଦେସ୍ଥ ଦେଲା, ତେଇ ସଇନ ବନ୍ଧି ଗରେ ଜାଇ,
 ତୁବନ୍ତ ଦେଉ ଜଥନ୍ତର ମୁଣ୍ଡ କାଟିଲା । ୨୮ ଆରି ସେ ମୁଣ୍ଡ ଗଟେକୁ ତାଲାଇ
 ଆନି ଟକିକେ ଦେଲା, ଆରି ଟକି ତୁବନ୍ତ ଦେଉ ଜଥନ୍ତର ମୁଣ୍ଡ ନେଇ ତାର

ମାକେ ଦେଲା । ୨୫ ଜାନ୍ମର ସିଥମନ୍ ତେଜର କବର ପୁନି ଆଇଲାଇ, ଆରି
 ମଲା ମଡ଼କେ ନେଇ ମସନ୍ ତପ୍ତିଲାଇ । ୨୦ ପଚେ ପେରିଦମନ୍ ଜିଷ୍ଠିର
 ଲଗେ ରୁଣ୍ଧିଲାଇ, ଆରି ସେମନ୍ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମଟା କରି ରଇଲାଇ, ଆରି ଜାଇ
 ଜାଇଟା ସିକାଇ ଦେଇରଇଲାଇ, ସେପରୁ ତାକେ ଜାନାଇଲାଇ । ୨୧ ସେହିକି
 ବେଳେ ଜିଷ୍ଠି ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେମନ୍ ମର୍ଯ୍ୟାନ୍ ଆସା ଆମେ ଗଟେକୁ
 କିନରା ଜାଗାଇ ଜାଇ ଚନେକୁ ବିସ୍ତରାମ୍ କରୁ ।” କାଇକେବଇଲେ କେତେକୁ
 କେତେକୁ ଲକ୍ଷ ଆୟ ଜା ଅଇତେରଇଲାଇଜେ ସେମନ୍କେ କାଇବାକେ ମିଥା
 ସୁଜଗ୍ର ନ ମିଳିତେ ରଇଲା । ୨୨ ତେବେ ଜିଷ୍ଠି ଆରି ତାର ସିଥମନ୍ ବାରଇ
 ବେଶିଲି ଜାଇ ଉତ୍ସାହ ବସି ଗଟେକୁ କିନରା ଜାଗାଇ ଗାଲାଇ । ୨୩ ମାତ୍ରରୁ
 ସେମନ୍ ବାରଇ ଜିବାଟା ବେସିଲକୁ ଦେକି ଚିନ୍ମଲାଇ, ଆରି ସବୁ ନଅରେ ଅନି
 ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଲାଇ ପାଲାଇ ଜାଇ ସେମନ୍ର ଆଗତ୍ତୁ କେଢ଼ିଲାଇ । ୨୪ ଜିଷ୍ଠି
 ଉତ୍ସାହଅନି ବାରଇ, ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦେକି ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟାକଲା
 । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ଗର୍ଭ ନ ରଇଲା ମେଣ୍ଟ୍ରାରୀ ପାରା ରଇଲାଇ
 ଆରି ସେ ସେମନ୍କେ କେତେକୁ ବିଷଇ ସିକିଆ ଦେବାର୍ଦାରିଲା । ୨୫ ଏହିକି
 ବିଦ୍ରରେ ବେଳ୍ ବସି ଆଇବାକେ ସିଥମନ୍ ଆସି ଜିଷ୍ଠିକେ କଇଲାଇ, “ଏ
 ଜାଗା ତା ଚିମ୍ବା ଜାଗା ଆରି ବେଳ୍ ମିଥା ବସିଆଇଲାନି, ୨୬ ତେବରପାଇ
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାଗାଇ ଦିଆୟ । ଜେନ୍ତି କି ସେମନ୍ ତାରିବେହିତିର ଗାଉଁ
 ମନ୍କେ ଜାଇ ନିଜର ନିଜର ପାଇ କାଇବାକେ କାଇଟା ମିଥା ଗୋନତ୍ତୁ ।”
 ୨୭ ମାତ୍ରର ଜିଷ୍ଠି ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ ସେମନ୍କେ କାଇଟା ମିଥା
 କାଇବାକେ ଦିଆୟ ।” ସେମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ଆମେ ଜାଇ ଆଏ ମାସର୍
 କୁଳି ତାରୁ ନେଇ ଏମନ୍କେ ରୁଟି ଗେନିଆନି କୁଆଇବୁ କି?” ୨୮ ଜିଷ୍ଠି
 ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମର ଲଗେ କେତେଟା ରୁଟି ଆଚେ? ଜାଇ ଦେକା ।”
 ସେମନ୍ ଦେକିଆସି ତାକେ କଇଲାଇ, “ପ୍ରାଚିଟା ରୁଟି ଆରି ଦୂଇଟା ମାତ୍ର ।”
 ୨୯ ତେଜ ସବୁଲକ୍ଷ ଜେନ୍ତି ଦଳଦଳ ଅଇ କଞ୍ଚିଲି ଗାୟ ଉପରେ ବସିବାଇ,
 ଏଟାରପାଇ ଜିଷ୍ଠି ତାର ସିଥମନ୍କେ ତିଆରିଲା । ୩୦ ସେମନ୍ ସାଏ ସାଏ ଆରି
 ପରାସ ପଚାସ ଲକ୍ଷ ଦାତି ଦାତି ଅଇ ବସିଲାଇ । ୩୧ ପଚେ ଜିଷ୍ଠି ପ୍ରାଚିଟା ରୁଟି
 ଆରି ଦୂଇଟା ମାତ୍ର ଦାରି ସରମ ବାଟେ ଦେକି ପରମୋପରକେ ଦନିଆବାଦ
 ଦେଲା, ଆରି “ରୁଟି ବାହୁଦାର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦିଆୟ ।” ବଳି ସିଥମନ୍କେ ଦେଲା
 । ଆରି, ସେ ଦୂଇଟା ମାତ୍ର ସବୁକେ ବାଟାକରି ଦେଲା । ୩୨ ତେଜ ସବୁଲକ୍ଷ

କାଇକରି ପେଣ୍ଡ ପୁରାଇଲାଇ, ୪୩ ଆରି ସେମନ୍ ବାଢ଼ିଲା ରୁଚି ଆରି ମାର
 ରୁଣ୍ଡାଇ ବାରଟା ତାଲାଇ ପୁରୁନ୍ କଲାଇ । ୪୪ ତେଇ କାଇଲା ଲକ୍ଷମନର
 ବିଦରେ ଅବକା ମନସ୍ ପିଲାମନ୍ ପାଁର ଅଜାର ରଇଲାଇ । ୪୫ ସେଦାପ୍ରରେ
 ଜିସୁ ନିଜର ସିସମନ୍କେ ଡଢ଼ାଇ ବସି ଗାଢ଼ ସେପାଟର ବେଦ୍ସାଇଦାଇ
 ତାର ଆଗତୁ ଜିବାକେ କଇଲା, ଆରି ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ନିଜର
 ନିଜର ଗରମନ୍କେ ପାଟାଇ ଦେଲା । ୪୬ ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାଟାଇଲା
 ପରେ, ପାରୁତନା କରିବାକେ କୁପ୍ରଳିପ୍ରରେ ଗାଲା । ୪୭ ରାତି ଅଇଲାକେ
 ଡଢ଼ା ସମଦୂର ମଜାଇ ରଇଲା, ଆରି ସମଦୂର ପାଲି ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷସେ
 ରଇଲା । ୪୮ ମୁଆଁର ବାଟେ ଅନି ପବନ୍ ଆଇତେ ରଇଲାଜେ ତାର ସିସମନ୍
 ଡଢ଼ା ଗାହିବାକେ କଷ୍ଟ ଅଇବାଟା ଜିସୁ ଦେକ୍ଲା । କୁକୁତା ତାକେ ଜିସୁ
 ସମଦୂର ଉପରେ ଲଣ୍ଠି ଲଣ୍ଠି ସେମନର ଲଗେ ଗାଲା, ଆରି ସେମନକେ ବାଟ୍
 ଦେଇ ଜିବାଟା ସିସମନ୍ ଦେକ୍ଲାଇ । ୪୯ ମାତର ସେମନ୍ ଜିସୁ ପାନିତେଇ
 ଲଣ୍ଠିବାଟା ଦେକି ଦୁମା ବଲି ବାବି କିରକିରିଲାଇ । ୫୦ କାଇକେବଇଲେ
 ସବୁଲକ୍ ତାକେ ଦେକି କିଲ୍‌ବିଲ୍ ଅଇଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ସେଦାପ୍ରରେ ଜିସୁ
 ସେମନର ସନ୍ତ୍ର କାତା ବାରତା ଅଇ ସେମନକେ କଇଲା, “ଉରାନାଇ ସାଆସ
 ଦାରା, ଏଗାତା ମୁଇ ।” ୫୧ ଆରି, ସେ ସେମନର ଲଗେ ଜାଇ ଡଢ଼ାଇ ଚଗ୍ଲା,
 ଆରି ପବନ୍ ବନ୍ଧ ଅଇଲା । ତେଇ ସେମନ୍ ମନେ ମନେ କାବା ଅଇଗାଲାଇ,
 ୫୨ କାଇକେବଇଲେ ପାଁରଟା ରୁଚିର ଗର୍ବନାଇଅନି ଜିସୁ କେ ବଲି ବୁଝି ନ
 ରଇଲାଇଜେ ସେମନର ବୁଦି ଗୁପିଜାଇରଇଲା । ୫୩ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍
 ଗାଢ଼ ଲଞ୍ଛି ଗିନେସରତ ବାଟେ ଜାଇକରି କେଟିଲାଇ ଆରି ଗାଡ଼ିପାଲି ଡଢ଼ା
 ବାନ୍ଧିଲାଇ । ୫୪ ଆରି, ଡଢ଼ାଇ ଅନି ଉତ୍ତରିଲା ଦାପ୍ରରେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ
 ଚିନ୍ହିଲାଇ । ୫୫ ଆରି ସେମନ୍ ଜିସୁ ଆଇଲା କବର ସୁନାଇବାକେ ସବୁ ଗାଁଁ
 ପାଲାଇଲାଇ । ସେ ଜନ୍ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ଆଚେ ବଲି ସୁନ୍ଦରିଲାଇ, ସେ ଜାଗାଇ
 ଜରର ଲକ୍ଷମନକେ କଟ ମିସତେ ବଇ ଆନ୍ଦବାର ଦାରିଲାଇ । ୫୬ ଆରି ସେ
 ଜେତେକ ଜେତେକ ଗାଁଁ, ସଥର ଆରି ପୁଣ୍ ମନକେ କେଟିଲା, ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ
 ସବୁ ଜାଗାଇ ଆଟ ବଜାରମନ୍କେ ରଗିମନ୍କେ ସନ୍ତ୍ରିଲଦେଇ, ସେମନ୍ ତାର
 ଲୁଗା ଅଁଟିଟାନେ ଚିଇବୁ ବଲି ଜୁଆରିବିଆର କଲାଇ । ଜେତେକ ଲକ୍ ତାକେ
 ଚିଇଲାଇ, ସବୁଲକ୍ ନିକ ଅଇଲାଇ ।

୭ ପରେ ପାରୁସିମନ୍ ଆରି ଜିରୁମାଳାମ୍ ଅନି ଆସିରଇବା କେତେଟା ସାସତର
 ସିକାଉ ପଣ୍ଡିତମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ ରୁଣ୍ଟିଲାଇ । ୭ ତାର ସିଥମନର ବିଦ୍ରରେ ଅନି
 କେତେକ ସିଥମନ୍ ଜିରଦିମନର ରିତିନିତି ଇଷାବେ ଆହ୍ ନ ଦଇତେ କାଇବାଟା
 ଦେକୁଲାଇ । ୯ ପାରୁସିମନ୍ ଆରି ସବୁ ଜିରଦିଲକର ପାରଚିନ୍ମନର
 ନିୟମ ମାନି ରିତିନିତି ଇଷାବେ ଆହ୍ ନ ଦଇତେ ନ କାଇତେରଇଲାଇ ।
 ୧୦ ଆରି ଆଶ୍ଵବାହ୍ କରିଆସି ରିତିନିତି ଇଷାବେ ପାନି ନ ଚିତି ଅଇତେ ନ
 କାଇତେ ରଇଲାଇ । ଗିନା, ମୁତା, ପିତଳ ତାଳା ଆରି ସଇବା କହ୍ କେନ୍ତି
 ଦଇବାର, ସେଟା ସଞ୍ଚୁ ଅଳ୍ଗା ରିତିନିତି ମିଥା ମାନ୍ଦିରେଇଲାଇ । ୧୧ ତେବେ
 ପାରୁସି ଆରି ସାସତର ସିକାଉମନ୍ ଜିସୁକେ ପାତାରିଲାଇ, “କାଇକେ ତର
 ସିଥମନ୍ ପାରଚିନ୍ମନର ରିତିନିତି ନ ମାନି ଆହ୍ ନ ଦଇ କାଇଲାଇନି?”
 ୧୨ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏରେ କୁଟିଆଳମନ୍, ତମର ବିସଇନେଇ
 ଜିପାୟ ବଦିସତ୍ତବକ୍ତା ନିକଷଞ୍ଚୁ ଜାନାଇଥାଏ, ସେ ଏହି କଇଲା ଆଏ ।”
 ପରମେସର କଇଲାନି “ଏ ଜାତି, ମକେ ମୁଖ ସନ୍ମାନ ଦେବାଇ, ମାତର
 ତାଳର ମନ୍ ମରଟାନେଅନି ଦୂରିକେ ରଇସି । ୧୩ ସେମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କଲା
 ନିୟମ ମାପରୁ ନିୟମ ବଳି ସିକାଇବାଇ ମାତର ସେ ଉପାସନାର କିଚି
 ମୁଲିଅ ନାଇ । ୧୪ “ତମେ ପରମେସର ଆଦେସ ଇନ୍ଦରି ନରିଲକର
 ରିତିନିତି ଦାରି ବସିଆଗାସ ।” ୧୫ ଆରି ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, ତମେ
 ଚତୁର ଅଇ ନିଜର ରିତିନିତି ମାନ୍ଦବାକେ ବଳି ପରମେସର ଆଦେସ ନିରୁ
 ବଇଲାସନି । ୧୬ କାଇକେବଇଲେ ମସା ସିକିଆ ଦେଇଥାଏ, ମା ବାବାକେ
 ମାନା, ଆରି ଜେ କି ତାର ବାବାକେ କି ମାକେ ପାଇସ ଦେଇସି, ସେ ମରନ୍
 ତଣ୍ଣ ପାଇସି ଆକା । ୧୭ ମାତର ତମେ ସିକାଇଲାସନି କି ଜେବେ ବାବାକେ କି
 ମାକେ କଇସା, “ଜନ୍ମଟା ମୁଇ ତମ୍ଭକେ ଦେବାର ରଇଲା ସେଟା କରିବାନ୍ ।”
 କରିବାନ୍ ବଇଲେ ମାପରୁକେ ଆକା ମାନତ୍ କରିବାଟା । ୧୮ ତେବେ ତମେ
 ତାର ବାବାର କି ମାଆର କାଇ ଉପକାର କରିବାଟାକେ ତେବାଇଲାସନି । ୧୯
 ଏହୁରି ତମେ ନିଜର ଆନିଦାଦିମନର ବେଳେ ଅନି ଆଇବା ରିତିନିତି ମାନିକରି
 ପରମେସର ବାକିଆ ଏତାଇ ଦେଲାସନି, ଆରି ଏହୁରି କେତେକ କେତେକ
 କାମମନ୍ କଲାସନି । ୨୦ ଜିସୁ ଆରି ତରେକ ଲକ୍ଷମନକେ ଲଗେତାକି
 କଇଲା, “ତମେ ସବୁଲକ୍ଷ ମର କାତା ସୁନା ଆରି ବୁଜା । ୨୧ ଲକର ଟଣ୍ଡେଅନି
 ଏହୁରି କାଇ ବିସଇ ନାଇ, ଜନ୍ମଟା ତାର ବିଦ୍ରରେ ପୁରି ତାକେ ଅସୁକଲ୍ କରି

ପାରେ, ମାତର ଜନ୍ମ ଜନ୍ମଟା ମୁନୁସମନରଟାମେଅନି ବାରଇସି ସେ ସବୁ
 ତାକେ ଅସୁକଳ୍ପ କରସି । ୧୭ ଜଦି ଜାକେ ସୁନ୍ଦରା କାନ୍ଦ ଆଚେ, ସେ ସୁନ
 ।” ୧୯ ଆରି ଜିସୁ ଲକର ମାନ୍ଦା ଚାତି ଗରେ ପୁରଳାପରେ ତାର ସିସମନ
 ସେ ଉଦାଅରନର ଅରତ କାଇଟା ବଲି ପାତାରବାର ଦାରଲାଇ । ୨୦ ଜିସୁ
 ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତମେ ମିଥା କାଇ ବୁଜାୟ ନାଇ? ଜନ୍ମ ଜିନିୟ ମିଥା
 ବାଇରେ ଅନି ମୁନୁସମନର ବିତ୍ତରେ ପୁରଥି, ସେଟା ତାକେ ଆସାର ନ କରେ
 । ୨୧ କାଇକେବଇଲେ ସେଟା ତାର ମନ୍ଦ ବିତ୍ତରେ ପୁରେନାଇ, ମାତର ଫେଣ୍ଡ
 ବିତ୍ତରେ ପୁରି କରି ବାଇରେ ବାରଇ ଆଇସି ।” ଏହୁରି କଇଲାକେ ସବୁ କାଦି
 ସୁକଳ୍ପ ଆକା ବଲି ଜିସୁ ଜାନାଇଲା । ୨୦ ଆରି ସେ କଇଲା, “ମୁନୁସର
 ମନ୍ତ୍ରବିତ୍ତରେ ଅନି ଜନ୍ମଟା ବାରଇସି, ସେଟାମେ ତାକେ ଆସାର କରସି ।
 ୨୧ କାଇକେବଇଲେ ମୁନୁସର ମନ୍ଦ ବିତ୍ତରେ ଅନି କରାୟ ଚିନ୍ତା ବାରଇସି
 । ସେଟାମନ୍ତ୍ର ଅଇଲାନି, ପାଦରା ପାଦରି କାମ୍ତା, ଚର୍କାମ୍ତା, ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 ମରାଇବା କାମ୍ତା । ୨୨ ବିବା ଅଇ କରିବା ବେସିଆ କାମ୍ତା, ବିବା ନଇତେ
 କରିବା ବେସିଆ କାମ୍ତା, ଲବାଇବାଟା, ମିର୍ତ୍ତ କଇବାଟା, ଅଳ୍ପସୁଆ ଅଇବାଟା,
 ଅଙ୍କାର ଅଇବାଟା, ନିନ୍ଦା କାତା କଇବାଟା, ବହୁପନ୍ତ ଅଇବାଟା, ବକ୍ତୁଆ
 ଅଇବାଟା । ୨୩ ଏ ସବୁ କରାୟ ବିସଇମନ୍ତ ବିତ୍ତରେଅନି ବାରଇ ଲକ୍ଷକେ
 ନସାଇଦେଇସି ।” ୨୪ ତାରପରେ ଜିସୁ ସେ ଜାଗା ଚାତିକରି ସର ଆରି
 ସିଦନ୍ତର ସଥରେ ଗାଲା । ତେଇ ଗଟେକ୍ ଗରେ ପୁରଳା । ଜେନ୍ତି କେ ମିଥା
 ସେଟା ନାଜାନତ୍ର, ଏଟା ସେ ମନ୍ଦ କରିତେ ରଇଲା, ମାତର ସେ ନ ଜାନାଇ
 ଅଇତେ ରଇନାପାରିଲା । ୨୫ ଜିସୁ ଆଇଲାଆଚେ ବଲି ସୁନ୍ଦରା ଦାପ୍ତରେ,
 ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ଜାର ଯାନ୍ ଚକିକେ ତୁମା ଦାରିରଇଲା, ତାର ଗଡ଼ତଳେ ଆସି
 ଅଦରଲା । ୨୬ ସେ ସୁର ଦେସର ପଇନିକିଆ ଜାଗାଇ ଜନମ୍ ଅଇ ଜିତଦି
 ଜାତିର ନ ରଇଲା, ତାର ଚକିକେ ତୁମା ଚାତାଇବାକେ ସେ ଜିସୁକେ ବାବୁଜିଆ
 କଲା । ୨୭ ତେବେ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଆଗତ୍ତ ପିଲାମନ୍ତକେ ଫେଣ୍ଡ ପୁରୁନ
 କାଇବାକେ ଦେସ, କାଇକେବଇଲେ ପିଲାମନ୍ତର କାତି ନେଇ କୁକୁରମନ୍ତର
 ଟାନେ ପାକାଇବାଟା ଟିକ୍କନାଇ ।” ୨୮ ମାତର ମାଇଜି ତାକେ କଇଲା, “ଉଁ
 ମାପର, କୁକୁରମନ୍ତ ମିଥା ପିଲାମନ୍ତର ଅଦରି ରଇଲା ସକ୍ତି କାଇବାଇ
 ।” ୨୯ ସେତ୍ରକି ବେଳେ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏହୁରି କଇଲାରପାଇ ଜା,
 ତର ଚକିତେଇଅନି ତୁମା ବାରଇଗାଲାବେ ।” ୩୦ ଆରି ସେ ମାଇଜି ଗରେ

ଜାଇ, ତକି କଟେ ସଇରଇବାଟା ଆରି ତାରିଚାନେଅନି ତୁମା ବାରଇଜାଇ
ରଇବାଟା ଦେକ୍ଲା । ୩୧ ଜିସୁ ଆରିତରେକୁ ସର ସନ୍ତୁଥିନି ଜାଇ ସିଦନ୍
ଦେଇ ଦେକାପଳି ଦସ୍ତା ପଥରେ ଉଡ଼ି ଗାଲିଲି ସମଦ୍ବୁରେ ଗାଲା । ୩୨
ଆରି ତେଇ କେତେକୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକୁ କସ୍‌ସେଢୁ କାତା ଅଇବା ବଇରାକେ
ଜିସୁର ଲଗେ ଆନି ତାର ଉପରେ ଆତ ସଞ୍ଚାଳିବାକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ ।
୩୩ ଜିସୁ ସେ ବଇରାକେ ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନି ବେଗୁଲାଇ କରି, ତାକିନେଇ
ତାର ଦୂରିଟା କାନେ ଆଞ୍ଚାଟି ପୁରାଇଲା ଆରି ତୁକିକରି ଆଭସଞ୍ଚ ସେ ଲକ୍ଷ
ଜିବେ ଲାଗାଇଲା, ୩୪ ଆରି ସରଗ୍ ବାଟେ ଦେକିକରି ତେଣୁ ପୁଣ୍ଡ ଦାରି
ବଇରାକେ କଇଲା, “ଇପୁପଡ଼ା!” ବଇଲେ ପୁଣ୍ଡିଥ । ୩୫ ସେ ଦାୟରେ ତାର
କାନ ଉଗାତି ଅଇଲା, ଆରି ଜିବର ବନ୍ଦନ୍ ପିଟିଗାଲା, ଆରି ସେ ନିମାନ୍
ସଞ୍ଚ କାତା ଅଇବାର ଦାରିଲା । ୩୬ ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନକେ ଏ ବିସର କାକେ ନ
କଇବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା, ମାତର ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ଜେତେକୁ ନିରୁବଇଲେ
ମିଥା ସେମନ୍ ଆରି ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ସେଟା ଜାନାଇଲାଇ । ୩୭ ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍
ଅଦିକ୍ କାବା ଅଇ କଇଲାଇ, “ସେ ସବୁ କାମ ନିମାନ୍ ସଞ୍ଚ କରିଆଚେ,
ସେ ବଇରାମନକେ ସୁନ୍ଦର ବପୁ ଆରି ଗୁଲାମନକେ କଇବା ବପୁ ମିଥା
ଦେଇଆଚେ ।”

୪ ସେବେଲେ ଆରି ତରେକୁ ଦେଖି ଲକ୍ଷମନ୍ ମିସ୍କାଇ, ଆରି ସେମନର୍
ଲଗେ କାଇବା ପିଇବାକେ କାଇଟା ନ ରଇଲାଜେ ଜିସୁ ସିସମନ୍କେ ଲଗେତାକି
କଇଲା, ୫ “ଏ ଲକ୍ଷମନକେ ଦେକି ମାକେ ଦୁଇ ଲାଗିଲାନି, କାଇକେବଇଲେ
ଏମନ୍ ତିନ୍ଦିନ୍ ଅଇଲାନି ମର ସଞ୍ଚ ଆଚତ୍ ଆରି ଏମନର ଲଗେ କାଇବାକେ
କାଇଟା ମିଥା ନାଇ । ୬ ତେବେ ମୁଇ ସେମନକେ ନ କୁଆଇତେ ଗରେ
ପାଟାଇଲେ, ବାଟେ ସେମନର ତେତା ଆଜିଜାଇସି, ସେମନର ବିଭିନ୍ନେ
କେତେକୁ ଲକ୍ଷ ଦୁରେଅନି ଆସି ଆଚତ୍ ।” ୭ ସିସମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ,
“ଛତି ଏ ଚିମ୍ବା ଜାଗାଇ ଲକ୍ଷ ନ ରଇବାଟାନେ କନ୍ତୁଅନି ରୁଟି ଆନି ଏମନକେ
ପେଟ୍ ପୁରାଇବାର?” ୮ ଜିସୁ ସେମନକେ ପାଚାରିଲା, “ତମରିଲଗେ
କେତେଟା ରୁଟିଆଚେ?” ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ପାତ୍ରଟା ।” ୯ ତେଇ ଜିସୁ
ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷମନକେ ବୁଝଁ ବସିବାକେ କଇଲା, ଆରି ସେ ସାତ୍ରଟା ରୁଟି
ଦାରିକରି ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଅବାଦ୍ ଦେଇ ସେଟା ସବୁ ବାଞ୍ଚାଇକରି
ବାଟାକରିଦେବାକେ ତାର ସିସମନ୍କେ ଦେଲା । ଆରି ସେମନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ

ସେଠା ବାଟାକଲାଇ । ୭ ସେମନର ଲଗେ ଜଡ଼େକ ପାରା କେତେଠା
 ପାନ୍ ମାର୍ ରଇଲା, ସେଠା ମିସା ସେ ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ୍ ଦେଇ
 ବାଟାକରିବାକେ କଇଲା । ୮ ତେଇ ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ ପେରିପୁରତେ
 କାଇଲାଇ ଆରି ଅଗଲିଲାଟା ସାଢ଼ତାଲା ବେଳିଲାଇ । ୯ ତେଇ ଚାରିଆଜାର
 ଲକ୍ମନ୍ ରଇଲାଇ । ୧୦ ତାରପତେ ଜିସୁ ଲକ୍ମନ୍କେ ପାଟାଇ ଦେଲା ଆରି
 ନିଜର ସିସମନର ସଞ୍ଚୁ ଉଞ୍ଚାଇ ଚରି ଦଲମନୁତା ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ
 ଆଇଲା । ୧୧ ପତେ ପାରୁସିମନ୍ ବାରଇ ଆସି ଜିସୁର ସଞ୍ଚୁ ଦହାପେଲା
 ଅଇବାର ଦାରିଲାଇ । ତାକେ ପରିକା କରିବାକେ ପାନ୍ତେ ପାକାଉଁ ବଲି
 ମନ୍ଦକରି, ସେ ଜେ ପରମେସରଟାନେଅନି ଆସିଆଏ, ଏଟା ଦେକାଇବାକେ
 ଆକାସେଥେଅନି ଗଟେକ୍ କାବାଅଇଜିବା ଚିନ୍ ଦେକାଆ ବଲି କଇଲାଇ । ୧୨
 ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ଦେଖୁପୁଣ୍ଯ ପୁଣ୍ଯକରି କଇଲା, “ଏବର ଲକ୍ମନ୍ କାଇକେ କାବା
 ଅଇବା ଚିନ୍ ମାଞ୍ଚିଲାଇନି? ମୁଇ ତମଙ୍କେ ସତ୍ କଇଲିନି, ଆଜିକାଲିର ଏ
 ଲକ୍ମନ୍କେ କାବା ଅଇବା କାଇ ଚିନ୍ ମିସା ଦେକାଇ ନାଁ ।” ୧୩ ତାରପତେ
 ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ସେମନ୍କେ ତେଇ ଚାତି ଉଞ୍ଚାଇ ଚରି ଆରି
 ତରେକ ଗାଢ଼ ସେପାଟେ ଗାଲା । ୧୪ ଜିସୁର ସିସମନ୍ ଉଞ୍ଚାଇ ଗାଲାବେଲେ
 କାଇବାକେ ରୁଟି ନେବାକେ ପାସ୍ରିଜାଇରଇଲାଇ । ସେମନରଟାନେ ଏକାଇ
 ଗଟେକ୍ ସେ ରୁଟି ରଇଲା । ୧୫ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ଜାଗରତ୍ କରାଇ କଇଲା,
 “ପାରୁସିମନର ଆରି ଏରଦରକମିର ଅନି ତରିକନା ଅଇ ରୁଆ ।” ୧୬ ଏଟା
 ସୁନି ସିସମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ କାତାବାରତା ଅଇକରି କଇଲାଇ,
 “ଆମରିଲଗେ କାଇବାକେ ରୁଟିନାଇ ବଲି ସେ ଏନ୍ତାରି କଇଲାଇନି ।” ୧୭
 ସେମନ୍ କାଇ ବିସଇନେଇ କାତାବାରତା ଅଇଲାଇନି ବଲି ଜିସୁ ଜାନିକରି
 ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମର ଲଗେ ଜେତ୍କି ଦରକାର ଆଏ, ସେତ୍କି
 ରୁଟିନାଇ ବଲିକରି ତମେ କାଇକେ କାତାବାରତା ଅଇଲାସନି? ଏବେଜାକ
 ତମେ କାଇ ଦେକାସ ନାଇ କି ବୁଜାସନାଇ? ତମର ମନ୍ କାଇ ଆଁଟ ଅଇଗାଲା
 ଆଏ କି? ୧୮ ଆଁକି ରତ ରତ ଦେକାସ ନାଇ? ଆରି, କାନ୍ ରତ ରତ
 ସୁନାସ ନାଇ? ଆମରଟାନେ ଜେତେବେଲେ କାଇବାକେ ଉନା ରଇଲା, ସେ
 ବେଲେ ମୁଇ କାଇଟା କରିରଇଲି? ସେ ବିସଇ ତମେ ଏତାଆସ ନାଇକି?
 ୧୯ ମୁଇ ଜେତେବେଲେ ପାଁର ଅଜାର ଲକ୍ର ବିଦରେ ପାଁରଟା ରୁଟିବାଞ୍ଚାଇ
 ରଇଲି, ସେତ୍କି ବେଲେ ତମୋମନ୍ ସବୁ କେତେକ୍ ତାଲା ବାଞ୍ଚିଲା କଣ୍ଠୁ

ବେଟି ନେଇ ରଜଲାସ୍, ସେଠାକାଇ ତମର ମନେ ନାଇ?" ସେମନ୍ ତାକେ
 କଇଲାଇ, "ବାର ତାଳା ।" ୭୦ "ଆରି, ସେ ଚାରି ଅଜାର୍ ଲକର ବିଦ୍ରେ
 ମୁଖଁ ଜେତେବେଳେ ସାତଟା ବୁଟି ବାନ୍ଧାଇ ରଜଲି, ସେହିକିବେଳେ ତମେମନ୍
 ସବୁ କେତେକ ତାଳା ବାନ୍ଧିଲା କଣ୍ଠୁ ଚୁଲିଆଇ ରଜଲାସ୍?" ସେମନ୍ ନଇଲାଇ
 "ସାତ ତାଳା ।" ୭୧ ଆରି ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ପାଚାରିଲା, "ମୁଖ କାଇଟା
 କଇଲିନି, ତମେ କେନ୍ତି ବୁଜାସ୍ ନାଇ?" ୭୨ ପତେ ସେମନ୍ ବେତସାଇଦାଇ
 ଉଚି ଆଇଲାଇ, ଆରି ତେଇ କେତେକ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ କାଣାଲକ୍ଷକେ
 ଜିସୁର ଲଗେ ଆନିକରି ତାକେ ଚିଇକରି ନିକ କରିବାକେ କଇଲାଇ । ୭୩
 ଜିସୁ ତାକେ ଆତେଦାରି ଗାଉଁ ବାଇରେ ଡାକିନେଲା, ଆରି ତୁଳିକରି ତାର
 ଲାଲ୍ ସେ କାଣାର ଆଁକିତେଇ ଲାଗାଇଲା । ତାରମୁଣ୍ଡେ ଆତ ସଞ୍ଚିକରି
 "ତୁଲ ଅଳ୍ପ ମିଯା ଦେକି ପାରିଲୁଣି କି?" ବଲି ପାଚାରିଲା । ୭୪ ସେ
 ଚାରିବେଢ଼ତି ଦେକିକରି କଇଲା, "ମୁଖ ଲକ୍ଷମନ୍ ଇଣ୍ଟିବାଟା ଦେକିପାରିଲିନି,
 ମାତର ସେମନ୍ ଗରପାରା ତିଥିଲାଇନି" ବଲିକରି କଇଲା । ୭୫ ଜିସୁ
 ଆରିତରେକୁ ସେ କାଣାଲକର ଆଁକିତେଇ ଆତ୍ସଞ୍ଚ ଚିଇଲା । ସେଦାପରେ
 ଅନି ତାର ଆଁକି ନିମାନ୍ ଅଇଗାଲା ଆରି ପୁରାପୁରୁନ୍ ନିମାନ୍ ଦେକିପାରିଲା ।
 ୭୬ ଆରି ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, "ଏବେ ତୁଲ ଗାଁନ ଜାଆ, ମାତର ତର ନିଜର
 ଗରେ ଉଚିଜା" ବଲିକରି ପାଚାଇଦେଲା । ୭୭ ତାରପତେ ଜିସୁ ଆରି ତାର
 ସିସମନ୍ କାଇସେରିଆ ପିଲିପ୍ ନାଉଁର ଗଡ଼ିଲଗେ ରଜବା ଚାରିବେଢ଼ତିର
 ଗାଉଁ ମନ୍କେ ଗାଲାଇ । ବାଟେ ଜିସୁ ତାର ସିସମନ୍କେ ପାଚାରିଲା, "ଲକ୍ଷମନ୍
 ମକେ କେ ବଲିକରି ବାବିଲାଇନି?" ୭୮ ସେମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, "କେତେ
 ଲକ୍ଷମନ୍ ତମକେ ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନ୍ ବଲିକରି କଇଲାଇନି, ଆରି ଅଦେକ୍
 ଲକ୍ଷମନ୍ ତମକେ ଆଗର ଏଲିଯ୍ ବଲି କଇଲାଇନି ଆରି କେତେଲକ୍ ତମକେ
 ପରମେସରରଟାନେଅନି ଆଦେସ୍ ପାଇ ଆସି, କାତାଅଇବା ବଦିସବକତା
 ମନରଟାନେଅନି ଗଟେକଲକ୍ ବଲି କଇଲାଇନି ।" ୭୯ ଆରି ତମେ ମକେ କେ
 ବଲିକରି ବାବିଲାସନି? ବଲି ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ପାଚାରିଲା । ପିତର କଇଲା,
 "ତୁଲ ପରମେସର ପାଚାଇରଜବା ଉଦାରକାରିଆ କିରିସଟ୍" ବଲି କଇଲା ।
 ୮୦ ତେଇ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ତାରସଞ୍ଚ ଜାଗରତା କରାଇ କଇଲା, "ମୁଖ କେ
 ବଲି କାକେ ନ କୁଆ ।" ୮୧ ତାରପତେ ଜିସୁ, ପରମେସର ଅନି ଆଇଲା
 ନରପିଲାକେ କାଇ କାଇଟା ଅଇସି ବଲି ତାର ସିସମନ୍କେ ସିକାଇଦେବାର୍

ଦାରୁଲା । ସେ କଇଲା, “ପରମେସରରଟାନେଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମୁଲ
ବେସି ଦୁକ୍ କସ୍ତ ପାଇବାର ଆଚେ । ମୁକିଆ ନେତାମନ୍, ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍,
ଆରି ନିୟମ ସିକାଇଦେବା ଲକ୍ଷମନ୍ ମକେ ନ ନାମତ୍ । ସେମନ୍ ମକେ
ମରାଇବାଇ ଆରି ତିନ୍ଦିନ୍ ଗାଲାପତେ ମୁଲ ଆରି ତରେକ ମଲାତେଇଅନି
ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଚ୍ଚବି ।” ୩୭ ଏ ସବୁ ବିସଇରୁ କାତା ଜିୟୁ ତାର ସିସମନ୍କେ
କାଇଟାମିସା ନ ଲୁଗାଇକରି କୁଳାକୁଳି ବାବେ କଇଦେଲା । ସେ ବେଲା ପିତର
ଜିୟୁକେ ଅଂଦରେ ତାକିନେଇକରି କଇଲା, “ତମେ କଇବା କାତା ସବୁ ଯେଣ୍ଟି ନ
ଅ ।” ୩୮ ଜିୟୁ ପିତିବାଟେ ପାସଲି ତାର ସିସମନ୍କେ ଦେକ୍ଲା ଆରି ପିତରକେ
କଇଲାଇ, “ତୁଲେ ଏ କାତା ସଇତାନେଅନି କଇଲୁସ୍ତନି, ତୁଲେ ମରଟାନେଅନି
ଉଠି ଜା । ତୁଲେ ପରମେସର ପାରା ଚିନ୍ତା ନ କରି ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଚିନ୍ତା
କଲୁସ୍ତନି ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୩୯ ତାରପରେ ଜିୟୁ ସିସମନ୍କେ ଆରି
ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତାରଲଗେ ତାକିକରି କଇଲାଇ “କେ ମର ସିସ ଅଇବାକେ ମନ୍
କଲାନି ବଇଲେ, ସେ ତାର ନିଜର ମନ୍ କଲାଟା ଚାହିଦେଇକରି କୁରସତେଇ
ମରବା ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଇବା ଦୁକ୍ କସ୍ତ ପାଇବା ଦୁକ୍ କସ୍ତ ପାଇବାକେ, ତିଆର
ଅଇକରି ମରସତ୍ତ୍ଵ ଆଇବାର ଆଚେ । ୪୦ ମାତର କେ ନିଜର ଜିବନ୍ ରକିଆ
କରିବାକେ ମନ୍ କରସି, ସେ ସେଟା ଆରାଇସି, ମାତର ଜେ ମର ଲାଗି ଆରି
ସୁବ୍ରଦର ଜାନାଇବାକେ ତାର ଜିବନ ଆରାଇସି ବଇଲେ, ସେ ତାର ଜିବନ୍
ରକିଆ କରସି । ୪୧ ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଦୁନିଆର ସବୁ ଜିନିସ ପାଇକରି,
ନିଜର ଜିବନ୍ ଆରାଇସି, ସେଟା ତାରପାଇ କାଇ ଲାବ ନାଇ । ୪୨ ଆରି
ତାର ଆଦମାର ବାଦୁଲେ କାଇଟା ଦେଲେ ମିସା ସମାନ୍ ନ ଅଏ । ୪୩
ପରମେସରକେ ତାକିକରି ରଇବା ଏ କାରାପ ଦୁନିଆଇ, ଲକ୍ଷମନ୍ ଜଦି ମର
ଲାଗି ଆରି ମର କାତାର ଲାଗି ଲାଜ୍ ଅଇବାଇ, ପରମେସର ଟାନେଅନି
ଆଇଲା ନରପିଲା ମୁଲ ମିସା ମର ବାବାର ବେସି ଉଜଲ୍ ଆରି ତାକ୍ଷୁଟା
ସଡ୍କ ଆରି ସରଗର ସୁକଳ୍ ଦୁତମନର ସଡ୍କ ଆଇଲାବେଲେ, ସେମନ୍କ
ମରଲକମନ୍ ବଲି କଇବାକେ ମୁଲ ମିସା ଲାଜ୍ ଅଇବି ।”

C ଆରିତରେକ୍ ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସତ କାତା କଇଲିନି
। ସେଟାରପାଇ ସୁନା, ଏବେ ଇତି ରଇବା କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍, ପରମେସର
ରାଜା ଅଇକରି ତାର ରାଇଜ୍ ସାପେନ୍ କରିବାଟା ନ ଦେକ୍ବା ଜାକ ନ ମରାସ
। ୨ ତଥା ଦିନ୍ ପଚେ ଜିୟୁ ପିତର ଜାକୁବ ଆରି ଜଅନକେ ତାର ସଡ୍କ

ମିସ୍ତେ ତାକିକରି କେ ନଇବା ଗଟେକ୍ ଦେଖୁ ପରବର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଗାଲା । ଯିଦି
 ସେମନର ମୁଆଟେ ତାର ବୁଝ ବଦଳିଗାଲା । ୩ ଆରି ତାର ପଚିଆ ବେସି
 ଜଗଜଗି ଜାଇ, ଦବ ଅଇଗାଲା । ଆରି ଏ ହୁନିଆ ଲସାବେ କେ ମିସା ସେନ୍ତ୍ର
 ଦବ କରି ଦଇନାପାରତ । ୪ ଆରି ମସାର ସଞ୍ଚେ ଏଲିୟ ଆରି ଜିସୁ ମିସ୍ତେ
 କାତାବାରତା ଅଇବାଟା ସେମନ୍କେ ଡିସଲା । ୫ ତେଇ ପିତର ଜିସୁକେ
 କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ଆମେ ଇତି ରଇବାଟା ନିକ । ଇତି ତିନ୍ତା କୁଡ଼ିଆ ତିଆର
 କରୁ । ତମରପାଇ ଗଟେକ୍, ମସାରପାଇ ଗଟେକ୍ ଆରି ଏଲିୟର ପାଇ
 ଗଟେକ୍ ।” ୬ ପିତର କଇବା ବିସଇ କାଇଟା ବଲି ନିଜେ ନାଜାନି ରଇଲା ।
 କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ବେସି ତରିଜାଇରଇଲାଇ । ୭ ଆରି ସେମନ୍କେ
 ମେଗର ଚାଇ ତାବିଅଇଦେଲା । ସେ ମୋଗେଅନି ଏନ୍ତାରି କାତା ଅଇଲା, “ଏ
 ମର ଆଲାଦର ପ, ଆର କାତା ସୁନା ।” ୮ ଆରି ଅଗାର ସେମନ୍ ଚାରିବେଦ୍ଧି
 ଦେକ୍ଖିଲାଇ, ତାକର ସଞ୍ଚେ ଜିସୁକେ ଚାତି ଆରି କାକେ ମିସା ଦେକର ନାଇ । ୯
 ସେମନ୍ ପରବର୍ତ୍ତ ଅନି ଉତ୍ତରଲାବେଲେ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ତାର ସଞ୍ଚେ ଆଦେସ୍
 ଦେଇ ଏନ୍ତି ବଲି କଇଲା, “ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆସିରଇବା ନରପିଲା
 ମୁଇ, ମଲାଟାନେଅନି ଆରିତରେକ୍ ନ ଉଠିବା ଜାକ ଇତି କାଇକାଇଟା
 ତମେ ଦେକ୍ଖାସ୍, ସେ ବିସଇ କାକେମିସା ନ କୁଆ ।” ୧୦ ସେଟାରପାଇ
 ପରବର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଜାଇଟା ସେମନ୍ ଦେକ୍ଖିଲାଇ, ସେ ବିସଇ କାକେମିସା
 କଥାର ନାଇ । ମାତର ମଲାଟାନେଅନି ଆରିତରେକ୍ ଉଠିବା ଅରତ୍ କାଇଟା
 ବଲିକରି ସେମନ୍ କାତାବାରତା ଅଇତେରଇଲାଇ । ୧୧ ସିସମନ୍ ଜିସୁକେ
 ପାଚାରିଲାଇ, “ଏଲିୟ ପରତୁମ ଆଇବାର ଆଚେ ବଲି ନିୟମ ସିକାଇଦେବା
 ଲକମନ୍ କାଇକେ କଇଲାଇନି?” ୧୨ ଜିସୁ ତାର ସିସମନ୍କେ କଇଲା, “ଉଁ
 ପରମେସରର ବଇତେଇ ଏଲିୟ ଆଗତୁ ଆଇସି ବଲି ଲେକା ଅଇଲାକାତା
 ସତ୍ୟେ । ଏଲିୟ ପରତୁମ ଆସିକରି ସବୁ ବିସଇ ଟିକ କରସି, ମାତର
 ପରମେସର ଅନି ଆସିରଇବା ନରପିଲା ମୁଇ ବେସି ବେସି କସ୍ତ ପାଇବି
 ଆରି ଲକମନ୍ ମକେ ନ ନାମାର ବଲି ମିସା କାଇ ପରମେସରର ବଇଟାନେ
 ଲେକା ଅଏନାଇ କି? ୧୩ ମୁଇ ତମଙ୍କେ ସତ୍ କଇଲିନି, ଏବେ ଏଲିୟ ଆସି
 ଯାଇଲା ଆଚେ, ସେ ସେନ୍ତ୍ରସେ ଲକମନ୍ ମିସା ତାକର ନିଜର ମନ୍ କଲା
 ଲସାବେ କରାୟ ଚଲାଚଲିବି କଲାଇ ।” ୧୪ ତାରପରେ ଜିସୁ, ପିତର, ଜାକୁବ

ଆରି ଜଥନ୍ ବିନ୍ ସିସମନର ଲଗେ କେଡ଼ିଲାବେଳେ ତେଇ ବୈସି ଲକ୍ଷମନ
 ରୁଣ୍ଟିରଇବାଟା ଦେକ୍ଖାଇ । ଆରି ନିୟମ ସିକାଇଦେବା ଲକ୍ଷମନ ସିସମନର
 ସଞ୍ଚ ଦଦାପେଲା ଅଇତେରଇଲାଇ । ୧୫ ଲକ୍ଷମନ ଜେତେବେଳ ଜିସୁ ତେଇ
 ଆଇବାଟା ଦେକ୍ଖାଇ, ସାରଦାରେ କାବା ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ଜିସୁକେ ଦୁକ୍
 ସୁକ ପାଗାରୁବାକେ ତାରିଲଗେ ପାଲାଇ ଆସି ଜୁଆର୍ କରବାର ଦାରୁଲାଇ ।
 ୧୬ ଜିସୁ ତାର ସିସମନକେ ପାଗାରୁଲା, “ତମେ ନିୟମ ସିକାଇବା ଲକ୍, ମର
 ସିସମନର ସଞ୍ଚ କାଇ ବିସଇନେଇ ଦଦାପେଲା ଅଇତେରଇଲାସ୍?” ୧୭ ସେ
 ମାନ୍ଦା ଲକ୍ଷମନର ବିତ୍ତରେଥନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜିସୁକେ ତାକି କଇଲା, “ଏ
 ଶୁଣୁ, ମୁଇ ମର ପିଲାକେ ନିକ କରୁବାକେ ତମର ଟାନେ ଆନିରଇଲି । ତାର
 ବିତ୍ତରେ ଗଟେକ୍ କାରାପ ଆତମା ପୁରିକରି ତାକେ କାତା ଅଇବାକେ ଦେଏ
 ନାହିଁ । ୧୮ ସେ କରାପ ଆତମା ପିଲାକେ ଦାରୁଲାବେଳେ, ତାକେ ମତିକରି
 ଅଦରାଇଦେଲାନି ଆରି ତାର ଟଣ୍ଡେଥନି ପେପୁଲ୍ ବାରଇଲାନି ଆରି ସେ
 ଦାର କାତରୁସି । ଆରି ତାର ଗାଗଡ଼ ସିଦା ଅଇଜାଇସି । ମୁଇ ତାରତେଇ
 ଅନି କାରାପ ଆତମାକେ ବାରୁକରାଇ କେବିଦେବାଇ ବଲି ତମର ସିସମନର
 ଲଗେ ଆନିରଇଲି । ମାତର ତମର ସିସମନ ନାପାରୁଲାଇ ।” ୧୯ ଜିସୁ
 ସେମାନକେ କଇଲା, “ଏ ପରମେସରକେ ବିସବାସ ନ ରଇବା ଆଜିକାଲିର
 ଲକ୍ଷମନ, ତମେ ବିସବାସ କରୁବାକେ ଆରି କେତେ ଦିନ ମୁଇ ତମର ସଞ୍ଚ
 ରଇବାର ଆଚେ? ଆରି କେତେଦିନ ମୁଇ ସାଆସ ଦାରି ତମର ସଞ୍ଚ ରଇବାର
 ଆଚେ? ସେ ପିଲାକେ ମରିଲଗେ ଆନା ।” ୨୦ ଆରି ଲକ୍ଷମନ ସେ ପିଲାକେ
 ଜିସୁରଲଗେ ଆନିଲାଇ । ସେ କରାପ ଆତମା ଜିସୁକେ ଦେକ୍ଖିଲା ଦାପରେ
 ପିଲାକେ ତଳେ ମତିକରି ଅଦରାଇଲା । ଆରି ଗୁଣ୍ଠଳି ଗୁଣ୍ଠଳି କରି ତାର
 ଟଣ୍ଡେଥନି ପେପୁଲ୍ ବାରଇ ଜାଇତେରଇଲା । ୨୧ ଜିସୁ ସେ ପିଲାର ବାବାକେ
 ପାଗାରୁଲା, “ଏ ପିଲା ଏହି ଅଇ କେତେଦିନ ଅଇଲା?” ପିଲାର ବାବା କଇଲା,
 “ସାନ୍ଦବେଳେଥାନି” ବଲି । ୨୨ ଆରି ସେ କଇଲା, “ସେ କାରାପ ଆତମା
 ପିଲାକେ ମରାଇବାକେ ବେସିତର ପାନିଟାନେ ଆରି ଜଇଟାନେ ମତିକରି
 ଅଦରାଇ ଆଚେ । ମାତର ତୁଳ ଜଦି କାଇଟା କରୁବାକେ ପାରୁସ ବଇଲେ
 ଆମର ପାଇ ଦଯାକରି ସାଇଜ କର ।” ୨୩ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “କାଇକେ
 ଜଦି ପାରୁସ ବଇଲେ ନିମାନ କର ବଲିକରି କଇଲୁସନି? କାଇକେବଇଲେ
 ପରମେସରକେ ବିସବାସ କରୁବା ଲକ୍ଷମନର ତେଇ ସବୁ ଅଇସି ।” ୨୪

ସେ ଦାୟରେ ପିଲାର ବାବା ଆଉଳିଆଇକରି, “ମୁଇ ବିସ୍ବାସ୍ କଲିନି, ଆରି
ଅଦିକ୍ ବିସ୍ବାସ୍ କରିବାକେ ମକେ ସାଇଜ କର ।” ବଲିକରି କଇଲା ।
୨୫ ଏ ଗର୍ବନାର୍ କାମ୍ ଦେବିବାକେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏକାଡ଼ରେ ପାଲାଇଆଇବାଟା
ଜିସୁ ଦେକିକରି ସେ କାରାପ୍ ଆତ୍ମମାକେ ଦମ୍ଭକାଇକରି କଇଲା, “ଏ କରାପ୍
ଆତ୍ମମା, ତୁଲ ଏ ପିଲାକେ ଶୁଲା ଆରି ବଇରା କରାଇଆରୁସ୍ । ଏ ପିଲାର
ଗାର୍ଜେଥେଅନି ବାରଇ ଉଚିଜା ଆରି କେବେ ମିସା ତାର ଗାର୍ଜେ ନ ପୁର,
ବଲି ମୁଇ ତକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲିନି ।” ୨୬ ଆରି କାରାପ୍ ଆତ୍ମମା ବେସି
ଆଉଳିଆଇକରି ପିଲାକେ ମହିକରି ଅଦ୍ଵାର, ତାର୍ଟାନେଅନି ବାରଇଗାଲା
। ଆରି ପିଲା ମରିଗାଲା ଲକର ପାରା ଡିସଲା, ଏନ୍ତିକି କେତେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
“ସେ ମରିଗାଲା ।” ବଲିକରି କଇଲାଇ । ୨୭ ମାତର ଜିସୁ ସେ ପିଲାକେ
ଆତେଦାରି ଉଠାଇକରି ତାକେ ଚିଆ କରାଇଲାକେ ସେ ଚିଆଆଇଲା । ୨୮
ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ଗଟେକ୍ ଗର ବିଦରେ ଗାଲାପତେ, ଲକ୍ଷମନ୍
କେ ନଇଲାବେଲେ ତାକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ଆମେ କାଇକେ ସେ କାରାପ୍
ଆତ୍ମମାକେ କେବି ନାପାରିଲୁ?” ୨୯ ଏ କାତା ସୁନି ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା,
“ଏନ୍ତାରି କାରାପ୍ ଆତ୍ମମା ପରେମସରେକ ପାର୍ତନା କରିସେ କେଦିବାର
ଅଛସି, ଆରି କାଇ ବାର ନାଇ ।” ୩୦ ତାରପତେ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍
ସେ ଜାଗା ଚାଢିକରି ଉଠିଗାଲାଇ । ସେମନ୍ ଗାଲିଲି ଦେସର ବାଟେଦଇକରି
ଜାଇତେରଇଲାଇ । ସେମନ୍ କନ୍ ଜାଗାଇ ଆଚର୍ ବଲିକରି ଲକ୍ଷମନ୍ ନ
ଜାନଦି ବଲି ଜିସୁ ମନ୍ କର୍ତ୍ତେରଇଲା ୩୧ କାଇକେବଇଲେ ସେ ତାର
ସିସମନ୍କେ ସିକାଇ ଦେବାକେ ମନ୍ କର୍ତ୍ତେରଇଲା । ଜିସୁ ତାର ସିସମନ୍କେ
କଇଲା, “ସତ୍ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆସିରଇବା ନରୁପିଲା ମକେ,
ଲକ୍ଷମନର ଆତେ ସର୍ପି ଦେବାଇ ଆରି ସେମନ୍ ମକେ ମରାଇଦେବାଇ ।
ମାତର ମୁଇ ମରିକରି ତିନ୍ଦିନ୍ ଗାଲାପତେ ଆରି ତରେକ୍ ମଲାଟାନେଅନି
ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଚିବି ।” ୩୨ ମାତର ଜିସୁ କଇବା ଏ କାତାର ଅରତ ସିସମନ୍
ବୁଜଦ ନାଇ ଆରି ସେମନ୍ ସେ କାତାର ଅରତ ପାଚାରିବାକେ ଉଚିଲାଇ ।
୩୩ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ କପରନାଉମେ ଆଇଲାଇ ଆରି ସେମନ୍ ଗର
ବିଦରେ ଗାଲାଇ । ତାରପତେ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ପାଚାରିଲା, “ତମେ ବାଟେ
କନ୍ ବିସଇନେଇ ଦଦାପେଲା ଅଇତେରଇଲାସ୍?” ୩୪ ମାତର ତାର ସିସମନ୍
ଚିମରା ଅଇଦେଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ବାଟେ, ଆମର ବିଦରେ

ସବୁରଟାନେଅନି କେ ବହୁ ବଲି ଦଦାପେଳା ଅଇତେରଇଲାଇ । ୩୫ ଜିୟୁ
 ବସନ୍ତା ଆରି ତାର ବାରୁଟା ସିସମନ୍ତକେ ତାରଲଗେ ତାକାଇ ସେମନ୍ତକେ
 କଇଲା, “ଜଦି କେ ମୁକିଆ ଅଇବାକେ ମନ୍ କଲେ, ସେ ସବୁରଟାନେଅନି
 ପାନ୍ ଅଇବାର ଆଚେ, ଆରି ସବୁଲକର ସେବା କରବାର ଆଚେ ।” ୩୬
 ତାରପରେ ଜିୟୁ ଗଟେକ୍ ପାନ୍ତା ପିଲାକେ ନେଇକରି ସେମନର ମୁଆଟେ
 ଟିଆ କରାଇ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, ୩୭ “କେ କେ ମର ଲାଗି ଏନ୍ତାରି ଗଟେକ୍
 ପାନ୍ତା ପିଲାକେ ନାମବାଇ, ସେମନ୍ ମକେ ନାମଲାଇନି, ଆରି କେ କେ
 ମକେ ନାମଲାଇନି, ସେମନ୍ ମକେ ନାଇ, ମାତର ମକେ ପାଟାଇରଇବା
 ମର ବାବାକେ ନାମଲାଇନି ।” ୩୮ ଜଥନ୍ ଜିୟୁକେ କଇଲା, “ଏ ଶୁଷ୍ଟ
 ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ତରନାଉଁ ଦାରି ଲକ୍ମନରୁଟାନେଅନି କାରାପ୍ ଆଦମାକେ
 ବାରକରାଇ କେବିଦେବାଟା ଆମେ ଦେକିକରି, ତାକେ ସେନ୍ତି ନ କର ବଲି
 କଇଲୁ, କାଇକେବଇଲେ ସେ ଆମର ନିଜର ଲକ୍ ନର୍ତ୍ତ ।” ୩୯ ମାତର
 ଜିୟୁ କଇଲା, “ତାକେ ଏନ୍ତି ନ କର ବଲି ତେବାଆ ନାଇ କାଇକେବଇଲେ,
 ମର ନାଉଁର ବପୁ ପାଇକରି କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ କରିପାଇବା ଲକ୍,
 ମର ବିରୁଦ୍ଧ କାରାପ୍ କାତା ନ କଣ । ୪୦ କାଇକେବଇଲେ ଜେ ଆମକେ
 ବିରେ ନ କରେ, ସେ ଆମର ନିଜର ଲକ୍ । ୪୧ ଆରି ମୁଇ ତମଙ୍କେ ସତ୍
 କଇଲିନି, କେ ତମଙ୍କେ ମରନାଉଁ ଦାରି ଗଟେକ୍ ଗିଲାସ୍ ପାନି କାଇବାକେ
 ଦେଇସିବଇଲେ, ସେଟାରପାଇ ସତ୍ତେ ତାକେ ପୁରୁଷକାର ମିଳିଯି ।” ୪୨
 ଜିୟୁ କଇବାର ଦାରିଲା “ଜଦି କେ ମରତେଇ ବିସ୍ବାସ୍ କରିରଇବା ଗଟେକ୍
 ଲକ୍କେ, ସେ କରିରଇବା ବିସ୍ବାସ୍ ତାତିଦେବାକେ ପାପକାମ୍ କରାଇଲାଇନି
 ବଇଲେ, ସେ ଲକ୍ର ଗାଲାଇ ଜତା ପାକନା ବାନ୍ଧିକରି ତାକେ ସମ୍ଭୁରେ
 ପିତ୍ତ୍ରଦେବାଟା ତାରପାଇ ନିକ ଅଇତା । ୪୩ ଜଦି ତମର ଆତ୍ ତମଙ୍କେ ପାପ
 କରାଇଲାନି ବଇଲେ, ସେ ଆତ୍ କାଟିପାକାଆ । କାଇକେବଇଲେ ଜଡେକ୍
 ଆତ୍ ରଇକରି ସବୁଦିନରପାଇ ଜଇଲାଗିବା ନର୍କେ ପେଲାଇଅଇବା ବାଦୁଲେ
 ଗଟେକ୍ ଆତ୍ ନ ରଇକରି ସରଗେ କେଟବାଟା ନିକ ଅଇସି । (Geenna
 g1067) ୪୪ କାଇକେବଇଲେ ନର୍କେ ସେମନର କିତା ନସଟ ନ ଅଅତ୍ ଆରି
 ଜଇ ନ ଲିବେ । ୪୫ ଜଦି ତମର ପାଦ ତମଙ୍କେ ପାପକାମ୍ କରାଇଲାନି
 ବଇଲେ, ସେ ପାଦ କାଟି ପିତ୍ତ୍ରଦିଆସ୍ । ଜଡେକ୍ ପାଦ ରଇକରି ନର୍କେ
 ପେଲାଇଅଇବା ବାଦୁଲେ ଚଟା ଅଇକରି ସରଗେ କେଟବାଟା ତମରପାଇ

ନିକାଇଲୟି । (Geenna g1067) ୪୭ କାଇକେବଇଲେ ନରକେ ସେମନର
କିତା ନସ୍ତ ନ ଅଥବା ଆରି ଜଇ ନ ଲିବେ । ୪୭ ଜଦି ତମର ଆଁକିର ଲାଗି
ତମେ ବିସ୍ବାସ ଆରାଇଲାସନି ବଇଲେ, ସେ ଆଁକି ବେଟି ପିଞ୍ଜିଦିଆସ ।
କାଇକେବଇଲେ ଜତେକ ଆଁକି ରଇ ନରକେ ପେଲାଇଅଇବା ବାଦୁଲେ,
ଗଟେକ ଆଁକି ରଇକରି ସରଗ ରାଇଜେ କେବାଟା ତମରପାଇ ନିକରଇଯି ।

(Geenna g1067) ୪୮ କାଇକେବଇଲେ ନରକେ ସେମନର କିତା ନସ୍ତ ନ
ଅଥବା ଆରି ଜଇ ନ ଲିବେ ।” ୪୯ “ଜେନ୍ତିକି ସୁନା ଜଇଗାନେ ପତାଇକରି
ନିରମଳ କଲାପାରା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଜଇସଞ୍ଚ୍ଛ ନିରମଳ କରିବାଇ ।” ୫୦
“ନୂନ ଗଟେକ ନିମାନ ଜିନିସ । ମାତର ନୂନ ଜଦି ତାର କରିଆ ଅଇବାଟା
ଆରାଇଯି ବଇଲେ ସେ ଆରି ତରେକ କେନ୍ତାର କରିଆ ଅଇପାରୁସି? ତମେ
ନୂନ ପାରା ନିମାନ ଶୁଣେ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇ ସବୁଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ ମିଥି ବିଦି
କରି ସୁଆଲେ ରୁଆ” ବଲି କଇଲା ।

୧୦ ତାରପତେ ଜିସୁ ସେ ଜାଗା ଚାତିକରି ଜିଉଦା ରାଇଜର ସନ୍ତ ଆରି
ଜରୁଦନର ଆରି ଗଟେକ ବାଟେ ଆଇଲା । ଆରି ସବୁ ବେଲାର ପାରା
ଲକ୍ଷମନ ତାର ଲଗେ ରୁଣ୍ଟିଲାଇ । ଆରି ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ ପରମେସରର
କାତା ସିକାଇଦେଲା । ୨ କେତେଟା ପାରୁସିମନ ଜିସୁରୁ ଲଗେ ଆସିକରି
ତାକେ ବୁଲ୍ ଦାରିବାକେ ଏହୁବାରି ପରମନ ପାତାରିଲାଇ । “ଗଟେକ ମୁନୁସ
ତାର ମାଇଜିକେ ଚାତିଦେବାଟା ଆମର ନିଯମେ ଆଚେ କି?” ୩ ଜିସୁ
ସେମନକେ କଇଲା, “ମୟା ତମଙ୍କେ କାଇ ଆଦେସ ଦେଲା ଆଚେ?” ୪
ସେମନ କଇଲାଇ, “ଗଟେକ ମୁନୁସ ତାର ମାଇଜିକେ ଚାତିଦେବାର ରାଜିନାମା
ପତର ଲେକି ତାକେ ଦେଲାପତେ ତାକେ ପାଟାଇଦେଇ ଅଇସି ବଲି ମୟା
କଇଲା ଆଚେ ।” ୫ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ମୟା କାଇକେ ଏହି
ଲେକିରଇଲା ବଇଲେ, ତମର ମନବିଦରର ବୁଜିବା ବପୁ ତାର ରଇଲାଟା
ଦେକିକରି ସେ, ଏ ଆଦେସ ଲେକିଦେଲା ଆଚେ । ୬ ଜେନ୍ତି ସାସ୍ତର
କଇଲାନି, ପରମେସର ଜେତେବେଳେ ଏ ଦୁନିଆ ତିଆରକଲା, ସେବେଳେ
ସେ ମାଇଜିମୁନୁସ କରି ତିଆରକଲା ଆଚେ । ୭ ସେଟାରପାଇ ଗଟେକ
ମୁନୁସ ତାର ବାବା ମାକେ ଚାତିକରି ତାର ମାଇଜି ସଞ୍ଚ ମିସ୍ତି । ୮ ସେ
ଦୁଇଲକ୍ ଗଟେକ ଅଇବାଇ, ଆରି ସେମନ ଦୁଇଲକ୍ ଇଥାବେ ନ ରଅବ,
ମାତର ଗଟେକ ଲକ୍ ଇଥାବେ ରଇବାଇ । ୯ ସେଟାରପାଇ ପରମେସର ଜନ୍

ଦୁଇଲକ୍ଷକେ ମିଥା ସେମନ୍ତକେ ବିନେ ନ ଦେଖିଲାଅତି ।” ୧୦ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ଗରେ ବାଉଡ଼ିଗାଲା ପଚେ, ସିସମନ୍ ଆରିତରେକ ଏ ବିସର ତାକେ ପାଚାରିଲାଇ । ୧୧ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ଗଟେକ ମନସ୍ ତାର ମାଇଜିକେ ତାହିପତର ଦେଇ ବିନ୍ ମାଇଜିକେ ବିବା ଅଇପି ବଇଲେ, ସେ ମନସ୍ ପରତୁମ୍ ମାଇଜିର ବିରୁଦ୍ଧେ ପାଦରା କାମ୍ କଲାନି । ୧୨ ଆରି ସେନ୍ତି ସେ ଜନ୍ ମାଇଜିଟିକି ତାର ମୁନୁସ୍କେ ତାହି ପତର ଦେଇ, ବିନ୍ ମୁନୁସ୍କେ ବିବା ଅଇପି ବଇଲେ ସେ ମିଥା ପରତୁମ୍ ମନସ୍ ବିରୁଦ୍ଧେ ପାଦରି କାମ୍ କଲାନି ।” ବଲିକରି କଇଲା । ୧୩ ଗଟେକ ଦିନ କେତେକ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ପିଲାଟକିମନ୍ତକେ ଜିସୁ ଆତ୍ ସଞ୍ଚିଲ ଆସିରବାଦୁ କର ବଲି ତାରିଲଗେ ଆନ୍ତାଇ । ମାତର ତାର ସିସମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ, ଦମକାଲାଇ । ୧୪ ଜିସୁ ଏଗା ଦେକି ବେଦି ରିପାଆଇ ସିସମନ୍ତକେ କଇଲା, “ସାନ୍ ପିଲାମନ୍ତକେ ମର ଲଗେ ଆଇବାକେ ବାଟ ଦିଆସ, ସେମନ୍ତକେ ମନା କରାନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରର ରାଇଜ ଏନ୍ତି ପିଲାଟକିମନ୍ତର ପାରା ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତର ପାଇସେ । ୧୫ ମୁଇ ତମଙ୍କେ ସତ୍ କାତା କଇଲିନି, କେ ମିଥା ଗଟେକ ପାନ୍ ପିଲାର ପାରା ନ ଅଛ, ପରମେସରର ରାଇଜ ନ ନାମତ୍, ସେମନ୍ କେବେ ମିଥା ତାର ରାଇଜେ କେଟି ନାପାରତ ।” ୧୬ ତାରପରେ ଜିସୁ ପାନ୍ ପାନ୍ ପିଲାଟକିମନ୍ତକେ ଉଁଚାରି ତାକର ମୁଣ୍ଡ ଚିଲକରି ଆସିରବାଦୁ କଲା । ୧୭ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ତେଇଅନି ବାରଇ ଜିବାବେଲେ ବାଟେ ଗଟେକ ଲକ୍ ପାଲାଇ ଆସି ତାର ଲଗେ କେଢ଼ିଲା ଆରି ତାର ମୁଆଟେ ମାଣ୍ଡିକୁଟା ଦେଇ ପାଚାରିଲା, “ଏ ନିମାନ୍ ଗୁରୁ ନ ପାରିବା ଜିବନ୍ ମିଲାଇବାକେ ଆଲେ ମୁଇ କାଇଟା କରିବାର ଆଚେ?” (αστίοις p166) ୧୮ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ ମନେ କାଇକେ ନିମାନ୍ ଲକ୍ ବଲି କଇଲୁସନି? କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରକେ ତାତିକରି ଆରି ବିନ୍ଟା କେ ମିଥା ନିମାନ୍ ଲକ୍ ନାଇ । ୧୯ ଆରି ତୁଇ ନିଅମତା ଜାନିଆରୁସ, ମାରିବାର ନାଇ, ପାଦରାପାଦରି କାମ୍ କରିବାର ନାଇ, ତର କାମ୍ କରିବାର ନାଇ, ମିର ଯାକି ଦେବାର ନାଇ, ଆୟା ବାବାକେ ସନ୍ମାନ ଦିଆସ ।” ବଲି କଇଲା । ୨୦ ସେ ଲକ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ, ମୁଇତା ଏସବୁ ଆଦେସ୍ ପାନ୍ ବେଲେ ଅନି ମାନ୍ତିନି ।” ୨୧ ଜିସୁ ତାକେ ନିକିକରି ଦେକ୍ତା ଆରି ତାକେ ଆଲାଦ୍ କରି କଇଲା, “ତୁଇ ଏବେ ମିଥା ଗଟେକ ବିସଳତେଇ ଉନା ଆରୁସ । ତୁଇ

ଜାଇ ତର ଦନ୍ତପ୍ରପଦ ବିକି, ସେ ତାରୁ ଗରିବ ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ବାଟାକରି ଦେସ,
 ତୁଳ ସରଗେ ଦନ୍ତ ପାଇସୁ । ଏହିକରି ମର ପଚେ ପଚେ ଆଉ ।” ବଲିକରି
 କଇଲା । ୨୨ ଜିସୁ କଇଲା ଏ କାତା ସୁନିକରି ସେ ଲକ୍ଷ ମୁ ସୁକାଇ କରି,
 ଗରେ ଉଠିଗାଲା । କାଇକେବଇଲେ ସେଲକ୍ ବେସି ସାଉକାର ରଇଲା । ୨୩
 ଜିସୁ ଚାରିବେଦ୍ଧି ଦେକିକରି ସିସମନ୍‌କେ କଇଲା, “ପାଉକାର ଲକ୍ଷମନ୍
 ପରମେସରର ରାଇଜେ ଜିବାଟା ବେସି କଥା ଆଚେ ।” ୨୪ ଜିସୁର କାତା
 ସୁନିକରି ସିସମନ୍ କାବା ଅଇଗାଲାଇ । ମାତର ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ ଆରିତରେକ
 କଇଲା, “ଏ ମର ପିଲାମନ୍ ପରମେସରର ରାଇଜେ ଜିବାଟା ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ
 କେତେକ କଥା । ୨୫ ଜେନ୍ତି ଗଟେକ ବଡ଼ ଜୁଢ଼ ସୁଜି ବାଟେ ଚିଞ୍ଚୁଲି ଜିବାକେ
 କଥା, ସାଉକାର ଲକ୍ଷ ପରମେସରର ରାଇଜେ କେଟିବାଟା ତାରତେଇଅନି
 ଅଦିକ୍ କଥା ।” ୨୬ ସିସମନ୍ ଆରିତରେକ ବେସି କାବା ଅଇଗାଲାଇ ଆରି
 ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ କାତା ଅଇଲାଇ, “ଏହି ବଇଲେ କେ ତେବେ ରକିଆ
 ପାଇସି?” ୨୭ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ ଦେକିକରି କଇଲା, “ଏ ବିସର ଲକ୍ଷମନ୍ର
 ଟାନେ ଅଇନାପାରେ, ମାତର ପରମେସରର ଟାନେ ସବୁଟା ଅଇପାରୁସି ।”
 ୨୮ ପିତର ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଦେକା ଆମେ ଆମର ସବୁ ଚାହିଦେଇ ତମର
 ସତ୍ତ୍ଵ ଆଇଲୁଆରୁ ।” ୨୯ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମୁହଁ ତମ୍ଭେ ସତ୍ତ୍ଵ କାତା
 କଇଲିନି, ଜେ ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆଇବାକେ ଆରି ପରମେସରର ନିମାନ୍ କାତା
 ଜାମାଇବାକେ ଗର ଦୁଆର, ବାଇ ବଇନି, ମା ବାବା, ପିଲାଟକି ଆରି ଜମିବାତି
 ଚାହିକରି ଆଚେ, ୩୦ ସେ ସତ୍ତ୍ଵସେ, ନିଜର ଚାହିରଇଲା ସବୁ ବିସରତେଇଅନି
 ସଏ ବାଗ୍ ଅଦିକ୍ ଏ ଜୁଗେ ପାଇସି । ଗର ଦୁଆର, ବାଇ ବଇନି, ମାଆ ବାବା,
 ପିଲାଟକି ଆରି ଜମିବାତି ଏ ସବୁ ଦିନସୁ ଅଦିକ୍ ପାଇସି ଆରି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ
 ଗୋଣ୍ଡନା ମିଥା ପାଇସି । ମାତର ଆଇବା ଜୁଗେ ପରମେସରର ରାଇଜେ, ସେ
 ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇସି । (aiōn g165, aiōnios g166) ୩୧ ମାତର ଜନ
 ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଗତୁ ଅଇତେରଇବାଇ, ସେମନ୍ ପଚେ ରଇବାଇ । ଆରି କେ କେ
 ପଚେ ରଇବାଇ, ସେମନ୍ ଆଗତୁ ରଇବାଇ ।” ୩୨ ସେମନ୍ ଜିରୁସାଲମେ
 ଗାଲାବେଲେ, ଜିସୁ ସେମନର ଆଗତୁ ଆଗତୁ ଜାଇତେ ରଇଲା । ସେବେଲା
 ସିସମନ୍ କାବାଅଇଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ଆରି ଜିସୁର ପଚେ ପଚେ ଜିବା
 ଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁ ସେ ଜିରୁସାଲମେ ଗାଲାନି ବଲି ଉରିଜାଇତେ ରଇଲାଇ ।
 ଜିସୁ ତାର ବାରଟା ସିସମନ୍‌କେ ବିନେ ଡାକିନେଇକରି ନିଜକେ କାଇକାଇଟା

ଅଇପି, ସେ ବିସଇ କଇବାର ଦାରୁଲା । ୩୩ ଜିସୁ ତାର ସିସମନ୍ତକେ
 କଇଲା, “ସୁନା ଆମେ ଜିରୁସାଲମେ ଗାଲୁନି । ତେଇ ପରମେସରରଟାନେଅନି
 ଆପିରଇବା ନର୍ପିଲା, ମକେ ବିସବାସେ ବିସ ଦେଲାପାରା କରି ମୁକିଅ
 ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ନିୟମ ସିକାଇ ଦେବା ଲକ୍ଷମନେକ ସରପି ଦେବାଇ ।
 ସେମନ୍ ମକେ କିଜାଇକରି ବିଚାର କରି ‘ଆମେ ମରାଇବାର ଆଚେ ।’ ବଲି
 ରମୀୟ ଲକ୍ଷମନେକ ସରପି ଦେବାଇ । ୩୪ ସେମନ୍ ମକେ ଟାପ୍ରା କରିବାଇ,
 ମର ଉପରେ ତୁଳିବାଇ । ମକେ କରୁଡ଼ା ସଞ୍ଚ୍ଚ ମାରୁବାଇ, ଆରି ସାରାସାରି
 ମରାଇବାଇ । ମାତର ମରିକରି ତିନ୍ଦିନ୍ ଗାଲାପତେ, ମୁଇ ଆରି ତରେକ
 ମଲାଟାନେଅନି ଉଚ୍ଚବି ।” ୩୫ ଜେବଦି ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ପିଲାମନ୍
 ଜାକୁବ୍ ଆରି ଜଅନ୍ ଜିସୁରତେଇ ଆସି ତାକେ କଇଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ, ଆମେ
 ତରତେଇ ଜାଇଟା ମାଞ୍ଚରୁ, ତୁଳ ଯେତା କର ବଲି ଆମେ ମନ୍ କଲୁନି ।” ୩୬
 ଜିସୁ ପାଗରଲା, “ମୁଇ ତମର ପାଇ କାଇଟା କରବି ବଲି ମନ୍ କଲାସନି?”
 ୩୭ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କଇଲାଇ, “ତୁଳ ତର ତାକିପୁଣ୍ଟା ପାଇବା ବସବା ଜାଗାଇ
 ବସିଲା ବେଳେ ଆମର ଦୁଇଲକର ବିଦ୍ରେ ଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ତର ଉଜା
 ବାଟେ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ତେବ୍ରି ବାଟେ ବସାଥ ବଲି ମନ୍ କଲୁନି ।”
 ୩୮ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତମେ କାଇ ବିସଇ ମାଞ୍ଚଲାସନି ସେ ବିସଇ
 ନାଜାନାସ । ମକେ ଜନ୍ ମୁତାଇ ଦୁକ୍କହସଂ ପାଇବାକେ ଆଚେ, ସେ ମୁତାର
 ଦୁକ୍କହସଂ ପାଇପାରାସ କି? ଆରି ମୁଇ ଜନ୍ ତୁବନ୍ ନେବାର ଆଚେ, ସେ
 ତୁବନ୍ ନେଇ ପାରାସ କି?” ୩୯ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କଇଲାଇ, “ଉଁ ଆମେ
 ପାରବୁ ।” ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ଏଠା ସତ୍ତେ । ମୁଇ ଜନ୍ ମୁତାର
 ଦୁକ୍କହସଂ ପାଇବି ଆରି ଜନ୍ ତୁବନ୍ ନେବି ତମେମିଥା ସେ ମୁତାର ଦୁକ
 ହସଂ ଆରି ତୁବନ୍ ପାଇଥା । ୪୦ ମାତର ମର ଉଜାବାଟେ କି ତେବ୍ରିବାଟେ
 ବସବାକେ ଦେବାର, ମର ଅଦିକାର ନାଇ, ମାତର ମର ବାବା ବାରୁଦି ।” ୪୧
 ଜାକୁବ୍ ଆରି ଜଅନ୍ କଇଲା କାତା ବିନ୍ ସିସମନ୍ ଜେତେବେଳ୍ ସୁନଳାଇ,
 ଜାକୁବ୍ ଆରି ଜଅନ୍କେ ବେସି ରିସା ଅଇଗାଲାଇ । ୪୨ ମାତର ଜିସୁ ତାର
 ସିସମନ୍କେ ଗଟେକଟାନେ ଡାକି କରି ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ଏ ଦୁନିଆର
 ରାଜାମନ୍ ଆରି ନେତାମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିଜର ଅଦିକାରେ ରକବାକେ ମନ୍
 କରିବାଇ । ଆରି ସରକାର ମିଥା ତାକର ତଳେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିଜର
 ଅଦିକାରେ ରକି ରଇବାକେ ମନ୍ କରିବାଇ । ଏ ବିସଇ ତମେ ଜାନିଆଗାସ ।

୪୩ ମାତର ତମର ବିଦରେ ଏହି ନ ରଙ୍ଗକରି ବିନ୍ଦବାବେ ରଙ୍ଗବାର ଆଚେ । ତମର ବିଦରେଥିନି କେ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ ପାରା ଦେକାଇଅଇବାକେ ମନ୍ତ୍ର କଲାନି ବଇଲେ, ସେ ତମର ପଢ଼ୁ ଲକର ଗଟେକ ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵତା ପାରା ରଥ । ୪୪ ଜିଦି କେ ତମର ବିଦରେ ଅନି ପରମେସରର ମୁଆଟେ ମୁକିଅ ଲକ୍ଷ ଅଇବାକେ ମନ୍ତ୍ର କଲାନି ବଇଲେ, ସେ ଗଟେକ ଗେନ୍ଲା ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵତା ପାରା ସେବା କର । ୪୫ କାଇକେ ବଇଲେ ପରମେସରଟାନେଅନି ଆସିରଙ୍ବା ନରପିଲା ମୁଇ, ବିନ୍ଦ ଲକ୍ମନରୁଟାନେଅନି ମକେ ସେବା ମିଳ ବଲି ଆସି ନାଇ, ମାତର ସେବା କରିବାକେ ଆସି ଆଚି । ଆରି ମୁଇ ଜିବନ୍ ଦେବାର ଲାଗି, ଦେସି ଲକ୍ଷ ଦସି ବଲି ଏଜାଇ ନ ଅଛ, ପାପେଅନି ରକିଆ ପାଇବାଇ ।” ୪୬ ତାରପରେ ଜିୟୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ଜିରିଅ ନାଉଁର ଗତେ କେଢ଼ିଲାଇ । ସେ ଗଢ଼ ତାତିକରି ଗାଲାବେଳେ, ତିମାୟ ନାଉଁର ଲକର ପିଲା ବାରତିମାୟ ବଲି ଗଟେକ କାଣୀ ଲକ୍ଷ ବାରପାଲି ବସି ବିକ୍ଷ ମାତ୍ରରେଇଲା । ୪୭ ନାଜରିତର ଜିୟୁ ଏବାଟେ ଆଇଲାନି ବଲି ସୁନି, ସେ ବେସି ଆଉଲି ଅଇକରି କଇଲା, “ଏ ଦାଉଦର ପଥ ଜିୟୁ, ମକେ ଦୟାକରା!” ୪୮ ବେସି ଲକ୍ମନ୍ ତାକେ ତିମରାଇଅଇ ରଙ୍ଗବାକେ କଇଲାଇ, ମାତର ସେ କାଣାଲକ୍ଷ ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଆଉଲିଅଇକରି କଇଲା, “ଏ ଦାଉଦର ପଥ! ମକେ ଦୟା କରା ।” ୪୯ ଜିୟୁ ତେବିକରି କଇଲା, “ତାକେ ମର ଲଗେ ଆଇବାକେ କୁଆ ।” ଲକ୍ମନ୍ କାଣାକେ ତାକିକରି କଇଲାଇ, “ସାଆସ ଦାରିକରି ଉଠ, ଜିୟୁ ତକେ ତାକିଲାନି ।” ୫୦ କାଣୀ ଲକ୍ଷ ତାର ଚାଦର ତେଇ ପିଞ୍ଜିଦେଇକରି ତିକାଲୁନା ତେଗଇ ଉଠିଲା ଆରି ଜିୟୁର ଲଗେ ଗାଲା । ୫୧ ଜିୟୁ ତାକେ ପାତାରିଲା “ମୁଇ ତରପାଇ କାଇଟା କରୁବି ବଲି ତୁଇ ମନ୍ କଲୁସନି?” ସେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ, ମୁଇ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ଦେକି ପାରବି ସେଟା ମନ୍ କଲିନି ।” ୫୨ ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲା, “ଜା, ତୁଇ ନିମାନ୍ ଅଇଜାଇ ଆତୁସ୍ । କାଇକେବଇଲେ ତୁଇ ମକେ ବିସବାସ କରି ଆଁକି ଦେକି ପାରିଲୁସନି ।” ସେଦାପରେସେ କାଣୀ ଆଁକି ଦେକି ବାଟେ ବାଟେ ଜିୟୁର ପଚେ ଜିବାର ଦାରିଲା ।

୧୧ ଜିୟୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ଜିରୁପାଲାମ୍ ଲଗାଲି ଅଇକରି ଜିଦି ନାଉଁର ଉତ୍ତରଲଗେ ରଙ୍ଗଲା ବେଦପାଣି ଆରି ବେଦନିଆ ନାଉଁର ଗାଁ କେଢ଼ିଲାଇ । ଜିୟୁ ସିସମନର ବିଦରେଥିନି ଦୁଇଲକ୍ଷକେ ତାକିକରି ସେମନ୍କେ କଇଲା, ୨ ତମେ ଆମର ମୁଆଟେ ରଙ୍ଗଲା ଗାଁ ଜା । ତମେ ଗାଁ ବିଦରେ ଜିବାବେଳେ,

ଗଟେକ୍ ଗଦ ପିଲା ବାନ୍ଧିରଇଲାଟା ଦେବୁପା । ସେ ଗଦ ପିଲାର ଉପରେ
 ଏବେଜାକ କେ ମିସା ଚଗଡ଼ ନାହିଁ । ତାକେ ମେଲିକରି ମରଳଗେ ବାରିଆସା
 । ୩ ଜଦି କେ ତମ୍ଭେ କାଇକେ ମେଲିକରି ନେଲାସ୍ତନି? ବଲି ପାତାରଲେ,
 ମାୟରୁକେ ଦରକାର ଆତେ ଆରି ସେ ତମ୍ଭେ ଦାୟରେସେ ବାଉଡ଼ାଇଦେଇସି
 । ବଲି ସେମନ୍ ଜିବା ଆଗ୍ରୂ ସେମନ୍ଭେ ପାଟାଇଦେଲା । ୪ ସେ ଶାର୍ଣ୍ଣ
 ଗାଲାଇ ଜେ ଗଟେକ୍ ଗରର ତାଣ୍ଟ୍ର ଡିଆଗଡ଼ିଲଗେ ଗଦ ପିଲା ବାନ୍ଧିଥାଇ
 ରଇଲାଟା ଦେକିକରି ତାକେ ଜାଇ ମୋଳୁଲାଇ । ୫ ତେଇ ଟିଆଅଇରଇଲା
 କେତେଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲାଇ, “ତମେ କାଇଟା କଲାସ୍ତନି? ଆରି କାଇକେ
 ଏ ଗଦ ପିଲାକେ ମେଲିଲାସ୍ତନି?” ୬ ସେମନ୍କେ ଜିସୁ ଜେନ୍ତି କଇବାକେ
 କଇରଇଲା, ସେନ୍ତାରିସେ ସିସମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ କଇଲାଇ । ତାରୁପତେ
 ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ “ଗଦ ପିଲାକେ ନିଆ ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୭ ସେମନ୍ ଗଦ
 ପିଲାକେ ଜିସୁର ଲଗେ ଆନ୍ଦଲାଇ ଆରି ନିଜର ନିଜର ପଚିଆମନ୍ ଗଦ
 ପିଲାର ପିଟି ଉପରେ ପାକାଇଲାଇ । ଆରି ଜିସୁ ଗଦ ଉପରେ ବସିଲା । ୮
 ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ସନ୍ମାନ ଦେବାକେ ନିଜର ନିଜର ପଚିଆମନ୍ ବାଟେ
 ଅଚାଇଦେଲାଇ ଆରି ବିନ୍ଦିଲକ୍ଷମନ୍ ଗରର ତାଳୁପତର ଆରି କେନ୍ଦ୍ରାମନ୍
 କାଟିଆନିକରି ବାଟେ ଅଚାଇଦେଲାଇ । ୯ ଜିସୁର ଆଗ୍ରୂବାଟେ ଆରି
 ପରିବାଟେ ଜିବା ଲକ୍ଷମନ୍ ବେସି ଆଉଳିଥାଇ ଏନ୍ତି କଇତେରଇଲାଇ,
 “ଆସାନା, ପରମେସରକେ ତାକୁପୁଟା କରା । ପରମେସର ତାକେ ଆସିବାଦ୍
 କଲାଆତେ । ୧୦ ଆମର ଆନିଦାଦି ଦାଉଦ ରାଜାର ରାଜକ ଆଇଲାନି, ତାର
 ରାଜକ ପରମେସର ଆସିବାଦ୍ କର । ସରଗେ ରଇବା ବାବା ପରମେସର
 ସନ୍ମାନ ପାଇଲାପାରା କାତା କୁଆଏ” ବଲି କଇଲାଇ । ୧୧ ତାରୁପତେ
 ଜିସୁ ଜିରୁସାଲାମ୍ ଆସିକରି ପରମେସରର ଗର ବିଢ଼ରେ ପୁରିଲା । ଆରି
 ତାରିବେଢ଼ି ରଇଲା ସବୁ ଜିନିସମାନ ନିମାନ କରି ଦେକିଲା । ସେ ବେଳା
 ବେସି ଅଳ୍ପମ ଅଇଗାଲାଜେ, ସେ ବାରଟା ସିସମାନର ସଞ୍ଚ ବେଢ଼ନିଆ
 ନାହିଁର ଶାର୍ଣ୍ଣ ଉଠିଜାଇକରି ତେଇ ରଇଲା । ୧୨ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଜିସୁ
 ଆରି ତାର ସିସମାନ ବେଢ଼ନିଆଇଅନି ଜିରୁସାଲାମ୍ ଆଇବାବେଲେ ଜିସୁକେ
 ବେସି ବୁକ୍ କଲା । ୧୩ ଜିସୁ ଦୁରିକେ ଅନି ବେସି ପତର ରଇବା ଗଟେକ୍
 ତୁମ୍ଭିଗର ଦେକିଲା । ଆରି ସେ ଗଟେ କେତେଟା ପଲ୍ ଦାରିରଇସି ବଲି
 ବାବିକରି ଗଢ଼ବୁନ୍ତେ ଗାଲା । ମାତର ଗରିଲଗେ ଜାଇକରି ଦେକିଲାଜେ,

ଗତେକୁ ମିସା ପଲ୍ ମିଳେ ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ, ସେଠା ଦୁମ୍ରିପଲ୍
 ଦାର୍ବା ଦିନ୍ ନ ରଇଲା । ୧୪ ଜିସୁ ଗଢକେ କଇଲା, “ତୁଲ ଆରି କେବେ
 ମିସା ପଲ୍ ନ ଦାରୁସ୍ ।” ସେ କାତା ତାର ସିସମନ୍ ପୁନ୍ତଲାଇ । (aiōn g165)
 ୧୫ ତାରପତେ ଜିସୁ ଜିରୁସାଲାମର ଗତେ ଜାଇ, ମନ୍ତ୍ରରେ ପୁରିକରି ତେଇ
 ଗେନାବିକା କରବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତାଣ୍ଡେ ବାରକରାଇଦେଲା । ବିନ୍ ଦେପର
 ତାରୁ ବାଦଲାଇବା ଲକ୍ଷମନର ଟେବୁଲ୍ ଆରି ବିରୁ କରବା ପରୁଆ ବିକ୍ବା
 ଲକ୍ଷମନର ବସବା ପିତା ପାସ୍ଲାଇ ପାକାଇଲା । ୧୬ ମନ୍ତ୍ରିରୁ ତାଣ୍ଡେ
 ଗେନା ବିକା କରବାକେ ସେ କାକେମିସା ଦେଖ ନାଇ । ୧୭ ତାର ପତେ ସେ
 ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସିକାଇଦେବାବେଲେ ଏହି କଇଲା, “ମର ମନ୍ତ୍ରିର ସବୁ ଜାତିର
 ଲକ୍ଷମନର ପାରତନା ଗର ବଲି ନାମବାଇ ବଲି ପରମେସରର ବଇଚାନେ
 ଲେକା ଅଇଆରେ, ମାତର ତମେ ସେ ଗର ତରମନର ପାଆର କରିଆଚାସ୍
 ।” ୧୮ ତେଇ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ନିୟମ ସିକାଇମନ୍ ଏ କାତା ସୁନି,
 ଜିସୁକେ କେନ୍ତି ମରାଇବାର ଅଇସି ବଲି ଚେଷ୍ଟା କରୁତେରଇଲାଇ । ମାତର
 ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତରତେରଇଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ସିକାଇଦେବା
 ବିସାଇ କାବା ଅଇକରି ବେସି ମନ୍ କରି ସୁନ୍ତରେରଇଲାଇ । ୧୯ ଆରି
 ସେଦିନର ସଞ୍ଚ ଅଇଲାକେ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ଜିରୁସାଲାମ୍ ନଅରେଥିନି
 ବାରଇକରି ଉଚିଗାଲୀଇ । ୨୦ ତାର ଆରକର ଦିନର ସାକାଲେ ବାଉଡ଼ି
 ଆଇବାବେଲେ, ଏଦେ ଦେକା!! ସେ ଦୁମ୍ରିଗର ବୁନ୍ଦେଥିନି ଟିପେଜାକ ମୁକି
 ଜାଇରଇଲାଟା ଦେବଳାଇ । ୨୧ ସେବେଲା ଜିସୁ ଆଗରୁ କଇରଇଲା କାତା
 ପିତର ଏତାଇକରି ତାକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ଜନ୍ ଦୁମ୍ରି ଗଢକେ ତମେ
 ସାଇପ ଦେଇରଇଲାସ୍, ସେ ଗର ସୁକିଗାଲା ଆଚେ ।” ୨୨ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ
 କଇଲା, “ତମେ ପରମେସରର ତେଇ ବିସବାସ କରିଗୁଆ । ୨୩ ମୁଇ ତମଙ୍କେ
 ସତ୍ କାତା କଇଲିନି, ଜେ ନିଜର ମାନେ ଅଇସି କି ନାହ ବଲିକରି ଏନେ ତେନେ
 ନ ଅଇ, ସେ କଇବା କାତାଇ ବିସବାସ କରି, ‘ଏ ତଢ୍କର ଉଲ୍ଲଟିକରି ସମ୍ବୁରେ
 ଜାଇ ଅଦର ।’ ବଲି କଇଲେ ସେଠା ସେନ୍ତାରି ଅଇସି । ୨୪ ସେଠାରପାଇ
 ମୁଇ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ତମେ ପାରତନାଇ ଜନ୍ମଟା ମିଲ୍ସି ବଲି ବିସବାସ
 କରି ମାଟ୍ଟିଲେ, ସେଠା ତମଙ୍କେ ମିଲ୍ସି । ୨୫ ମାତର ତମେ ପାରତନା କରବା
 ବେଲେ ତମର ମାନେ କାର ବିରଦେ ମିସା କାଇ କାତା ରଇଲେ, ତାକେ କେମା
 ଦିଆସ । ଏହି କଲେ ତମର ସରଗର ବାବା ମିସା ତମଙ୍କେ ତମର ପାପେଥିନି

କେମା ଦେଇସି । ୨୭ ମାତର ତମେ କେମା ନ କଲେ, ତମର ସରଗର ବାବା
ମିଥା ତମ୍ଭେ କେମା ନ ଦେଏ ।” ୨୭ ସେମନ୍ ଆରିତରେକ ଜିରୁପାଲାମେ
ଆଇଲାଇ । ଜିସୁ ମନ୍ତ୍ରିରର ଦୁଆରେ ବୁଲିବାବେଳେ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍,
ନିୟମ ସିକାଉମନ୍ ଆରି ପାର୍ଚିନ୍ଦମନ୍ ତାର ଲଗେ ଆସି ପାଚାରିଲାଇ,
୨୮ “ତୁଲ କାର ଅଦିକାରେ ଏ ସବୁ କାମମନ୍ କଲୁସନି? ଆରି ଏ ସବୁ
କାମମନ୍ କରିବାକେ ତକେ କେ ଅଦିକାର ଦେଲାଆଚେ?” ୨୯ ମାତର ଜିସୁ
ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଲ ମିଥା ତମ୍ଭେ ଏକାଇ ଗଟେକ୍ ସେ ପରସନ୍
ପାଚାରି, ସେ ପରସନର ଉତ୍ତର ତମେ କଇଲେ, ମୁଲ ଏ ସବୁ କାମ କନ୍
ଅଦିକାରେ କଲିନି, ସେଟା ତମ୍ଭେ କଇବି । ୩୦ ଜଅନ୍ ତୁବନ୍ ଦେବା
ଅଦିକାର ସରଗର ପରମେସରରଟାନେଅନି ଆସିରଇଲା କି ଲକ୍ଷମନର
ଟାନେଅନି ଆସିରଇଲା? ଏଟା ମକେ କୁଆ ।” ବଲି କଇଲା । ୩୧ ତେଇ
ସେମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିଭିନ୍ନରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ, “ଆମେ ଜଦି ସରଗର
ପରମେସରର ଟାନେଅନି ବଲି କଇବୁ ବଇଲେ, ସେନ୍ଦ୍ରାର ଆଲେ ତମେ
ଜଅନ୍ ଜନ୍ମଟା କଇଲା ସେଟା କାଇକେ ବିସ୍ବାସ କରାସ ନାଇ? ବଲିକରି
ଜିସୁ ଆମକେ କଇସି । ୩୨ ମାତର ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ବଲି କଇବାକେ
ଆମକେ ତର ଲାଗିଲାନି । କାଇକେ ବଇଲେ ଜଅନ୍ ଗଟେକ୍ ବଦିସବକ୍ତା
ବଲି ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ ବିସ୍ବାସ କଲାଇନି ।” ୩୩ ସେଟାରପାଇ ସେମନ୍
ଆମେ ନାଜାନ୍ତୁ । ବଲି ଜିସୁକେ କଇଲାଇ । ତାରପତେ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ
କଇଲା, “ଏହି ବଇଲେ ମୁଲ ମିଥା କନ୍ ଅଦିକାରେ ଏସବୁ କାମ କଲିନି,
ସେଟା ତମ୍ଭେ ନ କଇ ।”

୧୯ ତାରପତେ ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବୁଜାଇବାକେ କେତେଟା କାତାନି
କଇବାର ଦାରିଲା । ପରତୁମ୍ କାତାନି ଅଇଲାନି, ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଗଟେକ୍
ଅଞ୍ଚିରବାହି ତିଆରକରି, ତାର ଚାରିବେଡ଼ତି ବାହି ବୁନ୍ଦିଲା, ଆରି ଅଞ୍ଚିର
ପିଲିବାକେ ଗଟେକ୍ କୁଣ୍ଡ ତିଆରକଲା । ବାହି ଜାଗିବାକେ ଗଟେକ୍ ଚାନ୍ଦ
ତିଆରକଲା । ଚାସ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବାହି ଆଦିବାଗ କରିବାକେ
ଦେଇକରି, ସେ ଗଟେକ୍ ବିନ୍ ଦେସେ ଉଠିଗାଲା । ୨ ତାରପତେ ଅଞ୍ଚିର
ତଳିବା ଦେଲା ଆଇଲାକେ, ସାଉକାର ତାର ଗଟେକ୍ ଗତିଦାଙ୍ଗିତାକେ
ଅଞ୍ଚିରପଲର ବାଗ ବାଟା ପାଇବାକେ ଚାସିମନରିଲଗେ ପାଟାଇଲା । ୩
ମାତର ଚାସି ଲକ୍ଷମନ୍, ସାଉକାର ପାଟାଇଲା ଗତିଦାଙ୍ଗିତାକେ ଦାରିକରି

ମାରିପାକାଇଲାଇ ଆରି କାଇଟା ନ ଦେଇ ବୁଢା ଆତେ ପାଠାଇଦେଲାଇ । ୪
ସାଉକାର୍ ତାର ଆରିଗଟେକ୍ ଗତି ଦାଙ୍କୁଡ଼ାକେ ଚାସିମନ୍ବ ଲଗେ ପାଠାଇଲା ।
ଚାସି ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାକେ ମିଥା ମୁଣ୍ଡ ପୁରୁତେ ମାରିଲାଇ ଆରି ଜିଜିର
ଜିକଲାଇ । ୫ ପାଉକାର୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାକେ ପାଠାଇଲା ଜେ,
ଚାସିଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ମରତେ ମାରିଦେଲାଇ । ତାରୁପତେ ସାଉକାର୍ ଆରି
ଗାଦି ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍ବକେ ପାଠାଇଲା ଜେ କେତେଟା ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍ବକେ
ମାରିଲାଇ ଆରି କେତେଟାକେ ମରତେ ମାରିପାକାଇଲାଇ । ୬ ଏବେ
ସାଉକାର୍ର ଲଗେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷସେ ରଇଲା, ତାର ନିଜର ଆଲାଦର ପିଲା ।
ମର ପିଲାକେ ଚାସିଲକ୍ଷମନ୍ ନାମବାଇ ଆକା ଆରି ମର ବାଗ୍ ପାଠାଇଦେବାଇ
। ବଲି ବାବିକରି ସେ ସାରାସାରି ତାର ପିଲାକେ ଚାସିମନ୍ବ ଲଗେ ପାଠାଇଲା
। ୭ ମାତର ଚାସିମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ କାତା ଅଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ଷ
ତା ଆମର ସାଉକାର୍ର ଗଟେକ୍ ବଲି ପିଲା, ଆସା ଆମେ ଆକେ ମରତେ
ମାରିଲେ ଏ ବାହ୍ ଆମର ଅଇଜାଇସି ।” ୮ ଆରି ଚାସିମନ୍ ସାଉକାର୍ର
ପିଲାକେ ଦାରିକରି ମରତେ ମାରି ଅଞ୍ଚ୍ଛର ବାତର ସେପାଟେ ପିଞ୍ଜିଦେଲାଇ । ୯
ଏ କାତାନି କଇସାରାଇଲା ପରେ, ଜିସୁ ସେମନ୍ବକେ ପାରାଇଲା, “ଏନ୍ତି ବଲିଲେ
ଅଞ୍ଚ୍ଛର ବାତର ସାଉକାର୍ କାଇଟା କରସି? ସେ ଆସିକରି ଚାସିମନ୍ବକେ
ମରତେ ମାରସି । ଆରି ଅଞ୍ଚ୍ଛର ବାତ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ବକେ ଆଦିବାଗ୍ କରିବାକେ
ଦେଇସି । ୧୦ “ଗର ବାନ୍ଧବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଜନ୍ ପାକନା ନାଁ ବଲି ଚାହିଲାଇ, ସେ
ପାକନା ମୁକିଆ ପାକନା ଅଇଲା ବଲିକରି ତମେ ପରମୋସରର ବଲିତେଇ
ପତାସ ନାଇ କି?” ୧୧ ଏ ବିସଇ ମାପରୁ କରିଆତେ, ଏଠା ଆମର ପାଇ
କାବାଅଇଜିବା ବିସଇ । ୧୨ ତେଇ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷର ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍
ଜିସୁକେ ବାନ୍ଧିନେବାକେ ବାଟ କଜିଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଜିସୁ ଆମର
ବିରଦେ ଏ କାତାନି କଇଲାଇନି ବଲିକରି ସେମନ୍ ଜାନିରଇଲାଇ । ମାତର
ଲକ୍ଷମନ୍ ଆମନ୍କେ କାଇ କାଇଟା କରିବାଇ । ବଲିକରି ତରି, ତାକେ ଚାତିକରି
ଉଟିଗାଲାଇ । ୧୩ ତାରୁପତେ ଜିସୁକେ ତାର କାତାଇ ବୁଲ ଦାରିବାକେ ଜିଉଦି
ନେତାମନ୍ କେତେଟା ପାରୁସି ଦଲର ଲକ୍ଷମନ୍ବକେ ଆରି ଏରଦ ରାଜାର
କେତେଟା ଲକ୍ଷମନ୍ବକେ ତାର ଲଗେ ପାଠାଇଲାଇ । ୧୪ ସେମନ୍ ଜିସୁର
ଲଗେ ଆସିକରି, “ଏ ଗୁରୁ ତମେ ସତ କାତା କଇଲାସନି ଆରି କାକେ ମିଥା
ନ ତରାସ, ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ବକେ ସମାନ ଇଷାବେ ଦେକିଲାସନି ବଲି ଆମେ

ଜାନିଆରୁ । କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଲକ୍ଷମନର ଇପାବେ ନାଇ, ମାତ୍ର
 ସବୁ ବାବେ ସିକାଇଲାସ୍ତନି । ଏବେ ଆମ୍ବକେ କୁଆ, ରମିଅ ରାଜାକେ ସିସ୍ତୁ
 ଦେବାଟା ନିୟମ କି ନାଇ?" ୧୫ "ଆମେ ସିସ୍ତୁ ବାହୁବୁ କି ନାଇ?" ଜିୟୁ
 ସେମନର ମନ୍ଦିରର କୁଣ୍ଡ କାତା ବୁଜିକରି ସେମନ୍କେ କଇଲା, "କାଇକେ
 ତମେ ମଙ୍କେ ପାନ୍ତେ ପାକାଇବାକେ ଚେସ୍ଟା କଳାସ୍ତନି? ରମିୟ ସବୁକାରର
 ଗଟେକ ଅଦ୍ଦଳି ତାବୁ ମରୁ ଲଗେ ଆନା, ମୁଖ ସେଟା ଦେକ୍ବି ।" ୧୬ ସେମନ୍
 ଗଟେକ ଅଦ୍ଦଳି ତାବୁ ଆନଳାକେ ଜିୟୁ ପାତାରିଲା, "ଏ ତାବୁ ଉପରେ କାରୁ
 ମୁରୁତି ଆରି ନାଉଁ ଲେକା ଅଇଆଚେ?" ସେମନ୍ କଇଲାଇ, "ରମିୟ ରାଜାର
 ମୁରୁତି ଆରି ତାର ନାଉଁ ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ ।" ୧୭ ଜିୟୁ କଇଲା, "ଏହି
 ବଇଲେ ଜନ୍ମଟା ରମିୟ ରାଜାର, ସେଟା ରମିୟ ରାଜାକେ ଆରି ଜନ୍ମଟା
 ପରମେସରର, ସେଟା ପରମେସରକେ ଦିଆସ୍ ।" ଏ କାତା ସୁନ୍ଦିକରି ସେମନ୍
 କାବା ଅଇଗାଲାଇ । ୧୮ ତାରପତେ ମଲାଟାନେଅନି ଉଠିବା ବିସଇ, ବିସବାସ୍
 ନ କରିବା ସାଦୁକି ଦଲର ଲକ୍ଷମନ ଜିୟୁର ଲଗେ ଆସିକରି ଏ ପରିସନ୍
 ପାତାରିଲାଇ । ୧୯ "ଏ ଗୁରୁ, ଜଦି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ବିବାଅଇକରି ପିଲାଜିଲା ନ
 ଅଇତେ ମରିଜାଇସି ବଇଲେ, ତାର ବାଇ ସେ ମାଇଜିକେ ବିବାଅଇ ପିଲାଜିଲା
 ପାଇବାର ଆଚେ । ଏହି କଲେ ମରିଗାଲା ବାଇର ପାଇ ସେ ପିଲାଟକିମନ୍
 ତାର ନାଉଁ ଦାଢ଼ିବାଇ ବଲି ମିଥା ଆମରିପାଇ ନିଅମ୍ ଲେକିଦେଲା ଆଚେ ।
 ୨୦ ଏହି ସାତ ବାଇ ରଇଲାଇ, ସବୁରଟାନେଅନି ବଢ଼ି ବାଇ ବିବା ଅଇଲା
 । ମାତ୍ର ପିଲାଟକି ନ ଅଇତେ ମରିଗାଲା । ୨୧ ସେଟାରିପାଇ ତାର
 ପରର ବାଇ ସେ ମାଇଜିକେ ସଞ୍ଚାରିଲା । ସେ ମିଥା ପିଲାଟକି ନଇତେ
 ମରିଗାଲା । ତାରପତର ବାଇ ମିଥା ବିବା ଅଇ ପିଲାଟକି ନଇତେ ମରିଗାଲା
 । ୨୨ ସାତବାଇ ଜାକ ସେ ମାଇଜିକେ ଗଟେକ ଲକର ପତେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ
 ବିବା ଅଇରଇଲାଇ । ସାରାସାରି ସାତ ବାଇ ଜାକ ପିଲାଟକି ନ ଅଇତେ
 ମରିଗାଲାଇ । ତାରପତେ ସେ ମାଇଜି ମିଥା ମରିଗାଲା । ୨୩ ସାତବାଇ
 ଜାକ ତାକେ ବିବା ଅଇରଇଲାଇ, ତେବେ ମରିକରି ଉଠିଲା ବେଳେ, ସେ
 କାର ମାଇଜି ଅଇସି? ସାତବାଇ ଜାକ ତାକେ ବିବା ଅଇରଇଲାଇ ।" ୨୪
 ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, "ଦରମ୍ ସାସତରେ ପରମେସରର କାଇଟା ଲେକା
 ଅଇଲା ଆଚେ ସେ ବିସଇ, ଆରି ତାର ବପୁର ବିସଇ ତମେ ନାଜାନି କରି ବୁଲ
 ବାଦିଲାସ୍ତନି । ୨୫ ଜେତେବେଳେ ଲକ୍ଷମନ ମରିକରି ଆରି ତରେକ ଉଠିବାଇ,

ସେବେଳେ ମୁନୁସ୍ପିଲାମନ୍ ବିବା ନ ଅଥର୍, କି ମାରଜି କିମନ୍ତକେ ବିବା
 ଅଇବାକେ ନ ଦେଅଥି । ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ ସରଗର୍ ଦୁଃପାରା ଅଇବାଇ ।
 ୨୧ ମଲାଟାନେଅନି ଉଚ୍ଚବା ବିସଇ ମସା ଲେକଲା ବଇଟାନେ ପଢାସ୍ ନାଇ
 କି? ପରମେସର ଜଇଲାଗୁବା ଦୁଟାଇ ମସାକେ ଦେକାଇରଇଲାଜେ, ‘ମୁଇ
 ଅବରାଆମର, ଲସାକର ଆରି ଜାକୁବର ପରମେସର ।’ ବଲି କଇଲାଟା,
 ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ । ମାତର ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁ ମରିଗାଲାଇ ଆଚର୍
 । ୨୨ ପରମେସର ମଲାଲକ୍ଷମନର ମାପ୍ରବୁ ନାହିଁ । ସେ ଜିବନ୍ ରଇଲା
 ଲକ୍ଷମନର ମାପ୍ରବୁ । ଏ ବିସଇ ତମେ ବେସି ବୁଲ୍ ବୁଜ୍ଲାସ୍ତନି ।” ବଲି
 କଇଲା । ୨୩ ଜିସୁ ଆରି ସାଦୁକି ଦଳର ଲକ୍ଷମନ୍ ଦଦା ଫେଲା ଅଇବାବେଳେ
 ଗଟେକ ନିଯମ ସିକାଉ ତାର ଲଗେ ଆଇଲା । ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନର ପରସନର
 ଉତ୍ତର ନିମାନସତ୍ତ୍ଵ କଇବାଟା ସୁନିକରି, ତାକେ ପାଚାରିଲା, “କିନ୍ ଆଦେସ୍
 ସବୁରଟାନେଅନି ଅଦିକ ମୁକିଆ?” ୨୪ ଜିସୁ କଇଲା, “ସବୁରଟାନେଅନି
 ପରତୁମର ମୁକିଆ ଆଦେସ୍ ଅଇଲାନି, ସୁନା ଏ ଲସରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ ମାପ୍ରବୁ
 ଆମର ପରମେସର ଗଟେକେସେ ମାପ୍ରବୁ । ୨୫ ତମେ ତମର ପୁରାପୁରୁନ୍ ମନ୍
 ସତ୍ତ୍ଵ, ପୁରାପୁରୁନ୍ ଆଦମା ସତ୍ତ୍ଵ, ପୁରାପୁରୁନ୍ ଚିନ୍ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରି ପୁରାପୁରୁନ୍
 ବପୁସତ୍ତ୍ଵ ତାକେ ଆଲାଦ କରିବାର ଆଚେ । ୨୬ ଆରି ପଚର ମୁକିଆ ଆଦେସ୍
 ଅଇଲାନି, ତମେ ନିଜକେ ଆଲାଦ କଲାପାରା ପଡ଼ିଯାର ଲକ୍ଷକେ ମିଶା
 ଆଲାଦ କରା । ଏ ଦୁଇଟା ଆଦେସ୍ ଚାତିକରି ଆରି କାଇ ମିଶା ମୁକିଆ
 ଆଦେସ୍ ନାଇ” ବଲି କଇଲା । ୨୭ ଏ କାତା ସୁନି ସେ ଲକ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା,
 “ଏ ଗୁରୁ, ପରମେସର ଗଟେକ୍ ସେ, ତାକେ ଚାତିଦେଲେ ଆରି କେ ମିଶା
 ନାଇ । ଏ କାତା ତମେ ଚିକ୍ ବାବେ କଇଆଗାସ୍ । ୨୮ ପରମେସରକେ
 ସବୁ ମନ୍ଦେଇକରି ସବୁ ଚିନ୍ତା ଦେଇକରି ଆରି ସବୁ ବପୁ ଦେଇ ଆଲାଦ
 କରିବାର ଆଚେ ଆରି ନିଜକେ ଆଲାଦ କଲା ପାରା ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ ମିଶା
 ଆଲାଦ କରିବାରଆଚେ ବଲିକରି ତମେ କଇଲା କାତା ଚିକ୍ ସେ । ଆମେ
 ପରମେସରକେ ଜେତେକ ଅମ କଲେ ମିଶା ଆରି ଜେତେକ କାଇଟା ପୁଜଲେ
 ମିଶା, ଏ ଦୁଇଟା ଆଦେସ୍ ବେସି ମୁକିଆ ।” ବଲି କଇଲା । ୨୯ ସେଲକ୍ ବେସି
 ବୁଦି ସତ୍ତ୍ଵ ଉତ୍ତର ଦେଲା ଆଚେ ବଲି ଜିସୁ ଦେକି, ତାକେ କଇଲା, “ତୁଙ୍କ
 ପରମେସରର ରାଇଜେ ପୁରବା ଲଗେସେ ଆରୁସ୍ ।” ତାରପତେ ଆରି କେ
 ମିଶା ଜିସୁକେ ପରସନ୍ ପାଚାରବାକେ ସାଆସ୍ କରି ନାପାରିଲାଇ । ୨୯

ଜିସୁ ଜିଉଦିମନ୍ ରୁଣ୍ଟିବା ଗରର ତାଣ୍ଡୁ ସିକିଆ ଦେବାବେଳେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ପାଚାରିଲା, “ପରମେସର ବାତିକରି ପାଟାଇଲା ରାଜା ଦାଉଦର ନାତିତିତି
 ବଲିକରି ନିୟମ ସିକାଇଦେବା ଲକ୍ଷମନ୍ କେନ୍ତି କଇଲାଇନି?” ୩୭ ଦାଉଦ
 ସୁକଳ ଆଦମାଇ ଅନି ଏହି କଇଲା, ପରମେସର ମର ମାପରୁକେ କଇଲା,
 “ମୁଇ ତର ସଦରୁମନ୍କେ ତର ପାଦ ତଳେ ନ ଆନ୍ଦବା ଜାକ ତୁଳ ମର
 ଉଜାଆଦିବାଟେ ବସି ର ।” ୩୯ “ଜଦି ଦାଉଦ ରାଜା ନିଜେ ମାପରୁବଲି
 କଇରଇଲା ବଇଲେ ପରମେସର ବାତିକରି ପାଟାଇରଇବା ମମିଆ କେନ୍ତି
 ଦାଉଦର ପିଲା ଅଇସି?” ତେଇ ରଇଲା ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ସାରଦା ସଞ୍ଚେ ଏ କାତା
 ସୁନ୍ଦଳାଇ । ୪୦ ଜିସୁ ଆରି କେତୋଟା ବିସାଇ ସିକାଇଦେବା ବେଳେ କଇଲା,
 “ତମେ ନିୟମ ସିକାଇଦେବା ଲକ୍ଷମନ୍ରପାରା ଚଲାଚଲୁଛି ନ ଅଇକରି
 ଜାଗରତ ସଞ୍ଚେ ରୁଆ । ସେମନ୍ ସନ୍ମାନ ପାଇବାକେ ବେସି ତେଣୁ ପରିଆ
 ପିନ୍ଧିକରି ଏନେ ତେଣେ ବୁଲୁବାଇ । ଆଟେ ବାଟେ ଲକ୍ଷମନ୍ରଟାନେଅନି
 ଜୁଆର ପାଇକରି ସନ୍ମାନ ପାଇବାକେ ମନ୍ କରିବାଇ । ୪୧ ଜିସୁଦିମନ୍ର
 ପାରତନା ଗରେ ମୁକିଆ ଜାଗାଇ, ବଜିଟାନର ମୁକିଆ ଜାଗାଇ ବସିବାକେ
 ମନ୍ କରିବାଇ । ୪୦ ଆରି ସେମନ୍ ରାଣ୍ଟି ମାଇଜିମନ୍କେ ନାତାଇକରି
 ସେମନ୍ର ଦନ୍ସିପତି ଜୁରି ନେବାଇ । ସେମନ୍ ନିମାନ ଲକ୍ଷ ବଲିକରି
 ଦେକାଇଅଇବାକେ ବେସି ପର ପାରତନା କରିବାଇ । ଏହି ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ପରମେସର ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷମନ୍ରଟାନେଅନି ବେସି ବଡ଼ ଡଣ୍ଡ ଦେଇସି ।” ୪୨
 ଜିସୁ ମନ୍ତ୍ରି ବିତ୍ତରେ ଜାଇକରି ଚାନ୍ଦାଦେବା ପେଡ଼ିଲଗେ ବସିକରି ଲକ୍ଷମନ୍
 ପରମେସରକେ କେନ୍ତି ଚାନ୍ଦା ଦେଲାଇନି ବଲି ଦେକିତେରଇଲା । ପାଉକାର
 ଲକ୍ଷମନ୍ ଲଚେକ୍ ଲଚେକ୍ ତାବୁ ଦେବାଟା ଦେକ୍ଲା । ୪୩ ସାରାସାରି
 ଗଟେକ୍ ଗରିବ ରାଣ୍ଟି ମାଇଜି ଦାନ ଦେବା ପେଡ଼ିଲଗେ ଆସିକରି ଦୁଇଟା
 ଯାନ ତାମା କାୟ ପୁରାଇଦେଲା । ସେ ଦୁଇଟା ତାବୁର ଦାମ ଗଟେକ୍ ଚାନ୍ଦେ
 ଅନି ମିଥା ଉନା । ୪୪ ତାରପତେ ଜିସୁ ତାର ସିସମନ୍କେ ଲଗେ ତାକି
 କଇଲା, “ମୁଇ ତମକେ ସତ କାତା କଇଲିନି, ଏ ସବୁ ସାଉକାର ଲକ୍ଷମନ୍
 ଦେଲା ତାବୁତେଇଅନି, ଏ ଅରକିତ ରାଣ୍ଟି ମାଇଜି ଅଦିକ୍ ଦେଲାଆଚେ । ୪୫
 କାଇକେବଇଲେ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେମନ୍କେ ଦରକାର ଅଇକରି ଅଗଲିଲା
 ତାବୁ ଦେଲାଇଆଚତ । ମାତର ଏ ଗରିବ ରାଣ୍ଟି ମାଇଜି, ସେ ବିରବାପାଇ
 ଜେତୁକି ତାବୁ ରଇଲା, ସେ ସବୁ ଦେଲାଆଚେ” ବଲିକରି କଇଲା ।

୧୩ ଜିୟୁ, ଜିରଦିମନର ପାରତନା ଗରେଆନି ବାରଇକରି ଜିବାବେଲେ
 ତାର ଗଟେକ୍ ସିସ୍ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ଶୁଣୁ ଏହେ ଦେକା! ବଡ଼ ବଡ
 ପାକ୍ନାଇ ମନ୍ତ୍ରିର କେତେକ୍ ସୁନ୍ଦର ଅଇ ତିଆର ଅଇଲାଆଚେ!” ୨ ଜିୟୁ
 ତାକେ କଇଲା, “ତୁଳ ଏ ବଡ଼ ବଡ ପାକ୍ନାଇ ତିଆର ଅଇଲା ପରମେସରର
 ଗର ଦେବଲୁଷ୍ଟନି? ଏ ସବୁ ଗର ନସ୍ତ ଅଇଜାଇସି । ସବୁ ପାକ୍ନାମନ୍
 ଭୁଲିକରି ମାଟିତେଇ ଏନେତେନେ ଅଇଜାଇସି, ଗଟେକ୍ ପାକ୍ନା ଆରି
 ଗଟେକ୍ ପାକ୍ନାର ଉପରେ ନ ରଖ ।” ୩ ତାରପରେ ଜିୟୁ ପରମେସରର
 ଗରର ମୁଆଟେ ରଇଲା ଜିତ ନାଉଁର ଗରମନ୍ ରଇବା ତଞ୍ଚିରେ ବସିରଇଲା ।
 ସେବେଲା ପିତର, ଜାକୁବ, ଜଅନ ଆରି ଆନ୍ତୁରିୟ, କେ ନ ରଇଲାବେଲେ
 ତେଇ ଆସିକରି ତାକେ ପାଗାରିଲାଇ । ୪ “ଏ ସବୁ ଗରନା କେବେ ଅଇସି
 ଆରି ସବୁ ଅଇବା ଚିନ୍ମନ୍ କାଇଟା, ଆମକେ କଇଦେ ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୫
 ଜିୟୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତମେ ଜାଗରତ୍ ଅଇକରି ରୁଆ, ତମ୍ଭେ କେ ମିସା
 ନ ନାହାଅଛି । ୬ କାଇକେବଇଲେ ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ମର ନାଉଁ ଦାରି, ସେମନ୍
 କିରିସ୍ଟ ବଲି ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବୁଲ୍କାଇବାଇ । ୭ ମାତର ଜେତେବେଲେ
 ତମେ ଜୁଲଦର ବିସଇ ନଇଲେ ଜୁଲଦ ଲାଗି ଅଇସି ନଇଲେ ସିତି ଅଇସି
 ବଲିକରି ଲକ୍ଷମନ୍ କଇବାଟା ସୁନ୍ଦରେ, କିଲ୍ବିଲ ନ ଉଆ । ଏ ସବୁ ଗରନା
 ଅଇସି, ମାତର ସେଦାପୂରେ ଆକା ଜୁଗ ସେସ ନେଁ । ୮ କାଇକେବଇଲେ,
 ଗଟେକ୍ ଦେସର ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଦେସର ଲକ୍ଷମନ୍ତ ବିରଦେ ଜୁଲଦ
 କରିବାଇ । ଗଟେକ୍ ରାଇଜ୍ ଆରିଗଟେକ୍ ରାଇଜେର ବିରଦେ ଉଚ୍ଚବାଇ ।
 ବେସି ଜାଗାଇ ଦରତନି ରୁଲ୍ବୁଲ୍ସି, ଆରି ବେସି ଜାଗାଇ ମରିଥି ଅଇସି
 । ଏସବୁ ଗରନା ଗଟେକ୍ ପିଲା ଜନମ ଅଇବା ଆଗତୁ ଆଇବା ଦୁକାସୁକା
 ପାରା ଅଇସି ।” ୯ “ଏହି ସବୁ ଅଇବା ବେଲା ତମେ ଜାଗରତ୍ ରୁଆ ।
 ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍ଭେ ବାନ୍ଧିକରି ବିଚାର କରିବା ଲକ୍ଷମନେକ ସରପିଦେବାଇ ।
 ସେମନ୍ ନିଆଇ କରିବା ଜାଗାଇ ତମ୍ଭେ ମାରିପାକାଇବାଇ । ତମେ ମର
 ସିସ୍ ଅଇରଇବା ଲାଗି, ସାସନ କରିବା ଲକ୍ଷମନରଟାନେ ଆରି ରାଜାମନର
 ମୁଆଟେ ଚିଆ କରାଇବାଇ । ତମେ ମରଟାନେ ବିସବାସ କଲା ବିସଇ
 ତେଇ ସାକି ଦେଇସା । ୧୦ ଏ ସବୁ ଗରନା ଅଇଜିବା ଆଗତୁ, ସବୁ ଦେସର
 ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ, ଏ ନିମାନ୍ କବର କେତେବାର ଆଚେ । ୧୧ ସେମନ୍ ତମ୍ଭେ
 ବନ୍ଧିକରି ବିଚାର କରିବା ବେଲେ ତେଇ କାଇଟା କଇବୁ ବଲିକରି ଆଗତୁ

ଚିନ୍ତା କରାନାଇ । ତମେ କାଇଟା କଇବାର ଆଚେ, ସେ କାତା ପରମେସର
 ତମ୍ଭେ ସମାନ୍ ବେଳାଇ ଦେଇସି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ବେଳାଇ ତମେ
 ନିଜେ ନ କୁଆସୁ ମାତର ସୁକଳାଦମା ତମରଟାନେଅନି କାତା କଇସି ।
 ୧୭ ବାଇ ବାଇକେ ମରାଇବାତେଇ ସର୍ପିଦେବାଇ ଆରି ବାବା ପିଲାକେ
 ମରାଇବାତେଇ ସର୍ପି ଦେବାଇ ଆରି ପିଲାଟକିମନ୍ ତାକର ମାଆ ବାବା
 ବିରୁଦ୍ଧେ ଉଚିକରି ସେମନ୍କେ ମରାଇବାକେ ସର୍ପିଦେବାଇ । ୧୯ ତମେ ମର
 ସିଥୁ ଅଇରଇଲାର ଲାଗି ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍ଭେ ଶିନ୍ କରିବାଇ । ମାତର ଜେ
 ପାରାସାରି ଜାକ ମୁହଁତି କରି ରଇସି, ସେ ରକିଆପାଇସି ।” ୧୪ “ମାତର ତମେ
 ଜେତେବେଳା କେ ମନ୍ ନ କରିବାଟା ଆରି ନାସୁ ଅଇବା ଦିନ୍ସୁ ଜନ୍ମଟାକି
 ସୁକଳ୍ ଜାଗାଇ ସଞ୍ଚାରିବାର ନାଁ, ସେ ଜାଗାଇ ସଞ୍ଚାରିବାଟା ଦେବକଲେ, ତମେ
 ସେ ଜାଗାଇଅନି ପାଲାଇବାର ଆଚେ । ଏ ବିସାଇ ପଢ଼ିବା ଲକ୍ଷମନ୍, ତମେ ଏ
 କାତା ବୁଜା । ସେବେଳେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିରିଦା ରାଇଜେ ରଇବାଇ, ସେମନ୍
 ଡଙ୍ଗୁରେ ପାଲାଆହୁ । ୧୫ ଜଦି କେ ଗରର ଚାଉନି ଉପ୍ରରେ ରଇସିବଇଲେ,
 ସେ ଗର ବିଦରେ ତାର କାଇମିଷା ଦିନ୍ସୁ ଆନ୍ଦି ବଲିକରି ନ ଜାଅ । ୧୬
 ଜଦି କେ ଚାସୁ ରଇବା ପଦାଇ ରଇସି, ସେ ତାର ଚାଦର ଆନ୍ଦବାକେ ଗରେ
 ବାରତି ନ ଜାଅ । ୧୭ ଗାଗତେ ରଇଲା ମାଇଜିମନରପାଇ ଆରି ଦୁଦ୍
 କୁଆଇବା ମାଇଜିମନର ପାଇ ସେବେଲେ ପାଲାଇବାକେ ବେସି କସ୍ଟ ଅଇସି
 । ୧୮ ଏ ସବୁ ଗଢ଼ନା ସିତ ଦିନେ ନ ଅଇବାକେ ପାରତନା କରା । ୧୯
 କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଏ ଦୁନିଆ ତିଆରିକଲା ଦିନେଅନି ଆଜିକେ
 ଜାକ ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଦୁକ କସ୍ଟ ଅଏନାଇ ଆରି ପଚେ କେବେମିଷା ନ ଅଏ । ସେନ୍ଦ୍ର
 ଦେସି ଦୁକ କସ୍ଟର ଗଢ଼ନା ସେ ଦିନମନ୍କେ ଅଇସି । ୨୦ ଜଦି ପରମେସର
 ଅପରବଲ୍ ଦୁକର ଦିନମନ୍ ଉନା ନ କରି ରଇଲେ, ତେବେ ଦୁନିଆର କେ ମିଷା
 ରକିଆ ନ ପାଇକରି ମରି ଜିବାର ଅଇତା । ମାତର ସେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ବାତିଆଚେ ସେ ଲକ୍ଷମନରପାଇ ସେ ଦୁକର ଦିନମନ୍ ଉନା କଲାଆଚେ ।”
 ୨୧ ସେବେଲେ କେ ଜଦି ତମ୍ଭେ ଇତି କିରିସଟ ଆଚେ । ନଇଲେ ତେଇ ସେ
 ଆଚେ । ବଲି କଇସି, ତାକେ ବିସବାସୁ କରା ନାଇ । ୨୨ ସେଦିନମନ୍କେ
 ମୁଇଆକା କିରିସଟ । ବଲିକରି ମିତି କଇବା ବବିସତ କଇବାଲକ୍, ବିନ୍ ବିନ୍
 ରକାମର ଚିନ୍ ଆରି କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ ଦେକାଇବାଇ । ପରମେସର
 ବାହଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ତମକେ ମିଷା ନାଡ଼ାଇବାକେ ଚେସ୍ତା କରିବାଇ । ୨୩

ସେବିନ୍ମନ୍ତକେ କାର କାରଟା ଅଇସି ସେ ବିସରନେଇ ତମେ ଜାଗରତ୍ ଅଇ
 ରୁଆ । ସେଟାରପାଇ, ଦେକା ସେ ବେଲା ନ ଆଇବା ଆଗତ୍ତୁ ମୁଇ ତମ୍ଭେ
 ଜାନାଇଦେଲିନି । ୨୪ ସେବିନ୍ମନ୍ତକେ, ସେ ଦୁକର ଗଢନା ଅଇଲାପରେ
 ବେଲୁ ଉଜଳ୍କ ନ ଦେଇକରି ଆହ୍ଵାର ଅଇଜାଇସି ଆରି ଜନ୍ ମିସା ଉଜଳ୍କ
 ନ ଦେଖ । ୨୫ ତାରାମନ୍ ବାଦ୍ଲେଅନି ଅଦ୍ବୁବାଇ ଆରି ବାଦ୍ଲେ ଉଜଳ୍କ
 ରଇବାଟାମନ୍ତକେ ପରମେସର ଆଲାଇଦେଇସି । ୨୬ “ସେବେଲା ନରପିଲା
 ମୁଇ, ଦେସି ବପୁତେଇ ଆରି ତାକ୍ଷୁଟା ସଞ୍ଚ୍ଛ ବାଦଲୁଟାନେ ଆଇବାଟା
 ଲକ୍ଷମନ୍ ଦେକ୍ବାଇ । ୨୭ ସେବେଲା ମର ଦୁତମନ୍ତକେ ପାଟାଇକରି ଦୁନିଆ
 ସାରଲାଅନି ଆରି ସରଗ ଚିତ୍ତଲା ତେଇଅନି ପରମେସର ବାରଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 ଚୁଲିଆଇବି ।” ୨୮ “ଏବେ ତୁମ୍ଭର ଗଚର ଉଦାଅରନ୍ ଅନି ଏ ବିସର ସିକା
 । ଜେତେବେଳେ ତାର କେନ୍ତିଆନି ପତର ପାଲୁଆନି କରି, କାଂଗାପଦ୍ଧରିଆ
 ତିସଲେ, କାରାଦିନ୍ କେଟଲା ବଲିକରି ତମ୍ଭେ କେ ନ କଇଲେମିସା ଜାନାସ୍
 । ୨୯ ସେନ୍ତ୍ରସେ ତମେ ଏ ସବୁ ଗଢନା ଦେକ୍ବାବେଳେ, ମୁଇ ଆଇବା ଦିନ୍
 କେଟଲା, ବଲିକରି ଜାନ୍ସା । ୩୦ ମୁଇ ତମ୍ଭେ ସତ୍କାତା କଇଲିନି, ଏ
 ଗଢନା ନ ଅଇବାଜାକ, ଏବେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ନ ମରଦ୍ । ୩୧ ବାଦଲ୍
 ଆରି ତେଇ ଉଜଳ୍କ ଅଇ ରଇବାଟାମନ୍, ଦୁନିଆଇ ଆରି ତେଇରଇବା ସବୁ
 ଦିନ୍ସୁ ନାସ୍ ଅଇବା ସାରାସାରି ଦିନ୍ ଆଇସି, ମାତର ମର ବାକିଆ କେବେ
 ମିସା ନ ପାରେ ।” ୩୨ “ମାତର ସବୁ ଗଢନା କେବେ ଆରି ଜେତେବେଲା
 ଅଇସି ବଲିକରି କେ ମିସା ନାଜାନତ୍ । ସରଗର ଦୁର କି ସତ୍ ମାପରୁର ପିଲା
 ମୁଇ ମିସା ନାଜାନି । ମର ବାବା ପରମେସର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ସ୍ ଜାନିଆଚେ
 । ୩୩ ସେ ଦିନ୍ କି ବେଲା କେବେ ଆଇସି, ସେଟା ତମେ କେ ନାଜାନାସ୍ ।
 ସେଟାରପାଇ ତମେ ଜାଗରତ୍ ଅଇ ତିଆରଅଇ ରୁଆ । ୩୪ ମୁଇ ଆଇବା
 ଦିନ୍, ଏନ୍ତି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ତାର ଗର ତାତି ବିନ୍ ଦେସେ ଜିବା ବିସର ସମାନ୍
 କରିଆଇସି । ସେ ନିଜର ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵତାମନ୍ତକେ ଡାକିକରି ସେମନ୍ କାଇ କାଇ
 କାମ କରବାରଆଚେ, ସେ ସବୁ ବିସର ସେମନ୍ତକେ କଇଲା । ବାର ତିଆଗତି
 ଜାଗବା ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵତାକେ ଡାକିକରି ସେ ବାଉଡ଼ି ଆଇବା ଜାକ ଜାଗିକରି
 ରଇବାକେ କଇକରି ଗାଲା । ୩୫ ତମେମିସା ଜାଗୁଆଲର ପାରା ଜାଗରତ୍
 ଅଇ ରୁଆ । କାଇକେବଇଲେ ସାଉକାର ସଞ୍ଚ୍ଛବେଲା, କି ମଜାରାତି, କି
 କୁକଢାତାକେ କି ସାକ୍ଷିଆ ଆଇସି ସେଟା ତମେ ନାଜାନାସ୍ । ୩୬ ଜଦି ସେ

ଅଟୋର ଆସିକରି ଦେକ୍ଲାବେଲେ, ତମେ ଉସରାଇଲାର ଲକ୍ଷମନର ପାରା
ରଇବାଟା ସେ ଦେକ୍ଲବାରନାଇ । ୩୭ ମୁଲ ତମ୍ଭେ କାଇଟା କଇଲିନି, ସେ
ବିପରୀତେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ କଇଲିନି । ମୁଲ ଆଇବା ଦିନପାଇ ତିଆର ଅଇକରି
ସବୁବେଳା ଜାଗରତ ଅଇକରି ରୁଆ ।”

୧୪ ନିସତାର ପରବ୍ର ଆରି କମିର ନ ମିସାଇ ରୁଚି କାଇବା ପରବ୍ର ଅଇବାକେ
ଆରି ଦୁଇଦିନ ବାକିରଇଲା । ସେବେଳେ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ ଆରି ନିୟମ
ସିକାଉମନ କେ ନାଜାନତେ ଜିସୁକେ କେନ୍ତି ବନ୍ଦିକରି ମରାଇଥିଲେ ବଲିକରି
ବୁଦି ପାହତେରଇଲାଇ । ୭ ମାତର ସେମନ କଇଲାଇ, “ପରବ୍ର ଦିନମନକେ
ତାକେ ବନ୍ଦିକରି ନାଁ । କାଇକେବଇଲେ ଲକ୍ଷମନ ଗଣ୍ଡଗଲ୍ କରିବାଇ
।” ୯ ଜିସୁ ବେଢନିଆ ଗତେ ଆଗତୁ ବଢ଼ ରଖ ଅଇଲା ସିମନର ଗରେ
କାଇବାକେ ବସିଲାବେଲେ, ଗଟେକ୍ ମାଇଜି କାଁଚେ ଦେସି ଦାମ ଦେବା
ବାସନା ଚିକନ ଆନିକରି କାଁଚର ଗାଲା ବାଞ୍ଚାଇ, ଜିସୁର ମୁଣ୍ଡେ ରକଇଦେଲା
। ୪ ମାତର ତେଇ ରଇବା କେତେକ ଲକ୍ଷମନ ରିପାଆଇ ନିଜର ନିଜର
ବିଭିନ୍ନ କାତା ଅଇଲାଇ, “ଏ ଚିକନ କାଇକେ ବେକାର ବେକାର ନସ୍ତ
କରି ପାକାଇଲାନି? ୫ ଏଠା ବର୍ଷେକର କାମାଇଲାତେଇଥାନି ଅଦିକ
ଡାବୁକେ ବିକି ଗରିବ ଲକ୍ଷମନକେ ଦେବାର ଅଇତା ।” ବଲିକରି ସେମନ
ସେ ମାଇଜିକେ ଦେସି କରିପାକାଇଲାଇ । ୭ ମାତର ଜିସୁ ସେମନକେ
କଇଲା, “ସେ ମାଇଜିକେ ଚାତିଦିଆସ, କାଇକେ ତାକେ ଲାଗିକରି କସ୍ତ
ଦେଲାସନି? ସେ ମରିପାଇ ନିକ କାମ କଲାଆଚେ । ୯ କାଇକେବଇଲେ,
ଗରିବ ଲକ୍ଷମନ ସବୁବେଳା ତମରେଷଙ୍କୁ ଆଚତ । ତମେ ଜେତେବେଳା
ମନ୍ଦକଲେ, ସେତେବେଳା ସେମନକେ ସାଇଜ କରିପାରାସ । ମାତର ମୁଲ
ଆରି ଦେସିଦିନ ତମର ସଙ୍କୁ ନ ରଇ । ୮ ଏ ମାଇଜି ଜେତ୍କି ପାରିଲା,
ସେତ୍କି କଲାଆଚେ । ସେ ମର ମିଳା ଗାଗତ ମସନେ ତପବା ଆଗତୁ ଚିକନ
ଲାଗାଇଦେଲା ଆଚେ । ୯ ମୁଲ ତମ୍ଭେ ସତ୍କାତା କଇଲିନି, ଶୁଲାଇ ଜଗତେ
ଜନ୍ମ ଜାଗାଇ ମିଥା ମାପରୁର ନିକ କବର ଜାନାଇଥିଲେ । ଏ ମାଇଜି ଜାଇଟା
କଲାଆଚେ, ତାକେ ଏତାଇକରି ସେଟା ମିଥା କରିବାଇ ।” ୧୦ ତାରପତେ
ଜିସୁର ବାରଟା ସିମନର ବିଭିନ୍ନ କାନ୍ଦିଯୁଭ ଜିଉଦା ନାହିଁ ଗଟେକ୍
ସିମ ଜିସୁକେ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନର ଆଚେ ଦାରାଇଦେବାକେ ରାଜିଅଇକରି
ସେମନର ଲମ୍ବେ ଗାଲା । ୧୧ ସେ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ ଜିଉଦାର କାତା

ପୁନିକରି ଦେସି ସାରଦା ଅଇଗାଲାଇ । ଏ କାମ୍ କଲେ ସେମନ୍ ଇସକାରିଯୁଦ୍ଧ
 ଜିରଦାକେ ତାବୁ ଦେବୁ ବଳିକରି ପରମାନ୍ କରି କଇଲାଇ । ସେଟାରପାଇ
 ଇସକାରିଯୁଦ୍ଧ ଜିରଦା ଜିସୁକେ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ଦେକ ଦାରାଇ ଦେବାକେ
 ବେଲା କଇଲା । ୧୭ କମିର ନ ମିସାଇକରି ରୁଟି ତିଆରିକରି କାଇବା ବଜିର
 ପରବର୍ତ୍ତ ପରତୁମ୍ ଦିନେ, ରକିଆ ପାଇବା ପରବେ ମେଣ୍ଟାପିଲା ପୁଜବାଇ
 । ସେଦିନେ ଜିସୁର ସିସମନ୍ ତାକେ “ତର୍ପାଇ ରକିଆ ପାଇବା ପରବର୍ତ୍ତ
 ବଜି ସବୁ ଟିକ୍ କର୍ବାକେ ଆମେ କନ୍ ଜାଗାଇ ଜିବୁ ବଳିକରି ଦୁଇ ମନ୍
 କଲୁସନି?” ୧୯ ସେଟାରପାଇ ଜିସୁ ତାର ଦୁଇଟା ସିସମନ୍କେ ତାକିକରି
 କଇଲା ତମେ ଗଢେ ଜା । ତେଇ ଗଟେକ୍ ବଡ଼ଟା ଆଶ୍ଚିତେଇ ପାନି ନେବା
 ଲକ୍ ଗଟେକ୍ ଗରେ ପୁରୁଷି । ତମେ ତାର ପଚେ ପଚେ ଜା । ୨୦ ସେ ପାନିନେବା
 ଲକ୍ ଗଟେକ୍ ଗରେ ପୁରୁଷି । ତମେ ମିଥା ସେ ଗରୁ ବିଦ୍ରରେ ପୁରିକରି ସେ
 ଗରର ପାଉକାରକେ କୁଆ, “ଆମର ଶୁରୁ ପାଚାରିଲାନି, ମୁଇ ମର ସିସମନ୍ର
 ସଞ୍ଚ ରକିଆ ପାଇବା ପରବର୍ତ୍ତ ବଜି କର୍ବା ବାକ୍ରା କନ୍ତି ଆଚେ? ୨୧ ସେ
 ଗରର ପାଉକାର ତମ୍କେ ଗରୁ ଉପରେ ରଇବା ନିମାନ୍ ସଜାଇଆଇରଇଲା
 ଗଟେକ୍ ବଡ଼ଟା ବାକ୍ରା ଦେକାଇଦେଇଥି । ତେଇ ଆମରପାଇ କାଇବା
 କାଦି ତିଆରିକରା ।” ବଲି ପାଟାଇଲା । ୨୨ ତାର ପଚେ ଦୁଇଟା ସିସମନ୍
 ସେ ଗରେ ଗାଲାଇ । ତେଇ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ଜେନ୍ତି କଇରଇଲା, ସବୁ
 ସେନ୍ତି ଦେକିଲାଇ । ସେଟାରପାଇ ସେମନ୍ ତେଇ ନିସ୍ତାର ପରବର୍ତ୍ତ ବଜି
 ତିଆରିକଲାଇ । ୨୩ ସଞ୍ଚ ଅଇଲାକେ ଜିସୁ ତାର ସିସମନ୍କେ ତାକିନେଇ
 ତେଇ କେଟିଲା । ୨୪ ସେମନ୍ ବସି କାଇବାବେଳେ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଇ
 ତମ୍କେ ସତକାତା କଇଲିନି, ଏବେ ତମର ବିଦ୍ରରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍
 ଜେକି ଆମର ସଞ୍ଚ କାଇଲାନି, ସେ ମାକେ ସତ୍ରୁମନ୍ଦେକ ଦାରାଇଦେଇଥି
 ।” ୨୫ ଏ କାତା ପୁନିକରି ସିସମନ୍ ବେସି ମନଦୁକ ଅଇଲାଇ । ସବୁଲକ୍
 ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଅଇକରି ଜିସୁକେ ସେଲକ୍ ମୁଇ କି? ବଳିକରି ପାଚାରିଲାଇ
 । ୨୦ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମର ବାର ଲକର ବିଦ୍ରରେଅନି ଜନ୍
 ଲକ୍ ମରସଞ୍ଚ ଗିନାତେଇ ରୁଟି ଚବାଲିଆଚେ, ସେ ଆକା ।” ୨୧ “ମର
 ବିସାଇ ପରମେସରର ସାସତରେ କେନ୍ତି ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ, ସେନ୍ତିସେ
 ସବୁ ଅଇଲାନି, ସେଟା ସତ୍ରେ, ମାତର ଜାରଟାନେଅନି ନରପିଲା ମୁଇ
 ସତ୍ରୁମନର ଆଚେ ଦାରାଇଅଇବି, ସେ ବେସି ବଡ଼ ତଣ୍ଟ ପାଇବାଲକ୍ ଆରି

ସେ ଜନମ ନ ଅଇରଇଲେ ନିକ ଅଇତା ।” ୨୭ ସିସମନ୍ କାଇବାକେ
 ବସିଲାବେଳେ, ଜିସୁ ରୁଚିଦାରିକରି ପରମେସରକେ ଜୁଆରକଲା ଆରି ସେଠା
 ବାଞ୍ଛାଇ ସେମନ୍କେ ଦେଇକରି କଇଲା, “ନିଆ ଏଟା ମର ଗାଗଡ଼ ।” ୨୯
 ତାରପତେ ଅଞ୍ଚର ରସ ଦାରି ପରମେସରକେ ଜୁଆର କରି ସବୁ ଲକ୍ଷକେ
 କାଇବାକେ ଦେଲାଇ ସେମନ୍ କାଇଲାଇ । ୩୦ ଆରି ସେ ତାର ସିସମନ୍କେ
 କଇଲା, ଏଟା ଅଇଲାନି ବେସି ଲକ୍ଷପାଇ ଜରାଇଲା ମର ବନି । ଏ ବନି
 ସଞ୍ଚ ପରମେସର ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ ରାଜିନାମା କଲାନି । ୩୧ ମୁଲ ତମଙ୍କେ
 ସତ କାତା କଇଲିନି, “ମୁଲ ପରମେସରର ରାଇଜେ ନୁଆ ଅଞ୍ଚର ରସ କାଇବା
 ଦିନ ନ ଆଇବାଜାକ, ଏଟା ଆରି କେବେ ମିସା ନ କାଇ ।” ୩୨ ସବୁ ସିସମନ୍
 ମିସିକରି ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦର ଗିର୍ଦ୍ଦ ଗାଇ ଗାଇ କରି ଜିର୍ଦ୍ଦ ନାଉଁର
 ପରବତେ ଗାଲାଇ । ୩୩ ସେବେଳେ ଜିସୁ ସିସମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ
 ସବୁଲକ୍ଷ ମକେ ଚାତିକରି ଉଚିଜାଇସା । ସେଠା ପରମେସରର ସାସ୍ତରେ
 ଏହି ଲେକାଅଇଲାଆଗେ, “ମୁଲ ମୋଣ୍ଡା ଗଉଡ଼କେ ମରାଇବି । ତେଇର୍
 ମୋଣ୍ଡାମନ୍ ଚିନ୍ତଚର ଅଇଜିବାଇ ।” ୩୪ “ମାତର ମୁଲ ମଲାଟାନେଅନି
 ଆରିତରେକ ଉଚିଲାପରେ, ତମେ ଗାଲିଲି ଦେସେ ଜିବା ଆଗତୁ ମୁଲ ତମର
 ଆଗତୁ ଆଗତୁ ଗାଲିଲି ରାଇଜେ ଜିବି ।” ୩୫ ମାତର ପିତର ଜିସୁକେ କଇଲା,
 “ସବୁ ସିସମନ୍ ତମଙ୍କେ ଚାତିକରି ଗାଲେ ମିସା ମୁଲ ତମଙ୍କେ କେବେ ନ ଚାତି
 ।” ୩୬ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଲ ତକେ ସତକାତା କଇଲିନି, ଆଜି ରାତି
 ଦୁଇତର କୁକୁଡ଼ା ଡାକ୍ବା ଆଗତୁ ତୁଲ ମକେ ଚିନ୍ତଚର ଚିନିନାଇ ବଲିକରି
 କଇସୁ ।” ୩୭ ଏ କାତା ସୁନି ପିତର ଜିସୁକେ ଆରିତରେକ ତାଢେସଞ୍ଚ କଇଲା,
 “ମୁଲ ତମର ସଞ୍ଚ ମରବାର ଆଲେ ମିସା କେବେ ତମଙ୍କେ ନାଜାନି ବଲି ନ
 କଇ ।” ଆରି ବାକି ସିସମନ୍ ମିସା ସେନ୍ଟ୍ରିସେ କଇଲାଇ । ୩୮ ତାରପତେ
 ଜିସୁ ତାର ସିସମନ୍ର ସଞ୍ଚ ଗେତୁଥିମନି ନାଉଁର ଗଟେକ ଜାଗାଇ ଆଇଲାଇ
 । ତେଇ ଜିସୁ ସିସମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଲ ପାରତନା କରବାବେଳେ ତମେ
 ଇତି ବସିରୁଆ ।” ୩୯ ପିତର, ଜଅନ ଆରି ଜାକୁବକେ ତାର ସଞ୍ଚ ମିସତେ
 ତାକିନେଲା । ସେ ଦୁକୁଅଇ କିଲ୍ବିଲ ଅଇବାର ବସିଲା । ୪୦ ଆରି ଜିସୁ,
 ପିତର, ଜାକୁବ ଆରି ଜଅନକେ କଇଲା, “ମର ମନେ ବେସି ଦୁକୁ ଅଇଗାଲା
 ଆଗେ । ଜିବନ୍ ଚିତିଗାଲା ପାରା ଲାଗିଲାନି । ତମେ ଇତି ବସିରଇ ଜାଗିରୁଆ
 ।” ୪୧ ଜିସୁ ତାକରୁଟାନେଅନି କଣ୍ଠେକୁ ଦୂରିକେ ଲଣ୍ଠିଜାଇ ଉମ୍ପାତିଅଇ ବୁଝୁଁ

ଅଦ୍ଵିକରି ପରମେଷରଙ୍କେ ଏହି ପାରତନା କଲା, “ଏହି ଜରିଆଇସି ବଇଲେ,
 ଏ କସ୍ତରେ ବେଳା ମକେ ନ ଆସ । ୩୭ ଏ ମର ବାବା ତୁଲ ମନ୍ଦିକଲୁସ୍
 ବଇଲେ କାର କାମ ମିଥା କରିପାରୁସ୍ । ଯେତାରପାଇ ଏ ଦୁଇ କସ୍ତର
 ମୁଠା ମରଟାନେଥନି ଦାରି ଜା । ମାତର ମର ମନ୍ଦ କଲା ଇପାବେ ନ କରି
 ତମର ମନ୍ଦ କଲା ଇପାବେ କରା” ବଲି ପାରତନା କଲା । ୩୯ ତାରପରେ
 ଜିସୁ ତାର ସିସମନର ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲାଜେ, ସେମନ୍ ସଇରଇବାଟା
 ଦେକ୍ଲା । ସେ ପିତରଙ୍କେ କଇଲା, “ସିମନ୍ ପିତର, ତମେ ସଇଦେଲାସ୍ତନି
 କି? ଗଟେକ୍ ଗାଁମିଥା ଚେତା ରଇ ଜାଗି ନାପାରିଲାସ୍ତନି? ୪୦ ତମେ
 ଜେନ୍ତିକି ପରିକାର ପାନ୍ତେ ନ ଅଦ୍ଵିବାପାଇ ଜାଗି ରଇକରି ପାରତନା କରା
 । ମନ୍ କରବି ବଲି ମନ୍ କଲାନି ମାତର ଗାଗଢ଼ ନିବିଲାନି ।” ୪୧ ଜିସୁ
 ଆରିତରେକ୍ ଜାଇକରି ଆଗତ୍ତୁର ପାରା କଇକରି ପାରତନା କଲା । ୪୦
 ତାରପରେ ସେ ସିସମନର ଲଗେ ଆରି ତରେକ୍ ବାଉଡ଼ି ଆସି ଦେକ୍ଲା ।
 ସେମନ୍ ଆରିତରେକ୍ ସଇଦେଲରଇଲାଇ । ସେମନର ଆଂକିତେଇ ଶୁନ୍
 ତାବି ଆଇତେରଇଲାଜେ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କାଇବଲି ମିଥା କଇବାକେ ଜାନି
 ନାପାରିଲାଇ । ୪୧ ଏହି ତିନିତର ପାରତନା କରି ସାରାଇଲାପରେ ଜିସୁ
 ସିସମନରଲଗେ ଆରିତରେକ୍ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲା ଆରି ସେମନକେ କଇଲା,
 “ଏବେଜାକ ତମେ ପୁଣିକରି ସଇଦେଲ ଆଗାସ୍? ଏହିକି ଅଇସିବେ, ଏବେ
 ନର୍ପିଲା ମକେ, ପାପି ଲକ୍ଷମନର ଆତେ ଦାରାଇଦେବା ବେଳା ଆସି କେଢ଼ିଲା
 । ୪୨ ଉଠା ଆମେ କୁବେ । ଏବେ ଦେକା! ମକେ ସତ୍ତରୁମନ୍ତେକ ଦାରାଇ
 ଦେବା ଲକ୍ଷ ଆଇଲାଆତେ ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୪୩ ସେ ଦାପରେ ଜିସୁ ଏ
 କାତା କଇବାବେଲା, ବାରଟା ସିସମନର ବିତ୍ତରେଥନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜେକି
 ଇସ୍କାରିଯୁଡ଼ ଜିଉଦା ଆସି କେଢ଼ିଲା । ଆରି ତାର ସଞ୍ଚ ବେଦି ଲକ୍ଷମନ୍
 ରଇଲାଇ । ସେ ଲକ୍ଷମନର ଆତେ କାଣ୍ଠା ଆରି ଚେଣ୍ଟ ଦାରିରଇଲାଇ ।
 ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍, ନିଯମ ସିକାଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି
 ମୁକିଅ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍, ପାଟାଇ ରଇଲାଇ । ୪୪ ସତ୍ତରୁମନର ଆତେ
 ଦାରାଇଦେବା ଇସ୍କାରିଯୁଡ଼ ଜିଉଦା ଜିସୁକେ ଦେକାଇଦେବାକେ ଏହି ଗଟେକ୍
 ତିନ କଇରଇଲା, “ମୁଇ ଜନ ଲକ୍ଷକେ ତୁମବି, ସେ ଆକା ଜିସୁ । ତମେ
 ତାକେ ବନ୍ଦିକରି ଜାଗରତ୍ ସଞ୍ଚ ଦୁରିକେ ଦାରିଜାଇପା ।” ୪୫ ସେମନ୍
 ତେଇ ଆସିକରି କେଢ଼ିଲା ଦାପରେ, ଇସ୍କାରିଯୁଡ଼ ଜିଉଦା ଜିସୁର ଲଗେ

ଜାଇକରି “ଏ ଗୁରୁ, ଜୁଆରା!” ବଲିକରି ତୁମଳା । ୪୭ ସେବେଲା ସେଲକ୍ଷମନ୍
 ଜିସୁକେ ଦାରି ବନ୍ଦିକରି ନେବାବେଲେ, ୪୯ ସେ ଲଗେ ଟିଆଅଇରଇଲା
 ଜିସୁର ଗଟେକ୍ ସିସ ତାର କାଣ୍ଡା ଦେଟି ମୁକିଅ ପୁଜାରିର ଗତି ଦାଢ଼ୁଡ଼ାର
 ଉଜା କାନ୍ କାଟିଦେଲା । ୫୦ ଜିସୁ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାଚାରିଲା, “ମୂର କାଇ
 ଗଟେକ୍ ଅସ୍ତରାଦି ଲକ୍ଷ କି, ତମେ କାଣ୍ଡା ଆରି ଟେଙ୍କମନ୍ ଦାରି ମକେ ନେବାର
 ଆସିଆଗାସ? ୫୧ ସବୁ ଦିନ ମୁଲ ପାରତନା ଗରମନ୍କେ ସିକାଇଦେବା
 ବେଲେ ମୁଲ ତମର ସଞ୍ଚୁ ରଇଲି । ମାତର ସେବେଲେ ମକେ ଦାରାସନାଇ
 । ମାତର ପରମୋସରର ସାସ୍ତରେ ଜେହି ଲେକାଆଇରଇଲା ସେଠା ସବୁ
 ସବୁ ଅଇବାକେଷେ ଏହି ଅଇଲାଆତେ ।” ୫୦ ସେବେଲା ଜିସୁର ସିସମନ୍
 ତାକେ ଚାତି ଉଚିପାଲାଇଲାଇ । ୫୧ ମାତର ସେବେଲା ଗଟେକ୍ ଦାଢ଼ୁଡ଼ା
 ଅବକା ପାତଳ ଚାଦର ତାବିଅଇ ଜିସୁର ପଚେ ପଚେ ଜାଇତେରଇଲା ।
 ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ବନ୍ଦିକରିବାକେ ଚେଷ୍ଟା କଲାଇକେ ୫୨ ସେ ଦାଢ଼ୁଡ଼ା ପାତଳ
 ଚାଦର ଚାତିକରି ତୁମଣ୍ଡା ଉଚିପାଲାଇଲା । ୫୩ ପଚେ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ
 ସବୁରଟାନେଅନି ବଢ଼ିପୁଜାରିତେଇ ଦାରିଗାଲାଇ । ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍,
 ପାରଚିନମନ୍ ଆରି ନିୟମ ଶୁରୁମନ୍ ସବୁଲକ୍ ଗଟେକ୍ ତେଇ ରୁଣ୍ଟିଲାଇ ।
 ୫୪ ପିତର ଜିସୁର ଟାନେଅନି ଦୁରିକେ ରଇ ତାର ପଚେ ପଚେ ଗାଲା ଆରି
 ମୁକିଅ ପୁଜାରିର ତାଣ୍ଡବିଦ୍ରରେ ଗାଲା । ଜାଗୁଆଲୁମନର ସଞ୍ଚୁ ବସିକରି ଜଇ
 ଚେକ୍ତେରଇଲା । ୫୫ ତେଇ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ବିଚାର କରିବା
 ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ଜିସୁକେ ମରିବା ତଣ୍ଟ୍ର ଦେବାକେ ତାର ବିରଦେ ସାକି
 କରିତେରଇଲାଇ । ମାତର ସାକି ଦେବାକେ କେ ମିଥା ମିଲଦିନାଇ । ୫୬
 ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଆସିକରି ଜିସୁର ବିରଦେ ମିର ସାକି କରିଲାଇ, ମାତର
 ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ ବିନ ବିନ ରକାମର କାତା କରିଲାଇ । ୫୭ ସାରାସାରି
 କେତେ ଲକ୍ ଉଚିକରି ତାର ବିରଦେ ମିର ସାକି ଦେଇ ଏହି କରିଲାଇ, ୫୮
 “ଲକ୍ଷମନ୍ ତିଆରକଳା ଏ ପରମୋସରର ମନ୍ତ୍ରର ମୁଲ ବାଢ଼ୁଇ ଦେଇ, ସେଠା
 ତିନ ଦିନ ବିଦରେ ଆରି ତିଆରକରିଦେବି, ଜନଟାକି ଲକ୍ଷମନ୍ ତିଆର ନ
 କରିରଅତ୍ର ବଲି ସେ କରିବା ଏ କାତା ଆମେ ସୁନିଆରୁ ।” ୫୯ ମାତର, ଏହି
 ବଇଲେମିଥା ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ କାଇ କାଇ ବିସଇ ସବୁ କରିତେରଇଲାଇ, ସେଠା,
 ଗଟେକ୍ ଲକ୍ର କାତା ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ର କାତା ସଞ୍ଚୁ ନ ମିସତେରଇଲା ।
 ୬୦ ତାରପଚେ ସବୁଲକର ଆଗତ୍ର ବଢ଼ ପୁଜାରି ଟିଆଅଇକରି ପାଚାରିଲା,

“ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ତର ବିରଦେ କେତେ କାତା କଇଲାଇନି, ସେ ବିପରୀତେଇ
ତକେ କାଇଟା ମିସା କଇବାର ଆଚେ କି?” ୭୧ ମାତର ଜିସୁ ଚିମ୍ବା ଅଇକରି
ରଇଲା, କାଇଟା ମିସା କଣ୍ଠାଇ । ବହୁପୁଜାରି ଜିସୁକେ ଆରି ତର ପାତାରିଲା,
“ତୁଲ କାଇ ପୁଜା ପାଇବା ପରମେସରର ପଥ କିରିସଟ କି?” ୭୨ ଜିସୁ
କଇଲା, “ଉଁ, ମୁଲ ସେ । ଆରି ନରପିଲା ମୁଲ, ପରମେସରର ବେଷି ବପୁର
ଉଜା ଆତ୍ମ ବାଟେ ବସିରଇଲାଟା ଆରି ସରଗର ମୋଗେ ଆଇବାଟା ଦେବ୍କସା
!” ୭୩ ବହୁ ପୁଜାରି ଏ କାତା ସୁନିକରି ଦେବି ରିସାଆଇଜାଇ ତାର ନିଜର
ପଢିଆ ଚିରିପାକାଇଲା ଆରି ସବୁଲକ୍ଷମନ୍କେ କଇଲା, “ଆମ୍ବକେ ଆରି କାଇ
ସାକି ଦରକାର?” ୭୪ “ସେ ପରମେସରର ପିଲା ବଳିକରି କଇଲାଟା ତମେ
ସୁନିଆଗାସ୍ । ଏବେ ତମେ କାଇଟା ବଲି ବାବଲାସନି?” ତେଇ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍
ଜିସୁକେ ଦସି କରାଇ, ତାକେ ମରବା ଡଣ୍ଡ ମିଲ ବଲି କଇଲାଇ । ୭୫ ତେଇ
ରଇଲା କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ଉପରେ ତୁଳବାର ଦାରିଲାଇ । କେତେଲକ୍ଷମନ୍
ତାର ମୁଖଁ ତାବିକରି ତାକେ ବିଦାସନ୍ତ୍ଵ ମାରିଲାଇ । ତାକେ କିନ୍ତାଇକରି
କଇଲାଇ, “ତୁଲ ଜଦି ପରମେସରର କାତା କଇବା ବବିଷତ୍ବବକ୍ତା ବଇଲେ,
ତକେ କେ ମାରିଲା କି?” ପରେ ସନିଅମନ୍ ତାକେ ଦାରିଜାଇକରି ମାରିଲାଇ
। ୭୬ ପିତର ମଜାଡାଣ୍ଡ ଟିଆଆଇଲାବେଲେ ବହୁ ପୁଜାରିର ଗତି ଦାଣ୍ଡତ୍ତି
ତେଇ ଆଇଲା । ୭୭ ପିତର ଜଇ ଚେକ୍ବାବେଲେ ତାକେ ନିମାନ୍ ଦେକିକରି
କଇଲା, “ତୁଳମିସା ନାଜରିତର ଜିସୁର ସନ୍ତ୍ଵ ରଇଲୁସ୍ ।” ୭୮ ମାତର ପିତର
ତାକେ କଇଲା, “ସେଟା ମୁଲ ନଈ, ମୁଲ କେବେ ମିସା ଜିସୁର ସନ୍ତ୍ଵ ରଇନାଇ,
ତମେ କାଇଟା କଇଲାସନି ମୁଲ ନାଜାନି ।” ତାରପରେ ପିତର ତାଣ୍ଡ ପୁରବା
ବାଟେ ଉଟିଗାଲା । ୭୯ ଆରି ତରେକ୍ ଗତିଦାଣ୍ଡତ୍ତି ପିତରକେ ଦେକି ତେଇ
ଟିଆଆଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ କଇଲା, “ଏ ଲକ୍ଷ ମିସା ଜିସୁର ଦଲେଅନି ଗଟେକ୍
ଲକ୍ଷ ।” ୮୦ ମାତର ପିତର ଆରିତରେକ୍ କଇଲା, “ଏ କାତା ମୁଲେକ ସତ
ନାଇ ।” ଆରି କେତେପର ଗାଲା ପରେ, ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ “ତୁଲ
ସେମନର ମାନ୍ଦାଇ ରଇଲୁସ୍ ଆକା, ତୁଲ ଗଟେକ ଗାଲିଲି ଅନି ଆଇଲା ଲକ୍
ପାରା ଡିସଲୁସନି ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୮୧ ମାତର ପିତର ସାଇପ୍ ଦେଇ ରାନ୍
ପାକାଇ କଇଲା, “ମୁଲ ପରମେସରର ନାଉଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କରି କଇଲିନି,
ତମେ କାର କାତା କଇଲାସନି, ମୁଲ ତାକେ ମୁଲକେ ନାଜାନି ।” ୮୨ ପିତର
ଏ କାତା କଇଲା ଦାପ୍ତରେ କୁକୁଡା ଦୁଇତର ତାକିଲା । ଜିସୁ କଇରଇବା ସବୁ

କାତା ପିତର ଏତାଇଲା । ଜିସୁ କଇରଇଲା, କୁଳତା ଦୁଇତର ତାକୁବା ଆଗ୍ରହ
ଦୂଇ ମଙ୍କ ତିନ୍ତ ତର ନାଜାନି ବଲିକରି କଇସାରାଇରଇସୁ ବଲି । ତାରପଟେ
ପିତର ବେସି ଦୁନ୍କରି କାନ୍ତବାର ଦାରିଲା ।

୧୫ ପାକାଳ ପାକାଳ ପାରତନା ଗରର ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍, ମୁକିଆ
ନେତାମନ୍, ଜିଉଦି ନେତାମନ୍, ନିୟମ ସିକାଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ଜିଉଦି
ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସାସନ କରିବା ସବୁ ରକାମର ନେତାମନ୍ ଜିସୁକେ କାଇଟା
କରିବାର ଆଚେ? ବଲି ଗଟେକ୍ ବଢ଼ ପୁଣ୍ଡାଦି କଲାଇ । ସେମନ୍ ତାକେ
ବାନ୍ଧିକରି ସାସନ କରିବା ପିଲାଦେକ ସର୍ପିଦେଲାଇ । ୨ ପିଲାତ ଜିସୁକେ
ପାଚାରିଲା, “ଦୁଇ କାଇ ଜିଉଦି ମନର ରାଜା?” ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଦୁଇ
ଜନ୍ମଟା ପାଚାରିଲୁସନି, ସେଠା ସତ୍ତ୍ଵେ ।” ୩ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଜିସୁକେ ଦସ
ଦେଇ କଇବାର ଦାରିଲାଇ । ୪ ସେବେଲା ପିଲାତ ତାକେ ଆରିତରେକ୍
ପାଚାରିଲା, “ଦୁଇ କାଇକେ ଚିମରା ଅଇଦେଲୁସ୍? କାଇଟା ମିଥା କରସ
ନାଇ । ଦେବା ସେମନ୍ ତର ବିରଦେ କେତେକ୍ ନିମ୍ନ କାତା କଇଲାଇନି
।” ୫ ମାତର ଜିସୁ କାତା ଅଏ ନାଇ । ସେଠା ଦେକିକରି ପିଲାତ ବେସି
କାବା ଅଇଗାଲା । ୬ ରକିଆ ପାଇବାର ପରଦ କଲାବେଲେ ସବୁ ବରସର
ରିତିନିତି ଇସାବେ ପିଲାତ, ଜନ୍ମ ଆଲେ ବନ୍ଦି ଲକ୍ଷକେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ବାରକରାଇ
ଦେବାକେ ମନ୍ କରଦେଇଲାଇ, ତାକେ ବାରକରାଇ ଦେଇଦେଇଲା । ୭
ସେବେଲେ ସରକାରର ବିରୁଦ୍ଧ ଦାବିକରି ବାରିବା ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ବନ୍ଦି
ଅଇରଇଲା । ଏ ଲକ୍ଷ ଆରି କେତେଟା ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ, ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମରାଇ
ବନ୍ଦି ଅଇରଇଲା । ୮ ଲକ୍ଷମନ୍ ପିଲାତରିଟାନେ ଆସି, କଇଲାଇ, “ସବୁ
ବରସର ରିତିନିତି ଇସାବେ ଏ ତରେକ ମିଥା ଗଟେକ୍ ବନ୍ଦି ଲକ୍ଷକେ ମୁକଳାଇ
କରି ବାରକରାଇଦେସ୍ ।” ୯ ପିଲାତ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାଚାରିଲା, “ତମେ କାକେ
ମନ୍ କଲାସନି? ମୁଇ ତମର ଲାଗି ଜିଉଦିମନର ରାଜାକେ ଚାତିଦେବି କି?”
୧୦ ପିଲାତ ରାଜା କାଇକେ ଏହି କଇଲା ବଇଲେ, ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ କୁର
ପୁଣ୍ଡ ଜିସୁକେ ତାର ଆଚେ ସର୍ପିଦେଇ ଆଚଢ ବଲିକରି ସେ ଜାନିରଇଲା ।
୧୧ ମାତର ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଉସ୍କାଇ କରି, “ଜିସୁର ବାଦୁଲେ
ବାରିବାକେ ଆମରିପାଇ ବନ୍ଦି ଗରେଅନି ମୁକଳାଇବାକେ କୁଆ ।” ବଲି
କଇଲାଇ । ୧୨ ମାତର ପିଲାତ ଆରିତରେକ୍ ପାଚାରିଲା, “ସେନ୍ଦ୍ରିଆଲେ ତମେ
ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷକେ ଜିଉଦିମନର ରାଜା ବଲି କଇଲାସନି, ତାକେ ମୁଇ କାଇଟା

କରୁବି ବଲି ତମେ ମନ୍ କଳାସ୍ତନି?" ୧୩ ଲକ୍ଷମନ୍ ବେସି ରାତୁକରି କଇଲାଇ,
 "ତାକେ କୁରସେ ମରାଆ ।" ୧୪ ତେଇଅନି ପିଲାତ୍ ଆରିତରେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ପାଦାରିଲା, "କାଇକେ, ସେ କାଇ ଦସ୍ କଳାଆଟେ ଜେ?" ମାତର ଲକ୍ଷମନ୍
 ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ରାତୁଅଇକରି କଇଲାଇ, "ତାକେ କୁରସ୍ କାଟେ ମରାଆ
 ।" ୧୫ ସେଟୋରପାଇ ପିଲାତ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସାରଦା କରାଇବାକେ ମନ୍କରି
 ବାରବାକେ ବନ୍ଦି ଗରେଥିନି ମୁକ୍ଳାଇଦେଇ ଜିସୁକେ କରୁଡା ସଞ୍ଚ ମାରି,
 କୁରସ୍କାଟେ କୁଟିମାରି ମରାଇଦେବାକେ ସନିଅମନ୍କେ ସର୍ପିଦେଲା । ୧୬
 ସନିଅମନ୍ ଜିସୁକେ ରମିଯୁ ସରକାରର ସାନ୍ଦକାରିଆ ପିଲାତ୍, ମୁକିଅ
 ଗରର ତାଣ୍ଟ୍ର ଦାରିଗାଲାଇ ଆରି ସେମନ୍ ବିନ୍ ସନିଅମନ୍କେ ଗଟେକ୍
 ଟାନେ ତାକି ରୁଣ୍ଟାଇଲାଇ । ୧୭ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କିଜାଇବାକେ ଜାମକଲି
 ରଙ୍ଗର ବସ୍ତର ପିନ୍ଧାଇଲାଇ ଆରି ଗଟେକ୍ କାଟାର ମୁକୁର ତିଆରକରି
 ତାର ମୁଣ୍ଡ ପିନ୍ଧାଇଦେଲାଇ । ୧୮ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କିଜାଇ କରି କଇଲାଇ,
 "ଏ ଜିଉଦିମନ୍ର ରାଜା ତକେ ଜୁଆର, ତୁଳ ବେସି ଦିନ୍ ବଁଢି ।" ୧୯
 ସେମନ୍ ତରକେତର ବେତ ତାଞ୍ଚ ସଞ୍ଚ ତାର ମୁଣ୍ଡ ମାରତେଇଲାଇ ଆରି
 ତାର ଉପରେ ତୁକି କିଜାଇକରି ମାଣ୍ଡିକୁଟା ଦେଇ ଜୁଆର କଲାଇ । ୨୦
 ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କିଜାଇ ସାରାଇଲାପତେ, ଜାମକଲି ରଙ୍ଗର ବସ୍ତର ତାର
 ଗାଗତେଅନି ବେଟିକରି, ନିଜର ବସ୍ତର ପିନ୍ଧାଇଦେଲାଇ । ତାରପତେ
 ସେମନ୍ ତାକେ କୁରସକାଟେ ମରାଇବାକେ ଗଡ଼ ବାଇରେ ଦାରିଗାଲାଇ । ୨୧
 ସେବେଲା ଆଲେକଜାଣ୍ଟାର ଆରି କୁରନ୍ତିଯୁ ଜାଗାର ରୁପାର ବାବା ସିମନ୍
 ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍, ପଲିଗାରାମ୍ ଅନି ଆସିକରି ସେ ବାଟେ ଜାଇତେଇଲା
 । ସେ ସନିଅମନ୍ ତାକେ ଜିସୁର କୁରସ ବଇବାକେ ବାଦିଆ କଲାଇ । ୨୨
 ତାରପତେ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ଗଲ୍ଗତା ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ ଦାରିଗାଲାଇ
 । ଗଲ୍ଗତାର ଅରତ ଅଇଲାନି, କାପାଲ ଜାଗା । ୨୩ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ଅସ
 ମିସାଇଲା ଅଞ୍ଚର ରସ କାଆ ବଲିକରି ଦେଲାଇ, ମାତର ସେ ନିବ୍ଲା । ୨୪
 ତାରପତେ ଜିସୁକେ କୁରସେ ଚଗାଇଲାଇ ଆରି ତାର ବସ୍ତର କାରବାଗେ
 କାଇଟା ମିଲ୍ସି ବଲି ବାଟାକରି ନେବାକେ, କେତ୍ ପୁଣାଇକରି ନିଜର ନିଜର
 ବିତରେ ବାଟାକରି ନେଲାଇ । ୨୫ ସେମନ୍ ସାକଲିଆ ନ ଗାଁଟା ବେଲାଇ
 ଜିସୁକେ କୁରସେ ଚଗାଇଲାଇ । ୨୬ ଆରି "ଏଟା ଜିଉଦିମନ୍ର ରାଜା ।"
 ବଲି ନିନ୍ଦା କାତା ଲେକି କୁରସ୍ ଉପରେ ତସାଇଲାଇ । ୨୭ କୁରସେ ଜିସୁର

ସଞ୍ଚ ଆରି ଦୁଇଟା ଚରମନକେ, ତାର ଉଜାବାଟେ ଗଟେକକେ, ତେବେରି
 ବାଟେ ଆରିଗଟେକକେ ଚଗାଇରଇଲାଇ । ୨୮ ସେ ଦୁଇ କଲା ଲକ୍ଷମନର
 ବିଦରେଥେଅନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ବଳି, ଇପାର୍ ଅଇଲା ବଳିକରି ପରେମସରର
 ପାସ୍ତରେ ଲେକାଅଇରଇବା ବିସଇ ସିଦ୍ ଅଇଲା । ୨୯ ସେ ବାହ୍ ଦେଇ
 ଜିବା ଲକ୍ଷମନ ନିଜେ ନିଜେ ମୁଣ୍ଡ କୁଲାଇ ଜିସୁକେ ନିନ୍ଦାକରି କଇଲାଇ,
 “ପାରୁତନା ଗର ବାନ୍ଧାଇ କରି ତିନ୍ଦିନ ବିଦରେ ତିଆର କରବାଲକ୍ ଏ
 ସେ କି?” ବଳି କିଜାଇଲାଇ । ୩୦ “ଦୁଇ ଏବେ କୁରସେ ଅନି ଉତ୍ତରି
 ନିଜକେ ରକିଆ କର ।” ୩୧ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ ଆରି ନିୟମ ସିକାଇବା
 ଲକ୍ଷମନ ମିଥା ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ କାତାଅଇକରି କିଜାଇଲାଇ । ସେମନ୍
 କଇତେରଇଲାଇ, “ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ରକିଆ କରିତେରଇଲା, ମାତର ସେ
 ନିଜେ ରକିଆ ଅଇ ନାପାରିଲା ।” ୩୨ “ତମେ ସତଙ୍ଗସେ ଇସରାଏଲର
 ରାଜା କିରିସ୍ଟ ଅଇରଇଲେ, କୁରସେ ଅନି ଉତ୍ତରି ଆଉ । ସେନ୍ତି ଅଇଲେ
 ଆମେ ଦେକିକରି ବିସ୍ତବାସ କରିବୁ ।” ବଳି କଇଲାଇ । ଜନ ଲକ୍ଷମନକେ
 ଜିସୁର ସଞ୍ଚ କୁରସେ ଚଗାଇରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ମିଥା ଜିସୁକେ ନିନ୍ଦା କଲାଇ ।
 ୩୩ ମୁଲଦାନିଆ ବାରୁଟା ବେଲାଇଅନି ତିନ୍ଦଟା ଜାକ ଗୁଲାଇ ଦେସ୍ ଆନ୍ତର
 ଅଇଗାଲା । ୩୪ ଦିନ ତିନ୍ଦଟା ବେଲେ ଜିସୁ ଆଉଲିଆଇ କଇଲା, “ଏଲଇ
 ଏଲଇ ଲାମା ସବକ୍ତାନି ।” ଆର ଅରତ ଅଇଲାନି, “ଏ ମର ପରମେସର ଏ
 ମର ପରମେସର, ତମେ ମକେ କାଇକେ ତାତିଦେଲାସ୍?” ୩୫ ଏ କାତା
 ସୁନି ସେଲଗେ ତିଆ ଅଇରଇବା କେତେ ଲକ୍ଷ କଇଲାଇ, “ସେ ଏଲିୟକେ
 ତାକିଲାନି ।” ୩୬ ତେଇଅନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ପାଲାଇ ଜାଇ ଅଞ୍ଚର ରସେ, ତୁଲା
 ବୁଢାଇ ତାଙ୍କେ ବାନ୍ଧି ଉପରେ ଲାମାଇଦେଲା । ସେ ଲକ୍ଷ କଇଲା, “ଏବେ
 ଏଲିୟ ଆସିକରି ଆକେ କୁରେସ ଅନି ଉତ୍ତରାଇଦେଇସି କି ନାଇ ଦେବୁ ।” ୩୭
 ମାତର ଜିସୁ ଆଉଲିଆଇଲା ଦାୟରେ ତାର ଜିବନ୍ ତାତିଗାଲା । ୩୮ ସେବେଲା
 ମନ୍ଦିରର ସୁକଳ ଜାଗା ବିନେ କରବା ପାରଦା ଉପରେଅନି ତଲେ ଜାକ ଦୁଇ
 ତାହ ଅଇ ଚିରିଆଇଗାଲା । ୩୯ ତେଇ ଜିସୁର କୁରସ ମୁଆଟେ ତିଆଆଇରଇଲା
 ସଏଗା ସନିଅମନର ମୁକିଆ, ଜିସୁ ସାରାପାରି ଆଉଲି ଅଇଲାଟା ଆରି ସେ
 କେନ୍ତି ଅଇକରି ମଲା, ଦେକିକରି କଇଲା, “ସତଙ୍ଗସେ ଏ ପରମେସରର
 ପିଲା ରଇଲା ।” ୪୦ ତେଇ କେତେଟା ମାଇଜିମନ ମିଥା କୁରସେ ଅନି
 ଦୁଇକେ ତିଆଆଇ ଦେକିତେରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଅଇଲାଇନି, ମଗଦଳିନି

ମରିଯୁମ୍, ସାନଟା ଜାକୁର ଆରି ଜସିର ମା ମରିଯୁମ୍ ଆରି ସଲମି । ୪୧ ଜିସୁ
ଗାଲିଲିତେଇ ରଇଲାବେଳେ ଏ ମାଇଜିମନ୍ ଜିସୁର ସଞ୍ଚ ଜାଇତେରଇଲାଇ ।
ଆରି ତାକେ ଦରକାର ରଇଲା ବିସଇ ପାଇଜ କରିତେରଇଲାଇ । ଜିସୁର ସଞ୍ଚ
ଜିରୁପାଲାମେ ଆସିରଇଲା ବିନ୍ ମାଇଜିମନ୍ ମିସା ତେଇ ରଇଲାଇ । ୪୨
ସେ ଦିନ ବିସରାମ୍ ଦିନ ପାଇ ତିଆର ଅଇବା ଦିନ ଅଇରଇଲା । ସେଦିନେ
ସଞ୍ଚବେଲା, ୪୩ ଆରାମାତିଆ ଗାଉଁର ବିଚାରକରବା ମୁକିଅ ଲକ୍ ବିଭିନ୍ନେ
ରଇଲା ଜସେପ୍ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍, ପରମେସର ପାସନ୍ କରିବା ରାଇଜର
ବେଲା ଆସ ବଲି ଜାଗିରଇବା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ । ବେସି ପାଆସଥାଇ ପିଲାତର୍
ଲଗେ ଜାଇକରି ଜିସୁର ମଲାମହ୍ ମାଞ୍ଚିଲା । ୪୪ ଜିସୁ ଏତେକ୍ ଦାସରେ
ମରିଗାଲା ବଲି ସୁନି ପିଲାତ୍ କାବା ଅଇଗାଲା । ତାର ସନିଆମନର ନେତାକେ
ଡାକି “ଜିସୁ ମଲାବେ କି?” ବଲି ପାଚାରିଲା । ୪୫ ସେ ସନିଆମନର ନେତା,
ଜିସୁ ମରିଗାଲା ବିସଇ ପିଲାତ୍କେ କଇଲା । ତାରପରେ ଜସେପ୍କେ ପିଲାତ୍
କଇଲା, “ତୁଲ ମହ୍ ନେଇ ପାରୁସ୍ ।” ୪୬ ସେଗାରପାଇ ଜସେପ୍ ଜିସୁର
ଗାଗଡ଼ କୁରସ ଉପରେଅନି ଉତ୍ତରାଇ ଆନ୍ତା ଆରି ଗଟେକ୍ ନୁଆ ଲୁଗା
ସଞ୍ଚ ଗୁଡ଼ିଆଇକରି ରାଙ୍ଗନ୍ତି କାଟି ତିଆର କରି ରଇଲା ଗଟେକ୍ ପାଆରେ
ନେଇକରି ସଞ୍ଚିଲା । ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ତାଚତା ପାକନା ନେଇ ପାଆର ମୁଆଟେ
ଡାବିଦେଲା । ୪୭ ଜିସୁକେ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ନେଇ ସଞ୍ଚିଲ ରଇଲାଇ, ସେ ଜାଗା
ମରଦିନି ମରିଯୁମ୍ ଆରି ଜସିର ମା ମରିଯୁମ୍ ଦେକିରଇଲା ।

୪୮ ବିସରାମବାର ପାରିଲା ତାର ଆରକର ଦିନେ ମରଦିନି ମରିଯୁମ୍,
ଜାକୁବର ମାଆ ମରିଯୁମ୍ ଆରି ସଲମି, ଜିସୁର ମଲା ଗାଗ୍ତେ ଲାଗାଇବାକେ
ବାସନା ଚିକନ୍ ଗେନିଆନ୍ତାଇ । ୨ ରଇବାର ଦିନର ପାକାଲ୍ ପାକାଲ୍
ସେମନ୍ ତାର ଗାଗଡ଼ ସଞ୍ଚିଲା ଜାଗାକେ ଜାଇତେରଇଲାଇ । ସେବେଳେ
ବେଲ୍ ଉଦି ଆଇତେରଇଲା । ୩ ସେମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିଭିନ୍ନେ “ଜିସୁର
ଗାଗଡ଼ ସଞ୍ଚିଲରଇଲା ମୁଆଟର ବଡ଼ ତାଚତା ପାକନା ଆମର ପାଇ କେ
ଗୁରାଇଦେଇସି ତେବେ?” ବଲି କାତା ଅଇତେରଇଲାଇ । ୪ ସେମନ୍ ସେ
ଜାଗାଇ କେଟିକରି ଦେକ୍ଲାବେଲେ, ଏଦେ ଦେକା! ସେ ବଡ଼ ତାଚତା ପାକନା
ଗୁଡ଼ିଜାଇରଇଲା । ୫ ସେବେଲା ସେମନ୍ ସେ ଜାଗା ବିଭିନ୍ନେ ପୁରିକରି
ଦେକ୍ଲାବେଲେ ଗଟେକ୍ ବିଜ୍ଞି ପାରା ଜଗନ୍ନାଥ ଜାଇତେରଇବା ଦବ୍
ପଟିଆ ପିନ୍ଦିରଇବା ଦାଙ୍ଗତା, ଜିସୁର ମହ୍ ସଞ୍ଚିଲରଇଲା ଜାଗାର ଉଜାବାଟେ

ବସିରଇଲା । ସେଠା ଦେକି ସେମନ୍ ବେସି ଉଚିଜାଇ କାବା ଅଇଗାଲାଇ
 । ୭ ମାତ୍ର ସେ ଲକ୍ଷ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଉଚାନାଇ, ତମେ କୁରସେ
 ମଳା ନାଜରିଦ ଗତର ଜିସୁ କିରିସ୍ଟଙ୍କେ କଇଲାସ୍ତନି କି? ସେ ଇତି ନାଇନି,
 ଏବେ ମଲାଟାନେଥନି ଉଚଲା ଆଚେ । ତାର ମହୀ ସଞ୍ଚୂଇଲା ଜାଗା ଦେକା
 ।” ବଲି କଇଲା । ୮ “ତମେ ଜାଇକରି ତାର ସିସମନ୍କେ ଆରି ପିତ୍ରଙ୍କେ
 ବାଇଦରେ କୁଆ, ତମେ ଜିବା ଆଗରୁ ଜିସୁ ଗାଲିଲି ଗଢେ ଗାଲା ଆଚେ । ସେ
 ତମଙ୍କେ ଜେନ୍ତି କଇରଇଲା, ସେନ୍ତିପେ ଗାଲିଲି ଗଢେ ତାଙ୍କେ ଦେବ୍ସା ।” ବଲି
 କଇଲା । ୯ ସେ ମାଇଜିମନ୍ ବେସି କାବା ଅଇଜାଇ, ଉଚ୍ଚତରି ଜାଇକରି ସେ
 ଜାଗାଇଥନି ବାଇକରି ପାଲାଇଲାଇ ଆରି ସେମନ୍ ବେସି ଉଚିଜାଇକରି
 କାକେ ମିସା କାଇବଲି କଥାରୁନାଇ । ୧୦ (note: The most reliable and
 earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) ଜିସୁ ମଲାଟାନେଥନି
 ଉଚଲା ଆଟର ପରତୁମ ଦିନର ସାକାଲେ ଜନ୍ମ ମାଇଜିଟାନେଥନି ଜିସୁ
 ସାହଟା ତୁମାମନ୍କେ କେବିରଇଲା, ମର୍ଦଳିନି ନାଉଁର ମରିଯୁମନ୍କେ ପରତୁମ
 ଦେକାଇଥାଇଲା । ୧୧ ସେ ମାଇଜି ତେଇଥନି ଜାଇକରି, ଦୁକ୍ଥାଇ କରି
 କାନ୍ଦୁତେ ରଇଲା ଜିସୁର ସିସମନ୍କେ କଇଲା, ୧୨ “ଜିସୁ ମଲାତେଇଥନି
 ଉଚଲା ଆଚେ ଆରି ମୁହଁ ତାଙ୍କେ ନିଜେ ଦେକିଆଛି ।” ବଲି କଇଲା । ସିସମନ୍
 ତାଙ୍କେ ମୁଲ୍କେ ବିସବାସ କରଦ ନାହିଁ । ୧୩ ତାରପରେ ଦୁଇଟା ସିସମନ୍
 ଗଟେକ ଗାଁ ଜିବାବେଲେ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ବିନ୍ ରୁପେ ଦେକାଇଥାଇଲା ।
 ସିସମନ୍ ତାଙ୍କେ ଚିନି ନାପାରିଲାଇ । ୧୪ ସେ ଦୁଇଟା ସିସମନ୍ ବାଉଡ଼ିଆସିକରି
 ବିନ୍ ସିସମନ୍କେ ଏ କାତା କଇଲାଇ । ଏନ୍ତି କଇଲେ ମିସା ସିସମନ୍
 ତାକର୍ କାତା ବିସବାସ କରଦ ନାହିଁ । ୧୫ ତାରପରେ ଏଗାରଟା ସିସମନ୍
 କାଇବାବେଲେ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ଦେକାଇଥାଇଲା । ଜିସୁ ମଲାଟାନେଥନି
 ଉଚଲାଟା ଦେକିରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲା କାତା ବିସବାସ ନ କରି, ସେମନ୍ର
 ମନ୍ ଆଁଟ କଲାର ଲାଗି ସେମନ୍କେ ଲାଗିଲା । ୧୬ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା,
 “ତମେ ଏ ଦୁନିଆର ଗୁଲାଇବାଟେ ଜାଇକରି ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମର ନିମାନ
 କାତା କୁଆ । ୧୭ ଜେ ଜେ ଏ ନିମାନ୍ କାତା ବିସବାସ କରି ଦୁବନ୍ ନେବାଇ,
 ସେମନ୍ ପାପେଥନି ରକିଆ ପାଇବାଇ, ମାତ୍ର ଜେ ଜେ ଏ ନିମାନ୍ କାତା
 ବିସବାସ ନ କରଦ, ପରମେସର ସେମନ୍କେ ଉଣ୍ଟ ଦେଇସି । ୧୮ ଆରି
 ବିସବାସି ଲକ୍ଷମନ୍ ମର ନାହିଁ ଦାରି ତୁମାମନ୍କେ ବାରକରାଇ କେବିଦେବାଇ

ଆରି ନାଜାନିରଇବା ବାପାଇ କାତା ଅଇବାଇ । ଏହି ବିସ୍ବାସ କରିବା
ଲକ୍ଷମନରଟାନେ ଗଟେକୁ ଚିନ୍ତା ପାରା ଅଇପି । ୧୮ ସେମନ୍ ନାଜାନିକରି
ପୁଁ ଆତେ ଦାରିଲେ କି ବିସ୍ତ କାଇଲେ ନ ମରଇ । ଜରୁକାର ଲକ୍ଷମନକେ
ଆତ୍ମ ଚିଇ କରି ପାରିବନା କଲେ, ସେଲକ୍ଷମନ୍ ନିମାନ୍ ଅଇଜିବାଇ” ବଲି
କଇଲା । ୧୯ ମାୟରୁ ଜିୟୁ ଏ ସବୁ କାତା ସେମନକେ କଇ ପାରାଇଲା ପତେ,
ପରମେସର ତାକେ ସରଗେ ଦାରିଗାଲା ଆରି ପରମେସର ସନ୍ମାନ୍ ଜାଗାଇ
ବସିଲା । ୨୦ ତାରୁପରେ ତାର ସିସମନ୍ ଜାଇକରି ଏ ଦୁନିଆର ଶୁଳାଇବାଟେ
ମାୟରୁ ଜିୟୁର ନିମାନ୍ କାତା କଇଲାଇ ଆରି ମାୟରୁ ତାକର ସଞ୍ଚୁ ରଇକରି
କାବାଅଇଜିବା ବିନ୍ ବିନ୍ କାମ୍ କଲା । ଏହାରି ସେମନ୍ କଇବା କାତା ସତ୍ତ
ବଲି ଦେକାଇଦେଲା ।

ଲୁକ୍

୧ ଏ ତିଆପିଲ୍ ମଆସୟ, ଆମର ବିଦରେ ଜନ ସବୁ ଗଢନା ଗଢଲା, ସେଥିରୁ
ଲେକ୍ବାକେ ବେସି ଲକ୍ ଚେଷ୍ଟା କଲାଇ । ୨ ଆରାମ୍ ଅଇଲା ମୁଲେ, ଜେଜେ
ଏ ସବୁ ଦେକିରଇଲାଇ ଆରି ପୁର୍ବ କବର ବିନ୍ ଲକ୍ମନ୍ଦକେ ଜାନାଇଲାଇ,
ସେମନ୍ ଆମକେ କଇଲା ଇସାବେ ଲେକ୍ଲାଇ । ୩ ତେବର୍ପାଇ ଏ ମାନନିୟ
ତିୟପିଲ୍. ପୁରବେଅନି ଟିକିନିକି କଙ୍କଳତ୍ତକରି ତେଇ ସବୁଜାକ ରିତିନିତି
ସଞ୍ଚ ଅଇଲାଟା ତମରପାଇ ମୂର ଲେକ୍ବିଆକା ବଲି ମନ୍ଦକଲି । ୪ ଜେନ୍ତି
ତୁଇ ସବୁ ବିସର୍ଗ ସିକିଆ ପାଇଆରୁସ୍, ସେ ସିକିଆର ପୁରାପୁରୁନ ସତ
ପାଇପାରୁସ୍ । ୫ ଜିଉଦା ଦେପର ରାଜା ଏରଦର ବେଳେ, ଅବିୟ ପୁଜାରି
ଦଲେ ଜିକରିୟ ନାଉଁର ଗଟେକ ପୁଜାରି ରଇଲା । ତାର ମାଇଜି ଏଲିସାବେତ୍
। ସେ ଆରଣ୍ ବଂସର ରଇଲା । ୬ ପରମେସରର ଦେକ୍ବା ଇସାବେ ସେମନ୍
ଦୁଇଲକ୍ ଜାକ ମାପ୍ରବୁର ସବୁ ଆଦେସ୍, ବିଦି ଇସାବେ କରତେରଇଲାଇ । ୭
ମାତର ସେମନ୍ଦକେ ପିଲାଜିଲା ନ ରଇଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ଏଲିସାବେତ୍
ବାଞ୍ଛି ରଇଲା । ଆରି ସେମନ୍ ଡକ୍ରା ଡକ୍ରି ଅଇଜାଇରଇଲାଇ । ୮ ଦିନେକ
ଜିକରିୟ ନିଜର ଦଲର ପାଲି ଇସାବେ, ଜିଉଦିମନର ମନ୍ତ୍ରରେ ପୁଜାରି କାମ୍
କରିବାବେଲେ, ୯ ରିତିନିତି ଇସାବେ ଜିକରିୟର ନାଉଁ କେତ୍ର ପୁର୍ଣ୍ଣଲାଜେ
ତାକେ ମାପ୍ରବୁର ମନ୍ତ୍ରରେ ଜାଇକରି ଦେବିଟାନେ ଦୁଃ୍ଖ ଦେବାକେ ପଡ଼ିଲା ।
୧୦ ଆରି ଦୁଃ୍ଖ ଦେବାବେଲେ ଲକ୍ମନ୍ ବାଇରେ ପାରତନା କରତେ ରଇଲାଇ
। ୧୧ ସେହିକିବେଲେ ଏହେ ଦେକା! ମାପ୍ରବୁର ଗଟେକ୍ ଦୁଃ୍ଖ ଦୁଃ୍ଖ ଦେବା
ବେଦିର ଉଜାବାଟେ ଟିଆଅଇ ତାକେ ଦରସନ ଦେଲା । ୧୨ ଜିକରିୟ
ତାକେ ଦେକି କିଲିକିଲ୍ ଅଇ ଡରିଗାଲା । ୧୩ ମାତର ଦୁଃ୍ଖ ତାକେ କଇଲା,
“ଜିକରିୟ ଡରିମାଇ, କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଗୁଆରି କଲାଟା ପରମେସର
ସୁନ୍ଦାରୀଟା । ତର ମାଇଜି ଏଲିସାବେତ୍ ଗଟେକ୍ ପିଲା ଜନମ ଦେଇଥି ।
ତମେ ତାକେ ଜନମ ବଲି ନାଉଁ ଦିଆସ୍ । ୧୪ ସେ ତମର ପାଇ ବେସି
ସାରଦା ଆନନ୍ଦ ଆରି କେତେ କେତେ ଲକ୍ମନ୍ ତାର ଜନମେ ସାରଦା
କରିବାଇ । ୧୫ ମାପ୍ରବୁର ଦେକ୍ବା ଇସାବେ ସେ ଗଟେକ୍ ଡାକ୍ପୁଟା ଲକ୍
ଅଇସି । ସେ ଆମଣ୍ ଅଇଜାଇରିବା ଅଞ୍ଚର ରୟ କି ନିୟ ଜିନିୟ ମୁଲ୍କେ
ନ କାଏ ଆରି ମାଆର ଗର୍ବେ ଅନି ସୁକଳ ଆତମାଇ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇ
ଆଇସି । ୧୬ ଆରି ଇସରାଏଲ୍ ଲକ୍ମନ୍ଦର ବିଦରେ ଅନି କେତେ କେତେ

ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମାପରୁ ତାର ପରମେସରର ଟାନେ ବାଉଡ଼ାଇସି । ୧୭ ସେ
 ବଦିସତ୍ତବକ୍ଷତା ଏଲିୟର ଆୟମାର ବପୁଆଇ ପରମେସରର ଆଗତୁ ଜାଇସି
 । ବାବାମନର ମନ୍ତ୍ର ପିଲାମନରଟାନେ ବାଉଡ଼ାଇସି । ପରମେସରର କାତା
 ନ ମାନ୍ଦବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ଚିନ୍ତା କରିବା ଟାନେ ବାଉଡ଼ାଇସି
 । ଆରି ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତାର ପାଇ ଜାଗରତ୍ କରାଇସି ।”
 ୧୮ ତେଣୁ ଜିକରିୟ ଦୁଦ୍ଧକେ କଇଲା, “ତମେ କଇବାଟା ସତ୍ ଅଇସି ବଲି
 ମୁଇ କେନ୍ତି ଜାନ୍ଦି? କାଇକେବଇଲେ ମୁଇତା ଉକ୍ତର ଅଇଗାଲିବେ, ଆରି
 ମର ମାଇଜି ମିସା ଡକ୍ରି ଅଇଗାଲାନି ।” ୧୯ ଦୁଦ୍ଧ ତାକେ କଇଲା “ମୁଇ
 ଗାବରିଏଲ, ମୁଇ ପରମେସର ମୁଆଟେ ଚିଆ ଅଇରଇବା ଦୁଦ୍ଧ, ତମଙ୍କେ
 ଏ କବର ଜାନାଇବାକେ ମନେ ପାଗାଇଆଚେ । ୨୦ ଦେକ୍, ଏ ସବୁ ନ
 ଅଇବା ଦିନ ଜାକ ତୁଇ ଗୁଲାଆଇ ରଇସ୍ତୁ । କାଇକେବଇଲେ ମର ସବୁ
 ବାକିଅ ସମାନ ବେଳାଇସେ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇସି । ସେଣା ସବୁ ତୁଇ ବିସ୍ବାସ
 କୁରୁସ୍ତ ନାହିଁ ।” ୨୧ ଏହକି ଅଇବା ବିଦ୍ରରେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ଜିକରିୟକେ ବାଇରେ
 ଜାଗିରଇଲାଇ ଆରି ଦେଉଲେ ତାର ଅଳ୍ପମ୍ ଅଇଲାଜେ ସେମନ୍ କାବାଆଇ
 ଜାଇତେରଇଲାଇ । ୨୨ ମାତରି ଜିକରିୟ ବାଇଲ ଆସି ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ୍ଚିତ
 କାତାଆଇ ନାପାରିଲା, ତେଣୁ ସେ ଦେଉଲେ ଦରସନ ପାଇଆଚେ ବଲି
 ଲକ୍ଷମନ୍ ବୁଝିଲାଇ ଆରି ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଆତ୍ ସରିଆ କରି ଜାନାଇବାର
 ଦାରିଲା ଆରି ଗୁଲାଆଇକରି ରଇଲା । ୨୩ ଜିକରିୟ ତାର ସେବା କରିବା
 ପାଇଲି ଦିନ ସବୁ ସାରିଲା ପଚେ ତାର ଗରେ ଉଠିଗାଲା । ୨୪ ଏହକି ଅଇ
 କେତେକ ଦିନ ଗାଲା ପଚେ ତାର ମାଇଜି ଏଲିସାବେତ୍ ଗାଗ୍ତେ ଅଇଲା ଆରି
 ସେ ପାଁର ମାସ ଜାକ କାକେ ନ ଜାନାଇ ଗରେସେ ରଇଲା । ୨୫ ତାରପଚେ
 ଏଲିସାବେତ୍ କଇଲା, “ଲକ୍ଷମନର ଜେଞ୍ଜେଟ୍ କରିବାଟା ଦୁର କରିବାକେ
 ସାରାସାରି ମନେ ଦୟା କରି ମାପରୁ ଏହୁରି କଲାଆଚେ ।” ୨୬ ଏଲିସାବେତ୍
 ଗାଗ୍ତେଆଇ ତ ମାସ ଅଇଲାକେ, ପରମେସର ଗାବରିଏଲ ଦୁଦ୍ଧକେ ଗାଲିଲି
 ରାଇଜର ନାଜରିଦ ନାଉଁର ନଅରେ ଗଟେକ ଦାଢୁତିର ଟାନେ ପାଗାଇଲା ।
 ୨୭ ସେ ଦାଢୁତିର ନାଉଁ ମରିୟମ୍, ଦାଉଦ ବିସର ଜୟେଷ୍ଠ ନାଉଁର ଗଟେକ
 ଦାଢୁତା ସଞ୍ଚିତ ତାର ମାଢୁନି ଅଇରଇଲା । ୨୮ ଦୁଦ୍ଧ ମରିୟମର ଲଗେ ଆସି
 କଇଲା, “ଏ ନୁହି, ମାପରୁ ତକେ ଦୟାକିଲା ଆଚେ, ଆରି ତରସଞ୍ଚ ଆଚେ ।”
 ୨୯ ମରିୟମ୍ ସରଗର ଦୁଦ୍ଧ କଇଲା ବାକିଅ ସୁନିଲା ଆରି କାଇଟା ବୁଝିନାପାରି

ତୁଳ ଦୁହୁକ ଅଇଜାଇକରି, ବାବିବାବି ରଇଲା । ୩୦ ଦୁଃ ତାକେ କଇଲା,
“ମରିଯୁମ ତର ନାଇ, ତୁଲ ମାପରୁର ଦିନ୍ଦୁ ପାଇଆଚୁସ । ୩୧ ଦେକ୍ ତୁଲ
ଗାରତେ ଅଇ ଠିଲା ଗଟେକ ଜନମ କରସୁ ଆରି ତାର ନାଁ ଜିପୁ ଦେଇପା
। ୩୨ ସେ ଗଟେକ ତାକପୁଟା ଲକ୍ଷ ଅଇସି ଆରି ସବୁର ଉପରେ ରଇବା
ପରମେସରର ପଥ ବଳି କଇବାଇ, ସରଗର ମାପରୁ ତାକେ, ତାର ଆନିଦାଦି
ଦାରଦର ପାରା ରାଜା କରାଇସି । ୩୩ ସେ କାଳକାଳୁ କୁଗଙ୍ଗୁର ଇସ୍ତରାଏଲୁ
ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସାପନ୍ କରସି । ତାର ରାଇଜୁ କେବେ ନ ସାରେ ।” (aiōn p165)

୩୪ ମରିଯୁମ ଦୁଃକେ କଇଲା, “ଏଟା କେନ୍ତି ଅଇସି? ମୁଖତା ମୁନୁସକେ
ନାଜାନି! ୩୫ ଦୁଃ ତାକେ କଇଲା, “ସୁକଳୁ ଆତ୍ମମା ଆସି ତକେ ତାବି ଅଇସି,
ଆରି ସବୁର ଉପରେ ରଇବା ପରମେସରର ବପୁ ତକେ ଗୁଡ଼ିଆଇ ଅଇସି,
ଦେବରପାଇ ଜେ ଜାହ ଅଇସି, ସେ ସୁକଳୁ ପରମେସରର ପଥ ବଳି ତାକପୁଟା
ଅଇସି ।” ୩୬ ଆରି ଦେକ୍, ତର ଲାଗାର ଲିତାର ଏଲିସାବେତ୍ ମିସା ତକ୍ରି
ବେଲେ ଗାରତେ ଆଚେ, ଜାକେ ଲକ୍ଷମନ୍ ବାଞ୍ଛି ବଳି କଇତେବଇଲାଇ ।
ତାକେ ଏବେ ତ ମାସ ଅଇଲାନି । ୩୭ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରରଟାନେ
କାଇଟା ମିସା ନ ଅଇବା କାମ୍ ନାଇ, ବଳି କଇଲା । ୩୮ ତେଇ ମରିଯୁମ
କଇଲା, “ଦେକା, ମୁଇ ଗଟେକ ମାପରୁର ଦାସି, ତମେ କଇବା ଇଯାବେ
ମକେ ଅ ।” ତାରପରେ ଦୁଃ ତାରଟାନେଅନି ଉଟିଗାଲା । ୩୯ ସେହିକିବେଲେ
ମରିଯୁମ ବାରଇକରି ଜିରଦା ରାଇଜର ଡଢ୍କର ଜାଗାର ଗଟେକ ନଅରେ
ଉଟିଗାଲା । ୪୦ ତେଇ ଜିକରିଯର ଗରେ ପୁରିକରି ସେ ଏଲିସାବେତ୍କେ
କୁଆର କଲା । ୪୧ ମରିଯୁମ କୁଆରକଲାଟା ସୁନ୍ଦର ଦାପରେ ଏଲିସାବେତ୍ର
ଗରିବେ, ପିଲା ସାରଦା ଅଇ ତେଗଇଲା ଆରି ଏଲିସାବେତ୍ ସୁକଳୁ ଆତ୍ମମାର
ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲା । ୪୨ ଏଲିସାବେତ୍ ଆଉଳି ଅଇକରି କଇଲା, “ତୁଲ ସବୁ
ମାଇଜିମନର ବିଦରେ ଅନି କେଡେକ ନିକ କରମାର ଲକ୍ଷ! ତର ଗରବର
ପିଲାର ମିସା କେଡେକ କରମ୍! ୪୩ ମୁଇ କେ ଜେ ମର ମାପରୁର ମାଆ,
ମକେ ଦେକବାର ଆଇଲା ଆଚେ? ୪୪ କାଇକେବଇଲେ, ଦେକ୍, ତୁଲ
କୁଆରକଲାଟା ସୁନ୍ଦର ଦାପରେ ମର ଗରବର ପିଲା ସାରଦା ଅଇ ତେଗଇଲା
। ୪୫ ଜେ ବିସବାସ କରସି ତାର କେଡେକ ନିମାନ କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ
ମାପରୁ ତାକେ ଜାଇଜାଇଟା କୁଆଅଇଲାଆଚେ, ସେ ସବୁଜାକ ଅଇସି ଆକା
।” ୪୬ ତେଇ ମରିଯୁମ କଇଲା, “ମର ଜିବନ ମର ମାପରୁର ମଇମା କଲାନି ।

୪୭ ଆରି ମର ଆତମା ମର ରକିଆକାରି ପରମେସରରଟାନେ ପାରଦା କଲାନି
 । ୪୮ କାଇକେବଇଲେ ସେ ମରପାରା କାକୁରୁତିଆନିକେ ନିଜର ଗତିଦାଙ୍କୁ
 ବଲି ଏତାଇଲା ଆଚେ । ଆରି ଦେକା ଆଜିଅନି କାଳକାଳ ଜୁଗଜୁଗ,
 ସବୁ ଲକ୍ଷ ମକେ ପରମେସରର ତେଜଅନି ଆସିରବାଦ ମିଲିଲା ଲକ୍ଷ ବଲି
 କଇବାଇ । ୪୯ କାଇକେବଇଲେ ସବୁରୁଟାନେଅନି ବପୁର ମାପରୁ ମରପାଇ
 କାବାଆଇଜିବା କାମ୍ କଲାଆଚେ, ତାର ନାଉଁ ସୁକଳ । ୫୦ ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
 ତାକେ ତରିକରି ରଇବାଇ, ଜୁଗେ ଜୁଗେ ସେ ସେମାନ୍କେ ଦୟା କରସି । ୫୧
 ସେ ତାର ନିଜର ବପୁର ଆହ୍ ଦେକାଇଆଚେ, ସେ ଆଁକାର ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ସେମାନ୍ର ମନେ ବାରନା କଲାଟା ଚିନ୍ତଚିନ୍ତ କଲା ଆଚେ । ୫୨ ସେ ବଡ଼
 ବଡ଼ ରାଜାମନ୍କେ ସେମାନ୍ ରଇବାଟାନେଅନି ଉତ୍ତରାଇ ଦେଲା ଆଚେ, ଆରି
 କାକୁରୁତିଆମନ୍କେ ଉପରେ ଉଚାଇ ଆଚେ । ୫୩ ସେ ବୁକର ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ନିକ ନିକ ବିସର ଦେଇ ପାରଦା କରାଇ ଆଚେ, ସାଉକାରିଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ରୁଚା ଆଚେ ବାଉତାଇଦେଇ ଆଚେ । ୫୪ ଆମର ଆନିଦାଦିମାନ୍କେ ଜନ୍
 କାତା ଦେଇରଇଲା, ସେଟା ପୁରାପୁରୁନ କଲା ଆରି ତାର ନିଜର ତାକର
 ଲସରାଏଲର ଉପକାର କରି ଆଚେ । ୫୫ ସେ ଅବରାଆମ ଆରି ତାର
 ନାତିମନ୍କେ ତାର ଦୟା କାଳକାଳ ଜୁଗଜୁଗ ଏତାଅଭବଲି ଦେକାଇଲା ଆଚେ
 ।" (aiōn g165) ୫୬ ଆରି ମରିଯୁମ ତିନ୍ ମାୟ ପାରା ଏଲିସାବେତର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇ
 ନିଜର ଗରେ ବାଉଡ଼ି ଗାଲା । ୫୭ ପତେ ଏଲିସାବେତର ଆଭଗତ ପୁକ
 ଅଇବା ଦିନ କେଟି ଆଇଲାକେ, ସେ ଗଟେକ୍ ପିଲା ଜନମ ଦେଲା । ୫୮ ଆରି
 ମାପରୁଜେ ତାକେ ଦୟା କଲାଆଚେ, ଏଟା ସୁନି ଜିକରିଯର ଲାଗାରଲିତାର
 ଲକ୍ଷ ଆରି ଗତିଆ କୁଟୁମ୍ବ ତାକର ସତ୍ତ୍ଵ ସାରଦା କରବାର ଦାରିଲାଇ । ୫୯
 ଆହ ଦିନ ଗାଲାପତେ ଲକ୍ଷମନ୍ ପିଲାର ସୁନଦିତାନେ ଆଇଲାଇ ଆରି ତାର
 ବାବାର ନାଉଁ ଇସାବେ ପିଲାର ନାଉଁ ମିସା ଜିକରିଯ ଦେବାକେ ମନ୍ଦକଲାଇ ।
 ୬୦ ମାତର ଏଲିସାବେତ କଇଲା, "ନାଇ ତାର ନାଉଁ ଜଅନ ଦିଆ ଅ ।" ୬୧
 ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ "ତମର ବସ ବିତରେ ତା ଏହୁରି ନାଉଁର ଲକ୍ଷ କେ
 ମିସା ନାଇ ।" ୬୨ ତେଇ ସେମାନ୍ ପିଲାକେ କାଇ ନାଉଁ ଦେଉଁ ବଲି ମନ୍
 କଲୁସନି? ସେଟା ଜିକରିଯକେ ଆହ ଦେକାଇକରି ପାଚାରବାର ଦାରିଲା
 ୬୩ ସେହିକିବେଳେ ଜିକରିଯ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଗଟେକ୍ ଲେକ୍ବା ପାଟା ମାତ୍ରିଲା
 ଆରି "ଏହେ ଦେକା! ତାର ନାଉଁ ଜଅନ!" ବଲି ଲେକ୍ବାଲା । ତେଇ ସବୁଲକ୍

କାବା ଅଇଗାଲାଇ । ୭୪ ସେହିକି ଦାୟରେ ଜିକରିଯୁଣ ଟଣ୍ଡ ପୁଣ୍ଠଳା, ସେ ଆରି
 ତରେକ କାତା ଅଇ ପରମୋସରକେ ମରମା କରିବାର ଦାରଲା । ୭୫ ତାର
 ଲଗର ପାକର ଲକ୍ଷମନ୍ ତରିଗାଲାଇ, ଆରି ଏପବୁ କାତା ଜିଉଦା ରାଇଜର
 ତଡ଼କ୍କର ଜାଗାର ସବୁ ବାଟେ ଲକ୍ଷମନ୍ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ । ୭୬ ଆରି
 ପୁନିରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ କାବା ଅଇକରି, ମନେ ମନେ ବାଦିଲାଇ, ତେବେ
 ଏ ପିଲା କାଇଟା ଅଇସି? କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁର ବପୁ ପିଲାରସଙ୍ଗ୍ରେ ଆଚେ
 ବଲି ସବୁକେ ଜାନାପଡ଼ିଲା । ୭୭ ଆରି ଜଅନର ବାବା ଜିକରିଯୁ ସୁକଳ
 ଆଦମାଇ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇ ପରମୋସରର କବର କଇବାର ଦାରଲା । ୭୮
 “ଆସା ଆମେ ଇସ୍ତରାଏଲର ମାପରୁକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଉ କାଇକେବଇଲେ
 ସେ ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦୟାକରି ମୁକ୍ଳାଇସି । ୭୯ ତାର ନିଜର
 ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଦାଉଦର କୁଟୁମ୍ବେ ଅନି ଆମର ପାଇ ଗଟେକ୍ ବପୁ ସଙ୍ଗ୍ରେ
 ଉଦାରକାରିଆକେ ଦେଲା ଆଚେ । ୮୦ ପୁରବ କାଲେଅନି ସୁକଳ ରଇବା
 ନିଜର ବବିଶ୍ଵବକ୍ତାମନର ଟଣ୍ଡେଅନି କାତା ଦେଇ ଜେନ୍ତି କଇରଇଲା,
 (cont g165) ୮୧ ସେନ୍ତାରି ଆମକେ ଇନ୍ କରିବା ସବୁ ସଦରୁମନର ଟାନେଅନି
 ମୁକ୍ଳାଇ ଆଚେ । ୮୨ ଜେନ୍ତି ସେ ଆମର ଆନିଦାଦିମନରପାଇ ଦୟା
 ଦେକାଇଆଚେ, ଆରି ସେମନର ସଙ୍ଗ୍ରେ କରିରଇବା ନିଜର ସୁକଳ ନିୟମ
 ଏତାଇ ଆଚେ, ୮୩ ଆମର ପୁରବର ବାବା ଅବ୍ରାଆମେକ ଜନ୍ କାତା
 ଦେଇରଇଲା । ୮୪ ଆରି ଜେନ୍ତାରିକି ସଦରୁର ଆତେଅନି ଉଦାର ପାଇ ଆରୁ
 । ୮୫ ଜେନ୍ତାରିକି ଆମେ ଜିବନସାରା ଦରମ ସଙ୍ଗ୍ରେ, ସୁକଳ ସଙ୍ଗ୍ରେ ତାର ସେବା
 କରିବାକେ, ଆମକେ ଦୟା କରିସି । ୮୬ ଏ ମର ନୁନା, ତୁଳ ସବୁର ଉପରେ
 ରଇବା ପରମୋସରର ଗଟେକ୍ ବବିଶ୍ଵବକ୍ତା ବଲି ଡାକ୍ପୁଟା ଅଇସୁ
 ତୁଳ ସେ ପାଶାଇରଇବା ଗଟେକ୍ ଦୁଃଖପାରା, ତାରପାଇ ବାଟ ତିଆର କରସୁ
 । ୮୭ ପାପଟାନେଅନି କେମା ପାଇକରି ଜେନ୍ତି କି ଉଦାର ଅଇବାଇ, ସେ
 କାତା ଜାନାଇବାକେ ଜାଇସୁ । ୮୮ ଆମର ପାଦ ସାନ୍ତିର ବାଟେ ଆନିଦାକେ,
 ଆମର ପରମୋସରର ଆଲାଦର ଦୟାରିଲାଗି, ଆମରପାଇ ସରେଗାନି
 ବେଲୁ ତାରାସି । ୮୯ ସେ ପୁରାପୁରୁନ ଆଲାଦର ଦୟାରିଲାଗି ମାପରୁର
 ଲକ୍ଷମନକେ, ସେମନର ପାପଟାନେଅନି ମୁକ୍ଳାଇବା ଗିଆନ୍ ଦେଇସୁ ।
 ତାର ବାଟ ତିଆର କରିବାକେ ମୂଳିଆଇସୁ ।” ୯୦ ଆରି ଜଅନ୍ ବତିକରି
 ଆଦମାଇ ବପୁ ଅଇଲା ଆରି ଲକ୍ଷମନର ଟାନେ ଜାନାଇ ନ ଅଇକରି କିନରା

ଜାଗାମନ୍ତକେ ରଙ୍ଗତେ ରଙ୍ଗଲା । ପରେ ସେ ଲୟରାଏଲର ଲକ୍ଷମନରୁଣାନେ
ବାକିଅ ସୁନାଇବାର ଦାରଲା ।

୨ ସେବେଳେ ରମିଯୁ ରାଜଜର ବଡ଼ ସାପନ୍ କାରିଆ ଅଶ୍ଵଟ କାଇସରର
ଆଦେସ୍ ଲସାବେ ସବୁଲକ୍ଷକେ ନାଉଁ ଲେକାଇବାର ଅଇଲା । ୩ କିରିଶିଯୁ
ନାଉଁର ସାପନ୍ କାରିଆ ସିରିଆ ରାଜଜ ସାପନ୍ କରିବା ବେଳେ ପରତୁମୁ
ତର ଏନ୍ତୁରି ନାଉଁ ଲେକା ଅଇରଙ୍ଗଲା । ୪ ସେଟାରିପାଇ ବଲି ସବୁଲକ୍
ନାଉଁ ଲେକାଇବାକେ ନିଜର ନିଜର ନଅରେ ଗାଲାଇ । ୫ ଆରି ଜସେପୁ
ମିସା ନାଉଁ ଲେକାଇବାକେ ମରିଯୁମର ସଞ୍ଚୁ ଗାଲିଲି ରାଜଜର ନାଜରିତ୍
ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ନଅରେ ଅନି ଜିରଦା ରାଜଜର ବେଢ଼ିଇମ୍ ବଲି ଦାଉଦ୍
ରାଜାର ଜନମ୍ ନଅରେ ଗାଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ, ଜସେପୁ ଦାଉଦ୍ ବିପରୀ
ଆରି ସେ କୁଟୁମ୍ବ ଲକ୍ଷ ରଙ୍ଗଲା । ୬ ତାରସଞ୍ଚୁ ମରିଯୁମର ବିବା ମାଞ୍ଚନ୍ତିର
ଅଇରଙ୍ଗଲା, ଆରି ମରିଯୁମ୍ ଗାର୍ଗେ ଅଇରଙ୍ଗଲା । ୭ ଜସେପୁ ଆରି ମରିଯୁମ୍
ବେଢ଼ିଇମେ ରଙ୍ଗଲାବେଳେ, ମରିଯୁମର ଆରଗଢ଼ ସୁକ ଅଇବା ଦିନ୍ କେଟି
ଆରଲା । ୮ ଆରି ମରିଯୁମ୍ ତାର ପଣ୍ଡୁଆ ପିଲାକେ ତେଇ ଜନମ୍ବେଲା,
ଆରି ତାକେ ଲୁଗାସଞ୍ଚୁ ଗୁଡ଼ିଆଇକରି ଗରୁପାଲର ଡଞ୍ଚାଲୁଣ୍ଠ ଦୁଲାଇରଙ୍ଗଲା,
କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ତକେ ରଙ୍ଗବାପାଇ ବାପାଗରେ ଟାନ୍ ନ ରଙ୍ଗଲା ।
୯ ବେଢ଼ିଇମ୍ ଲଗେ କେତେଟା ମେଘ୍ନା ତାରାଉ ଗରହମନ୍ ସେ ରାତିଆ
ପଦାଇ ରଇ ତାକର ମେଘ୍ନା ଗଟାନି ଜାଗ୍ରତେରଙ୍ଗଲାଇ । ୧୦ ଆରି ଏବେ
ଦେକା! ମାପରୁର ଦୁତ ଗଟେକ୍ ଆସି ସେମନର ଲଗେ ଚିଆଅଇଲା, ଆରି
ମାପରୁର ମଇମାର ଉଜଲ ତାକର ଚାରିବେଢ଼ତି ଜଲ୍ଦିଗାଲାଜେ ଗରହମନ୍
ବେସି ତରିଗାଲାଇ । ୧୧ ତେଇ ଦୁତ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତରାନାଇ!
ଦେକା ମୁଇ ସବୁଲକ୍ଷରପାଇ ଗଟେକ୍ ବେସି ପାରଦାର କବର ତମକେ
ଜାନାଇଲିନି, ଜନ୍ମଟାକି ସବୁଲକ୍ଷରପାଇ ପାରଦାର ବିପଇ ଅଇସି । ୧୨
କାଇକେବଇଲେ, ଆଜିସେ ଦାଉଦ୍ ରାଜାର ଜନମ୍ ନଅରେ ତମରପାଇ
ଗଟେକ୍ ଉଦାରକାରିଆ ଜନମକଲା ଆତେ, ସେ କିରିସ୍ଟ ମାପରୁ । ୧୩ ଆରି
ତମରପାଇ ବଲି ଏଟା ଗଟେକ୍ ଚିନ୍ପାରା ଅଇସି, ତମେ ଲୁଗା ଗୁଡ଼ିଆଇକରି
ଗଟେକ୍ ପିଲା ଗରୁପାଲର ଡଞ୍ଚାଇ ଦୁଲାଇ ରଙ୍ଗବାଟା କଜି ମିଲାଇପା ।”
୧୪ ସେହକିବେଲେ ଅଟାର ସରଗେଅନି ଦୁତମନ୍ ମାନ୍ତାଅଇ, ସେ ସରଗର
ଦୁତଟାନେ କେଟି ପରମେସରକେ ସୁମରନା କରିବାର ଦାରଲାଇ । ୧୫

“ସରଗେ ରଇବା ପରମେସରର ଜୟ ଜୟ କରୁ ଆରି ଦରତନିଟାନେ
 ରଇବା ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପରମେସର ବାଢ଼ିଆଏ ସେମନ୍ତକେ ସାନ୍ତି ମିଳ
 ।” ୧୫ ଦୁହମନ୍ ମେଣ୍ଟା ଚାରାର ଗର୍ଭମନ୍ତକେ ଚାତି ସରଗେ ଉଠିଗାଲା
 ପତେ, ଗର୍ଭମନ୍ ତାକର ତାକର ବିଦରେ କୁଆବଲା ଅଇବାର ଦାରିଲା,
 “ଆପା ଆମେ ସବୁ ଦେବଳିରମ୍ ଜାକ ଜାଇକରି, ପରମେସର ଜାନାଇରଇଲା
 ବିସାଇ ଦେକୁ ।” ୧୬ ତେଇଅନି ସେମନ୍ ଦାୟରେ ଜାଇ କଜିକରି ମରିଯୁମ୍,
 ଜୟେଷ୍ଠ ଆରି ଗରୁସାଲର ଡଙ୍ଗୁଇ ପିଲା ହୁଲିରଇଲାଟା ଦେକ୍କିଲାଇ ।
 ୧୭ ସେମନ୍ ପିଲାକେ ଦେକିକରି, ଦୁଃ ଜାଇ ଜାଇଟା କଇରଇଲା, ତେଇ
 ରଇଲା ସବୁଲକ୍ଷକେ କଇଲାଇ । ୧୮ ଆରି ଜେତୁକି ଲକ୍ଷ ତେଇ ରଇଲାଇ
 ଗର୍ଭମନ୍ତ ଟାନେଅନି ସେ ସବୁ କାତା ସୁନି କାବା ଅଇଗାଲାଇ । ୧୯
 ମାତର ମରିଯୁମ୍ ଏ ସବୁ କାତା ନିଜର ମନେ ସଙ୍ଗୀଇ, ସେ ବିସାଇସେ ଚିନ୍ତା
 କରିବାର ଦାରିଲା । ୨୦ ଆରି ମେଣ୍ଟା ଚାରାଉମନ୍ତକେ ଦୁଃ ଜେନ୍ତି କଇରଇଲା,
 ସେନ୍ଦ୍ରା ସୁନିଲାଇ ଆରି ଦେକ୍କିଲାଇ । ସେ ସବୁରିଲାଗି ପରମେସରର ମଇମା
 କରି କରି ବାଞ୍ଛିଲାଇ । ୨୧ ଆହଁ ଦିନ ଅଇଲାପତେ ଜିଭଦିମନର ନିଯୁମ୍
 ଲପାବେ ପିଲାକେ ସୁନତ କରିବାକେ ମନ୍ତ୍ରରେ ନେଲାଇ । ଆରି ପିଲାର୍
 ନାହିଁ ଜିସୁ ବଲି ଦିଆଅଇଲା । ଏ ନାହିଁ ମରିଯୁମ୍ ଗାଗତେ ନ ଅଇତେ,
 ସର୍ବଗର ଦୁଃ କଇରଇଲା । ୨୨ ପତେ ଜେତେବଲ୍ ମସାର ବିଦି ଲପାବେ,
 ଜୟେଷ୍ଠ ଆରି ମରିଯୁମର ସୁତକ୍ ଅଇରଇବା ବେଳା ପୁରୁନ୍ ଅଇଆଇଲା,
 ପିଲାକେ ପରମେସରକେ ସର୍ବପି ଦେବାକେ ଜିରୁସାଲାମ୍ ମନ୍ତ୍ରରେ ନେଲାଇ
 । ୨୩ ମାପରୁର ଲେକା ଅଇରଇବା ପାସ୍ତର ଲପାବେ, ସେ ବେଳେ ଜନ୍ମ
 ଗରେ ମିଥା, ପରତୁମ୍ ଜନମ୍ ଅଇଲା ପଣ୍ଡିଆ ପିଲାମନ୍ ପରମେସରର
 ସେବାର ପାଇ ସର୍ବପି ଅଇବାଇ ବଲି ମାନ୍ତ୍ରେ ରଇଲାଇ । ୨୪ ଜୟେଷ୍ଠ ଆରି
 ମରିଯୁମ୍ ଜିସୁକେ ଲେକା ଅଇରଇବା ପାସ୍ତର ଲପାବେ ପରମେସରେକ
 ସର୍ବପି ଦେବାକେ ଆରି ସୁକଳ ଅଇବା ବିରୁରପାଇ ଦୁଇଟା ପରୁଆ ପିଲା
 ଦାରି ଜିରୁସାଲାମ୍ ଗାଲାଇ । ୨୫ ସେବେଲେସେ ଜିରୁସାଲାମେ ସିମିଯୁନ୍
 ନାହିଁର ଗଟେକ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ ମାପରୁ ଦେକ୍କବା ଲପାବେ
 ନିମାନ ଲକ୍ଷ । ଲସରାଏଲ ଦେସେ ଉଦାରକାରିଆ ଆସି ସାନ୍ତି ଦେଅ ବଲି
 ଜାଗିରଇଲା । ଆରି ତାରଟାନେ ସୁକଳ ଆତମା ବାସାଅଇରଇଲା । ୨୬
 ସୁକଳ ଆତମା ତାକେ ଜାନାଇଦେଇରଇଲା ଜେ, ପରମେସର ପାଇରଇବା

ଉଦାରକାରିଆରୁ ଦରସନ ନ ମିଳିବାଜାକ ତାର ମରନ ନ ଥାଏ । ୭୭
 ତାକେ ଆତମା ଚାଲାଇ ଆନ୍ଦଳାଜେ ସେ ଦେଉଲର ଡାଣ୍ଡୁ ଆଇଲା, ଆରି
 ଜେତେବଲୁ ସାନ୍ତପିଲା ଜିସୁର ଆୟୁ ବାବା ତାକେ ବିଦରେ ଆନ୍ଦଳାଇ, ୭୮
 ପେଡ଼କିବେଲେ ସିମିୟନ୍ ସାନ୍ତପିଲାକେ କଲେ ଦାରି ପରମେସରର ମଇମା
 କରି କଇଲା, ୭୯ “ଏ ମାପରୁ ଏବେ ତୁଲ ନିଜର ବାକିଅ ଇଷାବେ ତର
 ନିଜର ଦାସ ମକେ ସାନ୍ତିସଞ୍ଚ ଜିବାକେ ଦେଲୁସନ୍ତି! ୮୦ କାଇକେବଇଲେ
 ମର ଆଁକି ତର ଉଦାର ଦେକି ଆଚେ, ୮୧ ଜନ୍ ଉଦାରକାରିଆକେ ତମେ
 ସବୁଲକେ ମୁଆଟେ ପାଟାଇ ଆଚାସ । ୮୨ ଆରି ବିଜାତି ଲକ୍ଷମାନର୍ପାଇ
 ବଲି ଜାନାଇଥିଲା ସତର ଉଜଳ ଆରି ତମର ଲକ୍ଷମାନ ଇଷରାଏଲର
 ମଇମା କରି ଆଚାସ ।” ୮୩ ସିମିୟନରଟାନେଅନି ଜିସୁର ବିସରର କାତା
 ସୁନି ଜୟେଷ୍ଠ ଆରି ମରିୟମ କାବାଅଇ ଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ୮୪ ଆରି
 ସିମିୟନ୍ ସେଲକ୍କେ ଆସିରବାର ଦେଇ ଜିସୁର ମାକେ କଇଲା, “ଏ ପିଲା
 ଇଷରାଏଲ ଦେସର କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷ ଉବଜ୍ଜବାଟା ଆରି କେତେ କେତେ
 ଲକ୍ଷ ବୁଦ୍ଧିଜିବାରୁପାଇ ବଲି ପରମେସର ବାତି ପାଟାଇଲା ଲକ୍ଷ ଅଇସି ।
 କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମାନ ତାର ବିରଦ୍ଧ କରି ନିଜର ମାନ ବିଦରର କାତା ସବୁ
 ଜାନାଇବାଇ । ଆରି ତମର ଜିଦିନେ ଗଟେକ୍ କାଣ୍ଡୁ ବୁସିଅଇରଇଲାପାରା
 ତମଙ୍କେ ଦେସି ଦୁକ୍ ଆଇସି ।” ୮୫ ସେ ଦାପରେ, ଏବେ ଦେକା! ଆନା
 ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ବଦିସତ୍ତବକ୍ତା ତାକର ଲଗେ ଆଇଲା । ସେ
 ଆସେର ବୁସିର ପିନ୍ହୁଏଲର ଟକି, ସେ ଦେସି ତକ୍ରି ଅଇଜାଇରଇଲା । ବିବା
 ଅଇ ମୁନୁସ ସଞ୍ଚ ପାତ ବରସ ରଇକରି, ରାଣ୍ଟି ଅଇଗାଲା । ଆରି ତାକେ
 ତାରିକିତିତାରି ବରସ ଅଇରଇଲା । ୮୬ ସେ ଦେଉଲେଅନି କେନେ ନ ଜାଇ,
 ଉପାସ ରଇକରି ଦିନ ରାତି ମାପରୁର ଉପାସନା କରୁଥେରଇଲା । ୮୭
 ପିଲାକେ ମାପରୁରଟାନେ ସର୍ପି ଦେବାବେଲେ ସେ ଦେଉଲର ଡାଣ୍ଡୁ କେଟି,
 ପରମେସରର ମଇମା କରିକରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମାନ ଜିରୁସାଲାମର ମୁକୃତି ମିଲ
 ବଲି ଜାଗ୍ରତେରଇଲାଇ, ସେ ଲକ୍ଷମାନକେ ପିଲାର ବିସର କଇବାର ଦାରିଲା ।
 ୮୮ ପଚେ ଜୟେଷ୍ଠ ଆରି ମରିୟମ ମାପରୁର ରିତିନିତି ଇଷାବେ କରବା ସବୁ
 କାମ ପାରାଇ, ଶାଲିଲି ନିଜର ନଅର ନାଜରିତେ ବାଅଦ୍ଧିଲାଇ । ୮୯ ଆରି
 ପିଲା ଦିନକେ ଦିନ ବଢ଼ିକରି ବପୁଅଇଲା, ଆରି ଶିଆନେ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲା

। ତାକେ ପରମେସରର ଦୟା ରଇଲା । ୪୧ ଜିସୁର ବାବା, ମା ସବୁଦରସେ
ଜିଉଦିମନର ନିସ୍ତାର ପରବ୍ର ପାଇ ଜିରୁସାଲାମେ ଜାଇତେରଇଲାଇ । ୪୨
ତରେକ ଜିସୁକେ ବାର ବରସ ଅଇଲାବେଳେ ସେମନର ରିତିନିତି ଇସାବେ
ଜିରୁସାଲାମେ ପରବ୍ର ମାନ୍ଦବାର ଗାଲାଇ । ୪୩ ସେମନ୍ ପରବ୍ର ସାରାଇ
ବାରତି ଆଇଲାବେଳେ, ପିଲା ଜିସୁ ଜିରୁସାଲାମେ ରଇଗାଲା । ମାତର ତାର
ସଞ୍ଚର ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ ଆବେ କାଇକି ବଳି ବାବିକରି ସେମନ୍ ଗଣେକ
ଦିନର ବାଟେ ଇଣ୍ଟି ଉଠି ଜାଇରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ସାଇପଡ଼ିସା, ଚିନାର
ଜାନାର ଲକ୍ଷମନକେ ପାଗାରି କଜୁଲାଇ । ୪୪ ତିଯେନାଇକେ ଆରି କଜି
କଜି ଜିରୁସାଲାମେ ବାଉଡ଼ିଗାଲାଇ । ୪୫ ତିନ୍‌ଦିନ ପତେ ସେମନ୍ ତାକେ
ମନ୍ତ୍ରରେ ଦେବକଳାଇ, ସେ ସାସତର ସିକାଉମନର ମଜାଇ ବସି, ତାକର କାତା
ସୁନ୍ଦରେରଇଲା, ଆରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଗାରତେରଇଲା । ୪୬ ଆରି ତେଇ ଜେତ୍କି
ଲକ୍ଷ ତାର କାତା ସୁନ୍ଦରେରଇଲାଇ, ସବୁଲକ୍ଷ ସେ କାତା ଅଇବାଟା ଆରି ତାର
ବୁଦି ଦେବି କାବାଅଇ ଜାଇତେରଇଲାଇ । ୪୭ ଜୟେଷ୍ଠ ଆରି ମରିଯୁମ୍ ମିସା
ଜିସୁକେ ଦେବି କାବା ଅଇଗାଲାଇ, ଆରି ତାର ମାଆ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଲ
କାଇକେ ନୁନା ଆମ୍‌କେ ଏହୁରି କଲୁସି? ଦେବନି ତର ବାବା ଆରି ମୁଇ
କେତେକ୍ କିଲାବିଲ୍ ଅଇ କଜୁଲୁନି ।” ୪୮ ତେଇ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା,
“କାଇକେ ମକେ କଜ୍ଞତେରଇଲାସି? ମର ବାବାର ଗରେ ମୁଇ ରଇବାର
ଆଚେଆକା, ଏଣା ନାଜାନି ରଇଲାସି କି?” ୪୯ ମାତର ଜିସୁ ସେମନକେ ଜନ୍ମ
କାତା କଇଲା, ସେଣା ସେମନ୍ ବୁଜିନାପାରିଲାଇ । ୫୦ ପତେ ଜିସୁ ତାର ବାବା
ମାଆ ସଞ୍ଚ ନାଜରିତେ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲା ଆରି ତାକର କାତା ମାନ୍ଦରେରଇଲା,
ମରିଯୁମ୍ ମିସା ଏ ସବୁ କାତା ନିଜର ମନ୍ ବିଦ୍ରେ ସଞ୍ଚର ଚିନ୍ତା କଲା । ୫୧
ଜିସୁ, ଗିଆନେ, ଗାଗତେ, ପରମେସର ଆରି ଲକ୍ଷମନର ଦୟାଇ ବଡ଼ିଆଇଲା
।

୫ ବଢ଼ ସାସନକାରିଆ ତିବିରିଆ କାଇସର ସାସନ କରବା ପନ୍ଥର ବରସ
ଅଇଲାବେଳେ, ପାନ୍ତିଯ ପିଲାର ଜିଉଦା ରାଇଜ ସାସନ କରତେରଇଲା
। ଆରି ଏବଂ ଶାଳିଲିର ସାସନକାରିଆ ରଇଲା । ଏବଦର ବାଇ ପିଲିପ୍
ଇବୁରିଆ ଆରି ତାକନିତ ରାଇଜ ସାମନ୍ତ ରାଜା ରଇଲା । ଲୁଘାନିଆ ନାହିଁ
ଗଣେକ ଲକ୍ଷ ଅବିଲିନି ରାଇଜ ସାମନ୍ତ ରାଜା ରଇଲା । ୨ ଆନାମ ଆରି

କୟାପ ନାହିଁର ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ବଢ଼ ପୁଜାରି ରଇଲାଇ । ସେବେଳେ ଜିକରିଯୁର
 ପଥ ଜଅନ୍, ମରୁବାଲି ବୁଝଁ ରଇଲାବେଳେ ପରମେସରର କାତା ସେ ସୁନ୍ଦଳା
 । ୩ ଜରୁଦନ ଗାଡ଼ ଲଗେ ରଇବା ଲଗର୍ ପାକର୍ ଗାଉଁଶ୍ଚାଇ ଜାଇ ଜଅନ୍
 ପାୟ କେମାର ଲାଗି, ପାପକାମ୍ ଚାତିକରି ମାପରୁର ବାଟେ ଆସି ତୁବନ୍
 ନେବାକେ ଜାନାଇବାର ଦାରିଲା । ୪ ଜେହୁରି ଜିପାୟ ବବିପଦ୍ଧବକ୍ତା
 ସୁନାଇରଇବା ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲାଆରେ, “ମରୁବାଲିବୁଝଁ ଆଉଲିଆଇ
 କଇବା ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ସବଦ କରି କଇଲାନି, ମାପରୁ ଆଇବାଟା ତିଆରିକରା,
 ତାର ଆଇବା ବାଟ ସଲକାଆ । ୫ ବଢ଼ ବଢ଼ ତଞ୍ଚାର ପରବର୍ତ୍ତ ସବୁ ସଦରମ୍
 ଅଇକରି ଗାଡ଼ କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ ରଇବା ଆଁଟାଲ୍ ବୁଟାଲ୍ ସାରଦି ଅଇପି, ବାଙ୍କ
 ଟେକ୍ ବାଟ ସଲକ୍ ଅଇପି, ଆରି କାଲ୍ ତେପ ଜମି ସଦରମ୍ ଅଇଜାଇପି
 । ୬ ମରୁପୁରର ସବୁଲକ୍ ପରମେସରର ଉଦାରକାରିଆକେ ଦେକ୍ବାଇ
 ।” ୭ ଜଅନ୍ଟାନେ ତୁବନ୍ ନେବାରିଲାଗି ବାରଇ ଆଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସେ
 କଇଲା, “ଏ ବିସ୍ ରଇଲା ସାଂପର ବିସ୍ର ଲକ୍ଷମନ୍, ଆଇବା ପରମେସରର
 କପେଅନି ପାଲାଇବାକେ ତମ୍ଭେ କେ ତେବେନା ଦେଲା? ୮ ତେବରପାଇ
 ପାପକାମ୍ ଚାତି ନିକ କାମ୍ କରା, ଅବରାଆମତ ଆମର ଆନିଦାଦି ବଲି ମନେ
 ମନେ ବାବାନାଇ, କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ତମ୍ଭେ କଇଲିନି, ପରମେସର ଏ
 ପାକନାମନରଟାନେଅନି ମିସା ଅବରାମର ପିଲାଜିଲା ଉବ୍ଜାଇ ପାରଦି । ୯
 ଏବେମିସା ଗର୍ବମନର ବୁନ୍ଦେ କୁରାତି ଲାଗିଆରେ, ତେବରପାଇ ଜନ୍ ଗର୍
 ନିମାନ୍ ପଲ୍ ନ ପଲେ, ସେଟା କାଟିକରି ଜଇଟାନେ ପିଞ୍ଚାଅଇପି ।” ୧୦
 ତେଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜଅନ୍କେ ପାଚାରିଲାଇ, “ସେହୁର ଆଲେ ଆମେ କାଇଟା
 କରବୁ?” ୧୧ ଜଅନ୍ ସେମନ୍କେ କଇଲା “ଜାରଟାନେ ଦୁଇଟା ପିନ୍ତୁବା
 ଲୁଗା ଆରେ, ଜାକେ ନାଇ, ତାକେ ସେ ଗଟେକ୍ ଦେଅ, ଆରି ଜାରଟାନେ
 କାଦି ଆରେ, ସେ ମିସା ସେହୁରି ବାଟା କରି ଦେଅ ।” ୧୨ ସିସତୁମାଞ୍ଚମନ୍
 ମିସା ତୁବନ୍ ନେବାକେ ଆସି ତାକେ ପାଚାରିଲାଇ “ଏ ଗୁରୁ ଆମେ କାଇଟା
 କରବୁ?” ୧୩ ଜଅନ୍ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମର ଜେତୁକି ନେବାର ଅଦିକାର
 ଆରେ, ତାରତେଇଅନି ଅଦିକ ମାଞ୍ଚା ନାଇ ।” ୧୪ ସନିଆମନ୍ ମିସା ତାକେ
 ପାଚାରିବାର ଦାରିଲାଇ, “ଆରି ଆମେ କାଇଟା କରବୁ?” ଜଅନ୍ ସେମନ୍କେ
 କଇଲା, “ବପୁ ଦେକାଇ କାଇଟା ମିସା ଜିକି ଆନା ନାଇ କି ନାତାଇକରି କାର
 ଦନ୍ତସ୍ଵପ୍ତି ଆନା ନାଇ, ତମ୍ଭେ ଜେତୁକି କୁଲି ମିଲିଲାନି ସେତୁକି ନେଇକରି

ਪਾਰਦਾ ਪੜ੍ਹੁ ਰੂਆ ।” ੧੫ ਲਕਮਨ ਆਸਾਅਲ ਕਿਰਿਸ਼ਟਕੇ ਜਾਗਤੇ ਰਲਲਾਲ
 ਜੇ, ਕੇਤੇਬੇਲੇ ਏ ਮਿਸਾ ਕਿਰਿਸ਼ਟ ਅਲਰਇਸਿ ਬਲਿ ਬਾਦਿ, ਜਅਨਰ ਬਿਸ਼ਲ
 ਚਿੜਾ ਕਰਤੇਰਲਾਇ । ੧੬ ਤੇਵੇ ਜਅਨ ਸ਼ਬੂਲਕਮਨਕੇ ਕਲਲਾ,
 “ਮੁਲਥਿਨਾ ਤਮਕੇ ਪਾਨਿਚਾਨੇ ਤ੍ਰੂਬਨ ਦੇਲਿਨਿ, ਮਾਤਰ ਮਰਣਾਨੇਅਨਿ
 ਅਦਿਕ ਬਪੁਰਲਕ ਆਰਲਾਨਿ, ਮੁਲ ਤਾਰ ਗਤਿਦਾੜ੍ਹਦਾ ਅਲ ਪਾਦਰ ਪਾਸ਼੍ਟੀ
 ਮਿਸਾ ਕੁਝਲਾਇਵਾਕੇ ਮਰ ਅਦਿਕਾਰ ਨਾਲ । ਯੇ ਤਮਕੇ ਜਲਥੜ੍ਹ ਆਰਿ
 ਪੁਕਲ ਆਭਮਾਇ ਤ੍ਰੂਬਨ ਦੇਲਿਸਿ । ੧੭ ਤਾਰ ਆਤੇ ਕੁਲਾਅਚੇ, ਤੇਵੇ
 ਧੇ ਕਟਾਰੇ ਰਲਲਾ ਦਾਨ ਪਰਿਚਲ ਕਰਿ ਚੁਲਿਆਇ ਕਲਕਿਚਾਨੇ ਪੜ੍ਹਿਲਿਸਿ
 । ਕਾਲ ਕਾਮੇ ਨ ਆਇਵਾਟਾ ਜਾਕ ਪਬੁਵੇਲੇ ਲਾਗਿਰਇਵਾ ਜਲਚਾਨੇ
 ਪਤਾਇਦੇਇਸਿ ।” ੧੮ ਜਅਨ ਏਨ੍ਹਾਰਿ ਕੇਤੇਕ ਕੇਤੇਕ ਭਘਦੇਘ
 ਦੇਲਕਰਿ ਲਕਮਨਕੇ ਮਾਘਰੂਰਵਾਟੇ ਆਇਵਾਕੇ ਮਨ ਕਰਾਇਤੇਰਲਾ
 ਆਰਿ ਮਾਪਰੂਰ ਨਿਕ ਕਾਤਾ ਸ੍ਰੁਨਾਇਤੇਰਲਾਇਆ ਆਰਿ ਪਾਪ ਕਰਵਾਨੇਅਨਿ
 ਬਾਅਦਵਾਕੇ ਚੁਝਾਇਤੇਰਲਾਇ । ੧੯ ਮਾਤਰ ਸਾਮਨ੍ਹ ਰਾਜਾ ਏਰਦ ਨਿਜਰ
 ਬਾਲਰ ਮਾਇਜਿ ਏਰਦਿਆਕੇ ਪੜ੍ਹਿਲਾਕੇ ਤਾਰ ਕਹਿਰਇਵਾ ਬਿਨ ਬਿਨ
 ਪਾਪਕਾਮਰ ਬਿਸ਼ਲ ਜਾਨਿ ਜਅਨ ਤਾਕੇ ਦਮਕਾਇਤੇਰਲਾਇ । ੨੦ ਏਰਦ
 ਜਅਨਕੇ ਬਨ੍ਹਿਕਰਿ ਧੇ ਕਹਿਰਇਵਾ ਪਥੁ ਪਾਪਕਾਮਰ ਪੜ੍ਹ ਏ ਬਦ ਪਾਪ ਮਿਸਾ
 ਜਤ੍ਤਲਾ । ੨੧ ਸ਼ਬੂਲਕ ਤ੍ਰੂਬਨ ਨੇਲਾ ਪਚੇ ਜਿਸ੍ਤੁ ਮਿਸਾ ਤ੍ਰੂਬਨ ਨੇਲਾ । ਆਰਿ
 ਪੁਕਲ ਆਭਮਾ ਪਰੂਆਰ ਗਾਹੁ ਦਾਰਿ ਉਤ੍ਤਰਿ ਆਧਿ, ਜਿਸ੍ਤੁ ਭਪ੍ਰੇ ਬਥਲਾ ।
 ਸ਼ਰਗੇਅਨਿ ਗਟੇਕ ਏਨ੍ਹਾਰਿ ਪਬਦ ਆਲਾ, “ਤੁਲਥੇ ਮਰ ਆਲਾਦਰ ਪਿਲਾ,
 ਤਰਣਾਨੇ ਮੂਲ ਬੇਥੀ ਸਾਰਦਾ ਅਲਲਿਨਿ ।” ੨੩ ਜਿਸ੍ਤੁ ਪਰਮੇਸ਼ਰਰ ਕਾਮ
 ਆਰਮ ਕਲਾਬੇਲੇ ਤਾਕੇ ਤਿਰਿਸ ਬਰਥ ਅਲਰਇਲਾ । ਲਕਮਨਰ ਬਾਬਨਾ
 ਲਥਾਬੇ, ਜਿਸ੍ਤੁ ਜਥੇਪਰ ਪਥ, ਜਥੇਪ ਏਲਿਰ ਪਥ । ੨੪ ਏਲਿ ਮਤਤਾਤਰ
 ਪਥ, ਮਤਤਾਤ ਲੋਬਿਰ ਪਥ, ਲੋਬਿ ਮਲਕਿਰ ਪਥ, ਮਲਕਿ ਜਨਯਰ ਪਥ,
 ਜਨਯ ਜਥੇਪਰ ਪਥ, ੨੫ ਜਥੇਪ ਮਤਿਤਿਆਰ ਪਥ, ਮਤਿਤਿਆ ਅਮਥਰ
 ਪਥ, ਅਮਥ ਨਾਉਮਰ ਪਥ, ਨਾਉਮ ਏਸਮਿਰ ਪਥ, ਏਸਮਿ ਨਗਯਰ ਪਥ,
 ੨੬ ਨਗਯ ਮਅਤਰ ਪਥ, ਮਅਤ ਮਤਿਤਿਆਰ ਪਥ, ਮਤਿਤਿਆ ਸਮਇਰ ਪਥ,
 ਸਮਾਈ ਜਥੇਕਰ ਪਥ, ਜਥੇਕ ਜਦਾਰ ਪਥ, ੨੭ ਜਦਾ ਜਅਨਰ ਪਥ, ਜਅਨ
 ਰੇਸਾਰ ਪਥ, ਰੇਸਾ ਜਿਰੁਵਾਬੇਲਰ ਪਥ, ਜਿਰੁਵਾਬੇਲ ਧਿਅਲਤਿਖਲਰ

ପଥ, ସଥଳତିଏଲ୍ ନେରିର ପଥ, ୨୮ ନେରି ମଲ୍କିର ପଥ, ମଲ୍କି ଅଦିର
ପଥ, ଅଦି କଷାମର ପଥ, କଷାମ୍ ଏଲୁଦାନର ପଥ, ଏଲୁଦାନ୍ ଏରର ପଥ,
୨୯ ଏର ଜିୟସୁଆର ପଥ, ଜିୟସୁଆ ଏଲିଏଜର ପଥ, ଏଲିଏଜ୍ ଜରିମର ପଥ,
ଜରିମ୍ ମଢତାତର ପଥ, ମଢତାତ୍ ଲେବିର ପଥ, ୩୦ ଲେବି ସିମିୟନର
ପଥ, ସିମିୟନ୍ ଜିରଦାର ପଥ, ଜିରଦା ଜୟେପର ପଥ, ଜୟେପ ଜନାମର
ପଥ, ଜନାମ୍ ଏଲିଆକିମର ପଥ, ୩୧ ଏଲିଆକିମ୍ ମଲାଆର ପଥ, ମଲାଆ
ମନାର ପଥ, ମନା ମତତାର ପଥ, ମତତା ନାତନର ପଥ, ନାତନ୍ ଦାରଦର
ପଥ, ୩୨ ଦାରଦ୍ ଜିୟସୁଆର ପଥ, ଜିୟସୁଆ ଆବେଦର ପଥ, ଆବେଦ
ବୟଙ୍ଗର ପଥ, ବୟଙ୍ଗ ଘେଲଅର ପଥ, ଘେଲଅ ନଅସନର ପଥ, ୩୩ ନଅସ୍
ଅମିନାଦାବର ପଥ, ଅମିନାଦାବ୍ ଅଦମିନର ପଥ, ଅଦମିନ୍ ଅରନିର ପଥ,
ଅରନିର ଏସରନର ପଥ, ଏସରନ୍ ଫେରସର ପଥ, ଫେରସ୍ ଜିରଦାର ପଥ,
୩୪ ଜିରଦା ଜାକୁବର ପଥ, ଜାକୁବ୍ ଲୟାକର ପଥ, ଲୟାକ୍ ଅବରାମର ପଥ,
ଅବରାଆମ୍ ତେରଥର ପଥ, ତେରଥ ନାଥର ପଥ, ୩୫ ନାଥର ସରୁଗର
ପଥ, ସରୁଗ୍ ରଶୁର ପଥ, ରଶୁ ଫେଲଗର ପଥ, ଫେଲଗ୍ ଏବର ପଥ, ଏବ
ଘେଲଅର ପଥ, ୩୬ ଘେଲା କଇନାନର ପଥ, କଇନାନ୍ ଆରପାକ୍ସତର
ପଥ, ଆରପାକ୍ସତର ସେ ମର ପଥ, ସେମ ନଅର ପଥ, ନଅ ଲାମେକର
ପଥ, ୩୭ ଲାମେକ୍ ମିତ୍ରୁଘେଲଅର ପଥ, ମିତ୍ରୁଘେଲଅ ଅନକର ପଥ, ଅନକ୍
ଜାରେଦର ପଥ, ଜାରେଦ୍ ମଥଲେଲର ପଥ, ମଥଲେଲ୍ କେନାନର ପଥ ୩୮
କେନାନ୍ ଏନସର ପଥ, ଏନସ୍ ସେତର ପଥ, ସେତ ଆଦମର ପଥ, ଆଦମ୍
ପରମେସରର ପଥ ।

୪ ଜିୟୁ ସୁକଲ୍ ଆଦମାଇ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇକରି ଜରଦନ୍ ଗାଡେଅନି ବାରତି
ଆଇଲା । ଆରି ସଇତାନର ତାନେ ପରିକା କରାଇବାକେ ତାକେ ଆଦମା
ଚାଲାଇ ନେଲା । ତେଇ ତାଲିସ୍ ଦିନ୍ ଜାକ ସଇତାନ୍ ତାକେ ପରିକା
କରତେରଇଲା । ୨ ସର୍ତ୍ତେ ଦିନ୍ ସାରଲା ପତେ ସେ ବୁକ୍କେ ବାୟାରୁରା
ଅଇଗଲା । ୩ ତେଇ ସଇତାନ୍ ଜିୟୁକେ କଇଲା, “ତୁର ଜଦି ପରମେସରର
ପ, ତେବେ ଏ ପାକନା କାହି ଅ ବଳି ଆଦେସ୍ ଦେସ୍ ।” ୪ ଜିୟୁ ତାକେ
କଇଲା, “ପରମେସରର ସାସ୍ତରେ ଲେକାଅଇ ଆତେ, ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଅବକା କାହି
କାଇ ନ ବଁଚେ ।” ୫ ତାରପତେ ସଇତାନ୍ ଜିୟୁକେ ଗଟେକ୍ ଉଠି ଜାଗାଇ
ଡାକି ଦାରିଜାଇ କରି ଔହିମିଟକା ମାରବା ଏତକି ପରକେ ଜଗତର ସବୁ

ରାଇର ଦେକାଇଲା । ୭ ଆରି ଜିସୁକେ କଇଲା, “ମୂର ତକେ ଏ ପବୁ
 ଦନ୍ ସଂପତ୍ତିର ଅଦିକାର ଆରି ମରମା ଦେବି । କାଇକେବଇଲେ ସେଠା
 ସବୁ ମକେ ପରପିଦେଲାଆଚେ, ଆରି ମୂର ଜାକେ ମନ୍ କରବି, ତାକେ
 ଦେବି । ୮ ତେବରପାଇ, ଜେବେ ତୁଳ ମକେ ଜୁଆର କରସୁ, ତେବେ
 ସେ ସବୁଜାକ ତର ଅଇସି ।” ୯ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ପରମେସରର
 ସାସ୍ତରେ ଲେକାଆଇଆଚେ, ତୁଲ ତର ପରମେସରକେସେ ଜୁଆର କରସୁ,
 ଆରି ତାକେସେ ସେବା କରସୁ ।” ୧୦ ପରେ ସଇତାନ୍ ଜିସୁକେ ଜିରୁପାଲାମେ
 ତାକିଦାରିଜାଇ, ମନ୍ତ୍ରିର ତାରନି ଟିପେ ଟିଆକରାଇ କଇଲା, “ତୁଲ ଜଦି
 ପରମେସର ପ, ତେବେ ଲାଗିଥିଲା ତଳେ ତେଗଇଦେସୁ, ୧୦ କାଇକେବଇଲେ
 ସାସ୍ତରେ ଲେକାଆଚେ ତକେ ରକିଆ କରବାକେ ପରମେସର ତାର ନିଜର
 ଦୁତମନ୍ତରେ ଆଦେସୁ ଦେଇସି । ୧୧ ଆରି ମିଯା ଲେକା ଆଚେ, ‘ଜେନ୍ତିକି ତର
 ପାଦ ପାକନାଇ ନ ପାଏ, ସେଠାରପାଇ ଦୁତମନ୍ ତକେ ଆତେଦାରି ଟେକି
 ନେବାଇ ।’” ୧୨ ଜିସୁ ସଇତାନ୍କେ କଇଲା, “ଏଟା ମିଯା ଲେକାଆଚେ, ତୁଲ
 ତର ମାପରୁ ନିଜର ପରମେସରକେ ପରିକା କର ନାଇ ।” ୧୩ ସଇତାନ୍
 ସବୁ ରକାମାର ପରିକା ପାରାଇଲା ପରେ, ଆରି ତରେକୁ ବେଳା ମିଳିବାଜାକ
 କେତେ ଦିନର ପାଇ ଜିସୁକେ ତାଡ଼ି ଉଠିଗାଲା । ୧୪ ତାରପରେ ଜିସୁ
 ଆତମାଇ ବ୍ୟାପାରକରି ଗାଲିଲି ରାଇଜେ ବାଉଡ଼ିଗାଲା । ଆରି ତାର କବର
 ଗାଲିଲି ରାଇର ଗୁଲାଇ ଗାହିମନ୍ ଜାନିଲାଇ । ୧୫ ପରେ ଜିସୁ ଜିଉଦିମନର
 ପାରତନା ଗର୍ଭମନ୍ତରେ ବୁଲି ବୁଲି ସିକିଆ ଦେଇକରି ସବୁ ଲକର୍ଣ୍ଣାନେ ଅନି
 ତାବୁଟୁଟା ପାଇବାର ଦାରିଲା । ୧୬ ଏତ୍କିବିତ୍ତରେ ନାଜରିତେ, ଜନ୍ ଜାଗାଇ
 କି ଜିସୁ ପାନ୍ଦିବେଲେ ଅନି ବଡ଼ ଅଇରଇଲା, ସେ ଜାଗାଇ ଗାଲା । ଆରି
 ନିଜର ରିତିନିତି ଇସାବେ, ବିସ୍ରାମ ବାରେ ଜିଉଦିମନର ପାରତନା ଗରେ
 କେଟି ଦରମ୍ ସାସ୍ତର ପଢ଼ିବାକେ ଟିଆ ଅଇଲା । ୧୭ ସେତ୍କିବେଲେ ତାକେ
 ଜିସାୟ ବବିସତ୍ତବକ୍ତା ଲେକିରଇଲା ଦରମ୍ ସାସ୍ତର ଦିଆଆଇଲା, ଆରି
 ଜିସୁ ସେ ଜିସାୟ ବଇଟାନେ ଲେକାଆଇରଇଲା ଏହାରି ବାକିଅ ମୋଲାକରି
 ପାଇଲା । ୧୮ “ମାପରୁର ଆତମା ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆଚେ, ତେବରପାଇ ନଇଲା
 ମଇଲା ଲକମନରଟାନେ ସୁବ କବର ଜାନାଇବାକେ, ପରମେସର ମକେ
 ବାତିକରି ପାଶାଇଲା, ବନ୍ଦି ଗରେ ରଇବା ଲକମନ୍ତରେ ମୁକ୍ତାଇବାକେ, କାଣୀ
 ଲକମନ୍ତରେ ଦେକାଇବା ବିସର୍ଜ ଜାନାଇବାକେ ଆରି ଦୁକର ଲକମନ୍ତରେ

ମୁକ୍ଳାଇବାକେ, ୧୯ ଆରି ମାପ୍ରତ୍ଯୁ ତାର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ରକିଆ କରିବା ବେଳା
 ଆସିଆଚେ, ବଲି ଜାନାଇବାକେ ସେ ମକେ ପାଟାଇଆଚେ ।” ୨୦ ପତେ ସେ
 ପାସ୍ତର ତାବି, ପାର୍ତନା ଚାଲାଇବା ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ବାଉଡ଼ାଇଦେଇ
 ବସିଦେଲା । ପାର୍ତନା ଗରେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତ ତାକେସେ ଦେକ୍ଖିତେରଇଲାଇ
 । ୨୧ ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କଇବାର ଦାରୁଲା, “ଆଜି ତମେ ସୁନ୍ଦରୀ ଏ ଦରମ୍
 ପାସ୍ତରର ବାକିଅ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲା ।” ୨୨ ଜିସୁର ବିସଇ ନେଇକରି
 ସବୁଲକ୍ଷ ନିକ ପାକି ଦେବାର ଦାରୁଲାଇ ଆରି ସେ କଇବା, ମନ୍ତକେ ପାଇଲା
 ବାକିଅ ସୁନ୍ଦରୀ କାବାଅଇଲାଇ, ଆରି ସେମନ୍ତ “ଏଠାକାଇ ଜୟେଷ୍ଠ ପ ନାଁ
 ଜେ?” ବଲି କଇବାରଦାରୁଲାଇ । ୨୩ ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତମେ ସେ
 ଗାଲା କାତା ଆରିତରେକ କଇଥା ବଲି ମୁଇ ଜାନିରଇଲି, ଏ ଅସ ଦେଉ,
 ନିଜେ ତୁଲ ନିକ ଅ, ଆରି କପରନାଉମେ ଜାଇ ଜାଇଟା ଗଟିଆଚେ ବଲି
 ଆମେ ସୁନିଆରୁ, ସେଠା ସବୁ ଏ ଜାଗାଇ, ତର ନିଜର ଜନମ୍ ନଅରେ ମିସା
 କର ।” ୨୪ “ମାତର ମୁଇ ତମ୍ଭେ ସବୁ କଇଲିନି, ବବିସତବକ୍ତା ଅଇରଇବା
 କାକେମିପା ନିଜର ଗାଁ ନ ନାମତ ।” ୨୫ “ମାତର ମୁଇ ତମ୍ଭେ ସତ୍କାତା
 କଇଲିନି, ଜେତେବେଳେ ବବିସତବକ୍ତା ଏଲିଯୁର ବେଳେ ତିନ୍ଦବରସ୍
 ତ ମାସ୍ ଜାକ ବାଦଲେଅନି ପାନିମାରେ ନାଇକେ ଶୁଲାଇ ଦେସେ ମର୍ତ୍ତି
 ଅଇରଇଲା, ସେବେଳେ ଇସ୍ତରାଏଲ୍ ଦେସେ କେତେ କେତେ ରାଣ୍ଟିମାଇଜିମନ୍
 ରଇଲାଇ । ୨୬ ରଇଲେ ମିସା ପରମେସର ଏଲିଯୁକେ କାରଲଗେ ମିସା
 ନ ପାଟାଇ ସିଦନ୍ ଦେସର ସାରିପର ବଲି ଗଟେକୁ ଜାଗାଇ, ଗଟେକୁ
 ରାଣ୍ଟିମାଇଜିର ଲଗେ ପାଟାଇଲା । ୨୭ ଆରି ମାପ୍ରତ୍ଯୁର ବବିସତବକ୍ତା
 ଏଲିଯୋଯ୍ର ବେଳେ ଇସ୍ତରାଏଲ୍ ଦେସେ କେତେ କୁସ୍ତି ରଗି ରଇଲାଇ,
 ଏଲେ ମିସା ତାକର ବିଦରେ କାକେମିପା ନିକକରି ନ ରଇଲା, ସୁରିଆ ଦେସର
 ନାମାନ୍ ନାର୍ତ୍ତର ଲକ୍ଷକେ ସେ ନିକକରି ରଇଲା ।” ୨୮ ଜିରଦିମନର ପାର୍ତନା
 ଗରେ ଏ କାତା ସୁନ୍ଦରୀ ଲକ୍ଷମନ୍ ବେସି ରିସାଅଇଗାଲାଇ । ୨୯ ଆରି ସେମନ୍
 ଉଚିକରି ଜିସୁକେ ନଅରେଅନି ବାରକରାଇଦେଲାଇ । ତାକର ନଅରର
 ଜନ୍ ପରବତ ଉପରେ ତିଆର ଅଇରଇଲା, ସେ ପରବତର ଦାରେଅନି
 ତଲେ ପିଞ୍ଜିଦେଉଁ ବଲି, ତାକେ ତେଇ ଦାରିଗାଲାଇ । ୩୦ ମାତର ଜିସୁ
 ସେମନର ବିଦରେ ପୁରି ଉଚିଗାଲା । ୩୧ ଜିସୁ ଗାଲିଲି ରାଇଜର କପରନାଉମ୍
 ନାର୍ତ୍ତର ଗଟେକୁ ନଅରେ ଆଇଲା, ଆରି ବିସରାମବାରେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସିକିଆ

ଦେବାର ଦାରିଲା । ୩୭ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ସିକାଇବାଟା ଦେବି କାବାଆଇଗାଲାଇ,
 କାଇକେବଇଲେ ତାର ବାକିଅ ଅଦିକାର ସଞ୍ଚ ରଇଲା । ୩୮ ଦିନେକ
 ଜିରଦିମନର ପାର୍ତନା ଗରେ ଗଟେକ୍ ଡୁମା ଉପରଇବା ଲକ୍ ରଇଲା ।
 ସେ ଆଉଲିଆଇ କିରକିରି କଇଲା, ୩୯ “ଏ ନାଜରିତର ଜିସୁ, ଆମରଣାନେ
 ତର କାଇ କାମ ଆଚେ? ଡୁଇ କାଇ ଆମକେ ମରାଇବାକେ ଆସିଆହୁସ୍?
 ଡୁଇ କେ ସେଠା ମୁଖ ଜାନି, ଡୁଇ ପରମେସରର ସୁକଳ୍ ଲକ୍ ।” ୩୫ ଜିସୁ
 ତାକେ ଦମ୍କାଇ କରି କଇଲା, “ତୁମ୍ ର, ଆରଟାନେଅନି ବାରଇ ଜା ।”
 ତେଇଅନି ସେ ଡୁମା ସେ ଲକ୍କେ ସବୁର ମୁଆଟେ ଥିରାଇଲା ଆରି, ତାକେ
 କାଇଟା ନ କରି ତାର ଗାରଡେଅନି ବାରଇ ଉଟିଗାଲା । ୩୬ ତେଇ ସବୁଲକ୍
 କାବାଆଇକରି ତାକର ତାକର ବିଭରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ, “ଏଟା କାଇ
 କାତା, ସେ ବୟୁ ଆରି ଅଦିକାର ସଞ୍ଚ ଡୁମାମନ୍କେ ମିସା ଆଦେସ୍ ଦେଲାନି
 । ସେମନ୍ ମିସା ବାରଇ ଗାଲାଇନି ।” ୩୭ ଜିସୁର ଏ କବର ସେ ଜାଗାର
 ଗୁଲାଇବାଟର ଲକ୍ ଜାନ୍ତିଲାଇ । ୩୮ ପରେ ଜିସୁ ଜିରଦିମନର ପାର୍ତନା
 ଗରେଅନି ଉଟି ସିମନର ଗରେ ଗାଲା । ସିମନର ସାତ୍ରିକେ ବେସି ଜର
 ଅଇରଇଲାଜେ ସେମନ୍ ତାର ବିସଲ ନେଇ ଜିସୁକେ କଇଲାଇ । ୩୯
 ତେଇ ସେ ସିମନର ସାତ୍ରିର ଲଗେ ଟିଆଆଇ ଜରକେ ଦମ୍କାଇଲା ଆରି
 ତାକେ ଜର ଚାତିଗାଲା । ସେଦାପୂରେ ସେ ଉଟିକରି ସେମନ୍କେ ସେବା
 କରିବାର ଦାରିଲା । ୪୦ ବେଲ୍ବସି ସଞ୍ଚ ଅଇଲାଜେ ଜରଦୁକା ଅଇରଇଲା
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଜିସୁର ଲଗେ ଆନ୍ତିଲାଇ, ଆରି ସେ ଜରଦୁକାର ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍କର ଉପରେ ଆର ସଞ୍ଚର ନିକ କଲା । ୪୧ ଡୁମା
 ଦାରିରଇବା ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ମିସା କିରକିରି କରି “ତୁଇ ପରମେସରର ପଥ!”
 ବଲି ଲକ୍କର ଟାନେଅନି ଚାତି ପାଲାଇଲାଇ । ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ଦମ୍କାଇ କରି
 କାତାଆଇବାକେ ମିସା ଦେଖନାଇ, କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ତାକେ କିରିସଟ
 ବଲି ଜାନିରଇଲାଇ । ୪୨ ସାକାଳ୍ ପାଇଲାଜେ ଜିସୁ ନଅରେ ଅନି ବାରଇ
 ଗଟେକ୍ କିନରା ଜାଗାଇ ଗାଲା । ଲକ୍ଷମନ୍ କଜି କଜି ତାର ଲଗେ ଆଇଲାଇ,
 ଆରି ସେ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ତାକର ଲଗେଅନି ଉଟିନଜାଅ ବଲି ଅଟକାଇବାକେ
 ଚେସଟା କଲାଇ । ୪୩ ମାତର ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ବିନ୍ ବିନ୍
 ନଅରେ ମିସା ମୁଖ ପରମେସରର ରାଇଜର ନିକ କବର ଜାନାଇବାର ଆଚେ,
 କାଇକେ ବଇଲେ ସେଠାରୁପାଇ ପରମେସର ମକେ ପାଟାଇଆଚେ ।” ୪୪

ଆରି ସେ ଜିରଦା ଦେସର ଜିତଦି ଲକ୍ଷମନର ପାରୁତନା ଗରୁମନ୍ତକେ ବାକିଅ
ସୁନାଇବାର ଦାରଲା ।

୫ ଦିନେକ ଜିସୁ ଗିନେସରର ଗାତ୍ରକଣ୍ଠି ଟିଆଅଇରଲାନ୍ଡା ବେଳେ ଲକ୍ଷମନ୍
ମାଣ୍ଡରୁଣ୍ଡା ଅଇ ପରମେସରର ବାକିଅ ସୁନ୍ଦରେଇଲାଇ । ୬ ସେହିବେଳେ
ସେ ଗାତ୍ରକଣ୍ଠି ଦୁଇଟା ଡଙ୍ଗୁ ରଇଲାଟା ଦେକଲା, କେଉଁମନ୍ ଡଙ୍ଗୁଇଥିନି
ଉତ୍ତରି ଜାଲ ବଇତେଇରଲାଇ । ୭ ସେ ଡଙ୍ଗୁମନର ବିଦ୍ରରେଥି ଜନ୍ମଟା
କେଉଁର ସିମନରଟା ରଇଲା, ଜିସୁ ତେଇ ଚରିକରି “କଣ୍ଠିତେଇଥି କଣ୍ଠିକ
ଦୂର ପାନିତେଇ ଚାଲାଇନେ ।” ବଲି ସିମନ୍କେ କଇଲା, ଆରି ଡଙ୍ଗୁଇ
ବସିକରି ସିକିଆ ଦେବାର ଦାରଲା । ୮ ଜିସୁ କାତା ସାରାଇକରି ସିମନ୍କେ
କଇଲା, “ଡଙ୍ଗୁ ପାନିଟାନେ ଜାଇକରି ମାର ଦାରବାକେ ତମର ଜାଲ ପାକାଆ
ି ।” ୯ ତେଇ ସିମନ୍ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ଆମେ ସବୁଲକ୍ ଗୁଲାଇରାତି କସ୍ଟ କରି
ଗଟେକ ମିସା ଦାରୁନାଇ, ମାତର ତମର କାତା ଦାରି ମୁଇ ଜାଲ ପାକାଇବି
ି ।” ୧୦ ଆରି ଜାଲ ପାକାଇଲାଇକେ, ଏବେ ଦେକା! ଏହି ମାର ଲାଗିଲାଇଜେ
ତାକର ଜାଲ ଚିରିଅଇବାର ଦାରଲା । ୧୧ ଡଙ୍ଗୁ ମାର ବର୍ତ୍ତି କଲାଇଜେ ସେ
ଦୁଇଟା ଡଙ୍ଗୁ ବୁଢ଼ିଲା ପାରା ଅଇଗଲା । ୧୨ ଏଟା ଦେକି ସିମନ୍ ପିତର ଜିସୁର
ପାଦେ ମାଣ୍ଡିକୁଟା ଦେଇ ଲୁଆର କରି କଇଲା, “ମରଟାନେଥି ଜାଆ ମାପରୁ,
କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ଗଟେକ ପାପି ମୁନ୍ମୁସ ।” ୧୩ କାଇକେବଇଲେ ତେଇ
ସେମନ୍ ଏତେକ ମାର ଦାରିରଇଲାଇଜେ, ସେଟା ଦେକି ସିମନର ସଙ୍ଗେରିମନ୍
କାବାଅଇଗଲାଇ । ୧୪ ଆରି ଜେବଦିର ଦୁଇଟା ପ ଜାକୁବ ଆରି ଜଥନ୍
ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ ସିମନର ସଙ୍ଗେରି ରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ମିସା ସେନ୍ତାରିସେ କାବା
ଅଇଗଲାଇ । ଆରି ଜିସୁ ସିମନ୍କେ କଇଲା, “ତରାନାଇ, ଆଜିଥିନି ତମେ
ମାର ନ ଦାରି, ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମରଟାନେ ଆନ୍ଦସା ।” ୧୫ ତେଇ ସେମନ୍ ସବୁ
ତାକର ଡଙ୍ଗୁ କଣ୍ଠି ଆନି ଚାତିଦେଇକରି ଜିସୁର ପତେ ପତେ ଗାଲାଇ । ୧୬
ତରେକ ଜିସୁ ଗଟେକ ନଥରେ ରଇଲାବେଳେ ଗଟେକ ଗୁଲାଇ ଗାଗତେ
ବଢ଼ିରଗ ଅଇରଇବା ଲକ୍ ତେଇ ରଇଲା । ସେ ତାଣ୍ଟାସନ ପଢି ମୁ ବୁଝଁ ରିଆଇ
ଜିସୁକେ ବାବୁଜିଆ କରି କଇଲା, “ଏ ମାପରୁ, ତମେ ଜଦି ମନ୍କଳୁସନି
ବଇଲେ, ମାକେ ନିକ କରିପାରୁସ ।” ୧୭ ତେଇ ଜିସୁ ଆର ଲାମାଇ ତାକେ
ଚିଇ କରି କଇଲା, “ମୁଇ ମନ୍ କଲିନି, ତୁଇ ସୁକଳ୍ ଥ ।” ଦାପୁରେସ ତାର
ବଢ଼ ରଗ ତାତିଗଲା । ୧୮ ଆରି ଜିସୁ ତାକେ ଆଦେସ ଦେଇ କଇଲା, “ଏ

କାତା କାକେ କ ନାହିଁ । ମାତର ପୁଜାରିର ଲଗେ ଜା ଆରି ସେ ତଳେ ପରିକା
 କରି ଦେକ । ତୁଲ, ‘ନିକ ଅଇଲିଆଟି’ ବଲି ବିନ୍ ଲକର ଚାନେ ସାକିଦେବାକେ
 ମସାର ଆଦେସ୍ ଲପାବେ ବିରୁ ଦେସ ।” ୧୫ ମାତର ଜିପୁର କବର ଗୁଲାଇ
 ଚାରିବେଡ଼ିରଲକ ଜାନ୍ମଲାଇ । ତାର କାତା ସୁନ୍ଦାପାଇ ଆରି ନିଜର ନିଜର
 ରଗେଅନି ନିକ ଅଉଁବଲି ଗାଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ଚୁଲୁଅଇବାର ଦାରଲାଇ । ୧୬ ମାତର
 ଜିପୁ କିନରା ଜାଗାମନ୍କେ ଜାଇ ପାରତନା କରୁତେରଇଲା । ୧୭ ଦିନେକ
 ଜିପୁ ସିକିଆ ଦେଇତେରଇଲା । ତେଇ ଗାଲିଲିର ସବୁ ଗାଁଅନି, ଜିଉଦା ଆରି
 ଜିରୁପାଲମେଅନି ଆସିରଇବା ପାରୁସିମନ୍ ଆରି ନିଅମ୍ ସିକାଉମନ୍ ତେଇ
 ବହିରଇଲାଇ । ଆରି ରଗିମନ୍କେ ନିକ କରୁବାକେ ମାପରୁର ବପୁ, ଜିପୁକେ
 ରଇଲା । ୧୮ ଆରି ଏଦେ ଦେକା! ଗଟେକ୍ ଚେରେଡ଼ିବାତ୍ ଦାରଲା ମୁନୁସ୍କେ,
 କେତେଲକ କର୍ ମିସ୍ତେ ବଜାନିକରି, ଗର୍ ବିଦ୍ରରେ ନେଇ ଜିପୁର ମୁଆଟେ
 ସଞ୍ଚିତବଲି, ଚେସ୍ଟା କରୁତେରଇଲାଇ । ୧୯ ମାତର ଚିପାଟେଲାରିଲାଗି,
 ତାକେ ବିଦ୍ରରେ ନେବାକେ ବାଢ଼ ମିଲେନାଇ । ଏଦେ ଦେକା! ସେମନ୍ ରଗିକେ
 ଗର୍ ଉପରେ ଚାଇ ଚାରନି ଉଜାଡ଼ି, କର୍ ମିସ୍ତେ ଲକ୍ଷମନ୍ ମଜାଇ ଜିପୁର
 ମୁଆଟେ ଉତ୍ତରାଇଦେଲାଇ । ୨୦ ଜିପୁ ସେମନ୍ର ବିସାର୍ଥ ଦେକି କଇଲା,
 “ଏ ବାବୁ, ତମର ସବୁ ପାପ୍ କେମା ଅଇଗାଲାବେ ।” ୨୧ ପାସ୍ତର ସିକାଇବା
 ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍ ମନେ ମନେ କୁଆବଲା ଅଇ, ଏହି କଇବାର୍
 ଦାରଲାଇ, “ଏ କେ କେ ପରମେସରର ନିନ୍ମାକଲାନି? ପରମେସରକେ ତାତି
 ଆରି କେ ପାପ୍ କେମା କରିପାରୁସି?” ୨୨ ତେଇ ସେମନ୍ ମନେ ମନେ
 କୁଆବଲା ଅଇବାଟା ଜାନିକରି ସେମନ୍କେ ଜିପୁ କଇଲା, “ତମେ କାଇକେ
 ସବୁଲକ୍ ନିଜର ମନେ ମନେ ଏହାରି କୁଆବଲା ଅଇଲାସନି? ୨୩ କାଇଟା
 ଉପାସ୍ କାତା? ତର ସବୁ ପାପ୍ କେମା ଅଇଗାଲା ବଲି କଇବାଟା, କି ଉଠିକରି
 ଉଣ୍ଟି ଜା ବଲି କଇବାଟା? ୨୪ ମାତର ପୁରତିବିର ସବୁ ପାପ୍ କେମା କରୁବାକେ
 ପରମେସରର ଚାନେଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମର ଅଦିକାରଆଚେ ।” ଏଠା
 ତମେ ଜେହି ଜାନିପାରାସ । ଏଠାରପାଇ ଜିପୁ ଚେରେଡ଼ିବାତ୍ ଦାରଲା ରଗିକେ
 କଇଲା, “ମୁଇ ତଳେ କଇଲିନି, ଉଠ ନିଜର ବିଦନା ଦାରି ଗରେ ଜା ।” ୨୫
 ସେଦାପରେ ଚେରେଡ଼ି ଦାରଲା ଲକ୍ ସବୁଲକର ଦେକତେ ଉଠିକରି ଜନ୍
 କଟେ ସଇରଇଲା, ସେଠା ବଇ ପରମେସରର ମଇମା କରି କରି ତାର ଗରେ
 ଉଠିଗାଲା । ୨୬ ତେଇ ରଇଲା ସବୁଲକ କାବା ଅଇଜାଇକରି ପରମେସରର

ମଇମା କର୍ବାର ଦାରଲାଇ ଆରି ମାପରୁର ଚକିତ କାମ ଦେକି, “ଆଜି
 ଆମେ କେବେ ନ ଅଇଲାଟା ଦେକଲୁ!” ବଲି କଇଲାଇ । ୭୭ ତାରପତେ
 ଜିସୁ ବାରଇଜାଇ ଲେବି ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ସିସ୍ତୁମାଡ୍ରୁ, ସିସ୍ତୁମାଡ୍ରୁମନ୍
 ମାଡ୍ରୁବାଟାନେ ବସିରଇବାଟା ଦେକି, ତାକେ କଇଲା, “ମରସଢ୍ରୁ ଆଉ ।”
 ୭୮ ତେଇ ଲେବି ସବୁଜାକ ଚାହିଦେଇ ଉଠିକରି ଜିସୁର ସଢ୍ରୁ ଜିବାରବାରଲା
 । ୭୯ ଆରି ଲେବି ଜିସୁରପାଇ ନିଜର ଗରେ, ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ବଜିକଲା ।
 ତେଇ ସିସ୍ତୁମାଡ୍ରୁମନ୍, ଅଦିକ୍ ଲକ୍ ଆରି ବିନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ମନର ସଢ୍ରୁ ଯେ
 କାଇବାକେ ବସିଲା । ୮୦ ତେଇ ପାରୁସିମନ୍ ଆରି ତାକର ଦଲର ପାସ୍ତର
 ସିକାଉମନ୍ ଜିସୁର ମୁଆଟେ ତାର ସିସମନ୍କେ ଦସ୍ତ ଦେକାଇ କଇଲାଇ,
 “ତମେ କାଇକେ ସିସ୍ତୁମାଡ୍ରୁମନର ସଢ୍ରୁ ଆରି ପାପିମନର ସଢ୍ରୁ ମିସି କିଆ
 ପିଆ କଲାସନି?” ୮୧ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଜାକେ ଦୁକାଦାରି ରଇସି,
 ସେବେ ଅସ କାଇସି, ଜାକେ ଦୁକା ଦାରେ ନାଇ ତାକେ ଅସ ଲତାନାଇ ।
 ୮୨ ମୁଲ ଦରମ ଲକ୍ଷବଲି ନିଜକେ ବାବା ଲକ୍ମନର ପାଇ ଆସିନାଇ,
 ମାତର ପାପି ଲକ୍ମନକେ ପାପେଅନି ମନ୍ ବାଦିଲାଇବାକେ ଆଇଲିଆଟି
 ।” ୮୩ କେତେକ୍ ଲକ୍ ଜିସୁକେ ପାରାରଲାଇ, “ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଥନର
 ସିସମନ୍ ତରକେତର ଉପାସ କରି ପାରତନା କର୍ବାଇ । ପାରୁସିମନର
 ସିସମନ୍ ମିସା ସେହୁରି ସେ କର୍ବାଇ । ମାତର ତମର ସିସମନ୍ କିଆ ପିଆ
 କର୍ବାଇ ।” ୮୪ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ବର୍ବାରେ ଲକ୍ମନରସଢ୍ରୁ ବର୍ତ୍ତ
 ରଇଲାବେଳେ, ତମେ କାଇ ସେମନ୍କେ ଉପାସ କରାଇପାରାସ? ନାଇ,
 ନାପାରାସ । ୮୫ ମାତର ବେଳା ଆଇସି, ଜେତେବେଳେ ତାକରଟାନେଅନି
 ବର୍ତ୍ତକେ ତାକିଦାରିଜିବାଇ, ସେହୁକିବେଳେ ସେମନ୍ ଉପାସ କରିବାଇ ।” ୮୬
 ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ଆରି ଗଟେକ୍ ଉଦାଅରନ୍ ଦେଇ କଇଲା, “କେ ମିସା ପୁରନା
 ଲୁଗା ପାଟିରଇଲାଟାନେ ନୁଆଲୁଗା ଚିରି ଚାପ ନ ଦେଅତ୍, ଚାପ ଦେଲେ
 ନୁଆଟା ମିସା ନସିଜାଇସି, ନୁଆ ଲୁଗାର ଚାପ ପୁରନାଟାନେ ନ ମିସେ ।
 ୮୭ ବେସି ଦିନର ପୁରନା ଗାଗରିଟାନେ କେ ମିସା ଏବେ ଉତ୍ତରାଇଲା ମଦ
 ନ ରକଅତ୍, ତେଇ ଜଦି ସେ ମଦ ରକର ତାବିଦେଲେ, ଗାଗରି ପୁଟିକରି
 ପଡ଼ାଅଇଜାଇସି । ୮୮ ତେବେ ମଦ ଉତ୍ତରାଇଲା ଦାପରେ ନୁଆ ଗାଗରିଟାନେ
 ରକଇ ସଢ୍ରୁଇବାରଥାଏ । ୮୯ ଆରି କେ ମିସା ପୁରନା ମଦ କାଇକରି ଏବେ

ଉଦ୍‌ବାଲିକା ମଧ୍ୟ କାଇବାକେ ମନ୍ତ୍ର ନ କରଦୁ, କାଇକେବଇଲେ, ସେ ବାସିଟା
ଆକା ନିକ ବଲି କଇସି ।”

୭ ତରେକ ବିସ୍ତାମ୍ ବାରେ ଜିସୁ ତାସ ରଙ୍ଗିଲା ପଦାବାଟେ ଜିବାବେଳେ ତାର
ସିଥମନ୍ କେଡ଼ ଚିତ୍ତାଇ ଆତେ ରମ୍ଭି କାଇତେରଙ୍ଗିଲାଇ । ୯ ସେମନ୍ତକେ
ଦେକ୍ତେଇବା ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରେଅନି କେତେଲକ୍ କଇଲାଇ,
“ବିସ୍ତାମ୍ ବାରେ ଜନ୍ମଟା କରିବାର ବିଦି ନାଁ, ସେଟା ତମେ କାଇକେ
କଲାସ୍ତନି?” ୩ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ଦାଉଦ୍ ଆରି ତାର ସଞ୍ଚାର
ଲକ୍ଷମନ୍ ବୁକେ ରଙ୍ଗିଲାବେଳେ, ଦାଉଦ୍ କାଇଟା କରିରଙ୍ଗିଲା, ସେଟା କାଇ
ତମେ ପଢାସ୍ ନାଇ କି? ୪ ସୁନା, ଦାଉଦ୍ ପରମୋସରର ଗରେ ପୁରି,
ପରମୋସରକେ ସର୍ପି ଅଇରଙ୍ଗିଲା ଜନ୍ମ ରୁଟି, ପୁଜାରିମନ୍ତକେ ତାତି ଆରି କେ
ମିଥା କାଇବାର ବିଦି ନ ରଙ୍ଗିଲା, ସେଟା ନେଇକରି କାଇଲା ଆରି ତାର ସଞ୍ଚାର
ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମିଥା ଦେଇରଙ୍ଗିଲା ।” ୫ ଆରି ଜିସୁ କଇଲା, “ପରମୋସର
ପାଶାଇରଙ୍ଗିବା ନରପିଲା ମୂଳ ବିସ୍ତାମ୍ ବାରେ ଲକ୍ଷମନ୍ କାଇଟା କରିବାର
ଆତେ କାଇଟା କରିବାର ନାଇ, ସେଟା କରିବାର ମର ଅଦିକାର ଆତେ ।” ୬
ଆରି ଜିସୁ ବିନ୍ ଗଟେକ୍ ବିସ୍ତାମ୍ବାରେ, ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନର ପାର୍ତନା ଗରେ
ଜାଇକରି ସିକାଇତେରଙ୍ଗିଲା । ତେଇ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ରଙ୍ଗିଲା । ତାର ଉଜା
ଆହ ସୁକିଜାଇରଙ୍ଗିଲା । ୭ ଆରି ଜିସୁ ବିସ୍ତାମ୍ବାରେ ମିଥା କେ ଜାନେ
ନିକ କରସି, ଏଟା ଦେକୁ ବଲି ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ସାସତର ସିକାଇମନ୍
ତାକେସେ ଦେକି ଦେକି ରଙ୍ଗିଲାଇ, କାଇକେବଇଲେ ତାର ବିରୁଦ୍ଧେ ଦସ୍
ଦାରିବାକେ । ୮ ମାତର ଜିସୁ ତାକର ମନେ ବାଦଲାଟା ଜାନିକରି, ଜନ୍ମ ଲକର
ଆହ ସୁକିଜାଇରଙ୍ଗିଲା, ତାକେ କଇଲା, “ଉଦ୍ ଆରି ସବୁଲକର ମୁଆଟେ
ଟିଆ ଅ ।” ଆରି ସେଲକ୍ ଉଠି ଟିଆଅଇଲା । ୯ ତେଇ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ
କଇଲା, “ମୂଳ ତମ୍କେ ପାତାରିଲିନି, ବିସ୍ତାମ୍ବାରେ ବିଦି ଇପାବେ କାଇଟା
କରିବାର? ନିକ କରିବାର କି କାରାପ କରିବାର? ଜିବନ୍ ବାତାଇବାର କି
ମରାଇବାର?” ୧୦ ଆରି ସେ ତାରିବେଦ୍ବତ୍ତି ସବୁକେ ଦେକି ସେ ଲକ୍କେ
କଇଲା, “ତମର ଆହ ଲାମାଆ ।” ତେଇ ସେ ସେନ୍ତାର କଲା, ଆରି ତାର
ଆହ ପୁରାପୁରୁନ ନିକ ଅଇଗାଲା । ୧୧ ମାତର ପାରୁସିମନ୍ ଆରି ସାସତର
ସିକାଇମନ୍ ଦେସି ରିଷା ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ଜିସୁର ବିରୁଦ୍ଧେ “କାଇଟା କରୁ?”
ବଲି ତାକର ତାକର ବିଦ୍ରେ ନିଆଇ କଲାଇ । ୧୨ ସେବେଳେ ଦିନେକ୍

ଜିୟୁ ପାରତନା କରବାକେ ବାରଇ, ପରମେତେ ଗାଲା ଆରି ଶୁଳାଇରାଠି
 ପରମେଷ୍ଠକେ ପାରତନା କରି କରି ରଇଲା । ୧୩ ସାକାଳୁ ପାଇଲାକେ,
 ଜିୟୁ ସିସମନ୍ତକେ ଲଗେ ତାକି ସେମନ୍ତର ବିଦ୍ରାହେନି ବାର ଲକ୍ଷକେ ବାହିଲା,
 ଆରି ସେମନ୍ତକେ ପେରିଦି ବଲି ନାହିଁ ଦେଲା । ୧୪ ସେମନ୍ତ ରଇଲା, ସିମନ୍ତ
 ଜାକେ କି ସେ ପିତର ବଲି ମିଥା ନାହିଁ ଦେଲା, ଆରି ସିମନ୍ତର ବାଇ ଆନ୍ତୁରିୟ,
 ଜାକୁବ ଆରି ଜଅନ୍, ପିଲିପୁ ଆରି ବାରତଲମି । ୧୫ ମାତିତ ଆରି ତମା,
 ଆଲପିର ପ ଜାକୁବ ଆରି ସିମନ୍ତ, ଜାକେ କି କାଇ କାମ କରବାକେ ମିଥା
 ଆଗତୁ ଅଇସି ବଲି କଇବାଇ । ୧୬ ଜାକୁବର ପ ଜିଉଦା ଆରି ଇସ୍କାରିତ
 ଜିଉଦା, ଜେ କି ଜିୟୁକେ ସବୁମନ୍ତେକ ସରପିଦେଇ ରଇଲା । ୧୭ ଆରି
 ଜିୟୁ ପେରିଦମନ୍ତର ସଞ୍ଚ ଉଡ଼ିକରି, ଗଟେକ୍ ସଦରମ୍ ରଇଲା ଜାଗାଇ
 ଚିଆଅଇଲା । ଆରି ତେଇ ତାର ବେସି ସିସମନ୍ତ, ଜିଉଦା ରାଇଜର ବେସି
 ଲକ୍ଷ, ଜିରୁପାଲାମ ଆରି ସମ୍ଭୁର ପାଲି ରଇବା ସର ଆରି ସିଦନ୍ତ ସଥରେଅନି
 ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ରୁଣ୍ଧିରଇଲାଇ । ୧୮ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ବାକିଅ ସୁନ୍ଦବାକେ ଆରି
 ନିଜର ନିଜର ରଗେଅନି ନିକ ଅଇବାକେ ଆସିରଇଲାଇ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
 ତୁମା ଦାରାଇଅଇ ଦୁକ୍ କସ୍ଟ ପାଇତେରଇଲାଇ, ସେମନ୍ତକେ ଜିୟୁ ନିକ
 କଲା । ୧୯ ସବୁଲକ୍ଷମନ୍ ଜିୟୁକେ ଚିଇବାକେ ତେସ୍ତା କରତେରଇଲାଇ
 । କାଇକେବଇଲେ ତାର ଗାଗ୍ତେଅନି ମାପରୁର ବୟ ବାରଇତେରଇଲା
 ଆରି ସବୁଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନିକ କରତେରଇଲା । ୨୦ ସେବେଲେ ଜିୟୁ ନିଜର
 ସିସମନ୍ତର ବାଟେ ଦେକି କଇଲା, “ତମେ ଏବେ କାକୁରତି ଅଇଆଗାସ୍
 ତମର କେଡେକ୍ ନିକ କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ ପରମେଷ୍ଠର ରାଇଜ
 ତମରଟା । ୨୧ ତମେମନ୍ ଏବେ ବୁକେ ଆଚାସ୍, ତମର କେଡେକ୍ ନିକ
 କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ, ତମଙ୍କେ ପରମେଷ୍ଠ ପୁରାପୁରୁନ୍ ଦେଇସି ।
 ତମେମନ୍ ଏବେ କାନ୍ତିଲାସନି, ତମର କେଡେକ୍ ନିକ କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ
 ତମେମନ୍ ସାରଦା ଅଇକରି ଆଁସିଥା ।” ୨୨ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜେବେ ପରମେଷ୍ଠ
 ପାଖାଇରଇବା ନରପିଲା ମର ଲାଗି ତମକେ ଇନ୍ କରବାଇ, ଆରି ବେଗିଲାଇ
 ଦେବାଇ, ନିନ୍ଦାକରି ତମର ନାହିଁ ମନ୍ତ୍ର ବଲି ଦାରବାଇ, ତମର କେଡେକ୍
 ନିକ କରମ୍ । ୨୩ ସେ ଦିନେ ସାରଦା ଅଇ ନାହିଁ କରିଯା । କାଇକେବଇଲେ
 ଦେକା, ସରଗେ ତମର ପୁରୁସ୍କାର ଅଦିକ୍ ଆରି ସେନ୍ତାରି ତା ସେମନ୍ତର
 ଆନିଦାଦିମନ୍, ବଦିସବୁବକ୍ତାମନ୍ତକେ କରତେରଇଲାଇ । ୨୪ ମାତର ଏ

ତଣ୍ଡ ପାଉମନ୍, ତମେମନ୍ ଏବେ ସାଉକାରୁ ଆଚାସ, କାଇକେବଇଲେ ତମେ
 ନିଜେ ନିଜେ ସୁକ୍ର ପାଇଲାସ୍ତବେ । ୨୫ ଏ ତଣ୍ଡପାଉମନ୍, ଏବେ ତମେ ନିକଷତ୍ରେ
 କାଇଲାସ୍ତନି, କାଇକେବଇଲେ, ତମେ ବୁକେସେ ରଇସା । ଏ ତଣ୍ଡପାଉମନ୍,
 ତମେମନ୍ ଏବେ ଆଁସଲାସ୍ତନି, କାଇକେବଇଲେ ପତେ ଦୁକେ ରଇକରି
 କାହୁସା । ୨୬ “ଜେତେବେଳେ ତମ୍ଭେ ଲକ୍ଷମନ୍ ବଲ୍ ବଲିକରି ବାହଲାଇନି,
 ଏ ତଣ୍ଡପାଉମନ୍, ତାକର ଆନିଦାଦି ତା ମାପ୍ରବୁର କାଠା ବୁଲକାଉମନରପାଇ
 ସେନ୍ତ୍ରାରି କରୁତେରଇଲାଇ ।” ୨୭ “ମାତର ତମେମନ୍ ପୁନି ଆଚାସେଜ
 ମୁଇ ତମ୍ଭେ କଇଲିନି, ତମର ସତ୍ରବୁମନକେ ଆଲାଦ୍ କରା, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
 ତମ୍ଭେ ଜନ୍ କରୁବାଇ, ସେମାନର ମଞ୍ଚଲ୍ କରା । ୨୮ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍ଭେ
 ସାଇୟ ଦେବାଇ, ସେମାନର ଆସିରବାଦ କରା । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍ଭେ
 ଜଗତ୍ ଜିଜବାଇ, ସେମାନରପାଇ ପାରତନା କରା । ୨୯ ଜେ ତମ୍ଭେ ଗଟେକ
 ଗାଲେ ଚାପଦ୍ ମାର୍ଯ୍ୟ, ତାକେ ଆରିଗଟେକ୍ ଗାଲ୍ ମିସା ଦେକାଇଦିଆସ । ଜେ
 ତମର ଚାଦର ଦାରିଜାଇସି, ତାକେ ତମର ପିନ୍ଧୁଲାଟା ନେବାକେ ମିସା ମନା
 କରାନାଇ । ୩୦ ଜେ ତମ୍ଭେ ମାଞ୍ଚାସି, ତାକେ ଦିଆସ । ଆରି ଜେ ତମର ଦନ୍
 ସଂମପ୍ତି ଉଦାର ନେଇସି, ତାରଟୋନେଅନି ସେଟା ଆରିତରେକ୍ ମାଞ୍ଚାନାଇ
 । ୩୧ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍ଭେ ଜେନ୍ତି କରତ୍ ବଲି ମନ୍ କଲାସ୍ତନି, ତମେମିସା
 ସେମାନରଟାନେ ସେନ୍ତ୍ରାର କରା ।” ୩୨ “ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍ଭେ
 ଆଲାଦ୍ କଲାଇନି, ଜଦି ସେମାନକେସେ ତମେ ଆଲାଦ୍ କରସା ବଇଲେ କାଇ
 ଆସିରବାଦ ପାଇସା? କାଇକେବଇଲେ ପାପିମନ୍ ମିସା ସେନ୍ତ୍ରାରି କରୁବାଇ ।
 ୩୩ ଜଦି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମର ମଞ୍ଚଲ୍ କଲାଇନି, ସେମାନକେସେ ମଞ୍ଚଲ୍
 କରସା ବଇଲେ, କାଇ ଆସିରବାଦ ପାଇସା? କାଇକେବଇଲେ ପାପିମନ୍
 ମିସା ସେନ୍ତ୍ରାରି କରୁବାଇ । ୩୪ ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ତମର
 ମିଲାଇବାର ଆସା ରଇସି, ଜଦି ସେମନକେସେ ଉଦାର ଦେଇସା ବଇଲେ,
 ତମେ କାଇ ଆସିରବାଦ ପାଇସା? ପାପିମନ୍ ମିସା ସମାନ୍ ଇସାବେ ବାନ୍ଧୁଲାଟା
 ମିଲିବଲି, ରୁନ ଦେବାଇ । ୩୫ ମାତର ତମର ସତ୍ରବୁମନକେ ଆଲାଦ୍ କରା
 । ଆରି ସେମନର ମଞ୍ଚଲ୍ କରା । ରୁନ ବାନ୍ଧ ବଲି ଆସା ନ କରି, ରୁନ
 ଦିଆସ । ସେନ୍ତ୍ରାରକଲେ ତମର ପୁରୁସକାର ଅଦିକ ଅଇସି । ଆରି ତମେ
 ପରମେସରର ପ ଅଇସା । କାଇକେବଇଲେ ସେ ନ ମାନ୍ବା ଲକର ଆରି
 କରାପ୍ ଲକର ମିସା ଦୟାକାରିଆ । ୩୬ ତମର ସରଗର ବାବା ଜେନ୍ତ୍ରାରି

ଦୟା କଳାନି, ସେହୁରି ତମେ ମିସା ଦୟା କରା ।” ୪୭ “ବିନ୍ଦିକର ବିଚାର କରାନାଇ, ସେହୁରକଲେ ପରମେସର ତମ୍ଭେ ବିଚାର କରସି । ଦସ ନ ଦିଆସ, ସେହୁରକଲେ ପରମେସର ତମ୍ଭେ ଦସ ନ ଦାରେ । କେମା କରା, ସେହୁରକଲେ ତମ୍ଭେ କେମା ମିଳସି । ୪୮ ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ ଦାନ କରା, ସେହୁରକଲେ ପରମେସର ତମ୍ଭେ ଦାନ ଦେଇସି, ଲକ୍ଷମନ୍ ମାନ୍ତାନେ କାହିଁ ପୁରୁନ୍ଦରି ତାକେ ତାପି ଜୁଲାଇ, ଉଚ୍ଚଲାଇକରି, ତମର ଅଁଟିତେଇ ଦେବାଇ, କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ ଇଷାବେ ତମେ ନାୟକା, ସେ ଇଷାବେ ସେ ତମ୍ଭେ ନାପି ଦିଆଅଇସି ।” ୪୯ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ଉଦାଅରନ୍ ଦେଇ କଇଲା, “କାଣୀ କାଇ କାଣୀକେ ବାର୍ ଦେକାଇପାରେକି? ନାଇ, ନାପାରେ । ଜଦି ସେମନ୍ ସେହୁରି କରିବାଇ ବଇଲେ ଦୁଇଲକ୍ଷଜାକ କାଲେ ନ ଅଦ୍ଵରତ କି? ୪୦ ଗୁରୁରତାନେଅନି ସିଧ ବଡ ନାଇ । ମାତର ସିଧମନ୍ ସିକିଆ ପାଇ ପାରାଇଲେ ସିଦ୍ଧଅଇ ଗୁରୁ ସମାନ୍ ଅଇବାଇ ।” ୪୧ “ଆରି କାଇକେ ତମର ବାଇର ଅଁକିଟାନେ ରଇବା ପାନ୍ କାରିରା ଆଚେ, ସେଟା ବାବିଦେକାସ୍ତନାଇ । ୪୨ ତମେ ନିଜର ଅଁକିଟାନେ ରଇବା ବହୁଟା କାରିରା ନ ଦେକିକରି, ନିଜର ବାଇର ଅଁକି ଟାନେ ରଇବା ପାନ୍ କାରିରା ଦେବି କେନ୍ତି କଇପାରାସ୍, ଆଉ ବାଇ ତମର ଅଁକିଅନି କାରିରା ବାରକରାଇଦେବି? ଏ କୁଟିଆଳମନ୍, ପରତୁମ ନିଜର ଅଁକିଅନି କାରିରା ବାରକରାଇପାକା, ତାରପରେ ନିଜର ବାଇର ଅଁକିଟାନେ ରଇବା କାରିରା ସବୁ ବାରକରାଇବାକେ, ନିକକର ଦେକିପାରାସ୍ ।” ୪୩
 “ନିକ ଗତେ କାରାପ ପଲ୍ ନ ପଲେ, କାରାପ ଗତେ ନିକ ପଲ୍ ନ ପଲେ ।
 ୪୪ କାଇକେବଇଲେ ଗରମନ୍କେ ତାର ପଲରିଲାଗି ଜାନିଅଇସି । କାଟା ଗତେଅନି ଲକ୍ଷମନ୍ ଡୁମ୍ରି ପଲ୍ ନ ତଳଦ୍, କି କାଟା ବୁଟାଇଅନି ଅଞ୍ଚର ପଲ୍ ନ ତଳଦ୍ । ୪୫ ନିକ ଲକ୍ ନିଜର ମନ୍ ବିତ୍ତର ଗରବିତ୍ତରେ ଅନି ନିକଟା ବାରକରାଇସି । ଆରି କାରାପ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ମନ୍ ବିତ୍ତର ଗରବିତ୍ତାନେ ଅନି କାରାପଟା ବାରକରାଇବାଇ । କାଇକେବଇଲେ, ମନବିତ୍ତରେ ଚିନ୍ତା କରିବାଟା, ଚଣ୍ଡ କାତା କଇସି ।” ୪୬ “ଆରି ତମେ କାଇକେ ମକେ ଏ ମାପରୁ ଏ ମାପରୁ, ବଲି ତାକିକରି ମର ଆଦେସ୍ ମାନାସ୍ ନାଇ? ୪୭ ଜେ ମିସା ମରିଲଗେ ଆସି, ମର କାତା ମୁନି, ସେଟା ସବୁ ମାନସି, ସେ କାର ସମାନ୍ ରଇସି, ସେଟା ମୁଇ ତମ୍ଭେ ଦେକାଇବି । ୪୮ ସେ ଏହୁରି ଗଟେକ ଗର୍

ଉଟାଇବା ଲକ୍ଷପାରା । ଜେ ଗଇର କରି କୁନି, କୁନାଦି ପାକନା ଉପରେ
ବସାଇଲା । ବନିଆ ପାନି ଆସି ସେଠା ଉଲ୍କା ମାରିଲା ମିସା ସେଠା ବସିଲାଇ
ନାପାରିଲା । କାଇକେବଇଲେ ସେଠା ନିମାନ୍ତକରି ଉଟାଇରଇଲା । ୪୯
ମାତ୍ର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ମରକାତା ସୁନିକରି ମିସା ସେ ଇଷାବେ ଚଲାଚଲିତି
ନ କରି, ସେ କୁନାଦି ନ କରି, ବାଲି ଉପରେ ଗ୍ରଙ୍କଳା ଲକ୍ଷପାରା ।
ଜବର ଅଇତେ ଉଦକାମାରିଲା ଦାୟରେ ସେ ଗର୍ ବସିଲିଗାଲା ଆରି ସେଠା
ଅପରିବଲ୍ ବିନାୟ ଅଇଲା ।”

୭ ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସବୁ କାତା କଇ ସାରାଇକରି କପରନାଉମ୍ ସଥରେ
କେଢିଲା । ୧ ସେବେଳେ ସଏଠା ସନିଅମନର ମୁକିଆର ଗଟେକ୍ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା,
ଜର ଅଇକରି ମଲାପାରା ଅଇଜାଇରଇଲା । ସେ ତାକେ ନିଜରିଲକ୍ ପାରା
ଆଲାଦ କରିଦେଇଲା । ୨ ସେ ଜିସୁର ବିପଇର କବର ପୁନି, ଜିସୁ ଜେନ୍ତିକି
ଆସି ତାର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାର ଜିବନ୍ ରକିଆ କରସି ବଲି ବାଦିଲା । ସେଠାରପାଇ
ଜିସୁର ଲଗେ କେତେଟା ଜିତଦି ପାରିନିମନ୍କେ ପାଟାଇ ତାକେ ବାବୁଜିଆ
କଲାଇ । ୩ ପାରିନିମନ୍କ ଜିସୁରଲଗେ କେଟିକରି ତାକେ ଜୁଆର ବିଆର କରି
କଇବାର ଦାରିଲାଇ, “ତାରପାଇ ତମେ ଏହୁରି କରିରଇଲେ, ନିକରଇସି । ୪
କାଇକେବଇଲେ ସେ ଆମର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଆଲାଦ କରସି ଆରି ନିଜେ ସେ
ଆମର ସବୁଲକ୍ଷ ପାଇ ପାରିତନାଗର ତିଆରିକରି ଦେଇଆଏ ।” ୫ ତେଣୁ
ଜିସୁ ତାକର ସଞ୍ଚୁ ଗାଲା । ସେ ଗରେ କେଢିବାକେ କଣ୍ଠେକ୍ ଦୁର ରଇଲାକେ,
ସଏଠା ସନିଅମନର ମୁକିଆ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାଟାଇ ତାକେ କଇଲା, “ମାପ୍ରୁ
କସଟ ଉଆନାଇ, କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଜେ ମର ଗରେ ପାଦ ପାକାଇସା,
ମର ଏହୁରି ବାଗିଆ ନାଇ । ୬ ଏଟାରପାଇ ମୂର ତମରଟାନେ ଆଇବାକେ
ମନ୍ କରିନାଇ । ମାତ୍ର ଗଟେକ୍ ପଦ ଆଦେସ୍ କରା, ମର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ନିକି
ଅଇଜାଇସି । ୭ ମୂର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ତଲେ କାମ କରିଦେଇଲେ ମିସା ମର
ତଲେ ସନିଅମନ ଆଚତ । ଆରି ମୂର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଜା ବଲି କଇଲେ,
ସେ ଜାଇସି । ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆଉ ବଇଲେ ସେ ଆଇସି । ମର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାକେ
ଏଟା କର ବଇଲେ, ସେ ସେଠା କରସି ।” ୮ ଜିସୁ ତାର ଏ ସବୁ ବିପଇ ପୁନି
କାବା ଅଇଗାଲା, ଆରି ବୁଲିକରି ତାର ପଚେ ଆଇଦେଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ
କଇଲା, “ମୂର ତମକେ କଇଲିନି, ଇସରାଏଲ୍ ବିତ୍ତରେ ମିସା ଏତେକ୍ ବଡ଼
ବିସବାସି ନ ମିଳିବା ।” ୯ ଆରି ଜିସୁକେ ତାକିବାକେ ଜାଇରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍

ଗରେ ବାଉଡ଼ି ଆସି ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ନିକ ଅଇରଇବାଟା ଦେଖିଲାଇ । ୧୧
 ତେଇଥିନି ଜିସୁ ନାଇନ୍ ନାଉଁର ନଥରେ ଗାଲା । ତାରୁଷଙ୍କୁ ସିସମନ୍ ଆରି
 ଲକ୍ଷମନ୍ ବେସି ଜାଇତେରଇଲାଇ । ୧୨ ସେ ନଥରେ ଦୁଆରିଲଗେ କେଟୁ
 କେଟୁ ଏହେ ଦେକା! ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ୍ ମଳା ଲକ୍ଷକେ ବଇଆନ୍ତେ ରଇଲାଇ
 । ସେ ନିଜର ମାଆର ଗଟେକ୍ ସେ ପିଲା, ଆରି ସେ ମାଇଜି ରାଣ୍ଟିଟା ।
 ନଥରେ ବେସିଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ସଙ୍କୁ ରଇଲାଇ । ୧୩ ସେ ରାଣ୍ଟି ମାଇଜିକେ
 ଦେକି ଜିସୁ ଦୁକ୍କଳା ଆରି ତାକେ କଇଲା, “ଏ ମାଆ କାନ୍ଦୁନାଇ ।” ୧୪
 ଆରି, ଜିସୁ ଜାଇକରି ତାଣ୍ଟିଆ ଚିଲାକେ ବଇ ଆନ୍ତେରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍
 ଚିଆଆଇଲାଇ । ଆରି ସେ କଇଲା, “ମୁଇ ତକେ କଇଲିନି, ନୁନା ଉଣ୍ଟା!”
 ୧୫ ତେଇ ସେ ଦାଙ୍କୁଡ଼ାକେ ତାର ମାକେ ସର୍ପିଦେଲା । ୧୬ ତେଇ ସବୁଲକ୍
 ଡରିଗାଲାଇ, ଆରି ପରମେସରେ ମଇମା କରି କରି କଇଲାଇ “ଆମର
 ବିଦରେ ଗଟେକ୍ ମାଆନ ବଦିସବକ୍ତା ଆଇଲାଆରେ, ଆରି ପରମେସର
 ନିଜର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଉଦାର କରିବାକେ ଆସିଆରେ ।” ୧୭ ଜିସୁର ଏ ବିସଇର
 କାତା ଗୁଲାଇ ଜିଉଦା ଦେସେ ଆରି ଚାରିବାଟର ଗାଉଁଗଣ୍ଠାର ଲକ୍ଷମନ୍
 ଜାନିଲାଇ । ୧୮ ପତେ ତୁବନ୍ ଦେଇ ଜଅନର ସିସମନ୍ ଏ ସବୁ କାତା
 ଜଅନକେ ଜାନାଇଲାଇ । ୧୯ ତେଇ ଜଅନ ନିଜର ସିସମନ୍ର ବିଦରେଥିନି
 ଦୁଇଲକ୍ଷକେ ତାକି ମାପରୁର ଲଗେ ଏହ୍ନାରି କଇ ପାଟାଇଲା, “ଜେ ଆଇବାର
 ରଇଲା, ସେ ଲକ୍ ତମେସେ କି? କି କାଇ ବିନ୍ ଲକ୍କେ ଆମେ ଜାଗବୁ?”
 ୨୦ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁରିଲଗେ କେଟିକରି କଇଲାଇ, “ତୁବନ୍ ଦେଇ ଜଅନ
 ଆମକେ ଏହ୍ନାରି କଇ ତମରିଲଗେ ପାଟାଇଆରେ, ଜେ ଆଇବାର ରଇଲା,
 ସେ ଲକ୍ ତମେ କି? କି କାଇ ଆମେ ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍କେ ଜାଗବୁ?” ୨୧
 ସେବେଳେ ଜିସୁ ଜର ଦୁକା, ଆରି ତୁମା ଦାରିଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିକ କଲା ।
 ଆରି କେତେଟା କାଣାମନ୍କେ ମିସା ଆଁକି ତିସାଇଲା । ୨୨ ଜିସୁ ଜଅନର
 ସିସମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେମନ୍ ଜନ ଜନଟା ଦେକିଲାସୁ ଆରି ସୁନିଲାସୁ,
 ସେଟା ସବୁ ଜାଇ ଜଅନକେ ଜାନାଆ, କାଣା ଲକ୍ଷମନ୍ ଦେକିପାରିଲାଇନି,
 ଚଟାମନ୍ ଇଣ୍ଟିବୁଲିଲାଇନି, ବଡ଼ ରଗିମନ୍ ନିକ ଅଇଲାଇନି, ବଇରା ଲକ୍ଷମନ୍
 ସୁନିଲାଇନି, ମଲାଲକ୍ଷମନ୍ ଜିବନ୍ଥର ଉଚ୍ଚିଲାଇନି, ଆରି ଦୁକର ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ମାପରୁର ବାକିଥ ସୁନାଇଅଇଲାନି । ୨୩ ଜନିଲକ୍ ମାକେ ‘କିରିସଟ ସେ

କି ନେଁ? ବଲି ନ ବାଦିକରି ବିସ୍ତବାସ କରସି, ତାର କେତେକ ନିକ କରମ୍ ।” ୨୪ ଜଅନର ସିସମନ୍ ବାଉଡ଼ିଗାଲାପତେ ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଜଅନର ବିସତ କଇବାରୁଦାରିଲା, “କାଇଟା ଦେକ୍ବାକେ ତମେ ମରୁବାଲି ବୁଝୁ ବାରଇ ଜାଇରଇଲାସ୍? କାଇ ପବନେ ଛୁଲ୍ଟେରଇବା ବାଉଁସ ନାଲା? ୨୫ ସେଠା ନଇଲେ ତମେ କାଇଟା ଦେକ୍ବାକେ ବାରଇଜାଇ ରଇଲାସ୍? କାଇ ଜବର ତାହୁଦେଇ ବସ୍ତର ଗେନି ପିନ୍ଧିରଇବା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଦେକ୍ବାକେ? ଦେକା, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜେ କି ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତର ପିନ୍ଧିରି, ସୁକର ସଞ୍ଚୁ ଦିନ ବିତାଇବାଇ, ସେମନ୍ ତା ରାଜାର ନଥରେ ରଇବାଇ । ୨୬ ସେନ୍ଦ୍ରାର ନଇଲେ କାଇକେ ବାରଇ ଜାଇରଇଲାସ୍? କାଇ ଗଟେକ୍ ବବିସତବକ୍ତାକେ ଦେକ୍ବାକେ? ମୁଇ ତମଙ୍କେ ସତ କଇଲିନି, ଜଅନ ବବିସତବକ୍ତାମନର ତେଇଅନି ମିଥା ଅଦିକାର ରଇବା ଲକ୍ଷ ।” ୨୭ ଜାର ବିସତ ନେଇକରି ଦରମ୍ ସାସତରେ ଲେକାଆଏ । ପରମେସର କଇଲା, “ଆମେ ନିଜର ଦୁତକେ ତମର ଆଗେ ପାଗାଇଲୁନି, ସେ ତମର ମୁଆଟେ ତମରପାଇ ବାହ୍ ତିଆର କରସି, ଏ ସେ ଲକ୍ଷ । ୨୮ ମୁଇ ତମଙ୍କେ ସତ କଇଲିନି, ମାଇଜିମାନର ଟାନେଅନି ଜାତ କରିରଇବା ସବୁର ବିଦ୍ରେ, ଜଅନର ଟାନେଅନି ଆରି ମୁକିଆ କେ ମିଥା ନାଇ, ଏଲେମିଥା ପରମେସରର ରାଇଜେ ଜେ ଯାନ୍, ସେ ଜଅନର ଟାନେଅନି ବଢ଼ ।” ୨୯ ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ସବୁ କାତା ସୁନ୍ଦରେଇଲାଇ, ସେମନ୍, ଜେନ୍ଦ୍ରାରିକି ସିସତୁମାଞ୍ଚିମନ୍ ମିଥା ପରମେସରର ଦାବିକିଲାଟା ମାନି ଜଅନର ଟାନେ ଦୁବନ୍ ନେଇରେଇଲାଇ । ୩୦ ମାତର ପାରୁସିମନ୍ ଆରି ନିଅମ୍ ସିକାଉମନ୍ ତାକର ଜିବନରପାଇ ପରମେସର କରିରଇବା ଜନ୍ମନା ମାନଦିନାଇ, ଆରି ଜଅନରଟାନେ ଦୁବନ୍ ନେଅତନାଇ । ୩୧ ଜିସୁ ଆରିତରେକ କଇଲା, ଏବର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମୁଇ କାର ସଞ୍ଚୁ ସମାନ୍ କର୍ବି? ଆରି ସେମନ୍ କାର ପାରା? ୩୨ ଜନ୍ ପିଲାମନ୍ ତାଣ୍ଟ୍ରବାଟେ ବସି ସେମନ୍ ସେମନ୍ ତାକାତାକିଆଇ କୁଆକୁଇ ଅଇବାଇ, “ଅଇରେ, ଆମେ ତମରଲଗେ ବାଉଁସି ପୁକଳୁ, ତମେ ନାହିଁ କରାସନାଇ, ଦୁକର ଚିତ୍ତ ଗାଇଲୁ, ତମେ କାନ୍ଦାସନାଇ, ସେମନ୍ ତାକରପାରା । ୩୩ କାଇକେବଇଲେ, ଦୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନ୍ ଆସି ଉପାସେ ରଇ, ଆମର ଅଇଲା ପଲରସ୍ ମିଥା କାଏନାଇ, ଆରି ତମେ ତାକେ କଇଲାସନି ଦୁମା ଦାରିଆଏ ବଲି । ୩୪ ପରମେସର ପାଗାଇରେଇବା ନରପିଲା ମୁଇ ଆସି କିଆପିଆ କଲିନି, ଆରି ତମେମନ୍ କଇଲାସନି, ଦେକା ଅ! ଏ ଗଟେକ୍

କାରାଟା ଆରି ମଦୁଆଟା, ସିସତୁମାଞ୍ଜନର ଆରି ପାପିମନର ମଇତର ।
 ୩୫ ମାତର ଜନ୍ମକମନ୍ ପରମେଷରର ଶିଆନ୍ ମାନ୍ବାଇ, ସେମନରଣାନେ
 ମାସ୍ତୁ ସତ ଜପାବେ ତିସ୍ତି ।” ୩୬ ଆରି ପାରୁସିମନର ବିଦ୍ରେଥନ ଗଟେକ୍
 ଲକ୍ ଜିସୁକେ କାଇବାକେ ତାକଲା । ତେଇ ଜିସୁ ପାରୁସିର ଗରେ ଜାଇକରି
 କାଇବାକେ ବସଲା । ୩୭ ଆରି ଦେକା, ସେ ନଥରେ ଗଟେକ୍ ପାପି ମାଇଜି
 ରଇଲା । ଜିସୁ ପାରୁସିର ଗରେ କାଇବାକେ ବସିଆଏ ବଳି ଜାନିକରି,
 ସେ ଗଟେକ୍ କଣ୍ଠିତେଇ ବାସନା ଚିକନ୍ ଆନ୍ତା । ୩୮ ପରବାଟେ ଜିସୁର
 ପାଦଲଗେ ଚିଆଅଇ ଆଁସୁ ଜରାଇ ଜରାଇ ତାର ଆଁସୁ ପାନି ସଞ୍ଜ ଜିସୁର
 ପାଦ ବିଜାଇକରି ତାର ଚେଣ୍ଟିସଞ୍ଜ ସେଟା ପୁରବାର ଦାରଲା । ଆରି ତାର
 ପାଦେ ରୂପି ରୂପି କରି ସେ ଚିକନ୍ ଲାଗାଇବାର ଦାରଲା । ୩୯ ସେଟା
 ଦେକିକରି ଜନ୍ ପାରୁସି ତାକେ ତାକିରଇଲା, ସେ ମନେ ମନେ ବାବଲା, “ଜଦି
 ଏ ଲକ୍ ବଦିସତ୍ତବକତା ଅଇରଇତା ବଇଲେ, ଆକେ ଜେ ଚିଇଲାନି, ସେ
 କେ ଆରି ସେଟା କେନ୍ତାର ମାଇଜି, ବଳି ଜାନ୍ତା । କାଇକେବଇଲେ ସେ
 ଗଟେକ୍ ପାପି ମାଇଜି ।” ୪୦ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ସିମନ୍ ତକେ ମୁଇ ଅଲପ
 କଇବାର ଆଏ ।” ସେ କଇଲା, “ଗୁରୁ କୁଆ ତେବେ ।” ୪୧ “ଗଟେକ୍
 ସାଉକାରର ରୁନ୍ ନେଇରଇବା ଦୁଇଲକ୍ ରଇଲାଇ, ଗଟେକ୍ଲକ୍ ପାଁରସ
 ରୁପାଟାଙ୍ଗ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ଲକ୍ ପଚାସ ରୁପାଟାଙ୍ଗ୍ ରୁନ୍ କରିରଇଲାଇ । ୪୨
 ରୁନ୍ ବାନ୍ତବାକେ ସେମନ୍କେ କାଇଟା ନ ରଇଲାଜେ, ସାଉକାର ଦୁଇଲକର୍
 ଜାକ ରୁନ୍ ଚାଡ଼ିଦେଲା । ତେବେ ସେମନର ବିଦ୍ରେ କେ ତାକେ ବେସି ଆଲାଦ୍
 କରସି?” ୪୩ ସିମନ୍ କଇଲା, “ମୁଇ ବାବିନି, ସାଉକାର ଜାକେ ଅଦିକ୍ ରୁନ୍
 ଚାଡ଼ିଦେଲା, ସେ ।” ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତମେ ଚିକ୍ ବିଚାର କଲାସ୍ ।”
 ୪୪ ଆରି ଜିସୁ ସେ ମାଇଜିରବାଟେ ମୁ ବୁଲାଇକରି ସିମନ୍କେ କଇଲା, “ଏ
 ମାଇଜିକେ ଦେକଲୁସନି? ମୁଇ ତମର ଗରେ ଆଇଲି, ମକେ ଗଡ଼ ଦଇବାକେ
 ପାନି ଦିଆସନାଇ, ମାତର ଏ ତାର ଆଁସୁପାନି ସଞ୍ଜ ମର ପାଦ ବିଜାଇ ତାର
 ଚେଣ୍ଟିସଞ୍ଜ ସେଟା ପୁଚିଦେଲା । ୪୫ ତମେ ମକେ ରୁମାସନାଇ, ମାତର ମୁଇ
 ବିଦ୍ରେ ଆଇଲା ବେଲେଥନି ଏ ମର ପାଦେ ରୂପି ରୂପି, ତାକେନାଇ । ୪୬
 ତମେ ମକେ ସନମାନର ସଞ୍ଜ ମୁଣ୍ଡ ଚିକନ୍ ଲାଗାଆସନାଇ, ମାତର ଏ ମର
 ପାଦେ ବାସନା ଚିକନ୍ ଲାଗାଇଲା । ୪୭ ତେବରପାଇ ମୁଇ ତକେ କଇଲିନି,
 ଏ ମାଇଜିର କେତେ କେତେ ପାସ କେମାଅଇଲାଆଏ, କାଇକେବଇଲେ ସେ

ବେସି ଆଲାଦ୍ବ କଳା, ମାତର ଜାକେ ଅଳପୁ କେମା ଦିଆଆଇସି, ସେ ଅଳପୁ ଆଲାଦ୍ବ କରସି ।” ୪୮ ଆରି ଜିସୁ ସେ ମାଇଜିକେ କଇଲା, “ତର ସବୁ ପାପୁ କେମା ଅଇଲା ଆଚେ ।” ୪୯ ତେଇ ଜିସୁରସଙ୍ଗ କାଇବାକେ ବସିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ମନେ ମନେ କଇବାର ଦାରିଲାଇ, “ପାପୁ ମିଥା କେମାକଲାନିଜେ, ଏ କେ?” ୫୦ ମାତର ଜିସୁ ସେ ମାଇଜିକେ କଇଲା, “ଡୁଇ ମକେ ବିସବାସୁ କଳାରପାଇ ବଲି ରକିଆ ପାଇଆରୁସ୍, ସାନ୍ତ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠିଜା ।”

『 ତେଇଅନି ତନେକ ଗାଲାପତେ, ଜିସୁ ନଅରେ ନଅରେ ଆରି ଗାଁ ଗାଁ ପରମେସରର ରାଇଜର ସୁବ୍ରକବର କଇ ବୁଲ୍ବାର ଦାରିଲା, ଆରି ବାରଟା ସିସମନ୍ ତାର ସଙ୍ଗେ ରଇଲାଇ । ୨ ଜନ୍ ମାଇଜିମନ୍ ଭୂମାଦାରିଲା ଟାନେଅନି ଆରି ଜର୍ଦୁକା ଟାନେଅନି ନିକ ଅଇରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ମିଥା ତାର ସଙ୍ଗେ ରଇଲାଇ । ମାଇଜିମନର ବିଭିନ୍ନ ଅନି ମରିୟମ୍ ଜାକେ କି ମରଦଳିନି ମରିୟମ୍ ବଲି କଇବାଇ । ଜାରିଟାନେଅନି ସାତଟା ଭୂମା ବାରଇ ଜାଇରଇଲାଇ । ୩ ଏରଦ୍ ରାଜାର ଶୁମସ୍ତା କୁଜାର ମାଇଜି ଜଆନା, ସମନା, ଆରି କେତେକ କେତେକ ମାଇଜିମନ୍, ଜିସୁର ସଙ୍ଗେ ରଇ ନିଜର ନିଜର ଦନ୍ ସାରାଇ ତାକେ ସେବା କରିବାରେଇଲାଇ, ଆରି ନଅରେ ନଅରେ ଅନି ତାରିଲଗେ ଆଇଲାଇଜେ ଜିସୁ ଏନ୍ତି ଉଦାଖରନ୍ ଦେଇ କଇଲା, ୪ “ଗଟେକ ତାପି ତାର ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦବାକେ ବାରଇଲା । ସେ ବୁନ୍ଦ ବୁନ୍ଦ କେତେଟା ବିଅନ୍ ବାଟେ ଅଦରିଲା । ଲକ୍ଷମନ୍ ସେଟା ମାଣ୍ଡରୁଣ୍ଡ କରିଦେଲାଇ ଆରି ତଡ଼ଇମନ୍ ଆପି କାଇଦେଲାଇ । ୨ କେତେଟା ପାକନା ବାତି ରଇଲା ବୁଁଁ ଅଦରିଲା, ସେଟା ଆଁକରି ଗାଜା ଅଇଲା, ମାତର ମାଟି ନ ବିକିରଇଲାଜେ ସୁକିଗାଲା । ୧ କେତେଟା କାଟାବୁଟାମନର ମଜାଇ ଅଦରିଲା । କାଟାବୁଟାମନ୍ ଦାପରେ ବଡ଼ିକରି ଆଁକରିଲାଟାମନକେ ଚାପିଦେଲା । ୮ ଆରି ବାକି କେତେଟା ନିକ ଜମିଟାନେ ଅଦରିଲା ଆରି ସଏ ଶୁନ୍ ପଲ୍ ପଲ୍ଲା ।” ଏଟା କଇସାରାଇ ଜିସୁ ଆଉଲିଆଇକରି କଇଲା, “ଜାକେ ସୁନିଲାପାରା କାନ୍ ଆଚେ, ସେ ଶୁନ୍ ।” ୯ ତାର ସିସମନ୍ ଏ ଉଦାଖରନ୍ ଦେଇରଇବାଟା କାଇଟା ଅଇରଇସି ବଲି ତାକେ ପାତାରବାର ଦାରିଲାଇ । ୧୦ ତେଇ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ପରମେସରର ରାଇଜର ଟିକିନିକି ବିସର ଜାନତ୍ ବଲି ତମକେ ଗିଆନ ଦିଆଆଇଲାଆଚେ, ମାତର ବିନ୍ଦିକମନ୍କମନ୍କେ ଉଦାଖରନ୍ ଦେଇ କଇଅଇସି, ଜେମ୍ବୁରିକି ସେମନ୍

ଦେକି ଦେକି ନ ଦେକତ୍ତ କି ସୁନି ସୁନି ମିଥା ନ ବୁଜନ୍ତ ।” ୧୧ “ଉଦାଅରନର
 କାଟା ଏହୁରି, ବିଆନ୍ ଅଇଲାନି ପରମେସରର ବାକିଅ । ୧୨ ବାଢ଼ିଲଗେ
 ଅଦରଲା ବିଆନ୍, ଏହୁରି ଲକ୍ଷମନରପାରା, ଜେମନ୍ ବାକିଅ ସୁନିବାଇ
 ତାରପତେ ସଇତାନ୍ ଆସି, ଜେହୁକି ସେମନ୍ ବିସ୍ବାସ କରି ରକିଆ ନ ପାଥି,
 ସେ ଲକ୍ଷମନର ମନ୍ଦିରରେଥିନି ବାକିଅ ଜିକିନେଇସି । ୧୩ ପାକୁନାବାତି
 ବୁଝୁ ଅଦରଲା ବିଆନ୍ ଏହୁରି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବୁଜାଇସି । ସେମନ୍ ବାକିଅ ସୁନି
 ସାରଦାସଞ୍ଚ ମାନବାଇ, ମାତର ପେମନ୍କେ ତେର ନ ରଇଲାରପାଇ ବଲି
 ତନେକ ବିସ୍ବାସ କରବାଇ ଆରି କାଇଆଲେ ପରିକା ଦେଲାଇ ବିସ୍ବାସ
 ଚାହିଦେବାଇ । ୧୪ ଆରି କାଟାବୁଟାମନର ମଜାଇ ଅଦରଲା ବିଆନ୍ ଏହୁରି
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବୁଜାଇସି । ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ ବାକିଅ ସୁନିବାଇ, ମାତର ଜଗତର
 ଚିନ୍ତା, ଦନ୍ ସଂପତ୍ତିର ଚିନ୍ତା କରି କରି ଚାପିଆଇଜିବାଇ । ତେଣ ନିକ ଦାନ୍
 ନ ଅଏ । ୧୫ ଆରି ନିମାନ୍ ବୁଝୁ ଅଦରଲା, ବିଆନ୍ ଏହୁରି ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ବୁଜାଇସି । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କି ନିମାନ୍ ଆରି ଦରମ୍ ମନେ ବାକିଅ ସୁନିକରି
 ସେଟା ତାଟ ସଞ୍ଚ ଦାରି ସଞ୍ଚିବାଇ ଆରି ଜାଗିରଇକରି ପଳିପଳିବାଇ ।” ୧୬
 “ବତି ଉପାଇ କରି କେ ମିଥା ତାଲାଡାବି ନ ସଞ୍ଚିଅବ । କି କହୁ ତଲେ ନ
 ସଞ୍ଚିଅବ । ମାତର ବତି କୁଦ୍ରା ଉପରେ ସଞ୍ଚିବାଇ । ଜେହୁରିକି ଆଇଲା
 ଲକ୍ଷମନ୍ ଉଜଲ୍ ଦେକିପାରି ।” ୧୭ “କାଇକେବଇଲେ, ଏହୁରି ଲୁଚିରଇବା
 ବିସାଇ କାଇଟା ନାଇ, ଜନ୍ମଟା ଜାନା ନ ପଡ଼େ । ତାବିଆଇରଇବା ବିସାଇ
 କାଇଟା ନାଇ ଜନ୍ମଟା ଉଗାତି ନାହିଁ ।” ୧୮ “ସେଟାର ପାଇ, ଜେହୁରି ସୁନିଯା,
 ସେ ବିସାଇ ନେଇକରି ଜାଗିରି ଦୁଆ । କାଇକେବଇଲେ ଜାକେ ଆଚେ
 ତାକେ ଅଦିକ୍ ଦିଆଅଇସି । ଆରି ଜାକେ ନାଇ, ସେ ଜେହୁକି ନିଜରଟା
 ଆଚେ ବଲି ବାବୁସି, ସେ ଅଲପଟା ମିଥା ତାରଟାନେଥିନି ନିଆଅଇସି ।”
 ୧୯ ଜିପୁର ମାଆ ଆରି ବାଇମନ୍ ତାର ଲଗେ ଆଇଲାଇ । ମାତର ଲକ୍ଷମନ୍
 ଜବର ରଇଲାଇକେ ତାର ସଞ୍ଚ ମିଥିନାପାରିତେ ରଇଲାଇ । ୨୦ ତେଣ
 ଜିପୁକେ ଏ କବର ଦେଲାଇ, “ତମର ମାଆ ଆରି ବାଇମନ୍ ତକେ ଦେକବାକେ
 ମନ୍ଦକରି ବାଇରେ ଚିଆଅଇଲାଇ ଆଚତ ।” ୨୧ ମାତର ଜିପୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 କଇଲା, “ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରର ବାକିଅ ସୁନିବାଇ ଆରି ମାନବାଇ
 ସେମନ୍ ମର ମାଆ ଆରି ବାଇମନ୍ ।” ୨୨ ଦିନେକ ଜିପୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍
 ଗଟେକ ତଙ୍ଗୁଇ ଚଗଲାଇ, ଆରି ସେ ସିସମନ୍କେ କଇଲା, “ଆସା, ଗାଡ଼

ସେପାଟେ ଜୁ ।” ତେଇ ସେମନ୍ ଉତ୍ସୁ ମୋଳିଲାଇ । ୨୩ ମାତର ଉତ୍ସୁଗାଟି
ଗାଲାବେଲେ ଜିସୁ ସଇଦେଲା । ସେହିକିବେଲେ ଗାତେ ଅଟାତ ବାଉପବନ୍
ଆଇଲା ଆରି ଉତ୍ସୁର ପାନିପୁରି ବର୍ତ୍ତି ଅଇବାର ଦାରିଲା । ସେମନ୍ ବଢ଼
ବିପଦେ ପଢ଼ିଗାଲାଇ । ୨୪ ତେଇ ସିସମନ୍ ଜିସୁରଙ୍ଗେ ଆସି ତାକେ ଉଚାଇ
କଇଲା “ଏ ଶୁରୁ, ଏ ଶୁରୁ ଆମେ ମରିଜିବୁବେ!” ତେଇ ଜିସୁ ଉଚିକରି ପବନ୍
ଆରି ବଡ଼ ଲଞ୍ଛିକେ ଦମ୍ଭକାଇଲା, ଆରି ସେଠା ସବୁ ଚିମ୍ବାଇଅଇ ତବିର
ଅଇଲା । ୨୫ ସେ ସିସମନ୍କେ କଇଲା, “ତମର ବିସ୍ବାସ କେନେ ଅଇଲା?”
ମାତର ସେମନ୍ ଉଚିକରି କାବାଅଇ ନିଜେ ନିଜେ କଇବାର ଦାରିଲାଇ ।
“ତେବେ ଏ କେ ଜେ ପବନ୍ ଆରି ପାନିକେ ମିଥା ଆଦେସ୍ ଦେଲା ଦାୟରେ,
ସେଠା ସବୁ ତାର ଆଦେସ୍ ମାନ୍ବାଇ ।” ୨୬ ପଚେ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍
ଗାଲିଲି ମୁଆଗର ସେପାଟେ ଗରାସିଯୁମନର ଜାଗାଇ କେଢ଼ିଲାଇ । ୨୭
ଜିସୁ ଉତ୍ସୁରଥାନି ଉତ୍ତରିଲା ଦାୟରେ, ସେ ନଅରର ଗଟେକ ତୁମାଦାରିଲା
ଲକ୍ଷ ତାକେ ବେଢ଼ାଇଲା । ସେ ବେସି ଦିନେଅନି କାଇଟା ନ ପିନ୍ଧିକରି ଗରେ
ନ ରଇ, ମୟନେ ରଇତେ ରଇଲା । ୨୮ ସେ ଜିସୁକେ ଦେକି କିରକିରି
ତାର ପାଦେ ଅଦ୍ଵିତୀୟ, ଆଉଲିଅଇ କଇଲା, “ଏ ବେସି ବପୁରସଙ୍ଗ ରଇବା
ପରମେଷରର ପଥ ଜିସୁ, ମର ଲଗେ ତମର କାଇ କାମ ଆଚେ? ମୁଇ
ତମକେ ବାବୁଜିଆ କରି କଇଲିନି, ମକେ କସଟ ନ ଦିଆ ।” ୨୯ କାଇକେ
ବଇଲେ ଜିସୁ ତୁମାକେ ସେ ମୁନୁସର ଟାନେଅନି ବାରଇଜାଅ ବଲି ଆଦେସ୍
ଦେଇରଇଲା । ସେ ତୁମା ସେଲକ୍ଷକେ ଦାରିଲାଗିରଇଲା, ଆରି ଲକମନ୍
ତାକେ ସିକିଲି ସଙ୍ଗେ ବାନ୍ଧି ଜାଗିତେ ରଇଲାଇ । ମାତର ସେ ବାନ୍ଧିଲାଟା
ସବୁ ଚିତାଇ ପାକାଇତେରଇଲା ଆରି ତୁମା ତାକେ କିନରା ଜାଗାମନ୍ଦକେ
ଦାରିଜାଇତେରଇଲା । ୩୦ ଜିସୁ ତାକେ ପାତାରିଲା, “ତର ନାଉଁ କାଇ ନାଉଁ?”
ସେ କଇଲା, ବାଇନି, କାଇକେ ବଇଲେ ତାକେ ଗାଦା ତୁମାମନ୍ ଦାରି ରଇଲାଇ
। ୩୧ ଆରି ଜିସୁ ଜେନ୍ତିକି ସେମନ୍କେ ପାତାଲେ ଜିବାକେ ଆଦେସ୍ ନ ଦେଏ,
ଏଟାର ପାଇ ସେମନ୍ ତାକେ ବାବୁଜିଆ କରିବାର ଦାରିଲାଇ । (Abyssos
g12) ୩୨ ତେଇ କୁପଳି ଲଗେ ଗଟେକ ମାନ୍ଦା ଶୁଣରି ରାସି ତାରିତେ ରଇଲାଇ
। ଆରି ସେ ଜେନ୍ତାରି ସେମନ୍କେ ସେ ଶୁଣରି ମାନ୍ଦାର ମଜାଇ ପୁରବାକେ
ଆଦେସ୍ ଦେଇଥି, ଏଟାର ପାଇ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୩୩
ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା ଦାୟରେ ତୁମାମନ୍ ସେ ମୁନୁସରଟାନେଅନି

ବାରଇ ଶୁସ୍ତି ରାପିର ମଜାଇ ପୁରଲାଇ । ପୁରଲାକେ ଶୁସ୍ତି ମାନ୍ତ୍ର ଜବର
 ପାଲାଇକରି ଗଢ଼ଗଡ଼ାବାଟେ ଜାଇ ଗାଡ଼େ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ମରିଗାଲାଇ । ୩୪ ଶୁସ୍ତି
 ଚାରାଇତେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ଗର୍ବନା ଦେକି ପାଲାଇକରି ନଥରେ ଆରି
 ଗାଉଁମନ୍ତ୍ରକେ ଜାଇ ସେ କାତା ଜାନାଇଲାଇ । ୩୫ ତେଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ
 ଗର୍ବନା ଦେକୁବାକେ ବାରଇ ଆଇଲାଇ ଆରି, ସେମନ୍ ଜିଷ୍ପୁର ଲଗେ ଆସି
 ଜନ୍ ମୁନୁସର ଟାନେଅନି ହୁମାମନ୍ ବାରଇଲାଇ, ସେ ଲକ୍ଷ ଲୁଗା ପିନ୍ଧି
 ନିକ ମନର ସଞ୍ଚ ଜିଷ୍ପୁର ପାଦ ତଳେ ବସି ରଇବାଟା ଦେକି ଉଚିଗାଲାଇ
 । ୩୬ ଆରି ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ ଏଠା ସବୁ ଦେକି ରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ସେ ହୁମା
 ଦାରଲା ଲକ୍ଷ କେନ୍ଦ୍ରାରି ନିକ ଅଇଲା, ସେଠା ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ରକେ ଜାନାଇଲାଇ
 । ୩୭ ତେଇ ଗରାସିୟମନର ଚାରିବେଦ୍ବତ୍ତିର ଜାଗାର ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିଷ୍ପୁକେ
 ତାକର୍ତ୍ତାନେଅନି ଜିବାକେ ଶୁଆରି କଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ବେସି
 ଡରିଜାଇ ରଇଲାଇ ଆରି, ଜିଷ୍ପୁ ଗଟେକ୍ ଡଞ୍ଚାଇ ବସି ବାଉଡ଼ି ଆଇଲା । ୩୮
 ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ଷର୍ତ୍ତାନେଅନି ହୁମାମନ୍ ବାରଇଜାଇ ରଇଲାଇ, ସେ ଜିଷ୍ପୁର
 ସଞ୍ଚ ରଇବି ବଲି ଶୁଆରି କରିବାରିଦାରିଲା । ୩୯ ମାତର ସେ ତାକେ କଇକରି
 ପାଶାଇଲା । “ତର ଗରେ ବାଉଡ଼ି ଜା ଆରି ପରମେସର ତରିଲାଗି ଜନ୍ ଜନ୍
 କାମ୍ କଲାଆଚେ ସେ ସବୁ କଇଦେସ୍ ।” ତେଇ ସେ ଲକ୍ଷ ଉଚିଜାଇ ଜିଷ୍ପୁ ତାର
 ପାଇ ଜନ୍ ଜନ୍ କାମ୍ କରିବଇଲା, ଶୁଲାଇ ନଥରେ ଜାନାଇବାର ଦାରଲା
 । ୪୦ ଜିଷ୍ପୁ ଗାହ ସେପାଟେ ଅନି ଏ ପାଟେ ଆରିତରେକ୍ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲା
 ପରେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ସାରଦା ସଞ୍ଚ ମାନ୍ତ୍ରାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍
 ତାକେ ଜାଗି ରଇଲାଇ । ୪୧ ଆରି ଏଦେ ଦେକା! ଜାଇରସ୍ ନାଉଁର ଗଟେକ୍
 ଲକ୍ଷ ଆଇଲା । ସେ ଜିଉଡ଼ି ଲକ୍ଷମନର ପାର୍ତ୍ତନା ଗରେ ମୁକିଆ ରଇଲା ।
 ସେ ଜିଷ୍ପୁର ପାଦ ତଳେ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ତାର ଗରେ ଆଇବାକେ ଶୁଆରି କଲା । ୪୨
 କାଇକେ ବଇଲେ ତାଉଁକେ ଗଟେକୁଷେ ବାର ବରସର ଟକି ରଇଲା ଆରି ସେ
 ମଲାପାରା ଅଇଜାଇରଇଲା । ମାତର ଜିଷ୍ପୁ ଜାଇତେ ରଇବାବେଲେ ଲକ୍ଷମନ୍
 ତାର ଉପରେ ମାଣ୍ଡାରୁଣ୍ଡାଅଇଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ୪୩ ସେତୁକିବେଲେ ବାର
 ବରସ ଦାରି ବନି ଜାଇତେ ରଇବା ଗଟେକ୍ ରଚିନି ମାଇଜି ରଇଲା । ନିଜର
 ସବୁଡ଼ାରୁ ସାରାଇକରି ମିସା କାର ଲଗେ ଜାଇ ନିକ ଅଇ ନାପାରଲା । ୪୪
 ସେ ପରିବାରେଅନି ଆସି ଜିଷ୍ପୁର ଲୁଗା ଜାଲି ଚିଲା । ଚିଲା ଦାପ୍ରରେ ତାର
 ବନି ଜିବାଟା ତେବଲା । ୪୫ ତେଇ ଜିଷ୍ପୁ କଇଲା, “କେ ମକେ ଚିଲା?”

ମାତର ସବୁ ଲକ୍ଷ ନାଇ ବଳି କଇଲାଇଜେ, ପିତର କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ଲକ୍ଷମନ ମାଣ୍ଡାରୁଣ୍ୟାଥର ତମର ଉପରେ ତାବିଆଇଆଇଲାଇନି ।” ୪୭ ମାତର ଜିସୁ କଇଲା, “କେ କି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ମଙ୍କେ ଚିଇଲା, କାଇକେ ବଇଲେ ମର ବିଦରେଅନି ବପୁ ବାରଇଲା ବଳି ମୁଲ ଜାନ୍ମିଲି ।” ୪୮ ଜେତେବଲ୍ ମାଇଜି ଦେକ୍ଲାଇ ମୁହଁ ଲୁଚିନାପାରି, ସେ ତର୍ବରି ତର୍ବରି ଆସି ଜିପୁର ପାଦେ ଅଦରି, କାଇଟାର ପାଇ ତାଙ୍କେ ଚିଇଲା, ଆରି କେନ୍ତାରି ଦାୟରେ ନିକ ଅଇଲା, ସେଠା ସବୁ ଲକ୍ଷର ମୁଆଟେ ଜାନାଇଲା । ୪୯ ତେଇ ଜିସୁ ତାଙ୍କେ କଇଲା, “ନୂନି ତର ବିସ୍ବାସ ତଙ୍କେ ନିମାନ କଲାଆତେ ସାନ୍ତୁଅର ଉଚିଜା ।” ୫୦ ସେ ଏ କାତା କଇବା ବେଳେ ଜିଉଦିମନର ପାରତନା ଗରର ମୁକିଆ ଜାଇରସର ଗରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆସି କଇଲା, “ତମର ଟକି ମରିଗାଲାବେ, ଗୁରୁକେ ଆରି କସଟ ଦିଆସ ନାଇ ।” ୫୧ ମାତର ଜିସୁ ଏଗା ମୁନି ଜାଇରସକେ କଇଲା, “ତରାନାଇ ଅଭକା ବିସ୍ବାସ କରା, ସେ ବଁଢିଥି ।” ୫୨ ଜିସୁ ଜାଇରସର ଗରେ ଆସି ପିତର, ଜଅନ ଆରି ଜାକୁର ଆରି ଟକିର ବାବା ମାଆ କେ ଚାତିକରି କାକେ ମିୟା ବିଦରେ ତାକିନେଏ ନାଇ । ୫୩ ମାତର ସବୁ ଲକ୍ଷ ଟକିର ଲାଗି କାନ୍ତି କାନ୍ତି କରି ବୁକେ ମାରିଅଇତେ ରଇଲାଇ । ତେଇ ଜିସୁ କଇଲା “କାନ୍ତା ନାଇ, ସେ ମରେ ନାଇ, ମାତର ସଇ ଦେଲାଆତେ ।” ୫୪ ମାତର ସବୁ ଲକ୍ଷ ଟକିର ମରିଗାଲାଆତେ ବଳି ଜାନି ରଇଲାଇଜେ ଲକ୍ଷମନ ଜିସୁକେ କିଜାଇବାର ଦାରଳାଇ । ୫୫ ମାତର ଜିସୁ ଟକିର ଆତେ ଦାରି କଇଲା, “ଏ ମୁନି ଉଠେ ।” ୫୬ ତେଇ ଟକିର ଜିବନ୍ ବାରତି ଆଇଲା, ଆରି ସେ ସେତ୍କି ବେଳେସେ ଉଠିଲା । ଜିସୁ ତାଙ୍କେ କାଇଟା ଆଲେ କାଇବାକେ ଦିଆସ ବଳି ଆଦେସ ଦେଲା । ୫୭ ତେଇ ଟକିର ବାବା ମା କାବା ଅଇଗାଲାଇ, ମାତର ଜିସୁ ସେ ଗଢନାର କାତା କାକେ ଜାନାଆ ନାଇ ବଳି ଆଦେସ ଦେଲା ।

Cପତେ ଜିସୁ ବାରଟା ସିସମନ୍କେ ରୁଣ୍ଟାଇକରି, ସେମନ୍କେ ସବୁ ତୁମ୍ଭା ଚାତାଇବାକେ, ରଗ ନିକ କରିବାକେ ବପୁ ଆରି ଅଦିକାର ଦେଲା । ୨ ଆରି ସେମନ୍କେ ପରମେସରର ରାଇଜ୍ ଜାନାଇବାକେ ଆରି ରଗଦୁକା ଅଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିକ କରିବାକେ ପାଠାଇଲା । ୩ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ ଜିବାବେଳେ ତାଙ୍କୁ କି ମୁନା କି ରୁଟି, କି ତାବୁ କାଇଟା ମିୟା ନିଆନାଇ । ପିନ୍ଧିଲାଟା ଚାତିକରି ଆରି ଉଚକା ନିଆନାଇ । ୪ ଜେତେବେଳେ ତମଙ୍କେ ଜାର ଗରେ ତାକିନେବାଇ, ସେ ନଅର ଚାତି ଜିବାଜାକ ତେଇସେ ରୁଆ ।

୪ ଆରି ଜେତେଲକୁ ତମଙ୍କେ ନ ମାନ୍ଦ, ସେ ନଅରେଥିନି ବାରଇ ଆଇବା
 ବେଲାଇ, ତାକର ବିରୁଦ୍ଧେ ସାକି ଇସାବେ ତମର ପାଦେଥିନି ଦୁଲି ପାପ୍ତି
 ଦିଆସ ।” ୫ ତେଇଥିନି ସିସମନ୍ ଜାଇକରି ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି ଶୁଲାଇ ଜାଗାଇ
 ସୁବ କବର କଇ କଇ ଆରି ଜର୍ଦୁକାର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିମାନ୍ କରବାର
 ଦାରିଲାଇ । ୬ ଏହକିବିଦ୍ରରେ ଗାଲିଲିର ମୁକିଅ ରାଜା ଏରଦ ଏ ପବୁ
 ଅଇରଇବା ବିସଇ ଜାନି କାନାବାନା ଅଇଗାଲା । କାଇକେବଇଲେ ତୁବନ୍
 ଦେଉ ଜଅନ୍ ମଳାତେଇଥିନି ଉଚ୍ଚଲାଆଟେ ବଲି କେ କେ କଇତେରଇଲାଇ
 । ୭ ଆରି, କେ କେ ଏଲିୟ ଦର୍ଶନ ଦେଲାଆଟେ ବଲି କଇଲାଇ । ବିନ୍
 ଲକ୍ଷମନ୍ ପୁରୁଷକାଳର ବିପର୍ବତତାମନ୍ଦ ବିଦ୍ରରେଥିନି ଗଟେକଲକୁ ଉଚି
 ଆସିଆଟେ ବଲି କଇତେ ରଇଲାଇ । ୮ ମାତର ଏରଦ କଇଲା, “ମୁଇ
 ତା ଡୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନର ମୁଣ୍ଡ କାଟାଇଥାଏ, ମାତର ଜାର ବିସଇ ଆମେ
 ଏହ୍ତାର କାତା ସୁନ୍ଦୁନି, ଏ କେ?” ଆରି ସେ ତାକେ ଦେକ୍ଖିବଲି ଚେସ୍ଟା
 କରିରଇଲାଇ, ସେ ସବୁ ଜିସୁର ଲଗେ ବାତାଇଦେଲାଇ । ତେଇଥିନି ଜିସୁ
 ଜେନ୍ତ୍ରିକି ଲକ୍ଷମନର୍ଗାନେଥିନି ବିନେ ରଇବାକେ ସେମନ୍କେ ବେଢ଼ସାଇଦା
 ନାଉଁର ନଅରେ ତାକିନେଲା । ୯ ମାତର ଲକ୍ଷମନ୍ ସେଟା ଜାନିକରି
 ତାକର ପଚେ ପଚେ ଗାଲାଇ । ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ମିଥା ଆଲାଦକରି ତାକି
 ପରମେସରର ରାଇଜର ବିସଇ କଇବାର ଦାରିଲା । ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
 ନିକ ଅଇବାର ରଇଲା, ସେମନ୍କେ ନିକକଲା । ୧୦ ଏହକିବିଦ୍ରରେ ଦିନ୍
 ସାରି ରାତିଅଇବାର ଆରାମ ଅଇଲା, ତେଇ ପାଟୋଇରଇବା ବାରିଟା ସିସ୍
 ଜିସୁରଲଗେ ଆସି କଇଲାଇ, “ଲକ୍ଷମନ୍ ଜାଇକରି ତାକରୁପାଇ ବାସା ଆରି
 କାଦିରୁପାଇ ତାରିବେଢ଼ିରୁ ଗାଉଁ ଆରି ଶୁତାମନ୍କେ କଜଢ । ସେଟାରୁପାଇ
 ତମେ ସେମନ୍କେ ମୋଲାନି ଦିଆସ । କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ଇତି ମୋଲାନ୍
 ଜାଗାଇ ଆରୁ ।” ୧୧ ମାତର ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ ସେମନ୍କେ
 କାଇବାକେ ଦିଆସ ।” ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ଆମରିଲଗେ ଏକାଇ ପାଂଚଟା
 ରୁଟି ଆରି ଦୁଇଟା ମାତ୍ର ତାତି ଅଦିକ୍ ନାଇ । ସେନ୍ତାରଥାଲେ ଆମେ ଜାଇକରି
 ଏ ସବୁଲକରପାଇ କନ୍ତିଥିନି କାଦି ଗେନବୁ?” ୧୨ କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍
 ଅବକା ମୁନୁସପିଲାମନ୍ସେ ପାଂଚ ଅଜାର ରଇଲାଇ । ଜିସୁ ସିସମନ୍କେ
 କଇଲା, “ଗଟେକୁ ଗଟେକୁ ଦାତି, ପଚାସ ଲକ୍ଷକେ ଲାକା ବସାଆ ।” ୧୩ ତେଇ

ସେମନ୍ ସେହାରିକରି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବପାଇଲାଇ । ୧୭ ଆରି, ଜିସୁ ପାଇଟା
 ରୁଟି ଆରି ଦୁଇଟା ମାର ଦାରି, ସରଗବାଟେ ମୁ କରି ଦନିଆବାଦ ଦେଲା ଆରି
 ବାଞ୍ଚାଇକରି ସିସମନ୍କେ ବାଟାକଲା । ୧୯ ତେଇ ସବୁଲକ୍ ପେଣ୍ ପୁରତେ
 କାଇଲାଇ ଆରି ସାନ୍ତି ଅଇଲାଇ । ପତେ ସିସମନ୍ ତେଇ ଅଗ୍ରଳି ରଇବା
 ବାଞ୍ଚାଇଲାଟାମନ୍ ବାର ତାଳା ଉଦ୍ବାଇଲାଇ । ୨୦ ତରେକ ଜିସୁ ଗଟେକ
 ଲକ୍ଷ୍ୟ କିନରା ଜାଗାଇ ବସି ପାରୁତନା କର୍ବାବେଳେ ସିସମନ୍ ତାରୁଲଗେ
 ଆଇଲାଇ, ଆରି ସେ ସିସମନ୍କେ ପାଚାରିଲା, “ମୁଇ କେ ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍
 କଇଲାଇନି?” ୨୧ ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “କେ କେ ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନ୍, ଆରି
 କେ କେ ଏଲିୟ, ଆରି କେ କେ ପୁରବର ବବିଷ୍ଟବକ୍ତାମନ୍ର ବିତ୍ତରେଥନି
 ଗଟେକଲକ୍ ମଲାତେଇଥନି ଜିବନ୍ ଅଇଲାଆଚେ ବଲି କଇଲାଇନି ।” ୨୦
 ସେ ସିସମନ୍କେ ପାଚାରିଲା, “ମାତର ତମେ ମୁଇ କେ ବଲି ବାବିଲାସନି?”
 ପିତର କଇଲା “ତମେ ପରମେସର ପାଟାଇଲା କିରିସ୍ଟ ।” ୨୧ ତେଇ
 ଜିସୁ ଏଟା କାକେ ନ କଇବାପାଇ ସେମନ୍କେ ଜାଗରତ୍ତକରି ତିଆରିଲା
 । ୨୨ ସେ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ପରମେସର ପାଟାଇଲା ନରପିଲା ମୁଇ
 ବେସି ଦୁକ୍ କୟାଟ ଅଇବାରାଥାଚେ । ପାରୁଚିନ୍ମନ୍, ସାୟତର ସିକାଉମନ୍
 ଆରି ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ମକେ ନ ନାମତ୍ । ସେମନ୍ ମକେ ମରାଇବାଇ
 ଆରି ତିନ୍ଦିନ୍ ପତେ ମୁଇ ଆରିତରେକ ମଲାତେଇଥନି ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଠିବି
 ।” ୨୩ ସେତୁକିବେଳେ ଜିସୁ ସବୁଲକ୍କେ କଇଲା, “ତେବେ କେ ମିସା
 ମରୁସଙ୍କ ଆଇବାକେ ମନ୍ କରସି, ସେ ନିଜର ମନ୍କଳାଟା ସବୁ ଚାତିଦେବାର୍
 ଆଚେ, ଆରି ସବୁଦିନ୍ ତାର ନିଜର କୁରସ ବଇ ମର ସଙ୍କ ଆସ । ୨୪
 କାଇକେବଇଲେ, ଜେ ନିଜର ଜିବନ୍ ବଂଚାଇବାକେ ମନ୍ କରସି, ସେ ସେଟା ରକିଆ
 କରସି । ୨୫ ଆରି ଜଢି ଗଟେକ ମୁନୁସ ଗୁଲାଇ ଦୁନିଆ ଜିତିକରି ନିଜେ
 ବିନାସ ଅଇଯି, କି ଆରାଇଯି, ତେବେ ତାର କାଇ ଲାବ୍ ? ୨୬ ତେବେ
 କେ ମିସା ମରପାଇ ଆରି ମର ବାକିଆର ଲାଜ ଅଇଯି, ଜେତୁକିବେଳେ
 ପରମେସର ପାଟାଇରଇବା ନରପିଲା ମୁଇ ନିଜର ଆରି ବାବାର, ଆରି
 ସୁକଳ ଦୁଡ଼ମନ୍ର ମଇମାସଙ୍କ ବାଉଡ଼ି ଆଇବି, ସେତୁକିବେଳେ ତାର ବିସଇ
 ନେଇ ଲାଜାଇବି । ୨୭ ମାତର ମୁଇ ତମକେ ସତ କଇଲିନି, ପରମେସର
 ରାଇଜ୍ ନ ଦେକ୍ବାଜାକ ଛତି ତିଆଅଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିତ୍ତରେଥନି

କେତେଲକ୍ଷ, ପରମେସରର ରାଇଜ ଦେବବାଇ ।” ୨୮ ଜିସୁ ଏ ସବୁ କଇ
 ପାକାପାକି ଆହୁଦିନ ଗାଲାପଚେ, ଜଅନ୍, ପିତର ଆରି ଜାକୁବର ସଞ୍ଚ୍ଚ
 ପାରତନା କରବାକେ ପରବର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଗାଲା । ୨୯ ଆରି, ସେ ପାରତନା
 କରବାବେଳେ ତାର ମୁଁ ବିନ୍ ଅଇଗାଲା ଆରି ସେ ପିନ୍ତଲା ଲୁଗା ଦବ୍ ଅଇ
 ବିଜୁଲିପାରା ଜିଜୁମିକିଗାଲା । ୩୦ ଆରି ଏହେ ଦେକା! ସେବାପରେ ମଧ୍ୟ
 ଆରି ଏଲିୟ ତାରସଞ୍ଚ୍ଚ କାତାବାର୍ତ୍ତା ଅଇବାର ଦାର୍ଢଲାଇ । ୩୧ ସେମନ୍
 ସରଗର ମଇମାସଞ୍ଚ୍ଚ ତିସତେ ରଇଲାଇ । ସେ କେନ୍ତ୍ର ଜିରୁପାଲାମେ ଦୁକ୍
 କସଟ ପାଇ ମରିକରି ପରମେସରର ଜଜନା ସିଦ୍ କରବାର ଆଚେ ବଲି
 ସେମନ୍ ଜିସୁରସଞ୍ଚ୍ଚ କାତା ଅଇଲାଇ । ୩୨ ସେତ୍କିବେଳେ ପିତର ଆରି
 ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚର ଲକ୍ଷମନ୍ ଟାଟିଆଇତେ ସଇଦେଇରଇଲାଇ, ମାତର ସେମନ୍
 ତେତାଥିଲ ଜାଗରତ ଅଇବାକେ, ଜିସୁର ମଇମା ଆରି ତାରସଞ୍ଚ୍ଚ ଦୁଇଲକ୍
 ତିଆଆଇରଇବାଟା ଦେବକଲାଇ । ୩୩ ମଧ୍ୟ ଆରି ଏଲିୟ ବାରଇ ଜିବା
 ବେଳେ ପିତର ଜିସୁକେ କଇବାର୍ ଦାର୍ଢଲା, “ଏ ଗୁରୁ, ଆମେ ତା ଏ ଜାଗାଇ
 ଆହୁ, ଏଠା ନିକ ଜାଗା, ଇତି ତିନ୍ତା କୁଡ଼ିଆ ତିଆର କରୁ । ତମରପାଇ
 ଗଟେକ୍, ମସାରପାଇ ଗଟେକ୍ ଆରି ଏଲିୟରପାଇ ଗଟେକ୍ ।” ମାତର ସେ
 କାଇଟା କଇଲାନି, ସେଠା ସେ ଜାନିନାପାରିଲା । ୩୪ ସେ ଏନ୍ତି କଇବାବେଳେ
 ବାଦଲ୍ ଆସି ସେମନ୍କେ ଡାବିଆଇଦେଲା । ବାଦଲ୍ ଡାବିଦେଲାକେ ସେମନ୍
 ଡରିଗାଲାଇ । ୩୫ ଆରି, ବାଦଲେଅନି ଏନ୍ତି ବାକିଆ ଆଇଲା, “ଏଠାସେ
 ମର ପିଲା, ଆକେ ମୁଇ ବାତିଆଚି, ସେ କଇବାଟା ସୁନା ।” ୩୬ ସେ
 ସବଦ୍ ଅଇଲାପଚେ ଜିସୁ ଗଟେକଲକ୍ସେ ତିସଳା । ଆରି, ସେମନ୍ ଚିମରା
 ଅଇରଇଲାଇ, ତେଇ ଜାଇଜାଇଟା ଦେକିରଇଲାଇ, ସେବେଳେ ସେ କାତା
 କାକେ ନ କଇ, ମନେ ଦାରିରଇଲାଇ । ୩୭ ଆରକର ଦିନେ ଜିସୁ ଆରି ତିନ୍ତା
 ସିସମନ୍ ଡଙ୍ଗୁରେଅନି ଉଡ଼ରି ଆଇଲାଇ । ଆରି ସେ ଜାଗାଇ ବେଶି ଲକ୍ଷମନ୍
 ତାକରସଞ୍ଚ୍ଚ ବେଟ ଅଇଲାଇ । ୩୮ ଆରି ଦେକା ଲକ୍ଷମନର ବିତ୍ରେଅନି
 ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆଉଲିଆଇ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ମୁଇ ତମକେ ବାବୁଜିଆ କଲିନି,
 ମର ପିଲାକେ ଅଲପ୍ ଦେକି ଦୟାକରା, କାଇକେବଇଲେ ସେ ମର ଗଟେକ୍
 ବଲି ପଥ । ୩୯ ଦେକା, ତାକେ ଗଟେକ ତୁମା ଦାରସି, ଆରି ସେ ଅଟାତ
 କିରକିରି ଉଚ୍ଚସି, ତାକେ ସେ ଏନ୍ତି ମତିପାକାଇସିଜେ, ତାର ମୁଖଅନି ପେପୁଲ
 ବାରଇଜାଇସି, ଆରି ସେ ତାକେ କଣ୍ଠିଆବଣ୍ଠିଆ କରି ତାରଟାନେଅନି କସଟେ

ବାରଇଜାଇସି । ୪୦ ତାକେ ତୁମା ଚାତାଇବାକେ ବଲି ମୁଲ ତମର ସିସମନର
 ଲଗେ ଆନି ଶୁଆରି କରିରଇଲି, ମାତର ସେମନ ନାପାରିଲାଇ ।” ୪୧ ଜିସୁ
 କଇଲା, “ଏରେ କରାପ୍ତବାଟେ ଜାଇ ବିସବାସ ନ କଲା ଲକ୍ଷମନ୍, କେତେ
 କାଳ ଆରି ମୁଲ ତମରସଞ୍ଚ ମୁରୁଚି ରଇବି, ପିଲାକେ ଇତି ଦାରିଆସା ।” ୪୨
 ପିଲା ଆଇବାବେଲେ କାର ଆହମା ତାକେ ବୁଝଁ ଆପଣିଦେଇ ମତିପାକାଇଲା,
 ସେ ଆହମାକେ ଜିସୁ ଦମ୍ଭକାଇଲା ଆରି ପିଲାକେ ନିକକରି ତାର ବାବାକେ
 ସର୍ପିଦେଲା । ୪୩ ତେଇ କେବେ ଦେକି ନ ରଇବା ପରମେସରର ବୟୁ
 ଦେକି ସବୁଲକ୍ କାବା ଅଇଗାଲାଇ । ୪୪ ତାର କରିରଇବା ସବୁ କାମରିଲାଗି
 ସବୁଲକ୍ ଚକିତ ଅଇବାବେଲେ ସେ ସିସମନକେ କଇଲା, “ଏବେ ମୁଲ
 କାତା ନିମାନ୍ତକରି କଇଦେଲିନି, ସୁନା । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର
 ପାଟାଇରଇବା ନର୍ଧପିଲା ମୁଲ ବିସବାସେ ବିସଦେଲାପାରା ଲକ୍ଷମନକେ
 ସର୍ପି ଅଇବାର ଗାଲିନି ।” ୪୫ ମାତର ସିସମନ ସେ କାତା ବୁଜିନାପାରିଲାଇ,
 ଆରି ସେଟା ତାକର୍ତ୍ତାନେଅନି ଲୁଚିରଇଲା । ତେବ୍ରପାଇ ସେମନ ଏଟା
 ବୁଜିନାପାରିଲେ ମିଥା ଜିସୁକେ ପାଟାରିବାକେ ତରିତେରଇଲାଇ । ୪୬ ତରେକ
 ସିସମନର ବିତ୍ତରେ କେ ମୁକିଆ, ସେ ବିସର ନେଇ ଦଦାପେଲା ଅଇଲାଇ ।
 ୪୭ ମାତର ଜିସୁ ତାକର ମନ୍ତ୍ରିତରର କାତା ଜାନିକରି, ଗଟେକ ସାନ୍ ପିଲାକେ
 ଦାରିଲା ଆରି ତାକର ମୁଆଟେ ଟିଆକରି ସେମନକେ କଇଲା, ୪୮ “କେ ମିଥା
 ମର ନାଉଁଦାରି ଏ ପିଲାକେ ନାମ୍ବି, ସେ ମକେ ନାମ୍ବି । ଜେ ମକେ ନାମ୍ବି,
 ସେ ମର ପାଟାଇରଇବା ବାବାକେ ନାମ୍ବି । ସେଟାରିପାଇ ତମର ବିତ୍ତରେ ଜେ
 ସବୁର ଟାନେଅନି ସାନ୍, ସେ ପରମେସର ତେଇ ମୁକିଆ ।” ୪୯ ତେଇ ଜଅନ୍
 କଇଲା, “ଏ ଶୁଭୁ, ଆମେ ଗଟେକ ଲକ୍, ତମର ନାଉଁ ଦାରି ତୁମା ଚାତାଇବାଟା
 ଦେକିଲୁ ଆରି ତାକେ ନ କର ବଲି ତେବାଇଲୁ କାଇକେବଇଲେ ସେ ଆମର
 ଦଲର ଲକ୍ ନାଁ ।” ୫୦ ମାତର ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତେବାଆ
 ନାଇ, ଜନ୍ମଲକ୍ ତମର ବିରଦେ ନାଇ, ସେମନ ତମର ବାଟେ ।” ୫୧
 ପରେ ଜେଡେବେଲେ ଜିସୁର ସରଗେ ଜିବାର ବେଲା କେଟିଆଇତେରଇଲା,
 ସେଡେବେଲେ ସେ ଜିରୁସାଲାମ୍ ଜିବାକେ ମନକଲା । ୫୨ ସେ ଜିବା ଆଗତୁ
 କେତେଟା ଲକ୍ଷମନକେ ପାଟାଇଲା । ସେମନ ଜାଇକରି ଜିସୁରପାଇ ସବୁ
 କରିବାକେ ସମିରଣିୟମନର ଗଟେକ ଗାଁ କେଢିଲାଇ । ୫୩ ମାତର
 ଜିସୁ ଜିରୁସାଲାମ୍ ଜିବାକେ ମନକଲାଆଟେ ବଲି ଜାନିକରି, ତାକେ ତାକି

ବସାଅଭନାଇ । ୪୪ ଏଠାଦେକି ଜାକୁର୍ ଆରି ଜଥାର କଇଲାଇ, “ମାପରୁ ଏଲିୟ ମିସା ଜେନ୍ତି କରିରଇଲା, ସେନ୍ତ୍ରାରୁଷେ ଆମେ ବାଦଲେଅନି ଜଇ ଅଦରାଇ ସେମନ୍କେ ନାସକର୍ବାକେ ତମେ ମନ୍ କଳାସନି କି?” ୪୫ ମାତର ଜିୟୁ ବୁଲିକରି ସେମନ୍କେ ଦମ୍କାଇକରି କଇଲା, “ତମେମନ୍ କେନ୍ତାରି ଆଭମାର ଲକ୍, ଏଠା ନାଜାନାସ । ମାପରୁ ପାଠାଇରଇବା ନର୍ପିଲା ମୁଲ ମୁନୁସମନର ଜିବନ୍ ନାସ କର୍ବାକେ ନ ଆସି, ରକିଆ କର୍ବାକେ ଆସିଆଚେ ।” ୪୬ ତାର୍ପରେ ସେମନ୍ ଆରିଗଟେକ୍ ଗାଁ ଉଚିଗାଲାଇ । ୪୭ ସେମନ୍ ଜିବାବେଲେ ବାଟେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜିୟୁକେ କଇଲା, “ତମେ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ଜାଇସା, ମୁଲ ତମର୍ସତ୍ତ୍ଵ ଆଇବି ।” ୪୮ ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲା, “କକପାନ୍ତିର ପାଆର ଆଚେ, ତତରମନ୍ତେକ ଗୁଡା ଆଚେ, ମାତର ମାପରୁ ପାଠାଇରଇବା ନର୍ପିଲା ମକେ ବସିବାକେ ନିଜର ଗର୍ ନାଇ ।” ୪୯ ତାର୍ପରେ ଜିୟୁ ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ କଇଲା, “ମର୍ସତ୍ତ୍ଵ ଆଉ ।” ମାତର ସେ କଇଲା, “ପରତୁମ୍ ଜାଇ ମର ବାବାକେ ଦନ୍ କରିଆଇବାଜାକ ମକେ ଆଦେସ୍ ଦିଆ ।” ୫୦ ମାତର ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲା, “ମଲାଲକ୍ମମନ୍ ମଲାଲକ୍ମମନ୍କେ ଦନ୍ କର୍ବାକେ ଚାହିଦିଆସ, ମାତର ତମେ ଜାଇ ପରମେସରର ରାଜକ୍ ଜାନାଆ ।” ୫୧ ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍ କଇଲା, “ମାପରୁ ମୁଲ ତମର୍ସତ୍ତ୍ଵ ଆଇବି, ମାତର ଗରେର ଲକ୍ମମନ୍କେ ଗାଲିନି ବଲି କଇକରି ଆଇବାକେ ଆଦେସ୍ ଦିଆ ।” ୫୨ ମାତର ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲା, “ଜେ କସିବାବେଲେ ନତ୍ତୁଲିଦାରି ପରେ ଦେକିଲାଗିରଇସି, ସେ ପରମେସରର ରାଜଜର ସେବା କର୍ବାକେ ଅଦିକାର ନ ପାଏ ।”

୧୦ ତାର୍ପରେ ମାପରୁ ଆରି ସତୁରିଦୁଇ ଲକ୍କେ ମିସାଇଲା ଆରି ସେ ଜନ୍ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ଆରି ଜନ୍ ଜନ୍ ନଥରେ ଜିବାକେ ମନ୍ କରିରଇଲା, ସେ ଜାଗାମନ୍କେ ଦୁଇ ଦୁଇ ଲକ୍କରି, ସେ ଜିବା ଆଗତୁ ପାଠାଇଲା । ୧ ଆରି ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, ଜମିତେଇ ପସଲ ସିନା ଅଦିକ, ମାତର କାମ୍କରୁମନ୍ ଉନା । ତେବେରିପାଇ ତାର ତାସକେତେ, ଅଦିକ ଲକ୍ମମନ୍କେ ପାଠାଇ ଦେବାକେ ଜମି ସାରକାରଟାନେ ଜାନାଆ । ୨ ତମେ ଜାଆ । ଦେକା, ବାଲିଆତୁରକାମନର ବିଦରେ ମେଣ୍ଟାମନ୍କେ ପାଠାଇଲା ପାରା ମୁଲ ତମ୍କେ ପାଠାଇଲିନି । ୩ ତାଲା, ମୁନା କି ପାଣ୍ଡିଲ ମିସା ନିଆନାଇ, ଆରି ବାଟେ କାକେ ଜୁଆର କରାନାଇ । ୪ ଜାର ଗରେ ତମେ କେବଳେ, ପରତୁମ୍ କରା,

ଏ ଗରେ ସାହି ମିଳ । ୨ ଜଦି ସେ ଜାଗାଇ ଗଟେକୁ ସାହିର ଲକ୍ଷ ରଙ୍ଗି,
 ସେହୁରୁଆଲେ ତମର ଆସିରବାଦ ତାକେ ମିଳୁଥି । ୩ ତାକରୁଲଗେ ଜନ୍ମଟା
 ରଙ୍ଗି, ସେଟା କାଇକରି, ସେ ଗରେ ରୁଆ । କାଇକେବଇଲେ, ପାଇଚିକରୁ
 ନିଜର ବୁଢ଼ି ପାଇବାଇଆକା । ଗର ଗରୁକେ ଜାଆନାଇ । ୪ ଜନ୍ମ ନଥରେ
 ତମେ କେବୁଲେ, ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍ଭେ ତାକିନେଲେ, ତେଇ ତମ୍ଭେ ଜନ୍ମଟା
 କାଇବାକେ ଦେଲେ ସେଟା କାଆ । ୫ ସେ ଜାଗାଇ ଜର ଦୁକା ଅଇରଙ୍ଗଲା
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିକ କରା, ଆରି ସେମନ୍କେ କୁଆ ପରମେସରର ରାଇଜ
 ତମରୁଲଗେ ସେ । ୧୦ ମାତର ଜନ୍ମ ନଥରେ ତମେ କେବୁପା, ତେଇର ଲକ୍ଷ
 ତମ୍ଭେ ନ ତାକିନେଲେ, ସେ ତାଣ୍ଡୁଆନି, ସେ ପାଇ ଅନି ବାରଇ କୁଆ, ୧୧
 ତମର ନଥରର ଜନ୍ମ ଦୁଲି ଆମର ପାଦେ ଲାଗିଆଚେ, ସେଟାମିଥା ତମରପାଇ
 ପାପତ୍ତିଦେଲୁନି, ଅଇଲେମିଥା ପରମେସରର ରାଇଜ ଲଗେସେ, ଏଟା ତମେ
 ଜାନିରୁଆ । ୧୨ ମୁଛ ତମ୍ଭେ ସତ୍ତ କଇଲିନି, ବିଚାର ଅଇବାଦିନେ ସେ
 ନଥରର ଦସା, ଉଣ୍ଡରଲାଗି ସଦମର ଦସାତେଇଅନି ଅଦିକ୍ ରଙ୍ଗି । ୧୩
 ଅଇରେ ଉଣ୍ଡପାଇବାକେ ଜାଗିରଙ୍ଗବା କରାଜିନି! ଅଇରେ ଉଣ୍ଡପାଇବାକେ
 ଜାଗିରଙ୍ଗବା ବେଦସାଇଦା! ତମରୁଟାନେ ବ୍ୟୁରସତ୍ତ୍ଵ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ନ ଅଇବା
 କାମମନ୍ ଅଇଲାଆଚେ, ସେ ସବୁ ସର ଆରି ସିଦନେ ଅଇରଙ୍ଗତା ବଇଲେ,
 ସେମନ୍ କେତେକାଲ୍ ପୂରବେ ବାସ୍ତା ପିନ୍ଧି, ତାରେ ବସି, ମାପରୁଗାନେ
 ମନ୍ ବାଉତାଇତାଇ । ୧୪ ଅଇଲେମିଥା ବିଚାରଦିନେ ତମର ଦସା ସର
 ଆରି ସିଦନ୍ତର ଦସାଟାନେଅନି ଅଦିକ୍ ଅଇଥି । ୧୫ ଆରି ଏ କପରମାଉମ,
 ସରଶ ଜେତ୍କି ଉଁବ୍, ଦୁଇ କାଇ ସେତ୍କିଜାକ ଉଁବ୍ ଅଇସୁ କି? ପାତାଲ
 ଜେତ୍କି ତଲେ ଆଚେ, ସେତ୍କି ତଲେ ତକେ ଆନାଅଇଥି । (Hadess g86)

୧୬ ଜେତେବେଳେ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମର କାତା ସୁନ୍ଦର, ସେମନ୍ ମର
 କାତା ସୁନ୍ଦରାଇ । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍ଭେ ନ ମାନତ୍, ସେମନ୍ ମକେ ନ
 ମାନତ୍, ଆରି ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ମକେ ନ ମାନତ୍, ସେମନ୍ ମକେ ପାଟାଇରଙ୍ଗବା
 ପରମେସରକେ ମିଥା ନ ମାନତ୍ । ୧୭ ତାରପତେ ସେ ସତ୍ତୁରି ଲକ୍ଷ ବାଉଡ଼ି
 ଆଇଲାଇ ଆରି ସାରଦାଅଇକରି କଇଲାଇ, “ମାପରୁ, ତମର ନାଉଁ ଦାରି
 ଆଦେସ୍ ଦେଲେ ତୁମାମନମିଥା ଆମର କାତା ମାନଲାଇନି ।” ୧୮ ମାତର ଜିସୁ
 ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ସଇତାନ ବାଦିଲେଅନି ବିଜ୍ଞଲି ପାରା ଅଇ ଅଦରବାଟା
 ମୁଛ ଦେକଲି । ୧୯ ଦେକା, ମୁଛ ତମ୍ଭେ ସାଧୁ ଆରି ବିସ୍କାକୃତା ଉପରେ

ଇଣ୍ଡବାକେ ବୟସ ଦେଲିଆଚି, ଆରି ସହରୁର ଉପରେ ରଇବା ବୟସ ମିଥା
ଦେଲିଆଚି । ତମଙ୍କେ କେ ମିଥା କାଇଟା କରିନାପାରନ୍ତି । ୨୦ ଏଲେମିଥା
ଆଦମନ୍ ଆମର କାତା ମାନ୍ଦାଇନି ବଳି ସାରଦା ଉଥାନାଇ । ତମର
ନାଉମନ୍ ସରଗେ ଲେକାଅଇଥାତେ ବଳି ସାରଦାଉଥା ।” ୨୧ ଜିସୁ ସେ ତାଣ୍ଡୁ
ସୁକଳ୍ମାଦମାଇ ପୁରୁନ୍ଥର କଇଲା, “ଏ ବାବା! ସରଗ ଆରି ମର୍ପୁରର
ମାପରୁ! ତୁଲ ଶିଆନି ଆରି ବୁଦିରଇବା ଲକ୍ମନର୍ଟାନେଅନି ଏ କାତା
ଲୁଚାଇରଇଲେ ମିଥା, ପାନ୍ ପିଲାମନର୍ ପାରା ଲକର୍ଟାନେ ଜାନାଇଲାୟ
। ଏଟାରପାଇ ତମଙ୍କେ ସୁମରନା କଲିନି । ଉଁ ବାବା, କାଇକେବଇଲେ
ତମେ ଏନ୍ତାଟା ଦେକ୍ବାକେ ମନ୍ଦକରତେ ରଇଲାୟ । ୨୨ ମର ବାବାର
ସବୁ ବିସଇ ମକେ ସର୍ପି ଅଇଲାଆତେ, ଆରି ପଥ କେ, ଏଟା ବାବାକେ
ଚାତି ଆରି କେ ନାଜାନଦ୍ର, ଆରି ବାବା କେ, ଏଟା ପଥକେ ଚାତି କେ
ନାଜାନଦ୍ର । ପଥ ଜାରିଲଗେ ମର ବାବାକେ ଜାନାଇବି ବଳି ମନ୍ଦକରିରଇସି,
ସେଷେ ଜାନିରଇସି ।” ୨୩ ଜିସୁ ସିଦ୍ଧମନର୍ବାଟେ ମୁ ବୁଲାଇ ସେମନ୍ଦକେ
କଇଲା, “ତମେ ଜନ୍ ଜନ୍ତା ଦେକ୍ଲାୟନି, ସେ ସବୁ ଜେ ଦେକ୍ସି, ସେଟା
ନିକ । ୨୪ କାଇକେବଇଲେ ମୁଲ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ତମେ ଜନ୍ ଜନ୍ତା
ଦେକ୍ଲାୟନି, ସେ ସବୁ ଜୁଜାକ ଦେକ୍ବାକେ କେତେ କେତେ ରାଜାମନ୍ ଆରି
ମାପରରୁ କବର ଜାନାଦମନ୍ ମନ୍ଦକଲାଇ, ମାତର ଦେକିନାପାରିଲାଇ । ଆରି
ତମେ ଜନ୍ ଜନ୍ତା ସୁନ୍ଦାୟନି, ସେ ସବୁ ସୁନ୍ଦବାକେ ସେମନ୍ ମନ୍ଦକଲାଇ,
ମାତର ସୁନ୍ଦିନାପାରିଲାଇ ।” ୨୫ ତାରପତେ ଗଟେକ୍ ଦରମ ସାସ୍ତର
ସିକାଇ ତାକେ ପରିକାକରି ପାଚାରିଲା, “ଏ ଗୁରୁ କେବେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍
ମିଲାଇବାକେ ଆଲେ ମୁଲ କାଇଟା କରବାର ଆଚେ?” (aiōnios g166)

୨୬ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ନିୟମ ସାସ୍ତରେ କାଇଟା ଲେକାଆଚେ? ତୁଲ
କେନ୍ତାରି ପଢ଼ିଲୁସନି?” ୨୭ ସେ କଇଲା, “ତମେ ନିଜର ସବୁ ଗାଗଦ୍,
ମନ୍, ଆଦମୀ ଆରି ବୟସ ଦେଇ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ କରା । ଆରି
ପଢ଼ିପାର ଲକ୍ମନଙ୍କେ ନିଜର ସମାନ ଆଲାଦ କରା ।” ୨୮ ତାରପତେ
ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତମେ ଟିକ୍ କଇଲାୟ । ଏନ୍ତାର କର, ତେବେ ଜିବନ୍
ମିଲାଇସୁ ।” ୨୯ ମାତର ସେ ନିଜେ ଦରମଲକ୍ ବଳି ଦେକାଇବାକେ ମନ୍ଦକରି
ଜିସୁକେ ପାଚାରିଲା, “ତେବେ କେ ମର ପଢ଼ିପାର ଲକ୍?” ୩୦ ଜିସୁ ତାକେ
କଇଲା, ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜିରୁସାଲମେଅନି ଜିରିଅ ଜିବାବେଲେ ଚରମନର୍

ମୁଆଟେ ପଡ଼ିଲା । ତରମନ୍ ତାର ଲୁଗାପଚିଆ ଚାତାଇ, ତାକେ ମାରିଲାଇ
 ଆରି ମରିଗାଲାପାରା ଅଇଲାକେ ତାତି ଉଠିଗାଲାଇ । ୩୧ ସେଠା ଅଇସାରି
 କେତେପର ଜିବାକେ ଗଟେକ୍ ପୁଜରି ସେ ବାଟେ ଜାଇଦେରଇଲା ଆରି ତାକେ
 ଦେକି, ବାହ୍ ପିଟାଇଅଇ ଉଠିଗାଲା । ୩୨ ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ ଗଟେକ୍ ଲେବିୟୁ
 ଲକ୍ ମିଥା ସେ ଜାଗାଇ ଆସି ତାକେ ଦେକି ବାହ୍ ପିଟାଇଅଇ ଉଠିଗାଲା ।
 ୩୩ ମାତର ସମିରଣିୟୁର୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ତାରିଲଗେ ଆସି, ଦେକ୍ଲା ଆରି
 ବେସି ମନଦୂଳ କଲା । ୩୪ ଆରି ତାରିଲଗେ ଜାଇ ମାତ୍ରାଇ କଣ୍ଠିଆ ବଣ୍ଠିଆ
 ଅଇଲାଟାନେ, ଚିକନ୍ ଆରି ଆମଟ ଅଞ୍ଚ୍ଛରସ ଲାଗାଇଦେଲା । ତାକେ
 ଗରଣ୍ଟା ବାନ୍ଧି ଗଦଭପ୍ରେ ବସାଇ, ଲକ୍ମନ୍ ବସି ମିଟିଙ୍କୁ କରିବା ଗରେ ନେଇ
 ସେବାଜତନ୍ କଲା । ୩୫ ତାର ଆରକର ଦିନେ ସମିରଣିୟୁ ଲକ୍ ଦୁଇଟା
 ରୁପାଟାଙ୍ଗ୍ରା ବାରକରାଇ, ମିଟିଙ୍କୁ ଗରର ମୁକିଆକେ ଦେଇ କଇଲା, “ଆର
 ସେବା ଜତନ୍ କରା, ଆରି ଅଦିକ୍ କରଚ ଅଇଲେ, ସେଠା ମୁଇ ବାଉତିଆଇବା
 ବେଳେ ତମ୍ବକେ ସୁଜିଦେବି ।” ୩୬ ଏ ତିନ୍ମଳକର ବିଦରେଅନି କେ ଗରମନର୍
 ଟାନେ ମାତ୍ରକାର ଲକର ପଡ଼ିପାର ଲକ୍ ବଲି ବାବଲୁସନି? ୩୭ ସାସ୍ତର
 ସିକାଉ କଇଲା, “ଜନ୍ ଲକ୍ ତାକେ ଦୟାକଲା, ସେ ଆକା ।” ଜିସୁ ତାକେ
 କଇଲା, “ଜା ତୁର ମିଥା ସେନ୍ତ୍ରାରି କର ।” ୩୮ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍
 ଜିବାବେଲେ ଗଟେକ୍ ଗାଁ କେବଳାଇ । ତେଇ ମାରତା ନାଉଁର ଗଟେକ୍
 ମାଇଜି ଜିସୁକେ ତାର ଗରେ ତାକି ବସାଇଲା । ୩୯ ମାରତାକେ ମରିଯମ୍
 ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ବଇନି ରଇଲା । ସେ ମାପ୍ରବୁର ପାଦେ ବସି ତାର ବାକିଅ
 ସୁନ୍ଦରେରଇଲା । ୪୦ ମାତର ମାରତାକେ ବେସି ପାଇଟି ରଇଲାଜେ ଦାନ୍ତା
 ଅଇଜାଇତେ ରଇଲା । ତେବେରିପାଇ ସେ ଜିସୁରିଲଗେ ଆସି କଇଲା, “ଏ
 ମାପ୍ରବୁ, ମର ବଇନି ଗରର ସବୁ ପାଇଟି ମକେ ସେ କରାଇଲାନି, ସେବାଟେ
 କାଇ ତମର ମନ୍ ନାଇ କି? ସେଠାରିପାଇ ତାକେ କୁଆ, ସେ ମକେ ଆସି
 ସାଇଜ କର ।” ୪୧ ମାତର ମାପ୍ରବୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ମାରତା, ତୁର ବେସି
 ବିସଇ ଚିନ୍ତା କରି, ଦାନ୍ତାଅଇଗାଲୁସନି, ୪୨ ମାତର, ଗଟେକ୍ ବିସଇ ଆକା
 ସବୁରଟାନେଅନି ମୁକିଅ । ସେଠା ମରିଯମ୍ ବାତିକରି ନେଇଆଏ । ସେଠା
 ତାରଟାନେଅନି କେ ନେଇ ନାପାରତ ।”

୧୧ ତରେକ୍ ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ ପାରତନା କରିଦେରଇଲା । ସେ
 ପାରତନା କରି ଯାରାଇଲା ପତେ, ତାକର ସିସମନର ବିଦରେଅନି ଗଟେକ୍

ଲକ୍ଷ ତାଙ୍କ କଇଲା, “ଏ ମାପରୁ ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନ ଜେହୁରି ନିଜର
 ସିଧମନ୍ତକେ ପାରୁତନା କରିବାକେ ସିକାଇଲା, ତମେମିଥା ଆମ୍ବକେ ପାରୁତନା
 କରିବାକେ ସିକାଆ ।” ୭ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, ଜେତେବେଳେ ତମେ
 ପାରୁତନା କରସା, ସେତ୍କିବେଳେ କୁଆ, “ବାବା ତମର ନାହିଁ ସୁକଳବଲି
 ସବୁଲକ୍ ମାନହିଁ । ତମର ରାଜ ଆସ । ୯ ସବୁଦିନ ଆମ୍ବକେ ଆମର
 ଦରକାର ରଇଲା କାହିଁ କାଇବାକେ ଦିଆ । ୧୦ ଆମର ସବୁ ପାପ କେମା
 କରିଦିଆସ, କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ମିଥା ଆମର ବିରୁଦ୍ଧେ ବୁଲ୍ କଲା
 ଲକମନ୍ତକେ କେମା କଲୁନି । ଆମ୍ବେ ପାପ ଦସ କରାଇବା ସବୁରତେଇଅନି
 ରକିଆ କରା ।” ୧୧ ପରେ ଜିସୁ ତାର ସିଧମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତମର ଏହୁରି
 କାର ମଇତର ଆଚେ କି, ଜାରିଲଗେ କି ତମେ ମଜାରାତି ଜାଇ କଇପାରାସ,
 ଏ ମଇତର, ମକେ ତିନଟା ରୁଟି ଉଦାର ଦେଇରୁଆ, ୧୨ କାଇକେବଇଲେ,
 ମର ଗଟେକ୍ ଦେସି ଦୂରର ପାଞ୍ଚ ଆସିଆଚେ, ତାଙ୍କ କାଇବାକେ ଦେବାକେ
 ମରିଲଗେ କାଇଚାମିଥା ନାହିଁ । ୧୩ ଆରି ବିଦ୍ରରେଅନି ସେ କଇସି, ମକେ କସ୍ତ
 ଦିଆନାଇ, କାପାର୍ ତାବଲୁବେ, ଆରି ମରସଞ୍ଚ ମର ପିଲାମନ୍ ସରଆଚତ୍ତ
 । ତମଙ୍କେ ଉଟିକରି ଦେଇନାପାରି । ୧୪ ମୁଲ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ତମର
 ମଇତର ଅଇରଇଲେ ମିଥା ସେ ଉଟିକରି ରୁଟି ନ ଦେଖ, ମାତର ତମେ ଲାଜ
 ନ ଅଇ ମାଞ୍ଚିଲ୍ୟାଗିରଇଲେ, ସେ ଉଟିକରି ତକେ ଜେତକି ଲତା, ସେତ୍କି
 ଦେଇସି ।” ୧୫ ମୁଲ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ମାଞ୍ଚ ତେବେ ତମଙ୍କେ ଦିଆଅଇସି ।
 କଜା, ତେଇ ତମେ ମିଲାଇସା । କାପାଟେ ବାଜାଆ, ତେଇ ତମରପାଇବଲି
 ଉଗାଡ଼ି ଦିଆଅଇସି । ୧୬ କାଇକେବଇଲେ, ଜେ ମାଞ୍ଚସି, ସେ ପାଇସି । ଜେ
 କଜ୍ଯି, ସେ ମିଲାଇସି । ଜେ କାପାଟେ ବାଜାଇସି, ତାରପାଇ କାପାର୍ ଉଗାଡ଼ି
 ଦିଆଅଇସି । ୧୭ “ଆରି ତମର ବିଦ୍ରରେ ଏହୁରି ବାବା କେ ଆଚେ, ଜେ କି ଜନ୍
 ବାବାକେ ତାର ପଥ ମାର୍ ମାଞ୍ଚିଲେ, ତାଙ୍କ ମାର୍ ନ ଦେଇ ସାଁଘ ଦେଇସି?
 ୧୮ କି ଗାର୍ ମାଞ୍ଚିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ବିସ୍କାକ୍ତତା ଦେଇସି? ୧୯ ତେବେ ତମେ
 କରାପ ଲକ୍ ଅଇଲେ ମିଥା, ନିଜର ନିଜର ପିଲାମନ୍ତକେ ନିକ ନିକ ବିସଇ
 ଦେବାର ଜାନାସ । ତେବେ ଜନ୍ ବାବା ସରଗେଅନି ଦାନ କଲାନି, ସେ ଜାନେ,
 ସେ ତାଙ୍କ ମାଞ୍ଚିବା ଲକକେ କେତେକ ଅଦିକ ସୁକଳ ଆତମା ଦେଇସି!”
 ୨୦ ତରେକ୍ ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ଲକରତେଇଅନି ତୁମା ଚାତାଇତେରଇଲା । ସେ
 ତୁମା ଗୁଲାଟା । ତୁମା ବାରଇଗାଲା ପରେ ଗୁଲା ଲକ୍ କାତା କଇଲା ।

କାତାକଇଲାକେ ତେଇ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ କାବାଆଇଗାଲାଇ । ୯୫ ମାତ୍ର
 ସେମନର୍ ବିଦ୍ରେ କେ କେ କଇଲାଇ, “ସେ ତୁମାମନର୍ ନେତା ବାଲ୍ଜିବୁଲର୍
 ପାଇଜ ନେଇ ତୁମା ଚାତାଇସି ।” ୯୬ ବିନ୍ଦଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ପରିକାକରି
 ପାନ୍ତେ ପାକାଇବାକେ ବାବ୍ତେ ରଇଲା । ତେବ୍ରପାଇ ପରମେସର୍ ତାର
 ରକିଆକରି ବଲି ସବୁକେ ଜାନାଇବାକେ ଗଟେକ୍ କାବାଆଇଜିବା ଚିନ୍
 ଦେକାଇବାକେ କଇଲାଇ । ୯୭ ମାତ୍ର ଜିସୁ ତାକର୍ ମନର୍ କାତା ଜାନି,
 ସେମନକେ କଇଲା, “ଗଟେକ୍ ରାଇଜ୍ ଦୁଇ ବାର୍ ଅଇକରି, ନିଜର୍ ନିଜର୍
 ବିରୁଦ୍ଧ ଜୁଇଦ୍ କଲେ, ସେଠା କୁରୁପ୍ରନାୟ ଅଇଜାଇସି । ଗଟେକ୍ ଗରର୍ ଲକ୍
 ନିଜର୍ ନିଜର୍ ବିରୁଦ୍ଧ ଲାଗଲେ, ସେ ଗର ମିଥା ବାହୁଙ୍ଗାଇସି । ୯୮ ଆରି
 ସଇତାନ୍ ମିଥା ବାର୍ ବାର୍ ଅଇ, ନିଜର୍ ବିରୁଦ୍ଧ ଉଚ୍ଚଲାନି ବଇଲେ, ତାର
 ରାଇଜ କେନ୍ତି ତବିର ଅଇକରି ରଇସି? ନାଇ ନ ରେ । ମୁଇ କାଇକେ ଏଟା
 କଇଲିନି ବଇଲେ, ବାଲ୍ଜିବୁଲର୍ ସାଇଜ ନେଇ ତୁମା ଚାତାଇଲିନି ବଲି ତମେ
 ତା କଇଲାସନି । ୯୯ ତମର୍ ପଥମାନ୍ ବାଲ୍ଜିବୁଲର୍ ବୟସ ପାଇ ସେମନକେ
 ଚାତାଇବାଇ, ତେବ୍ରପାଇ ସେମନ୍ଦେ ତମ୍ଭେ ବିଚାର କରିବାଇ । ୧୦ ନାଇ,
 ମୁଇ ପରମେସରର ବୟସଟ୍ଟି ତୁମା ଚାତାଇବି । ତେବେ ତା ଏଟା ଜାନାଇ
 ଦେଲାନି, କି ପରମେସରର ରାଇଜ୍ ତମର୍ ଲଗେ କେଢ଼ିଲାବେ ବଲି ।” ୧୧
 “ଜେତେବେଳେ ଗଟେକ୍ ବୟସ ଲକ୍ ଆଦ୍ଵାତିଆର ଦାରି ନିଜର୍ ଗର ଜାଗିସି,
 ସେତେବେଳାଜାକ ତାର ଦନ୍ କାଇଟା ନ ଅଏ । ୧୨ ମାତ୍ର ଜେତେବେଳେ
 ତାର ଟାନେଅନି ଅଦିକ୍ ବୟସଟିକ୍ ଆସି, ତାକେ ଲାଗିକରି ଜିଡ଼ୀସି । ଗରର୍
 ସାଉକାର ଜନ୍ ଆଦ୍ଵାତିଆର ଦାରି ନିଜେ ରକିଆ ପାଇତେରଇଲା, ସେ
 ସବୁଜାକ ବୟସ ଲକ୍ ତାତାଇନେଇସି । ଆରି ତାତାଇ ନେଲାଟା ସେ ମନ୍ଦକଳା
 ପାରା କାକେ ମିଥା ବାଟା କରିଦେଇସି । ୧୩ “ଜେ ଆମ୍ବକେ ବିରଦ୍ ନ କରେ,
 ସେ ଆମର ନିଜର ଲକ୍ । ଜେ ମର ସତ୍ତ୍ଵ କୁଡ଼ାଏନାଇ, ସେ ବିଚିପାକାଇସି
 ।” ୧୪ “ଗଟେକ୍ କରାପ୍ ଆଦମୀ ମୁନୁସରଟାନେଅନି ବାରଇଗାଲାପତେ,
 ସେ ଆଦମୀ ବିସରାମ କରିବାକେ ସୁକଳା ଜାଗାଇ କନ୍ଥାଲେ ଲକରଟାନେ
 ରଇବାକେ କଜି ବୁଲ୍ସି । ଆରି ଜାଗା ନ ମିଳିଲେ କଇସି, ମୁଇ ଜନ୍
 ଲକର ଟାନେଅନି ବାରଇଆସି ରଇଲି, ସେ ଲକରଟାନେସେ ବାଉଡ଼ି ଜିବି ।
 ୧୫ ଜେତେବେଳେ ସେ ତୁମା ଚାତିଲା ମୁନୁସରଟାଗେ ଆସି ପରିଚଳିରଇ
 ନିମାନ୍ ସଜାଇଅଇରଇଲାଟା ଦେବସି । ୧୬ ତାରପତେ ସେ ତୁମା ଜାଇକରି

ତାରଟାନେଅନି ବାନିଆରଇବା ବିନ୍ ବିନ୍ ସାହଟା ଦୁମାମନ୍ତକେ ତାକିଆନ୍ତପି ।
 ସେମନ୍ କେଟିକରି ତେଇ ବାସା ଅଇବାଇ, ଆରି ସେ ଲକ୍ ଆଗତୁ ଜେନ୍ତାର
 ଅଇରଇଲା, ତାରତେଅନି ସାରାପାରି ଅଦିକ୍ କରାପୁ ଅଇଜାଇପି ।” ୨୭
 ଜିସୁ ଏନ୍ତରି ସବୁ କାତା କଇବାବେଳେ ଲକ୍ମନର ବିଦରେଅନି ଗଟେକ୍
 ମାଇଜିଟକି ଆଉଲିଆଇ କଇଲା, “କେଡ଼େକ୍ କରମର ମାଆ ଜେ କି ତମଙ୍କେ
 ଜନମ୍ ଦେଲା ଆରି ନିଜର ଦୁଦ୍ କୁଆଇଲା ।” ୨୮ ମାତର ଜିସୁ କଇଲା,
 “ନାଇ, ଜନ୍ ଲକ୍ମନ୍ ପରମେସରର ବାକିଅୟ ମୁନ୍ଦବାଇ ଆରି ସେଠା ମାନ୍ଦବାଇ,
 ସେମନ୍ ନିକ କରମର ଲକ୍ ।” ୨୯ ଲକ୍ମନ୍ ଦଲ୍ ଦଲ୍ ଅଇ ଜିସୁରଲଗେ ଟୁଲ୍
 ଅଇବାବେଲାଇ ସେ କଇବାର ଦାରିଲା । “ଏବର ଜୁଗର ମୁନୁସମନ୍ କରାପୁ,
 ଏମନ୍ କାବା ଅଇଜିବା କାମର ଚିନ୍ କଞ୍ଜାଇନି । ମାତର ଜୁନସ୍ତକେ ଗଢ଼ିଲା
 ଚିନ୍ ଚାତିକରି ଆରି କାଇ ବିନ୍ ଚିନ୍ ମିସା ଦିଆ ନ ଅଏ । ୩୦ କାଇକେବଇଲେ
 ଜୁନସ୍ ଜେନ୍ତି ନିନିବିୟ ଲକ୍ମନରପାଇ ଚିନ୍ପାରା ଅଇଲା, ପରମେସର
 ପାଠାଇରଇବା ନରପିଲା ମୁଲ ମିସା ଏବର ଲକ୍ମନରପାଇ ଚିନ୍ ପାରା
 ଅଇବି । ୩୧ ବିଚାରନା ଦିନେ ଦକିନ୍ ଦେଯେ ରଇବା ସେବା ନାଉଁର ରାନି,
 ଏବର ଲକ୍ମନର ବିରଦେ ଉଟି, ଏମନ୍ତକେ ଦସି କରାଇପି, କାଇକେବଇଲେ
 ସେ ରାନି, ସଲମନ୍ ରାଜା ସିକାଇରଇବା ଶିଆନର କାତା ମୁନ୍ଦବାକେ ବେସି
 ଦୁରଅନି ଆସିରଇଲା । ଆରି ଦେକା! ସଲମନରଟାନେଅନି ଅଦିକ୍ ବଡ୍ ଲକ୍
 ଇତି ଆଚେ । ୩୨ ବିଚାରନାଦିନେ ନିନିବିର ଲକ୍ମନ୍ ଏବର ମୁନୁସମନ୍ର
 ବିରୁଦେ ଚିଆଅଇ ଏମନ୍ତକେ ଦସି କରିବାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍,
 ଜୁନସ୍ ମାପରୁର କାତା ଜାନାଇଲାକେ, ପାପକାମେଅନି ବାଉତିରଇଲାଇ,
 ଆରି ଦେକା! ଜୁନସ୍ର ଟାନେଅନି ବଡ୍ ଲକ୍ ଇତି ଆଚେ । ୩୩ “କେ ମିସା ବତି
 ତସାଇ ମାନ୍ତଲେ ତାବିକରି ନ ସତ୍ତ୍ଵଅତ୍ । ମାତର ବତି ସତ୍ତ୍ଵରିବା କୁଦ୍ରାଇ
 ସତ୍ତ୍ଵରିବାଇ, ଜେନ୍ତାରିକି ଗରବିଦରେ ଜିବାଲକ୍ମନ୍ ଉଜଲ୍ ଦେକିପାରିବାଇ ।
 ୩୪ ତମର ଆଁକି, ଗାଗତର ବତି । ଜେତେବେଳ୍ ତମର ଆଁକି ନିକ ରଇପି,
 ସେତେବେଳେ, ତମର ଗୁଲାଇ ଗାଗତ ମିସା ଉଜଲ୍ ଅଇପି । ମାତର
 ଜେତେବେଳେ ସେଠା ମୁରକି ରଇପି, ସେତ୍କିବେଳା ତମର ଗାଗତ ମିସା
 ଆନ୍ତାର ଅଇଜାଇପି । ୩୫ ତେବେ ମନେ ରଅ, ଜାଗରତାର ରୁଆ, ଜେନ୍ତିକି
 ତମର ବିଦରର ଉଜଲ୍ କେବେ ଆନ୍ତାର ନ ଅଏ । ୩୬ ଏଗାରପାଇ ତମର
 ଗୁଲାଇ ଗାଗତ ଜଦି ଉଜଲ୍ ଅଇପି ଆରି ତେଇର କଣ୍ଠେକ୍ ମିସା ଆନ୍ତାର ନ

ରେ, ସେହାରଥିଲେ, ବଢି ଜେତ୍ରି ଜଗନ୍ନାଥ ଜାର ଉଜଳ ଦେଇସି, ସେହାରି
 ତମର ଶୁଣାଇ ଗାଗଡ଼ ଉଜଳ ଅଇସି ।” ୩୭ ଜିଷ୍ଠ କାତା କଇସାରାଇଲା
 ପରେ ଗଟେକ୍ ପାରୁସିଲକ୍ ତାକେ ନିଜର ଗରେ କାଇବାକେ ତାକୁଲା, ଆରି
 ଗରେ ବସାଇଲା । ୩୮ ମାତର ଜିଷ୍ଠ ଜିରଦି ରିତିନିତି ଲସାବେ ଦୁଆପୁଚା ନ
 ଅଇରଇଲାକେ ଏଟା ଦେକି ସେ ପାରୁସି ଲକ୍ କାବା ଅଇଗାଲା । ୩୯ ଜିଷ୍ଠ
 ତାକେ କଇଲା, “ତମେ ପାରୁସିମନ୍ ଗିନା ଆରି ତାଲାର ବାଇରେ ମାଞ୍ଛିରଇସା,
 ମାତର ତମର ବିଦ୍ରରର ସକ୍ରି ବେନ୍ଦବେନା ରଇସି । କରାପୁଟା ଆରି ଲବ୍
 କରବାଟା ସବୁ ପୁରୁନ ଅଇଆଗେ । ୪୦ ଏ ବକୁଆମନ୍! ଜେ ଗାଗଡ଼ର
 ବାଇରରୁଟା ତିଆର କଲା ଆଗେ, ସେ କାଇ ବିଦ୍ରରରୁଟା ମିସା ତିଆର
 କରେନାଇ କି? ୪୧ ତେବରପାଇ ତମେ ଜନ୍ମଟା କଟିକରି ସଞ୍ଚୁଇ ଆଗାସ,
 ସେଟା ଦୁକିରୁକ୍ତି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦାନ୍ତକରା, ଆରି ଦେକା, ତମେ ପୁରାପୁରୁନ
 ପରିଚଳ ଅଇଜାଇସା ।” ୪୨ “ଅଇରେ ପାରୁସିମନ୍! ତମର ଉପରେ ଗଟେକ୍
 ବଡ଼ ଡଣ୍ଡ ଲାଦିଆଇସିବେ! କାଇକେବଇଲେ ତମର ବାତେଅନି କାମାଇଲାଟା
 ଦସବାର ଅନି ବାଗେକ୍ ଦେଲାସ୍ତନି । ମାତର ତମେ ନିଆଇ ଆରି ଦୟା ଏଲା
 କଲାସ୍ତନି । ଏଣାସଞ୍ଚ ବାଗେକ୍ ଦେବାଟା ମିସା ଚାହୁବାର ନାଇ ।” ୪୩
 “ଅଇରେ ପାରୁସିମନ୍, ତମର ଉପରେ ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ଡଣ୍ଡ ଲାଦିଆଇସିବେ!
 କାଇକେବଇଲେ ତମେ ପାରୁତନାଗରେ ମୁକିଅ ଜାଗାଇ ବସିବାକେ ମନ୍
 କରିବା ଆରି ଆଟେବାଟେ ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ଜୁଆର କରାଇଅଇବାକେ
 ବଲ୍ ବଲାଇଅଇସା । ୪୪ ଅଇରେ ପାରୁସିମନ୍! ତମର ଉପରେ ଗଟେକ୍ ବଡ଼
 ଡଣ୍ଡ ଲାଦିଆଇସିବେ । କାଇକେବଇଲେ, ତମେ ନ ତିସିବା ସମାଦି ପାରା ।
 ତାର ଉପରେ ଆସା ଜା କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ ସେଟା ସମାଦି ବଲି ନାଜାନତ୍ ।”
 ୪୫ ତେଇ ସାସତର ସିକାଇବା ଦରମ ଶୁଣିମନର ବିଦ୍ରେଅନି ଗଟେକ୍ ପଣ୍ଡିତ
 ଜିଷ୍ଠକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ତମେ ପାରୁସିମନର ବିସଇ କଇକରି ଆମକେ ଲାଜ
 କରାଇଲାସ୍ତନି ।” ୪୬ ଜିଷ୍ଠ କଇଲା, “ଅଇରେ ସାସତର ସିକାଉ ପଣ୍ଡିତମନ୍!
 ତମର ଉପରେ ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ଡଣ୍ଡ ଲାଦିଆଇସିବେ! କାଇକେବଇଲେ ତମେ
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବେସି ଆବତ୍ ନିୟମ ମାନବାକେ କଇଲାସ୍ତନି, ଆରି ସେ ନିୟମ
 ମାନବାକେ ମୁଲକେ ଆତ୍ମିତେଇ ଉଚାଇବା ଏହକି ମିସା ସାଇଜ କରାସ
 ନାଇ । ୪୭ ଅଇରେ, ଡଣ୍ଡ ପାରମନ୍! ତମର ଉପରେ ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ଡଣ୍ଡ
 ଲାଦିଆଇସିବେ । କାଇକେବଇଲେ, ତମେ ବଦିସତ୍ତବକୃତାମନର ମସନେ

ସମାଦି ତିଆର କରିଛେଇପା, ମାତର ତମର ଆନିଦାଦିମନ୍ ସେମନ୍କେ
ମରାଇରଇଲାଇ । ୪୮ ତେବେ ତମର ଆନିଦାଦିମନ୍ର ଦରମ୍ କରମ୍
ବିସରଗ ତମେ ପାକି ଆଚାୟ । ଆରି ସେଠା ମାନ୍ଦିଲାସ୍ତନି କାରକେବଇଲେ
ସେମନ୍ ସିନା ବବିସତ୍ତବକ୍ରତାମନ୍କେ ମରାଇରଇଲାଇ, ମାତର ତମେ
ସେମନ୍ର ସମାଦିର କାମ ତିଆର କଲାସ୍ତନି । ୪୯ ତେବେ ପରମୋସର
ମିଥା ନିଜର ବୁଦ୍ଧିରେ କଇଲାଆଚେ, ମୁଖ ବବିସତ୍ତବକ୍ରତାମନ୍କେ ଆରି
କବର ନେଉମନ୍କେ ସେମନ୍ର ଲଗେ ପାଟାଇବି । ସେମନ୍ର ବିଦ୍ରରେ
କେତେଲକ୍କେ ସେମନ୍ ମରାଇବାଇ ଆରି କେତେଲକ୍କେ ନିନ୍ଦାକରି କସ୍ତ
ଦେବାଇ । ୫୦ ସେଠାରୂପାଇ ଜଗତ ତିଆରିଅଇଲାଟାନେଅନି, ଏବଳର
ବେଳେଅନି ଆରାମ୍ କରି ବର୍କିଆର ପ ଜିକରିଯୁର ଜାକ, ଜାକେ କି ତମେ
ମନ୍ତ୍ରର ଆରି ବେଦିର ମଜାଇ ମରାଇରଇଲା ଜେଡ଼କି ବବିସତ୍ତବକ୍ରତାମନ୍କେ
ମରାଇଆଚାୟ ସେ ସବୁ ଡଣ୍ଡୁ ଏ ଆଜିକାଲିର ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଇବାର ଆଚେ
। ୫୧ ସେ ସବୁର ମୁଲିଆ, ଏବର ଲକ୍ଷମନ୍ର ଟାନେଅନି ନିଆ ଅଇସି
।” ୫୨ “ଅଇରେ, ଦରମ୍ପୁରୁମନ୍! ତମର ଉପରେ ଗଟେକ୍ ବହୁ ଡଣ୍ଡୁ
ଲାଦିଆଇସିବେ! କାଇକେବଇଲେ, ତମେ ପରମୋସରର ଗିଆନର କାପାର୍
ତାବିଦେଇ ଆଚାୟ । ନିଜେ ପରମୋସରର ଗିଆନ୍ଟାନେ ନ ଜାଇକରି ତେଇ
ଜିବାକେ ମନ୍ଦିଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମିଥା ବାଦାଦେଲାୟ ।” ୫୩ ଆରି ଜିୟୁ
ତେଇଅନି ବାରଗାଲାପତେ, ପାରୁସିମନ୍ ଆରି ସାସ୍ତର ସିକାଉମନ୍ ବେସି
ଡାହସତ୍ତ୍ଵ ଜିୟୁକେ ବିରଦ୍ଧ କରିବାକେ ଆରାମ୍ କଲାଇ । ୫୪ ତାରଟାନେଅନି
ବୁଲ୍ ଦାରିବାକେ କାଇ କାଇ ପରସନ୍ ପାରିବାର ଦାରିଲାଇ ।

୧୭ ଏହକି ବିଦ୍ରରେ ଅଜାର ଅଜାର ଲକ୍ଷ ତୁଳିଅଇକରି, ତାକର ତାକର
ବିଦ୍ରରେ ମାଣ୍ଣାରୁଣ୍ଣା ଅଇଜାଇତେ ରଇଲାଇ, ସେତ୍କିବେଳେ ଜିୟୁ ପରତୁମ୍
ନିଜର ସିସମନ୍କେ କଇବାର ଦାରିଲା, “ପାରୁସିମନ୍ର କମିର ପାରା କପର
ତେଇଅନି ଜାଗରତ୍ ଅଇରୁଆ । ୨ ତାବିଅଇରଇବା ସବୁ ବିସର ଜାନାପଢ଼ି,
ଆରି ଲୁଚିରଇବା ବିସର ସବୁ ଦେକାଅଇସି । ୩ ତେବରୂପାଇ, ତମେମନ୍
ଜନ୍ ଜନ୍ଟା ଆନ୍ତାରେ କଇଆଚାୟ, ସେ ସବୁଜାକ ଉତ୍କଳେ ସୁନ୍ଦବାଇ, ଆରି
ଜନ୍ ଜନ୍ଟା ବିତରିଗରେ, କେ ନ ସୁନ୍ଦତେ କଇଆଚାୟ, ସେଠା ଗରର
ଚାନିଉପୁରେ ଅନି ସୁନାଇଅଇସି ।” ୪ “ମାତର ତମେ ମର ମଇତର, ତମକେ
ମୁଖ କଇଲିନି, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗାଗଦିକେ ମରାଇବାଇ, ମାତର ତାରପତେ

ତମର ଆଦମୀକେ କାଇଟା କରିନାପାରନ୍ତି, ସେମନ୍ତକେ ତରାନାଇ । ୫

ମାତର କାକେ ତରସା, ସେଟା ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଜାନାଇବି, ମରାଇଲାପତେ
ନରକେ ପିଣ୍ଡବାକେ ଜାର ଅଦିକାର ଆଗେ, ତାକେ ତରା, ଉଁ ମୁଲ ତମଙ୍କେ
ପଢ଼ କଇଲିନି, ପରମେସରକେ ତରା । (Geenna g1067) ୬ “ପାଁରଟା ଚେଟିଆ
ଚତର କାର ଅଳ୍ପ ତାହୁକେ ବିକା ନଅଏ କି? ଏଲେ ମିସା ସେମନର
ବିଦରେଥିନି ଗଟେକ୍କେ ମିସା ପରମେସର ନ ପାସରେ । ୭ ମାତର ତମର
ମୁଣ୍ଡର ସବୁ ଚେଣ୍ଟି ମିସା ଏଜା ଅଇଲାଆଗେ । ତରାନାଇ, ତମେମନ୍ କେତେକ
କେତେକ ଚେଟିଆ ଚତର ଟାନେଥିନି ମୁକିଅ ।” ୮ “ଆରି ମୁଲ ତମଙ୍କେ
କଇଲିନି, ଜେ ଜଦି ମକେ ଲକ୍ଷମନର ମୁଆଟେ ନାମ୍ବି ଆରି ବିସବାସ
କରସି, ପରମେସର ପାଟାଇରଇବା ନର୍ପିଲା ମୁଲ ମିସା ପରମେସରର
ଦୁଦମନର ମୁଆଟେ ତାକେ ନାମ୍ବି । ୯ ମାତର ଜେ ଲକ୍ଷମନର ମୁଆଟେ
ମକେ ନ ନାମି, ବିସବାସ ନ କରେ, ତାକେ ପରମେସରର ଦୁଦମନର
ମୁଆଟେ ମୁଲ ଇନ୍ କର୍ବି ।” ୧୦ “ଆରି ଜେ ପରମେସର ପାଟାଇରଇବା
ନର୍ପିଲାର ବିରୁଦ୍ଧେ କଇଲେ, ତାକେ କେମା ଦିଆଅଇସି, ମାତର ଜେ
ସୁକଳ୍ ଆଦମୀର ବିରୁଦ୍ଧେ କଇସି, ତାକେ କେମା ନ ଦିଆଅଏ । ୧୧ “ଆରି
ଜେତେବେଳେ ସେମନ୍ ତମଙ୍କେ ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନର ପାରତନା ଗରେ, ସାପନ୍
କରିବା ଲକ୍ଷମନରଟାନେ କି ବିନ୍ ବିନ୍ ଅଦିକାରି ମନରଟାନେ ବାନ୍ଧିନେଲେ,
ସେଉଁକିବେଳେ କାଇଟାବଳି କଇସା, ସେ ବିସଇ ନେଇକରି ଚିନ୍ତା କରାନାଇ ।
୧୨ କାଇକେବଇଲେ କାଇଟା କଇବାକେ ଅଇସି, ସେବେଳାଇ ସୁକଳ୍ଆଦମ
ତମଙ୍କେ ପିକାଇସି ।” ୧୩ ଲକ୍ଷମନର ଗଅଳି ବିଦରେଥିନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍
ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ, ମର ବାବାର ସିଂପତି ବାଗ୍ବାଟା କରିବାକେ
ମର ବାଇକେ କୁଆ ।” ୧୪ ଏଟା ସୁନି ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ମଇତର,
ତମର ବିତେର ନିଆଇ କରିବାକେ ଆରି ଦନ୍ସିଂପତି ବାଗ୍ବାଟା କରିଦେବାକେ
ମକେ କେ ଅଦିକାର ଦେଲାଆଚେ?” ୧୫ ଆରି ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା,
“ଜାଗରତା, ସବୁରକାମର ଲବ କରିବାଟାନେଥିନି ନିଜେ ନିଜେ ଦୁରେ ରୁଆ ।
କାଇକେବଇଲେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷର ଜିବନଟାନେଥିନି ଦନ୍ସିଂପତି ବହ ବିସଇ
ନଏ ।” ୧୬ ଆରି ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ଗଟେକ୍ ଉଦାଅରନ୍ ଦେଇ କଇଲା,
ଗଟେକ୍ ସାଉକାରକେ ତାର ଜମିଟାନେଥିନି ବେସି ତାସ ପାଇଲା । ୧୭
ସେ ଲକ୍ ମାନେ ମାନେ ବାବନାକରି କଇଲା, “କାଇଟା କର୍ବି? ମର କାଦି

ଆଜି ସଞ୍ଚାଳବାକେ ଜାଗାନାଇ ।” ୧୮ ଆରି ସେ କଇଲା, “ଏହୁରି କରବି,
 ମର କାଦି ସଞ୍ଚାଳବା ଗରର କଟି ବାଞ୍ଚାଇକରି ବଡ଼ ବଡ଼ କରି ତିଆରକରବି
 ଆରି ତେଇ ମର ପବୁ କାଦିକଣ୍ଠୀ ଜାଗରରୁ କରି ସଞ୍ଚାଳବି । ୧୯ ଆରି ମର
 ଜିବନ୍କେ କଇବି, ର ଜିବନ୍, ତରପାଇବଳି ବେସି ବରପର କାଦିକଣ୍ଠୀ ସଞ୍ଚାଳ
 ଅଛଳାଆଏ, ପୁଣ୍ଡି, କାଆ ଆରି ଆରାମସଞ୍ଚ ର ।” ୨୦ ମାତର ପରମେସର
 ତାକେ କଇଲା, “ଏରେ ବକୁଆ ଜଦି ଆଜି ରାତି ପରମେସର ତର ଜିବନ୍
 ମାଞ୍ଚସି ବଇଲେ, ତୁର ତରପାଇ ଜେତକି ସଞ୍ଚାଳଆରୁସ୍, ସେ ପବୁ କାରଟା
 ଅଛସି? ୨୧ ଜେ ନିଜରପାଇ ଦନ୍ ଜତନ୍ କରି ସଞ୍ଚାଳସି, ସେ ପରମେସର
 ମୁଆଟେ ପାଉକାର ନାଁ, ତାରପାଇ ଏହୁରି ଗଢସି ।” ୨୨ ଜିମ୍ବ ନିଜର
 ସିଥମନ୍କେ କଇଲା, “ଏଟାରପାଇ ମୁଇ ତମ୍ବକେ କଇଲିନି, କାଇଟା କାଇକରି
 ଜିବନ୍ ବଂଚାଇ ଆରି ଗାଗଡ଼ପାଇ କାଇଟା ପିନ୍ଧରୁ ବଲି ଚିନ୍ତା କରାନାଇ ।
 ୨୩ କାଇକେବଇଲେ କାଦିଟାନେଅନି ଜିବନ୍ ଆରି ବସ୍ତରଟାନେଅନି ଗାଗଡ଼
 ଆକା ମୁକିଅ । ୨୪ ତତ୍ତଙ୍ମନର ବିସାଇନେଇକରି ବାବିଦେକା, ସେମନ୍
 ନ ବୁନ୍ଦ କି ନ କାଟି, ଆରି ସେମନର ବାଣ୍ଡାରଗ୍ର କି କାଦି ସଞ୍ଚାଳବା
 ଆମାର ଗର ନାଇ । ଅଲଲେ ମିଥା ମାପରୁ ସେମନ୍କେ କାଦି ଜାଗାଇଦେଇସି
 । ତମେ ତତ୍ତଙ୍ମନର ଟାନେଅନି କେତେକ୍ ଅଦିକାରର ଲକ୍ । ୨୫ ତମର
 ବିତ୍ତରେ ଏହୁରିଲକ୍ ନ ରଥି, ଜେ କି ଚିନ୍ତାକରି ତାର କଣ୍ଠେକ୍ ମିଥା ଆଇସ
 ବତାଇ ପାରସି । ୨୬ ତେବରପାଇ ତମେମନ୍ ଗଟେକ୍ ପାନ୍ ବିସାଇ ମିଥା
 କରିନାପାରିଲାସନି ବଇଲେ ବଡ଼ ବଡ଼ ବିସାଇ କାଇକେ ଚିନ୍ତା କଲାସନି? ୨୭
 ପୁଲମନର ବିସାଇ ବାବିଦେକା, ସେମନ୍ କେନ୍ତି ପୁଟିଲାଇନି, ସୁତା ନ କାଟି
 କି ଲୁଗା ନ ବୁନ୍ଦ । ଏଲେମିଥା ମୁଇ ତମ୍ବକେ କଇଲିନି, ସବୁରଟାନେଅନି
 ମଆନ୍ ଆରି ଦନ୍ତ ରାଜା ସଲମନ୍ ମିଥା ସେ ପୁଲମନର ବିତ୍ତରେଅନି ଗଟେକ୍
 ପୁଲର ଏଡ଼କି ସଜାଇ ନ ଅଛରଇଲା । ୨୮ ଆଜି ଜନ୍ ଗାସ ପଦାଇ ଆଏ,
 କାଲିକେ ସେଟା ରୁଣ୍ଡାଇ ଜଇ ଲାଗାଇବାଇ । ସେଟାକେ ପରମେସର ଏହୁରି
 ବେସ ଦେଲାନି ବଇଲେ, ଏ ଅଲପ ବିସାଏ କରବା ଲକ୍ମନ୍, ସେ ତମକେ
 ପିନ୍ଧବାକେ କେତେକ୍ ଅଦିକ୍ ଦେଇସି!“ ୨୯ “ଆରି କାଇଟା କାଇଦୁ? ବଲି
 ଚିନ୍ତାକରି ଲାଗିରୁଆନାଇ, ୩୦ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରକେ ନାଜାନଲା
 ଲକ୍ମନ୍ ଏ ସବୁ ବିସାଇ କଜିବୁଲିବାଇ । ମାତର ଏ ସବୁ ବିସାଇ ତମ୍ବକେ
 ଦରକାର, ସେଟା ତମର ବାବା ଜାନିରଇସି । ୩୧ ମୁଇ କଇଲିନି ତମେ

ପରମେସରର ପରମ ରାଜକୁ କଜା, ଆରି ଏ ସବୁ ବିପଲ ସେ ତମ୍ଭେ ଦେଇସି ।” ୩୨ ଏ ଉନୀ ମେଘାରାସି, ତରାନାଇ, କାଇକେବଇଲେ ତମର ବାବା ତମ୍ଭେ ତାର ରାଜକୁ ଦେବାକେ ମନ୍ତ୍ରକଳାଆଚେ । ୩୩ ତମ୍ଭେ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମଟା ଆଚେ, ସେଠା ବିକିଦେଇ ଗରିବମନ୍ତ୍ରକେ ଦାନ୍ କରା । ଜନ୍ମଟା କି କେବେ ନ ପାରେ, ନିଜର ନିଜରପାଇ ଏହ୍ନାରି କାଣା ନ ଅଇବା ଦେସନି ତିଆରକରା । ଜନ୍ମଟାନେ ଚର ନ ଆସେ କି କିତାମନ୍ତ୍ର ମିଥା ନ ନସାଅତ । ସରଗେ ଏହ୍ନାରି ନ ପାରବା ଦନ୍ ପଢ଼ିଲାରୁଆ । ୩୪ କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ମଟାନେ ତମର ଦନ୍, ତେଇସେ ତମର ମନ୍ତ୍ର । ୩୫ “ତମର ଆଟର ତୁଆଳ ବାନ୍ଧିଆଇ ସେବା କରିବାକେ ଜାଗିରୁଆ, ଆରି ବତି ଲାଗ୍ରତେରଥ । ୩୬ ମାପରୁ ବିବା ବଜିଟାନେଅନି ବାଉତ୍ତିଆସି କାପାଟେ ବାଜାର ବାଜାର ଜନ୍ମକମନ୍ତ୍ର ଦାପୁରେ କାପାଟ ଭଗାଡ଼ିବାକେ ଜାଗିରଇବାଇ, ତମେ ସେମନ୍ତପୂରାବା ଅଇରୁଆ । ୩୭ ମାପରୁ ଆସି ଜନ୍ମ ଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍ତ୍ରକେ ଜାଗରତ ରଇବାଟା ଦେକ୍ଷି, ସେମନ୍ତ କେତେ ନିକ କରମର ଲକ୍ । ମୁଲ ତମ୍ଭେ ସତ କଇଲିନି, ସେ ନିଜର ଅଁଶାଇ ତୁଆଳ ବାନ୍ଧିକରି, ସେମନ୍ତକେ କାଇବାକେ ବସାଇ, ତାକରିଲଗେ ଜାଇ ସେବାକର୍ଯ୍ୟ । ୩୮ ଆରି ସେ ଜଦି ମଜାରାତି କି କୁକ୍ତାଡ଼ାତାକେ ମିଥା ଆସି ସେମନ୍ତକେ, ସେନ୍ଦ୍ରାରି ରଇବାଟା ଦେକ୍ଷି, ସେନ୍ଦ୍ରାରଥାଲେ ସେ ଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍ତ୍ର କେତେ ନିକ କରମର ଲକ୍ । ୩୯ ମାତର ଏଟା ଜାନ୍ମରୁଆ, କେତେବେଳେ ଚର ଆଇସି, ଏଟା ଗରର ପାଉକାର ଜେବେ ଜାନ୍ମସି, ସେନ୍ଦ୍ରାରଥାଲେ ସେ ନିଜର ଗରର ପେତି ବାନ୍ଧୁଇବାକେ ନ ଦେଖ । ୪୦ ତମେ ମିଥା ଜାଗରତଅଇ ରୁଆ, କାଇକେବଇଲେ, କେବେ ତମେ ବାବି ନ ରୁଆସ, ସେ ବେଳେ ପରମେସର ପାଟାଇରଇବା ନରପିଲା ମୁଲ ଆଇବି ।” ୪୧ ସେଠାସୁନି ପିତର କଇଲା, “ଏ ମାପରୁ ତମେ ଆମ୍ଭକେସେ କି ସବୁଲକ୍କେ ଏହ୍ନାରି କାତା ଦେକାଇ କଇଲାସନି?” ୪୨ ଜିୟ କଇଲା, “ବିସ୍ବାସେ ରଇବା ଲକ୍ ଆରି ବୁଦିମାନ୍ ଲକ୍ କେ ଆଚତ୍? ତାକେ ସେ ପାଉକାର ଗର ତାଲାଇବା ଦାଇତ୍ ଦେଇସି । ସେ ସମାନ ବେଲାଇ ବିନ୍ ଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍ତ୍ରକେ କାଦି ଜାଗାଇ ଦେଇସି । ୪୩ ପାଉକାର ଆସି, ତାର ନିଜର ଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଏନ୍ଦ୍ରାର କରବାଟା ଦେକ୍ଷି ବଇଲେ ସେ କେତେ ନିକ କରମର ଲକ୍ । ୪୪ ମୁଲ ତମ୍ଭେ ସତ କଇଲିନି, ସେ ତାକେ ନିଜର ସବୁର ଉପରେ ଅଦିକାର ଦେଇସି । ୪୫ ଜଦି ସେ ଦାଙ୍କୁଡ଼ା, ମର ପାଉକାର ଆଇବାଟା ଅଲ୍ୟମ୍ ଅଇସି ବଲି ମନେକରି, ମାତୁଆଳ ଅଇ ବିନ୍

ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନ୍ତକେ ଲାଗମାର କରବାର ଆରାମ କରସି, ୪୭ ସେନ୍ଦ୍ରାରଆଲେ
 ଜନ୍ ଦିନେ ସେ ଜାଗି ନ ରେ, ଆରି ସେ କେତେବେଳେ ଆଇବାଟା ଜାନି
 ନ ରେ, ସେ ସାଉକାର ଆସି ତାକେ ବେଷି ବଢ଼ ତଣ୍ଡୁ ଦେଇପି । ଆରି
 ବିସ୍ଵାସ ନ କରବା ଲକ୍ଷ ସଞ୍ଚ ମିପାଇ ଦେଇପି ।” ୪୭ “ଆରି ଜନ୍ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା
 ନିଜର ସାଉକାରର ମନ୍ ଜାନିକରି ଜାଗରତ ନ ଅଇରେ, କି ସାଉକାରର
 ମନ୍କଲା ଇପାବେ ପାଇଟି ନ କରେ, ତାକେ କରତା ସଞ୍ଚ ଅପରବଲ୍ ମାତ୍ର
 ଅଇପି । ୪୮ ମାତର ଜେ ତାର ମନ୍କଲାଟା ନାଜାନିକରି, ଉଣ୍ଡମିଳିବା
 କାମ କରବାର ଦାର୍ଶି, ତାକେ ଅଲ୍ପ ମାତ୍ର ଅଇପି । ଜନ୍ ଲକ୍ଷକେ ଅଦିକ୍
 ଦିଆଆଇରଇପି, ତାକେ ଅଦିକ୍ ଦାବି କରାଆଇପି । ଆରି ଲକ୍ଷମାନ ତାକେ
 ଜାରିଲଗେ ଅଦିକ୍ ସରପି ଦେଲାଇଆଚଦ, ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଦାବି କରବାଇ
 ।” ୪୯ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଇ ଏ ଦୁନିଆଇ ଜଇ ଲାଗାଇବାର ଆଇଲିଆଚି ।
 ସେଟା ଜଦି ଲାଗବାକେ ଆରାମ ଅଇଲାନି, ସେନ୍ଦ୍ରାରଆଲେ ମୁଇ ମନ୍କଲାଟା
 ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଗାଲାବେ । ୫୦ ମାତର ମାକେ ଆରି ଗଟେକ୍ ହୁବନେ ହୁବନ୍
 ନେବାକେ ପଡ଼ିପି, ଆରି ସେଟା ନ ସାରବାଜାକ, ମର ମନ୍ବିଦରେ କେନ୍ତି
 କସଟ ଲାଗିଲାନି । ୫୧ ଜଗତେ ସାନ୍ତି ଦେବାକେ ଆସିଆଚେ ବଲି ତମେ
 କାର ମକେ ବାବିଲାସନି କି? ନାଇ ମୁଇ ସାନ୍ତି ଆନବାକେ ନାଇ, ମାତର
 ବିଚାରନା କରବାକେ ଆସିଆଚି । ୫୨ ଏବେଅନି ଗଟେକ୍ ଗରେ ପାଁର ଲକ୍
 ରଇଲେ, ଦୁଇଲକର ବିରୁଦେ ତିନ୍ମଳକ୍ ଆରି ତିନ୍ମଳକର ବିତ୍ତରେ ଦୁଇ ଲକ୍
 ବାଗ ଅଇବାଇ । ୫୩ ପଥେର ବିରୁଦେ ବାବା, ବାବାର ବିରୁଦେ ପଥ, ଜିଇର
 ବିରୁଦେ ମା, ମାଆର ବିରୁଦେ ଜିଇ, ବୁଆରିର ବିରୁଦେ ସାତରି, ସାତରିର
 ବିରୁଦେ ବୁଆରି ବିନେ ଅଇବାଇ ।” ୫୪ ଆରି ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କଇଲା,
 “ବୁଡ଼ତି ଦିଗେ ବାଦଲ ଚଗବାଟା ଦେକ୍ଖେ, ପାନି ଆଇପିବେ ବଲି କଇସା
 । ଆରି ସେନ୍ଦ୍ରାରି ସେ ଅଇପି । ୫୫ ଆରି ଦକିଣିଦିଗ୍ ବାଟେଅନି ପବନ୍
 ମାରବାଟା ଜାନିଲେ କାରା ଅଇପି ବଲି କଇସା । ଆରି ସେଟା ସେନ୍ଦ୍ରାରି
 ଅଇପି । ୫୬ ଏ କୁଟିଆଲମନ, ତମେ ଜଗତର ଆରି ସରଗର କାତା ଜାନି
 ପାଶ କେନ୍ତି ଅଇପି ବଲି ଆଗତୁ କଇଲାସନି, ମାତର ଏବେ କାଇଟା ଗର୍ପି,
 ସେଟା କାଇକେ ନାଜାନିଲାସନି?” ୫୭ “ଆରି ନିଜେ ନିଜେ କାଇକେ ଟିକ୍
 ବିଚାର କରାସ ନାଇ? ୫୮ ଜଦି ତମର ବିରଦିସଞ୍ଚ ବିଚାରକାରିଆରିଲଗେ
 ଗାଲାସନି, ମଜାବାଟେ ତାରସଞ୍ଚ ବୁଜାମାନା ଅଇବାକେ ଚେଷ୍ଟା କରା ।

ନଇଲେ କେଡ଼େବେଳେ ସେ ତମଙ୍କେ ବିଚାରକାରିଆର ଟାନେ ଜିକିନେଇପି,
ବିଚାରକାରିଆ ସନିଆମନର ଆତେ ସରପିଦେଇସି, ସନିଆମନ ତମଙ୍କେ ବନ୍ତି
ଗରେ ନେଇ ପୁରାଇଦେବାଇ ।” ୫୯ ମୁଲୁ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, “କେତ୍ରିକଲେ
ମିଥା ସବୁ ତାବୁ ନ ସୁଜ୍ଜବାଜାକ ସେ ଜାଗାଇଥାନି ବାରଇ ଆସିନାପାରାସ୍ ।”

୧୦ ଗାଲିଲିଅନି କେତେ ଲକ୍ଷ ଆସି ପାରତନା ଗରେ ବଲି
ଦେଇତେରଇଲାବେଳେ ପିଲାତ୍ ତାର ସଇନମନ୍ଦକେ ପାଠାଇ ଗାଲିଲିଅ
ମନ୍ଦକେ ମରାଇଲା । ତେଇ ମଲାଲକର ବନି ପୁଜ୍ଜଲା ପସୁର ବନି ସଞ୍ଚ୍ଚ
ମିଥଲା । ଏ ବିପଇ କେତେକ୍ ଆସି ଜିପୁକେ ଜାନାଇଲାଇ । ୨ ତେଇ ଜିପୁ
ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଏ ସବୁ କସ୍ତ ପାଇବାକେ, ଏ ଗାଲିଲିୟମନ୍ ବିନ ସବୁ
ଗାଲିଲିୟମନର ଟାନେଅନି ଅଦିକ୍ ପାପ କଲାଇ ଆଚତ୍ ବଲି ବାଦଲାସ୍ତନି
କି? ୩ ମୁଲୁ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ଜେଡ଼େବେଳେ ଜାକ ପାପେଅନି ମନ୍ ନ
ବାଦଲାଆସ୍, ତମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ସେନ୍ଦ୍ରାର କୁରୁପନାସ୍ ଅଇଜାଇସା । ୪ ନଇଲେ
ସିଲାଥେଇ ରଇଲା ଜନ୍ ଅହର ଲକର ଉପରେ ବଢ଼ ଗର ଅହର ମରିଜାଇ
ରଇଲା, ସେମନ୍ ତେବେ? ତମେ ସେମନ୍ଦକେ ଜିରୁସାଲାମର ବିନ୍ ଲକମନର
ଟାନେଅନି ଅଦିକ୍ ପାପ କଲାଇ ଆଚତ୍ ବଲି ବାଦଲାସ୍ତନି କି? ୪ ନାଇ, ମୁଲୁ
ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ପାପେଅନି ମନ୍ ନ ବାଦଲାଇଲେ ତମେସବୁ ଲକ୍ ସେନ୍ଦ୍ରି
କୁରୁପନାସ୍ ଅଇଜାଇସା ।” ୫ ଆରି ଜିପୁ ଏ କାତାନି କଇଲା, ଗଟେକ୍ ଲକର
ଅଛୁର ବାତେ ଗଟେକ୍ ତୁମରି ଗର ରପିରଇଲା । ସେ ସାଉକାର ଆସି ତେଇ
ପଲ୍ କରୁଲା, ମାତର ମିଳେନାଇ । ୬ ସେଟାରପାଇ ସାଉକାର ଅଛୁର ବାତର
ଜାଗୁଆଲ୍କେ କଇଲା, “ଦେକା, ଏଟା ତିନ୍ ବରସ୍ ଅଇଲା ମୁଲୁ ଆସି ଏ
ତୁମରି ଗତେ ପଲ୍ କରୁଲିନି ମାତର ମିଳାଇ ନାଇ, ଏଟା କାଟି ପାକା । ଏଟା
କାଇକେ ବେକାର ମାଟିକେ ମିଥା କାରାପ୍ କରୁଥି? ” ୮ ମାତର ଜାଗୁଆଲ୍
ସାଉକାରକେ କଇଲା, “ସାଉକାର ଏଟାକେ ବରସେକ୍ ମିଥା ତାତିଦେଉଁ, ମୁଲୁ
ଏ ବିତ୍ତରେ ଗତର ତାରିବେହୁତି କୁନିକରି କର ଦେବି, ୯ ତାର ପତେ ଜଦି
ପଲ୍ ଦାରଲେତା ନିକ, ନଇଲେ ତାକେ କାଟି ପାକାଉଁ ।” ୧୦ ତରେକ୍ ଜିପୁ
ବିସରାମବାରେ ଗଟେକ୍ ପାରତନା ଗରେ ସିକିଆ ଦେଇତେରଇଲା । ୧୧
ତେଇ ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ରଇଲା । ତାକେ ତୁମା ଦାରି ଅହର ବରସ୍ ଜାକ କୁବୁତି
ଅଇରଇଲା । ସେ ବିଲକୁଲ୍ ସିଦା ଅଇ ଲଣ୍ଠି ନାପାରତେ ରଇଲା । ୧୨ ଜିପୁ
ତାକେ ଦେକି ଲଗେ ତାକି କଇଲା, “ଏ ନିର୍ମି ତକେ ମୁଲୁ, ଏ କୁବୁତି ରଗେଅନି

ନିକ କଲିନି ।” ୧୩ ଜିସୁ ସେ ମାଇଜିର ଉପରେ ଆଉ ପଡ଼ୁଇଲା । ସେ ମାଇଜି ସେ ଦାୟରେସେ ସଲକ୍ ଅଛ ପରମେସରକେ ମଇମା କରବାର ଲାଗିଲା ।

୧୪ ଜିସୁ ବିସ୍ତରାମଦିନେ ସେ ମାଇଜିକେ ନିକ କଲାଟା ଦେକି ଜିରଦିମନର ପାର୍ତନା ଗରର ମୁକିଆ ବେସି ରିସା ଅଇଗାଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ଲକ୍ଷମନ୍ଦିନେ ନିକ କରବାଟା ଗଟେକ୍ କାମ୍ ବଲି ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ବାବ୍ତେ ରଇଲାଇ । ସେଟାର ପାଇ ପାର୍ତନା ଗରର ମୁକିଆ କଇଲା, “ଗଟେକ୍ ଆଟେ କାମ୍ କରବାକେ ଚଥ ଦିନ ଆତେ, ସେ ଦିନ ମନ୍ଦିନେ ତମେ ନିକ ଅଇବାକେ ଆସା । ମାତର ବିସ୍ତରାମବାରେ ନିକ ଅଇବାକେ କେବେ ମିସା ଆସାନାଇ ।” ୧୫ ମାତର ଜିସୁ ତାକେ ଆରି ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ଦିନେ କଇଲା, “ଏ କୁଟୀଆଲମନ୍! ତମେ ତମର ଗରୁମନ୍ଦିନେ ମୋଳି ପାନି କୁଆଇବାକେ ନିଆସ ନାହିଁ କି? ସେଟା ମିସା ଗଟେକ୍ କାମ୍ପେ ।” ୧୬ “ମୁଇ ତାକେ ନିକ କଲି ଆତି । ଏ ମାଇଜି ଅବ୍ଦରାଆମର କୁଟୁମ୍ବର ଲକ୍ । ସରତାନ୍ ତାକେ ଅଟ୍ର ବରସ ଜାକ ଦାରି ରଇଲା । ସେ ମାଇଜି ବିସ୍ତରାମ ବାରେ ନିକ ଅଇବାଟା ଟିକ୍ ନାଁ କି?” ୧୭ ଜିସୁ କଇଲା କାତା ସୁନି ତାର ବିରଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ଲାଜ୍ ଅଇଲାଇ । ମାତର ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ କରିବା ସବୁ କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ ଦେକି ସାରଦା ଅଇଗାଲାଇ । ୧୮ ତାର ପତେ ଜିସୁ କଇଲା, “ପରମେସରର ରାଇଜ କେନ୍ତାଟା, ଆରି ମୂର କାଇଟା ସତ୍ତ୍ଵ ସେଟା ସମାନ୍ କରିବି? ୧୯ ପରମେସରର ରାଇଜ ଗଟେକ୍ ବଢ଼ ବର ଗଚର ସାନ୍ତା ମୁଣ୍ଡ ପାରା । ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଗଟେକ୍ ସାନ୍ତା ମୁଣ୍ଡ ରପିଦେଲା । ସେ ମୁଣ୍ଡ ତେଇ ଗାଜା ଅଛ ବଢ଼ ଗଢ଼ପାରା ଅଇଲା ଆରି ତତକମନ୍ ଆସି ତାର କେନ୍ତାଇ ଗୁଡ଼ ବାନ୍ତିଲାଇ ।” ୨୦ ଜିସୁ ଆରି କଇଲା, “ପରମେସରର ରାଇଜ କେନ୍ତାଟା ଆରି କାଇଟା ସତ୍ତ୍ଵ ସମାନ୍ କରିଅଇପି?” ୨୧ ସେଟା କମିର ପାରା । ଜନ୍ମଟା କି ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ମାନେକ ଗୁଣ୍ଠାନେ କଣ୍ଠେକ୍ କମିର ପାକାଇ ଚକର୍ତ୍ତା ଆରି ସାରାସାରି ସେ କମିର, ଗୁଲାଇ ଗୁଣ୍ଠ ଆମଟ କରିଦେଲା । ୨୨ ତାର ପତେ ଜିସୁ ତାର ସିସମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିରୁଥାଲମେ ଗାଲାବେଲେ ଗାଉଁମନ୍ଦିନେ ଆରି ଗଡ଼ମନ୍ଦିନେ ପରମେସରର ରାଇଜର ବିସ୍ତର ସିକାଇ ଦେଲା । ୨୩ ସେବେଲେ ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ମାପ୍ରା, ତନା ଲକ୍ଷମନ୍ଦିନେ ପାପେ ଅନି ରକିଆ ପାଇବାଇ କି?” ଜିସୁ ସେମନ୍ଦିନେ କଇଲା,

୨୪ “ଚିପୁଣ୍ଡି ଦୁଆର ବାଟେ ପୁରବାକେ ଚେସଟା କରା । କାଇକେ ବଇଲେ

ବେଷି ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ଚିପୁଣ୍ଡିବାଢ଼ଦେଇ ଜିବାକେ ତେସ୍ଟା କରିବାଇ ମାତ୍ର
 ଜାଇ ନାପାରଦ । ୨୫ ମୁଲ୍ ଗଟେକ ଗରର ସାଉକାର ପାରା । ଜେତେବଲ୍
 ସେ ପାଉକାର କାପାଢ଼ ତାବି ଦେଇସି । ସେହକି ବେଳେ ତମେ ଦୁଆରେ
 ଟିଆ ଅଇ ରଇସା ଆରି କାପାଢ଼ ତକ ତକ କରି ଏ ମାସରୁ ଆମର ପାଇ
 କାପାଢ଼ ଉଗାଡ଼ା! ବଲି ଜୁଆର ବିଆର କରସା । ମାତ୍ର ସେ କାପାଢ଼ ନ
 ଉଗାଡ଼ି ସେମନ୍କେ କଇସି, ‘ତମେ କନ୍ତିଅନି?’ ମୁଲ୍ ତମଙ୍କେ ମୁଲ୍କେ
 ନାଜାନି । ୨୬ ମାତ୍ର ତମେ କଇସା ‘ଏ ମାସରୁ ଆମେ ତମର ସଞ୍ଚ କାଇପିଇ
 ଅଇରଇଲୁ, ତୁଳ ଆମର ଦୁଆର ମନ୍କେ ସିକିଆ ଦେଇତେରଇଲୁସ୍ ବଲି
 କଇସା’ ୨୭ ଆରି ସେ ତମଙ୍କେ କଇସି, ତମେ କନ୍ ଜାଗାର ଲକ୍ଷମନ୍ ମୁଲ୍
 ତମଙ୍କେ ମୁଲ୍କେ ନାଜାନି, ଏ କରାପ୍ କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍, ‘ତମେ ସବୁ ମର
 ମୁଆଟେ ଅନି ଉଟି ଜା ।’ ୨୮ ଆରି ସେ ତମଙ୍କେ ପାଗାଇଦେବା ଜାଗାଇଅନି
 ଅବରାଆମ୍ ଇଥାକ, ଜାକୁବ, ଆରି ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆସି ରଇଲା
 ବବିସତ ବକ୍ତାମନ୍ ରଇବାଟା ଦେକ୍ଷା । ମାତ୍ର ପରମେସର ତାର ରାଇଜେ
 ତମଙ୍କେ ଜାଗା ନ ଦେଖ । ଜେତେବଲ୍ ଏଟା ଅଇସି, ସେ ବେଳା ସେବା ଦେକି,
 ତମେ କାଇକାଇ କାରାପ୍ କାମମନ୍ କରି ରଇଲାସ୍ ସେବା ସବୁ ଏତାଇ କରି
 ମାରିଚିପିଅଇ କାନ୍ଦୁସା ଆରି ଦାଢ଼ ମୁଣ୍ଡ କାଢ଼ି ଅଇସା । ୨୯ ଆରି ଜିପଦି
 ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ଦୁନିଆର ସବୁ କନ୍ଦିବିକନ୍ତି ଅନି ଆସି ପରମେସରର
 ରାଇଜେ କାଇବାକେ ବସିବାଇ । ୩୦ ଆରି ଦେକା, ପାରାସାରି ରଇଲା
 ଲକ୍ ଆଗତୁ ଅଇବାଇ ଆରି ଆଗତୁ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ପଚେ ଅଇଜିବାଇ
 ।” ୩୧ ସେହକିବେଳେ କେତେଟା ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ ଆସି
 କଇଲାଇ, “ତମେ ଏ ଜାଗା ଚାତି ଉଟି ଜା, କାଇକେ ବଇଲେ ଏରଦ୍ ତମଙ୍କେ
 ମରାଇବାକେ ମନ୍ କଲାନି ।” ୩୨ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ ଜାଇ ସେ
 କଳିଆପାରା ଲକ୍କେ କୁଆ, ଦେକ୍ ଆଜି ଆରି କାଲି ମୁଲ୍ ତୁମା ଚାଡ଼ାଇଲିନି
 ଆରି ନିକ କଳିନି । ଆରି ପରଦିନଙ୍କେ ମୁଲ୍ ମର କାବା ଅଇଜିବା କାମକଳିନି ।
 ପରମେସରର ଜଜନାଇ ରଇଲା ବେଳା କେବା ଆଗତୁ, ମୁଲ୍ ଏହି କାମ କରି
 ପାରାଇବି । ୩୩ କାଇଟା ମିସା ଅ, ମୁଲ୍ ଆଜି, କାଲିକେ ଆରି ପରଦିନଙ୍କେ
 ଜାଇତେ ରଇବାର ଆଚେ, କାଇକେ ବଇଲେ ପରମେସରର ଟାନେଅନି
 ଆଇଲା ସବୁ ବବିସତ ବକ୍ତାମନ୍କେ ଜିରୁସାଲମେସେ ମରାଇଅଚତ୍ର ।”
 ୩୪ ଜିସୁ କଇଲା, “ଏ ଜିରୁସାଲମର ଲକ୍ଷମନ୍! ପରମେସର ତମରଟାନେ

ଜେଡ଼କି ପାଟାଇରଇଲା ବଦିପତ୍ରବକ୍ତାମନ୍ତକେ ମାରି ମରାଇଲାସ୍ଥି ଆରି
ଯେମନ୍ତକେ ତରକେ ତର ପାକୁନା ମାରି ମରାଇଲାସ୍ଥି । ତେବେ ତମରପାଇ
ମର ଲଗେ ଗଟେକ୍ କାତା ଆଚେ । ମାର କୁକୁତା ଜେନ୍ତି ତାର ଟିଆମନ୍ତକେ
ଦେନା ତଳେ ରୁଣ୍ଧାଇସି, ମୁଲ ସେନ୍ତି କେତେ ତର ତମେକ ରକିଆ କରିବାକେ
ମନ୍ କଲି । ମାତର ସେନ୍ତି କରିବାକେ ତମେ ନ ଦିଆସ୍ଥି । ୩୫ ଦେକା, ତମର
ମନ୍ତ୍ରିର ତାତିଦେଇ ଆଚତ । ସେଟାର ପାଇ ପରମେସର ଏବେ ତମଙ୍କେ
'ପାରତନା ଗର ଆରି ତମର ଗର ନିଜେ ରକିଆ କରା' ବଲି ତାତି ଦେଲାଆଚେ
। ମୁଲ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ପରମେସର ଜନ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆସିରିବାର କରି ଆମର
ଲଗେ ପାଟାଇଲାଆଚେ ବଲି ମର ବିସର ନେଇ, ତମେ ନ କଇବାଜାକ ମାକେ
ଦେକିନାପାରାସ୍ଥ ।"

୧୪ ତରେକ ଜିସୁ ବିସ୍ରାମବାରେ ବଜି କାଇବାକେ ଗଟେକ୍ ପାରୁସି
ନେତାର ଗରେ ଗାଲା । ଆରି ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କାଇଆଲେ ବୁଲ୍ ଦାରିବାକେ
ଆଁକିମରାଇ ଦେକ୍ତେ ରଇଲାଇ । ୨ ତେଇ ଜିସୁ ତାର ମୁଆଟେ ଗଟେକ୍
ପୁଲାରଗ ଅଇରଇଲା ଲକ୍ଷକେ ଦେକଲା । ୩ ତାର ପତେ ଜିସୁ ସେ ପାରୁସି
ଆରି ମୟାର ନିୟମ ସିକାଇଦେବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପାତାଇଲା । "ମୟାର
ନିୟମ ଉପାବେ ବିସ୍ରାମବାରେ ଗଟେକ୍ ରଗ ଅଇଲା ଲକ୍ଷକେ ନିକ କରିବା
ବିଦି ଆଚେ କି ନାହିଁ?" ୪ ମାତର ସେମନ୍ କାଇଟାବଲି ମିଥା ନ କଇ
ତୁପ୍ତାପ ଅଇ ରଇଲାଇ । ସେଟାର ପାଇ ଜିସୁ ସେ ରଗିକେ ଚିଇଲା ଆରି
ନିକ କରି ପାଟାଇ ଦେଲା । ୫ ତାର ପତେ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ ପାତାଇଲା,
"ବିସ୍ରାମବାରେ ତମର ବିଦ୍ରଗେଥାନି ଗଟେକ୍ କାରାଲୋଲେ ନିଜର ପିଲା
ନଇଲେ ଗଟେକ୍ ଗାରୁ କୁଇସାଲେ ଅଧରି ରଇଲେ ତାକେ ଦାପରେ ଜିକି ନ
ଆମାସ କି?" ୬ ଏତର ମିଥା ସେମନ୍ ଏ କାତାର ଉତ୍ତର ଦେଇ ନାପାରିଲାଇ
। ୭ ଆରି ତେଇ କାଇବାର ଆସି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ନିଜର ପାଇ
ମୁକିଅ ଜାଗା ବାଟି ରଇଲାଇ । ସେଠା ଜିସୁ ଦେକି କରି ସେମନ୍ତକେ ଏ
ଉଦାଅରନ୍ ଦେଇ କଇଲା, ୮ "ଜେତେବେଳା ତମଙ୍କେ କାରାଲୋଲେ ବିବାଗରେ
ଜିବାକେ ତାକିବାଇ, ସେବେଳା ମୁକିଅ ଲକ୍ଷମନ୍ ବସ୍ତବା ଜାଗାଇ ଜାଇ
ବସାନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ ତମରତେଇଥାନି ବଡ଼ ଲକ୍ଷକେ ମିଥା
ବିବାଟାନେ ଜିବାକେ ତାକି ରଇବାଇ । ୯ କେ ତମଙ୍କେ ଆରି ବଡ଼ ଲକ୍ଷକେ
ତାକୁଲା ଆଚେ ସେ ଆସିକରି ତମଙ୍କେ କଇସି, 'ଆକେ ଏ ନିକ ଜାଗା ଦେସ୍'

ବଲି । ତେଣ ତମେ ଉଚି ମୁକିଆ ନଇଲା ଜାଗାଇ ଜାଇ ବସ୍ତବାରୁ ଆଚେ
 । ସେବେଳାଇ ତମଙ୍କେ ବେସି ଲାଜୁ ଲାଗୁସି । ୧୦ ମାତ୍ରର ଜେତେବଲ୍
 ତମଙ୍କେ ଡାକ୍ବାଇ, ସେହକିବେଳେ ତମେ ଜାଇ ମୁକିଆ ନଇଲା ଜାଗାଇ
 ବସା । ସେବେଲା ତକେ ଡାକ୍ଲା ଲକ୍ଷ ଆସି କଇସି, ‘ଏ ମଇତର ତୁଲ
 କାଇକେ ଇତି ବସିଆରୁସ? ଆଉ ଏ ନିମାନ୍ ଜାଗାଇ ବସ’ । ସେବେଲା
 ତମର ସଞ୍ଚ ବସିଲା ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ମୁଆଟେଅନି ଡାକିନେଇ ନିକ ଜାଗାଇ
 ବସାଇ ଦେଇସି । ଆରି ସବୁ ଲକ୍ଷର ମୁଆଟେ ତମେ ସନମାନ ପାଇସା । ୧୧
 କେ ନିଜକେ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ ବଲି ବାଦିଲାନି ତାକେ ପରମୋସର ସାନ୍ କରାଇସି
 ଆରି କେ ନିଜକେ ସାନ୍ ଲକ୍ଷ ବଲି ବାଦିଯି ତାକେ ପରମୋସର ବଡ଼ କରାଇସି
 ।” ବଲି କଇଲା । ୧୨ ତାରପତେ ଜିସୁ ବଜିତେଇ ଡାକ୍ଲା ଲକ୍ଷକେ କଇଲା,
 “ତୁଲ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ବଜିତେଇ ଡାକ୍ବା ବେଲାଇ ତର ମଇତରମନଙ୍କେ,
 ବାଇମନଙ୍କେ, ନିଜର ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଆରି ସାଉକାର ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଡାକ୍ ନାଇ ।
 କାଇକେବଲେ ସେମନ୍ କେତେବଲ୍ ମିସା ତକେ ଡାକିକରି ତୁଲ ଦେଲାପାରା
 ବଜି ବାଉଡାଇ ଦେଇପାରତ । ୧୩ ତେବେ ତୁଲ ବଜି କଲେ ଗରିବ୍, କାଣ୍ଠା,
 ଚଟା ଆରି ଚେରେଢୁରି ଏନ୍ତାରି ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଡାକି ଦେସ । ୧୪ ସେନ୍ତି
 କଲେ ପରମୋସର ତକେ ଆସିରବାଦ୍ କରସି । କାଇକେ ବଲେଇ ଏନ୍ତାରି
 ଲକ୍ଷମନ ତୁଲ ଦେଲା ବଜି ବାଉଡାଇ ଦେଇ ନାପାରତ । ପରମୋସର ଦରମ୍
 ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ମଲାଟାନେଅନି ଡଟାଇଲା ବେଳେ ତକେ ପୁରୁସ୍କାର ମିଳ୍ସି
 ।” ୧୫ ଜିସୁ କଇଲା ବିସଇ ସୁନିକରି ଡାର ସଞ୍ଚ ବଜିତେଇ କାଇବାକେ
 ବସି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ କଇଲା, “କେ କେ
 ପରମୋସରର ରାଇଜେ ତାର ସଞ୍ଚ ବଜି କାଇବାକେ ବସ୍ତବାଇ, ସେଠା
 ତାକର ପାଇ ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ଆସିରବାଦ୍ ।” ୧୬ ଜିସୁ ସେ ଲକ୍ଷକେ କଇଲା,
 “ତରେକ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ବେସି ବଡ଼ ବଜି କଲା ।” ସେ ବଜିତେଇ ବେସି
 ଗତିଆମନଙ୍କେ ଡାକି ରଇଲା । ୧୭ ଆରି ରାନ୍ଧବାଟା ଟିକ୍ ଅଇଲା ପତେ
 ସାଉକାର ତାର ଗତିଦାଢ଼ିତାକେ ଡାକି କଇଲା, “ମୁଇ ବଜିର ପାଇ ଡାକଲା
 ଲକ୍ଷକେ ଜାଇ କଅ, କାଇବାଟା ଅଇଗାଲାବେ କାଇବାକେ ଆସତ ।” ୧୮
 ମାତ୍ର ଲକ୍ଷମନ ଗଟେକ୍ ରକାମ୍ କଇଲାଇ, “ମାକେ କାମ ଆଚେ, ନ ଆସୁ”
 ବଲି । ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ କଇଲା “ମୁଇ ନୁଆ ବେଡା ଗୋନ୍ମି ଆତି ସେ ବେଡା
 ଦେକବାକେ ଜିବି । ଆସି ନାପାରି, ଦୟାକରି ତର ସାଉକାରକେ ଅଲପ୍

କଇଦେସ୍ ।” ୧୯ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ କଇଲା, “ମୁଇ ପାଁରମୁଣ୍ଡ ଗରୁ ଗୋନ୍ତି
ଆଚି, ଗରୁମନ୍ତକେ କପିକରି ଦେକ୍ବାକେ ଗାଲିନି । ଆସିନାପାରି ଦୟାକରି
ତର ପାଉକାରକେ ଅଳପ୍ କଇଦେସ୍ ।” ୨୦ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ କଇଲା,
“ମୁଇ ନୁଆରେ ବିବା ଅଳାଚି, ତେବେ ମୁଇ ଆସି ନାପାରି ।” ୨୧ ତାର ପଚେ
ସେ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଆସି ପାଉକାରକେ ଏ ସବୁ କାତା ଜାନାଇଲା । ସେଠା
ସୁନି ସାଉକାର ବେସି ରିପାଆଇଜାଇ ତାକେ କଇଲା, “ଦାପ୍ତରେ ଜାଇକରି
ନଥରେ ଆରି ଗାଉଁ ମନ୍ତକେ ରଇଲା ଗରିବ, କାଣ୍ଟା, ଚଟା, ବଇରା ଆରି
ଚେରେଙ୍କୁରିମନ୍ତକେ ଇତି ଡାକି ଆନ୍ ।” ୨୨ ସେ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଜାଇକରି
ସାଉକାର କଇଲାପାରା ଲକ୍ମନ୍ତକେ ଆନିଲା । ତାର ପଚେ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ତାର
ସାଉକାରକେ କଇଲା, “ଏ ସାଉକାର ତୁଇ କଇଲା ଇପାବେ ମୁଇ ଡାକିଆନ୍ତି
। ଏଲେ ମିୟା ଆରି କେତେ ଲକ୍ଷ ପାଇ ଜାଗା ଆଚେ ।” ୨୩ ଆରି ସାଉକାର
ସେ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାକେ କଇଲା, “ଗତର ସତକ୍ ପାଲି ରଇଲା ଲକ୍ମନ୍ତକେ
ଆରି ଗାଁଁ ରଇଲା ଗରିବ ଲକ୍ମନ୍ତକେ ଜାଇକରି ଡାକିଆନ୍ । ମର ଗରେ
ଲକ୍ ପୁରୁନ୍ ଅଥବା ବଲି ମୁଇ ମନ୍ କଲିନି ।” ୨୪ ତାରପଚେ ଜିସୁ କଇଲା,
“ମୁଇ ଜନ୍ ଲକ୍ମନ୍ତକେ ପରତୁମ୍ ଡାକିରଇଲି, ସେମନ୍ କଣ୍ଠେକ୍ ମିୟା ଚାକି
ନାପାରଦ ।” ୨୫ ତରେକ୍ ବେସି ଲକ୍ମନ୍ ଜିସୁର ସଞ୍ଚ ଜାଇତେ ରଇଲାଇ ।
ଆରି ସେ ପଢିବାଟେ ବୁଲିକରି ସେମନ୍ତକେ କଇଲା । ୨୬ “ଜେ ମର ଲଗେ
ଆସିକରି ନିଜର ବାବା, ମାଆ, ମାଉଜି ପିଲା, ବାଇ ବଇନି ଆରି ନିଜକେ
ମର୍ତ୍ତେଇଅନି ଅଦିକ୍ ଆଲାଦ୍ କର୍ଯ୍ୟ, ସେ ମର ସିସ୍ ଅଇନାପାରେ । ୨୭
ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମର ପଚେ ପଚେ ଇଣ୍ଟବାରାଇଲେ, ତାକେ ଦିଆଆଇଲା କୁରୁସ୍
ବଇକରି ନ ଇଣ୍ଟେ ବଇଲେ, ସେ କେବେ ମର ସିସ୍ ଅଇନାପାରେ । ୨୮
ତମେ ଜଦି ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ଗର ବାନ୍ତବାକେ ମନ୍ କଲାସନ୍ତି ବଇଲେ, ବାନ୍ତବା
ଆଗତୁ କେତେକ୍ କରତ ଅଇସି ସେଠା ବସି କରି ଇପାବ କରସା । ଆରି ସେ
ଗରର ସବୁ କାମ୍ କରିପାରାଇବାକେ ତମର ଲଗେ ସେତ୍କି ତାବୁ ଆଚେକି
ନାଇ ବଲି ଇପାବ କରିଦେବକସା । ୨୯ ତମେ ଜଦି ଇପାବ କରି ନ ଦେବକେ
ଗର କାମ୍ ଆରାମ୍ କରି ସାରାଇ ନାପାରାସ୍ । ସେ କାମ୍ କରି ନ ସାରାଇଲେ
ତମକେ ଦେବକବା ଲକ୍ମନ୍ ଆସିକରି ଲାଜୁକରି ଦେବାଇ । ୩୦ ସେମନ୍
କଇବାଇ, ଏ ଲକ୍ ବଡ଼ଟା ଗର ବାନ୍ତବାର ଆରାମ୍ କଲା, ମାତର ସାରାଇବାର
ନାପାରଲା ।” ୩୧ ଆରି ଜିସୁ କଇଲା, “ଗଟେକ୍ ରାଜା ଦସଅଜାର ସନିଆ

ଦାରି, କତେଅଜାର ସନିଆ ରଇଲା ରାଜାପଣ୍ଡି ଜୁଇଦୁ କରିବାର ଆଇଲେ,
ପରତୁମୁ ତାର ସନିଆମନ୍ ସନ୍ତୁ ବସିକରି ତାର ଦସଥାଜାର ସନିଆମନ୍ ସନ୍ତୁ
ଜୁଇଦୁ କଲେ ଜିତି ଅଇସି କି ନାଇ ବଲି ଜଜନା ନ କରେକି? ୩୭ ଜଦି ସେ
ରାଜା ଜିତି ନାହିଁ ବଲି ବାବ୍ଲେ ସେମନ୍ ଦୁରିକେ ରଇଲା ବେଳେସେ, ଏ ରାଜା
ତାର କେତେଟା ଲକ୍ଷକେ ପାଟାଇ କରି, ଜୁଇଦୁ ନ କରି ପାନ୍ତିର ରାଜିନାମା
କରିବାକେ କଇସି । ୩୯ ତମେମିସା ସେନ୍ତୁରିସେ ମର ସିସ୍ ଅଇବାକେ ମନ୍
କଲେ ତମରତେଇ ରଇଲା ସବୁଟା ଚାତିଦେବାକେ ମନ୍ କରିବାର ଆଗେ ।
ନଇଲେ ତମେ ମର ସିସ୍ ଅଇ ନାପାରାସ୍ ।” ୪୦ “ନୁହ ଗଟେକ୍ ବଢ଼ିଆ
ଦିନ୍ସୁ । ନୁହ ଜଦି ନୁହ ପାରା କରିଆ ନ ଅଇଲେ ସେଟା ଆରିତରେକ୍ କେନ୍ତି
ନୁହପାରା କରିଆଇସି । ୪୧ ସେଟା ମାଟି କି କଢ଼ କରିବାକେ ମିସା କାମେ ନ
ଆସେ । ସେଟା ପିନ୍ଧି ଦେବାରସେ ଅଇସି । ଜାକେ ସୁନ୍ଦରପାରା କାନ୍ ଆଗେ
ସେ ସୁନ ମୁନ ।”

୧୫ ଦିନେକ ଜିସୁ କଇବା କାତା ସୁନ୍ଦରବାକେ ସିସ୍ତୁ ମାନ୍ଦ୍ରବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି
ଏହି ବେସି ପାପିଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ଲଗେ ଆଇତେ ରଇଲାଇ । ୧ ତେଇ ପାରୁସି
ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ନିୟମ୍ ସିକାଇ ଦେବା ଲକ୍ଷମନ୍, ଏଟା ଦେକି ତାର ବିରଦେ
ଏହି କଇବାର ବସ୍ତିଲାଇ । “ଏ ଲକ୍ଷକେ ଦେକା, ସେ ପାପି ଲକ୍ଷମନର ସନ୍ତୁ
ମଇତର ପାରା ଅଇ ତାକର ସନ୍ତୁ ମିସ୍ତେ କାଇଲାନି ।” ୨ ସେଟାର ପାଇ
ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ଏ ଉଦାଅରନ୍ କଇଲା । ୩ “ଜଦି ତମର ବିତ୍ତରେ ଗଟେକ୍
ଲକ୍ଷର ସଏଟା ମୋଣ୍ଡା ରଇସି ଆରି ସେ ବିତ୍ତରେଅନି ଗଟେକ୍ ଆଜିଜାଇସି
ବଇଲେ ତମେ କାଇଟା କରସା? ସେ ନବେ ନଅଟା ମୋଣ୍ଡାମନ୍କେ ରାରତବଲି
ଚାତିଦେଇ, ଆଜିଗାଲା ଗଟେକ୍ ମୋଣ୍ଡା ମିଲିବାଜାକ ନ କଜାସ୍ କି? ୪
ଆରି ଜେତେବଲ୍ ସେ ମୋଣ୍ଡା ମିଲାଇସି, ବେସି ପାରଦା ଅଇ ମୋଣ୍ଡାକେ
କନ୍ତୁ ବରକରି ଗରେ ଦାରିଆଇସା । ୫ ତମେ ଗରେ କେବଳା ପଚେ,
ତମର ମଇତରମନ୍କେ ଆରି ଗର ଲଗର ଲକ୍ଷକେ ଡାକିକରି ‘ମର ସନ୍ତୁ
ପାରଦା କରା, କାଇକେବରଲେ ମର ଆଜିଗାଲା ମୋଣ୍ଡା ମିଲିଲା’ ବଲି କଇସା
। ୬ ସେନ୍ତୁରି ମୁଇ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ‘ଆମେ ପାପି ଲକ୍ଷମନ୍ ନଉଁ’ ବଲି
ବାବ୍ଦରେରବା ନବେ ନଅଟା ଦରମ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ରଇଲେମିସା ଗଟେକ୍ ପାପି
ଲକ୍ଷ ନିଜେ ‘ମୁଇ ଗଟେକ୍ ପାପି’ ବଲି ଏତାଇସି । ପଚେ ମନ୍ଦବାଦିଲାଇ କରି
ପରମେସରର ଲଗେ ଆଇସି । ସେ ନବେ ନଅଟା ଦରମ୍ ଲକ୍ଷମନରତେଇ

ଅନି ଏ ଗଟେକ୍ ଲକର ପାଇ ସରଗେ ଅଦିକ ପାରଦା କରବାଇ ।” ୮ ଏ
 କାତା ସୁନାଇ ଦେବାକେ ଜିସୁ ଆରି ଗଟେକ୍ କାତାନି ସେମନ୍ତକେ କଇଲା,
 “ଜଦି ଗଟେକ୍ ମାଇଜିର ଦସ୍ତା ରୂପାଟାଙ୍ଗୁ ରଇଲା । ତେଇଅନି ଗଟେକ୍
 ଅଦଳି ଆଜିଗାଲେ ସେ କାଇଟା କରୁଥି? ସେ ବଢି ଲାଗାଇ ଗୁଲାଇ ଗର
 ସେଟା ନ ମିଲୁବାଜାକ ବାତାନ୍ ତୁତାନ୍ କରି କଞ୍ଚି । ୯ ଆରି ସେଟା ମିଲୁଲା
 ଦାୟରେ ତାର ମଇତରମନ୍ତକେ ଆରି ଗର ଲଗେ ରଇଲା ଲକମନ୍ତକେ କଇଥି
 ‘ତମେ ମରସଙ୍ଗୁ ପାରଦା କରା, କାଇକେ ବଇଲେ ଆଜିଗାଲା ରୂପାଅଦଳି
 ତାବୁ ମକେ ମିଲୁଲା ଆଚେ’ । ୧୦ ମୁହଁ ତମ୍ଭେ କଇଲିନି, ସେନ୍ତିଷେ ଗଟେକ୍
 ପାପି ଲକ୍ ମାପ୍ରବୁରତେଇ ମନ୍ଦବାଦ୍ଲାଇସି ବଇଲେ, ପରମେସରର ଦୁଃମନ୍
 ବେଦି ପାରଦା କରବାଇ ।” ୧୧ ଏ କାତା ବୁଜାଇ ଦେବାକେ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ
 ଆରି ଗଟେକ୍ କାତାନି କଇଲା । ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ ଦୁଇଟା ପିଲାମନ୍ ରଇଲାଇ
 । ୧୨ ଦିନେକ୍ ପାନ୍ ପଥ ତାର ବାବାକେ କଇଲା, “ଏ ବାବା ତର ଦନ୍
 ମରବାଗେ ଜେଡ଼କି ଅଇଥି, ସେଟା ଏବେ ମକେ ଦେଇପାକା ।” ସେଟାର୍
 ପାଇ ତାର ବାବା ତାର ଦନ୍ ଦୁଇବାଗ୍ କରି ତାର ପିଲାମନ୍ତକେ ଦେଲା ।
 ୧୩ ଅଳପ୍ ଦିନ୍ ଗାଲା ପତେ ଯାନ୍ ପିଲା ତାର ବାଗର ସବୁ ଦନ୍ ବିକିଦେଇ
 ମିଲୁଲା ତାବୁ ଚୁଲିଆଇ ଗଟେକ୍ ଦୁର ଦେଯେ ଉଠିଗାଲା । ଆରି ତାର ସବୁ
 ତାବୁ ନିଜେ ମନ୍ଦକଳା ଲୟାବେ କର୍ତ୍ତ କଲା । ୧୪ ତାରଲଗେ ରଇଲା ସବୁ
 ତାବୁ ପାରାଇଦେଲା । ପତେ ସେ ଦେସର ଗୁଲାଇ ବାଟେ ମର୍ତ୍ତି ଅଇଲା ।
 ଆରି କାଇଟା ମିସା ଗେନି କାଇବାକେ ତାରଲଗେ ତାବୁ ନ ରଇଲା । ୧୫
 ତେବେ ସେ ଗତେ ଗଟେକ୍ ଲକର ଗରେ କୁଳି ମିଲିଥି କାଇକି ବଲି କାମ୍
 କଜବାର ଗାଲା । ସେ ଲକ୍ ତାକେ ଗୁସ୍ତି ତାରାଇବା କାମ୍ ଦେଲା । ୧୬ ଆରି
 ତାକେ ବେସି ବୁକ୍ ଲାଗିତେ ରଇଲା । ତାକେ ଗୁସ୍ତିମନର କାଦି କାଇବାକେ
 ମନ୍ଦଲାଗଲା ମାତର ସେ କାଦି ମିସା ଦେଅତ୍ ନାଇ । ୧୭ ସେବେଲେ ତାକେ
 ତେବେନା ଆଇଲାଜେ ସେ ମନେ ମନେ ଏନ୍ତି ବାବିଲା । ମର ବାବାର ଗରେତା
 କାମ କରବା ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନର କେତେ କାଦି ଉବରି ଗାଲାନି । ମାତର
 ମୁହଁ ଇତି ବୁକେ ମରିଜିବିବେ । ୧୮ ସେଟାରପାଇ ମୁହଁ ଏ ଜାଗା ତାତିକରି
 ମର ବାବାର ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଜିବି । ଆରି ତାକେ କଇବି, “ଏ ବାବା ମୁହଁ
 ପରମେସର ଆରି ତର ବିରଦେ ପାପ କରିଆଛି । ୧୯ ମୁହଁ ଆରି ତର ପିଲା
 ଅଇବାର ଅଦିକାର ନାଇ ଆରି ତର ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନର ବିଦରେ ଗଟେକ୍

ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇ ରଇବି” ବଲି କଇବି । ୨୦ ଆରି ସେ ଜାଗା ଚାତି ବାବାର୍ ଲଗେ ଜିବାକେ ବାରଇଲା । ମାତର ସେ ପିଲା ଦୁରିକେ ରଇଲାବେଳେ ବାବା ତାକେ ଦେବଳା । ତାକେ ଦେବି ଦେବି କଲିକରମ୍ ଅଇ, ତାର୍ ଲଗେ ପାଲାଇ ଆସି ପାଟାଲିକରି ରୂମଳା । ୨୧ ସେ ପିଲା ତାର୍ ବାବାକେ କଇଲା, “ଏ ବାବା ମୁଇ ପରମେସରର ବିରଦେ ଆରି ତର୍ ବିରଦେ ପାପ୍ କଲିଆଠି ସେବାରପାଇ ତର୍ ପିଲା ଅଇବାର ମର ଅଦିକାର ନାଇ ।” ୨୨ ମାତର ତାର୍ ବାବା ନିଜର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ତମେ ଦେବି ଜାଇକରି ସବୁରଟାନେଅନି ନିମାନ୍ ଚକାପଚିଆ ତାକେ ପିନ୍ଧାଇଦିଆସ୍ । ଆରି ତାର୍ ଆଙ୍କୁଟି ମୁନ୍ତି ପିନ୍ଧାଆ । ତାର୍ ଗଢେ ପାଣ୍ଡିଲ ପିନ୍ଧାଇଦିଆସ୍ ।” ୨୩ ଆରି ତାର୍ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଆମାରତେଇ ରଇଲା ସବୁରଟାନେଅନି ଗଟେକ୍ ଗାଗଡ଼ ରଇବା ପସ୍ତୁ ଆନି ମାରା, ଆରି ଆମେ ସାରଦା ଅଇକରି ବଜି କରୁ ।” ୨୪ କାଇକେ ବଇଲେ ମର ପିଲା ମରିଜାଇରଇଲା, ଆରି ଏବେ ଜିବନ୍ ଅଇଲା ଆତେ । ସେ ଆଜିଜାଇ ରଇଲା ଏବେ ମିଲିଲା ଆତେ ।” ସେବାରପାଇ ସେମନ୍ ବଜି କରିବାର ବସ୍ତିଲାଇ । ୨୫ ସେ ବେଲା ତାର୍ ବଡ଼ ପଥ ତାସ୍ତପଦାଇ ରଇଲା । ସେ ବାଉଡ଼ି କରି ଗର୍ ଲଗେ ଆଇବା ବେଲାଇ ବାଜାବାଇଦ୍ କରି ନାହିଁରିଦ୍ କରିବାଟା ସୁନଳା । ୨୬ ସେ ଗଟେକ୍ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାକେ ଡାକିକରି ପାଟାରିଲା, “ଛତି କାଇଟା ଅଇଲାନି?” ୨୭ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ତାକେ କଇଲା, “ତର୍ ବାଇ ଗରେ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲା ଆତେ । ଆରି ତର୍ ବାବା, ତର୍ ବାଇ ଜର୍ଦୁକା ନ ଅଇ ଜିବନ୍ଦାଇ ଆଇଲାକେ ଗଟେକ୍ ଗାଗଡ଼ ପସୁକେ ମାରିଲା ଆତେ ।” ୨୮ ଏ କାତା ପୁନି ବଡ଼ ପଥ ବେଦି ରିସା ଅଇଗାଲା । ସେ ଗର୍ ବିଦରେ ପୁରେ ମିଷା ନାଇ । ମାତର ତାର୍ ବାବା ବଡ଼ ପଥର ଲଗେ ଜାଇ ଗରେ ଜିବାକେ ବୁଜାଇବାର ଦାରିଲା । ୨୯ ମାତର ବଡ଼ ପଥ ତାର୍ ବାବାକେ କଇଲା, “ଦେକ୍, ମୁଇ ଏତେକ୍ ବରସ୍ ଜାକ ଗଟେକ୍ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ପାରା ତର୍ ସେବା କଲିନି ଆରି ତର୍ କାତା ମାନି କରି ରଇଲି । ତୁଳ ମାକେ କାଇଟା ଦେଇଆରୁସ୍? ମର ମଇତରମନର ସଞ୍ଚ ବଜି କରା ବଲି ଗଟେକ୍ ସାନଟା ପସୁ ମିଷା ଦେଉସ ନାଇ । ୩୦ ମାତର ତର୍ ଏ ସାନ ପଥ ସବୁ ଦନ୍ ଦାରିଜାଇ ବେଦିଆମନ୍ଦକେ ଦେଇ ସାରାଇଦେଲା ଆରି ସେ ଗରେ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲାକେ ତୁଳ ତାର୍ ପାଇ ଗଟେକ୍ ଗାଗଡ଼ଟା ପସୁକେ ମାରିଲୁସ୍!” ୩୧ ସେବେଳେ ତାର୍ ବାବା ବଡ଼ ପଥକେ କଇଲା, “ଏ ନୁନା ତୁଳତା ସବୁ ବେଲା ମର ସଞ୍ଚ ରଇଲୁସନି ଆରି

ମର ଜେହକି ଦନ୍ ଆଚେ ସେଠା ସବୁ ତରଟାସେ । ୩୭ ମାତର ତର ବାଲ
ମରିଜାଇରଇଲା । ଏବେ ସେ ଜିବନ୍ ଅଇଆଚେ ସେ ଆଜିଜାଇରଇଲା ମାତର
ଏବେ ମିଳିଲା ଆଚେ । ସେଠାରପାଇ ଆମେ ସାରଦା କରବାର ରଇଲା ।”

୧୭ ଜିସୁ ତାର ସିସମନ୍ତକେ ଗଟେକ୍ କାତାନି ବୁଜାଇ କଇଲା । “ଗଟେକ୍
ସାଉକାର ଲକ୍ ରଇଲା । ତାର ଦନ୍ ଉପାଦକିତାବ କରବାକେ ଗଟେକ୍ ମୁକିଆ
ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ରଇଲା । ଆରି ସେ ସବୁ ଦନ୍ ଏନେତେନେ କରିଦେଲାନି ବଲି
ଗଟେକ୍ ଲକ୍କରତେଇ ଅନି ସାଉକାର ସୁନ୍ଦରିଲା ।” ୭ ସେଠାର ପାଇ ସାଉକାର
ମୁକିଆ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାକେ ତାକି କଇଲା, “ତୁଙ୍କ ଚିକ ସଞ୍ଚ ଉପାଦପତର କରୁସ
ନାର ବଲି ମୁଇ ବେଦି କାତା ସୁନ୍ଦରି । ମର ସବୁ ତାବୁର ଉପାଦ ମାକେ ଦେ
। କାଇକେ ବଇଲେ ତୁଙ୍କ ଆରି ମର ମୁକିଆ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାର କାମେ ନ ରଖସ
।” ୯ ସେବେଲା ସେ ମୁକିଆ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ମାନେ ମାନେ ଏତାଇଲା । ଏବେ ମୁଇ
କାଇଟା କରିବି? ମର ସାଉକାର କାମେ ଅନି ବାରକରିଦେବି ବଲି କଇଲା
ଆଚେ । ମାଟି ମାରବାକେ ମାକେ ବପୁ ନାର ଆରି ବିକ୍ ମାଗ୍ବି ବଇଲେ ମିଥା
ଲାଜ୍ ଲାଗିଲାନି । ୫ ମୁଇ କାଇଟା କରିବାର ଆଚେ ବଲି ଜାନି ଆଛି । ମାକେ
ଏ କାମେଅନି ବାର କରିଦେଲା ପଚେ କାଇଟା କଲେ ଲକ୍ମନର ଗରେ ମାକେ
ତାକି ନିକକରି ଦେକ୍ବାଇ ବଲି ବାବିଲା । ୬ ତେବେ ସେ ମୁକିଆ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା
ତାର ସାଉକାରତେଇଅନି ଉଦାର ନେଲା ସବୁ ଲକ୍କିକେ ତାକିଲା । ପରତୁମ୍
ଗଟେକ୍ ଲକ୍କକେ ତାକି ପାତାରିଲା, “ତୁଙ୍କ ମର ସାଉକାରକେ କେତେକ୍
ଦେବାର ଆଚେ?” ୭ ସେ ଲକ୍ ତାକେ “ସାଧାରଣ ଚିକନ୍ ।” ବଲି କଇଲା ।
ମୁକିଆ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ତାକେ କଇଲା, “ତମେ ଉଦାର ନେଲା ପତିଲଗେ ଉନା
କରି ପଚାସ ଡାବା ବଲି ଲେକିଦେସ୍ ।” ୯ ତାର ପଚେ ସେ ଆରି ଗଟେକ୍
ଲକ୍କକେ ପାତାରିଲା, “ତମେ କେତେକ୍ ଦେବାର ଆଚେ?” ଉଦାର ନେଲା ଲକ୍
କଇଲା, “ଅଜାର ବାସତା ଦାନ୍ ।” ମୁକିଆ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ତାକେ କଇଲା “ତୁଙ୍କ
ଉଦାର ନେଲା ପତିତେଇ ଉନାକରି ଆର ସଥ ବାସତା ବଲି ଲେକିଦେସ୍ ।”
୮ ଏଶାର ପାଇ ସେ ମିରୁଆ ମୁକିଆ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାକେ ତାର ସାଉକାର କଇଲା,
“ତୁଙ୍କ ବେଦି ଚାଲାକି ଅଇକରି ଏନ୍ତି କାମ୍ କରିଆବୁସ୍ । କାଇକେ ବଇଲେ
ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ମନ ନିଜର କାମ କରବାକେ ପରମେସରର ଲକ୍ମନର
ଟାନେଅନି ଅଦିକ ଚାଲାକି ।” (ଅଂଶ ୫୧୬୫) ୯ ଆରି ଜିସୁ କଇଲା, “ସେଠାର
ପାଇ ମୁଇ ତମକେ କଇଲିନି, ଲକ୍ମନକେ ଏ ଦୁନିଆର ବନ୍ ଦେଇ କରି

ନିଜର ନିଜର ପାଇ ମରତର କରା । ସେହୁରି କଲେ ଜେତେବଳ୍କ ତମର
ଦୁନିଆର ଦନ୍ତ ସାରିଜାଇସି, ପରମେସର ତମଙ୍କେ କାଲକାଳ ଜୁଗଜୁଗ ରଇବା
ଗରେ ତାକି ନେଇଥି । (aionios g166) ୧୦ କେ ସାନ୍ ବିସଇ ସହସ୍ର କରସି,
ସେ ବଡ଼ ବିସଇ ସହସ୍ର କରସି । ସେହୁରାସେ କେ ସାନ୍ ବିସଇ ନେଇକରି
ପଢ଼ କାମ୍ ନ କରେ ସେ ବଡ଼ ବିସଇତେଇ ମିସା ପଢ଼ କାମ୍ ନ କରେ । ୧୧
ପରମେସର ତମଙ୍କେ ଏ ଦୁନିଆର ଦେଲା ତାବୁ ଆରି ଦନର ବିସଇ ସତରେ
ନ କରାସ୍ ବଇଲେ ସରଗର ଦନ୍ ତମଙ୍କେ ମିଳିବାକେ ନ ଦେଖ । ୧୨ ତମେ
ବିନ୍ ଲକ୍ଷମାନର ଦନ୍ ସତରାବେ ନ ସଞ୍ଚାରିଲେ ନିଜର ଦନ୍ କେ ତମଙ୍କେ
ଦେଇଥି? ୧୩ ଗଟେକ୍ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଦୁଇଟା ପାଉକାରର ଦାଇତ୍ ସମାନ୍
ବାବେ କରିନାପାରେ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଗଟେକ୍ ପାଉକାରକେ ଆଲାଦ୍
କରସି ଆରି ଗଟେକ୍ ପାଉକାରକେ ଶିନ୍ କରସି । ଗଟେକ୍ ପାଉକାରକେ
ନାମ୍ସି ଆରି ଗଟେକ୍କେ ନ ନାମେ । ସେହୁରାସେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଏକାତରେକ୍
ଏ ଦୁନିଆର ଦନ୍ ଆରି ପରମେସରକେ ସମାନ୍ବାବେ ଘେବା କରିନାପାରେ ।”
୧୪ ପାରୁସି ଦଲର ଲକ୍ଷମାନ୍ ଏ ସବୁ କାତା ସୁନି ଜିଷୁକେ ଟାପ୍ରା କଲାଇ,
କାଇକେ ବଇଲେ ତାବୁ ଆକା ସେମନର ଜିବର ଦନ୍ ବଲି ବାବ୍ଦତେ ରଇଲାଇ
। ୧୫ ଜିଷୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ ଲକର ମୁଆଟେ ନିକ ବଲି ଦେକାଇ
ଅଛିଲାସନି । ମାତର ତମର ମନ୍ଦିରରେ କାଇଟା ଆଗେ ସେଠା ପରମେସର
ଜାନିଆଚେ । ଜନ୍ ଦିନ୍ସୁ ଲକମନ୍ ବେସି ମୁଲିଅ ବଲି ବାବ୍ଲାଇନି ସେଠା
ପରମେସର ଦେକବା ଇପାବେ ବେସି ଗିନର ବିସଇ ।” ୧୬ “ଡୁବନ୍ ଦେଉ
ଜଅନ୍ ଆସି ନିକ କାତା କଇବାଟା ଆରାମ୍ କରବା ଜାକ, ମପାର ନିୟମ୍
ଆରି ବଦିସତ୍ତବକ୍ତାମନର କାତା ତମଙ୍କେ କାତାଇ ନେଇତେ ରଇଲା ।
ଜଅନ୍ ଆଇଲା ପତେ, ପରମେସରର ରାଇଜେ ଜିବାକେ ବେସି ଲକମନ୍
ଚେସଟା କଲାଇନି । ୧୭ ସରଗ ଆରି ଦୁନିଆ ନସିଶାଲେ ମିସା ନିୟମେ
ଲେକା ଅଇରଇଲାଟା ଗଟେକ୍ ମିସା ଅଇକର ନ ନସେ ।” ୧୮ “କେମିସା
ନିଜର ମାଇଜିକେ ଚାତି ବିନ୍ଟା ଆନଲେ, ସେ ଦାଙ୍କୁଡ଼ିସଙ୍କୁ ବେସିଆ କାମ୍
କଲା ଲକ୍ ଅଇଜାଇସି । ଆରି କେ, ସେ ଚାତଲା ଦାଙ୍କୁଡ଼ିକେ ବିବା ଅଇସି
ବଇଲେ ସେ ମିସା ଦାଙ୍କୁଡ଼ିସଙ୍କୁ ବେସିଆ କାମ୍ କଲା ଆଚେ ।” ବଲି କଇଲା
। ୧୯ ଜିଷୁ ସେମନକେ ଗଟେକ୍ କାତାନି ବୁଜାଇକରି କଇଲା, “ଗଟେକ୍

ପାଉକାର ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ ଲଚେକ୍ ମଲ୍ଲ ଦେଇ ଗୋନ୍ତା ନିକ ନିକ
 ଚକା ପଚିଆ ପିନ୍ଧୁତେ ରଇଲା । ସେ ସବୁଦିନ ବଜି କରି ନିଜେ ସାରଦା
 ଅଇତେରଇଲା । ୨୦ ତେଇ ଲାଜାର ନାହିଁ ଥର୍କିତ୍ ଲକ୍ଷ ଗଟେକ୍ ରଇଲା
 । ତାର ଗୁଲାଇ ଗାଗଢ଼ ଗାଉ ଅଇରଇଲା । ତାକେ ଆନିକରି ପାଉକାରର
 କାପାତ୍ ଲଗେ ଡୁଲାଇତେ ରଇଲାଇ । ୨୧ ତେଇ ରଇ, ସେ ପାଉକାରର
 ତାଳିଅନି ଅଦରିଲା ସକ୍ତି ବାଢ଼ସିତା ବେଟି କାଇବାକେ ମନ୍ କରତେ ରଇଲା
 । କୁଳୁରମନ୍ ତାର ଗାଗଢ଼ ଗାଉ ଚାଢ଼ତେ ରଇଲାଇ ।” ୨୨ କେତେ ଦିନ୍
 ଗାଲାପତେ ସେ ଥର୍କିତ୍ ଲକ୍ଷ ମରିଗାଲା । ଆରି ପରମେସରର ଦୁଃମନ୍
 ଆସି ତାକେ ସରଗପୁରର ବଜିତେଇ ଅବ୍ରାଆମର ଲଗେ ବସିବାକେ ଦାରି
 ଗାଲାଇ । ଆରି କେତେ ଦିନ୍ ଗାଲାପତେ ସେ ପାଉକାର ମିଥା ମରିଗାଲା ।
 ତାକେ ନେଇ ତପିଦେଲାଇ । ୨୩ ଆରି ସେ ନରକ କୁଣ୍ଡେ ଗାଲା । ତେଇ
 ସେ ବେସି କସ୍ଟ ପାଇବାବେଲା ଉପରେ ସରଗପୁରେ ଦେକ୍ଖିଲେ ଲାଜାର
 ଅବ୍ରାଆମର ଲଗେ ବସି ଆଚେ । (Had̄es g86) ୨୪ ସେ ଆଉଳି ଅଇ
 କଇଲା, “ଏ ବାବା ଅବ୍ରାଆମ, ମକେ ଦୟା କର । ଲାଜାରକେ ମର ଲଗେ
 ପାଠାଇଦେସ୍ । ସେ ଆସିକରି ନିଜର ଆତ୍ମତ୍ତ୍ଵ ସନ୍ତ୍ଵନ୍ ପାନି ଦେଇ, ମର ଜିବ୍
 କାଳର କର । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ଏ ନରକପୁରର ଜଇଲଗେ ବେସି
 କସ୍ଟ ପାଇଲିନି ।” ୨୫ ମାତରି ଅବ୍ରାଆମ କଇଲା, “ବାବୁରେ, ତୁଙ୍କ
 ଜିବନ୍ ରଇଲାବେଲାର କାତା ମନେ ଏତାଇ ଦେକ୍ । ତର ଜିବନେ ସବୁ
 ନିମାନ୍ ବିସଇ ପାଇରଇଲୁସ୍ । ଆରି ଲାଜାର ସବୁ କାରାପ ବିସଇ ପାଇଲା
 । ମାତର ସେ ଏବେ ଏ ଜାଗାଇ ସାରଦାଅଇ ଆଚେ । ଆରି ତୁଙ୍କ ବେସି
 କସ୍ଟ ପାଇଲୁସନି । ୨୬ ଆରି ଗଟେକ୍ ବିସଇ ଅଇଲାନି, ତର ଆମର
 ମଜାଇ ଗଟେକ୍ ବତେଟା ପାଗଢ଼ ଆଚେ । ଇତିର ଲକ୍ଷ ସିତି ଜାଇ ନେହଁ
 ଆରି ସିତିର ଲକ୍ଷ ଇତି ଆସି ନେହଁ” ବଲି କଇଲା । ୨୭ ସେ ବେଲା ସେ
 ପାଉକାର କଇଲା, “ଏ ବାବା ଏହି ବଇଲେ ମୁଇ ତକେ ବାବୁଜିଆ କଲିନି
 ଲାଜାରକେ ଦୟାକରି ମର ବାବାର ଗରେ ପାଠାଇଦେସ୍ । ୨୮ କାଇକେ
 ବଇଲେ ତେଇ ମର ପୀର୍ବଟା ବାଇମନ୍ ଆଚଦ । ଲାଜାର ଜାଇ ସେମନ୍କେ
 ଜାଗରତ କରାଅ । ସେମନ୍ ସେ କାତା ସୁନି ପାପେଅନି ମନ୍ ବାଦଲାଅତ ।
 ସେମନ୍ ମଲେ ମୁଇ ଏବେ ବେସି କସ୍ଟ ପାଇବା ଏ ଜାଗାଇ ନ ଆସନ୍” ବଲି
 କଇଲା । ୨୯ ମାତର ଅବ୍ରାଆମ ତାକେ କଇଲା, “ସେମନ୍ ଜାଗରତ ଅଇ

ରାଜବାକେ ମସାର ନିୟମ ଆରି ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତାମନ୍ କଇଲା କାତା ପବୁ
ତାକର ଲଗେ ଆଚେ । ସେଠା ସେମନ୍ ପଢ଼ିକରି ସିକନ୍ତି ।” ବଲି କଇଲା
। ୩୦ ଆରି ସେ ସାରକାରୁ ଅବରାଆମେକ କଇଲା, “ସେହିକି ନାଁ ବାବା,
ମଲାଟାନେଥନି ଉଚିକରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜାଇ କଇଲେ ସେମନ୍ ବିସବାସ କରି
ପାପେଅନି ମନ୍ ବାରତାଇବାଇ ।” ବଲି କଇଲା । ୩୧ ଅବରାମ୍ ତାକେ
କଇଲା, “ତର ବାଇମନ୍ ମସାର ଆରି ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତାମନ୍ତ କାତା ନ ସୁନ୍ଦର
ବଇଲେ ମଲାଟାନେଥନି ଉଚିକରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜାଇ କଇଲେ ମିଯା ସେମନ୍
ନ ମାନନ୍ତ ।”

୧୭ ଦିନେକ୍ ଜିସୁ ତାର ସିସମନ୍କେ କଇଲା, “ଏ ଦୁନିଆଇ ସବୁ ବେଳା
ଲକମନ୍କେ ପାପ୍ କରାଇବାକେ କାଇଆଲେ ପରିକା ଆଇସି । ମାତର ଜନ୍
ଲକ୍ ଏହି ବିନ୍ ଲକ୍କେ ପାପ୍ କରାଇସି, ସେମନ୍କେ କେତେକ୍ କସଟର ଦସା
ଅଇସି । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ସେମନ୍କେ ବେସି ବଡ଼ ତଣ୍ଡ ଦେଇସି
। ୨ ସେନ୍ଦ୍ରର ଲକ୍, ଦରମ୍ ଲକମନ୍କେ ପାପକରାଇବା ବାଦୁଲେ ଗାଲାଇ
ଗଟେକ୍ ବଡ଼ଟା ଜତା ପାକନା ବାନ୍ଦିକରି ତେଣ୍ଟ ପାନିତେଇ ପିଣ୍ଡି ଦେବାପାରା
ତଣ୍ଡ ତାରପାଇ ନିକ ଅଇତା । ୩ ତେବରପାଇ ତମର ତଳାଚଳିତେଇ
ବେସି ଜାଗରତଥାଇ ରୁଆ । ଜଦି ତମର ବାଇ କି ବଇନି ପାପ୍ କଲେ, ସେଠା
ନିକ କାମ୍ ନାଁ ବଲି ଚିକ୍ କରା । ଆରି ସେ କରିରାଇବା ବୁଲ୍ ଏତାଇ କରି
ମନ୍ ବାଦଲାଇସି ବଇଲେ, ତାକେ କେମା ଦିଆସ । ୪ ଜଦି ସେ ଗଟେକ୍
ଦିନେ ପାଦପାଳି ଜାକ ତମର ବିରଦେ ପାପ୍ କରି, ପରେ ନିଜର ବୁଲ୍ କଲାଟା
ଏତାଇ ମନ୍ ବାଦଲାଇକରି ତମର ତେଇ ଆସି ଜେତେପାଳି କେମା ମାଗଲେ,
ସେହିକିପାଳି ତାକେ କେମା ଦିଆସ ।” ୫ ଆରି ପେରିଦମନ୍ ଜିସୁକେ
କଇଲାଇ, “ଆମର ବିସବାସ ଅଦିକ୍ କରିଦିଆସ ।” ୬ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ
କଇଲା, “ଗଟେକ୍ ସରସ୍ଵ ମୁଣ୍ଡି ପାରା ତମର ବିସବାସ ରଙ୍ଗି ବଇଲେ ତମେ
ବଡ଼ ଗର୍ବକେ ଜିକିଅଇ ସମ୍ଭୂରେ ଜାଇ ରପିଅ ବଲି କଇଲେ ସେ ଗର୍ ତମର
କାତା ମାନ୍ଦସି ।” ୭ “ଜଦି ତୁଲ ଗଟେକ୍ ସାରକାରୁ ଅଇରଙ୍ଗୁ ବଇଲେ ତର
ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା କସବାଟାନେଥନି ନଇଲେ ଗରୁଚାରାଇବାଟାନେଥନି ଆସି ତାର
ନିଜର କାମ୍ ନ ସାରାଇବା ଆଗତୁ ତୁଲ ତାକେ ‘କାଇବାକେ ବସିବେ’, ବଲି
କଇସୁ କି? ନାଇ, ସେହି ନ କରସି । ୮ ମାତର ସେ ନିଜର କାଦି କାଇବା
ଆଗତୁ ତରପାଇ ରାନ୍ତି ନ ଦେବା ଜାକ, ତୁଲ ତାକେ କାଇବାକେ ନ ଦେଉସି

। ५ ଆରି ତୁଲ ସେ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାକେ ‘ପବୁ କାମ୍ କରି ପାରାଇଲୁସି’ ବଲି
 ଦନ୍ତିଆବାଦ ଦେଇସୁ କି? ନାହିଁ ନ ଦେଉସି । ୧୦ ସେନ୍ତାରି ତମଙ୍କେ କଇରଇଲା
 ପବୁ ବିସର କରିପାରାଇଲା ପଚେ ତମେ କଇବାର ଆଚେ । ଆମେ ଅବକା
 ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍ତର, ଆମର ଜେତକି କରିବାର ରଇଲା, ସେହିକିସେ ଆମେ
 କରିଆରୁ ।” ୧୧ ଜିସୁ ତାର ସିସମନର ସଞ୍ଚ ଜିରୁପାଲମେ ଜିବା ବେଳେ
 ସେ ଗାଲିଲି ଆରି ସମିରଣ ଜିଲାର ମଜାଇ କେଢ଼ିଲା । ୧୨ ଆରି ସେ
 ଗାର୍ଜ ବିଦ୍ରରେ ପୁରବା ବେଳେ ବିଦ୍ରର ଅଇରଇଲା ଦସ୍ତା ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ
 ଦୁରିକେଅନି ଦେକ୍ଲାଇ । ସେମନର ନିୟମେ ବିଦ୍ରର ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍,
 ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ ଆସି ନାପାରତ । ସେଟାର ପାଇ ସେମନ୍ ଜିସୁ
 ଲଗେ ନ ଆସି ଦୁରିକେ ରଇକରି, ୧୩ ବେସି ଆଉଲିଆଇ କଇଲାଇ, “ଜିସୁ!
 ଏ ଗୁରୁ! ଆମକେ ଦୟାକରା ।” ୧୪ ଜିସୁ ସେମନଙ୍କେ ଦେକି କରି କଇଲା,
 “ତମେ ଜାଇକରି ପରମେସରର ପୁଜାରିମନର ତମାର ଗାଗଡ଼ ଦେକାଆ
 । ତମେ ନିମାନ୍ ଅଇଲାସ୍ କି ନାହିଁ ବଲି ସେମନ୍ ଦେକତ୍ ।” ପଚେ ସେ
 ଦସ୍ତ ଲକ୍ଷ ପରମେସରର ପୁଜାରିମନର ଲଗେ ଜିବା ବେଳେ, ବାଟେ ନିମାନ୍
 ଅଇଗାଲାଇ । ୧୫ ଏବେ ଦେକା! ସେମନର ବିଦ୍ରରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ନିଜର
 ଗାଗଡ଼ ନିମାନ୍ ଅଇଲାଟା ଦେକି, ଜିସୁର ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲା । ଆରି ସେ
 ବେସି ଆଉଲି ଅଇ ପରମେସରର ତାକପୁଟା କଲା । ୧୬ ସେ ପାଲାଇ ଆସି
 ଜିସୁର ପାଦେ ଅଦରିଲା “ତମେ ମକେ ନିମାନ୍ କରିଆଗାସ୍” ବଲି ଦନ୍ତିଆବାଦ
 କଲା । ସେ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷ ନାହିଁ । ସେ ସମିରଣିୟ ବଲି ଗଟେକ୍ ଜାଗାର ଲକ୍ଷ ।
 ୧୭ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁହଁତା ଦସ୍ତଳକେ ନିମାନ୍ କରି ରଇଲି । ତକେ
 ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ତାତି ଆରି ନଅ ଲକ୍ଷ କେନେ ଗାଲାଇ? ୧୮ ନିମାନ୍ ଅଇଲା
 ପଚେ ବାଉଡ଼ି ଆସି ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଆବାଦ କରିବାକେ ଏ ଗଟେକ୍
 ସମିରଣିୟ ଲକ୍ଷସେ ରଇଲା କି?” ୧୯ ତାର ପଚେ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଲ
 ଏବେ ଉଚ୍ଚ ଆରି ଜାଆ, କାଇକେ ବଇଲେ ମୁହଁ ତକେ ନିମାନ୍ କରିପାରିବି
 ବଲି ବିସବାସ କରିରଇଲୁସ ।” ୨୦ କେତେଟା ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ
 “କେବେଅନି ପରମେସର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସାପନ୍ କରସି?” ବଲି ପାଚାରିଲାଇ ।
 ଜିସୁ ସେମନଙ୍କେ କଇଲା, “ପରମେସର କେନ୍ତି ସାପନ୍ କରସି, ସେ ରାଇଜ
 ତମାର ଆଂକିତେଇ ନ ଡିଷେ । ୨୧ ଆରି ପରମେସର ଇତି ସାପନ୍ କଲାନି
 ନଇଲେ ସିତି ସାପନ୍ କଲାନି ବଲି କଇବାର ନାପାରାସ । କାଇକେ ବଇଲେ,

ଲକ୍ଷମନର ମନ୍ ବିଦ୍ରେ ପରମେସର ସାପନ୍ କରସି ।” ୨୭ ପରେ ତାର
 ସିସମନ୍ତକେ କଇଲା, ଏହି ବେଳା ଆଇସି ତମେ ପରମେସରଟାମେଥି
 ଆଇଲା ନର୍ପିଲା ମରସନ୍ତୁ ଗଟେକ୍ ଦିନ୍ ରଙ୍ଗବାକେ ବେସି ମନ୍ କରସା ।
 ମାତ୍ର ସେବେଳା ମକେ ଦେକି ନାପାରାସ୍ ୨୩ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍ଭକେ କଇବାଇ,
 ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ନର୍ପିଲା ଇତି ଆଗେ ସିତି ଆତେ ବଳି ।
 ତମେ ସେଠା ଦେକୁବାକେ ନ ଜାଆ । ତମେ କହି ଆଚାସ୍ ତେଜସେ ରୁଆ
 । ୨୪ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ନର୍ପିଲା ମୁଲ,
 ବାରତ୍ବାଟା ତମେ ଦେକୁଯା । ସେଠା କେନ୍ତାର ବଇଲେ, ଆକାସେ ଜେହି
 ଗଟେକ୍ ବାଟେଅନି ଆରି ଗଟେକ୍ ବାଟେ ବିଜ୍ଞଲି ମାରିକରି ଶୁଲାଇ ଆକାସ୍
 ଉଜଲ୍ ଅଇସି, ସେନ୍ତୁରିସେ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ଦେକିଅଇସି । ୨୫ ମାତ୍ର ସେଠା
 ଅଇବା ଆଗ୍ରୂ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ନର୍ପିଲା ମୁଲ ବେସି ଦୁଇ
 କଥଣ ପାଇବାର ଆତେ । ଆରି ମର୍ ସବୁ କାମ୍ ଦେକ୍ଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ମକେ ନ
 ନାମତ୍ । ୨୬ ନଅ ରଙ୍ଗଲା ବେଳା ଲକ୍ଷମନ୍ ଜେନ୍ତୁରି ରଙ୍ଗଲାଇ ସେନ୍ତୁରିସେ
 ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ନର୍ପିଲା ମୁଲ ବାଉଡ଼ି ଆଇବାବେଲେ
 ଲକ୍ଷମନ୍ ରଙ୍ଗବାଇ । ୨୭ ସେବେଲାଇ ନଅ ବଢେଠା ପାନିଜାଜେ ପୁରବା
 ଦିନ୍ ଜାକ ଲକ୍ଷମନ୍ ଅବ୍କାସେ ରଙ୍ଗଲାଇ । ସେମନ୍ ବଜି କରିବାର, ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି
 ଆନବାର, ଆରି ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି ଦେବାର କରୁଛେ ରଙ୍ଗଲାଇ । ପରେ ବେସି ପାନିଅଇ
 ସବୁ ଡାବିଅଇଲା । ନଅ ଆରି ତାର କୁଟୁମର ଲକ୍ଷକେ ତାତି ସବୁ ଲକ୍ଷକେ
 ପାନି ବୁଢାଇ ପାକାଇଲାଇ । ୨୮ ଲତ୍ ନାହିଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷର ବେଲେ ମିସା
 ସେନ୍ତୁରି ପାରା ଅଇରଙ୍ଗଲା । ଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁ ଦିନର ପାରାସେ କାଆ ପିଇ,
 ବିକାବିକରି, ଗରିପା ଆରି ଗରିବାନ୍ତାତେଇ ଲାଗିରଙ୍ଗଲାଇ । ୨୯ ମାତ୍ର
 ଲତ୍ ସଦମ୍ ନାହିଁର ଗଢେଅନି ବାରଇକରି ଜିବା ଦିନେ ସେ ବାଦିଲେଅନି ଜଇ
 ଆରି ଗନ୍ଧଗୁଲା ଆସି ଲତ୍ ଆରି ତାର କୁଟୁମର ଲକ୍ଷକେ ତାତି ସେ ଗଢର ସବୁ
 ଲକ୍ଷକେ ମରାଇ ଦେଲା । ୩୦ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ନର୍ପିଲା
 ମୁଲ ବାଉଡ଼ି ଆଇବା ଦିନେ ମିସା ସେନ୍ତୁରିସେ ଅଇସି । ୩୧ “ସେ ଦିନେ ନିଜର
 ଗର ଉପରେ ରଙ୍ଗଲେ ତୁର ଉତ୍ତରି ତର ଦିନସୁ ଆନବାକେ ଗର ବିଦ୍ରେ ନ
 ଜାଆ । ସେନ୍ତୁରି ତାସ ପଦାଇ ରଙ୍ଗଲେ, ଦିନସୁ ବେଟି ନେବାକେ ଗରେ ନ
 ଆର । ୩୨ ଲତ୍ତର ମାଇଜିକେ କାଇଟା ଅଇରଙ୍ଗଲା ସେଠା ଏତାଇ ଦେକା ।
 ତାର ଦନ୍ ସିଂପତି କେନ୍ତାର ଅଇଲା ବଳି ପାସଲି ଦେକ୍ଲାଜେ ସେ ନୁନ କୁମ୍

ପାସଲି ଗାଲା । ୩୩ କେ କେ ଏ ଦୁନିଆଇ ଜିଇବା ଜିବନ୍ ମନ୍ କଲେ ତାକେ
ନ ପାରିବା ଜିବନ୍ ନ ମିଳେ । ଆରି କେ କେ ଏ ଦୁନିଆଇ ଜିଇବା ଜିବନ୍
ଆରାଇପି, ତାକେ ନ ପାରିବା ଜିବନ୍ ମିଳୁଥି । ୩୪ ମୁଲୁ ବାଉଡ଼ି ଆଇବା ସେ
ରାତି, ତମେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଗଟେକ୍ ବାକ୍ରାଇ ସଇରଇସା । ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ
ତାକି ନେବି, ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଚାଢ଼ି ଦେବି । ୩୫ ଦୁଇଟା ମାଇଜିମନ୍
ଗରତେ ରଇବାଇ, ତେଇଅନି ଗଟେକ୍ ମାଇଜିକେ ନେବି ଆରି ଗଟେକ୍କେ
ଚାଢ଼ି ଦେବି । ୩୬ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ପଦାଇ ରଇବାଇ, ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ନେବି,
ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଚାଢ଼ିଦେବି ।” ୩୭ ତାରପତେ ସିସମନ୍ ଜିସୁକେ
ପାତାରଲାଇ, “ଏ ମାପରୁ ଏଟା କନ୍ତୁ ଗହୁପି?” ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା,
“କନ୍ତୁ ମତା ରଇସି, ତେଇ ମତ୍ତକାଉ ଗିଦମନ୍ ରୁଣ୍ଟିରଇବାଇ ।”

୧୮ ଜିସୁ ଦିନେକ ତାର ସିସମନ୍କେ ପରମେସରକେ ମାଞ୍ଚବାବେଲେ ନ
ତାକି ପାରତନା କରିକରି ରଇବାକେ, ଗଟେକ୍ କାତାନି ବୁଜାଇ କଇଲା, ୨
ଗଟେକ୍ ଗତେ ଗଟେକ୍ ବିଚାର କାରିଆ ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ ପରମେସରକେ
ନ ଡରତେ ରଇଲା, କି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନ ନାମ୍ବତେ ରଇଲା । ୩ ସେ ଗତେ
ଗଟେକ୍ ରାଣ୍ଟି ମାଇଜି ମିଥା ରଇଲା । ସେ ସବୁ ବେଳେ ବିଚାର କାରିଆର
ଲଗେ ଜାଇ ଏହି କଇତେ ରଇଲା, ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ମର ବିରଦ୍ଧି ଅଇଲା ଆଚେ
। ଏ ବିସଇନେଇକରି ତମେ ମର ବିରଦ୍ଧିକେ ବିଚାର କରା । ଜେହିକି,
ସେ ମକେ ନିଆଇ ଇସାବେ ଚଲାଚଲୁଥି କରୁଥି । ୪ ଏହି ଦେସି ଦିନ ସେ
ବିଚାରକାରିଆ ନିଆଇ କରିବାକେ ମନ୍ ନ କଲେ ମିଥା, ସେ ଦିନକେ ଆସି
ବେମ୍ଜା କରତେରଇଲା । ମାତର ସେ ବିଚାରକାରିଆ ଲକ୍ଷ ମନେ ମନେ
ବାବଲା, “ମୁଲୁ ପରମେସରକେ ଉରି ନାଇକି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନାମି ନାଇ । ୫
ମାତର ଏ ରାଣ୍ଟିମାଇଜି ସବୁ ବେଳା ଆସି ବେମ୍ଜା କଲାନି । ସେଟାରପାଇ
ତାକେ ନିଆଇ ମିଳିଲା ପାରା ବିଚାର କରୁବି । କାଇକେ ବଇଲେ ଏହି ବିଚାର
ନ କଲେ ସେ ସବୁଦିନ୍ ଆସି ମକେ ବେମ୍ଜା କରତେ ରଇସି ।” ୬ ତେଇ
ମାପରୁ କଇଲା, “ଏ ଅନିଆଇ ବିଚାରକାରିଆ କାଇଟା କରିବାକେ ବାବଲା,
ସେଟା ତମେ ସିକା । ୭ ସେହି ଲାଗୁଆଁ ବିଚାରକାରିଆ ସେ ରାଣ୍ଟିମାଇଜିର
ବିଚାର କଲା । ସେହାର ଆଲେ, ତାରତେଇଅନି କେତେ ନିମାନ୍ ଇସାବେ
ପରମେସର ସେ ବାବଲା ଲକ୍ଷମନ୍ର ଦିନରାତିର ପାରତନା ସୁନି ନିମାନ୍
ନିଆଇ ବିଚାର କରସି । ସେମନ୍କେ ଯାଇଜ କରିବାକେ ସେ ଅଳ୍ପମନ୍ ନ

କରେ । ୮ ମୁଲ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ସେ ଦାୟରେସେ ତାର ଲକ୍ଷମନରପାଇ
 ନିମାନ୍ ନିଆଇବିଚାର କରସି । ମାତର ପରମେସର ଟାନେଅନି ଆଇଲା
 ନରପିଲା ମୁଲ ଆରିତରେକୁ ଆଇବାବେଳେ ଏ ଦୂନିଆଇ, ମକେ ବିସବାସ
 କରବା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଦେକ୍ବି କି ନାଇ?" ୯ ତେଇ ରଇଲା କେତେକୁ ଲକ୍ଷମନ
 ନିଜକେ ମୁଲ ନିକ ଆରି ବଲି ବାଦିଆଇ ବିନ୍ଦଲକୁ ଗିନ୍ କରତେ ରଇଲାଇ
 । ସେହି ଲକ୍ଷମନର ବିସର ବୁଜାଇବାକେ ଜିସୁ ସେମନଙ୍କେ ଏ କାତାନି କଇଲା
 । ୧୦ ଦିନେକ ଦୁଇଲକୁ ପାରୁତନା କରବାକେ ଗଟେକୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ଗାଲାଇ ।
 ଗଟେକୁ ଲକ୍ ପାରୁସି ଦଲର ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକୁ ସିସ୍ତୁମାଞ୍ଚ । ୧୧ ପାରୁସି
 ଲକ୍ ନିଜେ ଅଳୟ ଦୂରିକେ ଟିଆଅଇ ଏହି ପାରୁତନା କରବାର ବସିଲା, "ଏ
 ପରମେସର ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲିନି । ମୁଲ ବିନ୍ଦଲକରପାରା
 ଲବରା ନାଇ କି ମିରମାୟ ନାଇ କି ବେସିଆ କାମ କରି ନାଇ । ଆରି
 ତକେ ଜୁଆର କଲିନି ମୁଲ ଏ ସିସ୍ତୁମାଞ୍ଚ ପାରା ନଇ ।" ୧୨ ଆରି ସେ
 କଇଲା, "ମୁଲ ଜିଉଦିମାନର ନିଯମ ଲୟାବେ ଆରଙ୍କେ ଦୁଇ ଦିନ ଉପାସ
 ରଇ ପାରୁତନା କଲିନି । କାମାଇଲାଟାନର ଦସ୍ବାଗର ବାଗେକୁ ତମଙ୍କେ
 ଦେଲିନି ।" ବଲି ପାରୁତନା କଲା । ୧୩ ମାତର ସେ ସିସ୍ତୁମାଞ୍ଚ ଦୂରିକେ
 ଟିଆଅଇ ପାରୁତନା କରବା ବେଳେ ସରଗ୍ବାଟେ ଦେକ୍ବାକେ ମିସା ମନ୍
 ନକରି ନିଜର ବୁକେ ମାରିଆଇ ଏହି ପାରୁତନା କଲା । "ଏ ପରମେସର ମୁଲ
 ଗଟେକୁ ପାପି ଲକ୍ ମକେ ଦୟା କରା!" ୧୪ ଜିସୁ ତାର ସିସମନଙ୍କେ କଇଲା,
 "ସେ ଦୁଇଲକୁ ପାରୁତନା ସାରାଇ ବାଥ୍ରିଲାକେ, ସିସ୍ତୁମାଞ୍ଚସେ ପରମେସର
 ଦେକ୍ବା ଲୟାବେ ଦରମ ରଇଲା । ପାରୁସି ନାଇ । ଜେ ବଡ଼ପନ୍ ଦେକାଇ
 ଅଇସି ଆରି ବଡ଼ ବଲି ବାବ୍ସି, ତାକେ ପରମେସର ସାନ୍ ଲକ୍ କରସି ।
 ମାତର ଜେ ନିଜକେ ସାନ୍ ଲକ୍ପାରା ବାବ୍ସି ତାକେ ପରମେସର ବଡ଼ ଲକ୍
 କରସି, ଏ କାତା ଏତାଇ ରୁଆ ।" ୧୫ ଆରି ଗଟେକୁ ଦିନେ ଲକ୍ଷମନ ତାକର
 ସାନ୍ସାନ୍ ପିଲାମନଙ୍କେ "ଜିସୁ ତି କରି ଆସିରବାଦ କର ।" ବଲି ଆନ୍ତେ
 ରଇଲାଇ । ସିସମନ ସେଠା ଦେକି ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଲାଗିଲାଇ । ୧୬ ମାତର
 ଜିସୁ ପିଲାମନଙ୍କେ ଲଗେ ତାକି, ସିସମନଙ୍କେ କଇଲା, "ପିଲାମନଙ୍କେ ମର
 ଲଗେ ଆନବାକେ ମନାକରା ନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସରଗ ରାଇଜ ଏହି
 ସାନ୍ ସାନ୍ ପିଲାମନର ପାରା ବିସବାସ କରବା ଲକ୍ଷମନରପାଇସେ । ୧୭
 ଏତାଇ ରୁଆ!! ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସଢ଼କାତା କଇଲିନି । କେ ମିସା ଏ ସାନଲକ୍

ବିସ୍ବାସ କଲାପାରା ମକେ ବିସ୍ବାସ ନ କଲେ, ସେ ପରମେସରର ରାଜେ
 ଜାଇ ନାପାରେ ।” ୧୮ ଦିନେକୁ ଗଟେକୁ ଜିଉଦି ନେତା ଜିସୁକେ ପାତାର୍ଲା,
 “ଏ ନିମାନ୍ ଗୁରୁ! ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ମିଳାଇବାକେ ମୁଲ୍ କାଇଟା କରବାର
 ଆଚେ?” (aiōnios g166) ୧୯ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, ମକେ କାଇକେ ନିମାନ୍
 ବଲି କଇଲୁସନି? କାଇକେ ବଇଲେ ପରମେସର ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷସେ ନିମାନ୍ ।
 ୨୦ ମାତରି ମୁଲ୍ ତମ୍ଭେ କଇଲିନି “ବେସିଆ କାମ୍ କରା ନାଇ, କାକେ ମରାଆ
 ନାଇ, ବିନ୍ ଲକ୍ଷ ଦିନ୍ସୁ ଚରାଆ ନାଇ, ମିର୍ ପାକି କୁଆ ନାଇ, ଆରି ତମର
 ମାଆବାବାର୍ କାତା ମାନା । ପରମେସର ମପାକେ ଏହି ନିଯମ୍ ଦେଲାଆଚେ
 ଜାନି ଆରୁସ୍ ।” ୨୧ ସେ ଲକ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ସବୁ ନିଯମ୍ ତା ମୁଲ୍
 ପିଲାବେଲେ ଅନି ମାନ୍ଲିନି । ମୁଲ୍ ଆରି କାଇଟା କରବାର ଆଚେ?” ୨୨ ଜିସୁ
 ଏଗା ସୁନି ତାକେ କଇଲା, ତରିଗାନେ ଆରି ଗଟେକୁ ବିସାଇ ଉନା ଆଚେ । ତର୍
 ସବୁ ଦନ୍ ସିଂପତି ବିକି ଗରିବ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବାଟାକରିଦେସ୍ । ଏହି କଲେ ତକେ
 ସରଗେ ଦନ୍ ରଙ୍ଗି । ଏଗା ସବୁ କଲା ପରେ ତୁଲ୍ ମର୍ ସନ୍ତ୍ବା ଆଉ । ୨୩
 ମାତରି ସେ ଲକ୍ ଏ କାତା ସୁନି ମନ୍ ଦୁକ୍ ଅଇ ଉଠିଗାଲା । କାଇକେ ବଇଲେ
 ସେ ବେଦି ସାଉକାର ରଙ୍ଗି । ୨୪ ସେ ଲକ୍ ମନଦୁକ୍ ଅଇଲାଗା ଦେକି ଜିସୁ
 ତାର ସିଂମନ୍କେ କଇଲା, “ସାଉକାର ଲକ୍ଷମନ୍ ସରଗ୍ ରାଜେ ଜିବାଟା
 କେଡ଼େ କସ୍ତର ବିସାଇ ।” ୨୫ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ସରଗ୍ ରାଜେ ଜିବାଟାନେଅନି
 ଗଟେକୁ ବଡ଼ ଜାଁଢି ସୁଜିକାଣାବାଟେ ଚିତ୍କୁଳି ଜିବାକେ ସଅଜ୍ ଅଇଯି ।” ୨୬
 ଏକାତା ସୁନ୍ଦରେ ରଙ୍ଗି ଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏହି ବଇଲେ କେ ତେବେ
 ଉଦାର ପାଇଯି?” ୨୭ ଜିସୁ କଇଲା, “ପରମେସର ଟାନେ ନାପାର୍ଲା
 ବିସାଇ କାଇଟା ନାଇ ।” ୨୮ ପିତର ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଦେକା ଆମର ଗରର୍
 ସବୁ ଚାତିକରି ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆଇଲୁଆରୁ ।” ୨୯ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଉଁ
 ମୁଲ୍ ତମ୍ଭେ ସତ୍କାତା କଇଲିନି । ଜନ୍ ଲକ୍ ପରମେସରର ରାଜେ ପାଇ
 ନିଜର ଗରଦୁଆର, ମାଇଜିପିଲା, ବାଇବଇନ୍ଦି, ମାଆବାବା ଆରି ପିଲାଟକିକେ
 ଚାତି ଆଚେ ବଇଲେ, ୩୦ ତାକେ ଏ ଦୁନିଆର ଜିବନେ, ସେ ଜେତକି ଚାତି
 ରଙ୍ଗି ତାର ତେଇ ଅନି ଅଦିକ୍ ମିଳିଯି । ଆରି ପରେ ତାକେ ନ ସାରବା
 ଜିବନ୍ ମିଳିଯି ।” (aiōn g165, aiōnios g166) ୩୧ ତାର ପରେ ଜିସୁ ତାର
 ବାରଟା ସିଂମନ୍କେ ବିନେ ତାକିନେଇ କଇଲା, “ସୁନା! ଆମେ ଜିରୁସାଲମେ
 ଗାଲୁନି, ଜନ୍ମବେଲା ଆମେ କେବୁବୁ ସେବେଲା ପରମେସର ଟାନେଅନି

ଆଇଲା ନରପିଲା, ମର ବିସଇ ନେଇ ବଦିପଡ଼ିବକୁତାମନ୍ ଲେକି ରଇଲା
 ସବୁ ବିସଇ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇସି । ୩୭ ସେଠା କାଇଟା ବଇଲେ, ଜିରୁସାଲମେ
 ମକେ ରମିୟ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପରିଦେବାଇ ଆରି ସେମନ୍ ମକେ କିଜାଇବାଇ
 ଆରି ଲାଜ୍ କରାଇ, ମର ଉପରେ ତୁଳବାଇ । ୩୯ ତାରପତେ କରତା ସଞ୍ଚ୍ଛା
 ମାରୁବାଇ, ପରେ ମକେ ମରାଇବାଇ । ମାତର ତିନିଦିନ ପରେ ମୁଇ ଆରି
 ତରେକ ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଚ୍ଚବି ।” ୪୦ ମାତର ସିସମନ୍ ଏ ସବୁ କାତା ଅଲପୁ
 ମିଥା ବୁଜିନାପାରିଲାଇ, ସେ ବିସଇ ସେମନରୁଟାନେଅନି ଲୁଚିରଇଲା । ୪୧
 ଜିସୁ ଜିରିଆ ଗତେ କେଟାକେଟି ଅଇଲାବେଲେ ଗଟେକ୍ କାଣା ବାଢ଼ପାଲି
 ବସି ବିକ୍ ମାଞ୍ଚତେ ରଇଲା । ୪୨ ଜିସୁର ସଞ୍ଚ୍ଛା ଜିବା ଲକ୍ଷ କାତା ପୁନି,
 “ଏଟା କାଇଟା ଅଇଲାନି?” ବଲି ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପାଚାରିଲା ।
 ୪୩ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ କାଣାକେ କଇଲାଇ, “ନାଜରିଦ ଶାଉଁର ଜିସୁ ଏ ବାଟେ
 ଗାଲାନି ।” ୪୪ ତେଇ ସେ ଆଉଲିଆଇ କଇଲା, “ଏ ଦାଉଦ ରାଜାର କୁଟୁମର
 ପିଲା ଜିସୁ! ତମେ ମକେ ଦୟା କରା ।” ୪୫ ଆଗେ ଜିବା ଲକ୍ଷମନ୍ କାଣାକେ
 ଦମକାଇ କରି ତୁପଥର ରଇବାକେ କଇଲାଇ । ମାତର ସେ ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍
 ଆଉଲି ଅଇ “ଏ ଦାଉଦ ରାଜାର କୁଟୁମର ପିଲା ଜିସୁ! ମକେ ଦୟା କରା!”
 ବଲି କଇଲା । ୪୦ ଜିସୁ ତାର କାତା ପୁନି ଟିଆ ଅଇଲା ଆରି, “ତାକେ ମର
 ଲଗେ ଆନା” ବଲି ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୪୧ କାଣା ବିକାରି ଜିସୁର ଲଗେ
 ଆଇଲାଜେ, ଜିସୁ ତାକେ ପାଚାରିଲା, “ମୁଇ ତରପାଇ କାଇଟା କରବି ବଲି
 ମନ୍ କଲୁସନି?” ସେ ଜିସୁକେ “ଏ ମାପରୁ ମକେ ଦେକ୍ବା ବପୁ ଦିଆ । ସେହି
 ମକେ ନିମାନ୍ କରିଦେ ।” ବଲି କଇଲା । ୪୨ ତେବେ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା,
 “ତୁଇ ଦେକ୍ବାକେ ପାଆ! ମୁଇ ତର ଥାଙ୍କି ନିକ କରବି କାଇକେ ବଇଲେ,
 ତୁଇ ମରତେଇ ବିସବାସ କରି ଆରୁସ୍ ।” ୪୩ ସେ ଦାପରେ, ସେ କାଣା ଦେକି
 ପାରିଲା । ଆରି ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଆଦ କରିକରି ଜିସୁର ସଞ୍ଚ୍ଛା ଗାଲା । ଏ
 ଗଢନା ଦେକିଲା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରର ତାକପୁଟା କଲାଇ ।

୧୯ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ଜିରିଆ ବାଟେ ଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ୧
 ତେଇ ଜକିୟ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ମୁକିଆ ସିସତୁମାଞ୍ଚ ରଇଲା । ସେ ବେଦି
 ଯାଉକାର ରଇଲା । ୨ ଜିସୁ କେନ୍ତାର ଲକ୍ ବଲି ଦେକ୍ବାକେ ଜକିୟ ମନ୍
 କରତେ ରଇଲା । ମାତର ଜିସୁର ସଞ୍ଚ୍ଛା ବେଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜାଇତେ ରଇଲାଇକେ
 ତାକେ ଦେବିନାପାରିତେ ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ସେ ବୁଟି ରଇଲା । ୪

ସେଟାର ପାଇ ସେ, ଲକ୍ଷମନର ଆଗତୁ ପାଳାଇ ଜାଇ ଜିସୁକେ ଦେକ୍ବାକେ
 ଗଟେକ୍ ଦୁମ୍ଭରି ଗତେ ଚରଳା । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁ ସେ ବାହେଦଇ
 ଜିବାର ରଇଲା । ୫ ଜିସୁ ସେ ଜାଗାଇ କେଟି ଉପରେ ଦେକିକରି ଜକିୟକେ
 କଇଲା, “ଜକିୟ ବିଶି ଉଡ଼ରି ଆଉ, ଆଜି ମୁଲ ତମର ଗରେ ରଇବି ।” ୬
 ତାର ପରେ ଜକିୟ ଦାୟରେ ଉଡ଼ରି ଆସି ଦେଖି ପାରୁଦାଆଇ ଜିସୁକେ ତାର
 ଗରେ ଡାକିନେଲା । ୭ ସେଟା ଦେକି ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ ଜିସୁ ଗଟେକ୍
 ପାପି ଲକ୍ଷ ଗରେ କାଇବାକେ ଗାଲାନି ବଲି ଶୁରୁମୂରି ଜାଇତେରଇଲାଇ ।
 ୮ ଜକିୟ ଟିଆଆଇ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ମାପରୁ, ସୁନା! ମର ପୁଣ୍ୟଅନି
 ଅଦାବାର ଗରିବ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଦାନ କରିଦେବି । ଆରି ସିଧ୍ୱାନ୍ ମାଞ୍ଚବା
 ବେଲାଇ କାରଣୀ ଅନିଆଇକରି ଆନି ରଇଲାଟା ମୁଲ ଚାରଗୁନ ଅଦିକ
 ବାରତାଇ ଦେବି ।” ୯ ଜିସୁ ଜକିୟକେ କଇଲା, “ଆଜି ଏ ଗରେ ମୁକ୍ତି
 ମିଳିଲା । କାଇକେବଇଲେ ଏ ମିଥା ଗଟେକ୍ ଅବରାଆମର ନାତିତିତି ।
 ୧୦ ପରମେସର ଟାନେଅନି ଆସିରଇବା ନରପିଲା ମୁଲ ପାପେ ରଇଲା
 ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ସେମନର ପାପେଅନି ରକିଆ କରିବାକେ ଆସିଆଚି ।” ୧୧
 ସେମାନ ଜିରୁସାଲାମ ଲଗେ ଆଇଲା ବେଲାଇ ଜିସୁର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଜିବା ଲକ୍ଷମନ
 ତାର କଇବା ସବୁ କାତା ସୁନ୍ଦରେ ରଇଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ତାର କାତା
 ସୁନିଲା ଲକ୍ଷମନ ପରମେସର ରାଜଜର ସାପନ ଦାୟରେ ଅଛୟ ବଲି
 ବାଦତେ ରଇଲାଇ । ୧୨ ସେଟାରପାଇ ସେ ଏ କାତାନି କଇଲା, ଗଟେକ୍ ବଢ଼
 ଗରେ ଜନମ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ ଦୁର ଦେସେ ଜିବାକେ ଟିଆର ଅଇଲା । କାଇକେ
 ବଇଲେ ତେଇ ତାକେ ରାଜା କରାଇବାଇ । ସମାନ ବେଲାଇ ତାର ଦେସେ
 ସେ ବାରତି ଆଇସି । ୧୩ ତାର ଆଗତୁ ସେ ତାର ଦସ୍ତା ଦାଢ଼ିତାମନଙ୍କେ
 ଡାକି, ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ସୁନାର ତାବୁ ଦେଇ କରି
 କଇଲା, “ମୁଲ ବାରତି ଆଇବାଜାକ ଏ ତାବୁ ବେବାର କରି ବୁତେକ କରି
 ରୁଆ ।” ୧୪ ମାତର ତାର ଦେସର ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ଇନ କରିତେରଇଲାଇ ।
 ଆରି ସାପନ କରିବା ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ କବର କଇ ପାଠାଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍
 ଆମଙ୍କେ ସାପନ କର ବଲି ଆମେ ମନ କରୁନାଇ ।” ୧୫ ଏନ୍ତି ବଲି କଇଲେ
 ମିଥା, ସେ ରାଜାଅଇ ଗରେ ବାରତି ଆଇଲା । ଆରି ସେ କାକେ କାକେ
 ସୁନାର ତାବୁ ଦେଇ ରଇଲା, ସେମନ କେତେକ ଲାକା ଲାବ କଲାଇ ଆଚତ୍
 ବଲି ଜାନ୍ମବାକେ ଡାକାଇ ପାଠାଇଲା । ୧୬ ତେଇ ପରତୁମର ଲକ୍ଷ ଆସି

କଇଲା, “ଏ ଆଗିଆଁ, ତମେ ଦେଲା ଗଟେକ୍ ସୁନାର ତାବୁ ନେଇ ଆରି ଦସ୍ତା
 କଲିଆଚି ।” ୧୭ ସେ ରାଜା ସାରଦା ଅଇ ତାକେ କଇଲା “ତୁଲ ନିକ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା,
 ଅଳପ ବିସର ଦାଇଦ ନେଇ କାମ କଲୁସ୍ । ସେଠାରପାଇ ମୁଲ ତକେ ଦସ୍ତା
 ଗଢ଼ ଉପରେ ସାପନ୍ କରିବାକେ ସରପି ଦେଲିନି ।” ୧୮ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍
 ଅସି କଇଲା, “ଆଗିଆଁ, ତୁଲ ଦେଇରଇଲା ସୁନାର ତାବୁ ନେଇ ଆରି ପାଁରଟା
 ଲାବ କଲିଆଚି ।” ୧୯ ସେ ରାଜା ତାକେ ମିସା କଇଲା “ତକେ ସାପନ୍
 କରିବାକେ ପାଁରଟା ଗଢ଼ ସରପିଦେଲିନି ।” ୨୦ ମାତର ଆରି ଗଟେକ୍ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା
 ରାଜାର ଲଗେ ଆସି କଇଲା, “ଏ ଆଗିଆଁ, ତମେ ଦେଇରଇଲା ସୁନାର ତାବୁ
 ଏବେ ଦେକା, ଗଟେକ୍ ଗରଣ୍ଟାଇ ଶୁଦ୍ଧିଆ ବାନ୍ତି ସଞ୍ଚାଇ ଦେଇରଇଲି ।” ୨୧ ତୁଲ
 ସାପନ୍ କରିବା ଲକ୍ ବଲି ତରିକରି ମୁଲ ସେଟା ନେଇ ଦେବାର କରିନାଇ ।
 କାରକେବଇଲେ ଜାକେ ଦେଇ ନ ରହସ୍ୟ ତାରତେଜଅନି ମାଞ୍ଚିନେଇସ୍ । ଆରି
 ଜନ୍ମି ବୁନି ନ ରହସ୍ୟ ତେଜଅନି କାଟି ନେଇସ୍ ।” ୨୨ ସେ ରାଜା ରିପାଅଇ
 କଇଲା, “ଅଇରେ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା, ତର କାତା ଲୟାବେ ଆକା ତକେ ବିତାର କରିବି ।
 ମୁଲ ଲକ୍ମନ୍ ଜନ୍ମଟା ଦେଇ ନ ରଇ ସେଟା ମାଗିନେବି, ଆରି ଜନ୍ମତେଇ ବୁନି
 ନ ରଇ ତେଜଅନି କାଟିବି, ସେଟା ଜାନିରଇଲୁସ୍ ।” ୨୩ ସେନ୍ଦ୍ରାରୁଆଲେ ମର
 ସୁନାର ତାବୁ କାଇକେ ବେଙ୍କେ ସଞ୍ଚାଇସ୍ ନାଇ? ସଞ୍ଚାଇ ରଇଲେ ତେଜଅନି
 ମକେ କଲନ୍ତର ମିଳିତା ।” ୨୪ ଆରି ସେ ଲଗେ ଚିଆଅଇଲା ଲକ୍ମନ୍କେ
 ରାଜା କଇଲା, “ତାର ତେଜଅନି ଏ ଅଦ୍ଦିଲି ମାଗିନେଇ ଜେ ଦସ୍ତା ଅଦ୍ଦିଲି
 ଲାବକଳା ଆଚେ, ତାକେ ଦିଆସ୍ ।” ୨୫ ମାତର ସେ ଲକ୍ମନ୍ ରାଜାକେ
 ପାଦାରିଲାଇ, “ଏ ଆଗିଆଁ ତାରଟାନେ ଦସ୍ତା ଆଚେ ଆରି ତାକେ କାଇକେ
 ଦେଉଁ?” ୨୬ ସେ କଇଲା, “ମୁଲ ତମକେ କଇଲିନି, ଜାକେ ଆଚେ ତାକେ
 ଅଦିକ୍ ଦିଆଅଇସି, ମାତର ଜାର ନାଇ, ତାରତେଇ ରଇଲା ଅଳପ ମିସା
 ତାତାଇ ନିଆଅଇସି ।” ୨୭ ମାତର ଜେମନ୍ ମୁଲ ତାକର ରାଜା ଅଇବାକେ ମନ୍
 ନ କରିତେ ରଇଲାଇ, ସେମନ୍କ ତାକି ଆନି ମର ମୁଆଟେ ମରାଇଦିଆସ୍ ।”
 ୨୮ ଜିସ୍ ଏ ସବୁ କାତା କଇଯାରାଇ ସିସମନର ଆଗତୁ ଆଗତୁ ଜିରୁସାଲାମ୍
 ବାଟେ ଗାଲା । ୨୯ ଜେତେବଳ୍ ଜିସ୍ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ଜିଦିଗବମନ୍
 ରଇଲା ତଙ୍ଗୁର ପାଳି ଆରି ବେଦପାଗି ଆରି ବେଦନିଆ ଗତେ କେଟଲାଇ,
 ସେ ସିସମନର ବିଦରେ ଅନି ଦୁଇ ଲକ୍କେ, ସେମନ୍ ଜିବା ଆଗତୁ ଏନ୍ତାରି
 କଇପାଟାଇଲା । ୩୦ ତମର ମୁଆଟେ ରଇବା ଗାଏଁ ଜାଆ । ସେ ଗାଏଁ

ଗାଲେ, କେ କେବେ ମିଥା ଚଗିନରଇବା ଗଦପିଲା ବାନ୍ଧିଆଇରଇଲାଟା
 ଦେବୁପା । ତାକେ ମେଲି ଦାରିଆପା । ୩୧ ଜେ ଜଦି ତମ୍ଭେ “କାଇକେ
 ମେଲି ନେଲାସ୍ତନି?” ବଲି କଇଲେ “ଏଟା ଗୁରୁଙେ ଦରକାର ଆଚେ ବଲି
 କୁଆ ।” ୩୨ ପତେ ସିସମନ୍ ସେ ଗାଁ ଜାଇ, ଜିୟୁ ଜେହି କଇରଇଲା
 ସେହି ଦେବୁଲାଇ । ୩୩ ଆରି ସେମନ୍ ସେ ଗଦପିଲାକେ ମୋଳିବାବେଲେ
 ଗଦ ପିଲାର ସାଉକାର ସେମନ୍କେ ପାତାରିଲା, “କାଇକେ ଗଦପିଲାକେ
 ମୋଲିଲାସ୍ତନି?” ୩୪ ସିସମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏ ଗଦପିଲା ଗୁରୁଙେ ଦରକାର
 ଆଚେ ।” ୩୫ ସିସମନ୍ ଗଦ ପିଲାକେ ଜିୟୁର ଲଗେ ଆନି ନିଜର ନିଜର ଲୁଗା
 ଗଦର ଉପରେ ଡାବି ଜିୟୁଙେ ତାର ଉପରେ ବସାଇଲାଇ । ୩୬ ଆରି ଜିୟୁ
 ଗାଲା ବାଟେ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ନିଜର ପତିଆମନ୍ ଅଚାର ଦେଲାଇ । ୩୭ ଜିୟୁ
 ଜେତେବେଳୁ ଜିତ୍ତଗରମନ୍ ରଇଲା ଗଡ଼ଗଡା ଜାଗା ଲଗେ କେଢିଲା, ସେବେଳା
 ତେଇ ରଇଲା ତାର ଜେତ୍କି ସିସ ମାନ୍ଦା ସେ କରିରଇଲା କାବାଆଇଜିବା
 କାମ ଏତାଇ, ସାରଦାଆଇ ଆଉଲିଆଇକରି ପରମେସରକେ ଛୁଆର କରି
 କଇଲାଇ, ୩୮ “ପରମେସରର ନାଉଁ ନେଇକରି ଜନ୍ମ ରାଜା ଆଇଲାନି ତାକେ
 ସେ ଆସିବାଦ୍ କର । ସରଗେ ସାନ୍ତି ଥ, ଆରି ସବୁରଣାନେ ଅନି ବଢ଼
 ପରମେସରର ମଇମା ଥ ।” ୩୯ ସେ ସିସ ମାନ୍ଦାର ବିଦରେ କେତେଟା
 ପାରୁସିମନ୍ ଜିୟୁଙେ କଇଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ ତରସତ୍ତ୍ଵ ଆଇବା ସିସମନ୍କେ
 ଚିମରାଆଇ ରଇବାକେ କଥା ।” ୪୦ ମାତର ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଇ
 ତମକେ କଇଲିନି, ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ଚିମରାଆଇ ରଇଲେ ପାକନାମନ୍ ତାକର ନିଜେ
 ନିଜେ ଆଉଲି ଅଇବାଇ ।” ୪୧ ଜିୟୁ ଜିରୁପାଲାମ୍ ଲଗେ କେଢିଲା ବେଲେ
 ସେ ଗଡ଼ ଦେକି କାନ୍ଦିକରି କଇଲା, ୪୨ “ସାନ୍ତି ପାଇବାକେ କାଇଟା ଦରକାର,
 ସେଟା ଜଦି ତମେ ଆଜି ଜାନିରଇତାସ୍ ଆଲେ, କେତେ ନିକ ଅଇତା! ମାତର
 ସେସବୁ ଏବେ ତମେ ଦେକି ନାପାରିଲାସ୍ତନି । ୪୩ ସେଠାରପାଇ ବଲି ଏହି
 ବେସି ବାଦା ଅଇଜିବା ଦିନ ଆଇସି । ତମର ସତ୍ରୁମନ୍ ତମର ଚାରିବେଢ଼ି
 ପାରୁରି ବାନ୍ଧି ଅଚକାଇବାଇ ଆରି ଚାରିବେଢ଼ି ଅନି ତମର ଉପରେ ମାଣ୍ଡି
 ଆଇବାଇ । ୪୪ ସେମନ୍ ତମ୍ଭେ ଆରି ତମର ପାରୁରି ତେଇ ରଇବା
 ଲକ୍ଷମନକେ ପୁରାପୁରୁନ ନସାଇ କୁଟକୁଟା କରିଦେବାଇ । ଗଟେକ ପାକନା
 ମିଥା ନିଜର ଜାଗାଇ ନ ଚାତଦ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ତମ୍ଭେ
 ରକିଆ କରିବାକେ ଆସିରଇଲା, ସେବେଳା ତମେ ଜାନି ନାପାରିଲାସ୍ ।”

୪୫ ଆରି ଜିସୁ ଜିରୁପାଲାମ୍ ମନ୍ତ୍ରର ବିଦ୍ରରେ ପୁରିକରି ତେଇ ଗୋନାବିକା
କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବାରୁକରାଇଦେବାର ଦାରିଲା । ୪୬ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା,
“ଦରମ୍ ସାସ୍ତରେ ଏହୁରି ଲେକାଆଇଲା ଆଚେ, ମର ଗର ପାରତନା ଗର
ଅଛସି । ମାତର ତମେ ସେଠା ଚରମନର ଲୁହବା ଜାଗା କରିଆଗାସ୍ ।” ୪୭
ତାର ପତେ ଜିସୁ ସବୁଦିନେ ଜିରୁପାଲାମ୍ ମନ୍ତ୍ରରେ ସିକିଆ ଦେଇତେ ରଇଲା
। ମାତର ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍, ସାସ୍ତର ସିକାଉମନ୍ ଆରି ନେତାମନ୍ ମିସି
ଜିସୁକେ ମରାଇବାକେ ଚେଷ୍ଟା କରିତେ ରଇଲାଇ । ୪୮ କାଇକେ ବଇଲେ
ଗୁଲାଇ ଲକ୍, ଜିସୁ ସିକାଇଦେବା କାତା ଆରି ସେ କଇତେରଇବା ପଦମନ୍
ମନ୍ତ୍ରିଆନ୍ ଦେଇ ସୁନ୍ତେ ରଇଲାଇ । ତେବର ପାଇ ସେମନ୍ କେନ୍ତାର
କରିବାର ବଲି ବାଟ୍ ମିଲାଇ ନାପାରିତେ ରଇଲାଇ ।

୨୦ ଦିନେକ ଜିସୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମାପରୁର ନିମାନ୍ କାତାର ସିକିଆ
ଦେଇତେରଇଲା । ସେବେଲାଇ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍, ନିୟମ ସିକାଇଦେବା
ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ପାରଚିନ୍ମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ ଆସି ପାଗାରିଲାଇ । ୨ “ଡୁଇ
କାର ଅଦିକାର ମିଲାଇକରି ଏସବୁ ବିସଇ କଲୁସନି? କେ ତକେ ଏ ଅଦିକାର
ଦେଲା? ଆମ୍ବେ କି ।” ୩ ମାତର ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଇ ମିୟା ତମ୍ବେ ଗଟେକ
କାତା ପାଗାରିବି, ତମେ ମକେ କୁଆ । ୪ ଜଅନ୍ କାର ଅଦିକାର ମିଲାଇ
ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଡୁବନ୍ ଦେଇତେ ରଇଲା? ସରଗର ପରମେସର ଦେଲାଟାନେ
ଅନି କି, ଲକ୍ଷମନରଟାନେ ଅନି?” ୪ ସେବେଲାଇ ସେମନ୍ ନିଜର ନିଜର
ବିଦ୍ରରେ ଦଦାପେଲା ଅଇଲାଇ । ଜଦି ଜଅନର ଡୁବନ୍ ପରଗେଅନି ବଲି
କଇଲେ, କାଇକେ ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରାସ ନାଇ? ବଲି କଇବାଇ । ୫
ମାତର ଆମେ ଲକ୍ଷମନରତେଇଅନି ବଲି କଇଲେ ସବୁ ଲକ୍ ଆମ୍ବେ ପାକନା
ମାରିବାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ, ଜଅନ୍ ସତଇସେ ପରମେସରରତେଇ ଅନି
ଆଇଲା ବବିସତ୍ତବକ୍ତା ବଲି ଆମର ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ବିସ୍ବାସ କଲାଇନି
। ୬ ଏଟା ବାବିକରି ସେମନ୍ “ଆମେ ନାଜାନ୍ତୁ ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୮
ଆରି ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ଏହୁ କଇଲେ ମୁଇ ମିୟା କାର ଅଦିକାର
ମିଲାଇକରି ଏସବୁ ବିସଇ କଲିନି, ସେଠା ତମ୍ବେ ନ କଇ ।” ୯ ତାର ପତେ
ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବୁଜାଇବାକେ ଗଟେକ୍ କାତାନି କଇଲା । “ଗଟେକ୍ ଲକ୍
ତାର ପଦାଇ ଅଞ୍ଚ୍ଛର ତାସ କରି, କେତେଟା ତାସିକେ ଆଦିବାଗ୍ କରିବାକେ
ଦେଲା । ଦେଇକରି ସେ ବେଷ୍ଟି ଦିନର ପାଇ ଗଟେକ୍ ଦୂର ଦେସେ ରଇବାକେ

ଉଚିଗାଲା । ୧୦ ଆରି ଅଞ୍ଚ୍ଛାର ତଳବାବେଲା କେଢ଼ିଲାକେ ସାଉକାର ତାର
 ଗଟେକ୍ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ ତାର ବାଗ୍ ମାଞ୍ଜି ଆନ୍ଦବାକେ ପାଟାଇଲା । ମାତର ସେ
 ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ବାଗ୍ ନ ଦେଇ ତାର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ କୁରକୁଟା ମାରି ତୁଟା ଆତେ
 ପାଟାଇଦେଲାଇ । ୧୧ ତାର ପତେ ସେ ଆରି ଗଟେକ୍ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ ପାଟାଇଲା
 । ସେମନ୍ ତାକେ ମିସା ମାରିକରି ନିନ୍ଦା କାତା କଇ, ଲାଜୁ କରାଇକରି
 ତୁଟା ଆତେ ପାଟାଇ ଦେଲାଇ । ୧୨ ତାର ପତେ ସାଉକାର ଆରି ଗଟେକ୍
 ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ ସେମନର ଲଗେ ପାଟାଇଲା । ମାତର ସେ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ ମିସା
 ରଗ୍ରଗା ଅଇତେ ମାରି କେଦିଦେଲାଇ ।” ୧୩ ତାର ପତେ ସାଉକାର ମନେ
 ମନେ ବାବିଲା, “ଏବେ ମୁଲ କାଇଟା କରୁବି? ମୁଲ ବେସି ଆଲାଦ୍ କରୁବା ମର୍
 ପିଲାକେ ପାଟାଇବି । ବାଇଦରେ ସେମନ୍ ତାକେ ମାନ୍ଦବାଇ ।” ୧୪ ମାତର
 ସେମନ୍ ସେ ପିଲା ଆଇବାଟା ଦେକିକରି ତାକର ବିଦରେ କାତାଅଇଲାଇ,
 “ଏଟାସେ ସେ ସାଉକାରର ପିଲା, ଆମେ ଆକେ ମରାଇଦେଲେ ଏ ସବୁ ଦନ୍
 ଆମର ଅଇଜାଇସି । ୧୫ ଆରି ସେମନ୍ ସାଉକାରର ପିଲାକେ ବାଇରେ ନେଇ
 ମାରି ମରାଇଦେଲାଇ । ଏହି ବଇଲେ ସାଉକାର ସେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ କାଇଟା
 କରିରଇସି? ୧୬ ମୁଲ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ସେ ଆସିକରି ସେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ମରାଇ ଦେଇସି । ଆରି ବଢ଼ ବିନ୍ଦଲକମନ୍କେ ଆଦିବାଗ୍ କରୁବାକେ ଦେଇସି
 ।” ମାତର କାତାନି ସୁନ୍ଦରେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏହାର କେବେ
 ମିସା ନଥ ।” ୧୭ ମାତର ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିକ ଦେକିକରି କଇଲା,
 “ଏହି ବଇଲେ ପରମେସରର ସାସ୍ତରେ ଲେକାଅଇଲା ଅଗର କାଇଟା?
 ଗରବାନ୍ତବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଜନ୍ ପାକନା ‘ନେଁ’ ବଲି ତାତି ଦେଇରେଇଲାଇ ସେ
 ପାକନାସେ ଗର କନର ମୁଲ ପାକନା ଅଇଲା । ୧୮ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ପାକନା
 ଉପରେ ଅଦରବାଇ, ସେମନ୍ କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ ଅଇଜିବାଇ, ଆରି ସେ ପାକନା
 ଜାର ଉପରେ ଅଦରସି, ସେ ବିଲି ଆଜିଜାଇସି ।” ୧୯ ସେବେଲା ସାସ୍ତର
 ସିକାଉମନ୍ ଆରି ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଜିସୁର କାତାନି ସୁନି, ତାକେ ଦାପରେ
 ବନ୍ଦି କରୁବାକେ ବାଟ କଜତେ ରଇଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁ କଇବା
 ଅଞ୍ଚ୍ଛାର ବାତର କାତା, ସେମନର ବିସଇନେଇ କଇଲାନି ବଲି ବୁଜିଲାଇ ।
 ମାତର ସେମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତରତେ ରଇଲାଇ । ୨୦ ସେଟାରପାଇ ସେମନ୍
 ତାର ବୁଲ ଦାରବାକେ ଗଟେକ୍ ସୁଜଗ୍ କଜତେ ରଇଲାଇ । ସେମନ୍ କେତେଟା
 ଚରମନ୍କେ ଲାଙ୍ଘିଦେଇ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷପାରା ଦେକାଇ ଅଇବାକେ ପାଟାଇଲାଇ

। କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁର ଟଣ୍ଡେଅନି ବୁଲ୍କାତା ବାରକରାଇ, ଦୟ ଦାରି,
 ରମିୟ ସାସନ୍କାରିଆକେ ସର୍ପି ଦେବାକେ ମନ୍ଦିରରେ ରଇଲାଇ । ୨୧
 ସେଟାରପାଇ ସେ ଚରମନ୍ ଜିସୁକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ, ତମେ ଟିକ୍
 କଇଲାସନି ଆରି ଟିକ୍ ସିକାଇଲାସନି ବଲି ଆମେ ଜାନିଆଛୁ । କାରିବାଟେ ନ
 ଅଛ ଲକ୍ଷମନର ଜିବନରୂପାଇ ପରମେସରର ସତ ବିପରୀତେ ସିକାଇଲୁସନି
 । ୨୨ ଏବେ ତୁଲ ଆମଙ୍କେ କଥ, ରମିୟ ସରକାରର ରାଜା କାଇସରକେ
 ସିପରୁ ଦେବାଟା ଆମର ନିୟମ ଇପାବେ ଟିକ୍ କି ନାହିଁ? ” ୨୩ ମାତର ଜିସୁ
 ସେମନର ମନ୍ଦିରର କାତା ଜାନିକରି କଇଲା, ୨୪ “ମାକେ ଗଟେକ୍ ରମିୟ
 ସରକାରର ଅଦ୍ଦଳି ତାବୁ ଦେବାଥା । ତେଇ କାର ମୁରୁତି ଆରି କାର ନାଉଁ
 ଆଚେ?” “କାଇସରର ମୁରୁତି ଆରି ନାଉଁ ଆଚେ ।” ବଲି ସେମନ୍ କଇଲାଇ ।
 ୨୫ “ସେନ୍ତାର ରଇଲେ ଜନ୍ମଟା କାଇସରରଟା ସେଟା କାଇସରକେ ଦିଆୟ,
 ଜନ୍ମଟା ପରମେସରରଟା ସେଟା ପରମେସରକେ ଦିଆୟ ।” ବଲି କଇଲା
 । ୨୬ ଏ କାତା ସୁନି ସବୁଲକର ମୁଆଟେ ସେମନ୍ ଜିସୁର ବୁଲ୍ ଦାରିବାର
 ନାପାରିଲାଇ । ଆରି ଜିସୁର କାତା ସୁନି ସେମନ୍ କାବାଅଇଜାଇ, ରୁପ୍‌ଅଇ
 ରଇଲାଇ । ୨୭ ତାର ପତେ କେତେଟା ସାତୁକି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ ଗାଲାଇ
 । ସେମନ୍, ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ତରେକ୍ ଜିବନ୍‌ଅଇ ଉଚ୍ଚବା ବିପରୀତ ବିସବାୟ
 ନ କରିତେ ରଇଲାଇ । ୨୮ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ, ମସା
 ଆମର ପାଇ ଏନ୍ତି ନିୟମ ଲେକିଆଚେ ଜେ, ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ବିବାଅଇ ପିଲାଟକି
 ନ ଅଇତେ ମରିଗାଲେ ତାର ବାଇ ସେ ରାଣ୍ଡିମାଇଜିକେ ସଞ୍ଚାରସି । ଆରି
 ପିଲାଟକି ଅଇଲେ ତାର ବଢ଼ିବାଇର କୁରୁମ୍ ରକିଆ ଅଇସି । ୨୯ ଏନ୍ତି
 ସାତବାଇ ରଇଲାଇ । ପରତୁମ୍ ବାଇ ବିବା ଅଇ ପିଲାଟକି ନଇତେ ମରିଗାଲା
 । ୩୦ ତାର ପତେ ବଢ଼ିମଜିଆ ରାଣ୍ଡିମାଇଜିକେ ସଞ୍ଚାରିଲା । ମାତର ସେ ମିସା
 ପିଲାଟକି ନଇତେ ମରିଗାଲା । ୩୧ ତାର ପତେ ମଜିଆବାଇ ରାଣ୍ଡିମାଇଜିକେ
 ସଞ୍ଚାରିଲାକେ ପିଲାଟକି ନଇତେ ମରିଗାଲା । ସେନ୍ତି ସେ ରାଣ୍ଡିମାଇଜିକେ
 ସାତ ବାଇ ଜାକ ସଞ୍ଚାର ପିଲାଟକି ନଇତେ ମରିଗାଲା । ୩୨ ସାରାସାରି
 ପତେ ସେ ମିସା ମରିଗାଲା । ୩୩ ଏନ୍ତି ବଇଲେ ମଲାତେଇଅନି ଉଚ୍ଚଲା ପତେ
 ସେ କାର ମାଇଜି ଅଇସି? କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ ସାତ ଲକ୍ଷଜାକ ତାକେ
 ସଞ୍ଚାର ରଇଲାଇ ।” ୩୪ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏ ଜୁଗର ମାଇଜି ମନସ୍
 ବିବା ଅଇବାଇ, (ଶବ୍ଦ ୩୧୬) ୩୫ ମାତର ଜନ୍ମ ମାଇଜିମନସ୍ ମଲାଟାନେଅନି

ତଟି, ଆଇବା ଜଗତେ ଜିଇବା କାଇବାକେ ବାରିଆଳାଚତ୍ର, ସେମନ୍ ବିବା
ନ ଅଥବା । (aiōn g165) ୩୭ ସେମନ୍ ପରମେସରର ଦୁରମନରୂପାରା ଅଇ
ଆରି କେବେମିଏ ନ ମରତ୍ । ପତେ ମଳାଟାନେଅନି ତଟି ପରମେସରର
ପିଲାଟକି ଅଇ ରଇବାଇ । ୩୭ ମସା ବଲ୍ କରି ବୁଜାଇ ଦେକାଇଦେଇ ଆଚେ
। ମଳା ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଚ୍ଚବାଇ । ଲାଗ୍ନତେ ରଇବା ହୁଟାର କାତାଇ,
ମସା ଅବରାଆମର ପରମେସର, ଇସାକର ପରମେସର ଆରି ଜାକୁବର
ପରମେସର ବଲି ପରମେସରକେ ଜାନାଇ ଆଚେ । ୩୮ ପରମେସର ମଳା
ଲକ୍ଷମନର ମାପରୁ ନାଁ, ଜିବନ୍ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନର ମାପରୁ । ପରମେସର
ଦେକ୍ବା ଇସାବେ ତେଇ ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ ଜିବନ୍ ଅଇଆଚତ୍ ।” ୩୯
ତାର ପତେ କେତେଟା ସାସ୍ତର ସିକାଉମନ୍ “ଏ ଗୁରୁ ତୁଲ ବଡ଼ ନିକଷ୍ଟ୍ରେ
ଉତ୍ତର ଦେଇଆରୁସା!” ବଲି ଜିସୁକେ କଇଲାଇ । ୪୦ କାଇକେବଲଲେ
ଜିସୁକେ ଆରି କେ ମିଥା ପରସନ୍ ପାଗାରବାକେ ସାଆସ୍ କରତ୍ ନାଇ । ୪୧
ତାର ପତେ ଜିସୁ ତାର କାତା ସୁନ୍ଦର ଲକ୍ଷମନକେ ପାଗାରଲା, “ପରମେସର
ବାଚିପାଠାଇଲା କିରିସ୍ଟ ଦାଉଦ୍ ରାଜାର ନାତିତିତି ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍ କାଇକେ
କଇଲାଇନି?” ୪୨ କାଇକେ ବଲଲେ ଦାଉଦ୍ ରାଜା ଶିରସଟ୍ଟିତା ବଲତେଇ
ନିଜେ ଏହି ଲେକି ଆଚେ, ପରମେସର ମର ମାପରୁକେ କଇଲା, ୪୩ ମୁଲ
ତର ବିରଦିମାନକେ ଆରାଇକରି ତର ପାଦତଳେ ସତ୍ତ୍ଵରବା ପିଡାପାରା ନ
କରବା ଜାକ, ତୁଲ ମର ଉଜାବାଟେସେ ବସି ର । ୪୪ ଜଦି ଦାଉଦ୍ ରାଜା
କିରିସ୍ଟକେ ମାପରୁ ବଲି ତାକି ରଇଲେ ଆରି କିରିସ୍ଟ କେନ୍ତି ଦାଉଦ୍ ରାଜାର
ନାତିତିତି ଅଇସି? ବଲି ପାଗାରଲା । ୪୫ ସେବେଲା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁ
ସିକାଇବା ବିସର ସୁନ୍ଦର ରଇଲାବେଲେ, ସେ ତାର ସିସମନ୍ଦକେ କଇଲା,
୪୬ “ନିୟମ ସିକାଇବା ଲକ୍ଷମନରତେଇଅନି ଜାଗରତ୍ ରୁଆ । ସେମନ୍
ନିମାନ୍ ପରିଆ ପିନ୍ତି ବୁଲବାକେ ମନ୍ କରବାଇ । ଆଟେବାଟେ ଜୁଆର
ପାଇବାକେ, ପାରତନା ଗରର ମୁକିଆ ଜାଗାଇ ବସିବାକେ, ଆରି ବଜିତେଇ
ସବୁ ଲକ୍ଷଟାନେଅନି ଆଗତୁ ବସିବାକେ ମନ୍ କରବାଇ । ୪୭ ସେମନ୍ ଲାଜ
ନଅଇ ରାଣ୍ଟି ମାଇଜିମାନକେ ନାଡାଇକରି ସେମନର ଦନ୍ସପ୍ତି ଜୁରି ନେବାଇ
। ମାତର ସେମନ୍ ନିମାନ୍ ଲକ୍ଷରପାରା ଦେକାଇଅଇବାଇ । ଆରି ଲକ୍ଷମନର
ମୁଆଟେ ବେସି ଲମାଇକରି ପାରତନା କରବାଇ । ଏହାରି ଲକ୍ଷମନକେ
ପରମେସର ବେସି ବହୁ ଡଣ୍ଡ ଦେଇସି ।”

୨୧ ତାର ପରେ ଜିସୁ ଚାରିବେଦ୍ଧତି ଦେକଲା ଆରି ପାଉକାର ଲକ୍ଷମନ
 ମନ୍ତ୍ରିରର ପେଟିଆଟାନେ ଦାନ୍ ଦେବାଟା ଦେକଲା । ୨ ସେବେଲା ଗଟେକ୍
 ଅରକିତ୍ ରାଶ୍ତି ମାଇଜି ମିସା ଜଡେକ୍ ତାମାକାସୁ ଦେବାଟା ଜିସୁ ଦେକଲା । ୩
 “ମୁଇ ତମଙ୍କେ ସତ୍ କାତା କଇଲିନି, ସବୁ ଲକ୍ଷରଟାନେଥିନି ଏ ରାଶ୍ତିମାଇଜି
 ଅଦିକ୍ ଦେଲା ଆଚେ । ୪ କାଇକେ ବଇଲେ ପାଉକାର ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର
 ନିଜର ଅଗଳିଲା ଦନ୍ତେଇଥିନି ଅଳପ୍ ଅଳପ୍ ଦେଲାଇ ଆଚତ୍ । ମାତର୍ ଏ,
 ନିଜେ ବଢ଼ିବା ପାଇ ତାର ଜେହକି ରଇଲା ସବୁ ଦେଲା ଆଚେ ।” ୫ କେତେଟା
 ସିସମନ୍ ମନ୍ତ୍ରିରର ବିସଇ ନେଇକରି ନିଆଇ କରୁତେ ରଇଲାଇ । “ତେଇ
 ଲାଦିରଇବା ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ପାକନା ଆରି ପରମେସରକେ ସର୍ପି ଦେଲା ଦାନ୍
 ସଞ୍ଚ କେତେକ୍ ସୁନ୍ଦର ଗର ବାନ୍ଦିଲାଇ ଆଚତ୍” ବଲି କାତାଆଇତେ ରଇଲାଇ
 । ୬ “ଏହି ଦିନ ଆଇସି, ଏବେ ତମେ କାଇ କାଇଟା ଦେକଲାସନି ସେଟା ସବୁ
 କୁରୁପନାସ ଜାଇସି । ଗଟେକ୍ ପାକନା ମିସା ତାର ଜାଗାଇ ନ ରଖ । ସବୁ
 ମାଟିତେଇ ମିସି ଜାଇସି ।” ୭ ତାର ପରେ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ଏ
 ଗୁରୁ, ଏଟା ସବୁ କେବେ ଅଇସି? ଆରି ଏ ସବୁ ଗରନା କେଟିବା ଆଗତୁ
 ସେଟା କେତେବଳ୍ ଅଇସି ବଲି କେନ୍ତି ଚିନି ଅଇସି?” ୮ ଜିସୁ ସେମନକେ
 କଇଲା, “ଜାଗରତ୍ତିଆଇକରି ରୁଆ, ନାତାଇ ଉଆ ନାଇ । ବେସି ଲକ୍ ମର୍
 ନାଉଁଦାରି ଆସି କଇବାଇ, ‘ମୁଇ ସେ ଆକା ।’ ବେଲା କେଟିଲା ଆଚେ, ମାତର୍
 ତମେ ସେମନର ପରେ ଜାଆ ନାଇ । ୯ ଆରି କେବେ ତମେ କୁଇଦ୍ ଆରି
 କିରମାର ଅଇବାଟା ସୁନସା, ସେବେଲା ତରା ନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ଏ
 ସବୁ ଗରନା ଆଗତୁ ଅଇସିପେ । ମାତର୍ ଏ ଦୁନିଆର ସେସ ଦିନ ସେଦାପରେ
 ନ ଆସେ ।” ୧୦ ଆରି ଜିସୁ କଇଲା, “ଦେସ ବିରୁଦେ ଦେସ ଆରି ଜାତି
 ବିରୁଦେ ଜାତି ଉଚ୍ଚସି । ୧୧ ଦରତନି ଚୁଲ୍ବୁଲ୍ବସି । ବତ୍ ରଗମନ୍ ଅଇସି ଆରି
 ଆକାସେ କେବେ ନ ଅଇବା କାବା ଅଇଜିବା ଚିନମନ୍ ତିଥସି । ୧୨ ମାତର୍ ଏ
 ସବୁ ବିସଇ ନ ଅଇବା ଆଗତୁ, ତମଙ୍କେ ବାନ୍ଦିକରି ନେଇ ସାସତି ଦେବାଇ,
 ପାରତନା ଗରମନକେ ବିଗାର କରି ବନ୍ଦିଗରେ ପାକାଇବାକେ ସର୍ପିଦେବାଇ
 । ମରପାଇ ତମେ ରାଜା ଆରି ସାପନ୍ କାରିଆମନର ମୁଆଟେ ଟିଆ ଅଇସା ।
 ୧୩ ମର ବିସଇ ତମେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ କଇବାକେ ଗଟେକ୍ ସମାନ୍ ବେଲା
 ଅଇସି । ୧୪ ତେବେର ପାଇ ‘ମୁଇ ନିଜକେ କେନ୍ତି ରକିଆ କରବି?’ ସେ ବିସଇ
 ବାବିକରି ଆଗେଅନି ଚିନ୍ତା କରା ନାଇ । ୧୫ କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ତମଙ୍କେ

ଟିକପଦ କଇବାକେ ଗିଆନ୍ ଦେବି । ତମଙ୍କେ ବିରଦ୍ଧ କରବା ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ
 ଗିଆନର ବାଦୁଲେ କାଇଟା କଇନାପାରଦ । ୧୭ ଆରି ତମର ମାଆ ବାବା,
 ବାଇ, ନିଜର ଲାଗାର ଲିତାର ଲକ୍, ମଇତରମନ୍ ଅରି କୁଟୁମବ ଲକ୍ଷମନ୍,
 ତମଙ୍କେ ବିରଦ୍ଧିମନ୍କେ ସର୍ପି ଦେବାଇ ଆରି ତମର ବିଦ୍ରରେ ଅନି କେତେ
 ଲକ୍କେ ମରାଇଦେବାଇ । ୧୯ ତମେ ମରତେଇ ବିସ୍ଵବାସ୍ କଳାସନି ବଲି
 ଗୁଲାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମଙ୍କେ ଇନ୍ କରବାଇ । ୨୦ ମାତର ତମର ମୁଣ୍ଡର ଚେଣ୍ଟି
 ମିଥା ଗଟେକ ନ ନସେ । ୨୧ ତମେ ତାରଅଳ ରଇଲେ ଏ ସବୁ ବିସଲ
 ମୁରତିକରି, ତମର ଆୟମାକେ ରକିଆ କରିଥା ।” ୨୦ “ମାତର ଜେତେବଲୁ
 ତମେ ଜିରୁସାଲମ୍ ଗତେ ବିରଦ୍ଧ ପନିଅମନ୍ ଚାରିବେହୁତି କିନ୍ତୁରି ରଇବାଟା
 ଦେକ୍ଖା ବଇଲେ, ସେବେଲା ଜିରୁସାଲମ୍ ନସଟ ଅଇବା ବେଲା ଲଗେ
 କେବଳା ବଲି ଜାନା । ୨୧ ସେବେଲାଇ କେ କେ ଜିରିଦା ଦେସେ ରଇବାଇ,
 ସେମନ୍ ଡଞ୍ଚର ବିଦ୍ରରେ ପାଲାଅତ । କେ କେ ଗଢ଼ ବିଦ୍ରରେ ରଇବାଇ ସେମନ୍
 କେନେ ମିଥା ବଁରବାକେ ପାଲାଅତ । କେ କେ ଗଢ଼ ବାଇରେ ରଇବାଇ
 ସେମନ୍ ଗଢ଼ ବିଦ୍ରରେ ନ ପୁରତ । ୨୨ କାଇକେ ବଇଲେ ସେଟା ସାସତରର
 ସବୁ ବିସଲ ଜେନ୍ତିକି ସିଦ୍ ଅଳସି, ସେଟାର ପାଇ ସେ ଦିନମନ୍ ଦେସି ଡଣ୍ଟ
 ପାଇବା ଦିନମନ୍ ଅଳସି । ୨୩ ସେ ଦିନମନ୍କେ ଗାଗତେ ରଇବା ମାଇଜିମନ୍
 ଆରି ଦୂଦ କୁଆଇତେରଇବା ମାଆମନର କେତେକ ଦୁକର ଦିନ ଅଳସି । ଏ
 ଦେସର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଅପରବଳ ଦୁକ ଆଇସି ଆରି ସେମନ୍ ଡଣ୍ଟ ପାଇବାଇ ।
 ୨୪ କେତେ ଲକ୍କେ କାଣ୍ଠାରଦାର ସତ୍ତ୍ଵ ମରାଇବାଇ ଆରି କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ବନ୍ଧିକରି ବିନ୍ଦିନ ଦେସେ ଦାରିଜିବାଇ । ଜିରିଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ବେଲା ନ
 ପାଇବାଜାକ ଜିରୁସାଲମ୍ ବିନାସ କରିବାକେ ଚାତିଦେବାଇ ।” ୨୫ “ବାଦଲେ,
 ବେଲଟାନେ, ଜନ୍ମଟାନେ ତାରାମନରଟାନେ କେବେ ନ ତିସବା ତିନମନ୍
 ତିସମି । ଦୁନିଆର ସବୁ ଦେସର ଲକ୍, ବେସି ଦୁକ କସଟ ପାଇବାଇ ।
 ଜେତେବେଲା ସମଦୁରର ବଡ଼ ଲାଞ୍ଛି ଗରଜଲେ ଲକ୍ଷମନ୍ କାଇଟା କରିବାର
 ଆତେ କାଇଟା ନାଇ ବଲି ବାୟୁବିକଳ ଅଇଜିବାଇ । ୨୬ ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍
 ଦୁନିଆଇ ଆଇବା ସବୁ ଗଢ଼ନା ଦେକିକରି ‘କାଇକେ ଏହି ଅଇଲାନି?’ ବଲି
 ଉରିକରି କେତେ ଲକ୍ ମୁରତା ଅଇଜିବାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ଆକାସେ
 ରଇଲା ସବୁ ବିସଲ ପରମେସର ରୁଲିବୁଲାଇ ଦେଇସି । ୨୭ ସେବେଲାଇ
 ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ତେଇଅନି ଆସିରଇବା ନରପିଲା ମୁଇ, ବେସି ବପୁପତ୍ତ୍ଵ

ଆରି ତାକ୍ଷୁଟାଅଇକରି ବାହୁଲେ ଆଇବାଟା ଦେକ୍ବାଇ । ୨୮ ମାତ୍ର ଏ
ସବୁ ଗଢନା ଆରାମ୍ ଅଇଲେ ତମେ ତାର୍ପଣ୍ଡ ଚିଆଅଇ ଉପରେ ଦେକା ।
କାଇକେ ବଲଲେ ତମର ରକିଆ ପାଇବା ଦିନ୍ ଲଗେ ଆଗେ ।” ୨୯ ଆରି ଜିସୁ
ସେମନ୍ତକେ ଗଟେକ୍ ଉଦାଅରନ୍ କଇଲା, “ଦୂମ୍ରି ଗଢ ଆରି ବିନ୍ ସବୁ ଗଚର
କାତା ଚିନ୍ତା କରା । ୩୦ ଜେତେବେଳେ ତାର କେନ୍ତିଆନି ପତର ପାଲୁଆନି
କରସି, ଆରି କାଁଚାପଡ଼ିଆ ତିସଲେ କାରାଦିନ୍ କେବଳା ବଲି ତମେ ଜାନ୍ସା
। ୩୧ ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ଏ ସବୁ ବିସଲ ଅଇବାଟା ଦେକ୍ଲେ ପରମେସରରୁ ରାଇଜ
କେଟି ଆଇଲା ବଲି ଜାନ୍ସା ।” ୩୨ “ମୁଇ ତମ୍ବକେ ସତ୍କାତା କଇଲିନି ।
ମନେ ରକା, ଏବେ ଜିବନ୍ ରଙ୍ଗବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ମରନ୍ ଅଇବା ଆଗରୁ ଏ
ସବୁ ଗଢିଥି । ୩୩ ସରଗ୍ ଆରି ମରପୁର ନସି ଜାଇଥି, ମାତର ମର ବାକିଆ
କେବେ ନ ନସେ ।” ୩୪ “ମାତର ତମେ ନିଜର ନିଜର ବିସଲ ନେଇକରି
ଜାଗରତ୍ ରୁଆ । ତମର ମନ୍ ସବୁବେଳାଇ ବଜିବାତ କରି ମଦ ପେଣ୍ଟମ୍
କାଇବା ବିସଲ ଆରି କେନ୍ତାର ଜିଇବାର ଅଇଥି କେନ୍ତାର ନାଇ ବଲି ଚିନ୍ତାକରି
ରଙ୍ଗଲାବେଳେ, ସେ ଦିନ୍ ଅଟାତ ପାନ୍ତ ପାରା ଆସି ଲାଗିଜାଇଥି । ୩୫
ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ଏ ଦୁନିଆର ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଘେଣା ଗଢିଥି । ୩୬ ସେ ଦିନମନ୍ତକେ
ଗଢବା ସବୁ ବିସାଇ ଦେଇ, କାଇ ବିପଦ୍ ନ ଅଇ ଜିବାକେ ଆରି ପରମେସର
ପାଟାଇରଙ୍ଗବା ନରପିଲା ମର ମୁଆଟେ ଚିଆ ଅଇବାକେ, ପାରତନା କରି
ଜାଗରତ୍ ଅଇରୁଆ ।” ୩୭ ଜିସୁ ସେ ଦିନମନ୍ତକେ ମନ୍ତ୍ରରେ ଜାଇ ନିମାନ୍ କାତା
ସିକାଇ ଦେଇତେ ରଙ୍ଗଲା । ଆରି ତାର ସିସମନର ସତ୍ତ୍ଵ ସବୁ ରାତି ବାରିଜାଇ
ଜିତ୍ ନାଉଁର ଡତ୍ତରେ ବିତାଇତେ ରଙ୍ଗଲା । ୩୮ ବେଦି ଲକ୍ଷ ଜିସୁର କାତା
ସୁନବାକେ ସବୁ ଦିନ୍ ପାକାଲେ ମନ୍ତ୍ରରେ ଜାଇତେରଙ୍ଗଲାଇ ।

୨୯ କମିର ନ ପାକାଇ ରୁଟି ଚିଆର କରବା ପରବ ଜାକେକି ନିସତାର
ପରବ ବଲି ମିସା କରବାଇ, ସେ ପରବ ଲଗାଲଗି କେଟି ଆଇତେ ରଙ୍ଗଲା
। ୨ ଆରି ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍, ସାସ୍ତର ସିକାଉମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତର୍ତ୍ତେ
ରଙ୍ଗଲାଇ । ଜିସୁକେ କେନ୍ତି ଲୁହତେ ମରାତ୍ତୀ? ବଲି ବାଟ୍ କଜତେ ରଙ୍ଗଲାଇ ।
୩ ଆରି ଜିସୁର ବାରଟା ସିସମନର ବିଦ୍ରେଅନି ଇସକାରିୟତ ଜିରଦା ନାଉଁର
ଗଟେକ୍ ସିସ ରଙ୍ଗଲା । ସେବେଳାଇ ତାର ମନ୍ ବିଦ୍ରେ ସଇତାନ୍ ପୁରିଦେଲା
। ୪ ଆରି ସେ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ମନ୍ତ୍ରର ଜାଗି ରଙ୍ଗବା ସେନାପତିମନର
ଲଗେ, କେନ୍ତିକରି ଜିସୁକେ ବିସବାସେ ବିସ ଦେଲା ପାରା କରି, ତାକେ

ଦାରାଇଦେବି ବଲି ସେମନର ସଞ୍ଚ କାତାବାରତା ଅଇବାର ଗାଲା । ୫
 ସେଟୋରପାଇ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ବେସି ପାରଦା ଅଇକରି ତାଙ୍କେ ତାବୁ ଦେବାକେ
 ରାଜି ଅଇଲାଇ । ୬ ଜିଉଦା ମିଥା ରାଜି ଅଇଲା ଆରି ଲକ୍ଷମନର ନ ଜାନତେ
 ଜିମ୍ବୁକେ ଦାରାଇଦେବାକେ ସୁଜଗ୍ କଜୁତେରଇଲା । ୭ ତାରୁପତେ ନିସ୍ତାର
 ପରବର୍ ବଜି କରି ମେଣ୍ଟାପିଲା ମାରବା ଦିନ ଆଇଲା । ୮ ଜିମ୍ବୁ, ପିତର
 ଆରି ଜଅନ୍ତକେ ଏ କାତା କଇ ପାଟାଇଲା । “ଜା ଆରି ଆମରପାଇ ନିସ୍ତାର
 ପରବର୍ ବଜି କାଇବାକେ ଟିକ୍ କରା ।” ୯ ସେମନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ପାଚାରିଲା,
 “ଆମେ କନ୍ ଜାଗାଇ ବଜି ତିଆରକରିବୁ ବଲି ତମେ ମନ୍ କଲାସନି?”
 ୧୦ ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ କଇଲା, ଦେକା, ତମେ ଗଢ଼ ବିଦ୍ରରେ ପୁରବା ବେଳେ
 ଗଟେକ ଆଶ୍ରିତେଇ ପାନିନେଇ ଜିବା ଲକ୍ଷକେ ବେଢ଼ାଇପା । ସେ ଜନ୍ ଗରେ
 ପୁରହ୍ୟ, ତାର ପରିପର ଜାଇ ସେ ଗରର ପାଉକାରକେ କୁଆ, ୧୧ “ଆମର
 ଗୁରୁ ତମଙ୍କେ ଏ କବର କଇ ପାଟାଇଆଟେ, ମୁଇ ଆରି ମର ସିସ୍ତମନ୍ କନ୍
 ବାକରାଇ ରକିଆ ପାଇବା ପରବର୍ ବଜି ମାନବୁ? ୧୨ ତାରୁପତେ ସେ ଲକ୍
 ତମଙ୍କେ ଗର ଉପରେ ରଇବା ମଥିଲା ତିଆର ଅଇରଇଲା ଗଟେକ ବଡ଼
 ବାକରା ଦେକାଇ ଦେଇସି । ତେଇ ତମେ କାଦି ତିଆର କରା ।” ୧୩ ସେମନ୍
 ଜାଇକରି ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ ଜେନ୍ତି କଇରଇଲା ସେନ୍ତିସେ ଦେକ୍ଲାଇ । ଆରି
 ନିସ୍ତାର ପରବର୍ ବଜି ତିଆର କଲାଇ । ୧୪ ସମାନ୍ ବେଲା କେବ୍ଲାକେ
 ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ମୁଇ ଦୁକ କସଟ ପାଇବା ଆଗତୁ ନିସ୍ତାର ପରବ
 ତମରସଞ୍ଚ ମିସ୍ତେ କରିବାକେ ବେସି ମନ୍ କରିରଇଲି । ୧୫ ମୁଇ ତମଙ୍କେ
 କଇଲିନି, ପରମେସରର ରାଇଜେ ଏଟା ପୁରାପୁରୁନ ନ ଅଇବାଜାକ, କେବେ
 ମିଥା ଏଟା ନ କାଇ ।” ୧୬ ଆରି ସେ ଅଞ୍ଚର ରସ ଦାରି ପରମେସରକେ
 ଜୁଆର କରି କଇଲା, “ଏଟା ନେଇ ତମର ନିଜର ନିଜର ବିଦ୍ରରେ ବାଟା କରା
 । ୧୭ ମୁଇ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି ପରମେସରର ରାଇଜେ ନ ଆଇବା ଜାକ, ଏ
 ରସ କେବେ ମିଥା ନ କାଇ ।” ୧୮ ଆରି ରୁଟି ଦାରିକରି ପରମେସରକେ
 ଦନ୍ତିଆବାଦେଦଇ ବାଞ୍ଚାଇ ସେମନକେ ଦେଇକରି କଇଲା, “ଏଟା ମର ଗାଗଢ଼,
 ଜନଟା ତମର ପାଇ ଦିଆଅଇଲା ଆଟେ । ମକେ ଏତାଇବା ପାଇ ଏଟା
 କରା ।” ୧୯ ସେନ୍ତାରିସେ କାଇଲା ପତେ ସେ ମୁତାଇ ଅଞ୍ଚର ରସ ଦାରି
 କଇଲା, “ଏ ମୁତା ମର ବନିତେଇ, ପରମେସର ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ କଲା ନୁଆ

ରାଜିନାମା । ଏଟା ତମରପାଇ ଜରଲା ମର ବନି ।” ୨୧ “ମାତର ଦେକା
 ଇତି ମରସତ୍ତ୍ଵ ବସି କାଇବା ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷସେ ବିରଦି ଲକ୍ଷମନର ଆତେ
 ମକେ ଦାରାଇ ଦେଇସି । ୨୨ ପରମୋସରରଟାନେଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା
 ମୁଇ, ସେ ଜେହି ଜଜନା କଳାଆଚେ, ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ମରବାକେ ଅଇସି ।
 ମାତର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ମକେ ବିସ୍ବବାସେ ବିସ୍ତ ଦେଲାପାରା ବିରଦିମନର ଆତେ
 ଦାରାଇ ଦେଇସି, ତାକେ ବେସି ତଣ୍ଡୁ ମିଳୁସି ।” ୨୩ ସେବେଲାଇ ସିସମନ୍
 ସେମନର ବିଦ୍ରରେ କାତା ଅଇଲାଇ, “ଏହି ବଇଲେ ଆମର ବିଦ୍ରରେ କେ
 ଜିଯୁକେ ସେହି କରସି?” ୨୪ ତାର ପଚେ ସେମନର ବିଦ୍ରରେଅନି କେ ବଢ଼
 ବଲି ଦଦାପେଲା ଅଇଲାଇ । ୨୫ ଜିଯୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ଏ ଦୂନିଆର
 ରାଜାମନ୍ ସେମନର ଲକ୍ଷମନକେ ନିଜର ଅଦିକାର ଦେକାଇ ସାପନ୍ କରବାଇ
 । ଆରି ସେମନ୍, ଆମେ ଲକ୍ଷମନକେ ଦରମ୍ କରବା ଲକ୍ଷ ବଲି ତାକ୍ଷୁଟା
 ଅଇବାଇ । ୨୬ ମାତର ତମର ବିଦ୍ରରେ ଏହି ନ ଉଥା । କେ ବଢ଼ ସେ
 ସାନ୍ ଅ । ଆରି କେ ନେତା ରଇସି ସେ ସବୁଲକର ସେବା କରିବାର ଆଚେ
 । ୨୭ ଏ ଦୂନିଆର ଇପାବେ, ବସିକରି କାଇବା ଲକ୍ଷ ବଢ଼ କି, ବାଟାକରି
 ଦେବା ଲକ୍ଷ ବଢ଼? ବସିକରି କାଇବା ଲକ୍ଷ ସେ ବଢ଼ ଅଇସି । ମାତର ମୁଇ
 ସେହି ନଇ । ମୁଇ ତମର ବିଦ୍ରରେ ବାଟାକରି ଦେବା ଲକର ପାରା । ୨୮
 ତମେ ମର ସବୁ ପରିକାଟାନେ ମରସତ୍ତ୍ଵ ରଇ ଆଇଲାସ୍ତନି । ୨୯ ମର ବାବା
 ପରମୋସର ଜେହି ସାପନ୍ କରିବାକେ ମକେ ତାର ରାଇଜର ଅଦିକାର ଦେଲା
 ଆଚେ, ସେହି ମୁଇ ମିଶା ତମକେ ଅଦିକାର ଦେବି । ୩୦ ଆରି ତମେ ମର
 ରାଇଜେ ମରସତ୍ତ୍ଵ ବସି କାଆପିଆ କରିଯା । ରାଜ୍ଗାଦି ବସି ଇସ୍ତରାଏଲର୍
 ବାରଟା ଜାତିର ଲକ୍ଷମନକେ ସାପନ୍ କରିଯା ।” ୩୧ “ଏ ସିମନ୍, ସିମନ୍!
 ସୁନ୍! ତାପି ଜେହି ଦାନ ଉତ୍ତାଳିକରି ପଢ଼ ବିନେ କରସି, ସେନ୍ଦ୍ରାରି ସଇତାନ୍
 ତମାକେ ତେରେପେତେ କରିବାକେ ଆଦେସ୍ ପାଇଲା ଆଚେ । ୩୨ ମାତର
 ତର ବିସ୍ବବାସ ଉନା ନ ଅ ବଲି ମୁଇ ପାରିତନା କଲିଆଚି । ସେ ପରିକାଇ,
 ବିସ୍ବବାସେ ତାରଅଇ, ଜିତି ଆଇଲେ ତର ବାଇମନକେ ମିଶା ସେହି ତାଟ
 କରାଇସୁ ।” ୩୩ ସେବେଲାଇ ସିମନ୍ ଜିଯୁକେ କଇଲା, “ଏ ମାପରୁ ମୁଇ
 ତରସତ୍ତ୍ଵ ବନ୍ଦି ଗରେ ଜିବାକେ ଆରି ମରବାକେ ମିଶା ରାଜି ଆଚି ।” ୩୪
 ତାର ପଚେ ଜିଯୁ କଇଲା, “ଏ ପିତର ମୁଇ ତକେ କଇଲିନି, ତୁଳ ଏବେ
 ଏହି କଇଲୁସ୍ତନି, ମାତର ଆଜି ରାତି କୁକୁଡ଼ା ନ ତାକ୍ବବା ଆଗରୁ ମକେ

ତିନ୍ଦର ନାଜାନି ବଲି କଇସୁ ।” ୩୫ ଜିସୁ ତାର ସିସମନ୍ତକେ ପାଠାଇଲା ।
 “ମୁଲ ତମଙ୍କେ ପାଠାଇଲାବେଳେ ବେସନି, ମୁନା ଆରି ପାଣ୍ଡିଲ ନ ନେବାକେ
 କଇରଇଲି । ଯେବେଳାଇ ତମଙ୍କେ କାଇ ଅବାର ଅଇଲା କି?” “ନାହିଁ, କାଇଟା
 ମିଥିଆ ଅବାର ଅଏ ନାହିଁ ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୩୬ ଆରି ଯେ କଇଲା, “ମାତର
 ଏବେ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ବେସନି କି ମୁନା ରଇଲେ ନିଆ । ଆରି ଜାକେ କାଣ୍ଡା
 ନାହିଁ, ଯେ ପିନ୍ଧିବାଟା ବିକି କାଣ୍ଡା ଗେନ । ୩୭ ମୁଲ ତମଙ୍କେ କାଇକେ କଇଲିନି
 ‘ଯେ ଅପରାଦିମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ସମାନ ଦସା ପାଇଲା’ ବଲି ସାସତରେ ଲେକା
 ଅଇଲା କାତା ସିଦ୍ଧ ଅଇବାକେ ଗାଲାନି ।” ୩୮ ସିମନ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା,
 “ଏ ମାପରୁ, ଦେକା ଆମାର ବିଦ୍ରରେ ଜତେକ କାଣ୍ଡା ଆଚେ ।” ଜିସୁ କଇଲା,
 “ସେବ୍ରକି ଅଇସି ।” ୩୯ ତେଇଥାନି ଜିସୁ ଗଢ଼ ଚାତି ଆଗତୁର ଅବିଆସ
 ଲୟାବେ ଜିତନାଉଁର ତଞ୍ଚୁରେ ପାଇତନା କରିବାକେ ଗାଲା । ସିସମନ୍ ମିଥିଆ
 ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇଲାଇ । ୪୦ ଆରି ଯେ ଜାଗାଇ କେଟିକରି ସିସମନ୍ତକେ
 କଇଲା, “ତମେ ପରିକାର ପାନ୍ତେ ନ ଲାଗାଇ ଅଇବାକେ ପାଇତନା କରା
 ।” ୪୧ ତାର ପଚେ ଜିସୁ ତାକରିତେଇଥାନି କଣ୍ଠେକ୍ ଦୁଇ ଜାଇ ମାଣ୍ଡିକୁଟା
 ଦେଇକରି ପାଇତନା କରିବାର ଦାଇଲା । ୪୨ “ଏ ବାବା, ତୁଲ ମନ୍ଦିକଲେ
 ଏ କସଟର ମୁଠା ମରିଥିଲା କଣ୍ଠେକ୍ ଦୁଇକେ ନେ । ମାତର ମୁଲ ମନ୍ କଲା
 ଲୟାବେ ନାହିଁ, ତର ମନ୍ଦିକଲା ଲୟାବେ ସିଦ୍ଧ ଅ ।” ୪୩ ସେବ୍ରକିବେଳେ
 ଏଦେ ଦେକା! ପରମେସରର ଗଟେକ୍ ଦୁଇ ଆସି ଜିସୁକେ ଦେକାଇଅଇଲା
 ଆରି ତାରସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇବାକେ ବପୁଦେଲା । ୪୪ ମାତର ଜିସୁ ଅଦିକ ବିକଳ୍
 ଅଇ, ମନ୍ଦିଆନ୍ ଦେଇ ପାଇତନା କରିବାର ଦାରିଲା । ତାର ଗାନ୍ଧର ଜାଲ
 ପାନି, ବନିପାରା ଜରକର ଅଇ ବୁଝଁ ତିପିଗାଲା । ୪୫ ଆରି ଜିସୁ ପାଇତନା
 କରିପାରାଇ ସିସମନ୍ତର ଲଗେ ଗାଲା । ଯେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଦୁକ୍ଥଅଇକରି
 ତାକିଜାଇ ସଇରଇଲାଟା ଯେ ଦେକଲା । ୪୬ ତେଇ ଯେମନ୍ତକେ କଇଲା,
 “ତମେ କାଇକେ ସଇଦେଇ ଆଚାସ? ଉଠା ପରିକାର ପାନ୍ତେ ନ ଲାଗାଇ
 ଅଇବାକେ ପାଇତନା କରା ।” ୪୭ ଜେତେବଲ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇତେରଇଲା
 ଗାଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ତେଇ ଆଇଲାଇ । ଜିସୁର ବାରଟା ସିସମନ୍ତର ବିଦ୍ରରେଥାନି
 ଜିଉଦା ନାଉଁର ସିଥ, ଯେମନର ଆଗତୁ ଅଇ ଯେମନକେ ତାକିଆନିଲା, ।
 ଆରି ଜିସୁକେ ରୁମିକରି ଯେମନ୍ତକେ ଚିନାଇଦେଲା । ୪୮ ଜିସୁ ଜିଉଦାକେ
 ପାଠାଇଲା, “ଏ ଜିଉଦା ପରମେସରତେଇ ଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମାକେ, ତୁଲ

ବିରଦ୍ଧ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ତୁମିକରି ଦାରାଇଦେଲୁସନି କି?" ୪୫ ସେ ବିରଦ୍ଧ ଲକ୍ଷମନ
ଜିସୁକେ ବନ୍ଦିକରି ଦାରିଜିବାଇ ବଲି ସିସମନ୍ ଜାନ୍ମଲାଇ । ସେବେଳାଇ
ସିସମନ୍ ଜିସୁକେ ପାଚାରିଲାଇ, "ଏ ମାପରୁ ଆମର କାଣ୍ଡୁ ବେଦହୁ କି?" ୪୦
ସିସମନର ବିଦରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍, ବଢ଼ ପୁଜାରିର ଗତିଦାତ୍ତୁତାର ଉଜା
କାନ୍ ଚିତ୍ତତେ କାଟିପାକାଇଲା । ୪୧ ଏଠା ଦେକି ଜିସୁ କଇଲା, "ନିରୁ" ।
ସେ ଚିତ୍ତଲା କାନ୍ ଚିଇକରି ନିକ କଲା । ୪୨ ଜିସୁ ତାକେ ବନ୍ଦି କରିବାକେ
ଆଇଲା ମୁକିଥ ପୁଜାରିମନ୍କେ, ମନ୍ତ୍ରିର ଜାଗି ରଇବା ସେନାପତିମନ୍କେ ଆରି
ପାରିତିନମନ୍କେ କଇଲା, "ମୁଇ କାଇ ତାକୁ କି? ମକେ ଦାରିବାକେ ବଢ଼ ବଢ଼
ଟେଟ୍ଟୁ ଆରି କାଟିକାଣ୍ଡୁ ଦାରି ଆସି ଆଚାସ । ୪୩ ସବୁ ଦିନେତା ମୁଇ ମନ୍ତ୍ରିରେ
ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲି, ମାତର ତମେ ମକେ ବାନ୍ଧାସ ନାଇ । ଏବେ ଦେଲା
କେବଳା ଆଚେ । ମକେ କାଇଟାମିସା କରିବାକେ ପରମୋସର ସଇତାନ୍କେ
ଅନୁମତି ଦେଲାଆଚେ ।" ୪୪ ତାର ପତେ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ବନ୍ଦିକରି ବଢ଼
ପୁଜାରିର ଗରେ ଦାରିଗାଲାଇ । ପିତର ଦୁରିକେ ରଇ ସେମନର ପଚେପଚେ
ଗାଲା । ୪୫ ସମିଅମନ୍ ଜଇଲାଗାଇ ତାରିବେଢ଼ତି ବସିଲାଇ । ପିତର ମିସା
ସେମନର ସତ୍ତ୍ଵ ବସିଲା । ୪୬ ଗଟେକ୍ ଗତିଦାତ୍ତୁତି ପିତରକେ ଜଇପାଲି
ବସିଲାଟା ନିକକରି ଦେକି କଇଲା, "ଏ ଲକ୍ ମିସା ଜିସୁର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲା!"
୪୭ ମାତର ପିତର ରାଜି ନ ଅଇ କଇଲା, "ଏ ଗତିଦାତ୍ତୁତି, ତାକେ ମୁଇ
ମୁଲିକେ ନାଜାନି ।" ୪୮ ଚନେକ୍ ରଇଲା ପତେ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ପିତରକେ
ଦେକି କଇଲା, "ତୁଇ ମିସା ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲୁସ ।" ମାତର ପିତର ତାକେ
କଇଲା, "ମୁଇ ନଇ ।" ୪୯ ଗଟେକ୍ ଗାଁଢା ଗାଲାପଚେ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍
ପିତରକେ ଦେକି କଇଲା, "ଏ ଲକ୍ଷମିସା ନିଜେ ତାର ସିସମନର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲା
। ଆକେ ମୁଇ ନିକକରି ଜାନି । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ଗଟେକ୍ ଗାଲିଲିର୍
ଲକ୍ ।" ୫୦ ଏଠା ସୁନି ପିତର ସେ ଲକ୍କେ କଇଲା, "ଏ ବାଇ ତୁଇ କାଇଟା
କଇଲୁସନି? ମୁଇ ବିଲ୍କୁଲ୍ ନାଜାନି ।" ସେ କାତା ପିତର କଇଲା ଦାପରେ,
କୁକଡ଼ା ଡାକିଲା । ୫୧ ସେବେଲେ ଜିସୁମାପରୁ ପିତରକେ ପାସଲି ନିମାନ୍
କରି ଦେକିଲା । ଜିସୁ ଆଗରୁ କଇଲା କାତା ସେ ଏତାଇଲା । ସେ ତାକେ
କଇରଇଲା ତୁଇ ମକେ ଆଜି କୁକଡ଼ା ଡାକବା ଆଗରୁ ତିନିତର ନାଜାନି, ବଲି
କଇସୁ । ୫୨ ସେଗାରପାଇ ପିତର ସେଠା ଏତାଇ, ଦୁକ ଅଇ ତାଣ୍ଡୁଅନି
ବିନେ ଜାଇ ବେସି କାନ୍ଦିଲା । ୫୩ ଜିସୁକେ ଦାରିକରି ସତ୍ତ୍ଵରେଇଲା ଲକ୍ଷମନ

ତାକେ ମାରିମାରି କିଜାଇଲାଇ । ୭୪ ଆରି ତାର ଆଁକି ବାନ୍ଧିକରି ତାକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ଡକେ କେ ମାରିଲା, କଥ?” ୭୫ ଆରି କେତେଟା କାତା କଇ ତାକେ ନିନ୍ଦା କଲାଇ । ୭୬ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଜୁଲୁପୁଲ ଉଜଳ ବେଲାଇ, ପାରତିନମନ୍, ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ସାସ୍ତର ସିକାଇଦେବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ୍ଟାନେ ରୁଣ୍ଧିଲାଇ । ଆରି ଜିପୁକେ ବିଚାର କରିବା ବହୁଟା ଜାଗାଇ ନେଲାଇ । ୭୭ “ଡୁଇ ସତଙ୍ଗସେ ପରମୋପର ବାଚିପାଟାଇଲା କିରିସ୍ଟ କି? ଆମକେ କଥ?” ମାତର ଜିପୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଇ କଇଲେ ମିଥା ତମେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରାସ । ୭୮ ମୁଇ ତମକେ ପାଚାରିଲେ ମିଥା ନ କୁଆସ । ୭୯ ମାତର ଏବେ ଅନି, ପରମୋପରରତାନେଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମୁଇ ତାର ଉଜାବାଟେ ବସିରଇବି ।” ୮୦ ସେ କାତା ପୁନି ଗୁଲାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରଲିଅଇ ଜିପୁକେ ପାଚାରିଲା, “ଏହି ବିକାଶ ପରମୋପରର ପିଲା କି?” ଜିପୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା “ମୁଇସେ ବଲି ତମେ କଇଲାସନି ।” ୮୧ ଆରି ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ଆମକେ ଆରି କାଇ ସାକି ଦରକାର ତା? ଆମେ ନିଜେ ତାର ଟଣ୍ଡାନି ସୁନ୍ଦରୁ ଆରୁ ।”

୯୩ ତାର ପତେ ବିଚାର କରିବା ବହୁ ସବାର ଜାଗାଇ ବସିରଇଲା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ଉଠିକରି ଜିପୁକେ ପିଲାତର ଲଗେ ଦାରିଗାଲାଇ । ୭ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିପୁକେ ନିନ୍ଦା କରି ଏହି କଇବାର ବସିଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ଷ ଆମର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବୁଲୁ ସିକିଆ ଦେଇତେ ରଇଲା ଆରି କାଇପର ସମରାତ୍ରକେ ସିଥତୁ ଦିଆସ ନାଇ ବଲି ସିକାଇଲା ବେଳେ ତାକେ ଦାରଲୁ । ଆରି ସେ ନିଜକେ ମୁଇ ପରମୋପର ବାଚି ପାଟାଇଲା ରାଜା କିରିସ୍ଟ ବଲି କଇଲାନି ।” ୮ ସେଟାର ପାଇଁ ପିଲାତ ଜିପୁକେ ପାଚାରିଲା, “ଡୁଇ କାଇ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍ର ରାଜା କି?” ଜିପୁ ତାକେ କଇଲା, “ତମେତା କଇଲାସନି ।” ୯ ତାର ପତେ ପିଲାତ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍କ ଆରି ତେଇ ରଇଲା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଇ ଏ ଲକ୍ଷ ଦସି ବଲି କାଇ ବୁଲୁ ଦେକି ନାଇ ।” ୧୦ ମାତର ସେମନ୍ ତରକେତର ଆରଲିଅଇ କଇଲାଇ, “ତାର ସିକିଆର ଲାଗି ସେ ଜିଉଦାର ସବୁବାଟେ ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିଦରେ କଲି ଲାଗାଇଲାନି । ସେଟା, ସେ ଗାଲିଲିତେଇ ଆରାମ କରି, ଏବେ ଇତି ଜାକ ଆଇଲା ଆଟେ ।” ୧୧ ଏ କାତା ପୁନି ପିଲାତ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାଚାରିଲା, “ଏଟା ଗଟେକ୍ ଗାଲିଲି ଦେପର ଲକ୍ଷ କି?” ୧୨ ପିଲାତ ଜିପୁକେ ଗାଲିଲି ଦେପର ଲକ୍ଷ ବଲି ଜାନି, ତାକେ ଗାଲିଲି ଦେପ-

ସାପନ୍ କରିବା ଏବଦରଳଗେ ପାଟାଇ ଦେଲା । କାଇକେ ବଇଲେ, ସେ
 ବେଳେ ଏରଦ୍ ମିସା ଜିରୁସାଲମେ ରଇଲା । ୮ ଏରଦ୍ ଜିସୁକେ ଦେକି କରି
 ଦେସି ପାରଦା ଅଇଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁର ବିପର ଆଗତୁ ପୁନି ରଇଲା
 ଆରି ତାର ମୁଆଟେ କାବା ଅଇଜିବା କାମ୍ ଦେକୁବାକେ ମନ୍ କରତେରଇଲା ।
 ୯ ସେଟାର ପାଇ ଏରଦ୍ ତାକେ କାଇ କାଇ ବିପର ପାତାରବାର ଦାରିଲା
 । ମାତର ଜିସୁ ତାକେ କାଇବଲି ମିସା କଏ ନାଇ । ୧୦ ସେତିକି ବେଳେ
 ତେଇ ଚିଆଅଇରଇଲା ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ନିୟମ ସିକାଉମନ୍ ସବୁ
 ମିସି କରି ଜିସୁର ବିରୁଦ୍ଧେ ଆଉଲିଅଇ କଇବାର ଦାରିଲାଇ । ୧୧ ଏରଦ୍
 ଆରି ତାର ସନିଅମନ୍ ଜିସୁକେ କିଜାଇଲାଇ ଆରି ନିନ୍ଦା କଲାଇ । ଜିସୁକେ
 ରାଜାମନ୍ ପିନ୍ଧାବା ନିମାନ୍ ପଢିଆ ପିନ୍ଧାଇ ପିଲାଡ଼ଟାନେ ପାଟାଇ ଦେଲାଇ
 । ୧୨ ସେ ଦିନେଅନି ପିଲାତ୍ ଆରି ଏରଦ୍ ମଇତର ଅଇଲାଇ । ତାର
 ଆଗତୁ ସେମନ୍ ଦୁଇ ଲକ୍ ସଦରୁ ଅଇରଇଲାଇ । ୧୩ ତାରପତେ ପିଲାତ୍
 ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍କେ, ନେତାମନ୍କେ ଆରି ସବୁ ଲକ୍ମମନ୍କେ ଗଟେକ୍ତାନେ
 ରୁଣ୍ଧାଇକରି ସେମନ୍କେ କଇଲା, ୧୪ ଏ ଲକ୍ ଲକ୍ମମନ୍କେ ସରକାରର
 ବିରୁଦ୍ଧେ ବୁଲ୍ ସିକିଆ ଦେଲାନି ବଲି ମର ଲଗେ ଆନିଆଗାସ୍ । ଆରି ଦେକା
 ମୁଇ ତମର ମୁଆଟେ ତାକେ ପରିକା କଲି, ତାର ବିରଦେ ତମେ ସବୁଲକ୍
 ନିନ୍ଦାକଲାଟା ମିଲେନାଇ । ୧୫ ଏରଦ୍ ମିସା ତାରଟାନେ କାଇ ବୁଲ୍କଲାଟା ନ
 ଦେକି ଆମ୍କେ ବାଉଡାଇଦେଲା ଆଚେ । ଏ ଲକ୍ ମରନ୍ ଡଣ୍ ପାଇବାପାରା
 ବୁଲ୍ କାମ୍ କରେ ନାଇ । ୧୬ ସେଟାରପାଇ ମୁଇ ଆକେ କରୁଡା ମାତ୍ର
 ମାରିକରି ଚାତିଦେବି । ୧୭ ଆରି ଦେକା ସବୁ ବରସେ ରକିଆ ପାଇବା
 ପରଦ୍ ବେଲାଇ ଜିଉଦି ଜାତିକେ ସନ୍ମାନ୍ ଦେବାକେ ଗଟେକ୍ ବନ୍ଦିକେ
 ମୁକଲାଇ ଦେବା ନିୟମ ରଇଲା । ୧୮ ମାତର ସବୁଲକ୍ମମନ୍ ଆଉଲିଅଇ
 କଇଲାଇ, “ଆକେ ମରାଆ ଆରି ଆମର ପାଇ ବାରବାକେ ଚାତିଦିଆସ୍ ।”
 ୧୯ ଏ ବାରବା ବଲ୍ବା ଲକ୍, ସରକାରର ବିରଦେ ବୁଲ୍ କରିରଇଲାଇ
 ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ ମାରି ରଇଲା । ସେଟାରପାଇ ତାକେ ବନ୍ଦି କରିରଇଲାଇ
 । ୨୦ ମାତର ପିଲାତ୍ ଜିସୁକେ ଚାତିଦେବାକେ ମନକରି ତାର ଲଗେ କାଇ
 ବୁଲ୍କଲାଟା ଡିସେନାଇ ବଲି ସେମନ୍କେ ତରକେ ତର ବୁଜାଇଲା । ୨୧
 ମାତର ଲକ୍ମମନ୍ ବେସି ଆଉଲି ଅଇ, “ତାକେ କୁରସେ ଚଗାଇ ମରାଆ!
 ତାକେ କୁରସେ ଚଗାଇ ମରାଆ!” ୨୨ ତାରପତେ ପିଲାତ୍ ସେମନ୍କେ ଆଗେ

ଦୁଇତର ପାଗାରଲାଟା ତାତି ଆରିତରେକ ସମାନ୍ତରେ କଇଲା, “କାଇକେ?
 ସେ କାଇ ବୁଲ୍ କଲାଆଚେ ଜେ? ତାରଟାନେ କାଇମିସା ମରନ୍ ପାଇବା ଡଣ୍ଡ
 ଏହକି ଦସ ମିଳେ ନାଇ । ଏହି ବଇଲେ ମିସା ତାକେ କରୁଥା ମାତ୍ର ମାରି
 ତାତି ଦେବି ।” ୨୩ ମାତର ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ବେସି ଆଉଲିଅଇ ତରକେ ତର
 “ତାକେ କୁରସେ ତଗାଇ ମରାଆ!” ବଲି ବାଦିଆ କଲାଇ । ସାରାସାରି ପରେ
 ସେମନ୍ ଆଉଲିଅଇଲାଟା ଜିତ୍ତଲା । ୨୪ ତାର ପରେ ପିଲାତ୍ ଲକ୍ଷମନର
 ଜାଇଟା କରିବାକେ ମନ୍ କଲାଇ, ସେ ଇପାବେ ଜିସୁକେ ମରନର ଡଣ୍ଡ
 ଦେବାକେ ରାଜି ଅଇଲା । ୨୫ ପରେ ପିଲାତ୍ ଲକ୍ଷମନର କରିବା ଇପାବେ,
 ବାରିବା ନାଉଁର ଲକ୍ଷ ଜେ କି, ଆଗତୁ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ମରାଇରଇଲା ଆରି
 ସରକାରର ବିରୁଦ୍ଧ ବୁଲକାମ୍ କରି ବନ୍ଦି ଅଇରଇଲା, ତାକେ ମୁକ୍ତାଇଲା ।
 ଜିସୁକେ ତାକର ମନ୍ଦକଲା ଇପାବେ ଡଣ୍ଡ ଦେବାକେ ସର୍ପିଦେଲା । ୨୬
 ସନିଅମନ୍ ଜିସୁକେ ଦାରିଜିବା ବେଳେ କୁରିଶିୟ ସିମନ୍ ନାଉଁର ଲକ୍ଷକେ
 ବେଢିପାଇଲାଇ । ଜେ କି ଗାଁଅନି ଜିସୁପାଲାମେ ଆଇତେରଇଲା । ତାକେ
 ଅରକାଇକରି ଜିସୁ ବଇଲା କୁରସ ଲାଦିଦେଲାଇ ଆରି ତାର ପରେ ଜାଇତେ
 ରଇଲାଇ । ତେଇ କେତେଟା ବୁକେ ପିଟିଆଇ କାନ୍ତବା ମାଇଜିମନ୍ ମିସା
 ରଇଲାଇ । ୨୮ ମାତର ଜିସୁ ସେମନର ବାଟେ ପାସ୍ତିକରି କଇଲା, ଏ
 ଜିସୁପାଲମ୍ ଗଡ଼ର ମାଇଜିମନ୍, ମରପାଇ କାନ୍ତୁ ନାଇ । ମାତର ନିଜର ପାଇ
 ଆରି ନିଜର ପିଲାମନର ପାଇ କାନ୍ତା । ୨୯ କାଇକେବଇଲେ ଦେକା “ଜନ୍
 ମାଇଜି ବାଞ୍ଛି ଆରି କେବେ ମିସା ଗାଗୁଡ଼େ ନ ଅଇକରି ଆଚତ୍, ଆରି ଜେ କି
 କେବେ ମିସା ଦୁଇ କୁଆଏ ନାଇ, ସେମନ୍ କେତେକ୍ ନିକ କରମର ଲକ୍ଷ!” ବଲି
 କରିବା ଦିନ୍ ଆଇଲାନି । ୩୦ ସେବେଲାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ଡଙ୍ଗୁମନ୍କେ କରିବାର
 ଦାରବାଇ, ଆମର ଉପରେ ଅଦରି ଦିଆସ । କୁପ୍ଲିମନ୍କେ କରିବାର
 ଦାରବାଇ, ଆମକେ ତପିଦିଆସ । ୩୧ କାଇକେ ବଇଲେ ଗତ କାଂଚାପତ୍ରିଆ
 ରଇଲା ବେଳେ, ଜଦି ଏ ସବୁ ଗଟନା ଗଟଲାନି ବଇଲେ ସେଟା ସୁକିଗାଲେ
 ଆରି କାଇଟା ଅଇସି । ୩୨ ଜିସୁର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରି ଦୁଇଟା ବଡ଼ ବୁଲ୍ କରିରଇବା
 ଲକ୍ଷମନକେ ମିସା ମରାଇବାକେ ନେଲାଇ । ୩୩ ଆରି ସେମନ୍ କପରି ନାଉଁର
 ଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ କେଟିକରି ଜିସୁକେ ଆରି ଚରମନ୍କେ, ତାର ତେବରି ବାଟେ
 ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆରି ଉଜାବାଟେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆତେ, ପାଦେ କୁଟିମାରି

କେବିଦେଲାଇ । ୪୪ ସେବେଳା ଜିସୁ କଇଲା, “ଏ ବାବା ଏମନ୍ତକେ କେମା କରିଦିଆସ, କାଇକେ ବଇଲେ ଏମନ୍ କାଇଟା କଲାଇନି ସେଠା ନାଜାନତ ।” ସେମନ୍ ଜିସୁର ପଚିଆ ନେଇ କାକେ ମିଲୁପି ବଲି କେହି ପୁଟାଇଲାଇ । ୪୫ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ଟିଆଆଇ ଦେକ୍ବାବେଲେ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ଜିସୁକେ କିଜାଇକରି ଆସିଲାଇ ଆରି କଇଲାଇ “ସେ ବିନିଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ରକିଆ କଲା, ଜଦି ତୁଲ ପରମେସର ବାତିପାଟାଇଲା କିରିସ୍ଟ ବଇଲେ ନିଜ୍ଞକେ ରକିଆ କର ।” ୪୬ ଆରି ସନିଆମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ ଆସିକରି ତାକେ ଗନ୍ଧବା ରସ ଦେଇ କିଜାଇକରି କଇଲାଇ, । ୪୭ “ତୁଲ ଜଦି ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନରୁ ରାଜା, ନିଜ୍ଞକେ ରକିଆ କର ।” ୪୮ ଆରି ତାର କୁରସର ଟିପେ ଏଟା ଜିଉଦିମନରୁ ରାଜା, ବଲି ଲେକି ଅଲାଇଦେଲାଇ । ୪୯ ତେଇ ବଡ଼ ବୁଲ୍ କରି କୁରସେ ଚଗାଇଥିରଇବା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଜିସୁକେ ନିନ୍ଦା କରି କଇଲା, “ତୁଲ ଜଦି ପରମେସର ବାତି ପାଟାଇଲା କିରିସ୍ଟ ରାଜା ଜିସୁ ବଇଲେ, ନିଜ୍ଞକେ ରକିଆ କରି ଆମକେ ମିୟା ରକିଆ କର ।” ୫୦ ମାତର ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ତାକେ ଦମ୍ଭକାଇ କରି କଇଲା, “ତୁଲ କାଇ ପରମେସରକେ ତରୁସ ନାଇ କି? ତୁଲ ମିୟା ତାରପାରା ସମାନ୍ ତଣ୍ଟ୍ର ପାଇଲୁସନି କି ନାଇ? ୫୧ ଆରି ଆମେ ବୁଲ୍ କରି ନିୟମ ଲପାବେ ତଣ୍ଟ୍ର ପାଇଲୁନି । ମାତର ସେତା କାଇ ବୁଲ୍ କରେ ନାଇ ।” ୫୨ ଆରି ସେ ଜିସୁକେ, “ଏ ଜିସୁ, ତୁଲ ନିଜର ରାଜଙ୍ଗେ ରାଜା ଅଛି ଆଇଲେ ମକେ ଏତାଆ ।” ୫୩ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୂର ତକେ ସତ୍ତ କଇଲିନି, ଆଜିଯେ ତୁଲ ମରସତ୍ତ ପାରଦେସେ ରଇସୁ ।” ୫୪ ସେବେଲେ ଆଡ଼ବେଲା ଅଇରଇଲା । ଆରି ବେଲର ଉଜଳ ଜାଉଁଜାଇକରି, ତିନ୍ ଗାଁଟା ଜାକ ଗୁଲାଇ ଦେସୁ ଆନ୍ଦାର ଅଇଗାଲା । ୫୫ ଆରି ଏଦେ ଦେକା! ମନ୍ତ୍ରିରର ସୁକଳ ଜାଗା, ବିନେ କରବା ପାରଦା ମଜାଇ ଦୁଇପଢା ଅଇ ଚିରିଆଇଲା । ୫୬ ଆରି ଜିସୁ ଆଉଳିଆଇ କଇଲା, “ଏ ବାବା, ମର ଆଦମୀ ତକେ ସରପିଦେଲିନି ।” ଏତ୍କି କଉ କଉ ତାର ଜିବନ୍ ଚାତିଗାଲା । ୫୭ ରମିୟ ସନିଆମନର ସେନାପତି ଏ ଗଢନା ଦେକି, ପରମେସରର ମଇମା କରି କଇଲା, “ସତରସେ ଏ ଗଟେକ୍ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ରଇଲା ।” ୫୮ ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ଗଢନା ଦେକ୍ବାକେ ରୁଣ୍ଟିରଇଲାଇ ସେମନ୍ ସେଠା ସବୁ ଦେକି ଦୁକକରି ବୁକେ ମାରିଆଇ ଗରେ ବାଅଡ଼ିଲାଇ । ୫୯ ମାତର ଜିସୁର ଚିନାରଜାନାର ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ଗାଲିଲିଆନି ଆସି ତାର ପରପର ଆଇତେରଇବା ମାଇଜିମନ୍ ଦୁରିକେ ଟିଆଆଇ ଏ ସବୁ

ଦେବତେ ରଜଲାଇ । ୪୦ ଆରି ଦେକା, ଆରାମାତିଆ ଗତର ଜିଉଜିମନର
ନେତା ଜସେପୁ ନାଉଁର ଗଟେକୁ ଦରମ୍ ଆରି ମରଜିତାର୍ ଲକ୍ ରଜଲା । ସେ
ପରମେସରର ରାଜକୁ ଆସ ବଳି ଜାଗିରଜଲା । ୪୧ ମାତର ଆରାମାତିଆ
ଗାରଁର ସେ ଲକ୍ ବଢ଼ସବାର୍ ଗଟେକୁ ମୋମର ରଜଲେ ମିଷା, ସେମନର
ନିଆଇ ଆରି କାମ୍ ସଞ୍ଚ ରାଜିଅଇ ନ ରଜଲା । ଆରି ପରମେସରର ରାଜକୁ
ଜାଗ୍ରତେରଜଲା । ୪୨ ସେ ପିଲାତର୍ ଲଗେ ଜାଇ ଜିସୁର ମଲା ମଡ଼ ମାଞ୍ଚଲା
। ୪୩ ଜିସୁର ମଡ଼ କୁରସେଅନି ଉତ୍ତରାଇ ଉଳ୍ଳଙ୍କଲା ପରିଆଇ ଗୁଡ଼ିଆଇକରି
ଜେନ୍ତିକି କେବେ କାକେ ନ ସଞ୍ଚିରଜଲା, ଗଟେକୁ ରାଙ୍ଗୁନି କାଟି ତିଆରକରି
ରଜଲା ପାଆରେ ନେଇ ସଞ୍ଚିରଜଲାଇ । ୪୪ ସେ ଦିନ୍ ବିସ୍ରାମବାର୍ ଦିନ୍
ନ ଅଇରଜଲା, ସେ ଦିନ୍ କେଟି ଆଇତେରଜଲା । ୪୫ ଆରି ଗାଲିଲିଅନି
ଜିସୁର ସଞ୍ଚ ରଜଲା ମାରଜିମନ୍ ଜସେପର୍ ସଞ୍ଚ ଜାଇକରି ପାଆର ବିଦରେ
ଜିସୁର ଗାଗଡ଼ କେନ୍ତି ସଞ୍ଚିରଲା ଆତେ ବଳି ଦେବକଲାଇ । ୪୬ ସେମନ୍
ବାରତିଜାଇ ବାସନା ଚିକନ୍ ଆରି ବାସନା ଦିନସ୍ତୁ ତିଆର କରତେ ରଜଲାଇ ।
ସେ କାମ୍ ସାରବାକେ ବିସ୍ରାମଦିନ୍ କେଣଲା । ଆରି ସେ ଦିନେ ମସାର
ନିୟମ ଲପାବେ, ସେମନ୍ ବିସ୍ରାମ କଲାଇ ।

୨୪ ଆଟେ ପରତୁମ୍ ଦିନର ସାକାଲେ, ମାରଜିମନ୍ ସେମନ୍ ତିଆର
କରିରଇବା ବାସନା ଦିନସ୍ତୁ ଆରି ବାସନା ଚିକନ୍ ଦାରି ଜିସୁର ମଡ଼
ରଜଲା ପାଆରେ ଗାଲାଇ । ୨ ଆରି ପାଆରର ମୁଆଟେ ରଜଲା ପାକନା
ଗୁଣ୍ଠିରଇଲାଟା ଦେବକଲାଇ । ୩ ସେଟା ଦେବି ପାଆର ବିଦରେ ଜାଇ
ଦେବକଲାଇ, ତେଇ ଜିସୁର ଗାଗଡ଼ ନ ରଜଲା । ୪ କାଇଟା ଅଇଲାବେ,
ବଳି, ବାବିକରି ରଜଲାବେଲେ, ଏବେ ଦେକା! ବିଜୁଲି ପାରା ଜଗନ୍ନାଥ
ଜାଇତେରଇବା ଲୁଗା ପିନ୍ଧି ଦୁଇ ଲକ୍ ସେମନର ମୁଆଟେ ତିଆ ଅଇଲାଇ । ୫
ମାରଜିମନ୍ ସେ ଦୁଇ ଲକ୍କେ ଦେବି ଉରିକରି ରାତାତିଅଇ ଦୁଲିଦେଲାଇ ।
ସେ ଦୁଇଲକ୍ ସେମନକେ କଇଲାଇ, “ଜିବନ୍ ରଜଲା ଲକ୍କେ କାଇକେ ମଲା
ଲକ୍କେ ସଞ୍ଚିରଲାଟାନେ କଜଲାସନି? ୬ ଜିସୁ ରତି ନାଇ, ପରମେସର
ତାକେ ଉଟାଇଲାଆତେ । ସେ ତମର ସଞ୍ଚ ଗାଲିଲିତେଇ ମିସ୍ତେ ରଜଲା
ବେଲେ ତମକେ କାଇବଳି କରଇରଜଲା, ସେଟା ତମର ମନେ ନାଇ କି? ୭
ନରପିଲା ପାପି ଲକ୍ମନର ଆତେ ସରପାଇ ଅଇସି ଆରି ସେମନ୍ ତାକେ
କୁରସେ କୁଟିମାରି ମରାଇ ଦେବାଇ । ମାତର ତିନିଦିନ୍ ଗାଲାପତେ ସେ ଆରି

ତରେକ ଜିବନ ଅଇ ଉଣସି ।” ୮ ସେହିକି ବେଳେ ମାଇଜିମନ୍ ଜିୟୁ ଏହି କାତା
 କଇରଇଲା ବଳି ଏତାଇଲାଇ । ୯ ସେଠାରୁ ପାଇ ସେମନ୍ ତେଇଅନି ଦାପୁରେ
 ବାରତି ଆସିକରି ଏଗାରଟା ସିସମନ୍ତକେ ଆରି ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 ସେ ଜାଗାଇ ଅଇଲା ଗଢନା ସବୁ କଇଲାଇ । ୧୦ ମର୍ଦଲିନି ମରିୟମ୍,
 ଜାନା, ଜାକୁବରୁ ମାଆ ମରିୟମ୍ ଆରି ତାକରସଙ୍ଗ୍ରହ ରଇଲା ବିନ୍ ମାଇଜିମନ୍
 ମିପା କାଇ କାଇଟା ଗଢଲା, ସେ ସବୁ ବିସଇ ପେରିଦମନ୍ତକେ କଇଲାଇ ।
 ୧୧ ମାତରୁ ପେରିଦମନ୍ ମାଇଜିମନର କାତା ଟଣ୍ଡୁ ପାନ୍ତି କଇଲାଇନି ବଳି
 ବିସବାସ କରଇ ନାଇ । ୧୨ ମାତରୁ ପିତର ଅଦରପଡ଼ ଅଇ ପାଲାଇ ପାଆରେ
 ଜାଇ ଏରି ଦେକଲା । ପାଆର ବିଦରେ ଏରି ଦେକଲାକେ ତେଇ ଜିୟୁକେ
 ଗୁଡ଼ିଆଇଲା ଭଲ୍ଲଭଲା ପଚିଆ ଚାତି ଆରି କାଇଟା ନ ରଇଲା । ପିତର ସେ
 ଗଢନା ଦେକି କାବାଅଇ ଜାଇକରି, ଗରେ ବାଉତି ଆଇଲା । ୧୩ ସେ ଦିନେସେ
 ଜିୟୁର ଦୁଇଟା ସିସମନ୍ ଜିରୁପାଲମେଅନି ଏଗାର କିଲମିଟର ଦୂରକେ ରଇଲା
 ଲମାୟୁ ନାଉଁର ଗାଁଁ ଇଣ୍ଟିକରି ଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୪ ଜିୟୁକେ କାଇକାଇଟା
 ଅଇରଇଲା ଆରି ସେ ସବୁ ବିସଇନେଇ ସେମନ୍ କାତାଅଇ କାତାଅଇ ଇଣ୍ଟେଟ
 ରଇଲାଇ । ୧୫ ସେମନ୍ ଏହି କାତାବାରଟା ଅଇ ଆଇବାବେଳେ ଏଦେ
 ଦେକା! ଜିୟୁ ନିଜେ ଆସି ସେମନର ସଙ୍ଗ୍ରହ ଇଣ୍ଟିବାର ଦାରଲା । ୧୬ ସେମନ୍
 ତାକେ ଦେକଲାଇ, ମାତର ଚିନି ନାପାରଲାଇ । ୧୭ ସେତିକିବେଳେ ଜିୟୁ
 ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତମେ ଇଣ୍ଟି ଇଣ୍ଟି କାରୁ ବିସଇନେଇକରି ଏତେକ୍ କାତା
 ଅଇଲାସ୍ଥିନି?” ସେବେଳାଇ ସେମନ୍ ମନ୍ଦୁକରି ମୁଁ ସୁକାଇ ଚିଆଅଇଲାଇ ।
 ୧୮ “ଗାଲା କେତେଦିନ ବିଦରେ ଜିରୁପାଲାମ୍ ଜନ୍ ଗଢନା ଗଟିଗାଲା ଆଚେ?
 ସେଟା ନାଜାନିଲାଟା ତୁଳ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷସେ କି?” ୧୯ ଜିୟୁ ସେମନ୍ତକେ
 ପାଚାରଲା, “କାଇଟା ଅଇରଇବା ବିସଇ ତମେ କଇଲାସ୍ଥିନି?” ସେମନ୍,
 “ନାଜରିତର ଜିୟୁକେ ଜାଇଟା ସବୁ ଗଢଲା । ସେ ଗଟେକ୍ ବଦିସର୍ବକତା
 ରଇଲା । ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଆରି ଲକ୍ଷମନରଟାନେ ଗଟେକ୍ ବପୁସଙ୍ଗ୍ରହ
 ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ତାର ସବୁକାମ ଆରି କାତାଇଅନି ଏ ସବୁ ଜାନାପଡ଼ିତେ
 ରଇଲା । ୨୦ ଆମର ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ସାପନ୍ କାରିଆମନ୍ ତାକେ
 ମରନ ଡଣ୍ଡ ପାଇବାକେ ସତରୁମନ୍ତକେ ସରପିଦେଲାଇ ଆରି ତାକେ କୁରସେ
 ଚଗାଇ ମରାଇଲାଇ । ୨୧ ସେ ଆକା ଇସରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ରକିଆ
 କରସି ବଳି ଆସା କରି ରଇଲୁ । ମାତର ତାକେ ମରାଇ ତିନଦିନ ଅଇଲାନି ।

୨୭ ଆମର ଦଲର କେତେଟା ମାଇଜିମନ୍ ଆମକେ କାବାଆଇଜିବା କାତା
 କଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଆଜି ସାକାଲୁ ସାକାଲୁ ତାର ମହ୍ନ ରଇବା ପାଆରେ
 ଗାଲାଇ । ୨୩ ମାତର ତେଇ ତାର ଗାଗହ୍ ନ ରଇଲା । ସେମନ୍ କଇଲାଇ,
 ପାଆରେଥିନି ବାଉଡ଼ିଲାବେଳେ ସରଗର ଦୁଡ଼ମନର ଦରସନ ପାଇରଇଲା
 ଆରି ସେ ଦୁଡ଼ମନ୍ ଜାନାଇଲାଇଜେ, ସେ ଏବେ ଜିବନ୍ ଅଇଆଗେ । ୨୪
 ଆମର ସଞ୍ଚାରିମନର ବିଦରେଥିନି ଜେ ଜେ ସେ ପାଆରେ ଜାଇ ଦେକ୍ଖିଲାଇ
 ମିଯା ମାଇଜିମନ୍ ଜେନ୍ତି କଇରଇଲାଇ, ସେ ସମାନ୍ ଇପାବେ ଦେକ୍ଖିଲାଇ ।
 ମାତର ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ଦେକତ୍ତ ନାଇ ।” ୨୫ ସେବେଳେ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ
 କଇଲା, “ତମେ କେତେକ ବକୁଆ ଲକ୍ଷମନ୍, ବବିସତ୍ତବକ୍ରତାମନ୍ କଇଲା
 କାତା ବିସ୍ତବ୍ଧ କରିବାକେ କାଇକେ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ? ୨୬ ଏ ସବୁ
 ଦୁକୁଳସ୍ତର ପାଇଲା ପରେସେ ପରମେସର ବାତିପାଟାଇଲା କିରିସ୍ଟକେ
 ମରମା ପାଇବାକେ ଅଇସି । ୨୭ ଜିସୁ ମଧ୍ୟାର ବଇତେଇଥିନି ଆରି ବିନ୍ ବିନ୍
 ବବିସତ୍ତବକ୍ରତାମନ୍ ଲେକିରଇଲା କାତାଇ ଅନି ଆରାମ୍ କରି ସବୁ ଦରମ୍
 ସାସ୍ତରେ ତାର ଜେତ୍କି ବିସଇ ଲେକା ଅଇରଇଲା, ସେ ସବୁ ସେମନ୍କେ
 ବୁଜାଇଦେଲା ।” ୨୮ ଆରି ସେମନ୍ ଜନ୍ ଗାଉଁ ଜିବାର ରଇଲା, ସେ ଗାଉଁ
 ଲଗାଲି ଅଇବାକେ ଜିସୁ ଆଗ୍ରୂ ଗାଲାପାରା ଅଇ ଇଣ୍ଟିବାର ଦାରିଲା । ୨୯
 ମାତର ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ସ୍ଵୁଦରାଇ କରି କଇଲାଇ, “ଆମର ସଞ୍ଚାର,
 କାଇକେ ବଇଲେ ବେଲ୍ ବସିଗାଲା ଆରି ରାତି ଅଇଗାଲାନି ।” ସେଠାର
 ପାଇ ଜିସୁ ସେମନର ସଞ୍ଚାରିବାକେ ବସିଲା । ରୁଟି ଦାରି ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଆବାଦ୍
 ଦେଇକରି ସେଠା ବାଞ୍ଚାଇକରି ସେମନ୍କେ ଦେଲା । ୩୦ ସେ ବେଲାଇ
 ସେମନର ତାବିଆଇ ଜାଇରଇଲା ଆଂକି ପିଟିଗାଲାଜେ ତାକେ ଚିନି ପାରିଲାଇ
 । ମାତର ସେ ଦାପରେ ଜିସୁ ସେମନରତେଇଥିନି ମାୟା ଅଇଗାଲା । ୩୧
 ସେବେଲାଇ ସେମନ୍ ସେମନର ବିଦରେ କାତା ଅଇଲାଇ, “ଜେତେବେଳ୍
 ସେ ଆମର ସଞ୍ଚାର ବାଟେ କାତା ଅଇତେ ରଇଲା, ଆରି ପରମେସରର
 ସାସ୍ତରର କାତା ବୁଜାଇ ଦେଇତେ ରଇଲା, ଆମର ମନ୍ ବିଦରେ ଉଡୁକ
 ଦୁଡ଼କ ନ ଅଇତେ ରଇଲା କି?” ୩୨ ସେଦାପରେ ସେମନ୍ ଦୁଇଲକ୍ ଉଠିକରି
 ଜିରୁପାଲାମେ ବାଉଡ଼ି ଉଠିଗାଲାଇ । ତେଇ ଜିସୁର ଏଗାରଚା ସିମନ୍
 ଆରି ବିନ୍ଲକମନ୍ କାତାବାରତା ଅଇତେରଇଲାଟା ଦେକ୍ଖିଲାଇ । ୩୪ ସେ

ଲକ୍ଷମନରତେଇଅନି ସେମନ୍ ଜିସୁମାସରୁ ଆରି ତରେକ ଜିବନଅଇ ଉଠିଲା
 ଆଟେ ଆରି ସିମନ୍କେ ଦେକାଇଅଇଲା ଆଟେ ବଲି ଜାନ୍ମଲାଇ । ୩୪ ତାର
 ପରେ ଦୁଇଲକ୍ ଇମାୟୁ ଗାରଁ ଆଇବା ବାଟେ କାଇକାଇଟା ଅଇରଇଲା
 ସେଟା ସବୁ କଇଲାଇ । ଆରି ସେମନ୍ ଜିସୁ ବୁଟି ବାଞ୍ଚାଇ କରି ଦେଲାବେଳେ
 କେନ୍ତି ତାକେ ଚିନି ଦେଇରଇଲାଇ ସେଟା ମିସା ସେମନ୍କେ କଇଲାଇ । ୩୫
 ସେ ଦୁଇଲକ୍ ଏହି କଇବା ବେଳେ ଏଦେ ଦେକା! ମାସରୁ ନିଜେ ସେମନରୁ
 ମଜାଇ ଚିଆଅଇଦେଲା । ଆରି ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମଙ୍କେ ସାନ୍ତି ଥ
 ।” ୩୬ ମାତର୍ ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ ଏଟା ଗଟେକ୍ ବୁଢ଼ ଦେକ୍ଖୁନି ବଲି
 ଡରିଗାଲାଇ । ୩୭ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ କାଇକେ ଉଠିଲାସ୍ତନି?
 ଆରି ଦେକି କରି ମିସା କାଇକେ ବିସ୍ବାସ କରାସ ନାଇ? ୩୮ ମାର ଆଟେ
 ଆରି ଗଢ଼େ ଦେକା, ଏଟା ମୁଇ ନିଜେ । ମକେ ଚିଇକରି ଦେକା । ଏଟା
 ମକେ ଜେନ୍ତାରି ଆଡ଼ ଆରି ମାଉଁସ ଆଟେ ସେନ୍ତି ବୁଢ଼କେ ନ ରେ ।” ୪୦
 ଜିସୁ ଏଟା କଇକରି, ତାର ଆଡ଼ ଆରି ଗଢ଼ ସେମନ୍କେ ଦେକାଇଲା । ୪୧
 ସେଟା ଦେକି ସେମନ୍ ସାରଦା ଅଇକରି କାବାଅଇ ଗାଲାଇ ମିସା ତାକେ
 ବିସ୍ବାସ କରଦ ନାଇ । ସେଟାର ପାଇ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ପାଗାର୍ଲା, “ତମର୍
 ଲଗେ କାଇଟା କାଇବାଟା ଆଟେ କି?” ୪୨ ସେବେଲାଇ ସେମନ୍ ତାକେ
 କଣ୍ଠେକ ବାଜିଲା ମାର ଦେଲାଇ । ୪୩ ସେଟା ଜିସୁ ଦାରିକରି ସେମନର୍
 ମୁଆଟେ କାଇଲା । ୪୪ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମାସର ନିୟମ ଆରି
 ବଦିସତ୍ତବକତାମନ୍ କଇଲା କାତା ଆରି ଗିତସତ୍ତିତା ବଇଟାନେ କାଇକାଇଟା
 ଲେକା ଅଇଲାଆଟେ ସେ ସବୁ, ସବୁ ଅଇବାର ରଇଲା । ମୁଇ ତମର୍ ସତ୍ତ୍ଵ
 ରଇଲାବେଳେ ଏ ସବୁ କାତା ତମଙ୍କେ କଇରଇଲି ।” ୪୫ ତାରପରେ ଦରମ୍
 ସାସତରେ ଅଗଢ଼ ବୁଝିବାକେ ଜିସୁ ସେମନର ବୁଝିବା ବପୁ ଉଗାଡ଼ି ଦେଲା
 । ୪୬ ଆରି ସେମନକେ କଇଲା, “ପରମେସର ବାତି ପାଟାଇଲା କରିସଟ
 ରାଜା ମୁଇ, ଏହି ଦୁକ୍ କଷଟ ପାଇକରି ମରବି । ପରେ ତିନ୍ଦିନ ଗାଲେ ଆରି
 ତରେକ ଉଚ୍ଚବି ବଲି ଲେକା ଅଇଲା ଆଟେ । ୪୭ ଆରି ଜିରୁସାଲମେଅନି
 ଆରାମ କରି ସବୁ ଦେସର, ସବୁ ଜାତିର ଲକ୍ଷମନକେ ମର ନାଉଁଦାରି ପାପ
 କେମା କରାଇ, ମନ ବଦଲାଇବାକେ କରିବାର ଆଟେ । ୪୮ ତମେ ଏ ସବୁ
 ବିସଇର ଯାକି ଆଗାସ । ୪୯ ଆରି ମର ବାବା ଜନ୍ ଜିଦି କରିରଇଲା, ମୁଇ
 ନିଜେ ସେଟା ପାଟାଇବି । ମାତର୍ ତମେ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ବପୁ ନ

ମିଳିବା ଜାକ, ଏ ଜିରୁସାଲମେଷେ ରୁଆ ।" ୪୦ ତାରପରେ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ
ବେଢନିଆ ନାହାର ଜାଗାଇ ଜିବା ବାଢ଼ିଜାକ ଡାକିନେଲା । ଆରି ସେମନ୍ତକେ
ଆହୁ ଟେକି ଆସିରବାହୁ କଲା । ୪୧ ସେ ଏହି ସେମନ୍ତକେ ଆସିରବାହୁ
କରିବାବେଳେ ପରମୋପର ତାକେ ସରଗ୍ପୁରେ ଦାରିଗାଲା । ୪୨ ସେମନ୍ତ
ତାକେ ଜୁଆର କଲାଇ ଆରି ସାରଦାଅଇ ଜିରୁସାଲମେ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲାଇ
। ୪୩ ସବୁବେଳା ମନ୍ତ୍ରରେ ରଙ୍ଗକରି ପରମୋପରର ତାକ୍ପୁଟା କରିବାର
ଦାରିଲାଇ ।

ଜଅନ

୧ କାଇଟା ତିଆର ନ ଅଇରଇଲା ପୁରବେ ବାକିଅ ରଇଲା । ସେ ବାକିଅ ପରମେସର ସଞ୍ଚେ ରଇଲା । ସେ ଆରି ପରମେସର ଗଟେକ୍ ରଇଲାଇ । ୨ କାଇଟା ତିଆର ନ ଅଇବା ଆଗତୁ ଏ ବାକିଅ ପରମେସର ସଞ୍ଚେ ରଇଲା । ୩ ପରମେସର ସେ ବାକିଅ ଦେଇ ସବୁ ବିସର ତିଆର କଳାଆଚେ । ଏ ଦୁନିଆଇ ତିଆର ଅଇଲା ଗଟେକ୍ ବିସର ମିଥା ତାରଟାନେଅନି ତିଆର ନ ଅଇଲାଟା ନ ରଇଲା । ୪ ସେ ବାକିଅ ନ ସାରବା ଜିବନର ଦାନ ଦେଲା ଆରି ସେ ଜିବନ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଉଜଲ୍ ଦେକାଇଦେଲା । ୫ ସେ ଉଜଲ୍ ଆନ୍ତାର ବିଦରେ ସବୁବେଳେ ଉଜଲ୍ ଦେଇସି । ଆନ୍ତାର କେବେ ମିଥା ସେ ଉଜଲ୍ ଲିବାଇ ନାପାରେ । ୬ ପରମେସର, ଜଅନ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ତାର କବରନେଉ କରି ପାଟାଇଲା । ୭ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଉଜଲ୍ ବିସର କଇବାର ଆସିରଇଲା । ଜେହାରିକି ଗୁଲାଇ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ୍ତ ତାରତେଇଅନି ସେ ଉଜଲର ବିସର ସୁନ୍ଦାଇ ଆରି ବିସବାସ କରିବାଇ । ୮ ଜଅନ ନିଜେ ସେ ଉଜଲ୍ ନ ରଇଲା, ମାତର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସେ ଉଜଲ୍ ବିସରର ସାକି ଦେବାକେ ଆସିରଇଲା । ୯ ସେ ସତ୍ତ ଏବେ ଉଜଲ୍ ଅଇଲା, ଏ ଉଜଲ୍ ଦୁନିଆଇ ଆଇଲା ଆରି ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ମନ୍ତବିଦରେ ରଇବା ଆଁକି ଡିପାଇଲା । ୧୦ ବାକିଅ ଏ ଦୁନିଆଇ ରଇଲା । ତାରଟାନେଅନି ପରମେସର ଏ ଦୁନିଆ ତିଆର କରିରଇଲେ ମିଥା ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ୍ତ ତାକେ ଚିନତ ନାଇ । ୧୧ ସେ ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷମନ୍ତ ଟାନେ ଆଇଲା, ମାତର ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷ ଇସ୍ତରାଏଲର ପିଲାଜିଲା ତାକେ ନାମତନାଇ । ୧୨ ମାତର ଜେ ଜେ ତାକେ ନାମିଲାଇ, ଆରି ତାକେ ବିସବାସ କଲାଇ, ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପରମେସରର ପିଲାଜିଲା ଅଇଜିବାକେ ସେ ଅଦିକାର ଦେଲା । ୧୩ ସେମନ୍ତ ମୁନୁସମନ୍ତ ମନ୍ତକଳା ଇସାବେ ଜନମ ଅଅଭିନାଇ, କି ଗାଗଡ଼ର ବନି ଇସାବେ ଅଅଭିନାଇ । ନିଜେ ପରମେସର ଘେମନର ବାବା । ୧୪ ଆରି ସେ ବାକିଅ ନର ଲକ୍ଷ ଅଇକରି ଆମର ସଞ୍ଚେ ଜିରିଲା । ତାର ସତ୍ତ ଆରି ଜିବନ ଦୁକାଇବାଟା ପୁରାପୁରୁଷ ରଇଲା । ତାର ବାବାର ଗଟେକ୍ସେ ପିଲା ବଲି ସେ ମଇମା ପାଇରଇଲା । ତାର ମଇମା ଆମେ ଦେକିଆରୁ । ୧୫ ଭୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନ ଜିପୁର ବିସର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଆକମାରି କରି ଏନ୍ତାରି କଇଲା, “ଏ ଲକ୍ଷ ବିସର ମୁଇ ଏନ୍ତି କଇରଇଲି, ଜେ ମରପତେ ଆଇଲାନି, ସେ ମରତେଇଅନି ବେସି ମୁକିଅ,

କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ଜନମ ଅଇବା ଆଗତୁଥିନି ସେ ଆଚେ ।” ୧୭ “ତାର
 ମନ୍ଦ ବିଦ୍ରେ ରଙ୍ଗଲା ପୁରାପୁରୁନ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇବା ତେଇଥି ଆମେ ସବୁ
 ଆସିରବାଦ ପାଇଆନ୍ତି । ଏହି ଆସିରବାଦର ପରେ ଆସିରବାଦ ପାଇଆନ୍ତି ।
 ୧୯ କାଇକେ ବଇଲେ ପରମେସର ଆମିକେ ମସାରଟାନେଥି ନିୟମ ଦେଲା
 ଆଚେ । ମାତର ଜିସୁ କିରିସ୍ଟରଟାନେଥି ଆମିକେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ପଢ଼
 ବାହୁ ଆଇଲା ଆଚେ । ୨୦ କେ ମିଥା କେବେ ପରମେସରକେ ଦେକଦିନାଇ ।
 ମାତର ତାର ଗଟେକ ବଲି ପିଲା ଜେ କି ପରମେସରର ସମାନ ଆଚେ ଆରି
 ତାର କଲେ ଆଚେ, ସେ ଆକା ଆମିକେ ତାର ବିସର ଜାନାଇ ଦେଲା ଆଚେ
 ।” ୨୧ ଜିରୁସାଲମର ଜିରଦି ନେତାମନ୍, କେତେଟା ଦରମ ଶୁରୁମାନକେ ଆରି
 ଲେବି ଦଲର ଲକ୍ଷମନକେ ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନର ଲଗେ “ତମେ କେ?” ବଲି
 ପାଚାରବାକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୨୦ ସେ ସବୁ ବିସର କଇବାକେ ନ ନିରିକରି,
 ସବୁ ଲକ୍ଷ ବୁଝିଲା ପାରା କଇଲା, “ମୁଇ କିରିସ୍ଟ ନଇ ।” ୨୧ ତେଇ ସେମନ୍
 ପାଚାରଲାଇ, “ସେନ୍ତ୍ ବଇଲେ ତମେ କେ ତେବେ? ବବିସତ୍ତବକ୍ଷତା ଏଲିୟ
 କି?” ଜଅନ କଇଲା, “ନଇ, ମୁଇ ଏଲିଅ ନଇ ।” ଆରି ସେମନ୍ ପାଚାରଲାଇ,
 “ତୁମେ ସେ ବବିସତ୍ତବକ୍ଷତା କି?” ଜଅନ କଇଲା, “ମୁଇ ସେ ନଇ ।” ୨୨
 ତାର ପରେ ସେମନ୍ ପାଚାରଲାଇ, “ସେନ୍ତ୍ରାରଥାଲେ ତମେ କେ? ଆମିକେ
 ପାଟାଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ଆମେ ଜାଇ, କାଇଟା ବଲି କଇବୁ ସେଟାରପାଇ
 ତମର ନିଜର ବିସର ଅଳ୍ପ କଇଦିଆ ।” ୨୩ ଜିପାୟ ବବିସତ୍ତବକ୍ଷତା
 ଜେନ୍ତି କଇରଇଲା, ଜଅନ ସେମନକେ ସେନ୍ତ୍ କଇଲା । “ମୁଇ ମରୁବାଲି
 ବୁଝି ଆକ୍ମାରି ବୁଲିବା ଗଟେକ ସବଦ ମାପରୁ ଜିବାକେ ଗଟେକ ସଲକ୍
 ବାହୁ ତିଆର କରା ।” ୨୪ ତାର ପରେ ପାରୁସିମନ୍ ପାଟାଇ ରଇଲା କବର
 ନେଉମନ୍ ଜଅନକେ ପାଚାରଲାଇ । ୨୫ “ତମେ ଜଦି କିରିସ୍ଟ ନୁଆସ୍,
 ଏଲିୟ ନୁଆସ୍, ଆରି ବବିସତ୍ତବକ୍ଷତା ନୁଆସ୍, କାଇକେ ଲକ୍ଷମନକେ ତୁବନ୍
 ଦେଲାସନି?” ୨୬ ଜଅନ ସେମନକେ କଇଲା, “ମୁଇ ଲକ୍ଷମନକେ ପାନିତେଇ
 ତୁବନ୍ ଦେଲିନି, ଜନ ଲକ୍ଷକେ କି ତମେ ନାଜାନାସ୍, ମାତର ସେ ତମର ସଞ୍ଚ୍ଛ
 ଆଚେ । ୨୭ ସେ ମର ପରେ ଆଇଲାନି । ଆରି ତାର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇ ତାର
 ପାଣ୍ଡିତ୍ୟର ପିତା ବେଦବାର ମିଥା ମର ଅଦିକାର ନାଇ ।” ୨୮ ଏ ଗତନା
 ଜରଦନ ଗାତର ସେପାଟେ ବେଦନି ନାଉଁର ଜାଗାଇ, ଜଅନ ଲକ୍ଷମନକେ
 ତୁବନ୍ ଦେଲା ବେଲା ଅଇରଇଲା । ୨୯ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଜିସୁ ତାର

ଲଗେ ଆଇବାଟା ଦେକିକରି ଜଅନ୍ କଇଲା, “ଏବେ ଦେକା! ପରମେସରର
 ମେଣ୍ଟାପିଲା ଜେ କି, ଏ ଦୁନିଆର ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ପାପର ତଣ୍ଡ ବଇକରି
 ନେଇସି । ୩୦ ଏ ଲକ୍ଷ ବିପଳ ମୂର ଆଗତୁ ଏହି କଇରଇଲି, ମୂର ଆଇଲା
 ପଚେ ଜନ୍ ଲକ୍ ଆଇଲାନି ସେ ମରତେଇଥି ବେସି ବଡ଼ଲକ୍ ଆରି ମୂର
 ଜନମ ଅଇଲା ବେସି ଆଗତୁଥିନି ଆତେ । ୩୧ ମୂର ନିଜେ ମିଥା ସେ କେ
 ଅଇରଇସି ବଲି ନାଜାନିରଇଲି । ମାତର ଇସ୍ତରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ ତାର ବିପଳ
 ଜାନତ ବଲି ମୂର ପାନିତେଇ ତୁବନ୍ ଦେବାକେ ଆସିଆରି ।” ୩୨ ତାର
 ପଚେ ଜଅନ୍ ଆରି ଏ ସାକି ଦେଇ କଇଲା, “ସୁକଳ୍ ଆତମା ପରୁଆପାରା
 ଅଇକରି ପରଗେଥି ଉତ୍ତରି ଆସି ତାର ଉପରେ ବସିବାଟା ମୂର ଦେକିଆରି ।
 ୩୩ ଏଲେମିଥା ସେଉଁକିବେଲା ଜାକ ଏ ଲକ୍ ସେ ଆକା ବଲି ମୂର ଜାନି ନ
 ରଇଲି । ମାତର ପାନିତେଇ ତୁବନ୍ ଦେବାକେ ପାଗାଇରଇଲା ପରମେସର
 ମକେ କଇରଇଲା, ଜେତେବେଲା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଉପରେ ସୁକଳ୍ ଆତମା
 ଉତ୍ତରି ଆଇବାଟା ତୁଲ ଦେକ୍ଷୁ ସେବେ ଅଇଲାନି ତୁଲ କଜ୍ବା ଲକ୍ । ସେ
 ଲକ୍ ସୁକଳ୍ ଆତମାଇ ତୁବନ୍ ଦେଇସି । ୩୪ ଏହି ସୁକଳ୍ ଆତମା ତାର
 ଉପରେ ଉତ୍ତରି ଆଇବାଟା ମୂର ଦେକ୍ଲି ଆରି ସେ ପରମେସରର ପିଲା
 ବଲି ମୂର ତମଙ୍କେ ସାକିଦେଲିନି” ବଲି ଜଅନ୍ କଇଲା । ୩୫ ତାର ଆରକର
 ଦିନେମିଥା ଜଅନ୍ ସେ ଜାଗାଇସେ ରଇଲା । ଆରି ତାର ତୁଲଟା ସିସମନର
 ସତ୍ତ୍ଵ ଚିଆ ଅଇରଇଲା । ୩୬ ଆରି ଜିସୁ ସେ ବାଟେ ଜିବାଟା ଜଅନ୍ ଦେକିକରି
 କଇଲା, “ଏବେ ଦେକା! ପରମେସରର ମେଣ୍ଟାପିଲା ଗାଲାନି ।” ୩୭ ଜଅନର
 ତୁଲଟା ସିସମନ ତାର କାତା ସୁନି, ଜିସୁର ପଚେ ପଚେ ପଚେ ଜିବାଟା
 ଦେକି ସେମନଙ୍କେ ପାଚାରିଲା ତମେ କାଇଟା କଜ୍ଲାସ୍ତନି? ସେମନ ଜିସୁକେ
 କଇଲାଇ, “ରାବି ତମେ କନ୍ ଜାଗାଇ ରଇଲାସ୍ତନି?” ରାବିର ଅରତ ଅଇଲାନି
 ସିକାଇ ଦେବା ଗୁରୁ । ୩୯ ଜିସୁ ସେମନଙ୍କେ କଇଲା, “ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆସା ମୂର
 ରଇବା ଜାଗା ଦେକସା ।” ସେଟାର ପାଇ ସେମନ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଜାଇ ସେ ରଇବା
 ଜାଗା ଦେକିଲାଇ । ଆରି ସେ ଦିନେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲାଇ । ସେବେଲା ସତ୍ତ୍ଵା
 ତାରଟା ଅଇରଇଲା । ୪୦ ତାକର ବିତରେଥି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଅଇଲାନି
 ସିମନ ପିତରର ବାଇ, ଆନ୍ତୁରିଯ । ୪୧ ସେ ଦାପରେ ସେ ତାର ବାଇ ସିମନ
 ପିତରକେ କଜିକରି ବେଢ଼ ପାଇ କଇଲା, “ପରମେସର ବାତି ପାଚାଇଲା

ମସିଆକେ ଆମେ ଦେଖିପାଇଲୁ ।” ୪୭ ତାର ପତେ ଆନ୍ଦୁରିୟ ସିମନ୍‌ପିତରଙ୍କେ
ଜିପୁର ଲଗେ ତାକି ଆନ୍ଦଳା । ଜିପୁ ତାକେ ଦେକି କଇଲା, “ତମେ ସିମନ୍,
ଜଅନର ପିଲା ଏବେଅନି ତକେ କେପା ବଲି ତାକବାଇ ।” କେପାର ଥରତ
ଅଇଲାନି ପିତର ଆରି ପିତରର ଥରତ ଅଇଲାନି ରାଷ୍ଟ୍ରନି ପାକ୍ନା । ୪୯
ତାର ଆରକର ଦିନେ ଜିପୁ ଗାଲିଲି ଦେଖେ ଜିବାକେ ମନ୍ କଲା । ଆରି ସେ
ଜିବା ଦେଲେ ପିଲିପ୍‌କେ ଦେଖିପାଇ ତାକେ କଇଲା, “ମାର ସଞ୍ଚ ଆଉ ।” ୫୦
ଆନ୍ଦୁରିୟ ଆରି ପିତର ପାରା ପିଲିପ୍ ମିଥା ଦେଖିପାଇଦା ଗତର ଲକ୍ ରଇଲା
। ୫୧ ପିଲିପ୍ ନିତନିଏଲଙ୍କେ ଦେଖି ପାଇ କଇଲା, “ଜନ୍ ଲକର ବିସଇ
ମୟାର ନିଯମେ ଲେକିରଇଲା ଆରି ବଦିସହବକ୍ତାମନ୍ ଲେକି ଆଚର,
ଆମେ ତାକେ ଦେବଳୁ ଆରୁ । ସେ ଜୟେଷ୍ଠ ପିଲା ନାଜରିଦି ଗଡ଼ର ଜିପୁ ।”
୫୨ ନିତନିଏଲ ପିଲିପ୍‌କେ ପାଚାରିଲା, “ନାଜରିଦି ଗଡ଼େଅନି କାଇଆଲେ
ନିକ ବିସଇ ଆଇସି କି?” ପିଲିପ୍ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ ଆସିକରି ଦେକ୍!”
୫୩ ଜିପୁ ନିତନିଏଲଙ୍କେ ତାର ଲଗେ ଆଇବାଟା ଦେକି ତାର ବିସଇ ନେଇ
କଇଲା, “ଏଦେ ଦେକା! ଏ ଗଟେକ ଉସ୍ତାଏଲର ସତ ଲକ୍, ଏ ଲକର୍ତ୍ତେଇ
କାଇମିଥା କୁରକପଢ଼ ନାହିଁ ।” ୫୪ ନିତନିଏଲ ଜିପୁକେ ପାଚାରିଲା “ମକେ
କେନ୍ତି ଜାନୁସ୍ତ?” ଜିପୁ କଇଲା, “ପିଲିପ୍ ତମଙ୍କେ ତାକବା ଆଗତୁ ମୁଇ ତକେ
ଭୁମରି ଗର ତଲେ ଦେକି ରଙ୍ଗିଲି ।” ୫୫ ତାର ପତେ ନିତନିଏଲ ଜିପୁକେ
କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ, ତମେ ପରମେସରର ପିଲା ଆରି ଉସ୍ତାଏଲର ରାଜା!”
୫୬ ଜିପୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଇ ତକେ ଭୁମରି ଗର ତଲେ ଟିଆଅଇଲାଟା
ଦେକ୍କି ବଲି କଇଲାକେ ବିସାର୍ଥ କଲୁସ୍ତନି କି? ଇତିଅନି ଆରି ଅଦିକ୍ ବଡ଼
ବଡ଼ କାବା ଅଇଜିବା ବିସଇମନ୍ ଦେକ୍କସ୍ତ ।” ୫୭ ଜିପୁ ଆରି ତରେକ କଇଲା,
“ମୁଇ ତକେ ସତକାତା କଇଲିନି, ସରଗ୍ ଉଗାତି ଅଇଜାଇ ନରପିଲା ମର
ଉପରେ, ପରମେସରର ଦୁତମନ୍ ଚରି ଜିବାଟା ଆରି ଉଡ଼ରି ଆଇବାଟା ତମେ
ଦେକ୍ଷସା ।”

୨ ଦୁଇ ଦିନ ପତେ ଗାଲିଲି ଦେସର କାନା ନାହିଁର ଗଡ଼େ ଗଟେକ ବିବା
ଅଇତେ ରଇଲା । ସେ ବିବାତେଇ ଜିପୁର ମାଆ ମରିୟମ୍ ରଇଲା । ୨
ଜିପୁ ଆରି ତାର ସିମନ୍‌ପିତରଙ୍କେ ମିଥା ସେ ବିବାତେଇ ତାକି ରଇଲାଇ । ୩
ବଜି ନ ସାରତେ ଅଣ୍ଟେର ରସ ସାରିଗାଲାକେ ଜିପୁର ମାଆ ଆସି ତାକେ
କଇଲା, “ସେମନର ଅଣ୍ଟେର ରସ ସାରିଗାଲାବେ ।” ୪ ଜିପୁ ତାକେ କଇଲା,

“ଏ ମାଆ, ମରଟାନେ ତର କାଇଟା ଆଚେ? ତୁଲ ମଙ୍କେ କାଇଟା ମିପା
କରିବାକେ କଥ ନାହିଁ । ମର ବେଳା ଏବେ ଜାକ ଆସେ ନାଇତା ।” ୫ ଜିସୁର
ମା ବାଣ୍ଡାରଗରିଆମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଜିସୁ ତମଙ୍କେ ଜାଇଟା କଇସି ସେଠା
କରା ।” ୬ ସେ ଜାଗାଇ ବଡ଼ ବଡ଼ ପାକନା ସଞ୍ଚ ତିଆର କଲା ତଥାଟା କୁଣ୍ଡ
ରଇଲା । ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ପୁନଃ ଅଇବାକେ ସେମନର ରିତିନିତି ଲସାବେ
ଏ କୁଣ୍ଡର ପାନି କାମେ ଲାଗାଇତେ ରଇଲା । ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ କୁଣ୍ଡ
ସଏ ଲିଟର ଲାକା ପାନି ଦାରୁତେ ରଇଲା । ୭ ଜିସୁ ବାଣ୍ଡାରଗରିଆମନ୍ଦକେ
“ସେ କୁଣ୍ଡମନ୍ଦକେ ପାନି ବର୍ତ୍ତି କରା” ବଲି କଇଲା ଆରି ସେମନ୍ ସେ ସବୁ
କୁଣ୍ଡର ପାନି ବର୍ତ୍ତି କଲାଇ । ୮ ତାର ପରେ ଜିସୁ ସେମନରେ ତେଜର ପାନି
ତୁମିନେଇ ବଜି ଦାଇତେ ରଇଲା ଲକ୍ଷକେ ଦିଆସ ବଲି କଇଲା । ସେମନ୍
ତେଜର ପାନି ତୁମି ନେଇ ତାକେ ଦେଲାଇ । ୯ ମାତ୍ର ସେ ସବୁ ପାନି
ଅଞ୍ଚର ରସ ଅଇଜାଇରଇଲା । ବଜି ଦାଇତେ ରଇଲା ଲକ୍ଷ ଅଞ୍ଚର ରସ
କନ୍ତୁଅନି ବଲି ଜାନି ନ ରଇଲା । ମାତ୍ର ସେ ପାନି ତୁମି ନେଲା ଲକ୍ଷମନ୍
ଜାନି ରଇଲାଇ, ପରେ ସେ ଲକ୍ଷ ତାକି କରି ଏ ରସ କନ୍ତୁଅନି ଆନ୍ଦଲାଇ
ବଲି ବିବା ଅଇବା ଦାଙ୍କତ୍ତାକେ ତାକି ପାଚାରିଲା, ୧୦ “ଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁ ବେଳା
ପରତୁମ ପରତୁମ କାଇବାକେ ନିମାନ୍ ଅଞ୍ଚର ରସ ଦେବାଇ । ଆରି ଗତିଆ
ଲକ୍ଷମନ୍ କାଇ ପୁରୁନ୍ ଅଇଲା ପରେ ଚପ୍ରାଟା ଦେବାଇ । ମାତ୍ର ତମେ
ଏବେ ସାରାସାରି ଜାକ ନିମାନ୍ ଅଞ୍ଚର ରସ କନ୍ତୁ ସଞ୍ଚର ରଇଲାସି?” ୧୧
ଏଟା ଜିସୁ ପରତୁମ କଲା କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ । ସେଠା ଗାଲିଲି ଦେସର
କାନା ନଅରେ କରିରଇଲା । ଏହି କରି ତାର ମଇମା ଦେକାଇଲା ଆରି ତାର
ସିସମନ୍ ତାକେ ବିସ୍ବାସ କଲାଇ । ୧୨ ତାର ପରେ ଜିସୁ ତାର ମାଆ ତାର
ବାଇମନ୍ ଆରି ତାର ସିସମନର ସଞ୍ଚ କପରନାଉମିଗତେ ଜାଇ ତେଜ କେତେ
ଦିନ ପାରା ରଇଲାଇ । ୧୩ ସେ ବେଳା ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନର ନିସତାର ପରବ୍ର
କେତି ଆଇତେ ରଇଲା । ସେଠାରପାଇ ଜିସୁ ଜିରୁସାଲମେ ଗାଲା । ୧୪ ତେଜ
ସେ ମନ୍ତ୍ରିର ବିତରେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ଗରୁଗାଇ ମେଣ୍ଟା, ଆରି ପାରୁଆମନ୍ ବେବାର
କରିବାଟା, ଆରି ବିନ୍ ଦେସର ତାବୁ ବାଦଲାଉମନ୍ ସେମନର ଟେବୁଲେ
ବଦିରଇଲାଟା ଦେକଲା । ୧୫ ତେଜ ଜିସୁ କଷିରା ସଞ୍ଚ କରତା ତିଆର କରି
ମେଣ୍ଟା ଆରି ଗରୁମନର ସଞ୍ଚ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ମନ୍ତ୍ରିରେଅନି ବାରକରାଇ
ଦେଲା । ଆରି ଲକ୍ଷମନରୁତେଇ ଅନି ବାଦଲାଇ ନେବା ତାବୁ ସବୁ ବିତିଦେଇ

ଯେମନର ଟେବୁଲ୍ ପାସ୍‌ଲାଇ ଦେଲା । ୧୭ ପରୁଆ ବିକ୍ବା ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଏ ସବୁ ଦିନସୁ ଇତିଅନି ଦାରିଜା । ମର ବାବାର ଗରେ ଗେନା ବିକା ଜାଗା ପାରା କରାନାଇ ।” ୧୯ ଏ ସବୁ ଗଢନା ଅଇବାବେଳେ ଜିସୁର ସିଥମନ୍ ପରମେସରର ସାସ୍‌ତରେ ଲେକାଅଇଲା ଗଟେକ୍ ବାକିଅ ଏତାଇଲାଇ । ତମର ଗରର ପାଇ ରଇବା ମର ବକ୍ତି, ମର ମନ୍ ବିଦ୍ରରେ ଜଇ ଲାଗ୍ନା ପାରା ଲାଗ୍ନାନି । ୨୦ ତେଇ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଆସି ଏହୁରି କଇଲାଇ । “ଡୁଇ ଏହୁରି ପବୁ କାମ କରିବାକେ ଅଦିକାର ପାଇଆବୁସ ବଲି ଆମେ କେନ୍ତି ଜାନ୍ବୁ ଆରି କାଇ ଚିନରଲାଗି ଆମଙ୍କେ ଯେଠା ଦେକାଇଲୁସନି?” ୨୧ ଜିସୁ ଯେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ତମେ ଏ ମନ୍ତ୍ରିର ବସ୍‌ଲାଇ ଦିଆସ । ଯେଠା ମୁଇ ତିନ୍‌ଦିନ୍ ବିଦ୍ରରେ ଆରିତରେକ ତିଆର କରିଦେବି ।” ୨୦ ଜିସୁର ଏ କାତା ସୁନି ଯେମନ୍ କଇଲାଇ, “କାଇଟା! ତିନ୍‌ଦିନ୍ ବିଦ୍ରରେ ତୁଲ ତିଆର କରି ପାରୁସ କି? ଏ ମନ୍ତ୍ରିର ତିଆର କରିବାକେ ଚାଲିସ ଚଅ ବରସ ଲାଗିରଇଲା ।” ୨୧ ମାତର ଜିସୁ ତାର ନିଜର ଗାଗଡ଼ର ବିସଇ ମନ୍ତ୍ରକେ ଦେକାଇ କରି ଏ କାତା କଇରଇଲା । ୨୨ ସେ ମରିକରି ଆରିତରେକ ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଚ୍ଚଲା ପଚେ ସିଥମନ୍ତ ମନେ ପଡ଼ିଲା ଜେ, ସେ ଏହୁରି କଇରଇଲା । ତେବେପାଇ ଯେମନ୍ ଦରମ ସାସ୍‌ତର ଆରି ଜିସୁର ବାକିଅ ବିସବାସ କଲାଇ । ୨୩ ନିସ୍‌ତାର ପରବ୍ରଦେଲେ ଜିସୁ ଜିରୁସାଲାମ ରଇଲାବେଲେ କେତେକ କେତେକ ଲକ୍ ସେ କରିରଇବା କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ କଲାଟା ଦେକି ତାକେ ବିସବାସ କଲାଇ । ୨୪ ମାତର ଜିସୁ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ବିସବାସ କରିରଇବାଟା ସତ୍ତବଲି ବାବେନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ବିସଇ ସେ ନିକଷତ୍ର ଜାନି ରଇଲା । ୨୫ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ବିସଇନେଇକରି ତାକେ, କେ ମିସା କାଇଟାବଲି କଇବାର ଦର୍କାର ନ ରଇଲା, କାଇକେବଇଲେ ସେ ତାକର ମନ୍ ବିଦ୍ରରର କାତା, ନିଜେ ଜାନି ରଇଲା ।

୩ ପାରୁସିମନର ବିଦ୍ରରେଥି ନିକଦିମ ନାହିଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ରଇଲା । ସେ ଜିଉଦି ମନର ଗଟେକ୍ ନେତା । ୨ ସେ ବିନେକ ରାତିଆ ଜିସୁର ଲଗେ ଆସି କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ଆମେ ଜାନ୍ତ, ତମେ ପରମେସର ପାଠାଇରଇବା ଗଟେକ୍ ଗୁରୁ । କାଇକେ ବଇଲେ ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ସତ୍ତବ ପରମେସର ନ ରଇଲେ, ତମେ ଜନ୍ ସବୁ କାବାଅଇଜିବା କାମମନ୍ କଲାସନି, ସେତୁକି କାମମନ୍ କେ ମିସା କରିନାପାରଦ ।” ୩ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଇ ତାକେ ସବ୍ କାତା

କଇଲିନି, ଆରିତରେକ ଜନମ୍ ନ ଅଇଲେ କେ ମିସା ପରମେସରର ରାଇଜ
 ଦେକି ନାପାରଦ୍ ।” ୪ ନିକଦିମ ତାକେ ପାଚାରିଲା, “ଡକ୍ଟର ଅଇଲା ଲକ୍
 କେନ୍ତି ଆରି ତରେକ ଜନମ୍ ଅଇସି? ସେ ଆରି ତରେକ ମାଆର ପେଣ ବିଦରେ
 ଜାଇକରି ଜନମ୍ ଅଇସି କି? ନାଇ ଅଇ ନାଁ ।” ୫ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା,
 “ମୁଇ ତକେ ପଢ଼କାତା କଇଲିନି, ଗଟେକ ଲକ୍ ପାନି ଆରି ଆଭମାଇଅନି
 ଜନମ୍ ନ ଅଇଲେ, ପରମେସରର ରାଇଜେ ଜାଇ ନାପାରେ । ୬ ଗଟେକ
 ନର ଲକ୍ ତାର ନର ମାଆ ବାବାରୁତେଇଅନି ଜନମ୍ ଅଇସି । ମାତର ସୁଜଳ
 ଆଭମା ତାର ଆଭମାଇ ନୁଆ ଜିବନ୍ ଦେଇସି । ୭ ସେଠାରପାଇ ମୁଇ
 ତକେ ଆରିତରେକ ଜନମ୍ ଅଇବାକେ ଅଇସି ବଲି କଇବା ବିସର ସୁନି
 କାବାଅଇଜାଆ ନାଇ । ୮ ପବନ୍ ଜନ୍ ବାଟେ ଜିବାକେ ମନ୍ କର୍ଯ୍ୟ ସେ
 ବାଟେସେ ଜାଇସି, ଆରି ତମେ ତାର ସବଦ୍ ସୁନ୍ଦରୀ । ମାତର ସେଠା କନ୍ତିଅନି
 ଆଇସି ଆରି କନ୍ ବାଟେ ଜାଇସି ସେଠା ନାଜାନାସ୍ । ଆଭମାଇ ଜନମ୍
 ଅଇଲା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ମିସା ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ ।” ୯ ନିକଦିମ ଜିସୁକେ ପାଚାରିଲା,
 “ଏବେ ତୁଙ୍କ କଇବା କାତା କେନ୍ତି ଅଇପାରସି?” ୧୦ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା,
 “ତୁଙ୍କ ଲସରାଏଲର ଗଟେକ ବଢ଼ ଗୁରୁ ଅଇକରି ମିସା କେନ୍ତି ଏ ସବୁ କାତା
 ବୁଝି ନାପାରିଲୁସନ୍ତି? ୧୧ ମୁଇ ତକେ ସଢ଼କାତା କଇଲିନି, ଆମେ ଜନ୍ମଟା ଜାନ୍
 ସେଠା କଇଦେବୁ, ଜନ୍ମଟା ଦେକିରଇବୁ ସେଠା ସାକି ଦେବୁ, ଅଇଲେ ମିସା
 ତୁଙ୍କ କାଇକେ ବିସବାସ କରୁସନାଇ? ୧୨ ମୁଇ ତକେ ଏ ଦୁନିଆର ବିସର
 କଇବାବେଳେ ବିସବାସ କରୁସନାଇ । ଆରି ସରଗର ବିସର କଇବି ବଇଲେ
 କେନ୍ତି ମକେ ବିସବାସ କରସୁ? ୧୩ ସରଗେଅନି ଉତ୍ତର ଆଇଲା ନରପିଲା
 ମୁଇ, ମକେ ଚାଉକରି ଆରି କେ ମିସା ସରଗେ ଜାଥି ନାଇତା ।” ୧୪ “ଆରି
 ମିସା କେନ୍ତି ମରୁବାଲି ବୁଝି ପିତଳ ସାଂପକେ ତେଲି ଉପରେ ଟେକି ରଇଲା,
 ସମାନ ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ ପରମେସର ତେଇଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମକେ ମିସା,
 ଗଟେକ ଦିନେ ଉପରେ ଟେକବାଇ । ୧୫ ତେବେ, ତାକେ ବିସବାସ କରିବା
 ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ନ ସାରିବା ଜିବନ୍ ପାଇବାଇ । (aiōnios g166) ୧୬ ପରମେସର
 ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଏତେକ ଆଲାଦ କିଲାଜେ, ତାର ଗଟେକ ବଲି
 ପିଲାକେ ସରପିଦେଲା । ଜେ ମିସା ତାକେ ବିସବାସ କରିବାଇ ବଇଲେ,
 ସେମନ୍ ନସ୍ତ ନ ଅଇକରି, ନ ସାରିବା ଜିବନ୍ ମିଲାଇବାଇ । (aiōnios g166)
 ୧୭ ପରମେସର ତାର ପିଲାକେ ଏ ଦୁନିଆର ବିତାର କରିବାକେ ପାଚାଏନାଇ,

ମାତର ତାର ଲାଗି ଦୁନିଆ ରକିଆ ପାଆ ବଲି ପାଟାଇ ଆଚେ । ୧୮ କେ
 ପରମେସରର ପିଲାକେ ବିସ୍ବାସ କଲାନି ତାର ବିଚାରନା ନାଁ । ମାତର ଜେ
 ପରମେସରର ପିଲାକେ ବିସ୍ବାସ କରେନାଇ ତାର ବିଚାରନା ଅଳସାରିଲାବେ
 । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଗଟେକ୍ ବଲି ପିଲାକେ ବିସ୍ବାସ କରେନାଇ ।
 ୧୯ ଆରି ସେ ବିଚାରନା ଏହି ଅଳସି, ପରଗେ ଅନି ଉଜଳ୍କ ଏ ଦୁନିଆଇ
 ଆସିରଇଲା । ମାତର ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ଉଜଲେଅନି ଆନ୍ତାରିକେ
 ବେସି ମନ୍ କଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ କରବା କାମ୍ ସବୁ ବେସି
 କାରାପ୍ । ୨୦ ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ କାରାପ୍ କାମ୍ କଲାଇନି ସେମନ୍ ଉଜଳ୍କକେ ଗିନ୍
 କଲାଇନି । ଆରି ସେ ଉଜଲେ ନ ଆସଦ୍ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନରୁ
 ସବୁ କାରାପ୍ କାମ୍ ସେ ଉଜଲେ ତିସ୍ତି । ୨୧ ମାତର ଜନ୍ମଲକ୍ ସବୁ ଆରି
 ଚିକ୍ ଇଯାବେ କାମ୍ କରି ଚଲାଇଲୁଛି କଲାନି, ସେ ଉଜଳ୍କ ଲଗେ ଆଇସି ।
 ତେବେ, ସେ କରବା କାମ୍ ପରମେସରର ମନ୍ କରବା ଇଯାବେ ଅଇଲାନି ।”
 ୨୨ ତାର ପରେ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ଜିଉଦା ଦେସେ ଗାଲାଇ ଆରି
 ସେ ଜାଗାଇ ରଇକରି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦୁବନ୍ ଦେଲାଇ । ୨୩ ସେ ବେଲାଇ
 ଜଅନ୍ ମିସା ସାଲମ୍ ଗଡ଼ିଲଗେ ଏନନ୍ ନାହିଁ ଗଟେକ୍ ଗାଁ ଦୁବନ୍ ଦେଲାଇ
 ରଇଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ଜାଗାଇ ବେସି ପାନି ରଇଲା । ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍
 ଆସିକରି ଦୁବନ୍ ନେଇତେ ରଇଲାଇ । ୨୪ ସେତୁକି ଦିନ୍ ଜାକ ଜଅନ୍
 ବନ୍ତି ନ ଅଇରଇଲା । ୨୫ ସେବେଲା ଗଟେକ୍ ଜିଉଦି ଲକ୍ ଆରି ଜଅନର୍
 ସିସମନ୍ ଅସୁକଳାନି ରିତିନିତି ଇଯାବେ ସୁକଳ୍ ଅଇବା ବିସଇ ନେଇ ତାକର୍
 ବିତ୍ତରେ ଦଦାପେଲା ଅଇତେ ରଇଲାଇ । ୨୬ ଆରି ଜଅନର୍ ସିସମନ୍ ତାର
 ଲଗେ ଆସି କଇଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ ତମେ ଜର୍ଦନ ଗାଡ଼ ସେପାଟେ କାରସତ୍ତ୍ଵ
 ବେଢ଼ ଅଇରଇଲାସ ଆରି ତାର ବିସଇ ତମେ ସାକି ଦେଇତେରଇଲାସ, ସେ
 ଲକ୍ ଏବେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦୁବନ୍ ଦେଲାନି ଆରି ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ଲଗେ
 ଗାଲାଇନି ।” ୨୭ ଜଅନ୍ କଇଲା, “ପରମେସର ନ ଦେଲେ, କେ ମିସା କାଇତା
 ନ ପାଆଦ୍ । ୨୮ ମୁଇ କଇରଇଲି ପରମେସର ପାଗାଇଲା ମସିଥ ମୁଇ ନଇ
 ବଲି । ମୁଇ ଅବକା ପାଟାଇରଇବା ଗଟେକ୍ ଦୁଇ ପାରା ଅଇ ଆସିଆଚି ।
 ୨୯ ଜେ ବିବା ଅଇସି, ସେ ବର ଦାଙ୍ଗତା । ମାତର ବର ଦାଙ୍ଗତାର ଲଗେ
 ବରର ସତ୍ତ୍ଵାରି ଚିଆଅଇ ତାର କାତା ସୁନ୍ଦରି । ସେ ବର ଦାଙ୍ଗତାର କାତା
 ସୁନ୍ଦରି, ବେସି ସାରବା ଅଇସି । ସେନ୍ଦ୍ରାରିପେ ମର ସାରବା ମିସା ପୁରାପୁରୁନ୍

ଅଇଲାଆଚେ । ୩୦ ସେ ମଆନ୍ ଅଇତେ ଜାଆ ଆରି ମୁଇ ପାନ୍ ଅଇତେ ଜିବି ।” ୩୧ “ଜେ ସରଗେଥନି ଆଇଲା ଆଚେ, ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷମନରୁତେଇଥିନି ମଆନ୍ । ଜେ ଜଗତେ ଅନି ଜନମ ଅଇଆଚେ, ସେ ଜଗତର କାତାସେ କଇସି । ମାତରୁ ଜେ ସରଗେଥନି ଆସିଆଚେ, ସେ ସବୁକଳରୁତେଇ ଅନି ମଆନ୍ । ୩୨ ସେ ଜନ୍ମଟା ଦେକ୍ଲା ଆଚେ ଆରି ସୁନ୍ଦରୀ ଆଚେ ସେ ବିସଇ ସେ ଜାନାଇଲାନି । ମାତରୁ ସେ କଇରଇବା କାତା କେ ମିଥା ନାମତ୍ ନାଇ । ୩୩ ଜେ ତାର କଇରଇବା କାତା ନାମ୍ସି, ସେ ପରମେସର ସହଟା ବଲି ନାମ୍ସି । ୩୪ ଜାକେ ପରମେସର ପାଟାଇଲା ଆଚେ, ସେ ପରମେସରର ବାକିଅ କଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ ତାକେ ପରମେସରର ଆତମା ସୁରାପୁରୁନ୍ ଦିଆଅଇଲାଆଚେ । ୩୫ ବାବା ପିଲାକେ ଆଲାଦ୍ କରି ସବୁ ବିସଇ ତାର ଆଚେ ସର୍ପି ଦେଲାଆଚେ । ୩୬ ଆରି କେ ପରମେସରର ପିଲାକେ ବିସବାସ କରସି, ସେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇସି । ମାତରୁ ଜେ ପରମେସରର ପିଲାକେ ନାମେ ନାଇ, ସେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ନ ପାଏ । ଆରି ପରମେସରର ତଣ୍ଡ ପାଇବାକେ ସେ ରଇସି ।” (aionios g166)

୪ ଜଅନରୁତେଇଥି ଜିସୁକେ ଅଦିକ୍ ସିସ ଅଇବାଟା ଆରି ତୁବନ୍ ଦେବା କାତା ପାରୁସିମନ୍ ସୁନ୍ଦରୀଇ । ୨ ଜିସୁ ସତଇସେ ନିଜେ କାକେ ମିଥା ତୁବନ୍ ନ ଦେଇତେ ରଇଲା, ମାତରୁ ତାର ସିସମନ୍ ତୁବନ୍ ଦେଇତେ ରଇଲାଇ । ୩ ତାର ବିସଇ ନେଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏତ୍ତାରି କାତା ଅଇବାଟା ସୁନି, ଜିସୁ ଜିରଦା ରାଇଜ ଚାତିକରି ଆରି ତରେକ୍ ଗାଲିଲି ଦେସେ ଉଠିଗାଲା । ୪ ମାତରୁ ତାକେ ସମିରଣ୍ ଗଢ଼ ବାଟେ ଜିବାକେ ପଡ଼ିଲା । ୫ ଆରି ଜାକୁବ ତାର ନିଜର ପିଲା ଜସେପକେ ଜନ୍ ଜାଗା ଦାନ୍ ଦେଇରଇଲା, ସେ ଲଗେ ସମିରଣ୍ ଗଢ଼ର ଗଟେକ୍ ସୁକାର ନାହିଁର ଜାଗାଇ ଜିସୁ ଆସି କେଢ଼ିଲା । ୬ ସେ ଜାଗାଇ ଜାକୁବର ଗଟେକ୍ କୁଇପାଲ୍ ରଇଲା । ଜିସୁ ଛଣ୍ଟି ଛଣ୍ଟି ତାକି ଜାଇକରି କୁଇପାଲ୍ ଲଗେ ବସି ରଇଲା । ସେବେଳା ଚିଆମୁଇଦାନ୍ ଅଇରଇଲା । ୭ ଗଟେକ୍ ସମିରଣିୟ ମାଇଜି କୁଇପାଲେ ପାନି ନେବାକେ ଆଇଲା । ଆରି ଜିସୁ ସେ ମାଇଜିକେ କଇଲା, “ଏ ମା ମାକେ ଗୁଡ଼ିକ୍ ପାନି କାଇବାକେ ଦେ ।” ୮ ସେହିକିବେଳେ ତାର ସିସମନ୍ କାଦି ଗେନ୍ଦବାକେ ଗଢ଼ ବିଦରେ ଜାଇରଇଲାଇ ଆରି ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ସେ ରଇଲା । ୯ ତେଇ ସମିରଣିୟ ମାଇଜି କାବାଅଇ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ତୁର ଗଟେକ୍ ଜିଭଦି ଲକ୍

ଆରି ମୁଇ ଗଟେକ୍ ସମିରଣିୟ, ତୁଲ କେନ୍ତି ମର ଆତର ପାନି କାଇବାକେ
 ମାଞ୍ଚିଲୁସ୍ତନି?" କାଇକେ ବଇଲେ, ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ ସମିରଣିୟ ଲକ୍ଷମନର
 କାଇବାତେଇ ନ କାଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୦ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, "ପରମେଷ୍ଠ
 ଦେବା ଦାନର ବିସଇ, ତୁଲ ଅଳ୍ପ ଆଲେ ଜାନି ରଇଲେ ଆରି ମୁଇ କେ ବଲି
 ଜାନ୍ତୁସ୍ତ ବଇଲେ ମକେ ମାଞ୍ଚିଲୁସ୍ତ । ଆରି ମୁଇ ତକେ ଜିବନ୍ ଦେବା ପାନି
 ଦେଇଛି ।" ୧୧ ମାଇଜି କଇଲା, "ଆଗିଆଁ, ତମର ଲଗେତା ପାନି ଜିକ୍ବାକେ
 ବାଲୁଟିନାଇ, ଆରି ଏ କୁଇପାଲୁ ବେସି ଡେଢୁଁ ଆଚେ । କନ୍ତିଅନି ତମେ ଜିବନ୍
 ଦେବା ପାନି ମିଲାଇସୁ? ୧୨ ତୁଲ କାଇ ଆମର ଆନିଦାଦି ଜାକୁବରୁତେଇ
 ଅନି ବଡ଼ କି? ଜାକୁବ ଆମକେ ଏ କୁଇପାଲୁ ଦେଇରଇଲା । ସେ ନିଜେ ମିଥା
 ଏ କୁଇପାଲର ପାନି କାଇତେରଇଲା । ତାର ଗରର ଲକ୍ଷମନ ଆରି ସେ
 ପସିରଇଲା ଗରୁଗାଇମନ ଲତିର ପାନି କାଇଲାଇ" ବଲି କଇଲା । ୧୩ ଜିସୁ
 ତାକେ କଇଲା, "ଏ କୁଇପାଲର ପାନି କାଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନକେ ଆରିସେ
 ସମ୍ପଦ ଲାଗୁସି । ୧୪ ମାତର ମୁଇ ଜନ୍ ପାନି ଦେବି, ସେ ପାନି ଜେ କାଇସି
 ବଇଲେ, ତାକେ କେବେ ମିଥା ସମ୍ପଦ ନ ଲାଗେ । ମୁଇ ଜନ୍ ପାନି ଦେବି, ସେଠା
 ଜିବନ୍ ଦେବା ପାନି ପାରା ଉଚିତି ଜାଇତେରଇସି । ତେଇ ଅନି ଜେ କାଇଲେ,
 ସେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇସି ।" (ସାଂକ୍ଷେପିକ g165, ଶାରୀରିକ g166) ୧୫ ସେ ମାଇଜି
 ଜିସୁକେ କଇଲା, "ଏ ଆଗିଆଁ ମକେ ସେ ପାନି ଦେ, ଜେନ୍ତିକି କେବେ ମିଥା
 ମକେ ସମ୍ପଦ ନ ଲାଗ ଆରି ମୁଇ ଏତେକ୍ ଦୂର ପାନି ନେବାକେ ନ ଆସି ।" ୧୬
 ଜିସୁ ସେ ତାକେ କଇଲା, "ତୁଲ ଜାଇକରି ତର ମୁନୁସ୍ତକେ ଇତି ତାକିଆନ୍ ।"
 ୧୭ ସେ ମାଇଜି "ମକେ ମୁନୁସ୍ତ ନାଇ" ବଲି କଇଲା । ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା,
 "ମକେ ମୁନୁସ୍ତ ନାଇ ବଲି ସତ କାତା କଇଆରୁସ୍ତ । ୧୮ କାଇକେ ବଇଲେ
 ତର ପାଇଁଚା ମୁନୁସ୍ତ ରଇଲାଇ ଆରି ଏବେ ତୁଲ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ସତ୍ତ୍ଵ ଆରୁସ୍ତ,
 ସେ ମିଥା ତର ମୁନୁସ୍ତ ନାହିଁ । ଏଠା ସତ କଇଆରୁସ୍ତ ।" ୧୯ ସେ ମାଇଜି
 କଇଲା, "ଏ ଆଗିଆଁ ତୁଲ ଗଟେକ୍ ବବିସତର କାତା କଇବା ଲକ୍ଷ ବଲି, ଏବେ
 ମୁଇ ଜାନିପାରିଲାନି । ୨୦ ଆମର ସମିରଣିୟ ଆନିଦାଦିମନ ପରମେଷ୍ଠକେ
 ଏ ଡକ୍ଟରେ ଉପାସନା କରିତେ ରଇଲାଇ । ମାତର ତମେ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ
 କଇଲାଇନି ଜିରୁପାଲମାସେ ପରମେଷ୍ଠରକେ ଉପାସନା କରିବା ଟିକ ଜାଗା ।"
 ୨୧ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, "ଏ ମାଆ ମରକାତା ବିସ୍ତବ୍ବାସ୍ତ କର । ଏନ୍ତାରି ବେଳା
 ଆଇଲାନି ତମେ ପରମେଷ୍ଠରକେ ଏ ଡକ୍ଟରେ କି ଜିରୁପାଲାମେ ମିଥା ଉପାସନା

ନ କରାସ୍ । ୨୭ ତମେ ସମିରଣ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜାକେ ଉପାସନା କଲାସ୍ଥନି ତାକେ
 ସତରେସେ ନାଜାନାସ୍ । ମାତର ଆମେ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଜାନିକରି
 ଉପାସନା କଲୁନି । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁହଁତି ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନର ତେଳଅନି
 ଆଇସି । ୨୯ ବେଲା ଆଇଲାନି ଆରି ସେ ବେଲା କେଢ଼ିଲାବେ, ଜେତେବେଲା
 କି ସୁକଳ୍ମଆଦମାର ବପୁସତ୍ତ୍ଵ ଲକ୍ଷମନ୍, ବାବା ପରମେସରକେ ନିକପତ୍ତ
 ଚିନ୍ତବାଇ । ସେବେଲେ ସେମନ୍ ତାକର ମନେ ସତ୍ସତ୍ତ୍ଵ ଉପାସନା କରିବାଇ
 । ସେନ୍ତି ଉପାସନା କରିବା ଲକ୍ଷମନକେ ବାବା ମନ୍ କଲାନି । ୨୪ ପରମେସର
 ଅଇଲାନି ଆଦମା । ଆରି ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଉପାସନା କଲାଇନି, ସେମନ୍
 ସତ୍ସତ୍ତ୍ଵ ଆଦମାର ଉପାସନା କରିବାରାଥୀରେ ।” ୨୫ ସେ ମାଇଜି କଇଲା,
 “ମୁଇ ଜାନି, ମସିଥ ଜାକେ କି କିରିସଟ ବଲ୍ବାଇ । ସେବେଲାଇ ଆସି
 ଆମକେ ସବୁ ବିସର ବୁଜାଇ ଦେଇସି ।” ୨୬ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏବେ
 ତର ସତ୍ତ୍ଵ ଜେ କାତା ଅଇଲାନି, ମୁଇ ସେ ।” ୨୭ ସେବେଲା ଜିସୁର ସିସମନ୍
 ଗତେଅନି ବାରତି ଆଇଲାଇ । ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ମାଇଜିସତ୍ତ୍ଵ କାତା ଅଇବାଟା
 ଦେକି କାବାଅଇଗଲାଇ । ମାତର ତାକେ କେ ମିସା ଭୁଇ କାଇକେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ
 କାତା ଅଇଲୁସନି, କି କାଇ ବିସର ତମେ କାତା ଅଇତେ ରଇଲାସ୍? ବଲି
 ପାଚାରିବାକେ ସାଆସ କରିବାଇ । ୨୮ ତାର ପଚେ ସେ ମାଇଜି ତାର
 ଆଶ୍ରିର ପାନି, ତେଇ ଚାତିକରି ସଥର ବିତ୍ତରେ ଉଠିଗଲା ଆରି ଜାଇକରି
 ସବୁ ଲକ୍ଷମନକେ କଇଲା, ୨୯ “ଆସା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଦେକ୍ଷା । ଆଗେ
 ମୁଇ ଜାଇଜାଇଗା କରିରଇଲି, ସେ ସବୁ କାତା ସେ ମକେ କଇଦେଲା । ସେ
 ପରମେସର ବାଚି ପାଚାଇଲା ରାଜା ମସିଥ ଅଇଲେ ଅଇରଇସି କାଇକି ।”
 ୩୦ ସେଗାରପାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ସଥରେ ଅନି ବାରଇକରି ଜିସୁକେ ଦେକ୍ବାକେ
 ଗଲାଇ । ୩୧ ଏତ୍କି ବିତ୍ତରେ ସିସମନ୍ ଜିସୁକେ “ଏ ଗୁରୁ କାଇଗା ଆଲେ
 ଅଲୟ କାଆ ।” ବଲି ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୩୨ ମାତର ଜିସୁ ସେମନକେ
 କଇଲା, “ମର ଲଗେ ଜନ୍ମ କାଦି ଆଚେ, ସେ କାଦିର ବିସର ତମେ ନାଜାନାସ୍
 ।” ୩୩ ସେଟାର ପାଇ ସିସମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିତ୍ତରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ,
 “ତାରପାଇ କେ କାଦି ଆନିଦେଲାଇ ଆଚତ୍ କି?” ୩୪ ଜିସୁ ସେମନକେ
 କଇଲା, “ମକେ ପାଚାଇରଇବା ପରମେସର ମନ୍ଦିରାଟା ମାନିକରି ଆରି ସେ
 ଦେଇରଇବା କାମ୍ ପୁରାପୁରୁନ୍ କରିବାଟାସେ ମର କାଦି । ୩୫ ତାର ମାସ
 ଗାଲେ କାଟାବେଟା ଦିନ ଆଇସି ବଲି ତମେ କଇତେରଇସା । ମାତର ମୁଇ

ତମକେ କଇଲିନି କେତମନକେ ନିକ କରି ଦେକିଦେକା । ଏବେ ତେଇରୁ
 ତାସ୍ ପାଠିଗାଲା ଆଚେ ଆରି କାହିଁବା ବେଳା ସମାନ୍ ଅଇଲା ଆଚେ । ୩୭
 ଏବେ ମିସା ଜନ୍ ଲକ୍ ତାସ୍ କାହିଁଲାନି ତାକେ ବୁଢ଼ି ଦିଆ ଅଇଲାନି, ସେ ନ
 ପାହିବା ଜିବନର ପାଇ ତାସ୍ ଚୁଲିଆଇଲାନି । ସେଠାର ପାଇ ବୁନ୍ଦା ଲକ୍
 ଆରି କାହିଁବା ଦୁଇ ଲକ୍ଜାକ ମିସି ପାହିବା କରିବାଇ । (aiōnios g166) ୩୯
 କାଇକେବଇଲେ ଗଟେକ ଲକ୍ ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦେ ସେଠା ବିନ୍ ଲକ୍ କାହିଁପି
 । ଏ କାତା ପୁରାପୁରୁନ୍ ପତ୍ । ୪୦ ତମେ ଜନ୍ମି ବୁନ୍ଦି ନ ରଇଲାସ୍ ତେଇ
 କାହିଁବାକେ ପାଠାଇଆଛି । ବିନ୍ ଲକ୍ମନ୍ କାମକଲାଇ ଆରି ତମେ ସେମନ୍
 କଲା କାମେଅନି ଲାଦ୍ ପାଇଲାସ୍ତନି ।” ୪୧ ସେ ସଥରର କେତେକ କେତେକ
 ସମିରଣିୟମନ୍ ଜିଷ୍ଵକେ ବିସ୍ବାସ୍ କଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ, ସେ ମାଇଜି
 ସେମନକେ କଇରଇଲା । ଆଗେ ମୁଇ ଜାଇଜାଇଟା କରିରଇଲି, ସେ ସବୁ
 କାତା ସେ ମକେ କଇଦେଲା । ୪୦ ଆରି ସମିରଣିୟ ଲକ୍ମନ୍ ଜିଷ୍ଵର ଲଗେ
 ଆସି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ କେତେ ଦିନ୍ ରଇବାକେ ଗୁଆରି କଲାଇ, ସେଠାରପାଇ ସେ
 ତେଇ ଦୁଇ ଦିନ୍ ରଇଲା । ୪୧ ଜିଷ୍ଵର କାତା ପୁନି ତାକେ ବେଦି ଲକ୍ମନ୍
 ବିସ୍ବାସ୍ କଲାଇ । ୪୨ ଲକ୍ମନ୍ ସେ ମାଇଜିକେ କଇଲାଇ, “ଦୁଇ କଇଲାକେ
 ଆମେ ବିସ୍ବାସ୍ କରୁନାଇ, ଆମେ ନିଜେ ତାର କାତା ପୁନି କରି ଏ ଆକା
 ଦୁନ୍ତିଆର ରକିଆକରୁ ବଲି ବିସ୍ବାସ୍ କଲୁ ।” ୪୩ ଜିଷ୍ଵ ତେଇ ଦୁଇ ଦିନ୍
 ରଇଲା ପରେ ଗାଲିଲି ରାଇଜେ ଗାଲା । ୪୪ ଆରି ଗଟେକ ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତା
 ନିଜର ଦେସେ ସମ୍ମାନ୍ ନ ପାଏ ବଲି ଜିଷ୍ଵ ଆଗରୁଷେ ତାର ସିଂମନକେ
 କଇରଇଲା । ୪୫ ସେଠାରପାଇ ସେ ଜେତେବେଳା ଗାଲିଲି ଦେସେ କେଢ଼ିଲା,
 ସେବେଳା ଲକ୍ମନ୍ ଆଲାଦ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ତାକିନେଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଆଗେ
 ଜିରୁପାଲାମେ ନିସ୍ତାର ପରବତାନେ ସେମନ୍ ସେ କରିରଇବା କାମ ସବୁ
 ଦେକିରଇଲାଇ । ୪୬ ଜିଷ୍ଵ ଗାଲିଲିର କାନା ନାଉଁର ଗତେ ଆରି ତରେକ
 ଗାଲା । ସେ ଗତେସେ ପାନି ଅଟ୍ଟର ରସ କରିରଇଲା । ତେଇ ରମିଅ
 ସାପନକାରିଆର ଗଟେକ ମୁକିଆ ଲକର ପଥ କପରନାଉମେ ଜର ଅଇରଇଲା
 ପିଲାର ବାବା ତାର ଲଗେ ଗାଲା । ମରବା ସମାନ୍ ଅଇରଇବା ପିଲାକେ
 ନିମାନ୍ କରିବାକେ କପରନାଉମେ ଜୁ ବଲି ଜିଷ୍ଵକେ ଜୁଆର ବିଆର କଲା ।
 ୪୮ ଜିଷ୍ଵ ତାକେ କଇଲା, “ତମେ କାବା ଅଇଜିବାଟା ଆରି କେବେ ନ ଅଇଲା

ପାରା କାମର ଚିନ୍ମନ୍ ନ ଦେବଲେ କେବେ ମିଥା ମନେ ବିସ୍ତବ୍ଧ ନ କରାସୁ ।” ୪୯ ସେ ଲକ୍ଷ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ, ମର ପିଲା ନ ମରବା ଆଗତୁ ତମେ ମର ସଞ୍ଚ୍ଛା ଆସା ।” ୫୦ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏବେ ତୁଲ ତର ଗରେ ଜା, ତର ପିଲା ଜିବନ୍ ଅଇଗାଲାବେ ।” ସେ ଲକ୍ଷ ଜିସୁ କଇରଇବା କାତା ବିସ୍ତବ୍ଧ କରି ବାଉଠିଗାଲା । ୫୧ ସେ ଗରେ ଗାଲାବେଲେ ତାର କେତେଟା ଗତି ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନ୍ ତାକେ ବେଢ଼ପାଇକରି, “ତର ପିଲା ନିମାନ୍ ଅଇଲାବେ” ବଲି କଇଲାଇ । ୫୨ ସେ ଲକ୍ଷ ତାର ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନ୍କେ ପାରାଇଲା, “ପିଲା କେତେବେଲେ ନିମାନ୍ ଅଇଲା?” ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନ୍, “କାଲି ଗାଁଟେ ବେଲେ ନିମାନ୍ ଅଇଲା” ବଲି କଇଲାଇ । ୫୩ ଜିସୁ ଟିକ୍ ସେବେଲାସେ ତର ପିଲା ନିମାନ୍ ଅଇଲାବେ ବଲି କଇରଇଲାଟା ସେ ମୁକିଅ ଲକ୍ ମନେପାକାଇଲା । ସେଟାରପାଇ ସେ ଲକ୍ ଆରି ତାର ଗରର ସବୁ ଲକ୍ ଜିସୁକେ ବିସ୍ତବ୍ଧ କଲାଇ । ୫୪ ଜିସୁ ଜିଉଦାଇ ଅନି ଗାଲିଲି ଦେସେ ଆଇଲା ପତେ ଏଟାସଞ୍ଚ ଦୁଇପାଲି କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ କରି ରଇଲାଟା ।

୫ ତାର ପତେ ଜିଉଦିମନର ଗଟେକ ମୁକିଅ ପରବ୍ ରଇଲା । ସେଟାର ପାଇ ଜିସୁ ଜିରୁପାଲାମ୍ ଗାଲା । ୬ ଜିରୁପାଲାମର ମେଣ୍ଟୁ ଦୁଆର୍ ଲଗେ ଗଟେକ ବନ୍ଦୁ ରଇଲା । ସେଟାକେ ଏବ୍ରି ବାସାଇ ବେତେସଦା ବଲି କଇବାଇ । ତେଇ ପାଁରଟା ମଣ୍ଟପ ରଇଲା । ୭ ସେ ମଣ୍ଟପ ମନରଟାନେ କେତେକୁ କେତେକୁ ଜର୍ଦୁକା ଅଇଲା ଲକ୍ମନ୍ ରଇତେ ରଇଲାଇ । ରଗିମନର ବିତ୍ତରେଅନି କାଣା, ଚଟା, ଆରି କେତେକୁ ଅଦୁଆ ରଚିମନ୍ ରଇଲାଇ । ୮ କାଇକେବଇଲେ କେତେ କେତେବଳ୍ ପରମୋସରର ଗଟେକୁ ଦୁଡ଼ ଆସିକରି ସେ ବନ୍ଦୁର ପାନି ଅଲ୍କା କରିତେ ରଇଲା । ଆରି ସେ ଅଲ୍କା ଅଇଲାପତେ, ଜନ୍ ଲକ୍ ପରତୁମ୍ ଜାଇତେ ରଇଲା, ତାକେ କାଇ ରଗ ଅଇରଇଲେ ମିଥା ନିମାନ୍ ଅଇଜାଇତେରଇଲା । ୯ ତାକର ବିତ୍ତରେ ଚିରିସ ଆହଁ ବରସ ଜାକ ଦୁଲିରଇବା ଗଟେକୁ ରଟି ଲକ୍ ରଇଲା । ୧୦ ତେଇ ଜିସୁ ସେ ରଟି ଦୁଲିରଇବାଟା ଦେକି, ଏ ଲକ୍ ବେସି ବରସର ରଟି ବଲି ଜାନି ତାକେ ପାରାଇଲା “ତମେ କାଇ ନିମାନ୍ ଅଇବାକେ ମନ୍ କଲାସନ୍ତି କି?” ୧୧ ସେ ରଟି ଲକ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ଆଶିଆଁ ପାନି ଅଲ୍କା କଲାବେଲେ, ସେ ବନ୍ଦୁ ବିତ୍ତରେ ମନେ ନେବାକେ କେ ନାଇ । ଆରି ବନ୍ଦୁ ବିତ୍ତରେ ଜିବାକେ ଚେସ୍ଟା କଲାବେଲେ ବିନ୍ ଲକ୍ ମର ଆଗତୁ ଉଚିଜିବାଇ ।” ୧୨ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା,

“ଉଠି ଟିଆଆ, ଆରି ତର ଟାଟି ଦାରି ଲଣ୍ଠିଜା ।” ୯ ସେ ଦାୟରେ ସେ ଲକ୍ଷ ନିମାନ୍ ଅଇଗାଲା ଆରି ନିଜର ଟାଟି ଦାରିକରି ଲଣ୍ଠିବାର ଦାରିଲା । ସେ ଦିନ ବିସ୍ତରାମବାର ରଇଲା । ୧୦ ସେଠାରୁପାଇ ଜିଉଡ଼ି ନେତାମନ୍, ନିମାନ୍ ଅଇଲା ରଗିକେ କଇବାର ଦାରିଲାଇ, “ଆଜି ବିସ୍ତରାମ ଦିନେ, ତୁଲ ଟାଟି ଦାରି ଜିବାଟା ଆମର ନିଯମ ନାହିଁ ।” ୧୧ ମାତର ସେ ଲକ୍ଷ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଜେ ମକେ ନିମାନ୍ କଲା ସେ ମକେ ତମର ଟାଟିଦାରିକରି ଜା ବଲି କଇଲାଆଏ ।” ୧୨ ସେମନ୍ ତାକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ଜେ ତକେ ଟାଟି ଦାରି ଜା ବଲି କଇଲା, ସେ ଲକ୍ଷ କେ?” ୧୩ ମାତର ସେ ନିମାନ୍ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ ଜିୟୁ କେ ବଲି ଚିନି ନରଇଲା, କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ଜାଗାଇ ବେଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ରଇଲାଇଜେ, ଜିୟୁ ତେଇଅନି ବିନେ ପିସ୍ଲି ଉଠିଜାଇରଇଲା । ୧୪ ତାର ପରେ ଜିୟୁ ସେ ନିକ ଅଇଲା ଲକ୍ଷକେ ମନ୍ତ୍ରିର ବିଦ୍ରରେ ଦେକିକରି କଇଲା, “ଦେକ୍ ଏବେ ତୁଲ ନିକ ଅଇଜାଇଆବୁସ୍ । ତୁଲ ଆରି ପାପ କାମ କରିନାଇ । ନଇଲେ ତକେ ଆରି ଅଦିକ୍ ଦୁଇ କସ୍ତ ଆଇସି ମିସା ।” ୧୫ ତାର ପରେ ସେ ନିକ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ ଜିଉଡ଼ି ନେତାମନର ଲଗେ ଜାଇକରି, “ଜେ ତାକେ ନିକ କରିରଇଲା, ସେ ଜିୟୁ” ବଲି କଇଲା । ୧୬ ଏ ନିମାନ୍ କାମ କଲାଟା, ବିସ୍ତରାମ ବାରେ ଅଇରଇଲା ଜେ, ଜିଉଡ଼ି ନେତାମନ୍ ଜିୟୁକେ ଦୁକ୍କମ୍ପଟ ଦେବାର ବସିଲାଇ । ୧୭ ମାତର ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମାରବାବା ପରମେସର ସବୁବେଳା କାମକଲାନି, ମୁଇ ମିସା ସେନ୍ଟି କାମ କଲିନି ।” ୧୮ ଜିୟୁ ଏନ୍ତି କଇରଇଲାଜେ ଜିଉଡ଼ି ନେତାମନ୍ ତାକେ ମରାଇବାକେ ଅଦିକ୍ ଚେଷ୍ଟା କଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିୟୁ ବିସ୍ତରାମ ବାରର ନିଯମ ମାନେ ନାହିଁ ବଲି ନାହିଁ, ମାତର ସେ ପରମେସରକେ ମର ବାବା ବଲି କଇ, ନିଜକେ ପରମେସର ସଢ଼ୁ ସମାନ କରି ରଇଲା । ୧୯ ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଇ ତମକେ ସତ କଇଲିନି, ପରମେସରର ପିଲା ମୁଇ ନିଜେ କାଇଟା ମିସା କରିନାପାରି । ମର ବାବା ଜନ ଜନଟା ସବୁ କରିବାଟା ମୁଇ ଦେକ୍କିନି ସେଠାସେ ମୁଇ କରିପାରି । କାଇକେ ବଇଲେ ବାବା ଜନ ଜନଟା ସବୁ କଲାନି ତାରପିଲା ମୁଇ ମିସା ସେଠା ସବୁ ସେନ୍ଟିପେ କଲିନି । ୨୦ ବାବା ମକେ ଆଲାଦ କରସି ଆରି ନିଜେ ଜନଟା କରସି, ସେ ସବୁ ମକେ ଦେକାଇସି । ଆରି ଏବେ ଜାଇଟା ଗଢ଼ିଲା ଆଏ, ତାରତେଇଅନି ଅଦିକ୍ ବଡ଼ ବଡ଼ କାବାଅଇଜିବା କାମମନ୍ ମକେ ଦେକାଇସି । ସେଠା ସବୁ ଦେକି ତମେ

ସବୁଲକ୍ଷ କାବାଆଇଜାଇସା । ୨୧ ବାବା ପରମେସର ଜେନ୍ତ୍ର ମଲାଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ରକେ
 ଜିବନ୍ କରି ଉଚ୍ଚାଇସି, ସମାନ୍ ସେନ୍ତ୍ର ମୂଳ ମିସା ତାର ପିଲା ଜାକେ ଜାକେ
 ମନ୍ କରବି, ସେମନ୍ତକେ ମଲାତେଇଅନି ଉଚ୍ଚାଇସି । ୨୨ ବାବା ପରମେସର
 କାକେ ମିସା ତାର ପାପ କାମଳାଗି ବିଚାର ନ କରେ । ମାତର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ର
 ବିଚାର କରିବା ପୁରାପୁରୁନ ଅଦିକାର୍ ତାର ପିଲା ମକେ, ଦେଲା ଆଚେ ।
 ୨୩ ତେବେ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ର ବାବାକେ ଜେନ୍ତ୍ର ସନ୍ମାନ ଦେଲାଇନି, ସେନ୍ତ୍ରସେ
 ତାର ପିଲା ମକେ ମିସା ସନ୍ମାନ ଦେବାଇ । ଜଦି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ର ତାର ପିଲା
 ମକେ ସନ୍ମାନ ଦେଅତ୍ତ ନାଇ, ସେମନ୍ ମକେ ପାଟାଇଲା ବାବାକେ ମିସା
 ସନ୍ମାନ ଦେଅତ୍ତ ନାଇ । ୨୪ “ମୁଇ ତମଙ୍କେ ସତ୍ତ କଇଲିନି, ଜେ ମର କାତା
 ସୁନି ମକେ ପାଟାଇଲା ପରମେସରକେ ବିସ୍ତବାସ କରସି, ସେ ନ ସାରବା
 ଜିବନ୍ ପାଇସି । ଆରି ସେ ବିଚାରନା କରାଇ ନ ଅଏ । କାଇକେବଇଲେ
 ସେ ମରନ୍ତକେ ଜିତି କରି ଜିବନ୍ ପାଇଆଚେ । (aiōnios g166) ୨୫ ମୁଇ
 ତମଙ୍କେ ସତ୍ତ କଇଲିନି ଏନ୍ତୁ ଗଟେକ୍ ବେଲା ଆଇଲାନି, ସେ ବେଲା ଏବେ
 କେଟିଆଚେ । ଜେତେବେଲା ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ର ପରମେସରର ପିଲା ମର
 କାହିଁର ସତ୍ତ ସୁନିବାଇ, ସେମନ୍ ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଚ୍ଚବାଇ । ୨୬ ବାବା ଜେନ୍ତ୍ରକି
 ଜିବନର ମୂଳ, ସେନ୍ତ୍ରରିସେ ତାର ପିଲା ମୁଇ ମିସା ଜିବନର ମୂଳ । ୨୭
 ଆରି ମୁଇ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ଅଇଲାରିଲାଗି, ସବୁ
 ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ରକେ ବିଚାର କରିବା ଅଦିକାର ସେ ମକେ ଦେଲାଆଚେ । ୨୮ ତମେ
 ଏଟାରପାଇ କାବା ଉଆନାଇ, ଏନ୍ତୁ ବେଲା ଆଇଲାନି, ମରିକରି ତପିଅଇଲା
 ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ର ମର କାହିଁପର ସୁନିବାଇ । ୨୯ ଆରି ସେମନ୍ ସମାଦି ଅନି ଆରି
 ତରେକ ଉଚ୍ଚବାଇ । କେ କେ ନିକ କାମ କରିଆଚତ୍ର, ସେମନ୍ ମଲାଟାନେଅନି
 ଜିବନ୍ ଅଇକରି ଉଚ୍ଚବାଇ । କାରାପ କାମ କରୁମନ୍ ମିସା ମଲାଟାନେଅନି
 ଉଚ୍ଚବାଇ ଆରି ଦସି ବଲାଇଅଇବାଇ ।” ୩୦ ମୁଇ ମର ନିଜର ଅଦିକାରେ
 କାଇଟା ମିସା କରିନାଇ, ବାବା ମକେ କେନ୍ତ୍ର କଇଲା ଆଚେ, ସେନ୍ତ୍ରସେ
 ବିଚାର କରବି । ଆରି ମୁଇ କରିବାଟା ଟିକ୍ସେ । କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ
 ନିଜେ ମନକଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରିବାକେ ନାଇ, ମାତର ମକେ ପାଟାଇଲା
 ପରମେସର ମନକଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କଲିନି । ୩୧ ମର ନିଜର ପାଇ ଜଦି
 ମୁଇ ସାକି ଦେବି, ସେଟା ସତ୍ତ ବଲି ଦାରା ନ ଜାଏ । ୩୨ ମାତର ମର ପାଇ
 ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ସାକିଦେଲାନି, ଆରି ସେଟା ମୁଇ ଜାନି । ସେ ମର ବିସଇ

କାରଟା ସବୁ କଇଲାନି ପେଟା ସବୁ ସଦ୍ବୟେ । ୩୩ ତମେ ଜଅନ୍ ଲଗେ
କବର ନେଉମନ୍ତକେ ପାଟାଇ ରଇଲାସ୍, ଆରି ସେ ତମ୍ଭେ ସତ୍ତ ବିସଇ
ସାକି ଦେଲାଆଏ । ୩୪ ମର୍ ବିସଇ କେ ମିସା ସାକି ଦେଅହୁ ବଳି ମୁଇ
ମନ୍ କରିନାଇ । ଜେନ୍ତ୍ରିକି ତମେ ପାପେଅନି ରକିଆ ପାଇସା ସେଠାରୁ ପାଇ
ମୁଇ ଏ ସବୁ କଇଲିନି । ୩୫ ଜଅନ୍ ଗଟେକ୍ ବଢ଼ିପାରା ଲାଗିକରି ଅଳପର
ପାଇ ଉଜଳ୍ ଦେଇତେରଇଲା । ଆରି ତମେ ସେ ଉଜଳ୍, ଅଳ୍ପ ଦିନର
ପାଇ ପାଇକରି ପାରଦା ଅଇରଇଲାସ୍ । ୩୬ ମାତର୍ ମର୍ଲଗେ, ଜଅନର
ତେଇଅନି ଅଦିକ ବପୁରୁ ଗଟେକ୍ ସାକି ଆଏ । ପରମେସରର ଆଦେସ୍
ଇସାବେ ମୁଇ ଜନ୍ ସବୁ କାମ୍ କଲିନି, ପେଟା ସବୁ ମର୍ ପାଇ ନିକ ସାକି ।
ସେ ସବୁ କଇଲାନିଜେ, ମକେ ପରମେସର ପାଟାଇଲା ଆଏ ବଳି । ୩୭
ଆରି ମକେ ପାଗାଇଲା ବାବା ପରମେସର ମିସା ମର୍ ବିସଇ ସାକି ଦେଲାନି ।
ତମେ କେବେ ମିସା ତାର କଂଁ ସୁନାସ୍ ନାଇ, କି ସେ କେନ୍ତାଟା ଦେକାସ୍ ନାଇ
। ୩୮ ଆରି ତାର କାତା ତମର ମନ୍ଦିରରେ ରଖନାଇ । କାଇକେବଇଲେ
ସେ ଜାକେ ପାଟାଇଲା ଆଏ ତାକେ ତମେ ବିସ୍ତବାସ୍ କରାସ୍ ନାଇ । ୩୯
ତମେ ଜତନ୍ସଦ୍ଵାଣୀ ସାସ୍ତରମନ୍ ପଡ଼ି କଇଲାସନି । ତେଇଅନି ନ ସାରବା
ଜିବନ୍ ପାଇଅଛି ବଳି ସେ ସବୁ ପଡ଼ିଲାସନି । ସେ ସବୁ ସାସ୍ତର ମର୍
ବିସଇସେ ସାକି ଦେଲାନି । (Irenios p166) ୪୦ ଏଲେମିସା ତମେ ନ ସାରବା
ଜିବନ୍ ପାଇବାକେ ମର୍ ଲଗେ ଆଇବାକେ ନିରିଲାସନି । ୪୧ “ମୁଇ ମୁନୁସ୍
ଲକମନର ଚାନେଅନି ତାକପୁଟା କଜି ନାଇ । ୪୨ ମୁଇ ଜାନି, ତମେ କେନ୍ତି
ରକାମର ଲକ୍, ତମର ମନ୍ ବିଦରେ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ୍ କରିବାଟା ନାଇ
। ୪୩ ମୁଇ ମର୍ ବାବା ପରମେସର ଅଦିକାର୍ ପାଇ ଆଇଲିଆଚି । ମାତର୍
ତମେ ମକେ ନାମାସ୍ ନାଇ । ମାତର୍ ଜେତେବେଳା କେ ମିସା ବିନ୍ ଲକ୍
ନିଜେ ମନ୍ଦକରି ଆଇଲେ ତାକିନେଲାସନି । ୪୪ ତମେ ନିଜର ନିଜର
ବିଦରେ ସନ୍ମାନ ପାଇବାକେ ମନ୍ଦକଲାସନି । ମାତର୍ ପରମେସର ଆଲାଦ୍
ପାଇବାକେ ମନ୍ କରାସ୍ ନାଇ । ସେନ୍ତି ବଇଲେ ତମେ କେନ୍ତି ମକେ ବିସବାସ୍
କରିପାରାସ୍? ୪୫ ମୁଇ ତମର ବିରଦେ ପରମେସରତେଇ ଦସି କରବି ବଳି
ତମେ ବାବାନାଇ । ତମେ ଜନ୍ମଟା ମସାର ତେଇ ଆସା କରିଆଗାସ୍ ସେ ସେ
ତମର ବିରଦେ ଦସି କଲାନି । ୪୬ ଜଦି ତମେ ମସାକେ ସତ୍ତବଳି ବିସବାସ୍
କଲାସନି ବଇଲେ ମକେ ମିସା ବିସବାସ୍ କରିତେ ରଇସା । କାଇକେବଇଲେ

ମସା ମର ବିସରଗେ ଲେକିଆଚେ । ୪୭ ମାତର ସେ ଜନ୍ମଟା ଲେକିଆଚେ,
ତେଣୁ ଜଦି ତମର ବିସ୍ବାସ ନାଇ ବଇଲେ, ମୁଖ ଜନ୍ମଟା କଇଲିନି, ସେଠା
କେନ୍ତୁ ବିସ୍ବାସ କରିପା?”

୭ ତାର ପଚେ ଜିସୁ ଗାଲିଲି ଗାଡ଼ ସେପାଟେ ସେ ଗାଡ଼କେ ତିବିରିଆ ଗାଡ଼
ବଳି ମିସା କଇବାଇ, ସେ ଜାଗାଇ ଗାଲା । ୯ ଆରି ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର
ପଚେ ପଚେ ଗାଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ରଣୀ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତାର
କାବାଆଇଜିବା ବପୁ ସଞ୍ଚ୍ଚ ନିମାନ୍ କରିବାଟା ସେମନ୍ ଦେକି ରଇଲାଇ । ୧୦
ଜିସୁ ତାର ସିସମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଗଟେକ୍ ଡଞ୍ଚେର ଉପରେ ଜାଇ ବସିଲା । ୧୧
ସେବେଳେ ଜିଉଦି ମନର ନିସ୍ତାର ପରବ୍ର କେଟି ଆଇତେରଇଲା । ୧୨ ତାର
ଲଗେ ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଇବାଟା ଦେକିକରି ଜିସୁ ପିଲିପ୍କେ ପାଗାରିଲା,
“ଏତେକମାଣ୍ୟ ଲକ୍ଷମନର ପାଇ କିନ୍ତୁଆନି ଜାଇ କାହିଁ ଗେନିଆନି ଅଛୟି?” ୧୩
ମାତର ପିଲିପ୍କେ ପରିକା କରିବାକେ ଜିସୁ ଏନ୍ତାରି ପାଚାରି ରଇଲା । କାଇକେ
ବଇଲେ ଜିସୁ କାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲାନି ବଳି ସେ ନିଜେ ଜାନିରଇଲା ।
୧୪ ପିଲିପ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଇତି ରଇଲା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦୁଇସ ତେଣୁ
ଅନି ଅଦିକ୍ ରୁପାଟାଞ୍ଚାର ରୁଟି ଗେନିବାକେ ପଡ଼ୁଥି ।” ୧୫ ତେଣୁ ଆନ୍ତରିଯୁ
ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ସିସ ରଇଲା, ସେ ସିମନ୍ ପିତରର ବାଇ । ସେ କଇଲା,
“ଇତି ଗଟେକ୍ ପିଲାର ଟାନେ ପାଇଁ ରୁଟି ଆରି ପୁଇଟା ବାଜିଲା ପାନ୍
ମାର ଆଚେ । ୧୬ ମାତର ଏତକି ଲକିରପାଇ ସେଠା ନ ଅଏ ।” ୧୭ ଜିସୁ
ତାର ସିସମନକେ କଇଲା, “ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଗାଁସ ଉପରେ ବସାଆ ।” ସେ
ପଡ଼ିଆଇ ବେସି ଗାଁସ ରଇଲା । ଗାଁସ ଉପରେ ସବୁଲକ୍ ବସିଲାଇ । ଆରି
ତେଣୁ ଅବକା ମୁନୁସ ପିଲାସେ ପାଇଁ ଅଜାର ଲକ୍ ରଇଲାଇ । ୧୮ ଜିସୁ
ରୁଟି ଦାରି ପରମୋପରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲା ଆରି ତେଣୁ ବସିରଇବା
ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବାଟାକରି ଦେଲା । ସେହିସେ ମାର ମିସା ବାଟାକରି ଦେଲା ।
ତେଣୁ ସେମନକେ ପେଣ ପୁରତେ କାଇବାକେ ମିଲିଲା । ୧୯ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍
ପେଣ ପୁରତେ କାଇଲା ପଚେ, ଜିସୁ ତାର ସିସମନକେ କଇଲା, “ଅଗଲିଲା
ମାର ଆରି ରୁଟି ଗଟେକଟାନେ ରୁଲିଆଇ, ତେବେ କଣ୍ଠେକ୍ ମିସା ନସଟ ନ
ଅଏ ।” ୨୦ ଲକ୍ଷମନ୍ କାଇସାରାଇଲା ପଚେ, ସେ ପାଇଁ ରୁଟିଆନି ଜେତକି
ଅଗଲିଲା, ସିସମନ୍ ସେଠା ରୁଲିଆଇ କରି ବାରଟା ତାଲାଇ ବରତି କଲାଇ ।
୨୧ ଜିସୁ କଲା ଏ କାବାଆଇଜିବା କାମ ଦେକିକରି ତେଣୁ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍

କଇଲାଇ “ଏ ଦୁନିଆଇ ପରମେସରର ଜନ୍ମ ବଦିପଢ଼ବକୁଡ଼ା ଆଇବାର
 ରଇଲା, ସତରେ ଏ ଆକା ।” ୧୫ ସେଦାପ୍ରେସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ
 ରାଜା କରାଇବାକେ ତିଆର ଅଇବାଟା ଜାନି, ତେଣୁଥିଲେ ସେ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ
 ତଞ୍ଚାର ଉପରେ ଉଠିଗାଲା । ୧୬ ସେ ଦିନେ ସଞ୍ଚ ଅଇଗାଲାକେ ଜିସୁର
 ସିସମନ୍ ତେଣୁଥିଲେ ଉତ୍ସରିକରି ଗାତେ ଗାଲାଇ । ୧୭ ସିସମନ୍ ତଞ୍ଚାର ବସି
 ଗାହ ସେପାଟେ ରଇଲା କପରନାଉମ୍ ଜାଗାଇ ବାଉଦ୍ବାର ଦାରିଲାଇ ।
 ସେତୁକିବେଳେ ଆନ୍ତର ଅଇ ଆଇତେ ରଇଲା । ମାତର୍ ସେ ବେଳା ଜାକ
 ଜିସୁ ତାକରୁ ଲଗେ ଆସି ନ ରଇଲା । ୧୮ ଆରି ତେର ବେସି ବାର ପବନ୍
 ଅଇବାର ଦାରିଲାଜେ ଗାତେ ବେସି ବଢ଼ ବଢ଼ ଲଞ୍ଛି ଅଇତେ ରଇଲା ।
 ୧୯ ସେମନ୍ ଚଢୁ ଗାଟି ଗାଟି ପାଁର କି ଚଅ କିଲମିଟର୍ ଗାଲା ପରେ, ଜିସୁ
 ପାନି ଉପରେ ଲାଗି ଉପରେ ଲାଗି ଲଗେ ଆଇବାଟା ଦେକିକରି ସେମନ୍ ବେସି
 ଉଠିଗାଲାଇ । ୨୦ ମାତର୍ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଡରାନାଇ, ଏଟା
 ମୁଖ୍ୟେ ।” ୨୧ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇଲା ପରେ, ସିସମନ୍ ତାକେ ବେସି ସାରଦା
 ସଞ୍ଚ ତଞ୍ଚାର ଚଗାଇଲାଇ । ଆରି ସେମନ୍ ଜନ୍ମ ଜାଗାଇ ଜାଇତେରଇଲାଇ,
 ସେ ଜାଗାଇ ଦାୟରେ ଜାଇ କେଢ଼ିଲାଇ । ୨୨ ତାର ଆରକରୁ ଦିନର୍
 ସାକାଲେ, ଗାହ ସେପାଟେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଜାନିପାରିଲାଇ ଜେ, ତେଇ
 ଗଟେକୁଥେ ତଞ୍ଚାର ରଇଲା । ଆରି ସିସମନ୍ ଜିସୁକେ ମିସ୍ତେ ଡାକି ନ ନେଇ,
 ତଞ୍ଚାର ବସି ମଜାଗାତେ ଉଠିଗାଲାଇ ଆଚଢ଼ ବଲି । ସେମନ୍ ତାକେ ଚାହିକରି
 ଜାଇରଇଲାଇ । ୨୩ ଜନ୍ମ ଜାଗାଇ ମାପରୁ ଜିସୁ ପାରିତନା କରି ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ରୁଟି କାଇବାକେ ଦେଇରଇଲା, ସେ ଜାଗା ଲଗେ ତିବିରିଆ ଗାତେଥିନି ଆରି
 କେତେଟା ତଞ୍ଚା ଆସି କେଢ଼ିଲା । ୨୪ ସେ ଜାଗାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ଆରି
 ତାର ସିସମନ୍କେ ବେଢ଼ ନ ଅଇଲାକେ, ତଞ୍ଚାମନ୍କେ ଚାଟି ତାକେ କଜି
 କଜି କପରନାଉମ୍ ଜାଗାବାଟେ ଜିବାକେ ବାରଇଲାଇ । ୨୫ ଲକ୍ଷମନ୍
 ଜିସୁକେ ଗାହ ସେପାଟେ ବେଢ଼ାଇକରି ପାଚାରିଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ ତମେ ଇତି
 କେତେବଳୁ ଆସି କେଢ଼ିଲାସ୍?” ୨୬ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, ମୁଇ ତମଙ୍କେ
 ସଢ଼ କଇଲିନି, ମୁଇ କରିରଇବା କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ ବୁଜିକରି ମଙ୍କେ କଜାସ୍
 ନାଇ । ମାତର୍ ତମେ ପେଢ଼ ପୁରତେ ରୁଟି କାଇରଇଲାସ୍ ବଲି ଆସିଆଗାସ୍ ।
 ୨୭ ଜନ୍ମ କାଦି ନସିଜାଇସି, ସେ କାଦିର ପାଇ ଏତେକୁ କଷଟ କରାନାଇ,
 ମାତର୍ ଜନ୍ମଟା ନ ନସେ, ସେଟା ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ଦେଇସି, ସେଟାରୁ

ପାଇ କସଟ କରା । ଏ କାହି ନରପିଲା ମୁଲ ଦେବି । କାଇକେ ବଇଲେ,
ସେଠାରପାଇ ବାବା ପରମେସର ମକେ ଅଦିକାର ଦେଲାଆଚେ । (aiōnios

g166) ୨୮ ସେବେଲେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ପାତାରଲାଇ, “ଜନ୍ମଟା ପରମେସର
ମନ୍ କଲାନି, ସେଠା ଆମେ କରବାର ଆଲେ କାଇଟା କରବାର ଆଚେ?” ୨୯
ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଜାକେ ପରମେସର ପାତାରଲା ଆଚେ, ତାକେ
ତମେ ବିସବାସ କଲେ ସେଠା କରିପାରାସ୍ ।” ୩୦ ସେବେଲା ସେମନ୍ ଜିସୁକେ
ପାତାରଲାଇ, “ଏହି ବଇଲେ ଆମେ ଜେନ୍ତୁ ବିସବାସ କରିବୁ, ସେଠାର ପାଇ
ଆମଙ୍କେ କାଇଆଲେ କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ କରି ଦେକାଇପାରୁସ୍ କି? କ
କାଇଟା କରିପାରୁସ୍?” ୩୧ ଆରି ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ଆମର ଆନିଦାଦିମନ୍
ମରୁବାଲି ବୁଝଁ ମାନା କାଦି କାଇରଇଲାଇ, ସେଠା ଆମର ଦରମ୍ ପାସ୍ତର
ଇଯାବେ ପରମେସର ସେମନ୍କେ ସରଗେ ଅନି ଦେଇରଇଲା ।” ୩୨ ଜିସୁ
ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଲ ତମ୍କେ ସତ୍ କଇଲିନି, ଜନ୍ମଟା ମସା ତମ୍କେ
ଦେଇରଇଲା, ସେଠା ସରଗେଅନି ଆସିରଇଲା କାଦି ନାହିଁ । ମାତର ମର୍
ବାବା ତମ୍କେ ସରଗେଅନି ସତ୍ କାଦି ଦେଇଯି । ୩୩ ପରମେସରର କାଦି
ଅଇଲାନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜେ କି ନ ପାରିବା ଜିବନ୍ ଦେବାକେ ସରଗେଅନି
ଦୁନିଆଇ ଆସିରଇଲା” ବଲି କଇଲା । ୩୪ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ କଇଲାଇ,
“ଆଗିଆଁ ସବୁବେଲେ ଆମଙ୍କେ ଏ କାଦି ଦିଆ ।” ୩୫ ତାର ପତେ ଜିସୁ
ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଲ ସେ ଜିବନର କାଦି । ଜନ୍ ଲକ୍ ମର ଲଗେ
ଆଇସି, ସେ କେବେ ମିସା ବୁକେ ନ ରଖ । ଆରି କେ ମକେ ବିସବାସ କରସି
ତାକେ କେବେ ମିସା ସ୍ଵ ନ ଲାଗେ । ୩୬ ମୁଲ ତମ୍କେ କଇଲିନି, ତମେ
ମକେ ଦେକିକରି ମିସା ବିସବାସ କରାସନାଇ । ୩୭ ମର ବାବା ପରମେସର
ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମକେ ଦେଲା ଆଚେ, ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ମର ଲଗେ ଆଇବାଇ ।
ଆରି ମର ଲଗେ ଆଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ କେବେ ମିସା ନ ବାଉଡାଇ । ୩୮
କାଇକେବଇଲେ ମୁଲ ନିଜେ ମନ୍ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ କରିବାକେ ଆସି
ନାଇ, ମାତର ମକେ ପାତାଇରଇବା ପରମେସରର ମନକଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍
କରିବାକେ ସରଗେଅନି ଆସିଆଛି । ୩୯ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସେ ମକେ
ଦେଲାଆଚେ, ସେମନର ବିଦରେଅନି ମୁଲ ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ ମିସା ନ ଆଜାଇ
। ସାରାପାରି ଦିନେ ସେ ସବୁ ଲକ୍କେ ଆରିତରେକ୍ ଜିବନ୍ କରି ଉଠାଇବି ।
ଏଟା ଆକା ସେ ମନ୍ କରିବାଟା । ୪୦ ପରମେସରର ପିଲା ମୁଲ କେ କେ

ମକେ ଦେକ୍ଖିବାଇ ଆରି ବିସ୍ତବ୍ଧାସ୍ କରିବାଇ, ସେମନ୍ ନ ପାରିବା ଜିବନ୍ ପାଇବାର ଆତେ ବଲି ପରମେସର ମନ୍ କଲାନି । ଆରି ମୁଇ ସେମନ୍କେ ପାରାଯାରି ଦିନେ ମଲାଟାନେଅନି ଜିବନ୍ ଅଇକରି ଉଠାଇ ଦେବାରୁ ଆତେ ବଲି ମିସା ପରମେସର ମନ୍ କଲାନି” ବଲି କଇଲା । (aiōnios g166) ୪୧ ଏଠା ପୁନିକରି ଜିଉଡ଼ି ନେତାମନ୍ ଜିପୁର ବିରଦେ ସେମନର ବିଦ୍ରରେ ଦଦାପେଲା ଅଇଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ, ଜିସୁ ମୁଇ ସରଗେ ଅନି ଆସିରଇବା କାହି ବଲି କଇଲାର ପାଇ ସେମନ୍ ଏହି ଅଇଲାଇ । ୪୨ ସେମନ୍ କଇଲାଇ “ଏଠା ଜିଷେପର ପିଲା ଜିସୁ ନାଁ କି? ଆମେ ତାର ଆୟ୍ଯ ବାବାକେ ଜାନି ଆବୁ । ସେ କେନ୍ତି ‘ମୁଇ ସରଗେଅନି ଆସିଆଚି’ ବଲି କଇଲାନି?” ୪୩ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, ତମେ ଦଦାପେଲା ଉଆନାଇ, ଚିମ୍ବାଇଅଇ ରୁଆ । ୪୪ ମକେ ପାଠାଇରଇବା ପରମେସର ମର୍ ଲଗେ ତାକି ନ ଆନଲେ, କେ ମିସା ମର୍ ଲଗେ ଆସିନାପାରଦ । ଆରି ଜେ ଜେ ଆଇବାଇ, ସେମନ୍କେ ମୁଇ ପାରାଯାରି ଦିନେ ମଲାଟାନେଅନି ଜିବନ୍ କରି ଉଠାଇବି । ୪୫ ବବିସ୍ତବ୍ଧବକ୍ତାମନ୍ ଦରମ୍ ସାସ୍ତରେ ଲେକିଆଚନ୍ତି, ପରମେସରଟାନେଅନିସେ ସବୁଲକ୍ ପିକ୍ବାଇ । କେ ମିସା ବାବାର କାତା ପୁନି ତାର ସିକିଆ ପାଇସି, ସେ ମରଲଗେ ଆଇସି । ୪୬ କେ ମିସା ବାବାକେ ଦେକତ୍ତନାଇ । ମୁଇ ପରମେସରର ତେଇଅନି ଆସିଆଚେ, ମୁଇସେ ବାବାକେ ଦେକିଆଚି । ୪୭ ମୁଇ ତମ୍ଭେ ସତ୍ କଇଲିନି, ଜନ୍ ଲକ୍ ମକେ ବିସ୍ତବ୍ଧ କରୁସି, ସେ ନ ପାରିବା ଜିବନ୍ ପାଇସି । (aiōnios g166) ୪୮ ଉଁ, ମୁଇସେ ଜିବନ୍ ଦେବା କାଦି । ୪୯ ତମର ଆନିଦାଦିମନ୍ ମରୁବାଲିବୁଝଁ ମାନା କାଦି କାଇରଇଲାଇ, ଏଲେମିସା ସେମନ୍ ମଲାଇ । ୫୦ ମାତର ଜନ୍ କାଦି ସରଗେଅନି ଆଇସି, ସେମା ଜେ କାଇଲେ ମିସା, ନ ମରଦ । ୫୧ ମୁଇସେ ସରଗେଅନି ଆଇଲା ଜିବନ୍ ଦେବା କାଦି । ଏ କାଦି କାଇଲା ଲକ୍ମନ୍ ସବୁ ଦିନର ପାଇ ବଁଚି ରଇବାଇ । ଏ କାଦି ଅଇଲାନି ମର ଗାଗଡ଼ । ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ମନ୍ କାଳକାଳ ଜୁଗଞ୍ଜୁଗ ବଁଚି ରଇବାକେ ମରଗାଗଦ ଦେବି ବଲି କଇଲା । (aiōn g165) ୫୨ ଜିସୁ କଇଲା କାତା ପୁନି ଜିଉଡ଼ି ନେତାମନ୍ ରିସାଅଇ ଆଉଳିଆଇକରି “ଏ ଲକ୍ କେନ୍ତି ନିଜର ଗାଗଡ଼ ଆମକେ କାଇବାକେ ଦେଇ ପାରେ?” ବଲି ଦଦାପେଲା ଅଇ କଇଲାଇ । ୫୩ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଇ ସତ୍କାତା କଇଲିନି, ପରମେସର ପାଠାଇ ରଇବା ନରପିଲା ମୁଇ, ମର ଗାଗଡ଼ ଆରି ବନି ନ କାଇଲେ, ଜିବନ୍ ମିଲାଇ

ନାପାରାସ୍ । ୫୪ ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ ମର ଗାଗଦ ଆରି ବନି କାଇସି ସେ ନ
 ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇସି । ମୁଇ ସେ ଲକ୍କେ ସାରାସାରି ଦିନେ ମଲାଟାନେଅନି
 ଉଚ୍ଛାଳବି । (aiōnios g166) ୫୫ କାଇକେବଇଲେ, ମର ଗାଗଦ ଅଇଲାନି
 ସତ କାଦି ଆରି ମର ବନି ଅଇଲାନି ସତ ପାନି । ୫୬ ଜନ୍ ଲକ୍ ମର ଗାଗଦ
 ଆରି ବନି କାଇସି, ସେ ମର୍ଟାନେ ରଇସି ଆରି ମୁଇ ତାରଟାନେ ରଇବି ।
 ୫୭ ଜିବନ୍ ରଇବା ବାବା ମକେ ପାଠାଇଆତେ, ଆରି ତାରଲାଗି ମୁଇ ବଁଚିଆତି
 । ସେହୁରିସେ ଜେ ମକେ କାଇସି, ମର୍ଲାଗି ବଁଚିରଇସି । ୫୮ ଏଗାସେ
 ସରଗେଅନି ଆସିରଇବା କାଦି । ଜନ୍ କାଦି ତମର ଆନିଦାଦିମନ୍ କାଇକରି
 ପରେ ମଲାଇ, ଏଗା ସେହୁରି କାଦି ନାଁ । ଏ କାଦି ଜେ କାଇସି ସେ କାଳକାଳୀ
 ଜୁଗଜୁଗ ବଁଚିରଇସି ।” (aiōn g165) ୫୯ ଜିସୁ କପରମାଉମେ ଜିଉଦିମନର
 ପାରତନା ଗରେ ସିକିଆ ଦେବାବେଲେ ଏ ସବୁ କାତା କଇରଇଲା । ୬୦
 ଜିସୁର ସିସମନର ବିତ୍ତରେ ଅନି କେତେକ୍ ଲକ୍ ଏ କାତା ସୁନିକରି କଇଲା,
 “ଏ ସିକିଆ ମୁଲ୍କେ ବୁଝି ନଇଲାନି । ସେଟାରପାଇ କେ ଏଗା ନାମଦି?” ୬୧
 ଜିସୁକେ ଏ ବିସଇ ନେଇକରି କେ କାଇବଲି ନ କଇରଇଲେ ମିସା, ସିସମନ୍
 କୁଆବଲା ଅଇଲାଇନି ବଲି ଜାନିକରି, ସେ ସେମାନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ
 ଏ କାତା ସୁନି ମନ୍ଦୁକ କଲାସ୍ତନି କି? ୬୨ ଏହି ବଇଲେ, ନରପିଲା ମୁଇ
 ଜନ୍ ଜାଗାଇଅନି ଆସିରଇଲି, ସେ ଜାଗାଇ ଆରି ତରେକ୍ ବାଉଡ଼ି ଜିବାଟା
 ଦେକ୍ଖିଲେ ତମେ କାଇଟା ବଲି କଇସା? ୬୩ ପରମେସରର ଆତମାସେ
 ଜିବନ୍ ଦେବା ଆତମା ତମେ ଜେନ୍ତାରିକି ଜାନି ପାରସା? ସେଟାରପାଇ
 ମୁଇ ଏ କାତା କଇଲିଆତି । ୬୪ ମାତର ତମର ବିତ୍ତରେଅନି କେତେକ୍
 ଲକ୍ମନ୍ ମକେ ବିସବାସ କରାସ ନାଇ ।” କାଇକେବଇଲେ ବିସବାସ ନ
 କରବା ଲକ୍ମନ୍କେ ଜିସୁ ଆଗେଅନି ଜାନିରଇଲା । ଆରି ପତେ ଜନ୍ ଲକ୍
 ତାକେ ସତ୍ତରୁକେ ସର୍ପି ଦେଇସି, ତାକେ ମିସା ଜାନି ରଇଲା । ୬୫ ଆରି
 ଜିସୁ କଇଲା, “ସେଟାର ପାଇସେ ମୁଇ ତମକେ କଇଲିନି, ଜଦି ବାବା ନ
 ପାଠାଇଲେ, କେ ମିସା ମର ଲଗେ ଆସିନାପାରେ ।” ୬୬ ଜିସୁ ଏ କାତା
 କଇଲାକେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଜାଇତେରଇବା ଲକ୍ମନ୍ରତେଇଅନି ବେସିଲକ୍ ତାର
 ସତ୍ତ୍ଵ ଜିବାକେ ମନ୍ ନ କରି ଚାତି ଉଠିଗାଲାଇ । ୬୭ ସେବେଲେ ଜିସୁ ତାର
 ବାରଟା ସିସମନକେ ପାଗାରିଲା, “ତମେ ମିସା ମକେ ଚାତିକରି ଉଠିଜିବାକେ

ମନ୍ କଲାସ୍ତନି କି?" ୩୮ ସିମନ୍ ପିତର ତାକେ କଇଲା, "ମାପରୁ ତମଙ୍କେ ଚାତି
ଆମେ କାରଲଗେ ଜିବୁ? ତମରୁଟାମେତା ନ ସାରବା ଜିବନର ବାକିଅ ଆଚେ

| (aiōnios g166) ୩୯ ତମେତା ପରମୋଷରର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ସୁକଳ
ଲକ୍ଷ ବଳି, ଏବେ ଆମେ ବିସ୍ତବାସ କରି ଜାନଲୁ ।" ୪୦ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ
କଇଲା, "ମୁଇ କାଇ ତମଙ୍କେ ବାର ଲକ୍ଷକେ ବାରି ନାଇ କି? ଏଲେମିଧା
ତମର ବିଦ୍ରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ସଇତାନର ।" ୪୧ ଇସକାରିୟୁତର ପିଲା
ଜିଉଦାକେ ଦେକାଇକରି ସେ ଏହି କଇରଇଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ବାରୁଟା
ସିଥମନର ବିଦ୍ରେ ଅନି ଜିଉଦା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଅଇମିଧା, ଜିସୁକେ ବିସ୍ତବାସେ
ବିଷ ଦେଲାପାରା ସହରୁମନ୍କେ ସର୍ପି ଦେବାକେ ମନ୍ କରୁତେ ରଇଲା ।

୭ ତାର ପଚେ ଜିସୁ ଗାଲିଲି ବାଟେ ବୁଲ୍ବାର ଗାଲା । ସେ ଜିଉଦା ଦେସେ
ଜିବାକେ ମନ୍ କରେନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ତାକେ
ମରାଇବାକେ ଚେସ୍ଟା କରୁତେ ରଇଲାଟା, ସେ ଜାନି ରଇଲା । ୭ ସେ
ବେଳେ ଜିଉଦିମନର ଗଟେକ୍ କୁଟିଆ ପରବ୍ ଲଗେ କେଟି ରଇଲା । ୮
ସେଟାରୁପାଇ ଜିସୁର ବାଇମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, "ତୁଇ ଏ ଜାଗା ତାତିକରି
ଜିଉଦା ଦେସେ ପରବ୍ କାଇବାର ଜା, ତେବେ ତୁଇ କରୁବା କାବାଅଇଜିବା
କାମମନ୍ ତର ସିଥମନ୍ ଦେକି ପାରତ୍ ।" ୯ ଜେ ଡାକ୍ପୁଟା ବଳି ଜାନାଇ
ଅଇବାକେ ମନ୍କଳାନି, ସେ ନିଜର କାମ ଲୁଚାଇକରି ନ ସଞ୍ଚାର ରଖେ ।
ଜେତେବେଳା ତମେ ଏସବୁ କରିପାରିଲାସ୍ତନି ବଇଲେ, ଦୁନିଆର ସବୁଲକ୍
ତମଙ୍କେ ଜାନବାଇ । ୧୦ କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁର ନିଜର ବାଇମନ୍ ମିଥା
ତାକେ ବିସ୍ତବାସ ନ କରୁତେ ରଇଲାଇ । ୧୧ ଜିସୁ ତାର ବାଇମନ୍କେ କଇଲା,
"ଏବେ ଜାକ ମର ସମାନ ବେଳା ଆସେ ନାଇତା । ମାତର ତମରପାଇ ସବୁ
ବେଳା ସମାନସେ । ୧୨ ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ମନ୍ ତମଙ୍କେ ଗିନ୍ ନ କରତ୍, ମାତର
ମକେ ଗିନ୍ କରିବାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ କରିବା କାମମନ୍ କାରାପ୍
ବଳି ମୁଇ ଜାନାଇଲିନି । ୧୩ ତମେ ପରବ୍ କରିବାକେ ଜାଆ, ମୁଇ ଜାଇ
ନାପାରି । କାଇକେ ବଇଲେ ଏବେ ଜାକ ମର ସମାନ ବେଳା ଆସେ ନାଇତା
। ୧୪ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ଏ ସବୁ କାତା କଇକରି ଗାଲିଲିତେଇସେ ରଇଗାଲା
। ସେ ସବୁଲକ୍ ଦେକ୍ଲାପାରା ନ ଜାଇକରି ଲୁଚିତେ ଗାଲା । ୧୫ ତେବେ
ପରବରେ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍, "ଜିସୁ କହି ଆଚେ?" ବଳି ପାଚାରି ପାଚାରି

କଇଲାଇ । ୧୨ ତେଣ ରଇଲା ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ ଜିୟୁର
 ବିସଇ କାତା ଅଇତେ ରଇଲାଇ । କେତେ ଲକ୍ଷ ଜିୟୁ ବେସି ନିକ ଲକ୍ଷ,
 ବଲି କଇତେ ରଇଲାଇ ମାତର ଆରି ଅଦେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ନାଇ, ସେ
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବୁଲ୍ ସିକିଆ ଦେଲାନି, ବଲି କଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୩ ମାତର
 ଜିରଦି ନେତାମନ୍କେ ଡରିକରି କେ ମିସା ଜିୟୁର ବିସଇ ସବୁଲକ୍ ଜାନ୍ତେ
 ସବୁର ମୁଆଁଟେ କଥର ନାଇ । ୧୪ ଆରି ପରବ ଅଦାଅଦି ସାରିଗାଲା ପଚେ,
 ଜିୟୁ ମନ୍ତ୍ରିର ବିଦରେ ଜାଇକରି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସିକିଆ ଦେବାର ଦାରିଲା । ୧୫
 ତେଣ ଜିରଦି ନେତାମନ୍ କାବାଅଇଜାଇ କରି କଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ ପାଇଁ
 ନ ପଡ଼ି ମିସା କେନ୍ତି ଏଡ଼କି ବିସଇ ଜାନିଆଚେ?” ୧୬ ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ
 କଇଲା, “ମୁଇ ସିକାଇଦେବା ଏ ସିକିଆ ମର ନିଜରଟାନେ ଅନି ନାଁ, ମାତର
 ମକେ ପାଟାଇରଇବା ପରମେସରର ତେଇଅନି ଆସିଆଚେ । ୧୭ ଜେ
 ଜଦି ପରମେସର ମନ୍ତ୍ରକଳାଟା ପୁରୁନ୍ କରିବାକେ ମନ୍ କର୍ଯ୍ୟ ବଇଲେ
 ସେ ଜାନିପାରସି, ମୁଇ ଦେଇତେରଇବା ସିକିଆ ପରମେସରର ଟାନେ ଅନି
 ଆଇଲାନି କି ସେଠା ମର ନିଜର ବପୁର ସଞ୍ଚ କଲିନି ବଲି । ୧୮ ଜନ୍ ଲକ୍
 ନିଜର ଅଦିକାରେଅନି କାତା କଇସି ସେ ନିଜେ ମଲମା ପାଇ ଅଇବାକେ କଇସି
 । ମାତର ଜନ୍ମକ ମକେ ପାଟାଇଲା ଲକ୍ ସନ୍ମାନ ପାଅ ବଲି ମନ୍ କର୍ଯ୍ୟ
 ବଇଲେ, ସେ ମିର୍ ନ କଇ ସତ୍ କାତା କଇସି । ଆରି ତାରଟାନେ କାଇ ବୁଲ୍
 ବିସଇ ନ ରେ । ୧୯ ମସା ତମଙ୍କେ ନିୟମ ଦେଲା ଆଚେ, ଏଠା ସତ୍ । ମାତର
 ତମର ବିଦରେ କେ ମିସା ଏ ନିୟମ ମାନାସ୍ ନାଇ । ତମେ କାଇକେ ମକେ
 ମରାଇବାକେ ତେସ୍ତା କଲାସ୍ତନି? ୨୦ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ତକେ
 ତୁମା ଦାରିଲା ଆଚେ । କେ ତକେ ମରାଇବାକେ ତେସ୍ତା କଲାନି?” ୨୧ ଜିୟୁ
 ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଇ ଗଟେକ୍ ଚକିତ ଅଇଜିବା କାମ୍ କଲି, ସେଠା ଦେକି
 ତମେ କାବା ଅଇଗାଲାସ୍ । ୨୨ ‘ତମର ପିଲାଜିଲାମନ୍କେ ସୁନ୍ଦ କରାଆ’
 ବଲି ମସା ଆଦେସ ଦେଇରଇଲା । ଅଇଲେମେସା ମସା ଏ ନିୟମ ଆରାମ୍ କରି
 ନ ରଇଲା । ତମର ଆନିଦାଦିମନର ବେଳେଅନି ଏଠା ଚଲିଆଇତେରଇଲା
 ଆରି ତମର ପିଲାମନ୍କେ ବିସରାମବାରେ ସୁନ୍ଦ କରାଇବାକେ ମସାର ନିୟମ
 ମାନାସ୍ ନାଇ, ମୁଇ ଜଦି ବିସରାମବାରେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ପୁରାପୁରୁନ୍ ନିକ
 କଲେ, କାଇକେ ରିସା ଅଇଗାଲାସ୍ତନି? ୨୪ ବାଇରର ବିସଇ ଦେକିକରି

କାର ବିଚାର କରାନାଇ । ଜନ୍ମଟା ଚିକ୍, ସେ ଇପାବେ ବିଚାର କରା ।”

୨୫ ଜିରୁସାଲାମର କେତେକ୍ ଲକ୍ଷ କଇଲାଇ, “ସେ ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ଜନ୍
ଲକ୍ଷକେ ମରାଇବାକେ ଚେଷ୍ଟା କଲାଇନି, ଏ କାର ସେ ଲକ୍ଷ ନାଁ କି? ୨୬
ଦେକା, ସବୁଲକର୍ତ୍ତାନେ ଏହକି ସବୁ କଇପାକାଇଲାନି, ମାତର ତାକେ
ର ବଳିକରି କେ ମିସା ପଦେକ୍ କଅଭିନାଇ । ସତରେ ଏ ପରମେଷର
ପାଟାଇଲା ମସିଥ ବଲି ନେତାମନ୍ ଜାନିଆଚବ କି? ୨୭ ଜେତେବେଳେ
ପରମେଷର ପାଟାଇଲା ମସିଥ ଆଇସି, ସେହକିବେଳେ ସେ କନ୍ତୁ ଅନି
ଆସିଆଚେ ବଲି କେ ମିସା ନାଜାନବ । ମାତର ଏ ଲକ୍ଷ କନ୍ତୁଆନି ଆସିଆଚେ,
ସେଟା ଆମେ ସବୁ ଜାନୁ ।” ୨୮ ଜିସୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ପିକିଆ ଦେବାବେଳେ ବେସି
ଆରଲିଅଇ କଇଲା, “ଉଁ ତମେ ମକେ ନିକ ସଞ୍ଚ ଜାନିଆଚାସ । ସତରେ
ମୁଲ କେ ଆରି କନ୍ତୁଆନି ଆସିଆଚି ଜାନିଆଚାସ କି? ମାତର ମୁଲ ମର
ନିଜର ଅଦିକାରେ ଆସିନାଇ, ମକେ ଜେ ପାଟାଇ ଆଚେ ସେ ସତ । ତମେ
ତାକେ ନାଜାନାସ । ୨୯ ମାତର ମୁଲ ତାକେ ଜାନି ଆଚି । କାଇକେ ବଇଲେ
ମୁଲ ତାରତେଇଅନି ଆଇଲି ଆଚି ଆରି ସେ ମକେ ପାଟାଇଲା ଆଚେ ।”

୩୦ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇବାବେଳେ, ସେମନ୍ ସୁନ୍ନିକରି ତାକେ ଦାର୍ଢବାକେ
ଚେଷ୍ଟା କଲାଇ । ମାତର କେ ମିସା ଚିଇ ନାପାରିଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ
ସେହକି ବେଳା ଜାକ ତାର ବେଳା କେଟି ନ ରଇଲା । ୩୧ ମାତର ତେଇ
ରଇଲା ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେଅନି କେତେକ୍ ଲକ୍ଷ ଜିସୁକେ ବିସ୍ବାସ କରି
କଇଲାଇ, “ମସିଥ ଆଇଲେ ଆର୍ଟାନେଅନି ସେ କାଇ ଅଦିକ୍ କାବା ଅଇଜିବା
କାମ୍ କର୍ଯ୍ୟ କି? ନାଇ ନ କରେ ।” ୩୨ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁର ବିସର ତାକର୍
ବିତ୍ତରେ ଏହ୍ନାରି କାତା ଅଇତେ ରଇଲାଟା ପାରୁସି ଦଲର କେତେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
ସୁନ୍ନିଲାଇ । ତେବେ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ
ବନ୍ଦି କରିବାକେ କେତେଟା ମନ୍ତ୍ରର ଜାଗୁଆଲମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୩୩
ପତେ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଲ ଚନେକସେ ତମର ସଞ୍ଚ ରଇବି । ତାର ପତେ
ମକେ ଜେ ପାଟାଇଲା ଆଚେ, ତାର ଲିଗେ ବାଉଡ଼ି ଜିବି । ୩୪ ତମେ ମକେ
କଜସା, ମାତର ବେଟ ନ ଉଆସ । ଆରି ମୁଲ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ରଇବି, ସେ
ଜାଗାଇ ତମେ ଆସି ନାପାରାସ ।” ୩୫ ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ନିଜର ନିଜର
ବିତ୍ତରେ କାତା ଅଇଲାଇ “ଏହି ବଇଲେ ଏ ଲକ୍ଷ କନ୍ତୁ ଜାଇସିଜେ ଆମେ
ତାକେ କଜି ନାପାରୁ । ସେ କାଇ ଗିରିକ୍ ନଅରେ ଜାଇକରି ଏନେ ତେନେ

ଅଇରଇବା ଆମର ଲକ୍ଷମନକେ ସିକିଆ ଦେଇସି କି? ୩୭ ସେ କଇଲାନି,
 ତମେ ମକେ କରୁସା ମାତର ବେଳ ଅଇ ନାପାରସା ବଲି । ଆରି ଏହି ମିସା
 କଇଲାନି, ‘ମୁଇ ଜନ୍ମ ଜାଗାଇ ଜିବି, ତେଇ ତମେ ଆସିନାପାରାସ’ ବଲି ।
 ଏହି ବଇଲେ ସେ କଇବା କାତାର ଥର୍ଦ କାଇଲା? ୩୯ ପରବର୍ତ୍ତ ସାରାସାରି
 ଦିନେ, ଜନ୍ମଟାକି ମୁକିଆ ଦିନେ, ଜିସୁ ଚିଆଆଇ ଆକମାରି କଇଲା, “ଜଦି
 କାକେ ସ୍ଵ କଲାନି, ସେ ମର୍ ଲଗେ ଆସ । ୪୦ ଜେ ମକେ ବିସବାସ
 କରସି, ସେ ଆସି କାଥ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରର ସାସତରେ ଏହି
 ଲେକା ଆଚେ, ଜେ ମରଟାନେ ବିସବାସ କରସି ତାର ମନ୍ ବିଦରେଅନି ନ
 ସାରବା ଜିବନ୍ ଦେବା ପାନି ଉଠିଲି କରି ବାରଇସି ।” ୪୧ ଜିସୁ ଜିବନ୍ ଦେବା
 ପାନି ବଲି ସୁକଳ୍ ଆଭମାର ବିସଇ କରତେ ରଇଲା । ତାକେ ବିସବାସ
 କରିବା ଲକ୍ଷମନକେ ପତେ ପରମେସର ଏ ସୁକଳ୍ ଆଭମା ଦେଇସି ।
 ମାତର ଏବେ ଜାକ, କାକେ ଦେଇ ନ ରଇଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଜିସୁ
 ସେବେଲା ଜାକ ମଇମାର ପୁରୁଷୁନ୍ ନ ଅଇରଇଲା । ୪୦ ଜିସୁର ଏ କାତା
 ମୁନିକରି କେତେକ୍ ଲକ୍ କଇଲାଇ, “ସତ୍କାତା, ଏ ଲକ୍ ଗଟେକ୍ ପରମେସର
 ଟାନେଅନି ଆସିରଇବା ବବିଷାରିବକତା!” ୪୧ ଆରି ଅଦେକ୍ ଲକ୍ କଇଲାଇ,
 “ସେ ପରମେସର ବାତି ପାଟାଇଲା ମସିଆ” ବଲି । ଆରି ଅଦେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
 ପାଚାରିଲାଇ, “ପରମେସର ବାତି ପାଟାଇଲା ରାଜା ମସିଆ କାଇ ଗାଲିଲି
 ଦେସେଅନି ନ ଆସେ କି? ୪୨ ସାସତରେ ଏହି ଲେକା ଅଇଲା ଆଚେ,
 ପରମେସର ବାତି ପାଟାଇଲା ରାଜା ମସିଆ, ଦାଉଦ୍ ରାଜାର ଜାଗାଇ, ତାର
 କୁରୁମେ ବେଢ଼ିଇମ୍ ଗଡ଼େ ଜନମ୍ ଅଇ ଆଇସି ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୪୩
 ଏହି ସେମନର ବିଦରେଅନି କେତେ ଲକ୍ ଜିସୁକେ ବାନ୍ଧାଇ ଅ ବଲି ମନ୍
 କରତେରଇଲାଇ । ମାତର କେ ମିସା ତାକେ ଦାରି ନାପାରିଲାଇ । ୪୪
 ଜିସୁକେ ବନ୍ଦି କରିବାକେ ଜାଇରଇବା ଜାଗୁଆଲମନ୍, ବାଉଡ଼ିଆଇଲାଇକେ
 ମୁକିଆ ପୁଜାରି ଆରି ପାରୁସିମନ୍ ସେମନକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ତମେ କାଇକେ
 ଜିସୁକେ ବାନ୍ଦି କରି ଆନାସ ନାଇ?” ୪୫ ଜାଗୁଆଲମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍
 କଇଲା ପାରା କାତା ଆଜିକେଜାକ କେ ମିସା କଅଦ୍ ନାଇ ।” ୪୬ ପାରୁସିମନ୍
 ସେମନକେ କଇଲାଇ, “ଏହି ବଇଲେ ତମକେ ମିସା ସେ ବକୁଆ କରିଦେଲା
 କି?” ୪୮ ଆରି ପାଚାରିଲାଇ, “ଗଟେକ୍ ନେତା ନଅଇଲେ ଗଟେକ୍ ପାରୁସି

ତାକେ ବିସ୍ମାସ କରିଆଚନ୍ତି ବଲି ତମେ ପୁନିଆଗାସ କି? ୪୯ ମାତ୍ର ଏ ଲକ୍ଷମନ୍, ମସାର ନିୟମ ନାଜାନନ୍ତି । ତେବେର ପାଇ ଏମନ୍ ସବୁ ଅବିସାସ ପାଇରଇବା ଲକ୍ଷ ।” ୫୦ ତେଣୁ ସେ ଦଳେଥିନି ନିକଦିମ ନାହିଁର ଗଟେକ୍ ନେତା ରଇଲା । ସେ ତରେକ ଜିସୁକେ ଦେକ୍ଖିବାର ଜାଇରଇଲା । ସେ କଇଲା,
୫୧ “ଆମର ନିୟମ ଉପାବେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଦସି କରିବା ଆଗରୁ ତାର କାତା ପୁନିବାକେ ପଡ଼ସି ଆରି କାଇଟା କଲାଆଚେ କଜ୍ଞବାକେ ପଡ଼ସି ।” ୫୨ ବିନ୍ଦଲକମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏହି ବଇଲେ ତୁର ମିଥା କାଇ ଗଟେକ୍ ଗାଲିଲିର ଲକ୍ଷ କି? କେ ମିଥା ପରମେସରର ତେଜଥିନି ବଦିସଦକାତା କଇବା ଲକ୍ଷ ଗାଲିଲିଥିନି ଆସଦ ନାହିଁ ।” ୫୩ ତାର ପାତେ ତେଣୁ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ଜାଗା ତାତିକରି ନିଜର ନିଜର ଗରେ ବାଉଡ଼ି ଗାଲାଇ ।

୮ ଜିସୁ ଜିଦ ନାହିଁର ଗରମାନ୍ ରଇଲା ପରବତେ ଉଠିଗାଲା । ୯ ତାର ଆରକର ଦିନର ସାକାଲେ ସେ ମନ୍ତ୍ରରେ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲା ଆରି ତେଣୁ ସବୁଲକ୍ଷ ତାରଲଗେ ରୁଣ୍ଟାଇଜେ, ସେ ବସିକରି ସେମନ୍କେ ସିକାଇବାର ଦାରିଲା । ୧୦ ସେହିକିବେଳେ କେତେଟା ସାସ୍ତର ସିକାଇମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍, ଗଟେକ୍ ଦେସିଆନି ମାଇଜିକେ ଦେସିଆ କାମ୍ କରିବାବେଳେ ଦାରିକରି ଜିସୁର ଲଗେ ଆନିଲାଇ । ତାକେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମୁଆଟେ ଟିଆ କରାଇ ଜିସୁକେ ପାରାଇଲାଇ,
୧୧ “ଏ ଗୁରୁ, ଏ ମାଇଜିକେ ଦେସିଆ କାମ୍ କଲାବେଳେ ଦାରିଆରୁ । ୧୨ ଏହୁରି ମାଇଜିକେ ପାକନା ସଞ୍ଚି ମାରି ମରାଆ ବଲି ମସାର ନିୟମେ ଲେକା ଅଇଲା ଆଚେ । ଏହି ବଇଲେ ତୁର କାଇଟା ବଲି କଇଲୁସ୍ତନି?” ୧୩ ସେମନ୍ ଜେନ୍ତୁକି ଜିସୁ କଇବା ଉତ୍ତରତେଇଥିନି ବୁଲ୍ ଦାରି ତାକେ ଦସି କରିବାକେ ଏ କାତା କଇଲାଇ । ମାତ୍ର ଜିସୁ ଲାଇଁ କରି ଆଞ୍ଚଟି ସଞ୍ଚି ବୁଝି ଲେକ୍ଖିବାର ଦାରିଲା । ୧୪ ମାତ୍ର ସେମନ୍ ତାକେ ତରକେ ତର ପାରାଇଲାଗି ରଇଲାଇ ଜେ ସେ ଟିଆଆଇ କଇଲା, “ଇତି ମୁଲକେ ପାପ ନ କଲା ଲକ୍ଷ କେ ଆଗାସ ବଇଲେ ସେ ଆଗରୁ ଆସିକରି ତାକେ ପାକନା ମାର ।” ୧୫ ତାରପାତେ ସେ ଆରି ତରେକ ଲାଇଁକରି ବୁଝି ଲେକ୍ଖିବାର ଦାରିଲା । ୧୬ ଜିସୁର ଏ କାତା ପୁନି ମାଇଜିକେ ଆନିରଇବା ସବୁଲକ୍ଷ ସେ ଜାଗାଇଥିନି ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ବାରଇ ଉଠିଗାଲାଇ । ପରତୁମ୍ ଉକ୍ତରାମନ୍ ଗାଲାଇ । ତେଣୁ ସାରାସାରି ଜାକ ଜିସୁ ଆରି ସେ ମାଇଜିଷେ ରଇଲାଇ । ୧୭ ଜିସୁ ଟିଆଆଇ ତାକେ ପାରାଇଲା, “ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ କେନେ ଗାଲାଇ? ଇତି କେ ମିଥା ତକେ ଦସ

ଦାର୍ଢିବାକେ ନାହିଁ କି?” ୧୧ ସେ କଇଲା, “ନାହିଁ ମାପରୁ କେ ମିଥା ମକେ ଦସି ବଲି ବିଚାର କରଦୁ ନାହିଁ ।” ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁହଁ ମିଥା ତକେ ଦସି ବଲି ବିଚାର ନ କରି । ମାତର ଜା ଆରି ପାପ କର ନାହିଁ ।” ୧୨ ଜିସୁ ଆରିତରେକୁ ପାରୁସିମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମୁହଁପେ ଏ ଦୂନିଆର ଉଜଳ । ଜନ ଲକ୍ଷ ମର ପତେ ପତେ ଆଇସି, ସେ ଜିବନର ଉଜଳ ପାଇସି । ଆରି କେବେ ମିଥା ଆହ୍ଵାରେ ନ ରଖ ।” ୧୩ ପାରୁସିମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ତୁଲ ନିଜେ ନିଜର ବିସଇ ସାକି ଦେଲୁସନି, ସେଟାରପାଇ, ତର ସାକି ଦେଲାଗା ପର ନାଁ ।” ୧୪ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ନାହିଁ, ମୁହଁ ମର ନିଜର ପାଇ ସାକି ଦେଲେ ମିଥା, ମୁହଁ ଜନଟା କଇଲିନି ସେଟା ସତ୍ୟେ । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁହଁ କନ୍ତୁଆନି ଆଇଲି ଆରି ଆରି କନ୍ତୁ ଗାଲିନି, ସେଟା ମୁହଁପେ ଜାନି । ମାତର ମୁହଁ କନ୍ତୁଆନି ଆଇଲିଆରି ଆରି କନ୍ତୁ ଜିବି, ସେଟା ତମେ ନାଜାନାସ୍ । ୧୫ ଆରି ତମେ ମକେ ଲକ୍ଷମନର ଇପାବେ ବିଚାର କଲାସନି । ମାତର ମୁହଁ କାକେ ବିଚାର ନ କରି । ୧୬ ଜିବି ମୁହଁ ବିଚାର କରଦି ବଇଲେ ମର ବିଚାର ପୁରାପୁରୁନ ଟିକ୍ ଅଇତା । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁହଁ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ନାହିଁ, ମାତର ମକେ ପାଟାଇରଇବା ମର ବାବା ମିଥା ମର ସତ୍ୟ ମିସ୍ତେ ଆଚେ । ୧୭ କାଇଆଲେ ଗର୍ବନାର ବିସଇ ରଇଲେ, ଦୁଇ ଲକର ସାକି ସମାନ ଅଇଲାନି ବଇଲେ, ସେମନ୍ କଇଲା କାତା ସତ୍ୟେ । ତମର ଦରମ ସାସ୍ତରେ ଏହି ଲୋକା ଅଇଲା ଆଚେ । ୧୮ ମୁହଁ ନିଜେ ନିଜର ବିସଇ ସାକି ଦେଲିନି, ଆରି ମକେ ପାଟାଇଲା ପରମେସର ମିଥା ମର ସାକି ଦେଲାନି ।” ୧୯ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ପାଚାରିଲାଇ “ତର ବାବା କନ୍ତୁ ଆଚେ?” ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ତମେ ମକେ ନାଜାନାସ୍ ଆରି ମର ବାବାକେ ମିଥା ନାଜାନାସ୍ । ତମେ ଜିବି ମକେ ଜାନିରଇତାସ୍ ବଇଲେ ମର ବାବାକେ ମିଥା ଜାନ୍ତାସ୍ ।” ୨୦ ଜିସୁ ମନ୍ତ୍ରିରର ଦାନ ସତ୍ୟଇବା ପେତିମନ୍ ରଇବା ଆକରାଇ ଏ ସବୁ ବିସଇ ସିକିଆ ଦେଇତେରଇଲା । ଆରି କେ ମିଥା ତାକେ ବନ୍ତୁ କରି ନାପାରିଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ତାର ବେଳା କେଟି ନ ରଇଲା । ୨୧ ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ଆରି ତରେକୁ କଇଲା, “ମୁହଁ ଗାଲିନି ଆରି ତମେ ମକେ କଜ୍ଜପା । ମାତର ନିଜର ପାପ କେମା ନ କରାଇଅଇ ମରଯା । ଆରି ମୁହଁ ଜନ ଜାଗାଇ ଜିବି ତମେ ତେଇ ଆସି ନାପାରାସ୍ ।” ୨୨ ଜିସୁ ଏହି କଇଲାକେ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ, “ସେ କାଇକେ ମୁହଁ ଜନ ଜାଗାଇ

ଗାଲିନି, ତମେ ତେଣ ଜାଇନାପାରାସ୍ ବଲି କଇଲାନି? ଜିସୁ କାଇ ନିଜେ
 ଉଚ୍ଚକି ଅଛ ମରବାକେ ମନ୍ କଲାନି କି?” ୨୩ ଜିସୁ ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା,
 “ତମେ ଏ ଦୁନିଆରଥନି ଆସିଆଚାସ୍ । ମାତର ମୁଲ ସରଗେଅନି ଆସିଆଚି ।
 ତମେ ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍, ମାତର ମୁଲ ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ ନଇ । ୨୪ ତମେ
 ନିଜର ନିଜର ପାପ କେମା ନ କରାଇଅଛେ ମର୍ଯ୍ୟା ବଲି ମୁଲ ତମଙ୍କେ
 କଇରଇଲି । ନିଜେ ମୁଲ ସେ । ଏଠାକେ ବିସ୍ବାସ୍ ନ କଲେ, ତମେ ନିଜର
 ପାପେ ସେ ମର୍ଯ୍ୟା ।” ୨୫ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ପାଚାର୍ଲାଇ, “ତୁଲ କେ?
 ଆମ୍ବକେ କ ।” ଜିସୁ ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଆରାମେ ଅନି ମୁଲ କେ ବଲି
 କଇଆଇଲିନି । ୨୬ ତମେ ପାପ କରିରଇବାଟା ଆରି ଦୟ କରିରଇବା ବିସର୍ଗ
 ମର ଟାନେ ବେସି ଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ, ଜେ ମାକେ ପାଟାଇ ଆଚେ,
 ତାରୁତେଇ ଅନି ମୁଲ ଜାଇଟା ସୁନି ଆଚି, ସେଟା ସେ ଜାନାଇଲିନି ।” ୨୭
 ମାତର ଜିସୁ ତାର ବାବାର ବିସର୍ଗ ଏନ୍ତାରି କଇଲାନି ବଲି ସେମନ୍ ମୁଲଙ୍କେ
 ବୁଝି ନାପାର୍ଲାଇ । ୨୮ ସେଟାରପାଇ ସେ ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ତମେ
 ନରପିଲା ମାକେ କୁରସେ କୁଟି ମାରି ଉଠାଇଲାବେଳେ ଜାନ୍ୟା, ସେ ନିଜେ
 ମୁଲ ସେ । ମୁଲ ନିଜର ଅଧିକାରେ କାଇଟା କରି ନାପାରି, ମର ବାବାର
 ଟାନେଅନି ଜାଇଟା ସିକ୍ଲି ଆଚି, ସେଟାସେ କଇଲିନି, ସେଟା ତମେ ବୁଝ୍ୟା ।
 ୨୯ ଜେ ମାକେ ପାଟାଇଆଚେ, ସେ ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆଚେ । ସେ ମାକେ ଏକଳା
 ଚାତି ଦେଖନାଇ, କାଇକେବଇଲେ ସେ ଜାଇଟା ମନ୍ଦକଲାନି, ମୁଲ ସେଟାସେ
 କଲିନି ।” ୩୦ ଜିସୁର ଏ ସବୁ କାତା ସୁନି, ବେସି ଲକ୍ମନ୍ ତାକେ ବିସ୍ବାସ୍
 କଲାଇ । ୩୧ ଜିସୁ ତାରଟାନେ ବିସ୍ବାସ୍ କରିରଇବା ଜିଉଦି ଲକ୍ମନ୍ଦକେ
 କଇଲା, “ଜଦି ତମେ ମର ସିକିଆ ମାନିକରି ତବିର ଅଛ ରଇୟା, ବଇଲେ
 ସତରସେ ମର ସିସ ଅଇୟା । ୩୨ ଆରି ତମେ ସତ ବିସର୍ଗ ଜାନ୍ୟା, ସେ
 ସତ ତମଙ୍କେ ମୁକଳାଇସି ।” ୩୩ ଜିସୁ ଲକ୍ମନ୍ ତାକେ କଲାଇ, “ଆମେ
 ଅବରାଆମର ନାତିତିମନ୍, ଆରି ଆମେ କେବେ ମିଯା କାର ଗତିଅଛ
 ରହନାଇ, ଏହି ବଇଲେ ତମେ କେନ୍ତି ମୁକଳ୍ୟା ବଲି କଇଲୁସନି? ଏ କାତାର
 ଅରତ କାଇଟା?” ୩୪ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସତ କାତା କଇଲିନି, ଜେ
 ପାପ କରସି, ସେ ପାପର ଗତିଦାତ୍ରୀତା । ୩୫ ଗତିଦାତ୍ରୀତା ଗଟେକ ଗରେ ସବୁ
 ଦିନରପାଇ ନ ରଖ । ମାତର ସେ ଗରର ପିଲାସେ ସବୁଦିନରପାଇ ରଇସି ।
 (aiōn g165) ୩୬ ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ଜଦି ତମଙ୍କେ ମୁକଳାଇବି ବଇଲେ,

ସତରୟେ ତମେ ମୁକଳ୍ପା । ୩୭ ତମେ ଅବରାଆମ୍ କୁତୁମର ଲକ୍ଷମନ୍
 ବଲି ମୁର ଜାନିଆଛି, ଅଇଲେ ମିସା ତମର ବିଦ୍ରେଆନି କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍
 ମକେ ମରାଇବାକେ ଚେସଟା କଲାସ୍ତନି । କାଇକେ ବଇଲେ ମର ପିକିଆ
 ତମେ ମାନାସ୍ ନାଇ । ୩୮ ମୁର ମର ବାବା ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲାବେଳେ ମକେ ସେ
 ଜାଇଟା ଦେକାଇଆଛେ, ସେଟା ତମ୍ଭେ କଇଲିନି । ମାତର ତମର ବାବା
 ତମ୍ଭେ ଜାଇଟା ସିକାଇଆଛେ, ସେଟା କଲାସ୍ତନି ।” ୩୯ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍
 ତାକେ କଇଲାଇ, “ଆମର ବାବା ଅବରାଆମ୍ ।” ଜିସୁ କଇଲା, “ତମେ
 ଜଦି ସତରୟେ ଅବରାଆମର ନାତିତି ଅଇରଇତାସ୍ ବଇଲେ, ଅବରାମ୍
 କରିରଇଲା କାମମନ୍ କରିତାସ୍ । ୪୦ ପରମେସର ତେଇଥାନି ସୁନ୍ଦଳା ସତ୍
 କାତା ଚାହି ମୁଇ ଆରି ତମ୍ଭେ କାଇଟା କଇନାଇ । ଅଇଲେ ମିସା ତମେ
 ମକେ ମରାଇବାକେ ଚେସଟା କଲାସ୍ତନି । ମାତର ଅବରାଆମ୍ ଏହୁାରି କାଇ
 କାମ୍ କରି ନ ରଇଲା । ୪୧ ତମର ବାବାମନ୍ ଜନ୍ କାମମନ୍ କରି ରଇଲାଇ,
 ତମେ ସେଟା କଲାସ୍ତନି ।” ମାତର ଜିଉଦିମନ୍ କଇଲାଇ, “ଆମର ବାବା
 ପରମେସରେ । ଆମେସେ ତାର ପିଲାଟକିମନ୍ ।” ୪୨ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ
 କଇଲା, “ଜଦି ପରମେସର ତମର ବାବା ଅଇରଇଲେ, ତମେ ମକେ ଆଲାଦ୍
 କରିତାସ୍ । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ପରମେସର ତେଇଥାନି ଆସି ଏବେ
 ଇତି ଆଛି । ମାତର ନିଜର ଅଦିକାରେ ଆସିନାଇ । ସେ ମକେ ଏ ଦୁନିଆଇ
 ପାଠାଇଲା ଆଛେ । ୪୩ ତମେ କାଇକେ ମର କାତା ବୁଝି ନାପାରିଲାସ୍ତନି?
 କାଇକେ ବଇଲେ ତମେ ମର ପିକିଆ ସୁନି ତବିରିଥାଇ ରଇ ନାପାରିଲାସ୍ତନି ।
 ୪୪ ସଇତାନ୍ ଅଇଲାନି ତମର ବାବା । ଆରି ତମେ ସେ କରିବା କାରାପ୍
 କାମମନ୍ କରିବାକେ ମନ୍ କଲାସ୍ତନି । ସେ ଆଗତୁଆନି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନସ୍ତ
 କଲାନି, ଆରି ସେ ସତ୍ ବିସଇ ଗିନ୍ କଲାନି । ତାର୍ତ୍ତେଇ ସତ୍ ବିସଇ ନାଇ ।
 ଜେତେବେଳା ସେ ମିର କଇଲାନି, ସେବେଳା ସେ ନିଜର ଗୁନ୍ ଚଲନିଆନି
 ସେନ୍ତି କଇଲାନି । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ମିର କଇବା ଲକ୍, ଆରି ମିର
 କଇବା ଲକ୍ଷମନର ବାବା । ୪୫ ଏବେ ମୁଇ ସବୁବେଳା ସବୁକାତା କଇଲିନି
 ମିସା ତମେ ମକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରାସ୍ନାଇ । ୪୬ ତମର ବିଦ୍ରେ ଅନି କେମିସା
 ଗଟେକ ଲକ୍ ମୁଇ ପାପ କଲିଆଛି ବଲି ମକେ ଦସି କରାଇପାରେ କି?
 ଆରି ମୁଇ ଜଦି ସବୁକାତା କଇଲିନି ବଇଲେ, ତମେ କାଇଜେ ବିସ୍ବାସ୍
 କରାସ୍ ନାଇ? ୪୭ ଜେତୁକି ଲକ୍ ପରମେସରର ଅଇଲାଇ ଆଚତ୍, ସେମନ୍

ପରମେସରର କାତା ସୁନ୍ଦର । ଆରି ତମେ ପରମେସରରେଇଅନି
 ଆଇଲା ଲକ୍ଷ ନୁଆସ । ସେତାରପାଇ ତମେ ମର ବାକିଅ ସୁନାସ ନାଇ ।” ୪୮
 ଜିଉଦିମନ୍ ଜିସୁକେ ପାଚାରଲାଇ, “ତୁଲ ଗଟେକୁ ସମିରଣିୟ ଲକ୍ଷ, ତକେ
 ଗଟେକୁ ତୁମା ଦାରଲା ଆତେ ବଲି ଆମେ କଇଲା କାତା ସତ ନାଁ କି?”
 ୪୯ ଜିସୁ ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ନାଇ! ମକେ ତୁମା ଦାରେ ନାଇ । ମୁଇ ମର
 ବାବାକେ ସନ୍ମାନ ଦେଲିନି । ମାତର ତମେ ମକେ ନିନ୍ଦାକାତା କଇ ଲାଜ
 କରାଇଲାସନି । ୫୦ ମୁଇ ନିଜେ ତାକ୍ପୁଟା ପାଇବାକେ ତେସ୍ତା କରିନାଇ ।
 ମାତର ଆରି ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ମକେ ତାକ୍ପୁଟା କରାଇବାକେ ମନ କଲାନି । ସେ
 ଚିକ୍ ବାବେ ବିଚାର କରିବା ମାପରୁ । ୫୧ ମୁଇ ତମଙ୍କେ ସତକାତା କଇଲିନି,
 ଜେ ମୁଇ ସିକାଇବା କାତା ମାନ୍ସି, ସେ କେବେ ମିଥା ନ ମରେ ।” (aiōn
 g165) ୫୨ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କଇଲାଇ, “ଏବେ ଆମେ ଜାନଲୁ ତକେ ଗଟେକୁ
 ତୁମା ଦାରଲା ଆତେ । ଅବରାଆମ୍ ଆରି ବଦିସତ୍ତବକ୍ତାମନ୍ ମରିଗାଲାଇ
 ଆଚତ୍, ମାତର ତୁଲ କଇଲୁସନି ଜଦି କେ ମିଥା ମର କାତା ମାନ୍ସା ବଇଲେ
 ସେ କେବେ ମିଥା ନ ମରେ ବଲି ।” (aiōn g165) ୫୩ ସେମନ୍ ପାଚାରଲାଇ
 “ତୁଲକାଇ ଆମର ବାବା ଅବରାଆମଟାନେଅନି ବହୁ ଲକ୍ଷକି? ସେମନ୍ ମିଥା
 ମରିଗାଲାଇ ଆଚତ୍ ଆରି ବଦିସତ୍ତବକ୍ତାମନ୍ ମିଥା ମରିଜାଇଆଚତ୍ । ତୁଲ
 ନିଜକେ କେ ବଲି ବାବଲୁସନି?” ୫୪ ଜିସୁ ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ମୁଇ ଜଦି
 ନିଜକେ ତାକ୍ପୁଟା କରବି ବଲି ତେସ୍ତା କରତି ବଇଲେ, ସେ ତାକ୍ପୁଟାର
 କାଇ ମୁଲିଅ ନାଇ । ମର ବାବା ଜାକେ କି ତମେ ତମର ପରମୋସର ବଲି
 କଇଲାସନି, ସେ ସେ ମକେ ତାକ୍ପୁଟା କରାଇଲାନି । ୫୫ ତମେ ତାକେ
 ନାଜାନାସ, ମାତର ମୁଇ ଜାନି । ଜଦି ମୁଇ ତାକେ ନାଜାନି ବଲି କଇବି,
 ସେନ୍ତାରାଆଲେ ମୁଇ ମିଥା ତମରପାରା ମିର କରିବା ଲକ୍ଷ ଅଇବି । ମାତର
 ମୁଇ ତାକେ ଜାନିଆଛି ଆରି, ତାର କାତା ମାନ୍ଲିନି । ୫୬ ମୁଇ ଆଇବା ଦିନ
 ଦେକ୍ଖି ବଲି ତମର ବାବା ଅବରାଆମ୍, ବେସି ଆସା କରି ସାରଦା ଅଇତେ
 ରଇଲା । ଆରି ସେ ଦିନକେ ଦେକି କରି ସାରଦା ଅଇଲା” ବଲି କଇଲା
 । ୫୭ ତାର ପଚେ ଜିଉଦିମନ୍ ଜିସୁକେ କଇଲାଇ, “ତକେ ପଚାସ ବରସ
 ମିଥା ଅଏ ନାଇତା, ତୁଲ କାଇ ଅବରାଆମେକ ଦେକି ଆରୁସ କି?” ୫୮ ଜିସୁ
 ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ମୁଇ ତମଙ୍କେ ସତକାତା କଇଲିନି, ଅବରାଆମ ଜନମ
 ଅଇବା ଆଗରୁଅନି ମୁଇ ଆଚି ।” ୫୯ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇବାବେଳେ ସେମନ୍

ତାକେ ମାର୍ବାକେ ପାକନା ବେଢ଼ିଲାଇ, ମାତର ଜିସୁ, ମହିରେ ଅନି ବାରଇ
ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେ ପୁରି ଉଠିଗାଲା ।

୫ ଦିନେକ୍ ଜିସୁ ଜିବାବେଳେ ଗଟେକ୍ ଜନମେଅନି କାଣା ରଇଲା ଲକ୍ଷକେ
ଦେକିଲା । ୬ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ତାକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ କେ ପାପ୍
କଲାଇଜେ ଏ ଲକ୍ କାଣାଆଇ ଜନମ ଅଇଲା? ସେ ନିଜେ କି ତାର ବାବା
ମାଆର ପାପର ଲାଗି?” ୭ ଜିସୁ କଇଲା, “ତାର କି ତାର ବାବା ମାଆର କାଇ
ପାପଦସ ନାଇ । ପରମେସରର ବପୁ ତାରଟାନେ ଜାନାପଡ଼ସି ବଲି, ସେ କାଣା
ଅଇ ଜନମ ଅଇଲା ଆଚେ । ୮ ବେଳେ ରଇତେସେ ମକେ ପାଟାଇରଇବା
ପରମେସରର କାମ ଆମେ କରିବାର ଆଚେ । ଏହି ଆନ୍ତାର ଆଇଲାନି ସେ
ବେଲାଇ କେ ମିଥା କାଇ କାମ କରି ନାପାରଦ । ୯ ମୁଇ ଜେତେ ଦିନ ଜାକ
ଏ ଦୁନିଆଇ ରଇବି ସେବକି ଦିନ ଜାକ ଏ ଦୁନିଆର ଉଜଳ ।” ୧୦ ଜିସୁ ଏ
କାତା କଇଲା ପତେ, ମାଟିତେଇ ତୁକି ସେ ତୁକ ସତ୍ତ୍ଵ କାଦ ଚକଟିଲା । ଆରି
ସେ କାଦ ନେଇକରି କାଣାର ଦୁଇଟା ଆଁକିତେଇ ଲିପିଦେଲା । ୧୧ ଆରି
ତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ ଜା ଆରି ସିଲଅ ନାଉଁର ବନ୍ଦେ ଜାଇକରି ମୁ ଦଇ ଆଉ
ଏଇଅର ଅରଦ ଅଇଲାନି ପାଟାଇଲାଟା । ତାର ପତେ ସେ ଲକ୍ ବନ୍ଦେ
ଜାଇକରି ମୁ ଦଇଲାଜେ, ଦେକିପାରିଲା ଆରି ଆଇଲା । ୧୨ କେତେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
ଏ ଲକ୍ଷକେ ଆଗତୁ ବିକ୍ ମାଟ୍ଟିବାଟା ଦେକି ରଇଲାଇ । ସେଟାର ପାଇ ଏ
ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି କାଣାର ଗର ଲଗର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଦେକି କଇଲାଇ, “ଜନ
ଲକ୍ଷକି ସବୁବେଳା ବସିକରି ବିକ୍ ମାଟ୍ଟିତେ ରଇଲା ସେ କାଇ ଏ ଲକ୍ ନାଁ
କି?” ୧୩ କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲାଇ, “ଉଁ ଏତାଉ ସେ ଲକ୍ସେ ।” ମାତର ଆରି
ଅଦେକ୍ ଲକ୍ କଇଲାଇ, “ନାଇ ଏ ସେ ଲକ୍ ନାଁ ମାତର ତାର ପାରା ଡିପିଲାନି
ଏ” ମାତର କାଣା କଇଲା, “ମୁଇସେ ଆଗତୁ କାଣା ଅଇରଇଲି ।” ୧୪ ଲକ୍ଷମନ୍
ତାକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ଏହି ବଇଲେ ତୁଇ କେନ୍ତି ଦେକିପାରିଲୁସନି?” ୧୫
କାଣା ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଲକ୍ଷମନ୍ ଜନ ଲକ୍ଷକେ ଜିସୁ ବଲି କଇଲାଇନି,
ସେ କାଦ କରି ମର ଆଁକିତେଇ ଲିପିଦେଲା । ତାରପତେ ସେ ମକେ ‘ସିଲଅ
ନାଉଁର ବନ୍ଦେ ଜାଇକରି ଦ’ ବଲି କଇଲା । ପତେ ମୁଇ ଜାଇକରି ବନ୍ଦେ ମୁ
ଦଇଲା ଦାପରେ ଦେକି ପାରିଲି ।” ୧୬ ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ସେ
କିନ୍ତି ଆଚେ?” ସେ “ମୁଇ ନାଜାନି” ବଲି କଇଲା । ୧୭ ତାର ପତେ ଲକ୍ଷମନ୍
ଆଗେଅନି କାଣା ଅଇରଇଲା ଲକ୍ଷକେ ପାରୁସିମନର ଲଗେ ଡାକିନେଲାଇ

। ୧୪ ଜିସୁ ଜନ ଦିନେ କାତ ଲିପିକରି ତାର ଆଁକି ନିକ କରିରଇଲା, ସେ
 ଦିନ ବିସ୍ତାମବାର ରଇଲା । ୧୫ ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଆରିତରେକ
 ପାତାରିଲାଇ, “ଡୁଇ କେନ୍ତାର ଦେକିପାରିଲୁସନି?” ତେଣୁ ସେ ସେମନ୍ତକେ
 କଇଲା, “ଜିସୁ ମର ଆଁକିଟାନେ କାତ ଲାଗାଇଦେଲା । ପଚେ ମୁଇ ମୁ ଦଇ
 ଆଇଲି ଆରି ଏବେ ଦେକି ପାରିଲିନି ।” ୧୬ କେତେଟା ପାରୁସିମନ୍ କଇଲାଇ,
 “ଏ ଲକ୍ଷ ପରମେସରର ତେଇଅନି ଆସେ ନାହିଁ । ସେଟାର ପାଇଁ ସେ ବିସ୍ତାମ
 ଦିନର ନିୟମ ମାନେନାଇ ।” ଆରି ଅଦେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲାଇ, “ଗଟେକ
 ପାପି ଲକ୍ଷ କେବେ ମିଥା ଏହି କାବାଆଇଜିବା କାମ କରିନାପାରେ ।” ଏହି
 ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ଦୁଇ ବାର ଅଇଗାଲାଇ । ୧୭ ସେଟାର ପାଇ ସେମନ୍
 ସେ ଲକ୍ଷକେ ଆରି ତରେକ୍ ପାତାରିଲାଇ, “ତକେ ଜିସୁ ନିମାନ୍ କଲାଜେ
 ଦେକି ପାରିଲୁସନି । ଏହି ବଇଲେ ଡୁଇ ତାକେ କେ ବଲି ବାବିଲୁସନି?” ସେ
 ଲକ୍ଷ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ସେ ଗଟେକ୍ ବଦିସତବକୃତା ।” ୧୮ ଜିଉଦି
 ନେତାମନ୍ ସେ ନିମାନ୍ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ ଆଗତୁ କାଶା ରଇଲା ଜେ ଏବେ ସେ
 ଦେକିପାରିବା ବିସଇ ମୁଲ୍କେ ବିସ୍ତାର କରିଦିନାଇ । ପାରୁସିମନ୍ ସେ ଲକ୍ଷ
 ମାଆ ବାବାକେ ନ ଡାକ୍ବା ଜାକ ମୁଲ୍କେ ବିସାର୍ଥ କରିଦିନାଇ । ୧୯
 ସେମନ୍ ତାର ମାଆ ବାବାକେ ପାତାରିଲାଇ, “ଏଟା ତମର ପିଲା କି? ସେ
 ଜନମେ ଅନି କାଶାଟା ବଲି ତମେ କଇଲାସନି, ଏହି ବଇଲେ ସେ କେନ୍ତି
 ଦେକିପାରିଲାନି?” ୨୦ ତାର ମାଆ ବାବା କଇଲାଇ, “ଉଁ ଏଟା ଆମର ପିଲା
 । ସେ ଜନମେଅନି କାଶା ରଇଲା ବଲି ଆମେ ଜାନି ଆହୁ । ୨୧ ମାତର୍ ଏବେ
 ସେ କେନ୍ତି ଦେକିପାରିଲାନି ଆରି କେ ତାକେ ନିମାନ୍ କଲା ସେଟା ଆମେ
 ନାଜାନ୍ତୁ । ସେ ଏବେ ବଢ଼ ଅଇଲା ଆଚେ ତାକେ ପାଗାରା ସେ ନିଜେ କଇସି
 ।” ୨୨ ତାର ମାଆ ବାବା ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ତକେ ତରି ଏହି ବଲି କଇଦେଲାଇ
 । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁକେ ଜଦି ମସିଅ ବଲି କଇସି ବଇଲେ ତାକେ
 ପରମେସରକେ ଉପାସନା କରିବା ଗର ବିଦ୍ରେ ଜିବାକେ ନ ଦେଅତ୍ତ ବଲି
 ଆଗତୁସେ କଇରଇଲାଇ । ୨୩ ସେଟାରପାଇ ସେ ମାଆ ବାବା କଇଲାଇ,
 “ସେ ତ ବଢ଼ ଅଇଲା ଆଚେ, ତାକେ ପାଗାରା ।” ୨୪ ସେମନ୍ ସେ ଲକ୍ଷକେ
 ଆରି ତରେକ୍ ବିଦ୍ରେ ତାକି କରି ପାତାରିଲାଇ, “ପରମେସରକେ ରାନ୍
 ପାକାଇ କ । ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ପାପି ଲକ୍ଷ ବଲି ଆମେ ଜାନ୍ତୁ ।” ୨୫ ତାର ପଚେ
 ସେମନ୍ତକେ ସେ କଇଲା, “ସେ ପାପି ଲକ୍ଷକି ନାହିଁ ସେଟା ମୁଇ ଜାନି ନାହିଁ

। ମାତର ମୁଇ ଗଟେକ୍ ବିସଇ ଜାନି ଆଚି ସେଠା ଅଇଲାନି, ମୁଇ ଆଗତୁ
କାଣା ରଇଲି, ଏବେ ଦେକି ପାରିଲିନି ।” ୨୭ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ତାକେ
ପାଚାରିଲାଇ, “ସେ ତକେ କାଇଚା କଲା? କେନ୍ତି ତର ଥାଁକି ପିଚାଇଦେଲା?”
୨୯ ସେ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଇ ଆଗତୁସେ କଇ ପାରାଇଆଚି, ମାତର
ତମେ ମାନ୍ବାକେ ମନ୍ କରାସ୍ ନାହିଁ । ଏବେ ଆରି ତରେକ୍ କାଇକେ
ପାଚାରିଲାସ୍ତନି? ତମେ ମିଥା କାଇ ତାର ସିଥ୍ ଅଇବାକେ ମନ୍କଳାସ୍ତନି
କି?” ୨୮ ସେମନ୍ ପାଇସ୍ ଦେଇ କଇଲାଇ, “ତୁଇ କାଇ ତାର ସିଥ୍ ଅଇସ୍,
ଆମେ ନରଁ, ଆମେ ମସାର ସିଥମନ୍ । ୨୯ ପରମେସର ମସାରତେଇ କାତା
ଅଇରଇଲାଟା ଆମେ ଜାନିଆବୁ, ମାତର ଏ ଲକ୍ କନ୍ତିଆନି ଆଇଲାଆଚେ,
ସେଠା ନାଜାନୁ ।” ୩୦ ତାର ପତେ ସେ ଲକ୍ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍କେ କଇଲା,
“ଏଟା ଗଟେକ୍ ବେସି ବଡ଼ କାବାଅଇଜିବା ବିସଇ । ସେ ଲକ୍ ମର ଥାଁକି
ନିମାନ୍ କଲାଆଚେ, ମାତର ସେ କନ୍ତିଆନି ଆଇଲା ଆଚେ, ସେଠା ତମେ
ନାଜାନୁ ବଲି କଇଲାସ୍ତନି ।” ୩୧ ପାପି ଲକ୍ମନର ପାରତନା ପରମେସର ନ
ସୁନେ ବଲି ସବୁ ଲକ୍ମନ ଜାନିଆଚଦ । ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ ପରମେସରକେ
ଜୁଆର କରି ସେ ମନ୍କଳା ଇସାବେ ଚଲାଚଲୁଛି କଲାନି, ସେ ତାର କାତା
ସୁନ୍ଦରି । ୩୨ ଦୁନିଆ ଆରାମେଅନି, ଜନ୍ମେ ଅନି କାଣା ରଇଲା ଗଟେକ୍
ଲକ୍କେ ଥାଁକି ଡିସାଇବାଟା ଏବେ ଜାକ ମିଥା ନ ସୁନିରଇଲାଇ । (୧୬୫)
୩୩ ଏ ଲକ୍ ଜଦି ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆସି ନ ରଇଲେ, କେବେ
ମିଥା ଏ କାମ୍ କରିନାପାରତା । ୩୪ ସେବେଲା ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ କଇଲାଇ,
“ତୁଇ ପାପେ ଜନମ୍ ଅଇକରି ପୁରାପୁରୁଷ ପାପେ ବୁଢ଼ି ଆବୁସ୍ । ତେଇଅନି
ତୁଇ ବାଅତ୍ । ଆମ୍ବକେ ସିକାଇଲୁସ୍ତନି?” ଏହି କଇକରି ସେମନ୍ ତାକେ
ଜିଉଦିମନର ପାରତନା ଗରେଅନି ବାରକରାଇଦେଲାଇ । ୩୫ ଜିସୁ ସେ
ଲକ୍କେ ପାରତନା ଗରେ ଅନି ବାର କରାଇ ଦେଲାଟା ସୁନି ଆରିତରେକ୍
ତାକେ ଦେକାଇଅଇ, ପାଚାରିଲା, “ତୁଇ ପରମେସର ତେଇଅନି ଆଇଲା
ନରପିଲାକେ ବିସବାସ କଲୁସ୍ତନି କି?” ୩୬ ସେ କାଣା ଲକ୍ କଇଲା, “ଏ
ଆଚିଆଁ ସେ ଲକ୍ କେ? ମୁଇ ତାକେ ବିସବାସ କରିବି ।” ୩୭ ଜିସୁ ତାକେ
କଇଲା, “ତୁଇ ତାକେ ଦେକିଆବୁସ୍, ଆରି ଏବେ ଜନ୍ ଲକ୍କର ସଞ୍ଚ କାତା
ଅଇଲୁସ୍ତନି, ସେ ଆକା ସେ ଲକ୍ ।” ୩୮ ସେବେଲାଇ ସେ କଇଲା, “ମାପରୁ
ମୁଇ ତକେ ବିସବାସ କଲିନି ।” ଆରି ଜିସୁର ମୁଆଟେ ମାଣ୍ଡିକୁଟା ଦେଇ

ଦୁଆର କଲା । ୩୫ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଇ ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ୍ କେ ବିଚାର କରିବାର ଆସିଆଛି । ସେଠାର ପାଇ କାଣା ଲକ୍ଷମନ୍ ଦେକିପାରିବାଇ, ଆରି ଦେକିପାରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ କାଣା ଅଇଜିବାଇ ।” ୪୦ ଜିସୁ ଏହି କଇବା କାତା, ଲଗେ ରଇଲା କେତେଟା ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍ ସୁନିକରି ତାକେ ପାଠାରିଲାଇ, “ଏହି ବରଲେ ଆମଙ୍କେ କାଇ କାଣା ଲକ୍ଷମନ୍ ବଳି ବାର୍ତ୍ତଲୁସନି କି?” ୪୧ ଜିସୁ ସେମନ୍ କେ କଇଲା, “ତମେ କାଣା ଅଇରଇତାସ୍ ଆଲେ ଦସି ନ ଅଇତାସ୍ । ମାତର ଦେକି ପାର୍ତ୍ତନି ବଳି କଇଲାସନିଜେ ଅଦିକ୍ ଦସି ।”

୧୦ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଇ ତମ୍ଭେ ସତ୍ତି କଇଲିନି, ଜେ ଦୁଆର ବାଟେ ନ ଜାଇ ବିନ୍ଦବାଟେ ଜାଇ ମେଣ୍ଟ୍ରାସାଲେ କେଢିସି, ସେ ଚର୍ ଆରି କାଞ୍ଚାର । ୨ ମାତର ଜେ ଦୁଆର ବାଟେ ଜାଇ ମେଣ୍ଟ୍ରାସାଲେ କେଢିସି, ସେ ମେଣ୍ଟ୍ରା ରାସିର ଗରଦ । ୩ ଜାଗୁଆଲ୍ ଦୁଆର ଉଗାତି ଦେଇସି ଆରି ନାଉଁ ଦାରି ତାକ୍ଷି । ମେଣ୍ଟ୍ରାମନ୍ ତାର ତାକ୍ଲାଟା ସୁନିବାଇ, ଆରି ସେମନ୍ କେ ବାରୁକରାଇ ଦାରିଜାଇସି । ୪ ନିଜର ସବୁ ମେଣ୍ଟ୍ରାମନ୍ କେ ବାଇରେ ଆନବା ବେଳେ, ସେ ଆଗେ ଆଗେ ଇଣ୍ଟୁସି ଆରି ମେଣ୍ଟ୍ରାମନ୍ ତାର ପତେ ପତେ ଜିବାଇ । କାଇକେବଇଲେ ମେଣ୍ଟ୍ରାମନ୍ ତାର ତାକ୍ଲାଟା ଜାନଦ । ୫ ମାତର ମେଣ୍ଟ୍ରାମନ୍ କେବେ ମିସା ନ ଚିନ୍ତା ଲକ୍ଷ ପର ପର ନ ଜାଅତ୍, ତାରିଲଗେଅନି ପାଲାଇବାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ଅତିନାର ଲକ୍ଷ ତାକ୍ଲେ ନ ଜାଅତ୍ । ୬ ଜିସୁ ସେମନ୍ କେ ଏହି ଉଦାଅରଣ୍ ଦେଇ କଇଲା, ମାତର ସେମନ୍ ତାର ଅରତ କାଇଟା ବଳି ବୁଝି ନାପାରିଲାଇ । ୭ ସେଠାର ପାଇ ଜିସୁ ଆଣିତରେକ କଇଲା, “ମୁଇ ତମ୍ଭେ ସତ୍ତି କଇଲିନି ମୁଇ ମେଣ୍ଟ୍ରାମନ୍ ତିଆଗାତି । ୮ ମର ଆଗରୁ ଜେତେଲକ୍ଷ ଆସିଆଚନ୍, ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ଷ ଜାକ ଚର୍ ଆରି କାଞ୍ଚାରମନ୍, ସେଠାରପାଇ ମେଣ୍ଟ୍ରାମନ୍ ତାକର କାତା ମୂଳକେ ସୁନଦିନାଇ । ୯ ମୁଇ ଦୁଆର, ଜଦି କେ ମିସା ମର ବାଟେ ଆସି କେଢିସି ବଇଲେ, ସେ ରକିଆପାଇସି, ଆରି ସେ ବିଦରେ ଆରି ବାଇରେ ଜାଇ ଚାରି ପାରସି । ୧୦ ଚର୍, ଚରାଇବାକେ, ମରାଇବାକେ, ଆରି ନାସ୍ କରିବାକେସେ ଆଇସି, ମାତର ମୁଇ ଜେନ୍ତିକି ସେମନ୍ କେ ପୁରାପୁରୁନ୍ ଜିବନ୍ ଦେବାକେ ଆଇଲି ଆଛି ।” ୧୧ ମୁଇ ନିମାନ୍ ମେଣ୍ଟ୍ରା ଚାରାଇ ଗରଦ । ନିମାନ୍ ଗରଦ ମେଣ୍ଟ୍ରାମନ୍ ଲାଗି ନିଜର ଜିବନ୍ ମିସା ଦେଇସି । ୧୨ ଜେ ମେଣ୍ଟ୍ରା ଚାରାଇ ନାଁ, ମାତର ବୁଝି ପାଇ, ମେଣ୍ଟ୍ରାମନ୍ ତାର ନିଜରଟା ନଅତ୍, ସେଠାରପାଇ ଭୁରକା ଆଇବାଟା

ଦେକି ମେଘାମନ୍ତକେ ଚାତି ପାଲାଇସି । ଆରି ତୁରକା ମେଘାମନ୍ତକେ ଦାରି
 ଚିନ୍ତ ଚତର କରିଦେଇସି । ୧୩ ଜେ ବୁଢ଼ି ମିଳବଲି ମେଘା ଚାରାଇସି, ସେ
 ମେଘାମନ୍ତକେ ଚାତି ଉଚିଜାଇସି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ମେଘାମନ୍ତ ପାଇ
 ଚିନ୍ତା ନ କରେ । ୧୪ ମୁଲ ନିକ ମେଘା ଚାରାଇ । ବାବା ଜେନ୍ଦ୍ରାରି ମକେ
 ଜାନେ, ମୁଲ ମିଥା ସେହି ବାବାକେ ଜାନି, ୧୫ ସେନ୍ଦ୍ରାରିପେ ମୁଲ ମର୍ ନିଜର
 ମେଘାମନ୍ତକେ ଜାନି । ଆରି ମେଘାମନ୍ତ ମିଥା ମକେ ଜାନନ୍ତ । ମୁଲ ସେମନ୍ତର
 ଲାଗି ମର୍ ଜିବନ୍ ଦେବାକେ ମିଥା ରାଜି । ୧୬ ଏନ୍ଦ୍ରାରି ମର୍ ବିନ୍ ମେଘାମନ୍ତ
 ଆଚନ୍ତ । ସେମନ୍ତ ଏ ରାସି ଚାନେ ନାଇ, ମକେ ସେମନ୍ତକେ ମିଥା ଆନ୍ଦବାକେ
 ପଡ଼ସି । ସେମନ୍ତ ମୁଲ ଡାକ୍ତରାଟା ସୁନ୍ଦରାଇ ଆରି ତେଇର ଗଟେକ୍ ରାସି ଅଇ
 ରଇବାଇ । “ ୧୭ “ମର୍ ବାବା ମକେ ଆଲାଦ୍ କଲାନି, କାଇକେବଇଲେ ମୁଲ
 ମର୍ ଜିବନ୍ ଦେବାକେ ମନ୍ କଲିନି । ଆରି ମର୍ ଜିବନ୍ ଦାନ୍ କରବି ବଇଲେ
 ଆରିତରେକ୍ ସେଟା ପାଇବି । ୧୮ ମର୍ ଜିବନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ ନେଇ ନାପାରନ୍
 । ସେଟା ମୁଲ ନିଜେ ମନ୍ତକରି ଦାନ୍ କରବି କି ଆରିତରେକ୍ ଆନ୍ଦବାକେ
 ମିଥା ମର୍ ଅଦିକାର ଆଚେ । ମର୍ ବାବା ମକେ ଏ ଅଦିକାର ଦେଇଆଚେ
 ।” ୧୯ ଜିସୁର ଏ ସବୁ କାତାର ଲାଗି ଜିଉଦିମନ୍ ବାଗ୍ ବାଗ୍ ଅଇଗାଲାଇ
 । ୨୦ ସେମନ୍ତର ବିତ୍ତରେ କେତେକ୍ ଲକ୍ କଇବାର ଦାରଲାଇ, “ତାକେ
 ତୁମା ଦାରିଆଚେ, ସେ ବାୟୁଗା, କାଇକେ ତାର କାତା ସୁନ୍ଦରାସନ୍ତି?” ୨୧
 ମାତର ବିନ୍ଦଳକମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏ ସବୁ କାତା ତା ତୁମା ଦାରି ରଇବା ଲକ୍
 କଇନାପାରେ । ତୁମା କାଇ କାଣା ଲକ୍ଷ ଥାଙ୍କି ନିମାନ୍ କରିଦେଇପାରେ କି?”
 ୨୨ ସେ ବେଳେ ସିଦ୍ଧ ଦିନ୍ ଅଇରଇଲା ଆରି ଜିରୁପାଲାମ୍ ମନ୍ତିର ତିଆର
 କଲା ପରବ୍ର ଅଇରେଇଲା । ୨୩ ତେଇ ଜିସୁ ମନ୍ତିରେ ସଲମନ୍ତ ମଣ୍ଠପେ
 ବୁଲିତେଇଲା । ୨୪ ତେଇ ଜିଉଦିମନ୍ ତାକେ ଚାରିବେଚ୍ଛିଅନି ତାବିଅଇ
 ପାଚାରବାର ଦାରଲାଇ, “ଆରି କେତେ ଦିନ୍ ଜାକ ଆମକେ ନାତାଇସୁ? ତମେ
 ଜଦି ପରମେସର ବାତି ପାଚାଇଲା ରାଜା ମସିଅ ଅଇରଇଲେ ଆମକେ ସତ୍
 କାତା କ ।” ୨୫ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ମୁଲ ତମକେ ପରତୁମ କଇଆଛି,
 ମାତର ମକେ ବିସ୍ବାସ କରାସନାଇ । ମର୍ ବାବାର ଅଦିକାରେ ମୁଲ ଜନ୍
 ଜନ କାମମନ୍ କଲିଆଛି, ସେ ସବୁଜାକ ମର୍ ବିସଇର ସାକି ଦେଲାନି । ୨୬
 ମାତର ତମେ ମକେ ବିସ୍ବାସ କରାସନାଇ, କାଇକେବଇଲେ ତମେ ମର୍
 ମେଘାମନ୍ ନୁଆସ୍ । ୨୭ ମର୍ ସବୁ ମେଘାମନ୍ ମୁଲ ଡାକ୍ତରାଟା ସୁନ୍ଦରାଇ,

ମୁଲ ସେମନ୍ତକେ ଜାନି, ଆରି ସେମନ୍ ମର ପଚେ ପଚେ ଆଇବାଇ । ୨୮

ଆରି ମୁଲ ସେମନ୍ତକେ ନ ସାରୁବା ଜିବନ୍ ଦେବି । ସେମନ୍ କେବେମିସା ନସ୍ତି
ନ ଅଥବା । ସେମନ୍ତକେ ମର ଆତେଅନି କେ ମିଷା ଚାତାଇ ନେଇ ନାପାରଦ୍

। (aiōn g165, aiōnios g166) ୨୯ ମର ବାବା ମକେ ଜନ୍ମଟା ଦେଲାଆଚେ,
ସେଠା ସବୁରୁଚାନେଅନି ଅଦିକ୍ ମୂଳିଅ । ବାବାର ଆତେଅନି ସେଠା କେ ମିଷା
ଚାତାଇ ନେଇ ନାପାରଦ୍ । ୩୦ ବାବା ଆରି ମୁଲ ଗଟେକ ସେ ।” ୩୧ ଏ କାତା
ସୁନି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଆରିତରେକ୍ ମାରୁବାକେ ପାକନା ଦେଇଲାଇ । ୩୨
ଜିଷ୍ଠ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ମୁଲ ବାବାର ଆଦେସ୍ ଉପାବେ ତମ୍ଭେ କେତେକ୍
କେତେକ୍ ନିମାନ୍ କାମ୍ ଦେକାଇ ଆତି, ସେ ସବୁ ନିମାନ୍ କାମ୍ ବିଭବେଅନି,
କନ୍ କାମରୁପାଇ ମକେ ମାରୁବାକେ ପାକନା ବେଟିଆଚାସ୍ ?” ୩୩ ସେମନ୍
ତାକେ କଇଲାଇ, “ନିମାନ୍ କାମର ଲାଗି ତକେ ଆମେ ମାରୁବାକେ ପାକନା
ବେଟୁନାଇ, ମାତର ପରମେସରକେ ନିନ୍ଦା କଲୁସ୍ତନି ବଲିକରି, ଆରି ତୁଲ
ମନସ୍ ଅଇକରି ନିଜକେ ପରମେସର ବଲାଇଅଇବାର ଲାଗି ।” ୩୪ ଜିଷ୍ଠ
ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତମର ରିତିନିତି ଟାନେ କାଇ ଏଠା ଲେକାନାଇ କି?
ପରମେସର କଇଲା ତମେ ପରମେସର । ୩୫ ଆମେ ଜାନ୍ମ ସାସ୍ତରର
ବାକିଅ ସବୁ ଦିନର ପାଇ ସତ । ପରମେସର ବାକିଅ ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍
ଜାନିଆଚଦ୍, ସେମନ୍ତେକ ପରମେସର ବଲି କୁଆ ଅଇଲାଆଚେ । ୩୬ ବାବା
ମକେ ବାତିକରି ଏ ଦୁନିଆର ପାଠାଇଆଚେ, ସେନ୍ତାର ଆଲେ ମୁଲ ନିଜକେ
ପରମେସରର ପ ବଲି କଇଲାକେ, ତମେ ମକେ କେନ୍ତ୍ର ପରମେସରକେ
ନିନ୍ଦା କଲୁସ୍ତନି ବଲି କଇଲାସ୍ତନି? ୩୭ ମୁଲ ଜଦି ମର ବାବାର କାମ୍ ନ କରି,
ସେନ୍ତାରାଲେ ମକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରାନାଇ । ୩୮ ଜଦି ମୁଲ ସେ ମନକଲାଟା
ପୁରାପୁରୁନ୍ କରବି ବଇଲେ, ମକେ ବିସ୍ବାସ୍ ନ କଲେହିସା ମୁଲ କରବା
କାମ୍ ବିସ୍ବାସ୍ କରା । ସେଠାର ପାଇ ତମେ ଜାନିପାରାସ୍ ଜେ, ମର ବାବା
ପରମେସର ମର ସଢ୍ଢୁ ଆଚେ ଆରି ମୁଲ ତାର୍ଟାନେ ଆତି ।” ୩୯ ସେମନ୍
ଆରିତରେକ୍ ଜିଷ୍ଠକେ ଦାରୁବାକେ ଚେସଠା କଲାଇ, ମାତର ଜିଷ୍ଠ ସେମନ୍ତକେ
ଦାରାଇ ନ ଅଇକରି କସ୍ତରି ଉଟିଗାଲା । ୪୦ ତାରପଚେ ସେ ଆରିତରେକ୍
ଜରଦନ୍ ଗାଡ଼ର ସେପାଟେ ଉଟିଜାଇକରି ଆମେ ଜଅନ୍ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ତୁବନ୍
ଦେଇ ରଇଲା, ସେ ଜାଗାଇ ଜାଇକରି ରଇଲା । ୪୧ ଆରି ବେସିଲକ୍ଷମନ୍
ତାରଲଙ୍ଘେ ଆସିକରି କଇଲାଇ, “ଜଅନ୍ ସିନା କାଇ କାବାଆଇ ଜିବା କାମ୍

କରି ନ ରଇଲା, ମାତର ଏ ଲକ୍ଷ ବିସର୍ଗନେଇ ଜଅନ୍ ଜେତନି କାତା
କଇରଇଲା, ସେ ସବୁ ସବୁ ଆକା ।” ୪୭ ଆରି ସେ ଜାଗାଇ ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍
ଜିଷ୍ଠୁକେ ବିସବାସ କଲାଇ ।

୧୯ ବେତ୍ତନିଆ ଗତେ ଲାଜାର ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଜର ଅଇରଇଲା ।
ମରିଯୁମ୍ ଆରି ତାର ବଇନି ମାରତା ସେ ଗାଁ ରଇଲାଇ । ୨ ଏ ମରିଯୁମ୍
ଅଇଲାନି, ଜନ୍ ମାଇଜି କି ବେସି ଦାମ୍ଭେଦବା ବାସନା ଚିକନ୍ ଜିଷ୍ଠୁର ପାଦେ
ରକଇକରି ତାର ଚେଣ୍ଟିସଙ୍କ୍ର ପୁଟିଦେଇରଇଲା । ତାର ବାଇ ଲାଜାରକେ
ଆକା ଜର ଅଇରଇଲା । ୩ ସେଟାରପାଇ ତାର ବଇନିମନ୍ ଜିଷ୍ଠୁର ଲଗେ
କବର ପାଟାଇଲାଇ, “ମାପ୍ରଭୁ ତମେ ଜାକେ ଆଲାଦ୍ କଳାସନି, ସେ ବେସି
ଜର ଅଇଲାଆଚେ ।” ୪ ମାତର ଜିଷ୍ଠୁ ଏ କାତା ସୁନିକରି କଇଲା, “ଏ ଜର
ମରବାପାଇ ଥିଏ ନାହିଁ, ମାତର ପରମେସରର ମଇମାର ପାଇ । ସେଟାର
ଲାଗି, ତାର ପଥ, ମୁଇ ମିଥା ମଇମା ପାଇବି ।” ୫ ଜିଷ୍ଠୁ, ମାରତା, ତାର
ବଇନି ଆରି ଲାଜାରକେ ବେସି ଆଲାଦ୍ କରିଦେଇଲା । ୬ ସେଟାରପାଇ
ଲାଜାର ନିକ ନ ରଇବା କବର ପାଇ ଜିଷ୍ଠୁ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ରଇଲା, ସେ
ଜାଗାଇ ଆରି ଦୁଇଦିନ୍ ରଇଲା । ୭ ତାର ପଚେ ସେ ସିସମନ୍ଦକେ କଇଲା,
“ଆସା, ଆମେ ଆରିତରେକ୍ ଜିଉଦା ଦେସେ ବାଉଡ଼ି ଛୁ ।” ୮ ସିସମନ୍
ତାକେ କଇଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ, ତମକେତା କେତେ ଦିନ ଆଗେ, ଲକ୍ଷମନ୍
ପାକନା ସଙ୍କ୍ର ମାରବାକେ ଚେସଟା କରିଦେଇଲାଇ, ତମେ ଆରିତରେକ୍
ତେଇ ଜିବାକେ ମନ୍ କଳାସନି କି?” ୯ ଜିଷ୍ଠୁ କଇଲା “ଗଟେକ୍ ଦିନେ
କାଇ ବାର ଗାଁଟା ଉଜଲ୍ ନ ରଖ କି? ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଦିନ୍ବେଲାଇ ଉଜଲ୍ଲେ
ରଇବାଇ, ସେମନ୍ ଜଟିଆଇ ନ ଅଥବା, କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ଦକେ ଏ
ଜଗତର ଉଜଲ୍ ଡିସି । ୧୦ ମାତର ରାତିଆ ଲଣ୍ଠନେ ଜଟିଆଇ ଅଇବାଇ ।
କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ରଟାନେ ଉଜଲ୍ ନ ରଖ ।” ୧୧ ଜିଷ୍ଠୁ ଏ ସବୁ କାତା
କଇଲା ପଚେ, ସିସମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଆମର ସବୁଲକର ମଇତର ଲାଜାର
ଏବେ ସଇଆଚେ, ତାକେ ମୁଇ ଉଚାଇବାର ଗାଲିନି ।” ୧୨ ତେଇ ସିସମନ୍
ଜିଷ୍ଠୁକେ କଇଲାଇ, “ମାପ୍ରଭୁ, ଜଦି ସେ ସଇଲାଆଚେ ବଇଲେ ନିକ ଅଇସି ।”
୧୩ ଜିଷ୍ଠୁ ଲାଜାରର ମରନ୍ ବିସର୍ଗ ମେଇକରି କଇରଇଲା, ମାତର ସିସମନ୍
ଲାଜାରକେ ଗୁମରିଲାଗି ସଇଲା ବିସର୍ଗ କଇଲାନି ବଲି ବାଦିଲାଇ । ୧୪
ସେଟାରପାଇ ଜିଷ୍ଠୁ ସେମନ୍ଦକେ ନିକ ସଙ୍କ୍ର ବୁଜିଲା ପାରା କଇଲା, “ଲାଜାର

ମରିଗାଲାଆଚେ । ୧୫ ଆରି ମୁଲ ତେଇ ନ ରଇଲି, ସେଟାରପାଇ ତମର
 ସଞ୍ଚ ସାରଦା କଳିନି, ଜେହୁରିକି ତମେ ବିସ୍ବାସ କରସା । ମାତର ଆସା,
 ଏବେ ଆମେ ତାକେ ଜାଇ ଦେବୁ ।” ୧୬ ତେଇ ତମା ନାହିଁର ଜାକେ କି ବିଦୁମ୍
 ବଲି କଇବାଇ, ସେ ତାର ସଞ୍ଚର ସିସ୍ମାନଙ୍କେ କଇଲା, “ଜୁ ଆମେ ମିସା
 ଶୁଭୁର ସଞ୍ଚ ଜାଇ ତାରସଞ୍ଚ ମରୁ ।” ୧୭ ଜିସୁ ଦେହନିଆର କେଟିକରି ପୁନଳା
 ଜେ ଲାଜାରକେ ସମାଦି ଦେଇ ତାର୍ଦିନ ଅଇରଇଲା । ୧୮ ଜିରୁପାଲାମ୍ ଅନି
 ଦେହନିଆ ତିନ୍ କିଲମିଟର ତେଇଅନି ଉନାର ବାହ୍ । ୧୯ ଆରି ଜିଉଦିମନର
 ତେଇଅନି କେତେକ କେତେକ ଲକ୍ଷମନ୍ ମାରତା ଆରି ମରିଯୁମ୍ ଲଗେ ତାର
 ମରିଜାଇରଇବା ବାଇରୁ ବିସାଇ ସାଂତାଇବାକେ ଆସିରଇଲାଇ । ୨୦ ଜିସୁ
 ଆଇଲାନି ବଲି ପୁନଳା ଦାଖରେ ମାରତା ତାକେ ବେଢ଼ାଇବାର ଗାଲା ।
 ମାତର ମରିଯୁମ୍ ଗରେସେ ବସିରଇଲା । ୨୧ ମାରତା ଜିସୁକେ କଇଲା,
 “ମାପ୍ରବୁ ତମେ ଜଦି ଇତି ରଇତାସ ବଇଲେ, ମର ବାଇ ନ ମରତା । ୨୨
 ମାତର, ମୁଲ ଜାନି ଆଚି । ଏବେ ମିସା ତମେ ପରମୋସରକେ ଜାଇଟା
 ମାଞ୍ଛଲେ, ସେଟା ଦେଇସି ।” ୨୩ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତର ବାଇ ଆରି
 ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଚ୍ଚସି ।” ୨୪ ମାରତା ଜିସୁକେ କଇଲା, “ସେ ସାରାସାରି ଦିନେ
 ଆରିତରେକ ଉଚ୍ଚବା ବେଲାଇ ଉଚ୍ଚସି, ଏଟା ମୁଲ ଜାନି ।” ୨୫ ଜିସୁ ତାକେ
 କଇଲା, “ମୁଲ ଜିବନ୍ ଆରି ମରିକରି ଆରିତରେକ ଉଚ୍ଚବା ଲକ୍ । ଜେ
 ମକେ ବିସ୍ବାସ କରସି, ସେ ମଲେ ମିସା, ବଂଚସି । ୨୬ ଆରି ଜେ ଜଦି
 ବାହ୍ ରଇକରି ବିସ୍ବାସ କରସି, ସେ କେବେ ମିସା ନ ମରେ । ଏ କାତା
 ବିସ୍ବାସ କଲାସନି କି?” (aion g165) ୨୭ ମାରତା ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଉଁ
 ମାପ୍ରବୁ, ମୁଲ ବିସ୍ବାସ କଳିନି । ତମେ ସେ ପରମୋସରର ପ । ଜନ୍ ମସିଥ
 ଏ ଜଗତେ ଆଇବାର ରଇଲା, ତମେ ସେ ଆକା ।” ୨୮ ଏ ସବୁ କାତା
 କଇପାରିଲାପରେ ମାରତା ଜାଇକରି ନିଜର ବଇନିକେ କେ ନ ସୁନଳାପାରା
 ତାକି କଇଲା, “ଆଉ ଶୁଭୁ ଆସିଆଚେ ଆରି ତକେ ଡାକ୍ଲାନି ।” ୨୯ ମରିଯୁମ୍
 ଏ କାତା ସୁନିକରି ଦାନ୍ତା ପାନ୍ତା ଅଇ ଜିସୁକେ ବେଟ ଅଇବାର ଗାଲା ।
 ୩୦ ଜିସୁ ସେତ୍କିବେଲା ଗାହିଁ ବିତରେ ଆସି ନ ରଇଲା, ମାତର ମାରତା
 ତାକେ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ବେଟ ଅଇରଇଲା, ତେଇସେ ରଇଲା । ୩୧ ମରିଯୁମ୍
 ଉଚ୍ଚିକରି ଦାନ୍ତା ପାନ୍ତା ଅଇ ବାଇରେ ସାଂତାଇବାକେ ଆସିରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍
 ଦେବକିଲାଇ, ସେମନ୍ ମିସା ତାର ପଚେ ପଚେ ଗାଲାଇ । ସେମନ୍ ବାବଲାଇ,

ସେ କବର ଲଗେ କାନ୍ତିବାର ଗାଲାନି । ୩୭ ତେଣ ଜିସୁ ଜନ୍ମ ଜାଗାଇରଇଲା,
 ମରିଯୁମ୍ ସେ ଜାଗାଇ କେବ୍ଳଲା ଆରି ଜିସୁକେ ଦେକିକରି ତାର ପାଦେ
 ଡାଣ୍ଡାସନ ପଡ଼ି କଇଲା, “ମାପରୁ ତମେ ଜଦି ଇତି ରଙ୍ଗତାସଥାଲେ ମର
 ବାଇ ନ ମରତା ।” ୩୮ ମରିଯୁମ୍ ତାକେ ଆରି ତାର ସଞ୍ଚେ ରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷମନ୍
 କାନ୍ତିରେଇବାଟା ଦେକି ଜିସୁ ଆତମାଇ ବେସି ମନ୍ଦୁକୁ ଅଇଗାଲା । ୩୯ ସେ
 ପାଚାରିଲା, “ତାକେ କନ୍ତି କବର ଦେଇଆଗାସ୍?” ସେମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ,
 “ମାପରୁ ଆସିଦେକା ।” ୪୦ ଜିସୁ କାନ୍ତିଲା । ୪୧ ତେଣ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍
 କଇଲାଇ, “ଦେକା, ସେ ଲାଜାରକେ କେନ୍ତି ଆଲାଦ୍ କରିତେଇଲା ।”
 ୪୨ ମାତର ସେମନର ବିଦ୍ରରେଅନି କେତେକ ଲକ୍ଷ କଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ଷ
 ଜନ୍ମ କାଣାକେ ଅଁକି ଡିପାଇରଇଲା, ସେ ମନ୍ଦକଲେ କାଇ ଏ ଲାଜାରର
 ମରନ ମିଥା ତେବାଇ ନାପାରତା କି?” ୪୩ ତେଣ ଆରିତରେକ ଜିସୁ ମନ୍
 ବିଦ୍ରରେ କିଲ୍‌ବିଲ୍ ଅଇ ସମାଦି ଲଗେ ଗାଲା । ସମାଦିଗାନେ ଗଟେକ ପାଆର
 ଆରି ପାଆର ମୁଆଟେ ଗଟେକ ବଢ଼ ପାକ୍ନା ଡାବିଆଇରଇଲା । ୪୪ ଜିସୁ
 ତିଆରିଲା, “ଏ ପାକ୍ନା ଗୁଚାଇଦିଆସ ।” ମରିଜାର ଲାଜାରର ବଇନି ମାରତା
 କଇଲା, “ମାପରୁ ସେଗା କୁଇକରି ଗନ୍ତି ଗାଲାବେ, କାଇକେବଇଲେ, ତାକେ
 କବରଦେଇ ଚାରିଦିନ ଅଇଗାଲା ।” ୪୫ ଜିସୁ ମାରତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ
 ଜଦି ବିସ୍ବାସ କରସୁ ବଇଲେ ପରମୋସରର ମଇମା ଦେକ୍ଷୁ ବଲି ମୁଇ
 ତକେ କଇ ନ ରଇଲି କି?” ୪୬ ତେଣ ସେମନ୍ ପାକ୍ନା ଗୁଚାଇଲାଇ । ଜିସୁ
 ସରଗବାଟେ ମୁ କରି କଇଲା, “ବାବା ତମେ ମର ପାରତନା ସୁନଲାସ ବଲି
 ମୁଇ ତମ୍ବେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲିନି । ୪୭ ତମେ ଜେତେବେଳେ ମିଥା ମର
 ପାରତନା ସୁନଥା, ଏଟା ମୁଇ ଜାନି, ମାତର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ଚାରିବେତ୍ତି
 ତିଆଅଇ ଆଚର୍, ସେମନ୍ ଜେନ୍ତିକି ତମେଆକା ମକେ ପାଠେଆଗାସ ବଲି
 ବିସ୍ବାସ କରିବାଇ, ଏଟାର ପାଇ ମୁଇ ଏନ୍ତିବଲି କଇଲି ।” ୪୮ ଏନ୍ତି କଇ
 ସାରାଇ ଜିସୁ ଆକମାରି ତାକିଲା, “ଲାଜାର ତୁଇ ବାରଇ ଆଉ ।” ୪୯
 ତାକିଲା ଦାପରେ ମଳା ଲାଜାର ବାରଇ ଆଇଲା । ତାର ଆତେ ଗତେ ମତା
 ଲୁଗା ବାନ୍ଧାଆଇରଇଲା । ମୁଖ ମିଥା ଗରଣ୍ଟା ଗୁଡ଼ିଆଇ ଅଇରଇଲା । ଜିସୁ
 ସେମନକେ କଇଲା “ତାକେ ବାନ୍ଧିଲାଟା କୁସଲାଇ କରି, ଜିବାକେ ଦିଆସ
 ।” ୫୦ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରରେଅନି, ବେସି ଲକ୍ଷ ମରିଯୁମର ଲଗେ
 ଆସିରଇଲାଇ, ଆରି ଜିସୁର ଏ କାମ ଦେକି, ତାକେ ବିସ୍ବାସ କଲାଇ । ୫୧

ଆରି ସେମନର ବିଦରେଅନି କେତେଲକ୍ଷ ପାରୁସିମନର ଲଙ୍ଗୋ ଜାଇକରି
 ଜିସୁ କରି ରଇବା କାମ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଜାନାଇଲାଇ । ୪୭ ପଚେ ମୁକିଅ
 ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍ ଗଟେକ୍ ବହୁ ପୁରୀ ତାକାଇ କଇଲାଇ,
 “ଆମେ କାଇଟା କରୁ? ଦେକା ଏ ଲକ୍ଷ ତା କେତେକ୍ କେତେକ୍ କାବାଅଇଜିବା
 କାମମନ୍ କଲାନି । ୪୮ ଆମେ ଜଦି ଆକେ ଏହୁରି ତାତିଦେଉଁ ବରଲେ
 ସବୁଲକ୍ ତାର୍ଟାନେ ବିସ୍ବାସ୍ କରିବାଇ ଆରି ରମିୟ ଅଦିକାରି ଆସିକରି
 ଆମର ଏ ମନ୍ତ୍ର ଆରି ଆମର ବିସ୍ବାସ୍ କରିବା ଦରମ ସବୁ କୁରୁପନାସ୍
 କରିପାକାଇସି ।” ୪୯ ମାତ୍ର ସେମନର ବିଦରେଅନି ଗଟେକ୍ କଯ୍ୟାପା
 ନାଉଁର, ସେ ବରସର ପାଇ ବାତିରଇବା ବହୁ ପୁଜାରି, କଇଲା “ତମେ
 କେତେ ବକୁଆ ଲକ୍ଷମନ୍! ୫୦ ତମେ କାଇ ବୁଝି ନାପାରିଲାସନି? ଗୁଲାଇ
 ଜାତି ନାସ ଅଇବା ବାଦୁଲେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମରିବାଟା ନିଜ ।” ୫୧ କଯ୍ୟାପା
 ସତଇସେ ତାର ନିଜର୍ଟାନେ ଅନି ଏହି କର ନ ରଇଲା, ମାତ୍ର ସେ ବରସର
 ବହୁ ପୁଜାରି ଅଇରଇଲାର ଲାଗି ପଚର ଗର୍ବନା ସବୁ ବବିଷ୍ଟକାତା ତାର
 ମୁଁ ଅନି ବାରଇରଇଲା । ସେ ଜାନିଦେଇ ରଇଲା କେ, ୫୨ ଚିନ୍ ଚତର
 ଅଇଜାଇରଇବା ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଚୁଲିଆଇ, ଗଟେକ୍ କୁରୁମ୍
 କରାଇବାକେ ଜିସୁ ମରିବାକେ ଗାଲାନି । ୫୩ ତେବେର ସେ ଦିନେଅନି
 ଜିଉଦିନେତାମନ୍ ଜିସୁକେ ମରାଇବାକେ ପାଁତିନା କଲାଇ । ୫୪ ତେବେ ଜିସୁ
 ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେ ସବୁଲକ୍ ଜାନିଲା ପାର ବୁଲାଗାଲା ନ କରିତେ
 ରଇଲା । ସେ ଜାଗାଇଅନି ବାରଇଜାଇକରି, ମରୁବାଲି ବୁଝି ରଇବା କିନରା
 ଜାଗାଇ ରଇଲା ଏପରଇମ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଗତେ ଜାଇ ସିସମନର ସଞ୍ଚୁ
 ତେଇ ରଇଲା । ୫୫ ଜିଉଦିମନର ନିସ୍ତାର ପରବ କେଟିଆଇଲା । ସେ
 ପରବ ଅଇବା ଆଗତୁ ନିଜେ ନିଜେ ସୁକଳ ଅଇବାକେ ଗୁଲାଇ ରାଇଜର୍
 ଲକ୍ଷମନ ନିସ୍ତାର ପରବ ଆଗତୁ ଜିରୁସାଲାମ୍ ଜିବାକେ ବାଢ଼ାରିଲାଇ ।
 ୫୬ ସେମନ ଜିସୁକେ କଜିଲାଇ ଆରି ମନ୍ତ୍ରର ତିଆଅଇଲାବେଳେ ତାକର୍
 ତାକର ବିଦରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ, “ସେ ପରବଟାନେ ନ ଆସେବଲି
 କାଇ ତମେ ବାଦିଲାସନି କି?” ୫୭ ମୁକିଅ ପୁଜାରି ଆରି ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍
 ଜିସୁକେ ଦାରିବାକେ ସେ କମ୍ପି ଆଚେ ଜାନିରଇବାଇ ବଲି, ସେଠା ଆଦେସ୍
 ଦେଇରଇଲାଇ ।

୧୨ ଏହକି ବିଦରେ ଜିସୁ ନିସ୍ତାର ପରି ଅଇବାକେ ଚ ଦିନର ଆଗରୁ
 ବେଢନିଆ ଗାଲା । ତେଇ ଲାଜାରର ଗର୍ । ଜିସୁ ଏ ଲାଜାରକେସେ
 ମଲାଟାନେଅନି ଉଠାଇରଇଲା । ୨ ସେ ରାତି ତେଇ ଜିସୁରପାଇ ଗଟେକୁ
 ବଜି ଚିକ୍ କଲାଇ । ଆରି ମାରୁତା ସେମନ୍ତକେ କୁଆପୁଠା କରାଇତେରଇଲା
 । ଲାଜାର ଜିସୁର ପଡ଼ୁ ବଜିତେଇ ବସି ରଇଲା । ୩ ସେହକିବେଳେ
 ମରିଯୁମ୍ ଜଟାମାଉଁସ୍ ନାଉଁର ବେସି ଦାମେ ତିଆର ଅଇଲା ଅଦ୍ ଲିଟର
 ବାସନା ଚିକନ୍ ଆନି ଜିସୁର ପାଦେ ରକର ନିଜର ଚେଣ୍ଟିପଡ଼ୁ ପୁତିଦେଲା ।
 ଆରି ସେ ଚିକନ୍ର ସୁନ୍ଦର ବାସନା ଶୁଲାଇ ଗର୍ ଗମ୍କିଗାଲା । ୪ ଜିସୁର
 ସିଥମନର ବିଦରେ ଅନି ଇସ୍କାରିୟତ୍ ଜିଉଦା ନାଉଁର ସିସି, ଜେ କି ଜିସୁକେ
 ସବୁମନେକ ସର୍ପିଦେବାକେ ଜାଇତେ ରଇଲା, ସେ କଇଲା, ୫ “ଏ ବାସନା
 ଚିକନ୍ ଚିନ୍ ସଥ ରୂପା ଟାଙ୍ଗାକେ ବିକିକରି ସେ ତାରୁ ଗରିବ ଲକ୍ଷମନକେ
 ଦେଲେ ନଇତା କି?” ୬ ଇସ୍କାରିୟତ୍ ଜିଉଦା ଗରିବ ଲକ୍ଷମନରପାଇ ଚିନ୍ତା
 କରିତେରଇଲାଜେ ଏହି କଇଲା ବଲି ନାଇ, ମାତର ସେ ଗଟେକୁ ଚର୍ ।
 ତାର ଦାଇତେ ରଇଲା ଟାଙ୍ଗାମୁନା ଟାନେଅନି ସେ ନିଜର ପାଇ କେତେକୁ
 କେତେକୁ ଲୁଚାଇ ନେଇତେରଇଲା । ୭ ମାତର ଜିସୁ କଇଲା, “ତାକେ
 କାଇଟା ବଲି କୁଆ ନାଇ, ତାରଟାନେ ଜେତକି ଆଚେ, ସେଟା ଜେନ୍ତିକି ମର୍
 ସମାଦି ଦିନରପାଇ ସତ୍ତ୍ଵିଲାଇବାରେ । ୮ ଗରିବ ଲକ୍ଷମନ ତା ସବୁବେଳେ ତମର୍
 ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲାଇନି, ମାତର ମୁଲ ସବୁବେଳେ ନ ରଇ ।” ୯ ଏହକିବିଦରେ
 ଜିସୁ ବେଢନିଆଇ ଆଚେ ବଲି ଜାନିକରି ବେସି ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ ଆଇଲାଇ
 । ଅବକା ଜିସୁକେ ସେ ଦେକ୍ବାକେ ନାଇ, ମାତର ଜନ୍ ଲାଜାରକେ ଜିସୁ
 ମଲାଟାନେଅନି ଉଠାଇରଇଲା ତାକେ ମିସା ଦେକ୍ବାର ଆସିରଇଲାଇ ।
 ୧୦ ମାତର ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଲାଜାରକେ ମିସା ମରାଇବାକେ ଜଜନା
 କଲାଇ । ୧୧ କାଇକେବଇଲେ ତାରଲାଗି ବଲି କେତେକୁ କେତେକୁ ଜିଉଦି
 ଲକ୍ଷମନ ନେତାମନ୍ତକେ ତାତି ଜିସୁକେ ବିସ୍ବାସ କରିତେରଇଲାଇ । ୧୨
 ତାର ଆରକର ଦିନେ ରକିଆପାଇବା ପରବେ ଆସିରଇବା ବେସି ଲକ୍ଷମନ
 ଜିସୁ ଜିରୁପାଲାମ୍ ଆଇଲାନି ବଲି ପୁନଲାଇ । ୧୩ ସେଟାର ପାଇ ସେମନ୍
 କଜରିତାଲ ଦାରି ଜିସୁକେ ବେରଅଇବାର ଗାଲାଇ, ଆରି ଆଉଲିଆଇକରି
 କଇଲାଇ, “ଅସାନା, ଜେ ମାପ୍ରୁର ନାଉଁଦାରି ଆଇଲାନି ତାର ମତ୍ତୁଳ ଅ,
 ପରମେସର ତାକେ ଆସିବାଦ୍ କର । ସେ ଇସ୍କାରାଏଲର ରାଜା ତାକ୍ଷପୁଟା

ପାଥ ।” ୧୫ ଆରି ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ଗଦ ପିଲାର ଉପରେ ବସି ଆଇତେ ରଇଲା । ଜେନ୍ତ୍ରିକି ସାସ୍ତରେ ଲେକାଅଇଲା ଏ ବବିଷ୍ଟ କାତା ସିଦ୍ ଅଇଲା । ୧୬ “ଏ ପିୟନ୍ ନଥରର ଲକ୍ଷମନ୍, ତମେ ତରାନାଇ ଦେକା ତମର ରାଜା ଗଟେକ୍ ଗଦ ପିଲାର ଉପରେ ବସି ଆଇଲାନି ।” ୧୭ ପରତୁମ୍ ପରତୁମ୍ ଜିସୁର ସିଂହମନ୍ ଏ ବିସର୍ଗ ବୁଜି ନ ରଇଲାଇ । ମାତ୍ର ଜିସୁ ଜେତେବେଳା ମଲାଟାନେଅନି ଉଠିଲା ପଚେ ଏ ସବୁଜାକ ଲେକା ଏତାଇଲାଇଜେ, ସାସ୍ତରେ ତାର ବିସର୍ଗସେ ଲେକା ଅଇରଇଲା । ଆରି ସେମନ୍ ତାର ପାଇ ସବୁ କାମ୍ କରିରଇଲାଇ । ୧୯ ଜିସୁ ଲାଜାରକେ ମଲାଟାନେଅନି ଉଚାଇକରି ସମାଦିଅନି ବାରଇବାକେ କଇଲାବେଳେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ସେ ଗଢନା ବିସର୍ଗର ସାକି ଦେବାର ଦାରିଲାଇ । ୨୦ ସେଟାରପାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ବେଚ୍ଛାଇବାକେ ଜାଇରଇଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଆକା ଏ କାବା ଅଇବା କାମମନ୍ କଲାନି ବଲି ସେମନ୍ ସୁନିରଇଲାଇ । ୨୧ ତେଇ ପାରୁସିମନ୍ ତାକର ତାକର ବିଦରେ କୁଆବଳା ଅଇଲାଇ, “ଦେକ୍ଖାସ୍ତନି କାଇକି, ଆମେ ଦେସ୍ତା କଲାଟା ଗଟେକ୍ ମିସା ଅଏନାଇ, ଦେକାନି ଗୁଲାଇ ଦୁନିଆଜାକ ତାର ପଚେ ଗାଲାନି ।” ୨୦ ନିସ୍ତାର ପରବ କରିବାକେ ଆସିରଇବା ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେ ଗରିକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ମିସା କେତେଲକ୍ ରଇଲାଇ । ୨୧ ସେମନ୍ ପିଲିପର ଲଗେ ଆସି ତାକେ କଇଲାଇ, “ଏ ଆଗିଆଁ ଆମେ ଜିସୁକେ ଦେବିବାକେ ମନ୍ କଲୁନି ।” ପିଲିପ ବେଦ୍ଧାଇଦାର ଲକ୍ ରଇଲା । ୨୨ ପିଲିପ ଜାଇ ଆନ୍ତୁରିୟକେ ଏ କବର ଜାନାଇଲାକେ ସେମନ୍ ଜାଇ ଜିସୁକେ କଇଲାଇ । ୨୩ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ପରମୋସରତେଇ ଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମୁଇ ତାକପୁଟା ପାଇବା ବେଳା ଆସି କେଟି ଆଚେ । ୨୪ ମୁଇ ତମକେ ସତ୍କାତା କଇଲିନି ଜଦି ଗଅମ୍ ମୁଣ୍ଡ ବୁଁ ଅଦ୍ଵିତୀ ନ ମରିବା ଜାକ ସେନ୍ତିସେ ରଙ୍ଗସି । ସେଟା ମାଲେ ସେ ଦେସି ମୁଣ୍ଡ ଦାରସି । ୨୫ ଜେ ନିଜର ଜିବନ୍କେ ବେସି ଆଲାଦ୍ କରସି, ସେ ସେଟା ଆରାଇସି । ଜେ ନିଜର ଜିବନ୍ ଗିନ୍ କରତେରଙ୍ଗସି, କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ଜାକ ତାର ଜିବନ୍ ରକିଆ କରସି । (aiōnios g166) ୨୬ ଜନ୍ ଲକ୍ ମର ସେବା କରିବାକେ ମନ୍ କଲାନି, ସେ ମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଆସ । ମୁଇ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ରଇବି, ମର ସେବା କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନମିସା ସେ ଜାଗାଇ ରଇବାଇ । ଆରି ସେ ମର ଆରି ମର ବାବା ପରମୋସରର ସନମାନ ପାଇସି ।” ୨୭ ଏବେ ମର ଜିବନ୍ ବେସି ବାଯୁବିକଳ୍

ଅଇଗାଲାନି । କାଇଟା କଇବି? ଏ ବାବା ମକେ ଏ ଦୁକର ବେଳାଇଥାନି
ରକିଆ କର ବଲି ଗୁଆରି କରବି କି? ନାହିଁ ସେହି ନ କଇ । ଦୁକ କସ୍ତ
ମୁରେବାକେ ସେ ମୁହ ଆଇଲିଆଠି । ୨୮ ଏ ବାବା ତର ନାହିଁ ତାକ୍ଷୁଟା
କର । ସେ ବେଳା ସରଗେଥାନି ଏ କାତା କଇବା ସବଦ୍ ଆଇଲା, “ମର
ନାହିଁ ତାକ୍ଷୁଟା କଲିଆଠି, ଆରି ତରେକ ତାକ୍ଷୁଟା କରବି ।” ୨୯ ତେଇ
ଟିଆଆଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ସବଦ୍ ସୁନି କରି “ଏଟା ବାଦଲ ଗୁଡ଼ଗୁଡ଼ିଲା”
ବଲି କଇଲାଇ । ମାତର ଅଦେକ ଲକ୍ଷମନ୍, “ସରଗେଥାନି ଗଟେକ ଦୁଇ
ତାର ସଞ୍ଚ କାତା ଅଇଲାନି” ବଲି କଇଲାଇ । ୩୦ ଜିସୁ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ
କଇଲା, “ଏ ସବଦ୍ ମର ପାଇ ଅଧିନାଇ, ମାତର ତମର ପାଇସେ ଅଇଲା ।
୩୧ ଏବେ ଏ ଦୁନିଆର ବିଚାର କରିବା ଦିନ କେଟିଲା ଆଚେ, ଏ ଦୁନିଆର
ସାଧନ କରୁକେ ମୁହ ବାଇରେ ପିଣ୍ଡିଦେବି । ୩୨ ଆରି ମକେ କୁରୁସେ
ଟେକ୍ଟଲେ, ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମରବାଟେ ଜିକ୍କିବି” ବଲି କଇଲା । ୩୩ ସେ
କେନ୍ତିଆଇ ମରବାକେ ଗାଲାନି, ସେଟା ଜାନାଇବାକେ ଏହି କଇରଇଲା
। ୩୪ ସେବେଳା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ମସିଥ ସବୁ ଦିନର
ପାଇ ବାହି ରଇସି ବଲି ଆମର ସାଧତରେ ଲେକା ଆଚେ । ତୁଲ କେନ୍ତି
ପରମେସରର ପିଲାକେ କୁରୁସେ ଟେକ୍ଟବାଇ ବଲି କଇଲୁସନି? ଏହିବଇଲେ
ପରମେସରର ଟାନେଥାନି ଆଇଲା ନରପିଲା କେ ତେବେ?” (ajton g165)

୩୫ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏବେ ତମର ମୁଆଟେ ଜନ୍ମ ଉଜଳ୍କ, ଉଜଳ୍କ
ଦେଲାନି, ସେଟା ଚନେକରୁପାଇସେ ରଇସି । ଜନ୍ମ ଜାଗାଇ ଜିବାର ଆଚେ,
ଉଜଳ୍କ ରଇତେ ଆକା ଇଣ୍ଟା । ସେନ୍ଦ୍ରାରଥାଲେ ତମକେ ଆନ୍ତାର ନ ଡାବେ ।
ଆନ୍ତାରେ ରଇବା ଲକ୍ଷ କେନେ ଗାଲାନି ସେଟା ନାଜାନେ । ୩୬ ସେଟାର ପାଇ
ତମର ଲଗେ ଉଜଳ୍କ ରଇତେସେ ଉଜଳ୍କ ପାରା ରଇବା ମରକାତା ବିସ୍ବାସ
କରା । ତେବେ ତମେ ଉଜଳ୍କ ଲକ୍ଷ ଅଇସା” ବଲିକରି କଇଲା । ଜିସୁ ଏ
କାତା କଇକରି ଉଟିଗାଲା ଆରି ସେମନ୍କେ ନ ଦେକାଇଅଇକରି ରଇଲା ।
୩୭ ଜିସୁ ସେମନର ଦେକତେ କେତେକ କେତେକ କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ
କରିରଇଲେ ମିସା, ସେମନ୍ ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରଦିନାଇ । ୩୮ ଜେନ୍ଦ୍ରାରି
ଜିସାୟ ବଦିସତବକତା କଇଲା କାତା ସତ ଅଇଲା । ସେ ଏହି କଇରଇଲା,
“ଏ ମାପରୁ ଆମେ କଇଲା କାତା ପୁନିକରି କେ ବିସ୍ବାସ କଲାଆଚେ?
ଆରି ମାପରୁ କାରିଲଗେ ତାର ରକିଆ କରିବା ବପୁ ଦେକାଇଲା?” ୩୯

ସେଠାରପାଇ ସେମନ୍ ବିସ୍ତାର ନ କରଦେଇଲାଇ । ତେବେ ଜିପାୟ
 ଆରିତରେକ କଇଲାଆଚେ, ୪୦ ପରମେସର ଜେନ୍ତିକି ତାକର ଦେକବା ଥାଁକି
 କାଣ୍ଠା କରିଦେଇଥାଚେ ଆରି ସେମନର ବୁଝବା ବୟସ ନସାଇଦେଇଥାଚେ
 ସେଠାରପାଇ ସେମନ୍ ଦେକି ନାପାରିଲାଇନି କି ମୁଲକେ ବୁଝି ନାପାରିଲାଇନି
 । ସେମନ୍ ନିକ ଅଇବାକେ ମରିଟାନେ ବାଉଡ଼ି ଆସଦିନାଇ । ଏଠା ପରମେସର
 କଇଲାନି । ଆମେ ସେମନ୍କେ ନିକ ନ କରୁ । ୪୧ ଜିପାୟ ବବିସତ୍ତବକ୍ରତା
 ପୁରବେ ଜିମ୍ବ ମାପରୁର ଏ ସବୁ ମଇମା ଜାନିରଇଲାଜେ ଏହି ବଲି କଇରଇଲା
 । ୪୨ ଏଲେ ମିଥା ଜିଉଦି ନେତାମନର ବିଦରେଅନି କେତେ ଲକ୍ଷ ତାକେ
 ବିସ୍ତାର କଲାଇ । ମାତର ସେମନ୍ ପାରୁସି ମନରିଲାଗି ପାରୁତନା ଗରେ ଅନି
 ବାରୁକରାଇଦେବାଇ ବଲି ଡରିକରି କାତାବାରତା ନ ଅଇତେ ରଇଲାଇ । ୪୩
 ସେମନ୍ ପରମେସରକେ ମାନାଇବା ଟାନେଅନି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମାନାଇବାଟା
 ଅଦିକ୍ ନିକ ବଲି ବାରୁତେରଇଲାଇ । ୪୪ ଜିମ୍ବ ଆଉଲିଆଇ କଇଲା, “ଜନ୍
 ଲକ୍ଷ ମକେ ବିସ୍ତାର କରସି, ସେ ମକେସେ ବିସ୍ତାର କରେନାଇ, ମକେ
 ଜେ ପାଟାଇଲା ଆଚେ, ତାକେ ମିଥା ବିସ୍ତାର କଲାନି ।” ୪୫ ଜେ ମକେ
 ଦେକି ଆଚେ, ସେ ମକେ ପାଟାଉକେ ମିଥା ଦେକି ଆଚେ । ୪୬ ମୁଲ ଜଗତର
 ଉଜଳ ଅଇ ଆଉଲିଆଚି । ଜେ ମକେ ବିସ୍ତାର କରସି, ସେ ଆରି ଆନ୍ତାରେ
 ନ ରେ । ୪୭ ଜେ ମର ବାକିଆ ସୁନି ନ ମାନେ, ମୁଲ ତାର ବିଚାର ନ କରି ।
 କାଇକେବଇଲେ ମୁଲ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବିଚାର କରିବାର ଆସିନାଇ,
 ମାତର ସେମନ୍କେ ରକିଆ କରିବାର ଆସିଆଚି । ୪୮ ଜେ ମକେ ନିତି କରି
 ମର ବାକିଆ ନ ମାନେ, ମର ଟଣ୍ଟୁର ବାକିଆ ତାର ବିଚାର କାରିଆ ଅଇପି ।
 ସାରାପାରି ଦିନେ ସେ ବାକିଆସେ ତାକେ ବିଚାର କରସି । ୪୯ ମୁଲ ନିଜର
 ମନେ ଅନି କାଇଟା ମିଥା କରେନାଇ, ଏ କାତା ସତ୍ତା । ମାତର ମୁଲ କଇବାଟା
 ମକେ ପାଟାଇରଇବା ବାବା ଆଦେସ ଦେଇଆଚେ । ୫୦ ଆରି ମୁଲ ଜାନିଆଚି,
 ତାର ଆଦେସ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ଦେଇପି । ମର ବାବା ମକେ ଜନ୍ କାତା
 କଇବାକେ ଆଦେସ ଦେଇଆଚେ, ସେଠାସେ ମୁଲ କଇଲିନି । (aiōnios g166)

୧୩ ନିସ୍ତାର ପରବର୍ତ୍ତ ଆଗତୁର ଦିନ୍ ଅଇରଇଲା । ଜିମ୍ବ ଏ ଜଗତ୍
 ତାତି ବାବା ପରମେସରର ଲିଙ୍ଗେ ଜିବାକେ ତାର ବେଳା କେଢ଼ିଲାବେ ବଲି
 ଜାନିରଇଲା । ଦୁନିଆଇ ରଇବା ତାର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସାରାପାରି ଜାକ
 ବେପି ଆଲାଦ୍ କରଦେଇଲା । ୨ ସେବିନର ରାତି ଜିମ୍ବ ଆରି ତାର ସିସମନ୍

କାଇବାକେ ବସିରଇଲାଇ । ଜିସୁକେ ବିସ୍ତବାସେ ବିସ୍ତ ଦେଲାପାରା କରାଇବା
 ଚିନ୍ତା, ସଇତାନ୍ ସିମନ୍ ଇସ୍କାରିୟୁତର ପିଲା ଜିଉଦାର ମନେ ପୁରିକରି
 ଦେଲା । ୩ ବାବା ପରମେସର, ତାକେ ସବୁ ବିସରଗ ଅଦିକାର ଦେଇ
 ଆଚେ, ସେ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆସିଆଚେ ଆରି ତାର ଲଗେସେ
 ଜାଇସି, ବଲି ଜିସୁ ସବୁ ବିସର ଜାନିରଇଲା । ୪ ତେବ୍ରପାଇ ସେ କାଇବା
 ଜାଗାଇଅନି ଉଚିକରି ଅଛି ରଇବା ବସ୍ତର ବେଟି ସଞ୍ଚାର, ଆଁଟାଇ ଗଟେକ୍
 ଭୁଆଳ ବାନ୍ଧିଆଇଲା । ୫ ତାର ପଚେ ସେ ଗଟେକ୍ ମୁତାଇ ପାନିନେଲା
 ଆରି ନିଜର ସିସମନର ପାଦ ଦଇକରି ବାନ୍ଧିଆଇଲା ଭୁଆଳ ବେଟି ପୁଚି
 ଦେବାର ଦାରିଲା । ୬ ଜେତେବେଳେ ଜିସୁ ସିମନ୍ ପିତରର ଲଗେ ଆଇଲା,
 ପିତର ତାକେ କଇଲା, “ମାପରୁ ତମେ ମର ପାଦ ଦଇପା କି?” ୭ ଜିସୁ
 ତାକେ କଇଲା, “ମୁଇ ଏବେ ଜାଇଟା କଲିନି, ସେଟା ତମେ ବୁଝି ନାପାରାସ୍,
 ମାତର ପଚେ ବୁଝିପା ।” ୮ ପିତର ତାକେ ମନାକରି କଇଲା, “ନିତ୍ଯ ତମେ
 ମର ପାଦ ଦୁଆନାଇ ।” ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଇ ଜଦି ତର ପାଦ ନ
 ଦଇଲେ, କେବେ ମିଥା ମର ସିସ ଅଇ ନାପାରୁସ୍ ।” (aiōn g165) ୯ ସିମନ୍
 ପିତର ତାକେ କଇଲା, “ମାପରୁ ସେନ୍ତାରଥାଲେ କାଇକେ ମର ପାଦସେ ଦଇ
 ଦେଇସୁ? ମର ମୁଣ୍ଡ ଆରି ଆର ମିଥା ଦଇଦିଆସ୍ ।” ୧୦ ଜିସୁ ପିତରକେ
 କଇଲା, “ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗାଦଇ ସାରିଆରତ୍, ସେମନ୍ ପୁରାପୁରୁନ୍ ସୁକଳ୍
 । ପାଦ ଦଇବାଟା ତାତି, କାଇଟା ଦଇବାର ଲଢାନାଇ । ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ
 ତାତି, ତମେ ସବୁଲକ୍ ସୁକଳ୍ ଆଗାସ୍ ।” ୧୧ କାଇକେ ବଇଲେ ଜନ୍
 ସିସ ଜିସୁକେ ସତ୍ତରମନେକ ଦାରାଇଦେଇସି ତାକେ ଜିସୁ ଜାନି ରଇଲା ।
 ସେଟାର ପାଇ ସେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ତାତି ସବୁଲକ୍ ସୁକଳ୍ ଆଗାସ୍ ବଲି
 କଇଲା । ୧୨ ଜିସୁ ସିସମନର ପାଦ ଦଇଲା ପଚେ ବେଟିରଇଲା ବସ୍ତର
 ପିନ୍ଧିକରି ବସି ସେମନକେ ପାତାରିଲା, “ଏବେ ମୁଇ ତମର ପାଇ କଲା କାମ୍
 ବୁଝିଲାସନି କି?” ୧୩ ଆରି ସେ କଇଲା, “ତମେ ମକେ ଗୁରୁ ଆରି ମାପରୁ
 ବଲି ତାକଳାସନି, ସେତା ଚିକିତ୍ସା । କାଇକେ ବଇଲେ ଗୁରୁ ଆରି ମାପରୁ
 ମୁଇସେ ।” ୧୪ ମୁଇ ତମର ଗୁରୁ ଆରି ମାପରୁ ଅଇକରି, ତମର ପାଦ
 ଦଇଦେଲି ଆତି ବଇଲେ ତମେ ମିଥା ତମର ତମର ବିତରେ ପାଦ ଦଇବାର
 ଆଚେ । ୧୫ ମୁଇ ଏଟା ତମର ପାଇ ଗଟେକ୍ ଉଦାଅରଣ୍ ପାରା କଲିଆତି,
 ତମେ ମିଥା ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଏନ୍ତି କରା । ୧୬ ମୁଇ ତମକେ ସତ କାତା

କଇଲିନି, ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ନିଜର ସାଉକାର୍ଯ୍ୟ ତେଜଅନି ବହୁ ନଏଁ । ଆରି
 କବର ନେଉଁ କବର ପାଠାଇଲା ଲକର୍ତ୍ତେଜଅନି ବହୁ ନଏଁ । ୧୭ ଜିଦି
 ତମେ ଏ ସବୁ ବିସଇ ଜାନିଆଚାସ୍, ଆରି ସେ ଲପାବେ କରସା ବରଲେ
 ବେସି ସାରଦା ଅଇସା । ୧୮ ମୁଇ ତମର ସବୁ ଲକର ବିସଇ ନେଇକରି
 କଇନାଇ, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବାତି ଆତି, ସେମନ୍ତ କେନ୍ତି ବଲି ଜାନିଆଚି
 । ମାତର ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲା କାତା ସିଦ୍ଧ ଅଇବାକେ ଏହି ଗର୍ବନା
 ଅଇଲାନି । ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲା ଆବେ ଜେ ମର ସଞ୍ଚ କଇଲାନି ସେ
 ମର ବିରଦେ ଉଚ୍ଚସି । ୧୯ ଏବେ ଏ ଗର୍ବନା ଅଇବା ଆଗରୁଷେ ମୁଇ ତମକେ
 ଏ କାତା କଇଲିନି । ଜେତେବେଳା ଏ ଗର୍ବନା ଗର୍ବସି, ତମେ ମୁଇ ମସିଆ
 ବଲି ବିସବାସ କରସା । ୨୦ “ତମକେ ସତ୍ତ କାତା କଇଲିନି, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତ
 ମର କବର ନେବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନାମବାଇ, ସେମନ୍ତ ମକେ ମିଥା ନାମବାଇ,
 ଆରି ମକେ ପାଠାଇଲା ପରମୋସରକେ ମିଥା ନାମବାଇ ।” ୨୧ ଜିସୁ ଏ ସବୁ
 କାତା କଇସାରାଇଲା ପରେ, ଆଦମାଇ ବାୟୁବିକଳ୍ ଅଇ ପୁରୁକାର କରି
 କଇଲା, “ମୁଇ ତମକେ ସତ୍ତ କାତା କଇଲିନି, ତମର ବିଦରେଅନି ଗଟେକ୍
 ଲକ୍ଷ ମକେ ବିସବାସେ ବିସ ଦେଲାପାରା କର୍ବସି ।” ୨୨ ସେ ଏ କାତା,
 କାର ବିସଇ ନେଇକରି କଇଲାନି ବଲି ସିମନ୍ ବୁଜିନାପାରି ନିଜର ନିଜର
 ବିଦରେ ଆର ମୁସ ସେ ତାର ମୁସ ଏ, ଦେକାଦେକି ଅଇବାର ଦାରଲାଇ ।
 ୨୩ ଜିସୁର ସିମନ୍ର ବିଦରେଅନି ଜଅନ୍, ଜାକେକି ଜିସୁ ମୁକିଆ ଇପାବେ
 ଆଲାଦ୍ କରୁଛେ ରଇଲା, ସେ ଜିସୁର ଲଗେ ବସିକରି କାଇତେ ରଇଲା । ୨୪
 ସିମନ୍ ପିତର ଜଅନ୍କେ ସରିଆ କରି କଇଲା, “ସେ କାର ବିସଇ ନେଇକରି
 କଇଲାନି, ତାକେ ପାତାର ।” ୨୫ ସେଟାର ପାଇ ଜଅନ୍ ଜିସୁର ଉପରେ
 ଆଉଜି ଅଇକରି ପାତାରିଲା, “ଏ ମାପରୁ, ସେ ଲକ୍ ସେ ।” ସେବେଳେ ସେ
 ରୁଟି ଜଲେ ଚବାଲି କରି ସିମନ୍ ଇସକାରିୟତର ପିଲା ଜିଉଦାକେ ଦେଲା
 । ୨୬ ଇସକାରିୟତ ଜିଉଦା ରୁଟି ମାଙ୍ଗିଲା ଦାପରେ ସଇତାନ ତାର ମନ
 ବିଦରେ ଜାଇକରି ଚାଲାଇବାର ଦାରଲା । ଜିସୁ ସେ ବେଳାଇ ତାକେ କଇଲା,
 “ତୁଲ ଜାଇଟା କରବାକେ ଗାଲୁସନି ଦେଗି କର ।” ୨୭ ଜିସୁ ଏ କାତା
 ଇସକାରିୟତ ଜିଉଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, ତେଇ କାଇବାକେ ବସି ରଇଲା
 ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିଦରେଅନି କେମିଥା, ବୁଜି ନାପାରିଲାଇ । ୨୮ ଇସକାରିୟତ

ଜିନ୍ଦାର ଲଗେ ତାରୁ ପେଡ଼ି ରଙ୍ଗଳାଜେ କେତେବୀ ସିସମନ୍ ପାଚାରଳାଇ,
“ପରି ପାଇ କାଇକାଇଟା ଦରକାର ଆଚେ, ସେଟାରପାଇ ନଇଲେ ଗରିବ
ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଦାନ୍ଦେବାକେ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲାଆଏ ।” ୩୦ ତାର ପଚେ
ଇସ୍କାରିୟତ ଜିନ୍ଦା ରୁଟି ମାଟ୍ଟି ଦାପୁରେ ବାରଇକରି ଉଠିଗାଲା । ସେ
ବେଳେ ରାତି ଅଇରଇଲା । ୩୧ ଇସ୍କାରିୟତ ଜିନ୍ଦା ବାରଇକରି ଉଠିଗାଲା
ପଚେ ଜିସୁ କଇଲା, “ଏବେ ପରମେସରର ତେଇଅନି ଆଇଲା ନର୍ପିଲା ମୁଇ
ତାରଟାନେଅନି ତାକ୍କୁଟା ପାଇବା ବେଳା ଆସିଆଏ । ଆରି ମର ଲାଗି
ପରମେସର ମିସା ତାକ୍କୁଟା ପାଇସି । ୩୨ ଜଦି ପରମେସର ମରତେଇଅନି
ତାକ୍କୁଟା ଅଇଲେ, ନିଜର ମରମାସଙ୍କୁ ନର୍ପିଲା ମାକେ ମିସା ତାକ୍କୁଟା
କରାଇସି । ଦାପୁରେସେ ମାକେ ସେନ୍ତି କରାଇସି । ୩୩ ଏ ମର ପିଲାମନ୍
ମୁଇ ତମର ସଞ୍ଚୁ ଚନେକରିପାଇ ରଙ୍ଗି । ତାର ପଚେ ତମେ ମାକେ କଇସା,
ଆରି ମୁଇ ଜନ୍ମି ଗାଲିନି ତମେ ତେଇ ଜାଇନାପାରାସ୍ । ଏ ବିସଇ ଜିନ୍ଦି
ନେତାମନ୍କେ ଜେନ୍ତି କଇରିଲି, ସେନ୍ତି ଏବେ ତମକେ ଆରିତରେକ କଇଲିନି
। ୩୪ ମୁଇ ତମକେ ଗଟେକ୍ ନୁଆ ଆଦେସ୍ ଦେଲିନି, ତମେ ତମର ନିଜର
ନିଜର ବିଦ୍ରେ ଆଲାଦ୍ କରା । ମୁଇ ଜେନ୍ତି ତମକେ ଆଲାଦ୍ କଲିଆଚି,
ତମେ ମିସା ନିଜର ନିଜର ବିଦ୍ରେ ଆଲାଦ୍ ରଙ୍ଗଲେ, ତମେ ମର ସିସ୍ ବଲି ସବୁଲକ
ଜାନବାଇ ।” ୩୫ ସିମନ୍ ପିତର ଜିସୁକେ ପାଚାରଳା, “ଏ ମାପ୍ରବୁ ତମେ
କନ୍ତୁ ଗାଲାସନି?” ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଇ ଜନ୍ମି ଗାଲିନି ସେ ଜାଗାଇ ଏବେ ତୁଲ
ଆସି ନାପାରୁସ ମାତର ପଚେ ଆଇସୁ ।” ୩୬ ପିତର ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ
ମାପ୍ରବୁ ଏବେ କାଇକେ ତମର ପଚେ ପଚେ ଆସିନାପାରି? ମୁଇ ତମରପାଇ
ମରବାକେ ମିସା ରାଜିଆଚି ।” ୩୭ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଲ କାଇକେ
ମରପାଇ ମରସୁ? ମୁଇ ତକେ ସତ କାତା କଇଲିନି କୁକୁଡା ନ ତାକ୍ତେ ତୁଲ
ମାକେ ତିନ ତର ନାଜାନି ବଲି କଇସୁ ।”

୧୪ ଆରି ଜିସୁ କଇଲା, “ତମେ କିଲବିଲ ନ ଉଆ, ପରମେସରବରଣାନେ
ବିସବାସ କରା । ଆରି ମରଟାନେ ମିସା ବିସବାସ କରା । ୭ ମର ବାବାର
ଗରେ ରଇବାକେ ବେସି ବାକ୍ରା ଆଚେ । ଆରି ତେଇ ମୁଇ ତମର ପାଇ
ଜାଗା ଟିକ୍ କରିବାର ଗାଲିନି । ଜଦି ଏଠା ସତ ନଇତା ଆଲେ, ମୁଇ ତମକେ
ଏନ୍ତି ବଲି ନ କଇଛି । ୯ ଆରି ମୁଇ ଜାଇ ତମର ପାଇ ଜାଗା ଟିକ୍ କଲା

ପରେ, ଆରି ତରେକ ବାଦତି ଆସି ତମଙ୍କେ ମର ସଞ୍ଚୁ ତାକିନେବି । ମୁଲ ଜନ
 ଜାଗାଇ ରଇବି, ସେ ଜାଗାଇ ତମେ ମର ସଞ୍ଚୁ ରଇସା । ୪ ମୁଲ ଜନ ଜାଗାଇ
 ଗାଲିନି, ତମେ ସେ ଜାଗାଇ ଜିବା ବାହ୍ ଜାନିଆଗାସ ।” ୫ ତମା ଜିସୁକେ
 କଇଲା, “ଏ ମାୟରୁ ତମେ କନ୍ ଜାଗାଇ ଗାଲୁସ୍ତନି, ସେଠା ଆମେ ନାଜାନ୍ତୁ
 ଆରି ତେଇ ଜିବା ବାହ୍ କେନ୍ତି ଜାନବୁ?” ୬ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଲ ସତ୍ତ୍ଵ,
 ବାହ୍ ଆରି ଜିବନ୍ । ମରବାଟେ ନ ଗାଲେ ବାବା ପରମୋସର୍ ଲଗେ କେ ମିସା
 ଜାଇନାପାରେ ।” ୭ ସେ କଇଲା, “ଜଦି ତମେ ମଙ୍କେ ଜାନିରଇଇତାସ ବଇଲେ,
 ମର ବାବାକେ ମିସା ଜାନିବାସ । ଏବେ ମିସା ତମେ ତାକେ ଜାନିଲାସ୍ତନି ଆରି
 ଦେକ୍ଖିଲାସ୍ତନି ।” ୮ ପିଲିପ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ମାୟରୁ ଆମଙ୍କେ ବାବାକେ
 ଦେକାଇ ଦେ, ସେତ୍କିଷେ ଆମରପାଇ ବେସି ।” ୯ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା,
 “ପିଲିପ୍ ଏହକି ଦିନ ମୁଲ ତମର ସଞ୍ଚୁ ରଇଲି, ତୁଲ ମଙ୍କେ ଚିନି ନାପାରଲୁସ୍
 କି?” ଜେ ମଙ୍କେ ଦେକ୍ଖିଲା ଆଚେ ସେ ମର ବାବା ପରମୋସର୍କେ ଦେକ୍ଖିଲା
 ଆଚେ । କେନ୍ତି ଆମଙ୍କେ ତର ବାବାକେ ଦେକାଇ ଦେ ବଳି କଇଲୁସ୍ତନି? ୧୦
 ତୁଲ ବିସ୍ବାସ କୁରୁସ୍ ନାଇ କି ପିଲିପ୍? ମୁଲ ବାବାର ତେଇ ଆରି ଆରି ବାବା
 ମରଟାନେ ଆଚେ । ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଜନ୍ କାତା ସବୁ କଇଲିଆରି, ସେ ସବୁ
 କାତା ମର ନିଜରୁତେଇଅନି କଇନାଇ । ମାତର ବାବା ମରତେଇ ରଇକରି
 ତାହ୍ କାମ୍, ମରଟାନେଅନି କଲାନି । ୧୧ ମୁଲ ବାବାରତେଇ ଆରି ଆରି
 ବାବା ମରଟାନେ ଆଚେ ବଳି ମୁଲ କଇବା ଏ କାତା ବିସ୍ବାସ କରା । ନଇଲେ
 ମୁଲ କରିବା କାମ୍ ଦେକି ବିସ୍ବାସ କରା । ୧୨ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସତ୍ତ୍ଵ କଇଲିନି,
 ଜେ ମଙ୍କେ ବିସ୍ବାସ କରସି ସେ, ମୁଲ କରିବା ଏନ୍ତି କାମମନ୍ କରସି ଆରି
 ମରତେଇଅନି ଅଦିକ ବଡ଼ ବଡ଼ କାମମନ୍ ମିସା କରସି । କାଇକେ ବଇଲେ
 ମୁଲ ମର ବାବାର ଲଗେ ଗାଲିନି । ୧୩ ତମେ ମର ନାଉଁଦାରି ଜାଇଟା
 ମାତ୍ରସା ସେଠା ସବୁ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଦେବି । ଇତିଅନି ବାବାର ତାକୁପୁଟା
 ମରତେଇ ଜାନାପଡ଼ସି । ୧୪ ତମେ ଜଦି କାଇ ବିସଇ ମିସା ମର ନାଉଁଦାରି
 ମାତ୍ରସା ବଇଲେ ମୁଲ ସେଠା ଦେବି । ୧୫ ତମେ ଜଦି ମଙ୍କେ ଆଲାଦ କରସା,
 ମର ଆଦେସ ମିସା ମାନ୍ସା । ୧୬ ମୁଲ ମର ବାବାକେ ଶୁଆରି କରିବି ।
 ଆରି ତମର ସଞ୍ଚୁ ସବୁବେଳା ରଇବା ପାଇ, ସେ ଗଟେକ ସାଇଜକାରିଆକେ
 ପାଶାଇଥି । (aišon p165) ୧୭ ସେ ଅଇଲାନି ସତ୍ତ୍ଵ ଆଦମା, ଜେକି ସତ୍ତ୍ଵସଞ୍ଚୁ
 ପରମୋସରର ବିସଇ ଦେକାଇଥି । ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ନ ନାମାଦ,

କାଇକେ ବଇଲେ ତାକେ ଦେକତ୍ର ନାଇ କି ଜାନତ୍ର ନାଇ । ମାତ୍ର ତମେ
 ତାକେ ଜାନି ଆଚାସ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଆଚେ ଆରି ତମର
 ମନ୍ତ୍ର ବିଦ୍ରେ ରଇସି । ୧୯ ମୁଇ ଜେତେବଳ୍ ଜିବି, ତମକେ ତୁରା ପିଲାମନର
 ପାରା କରି ଚାତି ନ ଜାଇ । ଆରିତରେକ ତମର ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଆଇବି ।
 ୨୦ ତନେକୁ ଗାଲେ ଦୁନିଆ ଆରି ମକେ ଦେକିନାପାରେ । ମାତ୍ର ତମେ
 ଦେକ୍ଷପା, କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ସବୁବେଲେ ଜିବନ୍ ରଇବି, ଆରି ତମେ
 ମିଥା ଜିବନ୍ ରଇପା । ୨୧ ସେ ଦିନ୍ ଆଇଲେ ତମେ ଜାନପା, ମୁଇ ବାବାର୍
 ଲଗେ, ତମେ ମର୍ ଲଗେ, ଆରି ମୁଇ ତମର ଲଗେ ସବୁବେଲେ ରଇବି ।
 ୨୨ “ଜେ ମର୍ ଆଦେସ ମାନ୍ସି, ସେ ଆକା ମକେ ଆଲାଦ୍ କରୁସି । ଜେ
 ମକେ ଆଲାଦ୍ କରୁସି, ମର୍ ବାବା ତାକେ ଆଲାଦ୍ କରୁସି । ମୁଇ ମିଥା ତାକେ
 ଆଲାଦ୍ କରି ନିଜକେ ତାରଟାନେ ଦେକାଇଅଇବି ।” ୨୩ ତାର ପତେ ଜିଉଦା,
 ଉସ୍କାରିଯୁଦ୍ଧ ଜିଉଦା ନାଁ, କଇଲା “ଏ ମାପରୁ ଏଠା କେନ୍ତି ଅଇସି? ତମେ
 ନିଜକେ ଦୁନିଆର ଦେକାଇ ନ ଅଇ ଆମର୍ ଲଗେ କେନ୍ତି ଦେକାଇଅଇପା?”
 ୨୪ ଜିମ୍ବ ତାକେ କଇଲା, “ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ମକେ ଆଲାଦ୍ କରୁସି ସେ ମୁଇ ସିକାଇବା
 ବାକିଅ ମାନ୍ସି । ସେନ୍ତି କଲେ ମର୍ ବାବା ପରମେସର୍ ତାକେ ଆଲାଦ୍ କରୁସି
 । ବାବା ଆରି ମୁଇ ଆସି ସେ ଲକର୍ ଟାନେ ରଇବୁ । ୨୫ ଜେ ମକେ ଆଲାଦ୍
 ନ କରେ, ସେ ମର୍ ବାକିଅ ନ ମାନେ । ଆରି ମୁଇ କଇବା ଏ କାତା ସବୁ
 ମର୍ତ୍ତେଇ ଅନି ନାଁ, ମାତ୍ର ମକେ ପାଟାଇଲା ମର୍ ବାବାର୍ ତେଇଅନି
 କଇଲିନି ।” ୨୬ ମୁଇ ତମର ଲଗେ ରଇକରିସେ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲିନି ।
 ୨୭ ମାତ୍ର ପରମେସର ଜନ୍ ସାଇଜକାରିଆ ସୁକଳ୍ ଆତ୍ମାକେ ମର୍ ନାଉଁ
 ଦାରି ତମର ଲଗେ ପାଟାଇସି, ସେ ତମକେ ସବୁ ବିସଇ ସିକାଇଦେଇସି ଆରି
 ମୁଇ ଜନ୍ ଜନ୍ କାତା କଇଲିଆଟି ସେଠା ସବୁ ତମକେ ଏତାଇ ଦେଇସି । ୨୮
 “ମୁଇ ତମେକ ସାନ୍ତି ଦେଇକରି ଗାଲିନି । ମର୍ ନିଜର ସାନ୍ତି ତମକେ ଦାନ୍
 ଦେଇକରି ଗାଲିନି । ଏଠା ଦୁନିଆ ଦାନ୍ ଦେଲାପାରା ସାନ୍ତି ନାଁ । ସେଠାର୍
 ପାଇ ଚିନ୍ତା କରା ନାଇ କି କିଲବିଲ୍ ଅଇ ତରା ନାଇ । ୨୯ ମୁଇ ଜାଇଟା
 କଇରଇଲି, ସେଠା ସୁନିଆଚାସ । ମୁଇ ଗାଲିନି ମାତ୍ର ଆରି ତରେକୁ ବାଉଡ଼ି
 ଆଇବି । ମକେ ଜଦି ଆଲାଦ୍ କରତାସ ବଇଲେ, ମୁଇ ବାବାର୍ ଲଗେ ଗାଲିନି
 ବଲି ସୁନି ସାରଦା ଅଇତାସ, କାଇକେ ବଇଲେ ମର୍ ବାବା ମର୍ତ୍ତେଇଅନି
 ବଡ଼ । ୨୯ ଜାଇଟା ସବୁ ଗଢ଼ବାର୍ ଆଚେ ସେଠା ସବୁ ମୁଇ ତମକେ ଆଗରୁ

ଜାଗାଇଦେଲି । ଜେନ୍ତ୍ରିକି ସେଠା ସବୁ ଗଢ଼ିଲେ, ତମେ ମଙ୍କେ ବିସ୍ତାର କରିପା
। ୩୦ ମୁଲ ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଆରି ଅଦିକ୍ ପର କାତାବାର୍ତ୍ତା କରି ନାପାରି ।
କାଇକେ ବଇଲେ, ଏ ଦୁନିଆର ସାସନ୍କାରିଆ ଆଇଲାନି । ଆରି ମରଣାନେ
ତାର କାଇ ଅଦିକାର ନାଇ । ୩୧ ମୁଲ ମର ବାବାକେ ଆଲାଦ୍ କଲିନି ଆରି
ବାବାର ଆଦେସ ଇଷାବେ କାମ୍ କଲିନି, ଏଟା ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ୍ ଜାନତ୍
ବଲି ଏହି ଗରନା ଅଇଲାନି । ଜୁ, ଆମେ ଏ ଜାଗାଇଥିନି ବାରଇ ଉଠି ଜୁ ।”

୧୫ “ମୁଲ ଅଇଲିନି ସତ ଅଞ୍ଚର ମାଳ ଆରି ମର ବାବା ଅଇଲାନି ଚାଷି ।
୨ ମରଣାନେ ରଇବା ପିଲକା ମାଲେ ପଲ୍ ନ ଦାରିଲେ, ସେ କାଟି ପାକାଇଯି ।
ଆରି ଜନ୍ ମାଲେ ପଲ୍ ଦାରିଯି ସେ ମାଲ ଅଦିକ୍ ପଲ୍ ଦାରିବାକେ ପରିଚିଲ୍
କରିଯି । ୩ ମରତେଇ ଅନି ପାଇରଇବା ସିକିଆଇ ଅନି ତମେ ପରିଚିଲ୍
ଅଇଥାରି ଆଶାସ । ୪ ତମେ ମରସଞ୍ଚ ମିଥିକରି ରୁଆ । ସେହି ବଇଲେ
ମୁଲ ମିଥା ତମର ସଞ୍ଚ ରଇବି । କେନ୍ତା ଜଦି ବୁନ୍ଦସଞ୍ଚ ମିଥିକରି ନ ରଇଲେ,
ନିଜେ ପଲ୍ ନ ଦାରେ, ସେହି ତମେ ମିଥା ମରତେଇ ମିଥି ନ ରଇଲେ, ପଲ୍
ଦାରିନାପାରାସ ।” ୫ “ମୁଲ ଅଇଲିନି ମୁଲ ଅଞ୍ଚର ମାଳ, ତମେ ଅଇଲାସନି
ପିଲକା ମାଳ । ଜେ ମରତେଇ ରଇସି ଆରି ମୁଲ ଜାରତେଇ ରଇବି ସେ
ବେସି ପଲ୍ ଦାରିଯି, କାଇକେ ବଇଲେ ମଙ୍କେ ଚାତିକରି ତମେ କାଇଟା କରି
ନାପାରାସ । ୬ ଜେ ମରତେଇ ନ ରେ, ତାକେ ଗଟେକ୍ ଗରଣ୍ଟି କରି ପିଞ୍ଜଳା
ମାଲପାରା ବାଇରେ ପିଞ୍ଜି ଦେବାଇ ଆରି ସେଠା ସୁକି ଜାଇଯି । ଏହାରି
ମାଲମନକେ ଚୁଲ୍ଲିଆଇ ଜଇତେଇ ପିଞ୍ଜି ଦେବାଇ ଆରି ସେଠା ପଡ଼ି ଜାଇଯି ।
୭ ଜଦି ତମେ ମରସଞ୍ଚ ମିଥିକରି ରଇଥା ଆରି ମର ବାକିଆ ତମର ମନେ
ରଇସି, ତମେ ମନ୍ଦରି କାଇ ବିସର ମାଞ୍ଚ୍ସା ବଇଲେ ସେଠା ମିଲାଇଥା । ୮
ତମେ ବେସି ପଲ୍ ଦାରିଲେ, ମର ବାବା ତାକପୁଟା ପାଇଯି, ଆରି ଇତିଅନି
ତମେ ମର ସତ ସିସମନ୍ ବଲି ଜାନିବାଇ । ୯ ମର ବାବା ଜେନ୍ତ୍ରି ମଙ୍କେ ଆଲାଦ୍
କଲା ଆଚେ, ସେହି ମୁଲ ମିଥା ତମ୍କେ ଆଲାଦ୍ କଲିନି । ମର ଆଲାଦେ
ତବିର ଅରଗୁଆ । ୧୦ ମୁଲ ଜେନ୍ତ୍ରି ମର ବାବାର ଆଦେସ ମାନିକରି ତବିର
ଅଇଥାଚି । ସେହି ତମେ ମର ଆଦେସ ମାନିଥା ବଇଲେ ମର ଆଲାଦେ ତବିର
ଅଇକରି ରଇଥା ।” ୧୧ “ଜେନ୍ତ୍ରିକି ମର ସାରଦା ତମର ଟାନେ ରଇକରି, ସେ
ସାରଦା ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାକେ ତମ୍କେ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲିଆଚି । ୧୨
ମୁଲ ତମ୍କେ ଜେନ୍ତ୍ରି ଆଲାଦ୍ କଲିଆଚି, ସମାନ୍ ସେହି ତମେ ମିଥା ମିଜର୍

ନିଜର ବିତ୍ତରେ ଆଲାଦ୍ ଅଇକରି ରୁଆ । ଏଟାସେ ମର ଆଦେସ୍ । ୧୩
 ନିଜର ମଇତରମନର ଲାଗି ଜିବନ୍ ଦେବାଟା ଅଇଲାନି ସବୁରଟାନେଥନି
 ବଢ଼ ଆଲାଦ୍ । ୧୪ ମୁଲ ତମ୍କେ ଜନ୍ ଆଦେସ୍ ଦେଇଆଚି, ସେବା ମାନ୍ଦା
 ବଇଲେ ତମେ ମର ମଇତରମନ୍ । ୧୫ ଏବେ ମୁଲ ତମ୍କେ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍
 ବଲି ନ ଡାକି, କାଇକେ ବଇଲେ, ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ତାର ସାରକାର୍ କାଇଟା କରସି
 ସେବା ନାଜାନେ । ମାତର ମୁଲ ତମ୍କେ ମଇତର ବଲି ଡାକ୍ବି, କାଇକେ
 ବଇଲେ ମୁଲ ବାବାର୍ତ୍ତେଇ ଅନି ଜନ୍ ଜନ୍ ବିସଇ ପୁନି ଆଚି, ସେବା ତମ୍କେ
 କଇଦେଲିଆଚି । ୧୬ ତମେ ମକେ ବାଚାସ୍ ନାଇ, ମାତର ମୁଲ ତମ୍କେ
 ବାହଲି ଆଚି । ଆରି ଜାଇକରି ଅଦିକ ଅଦିକ ପଲ୍ ଦାରବାକେ ତମ୍କେ
 ଦାଇତ୍ ଦେଲି । ତମର ପଲ୍ ସବୁ ଦିନର ପାଇ ରଇସି । ତେବେ ତମେ ମର
 ନାହିଁ ଦାରି ବାବାକେ କାଇଟା ମାଙ୍କୁଲେ ମିଷା ସେ ତମ୍କେ ଦେଇସି । ୧୭
 ତମର ତମର ବିତ୍ତରେ ଆଲାଦ୍ କରା । ଏଟା ଅଇଲାନି ମର ଆଦେସ୍ ।”
 ୧୮ “ଜାନିଗୁଆ, ତମ୍କେ ଜଦି ଏ ଦୁନିଆ ଗିନ୍ କରସି, ତେବେ ତମ୍କେ ଗିନ୍
 କରବା ଆଗତୁସେ ମକେ ଗିନ୍ କଲାଆଚେ । ୧୯ ତମେ ଜଦି ଏ ଦୁନିଆର
 ଲକମନ୍ ଅଇରଇତାସ୍ ଆଲେ ଏ ଦୁନିଆ ତମ୍କେ ନିଜର ବାବି ଆଲାଦ୍
 କରତା, ମାତର ମୁଲ ତମ୍କେ ବାତି ଦୁନିଆଇଅନି ବେଗଲାଇ ଦେଇଆଚି ।
 ସେବାର ପାଇ ଏ ଦୁନିଆ ତମ୍କେ ଗିନ୍କରିସି । ୨୦ ମୁଲ ଜନ୍ମଟା କଇରଇଲି
 ଏତାଇଦେକା, ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ତାର ସାରକାର୍ତ୍ତେଇଅନି ବଢ଼ ନାଁ ବଲି ମୁଲ
 ତମ୍କେ କଇରଇଲି । ସେମନ୍ ମକେ ସାଦି ଆଚଦ ଆରି ତମ୍କେ ମିଷା
 ସାଦବାଇ । ଜଦି ସେମନ୍ ମର ସିକିଆ ମାନିଆଚଦ ବଇଲେ ତମର କାତା
 ମିଷା ମାନ୍ଦବାଇ । ୨୧ ମାତର ତମେ ମର ଲକ୍ ଅଇରଇବାର୍ ଲାଗି ସେମନ୍
 ତମ୍କେ ଏନ୍ତାରି କରବାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ମକେ ଜେ ପାଠାଇଲା ଆଚେ,
 ସେବା ସେମନ୍ ନାଜାନତ୍ । ୨୨ ଜଦି ମୁଲ ଆସି ଏ ସବୁ ବିସଇ ସେମନ୍କେ
 ବୁଜାଇ ନ ରଇତି ବଇଲେ, ସେମନ୍ ଦସି ନ ଅଇତାଇ, ମାତର ଏ ପାପର
 ଚଲାଚଲିତି ପାଇ କାଇ ଚାଲାକି ଦେକାଇ ନାପାରଦ । ୨୩ ଜେ ମକେ ଗିନ୍
 କରସି, ସେ ମର ବାବା ପରମେସରକେ ମିଷା ଗିନ୍ କରସି । ୨୪ ଜଦି ମୁଲ
 ତାକର ବିତ୍ତରେ କାବା ଅଇଜିବା କାମ୍ ନ କରି ରଇଲେ, ସେମନ୍ ପାପି ବଲି
 ଦସି ନ ଅଇତାଇ । ମାତର ସେମନ୍ ମୁଲ କଲା କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ମନ୍
 ଦେକଲାଇ ଆଚଦ । ଏନ୍ତି ବଇଲେ ମିଷା ସେମନ୍ ମକେ ଆରି ମର ବାବା

ପରମେସରକେ ଶିନ୍ କଲାଇ ଆଚତ୍ । ୨୫ ମାତ୍ର ଏପବୁ ଗଢ଼ବାର ରଙ୍ଗଳା ।
କାଇକେବଇଲେ ସେଟାର ଲାଗି ସେମନର ସାସ୍ତରେ ଜାଇଟା ଲେକାଅଇଲା
ଆତେ, ସେଠା ପିଦ ଥଇଲା । କାଇ ଦସ ନ ରଙ୍ଗତେ ସେମନ ମକେ ଶିନ୍
କଲାଇ । ୨୬ ସତରେ ସାଇଜକାରିଆ ଆତ୍ମମା ଆଇସି । ସେ ବାବାରୁତେଇ
ଅନି ଆସି, ପରମେସରର ସବୁ ବିସର୍ଗ ସବୁ ଦେକାଇଦେଇସି । ମୁହଁ ତାକେ
ବାବାରୁତେଇଅନି, ତମର ଲଗେ ପାଟାଇବି । ଆରି ସେ ମର ବିସର୍ଗ ତମକେ
କଇସି । ୨୭ ଆରି ତମେ ମିଥା ମର ବିସର୍ଗସେ କଇସା, କାଇକେବଇଲେ
ଆରାମେଅନି ତମେ ମର ସଞ୍ଚ ଆଚାସ ।”

୧୭ “ତମେ ମକେ କରିରଙ୍ଗବା ବିସ୍ବାସ ନ ଚାତି, ତାଣ୍ ସଞ୍ଚ ରଙ୍ଗବାକେ,
ମୁହଁ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲିଆଚି । ୨ ସେମନ ତମକେ ପାରତନା ଗରେଅନି
ବାରକରାଇ ଦେବାଇ । ଓଁ ଏନ୍ତାରି ବେଳା ଆଇଲାନି, ଜେ ମିଥା ତମକେ
ମରାଇବାଇ, ସେଠା ପରମେସରକେ ସେବା କଲାପାରା ରଙ୍ଗି । ୩ ତମକେ
ସେମନ ଏହି ସବୁ କାମମନ କରିବାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ ମକେ
ଆରି ମର ବାବାକେ ନାଜାନତ । ୪ ଏବେ ମୁହଁ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲିନି ।
ସେଟାର ପାଇ ଏ ସବୁ ଗଢ଼ନାମନ ଗଢ଼ବା ବେଳା କେବ୍ଳଲେ ମୁହଁ କଇଲା
କାତା ଏତାଇସା । ଆରାମେ ଅନି ମୁହଁ ତମର ସଞ୍ଚ ରଙ୍ଗଲି ଜେ ଏ ସବୁ
କାତା କଇ ନ ରଙ୍ଗଲି ।” ୫ “ମାତ୍ର ମୁହଁ ଏବେ ମର ପାଟାଉର ଲଗେ
ଗାଲିନି । ଏଲେମିଥା ତମର ବିଦରେ ଅନି କେ ମିଥା ମକେ କେନେ ଜାଇସୁ
ବଲି ପାଗରାସ ନାଇ । ୬ ମାତ୍ର ଏବେ ମର ଏ ସବୁ କାତା ସୁନିକରି ଦୁକ୍
ଅଇକରି ଆଚାସ । ୭ ମୁହଁ ତମକେ ସଦକାତା କଇଲିନି, ମୁହଁ ଉଚିଜିବା
ବିସର୍ଗ ତମର ପାଇ ଗଟେକ୍ ମଡ୍ରଲର ବିସର୍ଗ ଥଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ
ମୁହଁ ନ ଗାଲେ ସାଇଜକାରିଆ ତମରଟାନେ ନ ଆସେ, ମୁହଁ ଗାଲେ ତାକେ
ତମରଟାନେ ପାଗାଇଦେବି । ୮ ସେ ଆସିକରି ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନକେ ପାପ,
ଦରମ ଆରି ନିଆଇ ବିସର୍ଗର ସାକି ଦେଇସି । ୯ ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ
ପାପ ବିସର୍ଗ ବୁଲ୍ ବୁଜିଲାଇ ଆଚତ୍ । ସେ ଦେକାଇ ଦେଇସି ଜେ, ମକେ
ବିସ୍ବାସ ନ କରିବାଟାସେ ପାପ । ୧୦ ଟିକ୍ ଇପାବେ ତଲାଚଲ୍ତି କରିବା
ବିସର୍ଗ, ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ ବୁଲ୍ ବୁଜିଆଚତ୍ । ମୁହଁ ମର ବାବାର ଲଗେ
ବାରତି ଗାଲିନି, ଆରି ତମେ ମକେ ଦେକିନାପାରାସ । ସେଠା ମୁହଁ ମାନ୍ବା
ଦରମ ବିସର୍ଗ ସାକି ଦେଲାନି । ୧୧ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ ବିତାର କରିବା

ବିସଇ ବୁଲ୍ ବୁଜିଲାଇ ଆଚଦ । କାଇକେବଇଲେ ଏ ଦୁନିଆର ସାପନ୍ତକାରିଆ
 ଦସି ବଳି ବିଚାର ଅଛ ସାରାଇ ଆଚେ ।” ୧୭ “ମୁଇ ତମ୍ଭେ କେତେକ୍
 କେତେକ୍ କାତା କଇବାର ଆଚେ । ମାତର ଏବେ ତମେ ସେ ସବୁ କାତା
 ଦାରିନାପାରାସ୍ । ୧୯ ମାତର ସତ୍ ଆହମା ଆଇଲେ, ସେ ତମ୍ଭେ ସବୁ ସତ୍
 ବିସଇର ବାଟେ ତାକିନେଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ, ସେ ନିଜର ଅଦିକାରେ
 କାଇ କାତା ନ କଷ । ମାତର ସେ ବାବାର୍ତ୍ତେଇଅନି ଜନ୍ ଜନ୍ କାତା ସୁନ୍ଧପି,
 ସେ ସବୁ କଇସି । ଆରି ଆଇବା ଦିନମନ୍ତକେ କାଇଟା ଅଇସି ସେ ସବୁ ବିସଇ
 ମିଥା କଇସି । ୨୦ ସେ ମୁଇ କଇବାଟାନେ ଅନି ନେଇକରି ଆକା ତମ୍ଭେ
 କଇସି । ଆରି ମକେ ତାକ୍ଷୁଣୀ କରାଇ ଦେକାଇସି । ୨୧ ଜନ୍ମଟା ବାବାର୍ତ୍ତା,
 ସେ ସବୁ ମରଟା । ସେଟାର୍ପାଇ ମୁଇ ତମ୍ଭେ କଇଲିନି, ସୁକଳ୍ ଆହମା
 ମରଟାନେଅନି ନେଇକରି ସେ ତମ୍ଭେ କଇସି ।” ୨୨ “ଚନେକ୍ ଗାଲା ପରେ
 ତମେ ଆରି ମକେ ଦେକି ନାପାରାସ୍ । ଆରି ଚନେକ୍ ଗାଲେ ଦେକ୍ସା ।”
 ୨୩ ସେବେଲେ ତାର ସିଂସମନ୍ତ ବିଦ୍ରଗେଅନି କେତେ ଲକ୍ ତାକର ବିଦ୍ରରେ
 କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ । “ସେ ଆମ୍ବକେ କଇଲାନି, ଚନେକ୍ ଗାଲାପରେ ତମେ
 ଆରି ମକେ ଦେକି ନାପାରାସ୍, ଆରି ଚନେକ୍ ଗାଲେ ମକେ ଦେକ୍ସା । ମୁଇ
 ଏବେ ବାବାର ଲଗେ ଗାଲିନି ବଳି କଇବା ଅରତ କାଇଟା?” ୨୪ ତେବେ
 ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏ ଚନେକ୍ ପରେ ବଳି କାଇକେ କଇଲାନି? ସେ କାଇଟା
 ବଳି କଇଲାନି, ଆମେ ବୁଝି ନାପାରଲୁନି ।” ୨୫ ସେମନ୍ ମକେ ପାଚାରବାକେ
 ମନ୍ କଲାଇନି ବଳି ଜିସୁ ଜାନିକରି ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ଚନେକ୍ ଗାଲେ
 ତମେ ଆରି ମକେ ଦେକି ନାପାରାସ୍ ଆରି ଚନେକ୍ ଗାଲାପରେ ମକେ ଦେକ୍ସା
 ବଳି କଇଲା ଏ କାତା ନେଇକରି ତମର ତମର ବିଦ୍ରରେ କାଇକେ କୁଆବଲା
 ଅଇଲାସନି? ୨୦ ମୁଇ ତମ୍ଭେ ସତ୍ କାତା କଇଲିନି, ତମେ ପାତାରି ପାତାରି
 କାନ୍ଦସା, ମାତର ଦୁନିଆର ଲକ୍ମନ୍ ପାରଦା ଅଇବାଇ । ତମେ ପରତୁମ ଦୁକ
 ଅଇରଇସା ମାତର ତମର ଦୁକ ସାରଦାଇ ପୁରୁନ ଅଇଜାଇସି । ୨୧ ଗଟେକ୍
 ମାରଜି ନିକ ଅଇବା ବେଲା କେଟିଲେ ବେସି ଦୁକ ଅଇସି । କାଇକେବଇଲେ
 ତାର ଦୁକ କସଟ ପାସରିଜାଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ ତାରତେଇଅନି ଗଟେକ୍
 ପିଲା ଦୁନିଆଇ ଜନମ ଅଇଲା ଆଚେ । ୨୨ ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ତମ୍ଭେ ମିଥା
 ଅଇସି । ଏବେ ତମେ ଦୁକଅଇ ଆଚାସ୍, ମାତର ଆରି ତରେକ୍ ମୁଇ ତମ୍ଭେ

ଦେକାଇଅଇବି, ତାର ପଚେ ତମେ ବେସି ସାରଦା ଅଇପା । ଆରି କେମିଯା
 ତମର ସାରଦା ତମରଟାନେଅନି ତାତାଇ ନେଇ ନାପାରଦ । ୭୩ “ସେବେଲା
 ତମେ ମକେ ମୁଲକେ ନ ପାଗାରାସ୍ । ମୁଲ ତମକେ ସତ କାତା କଇଲିନି,
 ତମେ ମର ନାଉଁ ଦାରି ବାବାକେ କାଇଟା ମିପା ମାଞ୍ଚସା ବଇଲେ ସେଠା
 ଦେଇପି । ୭୪ ତମେ ଏବେ ଜାକ ମର ନାଉଁ ଦାରି କାଇଟା ମିପା ମାଞ୍ଚସା
 ନାଇତା । ଏବେ ମାଞ୍ଚା, ତେବେ ତମକେ ମିଳିପି । ଆରି ତମର ସାରଦା
 ପୁରାପୁରୁନ ଅଇପି ।” ୭୫ “ମୁଲ ତମକେ କାତା ମଲ୍କାଇ କରି ଏ ସବୁ
 କଇଲିନି, ଏହି ବେଲା ଆଇପି, ତମକେ ଆରି ମୁଲ କାତା ନ ମଲ୍କାଇ,
 ସଲ୍ଲକେ ବାବାର ବିସଇ କଇଦେବି । ୭୬ ତମେ ସେ ଦିନମନ୍ତରେ ମର
 ନାଉଁ ଦାରି ପରମେସରର ବେସି ବିସଇମନ୍ତ ମାଞ୍ଚସା । ଆରି ମୁଲ ତମର
 ପାଇ ବାବା ପରମେସରର ତେଇ ଗୁଆରି କରିବାର ଦରକାର ନ ରଖ ।
 ୭୭ କାଇକେବଇଲେ ବାବା ତମକେ ଆଲାଦ୍ କଲାନି, ସେ ତମକେ ଆଲାଦ୍
 କଲାନି କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଜେନ୍ତିକି ମକେ ଆଲାଦ୍ କରି ଆଗାସ୍, ଆରି
 ମୁଲ ପରମେସରର ତେଇଅନି ଆଇଲି ଆଚି ବଲି ବିସବାସ କରିଆଗାସ୍ ।
 ୭୮ ମୁଲ ବାବାରଟାନେଅନି ଏ ଦୁନିଆଇ ଆସିଆଚି, ଆରି ଏବେ ମୁଲ ଏ
 ଦୁନିଆ ଚାତିକରି ବାବାର ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଗାଲିନି ।” ୭୯ ଜିଷ୍ପୁର ସିସମନ୍ତ
 କଇଲାଇ, “ଏବେ ତମେ ଆମକେ କାତା ମଲ୍କାଇ ନ କଇକରି ସଲ୍ଲକେସେ
 କଇଲାସନି । ୮୦ ତମେ ସବୁ ବିସଇ ଜାନିଆରୁସ୍, ଏଟା ଏବେ ଆମେ
 ଜାନଲୁ । ଆରି କେ ତମେକ ଜାନେ କି ନାଇ ବଲି, ପାଗାରବାର ଲତା ନାଇ
 । ଏଟାରପାଇ ତମେ ପରମେସରରଟାନେ ଅନି ଆସିଆରୁସ୍ ବଲି ଆମେ
 ବିସବାସ କଲୁନି ।” ୮୧ ଜିଷ୍ପୁ ଯେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ଏବେ କାଇ ତମେ
 ବିସବାସ କଲାସନି? ୮୨ ଦେକା, ଏହି ବେଲା ଆଇଲାନି, ଉଁ ସେ ବେଲା
 କେବଳା ଆଚେ, ତମେ ମକେ ଗଟେକ୍ ଲକକେ ଚାତି, ଏନେ ତେଣେ ଅଇକରି
 ନିଜର ନିଜର ଗରେ ଉଟିପାଲାଇପା । ଏଲେମିଯା ମୁଲ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ନାଇ,
 ସବୁବେଲା ମର ସଞ୍ଚ ବାବା ଆଚେ । ୮୩ ଜେନ୍ତାରି କି ତମେ ମରତେଇ
 ରଇକରି ସାନ୍ତି ପାଇପା, ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ତମକେ ଏ ସବୁ ବିସଇ କଇଆଚି
 । ଏ ଦୁନିଆଇ ତମରପାଇ ବେସି ଦୁକ କସଟ ଆଚେ, ମାତର ତାଟସଞ୍ଚ ରୁଆ,
 ମୁଲ ଦୁନିଆର କାରାପ ବପୁ ନସାଇକରି ଜିତିଆଚି ।”

୧୭ ଜିସୁ ଏ ସବୁ କାତା କଇପାରାଇଲା ପରେ, ସରଗ ବାଟେ ଦେକି
 କଇଲା, “ଏ ସରଗର ବାବା, ଏବେ ବେଲା କେଢ଼ିଲା ଆଚେ । ତମର ପିଲା
 ମକେ ତାକ୍ଷୁଟା କରା । ଜେହିକି ତମର ପିଲା ମୁଲ ତମଙ୍କେ ତାକ୍ଷୁଟା
 କରବି । **୨** ତମେ ମକେ ସବୁ ମୁନୁସ୍ତ ଜାତି ଉପରେ ଅଦିକାର ଦେଇଆଚାସ୍ତ
 । ଆରି ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମକେ ସର୍ପି ଦେଇଆଚାସ୍ତ, ସେମନ୍ତକେ ମୁଲ ନ
 ପାରିବା ଜିବନ୍ ଦେବି । (aiōnios g166) **୩** ତମେସେ ଗଟେକ ପରମେସର,
 ତମଙ୍କେ ଆରି ତମେ ପାଟାଇରଇବା ଜିସୁ କିରିସ୍ଟଙ୍କେ ଜାନ୍ମବାଟା ଅଇଲାନି ନ
 ପାରିବା ଜିବନ୍ । (aiōnios g166) **୪** ତମେ ମକେ ଜନ୍ କାମମନ୍ କରିବାକେ
 ଦେଇଆଚାସ୍ତ, ସେଟା ମୁଲ ପାରାଇ କରି, ଏ ଦୁନିଆର ତମଙ୍କେ ତାକ୍ଷୁଟା
 କରିଆଛି । **୫** ଏ ବାବା, ଏ ଦୁନିଆ ତିଆର ନ ଅଇତେ, ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚ
 ରଇଲାବେଳେ, ମର ଜନ୍ ତାକ୍ଷୁଟା ରଇଲା, ଏବେ ତମେ ରଇତେ ଆକା,
 ମକେ ତାକ୍ଷୁଟା କର । **୬** “ଏ ଜଗତର ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତମେ ମକେ ସର୍ପି
 ଦେଇରଇଲାସ୍ତ, ସେମନ୍ତର ଲଗେ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଜାନାଇଆଛି । ସେମନ୍
 ତମର ଅଇରଇଲାଇ, ଆରି ମକେ ସେମନ୍ତକେ ସର୍ପିଦେଲୁସ୍ । ସେମନ୍
 ତମର ବାକିଅ ମାନ୍ତାଇନି । **୭** ତମେ ମକେ ଜନ୍ ଜନ୍ମଟା ସର୍ପି ଦେଇ
 ଆଚାସ୍ତ, ସେଟାମନ୍ ସବୁ ତର୍ଟାନେଅନି ଆକା ଅଇଲାଆଚେ, ବଲି ଏବେ
 ସେମନ୍ ବୁଝିଆଚଦ । **୮** ତମେ ମକେ ଦେଇରଇବା କବର ମୁଲ ସେମନ୍ତକେ
 ସୁନାଇଆଛି, ସେମନ୍ ସେଟା ମାନି ଆଚଦ । ମୁଲ ତମରଟାନେଅନି ଆସିଆଛି
 ଆରି ତମେ ମକେ ପାଟାଇଆଚାସ୍ତ, ସେମନ୍ ଏ କାତା ସତ୍ତ ବଲି ଜାନିକରି
 ବିସ୍ବାସ୍ତ କଲାଇ ଆଚଦ ।” **୯** ମୁଲ ସେମନରିଲାଗି ପାରତନା କଲିନି,
 ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ପାରତନା କରିନାଇ । ମାତର ତମେ ମକେ ଜନ୍
 ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦେଇଆଚାସ୍ତ, ସେ ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ପାରତନା କଲିନି । କାଇକେ
 ବଇଲେ ସେମନ୍ ତମର ଲକ୍ଷମନ୍ । **୧୦** ଜେହିକି ମର୍ଟଟା, ସେ ସବୁ ତମରଟା ।
 ଆରି ଜେହିକି ତମରଟା ସେ ସବୁ ମର୍ଟଟା । ଆକରଲାଗି ଆକା ମର ତାକ୍ଷୁଟା
 ଅଇଆଚେ । **୧୧** ଏବେ ମୁଲ ତମର ଲଗେ ଆଇଲିନି, ମୁଲ ଏ ଦୁନିଆର
 ରଇମାଇ । ମାତର ଏମନ୍ ରଇଲାଇନି । ସୁକଳ ରଇବା ବାବା! ତମେ ଜନ୍
 ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମକେ ସର୍ପି ଦେଇଆରୁସ୍, ତମେ ଦେଇରଇବା ନାଉଁର ବପୁର
 ଲାଗି ସେମନ୍ତକେ ରକିଆ କରା । ଜେହାରି ତମେ ଆରି ମୁଲ ଗଟେକ୍ ।
 ସେହାରିସେ ସେମନ୍ ଗଟେକ୍ ଅଇରଇବାକେ ସାଇଜ କରା । **୧୨** ମୁଲ

ସେମନର ସଞ୍ଚ ରଙ୍ଗଲା ବେଳେ ତମର ନାହିଁର ବପୁସଞ୍ଚ ସେମନକେ ରକିଆ
 କରିରଙ୍ଗଲି । ଜେନ୍ତି କି ସେମନ କାଳକାଳ ଜୁଗଜୁଗ ପରମେସରରତାନେ
 ଅନି ବିନେ ଅଇ ନସ୍ତ ନ ଅଥବା । ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଚାତି ସବୁଲକ୍ଷକେ
 ରକିଆ କରିଆଏ । ସେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ନସ୍ତ ଅଇସି ଆକା । ଜେନ୍ତିକି ଦରମ୍
 ପାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲାଟା ସିଦ୍ଧ ଅଇବାର ରଙ୍ଗଲା । ୧୩ ଏବେ ମୁଲ ତମର
 ଲଗେ ଆଇଲିନି । ଏ ଦୁନିଆର ରଙ୍ଗଲା ବେଳେ ସେମନକେ, ସେମନର
 ମନେ ରଙ୍ଗବା ମର ପାରଦା ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାକେ, ଏ ବିସର୍ଜ କରିରଙ୍ଗଲି ।
 ୧୪ ମୁଲ ସେମନକେ ତମର ବାକିଅ ସୁନାଇଆଏ । ତେବେରପାଇ ଏ ଦୁନିଆ
 ସେମନକେ ଶିନ୍ କଲାନି । କାଇକେ ବରଲେ ମୁଲ ଜେନ୍ତି ଏ ଦୁନିଆର ଅନି
 ଜାହ ଅଇଲାଟା ନଇ, ସେନ୍ତି ସେମନ ମିଶା ଏ ଦୁନିଆର ନଅବ । ୧୫ ତମେ
 ସେମନକେ ଏ ଦୁନିଆରଅନି ଦାରିଜା ବଲି ମୁଲ ପାରତନା କରିନାଇ ।
 ମାତର ସଇତାନର ପାନ୍ତେ ଅନି ରକିଆ କରା ବଲି ଶୁଆରି କଲିନି । ୧୬
 ମୁଲ ଜେନ୍ତିକି ଏ ଦୁନିଆର ନଇ, ସେନ୍ତି ସେମନ ମିଶା ଏ ଦୁନିଆର ନଅବ ।
 ୧୭ ତମର ସଦସ୍ତଞ୍ଚ ସେମନକେ ସୁକଳ କରା, ତମର ବାକିଅ ତା ସତ୍ ।
 ୧୮ ତମେ ମକେ ଜେନ୍ତି ଏ ଦୁନିଆର ପାଟାଇ ଆଚାସ, ସେନ୍ତାରି ମୁଲ ମିଶା
 ସେମନକେ ଏ ଦୁନିଆର ପାଟାଇଲିନି । ୧୯ ଜେନ୍ତିକି ସେମନ ତମରଟାନେ
 ସର୍ପି ଅଇବାଇ । ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ନିଜକେ ତମରତେଇ ସୁକଳ ଅଇଲିନି
 । ୨୦ “ମୁଲ ଅବକା ଏ ସିଂମନର ଲାଗିସେ ପାରତନା କରିନାଇ, ମାତର ଏ
 ଲକ୍ଷମନ ଜାନାଇବା କାତାଇଅନି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ମକେ ବିସବାସ କରିବାଇ,
 ସେ ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ମିଶା ପାରତନା କଲିନି । ୨୧ ଏ ବାବା ତମେ ଜେନ୍ତାରି
 ମରଟାନେ ମିଥି ଗଟେକ୍ ଅଇଆଚାସ, ଆରି ମୁଲ ତମରଟାନେ ମିଥିକରି
 ଗଟେକ୍ ଅଇ ରଙ୍ଗବାକେ ମୁଲ ପାରତନା କଲିନି । ଜେନ୍ତିକି ତମେସେ ମକେ
 ପାଟାଇ ଆଚାସ ବଲି ଏ ଦୁନିଆ ବିସବାସ କର । ୨୨ ଜେନ୍ତି ତମର ଡାକପୁଟା
 ମକେ ଦେଇଆଚାସ, ସେନ୍ତି ସେଟା ମୁଲ ସେମନକେ ଦେଇଆଏ । ତେବେ
 ଆମ ଗଟେକ୍ ଅଇରଙ୍ଗଲାପାରା, ସେମନମିଶା ସେମନର ବିତ୍ତରେ ଗଟେକ୍
 ଅଇରଙ୍ଗବାଇ । ୨୩ ତମେ ଜେନ୍ତି ମରଟାନେ ଆଚାସ, ସେନ୍ତି ମୁଲ ମିଶା ତାକର
 ଟାନେ ରଙ୍ଗବାଇ । ସେନ୍ତି ରଙ୍ଗଲେ ଆକା ସେମନ ପୁରାପୁରୁନ ଗଟେକ୍ ଅଇ
 ରଙ୍ଗବାଇ । ଏନ୍ତି ଅଇଲେ ଦୁନିଆ ଜାନ୍ମି ଜେ, ତମେ ମକେ ପାଟାଇ ଆଚାସ,

ଆରି ମକେ ଜେନ୍ତି ଆଲାଦ୍ବ କଳାସନି, ସେମନ୍ତକେ ମିଥା ସେନ୍ତିପେ ଆଲାଦ୍
କଳାସନି ।” ୨୪ ଏ ବାବା, ତମେ ମକେ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦେଇଆଚାସ୍,
ମୁଖ ଜନ୍ମ ଜାଗାଇ ରଇବି, ସେମନ୍ତ ମିଥା ମର ସଞ୍ଚ ରଥର ବଲି ମନ୍ତ କଳିନି ।
ତେବେ ମକେ ଦେଇରଇବା ତାକ୍ଷୁଟା ସେମନ୍ତ ଦେକ୍ବାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ
ତମେ ଏ ଦୁନିଆ ତିଆର କରିବା ଆଗତ୍ତୁପେ ମକେ ଆଲାଦ୍ କରିଆଚାସ୍ ।
୨୫ ଏ ଦରମର ବାବା, ଏ ଦୁନିଆ ତମ୍ବକେ ନାଜାନେ, ମାତର ମୁଖ ତମ୍ବକେ
ଜାନିଆଚି । ଆରି ତମେପେ ମକେ ପାଟାଇଆଚାସ୍ ବଲି ସିଧମନ୍ତ ଜାନିଆଚତ୍ର
। ୨୬ ମୁଖ ସେମନ୍ତକେ ତମର ବିସଇ ଜାନାଇ ଆଚି, ଆରି ସବୁ ବେଲେ
ଜାନାଇତେରଇବି । ତେବେ ମରଲାଗି ସେମନ୍ତ ତମର ଆଲାଦ୍ ଏତାଇବାଇ
ଆରି ମୁଖ ସେମନ୍ତର ମନ୍ତ ବିଦ୍ରରେ ରଇବି ।

୧୮ ଜିସୁ ଏ ପାରତନା ସାରାଇକରି ନିଜର ସିଧମନ୍ତର ସଞ୍ଚ କିଦରଣ୍
ନାର୍ହୀର ଜଳା ସେପାଟର ଜାଗାଇ ଗାଲା । ତେଇ ଗଟେକ୍ ବାତ ରଇଲା,
ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିଧମନ୍ତ ସେ ବାତେ ପୁରଲାଇ । ୨ ଜନ୍ମ ଜିଉଦା କି
ଜିସୁକେ ସତ୍ତବୁମନ୍ତକେ ସରପିଦେଲା, ସେ ମିଥା ସେ ଜାଗା ଜାନି ରଇଲା
। କାଇକେବଇଲେ ଜିସୁ ତାର ସିଧମନ୍ତର ସଞ୍ଚ ସେ ବାତେ କେତେ ତର
ଜାଇରଇଲା । ୩ ସେଟାର ପାଇ ଜିଉଦା ରମିଯୁ ସନିଆମନର ଗଟେକ୍ ଦଲ୍,
ମୁକ୍ତିଆ ପୁଜାରିମନ୍ତ ଆରି ପାରୁଦିମନ୍ତ ପାଟାଇ ରଇଦା ମନ୍ତର ଜାଗୁଆଳମନ୍ତକେ
ଦାରି, ସେ ବାତେ କେଣଲା । ସେମନ୍ତ ଆଡ଼ଆଚିଆର, ଲାଂତର ଆରି
ଜିଉମଣ୍ଡା ଦାରିକରି ତେଇ ଆଇଲାଇ । ୪ ସେବେଲା କାଇ କାଇ ଗଢନାମନ୍ତ
ଗଢି, ସେଟା ସବୁ ଜିସୁ ଜାନିକରି ଆଗତ୍ତୁ ଗାଲା ଆରି ସେମନ୍ତକେ “ତମେ
କାକେ କଜ୍ଜଳାସନି?” ବଲି ପାତାରିଲା । ୫ “ନାଜରିତିଯୁ ଜିସୁକେ କଜ୍ଜଳୁନି
।” ସେମନ୍ତ କଇଲାଇ । “ମୁଖେ ଜିସୁ ।” ବଲି ସେମନ୍ତକେ କଇଲା ।
ବିଦବାସେ ବିଦ ଦେଉ ଜିଉଦା ମିଥା ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତର ସଞ୍ଚ ତିଆଅଇରଇଲା ।
୬ ଜିସୁ ଜେତେବେଲା “ମୁଖ ଆକା ସେ ଲକ୍ ।” ବଲି ସେମନ୍ତକେ କଇଲା,
ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ପାତେ ଗୁଟିଜାଇ ତଳେ ଅଦରଲାଇ । ୭ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ
ଆରିତରେକ୍ ପାତାରିଲା, “ତମେ କାକେ କଜ୍ଜଳାସନି?” ସେମନ୍ତ କଇଲାଇ,
“ଆମେ ନାଜରିତିଯୁ ଜିସୁକେ କଜ୍ଜଳୁନି ।” ୮ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଖ ଆକା ସେ
ଲକ୍ ବଲି ତମ୍ବକେ କଇଲି । ତମେ ଜଦି ମକେ କଜ୍ଜଳାସନି ବଇଲେ ଏ
ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଚାତିଦିଆସ୍ ।” ୯ ଜେନ୍ତିକି ସେ ଆଗତ୍ତୁ କଇରଇଲା ବାକିଆ

ପିଦ ଅଇପି, ବାବା ତମେ ମନେ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦେଇଆଗାସ୍, ସେମନର
 ବିଦ୍ରରେଥିନି ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ମିସା ଆଜାଇ ନାହିଁ । ୧୦ ସିମନ୍ ପିତରର
 ଆତେ ଗଟେକୁ କାଣ୍ଡୁ ରଇଲା । ସେ କାଣ୍ଡୁ ବାରକରାଇ ବହୁ ପୁଜାରିର
 ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାର ଉଜା କାନ୍ଦ ଚିତ୍ତରେ ମାରିଲା । ସେ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାର ନାହିଁ
 ମାଳକ । ୧୧ ମାତର ଜିସୁ ପିତରକେ କଇଲା, “ତର କାଣ୍ଡୁ ଜାଗରତ୍
 କରି କଲ୍ ବିଦ୍ରରେ ପୁରାଇ ସଞ୍ଚାଇ ଦେସ । ମର ବାବା ପରମେସର ମନେ
 ଜନ୍ମ ଦୁଇକୁସଂ ପାଇବାକେ ପାଠାଇ ଆତେ, ସେଠା ମୁଖ ନ ପାଇ କି?”
 ୧୨ ତାର ପତେ ରମିୟ ସନିଅମନ୍, ସନିଅ ମନର ମୁକିଆ ନେତାମନ୍ ଆରି
 ମନ୍ତ୍ରିର ଜାଗୁଆଲମନ୍ ଜିସୁକେ ଦାରି ବାଚୁଲାଇ । ୧୩ ଆରି ତାକେ ବାହିକରି
 ପରତୁମ୍ କାଯ୍ୟାପାର ସାତରା ଆନାର ଲଗେ ନେଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ
 ଆନା ସେ ବରସର ବହୁ ପୁଜାରି ରଇଲା । ୧୪ ଏ କାଯ୍ୟାପାରେ ଆଗରୁ
 ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ତକେ, ସବୁ ଲକ୍ଷର ପାଇ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ମରବାଟା ଗଟେକୁ
 ମଞ୍ଜଳର ବିସଇ ବଲି କଇରଇଲା । ୧୫ ସିମନ୍ ପିତର ଆରି ଗଟେକୁ ବିନ୍
 ସିସ ଜିସୁର ପତେ ପତେ ଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ବିନ୍ ସିସ ବହୁ ପୁଜାରିକେ
 ଜାନି ରଇଲା । ସେଟାରପାଇ ଜିସୁର ସଞ୍ଚ ବହୁ ପୁଜାରିର ତାଣ୍ଟୁ ପୁରଲା
 । ୧୬ ମାତର ପିତର ବାଇରର ତିଆଗତିଲଗେ ତିଆଅଇ ରଇଲା । ବହୁ
 ପୁଜାରିକେ ଜାନିରଇଲା ସିସ ତାଣ୍ଟୁ ବାଉଡ଼ି ଆସି ତାଣ୍ଟୁ ତିଆଗତି ଲଗେ
 ଜାଗିରଇଲା । ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ିକେ କଇକରି ପିତରକେ ବିଦ୍ରରେ ତାକିନେଲା ।
 ୧୭ ସେ ତିଆଗତି ଜାଗି ରଇଲା ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ି ସେବେଲା ପିତରକେ ପାଗାରଲା,
 “ତୁଲ ମିସା ଏ ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରରେଥିନି ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ନ ଦେସ୍ କି?” ପିତର
 କଇଲା “ମୁଖ ତାର ଲକ୍ଷ ନଇ ।” ୧୮ ସିତ୍ କଳାଜେ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍
 ଆରି ଜାଗୁଆଲମନ୍ ଜଇଲାଗାଇକରି ତାରିବେଦ୍ରି ତିଆଅଇ ଜଇ ଚେକ୍ତେ
 ରଇଲାଇ । ପିତର ମିସା ସେମନର ସଞ୍ଚ ତିଆଅଇକରି ଜଇଚେକ୍ତେ ରଇଲା
 । ୧୯ ଏତ୍କି ବିଦ୍ରରେ ବହୁ ପୁଜାରି ଜିସୁର ସିସମନର ବିସଇ ଆରି ଜିସୁ
 ସିକାଇଦେଲା ବିସଇ ସେମନକେ ପାଗାରବାରଦାରଲା । ୨୦ ଜିସୁ ସେମନକେ
 କଇଲା, “ମୁଖ ସବୁବେଲେ ଲକ୍ଷମନର ଜାନ୍ମତେ ସିକାଇତେ ରଇଲି । ଆରି
 ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନର ଉପାସନା ଗରେ ଆରି ମନ୍ତ୍ରିରେତେ ସବୁ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍
 ରୁଣ୍ଟିରଇଲା ବେଲେ ସେମନକେ ସିକାଇଲିଆଟି । କାଇଟାମିସା ଲୁଚ୍ତେ
 କଇନାଇ । ୨୧ ଏହି ବଇଲେ କାଇକେ ମନେ ପାଗାରଲୁସନି? ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍

ମୁଇ କଇଲା କାତା ସୁନିଆଚଦ, ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପାଠାଇ । ମୁଇ ଜାଇଜାଇଟା
 କଇଲିଆତି, ସେଠା ସେମନ୍ ଜାନିଆଚଦ ।” ୨୭ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇବା ବେଳେ
 ଜିସୁର ଲଗେ ଟିଆଆଇରଇଲା ଜାଗୁଆଲମନର ବିଦରେଅନି ଗଟେକୁ ଲକ୍
 ଜିସୁକେ ଗଟେକୁ ଚାପଡା ମାରି କଇଲା, “ଡୁଇ ବଡ ପୁଜାରିକେ ଏହୁରି କାତା
 ଅଇଲୁସନି?” ୨୯ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା “ମୁଇ ଜଦି ବୁଲ୍ କାତା କଇରଇଲେ,
 ସବୁର ମୁଆଟେ ମର ବୁଲ୍ ଦେକାଆ, ମୁଇ ସବ୍ରକାତା କଇଲିନି ବଇଲେ,
 ମକେ କାଇକେ ମାରିଲୁସନି?” ୩୦ ତାରପତେ ଆନାନ୍ ଜିସୁକେ ବାନ୍ଧୁନେସେ
 ବଡ ପୁଜାରି କାଯ୍ଯାପାର ଲଗେ ପାଠାଇଦେଲା । ୩୧ ସିମନ୍ ପିତର ଟିଆଆଇ
 ଜଇତେକୁବା ବେଳେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ପାଠାଇଲାଇ, “ଡୁଇ ମିସା ଏ
 ଲକ୍ର ସିସମନର ବିଦରେଅନି ଗଟେକୁ ଲକ୍ ନଉଁସ କି?” ମାତର ପିତର
 କଇଲା, “ନାଇ ମୁଇ ତାର ସିସ ନଇ ।” ୩୨ ବଡ ପୁଜାରିର ଗତିଦାଙ୍କୁତାମନର
 ବିଦରେଅନି ଗଟେକୁ ଲକ୍ ଜାକେ କି ପିତର କାନ୍ କାଟିପାକାଇରଇଲା, ସେ
 ତାର ସଞ୍ଚ କଇଲା, “ସେ ବାତେ ମୁଇ ତକେ ତାର ସଞ୍ଚ ରଇଲାଟା ଦେକି
 ରଇଲି ।” ୩୩ ପିତର ଆରି ତରେକୁ କଇଲା “ନାଇ ମୁଇ ତାକେ ମୂଳକେ
 ନାଜାନି ।” ସମାନ୍ ସେହିକି ଦାୟରେ କୁକୁଡା ଡାକ୍ଲା । ୩୪ ତାର ପଚେ
 ଜିସୁକେ କାଯ୍ଯାପାର ଗରେଅନି ରମିୟ ସରକାର ପିଲାତର୍କେଇ ଦାରିଗାଲାଇ
 । ସେଗା କୁକୁଡା ତାକେ ଅଇରଇଲା । ଆରି ଜିସୁକେ ନିନ୍ଦା କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍
 ନିଜକେ ଅସୁକଲ୍ ଅଇବାର ଅଇସି ବଳିକରି ବିଦରେ ଜାଅଭିନାଇ । କାଇକେ
 ବଇଲେ ନିସ୍ତାର ପରବର୍ତ୍ତ ବଜିର ପାଇ ବଲି ସେମନ୍ ଅସୁକଲ୍ ଅଇବାକେ
 ମନ୍ ନ କର୍ତ୍ତେରଇଲାଇ । ୩୫ ତେବେ ରମିୟ ସରକାର ପିଲାତ୍, ବାଇରେ
 ଆସିପାଠାରିଲା, “ଏ ଲକ୍ର ବିରୁଦ୍ଧ ତମର କାଇ ଦାବି ଆନିଆଚାସ?”
 ୩୦ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ପିଲାତ୍କେ କଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ ଜଦି ବୁଲ୍ କାମ୍ କରି ନ
 ରଇଲେ, ଆମେ ତମର ଲଗେ ନ ଆନନ୍ଦ ।” ୩୧ ସେହିକି ବେଲା ପିଲାତ୍
 ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ ତାକେ ଦାରିଜାଇକରି ତମର ନିୟମ ଇଥାବେ
 ବିଚାର କରା ।” ଜିରଦି ନେତାମନ୍ କଇଲାଇ, “ଗଟେକୁ ଲକ୍କକେ ମରନ ତଣ୍ଟୁ
 ଦେବାଟା ରମିୟ ସରକାରକେ ସେ ଆଚେ । ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ୍ କାକେମିସା
 ମରନ ତଣ୍ଟୁ ଦେବାକେ ଆମର ଅଦିକାର ନାଇ ।” ୩୨ ଜିସୁ କେନ୍ତାରି ଅଇ
 ମରିବାକେ ଗାଲାନି ସେ ବିସର୍ଗ ନେଇକରି ଜନ୍ କାତା କଇରଇଲା ସେ କାତା
 ସିଦିଅଇବାକେ ଏହି ଅଇଲା । ୩୩ ପିଲାତ୍ ଆରି ତରେକୁ ମୋତ୍ ବିଦରେ

ବାରତି ଜାଇକରି, ଜିସୁକେ ତାକି ପାଚାରିଲା, “ତୁଲ କାଇ ଜିଉଦି ମନର
ରାଜା କି?” ୩୪ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଲ କାଇ ଏଟା ନିଜରୁଟାମେଅନିସେ
କଇଲୁସନି, କି ବିନ ଲକ୍ଷମନ୍ ତକେ କଇଲାଜେ କଇଲୁସନି?” ୩୫ ପିଲାତ୍
ପରସନ୍ କଲା, “ମୁଇ ଗଟେକ୍ ଜିଉଦି ଲକ୍ ବଲି ବାବଲୁସନି କି? ତର
ନିଜର ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ତକେ ମରଟାନେ ସର୍ପି ଦେଇ
ଆଚତ୍ । ତୁଲ କାଇ ବୁଲ୍ କରିଆବୁସ୍?” ୩୬ ଜିସୁ କଇଲା “ମର ରାଇଜ୍ ଏ
ଦୁନିଆର ରାଇଜପାରା ନାଁ । ଜଦି ମର ରାଇଜ୍ ଏ ଦୁନିଆର ରାଇଜ୍ ପାରା
ଅଇତା, ସେନ୍ଦ୍ରାର୍ଥାଲେ ମର ସିସମନ୍ ମରବାଟେ ଥଇ ଜୁଇଦ୍ କରିତାଇ
। ଆରି ମକେ ଜିଉଦି ନେତାମନର ଟାନେ ସର୍ପି ନ ଦେଇତାଇ । ମାତର
ମର ରାଇଜ୍ ଏ ଦୁନିଆର ରାଇଜପାରା ନାଁ ।” ୩୭ ସେବେଳେ ପିଲାତ୍
ତାକେ ପାଚାରିଲା, “ଏହି ବଲଲେ ତୁଲ କାଇ ଗଟେକ୍ ରାଜା ନଉଁସ୍ କି?”
ଜିସୁ କଇଲା, “ତୁଲପେ ମକେ ରାଜା ବଲି କଇଲୁସନି । ମୁଇ ସତ୍ ବାଟେ
ପାଳି ଦେବାକେ ଆକା ଜନମ୍ କରି, ଏ ଦୁନିଆର ଆସିଆରି । ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍
ସତ୍ କବ୍ଜିଲାଇନି, ସେମନ୍ଯେ ମର କାତା ସୁନ୍ଦରାଇ ।” ୩୮ ପିଲାତ୍ ଜିସୁକେ
କଇଲା “ଏହି ବଲଲେ ସତ୍ ବିସଲ କାଇଣା?” ପରେ ସେ ତାଣ୍ଡୁ ବାରଇ
କରି ଜିଉଦି ନେତାମନକେ କଇଲା, “ଏ ଲକ୍ଷରୁଟାନେ ଡଣ୍ଡ ଦେବା ଏତ୍କି
କାଇ ଦସ୍ ଦେକିନାଇ । ୩୯ “ତମର ରିତିନିତି ଇସାବେ ନିସ୍ତରାର ପରବ୍
ବେଳେ ଗଟେକ୍ ବନ୍ଦି ଲକ୍ଷକେ, ମୁଇ ମୁକ୍ଳାଇବାର ଆତେ । ତେବର ପାଇ
ତମର ଜିଉଦିମନର ରାଜା ଜିସୁକେ ମୁଇ ମୁକ୍ଳାଇ ଦେବି । ଏଟା ତମେ
ମନ୍ଦକଳୀସନି କି?” ୪୦ ମାତର ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଉଳିଆଇକରି କଇଲାଇ, “ନାଇ
ଏ ଲକ୍ଷକେ ନାଇ, ମାତର ବାରବାକେ ମୁକ୍ଳାଇ ଦିଆସ୍ ।” ଏ ବାରବବା
ଗଟେକ୍ ତାକୁ ଲକ୍ ରଇଲା ।

୧୯ ତାର ପରେ ପିଲାତ୍ ଜିସୁକେ ନେଇ କରିତା ସଞ୍ଚ ମାରା ବଲି ଆଦେସ୍
ଦେଲା । ୧ ସନିଆମନ୍ କାଟାର ମୁକୁଟ ତିଆର କରି ଜିସୁର ମୁଣ୍ଡ ପିନ୍ଧାଇଲାଇ
ଆରି ଜାମକଳି ରଞ୍ଜିର ପଚିଆ ଗାଗ୍ରେ ପିନ୍ଧାଇଦେଲାଇ । ୨ ସେମନ୍ ଜିସୁର
ଲଗେ ଆସିକରି କଇଲାଇ “ଏ ଜିଉଦିମନର ରାଜା ଜୁଆର! ତୁଲ ବେଦି ବରସ
ବଁର୍ବ୍ବ!” ବଲି ତାକେ ତାପଡ଼ ତାପଡ଼ ମାରିଲାଇ । ୪ ପିଲାତ୍ ଆରି ତରେକ୍
ତାଣ୍ଡୁ ବାରଇକରି ରୁଣ୍ଟିରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ କଇଲା, “ଦେକା, ଏବେ ମୁଇ
ତାକେ ଦସି କରବାକେ କାଇ ବୁଲ୍କାଲାଟା ମିଳେନାଇ । ଏଟାରପାଇ ତମର

ଲଗେ ଆନ୍ଦି । ଜେତ୍ରିକି ତମେ ଜାନ୍ବାର ଆଚେ ।” ୫ ସେବେଳା ଜିସୁ
 କାଟାର ମୁକୁତ ଆରି ଜାମକଳି ରଙ୍ଗୁର ପଚିଆ ପିନ୍ଧି ତାଣ୍ଡେ ଆଇଲା । ପିଲାତ୍
 ସେମାନଙ୍କେ କଇଲା, “ଏଦେ ଦେକା! ଏଦେ ସେ ଲକ୍ଷ! ” ୬ ତାକେ ଦେକଳା
 ଦାପରେ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ମନ୍ତ୍ରିର ଜାଗୁଆଲମନ୍ ଆଉଲିଅଇକରି
 କଇଲାଇ, “ତାକେ କୁରୁଷେ ଚଗାଆ! ତାକେ କୁରୁଷେ ଚଗାଆ!” ବଲି । ପିଲାତ୍
 କଇଲା, “ତମେ ତାକେ ନେଇକରି କୁରୁଷେ ଚଗାଆ, କାଇକେ ବଇଲେ, ମୁଇ
 ତାରଟାନେ କାଇ ହୁଲୁ ମିସା ଦେକିନାଇ ।” ୭ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ତାକେ
 କଇଲାଇ, “ଆମର ଗଟେକ୍ ନିୟମ ଆଚେ । ସେ ନିୟମ ଇଷାବେ ଏ ମରବାର
 ଆଚେ ଆକା । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ନିଜେ ମୁଇ ପରମୋସରର ପିଲା ବଲି
 ଦାବି କଲାଆଚେ ।” ୮ ତେଇ ପିଲାତ୍ ଏ କାତା ସୁନିକରି ଅଦିକ୍ ଡରିଗାଲା,
 “ତୁଲ କନ୍ତୁଅନି ଆସିଆରୁସ୍ତ? ” ମାତର ଜିସୁ ତାକେ ପଦେକ୍ ମିସା କଖନାଇ
 । ୯ ସେବେଳାଇ ପିଲାତ୍ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଲ କାଇ ମର ସଞ୍ଚ କାତା
 ନ ଅଭସ୍ କି? ତକେ ମୁକ୍ଳାଇବାର ମର ଅଦିକାର ଆଚେ ଆରି କୁରୁଷେ
 ଚଗାଇବାର ମିସା ମର ଅଦିକାର ଆଚେ । ଏଠା ତୁଲ ନାଜାନ୍ତୁସ୍ କି? ” ୧୦
 ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ପରମୋସର ତକେ ଦେଲାକେସେ ମର ଉପରେ ତର
 ଅଦିକାର ଆଚେ, ମାତର ତରଟାନେ ମକେ ଜେ ସର୍ପି ଦେଲାଆଚେ, ତାର
 ପାପ ଅଦିକ୍ ଜବର ।” ୧୧ ଏ କାତା ସୁନି ପିଲାତ୍ ଜିସୁକେ ମୁକ୍ଳାଇବାକେ
 ଚେଷ୍ଟା କଲା । ମାତର ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଉଲିଅଇ କଇଲାଇ, “ତୁଲ ଜଦି
 ଆକେ ମୁକ୍ଳାଇସୁ ବଇଲେ, ସମ୍ଭାରେ ମଇତର ନଉଁସ୍ । ଜେ ନିଜ୍ଞକେ
 ରାଜା ବଲି ଦାବି କର୍ଯ୍ୟ, ସେ ତାର ବିରଦେ କଇଲାନ୍ତି ।” ୧୨ ପିଲାତ୍
 ଜିଉଦି ନେତାମନରଟାନେଅନି ଏ କାତା ସୁନିକରି ଜିସୁକେ ବାରକରାଇ ଆନି
 ପାକନାଇ ତିଆର ଅଇରେଇଲା ବିଚାର କରିବା ମଣ୍ଟପେ ବସିଲା । ଜନ୍ମଟାକି
 ଇବ୍ରୁ ବାସାଇ ଶବ୍ଦବତା ବଲି କଇବାଇ । ୧୩ ସେଦିନେ ନିସ୍ତାର ପରବର୍ତ୍ତ
 ପାଇ ତିଆର ଅଇବା ଦିନ ରଇଲା । ସେଠା ସେଦିନର ଆତବେଳାଇ ଅଇ
 ଆଇତେ ରଇଲା । ଆରି ପିଲାତ୍ ଜିଉଦିନେତାମନଙ୍କେ କଇଲା, “ଏଦେ
 ଦେକା! ତମର ରାଜା! ” ୧୪ ସେବେଳାଇ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଉଲିଅଇ
 କଇଲାଇ “ତାକେ ମରାଆ! “ତାକେ ମରାଆ! କୁରୁଷେ ଚଗାଆ!” ପିଲାତ୍
 ସେମାନଙ୍କେ କଇଲା, “ମୁଇ ତମର ରାଜାକେ କୁରୁଷେ ଚଗାଇବି କି? ” ଏଠା

ସୁନି ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ କଇଲାଇ, “ସମ୍ଭାବକେ ଚାତିକରି ଆମର ଆରି
 କେ ରାଜା ନାହିଁ ।” ୧୭ ସାରାସାରି ପିଲାତ୍ ଜିସୁକେ ସେମନର ମନ୍ କଲା
 ଲପାବେ କୁରସେ ଚଗାଇ ମରାଇବାକେ ସର୍ପିଦେଲା । ତାରପରେ ସନିଅମନ୍
 ଜିସୁକେ ଦାରିଗାଲାଇ । ୧୯ ଜିସୁ ତାର ନିଜର କୁରସ ବଇକରି ନଥରର
 ବାଇରେ ରଇବା କାପାଳ୍ ନାଉଁ ଜାଗାଇ ଗାଲା । ଏବରି ବାସାଇ ସେ
 ଜାଗାକେ ଗଲ୍ଲାଟା ବଲି କଇବାଇ । ୨୦ ତେଇ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କୁରସେ
 ଚଗାଇଲାଇ । ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଦୁଇ ଲକ୍ଷକେ ମିଥା କୁରସେ ଚଗାଇଲାଇ । ଦୁଇ
 ଲକ୍ଷକେ ଦୁଇବାଟେ ଚଗାଇ ଜିସୁକେ ମଜାଇ କଲାଇ । ୨୧ ଆରି ପିଲାତ୍
 ନିଜେ ଗଟେକ୍ ବରତ୍ ଲେକି କୁରସେ ଅଲାଇବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ସେ
 ବରତ୍ତେଇ ନାଜରିତିୟ ଜିସୁ, ଜିଉଦିମନର ରାଜା ବଲି ଲେକିରଇଲା ।
 ୨୦ ଜିସୁକେ ଜନ୍ ଜାଗାଇ କୁରସେ ଚଗାଇ ରଇଲାଇ, ସେଟା ଗତେ ଅନି
 ବେସି ଦୂର ନ ରଇଲା । ସେ ବରତ୍ତେ ଏବରି ବାସାଇ, ଲାଟିନ୍ ବାସାଇ ଆରି
 ଚିରିକ୍ ବାସାଇ ଲେକାଅଇରଇଲା । ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ତେଇ ଲେକଲାଟା
 ପଡ଼ିଲାଇ । ୨୧ ସେବେଲା ଜିଉଦିମନର ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ପିଲାତ୍କେ
 କଇଲାଇ “ଜିଉଦିମନର ରାଜା ବଲି ନ ଲେକି, ସେ ନିଜେ ମୁଇ ଜିଉଦିମନର
 ରାଜା ବଲି କଇଲା ପାରା ଲେକ୍ ।” ୨୨ ପିଲାତ୍ କଇଲା “ନାହିଁ ମୁଇ ଜନ୍ମଟା
 ଲେକ୍କିଲି ଆଚି ସେଟା ଆରି ନ ବାଦିଲାଇ ।” ୨୩ ଜିସୁକେ କୁରସେ ଚଗାଇଲା
 ପରେ, ତାରଟା ସନିଅମନ୍ ତାର ପଚିଆ ନେଇ ତାରି ବାଗ୍ କଲାଇ । ସବୁ
 ସନିଅମନ୍କେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ମିଲିଲା । ସେମନ୍ ଜିସୁ ଉପରେ ପିନ୍ଧିବା
 ବସ୍ତର ମିଥା ବେଢ଼ିଲାଇ । ସେ ବସ୍ତର ସିଲାଇ ନ ଅଛ ଉପରେଅନି ତଲେ
 ଜାକ ଗଟେକ୍ସେ ରଇଲା । ୨୪ ସେଟାରପାଇ ସେମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିତ୍ତରେ
 କାତା ଅଇଲାଇ । “ଆମେ ଏ ପଚିଆ ନ ଚିରିକରି ଏମା କାକେଅଇସି ବଲି
 ଜାନବାକେ କେତ୍ତ ପୁଟାଉଁ ।” ଜେନ୍ତ୍ରିକି ସାସତରେ ଲେକାଅଇଲା କାତା ସିଦ୍ଧ
 ଅଇବାକେ ଏହି ଅଇଲା । “ମର ପଚିଆ ସେମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିତ୍ତରେ ବାଟା
 କଲାଇ, ଆରି ମୁଇ ପିନ୍ଧିବା ପଚିଆର ପାଇ କେତ୍ତପୁଟାଇଲାଇ ।” ସେଟାସେ
 ସନିଅମନ୍ କଲାଇ । ୨୫ ଜିସୁର କୁରସ ଲଗେ ତାର ଆୟ୍ମା ମରିଯୁମ୍, ତାର
 ଆୟ୍ମାର ବଇନି, କଲପାର ମାଇଜି ମରିଯୁମ୍ ଆରି ମରଦଲିନି ମରିଯୁମ୍
 ଚିଆଅଇ ରଇଲାଇ । ୨୬ ଜିସୁ ବେସି ଆଲାଦ୍ କରିବା ଗଟେକ୍ ସିଥ୍ ତାର
 ମାଆର ଲଗେ ଚିଆ ଅଇରଇଲାଟା ଦେକି ଜିସୁ ତାର ମାକେ କଇଲା, “ଏଦେ

ଦେକା! ତର ପଆ!” ୨୭ ତାର ପଚେ ସେ ସିଥିକେ କଇଲା “ଏହେ ଦେକା!
 ତର ଆୟୁ!” ସେବିନେ ଅନି ସେ ସିଥ ଜିସୁର ମାକେ ନିଜର ଗରେ ତାକିନେଲା
 । ୨୮ ଏଡ଼କି ବିଦରେ ଜିସୁ ସବୁ ବିସର ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲାଟା ଜାନିପାରିଲା,
 ମାତର ସାସ୍ତରର ବବିସତ କାତା ପୁରା କରିବାପାଇ ସେ କଇଲା “ମକେ
 ସପ କଲାନି ।” ୨୯ ତେଣ ଗଟେକ ନକିଟାନେ ଚପରା ଅଞ୍ଚ୍ଛର ରସ ରଇଲା
 । ସନିଆମନ ଗଟେକ ସୁତାର ଗରଣ୍ଟା ଚବାଳିଲାଇ ଆରି ତେଣୁ ସୁଲିତାଞ୍ଚ
 ଟିପେ ବାନ୍ଧି ଜିସୁର ଟଣ୍ଟିଲଗେ ଲାମାଇଦେଲାଇ । ୩୦ ଜିସୁ ସେବା କାଇକରି
 “ସାରିଗାଲାବେ!” ବଲି କଇଲା । ଏଡ଼କି କଇକରି ତାର ଆତମା ସରପିଦେଲା
 । ୩୧ ସେବିନ ନିସତାର ପରବର୍ତ୍ତ ନିଦତା ଦିନ ରଇଲାଜେ, ମଳା ଗାଗଡ଼
 କୁରସ ଉପରେ ନ ରଖ, କାଇକେବଇଲେ ସେ ଦିନ ବିସ୍ତରାମିବାରର ସୁକଳ
 ଦିନ ରଇଲା । ସେଟାରପାଇ କୁରସେ ରଇବା ତିନ୍ତଳକର ଗଡ଼ ବାଞ୍ଚାଇକରି
 ବିନ୍ଦ ଜାଗାଇ ନେଆତ ବଲି ଜିଉଦିଲକ୍ଷମାନ ପିଲାତ୍କେ ଗୁଆରି କଲାଇ ।
 ୩୨ ସେଟାରପାଇ ସନିଆମନ ଜାଇ ଜିସୁର ସଞ୍ଚ ଚଗାଇଅଇରଇବା ଆରି
 ଦୁଇଲକର ଗଡ଼ ବାଞ୍ଚାଇଦେଲାଇ । ୩୩ ମାତର ଜେତେବେଲା ସେମନ୍
 ଜିସୁର ଲଗେ ଆସି ଦେକିଲାଇଜେ, ସେ ମରିଜାଇରଇଲା । ସେଟାରପାଇ
 ସେମନ୍ ତାର ଗଡ଼ ବାଞ୍ଚାଅତ ନାଇ । ୩୪ ମାତର ଗଟେକ ସନିଆ ତେଲ ସଞ୍ଚ
 ତାର ପାଞ୍ଜରା ତଳେ ବୁସଲା ଦାପରେ ବନି ଆରି ପାନି ବାରଇଲା । ୩୫
 ଏଟା ଜେ ଦେକି ରଇଲା, ସେ ଏ ଯାକି ଦେଲାଆଚେ । (ସେଟାର ପାଇ ତମେ
 ମିସା ବିସ୍ତବାସ କରା । ତାର ସାକିଦେଲାଟା ସତ୍ତ୍ୱେ । ଆରି ସେ ସବୁକାତା
 କଇଲା ଆଚେ ବଲିକରି ନିଜେ ବିସ୍ତବାସ କରସୁ ।) ୩୬ କାଇକେବଇଲେ
 ସାସ୍ତରର ଏ ବାକିଆ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାପାଇ ବଲି ଏ ସବୁ ବିସର ଗଢ଼ିଲା,
 “ତାର ଗଟେକ ଆତ ମିସା ନ ଚିଲିପେ ।” ୩୭ ପରମେସରର ସାସ୍ତରେ ଆରି
 ଗଟେକ ବାକିଆ ଏନ୍ତାରି ଆଚେ ଜାକେ ସେମନ୍ ବୁସଲାଇଆଚଦ, ତାକେ
 ଦେକିବାଇ ଆରି ତାର ବାଟେସେ ଦେକତେ ରଇବାଇ । ୩୮ ଏ ସବୁ ଗଢ଼ିନା
 ଅଇଲା ପଚେ ଆରାମାତିଆ ଗଡ଼ର ଜୟେଷ୍ଠ ନାଉଁର ଗଟେକ ଲକ ପିଲାତ୍କେ
 ଜିସୁର ଗାଗଡ଼ ମାଞ୍ଚିଲା । ଜୟେଷ୍ଠ ଜିସୁର ସିଥ ରଇଲା । ମାତର ସେ
 ଜିଉଦି ନେତାମନକେ ଉରିକରି ଜାନାଇ ନ ଅଇ ରଇତେ ରଇଲା । ପିଲାତ୍
 ଜୟେଷ୍ଠକେ ଜିସୁର ଗାଗଡ଼ ନେ ବଇଲାକେ, ସେ ଜିସୁର ମଳାଗାଗଡ଼ ଦାରି
 ଗାଲା । ୩୯ ନିକଦିମ ମିସା ଜୟେଷ୍ଠର ସଞ୍ଚ ଗାଲା । ଏ ନିକଦିମ ଗଟେକ

ରାତି ଜିସୁକେ ମିସବାର ଜାଇରଇଲା । ସେ ଜିସୁର ଗାର୍ଜେ ଲାଗାଇବାକେ
ଗନ୍ଧରସ ଆରି ଅଞ୍ଚ୍ଛର ମିଥାଇଲା ବାସନା ଚିକନ ତିରିସ କେଜି ଆନିରଇଲା
। ୪୦ ସେମନ୍ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ମିଟିକରି ଜିତଦିମନର ରିତିନିତି ଇପାବେ ଜିସୁର
ଗାଗଡ଼ ନେଇ ବାସନା ଦିନସୁ ସଞ୍ଚ୍ଚ, ତେଣ୍ଠୁ ପଚିଆ ଗୁଡ଼ିଆଇ ଦେଲାଇ । ୪୧
ତାକେ ଜନ୍ମ ଜାଗାଇ କୁରୁପେ ତଗାଇ ରଇଲାଇ, ସେ ଜାଗାଇ ଗଟେକ୍ ବାଢ଼
ରଇଲା । ଆରି ସେ ବାତେ ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସଞ୍ଚ୍ଚିଲବାକେ ଗଟେକ୍ ନୁଆ
ପାଆର ରଇଲା । ସେ ପାଆରେ କେବେ ମିଥା କାଳେ ନ ସଞ୍ଚ୍ଚିଲ ରଇଲାଇ
। ୪୨ ବିସ୍ତରାମ ବାରର ନିଉତା ଦିନ ଅଇରଇଲା ଆରି ସେ ପାଆର ଲଗେ
ରଇଲା ଜେ, ସେମନ୍ ଜିସୁର ଗାଗଡ଼ ନେଇକରି ସେ ପାଆରେ ସଞ୍ଚ୍ଚିଲଦେଲାଇ
।

୨୦ ଆଟେର ପରତୁମ ଦିନର ସାକାଲେ କୁଳପୁଲ ଉଜଳ ବେଲାଇ ମର୍ଦଲିନି
ମରିୟମ ଜିସୁକେ ପାକନା ସଞ୍ଚ୍ଚ ତିଆର କରି ସଞ୍ଚ୍ଚିଲଲା ପାଆରେ ଆସିକରି
ଡାବିରଇଲା ପାକନା ଗୁଡ଼ିରଇଲାଟା ଦେବ୍କଲା । ୨ ସେଟାରପାଇ ସେ ପାଲାଇ
କରି ସିମନ୍ ପିତର ଆରି ଜିସୁ ଜନ୍ମ ସିସିକେ ବେସି ଆଲାଦ୍ କରତେ ରଇଲା,
ସେମନ୍ତେକ ଆସି କଇଲା, “ସେମନ୍ ମାପରୁକେ, ସଞ୍ଚ୍ଚିଲଲା ଜାଗାଇଅନି
ଦାରିଗାଲାଇ ଆଚତ୍ । ଆରି ତାକେ କନ୍ମ ଜାଗାଇ ସଞ୍ଚ୍ଚିଲଲାଇ ଆଚତ୍ ସେଟା
ଆମେ ନାଜାନ୍ତୁ ।” ୩ ସେହି ବେଳେ ପିତର ଆରି ସେ ସିସି, ଜିସୁକେ
ସଞ୍ଚ୍ଚିଲଲା ଜାଗାଇ ଜିବାକେ ବାରଇଲାଇ । ୪ ସେମନ୍ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ମିସ୍ତେ
ପାଲାଇତେ ରଇଲାଇ । ଆରି ସେ ବିନ୍ ସିସି ପିତରକେ ପତେ କରି ଆଗତୁ
ସଞ୍ଚ୍ଚିଲ ରଇଲା ଜାଗାଇ କେବଳା । ୫ ସେ ପାଆର ବିଦ୍ରେ ଲଙ୍କିକରି ଏରି
ଦେବ୍କଲାଜେ, ଏବେ ଦେକା ! ତେଇ ଜିସୁର ଗାର୍ଜେ ଗୁଡ଼ିଆଇ ଅଇରଇଲା
ଲୁଗା ଅଦ୍ଵିରଇଲାଟା ଦେବ୍କଲା । ମାତର ସେ ବିଦ୍ରେ ପୁରେନାଇ । ୬ ପତେ
ସିମନ୍ ପିତର ମିଥା ତାର ପତେ ପତେ ଜାଇ କେବଳା ଆରି ପାଆର ବିଦ୍ରେ
ଜାଇ ତେଇ ଅଦ୍ଵିରି ରଇଲା ଲୁଗା ଦେବ୍କଲା । ୭ ଆରି ଜିସୁର ମୁଣ୍ଡ ଜନ୍ମ ଲୁଗା
ଗୁଡ଼ିଆଇ କରି ବାନ୍ଦିରଇଲାଇ, ସେଟା ପାତଳ ଲୁଗା ସଞ୍ଚ୍ଚ ନ ଅଇକରି ଗଟେକ୍
ବିନ୍ତାନେ ଗୁଡ଼ିଆଇଅଇ ରଇଲା । ୮ ତାର ପତେ ସେ ବିନ୍ ସିସି ଜେକି ଆଗତୁ
କେଟି ରଇଲା ସେ ପାଆର ବିଦ୍ରେ ଜାଇକରି ସେଟା ସବୁ ଦେକିକରି ବିସବାସ
କଲା । ୯ (ସେ ସିସମନ୍ ସେ ବେଳା ଜାକ ପରମେସରର ବଇତେଇ ଲେକା
ଅଇଲା ଇପାବେ, ଜିସୁ ମଲାଟାନେଅନି ଆରି ତରେକ୍ ଜିବନ ଆଇ ଉଚ୍ଚସି ବଳି

ହୁଜି ନ ରଇଲାଇ । ୧୦ ତାର୍ ପଚେ ସିସମନ୍ ପାଆର୍ ଦେକି ସାରାଇ ଗରେ
 ବାରତି ଉଟି ଗାଲାଇ । ୧୧ ମାତର୍ ମରିଯୁମ୍ ଜିସୁର ଗାଗଡ଼ ସଞ୍ଚାଳରଇଲା
 ପାଆର ଲଗେ ଟିଆଅଇ କାନ୍ଦୁଟେ ରଇଲା । ସେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଲଇଁକରି ପାଆର
 ବିଭରେ ଦେକ୍ଲା, ୧୨ ଆରି ଏବେ ଦେକା! ତେଇ ଦବ୍ଦପଚିଆ ପିନ୍ଦିରଇବା
 ଦୁଇଟା ସରଗର ଦୁଇମନ୍ ଜିସୁକେ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ସଞ୍ଚାଳରଇଲାଇ, ଗଟେକ୍
 ଲକ୍ ମୁଣ୍ଡବାଟେ ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଗଢ଼ବାଟେ ବସିରଇଲାଟା ଦେକ୍ଲା ।
 ୧୩ ସେମନ୍ ମରିଯୁମ୍କେ ପାତାରିଲାଇ, “ତୁଇ କାଇକେ ମା କାନ୍ଦୁଷ୍ଟନି?”
 ମରିଯୁମ୍ କଇଲା, “ସେମନ୍ ମର ମାପରୁର ଗାଗଡ଼ କେନେକି ଦାରିଗାଲାଇ
 ଆବଦ୍ର । ଆରି ସେମନ୍ ତାକେ କନ୍ତି ସଞ୍ଚାଳରାଇ ଆବଦ୍ ସେଟା ମୁଇ ନାଜାନି
 ।” ୧୪ ସେ ଏନ୍ତି କଇକରି ପାସଲା ବେଳେ, ତେଇ ଜିସୁ ଟିଆଅଇ ରଇଲାଟା
 ଦେକ୍ଲା । ମାତର୍ ମରିଯୁମ୍ ତାକେ ଜିସୁ ବଲି ଚିନି ନାପାରିଲା । ୧୫
 ଜିସୁ ତାକେ ପାତାରିଲା “ଏ ମାଆ ତୁଇ କାଇକେ କାନ୍ଦୁଷ୍ଟନି? ତୁଇ କାକେ
 କଇଲୁଷ୍ଟନି?” ମରିଯୁମ୍ ଏ ଲକ୍ ବାତର କାମ କରୁ ମାଲି ବଲି ବାବିକରି
 ତାକେ କଇଲା, “ଏ ଆଗିଆଁ, ତୁଇ କାଇ ଜିସୁର ଗାଗଡ଼ ନେଇ ଆବୁସ କି?
 ତାକେ ତୁଇ କନ୍ତି ସଞ୍ଚାଳ ଆବୁସ? ମକେ କଇଦେ, ମୁଇ ଜାଇକରି ତାକେ
 ଦାରିଜିବି ।” ୧୬ ଜିସୁ ତାକେ “ମରିଯୁମ୍!” ବଲି ଡାକ୍ଲା । ମରିଯୁମ୍ ତାର
 ବାଟେ ପାସଲି କରି “ରାବବୁନି!” ବଲି ଏବରି ବାସାଇ କଇଲା । ଏଟାର ଅରଦ୍
 ଅଇଲାନି ଗୁରୁ । ୧୭ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମକେ ଦାରି ର ନାଇ, ଏବେ ଜାକ
 ମୁଇ ବାବା ପରମେସର ଲଗେ ଜାଇନାଇ । ମାତର୍ ତୁଇ ଜାଇକରି ମର
 ବାଇମନ୍କେ କଥ, ମୁଇ, ମର ବାବା ଆରି ସେମନର ବାବା, ମର ପରମେସର
 ଆରି ସେମନର ପରମେସର ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଗାଲିନି ।” ୧୮ ମଗଦଳିନି
 ମରିଯୁମ୍ ସିସମନର ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଗାଲା ଆରି କଇଲା “ମୁଇ ମାପରୁକେ
 ଦେକଲି ଆତି ।” ଆରି ଜିସୁ କଇଲା ସବୁ କାତା ସିସମନ୍କେ କଇଦେଲା ।
 ୧୯ ସେ ଦିନ ଆରେ ପରତୁମ୍ ଦିନ ଅଇରଇଲା । ସଞ୍ଚୁ ବେଳା ସବୁ ସିସମନ୍
 ଗଟେକ୍ ତେଇ ରୁଣ୍ଟାଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍କେ ତରିକରି ଗରର
 କାପାର ସବୁ ଡାବିଅଇଦେଇ ରଇଲାଇ । ସେ ବେଳା, ଏବେ ଦେକା! ଜିସୁ
 ଅଟାର ସେମନକେ ଦେକାଇଅଇକରି ସେମନ୍ ଟିଆଅଇଲା ଜାଗାଇ “ତମକେ
 ଯାନ୍ତି ମିଲା!” ବଲି କଇଲା । ୨୦ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇଲା ପଚେ ନିଜର
 ଆହ ଆରି ପାଞ୍ଚରା ଦେକାଇଲା । ସିସମନ୍ ମାପରୁକେ ଦେକିକରି ବେସି

ପାରୁଦା ଅଇଗାଲାଇ । ୨୧ ଜିସୁ ଆରି ତରେକ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା “ତମ୍‌କେ
 ପାନ୍ତି ମିଲା! ବାବା ପରମେସର ମକେ ଜେନ୍ତି ପାଟାଇଆଚେ, ସେନ୍ତିଷେ ମୁଲ
 ତମ୍‌କେ ପାଟାଇଲିନି ।” ୨୨ ତାର ପତେ ଜିସୁ ସେମନର ଉପରେ ପୁଣ୍ଡିଲା
 ଆରି “ତମେ ସୁଜଳ ଆତ୍ମମାକେ ନାମା!” ୨୩ “ଜଦି ତମେ ଲକ୍ଷମନର ପାପ
 କେମା କରସା ବଇଲେ, ପରମେସର ମିଥା ସେମନର ପାପ କେମା ଦେଲା
 ଆଚେ । ଜଦି ତମେ ଲକ୍ଷମନର ପାପ କେମା ନ କରାସ୍ ବଇଲେ ପରମେସର
 ମିଥା ସେମନର ପାପ କେମା ନ କରେ ।” ବଲି କଇଲା । ୨୪ ଜିସୁର
 ବାରଟା ସିସ୍ମନର ବିଦ୍ରରେଥିନି ତମା ଜାକେକି ଜାହିନା ବଲି ତାକ୍‌ବାଇ,
 ଜିସୁ ସିସ୍ମନରେ ଦେକାଇଅଇଲା ବେଳେ ସେ ନ ରଇଲା । ୨୫ ସେଟାର
 ପାଇ ତେଇ ରଇଲା ବିନ୍ ସିସ୍ମନ ତମା ଆଇଲା ପତେ କଇଲାଇ, ଆମେ
 ମାପରୁକେ ଦେକଲୁ ଆବୁ । ମାତର ତମା କଇଲା, “ମୁଲ ତାର ଆତେ କୁଟିର
 ଚିନ୍ ନ ଦେବକତେ ଆରି ସେ ଚିନେ ମର ଆତ୍ମତି ନ ଚିତ୍ତଲାଇବା ଜାକ ଆରି
 ତାର ପାଞ୍ଚରାଇ ଆତ ନ ପୁରାଇବା ଜାକ ବିସ୍ବାସ ନ କରି ।” ୨୬ ଗଟେକୁ
 ଆହ ଗାଲା ପତେ ସିସ୍ମନ ଆରି ତରେକ ଗର ବିଦ୍ରରେ ରଇଲାଇ, ତମା
 ମିଥା ସେମନର ସତ୍ତ୍ଵ ତେଇ ରଇଲା । କାପାଟେ ଗାଡା ଦେଇରଇଲାଇ ।
 ମାତର ଏବେ ଦେକା! ଆଗତୁର ପାରା ଜିସୁ ଗର ବିଦ୍ରରେ ପୁରିକରି ସେମନର
 ମଜାଇ ଚିଆଅଇକରି କଇଲା, “ତମ୍‌କେ ପାନ୍ତି ମିଲା!” ୨୭ ତାର ପତେ ଜିସୁ
 ତମାକେ କଇଲା, “ତର ଆତ୍ମତି ଇତି ସତ୍ତ୍ଵ ମର ଆତ ଦେକ୍, ଆରି ମର
 ପାଞ୍ଚରାଇ ଆତ ପୁରାଇ ଦେକ୍ । ଆରି କେବେ ମିଥା ବିସ୍ବାସ କରିନାଇ
 ବଲି କଅ ନାଇ, ମାତର ବିସ୍ବାସ କର ।” ୨୮ ତମା ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ
 ମର ମାପରୁ ଏ ମର ପରମେସର!” ୨୯ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଙ୍କ ମକେ
 ଦେକିକରି ବିସ୍ବାସ କଲୁସନି କି? ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ମକେ ନ ଦେକିକରି
 ମିଥା ବିସ୍ବାସ କଲାଇନି, ସେମନ କେତେ ସାରଦା ପାଇବାଇ!” ୩୦ ଜିସୁ
 ସିସ୍ମନର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲାବେଳେ କେତେକ କେତେକ କାବାଅଇଜିବା କାମମନ
 କରିରଇଲା । ସେତା ସବୁ ଏ ବଇତେଇ ଲେକା ଅଖନାଇ । ୩୧ ମାତର
 ଏତକିଷେ ଲେକାଅଇଲା, “ତମେ ଜେନ୍ତିକି ବିସ୍ବାସ କରସା ଜେ, ଜିସୁଷେ
 ପରମେସର ପଥ, ଜେକି ମସିଅ, ଆରି ତାକେ ବିସ୍ବାସ କଲେସେ ତମେ
 ଜିବନ୍ ପାଇସା ।”

୨୯ ତାର ପତେ ଜିସୁ ନିଜେ ଆରି ତରେକ ସିସମନ୍ତକେ ତିବିରିଆର
 ଗାହପାଳି ଦେକାଇଅଇଲା । ସେଠା ଏହି ଅଇଲା । ୨ ଜିସୁର କେତେଟା
 ସିସମନ୍ତ ଗଟେକ ତେଇ ରୁଣ୍ଡିରିଲାଇ । ସେମନ୍ତ ଅଇଲାଇନି, ସିମନ୍ତ ପିତର,
 ବିଦୁମ ବଲି ତାକୁବା ତମା ନାଉଁର ସିସ, ଗାଲିଲି ଦେସର କାନା ଗତେ ରଇଲା
 ନିତନିଏଲୁ, କେବଦିର ଦୁଇଟା ପିଲା ଜାକୁବ, ଜଅନ୍ ଆରି ବିନ୍ ଦୁଇଟା
 ସିସମନ୍ତ । ୩ ସିମନ୍ତ ପିତର ସେମନ୍ତକେ “ମୁଇ ମାର ଦାରବାର ଗାଲିନି
 ।” ବଲି କଇଲା । ସେମନ୍ତ ମିଥା “ତର ସଞ୍ଚୁ ଆଇବୁ ।” ବଲି କଇଲାଇ
 । ଆରି ତଙ୍ଗୀର ଚଟି, ସେମନ୍ତ ଗୁଲାଇ ରାତି ଜାଲ୍ ମାରିଲାଇ, ମାତର
 ମୂଳକେ ଦାରଦନାଇ । ୪ ଆରକର ଦିନେ ଜୁଲାପୁଲ ଉଚଳେ ଜିସୁ ଗାହକଣ୍ଠି
 ତିଆଅଇରିଲା । ମାତର ସିସମନ୍ତ ତାକେ ଜିସୁ ବଲି ତିନି ନାପାରିଲାଇ । ୫
 ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ ପାଗାରିଲା, “ଏ ମଇତରମନ୍ତ ତମେ ଜତେକ ମିଥା ମାର
 ଦାରାସ ନାଇ କି?” ସେମନ୍ତ “ମୂଳକେ ଦାରୁ ନାଇ ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୬ ଜିସୁ
 ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତଙ୍ଗୀର ଉଜାବାଟେ ଜାଲ୍ ମାରା, ତମେ ମାହଦାରିଷା
 ଆଲେ ।” ସେ କଇଲା ପାରା ଜାଲ୍ ପାକାଇଲାଇ କେ, ଏତର ତାକର ଜାଲେ
 ଏତେକୁ ମାର ଲାଗିଲାଇଜେ, ସେମନ୍ତ ଜାଲ୍ ଜିକି ନାପାରିଲାଇ । ୭ ଜିସୁ
 ଜନ୍ ସିସକେ ଆଲାଦ୍ କରିତେ ରଇଲା, ସେ ସିସ ପିତରକେ କଇଲା, “ଏଦେ
 ଦେକା! ଏଟା ନିଜେ ଆମର ମାପରୁ ସେ!” ପିତର ଏଟା ମାପରୁ ଆକା ବଲି
 କଇଲାଟା ପୁନିକରି ବେଟି ସଞ୍ଚାଇଲା ବସ୍ତର ପିନ୍ଧି ଶାତେ ତେଗଇଦେଲା
 । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ମାର ଦାରବାବେଲେ, ଉପରେ ପିନ୍ଧିଲା ବସ୍ତର
 ବେଟି ସଞ୍ଚାଇ ରଇଲା । ୮ ଆରି ବାକି ସିସମନ୍ତ ମାର ବର୍ତ୍ତି ରଇଲା ଜାଲ୍
 ଜିକିଜିକି ତଙ୍ଗୁ କଣ୍ଠିତେଇ ଆନି ଲାଗାଇଲାଇ । ସେମନ୍ତ କଣ୍ଠିଅନି ଦୁଇସ
 ଆର ଦୁରିକେସେ ରଇଲାଇ । ୯ ସିସମନ୍ତ ତଙ୍ଗୀରଅନି ଉତ୍ତରିକରି ପଦାଇ
 କେତ୍ଲାବେଲେ, ଜଇରଇଲା ଇତ୍ତରା ଉପରେ କେତେଟା ବାଜିଅଇଲା ମାର
 ଆରି ରୁଟି ସଞ୍ଚାଇଅଇ ରଇଲାଟା ଦେକିଲାଇ । ୧୦ ତାର ପତେ ଜିସୁ “ତମେ
 ଏବେ ଦାରିଲା କେତେଟା ମାର ଆନା ।” ବଲି କଇଲା । ୧୧ ସେଠାର
 ପାଇ ସିମନ୍ତ ପିତର ଜାଇ ମାର ବର୍ତ୍ତି ରଇଲା ଜାଲ୍ ପଦାପାଲିକେ ଜିକି
 ଆନିଲା । ସେ ଜାଲେ ସଏ ପଚାଏ ତିନଟା ବଡ଼ବଡ଼ ମାର ଲାଗି ରଇଲାଇ
 । ମାରମନର ଲାଗି ବେସି ବଜୁ ରଇଲା ମିଥା, ଜାଲ୍ ତିତେନାଇ । ୧୨
 ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ “ଆସା କାଆ!” ବଲି କଇଲା । ସିସମନ୍ତର ବିତରେଅନି

କେ ମିଥା ତୁଳ କେ? ବଲି ପାଚାରବାକେ ସାଆସ୍ କରଦ ନାହିଁ । କାଇକେ
 ବଇଲେ ସେମନ୍ ସେ ମାପରୁ ବଲି ଜାନି ରଇଲାଇ । ୧୩ ଜିସୁ ତାକର ଲଗେ
 ଜାଇ ରୁଟି ଆରି ମାର ବାଚାକରିଦେଲା । ୧୪ ଜିସୁ ମରିକରି ଜିବନ୍ଥାଇ,
 ସିସମନ୍ତକେ ଏଠା ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିଥାଇ, ତିନ୍ତରୁ ଦେକାଇଥାଇଲା । ୧୫ ସେମନ୍
 କାଇଲା ପଚେ ଜିସୁ ସିମନ୍ ପିତରକେ କଇଲା, “ଜଅନର ପଥ ସିମନ୍,
 ତୁଳକାଇ ଏମନରତେଇଥାନି ମକେ ଅବିକ୍ ଆଲାଦ କଲୁସ୍ତନି କି?” ପିତର
 କଇଲା, “ଉଁ ମାପରୁ ମୁଖ ଆଲାଦ କଲିନି ବଲି ତୁଳ ଜାନିଆରୁସ୍ ।” ଜିସୁ
 ତାକେ “ତୁଲ ମର ମେଣ୍ଟମନ୍ତକେ ନିମାନ୍ କରି ଜତନ କର ।” ବଲି କଇଲା
 । ୧୬ ତାର ପଚେ ଜିସୁ ଆରି ତରେକ ତାକେ ପାଚାରଲା, “ଜଅନର ପଥ
 ସିମନ୍, ତୁଲ କାଇ ମକେ ସତରସେ ଆଲାଦ କଲୁସ୍ତନି କି?” ପିତର କଇଲା,
 “ଉଁ ମାପରୁ ମୁଖ ତକେ ଆଲାଦ କଲିନି ବଲି ତୁଲ ଜାନିଆରୁସ୍ ।” ତାର
 ପଚେ ଜିସୁ କଇଲା, “ସେନ୍ତାରଥାଲେ ମର ମେଣ୍ଟମନର ଜତନ କର ।” ୧୭
 ଜିସୁ ଦୁଇତର ପାଚାରି ସାରି ଆରିତରେକ ପାଚାରଲା, “ଏ ଜଅନର ପଥ
 ସିମନ୍ ତୁଲ ମକେ ଆଲାଦ କଲୁସ୍ତନି କି?” ଜିସୁ ତାକେ ତିନ୍ ତର ଜାକ
 ଗଟେକ କାତାସେ ପାଚାରଲାଜେ ପିତର ଦୁକ ଅଇଗାଲା, ଆରି କଇଲା, “ଏ
 ମାପରୁ! ମୁଖ ଆଲାଦ କଲିନି ବଲି ତୁଲ ସବୁ ଜାନିଆରୁସ୍ ।” ଜିସୁ ପିତରକେ
 କଇଲା, “ତୁଲ ମର ମେଣ୍ଟମନ୍ତକେ ନିମାନ୍ କରି କୁଆଡ଼ । ୧୮ “ମୁଖ ତକେ
 ସତ କାତା କଇଲିନି, ତୁଲ ଦାଢ଼ୁଡ଼ା ରଇଲାବେଲେ, ତକା ପଚିଆ ପିନ୍ତି କରି
 ଜେନେ ପାରଲା ତେନେ ଜାଇତେ ରଇଲୁସ୍ । ମାତର ଡକରା ଅଇଲେ ଆତ
 ଟେକସ୍ପୁ, ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତକେ ବାନ୍ତି ଜନ୍ମି ଜିବାକେ ମନ୍ ନ ରେ, ସେ
 ବାଟସେ ତକେ ନେବାଇ ।” ୧୯ ସେ କେନ୍ତାରି ଅଇ ମରିକରି ପରମେସରର୍
 ତାକ୍ପୁଟା କରସି, ସେଟା ଜାନାଇବାକେ ଜିସୁ ଏନ୍ତାରି କଇଲା । ଏନ୍ତି କଇ
 ସାରାଇ ସେ ପିତରକେ କଇଲା “ମର ସଞ୍ଚ ଆଉ ।” ୨୦ ପିତର ପାସଲିକରି
 ଜିସୁର ଆଲାଦର ବିନ୍ ସିସକେ ଦେକିଲା । ଜାକେ କି ଜିସୁ ବେସି ଆଲାଦ
 କରତେରଇଲା । ଜନ୍ ସିସ କି ରାତିଆ କାଇଲାବେଲେ ଜିସୁର ବୁକେ ଆଉଜି
 ଅଇକରି ପାଚାରିରଇଲା । “ମାପରୁ କେ ତମକେ ବିସବାସେ ବିସ ଦେଲାପାରା
 ସତରୁମନେକ ସରପି ଦେଇସି?” ୨୧ ପିତର ସେ ସିସକେ ଦେକି ଜିସୁକେ
 ପାଚାରଲା, “ଏ ମାପରୁ ଆର ବିସଇ କାଇଟା ଅଇସି?” ୨୨ ଜିସୁ ତାକେ
 କଇଲା, “ଏ ଦୁନିଆଇ ଆରି ତରେକ ଆଇବା ଜାକ ସେ ବଁଚି କରି ରଥ ବଲି

ମୁଇ ମନ୍ କଲିନି ବଇଲେ, ଏଟାରପାଇ ତୁଇ କାଇକେ ଚିନ୍ତା କଲୁସନି? ତୁଇ
ମର ସଞ୍ଚୁ ଆଉ ।” ୨୩ ତେବେ ଜିସୁ ଜନ୍ ସିସକେ ଆଲାଦ କରତେ ରଇଲା,
ସେ ନ ମରେ ବଲି କଇରଇଲା ବିସର ଗୁଲାଇ ବାଟର ବିସବାସ କରିବା
ବାଇମନରୁଡେଇ କେଢିଲା । ମାତର ସେ ନ ମରେ ବଲି ଜିସୁ କଇ ନ ରଇଲା
। ମୁଇ ଏ ଦୁନିଆର ଆରି ତରେକ ଆଇବା ଜାକ ସେ ବଁଚିକରି ରଥ ବଲି ମୁଇ
ଜଦି ମନ୍ କଲିନି ବଇଲେ, ଏଟାରପାଇ ତୁଇ କାଇକେ ଚିନ୍ତା କଲୁସନି? ବଲି
କଇରଇଲା । ୨୪ ସେ ସିସ ଏ ସବୁ ବିସର କଇଲାଆଗେ, ଏ ସବୁଜାକ
ସେ ଲେକି ମିପା ଆଗେ ଆରି ସେଠା ଆମେ ଜାନୁ । ସେ ଜାଇଟା କଇଲା
ଆଗେ ସେଠା ସବୁ ସତ୍ତ୍ଵସେ । ୨୫ ଜିସୁ କରିରଇବା କାମମନ୍ ଆରି କେତେକ
କେତେକ ଆଗେ, ମାତର ମର ବିଚାର ଇଷାବେ ସେ ସବୁଜାକ ଜଦି ଗଟେକ
ଲକ୍ ଲେକିଲେ, ଜେହକି ବଇ ଲେକା ଅଛୟି, ସେଠାମନ୍ ସଞ୍ଚିତବାକେ ଟାନ୍
ନ ଅଏ ।

ପେରିତ

୧ ସାରଦାର ତିଆପିଲ, ମର ପରତୁମ ଲେକିରଇବା ଲୁକ୍କବଇଟାନେ ଆରାମେଅନି, ପରମେସର ତାକେ ସରଗେ ନେବା ଦିନ ଜାକ, ଜିୟୁ କରିରଇବା ଆରି ସିକାଇରଇବା ସବୁ ବିସଇ ଲେକିରଇଲି । ୨ ତାର ଆଗତୁ ସୁକଳ୍‌ଆଡ଼ମାର ବପୁସଙ୍କ ସେ ବାଚିରଇବା ପେରିତମନ୍‌କେ କେତେଟା ଆଦେସ୍ଥ ଦେଇରଇଲା । ୩ ସେ ଦୁକ୍ କସଟ ଅଇଲାପଚେ, ସେମନ୍‌କେ ନିଜେ ବେସି ତର ଦେକାଇଅଇଲା । ତାଲିସ୍ ଦିନଜାକ ବିନ୍ ବିନ୍ ବେଲାଇ ଦେକାଇଅଇଲା । ମଲାତେଇଅନି ଉଠିଲାଟା ସତ୍ତସଙ୍କ ଜାନାଇଲା । ସେମନ୍ ତାକେ ଦେକିଲାଇ, ଆରି ସେ ସେମନରସଙ୍କ ପରମେସରର ରାଇଜ୍ ବିସଇନେଇ କାତା ଅଇଲା । ୪ ତରେକ୍ ସେମନରସଙ୍କ ମିସିକରି କାଇବା ବେଳେ, ସେ ଏ ଆଦେସ୍ଥ ଦେଲା, “ଜିରୁସାଲମ୍ ତାତାନାଇ । ମାତର ଜନ୍ମଟା ମର ସରଗର ବାବା, ଜନାମେ ଦେବିଦଳି ନଇଆଏ, ସେଟା ନ ମିଳିବା ଜାକ ଜାଗିରୁଆ । ୫ କାଇକେବଇଲେ ଜଅନ୍ ପାନିତେଇ ତୁବନ୍ ଦେଇରଇଲା, ମାତର କେତେ ଦିନ ବିଦ୍ରେ ପରମେସର ତମ୍‌କେ ସୁକଳ୍ ଆଡ଼ମାର ତୁବନ୍ ଦେଇସି ।” ୬ ଦିନେକ୍ ପେରିତ ସିସମନ୍ ଗଟେକ୍‌ତେଇ ରୁଣ୍ଟିରଇଲା ବେଳେ ଜିୟୁକେ ପାଗାରିଲାଇ, “ମାପ୍ରୁ, ତମେ କାଇ ଏବେ ଇସରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ତାକର ରାଇଜ୍ ଆରିତରେକ୍ ବାଉଡାଇ ଦେଇସୁ କି?” ୭ ଜିୟୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମର ବାବା ତାର ନିଜର ଅଦିକାରସଙ୍କ ବେଲାଗଢି ଟିକ୍‌କରି ସଙ୍କୁଳ ଆଏ । ଏ ସବୁ କେବେ ଗଢିସି, ସେଟା ତମର ଜାନବା ଦରକାର ନାଇ । ୮ ମାତର ସୁକଳ୍ ଆଡ଼ମା ତମର ଉପରେ ଉତ୍ତରିଲେ, ତମେ ପୁରାପୁରୁନ୍ ବପୁ ଅଇସା ଆରି ଜିରୁସାଲମ୍, ଜିରଦାର ସବୁଟାନେ, ସମୀରଣ ଆରି ଜଗତର ସାରାସାରି ଜାକ ମର ନାଉଁ ଦାରି ସାକି ଅଇସା ।” ୯ ଏହକି କାତା ସେମନ୍‌କେ କଇସାରାଇଲା ପତେ, ସେମନ୍ ଜିୟୁକେ ସରଗେ ନେବାଟା ଦେକିଲାଇ । ଗଟେକ୍ ତେଲକା ବାଦଲ୍ ଆସି ତାବିଆଇଲାକେ ସେ ବାନା ଅଇଗାଲା । ଆରି ସେମନ୍ ତାକେ ଦେବି ନାପାରିଲାଇ । ୧୦ ସେ ସରଗେ ଗାଲାପଚେ ମିସା ସେମନ୍ ଆଂକି ମରାଇକରି ଉପ୍ରେ ସେ ଦେକ୍ତେ ରଇଲାଇ । ସେହକିବେଳେ ଏବେ ଦେବା! ଦବ୍ ପଚିଆ ପିନ୍ଧିଲା ଦୁଇ ଲକ୍, ସେମନର ମୁଆଟେ ଆସି ତିଆଆଇଲାଇ । ୧୧ ଆରି କଇଲାଇ “ଏ ଗାଲିଲିର ଲକ୍ଷମନ୍, ତମେ କାଇକେ ଇତି ତିଆଆଇ ଆକାସେ ଦେକିଲାସନି? ଏ ଜିୟୁକେ ପରମେସର

ତମରଟାନେଥି ସରଗେ ନେଲା ଆଏ । ସେ ସରଗେ ଜେନ୍ତି ଜାଇରଇଲା,
 ସେହୁରିସେ ଦର୍ଶନିତେଇ ଆଇବାଟା ଦେକୁସା ।” ୧୭ ତାରପତେ ପେରିତ
 ସିସମନ୍ ଜିତ ପରବତେଥି ଜିରୁସାଲାମ୍ ବାରତି ଗାଲାଇ । ସେ ପରବତ୍,
 ଜିରୁସାଲମ୍ ନଅରେଥି ଗଟେକ୍ କିଲମିଟର୍ ଦୂର ରଇଲା । ୧୯ ଜିରୁସାଲେମ୍
 ନଅରେ ଜାଇକରି ସେମନ୍ ରଇବା ବାକ୍ରାର ପୁରଲାଇ । ପିତର, ଜଅନ୍,
 ଜାକୁବ୍ ଆରି ତାର ବାଇ ଆନ୍ତରିଯ୍, ପିଲିପ୍, ତମା, ବାରତଲମି, ମାତିର,
 ଆଲପିର ପିଲା ଜାକୁବ୍, ଦେସ ଆଲାଦକରବା ସିମନ୍ ଆରି ଜାକୁବର ପିଲା
 ଜିଉଦା, ଏମନ୍ ରଇଲା ତେଇର ପେରିତ ସିସମନ୍ । ୨୦ ସେମନ୍ ତରକେତର୍
 ଗଟେକ୍ ଦଲ୍ ଇପାବେ ପାରତନା କର୍ବବାକେ ରୁଣ୍ଡେ ରଇଲାଇ । ଆରି
 ସେମନରୁସଙ୍କ ଜିସୁର ଆୟ୍ ମରିଯୁମ୍, ବିନ୍ ମାଇଜିମନ୍ ଆରି ଜିସୁର ବାଇମନ୍
 ମିସା ମିସ୍ତେରଇଲାଇ । ୨୧ କେତେ ଦିନ୍ ଗାଲାପତେ ପାକାପାକି ସଏ କତେ
 ଲକ୍ ବିସ୍ତବ୍ସି ବାଇମନ୍ ରଇଲା ଗଟେକ୍ ସବାଇ, ପିତର ଲକ୍ମନର ମୁଆଟେ
 ଉଚି ଚିଆଅଇ କଇଲା, ୨୨ “ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍, ଜନ୍ ଇସକାରିଯୁତ୍
 ଜିଉଦା ଜିସୁକେ ଦାରାଇଦେବାକେ ସଦରୁମନ୍କେ ବାଟ ଦେକାଇ ଆନିରଇଲା,
 ତାର ବିସଇ, ଦାଉଦ ପୁକଳ୍ଲାଦମାଇ ପୁରୁନ୍ଥାଇ ବଦିସତ୍ତକାତା ପୁନାଇ
 ରଇଲା । ଦରମ୍ ଘାସତରର କାତା ସିଦ୍ ଅଇବାକେ ଏଟା ଗଢିବାର ରଇଲା ।
 ୨୩ ଏଲେମିୟା ସେ ଆମର ଦଲର ଲକ୍ ରଇଲା । ଆରି ଆମର ସଙ୍କ କାମ୍
 କର୍ବବାକେ ବାରାଇଅଇ ରଇଲା ।” ୨୪ ଜିଉଦା କରିରଇବା କରାପ କାମେଅନି
 ମିଲାଇଲା ତାବୁକେ ଗଟେକ୍ ଜମି ଗୋନାଅଇରଇଲା । ଆରି ସେ ଜମିତେଇ,
 ଉମତାତିଅଇ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ମଲା । ତାର ପେଟ ଚିରିଅଇ ଆଁତି ବାରଇଗାଲା । ୨୫
 ଜିରୁସାଲମ୍ ନଅରେ ବାସାଅଇରଇବା ସବୁ ଲକ୍ମନ୍ ଏ ସବୁ ବିସଇ ପୁନିଲାଇ
 । ସେମନର ବାସାଇ ସେ ଜମିର ନାଉଁ ଆକେଲିଦାମା ତାର ଅରତ୍ ଅଇଲାନି
 ବନିର ପଦା ବଲି ନାଉଁ ଦେଲାଇ ଆଚତ୍ । ୨୬ ଚିତ୍ତସଙ୍କିତା ବଇଚାନେ ଏ
 ବିସଇ ଲେକା ଅଇଲା ଆଏ, “ତାର ଗର ବୁଢା ଅଇଜାଅ, ତେଇ ବାସା
 ଅଇବାକେ କେ ମିସା ନ ରଥେ ।” ଆରି ମିସା ଲେକା ଅଇଲା ଆଏ, “ତାର
 ଜାଗାଇ ସେବା କର୍ବବାକେ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମିସ ।” ୨୭ “ସେଟାର
 ପାଇ, ଜିସୁମାପରୁ ଆମର ସଙ୍କ ଗାଲାବେଲେ ଜେ ଆମର ଦଲେ ସବୁବେଲେ
 ରଇଲା, ସେହୁରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ ବାରିବାର ଆଏ । ୨୮ ଜନ୍ ଲକ୍କେ
 ଆମେ ବାରବୁ ପରମୋସର ଜିସୁକେ ଜେନ୍ତି ଜିବନ୍ କରି ଉଚାଇଲା, ସେ

ବିସର ଆମରପଦ୍ମ ସେ ସାକି ଅଇବାରଆଚେ । ଜାନ୍ମ ଜିସୁକେ ଦୁରନ୍ତଦେଲା
ବେଳେଥିନି, ପରମେସର ଆମରଟାନେଥିନି ତାକେ ସରଗେ ନେବା ଜାକ,
ସେ ଲକ୍ଷ ଆମର ଦଲେ ରଇବାର ଆଚେ ।” ୨୩ ସେମନ୍ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ନାହିଁ
ଦେଲାଇ । ଜୟେଷ୍ଠ ଜେକି ବର୍ଷବା ଆରି ଲୁଷ୍ଟକ୍ ବଲି ମିଥା କଇବାର ଆରି
ମଟିଯୁ । ୨୪ ଆରି ସେମନ୍ ପାର୍ତ୍ତନା କଲାଇ, “ମାସରୁ ତମେତା ସବୁ ଲକ୍ଷ
ମନର କାତା ଜାନାସ୍ତ । ଜିଉଦା ଜନ୍ମ ଜାଗାଇ ରଇବାରରଇଲା, ଟିକ୍ ତେଇ
ଉଚିଗାଲା । ପତେ ତାର ଜାଗାଇ ତମେ ବାତିରଇବା ଲକ୍, ଏ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ
ବିଭିନ୍ନ ଅନି କେ ଅଇରଇଯି? ୨୫ ଜେ ପେରିତ୍ ସିସକାମ୍ କରିପାରସି,
ତାକେ ଆମକେ ଜାନାଆ ।” ୨୬ ତାରପତେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷରଟାନେଥିନି ଗଟେକୁ
ଲକ୍ଷକେ ବାରବାକେ କେଡ଼ପୁଟାଇଲାଇ । କେଡ଼ପୁଟାଇଲାକେ ମଟିଯୁସର
ନାହିଁ ପୁରୁଲା । ସେନ୍ଦ୍ରାରି, ଏଗାରଟା ସିସମନର ଦଲେ ସେ ମିସ୍ଲା ।

୨ ଜନ୍ମ ଦିନେ ସେମନ୍ ପେନଟିକସ୍ଟର ପରବ୍ର ମାନତେରଇଲାଇ, ଜିସୁକେ
ବିସବାସ କରିବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକୁ ଜାଗାଇ ରୁଣ୍ଟିରଇଲାଇ । ୨ ଅଟାର୍
ଆକାସେଥିନି ବେସି ପବନ୍ ଆଇଲାପାରା ଗଟେକୁ ସବଦ ଅଇଲା । ଆରି ଜନ୍ମ
ଗରେ ସେମନ୍ ବସି ରଇଲାଇ, ସେଟା ସେ ସବଦେ ପୁରୁନ ଅଇଲା । ୩
ତାରପତେ ସେମନ୍ ଦେବଳାଇ, କେତେଟା ଜଇଜିବ ଉଦ୍ଦିକରି ବିଚି ଅଇଲା
। ଆରି ତେଇ ରଇଲା ସବୁ ବିସବାସିମନ୍କେ ଚିରଲା । ୪ ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍
ସୁକଳାଦିମାଇ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲାଇ ଆରି ଆଦମୀ ଦେଲା ବପୁ ଇଥାବେ
ନାଜାନ୍ତିଲା ବାସାମନର ସଙ୍କ୍ରିତ୍ କାତା ଅଇବାର ଦାରିଲାଇ । ୫ ଜଗତର ବିନ୍
ବିନ୍ ଦେସେଥିନି ଆସିରଇଲା ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ସେହକିବେଳେ ଜିରୁସାଲମେ
ରଇଲାଇ । ୬ ଏନ୍ଦ୍ରାରି ଅଇଲାଟା ଦେବି ସେମନ୍ ସାରଦା ଅଇଗାଲାଇ ।
କାଇକେବଇଲେ ସେ ବିସବାସିମନ୍ ତାକରୁ ତାକରୁ ବାସାଇ କାତା ଅଇବାଟା
ସେମନ୍ ସୁନ୍ଦରାଇ । ୭ ସେମନର ବୁଦିଗୁପିଗାଲା ଆରି କାବା ଅଇଜାଇ
ପାଦାରିଲାଇ, “ଏନ୍ଦ୍ରାରି ବାସାଇ କାତା ଅଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଗାଲିଲିଅନି ନଅର କି?
୮ ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଆମେ କେନ୍ତି ସେମନକେ ଆମର ନିଜର ନିଜର ଜନମ୍ ଜାଗାର
ବାସାଇ କାତା ଅଇବାଟା ସୁନିଆରୁ? ୯ ଆମେ ପାର୍ତ୍ତିଯୁ, ମାଦିଯୁ, ଏଲାମିଯୁ
ଆରି ମେସପଟାମିଯୁ, ଜିଉଦା ଦେସ ଆରି କାପୁପାଦକିଆ, ପନ୍ଦୁ ଆରି ଆସିଆ,
୧୦ ପିରିଜିଆ ଆରି ପପୁଲିଆ, ମିସର ଆରି କୁରିଣ୍ଠି ଲଗେ ରଇଲା ଲିବିଆ
ଜାଗାର ଲକ୍ । ଆମର ବିଭିନ୍ନ ରମଣାଇଜେଥିନି ଆସିରଇବା, ଜନମେ ଅନି

ଜିରଦି ଅଇଲା ଲକ୍ଷ ଆରୁ ଆରି ପରେ ଜିରଦି ଦରମ୍ ନେଲା ଲକ୍ଷ ମିସା ଆରୁ । ୧୧ ଆମର ବିଦରେଥାନି କେତେଲକ୍ କିର୍ତ୍ତିଯୁଥାନି ଆରି ଆରବିଯୁଥାନି ଆଇଲୁ ଆରୁ । ଏହି ଆମେ ସବୁ ବିନ୍ ବିନ୍ ଜାଗାଇଥାନି ଆଇଲୁ ଆରୁ । ଏହି ବଲେ ମିସା ପରମେସର କଳା ବଡ଼ ବଡ଼ କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ ଏ ଲକ୍ମନ୍ ଆମର ନିଜର ନିଜର ବାସାଇ କାତାଅଇବାଟା ସୁନ୍ଦରି ।” ୧୨ ଏହି ବଲି ସେମନ୍ ଦେସି କାବାଅଇଗାଇ । ଆରି ସେମନର ବୁଦି ଆଜି ଗାଲା । ଆରି ତାକରୁ ତାକରୁ ବିଦରେ “ଏଟା କେନ୍ତାରୁ ଅଇଲା ତେବେ?” ବଲି ସବୁ ଦେଲେ ପାଚାର୍ତ୍ତବାର ଅଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୩ ମାତର ବିନ୍ ଲକ୍ମନ୍ ବିସ୍ବାସିମନ୍କେ କିଜାଇକରି କଇଲାଇ, “ସେମନ୍ ମାତିଆଚଦି ।” ୧୪ ପିତର ତାର ସଞ୍ଚ ରଇଲା ଏଗାରଟା ପେରିଦି ମନର ସଞ୍ଚ ଟିଆଅଇ ଆଉଲି ଅଇ କଇଲା, “ଏ ମର ପାରା ଜିରଦି ଲକ୍ମନ୍ ଆରି ଜିରୁସାଲମେ ରଇବା ସବୁ ବାଇମନ୍, ମର କାତା ମନ୍ଦେଇ ନିମାନ୍ ସୁନା । ଏଟା କାଇଟା ଅଇଲାନି ବଲି ମୁଇ ତମଙ୍କେ ବୁଜାଇ କଇବି ।” ୧୫ ଏବେ ପାକ୍ଲିଆ ନଅଟା ବେଲା ଅଇଲା ଆଚେ । ତମେ ବାବ୍ଲାପାରା ଏ ଲକ୍ମନ୍ ମାତର ନାଇ । ୧୬ ଏଟା ଜ୍ଞାନ୍ ନାହିଁର ବବିପ୍ରଦବକ୍ତା କଇଲା କାତା ପାରା ଗଢନା ଗଠି ଆଚେ ।” ୧୭ ସେଟା କାଇଟା ବଲେ ପରମେସର କଇଲାନି, “ପାରାପାରି ଦିନେ ମୁଇ ଏ ସବୁ ବିସଇ କରିବି । ମର ଆତମା ଜବର ଅଇତେ ସବୁବାର୍ତ୍ତ ଲକ୍ମକେ ଦେବି । ତମର ପିଲାଜିଲା ମୁଇ କଇବା କାତା କଇବାଇ । ତମର ଦାଢ଼ିତାପିଲାମନ୍କେ ମୁଇ ଦରସନ ଦେକାଇବି । ଆରି ତକରା ଲକ୍ମନ୍ ମର ବିସଇନେଇ ସପନ୍ ଦେକ୍ବାଇ । ୧୮ ସେ ଦିନମନ୍କେ ମର ଆତମା ଜବର ଅଇତେ ମର ଦାଢ଼ିତା ଅଇରଇବା ମାଇଜିମୁନୁସମନ୍କେ ଆଜାତି ଦେବି । ସେମନ୍ ମୁଇ କଇବା କାତା କଇବାଇ । ୧୯ ଆକାସେ କାବା ଅଇଜିବା କାମ୍ କରିବି । ଦରତନି ତେଇ ମିସା କାବାଅଇଜିବା ଚିନମନ୍ କରିବି । ଲକ୍ମନ୍ ବନି, ଜଇ ଆରି କାଲିଆ ଦୁଆଁ ଦେକ୍ବାଇ । ୨୦ ବେଳକେ ଆନ୍ତାର ତିସଳା ପାରା କରାଇବି, ଜନ୍, ବନି ପାରା ତିସବାକେ କରାଇବି । ମୁଇ ବାଉଡ଼ି ଆଇବା ସେ ବଡ଼ ଉଜଲର ଦିନ ଆଗତ୍ତୁ, ଏଟାସବୁ ଅଇଥି । ୨୧ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ମର ନାହିଁ ଦାରି ତାକବାଇ, ସେମନକେ ମୁଇ ରକିଆ କରିବି ।” ୨୨ ପିତର କଇଲା, “ଏ ଇସ୍ତରାଏଲ୍ ଦେସର ଲକ୍ମନ୍ ତମେ ମୁଇ କଇବା କାତା ସୁନା । ପରମେସରସେ ବାତି ପାଗାଇଲା ଲକ୍ଷ, ନାଜରିଦି ଗତର ଜିସୁ ବଲିକରି ସେ

ତମର ଲଗେ ରଙ୍ଗିଲା ବେଳେ, ଦେକାଇଦେଲା । ସେଠା କେନ୍ତାର ବଜଲେ,
 ପରମେସର ତାରତେଜଅନି କାବା ଅଇଜିବା କାମ୍ କଲାଆଚେ । ଏଟା ସତ
 ବଲି ତମେ ଜନିଆଗାସ୍ । ୨୩ ତାର ଆଗତୁର ଜଜ୍ଞନା ଜୟାବେ ସେ କାତା
 ଦେଇସାରାଇରଙ୍ଗିଲା କି, ଜିସୁ ତମର ଆତେ ସର୍ପାଇ ଅଇପି । ତାରପତେ
 ତାର ନିୟମ ନ ମାନ୍ବା ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କୁରସେ ଚଗାଇ ମରାଥ୍ବ ବଲି
 ତମେ ତାକେ ଏହି କଲାସ୍ । ୨୪ ମାତର ପରମେସର ଜିସୁକେ ମଲାଟାନେଅନି
 ଆରି ତରେକ ଉଚାଇଲା । ମରନର ବ୍ୟୁତେଜଅନି ତାକେ ମୁକ୍ଳଲାଇଲା
 । କାଇକେବଜଲେ କେ ମିଥା ତାକେ ମରାଇକରି ସେ ଜାଗାଇ ସଞ୍ଚାଲ
 ନାପାରିଲାଇ । ୨୫ ଏ ବିସଇ ଦାଉଦ୍ ରାଜା ଏହି କଇ ଆଚେ । ସେଠା କାଇଟା
 ବଜଲେ, “ପରମେସର ସବୁ ବେଳା ମର ମୁଆଟେ ରଙ୍ଗବାଟା ଦେକ୍ଖି । ସେ
 ମର ସଞ୍ଚାଲ ଆଚେ । ସେଠାରପାଇ ମକେ କେ ମିଥା କରପତ କରିନାପାରଦ୍ ।
 ୨୬ ସେଠାର ପାଇ ମୁଇ ସାରଦାସଞ୍ଚାଲ ଆଚି । ଆରି ସାରଦାର କାତା କଇବି ।
 ମର ଏ ମରବା ଗାଗଡ଼ ରଙ୍ଗଲେ ମିଥା ମୁଇ ସବୁବେଳେ ତମର ତେଜ ଆସା
 କରିବି । ୨୭ କାଇକେ ବଜଲେ ତୁଇ ମକେ ମଲାଲକ୍ଷମନର ଜାଗାଇ ଚାତି ନ
 ଦିଆସ୍ । ତମର ସୁକଳ୍ ଦାଙ୍ଗତାକେ ସମାଦିତାନେ କୁଇବାକେ ନ ଚାତାସ୍ ।
 (Hadēs g86) ୨୮ ତମେ ମକେ ଜିବନର ବାଟ ଦେକାଇ ଆଗାସ୍ । ତମେ
 ମର ସଞ୍ଚାଲ ଆଗାସ୍, ସେଠାରପାଇ ମୁଇ ସାରଦା ସଞ୍ଚାଲ ରଙ୍ଗବି ।” ୨୯ ଆରି
 ପିତର କଇଲା, “ଏ ଲୟାଏଲର ବାଇବଜନିମନ୍, ଆମର ଆନିଦାଦିବେଲର
 ଦାଉଦ୍ ରାଜାର ବିସଇ ତାରସଞ୍ଚାଲ କଇବାକେ ମର ଅଦିକାର ଆଚେ । ସେ
 ମଲାକେ ତାକେ ତପି ଦେଲାଇ । ସେ ତପିଲା ଜାଗା ଏବେ ଜାକ ଇତି ଆଚେ
 । ୩୦ ସେ ଗଟେକ୍ ବିସତିବକ୍ତା ରଙ୍ଗିଲା ଆରି ପରମେସର ସପତକରି
 କଇଲା ବିସଇ ଜାନିରଙ୍ଗିଲା । ପରମେସର ତାକେ କାତା ଦେଇରଙ୍ଗିଲା କେ,
 ତାର ଗଟେକ ନାତିତି ଦିନେକ୍ ତାରପାରା ସାପନ୍ କରିପି । ୩୧ ଏ ବିସଇ
 ଆମେ ସେ ଜାନି ରଙ୍ଗିଲାରପାଇ ପରମେସର ମସିଅକେ ମଲାତେଜଅନି
 ଆରିତରେକ ଜିବନ କରାଇପି ବଲି ସେ କଇପାରିଲା ।” “ପରମେସର ତାକେ
 ମରିକରିସେ ତେଜ ରଙ୍ଗବାକେ ଚାତିଦେଏ ନାଇ । ଆରି ତାର ଗାଗଡ଼ ସମାଦି
 ତେଜ କୁଇ ଜିବାକେ ଚାତେନାଇ ।” (Hadēs g86) ୩୨ ଏବେ ଏ ଜିସୁକେ
 ପରମେସର ଜିବନ ଦେଇ ଉଚାଇଆଚେ । ଆମେ ସବୁ ସେ ଗଢନାର ସାକି ।
 ୩୩ ପରମେସର ତାକେ ତାର ଉଜାବାଟେ ବସିବାକେ ଉଚାଇଆଚେ । ଆରି

ସେ କାତା ଦେଲା ରସାବେ ତାରଟାନେଅନି ସୁକଳଆଭମା ପାଇଲାଆଚେ । ତମେ ଏବେ ଜନ୍ମଟା ଦେକ୍ଖାସ୍ଥନି ଆରି ସୁନ୍ଦଳାସ୍ଥନି, ସେଟା ଅଇଲାନି ତାର ଦାନ୍ତକରି ରଙ୍ଗବାଟା । ଜନ୍ମଟା କି ସେ ଆମ୍ବକେ ଜବର ଅଇତେ ଆଜାତି ଦେଲାଆଚେ । ୩୪ ସରଗେ ଗାଲା ଲକ୍ଷ ଦାଉଦ ନାଁ । ମାତ୍ର ସେ କଇଲା, “ପରମୋସର ମର ମାପରୁକେ କଇଲା ତମର ସବୁ ସହରୂମନ୍ଦକେ ଆରାଇବା ଜାକ ମର ଉଜାବାଟେ ବସ୍ତ ଆରି ସାସନ କର ।” ୩୫ ଆରି ତର ସହରୂମନ୍ଦକେ ତର ପାଦତଳେ ନ ଆନ୍ଦବା ଜାକ ମର ଉଜାବାଟେ ବସି ର । ୩୬ ପିତର ଆରି କଇଲା “ଏ ଇସ୍ତରାଏଲର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍, ତମେ ଜନ୍ମ ଜିସୁକେ କୁରଯେ କୁଟିମାରି ମରାଇରଙ୍ଗଲାୟ, ପରମୋସର ତାକେ ମାପରୁ ଆରି ମସିଅ କଳାଆଚେ ବଲି ତାର୍ତ୍ତସତ୍ତ୍ଵ ଜାନ୍ବବାରଥାଚେ ।” ୩୭ ଏ କାତା ପିତରଟାନେଅନି ସୁନ୍ଦଳା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ନିଜର ବୁଲ୍ଲ ଏତାଇକରି ମନ୍ ବିଦ୍ରରେ କିଳ୍କବିଲ୍ ଅଇଗାଲାଇ । ସେମନ୍ ପିତରକେ ଆରି ପେରିଦମନ୍ଦକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ଏ ବାଇମନ୍ ଏନ୍ଦାର ବଲି କଇଲେ ଆମେ କାଇଶା କରିବାର ଆଚେ?” ୩୮ ପିତର ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ପାପେଅନି ବାଉତିକରି ଜିସୁ କିରିସ୍ଟର ନାଁ ଦାରି ତୁବନ୍ ନେବାର ଆଚେ, ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି ତମର ପାପ ସବୁ କେମା ଅଇସି ଆରି ପରମୋସର ତମ୍ଭେ ସୁକଳ ଆଭମା ଦେଇସି । ୩୯ ଏ ସପଢ଼ ତମରପାଇ ଆରି ତମର ପିଲାମନରୂପାଇ । ଆରି ଇତିଅନି ଦୁରିକେ ରଙ୍ଗବା ସବୁରପାଇ । ଜନ୍ମ ସବୁଲକ୍ଷକେ ସେ, ତାର ଲଗେ ତାକ୍କଳାନି ।” ୪୦ ଆରି ପିତର ସେମନ୍କେ ଜାଗରତ୍ତ କରାଇବାକେ ବେସି ବିସଇ କଇଲା ଆରି ସେମନ୍କେ ବାବୁଜିଆ କଲା । ବିସ୍ବାସ ନ କରିବା ଜିଉଡ଼ି ବାଇମନ୍ଦକେ ଆଇତେରଙ୍ଗବା ବଢ଼ ଡଣ୍ଡେଅନି ନିଜକେ ରକିଆ କରା । ବଲି କଇଲା । ୪୧ ତେଇ ପିତରର କାତା ସୁନି ବେସି ଲକ୍ଷ ବିସ୍ବାସ କଲାଇ । ଆରି ସିସମନ୍ ସେମନ୍କେ ତୁବନ୍ ଦେଲାଇ । ସେ ଦିନେ ତିନ୍ମାଜାର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ଦଲେ ମିସଲାଇ । ୪୨ ସେମନ୍ ପେରିଦମନ୍ ସିକାଇଲା ବିସଇ ମାନ୍ଦଲାଇ । ମିସିବିତି ରଙ୍ଗବାକେ, ମିସିକରି କାଇବାକେ, ଆରି ପାରତନା କରିବାକେ । ୪୩ ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ ତରିଜାଇତେରଙ୍ଗଲାଇ । ପରମୋସର ପେରିଦମନର ତେଇଅନି ବେସି କାବାଆଇଜିବା କାମମନ୍ କରିତେ ରଙ୍ଗଲା । ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମୋସରକେ ନାମଲାଇ । ୪୪ ଜିସୁକେ ବିସ୍ବାସ କଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ୍ ଗରର ଲକ୍ଷପାରାଅଇ ରଙ୍ଗତେ ରଙ୍ଗଲାଇ । ଆରି ତାକରତେଇ କାଇକାଇଟା

ରଙ୍ଗଳା, ସେଠା ସେମନ୍ ବାଟା କରିଦେରଙ୍ଗଲାଇ । ୪୫ ତାକର ବିଭିନ୍ନ କେତେଲକୁ ଜମି ଆରି ନିଜରପାଇ ରଙ୍ଗବାଟା ବିକିକରି, ସେ ତାବୁ ଦରକାର ଅଛଲା ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ଦେଇଦେରଙ୍ଗଲାଇ । ୪୬ ସବୁଦିନ୍ ପାରତନା କରିବା ମନ୍ତ୍ରିରେ ଗଟେକ୍ ଦଲଅଳ ମିସ୍ଟରେରଙ୍ଗଲାଇ । ଗରେ ଗରେ ମିସିବିତି କାରିଦେରଙ୍ଗଲାଇ । ପାରଦାସଙ୍କ ରଙ୍ଗକରି, ମନେ କାଇଟା ନ ବାବି ଦିଆନିଆ ଅଛିଦେରଙ୍ଗଲାଇ । ୪୭ ସେମନ୍ ପରମେସରକେ ତାକ୍କପୁଟା କରିଦେରଙ୍ଗଲାଇ ଆରି ଜିରୁପାଲେମର ସବୁଲକୁ ସେମନ୍‌କେ ନିକ ବଲି ବାବିଦେରଙ୍ଗଲାଇ । ମାସରୁ ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ମୁକ୍ତି କରିଦେରଙ୍ଗଲା, ଦିନ୍‌କେ ଦିନ୍ ସେମନର ଦଲେ ମିଥାଇଦେରଙ୍ଗଲା ।

୩ ଗଟେକ୍ ଦିନେ ପିତର ଆରି ଜଅନ୍ ପାରତନା କରିବାକେ ମନ୍ତ୍ରିରେ ଗାଲାଇ, କେତେବେଳେ କି ପାରତନା କରିବା ବେଳା ମୁହଁଦାନିଆ ତିନ୍ ଗାଁଟା ଅଛିରଙ୍ଗଲା । ୨ ତେଇ ଗଟେକ୍ ଲକୁ ରଙ୍ଗଲା । ସେ ଜନମେଅନି ଚଟା । ତାକେ ସବୁଦିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ବରକରି ସୁନ୍ଦର ବଲି କରିବା ମନ୍ତ୍ରିରେ ଡିଆଗତି, ନିଆ ଆନା କରିଦେରଙ୍ଗଲାଇ । ସେ ଜେନ୍ତୁକି ମନ୍ତ୍ରିରେ ଆଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ବିକ୍ ମାଟ୍ଟି ପାରସ୍ଯ । ୩ ପିତର ଆରି ଜଅନ୍ ମନ୍ତ୍ରିର ବିଭିନ୍ନ ପୁରବାଟା ଦେକି ସେ ସେମନ୍‌କେ କାଇଟା ମିଥା ଦିଆ, ବଲି ବିକ୍ମାରିଲା । ୪ ପିତର ଆରି ଜଅନ୍ ତାକେ ନିମାନ୍‌କରି ତିଆଇ ଦେକ୍ଲାଇ ଆରି ପିତର କରିଲା, “ଆମର ବାଟେ ଦେକ୍!” ୫ ସେ କାଇଟାଆଲେ ପାଇବା ଆସାଇ ସେମନର ବାଟେ ମୁ ବୁଲାଇ ଦେବିଲା । ୬ ମାତର ପିତର ତାକେ କରିଲା, “ମରିଲଗେ ସୁନା କି ରୂପା ନାହିଁ, ମନେ ଜାଇଟା ଆଚେ ସେଠା ତକେ ଦେଲିନି । ନାଜରିତର ଜିସୁର ନାହିଁଦାରି ମୁହଁ ଆଦେସ ଦେଲିନି, ଉଚ୍ଚ ଆରି ଇଣ୍ଡ଼ି!” ୭ ଏହି କରିକରି ପିତର ତାକେ ଉଜା ଆତ୍ମ ଦାରି ଉଟାଇଲା, ସେ ବାପ୍ରେ ସେ ଲକର ପାଦ ଆରି ଗଢି ସବୁ ତାପ ଅଛିଲା । ୮ ସେ ଚିକାଲିନା ତେଗରକରି ଉଚିଲା ଆରି ଇଣ୍ଡ଼ିବାର ଦାରିଲା । ସେ ଇଣ୍ଡ଼ି ଇଣ୍ଡ଼ି ତେଗଇ ତେଗଇ ପରମେସରର ତାକ୍କପୁଟା କରିକରି ତାକର ସଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରିରେ ଗାଲା । ୯ ତେଇ ରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଇଣ୍ଡ଼ିବାଟା ଆରି ପରମେସରକେ ତାକ୍କପୁଟା କରିବାଟା ଦେବିଲାଇ । ୧୦ ମନ୍ତ୍ରିର ସୁନ୍ଦର ନାହିଁର ତିଆଗତି ବସି ରଙ୍ଗଲା ମାଟ୍ଟିତିଆ ବଲି ତିନିଲାଇ । ଆରି ତାକେ ଜାଇଟା ଗଟି ରଙ୍ଗଲା ସବୁ ଜାମି କାବାଅଛିଜାଇ କାମାବାମା ଅଛିଲାଇ । ୧୧ ସେ ଲକୁ ପିତରକେ ଆରି

ଜାନ୍ମକେ ନ ଚାହିଁଦେରଇଲା । ସଲମନର ପିଣ୍ଡାଇ ତାକର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବାଟା
 ଦେକି, ଲକ୍ଷମନ୍ କାବାଅଇଗାଲାଇ । ପତେ ପାଲାଇ ଆଇଲାଇ । ୧୭ ପିତର
 ସେମନ୍କେ ଦେକି କଇଲା, “ଏ ଲସ୍ତରାଏଲର ବାଇମନ୍, ତମେ କାଇକେ
 କାବାଅଇଜାଇ ଆମର ବାଟେ ଏହାର ଦେକ୍ଲାସ୍ତନି? କାଇଟା ବାଦ୍ଲାସ୍ତନି?
 ଆମର ନିଜର ବୟସତ୍ତ୍ଵକୁ ଦରମ୍ପତ୍ତି କି ଦରମ୍ପତ୍ତି ଏ ଲକ୍ଷକେ ଇଣ୍ଡବା ବୟସ ଦେଲୁଆରୁ?
 ୧୮ ଆମର ଆନିଦାଦିମନର ପରମେସର ଅବରାଆମର, ଇସାକର ଆରି
 ଜାକୁବର ପରମେସର ତାର ଯେବାକାରିଆ ଜିମୁକେ ତାକୁପୁଟା କଳାଆଚେ ।
 ମାତର ତମେ ତାକେ ସାସନ୍କାରିଆମନର ଆତେ ସର୍ପିଦେଲାସ୍ । ଏହି
 କି ପିଲାତ୍ ତାକେ ଚାହିଁଦେବାକେ ମନ୍ଦକରି ରଇଲେ ମିଥା ତାର ମୁଆଟେ
 ଚାହନାଇ ବଲି କଇଲାସ୍ । ୧୯ ସେ ଆକା ଗଟେକ୍ଷେ ସୁକଳ ଆରି ଦରମ୍
 ଲକ୍ ରଇଲା । ମାତର ତମେ ତାକେ ନାମାସ୍ ନାଇ ଆରି ତାର ବାହୁଲେ
 ଗଟେକ୍ ନରମାରୁକେ ମୁକ୍ଳାଇବାକେ ପିଲାତ୍କେ ଗୁଆରି କଳାସ୍ । ୨୦ ଜେ
 ଜିବନର ବାଟ୍ ଦେକାଉ, ତାକେ ତମେ ମାରଲାସ୍, ମାତର ପରମେସର ତାକେ
 ମଲାଟାନେଅନି ଆରି ତରେକ ଜିବନ୍ କରି ଉଠାଇଲା । ଆମେ ଅଇଲୁନି
 ତାର ସାକି । ୨୧ ତାର ନାଉଁର ବୟସ ସତ୍ତ୍ଵ ଏ ଚଟା ନିମାନ୍ ଅଇଲାଆଚେ
 । ଜନ୍ ଗଢନା ଏବେ ତମେ ନିଜେ ଦେକି ସତ୍ତ୍ଵ ବଲି ଜାନ୍ମଲାସ୍, ସେଠା
 ଅବକା ତାର ନାଉଁଦାରି ବିସ୍ବାସ୍ କଲାକେସେ ମିଲିଲା ଆଚେ । ଜିମୁକେ
 ବିସ୍ବାସ୍ କଲାକେ ସେ ନିମାନ୍ ଅଇଲା ଆଚେ, ଏଟା ତମେ ଦେକ୍ଲାସ୍
 ।” ୨୨ “ସେଟୋର ପାଇ ଏ ଲସ୍ତରାଏଲର ବାଇମନ୍, ତମେ ଆରି ତମର
 ନେତାମନ୍ ଜିମୁକେ ଜାଇଟା କଲାସ୍, ସେଟା ନାଜାନିକରି କଲାସ୍, ଏଟା
 ମୁଇ ଜାନି । ୨୩ ବେସି ବରସ୍ ଆଗତୁ ତାର ବଦିଷତ୍ତବକ୍ତା ମନରଟାନେ
 ଅନି ଜାନାଇରଇବା କାତା ଇସାବେ ଏବେ ସିଦ୍ ଅଇଲା ଜେ, ସେ ମସିଅ
 ଦୁକପାଇବାକେ ଅଇସି । ୨୪ ସେନ୍ତିଆଲେ ତମେ ମନ୍ଦବାଦିଲାଇ କରି
 ପରମେସର ବାଟେ ବାଉଡ଼ି ଆସା । ତେବେ ସେ ତମର ପାପ କେମା କରସି
 ।” ୨୫ ଆରି ମାପରୁରଟାନେଅନି ଆତମାଇ ବୟସ ପାଇସା, ପରମେସର
 ତମରପାଇ ସେ ଆଗେଅନି ବାତିଲା, ମସିଅ ଜିମୁକେ ପାଟାଇସି । ୨୬
 ପରମେସର ସବୁ ବିସଇ ନୁଆ କରିବା ବେଳା ଜାକ ସେ ସରଗେ ରଇସି ।
 ଏଟା ପରମେସର ପୁରବେ ରଇଲା ତାର ସୁକଳ ବଦିଷତ୍ତବକ୍ତାମନ୍କେ
 ସପଦ କରିରଇଲା । (aiōn g165) ୨୭ ସେ ବିସଇ ମପା କଇରଇଲା, ତମର

ମାୟରୁ ପରମେସର ତମର ଲଗେ ମର୍ଯ୍ୟାରା ବଦିସତ୍ତବକ୍ଷତାକେ ପାଠାଇସି । ତମର ବାଜମନର ବିଦ୍ରରେ ଅନି ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ପାଠାଇସି । ସେ ଜେତ୍କି ବିପର କଇସି, ସେଠା ସବୁ ତମେ ମାନ୍ଦବାର ଆଚେ । ୨୩ କେ ଜଦି ସେ ବଦିସତ୍ତବକ୍ଷତାର କାତା ନ ନାମେ ତାକେ ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନର୍ଗାନେଅନି ଅଳ୍ପା କରି କୁରୁପନାୟ କରିପାକାଇସି । ୨୪ ଜେତ୍କି କବରୁ ସୁନିରଇବା ବଦିସତ୍ତବକ୍ଷତା ରଇଲାଇ, ସାମୁଖ୍ୟର ଆରି ଜେ ଜେ ତାର ପତେ ଆଇଲାଇ ଆରି ଏବେ ଜାଇଟା ଗଢ଼ିଲା, ସେ ବିପର କଇରଇଲାଇ । ୨୫ ପରମେସର ବଦିସତ୍ତବକ୍ଷତାମନର ଟଣ୍ଡୁଥାନି ଜନ୍ମସବୁ କାତା ଦେଲାଆଚେ ସେଠା ତମର ପାଇସେ ଟିକ । ତମର ଆନିଦାଦିମନର ସଞ୍ଚୁ ଜନ୍ମ ରାଜିନାମା କଲାଆଚେ, ତମେ ମିଥା ତେଇ ମିଥିଆଚାୟ । ପରମେସର ଅବରାଆମେକ କଇରଇଲା, “ମୁଇ ତମର ନାତିତିତି ମନରୁଟାନେଅନି ଜଗତର ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଆସିରବାଦୁ କରବି । ୨୬ ସେଠାରପାଇ ପରମେସର ତାର ସେବାକାରିଆକେ ବାଢିଲା ଆରି ତମଙ୍କେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ବାନିଆ ବାଟେଅନି ବାଉତାଇଆନ୍ଦବାକେ ଆରି ଆସିରବାଦୁ କରିବାକେ ପରତୁମ୍ ତାକେ ତମର ଲଗେ ପାଠାଇଲା ।”

୪ ପିତର ଆରି ଜଅନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଏନ୍ତି ସିକିଆ ଦେଇତେ ରଇଲା ବେଳେ ମନ୍ତ୍ରିରର କେତୋଟା ପୁଜାରି ଆରି ଜାଗୁଆଲମନର ସେନାପତି ଆରି କେତୋଟା ପାଦୁକିମନ୍ ଆସି କେଢ଼ିଲାଇ । ୭ ସେମନ୍ ରିପା ଅଇଗାଲାଇ କାଇକେ ବଇଲେ ପେରିଦି ସିସ ଦୁଇଲକ୍ ଜିୟୁ ମଲାତେଇଥାନି ଉଠିଲା ଆଚେ ବଲି ସିକାଇତେରଇଲାଇ । ଏନ୍ତି ସିକାଇଲେସର ଲକ୍ଷମନ୍ ମଲାଟାନେଅନି ଉଠିବାଇବଲି ପରମାନ୍ କରତେ ରଇଲାଇ । ୯ ସେଠାରପାଇ ସେ ଦୁଇଟା ପେରିଦି ସିସମନ୍କେ ଦାରି ବାନ୍ଧିଲାଇ । ଆରି ସେ ଦିନେ ବେସି ଅଳ୍ପମ୍ ଅଇଜାଇରଇଲାକେ ଆରକ୍ରମ ଦିନ୍ ଜାକ ବନ୍ଦିଗରେ ରକିରଇଲାଇ । ୪ ମାତର ବେସି ଲକ୍ ସେମନର ସିକିଆ ସୁନିକରି ବିସବାୟ କଲାଇ, ଆରି ତାକର ବିଦ୍ରରେଅନି ମୁନୁସ୍ପିଲା ସେ ଅଦିକ ଅଇକରି ପାକାପାକି ପାହିଅଜାର ଅଇଲାଇ । ୫ ତାର ଆରକ୍ରମ ଦିନେ ଜିରଦି ନେତାମନ୍, ଆରି ପାରଚିନ୍ମନ୍ ଆରି ନିୟମ ସିକାଇମନ୍ ଜିରୁପାଲମେ ରୁଣ୍ଟିଲାଇ । ୬ ସେମନର ବିଦ୍ରରେ ବଢ଼ିପୁଜାରି ଆନାନ୍, କାଯ୍ୟାପା, ଜଅନ୍, ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଟାର ଆରି ବଢ଼ ପୁଜାରିର କୁରୁମେ ରଇବା ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ମିସଲାଇ । ୭ ପେରିଦିମନ୍କେ ସେମନର ମୁଆଟେ ତାକାଇ ପାତାରିଲାଇ, “ତମେ ଏଟା ସବୁ କେନ୍ତାର କଲାୟନି?

କାର ବ୍ୟୁଷତ୍ତ ନଇଲେ କାର ନାହିଁଦାରି ଏଠା କଳାସନି?" ୮ ସେଠାରପାଇ
 ପିତର ସୁକଳାଆତମାଇ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, "ତମେ ଜେ କି
 ଆମର ସାପନ୍ତକରିଆମନ ଆରି ପାରୁଚିନମନ! ୯ ଜଦି ଆଜି ଏ ଚଟାର
 ପାଇ କରିରଇଲା ନିମାନ କାମରଲାଗି ଆମଙ୍କେ ପରସନ କଳାସନି ଆରି ସେ
 କେନ୍ତାର ନିମାନ ଅଇଲା ବଲି ଜାନ୍ବାକେ ମନ କଳାସନି, ୧୦ ତେବେ ତମେ
 ଆରି ଇସରାଏଲର ସବୁ ଲକ୍ଷ ଜାନ୍ବାର ଦରକାର ଜେ, ତମର ମୁଆଟେ
 ତିଆଆଇରଇଲା ଏ ଲକ୍ଷ ଅବକା ନାହିଁରିହ ଗଡ଼ର ଜିସୁକିରିସଟର ବ୍ୟୁଷତ୍ତ
 ପୁରାପୁରୁନ ନିମାନ ଅଇଲା ଆତେ । ସେ ଜିସୁକେ ତମେ କୁରସେ ମରାଇଲାସ୍
 । ମାତର ପରମେସର ତାକେ ମଲାତେଇଅନି ଆରି ତରେକ ଉଟାଇଲା
 ଆତେ ।" ୧୧ ଜିସୁର ବିସଇ ଦରମ ସାସତରେ ଲେକା ଅଇଲାଆତେ, ଗର୍
 ତିଆରକରୁମନ ଜନ ପାକନା ନାଁ ବଲି ପିଣ୍ଡିଦେଇ ରଇଲାଇ, ସେଠାସେ
 କନର ମୁକିଥ ପାକନା ଅଇଲା । ୧୨ ସେ ଆକା ଆମଙ୍କେ ମୁକ୍ତି ଦେଇସି
 । ଶୁଳାଇ ଜଗତରପାଇ ପରମେସର ତାକେସେ ଦେଲା ଆତେ । ଜେ କି
 ଆମଙ୍କେ ରକିଆ କରସି । ୧୩ ବଡ଼ସବାର ଲକ୍ଷମନ ପିତର ଆରି ଜଅନର
 ସାଆସ ଦେକି କାବା ଅଇଗାଲାଇ । ସେମନ ପାଇସାର ନ ପଡ଼ି ଅବକା
 ଲକ୍ଷମନସେ ବଲି ଜାନିରଇଲାଇ । ଆରି ସେମନ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଜିସୁର ସତ୍ତ୍ଵ
 ରଇଲାଇ ବଲି ଚିନିରଇଲାଇ । ୧୪ ମାତର ତାକର ବିରୁଦ୍ଧେ କାଇବଲି
 କଇନାପାଇଲାଇ, କାଇକେ ବଇଲେ ନିମାନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷକେ ପିତର ଆରି
 ଜଅନସତ୍ତ୍ଵ ତିଆଆଇରଇଲାଟା ଦେକିଲାଇ । ୧୫ ସେଠାର ପାଇ ସେମନ
 ସିସମନ୍ତକେ ସେ ସବାଇଅନି ବାରକରାଇଦେଇକରି ତାକର ତାକର ବିଦ୍ରେ
 କାତାବାରତା ଅଇବାର ଦାରିଲାଇ । ୧୬ ସେମନ କାତା ଅଇଲାଇ, "ଆମେ
 ଏମନ୍ତକେ କାଇଟା କରୁ? ଏମନ କରିରଇବା ଏ କାବା ଅଇଜିବା କାମ ବିସଇ
 ଜିରୁସାଲମର ସବୁ ଲକ୍ଷ ଜାନିଗାଲାଇ ଆଚତ । ଏ ସତ ଗଟେନୋଇ କି ନାଜାନୁ
 ବଲି କଇ ନାପାରୁ । ୧୭ ମାତର ଏ କାତା ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରେ ଆରି ଅଦିକ
 ଉଡ଼ରା ଅଇ ନ ଜାଆ, ଜିସୁର ବିସଇ ଆରି କେବେ କାର ମୁଆଟେ ନ କଇବାକେ
 ସେମନକେ ଆମେ ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ ଜାଗରତ କରାଇଦେଉଁ ।" ୧୮ ସେଠାର ପାଇ
 ସେମନ ପିତର ଆରି ଜଅନକେ ଆରି ତରେକ ବିଦ୍ରେ ତାକଲାଇ । ଆରି
 କେବେମିସା ଜିସୁର ନାଉଁ ଦାରି କାଇମିସା କାତା ନ କଇବାକେ ଆରି ସିକିଆ
 ନ ଦେବାକେ ଜାଗରତ କରାଇଦେଲାଇ । ୧୯ ମାତର ପିତର ଆରି ଜଅନ

କଇଲାଇ, “ତମର ବାଦିଆ ଅଇବୁ କି ପରମେସରର ବାଦିଆ ଅଇବୁ କିନ୍
 ବିସଇ ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଟିକ୍ ସେଟା ତମେ ବିଚାର କରା । ୨୦
 କାଇକେ ବଇଲେ ଆମେ ଜାଇଟା ଦେକଲୁ ଆତୁ ଆରି ସୁନଳୁ ଆତୁ ସେଟା
 ନ କଇକରି ରଇନାପାରୁ ।” ୨୧ ମାତର ବ୍ୟସବାର ଲକ୍ ଆରି ତାରସତ୍ତ୍ଵ
 ସେମାନଙ୍କେ ଦମ୍କାଇକରି ଚାତି ଦେଲାଇ । ସେମାନଙ୍କେ ତଣ୍ଡିଦେବାଟା କସ୍ଟଟ
 ବଲି ସେମାନ ଜାନିପାରିଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ କାବାଅଇଜିବା କାମର
 ଲାଗି ଲକ୍ମାନ ପରମେସରକେ ଜୁଆର କରତେ ରଇଲାଇ । ୨୨ ଜନ ଲକ୍
 କାବା ଅଇଜିବା କାମରିଲାଗି ନିମାନ ଅଇରଇଲା, ତାକେ ଚାଲିସ୍ ବରଷେଥାନି
 ଅଦିକ ଅଇରଇଲା । ୨୩ ପିତର ଆରି ଜଥନ ମୁକଳିଲା ଦାପରେ ନିଜର
 ଦଲେ ବାଉଡ଼ିଗାଲାଇ ଆରି ମୁକିଥ ପୁଜାରିମାନ ଆରି ପାରଚିନ୍ମାନ ଜାଇଟା
 କଇରଇଲାଇ, ସେଟା ସେମାନଙ୍କେ ଜାନାଇଲାଇ । ୨୪ ବିସ୍ବାସିମାନ ସବୁ
 କାତା ସୁନ୍ଦରୀ ପଚେ ଗଟେକ୍ ଅଇ ପରମେସରକେ ଏ ପାରତନା କଲାଇ, ଏ
 ମାପରୁ! ସରଗ, ଦରତନି, ସମ୍ଭୂର ଆରି ତେଇ ରଇବା ସବୁ ବିସଇ ତମେସେ
 ତିଆର କଲାସ୍ତା! ୨୫ ତମେ ସୁକଳ ଆତ୍ମାଇଥାନି ଆମର ଆନିଦାଦିମନର
 ଆରି ତମର ଦାଢ଼ିତା ଦାଉଦର ଟଣ୍ଡେଥାନି ଏ କାତା ସୁନାଇ ରଇଲାସ୍ । ସେ
 କଇରଇଲା, ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ମାନ କାଇକେ ରିସା ଅଇଲାଇ? ଲକ୍ମାନ
 କାଇକେ ରୁଚାଇ ସତ୍ତ୍ଵକ୍ଷର କଲାଇ? ୨୬ ମାପରୁର ବିରଦେ ଆରି ତାକର
 ମସିଆର ବିରଦେ ଜଗତର ରାଜାମାନ ଆରି ସାପନ୍ଦକାରିଆମାନ କୁଞ୍ଜବାକେ
 ନିଜକେ ତିଆର ଅଇ ରୁଣ୍ଟିଲାଇ । ୨୭ କାଇକେବଇଲେ ଏ ନଅରେ ଏରଦ୍
 ଆରି ପନ୍ତିୟ ପିଲାତ ଉସ୍ରାଏଲିୟମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରି ଜିଉଦି ନ ଅଇରଇବା
 ଲକ୍ରମତ୍ତ୍ଵ ମିସି ଜିସୁର ବିରଦେ ଜକ୍ନା କଲାଇ । ସେ ସେ ତମର ସୁକଳ
 ଦାଢ଼ିତା ଆରି ତମେ ବାରିଲା ମସିଅ । ୨୮ ତମର ବପୁ ଆରି ମାନ କଲାଟା
 ଲସାବେ ଜାଇଟା ସବୁ ଗଟାଇବାପାଇ ତମେ ଟିକ୍ କରି ରଇଲାସ୍, ସେମାନ
 ଗଟେକ୍ ଅଇ ସେ ସବୁ କରିବାକେ ଲାଗିପଡ଼ିଲାଇ । ୨୯ “ଏ ମାପରୁ, ସେମାନ
 ଆମକେ ଜନ ଦମକ ଦେଲାଇ ଆଚଦ ସେ ବିସଇ ସୁନା ଆରି ନ ତରତେ
 ତମର କାତା ଜାନାଇବାକେ ତମର ଏ ଦାଢ଼ିତାମାନଙ୍କେ ତାର କରା । ୩୦
 ନିମାନ କରିବାକେ ତମର ଆତ ଲାମାଆ ଆରି ତମର ସୁକଳ ଦାଢ଼ିତା ଜିସୁର
 ନାହିଁ ନ ଅଇବା କାମ ଆରି କାବା ଅଇଜିବା କାମମାନ ସାଦନ କରାଆ ।”
 ୩୧ ସେମାନ ପାରତନା କରିପାରାଇଲା ପଚେ ଜନ ଜାଗାଇ ରୁଣ୍ଟିରଇଲାଇ,

ସେଠା ତୁଳବୁଲିଗାଲା । ସେମନ୍ ସବୁ ସୁଜଳାଦମାର ପୁରାପୁରୁଷ ଅଇଲା ।
ଆରି ନ ତର୍ତ୍ତେ ପରମେସରର କାତା ଜାନାଇବାର୍ ଦାରିଲାଇ । ୩୭ ସବୁ
ବିସ୍ଵବସିମନ୍ ଗଟେକ୍ ବିପଇ ଚିନ୍ତା କରି ମନ୍ କଲାଇ । କେ ମିଥା ନିଜର
ପ୍ରମ୍ପତ୍ତି ନିଜର ବଲି ଦାବି ନ କର୍ତ୍ତେ ରଇଲାଇ । ତାକରୁଟାନେ ଜେଡ଼କି
ରଇଲା ସେଠା ସବୁଲକ୍ ସମାନ୍ କରି ବାଟାସାଟା କର୍ତ୍ତେ ରଇଲାଇ । ୩୯
ପେରିତ ସିସମନ୍ ବପୁସତ୍ତ୍ଵ ସାକି ଦେବାର୍ ଦାରିଲାଇ । ପରମେସର ମାସ୍ତୁ
ଜିମ୍ବକେ କେନ୍ତିକରି ମଲାଟାନେଅନି ଉଟାଇଲା ବଲି । ଆରି ପରମେସର
ସବୁ ବିସ୍ଵବସିମନ୍କେ ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲା । ୪୫ ତାକର୍ ଦଲେ
ଜିଜବା କାଇବାକେ କାକେ ମିଥା ଅବାର୍ ନ ରଇଲା । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଗର୍
ଆରି ଜମିରଇଲା, ସେମନ୍ ସେଠା ବିକିକରି ତାବୁ ଆନି, ୪୬ ପେରିଦମନ୍କେ
ସରପିଦେଇରଇଲା । ସେ ତାବୁ ପେରିତ ମନ୍ ଅବାବେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ
ବାଟାକରି ଦେଇତେରଇଲାଇ । ୪୭ ସାଇପରସ୍ ନାଉଁର୍ ଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ
ଜନମ୍ କରିରଇବା ଲେବି କୁର୍ମମର୍ ଜଘେପ୍, ଜାକେ ପେରିତ ସିସମନ୍
ବରନବା ବଲି ନାଉଁ ଦେଇ ରଇଲାଇ । ବରନବାର୍ ଅରତ୍ ଦୁକ୍ ସାରାଇବା
ପିଲା । ସେ ତାର୍ ଜମି ବିକ୍ଳା ଆରି ୪୯ ତାବୁ ପେରିତ ସିସମନ୍କେ
ସରପିଦେଲା ।

୫ ସେ ଦଲର୍ ଅନନ୍ତିଯ୍ ନାଉଁର୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆରି ତାର୍ ମାଇଜି ସପିରା
ସେମନର କେତେକ୍ ଜମି ବିକ୍ଳାଇ । ୬ ମାତର ମାଇଜିମୁନୁସ୍ ରାଜିଆଇକରି
ବିକିକରି ପାଇଲା କେତେକ୍ ତାବୁ ଅନନ୍ତିଯ୍ ନିଜର୍ ପାଇ ସତ୍ତ୍ଵଇଲା ।
ଅଗଳିଲାଟା ସେ ପେରିତ ସିସମନ୍କେ ଦେଲା । ୭ ପିତର୍ ତାକେ କଇଲା,
“ଅନନ୍ତିଯ୍ ତୁଙ୍କ କେନ୍ତି ସରତାନର ପାନ୍ତେପତି ଜମି ବିକି ଆନିରଇବା ତାବୁ
କେତେକ୍ ନିଜର ପାଇ ସତ୍ତ୍ଵଇକରି ସୁଜଳ୍ ଆଦମାର ମୁଆଟେ ମିର କଇଲୁସ୍ ?
୮ ବିକ୍ରିବା ଆଗତୁ ସେ ଜମି ତମର୍ ରଇଲା । ବିକ୍ଳା ପତେ ମିଥା ସେ
ତାବୁ ତମରୁଟାସେ । ଏନ୍ତି କାମ୍ କରିବାକେ କାଇକେ ମନ୍ କଲୁସ୍ ? ତୁଙ୍କ
ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନାତାଉସ୍ ନାଇ ମାତର ପରମେସରକେ ନାତାଇଆରୁସ୍ ।” ୯
ଅନନ୍ତିଯ୍ ଏ କାତା ସୁନିଲା ଦାପରେ ତଲେ ଆପ୍ତି ଅଛ ଅଦରି ମରିଗାଲା
। ୧ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ କାତା ସୁନିଲାଇ ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ ବେସି ତରିଗାଲାଇ
। ୨ ଦଲର୍ ଦାତ୍ତୁଡାମନ୍ ଅନନ୍ତିଯ୍ର ମଲା ଗାଗଡ଼ ଲୁଗାଇ ଗୁଡ଼ିଆଇକରି
ବାଇରେ ବଇକରି ଦାରିଗାଲାଇ ଆରି ଉପିଦେଲାଇ । ୩ ପାକାପାକି ତିନ୍ଦିଟା

ପଚେ ଅନନ୍ତର ମାଇଜି ତେଇ ଆସି କେଢ଼ିଲା । ସେ, ଏ ଗଢ଼ନା ନାଜାନି ରଇଲା । ୮ ପିତର ତାକେ ପାଗରଲା “ମକେ କ ପନି, ତୁଲ ଆରି ତର ମୁନୁସ୍ ଜେତ୍କି ଜମି ବିକ୍ଳାସ୍, ଏଠା କାଇ ତାର ପୁରାଦାମ୍ କି?” ସେ କଇଲା, “ଉଁ ଏତ୍କିଷେ ।” ୯ ପିତର ତାକେ କଇଲା, “ମାପରୁର ଆଦମାକେ ପରିକା କରବାକେ ତୁଲ ଆରି ତର ମୁନୁସ୍ କାଇକେ ରାଜିଅଇଲାସ୍? ଜନ ଲକ୍ଷମନ ତର ମୁନୁସ୍କେ ସମାଦି ଦେଲାଇ ଆଚତ୍, ବାଟ ତିଆଗତି କେଢ଼ିଲାଇବେ, ସେମନ୍ ତକେ ମିଥା ବଇ ଦାରିଜିବାଇବେ ।” ୧୦ ସେ ଦାୟରେ ସେ ମିଥା ପିତରର ପାଦତଳେ ଅଦରି ମରିଗାଲା । ଦାଢ଼ୁଡ଼ାମନ୍ ବିତ୍ତରେ ଆସି ତାର ମଳା ଗାଗଡ଼ ବଇନେଲାଇ ଆରି ତାର ମୁନୁସର ଲଗେ ତାକେ ମିଥା ସମାଦି ଦେଲାଇ । ୧୧ ଜିରୁପାଲେମର ଗୁଲାଇ ମଣ୍ଡଳିର ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ଏ କାତା ସୁନ୍ମଳାଇ, ସବୁଲକ୍ଷ ଡରିଗାଲାଇ । ୧୨ ପେରିତ ସିସମନର ଟାନେଅନି ଲକ୍ଷମନର ବିତ୍ତରେ ବେସି କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ ଆରି ଚିନ୍ମନ୍ ସାଦନ୍ ଅଇତେ ରଇଲା । ସବୁ ବିସ୍ବାସିମନ୍ ସଲମନର ମଣ୍ଡଳେ ଗୁଣ୍ଡେତ ରଇଲାଇ । ୧୩ ସେମନର ବିସଇ ବିନ୍ଦଲକ୍ଷମନ୍ ନିମାନ୍ କାତା କଇତେ ରଇଲାଇ । ମାତର ଦଲ ବାଇରେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ କେ ମିଥା ଦଲେ ମିସ୍ବାକେ ସାଆସ୍ ନ କରିତେ ରଇଲାଇ । ୧୪ ଏଲେ ମିଥା ପରମୋସରକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରି ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ମାଇଜିଟକି ଆରି ମୁନୁସ ପିଲାମନ୍ ଏ ଦଲେ ମିସ୍ଲାଇ । ଆରି ସେ ଦଲ ଦିନକେ ଦିନ ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ବଢ଼ିତେ ଗାଲା । ୧୫ ପେରିତ ସିସମନର କାମ ଅଦିକ୍ ବଡ଼ ବଡ଼ ବଡ଼ ଗାଲା । ଏହିକି ପିତର ଇଣ୍ଡିଗାଲାବେଲେ ତାର ଚାଇଆଲେ ଅଲୟ ପତବଳି ଲକ୍ଷମନ୍ ରାଜିମନକେ ବଇଆନି ବାରପାଲି କଟେ ଆରି ଟାଟିମନ୍ ଅଟାଇକରି ସୁଆଇ ଦେଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୬ ଜିରୁପାଲମର ଚାରିବେଢ଼ି ରଇବା ଗତର ରଣି ଆରି ତୁମାଦାରଲା ଲକ୍ଷମନକେ ପେରିତମନର ଲଗେ ଆନ୍ତରେ ରଇଲାଇ । ଆରି ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ଷ ନିମାନ୍ ଅଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୭ ତାର ପଚେ ବଢ଼ ପୁଜାରି, ତାରସତ୍ତ୍ଵ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ସାଦୁକି ଦଲର ଲକ୍ଷମନ୍, ସିସମନେକ ଛୁପା ଅଇଗାଲାଇ । ଆରି ସେମନର ବିରୁଦ୍ଧେ କାଇଟାଆଲେ କରୁ ବଲି ଜଜ୍ନା କଲାଇ । ୧୮ ସେମନ୍ ପେରିତ ସିସମନକେ ଦାରି ବାନ୍ଦିକରି ବନ୍ଦିଗରେ ସତ୍ତ୍ଵରେଲାଇ । ୧୯ ମାତର ସେ ରାତି ମାପରୁର ଗଟେକ ଦୁଇ ବନ୍ଦିଗରେ କାପାଟ ଉଗାଢ଼ିଦେଲା ଆରି ସେମନକେ ମୁକୁଲାଇ ଆନି କଇଲା, ୨୦ “ଜା

ଆରି ମନ୍ତ୍ରରେ ଟିଆଆଇକରି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଏ ନୂଆ ଜିବନ୍ ବିସର ପବୁ କାତା
 କୁଆ ।” ୨୧ ସିସମନ୍ ସେ ଦୁତର କାତା ମାନି ସାକାଳୁ ସାକାଳୁ ମନ୍ତ୍ରରେ
 ପୁରି ସିକିଆ ଦେବାର ଦାରଲାଇ । ବଡ ପୁଜାରି, ତାକର ସଞ୍ଚାରିମନ୍ ଆରି
 ଇସରାଏଲର ପାର୍ଚିନମନ୍ ଗଟେକ ପୁରା ସବା ପାଇ ତାକାଇ ପାଟାଇଲାଇ
 । ତାର ପତେ ପେରିଦ ସିସମନ୍ତକେ ବନ୍ଧୁଗରେ ଅନି ସବାଇ ଆନବାକେ
 ବନ୍ଧୁଗରର ଜାଗୁଆଲମନ୍ତ ମୁକିଆମନ୍ତକେ ଆଦେସ ଦେଲାଇ । ୨୨ ମାତର
 ସେ ମୁକିଆମନ୍ତ ବନ୍ଧୁଗରେ କେବଳାକେ ପେରିଦମନ୍ତକେ ତେଇ ଦେକତନାଇ
 । ସେଠାରପାଇ ସେମନ୍ ବଡ଼ସବାଇ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲାଇ । ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 କଇଲାଇ, ୨୩ “ଆମେ ବନ୍ଧୁ ଗରେ କେଟି ଦେକଲୁ ଜେ ଦୁଆର ନିକପଞ୍ଚ
 ତାବି ଅଇରଇଲା । ଆରି ଜାଗୁଆଲମନ୍ତ ମିୟା ଜାଗିରଇଲାଇ । ମାତର
 କାପାଟ ଉଗାଡ଼ିଲା ପଚେ ଆମେ ବିଦରେ କାକେ ମିୟା ଦେକୁ ନାଇ ।” ୨୪ ଏ
 କାତା ପୁନି ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ତ ଆରି ମନ୍ତ୍ରର ଜାଗୁଆଲମନ୍ତର ଦାଇତେ ରଇଲା
 ଲକ୍ଷମନ୍ତ କାବାଅଇଗାଲାଇ । ପେରିଦ ସିସମନ୍ତକେ କାଇଟା ଅଇଲାଆଚେ
 ବଲି ସେମନ୍ତ ବୁଝି ନାପାରିଲାଇ । ୨୫ ସେତୁକିବେଳେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆସି
 କଇଲା “ସୁନା! ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବନ୍ଧୁ ଗରେ ରକିରଇଲାସ୍ତ, ସେମନ୍ତ ଏବେ
 ମନ୍ତ୍ରରେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସିକିଆ ଦେଲାଇନି ।” ୨୬ ମନ୍ତ୍ରର କାମକରୁମନ୍ତ
 ଜାଗୁଆଲମନ୍ତର ସଞ୍ଚ ଜାଇ ପେରିଦ ସିସମନ୍ତକେ ସୁଭରାଇକରି ଆରିତରେକୁ
 ତାକିଆନ୍ତିଲାଇ । ସେମନ୍ତ ତରାବିଦ୍ରା କରଦ ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ
 ସେମନ୍ତକେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ପାକନାପୁକ୍ରନ୍ତି ମାରିବାଇ ବଲି ତରିଜାଇତେରଇଲାଇ
 । ୨୭ ପେରିଦ ସିସମନ୍ତକେ ବିଦରେ ତାକିଆନି ବଡ଼ସବାର ମୁଆଟେ ଟିଆ
 କରାଇଲାଇ, ଆରି ବଡ ପୁଜାରି ସେମନ୍ତକେ ପାଗାରିଲା । ୨୮ “ଏ ଜିସୁର
 ନାହିଁ ଦାରି କାଇମିୟା ସିକିଆ ନ ଦେବାକେ ତମ୍ବେ ତାଟ ସଞ୍ଚ ଆଦେସ
 ଦେଇରଇଲୁ ମାତର ଦେକା, ତମେ କାଇଟା କରିଆଗାସା! ତମେ ଦେଇରଇବା
 ଏ ସିକିଆ ଜିରୁପାଲମେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନରଟାନେ କେଟିଲା ଆଚେ । ଆରି
 ତାର ମରନ ପାଇ ଆମକେ ଦାଇ କରିବାକେ ତେସଟା କଲାସନି!” ୨୯
 ପିତର ଆରି ବିନ୍ ସିସମନ୍ତ କଇଲାଇ, “ଆମେ ତମର ଆଦେସ ମାନବା
 ବାଦୁଲେ ପରମେସରର ଆଦେସ ମାନବୁ । ୩୦ ତମେ ଜିସୁକେ କୁରସେ
 ଚଗାଇ ମରାଇଲାପଚେ, ଆମର ଆନିଦିମନ୍ତର ପରମେସର ତାକେ
 ମଲାଟାନେଅନି ଉଟୋଇଲାଆଚେ । ୩୧ ଇସରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ତ ତାକର୍

ପାପେଅନି ବାଆଡ଼ର ଆରି ପାୟ କେମା ଅଅଦ ବଲି ପରମେସର ତାକେ
 ତାର ଉଜା ବାଟେ ବସାଇଆଛେ । ଜେନ୍ଦ୍ରିକି ସେ ଆମର ସାପନ୍କାରିଆ ଆରି
 ରକିଆକରବା ଲକ୍ଷ ଅରସି । ୩୭ ଆମେ ଏ ସବୁ ବିପରିର ପାକି ଆହୁ ।
 ଆରି ଜନ୍ ପୁକଳୁ ଆଭମାକେ ପରମେସର ତାକର ଆଗିଆଁକାରିମନ୍ଦକେ
 ଦାନ୍ତକଳାଆଛେ, ସେ ମିଥା ଏଠାର ପାକି ।” ୩୮ ବଢ଼ପବାର ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ
 କାତା ସୁନି ଏତେକ୍ ରିସାଆଇଗାଲାଇ ଜେ, ପେରିଦମନ୍ଦକେ ମରାଇବାକେ ମନ୍
 କଳାଇ । ୩୯ ମାତର ସେମନର ବିଦ୍ରରେଅନି ଗମଳିଏଲୁ ନାଉଁର ଗଟେକ୍
 ପାରୁସି ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ ନିୟମ ସିକାଇତେ ରଇଲା । ତାକେ ଲକ୍ଷମନ୍
 ମାନିଆ କରୁତେରଇଲାଇ । ସେ ବଢ଼ ସବାଇ ଟିଆଆଇ ପେରିଦମନ୍ଦକେ
 ଚନେକର ପାଇ ବାଇରେ ନେବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୪୦ ଆରି ବଢ଼ ସବାର
 ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଏ ଇସ୍ତରାଏଲିଯୁ ବାଇମନ୍, ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଜାଇଟା
 କରବାକେ ଗାଲାସନ୍ ଅଲପ ବାବିଚିନ୍ତି କରି କରା । ୪୧ ତମର ମନେରଇସି,
 ଅଲପ ଆଗ୍ରହୁ ତିଉଦା ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ରମିଯୁମନର ବିରୁଦେ ଉଚ୍ଚଲା
 । ସେ ନିଜେ ବଢ଼ଲକ୍ ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ କଇଲାକେ ତାର ସଞ୍ଚ ଚାରିସାଂ
 ଲକ୍ ମିସି ରଇଲାଇ । ମାତର ତାକେ ମରାଇଲାଇ, ତାରପରେ ତାରସଞ୍ଚର
 ଲକ୍ଷମନ୍ ଚିନ୍ଦିନ୍ ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ତାର ଦଳ ବୁତିଗାଲା । ୪୨ ତାରପରେ
 ଗାଲିଲି ଅନି ଜିଉଦା ନାଉଁର ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ରମିଯୁମନର ବିରୁଦେ ଉଚ୍ଚଲା
 । ରମିଯୁ ସରକାର ଲକ୍ଷମନର ନାଉଁ ଲେକାଇବା ବେଳେ ଏଠା ଅଇଲା ।
 ବେସି ଲକ୍ଷକେ ତାର ଦଲେ ମିଥାଇବାକେ ସୁତ୍ରରାଇଲା । ମାତର ତାକେ ମିଥା
 ମରାଇଲାଇ । ଆରି ତାର ସବୁ ସିସମନ୍ ଚିନ୍ଦିନ୍ ଅଇଗାଲାଇ । ୪୩ ସେମାର
 ପାଇ ଜିସୁର ସିସମନର ବିସଇ ମୁଲ ତମ୍ବକେ କଇଲିନି, ସେମନ୍ କରବା
 କାମ ତେବାଆ ନାଇ, ଚାତିଦିଆସ । ସେମନ୍ କରବା କାମ ଆରି ଜଜନା
 ଜଦି ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ଆସିରଇସି, ତେବେ ସେମନ୍ ମିଥା ଆରିଜିବାଇ ।
 ୪୪ ମାତର ସେଠା ଜଦି ପରମେସରରଟାନେ ଆସିରଇସି ବଇଲେ, ତାକେ
 ତମେ ଦବାଇନାପାରାସ । ସେତୁକିଅନି ତିସିଏ ଜେ ତମେ ପରମେସରର
 ବିରଦେ ଜୁଜଲାସନ୍ ।” ବଢ଼ପବାର ଲକ୍ଷମନ୍ ଗମଳିଏଲୁ କଇଲା କାତା
 ମାନଲାଇ । ୪୫ ସେମନ୍ ପେରିଦ ସିସମନ୍ଦକେ ବଢ଼ପବାର ବିଦ୍ରେ
 ଆନବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲାଇ । ତାକିଆନିକରି ସେମନ୍ଦକେ କରୁତା ସଞ୍ଚ
 ମାରାଇଲାଇ । ଆରି ଜିସୁର ନାଉଁଦାରି କାଇମିଥା କାତା ନ କଇବାକେ ଆଦେସ୍

ଦେଇ ଚାତିଦେଲାଇ । ୪୧ ପେରିଦ ସିସମନ୍ ପାଇଦାସ୍ତୁ ବହୁପଦାଳାନି
ବାରଇଲାଇ, କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଦେକ୍ବା ଇପାବେ ଜିଷ୍ପୁର ସିସ
ଅଇକରି ଅପମାନ ପାଇବାକେ ଅଦିକାର ପାଇରଇଲାଇ । ୪୨ ଆରି ସେମନ୍
ସବୁ ଦିନ ମନ୍ତ୍ରରେ ଆରି ଲକ୍ଷମନର ଗରେ ଗରେ ମସିଥ ଜିଷ୍ପୁର ବିସଇର
ସୁଦକବର ଜାନାଇଲାଇ ଆରି ସିକିଆ ଦେବାର ଦାରିଲାଇ ।

୭ ସେ ବେଳା, ବେସି ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିଷ୍ପୁର ସିସ ଅଇ ଆଇଲାଇ ।
ଶିରିକ୍ ବାସା କଇତେରଇବା ଜିଉଦିମନ୍, ଏବରି ବାସା କଇତେରଇବା
ଜିଉଦିମନର ବିରୁଦ୍ଧେ କାଠା ଉଟାଇଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଶିରିକ୍ ବାସାଇ
କାଠା ଅଇବା ଜିଉଦିମନ୍, ରାଶିମନକେ ଦିନ୍କର କାଦି ବାଟା କଲାବେଳେ
ତାକର ରାଶିମନକେ ଏଲା କରିତେରଇଲାଇ ପନି । ୭ ସେଟାର ପାଇ ବାରଟା
ପେରିଦ ସିସମନ୍ ସବୁ ବିସବାସିମନକେ ରୁଣ୍ଡାଇକରି କଇଲାଇ, “କାଇବାଟା
ବାଟାକରିବାର ଆତେ ବଲିକରି ପରମେସରର ବାକିଆ ସିକାଇବାଟା ଜଦି
ଆମେ ଏଲା କରିବୁ ବଇଲେ ସେଟା ନିକ ବିସଇ ନାଁ । ୯ ସେଟାର ପାଇ
ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ତମର ବିଦରେଅନି ସୁକଳାଦିମାଇ ଆରି ଗିଆନେ
ପୁରାପୁରୁନ ଅଇରଇବା ଲକ୍ଷ ବଲି ସବୁଲକ୍ ଜାନିରଇବା ସାତ ଲକ୍ଷକେ ବାଟା
। ଆମେ ସେମନକେ ଏ ସବୁ ବିସଇ କରିବାକେ ଦାଇଦ ଦେବୁ । ୪ ସେନ୍ତାର
ଆଲେ ପାଇତନା ଆରି ପରମେସରର ବାକିଆ ସିକାଇବାକେ ଆମେ ସବୁ
ଦିଆନ୍ ଦେଇପାରିଅଇସି ।” ୫ ଦଲର ସବୁ ଲକ୍ ପେରିଦ ସିସମନର କଇଲା
କାଠାଇ ରାଜିଆଇଲାଇ, ଆରି ଏ କାମ କରିବାକେ ବିସବାସ ଆରି ସୁକଳ
ଆଦିମାଇ ପୁରୁନ ଅଇରଇବା ତିପାନ୍ ନାଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍, ଆରି ପିଲିପ,
ପକ୍ରଷ୍ଟ, ନିକାନର, ତିମନ୍, ପରମନା ଆରି ଆଗେ ଜିଉଦି ଦରମ ବିସବାସ
କରିରଇବା, ଆନ୍ତିକିଯଇ ଅନି ଆସିରଇବା ଗଟେକ୍ ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା,
ନିକଳାୟକେ ବାରିଲାଇ । ୬ ବିସବାସିମନ୍ ଏ ସାତଲକ୍ଷକେ ପେରିଦମନର
ଲଗେ ଆନ୍ତାର । ସେମନକେ, ଆତ ସତ୍ତ୍ଵର ପାଇତନା କଲାଇ । ୭ ଏନ୍ତାରି
ପରମେସରର ବାକିଆ ଗୁଲାଇବାଟର ଲକ୍ ପୁନଳାଇ । ଜିରୁପାଲମେ ଅଦିକ
ଅଦିକ ସିସମନ୍ ବହୁବାର ଦାରିଲାଇ, ବେସି ପୁଜାରିମନ୍ ମିଷା ଜିଷ୍ପୁକେ
ବିସବାସ କଲାଇ । ୮ ପରମେସରଟାନେ ବେସି ଆସିବାଦ ପାଇ ଆରି
ବପୁ ସତ୍ତ୍ଵ ପୁରୁନ ଅଇରଇବା ତିପାନ୍, ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେ ବେସି ନ ଅଇବା
କାମମନ୍, କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ ସାଦନ୍ କଲା । ୯ ମାତର କେତେଲକ୍

ତାକେ ବିରଦ୍ଧ କଲାଇ । ଏମନ୍ ଗତି କହିବାତେଇଅନି, ମୁକ୍ଳିରଇବା
ଜିଉଦିମନ୍ତକେ ନେଇ, ଅଇରଇବା ପାରିତନା ଗରର କେତେ ଲକ୍ଷ, ସେମନ୍ତ
ବିଦରେଥିନି କେତେଲକ୍ ସରିଆ ଅନି, କେତେକ ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଟ୍ରିଆ ଅନି ।
ସେମନ୍ ସିଲିସିଆ ଅନି ଆରି ଆସିଆଇଥିନି ଆସିରଇବା ବିନ୍ ଜିଉଦିମନ୍ତର
ପଞ୍ଚ ମିଟିକରି ତିପାନର ବିରଦ୍ଧେ ଦଦାପେଲା ଅଇଲାଇ । ୧୦ ମାତ୍ରର
ସୁକଳ୍ ଆଦମୀ ତିପାନକେ ଏହି ଗିଆନ୍ ଦେଲାଜେ, କେମିସା ତାର କାତା
ତାତାଇକରି କଇ ନାପାରିତେ ରଇଲାଇ । ୧୧ ଏଲେମିସା ସେ “ମପାର୍
ବିରଦ୍ଧେ ଆରି ପରମେସରର ବିରଦ୍ଧେ କାତା କଇବାଟା ଆମେ ସୁନ୍ଦରୁ ।”
ବଲି, ଏ ମିର ସାକି ଦେବାକେ କେତେ ଲକ୍ଷକେ ଲାଗ୍ର ଦେଇ ଉସ୍କାଇଲାଇ
। ୧୨ ଏନ୍ତାରିକରି ସେମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ, ପାରିତିନ୍ମନ୍ ଆରି ସାସ୍ତର
ସିକାଉମନ୍ତକେ ରିସା ଅଇବା କାତା କଇଲାଇ । ଆରି ତିପାନକେ ଦାରି
ବଢ଼ସବାଇ ନେଲାଇ । ୧୩ ତାର ପଚେ ସେମନ୍ ତାର ବିରୁଦ୍ଧେ ମିର ପାକି
ଦେବାକେ କେତେଟା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବିଦରେ ଆନ୍ତଲାଇ । ସେମନ୍ କଇଲାଇ,
“ଏ ଲକ୍ଷ ସବୁବେଳେ ଆମର ସୁକଳ୍ ମନ୍ତିର ଆରି ମପାର ରିତିନିତି ବିରୁଦ୍ଧେ
ନିନ୍ଦା କାତା କଇବୁଲାଇନି । ୧୪ ନାଜରିତର ଜିସୁ ମନ୍ତିର ବାନ୍ଧାଇ ପାକାଇସି
ଆରି ଆମେ ମପାର ଟାନେଅନି ପାଇ ରଇବା ସବୁ ବିଦିବିଦାନ୍ ବାଦିଲାଇ
ଦେଇସି ବଲି ଏ ଲକ୍ଷ କଇବାଟା ଆମେ ସୁନି ଆରୁ ।” ୧୫ ସେହକି ବେଳେ
ବଢ଼ସବାଇ ବସି ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷ ଆକିଗାତି ତିପାନର ବାଟେ ଦେକ୍ଖିଲାଇ
ଜେ, ଏହେ ଦେକା! ତାର ମୁ ସରଗର ଦୁଇ ପାରା ତିସ୍ତେ ରଇଲା ।

୭ ବହୁ ପୁଜାରି ତିପାନକେ ପାରାଲା, “ତର ବିରୁଦ୍ଧେ କଇବା ଏ ସବୁ କାତା
ସତ କି?” ୭ ତିପାନ କଇଲା, “ଇତି ରଇବା ମର ବାଇମନ୍ ଆରି ବାବାମନ୍
ଅଲ୍ଲପ୍ ସୁନା, ଆମର ଆନିଦାଦି ଅବ୍ରାଆମ୍ ଆରନେ ବାସା ଅଇବାକେ ଜିବା
ଆଶ୍ଚର୍ମ ମରମା କରିବା ପରମେସର ମେସପଟାମିଆଇ ଦେକାଇଅଇଲା ।”
୯ ଆରି ତାକେ କଇଲା, ‘ତମର ଦେସ ଆରି ତମର କୁଟୁମ୍ବକେ ତାତିକରି
ମୁଖ ଜନ୍ମ ଦେସ ଦେକାଇବି, ସେ ଦେସେ ଜା । ୧୦ ତେବରପାଇ ସେ ତାର
ଦେସ ତାତିକରି ଆରାନ୍ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଦେସେ ବାସା ଅଇବାକେ ଗାଲା ।
ଅବ୍ରାଆମର ବାବା ମଲା ପଚେ, ପରମେସର ତାକେ, ତମେ ରଇବା ଏ
ଦେସେ ଆନ୍ତଲା । ୧୧ ସେବେଳେ ପରମେସର ଅବ୍ରାଆମ୍କ ଏ ଦେସେ
କାଇ ଅଦିକାର କି ପାଦେକ୍ ଜମି ମିସା ଦେଇ ନ ରଇଲା । ମାତ୍ର ତାକେ

ଏ ଦେସ ପଚେ ଦେବାକେ ପରମେସ୍ତ କାତାଦେଇରଇଲା । ଆରି ସେଠା
 ତାର ନାତିତିତି ମନର ପାଇ ଅଇସି ବଳି ସପଢ଼ କଲା । ପରମେସ୍ତ ଏ
 କାତା ଦେଇରଇଲା ବେଳେ ଅବରାଆମେକ ପିଲାକି ନ ଅଇରଇଲା ।
 ୭ ସେବେଳେ ପରମେସ୍ତ ଅବରାଆମେକ ଏନ୍ତିବଳି କଇରଇଲା, “ତମର
 ନାତିତିତିମନ୍ ବିନ୍ ଦେସେ ଚାଲିସ ବରସ ଜାକ ଗତି ଅଇକରି ରଇବାଇ ।
 ସେ ଦେସର ଲକ୍ଷ ସେମନ୍କେ କରାସ ଚଲାଚଲୁଛି ଦେକାଇବାଇ । ୭ ମାତର
 ସେମନ୍ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନର ସେବା କରୁବାଇ, ମୁଲ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବିତାର
 କରବି । ପଚେ ତମର ନାତିତିତିମନ୍ ସେ ଦେସେଅନି ବାରଇ ଆଇବାଇ
 ଆରି ଏ ଜାଗାଇ ମର ଉପାସନା କରୁବାଇ ।” ୮ ତାରପଚେ ପରମେସ୍ତ
 ଅବରାଆମର ସଞ୍ଚ୍ଚ କାତାଦେଇ ରଇବା ରାଜିନାମାର ଚିନ୍ ଇଷାବେ ସୁନ୍ଦର
 କରବା ବିଦି ତିଆର କଲା । ଇଷାକ ଜନମ ଅଇ ଆହୁଦିନ୍ ପଚେ ଅବରାଆମ
 ତାକେ ସୁନ୍ଦର କଲା । ପଚେ ଇଷାକ ତାର ପଥ ଜାକୁବକେ ସେନ୍ଦ୍ରାରି କଲା ।
 ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ଜାକୁବ ତାର ବାହଟା ପଅମନ୍କେ ସୁନ୍ଦର କଲା, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କି
 ଆମର ତାକପୁଟା ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇବା ଆନିଦାଦିମନ୍ । ୯ “ଜାକୁବର ପଅମନ୍ ତାକର
 ସାନ୍ ବାଇ ଜଣେପରିକେ ଲୁହା ଅଇକରି, ମିସର ଦେସର ବେବାରିମନ୍କେ
 ବିକିଦେଲାଇ । ମାତର ପରମେସ୍ତ ଜଣେପର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇଲା । ୧୦ ଆରି ସବୁ
 ଦୁକ କସ୍ତତେଇଅନି ତାକେ ରକିଆ କଲା । ଜେତେବେଳେ ଜଣେପ ମିସର
 ରାଜାର ମୁଆଟେ ଚିଆଆଇଲା, ପରମେସ୍ତ ତାକେ ଗିଆନ୍ ଦେଲା । ଆରି
 ସବୁଲକ୍ଷ ମନ୍କଳାପାରା ଚଲାଚଲୁଛି ଦେଲା । ପାର ରାଜା ଜଣେପକେ ସେ
 ଦେସର ସାସନକାରିଆ ଆରି ତାର କୁରୁମର ସବୁ ଦେକାରକା କରୁବା ଦାଇତ୍
 ସର୍ପି ଦେଲା । ୧୧ ଜଣେପ ସାସନକାରିଆ ରଇଲାବେଳେ ମିସର ଆରି
 କିଶାନ୍ ଦେସେ ମର୍ତ୍ତି ଅଇଲା ଜେ ଲକ୍ଷମନ୍ ବେସି ଅଇରାନ୍ ଅଇଗାଲାଇ ।
 ସେବେଳେ ଆମର ଆନିଦାଦିମନ୍କେ କାଇଟା ମିସା କାଇବାଟା ମିଲେନାଇ
 । ୧୨ ମିସର ଦେସେ ଦାନ୍ ମିଲୁସି, ବଳି ସୁନି ଜାକୁବ ପରତୁମ୍ତର ତାର
 ପିଲାମନ୍କେ କାଦି ଗେନବାକେ ପାଟାଇଲା । ଜେକି ଆମର ଆନିଦାଦିମନ୍
 ଅଇବାଇ । ୧୩ ତେଇ ସେମନ୍ ପଚର ପାଲି ଗାଲାବେଲେ ଜଣେପ ତାର
 ନିଜର ବାଇମନ୍କେ ଚିନାଇ ଅଇଲା ଆରି ମିସରର ରାଜା ପାର ଜଣେପର
 କୁରୁମେକ ଜାନ୍କଳା । ୧୪ ତାର ପଚେ ଜଣେପ ତାର ବାବା ଜାକୁବ ଆରି
 ତାର କୁରୁମର ସବୁକେ ମିସାଇ ସବୁରି ପାଁତି ଲକ୍ଷକେ ମିସରେ ଆଇବାକେ

କବର ପାଟାଇଲା । ୧୫ ଜାକୁର ମିସର ଦେସେ ଗାଲା, ତେଇ ସେ, ତାର
 ପଥମନର ମରନ୍ ଅଇଲା । ୧୬ ସେମନର ମଳା ଗାଗଡ଼ ସେକିମେ ନେଲାଇ
 । ଆରି ଅବରାଆମ କେତେକ୍ ତାବୁଦେଇ ଆମ ନାହିଁର ଗଟେକ୍ କୁଟୁମ୍ବେ
 ଅନି ଗୋନ୍ଲା ମସ୍ତନେ ନେଇ ସେମନ୍କେ ସଞ୍ଚାଲାଇ ।” ୧୭ ପରମେସର
 ଅବରାଆମ ଜନ୍ ସପର ଦେଇ ରଇଲା ଯେତା ସିଦ୍ଧାଂତାଇ । ମିସରଦେସେ
 ଆମର ଜାତିର ଲକ୍ଷମନ୍ ବେସି ବଢ଼ି ଗାଲାଇ । ୧୮ ସାରାସାରି, ଜସେପର
 ବିସଇ ଜାନି ନ ରଇବା ଗଟେକ୍ ରାଜା, ମିସର ଦେସ ସାମନ୍ କଲା । ୧୯ ସେ
 ଆମର ଆନିଦାଦିମାନ୍କେ ବେସି ନାହାଇଲା । ଆରି ବେସି ଅଇରାନ୍ କଲା
 । ସେମନର କଥାମାନ୍କେ ନିପାଦ କରି ବାଇରେ ପିଣ୍ଡି ଦେବାକେ
 ଆଦେସ୍ତ ଦେଲା । ୨୦ ସେ ବେଳାଇ ମଧ୍ୟ ଜନମ ଅଇଲା । ସେ ଗଟେକ୍
 ବେସି ସୁନ୍ଦର ପିଲା ରଇଲା । ତାକେ ତିନ୍ ମାସ ଜାକ ଗରେସେ ପଥିଲାଇ ।
 ୨୧ ଆରି ଜେତେବେଳେ ବାଇରେ ଲୁଚାଇଦେଲାଇ, ପାର ରାଜାର କନିଆ
 ତାକେ ମିଲାଇକରି ନିଜର ପିଲାପାରା ପଥିପୁଣ୍ୟ କଲା । ୨୨ ମିସର ଦେସେ
 ଜେତ୍କି ଗିଆନ୍ ରଇଲା, ସେ ସବୁ ଗିଆନ୍ ମଧ୍ୟାକେ ସିକାଇଲାଇ । ସେ
 ବଢ଼ିକରି ତାର କାତାବାରତା ଆରି କାମର ଲାଗି ଗଟେକ୍ ତାକୁପୁଣ୍ୟ ଲକ୍ଷ
 ବଲାଇଥିଲାଇ । ୨୩ ଜେତେବେଳେ ମଧ୍ୟାକେ ତାଲିସ୍ ବରସ୍ ଅଇଲା, ସେ
 ତାର ଇସ୍ତରାଏଲର ବାଇମନ୍ କାମ କରିବା ଜାଗା ଦେବକବାକେ ମନ୍ଦକଲା ।
 ୨୪ ଇସ୍ତରାଏଲିଆ ମନର ବିତ୍ତରେଅନି ଗଟେକ୍କେ ମିସରିଯୁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ
 ସ୍ଵାଦବାନ୍ତ କରିବାଟା ଦେବି ମଧ୍ୟ ତାକେ ରକିଆ କଲା । ଆରି ସେ କରିବାଟା
 ସୁଜାଇବି ବଳି ମିସରିଆକେ ସେ ମରାଇଲା । ୨୫ ମଧ୍ୟ ବାବିରଇଲା,
 ସେମନ୍କେ ମୃକଲାଇବାକେ ପରମେସର ତାକେ ବାର୍ତ୍ତାଆଚେ ବଳି ତାର
 ନିଜର ବାଇମନ୍ ଏତାଇବାଇ । ମାତର ସେମନ୍ ସେଠା ବୁଜିଦିନାଇ । ୨୬
 ତାର ଆରକର ଦିନେ ଦୁଇଟା ଇସ୍ତରାଏଲିଆ ମନ୍ ମାରାମାରି ଅଇତେରଇବାଟା
 ଦେବକଲା । ଆରି ସେମନ୍ ମିସର ବଳି ବୁଜାଇବାକେ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ସେ
 କଇଲା, “ସୁନା ତମେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷତା ଇସ୍ତରାଏଲର ବାଇବାଇ ଅଇସା । କାଇକେ
 ଏହୁରି ମାରାମାରି ଅଇଲାସନି?” ୨୭ ମାତର ଜନ ଲକ୍ଷ ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ
 କାରାପ୍ କାତା କଇ ଲାଗତେରଇଲା, ସେ ମଧ୍ୟାକେ ଏତାଇଦେଇ କଇଲା,
 “ଆମଙ୍କେ ସାମନ୍ କରିବାକେ ଆରି ଆମଙ୍କେ ବିତାର କରିବା ଅଦିକାର, କେ
 ତକେ ଦେଇଆଚେ? ୨୮ କାଲି ଜେନ୍ତି ଗଟେକ୍ ମିସରିଯୁକେ ମରାଇଲୁସ୍,

ସେହି ମକେ ମିଥା ମରାଇବାକେ ମନ୍ତ୍ର କଲୁଏନି କି?" ୩୫ ଏଠା ସୁନିକରି ମଧ୍ୟ
 ମିସରୁଦେସେଅନି ଉଚିପାଳାଇଲା ଆରି ମିଦିଆନ୍ ଦେସେ ଜାଇ ବାସାକଲା ।
 ତେଣୁ କେତେ ବରସ ରଙ୍ଗକରି ଆରି ତାର ଦୁଇଟା ପିଲା ଜନମ୍ ଅଇଲାଇ ।
 ୩୦ "ଚାଲିସ୍ ବରସ ରଙ୍ଗଲା ପତେ, ମରୁବାଲି ରଙ୍ଗବା ଜାଗାର ସିନୟ ନାହାଁର
 ପରବତେ ଗଟେକ୍ ଜଇ ଲାଗିବା ବୁଟାର ମଜାଇ ପରମେସରର ଗଟେକ୍ ଦୁଇ,
 ମଧ୍ୟାକେ ଦେକାଇ ଅଇଲା ।" ୩୧ ମଧ୍ୟା ଏଠା ଦେକି ଦେସି କାବା ଅଇଗଲା,
 ଆରି କଣ୍ଠେକ୍ ନିକିକରି ଦେକ୍ବି ବଳି ଦୁଟା ଲଗେ ଗାଲା । ମାତ୍ର ତେଣୁ
 ସେ ମାସରୁ କାତା ସୁନ୍ଦଳା । ୩୨ "ମୁର ତମର ଆନିଦାଦି ଅବରାଆମ,
 ଲୟାକ୍ ଆରି ଜାକୁବର ପରମେସର ।" ମଧ୍ୟା ଉଚିକରି ତରତର ଗଜଗଜ
 ଅଇ ଦେକିବାର ନାପାରିଲା । ୩୩ ମାସରୁ ତାକେ କଇଲା, "ଦୁଇ ପିନ୍ଦିରଇବା
 ପାଣ୍ଡିଲ ଦେବ । କାଇକେବଇଲେ ଦୁଇ ଜନ୍ମ ଜାଗାଇ ଟିଆଆଇଆଚୁସ୍,
 ସେଟା ସୁକଳା ଜାଗା । ୩୪ ମିସରୁ ଦେସେ ମର ଲକ୍ଷମନ୍ କଷ୍ଟ ଅଇବାଟା
 ଦେକିଆଚି । ମୁର ସେମନର କାନ୍ଦାବୁଦା ସୁନିଆଚି ଆରି ସେମନକେ ମୁକ୍ଳାଇ
 ଆନିବାକେ ଉତ୍ତରି ଆଇଲିଆଚି । ଏବେ ଆଉ, ମୁର ତକେ ମିସର୍ ଦେସେ
 ପାଟାଇବି ।" ୩୫ ମଧ୍ୟାକେ ଇସ୍ତରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ ନିର୍ବତେରଇଲାଇ ।
 ସେମନ୍ ପାଟାରି ରଙ୍ଗଲାଇ, "ଆମକେ ସାପାନ୍ କରିବାକେ ଆରି ଆମକେ
 ବିଚାର କରିବାକେ କେ ଅଦିକାର ଦେଇଥାଚେ?" ମାତ୍ର ପରମେସର ଆକା
 ନିଜେ ମଧ୍ୟାକେ ସେ ଲକ୍ଷମନର ଉପରେ ସାପାନ୍ କରିବାକେ ଆରି ସେମନକେ
 ମୁକ୍ଳାଇ ଆନିବାକେ ପାଟାଇରଇଲା । ଜଇଲାଗିବା ବୁଟାଇ ଦରସନ ଇଶାବେ
 ଦେକାଇଅଇଲା । ୩୬ ମିସର୍ ଦେସେ, ଲଇତ୍ ସାଗରେ ଆରି ଚାଲିସ୍ ବରସ
 ମରୁବାଲି ବୁଝଁ କେତେକ୍ କେତେକ୍ କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ ଆରି ଟିନମନ୍
 କଲା । ୩୭ ମଧ୍ୟା ନିଜେ ଇସ୍ତରାଏଲର ଲକ୍ଷମନକେ କଇରଇଲା, "ମକେ ଜେନ୍ତି
 ପରମେସର ପାଟାଇଲା । ସେହିରିସେ ତମର ବାଇମନର ଲଗେ ଗଟେକ୍
 ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତାକେ ପାଟାଇସି, ସେ ତମର ନିଜର ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନିସେ
 ଅଇସି ।" ୩୮ "ଇସ୍ତରାଏଲିଆ ଲକ୍ଷମନ ମରୁବାଲି ବୁଝଁ ରଙ୍ଗଲାବେଲେ ସେ
 ସେମନର ସଞ୍ଚ ରଙ୍ଗଲା । ସିନୟ ପରବତେ ଆମର ଆନିଦାଦିମନର ସଞ୍ଚ ଦୁଇ
 କାତା ଅଇଲାବେଲେ ସେ ରଙ୍ଗଲା । ଆରି ସେ ପରମେସରଟାନେଅନି ଜିବନ୍
 ଦେବା ବାକିଅ ମିଲାଇକରି ଆମକେ ଜାନାଇଲା ।" ୩୯ "ମାତର ଆମର
 ପୁରବର ଆନିଦାଦିମନ୍ ମଧ୍ୟାର କାତା ସୁନଦି ନାଇ । ମିସର୍ ଦେସେ ବାଉଡ଼ି

କୁ ବଲି ମନ୍ତ୍ରକଳାଇ ।” ୪୦ ସେଠାରୂପାଇ ସେମନ୍ ଆରଣ୍ୟକେ କଇଲାଇ,
 “ଆମକେ ମିସର୍ ଦେସେଅନି ବାର୍କରାଇ ଆନ୍ତଳା ମସା କେନେ ଗାଲାଆଲେ,
 ଆମେ ନାଜାନ୍ତୁ । ଏବେ ଆମକେ ବାର୍ ଦେକାଇ ନେବାକେ କେତେଟା
 ପୁଢ଼ିଲା ବନାଇ ଦେ । ସେମନ୍ ଆମର୍ ଦେବ୍ତା ଅଇ ବାହେଦକାଇବାଇ ।”
 ୪୧ ସେବେଲେ ସେମନ୍ ତେଇ ଗଟେକ୍ ବାଚାପିଲା ପାରା ତିସବା ପୁଢ଼ିଲା
 ତିଆରକଳାଇ । ଆରି ତାରିଲାଗି ପୁଜାକରୁ ବଲି ଚଗାଇଲାଇ । ଆରି
 ନିଜେ ତିଆର କରିରଇବା ସେ ମୁହଁତିକେ ସନ୍ମାନ ଦେବାକେ ଗଟେକ୍
 ବଜି କଲାଇ । ୪୨ ସେଠାରୂପାଇ ପରମେସର ସେମନ୍ୟକେ ଦେକେନାଇ
 ଆରି ସେମନ୍କେ, ଆକାସର୍ ତାରାମନ୍ ପୁଜା କରି ବଲି ତାତିଦେଲା ।
 ଏ ବିସର୍ ବଦିସର୍ବଦକ୍ଷତାର୍ ବଇଟାନେ ଲେକା ଆତେ, “ଏ ଇସ୍ତରାଏଲ୍
 ବୁଝାର୍ ଲକ୍ଷମନ୍, ମରୁବାଲି ବୁଝୁଁ ଚାଲିସବରସ୍ ଜାକ ତମେ ପସୁମନ୍କେ
 ମରାଇକରି ବଲି ଇସାବେ ଦେଲାସ୍ । ମାତର ସେଠା ମରୂପାଇ ଦେଇ ନ
 ରଇଲାସ୍ । ୪୩ ମଲେକ୍ ପୁଢ଼ିଲାକେ ପରମେସର ବଲି ତାର ତମ୍ଭ ଗଟେକ୍
 ଜାଗାଇଥିନି ଆରିଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ ବଇନେଲାସ୍ । ରେପାନ୍ ତାରାର ପୁଢ଼ିଲା
 ମିସା ଗଟେକ୍ ଜାଗାଇଥିନି ଆରିଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ ବଇନେଲାସ୍ । ଏ ସବୁଜାକ
 ପୁଢ଼ିଲାମନ୍କେ ତମେ ପୁଜାବିଦି କରିବାକେ ବନାଇରଇଲାସ୍ । ସେଠାରୂପାଇ
 ମୁହଁ ତମକେ ତମର ନିଜର ଦେସେଅନି ବାବିଲନ୍ ଦେସର ତେନ୍ଦେ
 ନେବାକେ ଜନ୍ମନା କରିବି ।” ୪୪ ତିପାନ୍ ଆରି କଇଲା, “ମରୁବାଲିବୁଝୁଁ ଆମର୍
 ଆନିଦାଦିମନ୍ ରଇଲାବେଲେ ପରମେସର ସେମନ୍କେ ଲେକି ଦେଇରଇବା
 ନିୟମ ମନ୍ ବିଦରେ ରଇଲା । ସେଠା ପରମେସର ମସାକେ ଜେହି ତମ୍ଭ
 ତିଆର କରିବାକେ କଇରଇଲା, ଆରି ତାକେ ଜନ୍ମ କାମ୍ ଦେକାଇ ରଇଲା,
 ଏଟା ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ତିଆର ଅଇରଇଲା ।” ୪୫ “ପଚେ ଆମର୍ ଆନିଦାଦିମନ୍
 ସେମନ୍ର ଆନିଦାଦିମନ୍ର ଖାନେଅନି ମିଲାଇକରି ସେ ତୁମ ଜିଅସୁଅ ସଞ୍ଚ୍ଚ
 ବଇ ଦାରିଗାଲାଇ । ଆରି ପରମେସର ବାର୍କରାଇ କେବି ରଇବା ବିନ୍
 ଜାତିମନ୍ର ଦେସ୍, ସେମନ୍ ଅଦିକାର କଲାଇ । ଦାଉଦର ସାସନ ବେଲେ
 ଜାକ ସେ ତମ୍ଭ ତେଇସେ ରଇଲା । ୪୬ ଦାଉଦ ପରମେସରର ମନ୍କେ
 ଜାଇରଇଲାଜେ ଜାକୁବର ପରମେସର ପାଇ ଗଟେକ୍ ମନ୍ତ୍ରିର ତିଆର କରିବି
 ବଲି ତାର ଆଦେସ୍ ପାଇବାକେ ମନ୍ କର୍ତ୍ତେ ରଇଲା । ୪୭ ପଚେ ସେ ମନ୍ତ୍ରିର
 ଦାଉଦର ପଥ ସଲମନ୍ ତିଆର କର ବଲି ମନ୍ତ୍ରକଳା ।” ୪୮ ଅଇଲେ ମିସା

ପବୁରୁ ଉପରର ପରମେସର ଲକ୍ଷମନ୍ ତିଆର କଳା ଗରେ ବାସା ନ କରେ ।
 ଏ ବିସଲ ବଦିସତ୍ତବକ୍ତା ଲେକଲା ଆଚେ, ୪୯ ମାପ୍ରବୁ କଇଲାନି, ସରଗ୍
 ମର ବସ୍ତବା ଜାଗା ଦର୍ଶନି ଅଇଲାନି ମର ପାଦର ପିତା । ତମେ ମରପାଇ
 କେନ୍ତାରି ଗର ତିଆର କରିବା? ମୁଖ ପୁଣ୍ଡବାକେ କହି ଜାଗା ଆଚେ କି? ୫୦
 “ମୁଖ ନିଜେ କାଇ ଏ ସବୁ ବିସଲ ତିଆର କରି ନାହିଁ କି?” ୫୧ ତିପାନ୍ ଆରି
 କଇଲା, “ତମେ ବିଲ୍କୁଲ୍ କାତା ନ ମାନ୍ବା ଲକ୍ଷମନ୍ ।” ତମର ମନ୍ ତାର୍
 ଅଇଗାଲା ଆଚେ । ମାପ୍ରବୁର ବାକିଆରପାଇ ପୁରାପୁରୁନ ବଇରା ଅଇଆଗ୍ରହୀ ।
 ତମେ ସମାନ୍ ତମର ଆନିଦାଦିମନର ପାରା । ସବୁବେଳେ ସୁକଳ୍ ଆତ୍ମମାକେ
 ବିରୁଦ୍ଧ କଲାସନି । ୫୨ ତମର ଆନିଦାଦିମନ୍ ବଦିସତ୍ତବକ୍ତାମନ୍କେ ନ
 ସାଦିକରି ତାତ୍ତ୍ଵରଙ୍ଗିରାଇ କି? ମସିଥ ଆଇସି ବଲି କେତେ କେତେ ବରସ୍
 ଆଗ୍ରହୀ ଜାନାଇବା ପରମେସରର କାତାଜାନାଉମନ୍କେ ମରାଇଲାଇ । ଏବେ
 ତମେ ତାକେ ବିସ୍ତବାସେ ବିସ୍ତ ଦେଲାପାରା କରି ମରାଇଆଗ୍ରହୀ । ୫୩ ତମେ
 ସରଗର ଦୁଦ୍ଧମନ୍ ଜାନାଇରଇବା ରିତିନିତି ଦାରିଆଗ୍ରହୀ । ମାତର୍ ସେଠା
 ମାନାସ ନାହିଁ । ୫୪ ବଡ଼ ସବାର ଲକ୍ଷମନ୍ ତିପାନ୍ କାତା ଅଇବାଟା ସୁନିକରି
 ବେସି ରିଯା ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ରିଯାର ମାତ୍ରେ ଦାର କାତ୍ରି ଅଇଲାଇ । ୫୫
 ମାତର୍ ତିପାନ୍ ସୁକଳ୍ ଆତ୍ମମର ପୁରାପୁରୁନ ଅଇ ସରଗ୍ ବାଟେ ମୁ କଲା ।
 ଆରି ପରମେସରର ମଇମା ଆରି ଜିସୁ ତାର ଉଜାବାଟେ ତିଆଅଇରଙ୍ଗବାଟା
 ଦେକଲା । ୫୬ ତିପାନ୍ କଇଲା, “ଏଦେ ଦେକା! ସରଗ୍ ଉଗାତି ଅଇବାଟା
 ଆରି ନର୍ପିଲା ପରମେସରର ଉଜାବାଟେ ତିଆ ଅଇରଙ୍ଗବାଟା ଦେକଲିନି
 ।” ୫୭ ବଡ଼ ସବାର ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ କାତା ସୁନିକରି ଆତ୍ ସଞ୍ଚୁ କାନେ
 ରୁଟିଆଇଦେଲାଇ, ଆରି ବେସି ଆଉଲିଆଇଲାଇ । ତାରୁପତେ ସବୁଲକ୍
 ଗଟେକ ଅଇକରି ତିପାନର ବାଟେ ଉଦ୍ଧଳି ଆଇଲାଇ । ୫୮ ତାକେ ନଅରର୍
 ବାଇରେ ଜିକିନେଇକରି ତାର ଉପରେ ପାକନା ସଞ୍ଚୁ ମାର୍ବାର ଦାରିଲାଇ
 । ପାକି ଦେଉମନ୍ ତିପାନ୍ ପିନ୍ଦିରଙ୍ଗଲା ବସ୍ତର ସାଉଳ ନାଉଁର ଗଟେକ
 ଦାଞ୍ଚତାକେ ଜିମାଦେଇ ତାତି ଜାଇରଙ୍ଗଲାଇ । ୫୯ ସେମନ୍ ତିପାନର ଉପରେ
 ପାକନା ମାର୍ବା ବେଳେ ସେ ମାପ୍ରବୁକେ ପାରତନା କରି କଇଲା, “ମାପ୍ର
 ଜିସୁ, ମର ଆତ୍ମମାକେ ସଞ୍ଚୁଆ!” ୬୦ ତିପାନ୍ ମାଣ୍ଡିକୁଟା ଦେଇ ଆକମାରି
 କଇଲା, “ମାପ୍ରବୁ, ଏମନର ବିରଦେ ଏ ପାୟ ଆରି ଏତାଆ ନାହିଁ କି ତଣ୍ଟୁ
 ଦିଆସନାଇ ।” ଏତକି କଇଲା ଦାପରେ ତାର ଜିବନ୍ ତାତିଗାଲା ।

୮ ପାଉଳ ତିପାନର ମରନେ ରାଜିଅଇକରି ତେଇ ରଇଲା । ସେ ଦିନେଅନି
 ଜିରୁପାଲାମେ ରଇବା ମଣ୍ଡଳିମନ୍ତକେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜବର ତାତନା ଦେବାର
 ଆରାମ୍ କଲାଇ । ସେଠାରପାଇ ପେରିଦ୍ ସିଥମନ୍ ତେଇରଇଲାଇ ଆରି ବିନ୍
 ବିସବାସିମନ୍ ଜିବନ୍ ଆତେଦାରି ଜିରଦା ଆରି ସମିରଣ୍ ଜାଗାଇ ପାଲାଇଲାଇ
 । ୯ ପରମେସରକେ ନାମବା କେତେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆକମାରି କାନ୍ଦିକରି ତିପାନର
 ମଲା ଗାଗଡ଼ ନେଇ ସମାଦି କଲାଇ । ୧୦ ମାତର ପାଉଳ ମଣ୍ଡଳିକେ
 କୁରୁପନାସ୍ କରବାକେ ଚେସ୍ଟା କଲା । ସେ ଗରେ ଗରେ ଜାଇ ଜିସୁକେ
 ବିସବାସ୍ କରବା ମୁନୁସ୍ ପିଲା ଆରି ମାଇଜି ଟକିମନ୍ ସବୁକେ ଜିକି ଆନି ବନ୍ତି
 ଗରେ ପୁରାଇ ଦେଲା । ୧୧ ଜିରୁପାଲମେଅନି ପାଲାଇରଇବା ବିସବାସିମନ୍
 ଗୁଲାଇବାଟେ ଜାଇ ପୁର୍ବକବର ଜାନାଇବାର ଦାରିଲାଇ । ୧୨ ସେମନର
 ବିଦ୍ରେଅନି ପିଲିପ୍ ବଳି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ସମିରଣର ମୁକିଆ ନଅରେ ଜାଇ,
 ତେଇ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମୟିଆ କଇରଇବା କାତା ଜାନାଇଲା । ୧୩ ପିଲିପ୍
 କଇବା କାତା ପୁନି ଆରି ସେ କରିରଇବା କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ ସବୁ
 ଦେକି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଅଦିକ ମନ୍ଦିଆନ୍ ଦେଇ ସୁନ୍ଦବାର ଦାରିଲାଇ ।
 ୧୪ କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ଟାନେଅନି ହୁମାମନ୍ କିର୍କିରି କରି ବାରଇ
 ଗାଲାଇ । କେତେ କେତେ ତେରେତ୍ତୁ ରଗି ଆରି ଆର ଗଡ଼ ନ ଆଇବାଟାମନ୍
 ନିକ ଅଇଗାଲାଇ । ୧୫ ଏଠାର ପାଇ ସେ ନଅର ସାଇସାରଦା ଅଇରଇଲା ।
 ୧୬ ସମରିଆ ଜାଗାଇ ସିମନ୍ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ତାର ଜନ୍ମର ମନ୍ତ୍ରର ବିଦିଆ
 କରିକରି ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କାବା କରାଇତେରଇଲା । ୧୭ ସେ, ମୁଖ
 ନିଜେ ଗଟେକ୍ ବଢ଼ ଲକ୍ଷ ବଲାଇଅଇତେରଇଲା । ଆରି ସେ ନଅରେ ରଇବା
 ସାନ୍ ବଢ଼ ସବୁ ତାକେ ମାନିରଇଲାଇ । ପରମେସରର ଜନ୍ ବପୁ ମାଆନ୍ ସେ
 ବପୁ ଏଠା ଆକା ବଳି ଲକ୍ଷମନ୍ କଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୮ ବେସି ବରସ୍ ଦାରି
 ତାର ଗୁନି ବିଦିଆର ବପୁ ସତ୍ତ୍ଵ ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କାବା କରାଇତେରଇଲା ।
 ୧୯ ସେଠାରପାଇ ଗୁଲାଇ ସମିରଣିୟ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ମାନିକରି ରଇଲାଇ ।
 ୨୦ ମାତର ପିଲିପର ଟାନେଅନି ପରମେସରର ରାଇଜ ଆରି ଜିସୁର ବିସଇ
 ସୁନ୍ଦଲାଇ । ସୁନିକରି ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ ମାପରୁକେ ବିସବାସ୍ କଲାଇ । ଆରି
 ସେ ଜାଗାର ବିସବାସ୍ କଲା ମନୁସ୍ ପିଲା ଆରି ମାଇଜିଟକିକେ ପିଲିପ ହୁବନ୍
 ଦେଲା । ୨୧ ସିମନ୍ ନିଜେ ପିଲିପ ଜାନାଇରଇବା ମାପରୁର ବକିଆ ପୁନି
 ବିସବାସ୍ କଲା । ଆରି ପିଲିପ ତାକେ ହୁବନ୍ ଦେଲା । ସେ ପିଲିପର ସତ୍ତ୍ଵ

ପବୁଜାଗାଇ ଜିବାର ଦାରଲା । ପିଲିପ୍ତ କରିରଇବା କାବା ଅଇଜିବା କାମନ୍ତର
 ଆରି ଚିନ୍ମନ୍ତ ଦେକିକରି ସେ କାବା ଅଇଜାଇତେଇଲା । ୧୫ ସମରିଆର
 ଲକମନ୍ ପରମେସରର ବାକିଅ ବିସ୍ତବାସ୍ କଲାଇ ଆହତ ବଲି ଜିରୁସାଲାମ୍
 ରଇବା ପେରିଦି ସିସମନ୍ ସୁନ୍ମଲାଇ । ପିତର ଆରି ଜଥନ୍କେ ସେମନର ଲଗେ
 ପାଟାଇଲାଇ । ୧୬ ସେମନ୍ ତେଇ କେହିଲା ପତେ ସମିରଣର ବିସ୍ତବାସିମନ୍
 ସୁକଳ୍ ଆହମା ପାଇବାକେ, ପାର୍ତନା କଲାଇ । ୧୭ କାଇକେ ବଇଲେ
 ସେହକିବେଳୁ ଜାକ କାର ଉପରେ ସୁକଳ୍ ଆହମା ଉତ୍ତରି ନ ରଇଲା ।
 ସେମନ୍କେ ଜିସୁକିରିସ୍ତର ନାଉଁଦାରି ଅବକାସେ ଭୁବନ୍ ଦେଇରଇଲା । ୧୯
 ପିତର ଆରି ଜଥନ୍ ସେମନର ଉପରେ ଆହ ସଞ୍ଚାଇଲା ଦାପୁରେ ସେମନ୍
 ସୁକଳ୍ ଆହମା ପାଇଲାଇ । ୨୦ ପେରିଦି ସିସମନ୍ ବିସ୍ତବାସିମନର ଉପରେ
 ଆହ ସଞ୍ଚାଇଲାକେ ସୁକଳ୍ଆହମା ପାଇଲାଟା ଦେକି, ସିମନ୍, ପିତର ଆରି
 ଜଥନ୍କେ ତାବୁ ଜାରିଲା ଆରି କଇଲା, ୨୧ “ମୁଇ ବିନ୍ ଲକର ଉପରେ
 ଆହ ସଞ୍ଚାଇଲେ, ସେମନ୍ ଜେନ୍ତି ସୁକଳ୍ ଆହମା ପାଇପାରିବାଇ, ସେଟାର
 ପାଇ ମକେ ସେ ବପୁ ଦିଆ ।” ୨୦ ମାତର ପିତର ତାକେ କଇଲା, “ତର
 ତାବୁ ତର ସଞ୍ଚ ନସଟ ଥ । ତର ସଞ୍ଚ ତର ତାବୁ ମିସା ନରକେ ଜାଅ ।
 କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରର ଦାନ୍ ତାବୁସଞ୍ଚ ଗୋନ୍ଦି ବଲି ବାଲୁସ୍ତନି
 । ୨୧ ଆମର କାମଟାନେ ତର କାଇମିସା ବାଗ୍ ନାଇ, କାଇକେବଇଲେ
 ପରମେସର ଦେକିବା ଇସାବେ ତର ମନ୍ ନିକ ନାଇ । ୨୨ ସେଟାର
 ପାଇ ତମର ଏ କରାସ୍ ବାବନାର ପାଇ ମନ୍ ବାଦିଲାଆ । ଏହୁରି ବିସଇ
 ଚିନ୍ତାକଲାର ପାଇ ମାପରୁ ଜେହୁରି କେମା ଦେଇସି, ତାର ଲାଗି, ମାପରୁକେ
 ପାର୍ତନା କର । ୨୩ କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ଦେକିଲିନି ଜେ ତର ମନ୍
 ଆଁକାରେ ବର୍ତ୍ତି ଅଇଆଏ । ଭୁଇ ପାପର ବନ୍ଦନେ ବନ୍ଦିଆଇ ଆହୁସ୍ ।”
 ୨୪ ସିମନ୍ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ ଜାଇଟା ସବୁ କଇଲାସ୍ ସେଟା
 ଜେନ୍ତି ମର ଉପରେ ନ ଗଟ । ମୁଇ ତମଙ୍କେ ବାବୁଜିଆ କଲିନି ମରପାଇ
 ମାପରୁକେ ପାର୍ତନା କରା ।” ୨୫ ନିଜର ଜିବନେ ଅଇରଇବା ବିସଇର
 ସାକି ଆରି ମାପରୁର ସୁବ୍ କବର କଇସାରାଇଲା ପତେ ପିତର ଆରି ଜଥନ୍
 ଜିରୁସାଲାମେ ବାଅହିଲାଇ । ବାଅହିବା ବାଟେ ସେମନ୍ ସମିରଣର ବେସି
 ଗାଉଁମନ୍କେ ସୁବକବର ଜାନାଇଲାଇ । ୨୬ ପରମେସରର ଗଟେକ୍ ଦୁତ
 ପିଲିପ୍ତକେ କଇଲା, “ତିଆର ଅ, ଆରି ଦକିଶି ଦିଗେ ଜିରୁସାଲମେଅନି ଗାଜା

ବଲି ଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ ଜିବାବାଟେ ଜା । ଆଜିକାଳି ଏବାଟେ ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍
 ଆସୁ ଜା କରଦୁ ନାହିଁ ।” ୨୭ ପିଲିପ୍ ତିଆରୁ ଅଇ ସେବାଟେ ଗାଲା । ଏବେ
 ଦେବା!! ଇତିଅପିଆରୁ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ! ସେ ଗଟେକ୍ ଦେବୁ ରଇଲା । ସେ
 ଜିରୁସାଲମେ ପାରୁତନା କର୍ବବାକେ ଆସିରଇଲା । ୨୮ ସେ ଗଟେକ୍ ମୁକିଆ
 ଆରି ଇତିଅପିଆ ରାନ୍ଧିର ବାଣ୍ଣାରଗରିଆ ରଇଲା । ସେ ପରମେସ୍ତରକେ
 ଉପାସନା କର୍ବବାକେ ଜିରୁସାଲେମ୍ ଜାଇରଇଲା । ତାରୁ ରତେ ବସି ଗରେ
 ବାରତି ଆଇରେଇଲା । ବସିକରି ଜିପାୟ ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତାର ବଇଟାନେଅନି
 ଆରଲି ଅଇ ପଡ଼ିରେଇଲା । ୨୯ ସୁକଳୁଆତମା ପିଲିପ୍କେ କଇଲା, “ସେ
 ରତେ ଜା ଆରି ସେ ଲକ୍ଷର ଲଗେ ର ।” ୩୦ ପିଲିପ୍ ପାଲାଇ ପାଲାଇ ଗାଲା
 ଆରି ସେ ଲକ୍ଷ ଜିପାୟ ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତାର ବଇ ପଡ଼ିବାଟା ସୁନ୍ଦରା । ସେ
 ତାକେ ପାଚାରିଲା “ତୁଲ ଜାଇଟା ପଡ଼ିଲୁସ୍ତି, ସେଟା ବୁଝିପାରିଲୁସ୍ତିକି?”
 ୩୧ ସେ ବାଣ୍ଣାର ଗରିଆ କଇଲା, “କେ ମିଥା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ବୁଝାଇ ନ ଦେଲେ
 ମୁଇ କେନ୍ତି ବୁଝିପାରିବି?” ତାରୁ ସଞ୍ଚ ରତେ ବସିବାକେ ସେ ପିଲିପ୍କେ
 ଡାକିଲା । ପିଲିପ୍ ଜାଇ ବସିଲା । ୩୨ ଦରମ୍ ସାସ୍ତରର ଏ ପଦ ପଡ଼ିତେ
 ରଇଲା, “ମରାଇବାକେ ନେବା ମେଣ୍ଟାପାରା, ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଡାକିନେଲାଇ,
 ଗଟେକ୍ ମେଣ୍ଟାର ବାଲ୍ କାଟିବା ବେଳେ ଜେନ୍ତି ସେ ଚିମରାଇଅଇରଇସି,
 ସେନ୍ତାରି ସେ ପଦେକ୍ ମିଥା କାତା କଏ ନାହିଁ । ୩୩ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିନ୍ଦା
 କଲାବେଳେ ତାକେ ନିଆଇ ମିଲେ ନାହିଁ ତାର କୁଟୁମ୍ବର ଲକ୍ଷ ବିସଇ, କେ
 କଇ ନାପାରତ, କାଇକେବଇଲେ ମରିପୁରେ ତାର ଜିବନ୍ ସାରିଗାଲା ଆଚେ
 ।” ୩୪ ବାଣ୍ଣାରଗରିଆ ପିଲିପ୍କେ ପାଚାରିଲା, “ମୁଇ ତକେ ଗୁଆରି କଲିନି ।
 ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତା କାରୁ ବିସଇ କଇଲାନି, ମକେ କୁଆ । ତାରୁ ନିଜକ୍ର ବିସଇ କି
 ଆରି କାରୁ ବିସଇ?” ୩୫ ପିଲିପ୍ ଦରମ୍ ସାସ୍ତରର ଏ ପଦେଅନି ଆରାମ୍
 କରି ଜିସୁର ବିସଇର ସୁବ କବର ତାକେ ଜାନାଇଲା । ୩୬ ସେମନ୍ ଜାଇ ଜାଇ
 ଗଟେକ୍ ବନ୍ଦ ଲଗେ କେଟିଲାଇ । ସେ ବାଣ୍ଣାରଗରିଆ କଇଲା, ୩୭ “ଇତି
 ପାନି ଆଚେ, କାଇ ଅସୁବିଦା ନ ରଇଲେ ମାକେ ତୁବନ୍ ଦିଆ ।” ୩୮ ସେ ଲକ୍ଷ
 ରତ୍ନ ତେବାଇବାକେ ତିଆରିଲା । ପିଲିପ୍ ଆରି ସେ, ପାନି ବିଦ୍ରରେ ଗାଲାଇ
 ଆରି ପିଲିପ୍ ତାକେ ପାନିତେଇ ତୁବନ୍ ଦେଲା । ୩୯ ସେମନ୍ ପାନିତେଇଅନି
 ବାରଇ ଆଇଲା ପତେ, ମାପରୁର ଆତମା ପିଲିପ୍କେ ଆରିଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ
 ମାୟା କରି ଦେଲା, ସେ ଲକ୍ଷ ପିଲିପ୍କେ ଆରି କେବେ ଦେକି ନାପାରିଲା,

ମାତ୍ର ସାରଦାର ପୁରୁନ ଅଇ ତାର ବାଟେ ଉଠିଗାଲା । ୪୦ ଚନେକ ଗାଲା
ପତେ ପିଲିପ ଦେକ୍ଲାଜେ ସେ ଅସଦର ବଲି ଗଟେକ୍ ଜାଗାର କେଟିଆଚେ ।
ତେଣୁଥିଲା ସେ କାଇପେରିଆର ଗାଲା ଆରି ବାଟେ ରଇବା ସଥରମନ୍ତକେ
ପୁରୁ କବର ଜାନାଇଲା ।

C ସେ ସବୁ ଗଢ଼ବା ବେଳେ, ସାଉଳ ମାପରୁର ସିସମନ୍ତକେ ମରାଇଦେବି
ବଲି ଦମ୍କାଇତେ ରଇଲା । ସେ ବଢ଼ ପୁଜାରିର ଲଗେ ଗାଲା । ୭ ଜାଇକରି
ଦାମାସକାସେ ଜିଉଦିମନର ପାରୁତନା ଗରେ ଦେବାକେ ଅଦିକାରର ଚିଟି
ମାଞ୍ଛଲା । ଦାମାସକାସେ ଜନ୍ମ ମାଇଜି ଆରି ମୁନୁସମନ୍ ମାପରୁର ବାଟେ
ଆଇଲାଇ ଆଚର, ସେମନ୍ତକେ ବନ୍ଧୁକରି ଡଣ୍ଡ ଦେବାକେ, ଜିରୁସାଲମର
ଜିଉଦି ନେତାମନରଟାନେ ଆନିଆଇସି । ବାନ୍ଧୁକରି ଜିରୁସାଲମେ ଆନବାକେ
ପାଉଳକେ ଏ ଚିଟି ଅଦିକାର ଦେଲା । ୯ ସାଉଳ ଦାମାସକ୍ଷ ନଅର
ଲଗାଲଗି ଅଇବା ବେଳେ, ଅଟାର ବାଦଲେଥିନି ଗଟେକ୍ ଉଜଳ ସାଉଳର
ତାରିବେଦୃତି ଜଗ୍ଜଗି ଗାଲା । ୪ ତେଇ ସେ ତଳେ ଅଦରି ଗାଲା ଆରି
ଗଟେକ୍ କଇବା କାତା ସୁନ୍ଦରା “ଏ ସାଉଳ ତୁଲ ମାକେ କାଇକେ ସାଦଲୁସନି?”
୫ ସେ କଇଲା, “ତମେ କେ ମାପରୁ?” “ତୁଲ ଜାକେ ସାଦଲୁସନି, ସେ ଜିପୁ
ମୁଇ । ୬ ଏବେ ଉଠି, ନଅରେ ଜା, କାଇଟା କରିବାକେ ଅଇସି, ତେଇ ତକେ
ଜାନାଇବି ।” ୭ ସାଉଳର ସଞ୍ଚ ଜିବା ଲକ୍ଷମନ୍ କାବାଅଇଜାଇ ତେବିଦେଲାଇ,
ତାଳର ଟଣ୍ଡୁଥିନି ପଦେକ୍ କାତା ବାରେ ନାଇ । କଇବା ସବଦ୍ ସେମନ୍
ସୁନ୍ଦରାଇ, ମାତ୍ର କାକେ ଦେକି ନାପାରିଲାଇ । ୮ ସାଉଳ ଉଠି ଆଁକି
ଦେକ୍ଲା ମାତ୍ର ତାକେ କାଇଟା ଡିସେ ନାଇ । ତେବେ ତାର ସଞ୍ଚର ଲକ୍ଷମନ୍
ଆତେ ଦାରି ଦାମାସକ୍ଷ ତାକିନେଲାଇ । ୯ ତିନ୍ଦିନ୍ ଜାକ ସେ କାଇଟା
ଦେକି ନାପାରିଲା ଆରି ତିନ୍ଦିନ୍ ଜାକ କାଏ ନାଇ କି ପିଏ ନାଇ । ୧୦
ଦାମାସକପେ ଅନନ୍ତିଷ୍ଠ ନାହିଁର ଗଟେକ୍ ବିସ୍ବାସି ଲକ୍ଷ ରଇଲା, ସେ ମାପରୁ
ଦରିପନ୍ ପାଇଲା, ମାପରୁ ତାକେ କଇଲା, “ଅନନ୍ତିଷ୍ଠ” ସେ କଇଲା, “ମୁଇ
ଇତି ଆଚି ମାପରୁ କୁଆ ।” ୧୧ ମାପରୁ କଇଲା, “ତିଆର ଆ । ସଲକ୍
ନାହିଁର ବାରଦାରି ଜିଉଦାର ଗରେ ଜା । ତେଇ ତାରପେଥେଅନି ଆସି ରଇବା
ସାଉଳ ନାହିଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ କଜ୍ଜ । ସେ ପାରୁତନା କଲାନି । ୧୨ ସେ
ଦରିପନ୍ ଦେକ୍ଲାବେଳେ ଅନନ୍ତିଷ୍ଠ ବଲି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ତାର ଗରେ ପୁରବାଟା
ସେ ଦେକିଆଚେ, ତୁଲ ଜା ଆରି ସେ ଜେନ୍ତୁକି ଆରିତରେକ୍ ଦେକିପାରସି

ତାର ଉପରେ ଆହୁ ସଞ୍ଚି ।” ୧୩ ମାତ୍ର ଅନନ୍ତିଯ କଇଲା, “ମାପ୍ରୁ ଏ ଲକ୍ଷ
 ଜିରୁସାଲମେ ତମର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଜେଡ଼କି ପାପ କାମ କଲା ଆଚେ, ସେ
 ବିପରୀତ କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷ ମଙ୍କ ଜାନାଇ ଆଚଦ । ୧୪ ଆରି ସେ ଲକ୍ଷ
 ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନର ଟାନେଅନି ଅଦିକାର କାଗଜ ମେଇକରି ଦାମାସ୍କାସେ,
 ତମଙ୍କେ ପାର୍ତନା କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦାରି ନେବାକେ ଆସିଆଚେ ।”
 ୧୫ ମାପ୍ରୁ ତାକେ କଇଲା, “ଜାଆ ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତ, ତାକର
 ରାଜମନ୍ତ ଆରି ଇସରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ, ମର ନାଉଁ ଜାନାଇବାକେ ଆରି
 ମର ସେବା କରିବାକେ ମୁଖ ତାକେ ବାର୍ଲି ଆଚି । ୧୬ ସେ ମର ପାଇ
 ଜେଡ଼କି ସବୁ କଷ୍ଟ ମୁରବିବାର ଆଚେ, ମୁଖ ନିଜେ ତାକେ ଜାନାଇବି ।”
 ୧୭ ଅନନ୍ତିଯ ଗାଲା ଆରି ସାଉଳ ରଇବା ଗରେ କେଟିଲା । ସାଉଳକେ
 ବେଶଅଛ ତାର ଉପରେ ଆହୁ ସଞ୍ଚିଲ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ବାଇ ସାଉଳ,
 ଇତି ତରିଟାନେ ଆଇବାକେ ମାପ୍ରୁ ଜିସୁ ମଙ୍କ ପାଠାଇଆଚେ । ତୁଲ ଇତି
 ଆଇବା ବାଟେ ସେଥେ ତଳେ ଦେକାଇଅଇଲା । ତୁଲ ଜେନ୍ତିକି ଆରି ତରେକ
 ଦେକି ପାରୁସ ଆରି ସୁକଳ ଆତମାଇ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇପାରୁସ । ସେଣାରପାଇ
 ପରମେସର ମଙ୍କ ପାଠାଇଆଚେ ।” ୧୮ ଅନନ୍ତିଯ ଏ କାତା କଇଲା ଦାପରେ
 ଏଦେ ଦେକା! ସାଉଳର ଥାଁକିଆନି ମାର କଷ୍ଟି ପାରାଟା କୁଷ୍ଟି ଅଦରିଲା
 । ସେ ଆରି ତରେକ ଦେକି ପାରିଲା । ସେ ଉଠିଲା ଆରି ଅନନ୍ତିଯ ତାକେ
 ଡୁବନ୍ତ କଲା । ୧୯ ଆରି କାଆପିଆ ଅଇ ବପୁ ଅଇଲା । ସାଉଳ ଜିସୁକେ
 ବିସବାସ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ତ ସଞ୍ଚି ଦାମାସ୍କକେ କେତେ ଦିନ ରଇଲା । ୨୦
 ସେ ସିଦା ପାର୍ତନା କରିବା ଗରମନ୍ତକେ ଜାଇ ଜିସୁଷେ ପରମେସରର ପଥ
 ବଲି ଜାନାଇବାର ଦାରିଲା । ୨୧ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ତାର କାତା ସୁନିଲାଇ,
 କାବାଅଇଜାଇକରି ପାରିଲାଇ, “ଜିରୁସାଲମେ ଜିସୁକେ ବିସବାସ କରି
 ପାର୍ତନା କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଜନିଲକ୍ଷ ମରାଇତେ ରଇଲା, ଏ କାଇ ସେ
 ଲକ୍ଷ ନର୍ତ୍ତ କି? ସେମନ୍ତକେ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନର ଲଗେ ଦାରିନେବାକେ ସେ
 କାଇ ଇତି ଆସି ନ ରଇଲା କି?” ୨୨ ମାତର ସାଉଳ ଦରମ ସାସତରେ ଅନି,
 ଜିସୁ ଆକା ମସିଅ ବଲି ସତ ଦେକାଇଲା । ଏ ବିସଇଣାନେ ତାର କରିବା କାତା
 ଏତେ ବପୁ ରଇଲା କେ, ଦାମାସ୍କକେ ବାସାଅଇ ରଇବା ଜିଉଦିମନ୍ତ ତାର
 କରିବା କାତାର ଗଟେକ ମିସା ଉତ୍ତର ଦେଇନାପାରିଲାଇ । ୨୩ କେତେଦିନ
 ଗାଲା ପଚେ ଜିଉଦିମନ୍ତ ଗଟେକ ଅଇକରି ସାଉଳକେ ମରାଇବାକେ ପାରିନା

କଲାଇ । ୨୪ ମାତର ସାଉଳ ସେମନର କୁହ କାତା ଜାନିଲା । ସାଉଳକେ
 ମରାଇବାକେ ସେମନ ଦିନ ରାତି ନଥରର ସବୁ ଦୁଆରମନ୍ତକେ ଜାଗିଲାଇ ।
 ୨୫ ମାତର ଦିନେକୁ, ରାତିବେଳେ ସାଉଳର ସିଂମନ ତାକେ ତାଳାଇ ସାଜାତି
 ନଥରର ତାରିବେଢ଼ି ରଇବା ପାରୁରି କାଣା ବାଟେ ତଳେ ଉଡ଼ରାଇଦେଲାଇ
 । ୨୬ ସାଉଳ ଜିରୁପାଳାମେ ଜାଇ ସିଂମନର ସଞ୍ଚୁ ମିଶବାକେ ତେସ୍ଟା
 କଲା । ମାତର ସେମନ ସାଉଳକେ ଗଟେକୁ ସିଂ ବଲି ମୁଲୁକେ ବିଷବାସ
 କରଇ ନାଇ । ସବୁ ଲକ୍ଷ ତାକେ ତର୍ତ୍ତେ ରଇଲାଇ । ୨୭ ମାତର ପତେ,
 ବରନବା ତାକେ ପେରିଦି ସିଂମନର ଲଗେ ନେଲା । ଦାମାସ୍କପର ବାଟେ
 କେନ୍ତି ସାଉଳ ମାପରୁର ଦରମନ ପାଇରଇଲା, ଆରି ମାପରୁ ତାକେ କାତା
 କଇରଇଲା, ଏ ସବୁ ବିସଇ ସେମନକେ ବୁଜାଇକରି କଇଲା । ୨୮ ଆରି ସାଉଳ, ପେରିଦି
 ସିଂମନର ସଞ୍ଚୁ ରଇଲା ଆରି ଜିରୁପାଳମର ଶୁଲାଇବାଟେ ଜାଇ, ନ ତର୍ତ୍ତେ
 ମାପରୁର ବାକିଅ ଜାନାଇଲା । ୨୯ ସାଉଳ ଏ ସବୁ ବିସଇ ଗିରିକ୍ ବାସା
 କଇବା ଜିଉଦିମନର ସଞ୍ଚୁ ଦଦାପେଲା ଅଇଲା । ମାତର ସେମନ ସାଉଳକେ
 ମରାଇବାକେ ତେସ୍ଟା କଲାଇ । ୩୦ ବିଷବାସି ବାଇମନ ଏ କାତା ଜାନିକରି
 ସାଉଳକେ କାଇସରିଆ ନାଉଁର ଗଟେକୁ ଜାଗାଇ ଦାରିଗାଲାଇ । ଆରି
 ତେଇଅନି ତାକେ ତାର୍ଯ୍ୟିସ ବଲି ବିନ୍ ଗଟେକୁ ଜାଗାଇ ପାଠାଇ ଦେଲାଇ ।
 ୩୧ ଜିରଦା, ଗାଲିଲି ଆରି ସମିରଣେ ରଇବା ମଣ୍ଡିମନର ପାଇ ସେବେଲା
 ଗଟେକୁ ପାନ୍ତିର ବେଲା ରଇଲା । ସୁକଳ ଆଭମା ସେମନର ସଞ୍ଚୁ ରଇଲା
 ଜେ ଲକ୍ଷମନ ଦିନକେଦିନ ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଇ ତାଟ ଅଇଲାଇ । ଜିସୁକେ
 ବିଷବାସକରବା ଲକ୍ଷମନ, ମାପରୁକେ ତରିକରି ଆରି ମାନିକରି ଜିଇତେ
 ରଇଲାଇ । ୩୨ ପିତର ବିନ୍ ବିନ୍ ଜାଗାଇ ବୁଲି ବୁଲି ତରେକ ଲୁଦାଇ
 ବାସାଅଇରଇବା, ମାପରୁର ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚୁ ମିଶବାକେ ଗାଲା । ୩୩ ତେଇ
 ଏନିଯୁ ନାଉଁର ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ସେ ବେର ଅଇଲା, ଏନିଯୁକେ ତେରେଣ୍ଟ
 ବାହି ଦାରି ଆଟ ବରସ ଅଇଜାଇରଇଲା । ସଇଲାଟାନେଅନି ଉଟି ନାପାରତେ
 ରଇଲା । ୩୪ ପିତର ତାକେ କଇଲା, “ଏନିଯୁ ଜିସୁ ମାପରୁ ତକେ ନିକ
 କରିଆଚେ । ଉହ ଆରି ତର ଅବନା ସାଜାଦ ।” ୩୫ କଇଲା ଦାପରେ ଏନିଯୁ
 ଉଟି ଚିଆଅଇଲା । ଏଠା ଦେକି କରି ଲୁଦା ଆରି ସାରନେ ବାସା ଅଇରଇବା

ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ମାପରୁର ବାଟେ ଆଇବାକେ ମନ୍ କଲାଇ । ୩୭ ଜପାଇ,
 ଟାବିତା ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ବିସ୍ବାସି ମାଇଜି ବାସା ଅଇରଇଲା । ତାର୍ ଗିରିକ
 ନାଉଁ, ଦାରକାସ୍ । ତାର ଅରତ କରିବା । ସେ ସବୁବେଳା ସତ କାମ୍ କରି,
 ରଣି ଦୁକିମନର ସେବା କରିବେ ରଇଲା । ସେବେଳେ ସେ ରଗ୍ବେମାର ଅଇ
 ମରିଗାଲା । ୩୮ ତାର ଲକ୍ଷବାକ୍ଷମନ୍ ଟାବିତାର ମଲାମତ ପାନିଦୂଆଇଲାଇ
 ଆରି ଲୁଗା ସଞ୍ଚ୍ଚ ଗୁଡ଼ିଆଇ ଉପର ତାଲାର ବାକ୍ରାଇ ସୁଆଇଦେଲାଇ । ୩୯
 ଜପା ଜାଗା ଲୁଦାଇଥିନି ଦୁରିକେ ନ ରଇଲା । ପିତର ଲୁଦାଇ ଆଚେ ବଲି
 ସୁନିକରି ଜପାଇ ରଇବା ବିସ୍ବାସିମନ୍ ଦୁଇ ଲକ୍ଷକେ ପିତରର ଲଗେ କଇ
 ପାଶାଇଲାଇ । “ଅଲସମ୍ ନ କରି, ଦାପେ ଆମର ଲଗେ ଚନେକ ଆସା ।” ୪୦
 ପିତର ତିଆର ଅଇକରି ସେମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଗାଲା । ତେଇ ସେ କେଟିଲା ଦାପୁରେ
 ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଉପର ତାଲାର ବାକ୍ରାଇ ତାକି ନେଲାଇ । ରାଣ୍ଟି ମାଇଜିମନ୍
 ତାରିବେଦ୍ଧତି ଅଇକରି କାନ୍ତି କାନ୍ତି ଦାରକାସ୍ ଜିବନ୍ ରଇଲାବେଳେ ସିଲାଇ
 ରଇବା ବସ୍ତର ଆରି ଲୁଗାମନ୍ ସବୁ ପିତରକେ ଦେକାଇଲାଇ । ୪୧ ପିତର
 ବାକ୍ରାଇଥିନି ସବୁକେ ବାରକରାଇ ଦେଲା ଆରି ମାଣ୍ଟିକୁଟା ଦେଇ ପାରତନା
 କଲା । ତାରପରେ ଦରକାସର ମଲା ଗାଗତରବାଟେ ଦେକିକରି କଇଲା,
 “ଟାବିତା ଉହା! ଏଦେ ଦେକା! ଦରକାସ ଆଁକି ଦେକିଲା ଆରି ପିତରକେ
 ଦେକି ଉଚିକରି ବସ୍ତିଲା । ୪୨ ପିତର ଆତ୍ ଲ୍ୟାମାଇ ତାକେ ଉଠାଇଲା । ତାର
 ପରେ ତେଇ ରୁଣ୍ଟି ରଇଲା ସବୁ ବିସ୍ବାସି ଆରି ରାଣ୍ଟି ମାଇଜିମନ୍କେ ତାକି
 ଦରକାସକେ ସର୍ପିଦେଲା । ୪୩ ଏ କବର ଜପାର ଗୁଲାଇ ବାଟର ଲକ୍
 ସୁନ୍ଦରାଇ ଆରି କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ ମାପରୁକେ ବିସ୍ବାସ କଲାଇ । ୪୪
 ପିତର ବେଦି ଦିନ୍ ଜପାଇ ସିମନ୍ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍, ଜେକି ପସୁମନର
 ତାମ୍ ସଞ୍ଚ୍ଚ କାଇକାଇ ଜିନିସମନ୍ ତିଆର କରି ବିରତେ ରଇଲା, ତାର ଗରେ
 ରଇଲା ।

୪୦ କାଇସରିଆ ଅନି କରନିଲିଅ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ରଇଲା । ସେ,
 ଲଟାଲି ଅନି ଆଇବା ଗଟେକ୍ ବଢ଼ ଦଲର ରମିଯୁ ସନିଅମନର, ନେତା
 ରଇଲା । ୨ ସେ ଗଟେକ୍ ଦରମ୍ ଲକ୍ ରଇଲା । ସେ ଆରି ତାକର୍ ଗରର
 ଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁ ପରମେସରକେ ଉପାସନା କରିବେ ରଇଲାଇ । ସେ ରକିଦୁକି
 ଜିଉଦିମନ୍କେ ବେଦି ଉପକାର କରିବେ ରଇଲା । ଆରି ଜେତେବେଳୁ ମିଥା
 ପରମେସରକେ ପାରତନା କରିବେ ରଇଲା । ୩ ଦିନେକ୍ ଆତ୍ ବେଲାର୍

ତିନଟା ବେଳେ କରନିଲିଆ ପାରତନା କଲାବେଳେ, ଗଟେକୁ ଦରସନ ପାଇଲା । ତେଣୁ ପରମେସରର ଦୁଃ ଆସି ତାଙ୍କେ “କରନିଲିଆ!” ବଲି ଡାକ୍ତବାଟା ନିକ ପଡ଼ୁ ଦେବଳା । ୪ ସେ ତରିକରି ସରଗର ଦୁଃବାଟେ ଦେବିକରି କଇଲା, “କାଇଟା ବଲି କଇଲୁସନି ମାପରୁ?” ସରଗର ଦୁଃ କଇଲା, “ପରମେସର ତର ପାରତନା ଆରି ଦୁକିରକିମନ୍ତକେ ଦାରୁ କରବାଟା ଦେବି ପାରଦା ଅଇଲା । ଆର ବାଦୁଲେ କାଇଟାଆଲେ ଦେବାକେ ସେ ମନ୍ତ୍ର କଲାନି । ୫ ଏବେ ସିମନ୍ତ ପିତର ନାଉଁର ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ଲାଗି ତାଙ୍କ ଆନ୍ଦବାକେ, ଜପାଇ ଲକ୍ଷ ପାଟାଆ । ୬ ସେ ସମଦୂର କଣ୍ଠି ବାସାଅଇରଇବା ସିମନ୍ତ ନାଉଁର ଗଟେକୁ, ପୟୁମନର ଚାମ ସଞ୍ଚିକାଇଟା ତିଆର କରିବା ଲକ୍ଷର ଗରେ ରଇଲାନି ।” ୭ ଏହଙ୍କି କାତା କଇ ସରଗର ଦୁଃ ଉଚିଗାଲା । କରନିଲିଆ ତାକର ଗରର ଦୁଇଟା ଗତିଦାଙ୍କୁତାକେ ଆରି ତାଙ୍କେ ସେବା କରତେରଇବା ଆରି ପରମେସରକେ ଉପାସନା କରତେରଇବା ଗଟେକୁ ସଇନକେ ଡାକାଇଲା । ୮ ସେ ସେମନ୍ତକେ ଦୁଃ କଇରଇବା ସବୁ କାତା ଜାନାଇ କରି ଜପାଇ ପାଟାଇଲା । ୯ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଆଭ୍ୟବେଳାଇ ସେମନ୍ତ ଜପାର ଲଗାଲଗି ଅଇଲାବେଳେ, ପିତର ପାରତନା କରବାକେ ମେହିଗରର ଚାଉନି ଉପରେ ଜାଇ ରଇଲା । ୧୦ ସେ ଉପାସ ପାରାଇକରି, କାଇଟାଆଲେ କାଇବାକେ ମନ୍ତ୍ର କଲା ଆରି କାବି ତିଆର ଅଇବା ବେଳାଇ ସେ ଗଟେକୁ ଦରସନ ଦେବଳା । ୧୧ ଏଦେ ଦେବକା! ଆକାସ ଉଗାତିଅଇଲାଟା ଆରି ଗଟେକୁ ବଢ଼ ତାଦର ତାରିକନେ ବାନ୍ଧିଅଇକରି ଦରତନି ଉପରେ ଉତ୍ତରି ଆଇବାଟା ଦେବଳା । ୧୨ ତେଣୁ ଜଗତେ ରଇବା ରକାମ୍ ରକାମର ଗଢ଼ ସଞ୍ଚିକିତ୍ସା ପୟୁ, ରାତ୍ରିବା ଜନ୍ମ ଆରି ଉତ୍ତବା ଚତୁରମନ୍! ୧୩ ଆରି ସେ ଗଟେକୁ କାତା ଅଇବା ସବଦ ସୁନ୍ଦଳା, “ପିତର! ଉଚ୍ଚ ସେମନ୍ତକେ ମାରିକରି କାଆ!” ୧୪ ମାତର ପିତର କଇଲା, “ନାଇ ମାପରୁ, ଆମର ଜିଉଦି ନିଯମ ଇପାବେ ଅସୁକଲ ବଲି କଇବା କାଇ ମାଉଁସ ମିଥ୍ୟା କାଇନାଇ ।” ୧୫ ସେ ସବଦ ଆରି କଇଲା “ପରମେସର ଜନଟା ସୁକଲ କଲାଆରେ ସେଠା ନିବବାର ନାଇ ।” ୧୬ ଏହାରି ତିନିତର ଅଇଲା ପତେ ତାଦର ସରଗ ବାଟେ ଚପାଇ ଦାରି ଗାଲାଇ । ୧୭ ପିତର ଜନ ଦରସନ ପାଇରଇଲା, ତାର ଅରତ କାଇଟା, ସେଠା ବାବି କାନାବାନା ଅଇଗାଲା । ଟିକ୍ ସେହି ଅଇଲାବେଳେ, ଏଦେ ଦେବକା! କରନିଲିଆ ପାଟାଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ସିମନ୍ତକେ କଜି କଜି ଆସି, ତାର ଗରର ବାଢ଼ିଆଗତି ଲଗେ

ଟିଆଆରଲାଇ । ୧୮ ସେମନ୍ ତାକିକରି ପାଚାରଲାଇ, “ସିମନ୍ ପିତର, ନାଉଁର
 ଗତିଆ ଲକ୍ଷ ଇତି ଆଚେ କି?” ୧୯ ପିତର ସେ ଦରସନ ବିସଇ ତିନ୍ତା କରତେ
 ରଇଲାବେଳେ ଆତମା ତାକେ କଇଲା, “ସୁନ୍! ତକେ ତିନ୍ ଲକ୍ଷ କଜ୍ଜଲାଇନି
 ।” ୨୦ “ଉଡ଼, ତଲେ ଜାଆ । ଏ ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ ଜିବାକେ ନିରନାଇ,
 କାଇକେବରଲେ ମୁଇ ସେମନ୍କେ ପାଚାଇଆଏ ।” ୨୧ ତେଇଅନି ପିତର
 ସେ ଲକ୍ଷମନର ଲଗେଜାଇ କଇଲା, “ତମେ ଜାକେ କଜ୍ଜଲାସ୍ତନି, ସେ ଲକ୍ଷ
 ମୁଇ, ତମେ କାଇକେ ଆସି ଆଚାସ୍?” ୨୨ ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “କରନିଲିଅ
 ନାଉଁର ରମିୟ ସଇନମନର ନେତା ଆମକେ ପାଚାଇଆଏ । ଜେ କି ଗଟେକୁ
 ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ଆରି ପରମେସରକେ ନାମସି । ଶୁଲାଇ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ ତାକେ
 ନାମବାଇ । ତୁଇ କଇବାଟା ଶୁନବାକେ, ସେ ତକେ ତାର ଗରେ ତାକାଇଆଏ
 । ଏହାରି କରବାକେ ପରମେସର ପାଚାଇଲା ଦୁଇ ତାକେ ଟିଆରଲା ଆଏ ।”
 ୨୩ ପିତର ସେମନ୍କେ ବିଦ୍ରରେ ତାକିନେଇକରି ସେ ରାତି ତେଇ ରଇବାକେ
 ଗୁଆରି କଲା । ତାର ଆରକର ଦିନେ ସେ ଉଚି ସେମନର ସଞ୍ଚ ଗାଲା ।
 ଆରି ଜପା ନାଉଁର ଜାଗାର କେତେଟା ବିସବାସି ବାଇମନ ମିସା ସେମନର
 ସଞ୍ଚ ଗାଲାଇ । ୨୪ ଆରି ଗଟେକୁ ଦିନେ ସେମନ୍ ସିଷେରିଆଇ କେଢ଼ଲାଇ
 । ତେଇ କରନିଲିଅ ତାର ମଇତରମନକେ ଆରି କୁରୁମର ଲକ୍ଷମନକେ
 ରୁଣ୍ଟାଇକରି ପିତରକେ ଜାଗିରଇଲାଇ । ୨୫ ପିତର ଗର ବିଦ୍ରରେ ଜିବାବେଳେ
 କରନିଲିଅ ତାକେ ବେଢ଼ାଇ, ତାର ପାଦେ ତାଣ୍ଟ୍ରାସନ ପଡ଼ି ଜୁଆର କଲା
 । ୨୬ ପିତର ତାକେ ଉଠୋଇକରି କଇଲା, “ଟିଆ ଅ, ମୁଇ ମିସା ତରପାରା
 ଗଟେକୁ ମୁନୁସ୍ତେ ।” ୨୭ ପିତର କରନିଲିଅର ସଞ୍ଚ କାତା ଅଇ ଅଇ ଗର
 ବିଦ୍ରରେ କେଢ଼ଲା ଆରି ତେଇ ବେସିଲକ ରୁଣ୍ଟାଇବାଟା ଦେକ୍ଖିଲା । ୨୮
 ସେ ସେମନକେ କଇଲା, “ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ ମିସବାଟା
 କି ତାକର ଗରେ ଜିବାଟା ଆମର ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନର ବିଦି ନାଇ । ସେଟା
 ତମେ ନିକକରି ଜାନାସି । ଏଲେମିସା କନ୍ଥାଲେ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ଅସୁକଳ
 ଇସାବେ ଦେକବାର ନାଇ ବଲି ପରମେସର ମକେ କଇଲାଆଏ । ୨୯
 ତେବେ ମକେ ତାକାଇଲୁସି ତେବେ? ସେଟା ମୁଇ ଜାନବାକେ ମନ କଲିନି ।” ୩୦
 କରନିଲିଅ କଇଲା, ତିନ୍ଦିନ ଆଗତୁ ଆତ୍ମବେଲାର ତିନ୍ତା ସମାନ ଏହିକି
 ବେଲାଇ, ମୁଇ ଗରେ ପାରତନା କରତେ ରଇଲି । ସେହିକି ବେଳେ, ଏଦେ

ଦେକା! ଦର ପତିଆ ପିଣ୍ଡି ରଇବା ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ମର ମୁଆଟେ ଟିଆଆଇଲା,
 ଆରି କଇଲା, ୩୧ “କରନିଲିଅ! ପରମେସର ତର ପାରତନା ସୁନ୍ଦଳା ଆରି
 ତମେ ଦୁକିରକିକେ ପାଇଜ କରବାଟା ଦେକି ପାରଦା ଅଇଆଏ । ୩୨
 ସିମନ୍ ପିତର ନାହିଁର ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ଆନ୍ଦବାକେ ଜପା ନାହିଁର ଜାଗାଇ,
 ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ପାଟାଆ । ସେ ସମଦ୍ରୂ କଣ୍ଠୀ ବାପାଅଇରଇବା ପସୁମନ୍ଦ ଚାମ୍
 ସଞ୍ଚ କାଇକାଇଟା ତିଆରକରୁ ସିମନ୍ଦ ଗରେ ଗତିଆ ଅଇଆଏ । ୩୩
 ତେବର ପାଇ, ମୁଖ ତକେ ଦାୟରେ ତାକାଇଲି, ଆରି ତମେ ମର କାତା
 ମାନିକରି ଆସି ଆଗାସ । ଏବେ ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ପରମେସର ରଇବା ଏ
 ଜାଗାଇ ବୁଣ୍ଡିଆରୁ । ମାପରୁ ତକେ ଜନ୍ମଟା କଇବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା ଆଏ,
 ସେଟା ସୁନ୍ଦବାକେ ଜାଗିଆରୁ ।” ୩୪ ସିତିଅନି ପିତର କଇଲା, “ଏବେ ମୁଖ
 ବୁଣ୍ଡିପାଇଲିନି ଜେ ପରମେସର କେତେଟା ଦଳମନ୍ଦକେସେ ତାକ୍ଷସି, ସେହୁରି
 ନାଁ, ମାତର ସବୁକେ ସମାନ ଇଥାବେ ତାକ୍ଷସି । ୩୫ ଜନ୍ ଜାତିର ଲକ୍ଷ ମିଥା
 ତାକେ ଉଚିକରି, ତାର ମୁଆଟେ ସତ୍କାମ କଲେ, ମାପରୁ ତାକେ ତାକ୍ଷସି । ୩୬
 ଇସରାଏଲିଅ ମନର ଲଗେ ପରମେସର ଜନ୍ କବର ପାଟାଇରଇଲା, ସେଟା
 ତୁଳ ଜାନିଆରୁସି । ଜିସୁ କିରିସଟେ ଜେ କି ସବୁର ମାପରୁ, ସେ କରିରଇବା
 କାମେଅନି ସବୁଲକ୍ଷମନ୍ ପାନ୍ତିପଞ୍ଚ ମିସ୍ବାଇ, ବଲି ପରମେସର ଆମ୍ବକେ
 ଜାନାଇଲାଆଏ । ୩୭ ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଥନ୍ ପାୟ କାମ୍ କରବାଟାନେଅନି
 ବାଉଡ଼ବା ବିସଇ ଆରି ତୁବନ୍ ନେବା ବିସଇ କଇଲାପରେ, ଗାଲିଲିଅନି
 ଆରାମ୍ କରି ଗୁଲାଇ ଜିଭଦାର ସବୁବାଟେ ଜନ୍ ଗଢ଼ନାସବୁ ଗଢ଼ଲା ଆଏ,
 ସେଟା ତୁଳ ଜାନୁସି । ୩୮ ନାଜରିତର ଜିସୁର ବିସଇ ଆରି ପରମେସର ତାକେ
 କେନ୍ତି ସ୍ଵକଳ୍ପ ଆତମା ଆରି ବପୁ ପୁରାପୁରୁନ ଦେଇରଇଲା, ସେଟା ଜାନୁସି ।
 ଆରି ଜାନିଆରୁସି, ସେ ସବୁ ବାଟେ ଜାଇ ନିକନିକ କାମମନ୍ କରିରଇଲା ।
 ସଇତାନର ବାନ୍ଧନେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ମୁକ୍ତଳାଇଲା । କାଇକେବଇଲେ
 ପରମେସର ତାର ସଞ୍ଚ ରଇଲା । ୩୯ ଜିସୁ ଇସରାଏଲ ଦେସେ ଆରି
 ଜିରୁସାଲାମେ ଜେତକି ସବୁ କାମମନ୍ କଲା, ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ତାର ସାକି
 ଆରୁ । ତାରପରେ ତାକେ କୁରସେ କୁଟି ମାରି, ମରାଇଲାଇ । ୪୦ ମାତର
 ପରମେସର ତାକେ ତିନିଦିନ୍ ଅଇଲାକେ ମଲାତେଇଅନି ଉଚାଇ ଜିବନ୍
 କରାଇ, କେତେଲକକେ ଦେକାଇଦେଲା । ୪୧ ସବୁଲକ୍ଷ ତାକେ ଦେକବାକେ
 ପରମେସର ଦେଖନାଇ, ଅବକା ସେ ବାହିଲା ସାକିମନ୍ଦକେସେ । ତାକେ

ଆରିତରେକ ଜିବନ୍ କରାଇଲାପତେ, ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ କାଆ ପିଇ ଅଇରଇଲା
ଲକ୍ଷମନ୍ ଆମେସେ । ୪୭ ଲକ୍ଷମନ୍ର ଲଗେ ସୁବକବର ଜାନାଇବାକେ
ସେ ଆମକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ବଁଚିରଇବା ଲକର ଆରି ମଳା ଲକର
ବିଚାରକାରିଆ ଇଶାବେ ତାକେସେ ବାଢ଼ିଲା ଆଚେ, ଏ କାତାର ସାକିଦେବାକେ
ମିଥା ସେ ଆମକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲାଆଚେ । ୪୯ ସବୁ ବଦିସଭବକ୍ତାମନ୍
ତାର ବିସଇନେଇ, ଏ କବର କଇରଇଲାଇ । ଜେ ମସିଆକେ ବିସ୍ବାସ କରସି,
ମସିଆ କରିରଇବା କାମର ଲାଗି, ପରମୋପର ତାର ପାପକେମା କରସି ।”
୫୫ ପିତର ସିକିଆ ଦେବା ବେଳେ ଜେତେ ଲକ୍ଷ ସୁନ୍ତେ ରଇଲାଇ, ସେ ସବୁ
ଲକର ଉପରେ ସୁକଳ୍ ଆହମା ଉତ୍ତରି ତାବିଆଇଲା । ୫୬ ଜିଉଦିନଇଲା
ଲକ୍ଷମନ୍ର ଉପରେ ମିଥା ପରମୋପରର ସୁକଳ୍ ଆହମା ତାବିଆଇବାଟା ଦେକି
ଜପାଇଅନି ପିତର ସଞ୍ଚ ଆସିରଇବା ଜିଉଦି ବିସ୍ବାସିମନ୍ କାବାଆଇଗାଲାଇ
। ୫୭ କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ପରମୋପରକେ ତାକୁପୁଟା କରିବାଟା,
ଆରି ବିନ୍ଦିନ ବାସାଇ କାତାଆଇବାଟା, ଜିଉଦି ବିସ୍ବାସିମନ୍ ସୁନ୍ତିଲାଇ
। ଜପାଇଅନି ଆସିରଇବା ଜିଉଦି ବିସ୍ବାସିମନ୍ରକେ ପିତର କଇଲା, ୫୯
“ପରମୋପର ଆମକେ ଜେନ୍ତି ସୁକଳ୍ଆହମା ଦେଲାଆଚେ, ସେନ୍ତାରିସେ ଏ
ଲକ୍ଷମନ୍ରକେ ମିଥା ଦେଲାଆଚେ । ସେମନ୍ରକେ ତୁବନ୍ ନ ନିଆ ବଲି କେ ମିଥା
ଅବକାଇପାରସି କି?” ୫୮ ଘେଟାର ପାଇ ପିତର ସେମନ୍ରକେ ଜିସୁକିରିସିର୍ତ୍ତର
ନାହିଁ ଦାରି ତୁବନ୍ ଦେଲାପତେ କରନିଲିଅ ଆରି ତାର ସଞ୍ଚ ରଇବାଲକ୍ଷମନ୍
ତାକେ ଆରି କେତେ ଦିନ ସେମନ୍ର ସଞ୍ଚ ରଇବାକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ ।

୧୧ ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ମିଥା ପରମୋପରର ବାକିଆ ନାମି ଆଚର୍ତ୍ତ ବଲି
ପେରିଦ ସିସମନ୍ ଆରି ଜିଉଦା ରାଇଜର ବିନ୍ ବିସ୍ବାସି ବାଇମନ୍ ସୁନ୍ତିଲାଇ ।
୨ ପିତର କାଇପେରିଆ ଅନି ଜିରୁପାଲାମ୍ ଗାଲା । ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ରକେ
ସୁନ୍ତ କରୁ ବଲି କଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ବାକାନିକରି କଇଲାଇ, ୩ “ତୁଙ୍କ
ଜିଉଦି ନଇଲା ଗରେ, ଅବକା ଗତିଆଅଇ ଜାଉସ୍ ନାଇ, ତେଇ କାଇଲୁସ
ମିଥା ।” ୪ ମାତର ମୁଲେଅନି କରନିଲିଅକେ କାଇକାଇଟା ଗତିରଇଲା,
ସେଟା ବୁଜାଇବାକେ ପିତର କଇଲା । ୫ “ମୁଇ ଜପା ନାଉଁର ନଅରେ
ପାହତନା କରିବା ବେଳେ ଗଟେକ୍ ଦରସନ ଦେକ୍ଖି । ଗଟେକ୍ ବଡ଼ଟା
ତାଦର ତାରିକନେ ଡରସଞ୍ଚ ବାନ୍ଧି ଜୁଲାଇଅଇ ଆକାସେଅନି ଉତ୍ତରିଲା ଆରି
ସେଟା ମରିଲଗେ ଅଟକିଲା ।” ୬ ସେ ବିତରେ, ଗରେପସବା ପସୁ, ଡଞ୍ଚରେ

ରଙ୍ଗବା ପସୁ, ରାତ୍ରି ବୁଲିବାଟାମନ୍ ଆରି ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର ଚତୁରମନ୍
 ରଙ୍ଗଲାଟା ନିକକରି ଦେଖିଲି । ୭ ତାରପତେ ଗଟେକ୍ କଂଠ ପୁନ୍ତଳି, “ପିତର!
 ତର୍ହେ, ମରିକରି କାଆ ।” ୮ ମାତର ମୁଇ କଇଲି, “ନାର ମାପରୁ! ମୁଲିକେ
 ନିଚି! ଆମର ଜିଉଦିମନର ନିଯମ ମନାକରିରଙ୍ଗବା ଇଷାବେ, ଏବେ ଜାକ
 କାରମିଥା ମାରଁସୁ ଚଣ୍ଡେ ରିଆଇ ନାଇତା ।” ୯ ସରଗେଅନି ଆରିତରେକୁ
 ଏ କଂଠ ଆଇଲା, “ପରମେସର କାଇଟା ଆଲେ କାଇ ଅଇସି ବଲି କଇଲେ
 ସେଟା ନିହିବାର ନାଇ ।” ୧୦ ଏହୁରି ତିନ୍ଦର ଅଇଲା ପରେ, ସେ ଜାହମନ୍
 ରଙ୍ଗଲାଟା ସଞ୍ଚୁ ସେ ଚାଦର ସରଗ ଉପରେ ଜିକିନେଲାଇ । ୧୧ ସମାନ୍
 ବେଲାଇସେ, କର୍ମନିଲିଅ ପାଟାଇଲା ତିନ୍ ଲକ୍ ସିଫେରିଆଇ ଅନି ମୁଇ
 ରଙ୍ଗବା ଗରେ ଆସି କେଢ଼ିଲାଇ । ୧୨ ଦୁଇମନିଆ ନ ଅଇ ସେମନର
 ସଞ୍ଚୁ ଜିବାକେ ମାଳେ ସୁକଳିଆଦମା ଚାଲନା ଦେଲା । ଜପାରର ଏ ଚଥଟା
 ବିସବାସି ବାଇମାନ୍ ମିଥା ମର ସଞ୍ଚୁ ସିଫେରିଆଇ ଗାଲାଇ ଆରି ଆମେ ସବୁ
 ଲକ୍ କରିନେଲିଆର ଗରେ କେଢ଼ିଲୁ । ୧୩ ତାର ଗରେ ସେ କେନ୍ତ୍ର ସରଗ
 ଦୁଇର ଦରସନ ପାଇରେଲା, ସେ ବିସଇ ଆମକେ ଜାନାଇଲା । ସରଗ ଦୁଇ
 ତାକେ ଏହି କଇରଙ୍ଗଲା, ଜପାତେଇ ରଙ୍ଗବା ପିତରକେ, ତାର ଆରି ଗଟେକ୍
 ନାରଁ ଅଇଲାନି ସିମନ୍, ତାକେ ଇତି ତାକି ଆନବାକେ ଲକ୍ ପାଟା । ୧୪
 ସେ ଆସି ତମକେ ସିକିଆ ଦେଇସି ଆରି ସିତିଅନି ତମକେ ଆରି ତମର
 ଗରେ ଲକ୍କେ ପରମେସର ରକିଆ କରୁଥି । ୧୫ ଆରି ମୁଇ ଜେତେବଲ୍
 ସିକିଆଦେବାର ଆରାମ୍ କଲି, ଆଗେ ସୁକଳ ଆଦମା ଜେନ୍ତାରି ଆମର
 ଉପରେ ତାବିଆଇରଙ୍ଗଲା, ସେନ୍ତାରି ସେମନର ଉପରେ ତାବିଆଇଲା । ୧୬
 ତାରପତେ ମୁଇ ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାଇଲି, ଜାନ ତମକେ ପାନି ସଞ୍ଚୁ
 ତୁବନ୍ ଦେଲା, ମାତର ପରମେସର ତମକେ ସୁକଳିଆଦମାଇ ତୁବନ୍ ଦେଇସି
 । ୧୭ “ଏଟା ପୁରାପୁରନ୍ ସତ ଜେ, ଆମେ ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସତକେ ବିସବାସ
 କଲାକେ ପରମେସର ଆମକେ ଜନ୍ ଦାନ୍ ଦେଲାଆଏ, ଜିଉଦିନଇଲା
 ଲକ୍ମନକେ ମିଥା ସେ ଦାନ୍ ଦେଲା ଆଏ । ଜଦି ପରମେସର ମନ କରସି
 ବଇଲେ, ମୁଇ କେ ଜେ ପରମେସରର ଏ କାମ ଅଟକାଇବି!” ୧୮ ଜିଉଦି
 ବିସବାସିମନ୍ ଏଟା ସୁନଲା ପତେ ଆରି ନ ବାକାନିକରି ପରମେସରକେ
 ଡାକ୍ପୁଟା କଲାଇ, “ସେନ୍ତାର ଆଲେ ଜିଉଦିନଇଲା ଲକ୍ମନକେ ମିଥା
 ପାୟ କଲାଟା ମାନିଆଇକରି ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇବାକେ ସେ ସୁଜଗ୍

ଦେଲାଆଚେ ।” ୧୯ ଜିରୁସାଲେମର ଲକ୍ଷମନ୍ ତିପାନ୍ତଙେ ମରାଇଲାପରେ
 ବିସ୍ତବ୍ସାସିମନ୍ତକେ ତାହନା ଦେଲାଇ । ତେଇଥିନି କେତେଲକୁ ତିନ୍ଦିନ
 ଅଇଗାଲାଇ । ସେମନ୍, ପିନିପିଆ, ସାଇପରସ ଆରି ଆନ୍ତିଆକୁ ଚାନେ ଜାଇ
 ଅବକା ଜିଉଦିମନ୍ତକେସେ ସୁବ୍ କବର ଜାନାଇଲାଇ । ୨୦ ମାତ୍ର କେତେଟା
 ପାଇପରସ ଆରି କୁରିନିୟର ବିନ୍ ବିସ୍ତବ୍ସାସିମନ୍, ଆନ୍ତିଆକେ ଜାଇ ଜିଉଦି
 ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତରେଇ ଜିସୁ ମାପରୁର ସୁବ୍ କବର ଜାନାଇଲାଇ । ୨୧
 ପରମେସରର ବୟସ ସେମନ୍ତ ସଞ୍ଚୁ ରଇଲା ଆରି ବେସି ଲକ୍ ବିସ୍ତବ୍ସ
 କରି ମାପରୁର ବାଟେ ମନ୍ ବାଉଡାଇଲାଇ । ୨୨ ଆନ୍ତିୟକିଆଇ ବେସି
 ଲକ୍ ଜିସୁରଟାନେ ବିସ୍ତବ୍ସ କଳାଇନି ବଲି ଜିରୁସାଲେମର ମଣ୍ଡଳିମନ୍
 ସୁନ୍ଦଲାଇ । ଆରି ସେମନ୍ ବର୍ତ୍ତନବାକେ ଆନ୍ତିୟକିଆଇ ପାଟାଇଲାଇ । ୨୩
 ବର୍ତ୍ତନବା ତେଇ କେତିକରି ପରମେସର ଯେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କେନ୍ତି ଆସିରବାଢ଼
 କଳାଆଚେ, ସେଟା ଦେକି ପାରଦା ଅଇଲା । ଆରି ମନ୍ତପରାନ୍ ଦେଇକରି
 ମାପରୁକେ ବିସ୍ତବ୍ସ କରି ଚଳାଇଲାଟି କର୍ବାକେ ସେମନ୍ତକେ ସିକିଆ ଦେଇ
 ପାରଦା କଲା । ୨୪ ବର୍ତ୍ତନବା ସୁକଳ୍ମାଦମାଇ ଆରି ବିସ୍ତବ୍ସାସେ ପୁରୁନ୍ ଅଇ
 ରଇବା ଗଟେକ୍ ବରମ୍ ଲକ୍ ରଇଲା । ସେ କବର ଜାନାଇଲାକେ ବେସି ଲକ୍
 ମାପରୁର ଲଗେ ଆଇଲାଇ । ୨୫ ତାର ପରେ ବର୍ତ୍ତନବା ସାଉଳକେ କର୍ବାକେ
 ତାରସ୍ତ ଜାଗାଇ ଗାଲା । ୨୬ ତେଇ ତାକେ ବେର୍ପାଇ ବର୍ତ୍ତନବା ଆନ୍ତିଆକେ
 ଡାକି ଦାରିଆଇଲା । ପୁରା ଗଟେକ୍ ବରସ୍ ଜାକ ବର୍ତ୍ତନବା ଆରି ସାଉଳ
 ତେଇ ମଣ୍ଡଳିର ବିସ୍ତବ୍ସାସିମନ୍ତ ସଞ୍ଚୁ ମିସି, ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସିକିଆ ଦେଲାଇ ।
 ଏ ଆନ୍ତିଆକର ବିସ୍ତବ୍ସାସିମନ୍ତକେସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ସିର ପରତୁମ୍ କିରିସ୍ଟାନ୍
 ବଲି କଇରଇଲାଇ । ୨୭ ସେବେଲାଇ କେତେଟା ବଦିସତ୍ତବକ୍ତାମନ୍
 ଜିରୁସାଲମେଅନି ଆନ୍ତିଆକେ ଆଇଲାଇ । ୨୮ ସେମନ୍ତ ବିତ୍ରେଅନି
 ଆଶାବ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆଦମାର ବୟସ ସଞ୍ଚୁ ପୁରୁନ୍ ଅଇ, ଗୁଲାଇ
 ଦେସେ ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ମର୍ତ୍ତି ଅଇସି ବଲି ବଦିସତ୍ତ କାତା ସୁନାଇ ରଇଲା
 । ଏତା ବଡ଼ ସାପନକାରିଆ କଲାତିୟ ରମାଦେସେ ସାପନ କଳାବେଳେ
 ଗଟି ରଇଲା । ୨୯ ଆନ୍ତିକିଆର ସିସମନ୍ ଜିଉଦାଇ ରଇଲା ବିସ୍ତବ୍ସ
 ବାଇମନ୍ତକେ ତାକର ପାରଲା ଏତକି ତାବୁ ପାଟାଇବାକେ ଟିକ୍ କଳାଇ ।
 ୩୦ ସେମନ୍ ତାବୁ ଜମାଇକରି ବର୍ତ୍ତନବା ଆରି ସାଉଳର ଆତେ, ମଣ୍ଡଳିର
 ପାରତିନମନ୍ତ ଲଗେ ପାଟାଇ ଦେଲାଇ ।

୧୨ ଏ ବେଳାଇ, ଏରଦ ରାଜା ଜିରୁସାଲେମ୍ ମଣ୍ଡଳିର କେତେକ
 ବିସ୍ବାସିମନ୍ତକେ ତାତନା ଦେବାରୁ ଦାରିଲା । ୨ ଜଅନର ବାଇ ଜାକୁବକେ
 କାଣ୍ଠୀ ସଞ୍ଚ ମାରି ମରାଇଲା, ଜାକୁବ ଜଅନର ବଢ଼ ବାଇ ରଇଲା । ୩
 ଜାକୁବକେ ମରାଇଲାଟା ଜିରଦିମନ୍ତକେ ସାରଦା କରାଇଲା । ଏଟା ଦେକି
 ଏରଦ ପିତରକେ ମିଥା ବନ୍ଦି କରିବାକେ ତିଆରିଲା । ଏଟା ଜିରଦିମନ୍ତ କମିର
 ନ ମିଥାଇତେ ରୁଚିକରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବେଳେ ଅଇରଇଲା । ୪ ସଇନମନ୍
 ପିତରକେ ବାନ୍ଦିକରି ବନ୍ଦିଗରେ ପୁରାଇଲାଇ । ରକିଆ ପାଇବା ପରବର୍ତ୍ତ
 ପରେ ସବୁ ଲକର ମୁଆଟେ ବିଚାରନା କରି ବଲି ଏରଦ ବାବି ରଇଲା
 । ଯେଟାରପାଇ ଗଟେକ୍ ଦଲେ ଚାରିଲକ୍ ଲାକା ଅଇ, ଚାରିଟା ଦଲୁକରି
 ସନିଅମନ୍ତ ତାକେ ଜାଗିରଇଲାଇ । ୫ ପିତର ବନ୍ଦିଗରେ ରଇଲାବେଳେ
 ଜିରୁସାଲେମେ ରଇବା ମଣ୍ଡଳିର ବିସ୍ବାସିମନ୍ତ ଗଟେକ୍ ଅଇକରି ତାରପାଇ
 ପରମେସରକେ ପାରିବା କରିତେରଇଲାଇ । ୬ ଜନ୍ମ ଦିନେ ଏରଦ ପିତରକେ
 ଲକମନର ମୁଆଟେ ଆନ୍ଦବାକେ କାତା ଦେଇରଇଲା, ତାର ଆଗତ୍ତୁର ରାତି
 ପିତର ବନ୍ଦିଗରେ ଦୁଇଟା ଜାଗୁଆଲମନର ମଜାଇ ସଇରଇଲା । ତାକେ
 ସନିଅମନର ମିସ୍ତେ ଦୁଇଟା ଆତେ ଦୁଇଟା ସିଙ୍କଲି ସଞ୍ଚ ବାନ୍ଦିରଇଲାଇ ।
 ଆରି ଜାଗୁଆଲମନ୍ତ ବନ୍ଦିଗରର ଦୁଆରେ ଜାଗିରଇଲାଇ । ୭ ସେ ଦାପରେ,
 ଏଦେ ଦେକା! ମାପରୁର ଗଟେକ୍ ଦୁତ ଆସି ପିତରର ମୁଆଟେ ତିଆଅଇଲା
 ଆରି ଗୁଲାଇ ବାକ୍ରା ଉଜଳ ଅଇଗାଲା । ସରଗର ଦୁତ ପିତରକେ କନ୍ତେ ଦାରି
 ତୁଳବୁଲାଇଲା ଆରି ସଇଲାଟାନେଅନି ଉଟୋଇକରି କଇଲା “ଦାପରେ ଉଚ୍ଚା!”
 ଉଚ୍ଚା ଦାପରେ ବାନ୍ଦି ଅଇରଇଲା ସିଙ୍କଲି କୁସ୍ଳିଗାଲା । ୮ ତାରପରେ ଦୁତ
 କଇଲା, “ଆଁଟାଇ ଦୁଆଲ୍ ବାନ୍ଦିଆ ଆରି ପାଶ୍ଚିମ ପିନ୍ଧି ।” ପିତର ସେହି କିଲା
 ପରେ ଦୁତ କଇଲା, “ତାଦର ତାବିଆଇକରି ମର ସଞ୍ଚ ଆଉ ।” ୯ ପିତର ଦୁତର
 ପରେ ପରେ ବନ୍ଦିଗରେ ଅନି ବାରଇ ଆଇଲା । ଦୁତ ଜନ୍ମଟା କରିତେରଇଲା,
 ସେଟା ସତ କି ନର୍ତ୍ତ ବଲି ଜାନି ନାପାରିତେରଇଲା । “ଏଟା ଗଟେକ୍ ଦରସନ
 ଦେକଲିନି ।” ବଲି ବାବିତେରଇଲା । ୧୦ ସେମନ୍ ଜାଗୁଆଲମନ ରଇବା
 ଦୁଇଟା ଜାଗା ଜିତିକରି ପରେ ନଅରେ ପୁରବା ଲୁଆ କାପାଟ ରଇବା ଲଗେ
 ଆଇଲାଇ । ତାକରପାଇ ଲୁଆ କାପାଟ ତାରମନକେସେ ଉଗାତିଆଇଗାଲା
 ଆରି ସେମନ୍ ବାରଇ ଉଚ୍ଚିଆଇଲାଇ । ସେମନ୍ ବାଟେ ଇଣ୍ଟୁ ଇଣ୍ଟୁ ଅଟାଟ
 ସରଗର ଦୁତ ପିତରକେ ଚାତି ମାୟା ଅଇଗାଲା । ୧୧ ତାରପରେ ଜାଇଟା

ଗଟିରଇଲା, ସେହିକିବେଳେ ତାକେ କାଇଟା ଅଇରଇଲା, ସେଟା ପିତର
 ଜାନିପାରି କଇଲା, “ଏଟା ସତ ବଲି ମୁଇ ଜାନିଆଛି । ଏରଦର ଟାନେଅନି
 ଆରି ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜାଇଟା ଗଢ଼ସି ବଲି ଆପା କରିରଇଲାଇ, ତେଇଅନି
 ମକେ ରକିଆ କରୁବାକେ ମାପରୁ ସରଗରୁ ଦୁଡ଼କେ ପାଟାଇରଇଲା ।” ୧୨
 ନିଜର ବିସଇ ଜାନିକରି ସେ ଜାନ୍ମ ମାରୁକର ଆୟୁ ମରିଯୁମର ଗରେ ଗାଲା
 । ତେଇ ବେସି ବିସ୍ବାସିମନ୍ ରୁଣ୍ଝିକରି ପିତରର ପାଇ ପାରତନା କରୁତେ
 ରଇଲାଇ । ୧୩ ପିତର ବାଇରର କାପାଟେ ଟଙ୍କଟଙ୍କ କରି ମାରୁଲାକେ,
 ରଦା ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ି କାପାଟ ଉଗାଡ଼ିବାକେ ଆଇଲା । ୧୪
 ପିତରର କଂଚପର ଜାନିପାରି ସେ ଏତେକ୍ ପାରଦା ଅଇଲା ଜେ କାପାଟ ନ
 ଉଗାଡ଼ି ବିଦରେ ପାଲାଇକରି ତେଇର ବିସ୍ବାସିମନ୍କେ କଇଲା, “ପିତର
 ବାଇରେ ଚିଆଅଇଲା ଆତେ ।” ୧୫ ସେମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ତୁଲ
 ବାୟୁଅଇଲୁସନି! ମାତର ଏଟା ସତ ।” ବଲି ସେ ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କଇଲାଗଲାକେ,
 ସେମନ୍ ଏଟା ତାର ଦୁଇ କାଇକି,” ବଲି ବାଦିଲାଇ । ୧୬ ପିତର ତରକେ ତର
 କାପାଟେ ମାରତେ ରଇଲା । ସାରାସାରି ସେମନ୍ କାପାଟ ଉଗାଡ଼ି ତାକେ
 ଦେକି କାବାଅଇଗାଲାଇ । ୧୭ ସେ ଆତ୍ ସାରିଆକରି ସେମନ୍କେ ଚିମରା
 ଅଇବାକେ କଇଲା । ଆରି ମାପରୁ କେନ୍ତି ତାକେ ବନ୍ତି ଗରେଅନି ବାରୁକରାଇ
 ଆମଲା, ସେ ବିସଇ ସେମନ୍କେ କଇଲା । ତାର ପତେ ଏ ସବୁ କାତା ଜାକୁବ
 ଆରି ବିନ୍ ସବୁ ବାଇମନ୍କେ ଜାନାଆ ବଲି କଇଲା । ପତେ ସେ ତେଇଅନି
 ବିନ୍ବାଟେ ଉଠିଗାଲା । ୧୮ ସାକାଲୁ ପାଇଲାକେ “ପିତର କେନେଗାଲା?” ବଲି
 ଜାଗୁଆଲମନ୍ କିଲ୍ବିଲ ଅଇଗାଲାଇ । ୧୯ ଏରଦ୍ ଏଟା ସୁନିକରି ପିତରକେ
 କଜବାକେ ତାର ସନିଅମନ୍କେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ମାତର ସେମନ୍ ତାକେ
 ମିଲାଇ ନାପାରିଲାଇ । ତେବେ ସାରାସାରି ଜାଗୁଆଲମନ୍କେ ପାଚାରିଲା
 । କେନ୍ତି ଏଟା ଅଇଲାଟା କଇନାପାରିଲାକେ ସେମନ୍କେ ମରନର ତଣ୍ଟ୍ର
 ଦେବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ତାର ପତେ ଏରଦ୍ ଜିଉଦା ରାଇଜେଅନି ଜାଇ
 କେତେ ଦିନରପାଇ କାଇସରିଆଇ ବାସା ଅଇରଇଲା । ୨୦ ସେ ବେଲାଇ
 ଏରଦ୍ ସବୁ ଆରି ସିଦନର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବେସି ରିସା ଅଇରଇଲା । ସେଟାର
 ପାଇ ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ୍ ଦଲ, ତାକେ ବେଢ଼ ଅଇବାକେ ଗାଲାଇ
 । ପରତୁମ୍ ସେମନ୍ ରାଜା ସଇବା ଗର ଦାଇତେ ରଇଲା ବାଲସ୍ତେଷ୍ଟକେ
 ଦୁଇଲା, ତାର ସାଇଜ ପାଇଲାଇ । ତାର ପତେ ସେମନ୍ ଏରଦର ଲିଙ୍ଗ ଜାଇ

ପାତ୍ରପଢୁ ରହଁ ବଲି କାତା ଅଇଲାଇ, କାଇକେ ବଲଲେ ଏରଦର ରାଇଜେଅନି
ସେମନର ଦେସେ କାଇବା ଜିନିସ ଜାଇତେରଇଲା । ୨୧ ଜନ୍ ଦିନେ
ଏରଦର ସଞ୍ଚେ ସେମନ୍ ବେଳ ଅଇବାକେ ଟିକ୍ କରିରଇଲାଇ, ସେ ରାଜାମନ୍
ପିନ୍ଧିବା ବସ୍ତର ପିନ୍ଧିଲା ଆରି ତାର ବସ୍ତବା ଜାଗାଇ ବସି ଲକ୍ଷମନ୍କେ
ଗଟେକ ବାସନ ଦେଲା । ୨୨ ମୁନ୍ଦବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଉଲିଆଇଲାଇ, “ଜେ କାତା
ଅଇଲାନି, ସେ ଲକ୍ଷ ନାଁ, ମାତର ପରମେସର! ।” ୨୩ “ମୁର ପରମେସର
ନଈ,” ବଲି କଥ ନାଇକେ ଦାପୁରେ ମାପରୁର ଦୁଇ ଏରଦକେ ରଖି କରାଇଲା
। ସେଟାରପାଇ ତାର ଶୁଲ୍କାଇଗାଗତ କିତା କାଇଲାଇ ଆରି ମରିଗାଲା । ୨୪
ଏ ବେଳାଇ ବିସବାସିମନ୍ ପରମେସରର ବାକିଅ ମୁନ୍ଦଲାଇ ଆରି ବିସବାସ
କରବା ଲକ୍ଷମନ୍ ବଡ଼ିଗାଲାଇ । ୨୫ ଜିଉଦା ଦେସର ବିସବାସିମନ୍କେ ତାବୁ
ଦେଇ ସାରାଇକରି ବରନବା ଆରି ସାଉଳ୍, ଆନ୍ତିଆନ୍ତିଆଇ ଆଇଲାଇ ।
ଜଅନ୍ ଆରି ମାର୍କକେ ମିୟା ସେମନ୍ ସଞ୍ଚେ ନେଇ ଜିରୁସାଲମେ ବାଅଢ଼ିଲାଇ
।

୧୩ ଆନ୍ତିଆକି ମଣ୍ଡଲିତେଇ କେତେଟା ବବିସତ୍ତବକୃତା ଆରି ସିକିଆ
ଦେବା ଶୁଭୁ ରଇଲାଇ । ସେମନର ବିଦରେ ରଇଲାଇ ବରନବା, ସିମନ୍ ଜାକେ
କି ନିଗର ତାଙ୍କତେରଇଲାଇ, ଲୁସିଅସ୍, ଜେ କି କୁରିନିୟ ଅନି ଆସିରଇଲା,
ମନ୍ତ୍ରମୂଳ ଜେ କି ଏରଦର ଗରେ ବଢ଼ି ରଇଲା ଆରି ସାଉଳ୍ । ୨ ସେମନ୍
ମାପରୁର ସେବା ଆରି ଉପାସ୍ କଲାବେଳେ, ସୁକଳ୍ ଆଭମା ସେମନ୍କେ
କଇଲା, “ମୁର ଜନ୍ କାମିପାଇ ସାଉଳ୍ ଆରି ବରନବାକେ ତାଙ୍କି ଆଚି,
ସେଟାର ପାଇ ସେମନ୍କେ ଅଳ୍ପା କରା ।” ୩ ସେଟାରପାଇ ସେମନ୍ ଉପାସ୍
କଲାଇ ଆରି ପାର୍ତନା କରି ତାଙ୍କର ଉପ୍ରେ ଆବ୍ ସଞ୍ଚିଲ ସେମନ୍କେ
କବର କଇବା କାମେ ପାଠାଇଲାଇ । ୪ ସୁକଳ୍ ଆଭମାଇଅନି ଆଦେସ୍
ପାଇକରି ଜାଇରଇବା ବରନବା ଆରି ସାଉଳ୍ ସେଲୁକିଆଇ ଗାଲାଇ । ଆରି
ତେଇଅନି ପାନି ଜାଜେ ବସି ପାଇପରସ୍ ସମ୍ବୁର ମଜାଇ ରଇବା ଜାଗାଇ
ଗାଲାଇ । ୫ ସାଲାଦି ଗତେ କେଟି ଜିଉଦିମନର ପାର୍ତନା ଗରମନ୍କେ
ପରମେସରର ବାକିଅ ଜାନାଇଲାଇ । ଜଅନ୍ ମାର୍କ ମିୟା ସେମନର ସଞ୍ଚେ
ରଇକରି ସେମନ୍କେ ସାଇଜ କରିତେ ରଇଲାଇ । ୬ ସେମନ୍ ପାଇପରସ୍
ଜାଗା ଚାତି ପାପତେ ନାଉଁର ଜାଗାଇ ଗାଲାଇ । ତେଇ ବାର୍ଜିୟ ନାଉଁର
ଗଟେକ ମିତର ସିକିରଇବା ଜିଉଦିକେ ବେଳାଇଲାଇ । ସେ ନିଜିକେ ମିରିରେ

ବବିସ୍ତରବକ୍ତା ବଲି କଇତେ ରଇଲା । ୭ ସେ ସମ୍ଭୁର ମଜାଇ ରଇଲା
 ଜାଗାର ସାପନ୍ କାରିଆର୍ ସରଗିଅ ପାଉଳର ମଇତର ରଇଲା । ସରଗିଅସ୍
 ଗଟେକ୍ ଶିଆନି ଲକ୍ ରଇଲା । ସେ ପରମେସରର ବାକିଅ ସୁନ୍ଦାକେ ମନ୍
 କରି ବରୁନବା ଆରି ପାଉଳକେ ତାକାଇଲା । ୮ ମାତର ଶୁନିଆଁ ଏଲିମାସ୍,
 (ଏଟା ତାର ଶିରିକ୍ ନାହିଁ) ସେମନ୍କେ ନିତ୍ଯ ବଲି କଇଲା, କାଇକେ ବଇଲେ,
 ସେ ସାପନ୍ କାରିଆ କିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ବାସ୍ ନ କର ବଲି ବାବ୍ଦତେ ରଇଲା । ୯
 ମାତର ପାଉଳ ଜାର ନାଉଁକି ପାଉଳ, ସୁକଳ୍ ଆଡମାଇ ପୁରୁନ ଥଇ, ମଁତର
 ଜାନିରଇବା ଲକ୍ର ବାଟେ ନିକ ଦେକ୍ଲା । ୧୦ ଆରି କଇଲା, “ଏ ପଇତାନର
 ପିଲା! ତୁଇ, ସବୁ ନିମାନ୍ ବିସର ବିରଦ୍ କଳାସନି । ତୁଇ ସବୁ ରକାମର
 କରାସ୍ କାମେ ପୁରୁନ ଥଇ ଆରୁସ୍ ଆରି ସବୁବେଳେ ପରମେସରର କାମ୍ ମିର
 ବଲି ଦେକାଇବାକେ ଚେସ୍ଟା କଲୁସନି । ୧୧ ଏବେ ମାପରୁର ଆତେ ତଣ୍ଟ୍ର
 ପାଇସୁ । ତୁଇ କାଣା ଅଇଜାଇକରି ଚନେକରପାଇ ବେଲର ଉଜଳ୍ ଦେକି
 ନାପାରୁସ୍ ।” ସେଦାପୂରେ ଏଲିମାସର ଆଁକି ତୁଊଁରି ଆନ୍ତର ଅଇଗାଲାପାରା
 ଲାଗ୍ଲା । ଆରି ତାକେ ଆତେ ଦାରି ତାକିନେବାକେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ
 ଏନେତେନେ ଆଣ୍ଟାଳି ଥଇ କଜି ବୁଲ୍ଲା । ୧୨ ଏଟା ଦେକି ପାସନ୍କାରିଆର୍
 ବିସ୍ବାସ୍ ଅଇଲା, କାଇକେ ବଇଲେ ମାପରୁର ସିକିଆ ସୁନି ସେ କାବା
 ଅଇଜାଇରଇଲା । ୧୩ ପାଉଳ ଆରି ତାର ସଞ୍ଚ ଜିବା ଲକ୍ମନ୍ ପାପସ୍
 ଜାଗାଇ ଅନି ପାନିଜାଜେ ଜାଇ ପଫୁଲିଆର୍ ପରଗା ନାଉଁ ଜାଗାର ଗଟେକ୍
 ଗତେ କେଟ୍ଲାଇ । ଜଅନମାରୁକ ତେଇ ସେମନ୍କେ ତାତିକରି ଜିରୁପାଲାମ୍
 ବାରତିଗାଲା । ୧୪ ସେମନ୍ ପରଗାଇଅନି ଜାଇ ପିସିଦିଆର୍ ଆନ୍ତିଅକେ
 କେଟ୍ଲାଇ । ଆରି ବିସ୍ରାମବାର ଦିନେ ପାରୁତନା ଗରେ ଜାଇ ବସ୍ତାଇ
 । ୧୫ ମସାର ନିୟମିତ ଆରି ବବିସ୍ତରବକ୍ତାମନର ଲେକା ପଡ଼ିଲା ପତେ,
 ପାରୁତନା ଚାଲାଉମନ୍ ସେମନ୍କେ ଏ କାତା କଇପାଠାଇଲା, “ବାଇମନ୍
 ଜଦି ଲକ୍ମନର ସାରଦା ବଡାଇବାପାରା ଉପଦେସ୍ ଦେବାର ଆତେ, ତେବେ
 କୁଆ ।” ୧୬ ପାଉଳ ଚିଆଥଇ ଲକ୍ମନକେ ଚିମରାଇ ଅଇବାକେ ଆତ
 ଯାଗିଆ କରି କଇଲା । “ଇତି ରୁଣ୍ଟାଥିଲା ଇସ୍ତାଏଲ ବାଇମନ୍ ଆରି
 ପରମେସରକେ ପାରୁତନା କରବା ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ମନ୍, ମର କାତା
 ସୁନା! ୧୭ ଇସ୍ତାଏଲ ଜାତିର ପରମେସର ଆମର ଆନିଦାଦିମନ୍କେ
 ବାହିଲା । ଆରି ମିସର ଦେସେ ସେମନ୍ ପରଦେସିଅଇ ରଇତେ ରଇଲା

ବେଳେ, ଗଟେକୁ ବହୁ ଜାତି କଲା । ପରମେସର ତାର ବହୁ ବପୁ ସଞ୍ଚ୍ଚ
 ସେମନ୍ତେକ ମିସରେଅନି ବାର୍କରାଇ ଆନ୍ତିଲା । ୧୯ ଆରି ଚାଲିସ୍ ବରସ୍ ଜାକ
 ମରୁବାଲିହୁଣ୍ ସେମନ୍ତ ପାଦବାନ୍ତ କଲାଟା ମୁରବିଲା । ୧୯ ସେ କିଶାନେ
 ପାଦଟା ଦଲୁକେ ନସ୍ଟଟ କରି ତାର ବାରିଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସେ ଦେସ ଦେଲା ।
 ୨୦ ପାକାପାକି ତାର ସଥ ପରାସ୍ ବରସ୍ ବିଭିନ୍ନରେ ଏ ସବୁ ଗରନା ଗଟିଗାଲା ।”
 “ତାର ପତେ ପାମୁଖଲୁ ବଦିପଢ଼ବକ୍ତାର ଦେଲା ଜାକ ପରମେସର ସେମନ୍ତ
 ଉପରେ ବିଚାରପତିମନ୍ତକେ ବାରିଲା । ୨୧ ଜେଡେବେଳେ ସେମନ୍ତ ଗଟେକୁ
 ରାଜା ଦରକାର ବଲି କଇଲାଇ, ପରମେସର ସେମନ୍ତକେ ଚାଲିସ୍ ବରସ୍
 ଜାକ ପାସନ୍ କରିବାକେ ବେନ୍ଜାମିନ୍ କୁଟୁମର କିମ୍ବାର ପଥ ପାଉଳକେ
 ବାରିଲା । ପାଉଳ ଇସରାଏଲିୟମନ୍ତକେ ଚାଲିସ୍ବରସ୍ ପାସନ୍ କଲା ।
 ୨୨ ତାର ପତେ ପରମେସର ତାକେ ରାଜା ପଦ ଚାତାଇକରି ଦାଉଦିକେ
 ସେମନ୍ତ ରାଜା କଲା ।” ପରମେସର ତାର ବିସଇ କଇରଇଲା, “ମୁଇ
 ଜନ୍ ରକାମେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଆଲାଦ୍ କରୁବି, ଜେସିର ପଥ ଦାଉଦ ସେନ୍ତାରି
 ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ । ସେ ମୁଇ ମନ୍ତକିଲା ଇପାବେ ସବୁଜାକ କାମ୍ କରୁଥି ।”
 ୨୩ ଏ ଦାଉଦର କୁଟୁମର ଲକ୍ଷଟାନେଅନି ପରମେସର ସେ କାତା ଦେଲା
 ଇପାବେ ଜିସୁକେ ଇସରାଏଲୁ ଜାତିର ମୁକ୍ତିକାରିଆ କଲାଆଚେ । ୨୪
 ଜିସୁ ତାର କାମ୍ ଆରାମ୍ କରିବା ଆଗତ୍ତ, ଜଥନ୍ ଇସରାଏଲର ସବୁ ଲକ୍ଷ
 ଲଗେ ଜାନାଇକରି, ସେମନ୍ତକେ ପାପେଅନି ମନ୍ ବାଉତାଇ ତୁବନ୍ ନେବାକେ
 ଅଇସି ବଲି କଇରଇଲା । ୨୫ ଆରି ଜଥନ୍ ତାର ସେବା କାମ୍ ସାରାଇବା
 ଆଗତ୍ତ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପାଗରିଲା, “ମର ବିସଇ ତମେ କାଇଟା ବାବିଲାସନ୍ତି?
 ତମେ ଜାକେ ଜାଗି ଆଚାସ୍, ମୁଇ ସେ ନଇ । ମାତର ସୁନା! ସେ ଦାପରେ
 ଆଇଲାନି । ତାର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇକରି ପାଣ୍ଡିର ପିତା ମିଥା କୁସ୍ଲାଇବାକେ
 ମର ଅଦିକାର ନଇ ।” ୨୬ ଏ ମର ଇସରାଏଲର ବାଇମନ୍, ଅବରାଆମର
 ନାତିତିମନ୍ ଆରି ପରମେସରକେ ପାରିତନା କରିବାକେ ଇତି ରୁଣ୍ଟିଲା
 ଜିତ୍ତଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍, ଆମକେ ସେ ମୁକ୍ତିର କବର ମିଲିଲା ଆଚେ । ୨୭
 ମାତର ସେ ଆକା ଉଦାରକାରିଆ । ଜିରୁଯାଲମର ଲକ୍ଷ ଆରି ସେମନ୍ତ
 ନେତାମନ୍ ବିସରାମବାରେ ବଦିପଢ଼ବକ୍ତାମନ୍ତର ଲେକାଇଅନି ପଦିଲାଟା
 ଲକ୍ଷମନ୍ ବୁଜଦିନାଇ । ଏଲେମିଥା ଜିସୁକେ ଦସି କରି ବଦିପଢ଼ବକ୍ତାମନ୍ତର
 କାତା ସିଦ୍ କଲାଇ । ୨୮ ଜିସୁକେ ବେସି ଲକ୍ଷ ଦସିଦେଲାଇ । ମାତର କେ

ମିଥା ମରନର ତଣ୍ଡ ପାଇବା ଏହକି ଦସ କଜି ନାପାରିଲାଇ । ଏଲେମିଯା
 ତାକେ ମରନର ତଣ୍ଡ ଦେବାକେ ପିଲାତ୍ରକେ ବାଦିଆ କଲାଇ । ୨୯ ସାସ୍ତରେ
 ଜନ୍ମ ସବୁ ବିସର ଲେକା ଆଚେ, ସେ ଇପାବେ ସବୁ କାମ୍ କଲାପରେ
 ସେମନ୍ ତାକେ କୁରୁଷେଅନି ଉଦ୍ଧରାଇ ଆନ୍ଦଲାଇ । ବିନ୍ଦଲକ୍ରମନ୍ ଆସିକରି
 ତାର ଗାଗଢ଼ ନେଇ ସମାଦିତାନେ ସଞ୍ଚାରିଲାଇ । ୩୦ ମାତର ପରମେସର
 ତାକେ ମଲାତେଇଅନି ଉଚାଇଲା । ୩୧ ବେସି ଦିନ୍ ଜାକ, ତାର ସଞ୍ଚାର
 ଗାଲିଲିଅନି ଜିରୁପାଳମ୍ ଆଇବାଜିବା ଲକ୍ରମନ୍ ତାକେ ଦେକ୍ଲାଇ । ଏବେ
 ସେମନ୍ ଇସରାଏଲ୍ ଲକ୍ରମନରୁତେଇ ତାର ସାକି ଆଚତ । ୩୨ ଆମର
 ଆନିଦାଦିମନକେ ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇଲା ଇପାବେ ଆମେ ତମଙ୍କେ
 ଏ ସୁଦ କବର ଜାନାଇଲୁନି । ୩୩ ପରମେସର ଜିସୁକେ ମଲାତେଇଅନି
 ଉଚାଇକରି ସେଟା ସିଦ୍ କଲାଆଚେ । ସେମନର ପିଲାମନ୍ ଆମଙ୍କେ, ଆମର
 ବିତ୍ତରେ ସେ କାତା ଦେଲାଟା ସିଦ୍ ଅଇଲା ଆଚେ । ଶିର ସଞ୍ଚିତାର ଦୁଇ ଲମର
 ଗିତେ ଦାଉଦ ଏନ୍ତାରି ଲେକିଆଚେ, “ତମେ ମର ପଥ, ଆଜି ମୁଇ ସବୁକେ
 ଦେକାଇ ଆଚି ଜେ ସତଙ୍ଗସେ ମୁଇ ତର ବାବା ।” ୩୪ ଆରି ପରମେସର
 ପୁରବେଅନି ସପଦ କରି କାତାଦେଇରଇଲା । ମୁଇ ତାକେ ମଲାତେଇଅନି
 ଉଚାଇବି । ତାର ଗାଗଢ଼ ସମାଦିତେଇ କୁଇ ଜିବାକେ ନ ଦେଇ । ଦାଉଦକେ
 ଦେଇ ରଇବା ସପଦ ଇପାବେ ସତଙ୍ଗସେ ମୁଇ ତମଙ୍କେ ସୁକଳ୍ କରି ସବୁ
 ଆସିରବାଦ ଦେବି । ୩୫ ଦାଉଦ ଆରି ଗଣେକ୍ ଶିତସଞ୍ଚିତାଇ ଲେକ୍ଲାଆଚେ,
 ମୁଇ ମରିଗାଲେ ମରଗାଗଢ଼ ଦୁଇ ସମାଦିତେଇ କୁଇ ଜିବାକେ ଚାତି ନ ଦେଉସୁ
 । ୩୬ ଦାଉଦ ସାସନ୍ କଲାବେଳେ ପରମେସର ମନ୍ କଲା ଇପାବେ କାମ୍ କରି
 ସାରାସାରି ମଲା । ଆରି ଆନିଦାଦିମନର ସଞ୍ଚ ତପିଆଇଲା । ତାର ଗାଗଢ଼
 ସମାଦିତେଇ କୁଇଲା । ୩୭ ମାତର ପରମେସର ଜାକେ ମଲାଟାନେଅନି
 ଉଚାଇଲା, ତାର ଗାଗଢ଼ କୁଏ ନାଇ । ୩୮ ତେବେରପାଇ ମର ଏ ଇସରାଏଲର
 ବାଇମନ୍, ତମେ ଏଟା ଜାନିରୁଆ । ଜିସୁ କରିରଇବା କାମେଅନି ସେ, ତମର
 ପାପ କେମା ଅଇସି । ୩୯ ମସାର ନିୟମ ମାନିକରି ଆରୁ ବଇଲେ ପାପ
 କେମା ନ ଅଇତା । ମାତର ଜିସୁର ଟାନେ ବିସ୍ବାସ କଲାଇପାଇ ଆମେ
 ସବୁଲକ୍ ପାପେ ଅନି ମୁକଳି ଆରୁ, ସେଟା ତମେ ଜାନବାର ଆଚେ । ୪୦
 ଜାଗରତ୍, ବବିସତ୍ତବକ୍ରତାମନ୍ ଜାଇଟା କଇଲାଇ ଆଚତ, ସେଟା ଜେନ୍ତିକି
 ତମଙ୍କେ ନ ଗଟ । ୪୧ ପରମେସର କଇଲା, ଏ ମନେ କିଜାଇବା ଲକ୍ରମନ୍!

ତମେମନ୍ କିଲ୍‌ବିଲ୍ ଅଇ ମରା! କାଇକେ ବଇଲେ ତମର ବେଳାର ମୁଇ
ଜନ୍ କାମ୍ କରିବାକେ ଗାଲିନି, ସେଠା ଜେ ମିସା ବୁଜାଇ କଇଲେ, ତମେ
ବିସ୍ମାସ ନ କରାସ । ୪୭ ପାଉଳ ଆରି ବର୍ତ୍ତନବା ପାରତନା ଗରେଥିନି
ବାରଇବା ବେଳେ, ଆରି ଗଟେକ୍ ବିସ୍ମରାମବାରେ ବାଉଡ଼ି ଆସି ଏ ସବୁ
ବିପର ଆରି ବୁଜାଇବାକେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୪୯ ଲକ୍ଷମନ୍
ପାରତନା ଗରେଥିନି ଉଚିଗାଲା ପତେ, ବେସି ଜିଉଦିମନ୍ ଆରି ଜିଉଦି ଦରମ୍
ନେଇରଇବା ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍, ପାଉଳ ଆରି ବର୍ତ୍ତନବାର ସଞ୍ଚୁ
ଜିବାରଦାରିଲାଇ । ପେରିତ୍ ସିଂହମନ୍ ତାକର ସଞ୍ଚୁ କାତା ଅଇ ପରମେସରର
ଜିବନ୍ଦୁକାଇଲାଟାକେ ମାନିକରି ଜିଇବାକେ ସେମନ୍କେ ସାର୍ବଦା କରାଇଲାଇ
। ୫୦ ତାର ଆରକର ବିସ୍ମରାମବାରେ ଆନ୍ତିଆକିଆ ଗତର ସବୁ ଲକ୍ଷ
ମାପରୁର ବାକିଆ ସୁନ୍ଦରାକେ ଜିଉଦିମନ୍ର ପାରତନା ଗରେ ରୁଣ୍ଟିଲାଇ । ୫୧
ବେସି ଲକ୍ଷ ରୁଣ୍ଟିଲାଟା ଦେକି, ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ଛଁପା ଅଇଲାଇ । ଆରି
ପାଉଳ କଇବା କାତା, ବିରଦ୍ କରି ନିନ୍ଦା କଲାଇ । ୫୨ ମାତର ପାଉଳ
ଆରି ବର୍ତ୍ତନବା ଅଦିକ୍ ତାର ସଞ୍ଚୁ କଇଲାଇ, “ପରତମେ ପରମେସରର
ବାକିଆ ତମର ଲମ୍ବେ ଜାନାଇବାର ଦର୍କାର ରଇଲା । ମାତର ତମେ ସେଠା
ନିରଳାସନି । ଆରି ତାର ସଞ୍ଚୁ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇବାକେ ଅଦିକାର ନାଇ
ବଲି ବିଚାର କଲାସନି । ସେଟାରପାଇ ଆମେ ତମ୍କେ ତାତି, ଏ କାତା ଜିଉଦି
ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ କଇବାର ଗାଲୁନି । (aiōnios g166) ୫୩ କାଇକେ ବଇଲେ
ମାପରୁ ଆମକେ ଏ ଆଦେସ୍ ଦେଲା ଆଚେ ।” ଆନ୍ତାରେ ଉଜେଲ୍ ଅଇଲାପାରା
ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମର ବିପର ଜାନାଇବାକେ ମୁଇ ତମ୍କେ
ବାତିଆତି । ଜେନ୍ତାରି କି ମୁଇ ସେମନ୍କେ ରକିଆ କରି ପାରବି ବଲି ଦୁନିଆର
ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତମେ କଇପାରାସ । ୫୪ ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଏଟା
ସୁନି ବେସି ସାର୍ବଦା ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ପରମେସରର କବର ପାଇ ଜୁଆର
କଲାଇ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ନ ସାରବା ଜିବନର ପାଇ ବାଚାଇ ଅଇରଇଲାଇ,
ସେମନ୍ ସେ କବର ସୁନି ବିସ୍ମାସ କଲାଇ । (aiōnios g166) ୫୫ ତେଇର
ବିସ୍ମାସିମନ୍ ସେ ଜାଗାଇ ବୁଲି ବୁଲି ମାପରୁର ବାକିଆ ଜାନାଇଲାଇ । ୫୬
ମାତର ସେ ଗତର ବଢ଼ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ପରମେସରକେ ଉପାସନା କରବା
ଉପରକେ ରଇବା ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ମାଇଜିମନ୍କେ ସୁତରାଇକରି, ତେଇର
ଜିଉଦିମନ୍, ପାଉଳ ଆରି ବର୍ତ୍ତନବାକେ ବିରଦ୍ କଲାଇ । ସେମନ୍ ତାଉଁକେ

ତାତ୍ତ୍ଵନା ଦେବାର ଆରାମ କଲାଇ । ଆରି ସେ ଜାଗାଇଅନି ବାର କରିଦେଲାଇ
। ୪୧ ତେଇଅନି ଜିବାବେଳେ ପେରିଦି ସିସମନ୍ ସେ ଲକ୍ଷମନର ବିରଦେ
ତାକର ପାଦର ଦୁଲି ପାଦିଦେଇ ଲକ୍ଷନିଆତେଇ ଗାଲାଇ । ୪୨ ଆନ୍ତିଆକର
ବିସ୍ବାସିମନ୍ ସୁକଳ ଆତ୍ମାଇ ଆରି ପାରଦାଇ ପୁରୁନ୍ ଅଇଲାଇ ।

୯୪ ଜନ୍ମଟା ଆନ୍ତିଆକିତେଇ ଗଠିରଇଲା, ସେ ସମାନ୍ ବିସଇ ଆକିଆଣାନେ
ମିଥା ଅଇଲା । ପାଉଳାରି ବରନବା ପାରତନା ଗରେ ଏହି ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ
ପରତାର କଲାଇ ଜେ ବେସି ଜିଉଦି ଆରି ଗିରିକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିପୁକେ ବିସ୍ବାସ
କଲାଇ । ୭ ମାତ୍ର ଜନ୍ମ ଜିଉଦିମନ୍ ସେ ବାକିଆ ବିସ୍ବାସ କରଦନାଇ,
ସେମନ୍ ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବେମ୍ଜା କରି, ବିସ୍ବାସି ବାଇମନ୍କେ
ବିରଦ୍ଧ କରାଇଲାଇ । ୯ ଏଲେମିଥା ପାଉଳ୍ ଆରି ବରନବା ତେଇ ବେପିଦିନ୍
ରଙ୍କରି ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମାପରୁର ବିସଇ ଜାନାଇଲାଇ । ମାପରୁ ଏମନ୍କେ କାବା
ଅଇଜିବା କାମମନ୍ କରି ଦେକାଇବାକେ ବପୁଦେଲା । ଏହାରି ମାପରୁ ତାର
ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲା ବାକିଆ ସବୁବଳି ଦେକାଇଲା । ୪ ଇକନିଆ ନଅରର
ଲକ୍ଷମନ୍ ଦୁଇଟା ଦଲେ ବାଗ ଅଇଲାଇ । ସେମନର ବିତ୍ତରେଥାନି କେତେ
ଲକ୍ଷ ଜିଉଦିମନର ବାଟେ ଆରି କେତେ ଲକ୍ଷ ପେରିଦି ସିସମନର ବାଟେ
ଅଇଲାଇ । ୫ ତାରପରେ କେତେଟା ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷ ଆରି ଜିଉଦିମନ୍
ସେମନର ନେତାମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଏକଛୁଟ ଅଇ ପେରିଦି ସିସମନରେ ବେସି
କାରାପ ଚଲାଚଲି କରି ସେମନର ଉପରେ ପାକନା ମାରି ମରାଇଦେବାକେ
ଧାରିଲାଇ । ୬ ମାତ୍ର ପାଉଳ୍ ଆରି ବରନବା ସେଟା ଜାନିକରି ଲୁକାନିଆଇ
ରଙ୍ଗବା ଲୁଘ୍ତାରା ଆରି ଦରବି ଗଡ଼ର ତାରିବେଢ଼ିର ଜାଗାଇ ଦାୟରେ
ପାଲାଇଲାଇ । ୭ ଆରି ସିତି ପୁର କବର ଜାନାଇଲାଇ । ୮ ଲୁଘ୍ତାରାତେଇ
ଜନ୍ମମେଅନି ଗଡ଼ ବାଞ୍ଚି ରଙ୍ଗଲା ଗଟେକ ଚଟା ଲକ୍ଷ ରଙ୍ଗଲା । ସେ ବିଲକୁଳ
ଇଣ୍ଟି ନାପାରିତେ ରଙ୍ଗଲା । ୯ ତେଇ ବସି, ସେ ପାଉଳର ସିକିଆ ପୁନର୍ତ୍ତେ
ରଙ୍ଗଲା । ତାର ମନେ ବିସ୍ବାସ ଅଇଲାଆଟେ ଆରି ସେ ନିମାନ୍ ଅଇପାରସି
ବଳି ପାଉଳ ଜାନି ପାରିଲା । ସେଟାର ପାଇ ତାରବାଟେ ତିରିଆଇ ଦେକି,
୧୦ ଆଉଳିଆଇ କଇଲା, “ମାଇତର ପାଦ ମାଣ୍ଡିକରି, ସିଦା ତିଆ ଥା!” ସେ
ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଉଳର କାମ ଦେକି ତାକର ଲୁକାନିଆ ବାସାଇ ପାରଦା ଅଇ
ଆଉଳିଆଇବାର ଦାରିଲାଇ । “ଦେକା, ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ସତରେ ସେ ଦେବତା

ଅଇରଇବାଇ । ନିଜେ ମନସ୍ ରୂପ ଦାରି ଉତ୍ତରି ଆଇଲାଇ ଆଚତ୍ ।” ୧୨
 ସେମନ୍ ବର୍ଣନବାକେ ଜିଅସ୍ ବଲି ଜେ କି ତାକର ମୁକିଅ ଦେବତା ରଇଲା,
 ଆରି ପାଉଳଙ୍କେ ଏରମିସ୍ ବଲି ନାମଲାଇ । ଏରମିସ୍ କାଇକେବଇଲେ ସେ
 ବେସି କାତା ଅଇତେରଇଲା । ୧୩ ଗଢ଼ ବାଇରର ମୁଆଟେ ରଇଲା ଜିଅସ୍
 ମନ୍ତ୍ରିରର ପୁଜାରି, ଦୁଆର୍ ଲଗେ କେତେଟା ପୁଲ୍ ମାଲା ପିନ୍ଧାଇକରି, କେତେଟା
 ସଣ୍ଠମନ୍ତ୍ରକେ ଆନ୍ତିଲା । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଆରି ସିତି ରୁଣ୍ଟିଲା ଲକ୍ଷମନ୍
 ପେରିହ ସିସମନ୍ତର ପାଇ ବଲଦ୍ଵମନ୍ତ୍ରକେ ବିରୁ କର୍ବବାକେ ମନ୍ କରିରଇଲାଇ
 । ୧୪ ସେମନ୍ ଜନ୍ କାମ୍ କର୍ବବାକେ ଜାଇରଇଲାଇ, ବର୍ଣନବା ଆରି ପାଉଳ
 ସେଟା ମୁନିଲା ଦାସରେ, ନିଜର ବସ୍ତର୍ ଚିରିପାକାଇଲାଇ, ଲକ୍ଷମନ୍ତର
 ବିଦରେ ପାଲାଇଜାଇ ଆଉଳିଅଇ କରି କଇଲାଇ, ୧୫ “ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମେ
 କାଇକେ ଏଟା କଲାସନି? ଆମେ ତମର ପାରା ଲକ୍ ସେ । ତମକେ ସୁବ୍
 କବର ଜାନାଇବାକେ ଆଇଲୁଆରୁ । ଆରି ଏ ରୁଚାଇ ରଇବା ପୁତ୍ରମନ୍ତ୍ରକେ
 ପୁଜା କର୍ବବାଟା ଚାତିକରି, ଜିବନ୍ ରଇବା ପରମେସରକେ ଉପାସନା କରା
 ବଲି, କଇବାକେ ଆସିଆରୁ । ଏ ପରମେସର ସରଗ୍, ଦର୍ଶନୀ, ସମ୍ବୁର
 ଆରି ତାର ବିଦରେ ରଇବା ସବୁ ବିସର ତିଆର କଲାଆଚେ । ୧୬ ପୁରବେ
 ନିଜେ ମନ୍ତ୍ରକରି ନିଜର ବାଟେ ଜିବାକେ, ପରମେସର ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ରକେ ଚାତିଦେଇ
 ରଇଲା । ୧୭ ମାତର୍ ତାକର ସବୁ ନିମାନ୍ କାମେଅନି ସେ ସବୁବେଲାଇ
 ଚିନ୍ ଦେକାଇଆଚେ; ସେ ଆକାସେଅନି ପାନି ଆରି ସମାନ୍ ବେଲାଇ କାଦି
 ପାଚାଇସି, ବେସି କାଦି ଜାଗାଇସି ଆରି ସାରଦା ସଞ୍ଚୁ ତମର ମନ୍ ପୁରୁନ
 ଅଇଜାଇସି ।” ୧୮ ଏତ୍କି କଇଲେ ମିଥା, ପାଉଳ ଆରି ବର୍ଣନବାରପାଇ ବଲି
 ଦେବାର ଆଚେଆକା ବଲି କଇଲାଇ । ୧୯ ପତେ ପିସିକିଆର ଆନ୍ତିଅକ
 ଆରି ଇକନିୟମିନି କେତେଟା ଜିଉଦିମନ୍ ଆଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ରକେ
 ସୁତରାଇକରି ତାକରବାଟେ ନେଲାଇ । ପାଉଳଙ୍କେ ପାକନାମାରାଇଲାଇ ଆରି
 ତାକେ ମଲାବଲି ବାବି ଗଢ଼ ବାଇରେ ଅରଗତି ଜିକିନେଲାଇ । ୨୦ ମାତର୍
 ବିସବାସିମନ୍ ଆସି ତାର ଚାରିବେଢତି ତିଆଅଇଲାକେ, ସେ ଉଟିକରି ତାକର
 ସଞ୍ଚୁ ଗଢ଼ ବିଦରେ ବାଅଢ଼ିଲା । ତାର ଆରକର ଦିନେ ସେ ଆରି ବର୍ଣନବା
 ଲୁସରା ଚାତି ଦରବିଷ ଗାଲାଇ । ୨୧ ପାଉଳ ଆରି ବରନବା ଦରବିତେଇ ସୁବ୍
 କବର ଜାନାଇକରି ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ରକେ ସିସକଲାଇ । ତାର ପତେ ସେମନ୍
 ଲୁସତାରା, ଦରବି, ଇକନିଆ ଆରି ପିସିଦିଆର ଆନ୍ତିଅକିତେଇ ବାଉଡ଼ି

ଗାଲାଇ । ୨୨ ସେମନ୍ ବିସ୍ତବାସିମନ୍ଦକେ ବିସ୍ତବାସେ ତାରୁଅର ରଙ୍ଗବାକେ
ସାରଦା କଲାଇ । ସେମନ୍ ସିକିଆ ଦେଇ କଇଲାଇ, “ପରମେସରର ରାଜେ
କେବଳବାକେ ଆଲେ ଆମକେ ବେସି ଦୂକୁକସ୍ତ ଦେଇ ଜିବାକେ ଅଲୟି ।”
୨୩ ସବୁ ମଣ୍ଡଳିର ପାର୍ଚିନ୍ମନ୍ଦକେ ବାଢ଼ିଲାଇ ଆରି ଜନ୍ ମାସରୁରତେଇ
ସେମନ୍ ବିସ୍ତବାସ କରି ରଙ୍ଗବାକେ, ସେମନ୍ଦକେ ପାରତନା ଆରି ଉପାସ ସଞ୍ଚ୍ଛା
ସରପାଇଲାଇ । ୨୪ ପିସିଦିଆ ବାଢ଼େଇ ସେମନ୍ ପଶୁଲିଆଇ ଆଇଲାଇ
। ୨୫ ତାରୁପରେ ପରଗାଇ କେବଳାଇ । ଆରି ମାସରୁର କାତା ଜାନାଇ
ଆତାଲିଆତେଇ ଗାଲାଇ । ୨୬ ଆତାଲିଆଇ ସେମନ୍ ପାନିଜାଇଁ ଚଗି
ଆନ୍ତିକିଆତେଇ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲାଇ । ଏ ଆନ୍ତିକିଆର ବିସ୍ତବାସିମନ୍
ପାରଲୁ ଆରି ବରନବାକେ ପରମେସରଟାନେ ସରପାଇଦେଇକରି ବିନ୍
ଜାଗାମନ୍ଦକେ ମାସରୁର ବାକିଆ ଜାନାଇବାକେ ପାଠାଇରଙ୍ଗଲାଇ । ୨୭
ସେମନ୍ ଆନ୍ତିକିଆ କେଟି ମଣ୍ଡଳିର ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ରୁଣ୍ଟାଇଲାଇ । ପରମେସର
ତାଳିଟାନେ କରିରଇବା ସବୁ କାମ ସେମନ୍ଦକେ ଜାନାଇଲାଇ । ଜିଉଦି ନ
ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁଟାନେ ବିସ୍ତବାସ କରିବାକେ ପରମେସର କେନ୍ତି ବାହ୍
ଉଗୋଡ଼ିଲା, ସେଟା ସବୁଜାକ ସେମନ୍ଦକେ ଜାନାଇଲାଇ । ୨୮ ପାରଲୁ ଆରି
ବରନବା ତେଇ ବିସ୍ତବାସିମନ୍ର ସଞ୍ଚ୍ଛା ବେସି ଦିନ ଜାକ ରଙ୍ଗଲାଇ ।

୧୪ ଜିଉଦାଇଅନି କେତେକ ଲକ୍ଷ ଆନ୍ତିଅକ୍ ନଥରେ ଆଇଲାଇ । ସେମନ୍
ଆନ୍ତିଅକର ବିସ୍ତବାସି ବାଇମନ୍ଦକେ ଏନ୍ତି କଇକରି ସିକାଇଲାଇ, “ମସାର
ନିୟମ ଇପାବେ ଜିଦି ତମେ ସୁନ୍ଦର ନ ଉଆସ, ତମର ପାପର ତଣ୍ଡାଅନି
ମୁକ୍ତି ନ ପାଆସ ।” ୨ ଏ ବିସଇ, ସେମନ୍ର ସଞ୍ଚ୍ଛା ପାରଲୁ ଆରି ବରନବା
ବେସି ଦଦାପେଲା ଅଇଲାଇ । ତେବେରପାଇ ଆନ୍ତିଅକର ବିସ୍ତବାସିମନ୍
ରାଜି ଅଇଲାଇଜେ, ପାରଲୁ ଆରି ବରନବା ଆରି ଆନ୍ତିଅକ୍ ମଣ୍ଡଳିଅନି
କେତେ ଲକ୍ଷ ଜିରୁସାଲାମେ ଜାଅଡ଼ ଆରି ତେଇର ପାର୍ଚିନ୍ ଆରି ପେରିତ୍
ସିସମନ୍ର ସଞ୍ଚ୍ଛା ଏ ବିସଇ କାତା ଅଅଦ । ୩ ଆନ୍ତିଅକର ମଣ୍ଡଳି ସେମନ୍
ଜିବାଟା ସୁବିଦା କରିଦେଇ ପାଠାଇଲାଇ । ସେମନ୍ ପିନିଦିଆ ଆରି ସମିରଣ
ବାହ୍ ଦେଇ ଜିବାବେଲେ, ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ କେନ୍ତି ମନ୍ ବାଢ଼ିଲାଇକରି
ପରମେସରକେ ନାମିଲାଇ, ସେ ବିସଇ ଜାନାଇଲାଇ । ଏ କାତା ସୁନି ବିସ୍ତବାସି
ବାଇମନ୍ ବେସି ସାରଦା ଅଇଲାଇ । ୪ ସେମନ୍ ଜିରୁସାଲାମ୍ କେଢ଼ିଲା
ପରେ ମଣ୍ଡଳିର ଲକ୍ଷ, ପେରିତ୍ ସିସମନ୍ ଆରି ମଣ୍ଡଳିର ପାର୍ଚିନ୍ମନ୍ଦକେ

ବେଢ଼ାଇଲାଇ । ଆରି ପରମେସର ତାକରଳଗେ କରିରଇବା କାମ୍ ବିପଲ
 ପାଉଳୁ ଆରି ବରନବାକେ ଜାନାଇଲାଇ । ୫ ମାତ୍ର ପାରୁସି ଦଲର
 କେତେଟା ବିସ୍ବାସିମନ୍ ଚିଆଅଇ କଇଲାଇ, “ଜିଉଡ଼ି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍
 ସୁନ୍ଦର ଅଇବାର ଆଚେ ଆକା ଆରି ମସାର ବିନ୍ ନିୟମମନ୍ ମାନ୍ବାକେ
 ମିଥା ସେମନ୍କେ ସିକାଇବାର ଆଚେ ।” ୬ ଏ ବିପଲ ଆଲୁଚନା କରିବାକେ
 ପେରିବ ବିସ୍ମନ୍ ଆରି ମଣ୍ଡିରି ପାରୁଚିନ୍ ରୁଣ୍ଟିଲାଇ । ୭ ବେସି ପର
 ଦଦାପେଲା ଅଇଲା ପତେ ପିତର ଚିଆଅଇ କଇଲା, “ମର୍ ବାଇବଇନିମନ୍
 ଜିଉଡ଼ି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍, ସୁନ୍ଦିକରି ବିସ୍ବାସ କରିବାକେ ସେମନର୍ତାନେ
 ସୁବକବର ଜାନାଇବାକେ, ଆଗେଅନି ମକେସେ ବାହିଲାଆଚେ । ଏଟା ତମେ
 ଜାନାସ । ୮ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ର କାତା ଜାନ୍ବା ପରମେସର ଆମିକେ ଜେନ୍ତି
 ସୁକଳ୍ ଆହମା ଦାନ୍ କଲା ଆଚେ, ସମାନ୍ ସେନ୍ଟି ବିସ୍ବାସ କରିବା ଜିଉଡ଼ି
 ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମିଥା ଦାନ୍ଦେଇ ସେମନ୍କେ ବାହିଲା ଆଚେ । ୯
 ସେମନର ଆରି ଆମର ବିଦ୍ରେ, ସେ କାଇମିଥା ବହୁଧାନ୍ ଦେକେ ନାଇ ।
 ସେମନ ଜିସୁକେ ବିସ୍ବାସ କଲାପିପାଇ, ସେ ସେମନ୍କେ ସୁକଳ୍ କଲାଆଚେ
 । ୧୦ ସେନ୍ଟି ଆଲେ ଗଟେକ୍ ବହୁ ବଜ୍ ପିଟିତେଇ ଲାଦିଦେଲାପାରା, ଆମର
 ସବୁ ନିୟମ ମାନ୍ବାର ଆଚେ ବଲି କଇକରି ପରମେସରକେ କାଇକେ ପରିକା
 କଲାସ୍ତନ୍ତି? ଆଜି ଜନ୍ ବଜ୍ ବଇବାକେ, ଆମର ଆନିଦାଦିମନ୍ କି ଆମେ ମିଥା
 ବଇ ନାପାରୁତେ ରଇଲୁ । ୧୧ ନାଇ, ମନେ ଏତାଇଦେକା, ଆମେ ଜେନ୍ତି
 ବିସ୍ବାସ କରି ମାପରୁ ଜିସୁ ଜିବନ୍ଦୁକାଇଲାକେ ମୁକ୍ତି ପାଇଆରୁ ସେମନ୍
 ମିଥା ସେନ୍ତାରିସେ ।” ୧୨ ତାରପତେ ପାଉଳୁ ଆରି ବରନବାଟାନେଅନି ଜିଉଡ଼ି
 ନଇଲା ଲକ୍ଷମନରୁତେଇ ପରମେସର ଜନ୍ ସବୁ କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍
 ଆରି ଚକିତ୍ ବିପଲ କରି ରଇଲା, ସେ ସବୁ କାତା ସୁନି ଦଲର ସବୁ ଲକ୍
 ଚିମରାଅଇ ରଇଲାଇ । ୧୩ ସେମନ କଇଥାରାଇଲା ପତେ ଜାକୁବ୍ କଇଲା,
 ଏ ମର୍ ବାଇବଇନିମନ୍ ମର୍ କାତା ସୁନା! ୧୪ ପରମେସର ପରତମେ ଜିଉଡ଼ି
 ନଅଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ କରି, ତାର ନିଜର ଲକ୍ ଅଅତ ବଲି, ତାକର
 ବିଦ୍ରେ ଅନି, ଲକ୍ଷମନକେ ବାହିଲାଇ । ଏ କାତା ସିମନ୍ ବୁଜାଇ ଦେଇଆଚେ ।
 ୧୫ ପରମେସର କରିରଇବା ଏ କାମ୍ ବବିଷତବକ୍ତାମନ୍ କଇରଇବାଟା ସଞ୍ଚୁ
 ସମାନ୍ ଆଚେ । ୧୬ ମାପରୁ କଇଲା, “ତାର ପତେ ମୁଇ ନିଜେ ଦିନେକ୍ ବାଉଡ଼ି
 ଆଇବି, ଆରି ଦାଉଦର ବାଟୁଜାଇରଇବା ରାଇନ୍ ଆରିତରେକ୍ ତିଆର କରିବି

। જેન્ટ્રિકિ યેઢા પુરાપુરુન ઢાર્ટ રલષી । ૧૭ તેલઅનિ સહુજાજ મનઘ
જાતિ મર્ય લગે આઇબાઇ, જન્ જિઉદી નઇલા લક્માન્કે માપ્રૂ નિજર
કરબાકે ઢાક્લાઆચે યેમન્ પર્બુ લક્ માકે નામબાઇ । ૧૮ માપ્રૂ
એ કાતા કઇલાનિ, જે કી દેષી આગ્રૂ એ કાતા કઇરલાય ।” (aiંન g165)

૧૯ એબે જાકુર્ કઇબાકે આરામ્કલા । યે કઇલા, “મર્ બિચાર
લયાબે, જન્ જિઉદી નઇલા લક્માન્ પરમેષરરૂ બાટો બાથ્ડલાઈ
આચ્ચ, આમે આરિ યેમન્કે અછરાન્ ન કરુ । ૨૦ એલે યેમન્
આરિ જેન્ટ્રિકિ પુર્ઢલા દેબ્ટામાન્કે પર્પિદેલા કાઇમિસા અસુકલ્
કાદી ન કાથા, બિન્ લકર માલજિ કિ મુનુસર પણ્ણ મિયબાટોનેઅનિ
દૂરિકે રથ્થ, ટંગ્રી પિર્કિ મરાઇરલબા પસ્બુ માર્ચ્ચ કિ બની, ન
કાઅદ એ પર્બુ બિયલટાને યેમન્કે ઉપદેષ્ટ દેઇ, યેમનર્
લગે ગટેક્ ચિટ્ટે લેક્નુ । ૨૧ કાઇકેબઇલે વેષી દિનેઅનિ પર્બુ
બિયરામ્બારે આમર પાર્ચતના ગર્મન્કે મયાર નિયુમ પદ્ધલાઇનિ,
આરિ પર્બુ ગઢે યે નિયુમ્મન્ જાનાઇલાઇનિ ।” ૨૨ પટે પેરિદ્
યિયમન્, મણ્ણલિર પાર્ચિન્મન્, આરિ પર્બુ મણ્ણલિર બાલમન્ રૂણ્ણલાઇ
યેમન્ રાજિઅછરલબા કાતા આન્ટિઅકર બિયબાયિમન્કે જાનાઇબાકે
પારલ્ આરિ બર્નબા પણ્ણ જિબાકે કેટેલક્કે બારલાઈ । બર્યબા
નાર્ચ્ર જિઉદા આરિ યિલાકે બાર્લાઈ । એ દુલક્કે પર્બુ બિયબાયિમન્
સન્માન્ દેલાટેરલાઈ । ૨૩ બિયબાયિમન્ એ તલે લેકાઅછલા
ચિટ્ટે, યે દુલ લકર આતે પાટાઇલાઈ । “આન્ટિઅક, યિરિઆ આરિ
યિલિયિઆ રલબા જિઉદિનિલા આમર બાલમન્, જુઆર્! જિરુયાલમર્
પેરિચમન્, પાર્ચિન્મન્ આરિ તમર બાલમન્, એ ચિટ્ટે પાટાઇલુનિ
। ૨૪ આમે સુનલુનિ જે, આમર દલેઅનિ કેટે લક્ તમરટાને
આયિ, જાઇજાઇટા યિકાઇઅચ્ચ, તેલઅનિ યેમન્ તમ્કે કચપચ
આરિ તેરેપેટે કલાઇઅચ્ચ । માટર આમે યેમન્કે યેન્નારિ
કરબાકે, કાઇમિસા આદેષ્ટ દેશનાઈ । ૨૫ યેઢાર પાઇ આમે
પર્બુ લક્ ગટેક્ અછકરિ કેટેટા કબર કદમન્કે બાટિ, તમર
લગે પાટાઇબાકે ટિક્ કલુ । યેમન્ આમર આલાદર મલચરમન્,
બર્નબા આરિ પાઉલર પણ્ણ જિબાઈ । ૨૬ એ મલચરમન્ માપ્રૂ જિસ્થુર

ସେବାତେଇ ନିଜର ଜିବନ ସର୍ପିଦେଇ ଆଚତ୍ । ୨୭ ସେଠାର ପାଇ ଜିରଦା
 ଆରି ସିଲାକେ ତମର ଲଗେ ପାଟାଇଲୁନି । ଆମେ ଜାଇଟା ଲେକିଆତୁ,
 ସେଠା ତମକେ ସେମନ୍ ନିଜେ ବାତାଇଦେବାଇ । ୨୮ କେତେଟା ଦରକାର
 ରଇଲା ନିୟମ ଚାହି, ତମର ଉପରେ ଆରି କାଇମିପା ବଜ୍ ନ ଲାଦିବାକେ
 ଆମେ ସୁକଳାଭମାଇ ଅନି ଚାଲନା ପାଇଲୁଆରୁ । ୨୯ ସେ କେତେଟା
 ନିୟମ ଅଇଲାନି ପୁତ୍ରଲା ଦେବତାମନ୍ଦକେ ପୁଜା କରିରଇବା କାଇମିପା
 କାହି କାଇବାର ନାହିଁ । ଟଙ୍କର ପିତ୍ରକି ମରାଇଲା କନ୍ ମିପା ପୟୁର ବନି
 କି ମାଉଁସ କାଇବାର ନାହିଁ । ଆରି ବିନ୍ ମାଇଜି କି ମୁନ୍ଦୁସର ମିଲାମିପା
 ଟାନେଅନି ଦୂରିକେ ରଇବାର । ଏ ସବୁ କାମ ନ କରିବାକେ ତମେ ଜାଗରତ୍
 ରଇଲେ, ଅଇଜାଇପି । ଏତ୍କିକେ ରଇଲୁନି ।” ୩୦ ଜନ୍ କବର କରମନ୍ଦକେ
 ପାଟାଇ ରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ଆନ୍ତିଆକେତେଇ ଜାଇ ବିସ୍ବାସିମନ୍ ସବୁ
 ଦଳକେ ରୁଣ୍ଧାଇକରି ସେ ଚିଟି ଦେଲାଇ । ୩୧ ତେଇର ବିସ୍ବାସିମନ୍ ସେ
 ଚିଟି ପଢ଼ିକରି ବେସି ସାରଦା ଅଇଗାଲାଇ । ୩୨ ଜିରଦା ଆରି ସିଲା ନିଜେ
 ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ବଦିସତ୍ତବକ୍ତା ରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଆନ୍ତିଆକର ବିସ୍ବାସି
 ବାଇମନ୍ଦକେ ବେସିଦିନ୍ ରଇକରି, କବର ଜାନାଇ, ସେମନର ବିସ୍ବାସ ତାର
 କଲାଇ । ୩୩ ତେଇ କେତେ ଦିନ ରଇଲା ପତେ, ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ ସେମନ୍ଦକେ
 ପାଟାଇରଇଲାଇ, ସେମନର ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଜିବାକେ, ବିସ୍ବାସି ବାଇମନ୍
 ସେମନ୍ଦକେ ପାନ୍ତି ସଞ୍ଚ୍ଚ, ପାଟାଇ ଦେଲାଇ । ୩୪ ମାତର ସିଲା ତେଇସେ
 ରଇବାଟା ଚିକ୍ ବଲି ତେଇ ରଇବାକେ ମନ୍ କଲା । ୩୫ ପାଉଲ ଆରି
 ବରନବା ଆନ୍ତିଆକେତେଇ କେତେ ଦିନ ରଇକରି ବେସି ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ,
 ମିଶବିତି ମାପରୁର ବାକିଅ ଜାନାଇଲାଇ ଆରି ସିକିଆ ଦେଲାଇ । ୩୬ କେତେ
 ଦିନ ପତେ ପାଉଲ ବରନବାକେ କଇଲା, “ଜୁ ଆମେ ବାଉଡ଼ି ଜୁ ସବୁ
 ଗଡ଼ମନ୍ଦକେ, ଆମର ଜନ୍ ବାଇମନ୍ଦକେ ମାପରୁର ବାକିଅ ଜାନାଇ ରଇଲୁ,
 ସେମନ୍ଦକେ ବେଦ ଅଉଁ ଆରି ସେମନ୍ ବିସ୍ବାସେ କେନ୍ତି ଆଚତ୍ ବୁଝି ଦେକୁ ।”
 ୩୭ ଜଅନ ମାରକକେ ମିପା ତାକର ସଞ୍ଚ୍ଚ ନେବାକେ ବରନବା ମନ୍ କଲା ।
 ୩୮ ମାତର ପାଉଲ କଇଲା “ନିରୁ, କାଇକେ ବଇଲେ, ପପୁଲିଆଇ ଜନ୍ ଦିନେ
 ଆମର କାମ ସାରି ନ ରଇଲା, ସେ ଆମକେ ଚାହି ବାଉଡ଼ି ଉଚିଆଇଲା ।”
 ୩୯ ଏ ବିସଇ, ବେସି କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ ଆରି ସେମନ୍ ବିନେ ଅଇଲାଇ ।
 ବରନବା ଜଅନମାରକକେ ନେଇ ସାଇପରସେ ଜିବା ପାନିଜାଇେ ଚଶମାଇ ।

૪૦ માતર પાઠલ તારપણુ જિબાકે વિલાકે બારલા । આરિ માપરૂર
જિબન્ડુકાનિ તેલ યેમન્કે પરપિદેલ, બિસ્બાયિમન્ પાઠાલ દેલાલ
। ૪૧ પાઠલ આરિ વિલ, વિરિઆ આરિ વિલિપિઆલ બુલિ બુલિ કરિ તેલર
મણુલિમન્કે તાર્ણ કરાલલાલ ।

૧૭ તેલઅનિ પાઠલ દર્ભિ આરિ લુષ્ટારાલ આલલા । યે નથરે
ચિમચિ નાઉંર ગટેક્ બિસ્બાયિ લક્ રલલા । તાર માઆ ગટેક્ જિઉદિ
બિસ્બાયિ રલલા । માતર તાર બાબા ગટેક્ ગિરિક્ લક્ રલલા । ૭
લુષ્ટારા આરિ ઇકનિઅટેલ રલબા એબુ બિસ્બાયિ બાળમન્ ચિમચિકે
ષન્માન્ કર્ણેરલલાલ । ૮ પાઠલ તાર પણુ ચિમચિકે નેબાકે
મન્ કલા, યેટારપાલ જિબા આગ્રુ મઘાર નિયુમ્ ઇસાબે તાકે
સુનભ કલા । જેન્ટ્રિક યે જાગાર જિઉદિમન્ તાકે નિન્હા ન કરે
। કાલકેબલલે તેલર લક્માન્ ચિમચિર બાબા ગિરિક્ લક્ બલી
જાનિરલલાલ । ૯ યેમન્ કેઢલા એબુ જાગાલ જિઉદિ ન અલલા
બિસ્બાયિમન્રપાલ, જિરુષાલમાર પારચિન્માન્ આરિ પેરિદ્માન્ રાજિ
અલરલબા નિચિન્યુમ્ બિસલ કલલાલ । એ એબુ નિયુમ્ માન્દાકે
બિસ્બાયિમન્કે કલલાલ । ૧૦ યેટારપાલ મણુલિમન્ર લક્માન્
બિસ્બાયે તાર્ણ અલલાલ આરિ દિન્કે દિન્ તાકર બિસ્બાય બદ્ધબાર
દારલાલ । ૧૧ સુકલ્યાદ્મા યેમન્કે આયિઆ દેયે માપરૂર કાતા
કલબાકે તાલ્ના દેઅદ્ભનાલકે, યેમન્ પિરિજિઆ આરિ ગાલાટિઅ
જાગાલ ગાલાલ । ૧૨ મિદિઆર ષન્નીલગે કેટિ બિચિન્ના રાલજે જિબાકે
ચેષ્ટા કલાલ । માતર બારલાબેલે જિયુરલાટિ તાકર બિદ્રે
રલબા સુકલ્ આદ્મા, યેમન્કે જિબાકે તાલ્ના દેખનાલ । ૧૩
યેટાર પાલ યેમન્ મિદિઆબાર્ દેલ તરાઓટેલ ગાલાલ । ૧૪
તરાઓલ રલલાબેલે, યે રાટિਆ પાઠલ ગટેક્ દરસન્ દેકલા
। યે દરસને માયિદનિઆર ગટેક્ લક્ ચિઆઅલ બારુજિઆ કરિ
કલલા “માયિદનિઆર આયિ આમ્કે પાલજ કરા!” ૧૫ પાઠલ એ
દરસન્ દેકલા દાપ્રે, માયિદનિઆર જિબાકે આમે ચિઆર અલલુ,
કાલકેબલલે આમે નિક ષણુ જાન્લુ, પરમોષર તેલર લક્માન્ર
બિદ્રે, સુબ કબર જાનાલબાકે આમ્કે તાક્લા આચે । ૧૬ આમે

ତରେଆଅନି ଜାଣେ ଚଣି ସିଦା ସାମ୍ଭରା ଗାଲୁ ଆରି ତାର ଆରକର ଦିନେ
 ନିଆପଳି କେଢ଼ିଲୁ । ୧୭ ତେଇଆମେ ଉଡ଼ିକରି ମାସିଦନିଆ ଜିଲାର ମୁକିଅ
 ଗଢ଼ ପିଲିପେ ଗାଲୁ । ଏ ଗଢ଼ ଗଟେକ୍ ରମିଯ ଦଲ୍ ରଇବା ଗଢ଼ ରଇଲା ।
 ତେଇ ଆମେ ଦେସି ଦିନ ଜାକ ରଇଲୁ । ୧୯ ବିସ୍ରାମବାରେ ଗଢ଼ ବାଇରେ
 ଗଢ଼ କଣ୍ଠି ଗାଲୁ । ତେଇ ଜିଉଦିମନର ରୁଣ୍ଟିକରି ପାର୍ତନା କରିବାକେ ଗଟେକ୍
 ଜାଗା ବଲି ବାବଲୁ । ଆମେ ତେଇ ବସିଲୁ ଆରି ତେଇ ରୁଣ୍ଟି ରଇବା ମାଇଜି
 ମନର ସଞ୍ଚ୍ଚିକାତାବାରତା ଅଇଲୁ । ୨୦ ସେମନର ବିଦ୍ରରେଆନି ହୁଯଟିରା
 ଗଢ଼ର ଲୁଦିଆ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ମାଇଜି, ଆମର କାତା ସୁନ୍ଦରେଇଲା । ସେ
 ପରମେସରକେ ପାର୍ତନା କରିବା, ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ । ପାଉଲ୍ ମାପରୁର
 କାତା କଇଲାବେଳେ ସେଟା ନାମବାକେ ମାପରୁ ତାର ମନ ଉଗାଛିଦେଲା ।
 ୨୧ ବିସ୍ରାସ କଲାପରେ, ସେ ଆରି ତାର କୁରୁମର ଲକ୍ଷ ଡୁବନ୍ ନେଲାଇ ।
 ତାର ପଚେ ସେ ଆମକେ ତାକିକରି କଇଲା, “ଜଦି ସତରସେ ମୁଖ ମାପରୁକେ
 ବିସ୍ରାସ କଲିନି ବଲି ତମେ ବାବଲାସ୍ତନି, ତେବେ ଆସି ମର ଗରେ ରୁଆ
 ।” ସେ ଏହି କଇ ଆମକେ ତାର ଗରେ ଜିବାକେ ସୁହରାଇଲା । ୨୨
 ଆରି ଗଟେକ୍ଦିନେ ଆମେ ପାର୍ତନା ଜାଗାଇ ଜାଇରଇଲୁ । ତେଇ ଡୁମା
 ଡୁମାରିବକବା ଗଟେକ୍ ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିକେ ବେଢ଼ଅଇଲୁ । ସେ ତାର ବିଦ୍ରରେ ରଇଲା
 କାରାପାଦମାର ବପୁ ସଞ୍ଚ୍ଚ ବଦିସତ୍ତ କାତା କଇଦେଇକରି, ସାଉକାରମନକେ
 ବେସି ତାବୁ କାମାଇଦେଇତେରଇଲା । ୨୩ ଆମେ ତାରଲଗେ ଗାଲାକେ,
 ସେ ପାଉଲ୍ ବଲି କିରୁକିରି ଆମର ପର ପର ଆଇଲା । ଆରି କଇଲା, “ଏ
 ଲକ୍ଷମନ ସବୁରଣାନେଆନି ବଢ଼ ପରମେସରର ସେବାକରୁମନ୍ । ତମେ କେନ୍ତି
 ମୁକୁତି ପାଇସା, ଏ କାତା ସେମନ କଇଲାଇନି ।” ୨୪ ସେ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି ବେସି
 ଦିନ ଦାରି ଏହି କଲା । ସାରାସାରିପରେ ପାଉଲ୍ ବିଜାର ଅଇଲା । ସେ
 ପରବାଟେ ପାସଲି ଦେକି କାରାପାଦମାକେ ଦମକାଇକରି କଇଲା, “ଜିସୁ
 କିରିସ୍ଟର ନାଉଁ ଦାରି ଆଦେସ ଦେଲିନି, ତାରତେଇଅନି ବାରଇ ଜା ।”
 ସେ କଇଲା ଦାପରେ, କରାପ ଆଦମୀ ତାରତେଇଅନି ବାରଇଗାଲା । ୨୫
 ଜେତେବେଳ୍ ତାକର ସାଉକାରମନକେ ନିଜର ଦନ୍ ଅରଜବାଟା, ବୁଢ଼ିଗାଲା
 ବଲି ଜାନିଲାଇ, ପାଉଲ୍ ଆରି ସିଲାକେ ଗଢ଼ର ମଜାଇ ରଇବା ରମିଆ

ଅଦିକାରିର ଲଗେ ଜିକି ଆନ୍ଦଳାଇ । ୨୦ ସେମନ୍ତକେ ତାକର ମୁଆଟେ ଆମ
 ଦସ୍ତେଇ କରି କଇଲାଇ “ଏମନ୍ ଜିଉଦି ଲକ୍, ଆମର ଗଡେ ଆସି ଗଣ୍ଠଗଲ୍
 କଲାଇନି ।” ୨୧ ଆମର ନିୟମ ବିରଦେ ରିତିନିତି ସିକାଇଲାଇନି । ଆମେ
 ରମିଅ ଲକ୍, ସେଟାର ପାଇ ଏ ରିତିନିତି ମାନି ନାପାରୁ । ୨୨ ସାଉକାର ମନର
 କାତାମିସାଇ ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍, ପାଉଲ୍ ଆରି ସିଲାର ବିରଦେ ଉଚ୍ଚଲାଇ
 । ସେ ଅଦିକାରିମନ୍ ପାଉଲ୍ ଆରି ସିଲାର ବସ୍ତର ଚିରିକରି କରତା ସଞ୍ଚୁ
 ମାର୍ବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲାଇ । ୨୩ ବେସି ମାତ୍ରକାଇଲା ପଚେ ସେମନ୍ତକେ
 ବନ୍ଦି ଗରେ ପୁରାଇଲାଇ ଆରି କୁଟିଦେଇ ଜାଗୁବାକେ ବନ୍ଦି ଗର ଜାଗୁଆଲକେ
 ଆଦେସ୍ ଦେଲାଇ । ୨୪ ଏ ଆଦେସ୍ ପାଇ ବନ୍ଦି ଗର ଜାଗୁଆଲ ସେମନ୍ତକେ
 ଗଟେକ୍ ବିଭରର ବାକ୍ରାଇ ପୁରାଇ ଦେଇ, ବଜ୍ରଇବା ଦାରୁମୁଢ଼ିଲାଇ
 ତାକର ଗହ ବାନ୍ଧିଦେଲା । ୨୫ ପାଉଲ୍ ଆରି ସିଲା ମଜା ରାତି ବେଲାଇ
 ପରମେସରକେ ପାର୍ତନା କରି ଗିର୍ ଗାଇତେ ରଇଲାଇ । ବନ୍ଦି ଗରେ
 ରଇବା ବିନ୍ଦିଲକ୍ଷମନ୍ ସେଟା ସବୁ ସୁନ୍ଦରେ ରଇଲାଇ । ୨୬ ସେହକିବେଳେ,
 ଅଟାର ବେସି ଦର୍ତନି ବୁଲ୍ବୁଲିଲା ଆରି ବନ୍ଦି ଗରର ପାକାଇଲା କୁନାଦି
 ପାକନା ଆଲିଗାଲା, ସେ ଦାପରେ କାପାରମନ୍ ଉଗାତି ଅଇଗାଲା ଆରି ସବୁ
 ବନ୍ଦିମନର ସିକ୍ଲି କୁସ୍ଲି ଗାଲା । ୨୭ ବନ୍ଦି ଗରର ଜାଗୁଆଲ ତେତାଅଇ
 ଉଚ୍ଚଲା ଆରି ବନ୍ଦି ଗରର କାପାର ଉଗତା ଅଇରଇଲାଟା ଦେକ୍ଲା । ସେ
 ବନ୍ଦିମନ୍ ସବୁ ପାଲାଇ ଆରତ ବଲି ବାବଲା । ସେଟାର ପାଇ ସେ ତାର
 କାଣ୍ଠୀ ବେଟି ବୁସି ଅଇ ମର୍ବାକେ ଜାଇତେ ରଇଲା । ୨୮ ମାତର ପାଉଲ୍
 ଆଉଲିଆଇ କଇଲା, “ନିଜେ ତର ଗାଗଡ଼ କାଟିଆଇ ନସାନାଇ । ଆମେ ସବୁ
 ଲକ୍ ଇତି ଆରୁ । କେ ପାଲାଇ ନାଇ ।” ୨୯ ବନ୍ଦି ଗର ଜାଗୁଆଲ ଗଟେକ୍ ବତି
 ଆନ୍ଦବାକେ ତିଆରିଲା । ଆରି ସେ ବତି ଦାରିଲା ଆରି ତରତରି ତରତରି ଆସି
 ପାଉଲ୍ ଆରି ସିଲାର ଗଡ଼ ତଲେ ଅଦରିଲା । ୩୦ ତାର ପଚେ ସେମନ୍ତକେ
 ବାଇରେ ନେଇ ପାଚାରିଲା, “ଆଗିଆଁମନ୍! ପରମେସର ତଣ୍ଟ୍ରାନ୍ତି ରକିଆ
 ପାଇବାକେ ମୁଇ କାଇଟା କରିବାର ଆଚେ?” ୩୧ ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ମାପରୁ
 ଜିପୁକେ ବିସ୍ବାସ କଲେ, ଦୁଇ ଆରି ତମର କୁଟୁମ୍ବ ସବୁ, ମୁକୃତି ପାଇସା
 ।” ୩୨ ତାର ପଚେ ସେମନ୍ ତାକେ ଆରି ତାକର ଗରର ସବୁ ଲକ୍କେ
 ମାପରୁର ବାକିଆ କଇଲାଇ । ୩୩ ସେ ଦାପରେ ମଜାରାତି ବେଳେ, ବନ୍ଦି ଗର
 ଜାଗୁଆଲ ସେମନ୍ତକେ ତାକିନେଇ ସେମନର ଗାର ଅଇଲାଟା ସବୁ ଦଇଦେଲା

। ତାରପତେ ସେ ଆରି ତାର କୁଟୁମ୍ବ ସବୁ ଲକ୍ଷ ତୁବନ୍ ନେଲାଇ । ୩୪
ତାରପତେ ସେ ପାଉଳୁ ଆରି ସିଲାକେ ତାକର ଗରେ ତାକିମେଇ କାଇବାକେ
ଦେଲା । ତେଇ ପରମେସରକେ ବିସ୍ବାସ୍ କଲାର ପାଇ ସେ ଆରି ତାର
କୁଟୁମ୍ବ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାରଦା ଅଇଗାଲାଇ । ୩୫ ଆରିଗଟେବ୍ ଦିନର
ପାକାଲେ ରମିଅ ସାପନ୍କାରିଆମନ୍ ଯେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଚାତି ଦିଆସ୍ ବଲି
ଜାଗୁଆଲମନ୍କେ କଇକରି ପାଟାଇଲାଇ । ୩୬ ସେଟାର ପାଇ ବନ୍ଧିଗର
ଜାଗୁଆଲ ପାଉଳକେ କଇଲା, “ରମିଅ ସାପନ୍କାରିଆ ତମକେ ଆରି ସିଲାକେ
ଚାତି ଦେବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା ଆଚେ । ଏବେ ତମେ ଏ ଜାଗାଇଥାନି ସାନ୍ତୁ
ସଞ୍ଚ୍ଚ ଉଠି ଜା ।” ୩୭ ମାତର୍ ପାଉଳ ସନିଆମନ୍କେ କଇଲା, “କାଇମିସା
ଅପୁରାଦେ ଦସି ଅଇ ନ ରଇଲେ ମିସା, ସେମନ୍ ଆମକେ ଲକ୍ଷମନ୍ର ମୁଆଟେ
ମାରିଲାଇ । ଆମେ ରମିଅ ଲକ୍ଷ, ମାତର୍ ସେମନ୍ ଆମକେ ବନ୍ଧି କଲାଇ ।
ଏବେ ଆମକେ ଲୁହତେ ଚାତିଦେବାକେ ମନ୍ କଲାଇନି । ଏଟା କରିବାକେ
ଆମେ ନ ଦେଇଁ । ରମିଯୁ ଅଦିକାରି ନିଜେ ଆସି ଇତି ଆମକେ ମୁକ୍ଳଲାଅ
।” ୩୮ ସନିଆମନ୍ ରମିଅ ସାପନ୍କାରିଆକେ ଏ କାତା ଜାନାଇଲାଇ ।
ପାଉଳ ଆରି ସିଲା ରମିଅ ଲକ୍ଷ ବଲି ସୁନି ସେମନ୍ ଉଗିଗାଲାଇ । ୩୯
ସେଟାରପାଇ ବନ୍ଧିଗରେ ଜାଇ ସେମନ୍କେ କେମା ମାଞ୍ଛଲାଇ ଆରି ସେମନ୍କେ
ବନ୍ଧି ଗରେଥାନି ବାରକରାଇ ଗଡ଼ ଚାତି ଉଚିଜ୍ଜିବାକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୪୦
ପାଉଳ ଆରି ସିଲା ବନ୍ଧି ଗରେଥାନି ବାରଇ ଲୁଦିଆର ଗରେ ଗାଲାଇ । ତେଇ
ସେମନ୍ ବିସ୍ବାସି ବାଇମନ୍କେ ବେଢ଼ ଅଇ, ସେମନ୍କେ ସାରଦା କରାଇ, ସେ
ଜାଗା ଚାତିଉଠିଗାଲାଇ ।

୪୧ ପାଉଳ ଆରି ସିଲା ଅମ୍ବିପଲି ଆରି ଆପଲନିଆ ବାବେଦଇ ତେସଲନି
ଜାଗାଇ କେଢ଼ିଲାଇ । ତେଇ ଜିରଦିମନ୍ର ଗଟେକ୍ ପାରତନା ଗର୍ ରଇଲା ।
୨ ପାଉଳ ତାର ରିତିନିତି ଇସାବେ, ପାରତନା ଗରେ ଗାଲା । ତେଇ ସେ ଲାଗି
ଲାଗି ତିନିଟା ବିସ୍ଵାମିବାରେ ଲକ୍ଷମନ୍ର ସଞ୍ଚ କାତାବାରୁତା କଲା । ୩ ଦରମ୍
ପାସତର ପଢିକରି ବୁଜାଇଲା ଜେ, ମସିଅ ଦୁକ୍ ପାଇବାର ରଇଲା ଆରି
ପରମେସର ତାକେ ମଲାତେଇଥାନି ଉଚାଇବାର ରଇଲା । ପାଉଳ କଇଲା,
“ଜନ୍ ଜିଷୁର ବିସର ମୁଇ ଜାନାଇଲି, ସେ ଅଇଲାନି ମସିଅ ।” ୪ ସେମନ୍ର
ବିଭିନ୍ନରେଥାନି କେତେ ଲକ୍ଷ ଏଟା ବିସ୍ବାସ୍ କଲାଇ । ପାଉଳ ଆରି ସିଲାର
ସଞ୍ଚ ମିସଳାଇ । ସେନ୍ତି ତାକ୍ଷୁଟା ରଇବା ମାଇଜିମନ୍ ଆରି ପରମେସରକେ

ପାର୍ତ୍ତନା କରିବା ଗିରିକୁ ମନର ଗଟେକୁ ବଡ଼ ଦଲ ମିଥା ସେମନର ସଞ୍ଚ୍ଚି
 ମିସଲାଇ । ୫ ମାତର କେତେଟା ଜିଉଦିମନ୍ ପାଉଳୁ ଆରି ସିଲାକେ କୁଟୁ
 ମରି, କାଇ କାମ୍ ନ କରିବା ଅଳ୍ପିଆ ଲକ୍ଷମନକେ ଏକତ୍ର କଲାଇ, ଆରି
 ତୁଳିଆଇ, ଗୁଲାଇ ଗଡ଼ ଜାକର ଲକ୍ଷକେ ଉସ୍କାଇ ରିପା କରାଇଲାଇ ।
 ସେମନ୍ ପାଉଳୁ ଆରି ସିଲାକେ କଜି ଆନ୍ଦବାକେ ଗଟେକୁ ଜେପନ୍ ନାଉଁର
 ଗରେ ଜାଇ, ତାର ଗର ଚପିପାକାଇଲାଇ । ୬ ମାତର ତେଇ ପାଉଳୁ ଆରି
 ସିଲା ତିପତ୍ର ନାଇଜେ, ସେମନ୍ ଜେପନ୍ ଆରି ବିନ୍ କେତେଟା ବିସ୍ବାସି
 ବାଇମନକେ, ଗଢର ନେତାମନର ଲଗେ ଜିକିନେଇ ଆଉଲିଆଇ କଇଲାଇ,
 “ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାରିବେଢ଼ି ଗଣ୍ଠଗଲୁ କଲାଇନି! ଏବେ ଆମର ଗତେ ମିଥା
 ଆଇଲାଇ ଆଚର୍ତ୍ତ ୭ ଆରି ଏପନ୍ ସେମନକେ ତାର ଗରେ ରକିରଇଲା ।
 ଜିମ୍ବୁ ନାଉଁ ଦାରି ଆରି ଗଟେକୁ ରାଜା ଆଗେ ବଲି କଇକରି ସେମନ୍ ଆମର
 ବଡ଼ ସାପନ୍ଦକାରିଆର ନିୟମ ବାଞ୍ଛିଲାଇନି ।” ୮ ଏ କାତା କଇ ସେମନ୍,
 ଲକ୍ଷମନକେ ଆରି ସାପନ୍ଦକାରିଆର ବିରଦେ ଆଉଲି ଅଇକରି ବେସି ରିପା
 କରାଇଲାଇ ଆରି ଗଣ୍ଠଗଲୁ କରାଇଲାଇ । ୯ ସାପନ୍ କରୁମନ୍ ଜେପନ୍ ଆରି
 ବିସ୍ବାସିମନର ତେଇଅନି ତାହିବାକେ, ଜେତୁକି ତାବୁ ବାନ୍ଧବାକେ ରଇଲା,
 ଲାଗୁ ନେଇକରି ସେମନକେ ଜାମିଲେ ଚାତିଦେଲାଇ । ୧୦ ରାତି ଅଇଲା
 ଦାପରେ, ବିସ୍ବାସି ବାଇମନ୍ ପାଉଳୁ ଆରି ସିଲାକେ ବେରିଆ ନାଉଁର ଜାଗାଇ
 ପାଶାଇଦେଲାଇ । ସେମନ୍ ତେଇ କେଟି, ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନର ପାର୍ତ୍ତନା ଗରେ
 ଗାଲାଇ । ୧୧ ତେସଲନିର ଜିଉଦିମନର ଟାନେଅନି ବେରିଆର ଜିଉଦିମନ୍
 କୁଲାକୁଲି ମନ୍ ରଇବା ଲକ୍ଷ ରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଅଦିକ୍ ମନ୍ଦିଆନ୍ ଦେଇ
 ସିସମନର ସିକିଆ ସୁନ୍ଦାଇ । ଆରି ପାଉଳୁ କଇଲା କାତା, ସତ୍ କି ନାଇ ବଲି
 ଜାନ୍ଦବାକେ ସବୁ ଦିନ୍ ଦରମ୍ ସାସ୍ତର ପଢ଼ିତେରଇଲାଇ । ୧୨ ସେମନର
 ବିତ୍ତରେଅନି ବେସି ଲକ୍ଷ ବିସ୍ବାସ କଲାଇ । ବେସି ସାଉକାର ଅଇ ସନ୍ମାନ୍
 ପାଇବା ଗିରିକୁ ମାଇଜି ଆରି ଗିରିକୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ମିଥା ବିସ୍ବାସିମନର ସଞ୍ଚ୍ଚି
 ମିସଲାଇ । ୧୩ ମାତର ଜେତେବଲୁ ତେସଲନିର ଜିଉଦିମନ୍ ସୁନ୍ଦାଇ
 ଜେ ବେରିଆତେଇ ମିଥା ପାଉଳୁ ପରମେସରର ବାକିଆ ଜାନାଇଲାନି,
 ସେମନ୍ ତେଇ ଆସି ପାଉଳର ବିରଦେ ଗଣ୍ଠଗଲୁ କରିବାକେ ଲକ୍ଷମନକେ
 ଉସ୍କାଇଲାଇ । ୧୪ ସେ ଦାପରେ ବିସ୍ବାସି ବାଇମନ୍ ପାଉଳକେ ସମ୍ଭୂର
 ପାଲିବାଟେ ପାଇଦେଲାଇ, ମାତର ସିଲା ଆରି ତିମତି ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ବେରିଆଇ

ରଇଲାଇ । ୧୫ ପାଉଳକେ ତାକିନେବା ଲକ୍ଷମନ୍, ତାର ସଞ୍ଚୁ ଆତେନସ୍
 ଜାକ ଗାଲାଇ । ତେଇଅନି ସେମନ୍ ବେରିଆଇ ବାଉଡ଼ି ଆସି, ସିଲା ଆରି
 ତିମତିକେ କଇଲାଇ, “ତମଙ୍କେ ପାଉଳ ବେଗି ମିସବାକେ କବର ପାଟାଇ
 ଆଦେସ୍ ଦେଲାଆଚେ ।” ୧୬ ସିଲା ଆରି ତିମତିକେ ଆତେନସ୍ତେଇ ଜାଗି
 ରଇଲା ବେଳେ, ଗଢ଼ଜାକର୍ ଲକ୍ଷ ପୁଜା କରିବା ଦେବତାମନର ମୁରତିମନ୍
 ଦେକି, ପାଉଳର ମନ୍ ବେସି ଉଡୁଇଦୁଡୁକ୍ ଅଇଗାଲା । ୧୭ ସେଟାରପାଇ
 ସେ ଜିଉଦିମନର ପାରତନା ଗରେ ସେମନର ସଞ୍ଚୁ, ଆରି ପରମୋସରକେ
 ପାରତନା କରିବା ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚୁ, ଏ ବିସଇ ସବୁ ଦିନ୍
 ଆଲ୍ଚନା କରିବାର ଦାରିଲା । ଆଟେବାଟେ ଜିବାଆଇବା କରିବା ଲକ୍ଷମନର
 ସଞ୍ଚୁ ସେ ବିସଇ ଆଲ୍ଚନା କଲା । ୧୮ କେତେଟା ଏପିକିଉରିଆନ୍ ଆରି
 ଟଇକ୍ ସିକିଆ ଦେବା ଗୁରୁମନର ସଞ୍ଚୁ ଦଦାପେଲା ଅଇଲାଇ । ସେମନର
 ବିଭିନ୍ନରେଥି କେତେ ଲକ୍ଷ କଇଲାଇ, “ଏ ବକୁଆ ବଡ଼ପନିଆ, କାଇଟା
 କଇବାକେ ତେସଟା କଲାନି?” ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲାଇ, “ବିନ୍ ଦେସେ
 ରଇବା ଦେବତାମନର ବିସଇ, ସେ ଜାନାଇଲାନି ପାରା ଲାଗିଲାନି ।” ଜିସୁ
 ଆରି ତରେକ୍ ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଡ଼ିଲା ବିସଇ ପାଉଳ ଜାନାଇବାଟା ସୁନି ସେମନ୍
 ଏହି କଇଲାଇ । ୧୯ ସେଟାରପାଇ ସେମନ୍ ପାଉଳକେ ଦାରି ସେ ନଅରର
 ବିଚାର କରିବା ଜାଗା, ଜନଟା କି ଏରିଆପାଗ୍ରହ ତେଇ ଆନିଲାଇ । ଆରି
 ତେଇ କଇଲାଇ, “ତୁଙ୍କ ଜନ୍ ନୁଆ ସିକିଆ ବିସଇ କଇଲୁସନି, ସେ ବିସଇ
 ଆମେ ଜାନିବାକେ ମନ୍ କଲୁନି ।” ୨୦ ତୁଙ୍କ କଇବା କେତେଟା କାତା ଆମେ
 ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କେବେ ସୁନି ନ ରଇଲୁ । ଆମେ ତାର ଅରତ୍ ଜାନିବାକେ ମନ୍ କଲୁନି
 । ୨୧ କାଇକେବଇଲେ ଆତେନେସର ଲକ୍ଷ ଆରି ତେଇ ରଇବା ବିନ୍ ଦେସର
 ଲକ୍ଷମନ୍ ନୁଆ ବିସଇ ସୁନ୍ଦରାକେ ଆରି କଇବାକେ ବଳ୍ପାଇତେ ରଇଲାଇ ।
 ତେଇ ସେମନ୍ ବେସି ବେଳା ଦେଇତେ ରଇଲାଇ । ୨୨ ପାଉଳ ସେ ଗଡ଼ର
 ସବା ମୁଆଟେ ଚିଆ ଅଇ କଇଲା, ଆତେନିଅର ଲକ୍ଷମନ୍, ତମେ ସବୁ ଦରମ୍
 ଲକ୍ଷ ବଲି ଜାନାପଡ଼ିଲାନି । ୨୩ କାଇକେବଇଲେ, ମୁଛ ତମର ନଅରେ ବୁଲି
 ଦେବକିଲା ବେଳେ, ତମର ପୁଜା କରିବା ଜାଗାମନ୍ ଦେବକିଲି । ତେଇ ଗଟେକ୍
 ବେଦି ରଇଲା । ଗଟେକ୍ ନ ଜାନିଲା ଦେବତାକେ, ଲେକୋରଇଲାଟା ମିସା
 ଦେବକିଲି । ତମେ ଜାକେ ନାଜାନି ପୁଜାକିଲାସନି । ଏବେ ତାର ବିସଇ ତମଙ୍କେ
 ଜାନାଇଲିନି । ୨୪ ପରମୋସର ଦୂନିଆ ଆରି ତେଇ ରଇଲା ସବୁ ବିସଇ

ତିଆର କଲା । ସେ ସରଗ ଆରି ଜଗତର ମାପରୁ । ଲକ୍ଷମନ୍ ତିଆର କଲା
 ମନ୍ତ୍ରରେ ରଇବାକେ ମନ୍ ନ କରେ । ୨୫ ଆମେ ତାର ପାଇ କାମ୍ କରି ତାକେ
 ଦେଇପାରବୁ ପାରା କାଇଟା ମିଥା ସେ ମନ୍ କରେ ନାହିଁ । କାଇକେବଇଲେ
 ସେ ସବୁକେ ଜିବନ୍, ପବନ୍ ଆରି ସବୁ ଦରକାର ରଇଲାଟା ଦେଲାଆଚେ
 । ୨୬ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷଅନି ସେ ସବୁ ମୁନ୍ଦୁସ୍ ଜାତିକେ ତିଆର କଲା । ଆରି
 ତାର ଆଦେସ୍ ଇଥାବେ ସେମନ୍ ଦୁନିଆର ବିନ୍ ବିନ୍ ଜାଗାଇ ବାସା ଅଇଲାଇ
 ଆଚତ୍, ସେଟା ପୁରବେଅନି ପରମେସର ଟିକ୍ କଲାଆଚେ । ୨୭ ତାକର୍
 ଆଦେସ୍ ରଇଲା ଜେ ସବୁ ଲକ୍ ତାକେ କଜି କରି ବେଳ୍ ଅଥବା । ମାତର୍
 ସତରେ ପରମେସର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତେ ମିଥା ଦୂରିକେ ନାହିଁ । ୨୮ ଏ ବିସଇ
 କେକି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ କଇଲା ଆଚେ, “ତାର ଲଗେ ଆକା ଆମର ଜିବନର
 କୁଟିକାଡ଼ି ଆଚେ ।” ତମର ବିଦ୍ରରେଅନି କେତେଲକ୍ କଇଆଚଦ୍, ଆମେ ମିଥା
 ତାର ପିଲାଜିଲା । ୨୯ ଆମେ ପରମେସରର ପିଲାଜିଲା ଅଇଲାର ପାଇ
 ମୁନ୍ଦୁସ୍ ତିଆର କଲା ସୁନା, ରୂପା ନଇଲେ ପାକନା ସଞ୍ଚ୍ଚ ତିଆର କଲା ପୁଦ୍ଳା,
 ପରମେସର ରୂପ ବଲି ବାବି ନାପାରୁ । ୩୦ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରକେ ଜାନି ନ
 ରଇଲା ବେଳେ, ସେ ଦୟ ଦାରି ନ ରଇଲା, ମାତର୍ ଏବେ ସବୁ ଜାଗାର ସବୁ
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ, ସେମନ୍ର ପାପ ବାଟେଅନି ବାଅଢ଼ିବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲାନି
 । ୩୧ ସେ ଗଟେକ୍ ଦିନ୍ ଟିକ୍ କଲା ଆଚେ । ସେ ଦିନେ, ସେ ବାତିରଇବା
 ଲକ୍ଷ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଗୁଲାଇ ଦୁନିଆର ବିଚାର କରସି । ସେ ଲକ୍ ମଲାଟାନେଅନି
 ଉଟି ଏ କାତା ସତ୍ ବଲି, ସବୁକେ ଜାନାଇଲା ଆଚେ । ୩୨ ପାଉଲିରଟାନେ,
 ମଲାଟାନେଅନି ଉଚ୍ଚଲା ବିସଇ ସୁନି ସେମନ୍ର ବିଦ୍ରରେଅନି କେତେ ଲକ୍
 ତାକେ କିଜାଇଲାଇ, ମାତର୍ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲାଇ, “ତମର ତେଇଅନି
 ଆମେ ଆରିତରେକ ଏ ବିସଇ ସୁନିବାକେ ମନ୍ କଲୁନି ।” ୩୩ ପାଉଲ ସେ
 ଦିନର ସବାଇ ଅନି ଉଟି ବାରିଶାଲା । ୩୪ ତାଯନିସିଅସ୍ ନାଉଁର ସବାର
 ଗଟେକ୍ ମେମର, ଦାମାରି ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ଆରି କେତେଟା ଲକ୍,
 ବିସବାସ କରି ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିସଲାଇ ।

୧୮ ତାରପରେ ପାଉଲ ଆତେନ୍ସ ତାତି କରନ୍ତିଥ ଗାଲା । ୨ ତେଇ
 ପନ୍ତସ୍ତେଇ ଜନମ୍ କରିରଇବା ଆକିଲା ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଜିଉଦିକେ ବେଳ୍
 ଅଇଲା । ବଡ଼ ସାପନ୍କାରିଆ କଲାତିଆସ୍, ସବୁ ଜିଉଦିକେ ରମ୍ ଦେସ୍
 ତାଢ଼ିବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଇରଇଲା । ସେଟାରପାଇ, ସେ ଅଳ୍ପ ଦିନ୍ ଆଗତୁ

ତାର୍ ମାରଜି ପିରିସକିଲାର୍ ସଞ୍ଚୁ ଇଟାଲିଆନି ଆସିରଇଲା । ୩ ପାଉଳ୍ ସେମନ୍କେ ବେଢ଼ ଅଇବାକେ ଜାଇ ସେମନର୍ ସଞ୍ଚୁ ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ସେ ମିଥା ସେମନର୍ ପାରା ଦୂମ୍ ତିଆର୍ କରି ଜିଦନାକାରନା କରୁଛେଇଲା । ୪ ଜିଉଦି ଆରି ଗିରିକ୍ ମନ୍ ମାପରୁକେ ଅଦିକ୍ ବିସ୍ବାସ୍ କରାଇବାକେ, ସବୁ ବିସ୍ବାସବାରେ ପାରୁତନା ଗରେ ଆଲୁଚନା କରୁଛେ ରଇଲା । ୫ ସିଲା ଆରି ତିମତି ମାସିଦନିଆଇଅନି ବାରତି ଆଇଲା ପତେ ପାଉଳ୍ ଜିଉଦିମନର୍ ଲଗେ ଜିମ୍ବୁର ମୁଦ୍ କବର୍ ଜାନାଇବାକେ ପୁରାପୁରି ବେଲା ଦେଲା ଆରି ଜିମ୍ବୁକେ ମସିଥ ବଲି ସାକି ଦେଲା । ୬ ମାତର୍ ସେମନ୍ ତାକେ ବିରଦ୍ କରି ତାର୍ କୁଣ୍ଡ ପାହବାର୍ ଦାରିଲାଇ, ସେଟା ବିରଦ୍ କରିବା ଇଷାବେ, ତାର୍ ବସ୍ତତରର୍ ହୁଲି ପାସ୍ତିଦେଇ ସେ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଜଦି ତମେ କୁରୁପ୍ରନାସ୍ ଅଇଷା, ତେବେ ସେଟାରିପାଇ ତମେ ନିଜେ ଦାଇ ଅଇଷା । ମୁଇ ଏଟାରିପାଇ ଦାଇ ନଇ, ଏବେ ମୁଇ ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର୍ ଲଗେ ଜିବି ।” ୭ ସେଟାରିପାଇ ସେ ସେମନ୍କେ ଚାତି ପରମେସରକେ ପାରୁତନା କରିବା ତିତେ ଜୁମ୍ବତ ନାହିଁର ଗଟେକ୍ ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର୍ ଲଗେ ରଇବାକେ ଗାଲା । ଜୁମ୍ବତର୍ ଗର ପାରୁତନା ଗର ଲଗେ ରଇଲା । ୮ ପାରୁତନା ଗରର ମୁକିଆ କିରିସିପ୍ର ଆରି ତାର କୁରୁମର୍ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମାପରୁରୁତେଇ ବିସ୍ବାସ୍ କଲାଇ ଆରି କରନ୍ତିଆର ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଲକ୍ଷ ପାଉଳର ସିକିଆ ସୁନି ବିସ୍ବାସ୍ କଲାଇ ଆରି ପାନିତେଇବୁତି ହୁବନ୍ ନେଲାଇ । ୯ ଗଟେକ୍ ରାତି, ପାଉଳ୍ ଦରସନ ଦେକ୍ଲା । ଦରସନେ ମାପରୁ ତାକେ କଇଲା, “ଡର୍ ନାଇ, ଜାନାଇତେ ରଥ, ସେଟା ତେବାନାଇ । ୧୦ କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଖ ତର ସଞ୍ଚୁ ଆଚି । କେ ତମ୍କେ କାଇଟା କରି ନାପାରତ୍, କାଇକେବଇଲେ ଏ ନଅରେ ମର ବେସି ଲକ୍ଷ ଆଚତ୍ ।” ୧୧ ସେଟାରିପାଇ ପାଉଳ୍ ପରମେସରର୍ ବାକିଆ ସିକିଆ ଦେଇ, ତେଇ ବରସେକ୍ ତ ମାସ୍ ଜାକ ରଇଗାଲା । ୧୨ ଗାଲିଯନ୍ ଆକାୟର ରମିଆ ସାପନ୍କାରିଆ ରଇଲା ବେଳେ, ଜିଉଦିମନ୍ ଏକଙ୍ଗୁଟାଇ ପାଉଳକେ ଦାରି ବିଚାରନା ଜାଗାଇ ନେଲାଇ । ୧୩ ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ଷ ଆମର ନିଯମ ବିରଦେ ପରମେସରକେ ପାରୁତନା କରିବାକେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସୁତରାଇଲାନି ।” ୧୪ ପାଉଳ୍ କାତା ଅଇବାକେ ଗାଲାବେଳେ, ଗାଲିଆ ଜିଉଦିମନ୍କେ କଇଲା, “ଜଦି ଇତି କାଇ ଦସ୍ ନଇଲେ ଅପ୍ରାଦର ବିସଇ ରଇସି, ତେବେ ତମର୍ ବିସଇ ସମାଲି କରି, ତମର୍ କାତା ସୁନବାଟା, ମର ଇଷାବେ ଟିକ୍ ଅଇସି ।

୧୪ ମାତ୍ର ଏ କାତା ତମର ବିଦିବିଦାନ୍ ଆରି ରିତିନିତିର କାତା ଅଇଲାଇ
 ପାଇ, ଏଠା ତମେ ଟିକୁକରିବାଟା ନିକ ଅଇସି । ମୁଇ ଏହି ବିଚାର ନ କରି ।”
 ୧୫ ଏହି କଇକରି ସେମନ୍ତକେ ବିଚାରନା ଜାଗାଇଥିଲା କେବିଦେଲା । ୧୬
 ସେମନ୍ତ ପାରତନା ଗରର ମୁକିଆ ସସ୍ତନସ୍ତକେ ଦାରି ବିଚାରନା ଜାଗାର
 ମୁଆଟେ ମାତ୍ରମାରିଲାଇ । ମାତ୍ର ଶାଳିଆ ସେଟାକେ ମନ୍ତ୍ରଦେଖ ନାଇ । ୧୭
 ପାଉଳ କରନ୍ତିତେଇ ବିସ୍ତବାସି ବାଇମନ୍ ସଞ୍ଚୁ ବେସି ବେଲା ଜାକ ରଇଲା
 । ତାରପରେ ସେମନ୍ତକେ ତାତି ପିରିସକିଲା ଆରି ଆକିଲାଇ ସଞ୍ଚୁ, ସିରିଆ
 ଜିବାକେ ପାନିଜାଇଁ ବାଟୁ ଦାରିଲାଇ । ସେକେରିଆଥିଲା ଆରାମ୍
 କଇବା ଆଗରୁ ତାକର ଗଟେକ୍ ମାନଦ୍ ଉପାବେ ପାଉଳ ମୁଣ୍ଡ କୁରାଇଥିଲା
 । ୧୯ ସେମନ୍ତ ଏପିସିସ୍ତେଇ କେବଳା ପରେ ପାଉଳ ପିରିସକିଲା ଆରି
 ଆକିଲାକେ ପାଟାଇଦେଲା । ତେଇ ସେ ପାରତନା ଗରେ ଜାଇ ଜିଉଦିମନର୍
 ସଞ୍ଚୁ କାତାବାରତା ଅଇଲା । ୨୦ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଆରି ବେସି ଦିନ୍ ରଇବାକେ
 କଇଲାଇ, ମାତ୍ର ସେ ରାଜି ନଇଲା । ୨୧ ଜିବା ବେଲାଇ ସେ ସେମନ୍ତକେ
 କଇଲା, “ଜଦି ପରମେସର ମନ୍ କଲେ, ତମର ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଆଇବି ।”
 ତାର ପରେ ସେ ଏପିସେ ଅନି ଜାଇଁ ଚରି ଗାଲା । ୨୨ ସେ ସିରିଆ କେଟିକରି
 ତେଇଥିନି ଜିରୁପାଲାମେ ଗାଲା ଆରି ମଣ୍ଡଳିକେ ଜୁଆର ଜାନାଇ ତେଇଥିନି
 ଆଦିଟିକିଆ ଗାଲା । ୨୩ ତେଇ କେତେ ଦିନ୍ ରଇଲା ପରେ, ସେ ଆରି ତରେକ୍
 ଜିବାଟା ଆରାମ୍ କରି ଗାଲାତିଆ ଆରି ପିରିଜିଆ ବାଟେଦଇ ଗାଲା । ବାଟେ
 ବିସ୍ତବାସିମନ୍ତକେ ବିସ୍ତବାସେ ତାର ଅଇରଇବାକେ ସାଆସ ଦେଲା । ୨୪ ସେ
 ବେଲାଇ ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଟରିଆଇ ଜନମ ଅଇ ରଇଲା, ଆପଳ ନାଉଁର ଗଟେକ୍
 ଜିଉଦି ଏପିସେ ଆଇଲା । ସେ ଗଟେକ୍ ନିମାନ୍ ସଞ୍ଚୁ କାତାକର ଆରି ଦରମ୍
 ସାସ୍ତରେ ତାର ବେସି ଗିଆନ୍ ରଇଲା । ୨୫ ସେ ମାପ୍ରଭୁ ଜିସୁର ବାଟୁ ବିସଇ
 ସିକିଆ ପାଇରଇଲା ଆରି ଆତ୍ମାଇ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇକରି ବେସି ସାରଦା
 ସଞ୍ଚୁ ସତ କାତା ବାରକରି, ସିକିଆ ଦେଇତେ ରଇଲା । ମାତ୍ର କାଲି ଜଅନ
 ତୁବନ୍ ଦେବା ବିସଇ ଜାନି ରଇଲା । ୨୬ ପାରତନା ଗରେ ସେ ନ ତରତେ
 ସିକିଆ ଦେବାକେ ଲାଗଲା । ତାର ସିକିଆ ସୁନି ପିରିସକିଲା ଆରି ଆକିଲା
 ତାକର ନିଜର ଗରେ ତାକିନେଲାଇ ଆରି ତେଇ ପରମେସରର ବାଟୁ ବିସଇ
 ଅଦିକ ବୁଜାଇଦେଲାଇ । ୨୭ ତାର ପରେ ଆପଳ ଆକାୟ ରାଇଜେ ଜିବାକେ
 ଟିକୁ କଲାକେ, ଏପିସର ବିସ୍ତବାସି ବାଇମନ୍ ତାକେ ସାଇଜ୍ କଲାଇ ଆରି

ତାକେ ସାରଦା ସଞ୍ଚ ଗତିଆ କରବାକେ କଇ ଆକାୟାର ବିସ୍ବାସିମନ୍ତକେ
ଚିଟି ଲେକଲାଇ । ସେ ତେଇ କେଟିକରି ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାକେ
ବିସ୍ବାସି ଅଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବେସି ସାଇଜ କଲା । ୨୮ ଜିପୁ ଜେ
ମସିଥ, ତାକର ବେସି ତାର ଜୁକ୍ତି, ଦରମ୍ ସାସ୍ତରେଅନି ଜାନାଇ କରି,
ଜିଉଦିମନ୍ତକେ ଆରାଇଲା ।

୧୯ ଆପଲ୍ କରନ୍ତିଏ ରଇଲାବେଳେ, ପାଉଳ ସେ ରାଇଜର ଉପର ବାଗେ
ବୁଲି ସାରାଇ, ଏପିଯିଏ କେବଳା । ତେଇ ସେ କେତେଟା ସିଥମନ୍ତକେ ବେଢ଼
ଅଇଲା । ୨ ସେମନ୍ତକେ ପାଚାରଲା “ତମେ ବିସ୍ବାସି ଅଇବା ବେଲାଇ ସୁକଳ୍
ଆଦମୀ ପାଇରଇଲାସ୍ କି?” ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ସୁକଳ୍ ଆଦମୀ ଆଚେ ବଲି
ଆମେ କେବେ ମିଥା ସୁନ୍ଦୁ ନାଇ ।” ୩ ପାଉଳ ପାଚାରଲା, “ସେହି ଆଲେ
ତମେ କେନ୍ତାରି ଦୁବନ୍ ନେଇ ଆଚାସ୍?” ସେମନ୍ କଇଲାଇ “ଦୁବନ୍ ଦେଉ
ଜଅନର ଦୁବନ୍ ।” ୪ ପାଉଳ କଇଲା, “ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାପେଅନି ବାରତି
ରଇଲାଇ, ଜଅନର ଦୁବନ୍ ସେମନର ପାଇ ଟିକ୍ ରଇଲା । ମାତର ତାରପତେ
ଜେ ଆଇବାର ରଇଲା, ଜନ୍ମଟା କି, ଜିପୁ, ତାର ଲଗେ ବିସ୍ବାସ କରବାକେ,
ଜଅନ୍ ଇସ୍ତାଏଲ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କଇରଇଲା ।” ୫ ଏଟା ସୁନି ସେମନ୍ ମାପରୁ
ଜିପୁର ନାହିଁ ଦାରି ଦୁବନ୍ ନେଲାଇ । ୬ ପାଉଳ ସେମନର ଉପରେ ଆତ୍
ଚିଲାଇ ଆରି ସୁକଳ୍ ଆଦମୀ ତାକରଟାମେ ଉତ୍ତରଲା । ସେମନ୍ ବିନ୍ ବିନ୍
ବାସାଇ କାତା କଇଲାଇ ଆରି ପରମେସରର ସୁର କବର ଜାନାଇଲାଇ । ୭
ସେମନ୍ ମୁନୁସ୍ ପିଲା ବାର ଲକ୍ ରଇଲାଇ । ୮ ତାର ପତେ ପାଉଳ ତିନ୍
ମାସ୍ ଜାକ ନ ଉଚ୍ଚତେ ପାରତନା ଗରେ କାତାବାର୍ କରି ପରମେସରର
ରାଇଜ ବିସଇ ସେମନର ମନେ ବିସ୍ବାସ ଜନ୍ମମାଇବାକେ ତେସ୍ତା କଲା । ୯
ମାତର ସେମନର ବିଦରେଅନି କେତେକ୍ ଲକ୍ଷର ମନ୍ ତାର ରଇଲା । ସେମନ୍
ବିସ୍ବାସ କରଦିନାଇ । ଦଲର ସବୁ ଲକ୍ଷ ମୁଆଟେ ସେମନ୍ ମାପରୁର ବାର
ବିସାଇନେଇ, ତିପୁଲ୍ କାତା କଇଲାଇ । ସେଟାରପାଇ ପାଉଳ ସେମନ୍ତକେ
ଚାତି, ବିସ୍ବାସିମନ୍ତକେ ନେଇ, ସବୁ ଦିନ ଚିରାନ୍ସ ନାହିଁର ଗରେ ନିଆଇ
କରବାର ଦାରିଲାଇ । ୧୦ ଏଟା ଦୁଇ ବରସ୍ ଦାରି ଚାଲିଲା । ରମ୍ ଦେସର
ଆସିଆ ଦେଖେ ବାସା କରିରଇବା ବେସି ଜିଉଦି ଆରି ଗିରିକ୍ ଲକ୍ ମିଥା
ମାପରୁର ବାକିଆ ପୁନିଲାଇ । ୧୧ ପରମେସର ପାଉଳରତେଇଅନି ବେସି
ବଡ଼ ବଡ଼ କାବାଅଇଜିବା କାମିମନ୍ କଲା । ୧୨ ଏହି କି ପାଉଳ ପୁରିଆଇବା

ତରମାଲୁ ଆରି ବସ୍ତର ରଶିମନର ଲଗେ ନେଲେ, ସେମନ୍ ନିମାନ୍ ଅଲତେ
 ରଙ୍ଗଲାଇ । ସେମନର ଗାଗ୍ରେଅନି କାରାପୁ ଆଦମାମନ୍ ସବୁ ବାରଙ୍ଗଜାଇତେ
 ରଙ୍ଗଲାଇ । ୧୩ କେତେଟା ଏନେତେନେ ଦୁଲବା ଦୁମା ଚାଡାଇବା ଜିଉଦିମନ୍
 ମିଥା, ଜିସୁର ନାହଁ ଦାରି ଦୁମା ଚାଡାଇବାକେ ଚେସ୍ତା କଲାଇ । ସେମନ୍
 କାରାପୁ ଆଦମାମନ୍କେ କଇତେ ରଙ୍ଗଲାଇ, “ପାଉଳୁ ଜାନାଇବା ଜିସୁର ନାହଁ
 ଦାରି ତକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲିନି ।” ୧୪ ଏସ୍ତକେବା ନାହଁର ଗଟେକ୍ ଜିଉଦି,
 ବଢ଼ ପୁଜାରିର ପାଦଟା ପିଲାମନ୍, ଏ ରକାମ୍ କରତେ ରଙ୍ଗଲାଇ । ୧୫ ମାତ୍ର
 କାରାପୁ ଆଦମା ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଇ ଜିସୁକେ ଜାନି ଆରି ପାଉଳଙ୍କେ
 ଚିନ୍ତି ଆଛି, ମାତ୍ର ତମେ କେ?” ୧୬ କାରାପୁ ଆଦମା ଦାରିରଙ୍ଗଲା ଲକ୍,
 ସେମନ୍କେ ଦାରି ଚାବକାତର କରି ପାକାଇଲା । ସେମନର ଲୁଗାପତିଆ ଚିରି
 ଦୁମଣ୍ଠା କରିଦେଲା । ସେମନ୍ କଣ୍ଠିଆ ବଣ୍ଠିଆ ଅଇ ତାର ଗରେଅନି ବାରଇ
 ପାଲାଇଲାଇ । ୧୭ ଏପିସେ ବାସାଅଇରଙ୍ଗବା ଜିଉଦି ବିସ୍ବାସିମନ୍ ଆରି
 ଗିରିକୁ ଲକ୍ଷମନ୍, ଏ ବିସଇ ସ୍ଵନ୍ତି ଉରିଗାଲାଇ ଆରି ତେଇ ମାପରୁ ଜିସୁର ନାହଁ
 ଅଦିକ୍ ତାକ୍ଷପୁଟା ଅଇଲା । ୧୮ ବିସ୍ବାସିମନର ବିଭିନ୍ନେଅନି ବେଦି ଲକ୍
 ସବୁର ମୁଆଟେ ନିଜେ କଲା କାରାପୁ କାମ୍ ମାନ୍ଲାଇ । ୧୯ ପାଞ୍ଚିନ୍ ବିଦିଆ
 ଅବିଆସ୍ କରତେରଙ୍ଗବା ବେଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ବଲମନ୍ ଆନି ଚୁଲିଆଇକରି
 ସବୁ ଲକର ମୁଆଟେ ପଢାଇ ଦେଲାଇ । ସବୁ ମିଥିକରି ସେମନର ବଲର ଦାମ୍
 ପଚାସ୍ ଅଜାର ରୁପାଟାଞ୍ଚୁ ଏତ୍କି ରଙ୍ଗଲା । ୨୦ ଏନ୍ତିବାବରେ ପରମୋପରର୍
 ବାକିଅ ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଗୁଲାଇବାଟେ ଉଡ଼ିବା ଅଇଜାଇ ଅଦିକ୍ ବପୁ ଅଇବାର୍
 ଦାରଲା । ୨୧ ଏ ସବୁ ଗଢନା ପଚେ ପାଉଳ ମାସିଦନିଆ ଆରି ଆକାୟୁ ବାଟ୍
 ଦେଇ ଜିରୁଯାଲମେ ଜିବାକେ ଟିକ୍ କଲା । ସେ କଇଲା, “ତେଇ ଗାଲା ପଚେ,
 ମୁଇ ରମ୍ ଦେସେ ମିଥା ଜିବାର ଆଚେ ।” ୨୨ ସେଟାରପାଇ ସେ ତାର ଦୁଇଟା
 ସଞ୍ଚାରି, ତିମତି ଆରି ଏରାସ୍ତସକେ ମାସିଦନିଆଇ ପାଟାଇଲା, ମାତ୍ର ସେ
 ନିଜେ ଆସିଆ ଦେସେ ଆରି କେତେ ଦିନ୍ ରଙ୍ଗଲା । ୨୩ ଏତ୍କି ବିଭିନ୍ନେ
 ମାପରୁ ଦେକାଇରଙ୍ଗବା ବାଟ୍ ବିସଇ ନେଇ, ଗଟେକ୍ ବେଦି ବଢ଼ ଗଣ୍ଠଗଲ
 ଅଇବାଟା ଉବଜିଲା । ୨୪ ଦିମିତିରିଯୁ ନାହଁର ଗଟେକ୍ ରୁପାର ପୁତ୍ରଲା
 ତିଆର କରୁ, ଆରତେମି ଦେବିର ମନ୍ତ୍ରରେ ପୁତ୍ରଲା ତିଆର କରତେ ରଙ୍ଗଲା
 । ଏନ୍ତାରି ବେବାରକରି ପୁତ୍ରଲା ତିଆର କରୁମନ୍, ବେଦି ଲାବ୍ ପାଇତେ
 ରଙ୍ଗଲାଇ । ୨୫ ସେଟାରପାଇ ସେ ତାର ସଞ୍ଚାର ବେବାରିମନ୍କେ ରୁଣ୍ଧାଇକରି

କଇଲା, “ଆଗିଆମନ୍, ଏ ବେବାର ଆମକେ ସାଉକାର୍ କଲାଆଚେ ବଲି
 ସବୁ ଲକ୍ଷ ଜାନାସ୍ । ୨୭ ଏବେ, ଏ ଲକ୍ଷ ପାଉଳ କାଇଟା କଲାନି, ସେଠା
 ତମେ ନିଜେ ଦେକିପାରିଲାସନି ଆରି ସୁନି ପାରିଲାସନି । ସେ କଇଲାନି,
 ଲକ୍ଷର ଆତେ ତିଆର କଲା ଦେବତା ସବୁ ବିଲକୁଳ ଦେବତା ନଥେ । ସେ
 ଲତି ଏପିଯେ ଆରି ସବୁ ଆସିଆ ଦେଖେ ଦେଖି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଏ ବିପଲ
 କଇ ଉସ୍ତକାଇଲାନି । ୨୯ ସେଠାରପାଇ ଆମର ବେବାର ବୁଢ଼ିଜିବାର
 ଉପରେ ଆଚେ । କାଲି ସେହକି ନିଃସମ୍ମାନ ଜନ୍ମ ଦେବି ଆସିଆଇ ଆରି ଶୁଲାଇ
 ଜଗତେ ସବୁରଟାନେଅନି ପୁଜାପାଇସି, ସେ ତାକ୍ଷପୁଣୀ ଆରତେମି ଦେବି,
 ମନ୍ଦିରର ତାକ୍ଷପୁଣୀ ଆରି ନ ରଖ, ଆରି ଆରତେମି ଦେବିର ମରଜିତା ନସ୍ତ
 ଅଛେ ।” ୩୮ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ କାତା ସୁନି ରିପା ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ଆଉଳିଆଇ
 କଇଲାଇ, “ଏପିସିଯୁର ଆରତେମି ବଡ଼ଦେବିର ତାକ୍ଷପୁଣୀ ଆ!” ୩୯ ଏ
 ଗଣ୍ଡଗଲ୍ଲ ଅଇଲାଟା ଶୁଲାଇ ନଥରେ କେଟିଗାଲା । ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଉଳ ସଞ୍ଚେ
 ରଇବା ମାକିଦନିଆର ଗାୟ ଆରି ଆରିସତାକୟ, ଦୁଇଲକ୍ଷକେ ଦାରି, ଦାପରେ
 ଜୁଇଦ୍ ବାଟେ ପାଲାଇଲାଇ । ୩୦ ତେଇ ପାଉଳ ଏକଲାସେ ଲକ୍ଷମନ୍ର
 ବିତ୍ତରେ ଜିବାକେ ମନ୍ଦକଲା । ମାତର ବିସ୍ତବ୍ଧାସିମାନ୍ ତାକେ ବିତ୍ତରେ ଜିବାକେ
 ଚାତତ୍ତନାଇ । ୩୧ ଆସିଆ ରାଇଜର କେତେଟା ମୁକିଅ ସାସନ୍ କାରିଆମନ୍
 ମିଯା ପାଉଳର ମଇତର ରଇଲାଇଜେ, ପାଉଳକେ ଜୁଇଦ୍ ପଡ଼ିଆଇ ନ
 ଜାଥ ବଲି, କବର ପାଟାଇଲାଇ । ୩୨ ଏହକି ବିତ୍ତରେ ରୁଣ୍ଟିରଇବା ସବୁ
 ଲକ୍ଷ ରିପା ଅଇଜାଇରଇଲାଇ । ଲକ୍ଷମନ୍ ଦଲଦଲ ଅଇକରି ଏକାତା, ସେ
 କାତା କଇକଇ କରି ଆଉଳିଆଇ ଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ମାତର ସେମନ୍ର
 ବିତ୍ତରେଅନି କେତେକ୍ ଲକ୍ଷ, କାଇକେ ରୁଣ୍ଟିଆଚତ୍ର ବଲି ନାଜାନିରଇଲାଇ ।
 ୩୩ ସେମନ୍ର ବିତ୍ତରେଅନି କେତେକ୍ ଲକ୍ଷ ଏଟାରପାଇ ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଟାରକେ
 ଦାଇ କଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଜିଭଦି ଲକ୍ଷମନ୍, ଆଗରୁ ତାକେ ଟିଆ
 କରାଇରଇଲା । ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଟାର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଆତ୍ମଟେକି ଚିମରାଇଅଇ
 ରଇବାକେ କଇଲା ଆରି ତାର ବାସନ୍ତାନେ ବିସବାସିମାନର ବାଟେ ଅଇକରି
 ବୁଜାଇବାକେ ଚେସଟା କଲା । ୩୪ ମାତର ସେ ଗଟେକ୍ ଜିଭଦିଲକ୍ଷ ବଲି
 ଜାନିକରି ଲକ୍ଷମନ୍ ଏକାତରେକ ଆଉଳିଆଇକରି “ଆରତେମି ଦେବିର ଜୟ
 ଜୟ ଆ!” ବଲି ଦୁଇ ଗାଁଟା ଜାକ ଆଉଳି ଅଇ ରଇଲାଇ । ୩୫ ପତେ
 ନଥରେ ଅଦିକାରେ ରଇବା ଗଟେକ୍ କାମକରୁ, ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବୁଜା ସୁଜା କରି

ଚିମ୍ବା କଲା ଆରି କଇଲା, “ଏ ଏପିସିୟର ବାଲମନ୍, ଏପିସିୟ ନଥରେ
ବଢ଼ଦେବି ଆରତେମିର ମନ୍ତ୍ର ଆରି ଆକାସେଅନି କସ୍ତର ଆଇଲା ସୁକଳ
ପାକନା ରକିଆ କରବା ଦାରତ, ଏପିସିୟ ନଥରେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର ।
୩୭ କେ ମିଥା ଏଟା ନାହିଁ ବଲି କଇନାପାରତ । ସେଗାର୍ ପାଇ ତମେ ସବୁ
ଲକ୍ଷ ଚିମ୍ବାଇ ଉଥା । କାଇକାମ୍ ମିଥା ବକୁଆପାରା କରାନାଇ । ୩୯ ଏ
ଲକ୍ଷମନ୍ ମନ୍ତ୍ରରେଅନି କାଇଟା ଚରି କରତ ନାଇ, କି ଆମର ଦେବିର ବିରଦେ,
କାଇମିଥା କାରାପ୍ କାତା କଥର ନାଇ, ଏଲେମିଥା ତମେ ଏମନ୍ତକେ ଦାରି
ଆନିଆଚାସ୍ । ୪୦ ଜଦି ଦିମିତିରିୟ ଆରି ତେଇର ପୁତ୍ରଲା ତିଆରକରୁମନ୍ତକେ,
କାର୍ ବିରଦେ ଦାବାକରୁବାଟା ଆଚେ, ସେଟା ବିଚାର୍ କରୁବାକେ ଆମର
ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଚର୍ । ଆରି ବିଚାର୍ ଅଇବା ଗଟେକ୍ ଦିନ୍ ଆଚେ । ତେଇ ସେ
ଦାବା ବିସଇ କଇପାରାସ୍ । ୪୧ ଜଦି ଆରତେଇଅନି ଆରି ଅଦିକ୍ କାଇଟା
ଜାନ୍ବାକେ ମନ୍ କଲାସ୍ତନି, ତେବେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଟିକ୍କଲା ନିୟମର ସବାଇ,
ସେଟା ଟିକ୍ କରାଅଛୁଟି । ୪୨ ଆଜି ଜାଇଟା ଗଢ଼ିଲା ଆଚେ, ତେଇ ଗଣ୍ଡଗଲ୍
କରବା ଆରି ଦାବା କରବା ବିସଇ ଆମର ବିରଦେ କାତା ଉଚିପାରେ । ଏ
ଗଣ୍ଡଗଲର କାଇମିଥା କାରନ୍ ଦେକାଇ ନାପାରୁ ।” ୪୩ ଏ ସବୁ କାତା କଇ
ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଚିମ୍ବା କରାଇ ସବା ସେସ୍ କଲା ।

୨୦ ଗଣ୍ଡଗଲ୍ ବନ୍ତୁ ଅଇଲା ପତେ, ପାଉଲ୍ ବିସବାସିମନ୍ତକେ ଗଟେକ୍କତେଇ
ରୁଣ୍ଡାଇ ପାରଦାର କାତା ସୁନାଇଲା । ସେମନ୍ତକେ ଜିବିବେ ବଲି କଇ,
ତେଇଅନି ବାରଇ ମାକେଦନିଆଇ ଗାଲା । ୨ ତେଇର ସବୁ ଜାଗାଇ ଗାଲା,
ଆରି ବେଦି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଉପ୍ରଦେସ୍ ଦେଇ, ସାରଦା କରାଇଲା, ତାରପତେ
ସେ ଗିରିଷେ ଗାଲା । ୩ ତେଇ ସେ ତିନ୍ ମାସ୍ ରଇଲା, ଆରି ସିରିଆଇ
ଜିବାକେ ତିଆର ଅଇଲାବେଳେ, ଜିରଦିମନ୍ ତାକର ବିରଦେ କୁଟ୍ଟପ୍ରାଳାଇନି
ବଲି କବର ପାଇ ମାକିଦନିଆବାଟେ ବାଉଡ଼ି ଜିବାକେ ଟିକ୍ କଲା । ୪
ବେରିଆତେଇ ରଇବା ପୁରର ପଥ ସପାତର, ତେସଲନିକିୟ ଆରିସ୍ତାକସ୍
ଆରି ସେକୁଦ୍, ଦରବିର ଗାୟ, ଏସିଆ ଦେସର ତୁକିକ୍, ତରପିମ ଆରି ଚିମତି
। ୫ ସେମନ୍ ଆଗତୁ ଜାଇ ତରିୟାଇ ଆମନ୍ତକେ ଜାଗି ରଇଲାଇ । ୬ କମିର ନ
ପାକାଇ ରୁଟି କାଇବା ପରବର୍ତ୍ତ ପତେ, ଆମେ ପିଲିପେଅନି ପାନିଜାଜେ ଜାଇ
ପାଇଁ ଦିନ୍ ପତେ ତରିୟାଇ ସେମନ୍ତର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥଲୁ ଆରି ତେଇ ଗଟେକ୍ ଆଚ୍
ଜାକ ରଇଲୁ । ୭ ଆଟେର ପରତୁମ ଦିନର ସଞ୍ଚୁବେଳାଇ ଆମେ ସବୁଲକ୍ ମିଥି

କାଇବାକେ ରୁଣ୍ଡିଲୁ । ପାଉଳ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମଜାରାତି ଜାକ ଉପଦେସ ଦେଲା
 । କାଇକେବଇଲେ ତାର ଆରକର ଦିନେ ସେ ଜାଗା ତାତି ଜିବାର ରଇଲା
 । ୮ ଜନ୍ମ ଉପର ତାଲାର ବାକୁରାଇ ଆମେ ସବା କରତେ ରଇଲୁ, ତେଇ
 ବେସି ବତିମନ୍ ଲାଗିରଇଲା । ୯ ତେଇ ଇତିକସ୍ ନାଉଁର ଗଟେକୁ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା
 କିହକି ଲଗେ ବସି ରଇଲା । ପାଉଳ କାତା କଇବା ବେଲାଇ, ତାକେ ଶୁନ୍
 ତାବି ଆଇଲା, ସେ ଶୁନନ୍ତି ଲାତେ, ତିନ୍ତାଲାର ଗର ଉପରେଆନି ତଲେ
 ଅନ୍ଧରିଦେଲା । ସେମନ୍ ତାକେ ଉଚ୍ଚାରବା ବେଲାଇ, ସେ ମରିଜାଇରଇଲା ।
 ୧୦ ମାତର ପାଉଳ ତଳକେ ଉତ୍ତରି ଆସି ତାକେ ପାଠାଲି, ଦାରି କଇଲା, “ତରା
 ନାହା । ତାକେ ଜିବନ୍ ଆଗେ ।” ୧୧ ତାରୁପତେ ସେ ଉପରେ ବାଉଡ଼ିଜାଇ
 ରୁଟି ବାଞ୍ଚାଇ କାଇଲା, ଆରି ବେଲୁ ଉଦ୍ବାଜାକ ସେମନର ସଞ୍ଚ ବେସି
 କାତାବାରୁତା ଅଇ ତେଇଅନି ବାରଇଲା । ୧୨ ଲକ୍ଷମନ୍ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ ଜିବନ୍
 ରଇଲାଟା ଦେକି ତାର ଗରେ ଦାରିଗାଲାଇ ଆରି ସାରଦା ଅଇଲାଇ । ୧୩
 ଆମେ ଆଗରୁ ଜାଜେ ଚରି, ଆସିଥେ ଜିବାକେ ବାରଇଲୁ । ତେଇଅନି ଆମେ
 ପାଉଳକେ ଜାଜେ ନେଇଜିବାକେ ଟିକ୍ କରିରଇଲୁ । କାଇକେବଇଲେ ସେ
 ସମ୍ବୂରବାଟେ ଜାଇ, ସେ ଜାଗାଇ କେହିବି ବଲି କଇରଇଲା । ୧୪ ସେ
 ଜେତେବେଲା ଆମକେ ଆସିଥେ ବେଢ଼ ଅଇଲା, ଆମେ ତାକେ ଜାଜେ ଚଗାଇ
 ମିଲିନି ଜାଗାଇ ଗାଲୁ । ୧୫ ତେଇଅନି ଆରି ଜିବାରୁଦାରି ତାର ଆରକର
 ଦିନେ କିଅସ୍ ଲଗେ କେହିଲୁ । ତାର ଆରକର ଦିନେ ମିଲିଟେ କେହିଲୁ
 । ଆରି ଗଟେକୁ ଦିନ ପରେ ଆମିଥେ କେହିଲୁ । ତାର ଆରକର ଦିନେ
 ମିଲିଟେ କେହିଲୁ । ୧୬ ଆସିଆ ରାଇଜେ ଆରି ବେସି ଦିନ ନ ରଇକରି,
 ଏପିସ୍ କଣ୍ଠିକଣ୍ଠି ଜାନ୍ ତାଲାଇବାକେ ପାଉଳ ଟିକ୍ କଲା । ଜଦି ଅଇପାରସି,
 ପେନ୍ଟିକସନ୍ ଦିନେ ଜିରୁସାଲାମ୍ କେବାକେ ସେ ତେରେପେତେ ଅଇତେ
 ରଇଲା । ୧୭ ପାଉଳ ମିଲିଟେ ଏଥି ଏପିସି ମଣ୍ଡଲିର ପାରଟିନ ମନକେ ତାର
 ସଞ୍ଚ ମିଥିବାକେ ଡାକାଇଲା । ୧୮ ସେମନ୍ ଆସି କେହିଲାକେ ପାଉଳ କଇଲା,
 “ରମିଯୁ ରାଇଜର ଆସିଆଇ କେହିଲା ପରତୁମ ଦିନେଆନି, କେହି ତମର ସଞ୍ଚ
 ବେସି ବେଲା କାଟାଇଲି ଆତି, ସେତା ତମେ ଜାନିଆଗାସ । ୧୯ ଜିଉଦିମନନ୍
 କୁଟ ପାଇନାର ଲାଗି, ମକେ ଜନ୍ ଦୁକ କସଟ ପାଇକରି ମୁରବବାକେ ପଡ଼ିଲା,
 ସେ ବିଦରେ ମୁଇ ପରମେସରର ସେବାକରିଆ ଇଥାବେ ଆଁସୁପାନି ଜଡାଇ,
 ମୁଣ୍ଡ ତଳେକରି, କାମ କଲିଆଚି । ୨୦ ତମେ ଜାନିଆଗାସ, ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ

କବର ଜାନାଇଲାବେଳେ ଆରି ତମର ଗରମନ୍ତକେ ଉପଦେସ ଦେଲାବେଳେ,
 ତମର ଉପକାର ଅଇଲାପାରା କାଇ ବିପଇ ମିସା ଜାନାଇବାକେ ମୁଇ
 ଦୂଇମନିଆ ଅଇନାଇ ।” ୨୧ ଜିଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସହୁକେ ମୁଇ
 ତାର ସଞ୍ଚ ଜାଗରତ୍ ରଇବା କାତା ସୁନାଇ ରଇଲି, ଜେନ୍ତୁରିକି, ସେମନ୍
 ପାପେଅନି ବାଉଚିକରି ପରମେସରର ବାଟେ ମନ୍ ଦେଅର ଆରି ମାପରୁ
 ଜିପୁକେ ବିସ୍ବାସ କରଇ । ୨୨ ଏବେ ସୁକଳାଭମାର ତାଲନାଦେଲା
 ଆଦେସ ମାନିକରି, ମୁଇ ଜିରୁଯାଲମେ ଗାଲିନି । ତେଇ ମକେ କାଇଟା ଅଇସି
 ନାଜାନି । ୨୩ ସୁକଳାଭମା ମକେ ଜାଗରତ୍ କରିଦେଇ ଆତେ ଜେ, ମୁଇ
 ସବୁ ନଅରେ ବନ୍ତି ଗରେ ରଇକରି କଷ୍ଟ ପାଇବି । ୨୪ ମର ନିଜର ଜିବନ୍,
 ମର ପାଇ, ମୁଇ ଇନ୍ କଲିନି । ପରମେସରର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲା ବିପଇ
 ଆରି ମାପରୁ ଜିପୁ ଜନ୍ କାତା ଜାନାଇବାକେ ମକେ ଦାଇତ୍ ଦେଲାଆତେ,
 ସେଟା ପାରାଇବି ଆରି ସୁବ କବର ଜାନାଇବାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ କରବି । ଏତ୍କି
 ସେ ମୁଇ ମନ୍ କଲିନି । ୨୫ “ପରମେସରର ରାଇଜ ବିପଇ ଜାନାଇବାକେ
 ମୁଇ ତମର ସବୁ ଲକର ଲଗେ ଜାଇଆଠି । ଏବେ ମୁଇ ଜାନିଆଠି, ତମର
 ବିତ୍ତରେଅନି କେମିସା ମର ମୁଁ କେବେ ଦେକି ନାପାରାସ । ୨୬ ତେବରପାଇ
 ଆଜି ବେଲା ମିଳିଲା ଆତେ ବଲି ମୁଇ ତାର ସଞ୍ଚ ତମଙ୍କେ ଜାନାଇଲିନି ।
 ତମର ବିତ୍ତରେଅନି କେ ଜଦି ବାର ବାନା ଅଇଶାଲେ, ସେଟାରପାଇ ମୁଇ ଦାଇ
 ନଇ । ୨୭ କାଇକେବଇଲେ ତମରଟାନେ ପରମେସରର ସବୁଜାକ ଆଦେସ
 ଜାନାଇବାକେ, ମୁଇ ଦୂଇମନିଆ ଅଇନାଇ । ୨୮ ତେବରପାଇ ତମେ ନିଜର
 ବିପଇ ଆରି ସୁକଳାଭମା ତାର ସତ ଶିଆନେ ଜନ୍ ବିସ୍ବାସି ମାନ୍ତାକେ
 ଦେକାରକାପାଇ ଚାତିଦେଇ ଆତେ, ସେ ସବୁ ବିପଇଟାନେ ଜାଗରତ୍ ଉଥା । ସେ
 ମଣ୍ଡଳିକେ ପରମେସର ତାର ନିଜର ବନିଦେଇ ଗେନିଆଠେ । ୨୯ ମୁଇ
 ଜାନିଆଠି, ମୁଇ ଗାଲାପତେ ତମର ବିତ୍ତରେ ଅପରବଲ ଗଦତୁରକାମନ୍
 ଆଇବାଇ ଆରି ମେଣ୍ଟାରାସିକେ ତିନ୍ ଚତର କରିସେ ଚାହିବାଇ । ୩୦ ବେଲା
 ଆଇସି, ତମର ନିଜର ଦଲର କେତେ ଲକ୍ ବିସ୍ବାସିମନ୍ତକେ ମିର କାତା କଇ
 ତାକର ବାଟେ ତାକି ନେବାଇ । ୩୧ ସେ ବେଲେ ତମେ ଜାଗରତ୍ ଅଇ ରୁଥା ।
 ମୁଇ ତିନ୍ ବରସ ଜାକ ଦିନ୍ ରାତି ଆସୁପାନି ଜରାଇ, ତମଙ୍କେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍
 କରି, ସବୁ ଲକ୍କେ ସିକାଇ ଆଠି, ଏ କାତା ଏତାଇରୁଆ ।” ୩୨ “ଏବେ

ମୁଲ ତମ୍କେ ପରମେସରେକ, ଆରି ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇବା ବାକିଆଗାନେ
ସର୍ପି ଦେଲିନି । ସେ ବାକିଅ ତମ୍କେ ତାର କରାଇସି ଆରି ପରମେସରର
ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ଅଳବା ସବୁ ଆସିବାଦ୍ ତମ୍କେ ଦେଇପାରସି । ୩୩ ମୁଲ
କାର ସୁନା, ରୂପା କି ଲୁଗାପଚିଆ ମିଲାଇବି ବଲି ଆସା କରିନାଇ । ୩୪
ମର ଏ ଦୁଇଟା ଆତେ କସ୍ଟ କରି, ମର ପାଇ ଆରି ମରସଞ୍ଚ ରଙ୍ଗବାଲକର
ପାଇ, ଦରକାର ରଙ୍ଗଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କଲିଆଚି ଏଟା ତମେ ଜାନିଆଗାସ ।
୩୫ ମିଲାଇବାଟାନେଅନି ଦାନ୍ଦେବାଟା ଅଦିକ ସାରବାର ବିସର ଅଇରଇସି
। ନିଜେ ଜିୟୁ ମାପରୁ ଏ ବାକିଅ ସୁମରନା କରିରଇଲା । ଏହୁରି କସ୍ଟ
କାମେଅନି ନାପାରିଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସାଇଜ କରିବାର ଆତେ । ଏ ବିସର ମୁଲ
ତମ୍କେ ସବୁବେଳେ କରିଦେକାଇଆଚି ।” ୩୬ ଏ ସବୁ କାତା କଇପାରାଇ
ପାଉଳ ସେମନର ସଞ୍ଚ ମାଣ୍ଡିକୁଟା ଦେଇ ପାରିନା କଲା । ୩୭ ସବୁ ଲକ୍ଷ
କାନ୍ତି କାନ୍ତି କରି ପାଉଳକେ ପାଟାଲିକରି ରୁମ୍ବାଟ କରି ପାଟାଇଦେଲାଇ
। ୩୮ ପାଉଳ ସେମନ୍କେ “ତମେ ଆରି ମକେ ଦେକିନାପାରାସ ।” ବଲି
କଇରଇଲାକେ, ସେମନ୍ ବେସି ମନ୍ଦୁକ ଅଇଜାଇରଇଲାଇ । ଲକ୍ଷମନ୍
ପାଉଳକେ ପାଟାଇ ଦେବାକେ, ଜାଜେ ନେଇ ଚାହିଲାଇ ।

୩୯ ସେମନ୍କେ ପାଟାଇଦେଇକରି ଆମେ ତେଇଅନି ଜାଜେ ଚଣି ସିଦା
କସ ନାଉଁର ଜାଗାଇ କେଢ଼ିଲୁ । ତାର ଆରକର ଦିନେ ରଦେ କେଢ଼ିଲୁ,
ସମଦୁର ପାଲି ପାଲି ଜାଇ ପାତାରା ନାଉଁର ଜାଗାଇ ଗାଲୁ । ୧ ତେଇଅନି
ପିନିସିଆଇ ଜାଇତେ ରଇବା ଗଟେକ ଜାଜେ ଚଣି ଜିବାର ଦାରିଲୁ । ୨
ତାରପରେ ତିସ୍ତେରଇବା ସାଇପରସ ନାଉଁର ଗଟେକ ଜାଗାଇ କେଢ଼ିଲୁ
। ତେଇଅନି ତାର ଦକିଣିଦିଗ୍ ବାଟେ ଜାଇ ସିରିଆଇ କେଢ଼ିଲୁ । ଆମେ
ଟାଯୁର ନାଉଁର ଗଟେକ ଜାଗାଇ, ପାନିଜାଜେଅନି ଉତ୍ତରିଲୁ, କାଇକେ
ବଇଲେ, ଏ ଜାଜେଅନି ଦିନସୁମନ୍ ଉଦ୍ଧବାଇବାର ରଇଲା । ୩ ତେଇ
ଆମେ କେତେଟା ବିସ୍ବାସିମନର ସଞ୍ଚ ବେଟ ଅଇ ସେମନର ସଞ୍ଚ ଗଟେକ
ଆର ରଇଲୁ, ସୁକଳଆଭମାର ଚାଲନା ପାଇକରି ସେମନ୍, ଜିରୁଯାଲମେ
ଜିବାକେ ପାଉଳକେ ମନା କଲାଇ । ୪ ମାତର ସେମନର ସଞ୍ଚ ଗଟେକ ଆର
ରଇଲା ପତେ, ଆମେ ସେମନ୍କେ ଚାତିକରି ଆମର ବାଟେ ଉଠି ଆରିଲୁ
। ଆମକେ ପାଟାଇ ଦେବାକେ ସେମନ୍ ନିଜର ନିଜର ପିଲା ମାଇଜି ସଞ୍ଚ
ଗଢ଼ ବାଇରେ ରଇବା, ସମଦୁର କଣ୍ଠିଜାକ ଆଇଲାଇ । ତେଇ ଆମେ ସବୁ

લક્ષ માણ્ણિકુટા દેઇ પારુંતના કલુ । ૧ તારૂપરે આમે યેમનર
 એણુ, જુઆરબેણ અલ જાજે ચગ્લુ, યેમન ગરે બારતી ગાલાઇ
 । ૨ આમે ટાયુરેઅની પાનિજાજે બારલ પદ્લમા નાઉંર જાગાઇ
 કેઢ્લુ, તેઇ બિસ્બાસી બાળમનર એણુ જુઆરબેણ અલ ગાંકે
 દિન રલલુ । ૩ આરકર દિને આમે યે જાગા ચાદી, વિયેરિઆ
 નાઉંર જાગાઇ કેઢ્લુ, તેઇ માપ્રુર કાતા જાનાઇબા, પિલિપર ગરે
 રલલુ, જિરુયાલમે યેવા કર્ભબાકે બાચાલઅલરલબા યાદુ લક્ષ
 બિચરેઅની, પિલિપ ગાંકે લક્ષ રલલા । ૪ પિલિપર ચારટા દાણુંટી
 ટકિમન્ બિબા ન અલકરી રલલાઇ, યેમન પરમોષર કલલા કાતા
 જાનાઇતે રલલાઇ । ૫ આમે યે જાગાઇ બેદી દિન રલલા પચે,
 જિઉદા રાલજેઅની આગાર નાઉંર ગાંકે બિસ્બદ્ધબક્ટા દેઇ આલલા
 । ૬ યે આમર લગે આયી પારલર આટાબેઢા નેલા, તેઇ યે
 નિજર આદુ ગદુ બાન્દુ કરી કલલા, “સુકલ્ખાદ્રમા માકે જાનાઇલા
 આચે જે, એ આટાબેઢાર પારકારકે જિરુયાલામર જિઉદિમન્,
 એન્ટુ બાન્દુ જિઉદિનલા લક્ષમનેક ઘરપિદેબાલ ।” ૭ એટા સુની
 આમે આરિ યે જાગાઇ રલલા બિન્લક્મન્, પારલકે “જિરુયાલામે
 ન જાથા” બલી બારુજીઆ કલુ । ૮ માતર પારલ કલલા, “દમે
 એટા કાઇટા કલાસ્નિ, કાઇકે એન્ટુ કાન્દારુદા અલ મર મન્ કિલ્બિલ્
 કલાસ્નિ? જિરુયાલામં અબ્કા બાન્દાઇ અલબાકેષે નાલ, માતર મૂલ
 માપ્રુ જિસ્પુર પાર મરબાકે મિયા રાજી આચી ।” ૯ આમે ઢાકે
 બુજાઇ નાપારિ, તેઇઅની ચિમ્બાઇ અલ કલ્લુ “માપ્રુ મન્ કલાટા
 પુરાપુરુન અ ।” ૧૦ તેઇ કેચેદિન રલકરી, આમર દિનસ્પુપત્ર
 યાજાતી જિરુયાલમે જિબાકે બારલલુ । ૧૧ વિયેરિઆર કેચેટા
 સિસમન્, આરિ યાલપરયર મનાસ્ન નાઉંર બિસ્બાસી મિયા આમર એણુ
 આલલા । મનાસનર ગરે આમે રલબાકે ચિક અલરલલા । ૧૨
 જિરુયાલમર બિસ્બાસી બાળમન્ આમ્કે પારદાએણુ ગટિઆ કલાઇ ।
 ૧૩ ઢાર આરકર દિને પારલ આમર એણુ જાકુબકે દેક્બાકે ગાલા,
 મણ્ણલિર યબુ પારચિન્મન્ તેઇ રૂણ્ણી રલલાઇ । ૧૪ પારલ યેમન્કે
 જુઆરબેણ અલ ઢાકર કામેઅની, પરમોષર જિઉદિનલા લક્ષમનર

ବିଦ୍ରେ ଜାଇଟା କରିରଇଲା ତାର ଗଟେକୁ ଟିକିନିକିର ତାଳିକା ଦେଲା ।

୨୦ ତାର କାତା ସୁନ୍ଦରାପତେ ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ଷ ପରମେସରର ତାକପୁଣୀ
କଲାଇ । ତାରପତେ କଇଲାଇ, “ବାର ପାଉଳୁ, ତମେ ଦେବଳାସ୍ତନି, କେନ୍ତି,
ଏବେ ଅଜାର ଅଜାର ଜିଉଦିମନ୍ ମାସରୁ ଜିସୁକେ ମାନ୍ଦାଇନି ଆରି ସେମନ୍
ରିତିନିତି ମିଥା ମାନ୍ଦାଇନି । ୨୧ ସେମନ୍ କବର ପାଇଆଚଦ ଜେ, ତମେ
ଜିଉଦିନଇଲା ଦେସେ ବାସା ଅଇରଇଲା, ଜିଉଦିମନ୍କେ ମସାର ରିତିନିତି
ଚାହିଦେବାକେ, ସେମନର ପିଲାମନ୍କେ ସୁନତ ନ କରିବାକେ ଆରି ଜିଉଦି
ରିତିନିତି ନ ମାନ୍ଦବାକେ ସିକିଆ ଦେଲାସ୍ତନି । ୨୨ ତମେ ଇତି କେଟିଆଚାସ୍
ବଲି ସେମନ୍ ସତ୍ୟେ ସୁନ୍ଦରାଇ । ସେନ୍ତି ଆଲେ କାଇଟା କରିଆଯି? ୨୩
ଆମେ ମନ୍ଦକଳୁନି ତମେ ଗଟେକୁ କାମ୍ କରା ବଲି । ଇତି ରଇଲା ତାରିଲକୁ
ଗଟେକୁ ମାନତ କଲାଇଆଚଦ । ୨୪ ସେମନର ସତ୍ୟ ଜାଆ । ସୁକଳୁ
ଅଇବା ବିଦି ମାନ୍ଦବାତେଇ ସେମନର ସତ୍ୟ ମିଥା ଆରି ସେମନର କରତା
ଦେ । ତାରପରେ ସେମନ୍ ନିଜର ନିଜର ମୁଣ୍ଡ କୁରାଇ ଅଅଦ । ଇତିଅନି
ଜାନାପଡ଼ୁଥି ଜେ, ତମର ବିପରୀ ବାରଇରଇବା କାଇମିଥା କବର ସତ ନାଁ,
ମାତର ତମେ ମସାର ରିତିନିତି ଇପାବେ ଜିବନ୍ ଜିଲାସ୍ତନି । ୨୫ ମାତର
ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ବିସ୍ତବାସି ଅଇଆଚଦ । ସେମନେକ ଗଟେକୁ ଚିଟି
ଲେକି ଉପଦେସ ଦେଲୁଆରୁ ଜେ, ଆମର କଇଲା କାତା ଇପାବେ, ସେମନ୍
ପୁତ୍ରଲାମନ୍କେ ବିରୁକଳା କାଦି ନ କାଅତ, ବନି ନ କାଅତ, ଚଢ଼ି ପିରକି
ମରାଇରଇବା ପସୁର ମାଉଁଏ ନ କାଅତ ଆରି ବିନ୍ ମାଇଜିମନର ସତ୍ୟ ପାପ
କାମ୍ କରିବାଟାନେଅନି ଦୁରିକେ ରଥଦ ।” ୨୬ ତାର ପରଦିନେ ପାଉଳୁ ସେ
ତାର ଲକ୍ଷର ସତ୍ୟ ସୁକଳ ଅଇବା ବିଦି ମାନ୍ଦଲା । ତାର ପତେ ସେ ମନ୍ତ୍ରିରେ
ଜାଇ ସୁକଳ ଅଇବା କାମ୍ କେବେ ପାରସି, ଆରି କେତେବଲୁ ବିରୁ କରିବାଟା
ଅଇସି, ସେଟା ଜାନାଇଦେଲା । ୨୭ ଏ ସୁକଳ ଅଇବା କାମର ସାତ ଦିନ
ଗାଲା ପତେ, ଆସିଆ ରାଇଜର କେତେଟା ଜିଉଦିମନ୍ ପାଉଳଙ୍କେ ମନ୍ତ୍ରିରେ
ଦେବଳାଇ, ସେମନ୍ ତେଇ ରୁଣ୍ଟିଲା ଲକ୍ଷମନକେ ଉସକାଇକରି ପାଉଳଙ୍କେ
ଦାରିଲାଇ । ୨୮ ସେମନ୍ ଆଉଳି ଅଇକରି କଇଲାଇ, “ଏ ଇସରାଏଲର
ବାଇମନ୍ ଆମକେ ସାଇଜ କରା! ଏ ଲକ୍ଷ ତାରିବାଟେ ଜାଇକରି ଇସରାଏଲ
ମନର ବିରଦେ, ମସାର ନିୟମ ଆରି ଏ ମନ୍ତ୍ରିର ବିରଦେ, ସିକିଆ ଦେଲାନି
। ଏବେ କେତେଟା ଶିରିକୁ ଲକ୍ଷମନକେ ମନ୍ତ୍ରିର ବିଦ୍ରେ ଆନି, ଏ ସୁକଳୁ

ଜାଗା ଅସୁକଳ କଲା ଆଚେ ।” ୨୫ ସେମନ୍ ଗହ ବିଦରେ ଏପିସପର
 ତରପିମ୍ବକେ ପାଉଳ ସଡ୍ଟୁ ଦେକି ରଙ୍ଗଲାଇ ପାଇ ବାବ୍ଲାଇ ଜେ, ପାଉଳ
 ତାକେ ମନ୍ତ୍ରରେ ନେଲା ଆଚେ ବଲି । ୩୦ ଗତର ଶୁଲାଇ ବାଟେ ରିସାର
 କିଲ୍‌ବିଲ୍ ତାବିଅଇଗାଲା । ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଉଳକେ ମନ୍ତ୍ରର ବାଇରେ ଥରଗଢି
 ଆନ୍ଦଲାଇ, ଆରି ମନ୍ତ୍ରର କାପାରମନ୍ ତାବିଦେଲାଇ । ୩୧ ରିସାଅଇଲା
 ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଉଳକେ ମରାଇବାକେ ତେସ୍ଟା କଲାଇ, ମାତର ସମାନ୍ ସେ
 ଦେଲାଇ “ଜିରୁସାଲାମେ ଗଣ୍ଠଗଲ୍ ତାଲୁଲା ଆଚେ ।” ବଲି ରମିୟ ସନିଆମନର୍
 କବର ପୁନ୍ଦଲାଇ । ୩୨ ସେ କେତେଟା ସେନାପତି କେତେଟା ସନିଆମନକେ
 ଦାରି ଦାପରେ, ଗର୍ବନା ଗର୍ବଲା ଜାଗାଇ ଆସି କେବଳା । ଲକ୍ଷମନ୍ ସନିଆ
 ଆରି ସେନାପତିକେ ଦେକିକରି ପାଉଳକେ ମାରବାଟା ଚାତିଦେଲାଇ । ୩୩
 ସେନାପତି ପାଉଳକେ ବନ୍ଧୁକରି, ତାକେ ଦୁଇଟା ସିକ୍ଲିଟେଲ ବାନ୍ଧବାକେ
 ଆଦେସ୍ ଦେଲା, ତାର ପତେ ସେ ପାଚାରିଲା, “ଏ ଲକ୍ କେ? ଆରି ସେ
 କାଇଟା କଲା ଆଚେ?” ୩୪ ଲକ୍ଷମନର ମାନ୍ଦାଇଅନି କେ କେତେ ରକାମ୍ କାତା
 କଇ ଆଉଲିଆଇଲାଇ । ଏହି କିରମାର ଅଇଲା ଜେ, ସନିଆମନର ମୁକିଆ,
 ସତ୍ୟେ, ଏ ଗର୍ବନା କାଇକେ ଅଇଲା ବଲି ବୁଝିନାପାରିଲା । ସେଟାରୂପାଇ
 ସେ ପାଉଳକେ ଗହବିଦରେ ଦାରିଜିବାକେ ସନିଆମନକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା
 । ୩୫ ସନିଆମନ୍ ପାଉଳକେ ଦାରି ଚଗବା ପାଉରେ କେବଳା ଦାପରେ,
 ତାର ଚାରିବେଦୃତି ରଙ୍ଗଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ବେଯି ଆଉଲି ଅଇଲାଇକେ ସନିଆମନ୍
 ତାକେ ବଲ ଦାରିଗାଲାଇ । ୩୬ ବଲନେବା ବେଲେ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରପର ଆସି
 ତାକେ ମରାଆ ବଲି ଆଉଲି ଅଇତେରଙ୍ଗଲାଇ । ୩୭ ପାଉଳକେ ସନିଆମନ୍
 ଗହବିଦରେ ନେବାବେଲେ ସେ ସନିଆମନର ମୁକିଆକେ କଇଲା, “ମୁଇ
 ତମର ସଡ୍ଟୁ କାତା ଅଇପାରିବି କି?” ସନିଆମନର ମୁକିଆ କଇଲା, “ତୁଇତା
 ଚିରିକ କଇଲୁସନି । ୩୮ ସେହି ଆଲେ କେତେ ଦିନ୍ ଆଗେ ମିସରର ଜନ୍ ଲକ୍
 ତାରି ଅଜାର କାଣ୍ଡାରମନର ସଡ୍ଟୁ କେଟିରଙ୍ଗଲା, ତମେ ସେ ଲକ୍ ନୁଆଁସା!”
 ୩୯ ପାଉଳ କଇଲା, “ମୁଇ ସିଲିସିଆର ତାରସିସେ ଜନମ କରିରଙ୍ଗବା ଗଟେକ
 ଜିଉଦି, ଗଟେକ ମୁକିଆ ଗତର ଲକ୍ । ଏ ଲକ୍ଷମନକେ ବୁଜାଇ କଇବାକେ
 ଦୟାକରି ମକେ ଅଲ୍ଲ ଆଦେସ୍ ଦିଆ ।” ୪୦ ସେନାପତି ତାକେ ଆଦେସ୍
 ଦେଲାକେ ପାଉଳ ପାଉର ଉପରେ ତିଆଅଇ, ଲକ୍ଷମନକେ ଚିମରା ଅଇବାକେ

ଆତ୍ ସାଗିଆ କଲା । ସେମନ୍ ଚିମ୍ବା ଅଇଲାଇକେ, ପାଉଳ ଇବ୍ରୁ ବାସାଇ
କଇଲା ।

୨୭ “ମର ସଞ୍ଚାରି ଜିଉଦି ବାଇ ଆରି ବାବାମନ୍, ମର ନିଜରବାଟେଅନି ମୁଇ
ଜାଇଟା କଇଲିନି ସେଠା ସୁନା!” ୭ ସେମନର ସଞ୍ଚୁ ସେ ଇବ୍ରୁ ବାସାଇ କାତା
କଇବାଟା ପୁନି, ଲକ୍ଷ ମାନ୍ଦା ରୂପଚାପ ଅଇଲାଇ ଆରି ପାଉଳ କଇବାକେ
ଦାରିଲା, ୯ “ମୁଇ ଗଟେକ୍ ଜିଉଦି ଲକ୍, ସିଲିସିଆର ତାରସିଏ ମର ଜନମ୍,
ମାତର ମୁଇ ଜିରୁସାଲାମେ କାଇପିଇ ବଡ଼ ଅଇରଇଲି ଆରି ଗମଲିଖଲର ସିସ୍
ରଇଲି । ଆମର ଆନିଦାଦିମନର ରିତିନିତି, ମୁଇ ଟିକ୍ ଇଷାବେ ସିକିରଇଲି
ଆରି ତମର ପାରା ପରମେସରକେ ମାନିକରି ଜିଇତେରଇଲି । ୫ ମାପରୁର
ବାଟେ ଜିବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ମାରଦାର କରି ସେମନ୍ଦକେ ମରାଇଦେଇତେ
ରଇଲି । ମାଇଜିଟକି ମୁନୁସ୍ଥିଲା ସବୁକେ ବାନ୍ଧିକରି ବନ୍ଧି ଗରେ ପୁରାଇ
ଦେଇତେ ରଇଲି । ୬ ମର ଏ କାତା ପୁରା ସର । ବଡ଼ ପୁଜାରି ଆରି ବଡ଼
ସବାର ସବୁ ପାରଚିନମନ୍ ସାକି ଆଚର । ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ବନ୍ଧି କରି ସିକ୍ଲି
ସଞ୍ଚୁ ବାନ୍ଧି ଜିରୁସାଲାମ୍ ଦାରିଆଇବାକେ, ମୁଇ ବଡ଼ ପୁଜାରିର ଟାନେଅନି
ଆଦେସ୍ ପତର ପାଇ, ଦାମାସ୍କଘେ ରଇବା ଜିଉଦି ବାଇମନର ଲଗେ ଗାଲି
।” ୭ “ମୁଇ ଜେତେବେଳା ବାରଇ ଜିରୁସାଲମେ ଜିବାବେଲେ ଦାମାସ୍କଘେ
ଲଗୋଲଗି ଅଇଲି, ପାକାପାକି ମୁଣ୍ଡବେଲାଇ, ଆକାସେଅନି ଗଟେକ୍ ଉଜଲ୍
ମର ଚାରିବେଢ଼ି ଉଜଲ୍ ଅଇଗାଲା ।” ୮ ମୁଇ ବୁଁଁ ଉମତାତିଅଇ ଅଦରିଗାଲି
ଆରି ମରପାଇ ଏ କାତା ପୁନିଲି, ସାଉଳ, ସାଉଳ! ମକେ ତୁଇ କାଇକେ
କସଟ ଦେଲୁସନି? ୯ ମୁଇ ପାଚାରିଲି, “ମାପରୁ, ତମେ କେ? ସେ ମକେ
କଇଲା, ‘ତମେ ଜାକେ କସଟ ଦେଲୁସନି’ ମୁଇ ସେ ନାଜରିତର ଜିୟୁ ।”
୧୦ ମରସଞ୍ଚ ରଇଲା ଲକ୍ ସେ ଉଜଲ୍ ଦେକ୍ଲାଇ, ମାତର ମର ସଞ୍ଚ କାତା
ଅଇବା ଲକ୍ର ସର ସୁନି ନାପାରିଲାଇ । ୧୧ ମୁଇ ପାଚାରିଲି, “ଉଡ଼, ଆରି ଦାମାସ୍କଘେ
ଜାଆ, ପରମେସର ତର ପାଇ ଜନ୍ କାମ୍ ଟିକ୍ କଲା ଆତେ, ସେଠା ତମ୍କେ
ତେଇ ଜାନାଇ ଦିଆଅଇସି ।” ୧୨ ସେ ଉଜଲ୍ ଏତେକ୍ ଉଜଲ୍ ରଇଲା ଜେ,
ସେ ଉଜଲ୍ର ବପୁ ସଞ୍ଚ, ମୁଇ କାଣା ଅଇଜାଇରଇଲି । ସେଠାରପାଇ ମର
ସଞ୍ଚ, ଜିବା ଲକ୍ଷମନ୍, ମର ଆତେ ଦାରି, ମକେ ଦାମାସ୍କଘେ ଡାକିନେଲାଇ
। ୧୩ ଦାମାସ୍କଘେ ଅନନ୍ତିଅ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଦରମ୍ ଲକ୍ ରଇଲା ।

ସେ ଆମର ରିତିନିତି ନାମି କରି ରଇଲା, ତେଇ ରଇବା ଜିଉଦିମନ୍ ପବୁ
 ତାକେ ବେସି ନାମୁତେ ରଇଲାଇ । ୧୩ ସେ ମର୍ଗଲଗେ ଆସି ଟିଆଅଇ
 କଇଲା, “ବାଇ ପାଉଳ, ତୁଲ ଥାଙ୍କି ଆରି ତରେକ ଦେକ୍ ।” ଟିକ ସେ
 ଦାୟରେ, ମୁଲ ଆରି ତରେକ ଦେକ୍ବା ବପୁ ପାଇଲି । ୧୪ ସେ କଇଲା,
 “ଆମର ଆନିଦାଦିର ମାପରୁ ସେ ମନ୍ଦକରବାଟା ଜାନ୍ବାକେ, ତାର ଦରମର
 ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ ଦେକ୍ବାକେ ଆରି ତାର କାତା ସୁନ୍ଦବାକେ, ତକେ ବାରଲା
 ଆଚେ । ୧୫ ତୁଲ କାଇଟା ଦେକିଆରୁସ୍ ଆରି ସୁନି ଆବୁସ୍, ସେଠା ସବୁ
 ଲକ୍ଷ ଲଗେ ଦେକାଇବାକେ ଆରି ସୁନାଇବାକେ ତାଳର ପାକି ଅଇସ୍ ।
 ୧୬ ଆରି କାଇକେ ଅଲ୍ଲୁସମ୍ କଲୁସନି? ଉଚ୍ଚ, ତୁବନ୍ ନେ, ଆରି ତାକେ
 ପାରତନା କରି ତର ସବୁ ପାପେଅନି ପରିଚଳ୍ ଅ ।” ୧୭ “ମୁଲ ଜିରୁସାଲମେ
 ବାରତି ଜାଇ, ତେଇର ମନ୍ତ୍ରରେ ପାରତନା କରୁବାବେଳେ, ମକେ ମାପରୁର
 ଦରସନ ମିଲିଲା । ୧୮ ମାପରୁ ମକେ ନିଜେ ଦେକାଇଅଇ କଇଲା, ଦାୟରେ
 ଜିରୁସାଲମ୍ ତାତି ଉଚି ଜା, କାଇକେ ବଇଲେ ଇତିର ଲକ୍ଷମନ୍ ମର ବିସଇ,
 ତୁଲ ପାକିଦେବାଟା ନ ନାମତ୍ ।” ୧୯ ମୁଲ କଇଲି “ମାପରୁ, ମୁଲ ପାରତନା
 ଗରମନ୍କେ ଜାଇ, ତମକେ ବିସବାସ କରୁବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ, କେନ୍ତାରି ବନ୍ତି
 କରି ରଇଲି ଆରି ମାତ୍ର ମାରି ରଇଲି, ଏଟା ସେମନ୍ ନିକ ସଞ୍ଚୁ ଜାନତ୍ । ୨୦
 ଆରି ଜେତେବେଳ୍ ତମର ସାକି ଦେଇ ରଇବା ତିପାନ୍କେ ମରାଇଦେଲାଇ,
 ମୁଲ ନିଜେ ତେଇ ରଇଲି, ତାକେ ମାରି ମରାଇଦେବାକେ ରାଜିଅଇରଇଲି
 । ମାରୁମନର ବେଢ଼ିଲା ବସ୍ତର ଜାଗି ରଇଲି ।” ୨୧ ମାପରୁ ମକେ
 କଇଲା, “ଜାଆ ମୁଲ ତକେ ବେସି ଦୁରିକେ ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ର ଲଗେ
 ସୁନୁତେ ରଇଲାଇ, ମାତର ତାର ପଚେ ସେମନ୍ ଆଉଲିଅଇକରି କଇଲାଇ,
 “ତାକେ ଜଗତେଅନି ବାରକରାଇ ଦିଆସ୍! ମରାଇ ଦିଆସ୍, ସେନ୍ତା ଲକ୍
 ଜିରିବାକେ ଲଡା ନାଇ!” ୨୨ ସେମନ୍ ଆଉଲି ଅଇକରି ବସ୍ତର ଉପରେ
 ଉଡାଇତେରଇଲାଇ ଆରି ଦୁଲି ମିସା ଉପରେ ଉଡାଇତେ ରଇଲାଇ ।
 ୨୩ ରମିୟ ସନିଅମନର ମୁକିଆ ପାଉଳକେ ଗଡ଼ ବିତରେ ଦାରିଜିବାକେ
 ସନିଅମନକେ ଟିଆରିଲା ଆରି ଜିଉଦିମନ୍ କାଇକେ ତାର ବିରୁଦେ ଆଉଲି
 ଅଇଲାଇନି, ସେଠା ଜାନ୍ବାକେ ପାଉଳକେ କରିବା ସଞ୍ଚୁ ମାର୍ବବାକେ ଆଦେସ୍
 ଦେଲା । ୨୪ ମାତର ସେମନ୍ ତାକେ କରିତା ମାର୍ବବାକେ ବାନ୍ଧିରଇଲା

ବେଳେ, ପାଉଳ ତେଣ ରଇବା ଗଟେକ ଅଦିକାରିକେ କଇଲା, “କାର ଦସ
ନ ରଇକରି ଏବେ ଜାକ ବିଚାରନା ନ ଅଇରଇବା ଗଟେକ ରମିଆ ଲକ୍ଷକେ
କରତା ସଞ୍ଚୁ ମାରବାଟା, ଏଟା ତୁଲ ନିୟମ ମାନଲୁସନି କି?” ୨୭ ଏ କାତା
ସୁନିକରି ସନିଆ ଗାଲା ଆରି ସନିଆମନର ମୁକିଆକେ କଇଲା, “ତୁଲ କାଇଟା
କଲୁସନି? ଏ ଗଟେକ ରମିଆ ଲକ୍ଷ! ୨୭ ସନିଆମନର ମୁକିଆ ପାଉଳର
ଲଗେ ଜାଇ ପାଚାରିଲା, “ସତରସେ ତମେ କାଇ, ରମିଆ ଲକ୍ଷ କି?” ପାଉଳ
ଉତ୍ତର ଦେଲା “ଉଁ ।” ୨୮ ସେନାପତି କଇଲା, “ମୁଲ ରମିଆ ସରକାରକେ
ଡାହୁ ଦେଇକରି ଗଟେକ ରମିଆ ଲକ୍ଷ ଅଇଲି ଆଚି ।” ପାଉଳ କଇଲା “ମାତର
ମୁଲ ଜନମ କଲାବେଳେଅନି ରମିଆ ଲକ୍ଷ ।” ୨୯ ଏଟା ସୁନିକରି ଜନଲକ୍ଷମନ୍
ପାଉଳକେ ପାଚାରବାର ଜାଇରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ପଢକେ ଶୁଭଲାଇ । ପାଉଳ
ଗଟେକ ରମିୟ ଲକ୍ଷ ବଲି ଜାନ୍ମଲାକେ, ସେମନର ନେତା ମିସା ଡରିଲା ।
କାଇକେବଇଲେ ପାଉଳକେ ସିକ୍ଲି ସଞ୍ଚୁ ବାନ୍ଧବାକେ ସେ ସେ ତିଆରିରଇଲା
। ୩୦ ଜିଉଦିମନ୍ ପାଉଳକେ କାଇବଲି ନିନ୍ଦା କରତେଇଲାଇ, ସେଟା
ଜାନ୍ମବାକେ ସନିଆମନର ମୁକିଆ ମନ୍ କରତେଇଲା । ତେବେପାଇ ତାର
ଆରକର ଦିନେ ସବୁ ପୁଜାରିମନ୍ଦକେ ଆରି ବଡ଼ ସବାର ମୋମରମନ୍ଦକେ
ରୁଣ୍ଧୁଇବାକେ ତିଆରିଲା । ତାର ପତେ ସେ ପାଉଳକେ ବାନ୍ଧିଲା ସିକ୍ଲି
କୁସଲାଇ, ଦାରିକରି ଆନ୍ମଲା ଆରି ବଡ଼ ସବାଇ ତାକର ମୁଆଟେ ତିଆ
କରାଇଲା ।

୨୧ ପାଉଳ ବଡ଼ସବାର ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ସିଦା ଦେକି କଇଲା, “ଏ ଇସ୍ତରାଏଲର
ବାଇମନ୍! ଆଜିକେ ଜାକ ମୁଲ ପରମେସରର ମୁଆଟେ କେନ୍ତାର ଜିବନ୍
ବିଚାର ଆଚି, ସେ ବିସରଜାନେ ମନ୍ ପୁରାପୁରୁନ ନିରମଳ ଆଚେ ।” ୨ ଏ
କାତା ସୁନିକରି ଅନନ୍ତିଆ ନାଉଁର ବଡ଼ ପୁଜାରି ପାଉଳର ଲଗେ ତିଆଥିରଇବା
ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ, ତାର ଗାଲେ ତାପଡ଼ ମାରା ବଲି ତିଆରିଲା । ୩ ପାଉଳ
ତାକେ କଇଲା, “ଏ ରୁନ୍ ମାରିଥିଲା ଦବଲା ଉଥାରି କତି, ପରମେସର
ତକେ ଉଣ୍ଠ ଦେଇସି ଆକା । ନିୟମ ରିଯାବେ ମର ବିଚାର କରିବାକେ,
ତୁଲ ତେଣ ବସିଆରୁସ । ଏଲେ ମିସା, ନିୟମ ବାଞ୍ଚିକରି ମକେ ମାରବାକେ
ତିଆରିଲୁସନି!” ୪ ଲଗେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଉଳକେ କଇଲାଇ, “ପରମେସର
ବାଚିରଇବା ବଡ଼ ପୁଜାରିକେ ତୁଲ ନିନ୍ଦା କଲୁସନି!” ୫ ପାଉଳ କଇଲା,
“ଏ ଇସ୍ତରାଏଲର ବାଇମନ୍, ସେ ବଡ଼ ପୁଜାରି ବଲି ମୁଲ ନାଜାନିରଇଲି ।

ସାସତରେ ଲେକାଆଏ, ତମେ ନିଜର ଜାତିର ସାସନକାରିଆକେ କରାପୁ
 କାତା କଇବାରନାଇ ।” ୭ ବଡ଼ ସବାର ମେମରମନର ବିଦ୍ରେ କେତେଟା
 ପାରୁସି ଆରି କେତେଟା ସାହୁକିମନ୍ ରଜଲାଟା ଦେକି ପାଉଳ ବଡ଼ ସବାର
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦେକାଇ ଆଉଲି ଅଇକରି କଇଲା, “ଏ ଇସ୍ତରାଏଲର ବାଇମନ୍,
 ମୁଖ ଗଟେକ୍ ପାରୁସି ଲକ୍, ମର ଆୟ୍ ବାବା ମିସା ପାରୁସି । ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍
 ଆରିତରେକ୍ ଉଠିବାଟା ମର ଆସା ଆଚେ ବଲି, ଇତି ମର ବିଚାରନା ଅଇଲାନି
 ।” ୮ ପାଉଳ ଏ କାତା କଇଲା ଦାପୁରେ, ପାରୁସି ଆରି ସାହୁକିମନର ବିଦ୍ରେ
 ଲାଗାଇତା ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ସେମନ୍ ଦେଗଲି ଗାଲାଇ । ୯ କାଇକେବଇଲେ
 ସାହୁକିମନର ବିସ୍ତବାସ ଇଷାବେ ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ନ ଉଚନ୍ । ସରଗର ଦୁଇ କି
 ଆଦମୀ ମିସା ନାଇ ବଲି, ବିସ୍ତବାସ କରିବାଇ, ମାତର ପାରୁସିମନ୍ ଏ ତିନିଟା
 ଜାକ ବିସ୍ତବାସ କରିତେରଇଲାଇ । ୧୦ ସେମନର କିରଜାଟି ଅଇବାଟା ଅଦିକ
 ଅଦିକ ଅଇଆଇଲା । ପାରୁସି ଦଲର କେତେଟା ଦରମ ଗୁରୁ ଉଟିକରି ତାଣ୍
 ସଞ୍ଚ୍ଚ କଇଲାଇ, “ଆମେ ଏ ଲକ୍ଷର ଟାନେଅନି କାଇ ଦସ ମିସା ମିଲାଇ ନାଇ ।
 କେଜାନେ ଆକେ ଗଟେକ୍ ସରଗର ଦୁଇ କି ଆଦମୀ କାତା କଇରଇସି ।”
 ୧୦ ତାକର ଦଦାପେଲା ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଇଗାଲାକେ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଉଳକେ
 ଗନ୍ଧାଗନ୍ଧା କରି ଚିରି ପାକାଇବାଇ ବଲି ସନିଆମନର ମୁକିଅ ଡରିଲା । ତେବେ
 ସେ ଗଣ୍ଗାଲ୍ ଅଇବା ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରେଅନି ପାଉଳକେ ରକିଆ କରି ଗଡ଼
 ବିଦ୍ରେ ଦାରି ଜିବାକେ ସନିଆମନକେ ତିଆରିଲା । ୧୧ ସେ ରାତି ମାପ୍ରା
 ପାଉଳର ଲଗେ ଟିଆଆଇ କଇଲା, “ଡର ନାଇ! ମର ପାଇ ଇତି ଜିରୁସାଲାମେ
 ତୁଙ୍କ ସାକି ଦେଇ ଆରୁସି । ରମ ଦେଖେ ମିସା ତୁଙ୍କ ସେନ୍ତତାରି କରିବାର
 ଆଚେ ।” ୧୨ ଆରକର ଦିନର ସାକାଲେ କେତେଟା ଜିଉଦିମନ୍ ଗଟେକଟାନେ
 ରୁଣ୍ଟି ଜଜନା କଲାଇ । ପାଉଳକେ ନ ମରାଇବା ଜାକ ସେମନ୍ ଅରନ୍ପାନି ନ
 ଚିର ବଲି ସପଦ କଲାଇ । ୧୩ ତାଲିସତେଇଅନି ଅଦିକ ଲକ୍ ଏ ଜଜନା
 କଲାଇ । ୧୪ ସେମନ୍ ଜାଇକରି ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନକେ ଆରି ପାରିତିନମନ୍
 କେ କଇଲାଇ, “ପାଉଳକେ ନ ମରାଇବା ଜାକ ଅରନ୍ପାନି ନ ଚିର ବଲି
 ଆମେ ସପଦ କରିଆରୁ । ୧୫ ତମେ ଆରି ବଡ଼ସବାର ଲକ୍ଷମନ ରମିଯ ନେତା
 ପାଉଳକେ ଇତି ଆରିତରେକ୍ ଆନା ବଲି କବର ପାଗାଆ । ତାର ବିସଇର
 ଟିକିନିକି ଜାନ୍ମବାର ଆଚେ ବଲି ମିର କଇକରି ଆନାଆ । ସେ ବଡ଼ ସବାଇ
 ଆଇବା ବେଳେ ତାକେ ବାଟେ ଜାଗି ମାରି ମରାଇଦେବୁ ।” ୧୬ ପାଉଳର

ବାନ୍ଧଜା ଏମନର କୁହୁ କାତା ସୁନିକରି ଗଢ଼ ବିଦରେ ଗାଲା ଆରି ପବୁ କାତା
 ପାଉଳକେ କଇଦେଲା । ୧୭ ପାଉଳ ଗଟେକୁ ରମିୟ ଅଦିକାରିକେ ଡାକାଇ
 କରି କଇଲା, “ଏ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ ସନିଆମନର ମୁକିଆ ଲଗେ ଦାରି ଜାଆଡ଼ ।
 ସେ ତାକେ କାଇଟାକି କଇବାରୁ ଆଚେ ।” ୧୮ ସନିଆ ତାକେ ମୁକିଆର
 ଲଗେ ନେଇ କଇଲା, “ବନ୍ଦି ରଇବା ପାଉଳ ମଙ୍କେ ଡାକି ଏ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ
 ତମର ଲଗେ ଆନ୍ଦବାକେ କଇଲା । ତମଙ୍କେ ପନି ସେ କାଇଟା କଇବାରୁ
 ଆଚେ ।” ୧୯ ସନିଆମନର ମୁକିଆ ତାର ଆବ୍ଦ ଦାରିକରି ଗଟେକୁ ପାଲିକେ
 ଡାକିନେଲା ଆରି ପାଗରଲା, “କାଇଟା କଇବାରୁ ଆଚେ କଥା!” ୨୦ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା
 କଇଲା, “ପାଉଳର ଟିକିନିକି ବିସଇ ଜାନ୍ଦବାରୁ ଆଚେ ବଲି ନାହାଇକରି
 ତାକେ ଜିଉଦିମନ୍ ବଡ଼ ସବାଇ ନେବାକେ, ତମଙ୍କେ ଗୁଆରି କରିବାଇ । ୨୧
 ମାତର ତମେ ତାକର କାତା ସୁନା ନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ଚାଲିସିତେଇଅନି
 ଅଦିକ୍ ଲକ୍ଷ ଲୁଚିକରି ପାଉଳକେ ମରାଇବାକେ ଜାଣିଆଚଦ । ‘ତାକେ ନ
 ମରାଇବା ଜାକ ଅରନ୍ଦପାନି ନ କାଉଁ’ ବଲି ସପଦ କଳାଇ ଆଚଦ । ଏବେ
 ସେମନ୍ ତମର ଆଦେସ୍ ଦେବାଟାକେ ଜାଣିକରି ଆଚଦ ।” ୨୨ ସନିଆମନର
 ମୁକିଆ କଇଲା, “ଡୁଇ ମାକେ ଏ କାତା ଜାନାଇ ଆରି ବଲି କାକେ କଥ ନାଇ
 ।” ଏନ୍ତାରି କଇକରି ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ ପାଟାଇ ଦେଲା । ୨୩ ସନିଆମନର ମୁକିଆ
 ତାର ତଲେ ରଇଲା ଦୁଇଟା ସନିଆକେ ଡାକାଇ କଇଲା, “ଆଜି ରାତି ନଅଟା
 ବିଦରେ ସିସେରିଆ ଜିବାକେ ଦୁଇସ ସନିଆକେ ତିଆର, ଆରି ସତୁରିଟା
 ଗତାଇ ଚଗୁମନ୍ ଆରି ଦୁଇ ସଥ ବର୍ତ୍ତି ଦାରୁମନ୍କେ ଟିକ୍ କର । ୨୪ ପାଉଳ
 ଜିବା ପାଇ କେତେଟା ଗଢା ଦିଆସ ଆରି ନିକ ସଫ୍ଟେ ତାକେ ସାସନକାରିଆ
 ପେଲିକ୍ସ ଲଗେ ଦାରି ଜାଆ ।” ୨୫ ସନିଆମନର ମୁକିଆ ପେଲିକ୍ସକ
 ଏନ୍ତି ଗଟେକୁ ଚିଟି ଲେକିଲା, ୨୬ “ଏ ଚିଟି ମୁଇ କାଲାତିଆକେ ଲିସିଆର
 ସବୁରଟାନେଅନି ଡାକପୁଟା ରଇବା ସନମାନର ସାସନକାରିଆ ପେଲିକ୍ସକ
 ଲେକିଲିନି, ଜୁଆର! ୨୭ ଆଗିଆ, ଜିଉଦିମନ୍ ଏ ଲକ୍ଷକେ ଦାରି ତାକେ ମରତେ
 ମାରିଦେବାକେ ତେସଟା କରତେ ରଇଲାଇ । ସେ ଗଟେକୁ ରମିୟ ଲକ୍ ବଲି
 ଜାନଲା ପରେ, ମୁଇ ତାକେ ମର ସନିଆମନ୍ ସଫ୍ଟେ ତାକେ ରକିଆ କଲି । ୨୮
 ସେମନର ବିରଦେ ସେ କାଇ ଦସ କଲା ଆଚେ, ସେଟା ଜାନ୍ଦବାକେ ତାକେ
 ମୁଇ ସେମନର ବଡ଼ସବାଇ ଦାରିଗାଲି । ୨୯ ମାତର ସେ ମରନର କି ବନ୍ଦି
 ଡଶ୍ଟ ପାଇବା ପାରା କାଇମିସା ବୁଲ୍ କାମ କରେ ନାଇ ବଲି ମୁଇ ଜାନିପାରିଲି

। ତାର ବିରଦେ ଅଇଲା ଦାବା ସବୁ, ତାକର ନିଜର ଦରମ୍ ବିସଇ । ୩୦ ଆରି
ତାର ବିରଦେ ଗଟେକ୍ କୁହ ଜନ୍ମନା ଅଇଲାନି ବଲି କବର ସୁନି, ବେଗି ବେଗି
ତମର ଲଗେ ପାଟାଇ ଦେବାକେ ଚିକ୍ କଲି, ତାର ବିରଦେ ରଇଲା ଦାବା,
ତର ମୁଆଟେ ଜାନାଇବାକେ ତାର ଦାବାଦାରିମନ୍କେ ମୁଇ କଇଲିଆଟି ।”
୩୧ ସନିଆମନ୍ ସେ ଆଦେସ୍ ଲପାବେ ପାଉଳକେ ସେ ରାତି ଆନ୍ତିପଢ଼ିରିପେ
କେଟାଇଦେଲାଇ । ୩୨ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଇଣ୍ଡିଜିବା ସନିଆମନ୍ ଗତେ
ବାରତିଗାଲାଇ ଆରି ଗତାଇ ଜାଉ ସନିଆମନ୍କେ ଜିବାକେ କଇଲାଇ । ୩୩
ସନିଆମନ୍ ପାଉଳକେ ଦାରି ସିଫେରିଆଇ କେଟିଲାଇ । ତେଇ ସନିଆମନରୁ
ମୁକିଅର ଚିଟି ସଞ୍ଚେ ପାଉଳକେ ସାପନ୍କାରିଆର ଆତେ ଜିମାଦେଇଦେଲାଇ
। ୩୪ ସାପନ୍କାରିଆ ଚିଟି ପଢ଼ି ପାଉଳକେ କନ୍ତି ରାଇଜେଅନି ଆସିଆବୁସ୍?
ବଲି ପାଗାରଲା । ପାଉଳ ସିଲିସିଆଇଅନି, ବଲି ଜାନିଲା । ୩୫ ସେ କଇଲା,
“ତମର ଦାବାଦାରିମନ୍ ଆସି କେଟିଲା ପତେ, ମୁଇ ତର କାତା ସୁନ୍ଦବି ।”
ତାର ପତେ ପାଉଳକେ ଏରଦ୍ ରାଜାର ନଥରେ ବନ୍ଦି କରି ସଞ୍ଚିଲବାକେ
ଆଦେସ୍ ଦେଲା ।

୨୪ ପାଂଚଦିନ ପତେ ବଢ଼ ପୁଜାରି ଅନନ୍ତିଯ କେତେଟା ପାରଚିନ୍ ଆରି
ତରତୁଲସ୍ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଅକିଲ ସଞ୍ଚ ସିଫେରିଆଇ ଗାଲାଇ । ସେମନ୍
ପେଲିକ୍ସର ମୁଆଟେ ଟିଆଆଇ ପାଉଳର ବିରଦେ ସେମନର ଦାବା
ଜାନାଇଲାଇ । ୨ ତାରପତେ ପାଉଳକେ ତେଇଆନି ଟିଆ କରାଇଲାଇ ଆରି
ତରତୁଲସ୍ ଏହି ତାକର ଦାବାମନ୍ ସବୁ ଜାନାଇଲା । “ଆରିଆଁ, ତମେ ଗଟେକ୍
ତାକପୁଟା ଲକ, ତମର ନିମାନ ସାପନ୍କାରିଆନି ଆମେ ବେସି ଦିନ ଦାରି ପାରଦା
ଅଇ ସାହି ସଞ୍ଚ ଜିଇଲୁନି, ଆମର ଦେସର ମଞ୍ଚଲ୍ ପାଇ ବେସି ଦରକାର
ରଇଲା କାମମନ୍ କରାଇଆଚାସ୍ । ୩ ସବୁଜାଗାଇ ଆରି ସବୁ ବେଲାଇ
ଆମେ ଏଟାକେ ନାମଲୁନି, ଏଟାରପାଇ ଆମେ ତମକେ ମାନି ଆଇଲୁନି । ୪
ସେଟା ଜାଇଟା ଥ, ମୁଇ ତମର ଅଦିକ ବେଲା ନେବାକେ ମନ୍ କରିନାଇ ।
ସେଟାର ପାଇ ଆମର ଗଟେକ୍ ଚଢ଼ ଅରସାସଞ୍ଚର କାତା ସୁନବାକେ ବାବୁଜିଆ
କଲିନି । ୫ ଏ ଲକ୍ ଗଟେକ୍ ବେସି ବଢ଼ ଗଣ୍ଠଗଲ୍ କରାଉ ବଲି ଆମେ
ଜାନ୍ତି, ସେ ଦେସବିଦେସେ ସବୁ ବାଟେ ବୁଲିବୁଲି ଜିଉଦିମନ୍କେ କିରମାର
କରାଇବାକେ ଉସକାଇଲାନି, ସେ ନାଜରିତ ଦଲର ଗଟେକ୍ ନେତା । ୬ ସେ
ଆମର ମନ୍ତ୍ରର ଅସୁକଲ୍ କରିବାକେ ତେସ୍ଟା କଲାବେଳେ ଆମେ ତାକେ ବନ୍ଦି

କଳୁ । ୭ ଆମର ନିୟମ ଲସାବେ ଏ ଲକ୍ଷକେ ବିଚାର କରିବାକେ ଆମେ
 ମନ୍ତ୍ର କରିଛେଇଲୁ । ୮ ଆର ବିରଦେ ଜନ୍ମ ସବୁ ଦାବା କଲୁଆଛୁ, ସେଠା
 ତମେ ଏ ଲକ୍ଷକେ ପାରାକିବି ଜାନିପାରାସ୍ ।” ୯ ତେଇରଇଲା ଜିଉଦିମନ୍
 ଏଗା ସତ୍ତବଲି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ସେ କାତାଇ ରାଜି ଅଇଲାଇ । ୧୦ ତାରପରେ
 ସାପନ୍କାରିଆ ପାଉଳକେ କାତା ଅଇବାକେ ସାରିଆ କଲାକେ ପାଉଳ
 କଇଲା । “ମୁଇ ଜାନି ଜେ ବେସି ବରସ୍ ଦାରି ତମେ ଏ ଜାତିର ବିଚାରକରୁ
 ଅଇ ଆବୁସ୍, ସେଠାର ପାଇ ତମର ମୁଆଟେ କଇବାଟା କେତେ କରମର୍
 କାତା । ୧୧ ଆଗିଆ, ତମେ ନିଜେ କଜିକରି ଜାନିପାରିଥା ଜେ, ପାକାପାକି
 ବାରଦିନ୍ ତଳେ, ମୁଇ ଜିରୁସାଲାମେ ପାରିତନା କରିବାକେ ଜାଇରଇଲି ।
 ୧୨ ମନ୍ତ୍ରିରେ କାର ସତ୍ତ୍ଵ, ମୁଇ ଦଦାପେଲା କରିବାଟା ଜିଉଦିମନ୍ ଦେକି ନ
 ରଇଲାଇ କି ପାରିତନା ଗରମନ୍ତକେ କି ଗତର କନ୍ତ ବିନ୍ ଜାଗାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 ଉସ୍କାଇବାଟା ଦେକି ନ ରଇଲାଇ । ୧୩ ସେଠାର ପାଇ ମର ବିରଦେ
 ଏବେ ଆନିରଇବା ଦାବାର ପାଇ, ସେମନ୍ କାଇମିଥା ସାକି ଦେଇ ନାପାରତ୍
 । ୧୪ ଏଲେ ମିସା ମୁଇ ତମର ଲଗେ ରାଜି ଅଇଲିନି ଜେ, ଜନ୍ମ ବାର
 ସେମନ୍ ମିର ବଳି କଇଲାଇନି, ସେ ବାଟେ ଜାଇ, ଆମର ଆନିଦାଦିମନ୍ତର
 ପରମେସରକେ ପାରିତନା କଲିନି । ମାତର ମୁଇ ମିସା ମପାର ରିତିନିତି ଆରି
 ବଦିସତ୍ତବକତାମନ୍ତର ସାସ୍ତରେ ଲେକାଅଇଲା ସବୁ ବିସର ବିସ୍ବାସ୍ କଲିନି
 । ୧୫ ଏମନର ପାରା, ମାପ୍ରବୁର ଲଗେ ମର ଗଟେକ ଆସା ଆତେ ଜେ, ନିକ
 ଲକ୍ଷ ଅଥବା କି କାରାପ ଲକ୍ଷ ଅଥବା, ସବୁ ମଲାଟାନେଅନି ଉଚ୍ଚବାଇ । ୧୬
 ସେଠାର ପାଇ ପରମେସରର ଆରି ମୁନୁସର ମୁଆଟେ ନିରମଳ ବିବେକ୍
 ଲସାବେ ଚଲାଇଲି କରିବାକେ ସବୁବେଳେ ଚେସ୍ତା କଲିନି । ୧୭ “ବେସି
 ବରସ୍ ଦାରି ଦୁରିକେ ରଇଲା ପରେ, ଜିରୁସାଲେମର ଲକ୍ଷମନ୍ତର ପାଇ କିଚି
 ତାରୁ ନେବାକେ ଆରି ବଳିଦେବାକେ ମୁଇ ତେଇ ଜାଇରଇଲି । ୧୮ ମୁଇ
 ନିରମଳ ଅଇବା ବିଦି ସାରାଇଲା ବେଳେ, ସେମନ୍ ମକେ ମନ୍ତ୍ରିରେ ଦେକ୍ଲାଇ
 । ସେତୁକିବେଳେ ମର ଲଗେ ବେସି ଲକ୍ଷ ନ ରଇଲାଇ କି କାଇମିଥା ଗଣ୍ଠଗଲ
 ଅଇ ନ ରଇଲା । ୧୯ ମାତର ତେଇ ଆସିଆ ଦେସର କେତେଟା ଜିଉଦି
 ରଇଲାଇ, ଜଦି ସେମନ୍ତକେ ମର ବିରଦେ କାଇଟା କଇବାର ରଇଲା, ଆଗରୁ
 ସେମନ୍ ନିଜେ ତମର ମୁଆଟେ ଆସି ଦାବା କରିବାର ରଇଲା । ୨୦ ଆରି
 ତରେକ ମୁଇ ଜେତେବେଳା ବଡ଼ ସବାର ମୁଆଟେ ଟିଆଅଇରଇଲି, କନ୍ତ

ଅପରାଦେ ଦସି ଅଲକ୍ଷି, ସେଟା ଉଠି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ କଥାର । ୨୧ ଏଲେମିପା
ମୁଖ ଗଟେକ୍ କାତା କଇରଇଲି । ସେମନର ମୁଆଟେ ଟିଆ ଅଇରଇଲା
ବେଳେ ମଲାଳକମନ୍ ଆରିତରେକ୍ ଉତ୍ତବାର ବଲି ତାର୍ ସଞ୍ଚ ବିସ୍ବାସ
କରତେ ରଇଲାର ପାଇ ଆଜି ତମର୍ତ୍ତାନେ ବିଚାରନା ପାଇଲିନି । ଏଠାକେ
ଚାତି ଆରି ସେମନର ମୁଆଟେ କିରି କଇନାଇ ।” ୨୨ ପେଲିକ୍ସ ସେ ବାର୍
ବିସରଗ ଟିକିନିକି ଜାନି ରଇଲାର ପାଇ ସୁନାଇବାରା ବନ୍ତ କରି କଇଲା,
“ସନିଆମନର ମୁକିଅ ଲିସିଅସ କେବଳା ପରେ, ମୁଖ ତମର ବିଚାରନା
ସୁନାଇବି ।” ୨୩ ତାରପରେ ସେ ଅଦିକାରେ ରଇବା ମୁକିଆକେ କଇଲା,
“ପାଉଳକେ ବନ୍ତ ଇପାବେ ଜାଗିରଇବାର ଆତେ, ମାତର ତାକେ ଦରକାର
ଅଇବା ଜିନିସ ତାର ଲକ୍ଷମନ୍ ଆନିଦେଲେ, ସେଟା ତେବାଇବାର ନାହିଁ ।”
୨୪ କେତେଦିନ୍ ପରେ ପେଲିକ୍ସ ତାର ଜିଉଡ଼ି ମାଇଜି ଦୁଃଖିଲା ସଞ୍ଚ ତେଇ
ଆଇଲା । ସେ ପାଉଳକେ ତାକାଇ ଜିସୁକିରିସ୍ଟଟକେ ବିସ୍ବାସ କରିବା ବିସର,
ତାର କାତା ନିକକରି ସୁନ୍ଦରା । ୨୫ ମାତର ଜେତେବେଳେ ପାଉଳ ଦରମ୍
ଚଲାଇଲୁଛି ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ପାପର ଶୁନ୍ଦଲନ୍ ଇପାବେ ନ ଜାଇକରି
ନିଜେ ଦାରିଆଇରଇବା ବିସର, ଆରି ଆଇବା ଦିନର ବିଚାରନା ବିସର
କଇବାକେ ଦାରିଲା, ପେଲିକ୍ସ ତରିଜାଇକରି “ତମେ ଏବେ ଜାଇପାରାସ
।” ବଲି କଇଲା, “ବେଳା ପାଇଲେ ଆରି ତରେକ୍ ମୁଖ ତମ୍ଭେ ତାକାଇବି
।” ୨୬ ସେ ବେଳା ପାଉଳ ତାକେ କେତେକ୍ ତାବୁ ଲାଗୁଁ ଦେଇସି ବଲି ସେ
ଆସା କରି ରଇଲା, ସେଟାର ପାଇ ସେ ତରକେ ତର ତାକେ ତାକାଇ ତାର୍
ସଞ୍ଚ କାତାବାରତା ଅଇବାର ଦାରିଲା । ୨୭ ଏହି ଦୁଇ ବରସ ଗାଲାପରେ
ପରକିୟସ ପେସଟେ ପେଲିକର ଜାଗାଇ ସାପନ୍ଦକାରିଆ ଅଇ ଆଇଲା ।
ପେଲିକ୍ସ ଜିଉଡ଼ିମନ୍ତକେ ବଲ୍ଲବଲାଇ ଅଇବାକେ ମନ୍ କରି ପାଉଳକେ ନ
ମୁକଳାଇ ବନ୍ତ ଗରେ ତାତି ଉଚିଗାଲା ।

୨୮ ପେସଟେ ସାପନ୍ଦକାରିଆ ଅଇକରି ଆଇଲା ଜାଗାଇ, ତିନ୍ ଦିନ୍
ପରେ, ସେ ସିଯିରିଆ ଅନି ଜିରୁପାଲମେ ଗାଲା । ୨ ସେ ଜିରୁପାଲମେ
ରଇଲାବେଳେ, ତେଇ ମୁକିଅ ପୁଜାରି ଆରି ଜିଉଡ଼ିନେତାମନ୍ ଆରି ତରେକ୍
ପାଉଳର ବିରଦେ ରଇବା ଦାବି ନେଇ, ସେମନର ଲଗେ ଗାଲାଇ । ସେମନ୍
ପେସଟେସକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ, ୩ ଜେନ୍ତୁକି ପାଉଳକେ ଜିରୁପାଲମେ
ଆନିବାକେ ଶୁଆରି କଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ବାଟେ ଜାଗିରଇ ସେମନ୍

ପାଉଳକେ ମାରିମରାଇବାକେ ଜର୍ଣନା ତିଆର କରିରଇଲାଇ । ୪ ପେସଟେସ୍
 କଇଲା, “ପାଉଳକେ ଗଚେକ୍ ବନ୍ଦି ଇସାବେ ସିଯେରିଆଇ ରକାଅଇଲା
 ଆତେ ଆରି ବେଗି ମୁଲ ତେଇ ବାଉଡ଼ି ଜିବି । ୫ ଜଦି ସେ କାଇ ଦସ୍ କଲା
 ଆତେ, ତେବେ ତମର ନେତାମନ୍ ମର ସଞ୍ଚ ସିଯେରିଆଇ ଆସଦ ଆରି ତାର
 ବିରଦେ ସେମନର ଦାବା ଜାନାଅଛ ।” ୬ ପେସଟେସ୍ ସେମନର ସଞ୍ଚ ଆର
 ଦସ୍ ଦିନ ଜିରୁପାଲମେ ରଇକରି ସିଯେରିଆଇ ବାଅଢ଼ିଲା । ତାର ଆରକର
 ଦିନେ ବିଚାର କରିବା ଗରେ ବସି ପାଉଳକେ ଆନ୍ଦବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା
 । ୭ ପାଉଳ ଆଇଲା ଦାପୁରେ ଜିରୁପାଲମେଅନି ଆସିରଇବା ଜିଉଦିମନ୍
 ତାକର ଚାରିବେଢ଼ି ବେଢ଼ି ଚିଆ ଅଇଲାଇ ଆରି ତାର ବିରଦେ କେତେକ୍
 କେତେକ୍ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦାବା କଲାଇ, ମାତର ସେମନ୍ ଏ ସବୁ ସବୁ ବଲି
 ଦେକାଇ ନାପାରିଲାଇ । ୮ ମାତର ପାଉଳ ନିଜେ ନିଜର ବାଟେ ଅନି କଇଲା,
 “ଜିଉଦିମନର ରିତିନିତି, ମନ୍ତ୍ରିରର କି ରମିଅ ସାପନ୍କାରିଆ, କାର ମିସା
 ବିରଦେ ମୁଲ ଦସ୍ କରିନାଇ ।” ୯ ମାତର ପେସଟେସ୍ ଜିଉଦିମନକେ ବଲୁ
 ବଲାଇ ଅଇବାକେ ମନ୍ କରି ପାଉଳକେ ପାଚାରିଲା, “ଜିରୁପାଲମେ ଜିବାକେ
 ଆରି ତେଇ ମର ମୁଆଟେ, ଏ ସବୁ ଦାବାର ବିଚାର କରିବାକେ ତୁଲ କାଇ
 ରାଜି ଅଇସୁ କି?” ୧୦ ପାଉଳ କଇଲା, “ମୁଲ ବଡ଼ ପାପନକାରିଆର ନିଜର
 ବିଚାରନା ଜାଗାଇ ଚିଆ ଅଇଲିଆଠି, ଇତିଥେ ମର ବିଚାର ଅଇବାର ଦରକାର
 । ତମେ ନିକକରି ଜାନାସ୍ ଜେ, ମୁଲ ଜିଉଦିମନର ବିରଦେ କାଇମିସା ଦସ୍
 କରିନାଇ । ୧୧ ଜଦି ମୁଲ ରିତିନିତି ନ ମାନି ମରନ୍ ଡଶ୍ ପାଇବାପାରା
 କାଇ ଦସ୍ କଲିଆଠି ବଇଲେ, ମରବାକେ ନ ଡରି । ମାତର ସେମନ୍ ମର
 ବିରଦେ ଆନିରଇବା ଦାବା ବିତ୍ତରେ କାଇମିସା ସବୁ ନ ରଖ, ତେବେ କେ
 ମିସା ମଙ୍କେ ସେମନେକ ସର୍ପିଦେଇ ନାପାରଦ । ବଡ଼ ସାପନ୍କାରିଆ
 ଆକା ମଙ୍କେ ବିଚାରନା କର ବଲି ଗୁଆରି କଲିନି ।” ୧୨ ତାରପତେ
 ପେସଟେସ୍ ତାର ସବାଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ କାତାବାରତା ଅଇ କଇଲା,
 “ତମେ ବଡ଼ ସାପନ୍କାରିଆ ବିଚାର କର ବଲି ଗୁଆରି କରିଆଚାସ, ସେତାର
 ପାଇ ତମଙ୍କେ ବଡ଼ ସାପନ୍କାରିଆର ଲଗେ ପାଚାଇବି ।” ୧୩ କେତେଦିନ୍
 ପତେ ରାଜା ଆଗରିପା ଆରି ବରନିସ୍ ପେସଟେସ୍କେ ଛୁଆର ଜାନାଇବାକେ
 କାଇସରିଆଇ ମିସବାର ଆଇଲାଇ । ୧୪ ତେଇ ସେମନ୍ କେତେ ଦିନ୍
 ରଇଲା ପତେ ପେସଟେସ୍ ପାଉଳର ବିସର ରାଜାକେ ଜାନାଇଲା, “ପେଲିକସ୍

ବନ୍ଧୁକରି ଜାଇରଇବା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଲାତି ଆଚେ ।” ୧୫ ମୁଲ ଜେତେବେଳା
 ଜିରୁସାଲାମ୍ ଜାଇରଇଲି, ଜିଉଦିମନର ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ସେ ଦରମର
 ପାରୁଚିନ୍ମନ୍ ତାର ବିରଦେ କେତେଟା ଦାବା କଲାଇ ଆରି ତାକେ ଦସି
 କରିବାକେ ମକେ କଇଲାଇ । ୧୬ ମାତର ମୁଲ ସେମନ୍କେ କଇଲି ଜେ,
 ଗଟେକ୍ ଦସିକେ ବିତାର କରିବା ଗରେ, ତାକେ ଦାବା କରୁମନର ମୁଆଟେ
 ନିଜର ବାଟେଆନି କଇବାକେ ବେଳା ଦେବା ଆଗଣ୍ଡୁ, ତାକେ ଦସି କରିବାଟା
 ଆମର ରମିଯୁମନର ନିଯୁମେ ନାଇ । ୧୭ ସେମନ୍ ଲାତି ଆଇଲା ପରେ
 ମୁଲ ଅଳ୍ପମନ୍ ନ କରି, ତାର ପରଦିନେ ବିତାର କରିବା ଗରେ ବସଲି ଆରି
 ସେ ଲକ୍କେ ବିଦ୍ରରେ ଆନ୍ଦବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲି । ୧୮ ମର ବାହିବାଟା
 ବୁଲୁ ରଇଲା, ସେମନ୍ ତାର ବିରୁଦ୍ଧେ ଆନିରଇବା ଦାବି, ସେ କରିରଇବା
 କରାଯୁ ବିସଇ ଅଇରଇସି ବଲି ବାହିଲି, ମାତର ସେନ୍ଦ୍ରାର ନ ରଇଲା ।
 ୧୯ ସେମନର ଦାବି ତାକର ନିଜର ଦରମ ବିସଇ ରଇଲା, ଆରି ଜିସୁ
 ବଲି ଗଟେକ୍ ମରିଜାଇରଇବା ଲକର ବିସଇ ରଇଲା । ମାତର ସେଲକ୍
 ବାହିଲା ଆଚେ ବଲି ପାଉଲ୍ କଇଲା । ୨୦ ଏ ସବୁ ବିସଇର ସତ୍ କେନ୍ତି
 ବାହିକରାଇବି ବଲି ମୁଲମିସା ନାଜାନିରଇଲି, ତେବେ ଏ ସବୁ ବିତାରନା
 କରିବାକେ ପାଉଲ୍କେ ଜିରୁସାଲମେ ଜାଇସୁ କି ନାଇ ବଲି ପାତାରିଲି ।
 ୨୧ ମାତର ପାଉଲ୍, ନିଜେ ରମ ରାଇଜର କାଇସର ରାଜା, ତାର ବିତାର
 କର ବଲି କଇ ସନିଆମନ୍ ରକିଆ କରତ୍ ବଲି ମନ୍ କଲା । ସେଟାରପାଇ
 ବତ୍ ସାସନକାରିଆ ଲଗେ ପାତାଇବା ଜାକ ବନ୍ଧୁ କରି ରକବାକେ ଆଦେସ୍
 ଦେଲିଆଚି । ୨୨ ଆଗରିପା ପେସ୍ଟେକେ କଇଲା, “ମୁଲ ନିଜେ ଏ ଲକର୍
 କାତା ସୁନବାକେ ମନ୍ କଲିନି ।” ପେସ୍ଟେସ୍ କଇଲା, “କାଲିକେ ତମେ ତାର୍
 କାତା ସୁନସା ।” ୨୩ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଆଗରିପା ଆରି ବର୍କିସ୍ ଆସି
 କେବଳାଇ । ସେମନ୍ ରାଜାମନ୍ ପିନ୍ଧୁଲାପାରାଟା ପିନ୍ଧିର ଇଲା । ସନିଆମନର
 ନେତାମନ୍ ଆରି ସେ ଗତର ବତ୍ ବତ୍ ଲକମନର ସତ୍ ବେସି ତାକ୍ପୁଟା
 ସତ୍ ଆସି, ବିତାରନା ଜାଗାଇ ପୁରଲାଇ । ପେସ୍ଟେସ୍ ଆଦେସ୍ କଲାକେ,
 ପାଉଲ୍କେ ବିଦ୍ରରେ ଆନିଲାଇ । ୨୪ ପେସ୍ଟେସ୍ କଇଲା, “ରାଜା ଆଗରିପା
 ଆରି ରୁଣ୍ଟି ରଇଲା ସବୁ ଲକ, ତମେ ଏ ଜନ ଲକ୍କେ ଦେକଲାସନି, ତାର
 ବିରଦେ ଇତିର ଜିଉଦିମନ୍ ଆରି ଜିରୁସାଲମର ଜିଉଦିମନ୍ ମର ଲଗେ ଦାବା
 କଲାଇ ଆଚତ୍ । ସେମନ୍ ତାକେ ମରାଉଁ ବଲିକରି କଇ ଆଉଲି ଅଇଲାଇନି

। ୨୫ ମାତର ମୁଲ କଜି ବାର୍କରାଇଲି ଜେ, ଏ ଲକ୍ଷ ମରନ୍ ତଣ୍ଡୁ ପାଇବା
ଏହକି, କାଇ ଦସ୍ତ କରେନାଇ । ସେ ନିଜେ ବଢ଼ସାସନ୍କାରିଆକେ ଗୁଆରି
କଳାଇ ପାଇ, ମୁଲ ତାକେ ତେଇ ପାଟାଇବାକେ ଟିକ୍ କଲି ଆଚି । ୨୬ ମାତର
ତାର ଦାବି ବିସଇ ଟିକ୍ ସଞ୍ଚୁ ବଢ଼ସାସନ୍କାରିଆକେ ଲେକୁବାକେ ମର ଲଗେ
କାଇଟା ନାଇ । ସେଟାରୂପାଇ ମୁଲ ସବୁର ମୁଆଟେ ଆରି ଏ ଆଗ୍ରିପା ରାଜା,
ତମର ମୁଆଟେ ଆନ୍ଦଳି ଆଚି, କେନ୍ତି କି ତାର ବିସଇ ତମେ ନିକ ସଞ୍ଚୁ କଜଳା
ପରେ ବଢ଼ସାସନ୍କାରିଆକେ ଲେକିପାରିବି । ୨୭ କାଇକେବଇଲେ ଗଟେକୁ
ବନ୍ଧୁର ବିରଦ୍ଧ ଦାବା ନିକସଞ୍ଚୁ ନ ଦେକାଇ, ବଢ଼ସାସନ୍କାରିଆର ଲଗେ
ପାଟାଇବାଟା ଟିକ୍ ନାଁ ବଲି ମୁଲ ବାବ୍ଲିନି ।”

୨୭ ଆଗ୍ରିପା ପାଉଲିକେ କଇଲା, “ତକେ ତର ନିଜର ବିସଇ ଜାଇଟା
କଇବାର ଆତେ, ସେଟା କଇବାକେ ଅଦିକାର ଦିଆଆଇଲା ।” ପାଉଲ ଆତ୍
ଉଟାଇକରି ନିଜରବାଟେଅନି କଇଲା, ୨ “ରାଜା ଆଗ୍ରିପା! ଜିଉଦିମନ୍
ମକେ ଜନ୍ ସବୁ ବିସଇ ନେଇ ଦସି କରିଆଚତ୍ର, ସେଟାର ବିରଦ୍ଧ ତମର
ମୁଆଟେ, ନିଜର ବାଟେଅନି କଇବାକେ ବେଳା ପାଇଲାର ପାଇ ମୁଲ କେତେ
କରମର ଲକ୍ ବଲି ବାବ୍ଲିନି ।” ୩ କାଇକେବଇଲେ ଜିଉଦିମନର ରିତିନିତି
ବିସଇ ଆରି ସେମନର ଲାଗାଜତା ବିସଇ ତମେ ନିକସଞ୍ଚୁ ଜାନାସ୍ । ମୁଲ
ଗୁଆରି କଲିନି, ତମେ ବିଜାର ନ ଅଇକରି ମର ସବୁକାତା ସୁନା । ୪
“ପିଲାବେଲେଅନି କେନ୍ତି ମୁଲ ଜିଇଲି ଆଚି, ସେଟା ଜିଉଦିମନ ଜାନଦ୍ ।
ପରତୁମ ମର ନିଜର ଦେସେ ଆରି ପରେ ଜିରୁସାଲମେ ମୁଲ କେନ୍ତି ଜିବନ୍
କାହଲି ଆଚି, ସେଟା ମିଥା ସେମନ ଜାନଦ୍ । ୫ ଆଗେଅନି ମୁଲ ଜିଉଦି
ନିୟମ ସବୁ ମାନିକରି ପାରୁସିମନର ପାରା ଚଲାଚଲନ୍ତି କଲିଆଚି, ସେ ବିସଇ
ସେମନ ସାକି ଦେଇପାରତ ।” ୬ ପରମେସର ଆମର ଆନିଦାଦିମନକେ
ଜନ୍ କାତା ଦେଇ ରଇଲା, ତେଇ ମର ଆସା ରଇଲାରପାଇ ଆଜି ମୁଲ ରତ୍ନ
ବିଚାରନା କରାଇଅଇବାକେ ଟିଆ ଅଇଲିଆଚି । ୭ ମାତର ଏ ରାଜା, ଏ
ଆସା ଆମର ବାରଟା ଜିଉଦି ଜାତିର ଲକ୍ ଦିନ ରାତି ମାପରୁକେ ପାରତନା
କରି, ପାଇବାକେ ଆସାକଳାଇନି । ଆରି ଏ ଆସାର ଲାଗି ଆମର ଜିଉଦିମନ୍
ମକେ ଦସି କରିଆଚତ୍ର । ୮ ପରମେସର ମଲା ଲକ୍କେ ଉଠାଇସି, ବଲି
କାଇକେ ବିସବାସ କରିନାପାରିଲାସ୍ତନି? ୯ “ମୁଲ ମିଥା ସେମନର ପାରା
ରଇଲି । ନାଜରିତିୟ ଜିମୁର ବାଟେ ଜିବା ସବୁ ଲକ୍ମନର ବିରୁଦ୍ଧ ମର୍

ଜେତକି ବୁଦ୍ଧ ମିଥା କାମ କରିବାର ଆଚେ ବଲି ତିନ୍ତା କଲି । ୧୦ ମୁଲ
 ଜିରୁସାଲାମେ ସେନ୍ତି କଲି । ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନରତେଇଅନି ଅଦିକାର ଚିଟି
 ପାଇ, ପରମେସରର ଦେସି ଲକ୍ଷମନକେ ବାନ୍ତି କରି, ବନ୍ତି ଗରେ ପୁରାଇଦେଲି
 । ଆରି ସେମନକେ ମରନର ତଣ୍ଡ ଦେବାକେ ବିଚାରନା କଲାବେଳେ,
 ସେମନର ବିରୁଦ୍ଧ ଚିଆଅଇଲି । ୧୧ କେତେ କେତେ ତର ପାରତନା
 ଗରମନକେ ସେମନ ବିସ୍ବାସ ଚାତର୍ଦ ବଲି ମାରିବାକେ ତିଆଇଲି, ସେମନର
 ଉପରେ ଏତେ ରିପା ଅଇଜାଇରଇଲି ଜେ, ସେମନକେ କସ୍ତ ଦେବାକେ
 ବିଦେସେ, ରଇବା ଗଡ଼ମନକେ ମିଥା ଜାଇରଇଲି ।” ୧୨ “ଏଠା କରିବାକେ
 ମୁଲ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନରତେଇଅନି ଅଦିକାର ଚିଟି ଆରି ଆଦେସ ନେଇ
 ଦାମାସକ୍ୟେ ଜାଇରଇଲି । ୧୩ ଏ ରାଜା ଏଗରିପା, ଅଟାତ୍ ଦିନେକୁ
 ମୁଣ୍ଡବେଳା ଲଗେ, ଜିବାବାଟେ ବେଳୁ ତାରାସେଅନି ଅଦିକ ଉଜଲ୍ଲ ଦେକ୍ଖି ।
 ସରଗେଅନି ସେ ଉଜଲ୍ଲ ଆସି ମକେ ଆରି ମର ସଞ୍ଚ ଜିବା ଲକର ଚାରିବେଢ଼ତି
 ବିଟି ଅଇଲା ।” ୧୪ ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ତଳେ ଅଦରି ତୁଳିଦେଲୁ ଆରି ଲବ୍ଧ
 ବାସାଇ ମକେ କଇତେରଇବା ଏ କାତା ସୁନ୍ଦରି, “ପାଉଳ, ପାଉଳ!” ତୁଳ
 ମକେ କାଇକେ କସ୍ତ ଦେଲୁସ୍ତନି? କସ୍ତାବେଳେ କସ୍ତବାଲକ୍ ବଲଦକେ
 ତୁତାରିବୁସ୍ତିଲେ ବଲଦ ଲାଭମାରିବା ପାରା, ତୁଲ ନିଜେ କସ୍ତ ପାଇଲୁସ୍ତନି
 । ୧୫ “ମୁଲ ପାତାରିଲି, ‘ମାପରୁ ତମେ କେ?’ ସେ କଇଲା, ‘ମୁଲ ଜିପୁ,
 ମକେସେ ତୁଲ କସ୍ତ ଦେଲୁସ୍ତନି ।’ ୧୬ ମାତର ଉଟିକରି ତିଆ ଅ । ତକେ
 ମର ସେବାକାରିଆ କରିବାକେ, ଦରସନ ଦେଲିଆଠି । ଆଜି ତୁଲ ମର ବିସଇ
 ଜାଇଟା ଦେକଲୁସ ଆରି ପରକେ ମିଥା ମୁଲ ଜାଇଟା ଦେକାଇବି, ସେ ବିସଇ
 ତୁଲ ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷମନକେ ସାକିଦେସ । ୧୭ ଜନ୍ମ ଜିଉଡ଼ି ଆରି ଜିଉଦିନଇଲା
 ଲକ୍ଷମନରତେଇ ତକେ ପାଟାଇବି, ସେମନରତେଇ ଅନି ତାତ୍ତନା ପାଇଲେ,
 ମୁଲ ତକେ ରକିଆ କରିବି । ୧୮ ତୁଲ ସେମନର ଅଁକି ପିଟାଇଦେସ ବଲି ମୁଲ
 ତକେ କଇଲିନି । ଜେନ୍ତିକି ସେମନ ଆହ୍ଵାରେଅନି ଉଜଲେ ଆରି ସଇତାନର
 ବାନ୍ଧନେଅନି ମାପରୁର ବାଟେ ବାଅଭବାଇ । ଜେନ୍ତିକି ମକେ ବିସ୍ବାସ କଲାର
 ପାଇ, ସେମନର ପାପ କେମା ଅଇସି । ଆରି ମାପରୁ ବାଢିଲା ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ
 ସେମନକେ ମିଥା ତାକିନେବାଇ ।” ୧୯ “ସେଠାରପାଇ ଏ ରାଜା ଆଗରିପା
 ମୁଲ ସରଗେଅନି ଜନ୍ମ ଦରସନ ପାଇଲିଆଠି, ସେଠା ପୁରାପୁରୁନ ମାନ୍ଦି । ୨୦
 ସେନ୍ତାରି ମୁଲ ପରତମେ ଦାମାସକ୍ୟେ ଆରାମକରି ତାରପରେ ଜିରୁସାଲାମେ,

ପରେ ଜିଉଦାର ସବୁବାଟେ ଆରି ଜିଉଦିନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ବିତରେ ମାୟରୁ
 ବିସଇ ଜାନାଇଲି । ଜେନ୍ତି କି ସେମନ୍ କରିରଇବା ପାପ ଏତାଇ, ଦୁକ୍କରି
 ମାୟରୁରବାଟେ ବାଅଧିବାଇ । ଆରି ସେମନ୍ ଜନ୍ମଟା ମାନିଆଇଲାଇ ଆଚି,
 ସେଟା ତାକର ଚଲାଚଲିଥିଅନି ଜାନିଅଇସି । ୨୧ ଏଟାରପାଇ ମୁଲ ମନ୍ତ୍ରରେ
 ରଇଲାବେଳେ ଜିଉଦିମନ୍ ମଙ୍କେ ଦାରି ମରାଇବାକେ ତେସଟା କଲାଇ ।
 ୨୨ ମାତର ପରମେସର ମଙ୍କେ ଆଜିକେଜାକ ରକିଆ କଲାଆଟେ ଆରି
 ସେଟାରପାଇ ଆଜି ସାନ୍ ବହୁ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଲଗେ ସମାନ୍ ଇପାବେ ମର
 ସାକିଦେବାକେ ଚିଆକରାଇଆଟେ । ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତା ଆରି ମସା ଜାଇଟା
 ଗଢିସି ବଲି କଇରଇଲାଇ, ଚିକ୍ ଯେ କାତା ମୁଲ କଇଲିନି । ୨୩ ମଦିଆ ଦୁକ୍
 ପାଇସି ଆରି ମଲାଲକ୍ଷମନର ବିତ୍ତରେଥେନି ସିର ପରତୁମେ ଉଠି, ଜିଉଦି ଆରି
 ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ ମୁକ୍ତିର ଉଜଳ ଦେକାଇସି ।” ୨୪ ପାଉଳୁ
 ନିଜର ବାଟେଅଇ କଇଲା ବେଳେ, ପେସ୍ଟଟେ ତାକେ ଆଉଳିଆଇ କରି
 କଇଲା, “ପାଉଳ, ତୁଲ ବାୟୁ ଅଇଗାଲୁସା, ତୁଲ ପାଇପତି ବେସି ପାଇରଇବା
 ଗିଆନ୍ ତକେ ବାୟୁ କଲାଆଟେ ।” ୨୫ ପାଉଳ କଇଲା, “ଏ ମାୟର
 ପେସ୍ଟଟେ, ମୁଲ ବାୟୁ ଅଇନାଇ, ମୁଲ ଜାଇଟା କଇଲିନି ସେଟା ପୁରାପୁରୁନ
 ସତ୍ । ଆରି ତବିର ବୁଦିର କାତା କଇଲିଆଚି । ୨୬ ଏ ରାଜା ଅଗ୍ରିପା! ତମେ
 ଏ ବିସଇ ଜାନିରଇଲାର ପାଇ, ତମର ମୁଆଟେ ଏ କାତା କଇବାକେ ସାଆୟ
 କଲିନି! ମୁଲ ଜାନାଇରଇବା ସବୁ ବିସଇର କାଇ କାତା ମିଷା, ଯେ ନାଜାନେ,
 ବଲି ମୁଲ ବିସବାସ କରିନାଇବା କାଇକେବଇଲେ ଏଟା ଲୁହତେ କରାଅଏ ନାଇ
 । ୨୭ ରାଜା ଆଗ୍ରିପା, ତମେ ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତାମନ୍ତକେ ବିସବାସ କଲାସ୍ତନି
 ତ? ମୁଲ ଜାନି ତମେ ବିସବାସ କଲାସନି!” ୨୮ ଆଗ୍ରିପା ପାଉଳକେ
 କଇଲା, “ଏ ଅଲ୍ପ ବେଳା ବିତ୍ତରେ ତୁଲ କାଇ ମଙ୍କେ ବିସବାସ କରିଦେବି
 ବଲି ବାବଲୁସନି କି?” ୨୯ ପାଉଳ କଇଲା, “ତନେକ ଅ କି ପରେକ ଅ,
 ପରମେସର ଲଗେ ମର ଏଡ଼କି ମାଞ୍ଛଲିନି । ଅବକା ତମେସେ ନାଇ ରାଜା,
 ଆଜି ମର କାତା ପୁନିରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷ ମରପାରା କିରିସଟର ସିର ଉଆ ।
 ମାତର ମରପାରା ଏନ୍ତି ସିକ୍ଲିସଟ୍ ବାନ୍ଧାଇ ଉଆ ବଲି ମୁଲ କଇନାଇ ।”
 ୩୦ ତାର ପରେ ରାଜା, ସାପନକାରିଆ, ଆରି ବରନିସ ଆରି ବିନ ଲକ୍ଷମନ
 ଜିବାକେ ଉଚ୍ଚଲାଇ । ୩୧ ସେମନ୍ ବାରଇଲା ବେଳେ ତାକର ତାକର ବିତ୍ତରେ
 କଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ଷ ଏନ୍ତି କାଇମିଷା କାମ୍ କରେ ନାଇ, ଜନ୍ମଟା କି ଯେ

ମରନର ତଣ୍ଡ ପାଇବାକେ କି ବନ୍ଦ ଅଇବାକେ ।” ୩୭ ଆଗରିପା ପେସପେକେ
କଇଲା, “ଜଦି ଏ ଲକ୍ଷ ବଦ୍ସାପନ୍ତକାରିଆଟାନେ ବିଚାର ପାଇବି ବଲି ଗୁଆରି
କରି ନ ରଙ୍ଗଲେ, ତେବେ ଆମେ ତାକେ ତାତି ଦେଇଛୁ ।”

୭୭ ଆମେ କେତେବେଳେ ପାନି ଜାଇଁ ବସି ଇଟାଲି ଜିବାକେ ଟିକ୍ କଲାଇ,
ସେହିକିବେଳେ କେତେଟା ବନ୍ଦ ଅଇଲା ଲକ୍ଷକେ ଆରି ପାଉଳିକେ ରମିଯୁ
ସନିଅମନର ସେନାପତି ଜୁଲିଯୁସେନ ସର୍ପି ଅଇଲାଇ । ୭ ଆମେ ସବୁଲକ୍
ରମ୍ ରାଇଜର ଆସିଆ ଜାଗାର ଗାଢକଣ୍ଠୀ ରଙ୍ଗଲା ବିନ୍ ବିନ୍ ଜାଗାଇ ଜୁ
ବଲି ଆଦ୍ରାମୁଦ୍ୟମର ଗଟେକ୍ ପାନିଜାଇଁ ବସି ଗାଲୁ । ଆରି ମାକିଦନିଆ
ବଲି ଗଟେକ୍ ଜାଗାର ଆରିସତାକୟ ନାହିଁର ତେସଲନିକି ଲକ୍ ଆମର ସଞ୍ଚୁ
ରଙ୍ଗଲା । ୮ ଆରକର ଦିନେ ଆମେ ସିଦନେ କେବଳୁ । ଜୁଲିଯୁସ୍ ପାଉଳିକେ
ବେସି ଦୟା ଦେବାଇତେରଙ୍ଗଲା । ପାଉଳର ସଞ୍ଚାରିମନର ଟାନେଅନି ତାର
ଦରକାର ଅଇବା ଜିନିସମନ୍ ଚୁଲିଆଇବାକେ ତାକରୁସଞ୍ଚ ଜାଇ ମିସତ୍ ବଲି
ପାଉଳିକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୯ ଆମେ ତେଇଅନି କେତେଦୂର ଗାଲାପତେ
ପବନ୍ ଅଇଲାଜେ ସାଇପରସ୍ ଗାଡ଼ର ପାଲି ପାଲି ଗାଲୁ । ୧୦ ସିଲିସିଆ ଆରି
ପପୁଲିଆ ନାହିଁର ଦୁଇଟା ଜାଗା ଜିତିକରି ଲୁକିଆ ବଲି ମୁରା ନଅର ଜାଗାଇ
ଆଇଲୁ । ୧୧ ତେଇ ସେନାପତି ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଟରିଆର ଗଟେକ୍ ପାନି ଜାଇଁ
ଇଟାଲି ଜାଇତେରଙ୍ଗଲାଜେ ଆମର୍କେ ଦେକି, ସେ ଜାଇଁ ବସାଇଲା । ୧୨
ପତେ ଆମର୍କେ ବେସିଦିନ୍ ଲାଗିଗାଲା ଦିରେ ଦିରେ ଜାଇ କରି କେତେକ୍
କସଟେ କିମ୍ ନାହିଁର ଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ କେବଳୁ । ତେଇ କେବଳା ପତେ
ବେସି ପବନ୍ ଅଇଲାଜେ ଆମେ ଆରି ଆଗର୍କେ ଜାଇ ନାପାରିଲୁ । ତେବେ
ସାଲନି ବଲି ଗଟେକ୍ ଜାଗାର ମୁଆଟ୍ ବାଟେ ଜାଇ କିରିତର ପାଲି ପାଲି
ଗାଲୁ । ୧୨ ଆରି ପାଲି ପାଲି ଆସି ବଡ଼ କଷଟେ ସୁନ୍ଦର ବନ୍ ବଲି ଗଟେକ୍
ପାନିଜାନ୍ମନ୍ ଲାଗିବାଟାନେ ଆସି କେବଳୁ । ସେଟା ଲାସିଆ ସଥର ଲଗେ
ରଙ୍ଗଲା । ୧୩ ସେ ଜାଗାଇ ଆମେ ବେସିଦିନ୍ ରଙ୍ଗଲୁ । ଜିରଦିମନର ଉପାସ
ମାନିଅଇବା ପରି ସାରି ଜାଇରଙ୍ଗଲା । ତେବେ ଗାଡ଼ ଗାଡ଼ ଜିବାଟା ବିପଦ୍
ରଙ୍ଗଲା । ସେଟାରପାଇ ପାଉଳ ସେମନ୍କେ ଜାଗରିବୁ କରାଇ କଇଲା, ୧୪
“ମଇତରମନ୍ ଆମେ ଏ ଗାଡ଼ ଗାଡ଼ ଗାଲେ ସରି ଜାଆନ୍ ଆରି ଜିନିସପତର
ଆକା କେତି ନ ଅଏ, କେତେବେଳେ ଜାଇଁ ଜିବା ଲକ୍ମନର ମିସା ଦସା
କେବଳ୍ପି ।” ୧୫ ମାତର ସେନାପତି ପାଉଳର କାତା ବିସବାସ ନ କରି, ଜାନ୍

ଚାଲାଉ, ଜାଇ ପାଉକାରର କାତା ବିସ୍ତବାସ କଲା । ୧୨ ସେ ଗାତେ ସିଦ୍ଧମାସେ
 ରଇବାଟା ବେସି କସ୍ଟ ରଇଲା । ତେବେ କେନ୍ତି କରି ମିଷା କସ୍ଟେ ମସ୍ଟେ
 ପେନିକସ ବଲି ଗଟେକ ଜାଗାଇ କେଟି, ଦରକାର ପଢ଼ିଲେ ତେଇ ରଇବାକେ
 ଜାଜେ ଜିବା କେତେଲକମନ କରୁଛେରଇଲାଇ । ପିନିକସ ଅଇଲାନି କିରିତେ
 ଦକିଣ, ପରିମ ଆରି ଉତ୍ତର ପୁରୁଷ ଦିଗେ ରଇବା ଗଟେକ ଜାଗାର ନାହିଁ ।
 ୧୩ ଜେତେବେଳେ ଦକିନ ଦିଗବାଟେଥେନି ଅଲପ ଅଲପ ପବନ ଆଇଲା,
 ସେତେବେଳେ ଜାଜେ ବସିରଇବା ଲକମନ ଏଟା ଗଟେକ ପୁରୁକବର ବଲି
 ବାବଲାଇ । ଜାଇ ଅଗ୍ରକାଇବା ପାରଦା ଚେକିଦେକ୍ଲାଇ ଆରି କିରିତ ଗାଡ଼
 ପାଲି ପାଲି ଜାଇ ଚାଲାଇ ଚାଲାଇ ନେବାର ଦାରଲାଇ । ୧୪ ମାତ୍ର ଚନେକ
 ଗାଲା ପତେ କିରତବାଟେଥେନି ଉତ୍ତର ପୁରୁଷ ବଲି କଇବା ପବନ ଆଇଲା
 । ୧୫ ସେ ପବନ ଅପରବଳ ଆସି ଜାଜେ ପିତିଆଇଲା । ପବନ ଆଇବା
 ମୁଆଟ୍ରବାଟେ ଜାଇ ନେବାକେ ତେସ୍ଟା କରି କରି ନାପାରି ତାକିଗାଲୁ । ତେବେ
 ପବନ ଜାଇକେ ପାନି ଟାନେ ଉପ୍କାଇକରି ନେଅ ବଲି ଚାଉଦେଲୁ । ୧୬
 ଆରି କାଉଦ ବଲି ଗୁଲାଇ ବାଟେ ପାନି ରଇକରି ମଜାଇ ପୁକଳା ବୁଲୁଁ ରଇବା
 ଜାଗାର ଦକିଣ ଦିଗବାଟେ ଗାଲାବେଳେ ଅଲପ ପବନଟାନେ ଅନି ରକିଆ
 ପାଇଲୁ । ତେଇ ଆମେ କସ୍ଟେମସ୍ଟେ ଜାଆଜର ସାନ୍ତତଣ୍ଣ କାଇ ବିପଦ୍
 ନଇତେ ସଞ୍ଚୁଳପାଇଲୁ । ୧୭ ଜାଇ ଚାଲାଉମନ ସାନ୍ ଡଞ୍ଚ ଜାଇୟପରେ
 ଚେକି ନେଲାଇ ଆରି ଉତ୍ତର ସଞ୍ଚୁ ଡାରକରି ଜାଜର ଚାରିବେଟ୍ରତି ନ ବାଞ୍ଚ
 ବଲି ବାନ୍ତି ଦେଲାଇ । ଜାଇ ଚାଲାଉମନ ଜାଇକେ ଲିଦିଆର ପାଲି ପାଲି
 ବାଲିବନ୍ତ ବାଟେ ଉଚିଜାଇସି ବଲି ଜାଜେ ବାନ୍ତି ରଇବା ତେରା ଉତ୍ତରାଇକରି
 ପବନେ ସେ ବଙ୍କି ବଙ୍କି ର ବଲି ଚାଉ ଦେଲାଇ । ୧୮ ଚନେକ ମିଷା ନ
 ତେବି ଅପରବଳ ପବନ ଆଇବାର ଦାରଲା ଜେ, ତାର ଆରକର ଦିନେ
 ସେମନ ଜାଜେଥେନି ଜିନିସ ପତର ପାନିତେଇ ପିଞ୍ଜବାର ଦାରଲାଇ । ୧୯
 ତାର ଆରକର ଦିନେ ସେମନ ଜାଜର ପାଇ ଦରକାର ଅଇବା କେତେଟା
 ଜିନିସ ବେଟି ପିଞ୍ଜ ଦେଲାଇ । ୨୦ ବେସି ଦିନ ଅଇଗାଲା ଆମେ ବେଲର
 ମୁକ୍ ନାଇ କି ତାରାର ମୁକ୍ ଦେକୁମାଇ ସେନ୍ତି ରଇଗାଲୁ । ପବନ ଚନେକ
 ମିଷା ତେବେ ନାଇ, ଅଦିକ ଅଦିକ ଆଇତେସେ ରଇଲା । ସାରାପାରି ଆମେ
 ବଙ୍ଗବାର ଆସା ଚାଉ ଦେଇରଇଲୁ । ୨୧ ଏତେକ ଦିନ ଅଇଲା ସବୁ ଲକ୍ଜାକ
 ନ କାଇ ନ ପିଇ ରଇଲା ପତେ ପାଉଳ, ଜାଜେ ଜିବା ଲକମନର ମଜାଇ

ଟିଆଅଇ କଇଲା, ମରୁତରମନ୍ ତମେ ମରୁ କାତା ଦାରି କିରତେଥି ଜାଇ ନ
 ଆନି ରଇଲେ ଆମ୍ବକେ ଏ ଦସା ନ ଆଇତା । ୨୭ ମାତର ଏବେ ତମ୍ବକେ
 ଗୁଆରି କରି କଇଲିନି, ନ ତରି, ବରସ୍ ଅଇରୁଆ । ତମର ବିଦରେଥି
 କେ ମିସା ନ ମରାସ୍ । ଜାଇସେ ନସ୍ତ ଅଇସି । ୨୯ କାଇକେବଇଲେ
 ମୁଇ ଜାଇ ଲକ୍ଷ ଅଇଲିଆରି, ଆରି ଜନ୍ ପରମୋସରକେ ପାର୍ତନା କଲିନି,
 କାଲି ରାତି ତାର ଗଟେକ୍ ସରଗର ଦୁଇ ମକେ ଆସି କଇଲା, ୨୪ ପାଉଳ୍
 ତୁଇ ତର ନାଇ । ବାଇଦରେ ସମରାଟର ମୁଆଟେ ତୁଇ ଟିଆ ଅଇମୁଆକା
 । ପରମୋସର ତକେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଆଚେ । ଜେ କି, ତକେ ଆରି ତର
 ସଞ୍ଚ ଜାଇତେ ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବଁଚାଇସି । ୨୫ ତେବେ ବାଇମନ୍
 ତମେ ନ ତରି ବରସ୍ ଅଇରୁଆ । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ପରମୋସରକେ
 ବିହବାସ୍ କଲିନି, ମକେ ଜେଣ୍ଟି କଇଲାଆଚେ ଟିକ୍ ଯେନ୍ତୁରିସେ ଅଇସି । ୨୬
 ମାତର ଆମେ ଆଗକେ ଗାଲେ ଗଟେକ୍ ଗୁଲାଇବାଟେ ପାନି ରଇକରି ମଜାଇ
 ରଇବା ସୁକୁଳା ଜାଗାଇ ପବନ୍ କେଟାଇସି । ୨୭ ଏନ୍ତାରି ଆମେ ବାଉପବନ୍
 ଆରାମଥିରକରି ଚରଦ ଦିନ୍ ଚରଦ ରାତି ମିସା ଅଇଗାଲା । ପବନ୍ ଆମ୍ବକେ
 ବୁମାଦ ସମଦୁରେ ଏନେ ତେଣେ ନେଇତେରଇଲା । ମଜାରାତି ଅଇଲାକେ
 ଜାଇ ତାଲାଉମନ୍ ଗଟେକ୍ କଣ୍ଠିପାଲି ଲଗାଇଗି ଆଇଲୁ ବଲି ଅନ୍ମାନ୍ କଲାଇ
 । ୨୮ ତେବେ ସେମନ୍ ଗଟେକ୍ ବଜ୍ ଜିନିସ୍ ତରସଞ୍ଚ ବାନ୍ଧିକରି ନାପିକରି
 ଜାନିଲାଇ ଜେ, ତେଇ ସଏ କତେ ପୁଣ୍ ପାନି ନାପିଲାଇ । ୨୯ ପାନି ଜାଇ କନ୍ଥାଲେ
 ଡଙ୍ଗୁରର ପାକନାଇ ଦୁକାଇ ଅଇଜାଇସି ବଲି ତରିକରି ସେମନ୍ ପଢିବାଟେ
 ତାରଟା ଜାଇ ଅଟକାଇବାଟା ପାକାଇଲାଇ । ଆରି ଦାୟରେ ସାକାଳୁ ପାଅ
 ବଲି ପାର୍ତନା କଲାଇ । ୩୦ ତାର ପତେ ଜାଇ ତାଲାଉମନ୍ ଜାଜେଥି ଲୁଚି
 ପାଲାଇବାକେ ତେସଟା କଲାଇ । ସାନ୍ ଡଙ୍ଗୁ ବାନ୍ଧିରଇବା ତର ବେଟି ଡଙ୍ଗୁ
 ସମଦୁରେ ଉଡ଼ାଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଆରି କେତେଟା ଜାଇ ଅଟକାଇବାଟା
 ମୁଆଟ୍ରବାଟେ ପାକାଇବୁ ବଲି ନାତାଇଲାଇ । ୩୧ ମାତର ପାଉଳ୍, ସେନାପତି
 ଆରି ସନିଅମନ୍ତକେ କଇଲା, “ଜଦି ଜାଇ ତାଲାଉମନ୍ ଜାଜେ ନ ରଇଲେ
 ତମେ ମରିଜାଇସା ।” ୩୨ ସେଟାରପାଇ ସନିଅମନ୍ ଡଙ୍ଗୁର ତର କାଟି
 ଦେଲାଇ ଆରି ପାନି ଉପରେ ବଁଲି ଜାଅ ବଲି ଚାଟି ଦେଲାଇ । ୩୩ ପାଉଳ୍
 କୁକୁଡ଼ାଡାକେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ କାଆ ବଲି ବାବୁଜିଆ କଲା । ସେ କଇଲା,

ଆଜିକେ ଚରଦ ଦିନ ଅଇଗାଲା କାଆସ୍ ନାଇ, ପିଆସ୍ ନାଇ, ବୁକେସେ
 ଆଚାସ୍ । ୩୪ ତେବେ ମୁଲ ତମ୍ବେ କାଇଟା ଆଲେ କାଆ ବଲି ବୁଜାଇଲିନି,
 କାଇକେ ବଇଲେ, ବଂଚି ରଇବାର୍ ଆଲେ କାଇବାର୍ ଆଚେଆକା । ତରା
 ନାଇ! ତମ୍ବେ କାଇଟା ନ ଥା । ୩୫ ପାଉଳ ଏହୁରି କଇକରି ରୁଟି ଦାରୁଲା
 ଆରି ସବୁ ଲକ୍ଷ ମୁଆଟେ ପରମେସ୍ତରକେ ଦନିଅବାଦ୍ ଦେଇ ରୁଟି ଚିତାଇ
 କାଇବାର୍ ଦାରୁଲା । ୩୬ ତେଇ ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ ସାଆସ୍ ଅଇକରି ଆରି
 ନିଜେ ନିଜେ କାଇବାର୍ ଦାରୁଲାଇ । ୩୭ ଆମେ ସେ ଜାଜେ ସବୁ ଲକ୍ ମିସି
 ଦୁଇସ ସବୁରି ଚଅ ଲକ୍ ରଇଲୁ । ୩୮ ସବୁ ଲକ୍ ପେଣ୍ ପୁରତେ କାଇ ସାରୁଲା
 ପରେ ଜାଜ୍ ଉପାସ୍ ଅ ବଲି ଜାଜେ ରଇଲା ସବୁ କାଦିକଣ୍ଠା ସମଦୁରେ ପିଞ୍ଜି
 ଦେଲାଇ । ୩୯ ସାକାଲୁ ପାଇଲାକେ କଣ୍ଠିର କନ୍ ଜାଗାଇ ଆସି କେଢ଼ିଲୁଆରୁ
 ବଲି ଜାଜ୍ ଚାଲାଉମନ୍ ଜାନି ନାପାରୁଲାଇ । ମାତର ସେମନ୍ ଦେକଲାଇ,
 ଜେ ସେଟା ଗଟେକ ସମଦୁର ଆରି ଗାଡ଼ ମିସଲା ବାଲିପଟା ଜାଗା । ଜଦି
 ପାରଲେ ତେଇ ଜାଜ୍ ଲାଗାଇଁ ବଲି ଚେସ୍ତା କଲାଇ । ୪୦ ସେଟାରୁପାଇ
 ଜାଜ୍ ଅଟକାଇବାକେ ବାନ୍ଧି ରଇବା ଡର ସବୁ କାଟି ଦେଇ, ସେଟା ସବୁ
 ସମଦୁରେ ତପି ଅଇବାକେ ଚାହି ଦେଲାଇ । ଆରି ଜାଜ୍ ସଲକାଇବାକେ
 ବାନ୍ଧି ରଇବା ଡର କୁସ୍ଳାଇଦେଇ ମୁଆଟେ ବାନ୍ଧି ଅଇରଇବା ତେରାକେ
 ଟେକି ଦେଲାଇ । ସେହୁ କଲାକେ ଜାଜ୍ ପବନେ ଟେଲାଇ ଟେଲାଇ ଅଇକରି
 କଣ୍ଠିବାଟେ ଜିବାର ଦାରୁଲା । ୪୧ ଗାଡ଼ ଆରି ସମଦୁର ମିସଲା ସାହ୍ନାମର୍
 ବାଲିପାଟାଇ, ଜାଜ୍ ଭୁକାଇ ଅଇ ମୁଝୀଁ ବାଚରୁଟା ତଳେ ତପିଅଇ ଅଟକି
 ଦେଲା । ଅପରବଲ୍ ଲଭତି ଆସି ଜାଜର ପରିବାଟେ ଭୁକାଇ ଅଇଲାକେ ପର୍
 ବାଚରୁଟା ମିଯା ବାଟ୍ଟି କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ ଅଇଗାଲା । ୪୨ ସନିଅମନ୍ ବନ୍ଧୁ ଲକମନ୍କେ
 ପର୍ଯ୍ୟରି ପର୍ଯ୍ୟରି ଉଚିଜିବାଇ ବଲି ବାଦି କରି ମାରିମରାଇବାକେ ବାଦିଲାଇ ।
 ୪୩ ମାତର ସେମାପତି ପାଉଳର ଜିବନ୍ ବାଚାଇବି ବଲି ବାବତେ ରଇଲା ।
 ତେବେ ସେ ସନିଅମନ୍କେ ସେହୁରି କରାନାଇ ବଲି ମନାକଲା । ଜେତ୍କି
 ପର୍ଯ୍ୟରି ପାରବା ସବୁ ଲକମନ୍କେ ପାନିଟାନେ ତେଗଇକରି ପର୍ଯ୍ୟରି ପର୍ଯ୍ୟରି
 କଣ୍ଠିତେଇ ଜିବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୪୪ ଆରି ବାକି ଲକମନ୍କେ ଜାଜର
 ବାହ୍ନାଲା ପାଟା ଆରି କାଇ କାଇଟାମନ୍ ଦାରି ପର୍ଯ୍ୟରି କରି ବାରୁଆ । ବଲି
 କଇଲା । ଏହୁରି ଅଇ ସବୁଲକ୍ କାଇଟା ନ ଅଇତେ କଣ୍ଠ ଆସି ବାରଇଲାଇ ।
 ସାରାସାରି ଆମେ ସବୁଲକ୍ କଣ୍ଠ କେଢ଼ିଲୁ ।

୨୮ କାଇଟା ନ ଅଛ, କଣ୍ଠିପାଳି ଜାଇ ଦେକଲୁ ଜେ, ଆମେ ମେଲିତି ନାହିଁ
 ଚାରିବେଢ଼ି ପାନିର ମଜାଇ ରଇବା ସୁକ୍ଳଲା ଜାଗାଇ କେଟିଆବୁ । ୭ ତେଇ
 ପୁରବେଥନି ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆମ୍ବକେ ଆଲାଦ୍ ଦେକାଇଲାଇ, ସେବେଳେ
 ବରସା ମାରି ସିଧ୍ ଅଇତେ ରଇଲା । ସେଟାର ପାଇ ସେମନ୍ ଆମ୍ବକେ ଜଇ
 ଲାଗାଇ ଗତିଆ ମାନ୍ଦଲାଇ । ୯ ପାଉଲୁ ଗଟେକୁ ବିତା ଦାବୁ ଜଇତେଇ
 ପାକାଇବା ବେଳେ ଜଇ ତାତିର ଲାଗି ବିତାଇଥନି ଗଟେକୁ ବିସ୍ତରଇବା
 ସାଂଘ ବାରଇଲା ଆରି ପାଉଲର ଆତେ ଚରି ଚାବି ଉସିରଇଲା । ୪ ସେ
 ଜାଗାର ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଉଲର ଆତେ ଚାବିକରି ଡସି ଜୁଲୁତେ ରଇବା ସାଂଘକେ
 ଦେକି ତାକର ତାକର ବିତରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ, “ଏ ବାଇଦରେ ଗଟେକୁ
 ନରମାରୁ ଲକ୍ଷ, ସେ ଜାଇଟା ମିଥା ଅ ବେ, ସେ ସମ୍ଭୁରେ ରକିଆ ପାଇରଇଲେ
 ମିଥା ତାର କରମ୍ ତାକେ ବାହିବାକେ ନ ଦେଖ ।” ୫ ମାତର୍ ପାଉଲୁ
 ତାର ଆତ ଜିଞ୍ଚାଦିଲାକେ ସାଂଘ ଜଇତେଇ ଅଦରିଲା ଆରି ତାକେ କାଇଟା
 ଅଏନାଇ । ୬ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଉଲର ଆତ ପୁଲିଜାଇସି ନଇଲେ ଅଟାର ଅଦରି
 ମରିଜାଇସି ବଲି ଜାଗିରଇଲାଇ, ମାତର୍ ବେସି ପର ଜାଗିକରି ଦେକ୍ଲାଇ
 ମିଥା ତାକେ କାଇଟା ଅଏ ନାଇ । ପରେ ସେମନ୍ କାତା ପାସ୍ଲାଇକରି
 କଇଲାଇ “ଏ ଗଟେକୁ ଦେବତା!” ୭ ତେଇଥନି ଅଲୟ ଦୁରିକେ ସେ ଜାଗାର
 ମୁକ୍ତିଅ ନେତା, ତାର ନାହିଁ ପଦ୍ମିଅ । ତାର କେତେଟା ପଦା ରଇଲା, ସେ
 ଆମ୍ବକେ ଗତିଆ ମାନିକରି ତାକିନେଲା । ଆରି ଆମେ ତିନ୍ ଦିନ୍ ଜାକ ତାକର୍
 ଗରେ ଗତିଆ ଅଇ ରଇଲୁ । ୮ ସେବେଲେ ପଦ୍ମିଅସର୍ ବାବା ଜର ଆରି
 ରକତ୍କାଡା ଦାରାଇଅଇ ଦୁଲିରଇଲା । ପାଉଲୁ ତାକର ବାକ୍ରାଇ ଜାଇ
 ତାରପାଇ ପାରତନା କରି ତାର ଉପରେ ଆତ ଚିଇ ତାକେ ନିମାନକଲା ।
 ୯ ଏ ଗଢନା ପରେ ସେ ଜାଗାର ଜେତ୍କି ରଗିମନ୍ ସବୁ ପାଉଲର ଲଗେ
 ଆସି ନିମାନ ଅଇଲାଇ । ୧୦ ସେମନ୍ ଆମ୍ବକେ ବେସି ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର୍
 ଜିନିସ ଇନାମେ ଦେଲାଇ ଆରି ଆମେ ତେଇଥନି ଜାଜେ ବସି ଜିବାବେଲେ
 ସେମନ୍ ଆମରପାଇ ଦରକାର ରଇଲା ସବୁ ଜିନିସ ଜାଜେ ଆନି ଦେଲାଇ ।
 ୧୧ ସେ ଜାଗାଇଥନି ବାରଇବାକେ ଆମ୍ବକେ ତିନ୍ମାସ୍ ଲାଗଲା । ସିଦିନ୍
 ଅଇରଇଲାକେ ତବିରାଇଲା ଆଲେକଜାଶୁରିଆ ନଅରେଥନି ଆସିରଇବା
 ଗଟେକୁ ଜାଜେ ଆମେ ବାରଇଲୁ । ସେ ଜାଜର ନାହିଁ ରଇଲା ଜାଙ୍କି ଦେବତା
 । ୧୨ ପରତୁମ୍ ସିରକୁସ୍ ନାହିଁର ନଅରେ କେଟି ତେଇ ତିନ୍ଦିନ୍ ରଇଲୁ

। ୧୩ ତେଜାନି ଆରି ତରେକ ଜିବାଟା ଆଗାମ କରି ଆମେ ରେଜିଆମ୍
 ସଥରେ କେଢ଼ିଲୁ । ତାର ଆରକର ଦିନେ ଦକିଣ ଦିଗେଅନି ପବନ୍ ଆଇଲା
 ଆରି ଦୁଇଦିନ୍ ପଚେ ପୁତେଅଳି ସଥରେ କେଢ଼ିଲୁ । ୧୪ ତେଜ କେତେଟା
 ଜିପୁକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରିବା ବାଇମନ୍ଦକେ ମିସ୍ତଲୁ । ତାକର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଗଟେକ୍
 ଆହ୍ ରଇବାକେ ଯେମନ୍ ଆମକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ସାରାପାରିପଚେ
 ଆମେ ରମ୍ ଦେସେ ଜାଇ କେଢ଼ିଲୁ । ୧୫ ଆମେ ଗାଲା କବର ସୁନିକରି
 ରମ୍ ଦେସର ବିସ୍ବାସି ବାଇମନ୍ ତେଜାନି ଆପିଆ ଜାଗାର ଆଟେ ଆରି
 ତିନ୍ଦପରା ନାଉଁର ନଥରମନ୍ ଜାକ ଆମକେ ବେଢ଼ ଅଇବାକେ ଇଣ୍ଟି ଇଣ୍ଟି
 ଆଇଲାଇ । ଯେମନ୍ଦକେ ଦେକି ପାଉଲୁ ପରମେସରକେ ଦନିଆବାହ ଦେଲା
 ଆରି ବେସି ସାରଦା ଅଇଲା । ୧୬ ଆମେ ରମ୍ ଦେସେ କେଢ଼ିଲା ପଚେ
 ପାଉଲୁକେ ଗଟେକ୍ ସନିଆ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଗଟେକ୍ ଗରେ ରଇବାକେ ଆଦେସ୍ ମିଳିଲା
 । ୧୭ ତିନ୍ ଦିନ୍ ପଚେ ପାଉଲୁ ସେ ଜାଗାର ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ଦକେ ଗଟେକ୍
 ସବା କରିବାକେ କବର ପାଗାଇଲା । ଯେମନ୍ ଆସି ରୁଣ୍ଟିଲାଇକେ ପାଉଲୁ
 ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଏ ଇସ୍ତରାଏଲର ବାଇମନ୍, ମୁଇ ଆମର ଲକ୍ଷମନର
 ବିରୁଦ୍ଧେ କି ଆମର ଆନିଦାଦିମନର ଟାନେଅନି ସିକିରଇବା ରିତିନିତି ବିରୁଦ୍ଧେ
 କିଟି କରିନାଇ, ଏଲେ ମିଥା ଜିରୁପାଲାମର ଜିଉଦିମନ୍ ମକେ ଦାରି ବନ୍ଧିଗରେ
 ପୁରାଇ ରମିଆମନ୍ଦକେ ସର୍ପିଦେଲାଇ । ୧୮ ମକେ ପାଚାର ଉଚାର କଲା
 ପଚେ ମରନ୍ ଡଣ୍ଟୁ ପାଇବା ଏଡ଼କି କାଇ ଅପ୍ରାଦ୍ କରେ ନାଇ ବଲି ଜାନ୍ମିଲାଇ
 । ପଚେ ରମିଆ ଲକ୍ଷମନ୍ ମକେ ମୁକ୍ଳିଲାଇବାକେ ମନ୍ କରୁତେ ରଇଲାଇ ।
 ୧୯ ମାତର ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ମକେ ତାତ୍ତ୍ଵବାକେ ରାଜି ଅଅତନାଇ । ତେବେ
 ମର ନିଜର ଲକ୍ଷମନର ବିରୁଦ୍ଧେ ମର କାଇ ଦାବି ନ ରଇଲା ମିଥା, ମୁଇ
 ବଢ଼ସାସନ୍ଦକାରିଆକେ ଗୁଆରି କର୍ବି ଆକା ବଲି ବାବଲି । ୨୦ ସେମାର୍ପାଇ
 ଏ ବିସର କାତାବାରତା ଅହଁ ବଲି ମୁଇ ତମକେ ତାକାଇ ଆଚି । ଇସ୍ତରାଏଲର
 ଲକ୍ଷମନ୍ ଏବେ ଜାକେ ଆସା କରି ଆଇଲାଇନି, ତାରପାଇ ବଲିକରି ମୁଇ
 ଆଜି ସିକଲି ସଞ୍ଚ୍ଚ ବାନ୍ଧାଇ ଅଇଆଚି ।” ୨୧ ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ଆମକେ
 ଜିଉଦା ଦେସେଅନି ତମର ବିସର କାଇ ଚିଠି ଗଟେକ୍ ମିଥା ମିଲେ ନାଇ,
 କି ବାଇମନର ବିଦରେଅନି କେ ମିଥା ଇତି ଆସି ତମର ବିସରର ବୁଲ
 କାତା ସୁନାଆଦ ନାଇ କି କଥି ମିଥା ନାଇ । ୨୨ ମାତର ତମେ କାଇଟା
 ବଲି ବିସ୍ବାସ୍ କଲାସନି, ସେଟା ତମରପାନେଅନି ଆମେ ସୁନବାକେ ମନ୍

କଲୁନି । କାରକେବଇଲେ, ଶୁଳାଇବାଟରୁ ଲକ୍ଷ ତମର ଦଳ ବିରୁଦେ କାତା
 ଅଇଲାଇନି ।” ୨୩ ସେମନ୍ ଗଟେକ୍ ଦିନ ଟିକ୍ କଲାଇ ଆରି ଟିକ୍ କଲା ଦିନେ
 ସେମନର ବିଭାଗେଅନି ବେଷି ଲକ୍ ପାଉଳ ରଇବା ଜାଗାଇ ଆଇଲାଇ ।
 ପାଉଳ ସେମନକେ ସାକାଳେଅନି ସଞ୍ଚାକ ପରମେସର ରାଇଜ୍ ବିପଇ
 ବୁଜାଇଦେଲା ଆରି ମସାର ରିତିନିତି ଆରି ବଦିଷ୍ଟବକ୍ତାମନ୍ ଲେକ୍କଳା
 ସାସ୍ତରର ବାକିଆ ଦେକାଇକରି ଜିସୁର ବିପଇ ବୁଜାଇଲା । ୨୪ ତେଇ
 କେତେ ଲକ୍ ପାଉଳ କଇଲା କାତା ବିସ୍ତବାସ୍ କଲାଇ, ମାତର କେତେ ଲକ୍
 ବିସ୍ତବାସ୍ କରଦ ନାହିଁ । ୨୫ ତେବେ ତାକର ତାକର ବିଭାଗେ ଦଦାପେଲା
 ଅଇକରି ବାରଇ ଉଠିଗାଲାଇ । ପାଉଳ ଗଟେକ୍ କାତା କଇଲା, ସୁକଳ୍
 ଆହମା ତମର ଆନିଦାଦିମନ୍ଦକେ ଜିପାୟ ବଦିଷ୍ଟବକ୍ତାର ଡଣ୍ଡାନି ସତ୍
 କାତା କଇରଇଲା! ୨୬ ସେ କଇରଇଲା, “ଏ ଲକ୍ମନଙ୍କେ ଜାଇ କଥ, ତମେ
 ସୁନି ସୁନି ରଇସା, ମାତର ନ ବୁଜାସ୍ । ଦେକି ଦେକି ରଇସା, ମାତର ନ
 ଚିନାସ୍ ।” ୨୭ କାଇକେ ବଇଲେ ଏ ଲକ୍ମନର ମନ୍ ବେଷି ଆଁର, ସେମନ୍
 ନିଜର ନିଜର ଥାଁକି ଲିମିଦେଇ ଆଚଦ ଆରି କାନ୍ ରୂଟି ଦେଇ ଆଚଦ,
 ସେମନ୍ ଜଦି ଥାଁକି ଦେକ୍ତାଇ, ଆରି ରୂଟି ଅଇଲା କାନ୍ ଉଗାତି ସୁନ୍ତାଇ ।
 ସେନ୍ତାର ଆଲେ ସେମନ୍ ମନେ ମନେ ବୁଝାଇ । ଆରି ସେମନ୍ ମରଲଗେ
 ବାଅଧ୍ୱତାଇ ଆରି ମୁଲ ସେମନ୍କେ ନିକ କରୁଛି । ଏଗା ପରମେସର କଇଲାନି
 । ୨୮ ସାରାସାରିପରେ ପାଉଳ କଇଲା “ତେବେ ପରମେସର ମୁକ୍ତି
 ଜିଉଦିନିକଲା ଲକ୍ମନର ପାଇ ଆଇଲା ଆଚେ । ଏଗା ତମେ ଜାନିରୁଆ,
 ସେମନ୍ ମିଥା ସେଗା ମାନବାଇ ।” ୨୯ ପାଉଳ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲାକେ,
 ଜିଉଦିମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିଭାଗେ ଦଦାପେଲା ଅଇଅଇକରି ଉଠିଗାଲାଇ ।
 ୩୦ ପାଉଳ ଗଟେକ୍ ଗର ବାତାକରି ତେଇ ଦୁଇ ବରସ୍ ଜାକ ରଇଲା ଆରି
 ତାକେ ଦେକ୍ବାକେ ଆଇଲା ସବୁ ଲକ୍ମନଙ୍କେ ତେଇ ଗତିଆ ମାନତେରଇଲା
 । ଜେତ୍କି ଲକ୍ ପାଉଳର ଲଗେ ଆଇତେ ରଇଲାଇ ସେ ସବୁ ଲକ୍କେ ତାକି,
 କାକେ ନ ତରତେ କଲା । ୩୧ ଆରି ତାକେ କେ ମିଥା ତେବାଅଧ ନାହିଁ । ସେ
 ପରମେସର ରାଇଜ୍ ବିପଇ ଜାନାଇକରି ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ତର ବିପଇ
 ସିକିଆ ଦେଇତେରଇଲା ।

ରମ୍ୟ

୧ ମୁଇ ପାଉଳ ଏଠା ଲେକ୍ଲିନି, ମୁଇ କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର ଗଟେକ୍ ସେବାକାରିଆ
। ପରମେସର ମକେ ବାହିଲା ଆରି ତାର ନିମାନ୍ କବର ଜାନାଇବାକେ
ସରପିଦେଲା । ରମ୍ ରାଇଜେ ରଇବା ତମର ସବୁଲକରପାଇ ମୁଇ ଏ ଚିଟି
ପାଠାଇଲିନି । ୨ ପରମେସର ଏ ବିସଇ ଆଗେଅନି କାଢା ଦେଇରଇଲା, ଆରି
ସୁକଲ୍ ପାସ୍ତରେ ସେ ସବୁ ଲେକ୍ବା ପାଇ ତାର ବବିସଦ୍ବକ୍ତାମାନକେ
ତଥାରିଲା । ୩ ଏ ସୁଭକବରତେଇ ପରମେସରର ପଥ, ଆରି ଆମର ମାପରୁ
ଜିସୁକିରିସ୍ଟରେ ବିସଇ ଆଚେ । ସେ ଏ ମଧ୍ୟରେ ନର ରୁପଦାରି ଦାଉଦର
ନାତିତି ଅଇ ଜାତ ଅଇଲା । ୪ ମାତର ସେ ପୁରାପୁରୁନ ସୁକଲ୍ ରଇଲା,
ଆରି ପରମେସରର ବଢ଼ ବପୁସ୍ତ୍ର ତାକେ ମଲାଟାନେଅନି ଉଠାଇଲା ।
ମଲାଟାନେଅନି ଉଠାଇରପାଇ ସେ ପରମେସରର ପଥ ବଲି ଦେକାଇଲା ।
୫ ପରମେସର କିରିସ୍ଟର ତେଇଅନି ମକେ ଗଟେକ୍ ପେରିଦି କଲାଆଚେ,
ଜେନ୍ତାରି କି ସବୁ ଜଗତର ଲକ୍ଷମାନେକ ତାର ବିସଇ ଜାନାଇବି । ସେମନ୍
ସେଠା ବିସବାସ କରି ମାନ୍ବାଇ । ୬ ଏ ରମ୍ ଦେସର ଲକ୍ଷ! ତମେମିପା
ଜିସୁକିରିସ୍ଟରେ ସିଧ ଅଇବାକେ ବାଚାଇ ଅଇଆଚାସ । ୭ ରମେ ରଇବା ସବୁ
ଲକ୍ଷକେ ଏ ଚିଟି ଲେକ୍ଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ୍ଭେ ପରମେସର ଆଲାଦ୍
କଲାନି । ଆରି ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷ ଅଇବାକେ ତାକି ଆଚେ । ଆମର ବାବା
ପରମେସର ଆରି ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ତମ୍ଭେ ଜିବନ ଦୁକାଇ ପାନ୍ତି ଦେଅ
। ୮ ମୁଇ ତମ୍ଭେ ପରତମେ ଏ ବିସଇ କଇବାକେ ମନ୍ କରି ରଇଲିଜେ,
ତମର ସବୁଲକରପାଇ ମୁଇ ମାପରୁ ଜିସୁର ନାଉଁ ଦାରି ପରମେସରକେ
ଦନ୍ତଅବାଦ୍ ଦେଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ଗୁଲାଇ ଜଗତର ଲକ୍ଷ, ତମେ
ବିସବାସ କରିରଇବା ବିସଇ ସୁନ୍ଦାଇନି । ୯ ମୁଇ ମର ସବୁ ମନ୍ପରାନ୍
ଦେଇ ଜନ୍ ପରମେସରକେ ସେବା କଲିନି, ଆରି ଜନ୍ ପରମେସରର ପଥର
ସୁବ୍ କବର ଜାନାଇଲିନି, ସେ ପରମେସର ମର ପାକି । ୧୦ ମୁଇ ପାର୍ତନା
କଲାବେଳେ ତମ୍ଭେ ସବୁବେଳେ ଏତାଇଲିନି । ସେ ମନ୍ କଲେ, ମକେ
ତମର ଲଗେ ଜିବାକେ ବେଲା ଚିକ୍ କରି ଦେଅ ବଲି ପରମେସରକେ ଗୁଆରି
କଲିନି । ୧୧ ତମର ଲଗେ ଆଇବାକେ ମୁଇ ବେଦି ମନ୍ କଲିନି । ମର
ପାଇରଇଲା ଆଦମାର ଦାନ୍ ବିସଇ ଜାନାଇବାଟାନେଅନି ତମର ବିସବାସ
ଡାଟ କରାଇବି । ୧୨ ଏଠାର ଲାଟି ତମର ବିସବାସେଅନି ମର ବିସବାସ

ତାଣ୍ ଅଇସି ଆରି ମର ବିସ୍ତବାସେଥି ତମର ବିସ୍ତବାସ ତାଣ୍ ଅଇସି । ୧୩
 ବାଇବଇନିମନ୍, ତମର ଟାନେ ଆଇବାକେ ମୁଖ ବେସି ତର ମନ୍ କରିରଇଲି,
 ମାତର ଦାରାବାନ୍ତାଥିର ଜାଇରଇଲି କେ ଆଜିକେ ଜାକ ଆସି ନାପାରିଲିନି ।
 ବିନ୍ ବିନ୍ ଜାଗାର ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରରେ ପୁରୁଷବର ଜାନାଇକରି
 ମଙ୍କେ ଜେଉକି ପାରଦା ମିଳିଲା ଆଚେ, ତମର ଜାଗାର ମିଥା ସେଟା କରିବାକେ
 ମୁଖ ମନ୍ କଲିନି । ୧୪ କାଇକେବଇଲେ, ଗିରିକ୍ ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଗିଆନ୍
 ରଇଲେ ମିଥା, ମୁରୁକ ଲକ୍ଷ ଅଇରଇଲେ ମିଥା, ସିକିରଇବା ଲକ୍ଷ ଅଇରଇଲେ
 ମିଥା, କି ନ ସିକିରଇବା ଲକ୍ଷ ଅଇରଇଲେ ମିଥା, ଏ ସବୁ ଦଲର ଲକ୍ଷମନର
 ପାର ମର ଦାଇଦ୍ ଆଚେ । ୧୫ ସେଟାରୁ ପାଇ ରମ୍ ଗଡ଼ର ଲକ୍ଷ, ତମର
 ଲଗେ ମିଥା ନିମାନ୍ କବର ଜାନାଇବାକେ ମୁଖ ମନ୍ କଲିନି । ୧୬ ସେ
 ସୁଦ୍ କବରଟାନେ ମର ପୁରାପୁରୁନ୍ ଆସାଆଚେ, ସେଟା ସିର ପରତମେ
 ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ଆରି ତାର ପଚେ ବିସ୍ତବାସ କରିବା ଜିଉଦି ନଇଲା
 ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ପରମେସରର ବହୁ ବପୁ । ୧୭ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରର
 ଲଗେ କେନ୍ତି ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଲାଇ ଅଇ ପାରବାଇ, ତାର ଉପାଇ ତେଇ
 ଦେକାଇ ଦିଆଅଇଲା ଆଚେ । ଆରାମେ ଅନି ସାରାସାରିଜାକ ମୁକ୍ତି ପାଇବା
 ଗଟେକ ମାତର ଉପାଇ ଅଇଲାନି, ବିସ୍ତବାସ । ସାସ୍ତରର ବାକିଆ ଇପାବେ
 “ଜେ ବିସ୍ତବାସ କରି ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଦରମ୍ ବଲାଇ ଅଇସି, ସେ
 ବାଂଶ୍ୟି ।” ୧୮ ଜନ୍ ପାପି ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର କାରାପ୍ କାମେଅନି ସତ ବିସଇ
 ଅର୍କାଇବାଇ, ସେମନର ବିରଦେ ସର୍ଗେଅନି ପରମେସରର ରିଷା ଦେକାଇ
 ଅଇସି । ୧୯ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରର ବିସଇନେଇ ଜାଇଟା ଜାନବାର୍
 ରଇଲା ସେମନ୍ ସେଟା ଜାନ୍ତାଇ ଆଚଦ୍ । ପରମେସର ନିଜେ ସେଟା
 ଦେକାଇ ଦେଲାଆଚେ । ୨୦ ପରମେସର ଜଗତ୍ ତିଆର କଲାତେଇଅନି,
 ତାର ନ ଦେକାଇଅଇବା ଗୁନ୍ ଅଇଲାନି, ତାର କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ ଆରି
 ନ ସାରବା ବପୁ । ସେ ତିଆର କଲା ବିସଇତେଇ ସେଟା ଦେକିଆଇଲାନି ।
 ସେଟାର ପାଇ ସେମନ୍ ନାଜାନୁବଲି କରନାପାରଦ୍ । (audio g126) ୨୧
 ସେମନ୍ ପରମେସରକେ ଜାନିକରି ମିଥା ନିକ ନାମତ୍ ନାଇ କି ତାକେ କାଇ
 ବିସଇ ନେଇକରି ମିଥା ଦନିଆବାଦ ଦେଅଦ୍ ନାଇ । ସେମନ୍ ଚିନ୍ତା କରିବାଟା
 ସବୁ କାରାପ୍ ଆରି ତାକର ତୁଚାଇ ରଇବା ମନ୍, ଆନ୍ତାରେ ଆଚେ । ୨୨
 ସେମନ୍ ନିଜକେ ଗିଆନି ବଲି ବାବଲାଇନି, ମାତର ସତରସେ ସେମନ୍

ବକୁଆ । ୨୩ ସତ ପରମେସରକେ ନ ନାମିକରି ନସିଜିବା ମୁନ୍ଦୁସ୍, ପସ୍
 ଚତଳ, ସାଂଘପାରା ପୁରୁଲା ତିଆର କରି ସେଟାମନ୍ତକେ ପୁଜା କଲାଇନି
 । ୨୪ ସେଟାର ପାଇ ପରମେସର ସେମନ୍ତକେ ଚାତିଦେଲାଆଏ, ଆରି
 ସେମନ୍ତ ନିଜର ନିଜର ମନ୍ତ କଲା କାରାପ୍ କାମେ ବୁଢ଼ି ରଇଲାଇନି । ସେମନ୍ତ
 ତାକର ତାକର ବିତ୍ତରେ ଲାଜୁଅଇଜିବା ମିସାବିତା କରୁବାଟା ସଞ୍ଚାଲିଆଚତ୍ର
 । ୨୫ ସେମନ୍ତ ପରମେସରର ବିସଇଙ୍ଗାନେ ରଇବା ସତ ବାଦୁଲେ ମିର
 ଦାରିକରି ଆଚତ୍ର । ସବୁବେଳେ ତାକୁପୁଣୀ ପାଇବା ପରମେସରକେ ପାରୁତନା
 ନ କରି, ତିଆର କଲା ଦିନ୍ସୁମନ୍ତକେ ପାରୁତନା କଲାଇନି । ସେ କାଲୁ
 କାଲୁ ଛୁଟ ଛୁଟ ତାକୁପୁଣୀ ପାଆ! ଆମେନ୍ । (aiōn g165) ୨୬ ସେମନ୍ତ
 ଲାଜୁଅଇଜିବା ପାସକାମେ ବୁଢ଼ି ରଇଲାର ପାଇ ପରମେସର ସେମନ୍ତକେ
 ଚାତି ଦେଲାଆଏ । ତାକର ମାଇଜିମନ୍ତ ନିଜର ମୁନ୍ଦୁସମନ୍ତର ସଞ୍ଚ ସୁଆବସା
 ନ ଅଇ, କାରାପ୍ ଇପାବେ ବିନ୍ ମୁନ୍ଦୁସମନ୍ତର ସଞ୍ଚ ସୁଆବସା କଲାଇନି
 । ୨୭ ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ ମୁନ୍ଦୁସମନ୍ତ ମିସା ଆଲାଦେ ମାଇଜି ସଞ୍ଚ ସୁଆବସା ନ
 କରି ନିଜର ନିଜର ବିତ୍ତରେ କାରାପ୍ ଅଇ ମିସାବିତା ଅଇବା ଚିନ୍ତାର ଜଲି
 ଗାଲାଇନି । ମୁନ୍ଦୁସମନ୍ତ ତାକର ତାକର ବିତ୍ତରେ ଲାଜୁ ଅଇବା ଚଲାଚଲନ୍ତି
 କଲାଇନି ଆରି ସେଟାର ପାଇ ଡଣ୍ଡ ପାଇବାକେ ତିଆର ଅଇଲାଇନି । ୨୮ ଏ
 ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରର ବିସଇଙ୍ଗନେଇ ନିମାନ୍ ବାବାକେ ମନ୍ ନ କଲାର
 ପାଇ, ପରମେସର ସେମନ୍ତକେ ଚାତି ଦେଲାଆଏ । ଆରି ମନ୍ ବିତ୍ତରେ
 କାରାପ୍ ଚିନ୍ତା କରଦ ବଲି ଚାତିଦେଲାଆଏ । ଏଗାରପାଇ ସେମନ୍ତ
 ନ କରିବା କାମ୍ କରିବାଇ । ୨୯ ତାକର ବିତ୍ତରେ ସବୁରକାମର କାରାପ୍
 ବିସଇ, ଜନ୍ମଟାମନ୍ତକି, କାରାପ୍ ଚିନ୍ତା କରିବାଟା, ବାନିଆ ଚିନ୍ତା କରିବାଟା,
 ଲବାଇବାଟା, ଲାଂଧ ନେବାଟା, ତାକର ତାକର ବିତ୍ତରେ ଝାଁପାତଳା ଅଇବାଟା,
 ନର ମରାଇବାଟା, କିରମାର ଅଇବାଟା, ନାଡାଇବାଟା, ଥାଁକାର କରିବାଟା
 ଆରି କୁଟୁମ୍ବାଟା ଅଇବାଟା ବର୍ତ୍ତି ଅଇଆଏ । ୩୦ ସେମନ୍ତ କାନେ ପୁସୁର
 ପାପାର ଅଇବାଟା, ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ ନିନ୍ଦା କରିବାଟା, ପରମେସରକେ ଚିନ୍
 କରିବାଟା, ବହୁପନ୍ ଅଇବାଟା, ବହୁପନିଆ କାତା ଅଇବାଟା, ବିନ୍ଲକ୍ଷକେ
 ପାନ୍ତ ଅଦରାଇବାଟା, ଆରି ଆୟ୍ବା ବାବାର କାତା ନ ମାନ୍ବାଟା, ୩୧
 ଦରମ୍ ବିବେକ ନ ଅଇବାଟା, କାତା ଦେଲା ପଚେ ସେଟା ବାଞ୍ଚାଇବାଟା,
 ତାକର ବିଦେର ଆଲାଦ ନ କରିବାଟା ଆରି ଜିବନ୍ ନ ଦୁକାଇବାଟା ।

୩୭ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏହି ଚଲାଚଲତି କରିବାଇ ସେମନ୍ ମରିଜିବାଟା ନିକ
। ପରମେସରର ଏ ନିଯୁମ୍ ସେମନ୍ ଜାନ୍ମଲେ ମିସା ଏହିସେ ଚଲାଚଲତି
କରିବାଇ, ଅବକା ସେଚା ନାଁ, ମାତର ଏହି ଚଲାଚଲତି କରିବା ଲକ୍ଷ
ବାଟେ ଅଇକରି, ସାରଦା ସଞ୍ଚେ ଏଟା ଟିକ୍ ବଳି ସେମନ୍କେ କଇବାଇ ।

୭ ତେବେ ଏ ମର ମଇତରମନ୍, ତମେ କାଇ ବିନ୍ ଲକ୍ଷ ବିତାର କଲାସ୍ତନି
କି? ତମେ ଜେ ଅଇରଙ୍ଗଲେ ମିସା, ଏହି କରିବାଟା ଟିକ୍ ନାଁ । ବିନ୍ ଲକ୍ଷ
ଦସବାରି ତମେ ଜଦି ନିଜେ ସେ ଦସ କରତେ ରଇସା ବଇଲେ, ତମେ ନିଜେ,
ନିଜକେ ଦସି ବଲାଇ ଅଇଲାସ୍ତନି । ୭ ଆମେ ଜାନ୍ମ ପରମେସର ଏହି
କରତେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଟିକ୍ ସଞ୍ଚେ ବିତାର କରସି । ୮ ଜନ୍ କାରାପ୍
କାମର ଲାଗି ତମେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନର ଦସ ଦାରଲାସ୍ତନି, ସେଚା ତମେ ନିଜେ
କରତେ ରଇସା, ସେଚାର ପାଇ ତମେ ପରମେସର ବିତାର ଜାଗାଇ ଟିଆ
ନଉଁ ବଳି ବାବ୍ଲାସ୍ତନି କି? ୪ ସେହି ବଇଲେ ତା, ତମେ ପରମେସର
ଦେସି ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା, ଉଦାର କରିବାଟା ଆରି ମୁରବ୍ରିବାଟାକେ ନାମାସ
ନାଇ । ତମେ ସତର୍କସେ ଜାନିଆଗାସ ଜେ, ତମର ମନେ କାରାପ୍ କାମ
ଅଇଲାଟା ମାନିଆଇବାକେ ପରମେସର ଏତେକ ଦିନ୍ମା କଲାଆଟେ । ୫
ମାତର ତମେ ବଢ଼ପନିଆ ଆରି ମନ୍ ଜିଦିଆ । ସେଚାର ପାଇ ସାରାସାରି
ବିତାରନା ଦିନେ ପରମେସର ଟିକ୍ ସଞ୍ଚେ ତାର ବିତାରନା ଦେକାଇସି । ସେ
ରିଯାର ଦିନେ ନିଜର ପାଇ ରିଯା ଟୁଲିଆଇଲାସ୍ତନି । ୬ କାଇକେବଇଲେ
ପରମେସର ସେ ଦିନେ ତାର କରମ୍ ଲୟାବେ ସବୁକେ ପୁରୁଷକାର ଦେଇସି
। ୭ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକ୍ପୁଟା, ସନ୍ମାନ୍ ଆରି ଅମର ଅଇବା ଆସାଇ
ମୁରଚିକରି ସତ୍କାମ କରିଜିବାଇ, ସେମନ୍କେ ପରମେସର ନ ପାରିବା ଜିବନ୍
ଦେଇସି । (aionios g166) ୮ ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ଲାବ ଆରି ସତ୍
ରଇବା ବିସଇ ନ ମାନି, ମିଥକାଟା ମାନିବାଇ, ସେମନର ଉପରେ ବଢ଼ ରିଯା
ଆଇସି । ୯ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କାରାପ୍ କାମେ ବୁଢ଼ି ଆଚତ୍, ସେମନର ପାଇ
କଥଟ ଆରି ଦୁକର ଦିନ୍ ଆଇଲାନି । ସବୁକେ ଆଗତୁ ଜିରଦିକେ ଆରି ତାର
ପଚେ ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ପାଇ । ୧୦ ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ସତ୍
ଲୟାବେ କାମ୍ କଲାଇନି, ସେମନ୍ ଜିରଦି ଅଅତ୍ କି ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍
ଅଅତ୍, ସେମନ୍କେ ପରମେସର ତାକ୍ପୁଟାକରି ସନ୍ମାନ୍ ଆରି ସାନ୍ତି ଦେଇସି
। ୧୧ କାଇକେ ବଇଲେ ପରମେସର ଗଟେକ୍ ତୁଳାଇସେ ସବୁର ବିତାର

କରସି । ୧୭ ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍, ମସା ଲେକଲା ନିୟମ ପାଆଦ ନାଇ
 । ନିୟମ ନ ପାଇ ପାୟ କଲାଇ, ସେମନ୍ ନିୟମ ନ ଅଇତେ କୁରୁପନାୟ
 ଅଇବାଇ । ଆରି ଗଟେକବାଟେ ଜିଉଦିମନ୍ ନିୟମ ଜାନିକରି ମିଥା, ପାୟ
 କଲାଇ, ସେମନ୍ ସେ ନିୟମ ଲସାବେ ଡଣ୍ଡ ପାଇବାଇ । ୧୯ କାଇକେବଇଲେ
 ଲକ୍ଷମନ୍ ଉଜେ ନିୟମ ସୁନଳେସେ ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଦରମ ଲକ୍
 ବଲି ଏଜାଇଅଇ ନାପାରଦ, ମାତର ନିୟମ ନାମେଲେସେ ଅଇପାରଦ । ୨୦
 ଜିଉଦିନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ନିୟମ ନାଇ, ମାତର ସେମନ୍ ଅବିଆୟ କରି
 ନିୟମର ବିଦିମନ୍ ନାମବାଇ, ସେଠାସେ ସେମନର ନିୟମ ପାରା । ୨୧
 ସେମନର କାମଦାମଟାନେଅନି ଚିକ୍ ସଞ୍ଚ ଜାନାପଦଲାନି ଜେ, ନିୟମର
 ବିଦିବିଦାର ସେମନର ମନେ ଲେକାଅଇଲା ଆଚେ । ଏ କାତା ସତ୍, ସେମନର
 ବିବେକ ଚିକ୍ ବଲି କଇବା ଚଲାଚଲୁଛିଅନି ଜାନାପଦଲା । କେନ୍ତ୍ରାରିକି
 ସତ୍ କାମ କଲାବେଲେ ବିବେକ ସେମନେକ ଦସି କରାଇସି । ୨୨ ଜନ୍ ଦିନେ
 ପରମେସର ଜିସୁକିରିସଂର ଟାନେଅନି ମୁନୁସର ବିଦ୍ରେ ଲୁହଲା ବିସଇମନ୍
 ବିଚାର କରସି, ସେ ଦିନେ ମୁଲ ଜାନାଇ ରଇଲା ସୁବ୍ରକବର ଲସାବେ ଏ
 ସବୁ ଗଢିସି । ୨୩ ତମେମନ୍ ତେବେ? ନିଜକେ ଜିଉଦି ବଲାଇଅଇଲାୟନି,
 ନିୟମେକ ଆସାକରି ଆରି ପରମେସର ସଞ୍ଚ ମିସାବିତା କରିବାଟା ନେଇ
 ବଡ଼ପନ୍ ଅଇଲାୟନି, ୨୪ ପରମେସର ତମରଟାନେଅନି କାଇଟା ମନ୍ କଲାନି
 ସେଠା ତମେ ଜାନିଆଚାୟ । ଆରି ନିୟମେଅନି ସତ୍ ଆରି ସତ୍ ନ ଅଇବା
 ଗିଆନ୍ ପାଇଆଚାୟ, ୨୫ ସତଇସେ ଜାନିଆଚାୟ ଜେ, ତମେ କାଣାକେ
 ବାହେଦକାଇବା ଲକ୍, ଆନ୍ତାରେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ଉଜଲ ପାରା ।
 ୨୦ ବକୁଆମନ୍କେ ନିମାନ୍ କାତା କଇବା ଲକ୍, ଗିଆନ୍ ନ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର
 ଗୁରୁ । ତମେ ବିସବାୟ କଲାୟନି ଜେ, ନିୟମ ଜାନିକରି ପୁରାପୁରୁନ ସତ୍
 ଆରି ଗିଆନ୍ ପାଇଆଚାୟ ବଲି । ୨୧ ତମେ ବିନ୍ଦଲକ୍ଷମନ୍କେ ସିକାଇଲାୟନି,
 ମାତର କାଇକେ ନିଜେ ସିକାୟ ନାଇ? ଚରାଇବାର ନାଇ ବଲି ସିକିଆ ଦେଇ
 ନିଜେ ଚରାଇଲାୟନି କି? ୨୨ ପାଦରା କାମ କରାନାଇ ବଲି କଇ, ନିଜେ
 ପାଦରା କାମ କଲାୟନି କି? ପୁତରା ପୁଜାକେ ଗିନ୍ କରି ଦେଉଲର ଦିନସୁ
 ଚରଲାୟନି କି? ୨୩ ପରମେସରର ନିୟମ ମିଲାଇଆରୁ ବଲି ବଡ଼ପନ୍
 ଦେକାଇଲାୟନି, ମାତର ସେଠାକେ ଏଡ଼ିଦେଇକରି ତାକେ ଲାଜ୍ କରାଇଲାୟନି

କି? ୨୪ ସାସତରେ ଲେକାଅଇଲା ଆଟେ, “ଡମରଲାଗି ଜିଉଦି ନଇଲା
ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେ ପରମେସର ନିନ୍ଦା ପାଇଲାନି ।” ୨୫ ଜଦି ତମେ ନିୟମ
ମାନ୍ତରେ, ଡମର ସୁନ୍ଦର ଅଇବାଟା ଟିକ୍ ଆଟେ । ଜଦି ନିୟମ ନ ମାନ୍ତରେ
ସୁନ୍ଦର ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚେ ସମାନ । ୨୬ ଜଦି ସୁନ୍ଦର ନ ଅଇଲା
ଗଟେକ୍ ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷ ନିୟମର ବିଦିବିଦାନ୍ ସବୁ ନାମତେ ରଙ୍ଗପି,
ପରମେସର ତାକେ ସୁନ୍ଦର ଲକ୍ ଇପାବେ ନ ତାକେ କି? ୨୭ ସେଟାର୍ ପାଇ
ଗାର୍ତ୍ତେ ସୁନ୍ଦର ନ ଅଇରଇଲା ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍, ନିୟମ ମାନିକରି
ଡମର ବିଚାର କରିବାଇ, କାଇକେ ବଇଲେ ତମେ ଗାର୍ତ୍ତେ ସୁନ୍ଦର ଅଇ
ନିୟମ ପାଇରଇଲେ ମିଥା, ସେଟା ନାମାୟ ନାଇ । ୨୮ ଉଜେ ଗାର୍ତ୍ତେ ସୁନ୍ଦର
ଅଇ ଉପରେ ଉପରେ ଜିଉଦି ବଲି ଚିନାଇଅଇବା ଲକ୍ ସତରେ ଜିଉଦି
ନଅହୁ । ୨୯ କେ ମନ୍ ବିଦରେଅନି ଜିଉଦି, ସେ ଅଇଲାନି ସତରେ ଜିଉଦି
। ସତରେ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ ବିଦରେ ବିସଇ । ସେଟା ସୁକଳ ଆତମାର କାମ୍ ।
ଲେକଳା ନିୟମ ସେଟା କରିନାପାରେ । ଏହୁରି ଲକ୍ ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି
ଡାକ୍ପୁଟା ନ ପାଏ, ମାତର ପରମେସରଅନି ପାଇପି ।

୩ ତେବେ ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନରତେଇଅନି ଜିଉଦିମନର ଅଦିକ୍ ସୁବିଦା
କାଇଟା? ସୁନ୍ଦର କଲେ କାଇ ଲାବି? ୨ ସବୁ ରକାମର ଲାବ ଆଟେ । ତେବେ
ପରତୁମ୍, ପରମେସର ତାର କବର ଜାନାଇବା ଦାଇତ୍ ଜିଉଦିମନର ଆଟେ
ଦେଲା ଆଟେ । ୩ ତେବେ କାଇଟା ଅଇପି? ଜିଉଦିମନର ବିଦରେଅନି କେତେ
ଲକ୍ ବିସବାୟ ନ କଲେ ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇବାଟା ପୁରାପୁରୁନ ନ
ଅଏ କି? ୪ କେବେ ନାଇ । ମୁନୁସମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ ମିରୁଆ ଅଇଲେ ମିଥା,
ପରମେସର ସବୁ ସବୁ । ସାସତରେ ଲେକା ଆଟେ, “ଡମର ବାକିଅ ଅନି
ତମେସେ ସବୁ ବଲି ଚିନାଇ ଉଆ, ତମେ ବିଚାର କରାଇ ଅଇଲାବେଲେ
ଜିତି କରି ରୁଆ ।” ୫ ଇତି ଗଟେକ୍ ପରପନ ଅଇପାରେ, “ଆମର କାରାପ୍
ଚଲାଚଲୁଛି, ପରମେସରର ଦରମଙ୍କେ ଚିନାଇ ଦେଇପି ବଇଲେ, ସେ ଆମଙ୍କେ
ଡଣୁଦେଇ ଅନିଆଇ କଲାନି ବଲି କଇପାରିଅଇପି କି? ୬ କେବେ ନାଇ ।
ପରମେସର ଜଦି ନିଆଇତେଇ ନାଇ, ତେବେ ସେ କେନ୍ତି ଜଗତର ନିଆଇ
ବିଚାର କରସି?” ୭ “ଜଦି ମୁର ମିର କଇବାଟା ପରମେସରର ସବୁ ଅଦିକ୍
ଡିପି କରି ଡାକ୍ପୁଟା କରାଇପି ବଇଲେ, ମୁର କାଇକେ ପାପି ବଲି ଡଣୁ
ପାଇବି?” ୮ ସେହୁରାଥାଲେ “ଆସା, ଆମେ କାରାପ୍ କାମ୍ କରୁ ଜେହୁରି କି

ତେଇଅନି ନିକ ବିସଇ ବାରଇସି” ବଲି କଇଅଇସି କି? ନାଇ, କଇ ନାଏ
 । ମୁଇ ସମାନ ଏହି କାତା କଇଲିନି ବଲି ଦାବା କରି କେତେ ଲକ୍ଷ ମକେ
 ରଜତ ଜିକ୍କିଲାଇନି । ସେମନ୍ ସେଟାରୁ ପାଇ ଜନ୍ମ ଉଣ୍ଡ ପାଇବାର ରଇଲାଇ,
 ସତରେ ପାଇବାଇ । ୯ ତେବେ କାଇ ଜିଉଦିମନର ଜିରନା କାରନା, ଜିଉଦି
 ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର୍ତ୍ତାନେଆନି ଅଦିକ୍ ନିକ କି? ନାଇ, ମୁଲେକ ନାଇ! ମୁଇ
 ଆଗ୍ରହୀନି କଇଲି ଆଚି ଜେ, ସେମନ୍ ଦୁଇ ଦଳ ଜାକ ପାପର ସାସନେ ଆଚତ୍
 । ୧୦ ସାସତରେ ଲେକା ଆଚେ, ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ କେ ନାଇ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ମିସା
 ନାଇ, ୧୧ କେ ମିସା ଗିଆନ୍ ରଇବା ଲକ୍ଷ ନାଇ । ସତରେ ପରମୋସରକେ
 ଉପାସନା କରିବା ଲକ୍ଷ ନାଇ । ୧୨ ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ଷ ପରମୋସର୍ତ୍ତାନେଆନି
 ଅନି ଦୁରିକେ ଜାଇ ଆଚତ୍ । ସେମନ୍ ବାଟ୍ ବାନା ଅଇଗାଲାଇ ଆଚତ୍ ।
 କେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ମିସା ସବୁ କାମ୍ କରତ୍ ନାଇ । ୧୩ ସେମନର୍ କାତା
 କଇବାଟାନେ ଅଦିକ୍ ନାତାଇବାଟା ଆଚେ, ଟଣ୍ଡୁଆନି ଗାହୁ ଗାଲାପାରା ମିର୍
 କାତା ବାରଇଲାନି । ଜିବିତଲେ ନାଗ୍ ସାପର ବିସ୍ ପାରା ଆଚେ । ୧୪
 ସେମନର୍ କାତା, ପିତା ଅଇ, ଅବିଶାପେ ପୁରୁନ୍ ଅଇଆଚେ । ୧୫ ସେମନ୍
 ମାରିବାକେ ଆରି ମରାଇବାକେ ତେରେପେତେ ଅଇଲାଇନି । ୧୬ ସେମନ୍
 ଜନ୍ମବାଟେ ଗାଲାଇନି, ତେଇ କୁରୁପ୍ରନାୟ ଅଇବାଟା ଆରି କସ୍ତ ଅଇବାଟା
 ଉବ୍ଜଳାନି । ୧୭ ସେମନ୍ ସାନ୍ତିର ବାଟ୍ ନାଜାନତ୍, ୧୮ କି ପରମୋସରକେ
 ଡରିବାଟା ସିକତ୍ ନାଇ । ୧୯ ଆମେ ଜାନ୍ମ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିୟମର ସାପନ୍
 ତଲେ ଆଚତ୍, ତେଇର ସବୁ ବିଦିବିଦାନ୍ ମାନ୍ବାକେ ବାଦିଆ । ପରମୋସର
 ଜେତେବଲ୍ ଗୁଲାଇ ଜଗତର ବିଚାର କରୁସି, ନିୟମ ନ ମାନ୍ଲା ଲକ୍ଷମନ୍
 କାଇ କାମ୍ ମିସା ଦେକାଇକରି, ଦସ୍ କରିନାଇ ବଲି କଇନାପାରତ୍ । ୨୦
 ମାତର ନିୟମର ରିତିନିତି ମାନିକରି କେ ମିସା ପରମୋସରର ମୁଆଚେ
 ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ଅଇନାପାରେ । ନିୟମେଆନି ସେ ଲକ୍ଷ ଅବକା ପାପର ବଜ୍ରେସ
 ପାଇସି । ୨୧ ମାତର ଏବେ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ମୁଆଚେ ଦରମ୍ ବଲି ଏଜାଇ
 ଅଇବାକେ, ପରମୋସର ଜନନୀ ଜଜନା କରି ରଇଲା, ସେଟା ସେ ଆମକେ
 ଜାନାଇଦେଲାଆଚେ । ମାତର ଏଟା ନିୟମ ମାନ୍ଲାକେ ଅଏନାଇ । ଏ
 ଜଜନା ମଧ୍ୟାର ନିୟମେ ଆରି ବିନ୍ ବବିସତବକ୍ତାମନର ଟାନେ ମିସା
 ରଇଲା । ୨୨ ଉଜେ ଜିସୁକିରିସଟକେ ବିସ୍ବାସ୍ କଲାକେ ଏବେ ଆମେ
 ପରମୋସରର ଦେକବା ଇସାବେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଲାଇ ଅଇଆରୁ । ପରମୋସର

କେତେ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ୍ର କରି ଆରି କେତେକୁ ଲକ୍ଷକେ ଶିର କରେନାଇ ।
 କରିସ୍ତକେ ବିସ୍ବାସକରବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଏ ଅଦିକାର ଦେଲାଆଚେ
 । ୨୩ ସବୁ ଲକ୍ଷ ପାପ କଲାଇ ଆଚଦ ଆରି ପରମେସରର ପୁରାପୁରୁନ
 ମଇମାଇଥାନି ଉନା ଅଇଗାଲାଇ ଆଚଦ । ୨୪ ମାତର ପରମେସର କରିସ୍ତ
 ଜିପୁରତେଳଥାନି ଇନାମେ ନ ପାରବା ଜିବନ୍ ହୁକାନି ଦାନ୍ କଲାଆଚେ । ଜନ୍
 ଲକ୍ଷମନ୍ ସେଠା ମିଲାଇଥାଚଦ, ସେମନ୍ତକେ ମାପରୁ ଜିପୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇସି
 । ସେମନ୍ ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଲାଇ ଅଇବାଇ । ୨୫
 ପରମେସର ଜିପୁକେ ଦାନ୍କଲା, ଜେନ୍ତିକି ତାର ମରନ୍, ତାକେ ବିସ୍ବାସ
 କରବା ଲକ୍ଷମନ୍ ପାପ କେମାର ବାର୍ତ୍ତ ଦେକାଇସି । ସେ ନିଜରୁ ଦରମ୍
 ଅଇଲାଟା ଦେକାଇବାକେ ଏଟା କଲା । ସେ ସବୁ ମୁହଁତିକରି ଲକ୍ଷମନ୍
 ଆଶ୍ରୁ କରିରଇବା ପାପ ଦାରେ ନାଇ । ୨୬ ମାତର ଏବେ ସେ ତାର ଦରମ୍
 ଅଇଲାଟା ଦେକାଇବାକେ ସେ ସବୁ ପାପ, ଜନ୍ ପାପ କି ଜିପୁ କୁରୁସକାଟେ
 ଦାରିରଇଲା, ତେଇ ମିପାଇ ଆଚେ । ଏଟାରିଲାଟି ପରମେସର ପୁରାପୁରୁନ
 ଦରମ୍ ଆଚେ । ଆରି ଜେତକି ଲକ୍ଷ ଜିପୁକେ ବିସ୍ବାସ କରିବାଇ ସେ ସବୁ
 ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଲି ଏକାଇଥାଇବାଇ । ୨୭ ସେନ୍ତାରୁଆଲେ ଆମେ କାଇ
 ବିସଇନେଇ ବଢ଼ପନ୍ ଅଇବାର ଆଚେ? ନାଇ ସେନ୍ତି କାଇଟା ମିପା ନାଇ ।
 ଆମେ ବଢ଼ପନ୍ ଦେକାଇବାକେ କାଇ ବିସଇ ଆଚେ କି? ଆମେ ପୁରାପୁରି
 ନିୟମ ମାନ୍ତ୍ରିନ୍ ବଲିକରି କି? ନାଇ, ଅବ୍କା ବିସ୍ବାସ କରିବାଟାସେ ଆମର୍
 ବଢ଼ପନ୍ ଦେକାଇବାଟା । ୨୮ ଆମେ ସତଇସେ ବୁଝି ପାରିଲୁ ଜେ, ଗଟେକ୍
 ଲକ୍ଷ ଅବ୍କା ବିସ୍ବାସ କରିସେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଲାଇ ଅଇସି, ନିୟମ ମାନିକରି
 ନାଇ । ୨୯ ପରମେସର କାଇ ଉଜେ ଜିଉଦିମନ୍ତରୁସେ ପରମେସର କି?
 ସେ କାଇ ଜିଉଦିନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ନାହିଁ କି? ସତଇସେ ସେ
 ସବୁ ଲକ୍ଷର ପରମେସର । ୩୦ ପରମେସର ଗଟେକ୍ସେ ଜିପୁକରିସ୍ତକେ ବିସ୍ବାସ
 କରି ନିୟମ ନସାଇଦେଉଁ କି? ନାଇ, ଆମେ ଜଦି ଜିପୁକରିସ୍ତକେ ବିସ୍ବାସ
 କରିବୁ ବଇଲେ, ନିୟମକେ ମିପା ତାର କରିବୁ ।

୪ ଆମର ବାବା ଅବରାଆମର ବିସଇନେଇ କାଇଟା ବଲି କରିଁ? ସେ ଆମର
 ଜିରି ବୀପ୍ର ଆନିଦାନି ରଇଲା । ସେ କେନ୍ତି ଦରମ୍ ବଲାଇ ଅଇଲା? ୨

ଜଦି ଅବରାଆମ୍ ନିଜର କରିରଇବା କାମେଅନି ସେ ପରମେସରର ମୁଆଟେ
 ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଲାଇ ଅଇତା, ସେ ବଡ଼ପନ୍ କାତା କଇପାରତା । ମାତର
 ସେଠା ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଥିଲା ନାପାରେ । ୩ ସାସ୍ତର ଇଷାବେ,
 “ଆବରାଆମ୍ ପରମେସରର୍ତ୍ତେଇ ବିସ୍ବାସ୍ କଲା, ଆରି ଏ ବିସ୍ବାସର ଲାଗି
 ପରମେସର ତାକେ ଦରମଳକ୍ ଇଷାବେ ନିଜର କଲା ।” ୪ ଜେ କାମ୍ କରସି
 ସେ ବୁଢ଼ି ପାଇସି ଆକା । କାରୁଣ୍ୟାନେଅନି ଦାନ୍ ଇଷାବେ ନ ପାଏ । ୫ ମାତର
 ଜେ ନିଜର ଉପରେ ଆସା ନ କରି, ପରମେସରର୍ତ୍ତେଇ ବିସ୍ବାସ୍ କରସି,
 ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି, ଅପରାଦର ଦସ୍ ନ ଦାରି ତାତିଦେବା ପରମେସର,
 ତାକେ ଦରମଳକ୍ ଇଷାବେ ତାକ୍ସି । ୬ ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ରିତିନିତି ନ ଦେକି
 ପରମେସର ତାକେ ଦରମଳକ୍ ବଲି ତାକ୍ସି, ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଲକ୍ଷ ବିସାଇନେଇ
 ଦାଉଦ୍ କଇଆଚେ, ୭ ଜାର୍ ଦସ୍ ଦଜାଇଲା ଆଚେ ସେ କେତେ କରମର୍
 ଲକ୍ । ଜେ ପାୟକେମା ପାଇଲାଆଚେ ସେ କେତେ କରମର୍ ଲକ୍ । ୮
 ମାପରୁ ଜାର ପାପର ଇଷାବ ନ କରେ, ସେ କେତେ କରମର୍ ଲକ୍! ୯
 ଇତି ଦାଉଦ୍ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କେତେ କରମର୍ ଲକ୍ ବଲି କଇଲାଆଚେ,
 ସେମନର ବିତରେ କାଳ ଅବକା ସୁନ୍ଦ ଅଇଲା ଲକ୍ସେ ରଇଲାଇ କି?
 ନାଇ, ସୁନ୍ଦ ନ ଅଇଲା ଲକ୍ ମିଥା କେତେ କରମର୍ ଲକ୍ ଅଇପାରଦ୍ ।
 ଆମେ କଇଲୁନି ଅବରାଆମ୍ ବିସ୍ବାସ୍ କଲାକେସେ ଦରମ୍ ଲକ୍ ଇଷାବେ
 ଏଜାଇଅଇଲା, ୧୦ ଏଟା କେତେବେଳେ ଗଟିରଇଲା? ଅବରାଆମ୍ ସୁନ୍ଦ
 ଅଇଲା ପରେ କି, ତାର ଆଗ୍ରୂ? ଆଗ୍ରୂ ପରେ ନାଇ । ୧୧ ସୁନ୍ଦ ଅଇବା
 ଆଗ୍ରୂ, ଅବରାଆମର ବିସ୍ବାସ୍ ଲାଗି ପରମେସର ତାକେ ଦରମ୍ ଲକ୍
 ଇଷାବେ ତାକି ରଇଲା । ଏଟା ଜାନାଇବାକେ ଗଟେକ୍ ଚିନ୍ପାରା ଅବରାମ୍
 ଏ ସୁନ୍ଦବିଦି କରବାଟା ନାହିଁ ରଇଲା । ଜେନ୍ଦ୍ରାରକି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ସୁନ୍ଦ
 ନ ଅଇକରି ମିଥା, ବିସ୍ବାସ୍ କରବାଇ, ସେମନ୍ ଦରମଳକ୍ ବଲି ଏଜାଇ
 ଅଇବାଇ । ସେଠାରପାଇ ଗାଗତ୍ ଇଷାବେ ଅବରାଆମ୍ ସେମନର ବାବା
 ବଲାଇଅଇସି, ୧୨ ଅବରାଆମ୍ ସୁନ୍ଦ ଅଇବା ଆଗ୍ରୂ ବିସ୍ବାସର ଜନ୍ ଚିନ୍
 ଦେଇରଇଲା, ଜଦି ସୁନ୍ଦ ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ଜିବନେ ସେ ରକାମ୍
 ବିସ୍ବାସ୍ ଦେକାଇ ପାରବାଇ ବଇଲେ, ଅବରାଆମ୍ ସେମନର ମିଥା ବାବା ।
 ୧୩ ଅବରାଆମ୍ ନିୟମ ମାନଲାର ପାଇ ନାଇ, ଅବକା ବିସ୍ବାସ୍ କଲାଇପାଇ
 ସେ ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଲି ଏଜାଇଅଇରଇଲା । ଆରି ସେଠାର ପାଇ, ସେ ଆରି

ତାର କୁଟୁମ୍ବର ଲକ୍ଷମନ୍ ଜଗତର ଅଦିକାରି ଅଇବାଇ ବଳି ପରମେସର କାତା
 ଦେଇରଇଲା । ୧୫ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଯୁମ୍ ମାନ୍ବାଇ, ଅବକା ସେମନ୍ତସେ
 ଜଦି ପରମେସରର ଦାନ୍ ପାଇବାଇ, ତେବେ ଲକ୍ଷମନ୍ ବିସ୍ବାସ ଚୁଚାଇ
 ଅଇସି । ପରମେସର ଦେଇରଇବା କାତା ମିଥା ଚୁଚାଇସେ । ୧୬ ନିଯୁମ୍ ନ
 ମାନ୍ଲାରପାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରର ବଢ଼ ରିପାଇ ପଢ଼ବାଇ । ମାତର
 ଜନ୍ତୁ ନିଯୁମ୍ ନାଇ, ତେଇ ନିଯୁମ୍ ନ ମାନ୍ବା କାତା ଉଠେ ନାଇ । ୧୭
 “ସେଠାରୁପାଇ ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇବାଟା ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ରଇସି ।
 ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଯୁମ୍ ମାନ୍ବାଇ, ଅବକା ସେମନ୍ତର ପାଇସେ ପରମେସର
 କାତା ଦେଏ ନାଇ । ଅବରାଆମର ପାରା ବିସ୍ବାସ କରତେ ରଇବା ସବୁର
 ପାଇ ସେଠା ଲାଗି । କାଇକେବଇଲେ ଅବରାମ ସେମନ୍ତ ଆତ୍ମମା ଇଷାବେ
 ରଇବା ବାବା ।” ୧୮ ଏ ବିସର ସାସ୍ତରେ ଲେକାଆରେ “ତକେ ଆମେ
 ସବୁ ବଁସର ବାବା କରିଆରୁ ।” ପରମେସରର ଇଷାବେ ଏ କାତା ଦେଲାଟା
 ଚିକ୍ ରଇଲା, କାଇକେ ବଇଲେ ଜନ୍ ପରମେସରକେ ଅବରାଆମ ବିସ୍ବାସ
 କରତେ ରଇଲା, ସେ ପରମେସରର ବାକିଅ ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଜିବନ୍ କରୁସି
 ଆରି କାଇଟା ନଇଲାତେଇଅନି ସବୁ ବିସର ତିଆର କରୁସି । ୧୯ ଆସା
 କରିବାକେ କାଇଟା ନ ରଇଲେ ମିଥା, ଅବରାଆମ ବିସ୍ବାସ କରି ଆସାଅଇ
 ରଇଲା । ସେଠାର ପାଇ ସେ ସବୁ ବଁସର ବାବା ଅଇଲା, କାଇକେ ବଇଲେ
 ସେ ସାସ୍ତରେଥେଅନି କାତା ମିଲାଇରଇଲା, “ତାର କୁଟୁମ୍ବର ଲକ୍ଷମନ୍ ଏଜି
 ନାପାରିବା ଆକାସର ତାରାପାରା ଅଇବାଇ ।” ୨୦ ତାକେ ସେଉକିବେଲେ
 ସଏ ବରସ ଅଇରଇଲା । ମାତର ତାକର ମଲାପାରା ଶାଗଡ଼ର କାତା ବାବି,
 କି ପାରା ଜେକି ଆରି ପିଲା ପାଇ ନାପାରେ, ଏ କାତା ଜାନିକରି ମିଥା, ତାକର
 ବିସ୍ବାସ ଉନା ଅଖନାଇ । ୨୧ ସେ ତାର ବିସ୍ବାସେଥେଅନି ବିନେ ବେଗିଲେ
 ନାଇ, କି ପରମେସର ଦେଇରଇବା କାତା ଅଇସି କି ନାଁ ବଳି କଣ୍ଠନାଇ ।
 ସେ ବିସ୍ବାସ କରି ବପୁ ସଞ୍ଚ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲା ଆରି ସେ ପରମେସରକେ
 ତାକପୁଟା କଲା । ୨୨ “ପରମେସର ଜନ୍ କାତା ଦେଇରଇଲା, ସେଠା ସେ
 କରୁସି ଆକା ବଳି ତାତ୍ସଞ୍ଚ ବିସ୍ବାସ କଲା ।” ୨୩ ସେ ବିସ୍ବାସର ଲାଗି
 ଅବରାଆମ ପରମେସର ଦେକବା ଇଷାବେ ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଳି ଏଜାଇଅଇଲା
 । ୨୪ ଦରମ୍ ଲକ୍ ଇଷାବେ ଏଜାଇଅଇବାଟା ସାସ୍ତରର କାତା, ଉଜେ
 ଅବରାମକେସେ ଅଇସି, ସେନ୍ତାରି ନାଇ । ୨୫ ସେଠା ଆମରପାଇ ମିଥା

ଲେକାଅଳାଚେ । ଆମେ ମିଥା ପରମେସରକେ ବିସ୍ତବାସ୍ କଲେ ଦରମ୍ ଲକ୍
ବଲି ଏଜାଇଅଛବୁ । ସେ ମାପରୁ ଜିଷୁକେ ମଲାତେଇଅନି ଆରି ତରେକ
ଜିବନ୍ କରି ଉଚାଇଲା ଆଚେ ବଲି ବିସ୍ତବାସ୍ କଲୁନି । ୨୫ ମାପରୁ ଜିଷୁ
ଆମର ପାପର ଲାଗି ମରିରଇଲା ଆରି ପରମେସରରତେଇ ଆମ୍ବକେ ଦରମ୍
ଲକ୍ କରାଇବାକେ ଆରି ତରେକ ଜିବନ୍ ଅଳ ଉଚାଇଲା ।

୫ ଏବେ ଆମେ ବିସ୍ତବାସ୍ କଲାର ପାଇ ପରମେସର ଦେକ୍ବା ଇଥାବେ ଦରମ୍
ଲକ୍ ବଲାଇଅଛଲୁ ଆରୁ ଆରି ମାପରୁ ଜିଷୁ କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ପରମେସର ସଞ୍ଚୁ
ସାନ୍ତି ସଞ୍ଚୁ ଆରୁ । ୬ କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ବିସ୍ତବାସ୍ କଲାର ପାଇସେ ତାର
ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟାନେ ଆମ୍ବକେ ଆନି ଆଚେ । ଜନ୍ମତେଇ କି ଏବେ ଆମେ
ଆରୁ । ଆମେ ଦେସି ସାରଦା ସଞ୍ଚୁ ବଡ଼ପନର କାତା କଇବୁ । କାଇକେବଇଲେ
ପରମେସରର ତାକପୁଟାରତେଇ ମିସବୁ ବଲି ଆମ୍ବକେ ଆସା ଆଚେ । ୭
ସବୁ ରକାମର ଦୁକ କସଟ ମୁରଚି କରି ସାରଦା ଅଇଲୁନି, କାଇକେବଇଲେ
ତେରେପେତେ ନ ଅଇ କସଟ ମୁରଚଲେ, ମନେ ସାଆସ୍ ଆଇସି । ୮ ସାଆସ୍
ଦାରି ରଇଲେ ପରମେସର ସାରଦା ଅଇସି । ତାର ସାରଦାଇଅନି ଆସା
ଆଇସି । ୯ ଏ ଆସା ଆମ୍ବକେ ମୁରମୁରା ଅଇବାକେ ନ ଦେଖ, କାଇକେ
ବଇଲେ ପରମେସର ଆମ୍ବକେ ସୁକଳାଦମା ଦେଇ କରି ଆମର ମନେ ତାର
ଆଲାଦ ବର୍ତ୍ତି କରିଦେଲାଆଚେ । ସୁକଳାଦମା ଆମର ପାଇ ରଇବା
ପରମେସର ଦାନ । ୧୦ ଆମ୍ବକେ କେ ମିଥା ଆକାଶକା ନ ରଇଲା ବେଳେ,
ପରମେସର କିକ କଲା ବେଲାଇ କିରିସଟ ପାପିମନର ପାଇ ମଲା । ୧୧ ଦରମ୍
ଲକର ପାଇ କେ ମିଥା ଗଟେକ ଲକ୍ ମରବାଟା ଆମେ ନାଜାନ୍ତୁ ମାତର ଏନ୍ତରି
ମିଥା ଅଇସି ଜେ, ଗଟେକ ନିମାନ୍ ଲକରପାଇ ନିଜର ଜିବନ୍ ଦେବାକେ କେ
ଆଲେ ସାସ କରିବାଇ । ୧୨ ମାତର ଆମେ ପାପି ରଇଲାବେଲେ ଜିଷୁ ଆମର
ପାଇ ନିଜର ଜିବନ୍ ସରପିଦେଲା । ଇତିଅନି ପରମେସର ଆମ୍ବକେ କେତେକ
ଆଲାଦ କଲାନି, ସେଟା ଜାନାପଢିଆଚେ । ୧୩ କିରିସଟର ବନିରିଲାଗି
ପରମେସର ଆମ୍ବକେ ଦରମ୍ ଲକ୍ କଲାଆଚେ । ସେନ୍ତ୍ର ଆଲେ ପରମେସର
ବଡ ରିସାଇଅନି ଆମ୍ବକେ ରକିଆ କରିବାକେ କିରିସଟ କେତେକ ମନ୍ଦିଆନ୍
ନ ଦେଖ । ୧୪ ଆମେ ପରମେସର ସହରୁ ରଇଲାବେଲେ ତାର ପିଲା ଆମର
ପାଇ ଜିବନ୍ ଦେଲା । ତେଇଅନି ପରମେସର ସଞ୍ଚୁ ଆମେ ଆରିତରେକ
ଜତିଅଛଲୁ । ତାର ସଞ୍ଚୁ ଆରିତରେକ ଜତିଅଛଲା ପତେ, ଏବେ କିରିସଟର

ଜିବନର ଲାଗି ଆମେ ରକିଆ ପାଇବାକେ କେତେକ ଅଦିକ୍ ନ ପାଉ? ୧୧
 ଅବକା ସେବକିସେ ନେ, ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ତେଇଅନି ପରମୋସର
 ଜନ୍ ସବୁ କାମ୍ କଲାଆଚେ, ସେଠାର ପାଇ ଆମର ମନ୍ ଉତ୍ସୁକୁଡ଼ୁଡ଼କୁ
 ଆରି ସାରଦାଇ ପୁରୁନ ଅଇଆଚେ । ସେ ଜିସୁ ପରମୋସର ସଞ୍ଚୁ ଆମକେ
 ଆରିତରେକ୍ ମିପାଇଲା ଆଚେ । ୧୨ ପରତମେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷସେ ପାପ୍
 କରିରଇଲା । ଆରି ପାପର ଲାଗି ମରନ୍ ଆଇଲା । ସବୁ ଲକ୍ ପାପ୍ କଲାର
 ପାଇ ମରନ୍ ସବୁ ମୁନୁସ୍ ଜାତିକେ ଡାବିଆଇଲା । ୧୩ ନିଯମ୍ ମିଳିବା ଆଗତ୍ତୁ
 ଲକ୍ମନ୍ ପାପ୍ କରିରଇଲାଇ । ମାତର ନିଯମ୍ ନ ରଇବାଟାନେ ପାପର
 ଇଶାବ୍ ନ ଅଇତେଇଲାଇ । ୧୪ ଆଦମର ବେଲାଇଅନି ମହାର ବେଲା
 ଜାକ, କେ ଆଦମର ପାରା କାତା ନ ମାନି, ସେ କରି ରଇବା ପାପ୍ ପାରା
 ନ କରିରଇଲେ ମିଥା, ସବୁ ଲକ୍ ମଳାଇ । ଜେ ଆଇବାର ରଇଲା, ସେ
 ଆଦମର ଗଟେକ୍ ରୂପ । ୧୫ ମାତର ପରମୋସରର ଇଶାବ୍ ନଇଲା ଦାନ୍
 ଆରି ଆଦମର ପାପ୍ ବିତରେ କେତେକ୍ କେତେକ୍ ଦୁର ଆଚେ । ଗଟେକ୍
 ଲକ୍ର ପାପର ପାଇ ବେଦି ଲକ୍ର ମରନ୍ ଅଇଲା । ମାତର ପରମୋସର
 ତାର ଜିବନ୍ଦୁକାଇଲାକେ, ଲକ୍ମନ୍ର ପାଇ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍କି ଜନାମେ
 ଦେଲା । ସେ ବଡ଼ ଜନାମ୍ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାକେ ପୁରାପୁରୁନ
 ଅଇଲା । ୧୬ ସେ ଗଟେକ୍ ପାପ୍ କାମ୍ ଅଇଲା ପରେ ସବୁ ମୁନୁସ୍ ଜାତି
 ବିଚାରନା ଜାଗାଇ ଚିଆଅଇ ଦସି ବଲାଇ ଅଇଲାଇ । ମାତର ଏବେ ଜବର୍
 ଲକ୍ର ପାପର ଲାଗି ଲକ୍ମନ୍ର ଆସା ନ ରଇଲେ ମିଥା, ପରମୋସର
 ଦାନ୍ କଲାକେ ଦସି ନାଇ ବଳି ଏଜାଇଅଇଲାଇ । ୧୭ ଏଲେମିଥା ଗଟେକ୍
 ମୁନୁସର ପାପର ପାଇ ସବୁ ଲକ୍କି ମରନ୍ର ଡଣ୍ଟ ଆଇଲା । ମାତର ସେ
 ଗଟେକ୍ ମୁନୁସ୍ ଜନ୍ମଟାକି କିରିସ୍ଟ, ଜାଇଟା କଲାଆଚେ ସେଠା କେତେକ୍
 ବଡ଼ ବିସଇ! ଜେତେକ୍ ଲକ୍ ପରମୋସର ବଡ଼ ଜିବନ୍ଦୁକାଇଲାଟା ଜବର୍
 ଅଇତେ ଜନାମେ ମିଳାଇଆଚନ୍ତ, ସେମନ୍ ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ବାଟେଅନି ସବୁ
 ଲକ୍ ତାରଟାନେ ଦରମ୍ ବଲାଇ ଅଇବାଇ । ସେମନ୍ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚୁ ଜିତି
 କରି ଜିବନା କାଉନା କରି ସାପନ୍ କରିବାଇ । ୧୮ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ର ପାପ୍
 ଜେନ୍ତି ଗୁଲାଇ ଲକ୍କି ଡଣ୍ଟ ଆନାଇଲା, ସେନ୍ତିଷେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ର ଦରମ୍
 ଗୁଲାଇ ଲକ୍ରପାଇ ମୁକ୍ତି ଆରି ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ଆନିଦେଲାଆଚେ । ୧୯
 ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆଦେସ୍ ନ ମାନଲାର ପାଇ ଜେନ୍ତିକି ସବୁ ଲକ୍ ପାପି ଅଇଲାଇ,

ସେହି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆଦେସ୍ ମାନ୍ଦେ ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଦରମ ଲକ୍
ବଲାଇଅଇବାଇ । ୨୦ ନିୟମ ଚାଲ୍ଲାର ପାଇ କାରାପ କାମ ବଢ଼ିଲା ।
ମାତର ପାପ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଗାଳାକେ ପରମେସରର ଜିବନ୍ଦୁକାନି ମିଥା ଦେଇ
ବଢ଼ିଲା । ୨୧ ପାପ ଜେନ୍ତିକି ସବୁରପାଇ ମରନର ଡଣ୍ଡ ଆନିରଇଲା, ସେହି
ପରମେସରର ଜିବନ୍ଦୁକାନି ମାପରୁ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟର ପାଇଜେ ଅନି ଆମଙ୍କେ
ଦରମ ବାଟେ ତାକିନେଇ ନ ସାବ୍ଦା ଜିବନ ଦେଇଥି । (aionios g166)

୭ ସେହିଆଲେ କାଇଟା କଉଁ? ପରମେସରର ଜିବନ୍ଦୁକାନି ଆରି ଅଦିକ୍
ମିଲ୍ଲିଥି ବଲି ଆମେ କାଇ ଆରି ସେ ପାପେ ରଇକରି ଚଲାଚଲ୍ଲି କରୁ କି? ୨
ନାଇ କେବେ ନାଇ । ପାପ କରିବା ବିସରଗେ ଆମେ ମରିଗାଲୁଆରୁ ।
ଆରି କେହି ପାପ କରିଯେ ରଇବୁ? ୩ ତମେ ଜାନାପ, ଦୁବନ୍ ନେଲାକେ
ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ମିଥିକରି ଆମେ ତାର ମରନେ ମିଥା ମିଥିଆରୁ । ୪
ସେଟାରପାଇ ଦୁବନ୍ ନେଲାପତେ ଆମେ ତାର ମରନେ ମିଥି, ତାର ସଞ୍ଚ
ତପି ଅଇଲୁଆରୁ । ସେ ଜେନ୍ତାରି ବାବାର ତାକ୍ପୁଟା ବୟସ ସଞ୍ଚ ଆରିତରେକ
ଉଚ୍ଚଲା, ଆମେ ମିଥା ସେନ୍ତାରି ନୁଆ ଜିବନ ପାଇକରି ଚଲାଚଲ୍ଲି କରିବାର
ଆଟେ । ୫ କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ମରନେ ମିଥି ତାର ସଞ୍ଚ ଗଟେକ ଅଇଲୁ
ଆରୁ, ତାକେ ଆରିତରେକ ଉଚ୍ଚବାତେଇ ମିଥା, ତାର ସଞ୍ଚ ଗଟେକ ଅଇକରି
ରଇବୁ । ୬ ଆମେ ଜାନିଆରୁ, କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ କୁରିଯେ ଆମର ପୁରନା ଜିବନ୍
ମରିଗାଲାଆଟେ । ତେଇଅନି ଆମର ପାପର ଚଲାଚଲ୍ଲି କୁରୁପନାପ ଅଇଲା
ଆଟେ ଆରି ଆମେ ପାପର ଗତିଅନି ମୁକଳିଆରୁ । ୭ କାଇକେବଇଲେ ମୁନ୍ଦୁପ
ମରିଗାଲେଯେ, ପାପର ବାନ୍ଧନେଅନି ରକିଆ ପାଇଥି । ୮ ଆମେ ଜିସୁର
ସଞ୍ଚ ମରିରଇଲାର ପାଇ, ତାର ସଞ୍ଚ ମିଥା ଜିବନ ଅଇବୁ ବଲି ବିସବାସ
କଲୁନି । ୯ ଆମେ ଜାନ୍ମ କିରିସ୍ଟ ମଲାତେଇଅନି ଉଚ୍ଚଲାରପାଇ, ସେ ଆରି
କେବେ ମିଥା ନ ମରେ । ତାର ଉପରେ ଆରି କେବେ ମରନର ସାପନ ନ
ଚାଲେ । ୧୦ ସେ ଜନ୍ମ ମରନ ପାଇଲା, ତାରଲାଗି ପାପର ବୟସ ତେଇଅନି
ଏକାତରେକ ଆମେକ ମୁକଳାଇଲା । ସେ ଏବେ ଜନ୍ମ ଜିବନେ ଜିଜଲାନି,
ସେଟା ପରମେସର ସଞ୍ଚ ମିଥିକରି ରଇଲା ଜିବନ । ୧୧ ସେନ୍ତାରି ତମେ
ମିଥା ପାପେ ମରିଜାଇଆରୁ ବଲି ଏତାଆ । ତମେ ଏବେ କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର
ଜିବନେଅନି ପରମେସର ସଞ୍ଚ ମିସଲାପ । ୧୨ ତମର ନସିଜିବା ଗାଗଡ଼
ଉପରେ ଆରି ପାପ ଅଦିକାର ନ କର, ସେଟାରପାଇ ଆମର ଏ ଗାଗଡ଼

ମନ୍ଦକରବା କାରାୟ ବିସଇ ମାନିକରି ରୁଆନାଇ । ୧୩ କାରାୟ କାମରୁ
 ଲାଗି ଆମର ଗାଗଡ଼ର କଣ୍ଠେକୁ ବାର୍ତ୍ତମିସା ପାପ କରିବାକେ ଦିଆସନାଇ
 । ମାତର ଦରମ୍ କାମ କରିବାପାଇ ତମର ଗୁଲାଇ ଗାଗଦ୍ ତାକେ ସର୍ପି
 ଦିଆସ । ପରମୋସର ତମ୍ବେ ମରନେଥନି ଜିବନ୍ କରି ଆନ୍ତଳାଆଚେ ।
 ୧୪ କାଇକେ ବଇଲେ ପାପ ତମର ଉପରେ ସାପନ୍ ନ କର । ତମେ ଆରି
 ନିୟମର ତଳେ ନାଇ । ମାତର ପରମୋସରର ଜିବନ୍ଦୁକାନି ଅନି କାଇଟା
 ନ ଅଇତେ ଆଚାସ । ୧୫ ଯେହିଆଲେ ଆମେ ନିୟମର ତଳେ ନ ରଇ,
 ପରମୋସରର ଜିବନ୍ଦୁକାନି ପାଇଲୁ ଆରୁ ବଲି ପାପ କରିବେ ରହଁ କି?
 ନାଇ, କେବେ ମିସା ନାହିଁ । ୧୬ ଏଲେ ମିସା ତମେ ଜାନିଆଚାସ, ଜଦି ତମେ
 କାକେ ତର ତଳେ ଆକା ମୁଇ ବଲି କଇକରି ତାର ପୁରାପୁରୁଷ କାତାମାନ୍ସା
 ବଇଲେ, ତମେ ତାର ଗେନ୍ଦଳା ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା । ଜଦି ପାପର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା
 ଅଇସା, ଏଗାର ଦିଶା ଅଇସି ମରନ୍, ଜଦି ଦରମର ବାଟେ ଇଣ୍ଟିପା, ବଇଲେ
 ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇସା । ୧୭ ମୁଇ ପରମୋସରକେ ଦନିଆବାଦ କଲିନି,
 ତମେ ଗଟେକ୍ ବେଳାଇ ପାପର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇରଇଲାସ ମିସା, ଏବେ ଜନ୍
 ହିକିଆ ଟାନେ ପାଇରଇବା ସତ୍, ପୁରାପୁରୁଷ ମନ୍ଦେଇକରି ନାମଳାସନି ।
 ୧୮ ଏବେ ତମେ ପାପେଅନି ମୁକ୍ଲିକରି ଦରମର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇଆଚାସ ।
 ୧୯ ଗଟେକ୍ ବେଳାଇ ତମେ ତମର ଗୁଲାଇ ଗାଗଦ୍, ମନ୍, ପରାନ୍, ଅସୁକଳ
 ଆରି କାରାୟ ଚଲାଚଲିତି କରିବାକେ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇ ସର୍ପି ଦେଇରଇଲାସ
 । ଯେହିଆରେ ସୁକଳ ଆରି ଦରମ୍ ଚଲାଚଲିତିରପାଇ ଦରମର ଲାଗେ
 ନିଜକେ ପୁରାପୁରୁଷ ସର୍ପିଦିଆସ । ୨୦ ତମେ ପାପର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା
 ରଇଲାବେଲେ, ଦରମ୍ ଜିବନ୍ ଜିଇବାକେ ମୁରମୁରା ଅଇରଇଲାସ । ୨୧
 ଏବେ ତମ୍ବେ ଜନ୍ କାମମନ୍ କରିବାକେ ଲାଜ୍ଞଳାଗଲାନି, ଯେହିକିବେଲେ
 ସେ ସବୁ କାମର ଦିଶା ଅଇଲାନି ମରନ୍ । ୨୨ ମାତର ତମେ ଏବେ ପାପେଅନି
 ମୁକ୍ଲିକରି ପରମୋସରର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇଆଚାସ । ଏଗାର ଲାବ ଅଇଲାନି,
 ପରମୋସରରତେଇ ପୁରାପୁରୁଷ ସଲଦ୍ । ଆରି ଇତିଅନି ମିଳିବାସ ଅଇଲାନି
 ନ ସାରବା ଜିବନ୍ । (aiōnios g166) ୨୩ ପାପ କାମର ବୁଢ଼ ଅଇଲାନି ମରନ୍,
 ମାତର ପରମୋସର ଜାଗାଇକରି ଦାନ୍ ଦେଇଆଚେ । ସେବା ଆମର ମାପରୁ

ଜିମ୍ବ କରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ମଧ୍ୟକରି ମିଳାଇରଇବା ନ ପାଇବା ଜିବନ୍ । (aiōnios

g166)

୭ ଏ ବାଇବରନିମନ୍, ଏବେ ମୁଲ ଜାଇଟା କଇବାକେ ଗାଲିନି, ସେଠା ଅଇଲାନି ନିୟମ୍ । ନିୟମ୍ କାଇଟା ବଲି ତମେ ବୁଝିପାରାସ୍, ତାର ଅରତ୍ ମିଥା ଜାନାସ୍ । ମୁନୁସ୍ ଅବକା ତାର ଜିଇବା କାଇବା ଦିନ୍ ଜାକ ନିୟମର୍ ତଲେ ରଇସି । ୭ ବିବା ଅଇବା ବିସଇ ଦେକେଲ, ମୁନୁସ୍ ବଁଚି ରଇବା ଜାକ, ତାର ମାଇଜି ସଞ୍ଚ ବିବା ବାନ୍ଧନେ ବାନ୍ଧିଅଇରଇସି । ମାତର ମୁନୁସ୍ ମରିଗାଲା ପଚେ ତାର ମାଇଜି ଏ ନିୟମେଅନି ମୁକଳ୍ସି । ୯ ସେ ବଁଚି ରଇଲା ବେଳେ, ତାର ମାଇଜି ଜଦି ବିନ୍ ମୁନୁସ୍କେ ବିବା ଅଇସି, ତେବେ ତାକେ ତାହରି ବଲି କଇବାଇ, ମାତର ମୁନୁସର ମରନ୍ ପଚେ ବିନ୍ ମୁନୁସ୍କେ ବିବା ଅଇଲେ, ତାକେ ଆରି ତାହରି ବଲି ନ କଅନ୍ । ନିୟମ୍ ଇଥାବେ ସେ ଗଟେକ ମୁକଳି ରଇବା ମାଇଜି । ୪ ଏ ମର ବାଇବରନିମନ୍, ତମେ ମିଥା ସମାନ୍ ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ । ନିୟମ୍ ଇଥାବେ କରିସ୍ଟର ଗାଗତେ ମିସ୍ଲାରପାଇ ତମେମିଥା ମରିଆଗାସ୍ । ଏବେ ତମେ ତାରଟା । ପରମେସର ତାକେ ମରନେଅନି ଉଚ୍ଚାରାତ୍ମାତେ । ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି ତାର ସେବାକାମେ ଆମେ ମିଥା ମିସ୍ତ୍ରୁ । ୫ ଜେତେଦିନ୍ ଜାକ ଆମେ ଗାଗତ୍ ମନ୍ କଲା ଇଥାବେ ବାନ୍ଧିଅଇରଇଲୁ, ନିୟମ୍ ଆମକେ ନାଇ ବଲି କଇଦେଇଲା । ସେଠା ଆମର ପାପ୍ ଅଦିକ୍ କରାଇତେ ରଇଲା । ଆରି ଆମେ ମରନ୍ ବାଟେ ଜାଇତେରଇଲୁ । ୬ ଏବେ ଆମେ ନିୟମର୍ ପାପନେଅନି ମୁକଳିଲୁ ଆହୁ, କାଇକେବରଲେ ଜନଟା ଆମକେ ଦିନେକ ବନ୍ତି କରି ସଞ୍ଚାଇରଇଲା, ସେଠା ଆମର ବିତରେ ମରିଗାଲାଆତେ । ଆମେ ଆରି ଆଗତ୍ତୁର ପାରା ଲେକାଅଇଲା ନିୟମ୍ ଇଥାବେ ପରମେସରକେ ସେବାକରୁ ନାଇ । ଏବେ ସୁକଳ ଆଭମା ଦେକାଇଲା ବାଟେ ଛଣ୍ଡଲୁନି । ୭ ତେବେ ଆମେ କାଇଟା ବଲି କଉଁ, ନିୟମେସେ ପାପ୍ ଆତେ କି? ସେଠା ସତରସେ ନରଁ । ମାତର ପାପ୍ କାଇଟା? ସେଠା, ମକେ ନିୟମ୍ ଜାନାଇଦେଲା ଆତେ । “ଦିନ୍ ଲକର୍ ଦିନ୍ସୁ ଲବାଇବାର ନାଇ ।” ଏ ଆଦେସ୍ ଜଦି ନିୟମତେଇ ନ ରଇତା, ଲବାଇବାଟା କାଇଟା ବଲି ମୁଲ ନାଜାନ୍ତି । ୮ ମାତର ଉପରର ଆଦେସର ପୁରିଦାନେଇ ପାପ୍ ମର ବିତରେ ବିନ୍ଦିନ୍ ରକାମର କାରାପ୍ ମନ୍ କରିବାଟା ଜନମାଇଲା । ନିୟମକେ ତାତିଦେଲେ ପାପ୍ ମଳା ସମାନ୍ ଆତେ । ୯ ଗଟେକ ଦେଲାଇ, ମୁଲ ନିୟମ୍ ନାଜାନି କରି ଜିଇତେ ରଇଲି,

ନିୟମ ଜାନ୍ମଲା ପରେ ପାୟ ସୁରଳା, ୧୦ ଆରି ମୁଇ ମରିଗାଲି । ଜନ୍ ନିୟମ
 ଜିବନ୍ ଦେବାକେ ଟିକ୍ କରିରଇଲା, ସେଠା ମର ପାଇ ମରନ୍ ଆନ୍ମଲା ।
 ୧୧ କାଇକେବଇଲେ ନିୟମର ସୁବିଦା ନେଇ ମକେ ପାୟ ନାଡାଇଲା ଆରି
 ମରାଇଲା । ୧୨ ନିୟମ ପରମେସରରଟାନେଅନି ଆଇଲାକେ ସୁକଳ୍ ଆତେ
 । ତାର ଆଦେସ୍ ସବୁ ସୁକଳ୍, ଟିକ୍ ଆରି ବେସି ନିକ । ୧୩ ସେନ୍ତ୍ରିଆଲେ
 ଜନ୍ମଟା ନିକ, ସେଠା କାଇକେ ମର ମରନ୍ ଆନ୍ମବାଟା ଅଇରଇଲା? ସେନ୍ତ୍ରି
 କେବେ ନ ଥ । ମାତର ପାପର ମରନ୍ ଅଇଲା । ତାର ନିୟମ, ଜେନ୍ତ୍ରିକି
 ଆମର ପାୟ କେତେକ କାରାପ୍ ଆଚେବଳି ଡିସାଇବାକେ ପରମେସରର
 ଜନ୍ମନା ରଇଲା । ତେବ୍ରପାଇ ତାର ନିୟମରିଲାଗି ଏଟା ଯାଦନ୍ କଲା । ୧୪
 ଆମେ ଜାନ୍ମ ଜେ, ନିୟମ ଆଭମାଇ ଆଇସି, ମାତର ମୁଇ ମର ଗାଗଡ଼ ମନ୍
 କଲାଟାକେ ମାନ୍ମାରିପାଇ ପାପର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇଲିଆଚି । ୧୫ ମୁଇ
 ଜନ୍ମଟା କଲିନି, ସେଠା ବୁଝି ନାଇ, ମାତର ଜନ୍ ନିକ କାମ୍ କରିବାକେ ମନ୍
 କଲିନି ସେଠାସେ କରିନାପାରିଲିନି । ଆରି ଜନ୍ କାରାପ୍ କାମ୍ କରିବାକେ
 ମୁଇ ମୁଲ୍କେ ମନ୍ କରି ନାଇ, ସେଠାସେ କଲିନି । ୧୬ ମାତର ମୁଇ ମନ୍ ନ
 କରି ରଇବା କାମ୍ କରିବାର ଲାଗି, ନିୟମ ଟିକ୍ ଆତେ ବଲି ମାନ୍ଲିନି । ୧୭
 ସେଠାର ପାଇ ଏ ସବୁ ଜାକ କାମ୍ ମୁଇ କରି ନାଇ । ମର ବିତ୍ତରେ ରଇବା
 ପାୟସେ ସେଠା କଲାନି । ୧୮ ମର ଗାଗଡ଼ର କାରାପ୍ ମନ୍ କରିବାଟାନେଅନି
 କାଇମିପା ନିମାନ୍ ବିସଇ ନ ଆସେ ବଲି ମୁଇ ଜାନ୍ମିନି । କାଇକେବଇଲେ
 ନିକ କାମ୍ କରିବାକେ ମନ୍ ରଇଲେ ମିଥା ସେଠା କରି ନାପାରିଲିନି । ୧୯
 ସେଠାର ପାଇ ଜନ୍ ନିକ କାମ୍ କରିବାକେ ମୁଲ୍କେ ମନ୍ ନାଇ, ସେଠାସେ କଲିନି ।
 ୨୦ ଜଦି ମୁଇ ମନ୍ ନ କରିବାଟା କରିଲାଗି ଆଚି, ସେନ୍ତ୍ରିଆଲେ ଜାଇଟା
 କଲିନି, ସେଠା ମୁଇ ସତଇସେ କରିନାଇ, ମର ବିତ୍ତରେ ରଇଲା ପାୟସେ
 ସେଠା କଲାନି । ୨୧ ଏଟା ମର ବିତ୍ତରେ ଗଟେକ୍ କାମ୍କରିବା ନିୟମ ବଲି
 ମନେ ଅଇଲାନି । ଜନ୍ମଟା ନିକ, ସେଠା ମୁଇ କରିବାକେ ଗାଲାବେଲେ,
 ଅବକା କାରାପ୍ ବିସଇସେ କଲିନି । ୨୨ ପରମେସରର ନିୟମ ନାମବାକେ
 ମୁଇ ବେସି ମନ୍ କଲିନି, ୨୩ ମାତର ମର ମନ୍ କଲା ବିରଦେ ମର ଗାଗଡ଼
 ତେବାଇବା ବିଦି ସବୁବେଲେ ଛୁଇଦ୍ କଲାନି । ମର ଗାଗଡ଼ କାମ୍କରିତେ
 ରଇବା ସବୁ ପାୟ ମକେ ବନ୍ଦି କରି ସଢ଼ୁଇଲା ଆଚେ । ୨୪ କେତେ କରମ୍

ନଇଲା ଲକ୍ଷ ମୁଲୀ ମରନର ମୁଁ ଜିକିନେବା ଏ ଗାଗଡ଼ର ଚଳାଚଳତି ଅନି
କେ ମକେ ମୁକ୍ଳାଇସି? ୨୫ ପରମେସର ଦନିଆବାଦ ପାଆ! ମାଘରୁ ଜିସୁ
କିରିସ୍ଟରେ ଲାଗି ମୁଲ ଉଦାର ପାଇଆଛି । ତେବେ, ଏଠା ଅଇଲାନି ମର
କରମ୍ । ପରମେସରର ନିୟମ କାଲି ମୁଲ ମର ମନେ ନାମି ପାରବି । ମାତର
ମର ମୁନୁସ ଉପାବର ଚଳାଚଳତି ମକେ ପାପର ଗତି ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଅଇବାକେ
ବଦିଆ କଲାନି ।

「 ତେବେ ଆମେ ଜେତକି ଲକ୍ଷ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟରେ ସଞ୍ଚ ମିଥିକରି ଆହୁ,
ଆମରପାଇ ଆରି ପରମେସରର ଉଣ୍ଟ ନାଇ । ୨ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟରେ ସଞ୍ଚ
ମିଥିଲାରପାଇ ସୁକଳାଦମା ଆମକେ ନୁଆ ଜିବନ୍ ଦେଲାଆଛେ । ତେଇଅନି,
ପାପ କଲେ ମରବା ନିୟମେଅନି, ଆମକେ ମୁକ୍ଳାଇ ଆଛେ । ୩ ସେ ଆମର
ଶୁନ୍ତଳନ୍ ନିକ ନ ରଙ୍ଗଲାକେ, ମସା ଦେଇରେବା ରିତିନିତି ମାନ୍ଦୁ ନାଇ
। ତେଇ ନିୟମ ସାଇଜ କରି ନାପାରିଲା । ମାତର ସେଠା ପରମେସର
କରିଆଛେ । ସେ ଆମର ପାରା ପାପିମନର ଗଟେକ୍ ଗାଗଡ଼ ଦାରାଇ ତାର
ପଥକେ ପାଟାଇଲା । ଆରି ସେ ଏହୁରିକରି ଆମର ଉପରେ ରଇବା ପାପର
ସାପନ୍ କୁରୁପନ୍ନାସ କଲା । ୪ ଆମେ ଜେହୁରି କି ନିୟମର ସବୁ ଆଦେସ୍
ମାନିକରି ରଇବୁ, ସେଠାର ପାଇ ପରମେସର ଏହି କଲାଆଛେ । ଆମେ
ଏବେ ମୁନୁସର ଚଳାଚଳତି ନ କରି ସୁକଳାଦମାର ବାଟେ ଇଣ୍ଟିଲେସେ
ଏହି କରିଆଇସି । ୫ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ମୁନୁସର ଚଳାଚଳତି ଉପାବେ ଜିଉନା
କାଉନା କରତେରଇବାଇ, ସେମନ୍ ନିଜର ଗାଗଡ଼ର ମନ୍ କରବାଟା ଚିନ୍ତା
କରତେରଇବାଇ । ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ସୁକଳାଦମାର ଚାଳନା ଉପାବେ
କାମକରିବାଇ, ସେମନ୍ ସୁକଳାଦମା ଜନ୍ ବିସଇ କରିବାକେ ମନ୍ କରାଇସି,
ସେଠା କରିବାଇ । ୬ ମୁନୁସର ଚଳାଚଳତି ଉପାବେ ଗାଲେ ମରନର ଦସା
ଅଇସି, ସୁକଳାଦମାର ଚାଳନା ଉପାବେ ଗାଲେ ଜିବନ୍ ଆରି ଯାହିଁ ମିଳିସି ।
୭ ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ତାର ଗାଗଡ଼ର ମନ୍ କଲା ଉପାବେ ଚଳାଚଳତି କରିସି,
ସେ ପରମେସର ବିରଦ୍ଧି ଅଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ପରମେସର
ନିୟମ ମାନେ ନାଇ, ସେ ସେଠା କରିବାକେ ନାପାରେ । ୮ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ
ମୁନୁସର ଚଳାଚଳତି ଉପାବେ କାମ କଲାଇନି, ସେମନ୍ ପରମେସରକେ
ସାରଦା କରିନାପାରନ୍ । ୯ ଜଦି ସତଇସେ ପରମେସର ସୁକଳାଦମା
ତମର ବିହିରେ ଆଛେ, ତେବେ ତମେ ଆରି ମୁନୁସର ଚାଳିଚଳନ୍ ପାରା

ଜିରନାକାଉନା କରିନାପାରାୟ, ମାତର ଜିବନେ ସୁକଳ ଆଦମାର ଆଦେସ୍
 ମାନ୍ୟା । ଜାରତେଇ କିରିସ୍ଟର ଆଦମା ନାହିଁ, ସେ କେବେ ମିଥା ତାକର
 ଲକ୍ଷ ଅଇନାପାରେ । ୧୦ ମାତର ତମର ବିଦରେ କିରିସ୍ଟ ବାପାଅଇ ରଇସି
 ବଇଲେ, ତମର ଗାଗଡ଼ ପାପେ ନସ୍ତ ଅଇବାକେ ଜାଇତେ ରଇଲେ ମିଥା,
 ସୁକଳାଆଦମା ତମକେ ଜିବନ୍ ଦାନ୍ ଦେଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ ତମେ
 ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଦରମ ଲକ୍ଷ ବଲି ଏଜାଇଅଇ ଆଚାୟ । ୧୧ ଜଦି
 ତମର ବିଦରେ ଜିସୁକେ ମଲାତେଇଅନି ଉଚାଇଲା ପରମେସରର ଆଦମା
 ଆଚେ, ତେବେ ସେ ଆଦମାର ସାଇଜ ସଞ୍ଚ୍ଚୁ, ପରମେସର ଜେ କି କିରିସ୍ଟକେ
 ମଲାତେଇଅନି ଉଚାଇଲା, ଯେନ୍ତିଷେ ତମର କୁଇଜିବା ଗାଗଡ଼ ମିଥା ଜିବନ୍
 କରସି । ୧୨ ତେବେ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ଆମର କାମ ଅଇଲାନି, ମୁନୁସର
 ଗୁନ୍ଦଚଲନ୍ ଇପାବେ ଜିରନାକାଉନା ନ କରୁ । ୧୩ କାଇକେବଇଲେ ସେନ୍ତ୍
 କଲେ, ତମେ ମର୍ଯ୍ୟା ମାତର ସୁକଳାଆଦମାର ସାଇଜ ସଞ୍ଚ୍ଚୁ ନିଜର ପାପ୍ତଳନ୍
 ନସ୍ତ କରି ଆରି ପାପ କାମ ନ କରାୟ, ତେବେସେ ତମେ ବଁରସା । ୧୪
 ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରର ଆଦମା ଇପାବେ ତାଲ୍ଲାଇନି, ଯେମନ୍ତେ
 ପରମେସରର ପିଲାଟକି । ୧୫ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଦେଲା ଆଦମା,
 ତମକେ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇବା ତେଇଅନି ମୁକ୍ଳାଇଲା ଆଚେ । ତମେ ଆରି
 ତରବାର ଲତା ନାହିଁ । ମାତର ସୁକଳାଆଦମା ତମକେ ପରମେସରର
 ପିଲାଟକି କରିଆଚେ । ତାର ବପୁ ଏତାଇକରି ଏବେ ଆମେ ପରମେସରକେ
 “ବାବା, ମର ବାବା” ବଲି ତାକ୍ଲୁନି । ୧୬ ପରମେସରର ଆଦମା ଆମର
 ବିଦରେ ଆଦମା ସଞ୍ଚୁ କଁଟ ମିଥାଇ ଆମକେ ତାର ପିଲାଟକି ବଲି ଜାମାଇଲାନି
 । ୧୭ କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ପରମେସରର ପିଲାଟକି । ତାର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 କାତା ଦେଇରଇବା ଆସିବାଦେ ଆମେ ମିସ୍ବୁ । ଆରି କିରିସ୍ଟର ପାଇ
 ପରମେସର ଜନ୍ମଟା ଚୁଲାଇ ସଞ୍ଚୁଇଲା ଆଚେ, ତେଇ ମିଥା ଆମର ପାଇ
 ବାପା ଆଚେ । ଜଦି ଆମେ ଜିସୁର ଦୁକ୍ପାଇବାତେଇ ମିସ୍ଲୁ ଆବୁ, ତେବେ
 ତାର ତାକପୁଟା ପାଇବାତେଇ ମିଥା ମିସ୍ବୁ । ୧୮ ଜନ୍ ତାକପୁଟାର ଦିନେ
 ଆମେ ମିସବାକେ ଗାଲୁନି, ଦେକ୍ଖଲେସରି ଏ ଜିବନେ ଅଇବା ଆମର ଦୁକ
 କସଟ କିଟି ନାହିଁ । ୧୯ ପରମେସର ତିଆରକଲା ସବୁଜାକ ଜାଗରତା
 ସଞ୍ଚୁ ସେ ଦିନକେ ଜାଗି ଆଚତ୍ତ । ସେବେଲାଇ ପରମେସର ତାର ସତ୍
 ପିଲାଟକିମନ୍ କେ, ବଲି ଦେକାଇସି । ୨୦ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର

ତିଆର କରିରଇବା ସହୁଜାକ, ଅବିପାପେ ପୁରୁନ ଅଇଲାଆଚେ । ଜନ୍ମବାଟେ
 ଜିବାର ରଇଲା ସେ ବାଟେ ନ ଜାଇ, ବିନ୍ ବାଟେ ଗାଲାଆଚେ । ମାତର ଏଠା
 ତାର ନିଜର ମନ୍ କଳା ଲସାବେ ଅଧିନାଇ । ପରମେସର ମନ୍ କଳାକେସେ
 ଅଇଲା । ଏଲେମିପା ତାର ଆସା ରଇଲା, ୨୧ ଜେନ୍ତିକି ଗଟେକ୍ ଦିନେ
 କୁଇଜିବାଟାନେ ଅନି ମୁକ୍ଳିକରି ପରମେସର କୁଟୁମ୍ବ ତାକ୍ପୁଟାଇ ମିଥ୍ରୁ
 । ୨୨ ମାତର ଏବେ ଜାକ ତିଆରଅଇଲାଟା ସବୁ, ଗାର୍ଡେ ରଇଲା ମାଇଜି
 ନିକଅଇବା ଦୂକା ପାରା ଅଇକରି “ଆନା, ଆୟ୍ଯା!” ଅଇଲାନି । ୨୩ ଆମେ,
 ପରମେସର ଦେଲା ପରତୁମର ଦାନ ପାରା ସୁକଳାଦ୍ରମା ପାଇଲୁଆରୁ
 ଆମେ ମିପା ବିଦ୍ରେ ବିଦ୍ରେ “ଆନା, ଆୟ୍ଯା!” ଅଇଲୁନି । ଏଲେମିପା
 ପରମେସର ଆମକେ କୁଟୁମ୍ବ ଲକ୍ କରାଇକରି ପୁରାପୁରୁନ ମୁକ୍ଳାଇସି
 ବଲି ଜାଗିକରି ଆରୁ । ୨୪ କାଇକେବଇଲେ ଆସା କଳାକେସେ ଆମେ ମୁକ୍ତି
 ପାଇଆରୁ । ମାତର ଜାଇଟା ତିସିଲାନି ସେଟାର ପାଇ ଆସାକରିବାଟା, ସେଟା
 ସତଇସେ ଆସା ରକ୍ଷିବାଟା ନାଁ । କେ କାଇ ତିସିବାଟାକେ ଆସା କର୍ଯ୍ୟ କି?
 ନାଇ, ନ କରେ । ୨୫ ମାତର ଆମେ ଜଦି ନ ତିସିବା ବିସଇ ଆସାକରିବୁ,
 ତେବେ ଆମକେ ଯାଆସି ସଞ୍ଚ ଜାଗିବାକେ ପଢ଼ୁଣି । ୨୬ ଆମକେ ବପୁ
 ନାଇ, ମାତର ସୁକଳାଦ୍ରମା ଆମକେ ପାଇଜ କର୍ଯ୍ୟ । କେନ୍ତାରି ପାରିତନା
 କରିବାକେ ଅଇସି, ସେଟା ଆମେ ନାଜାନ୍ତୁ । ସେଟାର ପାଇ ଜନ୍ମଟା ଆମେ
 କଇ ନାପାରିଲୁନି, ସେଟା ସୁକଳ ଆଦ୍ରମା ନିଜେ ଆମରିପାଇ “ଆନା, ଆୟ୍ଯା!”
 ଅଇକରି ପରମେସର୍କେ ଗୁଆରି କର୍ଯ୍ୟ । ୨୭ ପରମେସର ଆମର ମନର
 କାତା ଜାନେ । ସୁକଳାଦ୍ରମାର ମନର ଚିନ୍ତା ସେ ଜାନେ । କାଇକେବଇଲେ
 ସୁକଳାଦ୍ରମା ପରମେସର ମନ୍ କଳା ଲସାବେ, ତାକର ଲକ୍ମନର ପାଇ
 ଗୁଆରି କରିତେ ରଇସି । ୨୮ ଜନ୍ ଲକ୍ମନକେ ପରମେସର ତାର ମନ୍
 କଳାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରିବାକେ ତାକଳାଆଚେ, ଆରି ସେମନ୍ ତାକେ ଆଲାଦ୍
 କଳାଇନି, ସେମନର ପାଇ ସେ ସବୁ ମଞ୍ଚଲର ବିସଇ କରାଇଦେଇସି ।
 ୨୯ ଜନ୍ ଲକ୍ମନକେ ପରମେସର ବାରିଲା ଆଚେ, ସେମନକେ ତାର ପଥ
 ପାରା ଅଇବାକେ ଆଗତୁସେ ଟିକ୍ କରିଆଚେ । ସେନ୍ତିଆଲେ, ଗଟେକ୍ ବଡ଼
 କୁଟୁମ୍ବ, ତାର ପଥ ସେମନର ବଡ଼ ବାଇ ଅଇସି । ୩୦ ଜନ୍ ଲକ୍ମନ
 ଏନ୍ତାରି ବାତିଅଇଲାଇ ଆଚଦ, ସେମନକେ ତାକିଆଚେ । ସେ ଲକ୍ମନକେ
 ପରେମେସରର ମୁଆଟେ ଦରମଳକ୍ ବଲାଇ ଅଇ, ତାର ତାକ୍ପୁଟାଇ ମିଥାଇ

ଆଚର । ୩୧ ଏ ସବୁରତେଳଅନି ଆରି କାଇଟା କଇବାର ଅଇସି? ଜିଦି
 ପରମେସର ଆମର ବାଟେ ଆଚେ, ତେବେ କେ ଆମର ବିରଦି ଅଇପାରୁସି?
 ୩୨ ପରମେସର କେବେମିଯା ଆମର ବିରଦି ନାଁ, କାଇକେବଲେ ସେ
 ନିଜର ପଥକେ ମିଯା ରକିଆ ନ କରି ଆମର ପାଇ ଦାନ୍ ଦେଇଆଚେ ।
 ସେହିଆଲେ ସେ ଆମର ପାଇ କାଇ ସବୁ ବିସଇ ଦାନ୍ ନ ଦେଖ କି? ୩୩
 ପରମେସର ବାରଲା ଲକ୍ଷମନେକ କେ ଦସିବଲି କଇପାରୁସି? ସେମନ୍ତକେ
 ସେ ନିଜେ କାଇ ଦସ କରି ନ ରଇବା ଲକ୍ଷ ବଲି ଉଡ଼ରା କଲାଆଚେ । ୩୪
 ତେବେ ସେମନ୍ତକେ ଦସି ବଲି କେ କଇନାପାରଦ୍ । କିରିସ୍ଟ ଜିସୁ ତା କେବେ
 ନ କରେ, କାଇକେବଲେ ତାକେ ପରମେସର ମଲାତେଇଅନି ଜିବନ୍
 କରି ଉଠାଇଲାଆଚେ । ଏବେ ସେ ପରମେସରର ଉଜାବାଟେ ରଇକରି
 ଆମରପାଇ ଗୁଆରି କରି ପାରତନା କଲାନି । ୩୫ ସେହିଆଲେ ତେବେ
 କେ ମିଯା ଆମକେ କିରିସ୍ଟର ଆଲାଦେଅନି ବେଗଲାଇ ନାପାରଦ୍ । ଦୁକେ
 ରଇଲେ ମିଯା, କୟାଟ ପାଇକରି ରଇଲେ ମିଯା, ନିନ୍ଦା ପାଇକରି ରଇଲେ ମିଯା,
 କାକୁରୁତି ଅଇକରି ରଇଲେ ମିଯା, ବୁକେ ରଇଲେ ମିଯା, ବିପଦେ ରଇଲେ
 ମିଯା କି ମରାଇଲେ ମିଯା ଏ ସବୁ ବେଗଲାଇ ନାପାରେ । ୩୬ ସାସତରେ
 ଲେକାଆଚେ, “ତମରଲାଗି ସବୁ ଦିନ୍ ଆମେ ମରନର ମୁଆଟେ ଗାଲୁନି,
 ପୁଜବାକେ ନେଲା ମେଣ୍ଟପିଲା ପାରା ଆମେ ବାଟି ଅଇଲୁ ଆରୁ ।” ୩୭ ଜେ
 ଆମକେ ଆଲାଦ୍ କଲାଇନି, ତାର ପାଇଜ ସତ୍ତ୍ଵ ଆମେ ଏ ସବୁର ଉପରେ ଜିତି
 ଆରୁ । ୩୮ ମୁଇ ସତରସେ ଜାନିଲିନି ଜେ, ପରମେସର ଜନ୍ ବଢ଼ ଆଲାଦ୍
 ଆମକେ ଦେକାଇଲାଆଚେ, ସେ ଆଲାଦେଅନି କାଇଟା ମିଯା ଆମକେ
 ବେଗଲାଇ ନାପାରେ । ଆମେ ମରିଗାଲେ କି ଜିବନ୍ ରଇଲେ, ସରଗର ଦୁଇ
 ଅଥବା କି ସାପନ୍କାରିଆମନ୍, କି କାଇ ବିନ୍ ବପୁ, କି ଏବେ ଜନ୍ମଟା ଅଇଲାନି,
 ପରକେ ଜନ୍ମଟା ଅଇସି, ୩୯ ଉପରର ଦୁନିଆ କି ତଳର ଦୁନିଆ, ଏ ଜଗତେ
 ତିଆର ଅଇରଇବା କାଇ ବିସଇ ମିଯା ପରମେସରର ବଢ଼ ଆଲାଦେ ଅନି
 ଆମକେ ବେଗଲାଇ ନାପାରେ । ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସଟକେ ଦେଲା
 ପରମେସରର ସେ ବଢ଼ ଆଲାଦେ ଅନି, ଏ ସବୁ ବିସଇ ଆମକେ ଦେକାଇଲା
 ଆଚେ । ଏଟା ମୁଇ ଜାନିଆଚି ।

C ମୁଇ ତମଙ୍କେ ଗଟେକ୍ ସବ୍ରକାତା କଇବି । ମୁଇ କିରିସ୍ଟର ଲକ୍ଷ, ଆରି
 ସୁକଳ ଆହମା ମର ବିବେକଙ୍କେ ତାକିମେଲାନି । ସେଟାରପାଇ ମିଯା ମୁଇ

ମିର କଇନାଇ ବଲି ଜାନ୍ମିନି । ୭ ଏଠା ମୁଇ କିରିସ୍ଟକେ ସାକିଦେଇ
 କଇଲିନି । ମୁଇ ଜେ କେତେକୁ ତେରେପେତେ ଆରି ନ ସାରବା ଦୁକେ, ମର
 ମନ୍ କେତେକୁ ଉଡ଼ୁକୁ ଉଡ଼ୁକୁ ଅଇଲାନି । ୯ କାଇକେବଇଲେ ମର ରକତ
 ମାଉଁସ ରଇବା ଜିରଦି ବାଇବଇନିମନ୍ କିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ବାସ କରଦ ନାହିଁ
 । ଜଦି ଏଠା ଅଇପାରସି, ତେବେ ମୁଇ ମନ୍ କଲିନି, ନିଜେ ତାକର ପାଇ
 ପରମେସରର୍ଗାନେ ସାଇସ ପାଇକରି, କିରିସ୍ଟରେତେଇ ଅନି ବେଗଳ୍ବି
 ବଲି । ୪ କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ପରମେସରର ଲକ୍ । ପରମେସର
 ସେମନ୍କେ ନିଜର ପିଲା କରି ବାତିଆଚେ । ସେ ସେମନର ଲଗେ ନିଜର
 ତାକ୍ଷୁଟା ଦେକାଇରଇଲା । ସେମନର ସଞ୍ଚ ରାଜିନାମା କରି ସେମନ୍କେ
 ନିୟମ ଦେଇରଇଲା । ସେମନର ସତଙ୍ଗସେ ପାର୍ତନା କରିବାଇ । ସେମନ୍କେ
 ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇଲା । ୫ ସେମନ୍ ଆମର ତାକ୍ଷୁଟା ଜିରଦି
 ଆନିଦାଦିମାନର ନାତିତିମନ୍ । ଆରି ମୁନୁସ ରୁପ ଦାରି କିରିସ୍ଟ ତାକର
 କୁରୁମେଅନି ଜନମ ଅଇଲା । ସବୁରଗାନେଅନି ବେସି ବୁଝି ପରମେସର
 ଜୁଗେ ଜୁଗେ ତାକ୍ଷୁଟା ପାଥ, ଆମେନ । (aiōn g165) ୬ ପରମେସର
 ତାର କାତା ଦେଇରଇଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରେନାଇ ବଲି ମୁଇ କଇନାଇ ।
 କାଇକେବଇଲେ ଇସ୍ତାଏଲିଯିମାନର କେତେଟା ନାତିତିମନ୍ ପରମେସରର
 ଲକ୍ ନଅର, ୭ କି ଅବରାଆମର କୁରୁମର ସବୁ ଲକ୍ ପରମେସର ପିଲାଟକି
 ନ ଅଅର । ପରମେସର ଅବରାଆମେକ କଇରଇଲା, “ମୁଇ ତର ଜନ୍
 କୁରୁମର ବିସଇନେଇ କାତା ଦେଇରଇଲି, ସେମନ୍ ଇସାକର ଟାନେଅନି
 ଜାତ ଅଇବାଇ ।” ୮ ଏତାର ଅରତ ଅଇଲାନି, ଗାଗତ ଦାରି ଜନମ୍
 ଅଇବା ପିଲାଟକି ନାହିଁ । ଜେ କି ପରମେସର ପିଲାଟକିମନ୍ ଅଇବାଇ,
 ମାତର ତାର କାତା ଦେଇରଇବା ଇସାବେ ଜନମ୍ କରିରଇବା ପିଲାଟକିମନ୍
 ତାର ମୁଆଟେ ସତଙ୍ଗସେ ତାର ପିଲାଟକି ବଲି ଏକାଇ ଅଇବାଇ । ୯
 ପରମେସର ଅବରାଆମେକ ଏନ୍ତି କାତା ଦେଇରଇଲା, “ସମାନ୍ ଏ ଦିନେ
 ଆମ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲାବେଳେ, ସାରା ଗଟେକୁ ପିଲା ଜନମ ଦେଇରଇସି
 ।” ୧୦ ଏ ପିଲା ଆମର ପୁରବର ଆନିଦାଦି ଇସାକ୍ ରଇଲା । ରିବିକାର
 ଜଞ୍ଜଳି ପିଲାମନ୍ବିଦରେ ଅନି ଗଟେକୁ ବାବା ଇସାକ୍ରପାନେଅନି ଅଇରଇଲା
 । ୧୧ ପରମେସର ରିବିକାକେ କାତା ଦେଇରଇଲା । ବଢ଼ ପିଲା ସାନ୍
 ପିଲାର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇସି । ଜଙ୍ଗଳା ପିଲାମନ୍ ଜନମ ନ ଅଇତେ, ଆରି

ନିକ କାମ୍ କି ବାନିଆ କାମ୍ କରବା ଆଗତୁ ଏଟା ପରମେସର କଇରଇଲା । ଜନ୍ ପିଲାକେ ସେ ବାଢ଼ିଲା, ପିଲା କରିରଇବା କାମର ଲାଗି ଅଧିନାଇ । ମାତର ପରମେସର କରିରଇବା ଜନ୍ମନାର ପୁରାପୁରୁଷ ଅଇବାକେସେ ସେଟା ଅଇଲା । ୧୭ ଏଟାର ପାଇ ତାକେ ଏ କାତା କଇରଇଲା । “ବଡ଼ ପିଲା ସାନ୍ ପିଲାର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇସି ।” ୧୯ ସାସ୍ତରର ବାକିଅ ଇଶାବେ “ଜାକୁବକେ ମୁଇ ଆଲାଦ୍ କଲି, ମାତର ଏସକେ ନାଇ ।” ୨୫ ସେନ୍ତ୍ରାର ଆଲେ କାଇଟା ବଲି କରଁ, “ପରମେସର ଅନିଆଇ କରୁଣି କି? ନାଇ କେବେ ନ କରେ ।” ୨୬ କାଇକେବଇଲେ ସେ ପୁରବେ ମିଶାକେ କଇରଇଲା, “ମୁଇ ଜାକେ ମନ୍ କରୁବି ତାକେ ଦୟା ଦେକାଇବି ଆରି ଜିବନ୍ ଦୁକାଇବି । ୨୭ ସେଟାର ପାଇ ପରମେସର ତାର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦେବା ସବୁ ମଞ୍ଚଲର ଦାନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ମନ୍ କଲାକେ କି ତାକର ନିକ କାମ୍ କଲାକେ ଅଧ ନାଇ । ମାତର ପରମେସରର ଜିବନ୍ ଦୁକାନିଟାନେଅନି ସେ ସେଟା ଅଇଲାଆଏ ।” ୨୯ ସାସ୍ତର ଇଶାବେ ପରମେସର ମିଶରର ରାଜାକେ କଇରଇଲା, “ତକେ ଦେଇ ମର ବପୁ ଦେକାଇବି ଆରି ଶୁଳାଇ ଜଗଡ଼କେ ମର ତାକ୍ଷପୁଟା ଦେକାଇବାକେ ମୁଇ ତକେ ରାଜା କରିଆଚି ।” ୩୦ ତେବେହିପାଇ ପରମେସରର ମନ୍କଳା ଇଶାବେ, ସେ କାକେ କାକେ ଦୟା ଦେକାଇସି ଆରି କାକେ କାକେ ମନ୍ ଅଁଁଠ ଅଇବାକେ ତାତିଦେଇସି । ୩୧ ତମର ବିଦ୍ରରେଅନି କେ ଆଲେ ମକେ କଇବାଇ, “ସେନ୍ତ୍ରାରାଲେ, ପରମେସର କାଇକେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦୟ କଲାନି? ପରମେସର ମନ୍ କଲାଟା ବାଢ଼ିଲାଇବା ଲକ୍ଷ କେ ମିଶା ଆଚତ୍ କି?” ୩୦ ମାତର ମୁଇ ତମକେ କଇବି, “ଏ ମଇତର ପରମେସରର କାତା ନାଇ ବଲିବାକେ ତମେ କେ?” ଗଟେକ୍ ଆଣ୍ଟି ମକେ କାଇକେ ଏନ୍ତିକରି ଗଢ଼ିଲୁସ୍ ବଲି କୁମାରକେ ପାଦାରି ନାପାରେ । ୩୧ ନିଜର ମନ୍ କଲା ଇଶାବେ ମାଟି ଚକ୍ରିକରି ଆଣ୍ଟି ଗଟେକ୍ ତିଆର କରିବାକେ କୁମାରର ସବୁ ଅଦିକାର ଆଏ । ଗଟେକ୍ ଚକ୍ରିଲା ମାଟି ବେଳାଇଅନି ଦୁଇ ରକାମର ଆଣ୍ଟି ତିଆର କରୁଣି । ତେଇଅନି ଗଟେକ୍କେ ପରବ ଦିନମନ୍କେ ବାଇବାଇ । ଆରି ଗଟେକ୍ ଉଜର ଦିନମନ୍କେ ବାଇବାଇ । ତେଇ ତାର ସବୁ ଅଦିକାର ଆଏ । ୩୨ ପରମେସର ମିଶା ଟିକ ସେନ୍ତିସେ କଲାଆଏ । ଜେତେବେଳେ ତାର ରିପା ଆରି ବପୁ ଦେକାଇବାକେ ମନ୍ କରୁତେ ରଇଲା, ଜେତୁକି ଲକ୍ଷ ତାର ରିପାର ଆଣ୍ଟିତେଇ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ନସ୍ତି ଅଇବାକେ ରଇଲା, ସେମନର ପାଇ

ପରମେସର ଦେସି ଜିବନ୍ଦୁକାଇଲା । ୭୩ ଆରି ସେ ତାର ଦେସି ବଡ଼ ଡାକ୍‌ପୁଟା ଦେକାଇବାକେ ଆମ୍ବକେ ଦେସି ଜିବନ୍ଦୁକାଇଲା ଆଚେ । ଆରି ଆମେକ ଦେସି ଆଗ୍ରୂ ସେ ବାତି ରଙ୍ଗଲା । ୭୪ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସେ ଡାକିଆଚେ, ସେ ବିଦରେ ଆମେ ମିସା ଆରୁ । ସେଠା ଅବ୍ଦକା ଜିଉଦିମନର ବିଦରେ ଅନି ନାଇ, ମାତ୍ର ଜିଉଦି ନଅଇଲା ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେଆନି ମିସା । ୭୫ ଏ ବିସଇନେଇ ଅସେୟ ବଇତେଇ ପରମେସର କଇଆଚେ, “ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆମର ଲକ୍ ନ ରଙ୍ଗଲାଇ, ସେମନ୍ତକେ ମୁଲ ଏବେ ନିଜର ଲକ୍ ଲୟାବେ ଡାକୁବି । ଜନ୍ ଜାତିକେ ମୁଲ ଆଲାଦ୍ କରି ନ ରଙ୍ଗଲି, ତାକେ ‘ଆମର ନିଜର’ ବଲି ଡାକୁବି ।” ୭୬ “ଜନ୍ ଜାଗାଇ ସେମନ୍ତକେ କଇରଙ୍ଗଲୁ, “ତମେ ଆମର ଲକ୍ ନୁଆଁସ୍” “ତେଇ ସେମନ୍ ଜିବନ୍ ରଙ୍ଗବା ପରମେସରର ପିଲାଟକି ବଲାଇଅଇବାଇ ।” ୭୭ ଆରି ଇସ୍ତରାଏଲ୍ ବିସଇନେଇ ଜିସାୟ କଇଲା ଆଚେ, “ଇସ୍ତରାଏଲିଯୁମାନ୍ ସମ୍ବୁରର ବାଲିପାରା ଅଇଲେ ମିସା, ସେମନର ବିଦରେଆନି କେତେଲକ୍ସେ ମୁକ୍ତି ପାଇବାଇ । ୭୮ କାଇକେବଇଲେ ମାପ୍ରୁ ଦାପ୍ରେସେ ଶୁଲାଇ ଜଗତର ନିଆଇ ବିଚାର କରୁଥି ।” ୭୯ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ଜିସାଇୟ ମିସା କଇରଙ୍ଗଲା, “ସବୁରଣେଆନି ବପୁ ରଙ୍ଗବା ମାପ୍ରୁ, ଆମର କେତେଠା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ରକିଆ କରି ନ ରଙ୍ଗଲେ, ଆମର ଦସା ସଦମ୍ ଆରି ଗମରାର ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଅଇତା ।” ୮୦ ସେଠାର ପାଇ ଜିଉଦି ନଇଲାଲକ୍ଷମନର ବିସଇନେଇ ଏଠା କଇପାରୁ, ସେମନ୍ ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଲାଇ ଅଇବାକେ ମନ୍ କରି ନ ରଙ୍ଗଲାଇ ମିସା, ସେମନର ବିସବାସ ଲାଗି ସେମନ୍ ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଦରମଳକ୍ ବଲାଇ ଅଇଲାଇ ଆଚତ୍ । ୮୧ ମାତ୍ର ଇସ୍ତରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ ନିୟମ ଆନିକରି ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଲାଇ ଅଇବାକେ ଦେସି ତେସ୍ତା କଲାଇ, ମାତର ନାପାରିଲାଇ । ୮୨ କାଇକେ ନାପାରିଲାଇ? କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ପରମେସରକେ ବିସବାସ ନ କରିତେ ନିୟମ ମାନ୍ବାକେ ତେସ୍ତା କଲାଇ ଆରି ତାର ମୁଆଟେ ଦରମ୍ ବଲାଇ ଅଇବାକେ ବାବଲାଇ । ଏଠାରଲାଗି ବାଟେ ଗାତ୍ରିରଙ୍ଗବା ବଡ଼ ପାକନାଟାନେ ତେସୋଇଅଇଲା ଲକ୍ଷମନରପାରା ଅଇଗାଲା । ୮୩ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ସାପ୍ତରେ ଲେକାଆଚେ, ଦେକା ଆମେ ସିୟନେ ଗଟେକ ବାଦାପାକାଇବା ପାକନା ଆରି ଅଚକାଇବା ରାଙ୍ଗୁନିପାକନା ସଞ୍ଚିକଲୁ ଆରୁ, ତେଇ ଲକ୍ଷମନ୍

ଜଟିଆଇ ଅଇ ଅଦରବାଇ । ମାତର ଜେ ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରସି, ସେ
କେବେ ମୁରମୁରା ନ ଅଏ ।

୧୦ ଏ ବାଇବନ୍ଦିମନ୍, ମର ନିଜର ଲକ୍ଷ ମୁକ୍ତି ପାଆଇ ବଳି ମୁଇ ବେସି
ମନ୍ କଲିନି । ଆରି ଏଶାରପାଇ ମୁଇ ସବୁବେଳେ ପରମେସରକେ ପାରତନା
କଲିନି । ୨ ସେମନ୍ ପରମେସରକେ ପୁରାପୁରୁନ ବିସ୍ବାସ କଲାଇନି ।
ମାତର ତାକେ କେନ୍ତାରି ସାରଦା କରାଇବାର ଆଚେ, ସେଠା ନାଜାନତ୍ ।
୩ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନିଜର ମୁଆଟେ ଦରମ୍ ବଲାଇ ଅଇବାକେ, ପରମେସର
ଜନ୍ ଜନ୍ମନା କଲା, ସେଠା ସେମନ୍ ନିର୍ଭଲାଇ । ମାତର ନିଜେ ଜନ୍ମନା
ତିଆର କରି, ନିୟମର ବାଟେ ଛଣ୍ଡଲାଇ । ୪ କିରିସ୍ଟ ଆଇଲାତେଇଅନି
ନିୟମ ମାନ୍ବାଟା କାଇ ମୁଲିଅ ନାଇ । ଜେନ୍ତାରି କି ତାକେସେ ବିସ୍ବାସ
କଲେ, ମୁନୁସ ପରମେସର ମୁଆଟେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଳି ଏଜାଇ ଅଇଥି
। ୫ ନିୟମ ମାନ୍ବାତେଇଅନି ଦରମଲକ୍ ଅଇବା ବିସଇ ମସା ଲେକଲା
ଆଚେ । ଜଦି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିୟମର ସବୁଜାକ ଆଦେସ୍ ମାନ୍ବାଇ, ସେମନ୍
ବଁରବାଇ । ୬ ମାତର ଲକ୍ଷମନ୍ ବିସ୍ବାସକରି ପରମେସର ମୁଆଟେ ଦରମ୍
ବଲାଇଅଇବାଇ, ସେ ବିସଇ ସାସତରେ ଏହି ଲେକାଆଚେ, କେ ସରଗେ
ଜାଇକରି କିରିସ୍ଟକେ ଉତ୍ତରାଇ ଆନ୍ଦସି? ବଳି ମନେ ମନେ କଇ ଉଆନାଇ
। ୭ ଆରି କୁଆନାଇ, କେ ପାତାଲେ ଜାଇକରି କିରିସ୍ଟକେ ମଲାଟାନେଅନି
ଆରିତରେକ ଉଟାଇ ଆନ୍ଦସି? (Abyssos g12) ୮ କାଇକେବଇଲେ ସାସତରେ
ଏନ୍ତାରି ମିଥା ଲେକାଅଇଆଚେ, “ପରମେସର କବର ତମର ଲଗେ,
ତମର ଟଣ୍ଡେ ଆରି ମନେ ଆଚେ ।” ବିସ୍ବାସ ବିସଇର ଏ କବରସେ ଆମେ
ଜାନାଇଲୁନି । ୯ ଜଦି ଉଁ, କିରିସ୍ଟପେ ମାୟରୁ ବଳି କଇଲାସନି ଆରି ଉଁ,
ପରମେସର ତାକେ ମଲାତେଇଅନି ଉଟାଇଲା ଆଚେ ବଳି ମନେ ମନେ
ବିସ୍ବାସ କଲାସନି, ସେନ୍ତାର ଆଲେ ତମେ ମୁକ୍ତି ପାଇସା । ୧୦ ଆମର
ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ପରମେସର ଆମକେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଳି ଏଜିଲାନି । ଆରି
ଟଣ୍ଡେ ଉଁ ବଳି ମାନିଆଇଲୁନିଜେ ଆମେ ମୁକ୍ତି ପାଇଆନ୍ତି । ୧୧ ସାସତର
ଇପାବେ, “କେ ମିଥା ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରସି, ସେ ବିସ୍ବାସ କରି କେବେ
ଲାଜ୍ ନ ଅଏ ।” ୧୨ କାଇଟାବଇଲେ, ଜିଉଦି ଆରି ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକର
ବିଭରେ କାଇ ସାନ୍ ବହୁ ନାଇ । ସେଠାର ପାଇ ସବୁ ଲକର ତା ଗଟେକୁ
ମାୟରୁ, ଆରି ଜେତକି ଲକ୍ଷ ତାକେ ପାରତନା କରବାଇ ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ

ମଞ୍ଚର କରସି । ୧୩ କାଇକେବଇଲେ “ଜେ ମିସା ମାପରୁର ନାହିଁ ଦାରି ପାରତନା କରସି, ସେ ମୁକ୍ତି ପାଇସି ।” ୧୪ ମାତର ସେମନ୍ ତାକେ ବିସ୍ମବାସ ନ କଲେ, କେନ୍ତି ତାର ନାହିଁ ଦାରି ପାରତନା କରବାଇ? ଆରି ତାର ବିସଇର ସୁବ୍ରକବର ନ ସୁନିରଇଲେ କେନ୍ତି ବିସ୍ମବାସ କରବାଇ? ଆରି ସେମନ୍କେ କବର ନ ସୁନାଇଲେ, କେନ୍ତି ସୁନବାଇ? ୧୫ ଆରି କବର ନେଉକେ ନ ପାଟାଇଲେ କେନ୍ତି ଜାନାଇସି? ଏ ବିସଇ ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଆଚେ “ସୁବ୍ରକବର ଜାନାଉମନ୍ ଆଇବାଟା, କେତେ ସାରଦାର କାତା!” ୧୬ ମାତର ସୁବ୍ରକବର ଜାନାଇବାଟାନେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମାନତ୍ ନାଇ । ସେଟାର ପାଇ ଜିସାଇୟ ଲେକ୍ଲା ଆଚେ, “ଏ ମାପରୁ, ଆମେ କଇଲା କାତା ସୁନିକରି କେ ବିସ୍ମବାସ କରଦିନାଇ ।” ୧୭ ତେବେପାଇ ସୁବ୍ରକବର ସୁନବାଟାନେଅନି ବିସ୍ମବାସ ଅଇସି । ଆରି କିରିସ୍ଟଙ୍କେ ଜାନାଇବାଟା ସେ ସୁବ୍ରକବର । ୧୮ ମାତର ମୁଇ ପାଚାରଳିନି ଇସ୍ତରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ କାଇ, ସେ କବର ସୁନତ୍ ନାଇ କି? ବାଇଦରେ ସୁନିଆଚଦ, କାଇକେବଇଲେ ଲେକାଆଚେ, “ଜାନାଉମନର ସବଦ୍ ଗୁଲାଇ ଜଗଡ ତାବିଆଇଗାଲା ଆଚେ, ସେମନର କାତା ରାଇକ୍ ଚିତ୍କଲା ଜାକ କେବଲା ଆଚେ ।” ୧୯ ଆରି ତରେକ ମୁଇ ପାଚାରଳିନି, ଇସ୍ତରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ ସେଟା ନିକଷତ୍ରେ ବୁଝଦ ନାଇ କି? ଉଁ ବୁଝିଆଚଦ । କାଇକେବଇଲେ ବେସି ବରସ ଆଗରୁ ମସା ଉତ୍ତରଦେଇ ଲେକ୍ଲା ଆଚେ, ଗଟେକ୍ ନାଜାନଲା ଜାତିକେ ସାଇଜ କରି ମର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଲୁଁସା କରାଇବି । ସେନ୍ତି ଗଟେକ୍ ବକୁଆ ଜାତିର ଲକ୍ଷକେ ଦୟାକରି ମୁଇ ସେମନ୍କ ରିସା କରାଇବି । ୨୦ ଜିସାଇଅ ଆରି ମିସା ତାର୍ଷେତ୍ରେ କଇଲା ସେମନ୍କ ରିସାର କରାଇବି । ଆଚେ, “ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ମକେ ନ କଜ୍ଞତେରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ମକେ ବେଚ୍ ପାଇଲାଇ, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ମର ବିସଇ ନ ପାଚାରତେ ରଇଲାଇ, ମୁଇ ନିଜେ ସେମନ୍କେ ଦେକାଇଅଇଲି ।” ୨୧ ମାତର ପରମୋସର ଇସ୍ତରାଏଲର ବିସଇ କଇଲାନି, “ଗୁଲାଇଦିନ୍ ସେମନ୍କେ ତାକି ନେବାକେ ଆତ୍ ଲାମାଇଲି, ମାତର ସେମନ୍ ମକେ ନ ମାନିକରି ବିରଦ୍ କଲାଇ ।”

୧୯ ମୁଇ ଆରିତରେକ ପାଚାରଳିନି, “ତେବେ ପରମୋସର ସବୁ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତାତି ଦେଲା ଆଚେ କି? ନାଇ, କେବେ ନାଇ । ମୁଇ ମିସା ନିଜେ ସେମନରପାରା ଗଟେକ୍ ଜିଉଦି, ଅବରାଆମ୍ତା ମର ଆନିଦାଦି ଆରି ମୁଇ ବେନ୍ଜାମିନ୍ କୁଟୁମର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଟି ।” ୨ ପରମୋସର ମୁଲେଅନି

ବାତିରଇଲା ତାର ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ କେବେ ମିଥା ଚାହେନାଇ । ତମେ ସାସତରେ
 ପଡ଼ିଆଚାସ୍, ଏଲିଆ କେନ୍ତି ଲୟରାଏଲ୍ ମନର ପାପର ଚଲାଚଲିରପାଇ
 ପରମେସରକେ ପାର୍ତନା କରିରଇଲା, ୩ “ଏ ମାସ୍ତୁ, ସେମନ୍ ତମର
 ବଦିସ୍ତବକ୍ତାମନ୍‌କେ ମରାଇଆଚଦ ଆରି ତମର ପୁଜା କରିବା ବେଦି ସବୁ
 ବାଞ୍ଛାଇ ପାକାଇଲାଇ ଆଚଦ । ମୁର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷେ ତକେ ପୁଜା କରିବାକେ
 ଆଚି । ମକେ ମିଥା ସେମନ୍ ମାରିପାକାଇବାକେ ଚେସ୍ତା କଲାଇନି ।”
 ୪ ପରମେସର ଏଲିଆକେ କାଇବଲି କଇ ରଇଲା । “କାରାସ୍ ଦେବତା
 ବାଳ୍ ପୁତ୍ରଲାକେ ପୁଜା ନ କରିରଇବା ତମର ବିଦ୍ରରେଅନି ସାବ୍ ଅଜାର୍
 ଲକ୍ଷକେ ମର ପାଇ ସଞ୍ଚାଇ ଆଚି ।” ୫ ଏବେ ସେ ସମାନ୍ ବେଲା ଗଢ଼ିଲା
 ଆଚେ । ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ବାତି ରଇଲା,
 ସେମନର ବିଦ୍ରରେଅନି ଅଲପ୍ କେତେଟା ଜିଉଦିମନ୍ ଅଗ୍ରଳି ଆଚଦ । ୬
 ପରମେସର ସେମନ୍‌କେ ତାର ନିଜର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇକରି ବାରିଲା ଆଚେ ।
 ସେମନ୍ କରି ରଇବା ନିକ କାମର ଲାଗି ନାଇ । ଜଦି ସେମନର ନିକ କାମର
 ଲାଗି ସେମନ୍‌କେ ବାତିରଇତା, ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାନି ସତ୍ ଜିବନ୍ ଦୁକାନି ନ
 ଅଇତା । ୭ ତେବେ କାଇଟା ଅଇଲା? ଲୟରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜେ ଦରମ୍
 ବଲାଇଅଇବାକେ ଗଟେକ୍ ବାଟ୍ କଙ୍କଲାଇ । ମାତର ତେଇଅନି ଗଟେକ୍ ଯାନ୍
 ଦଲୁକେସେ ପରମେସର ବାତିରଇଲା । ଆରି ବାକିଲକ୍ଷମନ୍ କେ ମିଥା ସେ
 ଡାକ୍ଲାକେ ପୁନତ୍ ନାଇ । ୮ ସାସ୍ତରର ବାକିଆ “ଜେନ୍ତ୍ରିକି ପରମେସର
 ସେମନର ଆଁକି ଆରି ମନ୍ ବାନ୍ତି ଦେଲା ଆଚେ । ଏବେ ଜାକ ସେମନ୍ ଦେକି
 ନାପାରିଲାଇନି କି ସୁନି ନାପାରିଲାଇନି ।” ୯ ସେମନର ବିସରନେଇ ଦାଉଦ୍
 ଲେକିଲା ଆଚେ, ସେମନ୍ ଆମେ ପାୟ କରୁନାଇ ବଲି ବୁଲ୍ ଚିନ୍ତା କରଦ୍ ।
 ସେମନ୍ ତେଇ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଜାଅତ୍ । ଅଦ୍ଵିତୀୟ ତଣ୍ଟ୍ର ପାଥର । ୧୦ ସେମନ୍
 କାଶାକାଣି ଅଇକରି କାଇଟା ମିଥା ଦେକି ନାପାରତ୍ । ସବୁବେଳେ ଦୁକ
 କସଟ ପାଇପାଇ ସେମନର ଆଁଟା ସବୁବେଳର ପାଇ ବାଂକ୍ ଅଇଜାଅ । ୧୧
 ମର ସଞ୍ଚାର ଜିଉଦିମନ୍ ଜଟିଆଇ ଅଇକରି ଆଜିଜାଇ ନସଟ ଅଇଗାଲାଇ
 । ମାତର ସେମନ୍‌କେ ବାଉଡାଇ ଆନବାକେ ପରମେସର ନାପାରେ ବଲି
 ବାବଲାସନି କି? ନାଇ ସେ ପାରସି । ସେମନ୍ ପରମେସରର ବାକିଆ
 ନିରିଲାକେ ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ମୁକ୍ତି ପାଇଲାଇ ଆଚଦ । ଜେନ୍ତ୍ରି
 କି ଜିଉଦିମନ୍ ଲାଗୁ ଅଇଜିବାଇ । ୧୨ ଜିଉଦିମନର ନ ମାନବାଟା, ଜଗତର୍

ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦେସି ଆସିରବାଢ଼ ମିଳିଲା । ଜିଉଦିମନ୍ ପରମେସରକେ ନ
 ମାନ୍ତଲାକେ ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ତାରଟାନେ ଅନି ବଡ଼ ଆସିରବାଢ଼
 ପାଇଲାଇ । ସେହୁର ଆଲେ ପଢ଼କେ ବାଟି ରଙ୍ଗବା ସବୁ ଜିଉଦିମନ୍ ବିସ୍ବାସ
 କଲେ, ସେ ଆସିରବାଢ଼ କେତେକ ଅଦିକ୍ ଅଇସି । ୧୩ ଜିଉଦି ନଇଲା
 ଲକ୍ଷମନ୍, ତମକେ ମୁଲ କଇଲିନି, ଫେରିଦ୍ସିସ ଲପାବେ ତମର ବିଦରେ
 କାମ କରିବାକେ ପରମେସର ମକେ ବାହଲା ଆଚେ । ସେ ମକେ ଜେତ୍କି
 କାମ ଦେଲାଆଚେ, ସେଠା ମୁଲ ଜତନ୍ସପ୍ତ୍ର କଲିନି । ୧୪ ମୁଲ ତମକେ
 ପାଇଜ କଲାରପାଇ, ମର ସପ୍ତ୍ରର ଜିଉଦିମନ୍ ଲଁପା ଅଥର ବଲି ମୁଲ ମନ୍
 କଲିନି । କେ ଜାନେ ସେମନର ବିଦରେଅନି କେତେଲକ୍ ବିସ୍ବାସ କରି
 ପରମେସରର ତଣ୍ଟ୍ରାନ୍ତିର ରକିଆ ପାଇବାର । ୧୫ ଜିଉଦିମନ୍ ପରମେସରର
 ଟାନେଅନି ବେଶଲ୍ଲାକେ, ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ନିଜର ଲକ୍
 ଅଇପାରିଲାଇ । ସେହୁରଆଲେ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାରଟାନେ ଆରିତରେକ୍
 ବାରତିଆଇଲେ, ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କେତେକ ଅଦିକ୍ ଆସିରବାଢ଼
 ଅଇସି । ସେହୁରି ଅଇଲେ କେତେକ ନିକ କରମ୍! ସବୁ ମଲାଲକ୍ଷମନ୍
 ଜିବନ୍ଥାଳ ଉଚ୍ଚିଲାପାରା ଅଇସି । ୧୬ ରୂଟିତେଇଅନି କଣ୍ଠେକ୍ ପରମେସରକେ
 ଦିଆଅଇରଇଲେ, ସବୁଜାକ ରୁଟି ଦିଆଅଇଲା ଆଚେ ବଲି ବାବଦାର ।
 ଗଟେକ ଗରର ଚେର ସୁକଳ ରଙ୍ଗଲେ, ତାର କେନ୍ତାକହୁ ମିଶା ସୁକଳ ଆଚେ
 ବଲି ବାବଦାକେ ଅଇସି । ୧୭ ଲସରାଏଲ କୁଟୁମ୍ବ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର
 ଜତନ୍ କରିରଇବା ଗଟେକ ଜିତ ଗରର ପାରା । ସେ ଗରେଅନି କେତେଟା
 କେନ୍ତି ବାହ୍ନୀରକରି ବନର ଜିତ ଗରର କେନ୍ତା ତେଇ, ଜତିଆଚେ । ତମେ
 ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ବନର ଜିତ ଗର ପାରା । ଏବେ ତମେ
 ଜିଉଦିମନର ତାର ଆତ୍ମାର ଜିବନ୍ତେଇ ଜତିଅଇଆଚାସ । ୧୮ ସେଠାର
 ପାଇ ତମେ ଜିଉଦିମନର ଟାନେଅନି ବଡ଼ ବଲି ବାବାନାଇ । କାଇକେବଇଲେ
 ତମେ ଅବକା କେନ୍ତାସେ ଆରି କେନ୍ତାମନର କାଦି ଗରର ଚେରେଅନିସେ
 ଆଇସି । ଚେରର କାଦି କେନ୍ତାରିଅନି ନ ଆସେ । ୧୯ “ଉଁ ତମେ କଇପାରାସ,
 ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆମୋସେ ବଡ଼ । କାଇକେବଇଲେ ଆମକେ
 ଜଡ଼ବାକେ କେନ୍ତାମନ୍ ବାହ୍ନୀରିଲାଇ ।” ୨୦ ତମକେ ଜତିଆଚେ, ସେଠା ସତ୍ର
 ସେ । ମାତର ଜିଉଦିମନ୍ ବିସ୍ବାସ ନ କଲାର ପାଇ ପରମେସର ସେମନ୍ତକେ
 କାଟିଦେଲାଆଚେ । ତମେ ବିସ୍ବାସ କଲାକେସେ ତମକେ ଜତିଆଚେ ।

ସେଟାରପାଇ ବଢ଼ପନ୍ ନ ଅଛ ତରିକରି ରୁଆ । ୨୧ କାଇକେବଇଲେ
 ଜଦି ଗଚେଅନି ନିଜେ ବାରଇଲା କେନ୍ତା ପାରା ଜିଉଦିମନ୍ତକେ ପରମେସର
 ବାଞ୍ଚାଇଦେଲା, ତେବେ ବନେଅନି ଆନି ଜତିରଇବା କେନ୍ତାମନ୍ତକେ କେତେକ
 ଅଦିକ୍ ସେ ନ ବାଞ୍ଚାଏ? ସେ କେନ୍ତାମନ୍ ଅଇଲାନି, ତମେ ବିସ୍ବାସ ନ କଲା
 ଜିଉଦି ନଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ । ୨୨ ଜତିଅନି ଆମେ ଦେକ୍ଖିନି ପରମେସର
 କେନ୍ତି ଆଲାଦିକାରିଆ, ଆରି ସାସନ୍କାରି ମିସା! ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର କାତା
 ମାନତ ନାଇ, ସେମନ୍କେ ତଣ୍ଡ ଦେଲା । ମାତର ତାର ଦୟା ତମେ ତାର
 ସଞ୍ଚ ଦାରିରଇଲେ, ସେ ତମେକ ଦୟା ଦେକାଇସି । ଜଦି ସେନ୍ତାରି ନ
 କଲେ, ତମ୍କେ ମିସା କାଟିଦେଇସି । ୨୩ ଜଦି ଜିଉଦିମନ୍ ବିସ୍ବାସ କଲେ,
 ଗଚର ବୁନ୍ଦେ ରଇବା ତାକର ଆଗର ଜାଗାଇ ପରମେସର ସେମନ୍କେ
 ବାରତାଇସି । କାଇକେବଇଲେ ସେଟା ପରମେସରସେ କରିପାରେ । ୨୪
 ତମେ ଜିଉଦିନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ବନର ଜିତ ଗଚର ବାଞ୍ଚାଇଲା କେନ୍ତାପାରା ।
 ସବୁବେଳେ ଜହାନାନେ କଲାପାରା ନ କରି, ପରମେସର ନିଜେ ଜତନ୍
 କରିବା ଗତେ, ତମ୍କେ ଜହାନାଆଗେ । ଜିଉଦିମନ୍ ସେ ନିଜେ ଜତନ୍
 କରିରଇବା ଗଚରପାରା । ସେନ୍ତାରିଆଲେ ଗବୁନ୍ଦେ ରଇବା କେନ୍ତାମନ୍ତକେ
 ଆଗର ଜାଗାଇ ନେଇ ଜହାନାକେ କେତେକ ଅଦିକ୍ ସଥାନ୍ ଅଇସି । ୨୫
 ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ଏ ବିସରଙ୍ଗାନେ ଗଟେକ୍ ଲୁଚିରଇଲା ସତ ତମେ ବୁଜା
 ବଲି ମୁଇ ମନ୍ କଲିନି । ଆମେ ଜିଉଦିମନ୍ତର ଟାନେଅନି ବଢ଼ ଆରୁ ବଲି
 ତମେ ବଢ଼ପନ୍ ନ ଅଇବାକେ, ଏଠା ତମ୍କେ ବୁଜାଇଲିନି । ଜିଉଦିମନ୍ତ
 କାତା ନ ମାନ୍ବାଟା, ବେସିଦିନ୍ ଜାକ ନ ରାଏ । ମାତର ଜେତ୍କି ଜିଉଦି
 ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପରମେସର ବାର୍ତ୍ତାଆଗେ, ସେମନ୍ ବିସ୍ବାସ
 କରିବାଜାକ ସେଟା ରଇସି । ୨୬ ତାର ପତେ ଇସରାଏଲିଅମନ୍ ସବୁ ଲକ୍
 ଏ ସାସତରର ଇସାବେ ରକିଆ ପାଇବାଇ । ମୁକ୍ତିକାରିଆ ଜିଉଦିମନ୍ତର
 ବିତ୍ତରେ ଅନି ଆଇସି, ଆରି ତାର ଲାଗି ଜାକୁବର କୁରୁମୋଅନି ସବୁ ତାକର
 କାରାପ ଚଲାଚଲିତି ତାତବାଇ । ୨୭ ସେମନ୍ତର ପାପ ରଇବା ଚଲାଚଲିତି
 ମୁଇ ଦାରିଜିବାବେଳେ, ସେମନ୍ତର ସଞ୍ଚ ଏ ରାଜିନାମା କରିବି । ୨୮ ସୁବ
 କବର ବିସ୍ବାସ ନ କରି ଜିଉଦିମନ୍ ପରମେସରର ସତରୁ ଅଇଗାଲାଇ ।
 ଏନ୍ତାରି ଅଇଲାକେ ତମେ ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ମୁକ୍ତି ପାଇଲାସ ।
 ଏନ୍ତାରି ଅଇଲେମିସା ପରମେସର ଜନ୍ କାତା ତାକର ଆନିଦାଦିମନ୍ତକେ

ଦେଇରଇଲା, ଆରି ସେମନ୍ ତାର ବାଚିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଅଇଲାକେ ମିଥା,
ସେମନ୍ ତାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗଢ଼ । ୨୯ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଜନ
ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବାଚିକରି ଆସିରବାଦୁ କରସି, ସେ ଦାନ୍ ଦେବାକେ ଜାଗରୁତା
ରଇସି । ୩୦ ଜିଉଦିନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ତମେ ପୁରୁଷେ ପରମେସରର କାତା ନ
ମାନ୍ତେ ରଇଲାସ୍, ମାତର ଜିଉଦିମନ୍ କାତା ନ ମାନିଲାରୁ ପାଇ, ଏବେ
ତମେ ପରମେସରର ଜିବନ୍ ଦୁକାନିର ଆଲାଦୁ ପାଇଆଗାସ୍ । ୩୧ ଏଟା
ଜିଉଦି ଅଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ର ପାଇ ମିଥା ସେହୁରିପେ । ଏବେ ସେମନ୍
କାତା ନ ମାନିଲେ ମିଥା, ତମ୍ଭେ ଜେହୁରି ପରମେସର ଦୟା ଦେକାଇ
ଆଲାଦୁ କଳାଆଗେ, ସେ ପଦକେ ସେମନ୍କେ ମିଥା ଦୟା ଦେକାଇସି । ୩୨
ଗୁଲାଇ ମନସ୍ ଜାତି ତାର କାତା ନ ମାନିଲାକେ ତଣ୍ଡ ପାଇବାର ଆଗେ ବଲି
ପରମେସର ଦେକାଇଲା ଆଗେ । ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା ସବୁକେ ତିଥି
ବଲି ଏହୁରି କଳାଆଗେ । (eleesë g1653) ୩୩ ପରମେସରର ଦୟା କେତେକ
ବଡ଼! ତାର ଶିଆନ୍ ଆରି ବିଚାର କରିବା ବପୁ କେ ବୁଝିନାପାରଦ୍ବୁ! ସେ ଜନ୍ମା
ଉଁ କରସି, ସେଟା ଲକ୍ଷମନ୍ ବୁଝିନାପାରଦ୍ବୁ । ସେ ଜନ୍ କାମ୍ କରିବାକେ
ଗାଲାନି, ସେଟା କେ ବାତାଇ ନାପାରଦ୍ବୁ । ୩୪ କାଇକେବଇଲେ ସାସ୍ତରେ
ଏହୁରି ଲେକା ଅଇଲାଆଗେ । “ପରମେସର ମନେ ଚିହ୍ନ କରିବାଟା କେ ବୁଝି
ପାରଦ୍ବୁ? ତାକେ କେ ମିଥା ବୁଦିର କାତା କଇବାକେ ଲତାନାଇ ।” ୩୫ ତାକେ
କାଇଟା ଉନା ନାଇ । ସେ ଆମର ରୁଣି ଅଇବାକେ, ତାକେ କାଇଟା ଦେଇ
ନାପାରୁ । ୩୬ ତିଆର ଅଇଲା ସବୁ ବିସଇ ସେ ସେ ତାଲାଇଲାନି । ଆରି ସବୁ
ବିସଇ ତାରପାଇସେ । ପରମେସର, କାଲେ କାଲେ ଜୁଗେ ଜୁଗେ, ତାର
ତାକପୁଟା ଅ । ଆମେନ୍! (aiõñ g165)

୧୯ ସେଟାର ପାଇ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ଆମର ଉପରେ ପରମେସରର
ବଡ଼ ଜିବନଦୁକାନିର ଲାଗି, ତମକେ ମୁର ବାବୁଜିଆ କଲିନି, ପରମେସରର
ଲଗେ ଗଟେକ୍ ବଲି ଇସାବେ ନିଜର ଜିବନ୍ ସର୍ପିଦିଆସ୍ । ଏହୁରି ବଲି
ଅଇବାଟା ମରିବାକେ ନାଁ, ମାତର ତାର ସେବାକରିବାକେ ନିଜେ ସର୍ପି
ଅଇବାଟା । ସେହୁ ଅଇଲେ ପରମେସର ସାରିବା ଅଇସି । ପରମେସରକେ
ଏ ରକାମ୍ ଉପାସନା କରିବାର ଆଗେ । ୨ ଏ ଜଗତେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର୍
ପାରା ଚଲାଚଲିଛି ଇସାବେ ଜିରନା କାରନା କରାନାଇ । ପରମେସର ତମର
ମନ୍ ନୁଆକରି ବାଦିଲାଅ । ସେହୁ ଅଇଲେ ସେ ମନ୍ କରିବାଟା ବୁଝିପାରିଯା

। ଆରି ଜନ୍ମ ଚଲାଚଲୁଛି ତାର ମୁଆଣେ ନିକ, ସିଦ୍ଧ ଆରି ତାଙ୍କେ ସାରଦା
କରାଇସି, ସେଠା ଜାନି ପାରିଥା । (aiśo g165) ୩ ପରମେସର ମକେ
ଜିବନ୍ତଦୁକାଇକରି ଅଦିକାର ଦେଲାକେ ତମଙ୍କେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ କଇଲିନି, ।
କେ ମିଥା ମୁଖ ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷଟାନେଥନି ବଡ଼ ବଲି ବାବାନାଇ । ପରମେସର
ତମଙ୍କେ ଜେହକି ବିସ୍ତବ୍ଧ ଦେଲାଆଏ, ସେହକି ନିଜକେ ବିତାର କରା । ୪
ଆମଙ୍କେ ସବୁଲକ୍ଷକେ ଗାଗେଡ଼ ବିନ୍ଦ ବିନ୍ଦ ବାର ଆଏ । ସେ ଗାଗଡ଼ର ବିନ୍ଦ
ବିନ୍ଦ ବାଗର, ବିନ୍ଦ ବିନ୍ଦ କାମ ଆଏ । ୫ ଯେହାରିସେ ଆମେ ଜେହକି ଲକ୍ଷ
କିରିସ୍ତତେଇ ମିସଲୁଆରୁ, ଆମେ ତାର ଗାଗଡ଼ ଅଇଲୁଆରୁ । ଗାଗଡ଼ର
ଆର ଗଢ଼ ପାରା ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମିଷିଆରୁ । ୬ ଯେଠାର ପାଇ ପରମେସର
ଆମଙ୍କେ ଜିବନ୍ତ ଦୁକାଇ ଜେହକି ବିନ୍ଦ ବିନ୍ଦ ବପୁର ଦାନ ଦେଲା ଆଏ, ସେ
ସବୁ ବପୁ ଆମର କାମେ ଲାଗାଇବାର ଆଏ । ଜଦି ଆମଙ୍କେ ପରମେସରର
ବାକିଅ ଜାନାଇବା ବପୁ ଦେଲାଆଏ, ସେହାରିଆଲେ ଆମେ ପାଇରଇବା
ବିସ୍ତବ୍ଧ ଲୟାବେ ସେଠା କରିବାର ଆଏ । ୭ ଜଦି ଆମର ସଞ୍ଚାର ଲକ୍ଷକେ
ସାଇଜ କରିବା ବପୁ ଦେଲାଆଏ, ତେବେ ସେଠା କରିତେ ରଇବାର ଆଏ
। ଜଦି ପରମେସରର ବାକିଅ ସିକାଇବାଟା ଦେଲାଆଏ, ତେବେ ସେଠା
ଜତନ ସଞ୍ଚାର କରିବାର ଆଏ । ୮ ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସାରଦା କରାଇବାକେ
ବପୁ ଦେଇରଇଲେ, ସେଠା କରିତେ ରହଁ । ଅରକିର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦାନ
କରିବା ବପୁ ଦେଇରଇଲେ, କାଇଟା ନ ବାବିକରି ଦାନ କରୁ । ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷ
କାମଙ୍କେ ଦେକାଇରକା କରିବା ଅଦିକାର ଦେଇରଇଲେ, ନିଜେ ବୈସି କାମ
କରିବାରିଆଏ । ଜଦି ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦୟା ଦେକାଇବା ବପୁ ଦେଲାଆଏ,
ବିଜାର ନ ଅଇ ସାରଦା ସଞ୍ଚାର କରିବାର ଆଏ । ୯ ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଆଲାଦ
କରିବାର ଆଲେ କାଇ କପଟ ରଇବାର ନାହିଁ । କାରାପ ଚଲାଚଲୁଛି ଶିନ୍
କରି, ସତ ଚଲାଚଲୁଛି ତାହିବାର ନାହିଁ । ୧୦ ତମେ କିରିସ୍ତରଟାନେ
ବାଇବଇନି ଅଇଲାର ପାଇ, ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ
କରି ସନମାନ କରା । ୧୧ ନିସତ ନଅଇକରି ଲାଗିରୁଆ । ଜିବନ ପରାନ
ଦେଇକରି ପରମେସରକେ ସେବା କରା । ୧୨ ଆମେକ ରଇବା ଆସାର
ଲାଗି ଆମେ ସାରଦା ଅରଁ । ଦୁକ୍ କସଟ ଆଇଲେ ମୁରତିକରି ରହଁ ।
ସବୁବେଳା ପରମେସରକେ ପାରିବନା କରିତେ ରହଁ । ୧୩ ଆମର ଟାନେ
ରଇବା ଅରକିର ବାଇବଇନିମନ୍ତକେ ସାଇଜ କରୁ । ନ ଜାନିବା ଲକ୍ଷମନ୍ତ

ଆମର ଗରେ ଆଇଲେ ଗତିଆ କରି ତାକିଲେଇଁ । ୧୪ ଜନ୍ମକମନ୍ ତମଙ୍କେ
ନିନ୍ଦା କରିବାଇ, ସେମନ୍କେ ପରମେସର ଆସିରିବାରୁ କରିବିଲି ପାରିବନା
କରା । ସେମନ୍କେ ଆସିରିବାରୁ କରା, ପାଇପ୍ ଦିଆସ୍ ନାହିଁ । ୧୫ ଜଦି
ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ସାରିବାର ଦିନ ଆଇଲାଆଏ, ତେବେ, ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିଥି
ପାରିବା କରା, ଜଦି ଦୁକର ଦିନ ଆସିରଇଲେ, ସେ ଲକ୍ଷ ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିଥି
ଦୁକ କରା । ୧୬ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ସମାନ ଇପାବେ ଆଲାଦ୍ ଦେକାଆ ।
ଆଁକାର ବୁଦ୍ଧି ଚାତିକରି ପଲଦ ଅଇ ପାନ ପାନ କାମ କରିବାକେ ମିଥା ରାଜି
ଉଆ । ନିଜକେ ଗିଆନ ରଇବାଲକ୍ ବିଲି ଦେକାଇ ଉଆନାଇ । ୧୭ କେ
ତମଙ୍କେ ଅନିଆଇ କଲେ, ତାକେ ବେର ଦାରିବାର ନାହିଁ, ଜନ୍ମ ଚିଲାଚିଲୁଟି
ସବୁର ମନ୍ତ୍ରକେ ଜାଇଯି, ସେଠା କରିବରିବାର । ୧୮ ସବୁ ଲକ୍ଷ ସଞ୍ଚ୍ଚ
ସୁଯାରେ ଜିଇବାକେ ଜେତେକ୍ ପାରାସ୍, ସେତେକ୍ ଚେଷ୍ଟା କରା । ୧୯ ମର
ଆଲାଦର ବାଇବଇନିମନ୍, ଜଦି କେ ତମଙ୍କେ ଅନିଆଇ କଲେ, ତମେ ବେର
ଦାରାନାଇ, କାଇକେବଇଲେ, ପରମେସରସେ ଡଣ୍ଡ ଦେଇଯି । କାଇକେ
ବଇଲେ ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଆଏ । ମାପରୁ କଇଲାନି, “ମୁଇ ବେର ଦାରି
ମୁଇ ଡଣ୍ଡ ଦେବି ।” ୨୦ ଏଲେ ସାସ୍ତରରୁ ଲେକା ଇପାବେ “ତମର ସତ୍ତରୁ
ବୁକେ ରଇଲେ, ତାକେ କାଇବାକେ ଦିଆସ୍, ସେପେ ରଇଲେ, ପାନି କୁଆ
। ଏନ୍ତାରକଲେ ସେ ତମଙ୍କେ କରିବିବା ଅନିଆଇର ଲାଗି ବେସି ଲାଜ
ଅଇଜାଇଯି ।” ୨୧ ମିର କାମ କରି ଆରିଜାଆ ନାହିଁ, ସବୁ ବିପର ସତ୍ତ ବାବେ
କରି ଜିତିକରି ରୁଆ ।

୧୯ ସାସନକାରିଆମନର କାତା ସବୁ ଲକ୍ ମାନବାକେ ବାଦିଅ,
କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଆଦେସ୍ ନ ଦେଲେ କେ ମିଥା ସାସନ
କରିବାକେ ଅଦିକାର ନ ପାଏ । ଗାଦିଗାନେ ରଇଲା ସାସନକାରିଆମନକେ
ପରମେସର ବସାଇଲା ଆଏ । ୨ ସେଠାର ପାଇ ଜେ ଗାଦିତେଇ ବସିଲା
ସାସନକାରିଆମନକେ ବିରଦ୍ଧ କରିଯି, ସେ ପରମେସର ତିଆରିକଲା ଗାଦିର
ବିରଦ୍ଧ କଲାନି । ଜେ ଏଠା କରିଯି ସେ ପରମେସରର ବିଚାରନା ଜାଗାଇ
ତିଆଇଯି । ୩ ଆମର ଚିଲାଚିଲୁଟି ସତ୍ତ ରଇଲେ ସାସନକାରିଆକେ ଉରିବାର
ଦରିକାର ନାହିଁ । କାରାପ୍ ରଇଲେ ଉରିବାର ଆଏ । ସାସନକାରିଆମନକେ
ତମେ ଉରିବାକେ ମନ୍ କରାସ୍ ନାହିଁ, ସେନ୍ତାରିଆଲେ ନିକ କାମ କରା ଆରି
ସେମନ୍ ତମଙ୍କେ ନାମବାଇ । ୪ ସେମନ୍ ପରମେସରର ଗତିଦାଙ୍କୁତ୍ତାମନ୍

ଆରି ତମର ନିକପାଇସେ କାମ୍ କଲାଇନି । ତମେ ଜଦି କାରାପ୍ କାମ୍
 କରୁତେରଇସା, ତେବେ ସେମନ୍ତକେ ତରୁବାର୍ ଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ
 ତମଙ୍କେ ତଣ୍ଡୁ ଦେବାକେ ତାକର୍ ଅଦିକାର ଆଚେ । ସେମନ୍ ପରମେସରର
 ଗଟିଦାଢ଼ୁଡ଼ା ଆରି ଜେତକି ଲକ୍ କାରାପ୍ କାମ୍ କରୁତେରଇବାଇ, ସେମନ୍ତକେ
 ପରମେସର ତଣ୍ଡୁ ଦେବାଇ । ୫ ସେଟାର୍ପାଇ ତମେ ସାପନ୍କାରିଆମନର
 କାତା ମାନ୍ବାର୍ ଆଚେ । ଉଜେ ପରମେସରର ତଣ୍ଡୁ ତରିକରି ନାଇ, ମାତର୍
 ନିଜର ବୁଦିସଞ୍ଚ ଏଟା ଟିକ୍ କାମ୍ ବଲି ଜାନିକରି ମିଥା ଏଟା କରୁବାର୍
 ଆଚେ । ୬ ଏଟାର୍ପାଇ ତମେ ସିସତୁ ମିଥା ଦେଲାସ୍ତନି, କାଇକେବଇଲେ
 ସାପନ୍କାରିଆମନ ଟିକ୍ସଞ୍ଚ କାମ୍ କଲାବେଳେ ପରମେସରର ଯେବା କରୁତେ
 ରଇବାଇ । ୭ ସେଟାର ପାଇ ସେମନ୍ ଜେତକି ପାଇବାର୍ ଆଚେ ସେଟା
 ସେମନ୍ତକେ ଦେଇଦିଆସ୍ । ତମେ ସିସତୁ କି ଅତି ଜାଇଟା ଦେବାର୍ ଆଚେ,
 ସେଟା ବାନ୍ଧିଦିଆସ୍ ଆରି ସେମନ୍ତକେ ନାମିକରି ପନ୍ମାନ୍ କରା । ୮ ନିଜର
 ନିଜର ବିଦ୍ରେ ଆଲାଦ୍ କରାକରି ଅଇବାଟା ଚାତି ଆରି କାଇ ବିସାଇ କାର୍
 ଲଗେ ମିଥା ଉଦାର ଉଥା ନାଇ । ଜେ ଏଟା ବିନ୍ ଲକ୍ରପାଇ କରୁଥି, ସେ
 ନିୟମ ମାନ୍ସି । ୯ ନିୟମତେଇ ଲେକାଅଇଲା ଆଚେ, “ବେଶିଆ କାମ୍
 କରୁବାର୍ ନାଇ, ନର ମାର୍ବାର୍ ନାଇ, ଚରାଇବାର୍ ନାଇ, ବିନ୍ ଲକ୍ର
 ଦିନ୍ସୁ ଲବାଇବାର୍ ନାଇ ।” ନିଜକେ ଆଲାଦ୍ କଲାପାରା ବିନ୍ ଲକ୍ମନ୍ତକେ
 ଆଲାଦ୍ କରା । ଏ ଗଟେକ୍ ଆଦେସ୍ ଜଦି ତମେ ମାନ୍ସା, ନିୟମେ ରଇବା
 ସବୁ ଆଦେସ୍ ମାନ୍ଲାପାରା ଅଇଥି । ୧୦ କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଗଟେକ୍
 ଲକ୍କକେ ଆଲାଦ୍ କରୁତେ ରଇଲେ, କେବେ ମିଥା ତାକେ ଅନିଆଇ ନ
 କରାସ୍ । ଆରି ତମେ ଜଦି ସେମନ୍ତକେ ଆଲାଦ୍ କର୍ଯ୍ୟାବଇଲେ, ସବୁ ନିୟମ
 ମାନିକରିଆଗାସ୍ । ୧୧ ଏବେ ତମେ ଏଟା କରୁବାର୍ ଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ
 ବେଲା କେଢ଼ିଲାଆଚେ । ଆମେ ସଇରଇବା ଲକ୍ରପାରା ନ ଅଇକରି ତେତା
 ଅଇ ଜାଗରତ୍ ଅଇରଇବାର୍ ଆଚେ । ବିସବାସ୍ କରୁବା ବେଲା ଆଗତୁ
 ରଇଲେ ମିଥା ଆମର ମୁକତି ପାଇବା ଦିନ୍ ଲଗେ ଅଇଆଚେ । ୧୨ ରାତି
 ଦାପରେ ସାରିଜାଇସିବେ, ସାକାଲ ଅଇବାକେ ଗାଲାନି । ସେଟାର୍ପାଇ
 ଆସା, ରାତିଆ କରିରଇବା କାରାପ୍ କାମ୍ ସବୁ ଚାତିକରି, ଉଜ୍ଜଳେ ଜୁଇଦ
 କରବା ଆଦୁଆତିଆର ଦାରୁ । ୧୩ ବେଶିଆମନର ଦଲେ ମିସବାର୍ ନାଇ,
 ମାତୃଆଲମନର ଦଲେ ଜିବାର୍ ନାଇ, ବିନ୍ ମାଇଜିମନର ସଞ୍ଚ ମିସିରଇବାର୍

ନାଇ, ଲାଗାଇତା ଅଇବାର ନାଇ ଆରି ଲୁପ୍ତା ଅଇବାର ନାଇ । ଆମେ
ଜେଡ଼କି ଲକ୍ଷ ଉଦ୍‌ଭବେ ରଇଆରୁ ଟିକ୍ ସଞ୍ଚ ଚଲାଇଲୁଛି କରୁ । ୧୫ ମାପରୁ
ଜିମୁକିରିସତ୍ର ଆଦିଥିଆର ଦାରି ରହଁ । ଆରି ଆମର ପାପର ଶୁନ୍ଦଳନ୍
ନ ମାନିକରି ଆମେ ମନ୍ କରିବାଟା ପୁରାପୁରୁନ ନ କରୁ ।

୧୪ ଜଦି କେତେକ ଲକ୍ କିରିସତ୍ରକେ ବିସବାସ କଲାଇନି, ମାତର ତାକର
ବିସବାସ ତାଙ୍କନାଇ, ସେମନ୍କେ ମିଥା ତାକି ମିଥାଆ । ମାତର ସେମନର ଚିନ୍ତା
କରିବାଟା ତମରପାରା ନ ରଇଲେ, ତାକର ସଞ୍ଚ ଦଦାପେଲା ଉଆ ନାଇ । ୨
କେତେକ ଲକର ବିସବାସ, ଜେନ୍ତି ରକାମର କାଦିକେ ମିଥା ଉଁ ବଲି କଇବାଇ
। ମାତର ଜାର ବିସବାସ ଏବେଜାକ ତାଙ୍କନାଇ ସେମନ୍ କାଇ ମାଉଁସ ମିଥା
କାଇବାର ନାଁ, ଅବକା ସାଗ୍ରତାଲୁଷେ କାଇବାଇ । ୩ ଜନ୍ ଲକମନ୍ ସବୁଜାକ
କାଇବାଇ, ସେମନ୍ ଆମେ ଅବକା ସାଗ୍ରତାଲୁଷେ କାଇବା ଲକରଟାନେଅନି ବଢ଼
ବଲି ବାବିବାର ନାଇ । ସେନ୍ତାରିସେ ଜନ୍ଲକମନ୍ ଅବକା ସାଗ୍ରତାଲୁଷେ
କାଇବାଇ, ସେମନ୍ ଆମେ ସବୁରକାମର କାଦିକାଇବା ଲକମନରଟାନେଅନି
ବଢ଼ ବଲି ବାବିବାରନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଦୁଇ ଦଲର
ଲକମନ୍କେ ମିଥା ବାଦିଲା ଆଚେ । ୪ ବିନ୍ ଲକର ଦାଙ୍ଗତାମନ୍କେ ଆମେ
ବିଚାର କରିବାର ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ କରିବା କାମ କଲାଇ
ଆତତ କି ନାଇ ବଲି ତାକର ସାଉକାର ଦେକ୍ଖି । ଆରି ପରମେସର ଜନ୍ଟା
ମନ୍ କଲାନି, ସେମନ୍ ସେଠା କରିବାଇ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର
ସେମନ୍କେ ସାଇଜ କଲାନି । ୫ ସେନ୍ତାରିସେ, ବିନ୍ଦିନ ମନରଟାନେଅନି
କନ୍ଦାଲେ ଗଟେକଦିନ ପୁରୁଷିନ ବଲି କେତେ ଲକ୍ ବାବିବାଇ । ବିନ୍
ଲକମନ୍ ସବୁଦିନ ସମାନ ବଲି ବାବିବାଇ । କନ୍ଟା ଟିକ୍ ରଇସି ବଲି
ଲକମନ୍ ନିଜେ ନିଜେ ବିଚାର କରିବାର ଆଚେ । ୬ ଜନ୍ ଲକମନ୍
ବିନ୍ଦିନ ମନରଟାନେଅନି ଗଟେକ ଦିନ ପୁରୁ ବଲି ବାବିବାଇ, ସେମନ୍
ପରମେସରକେ ସାଇଦା କରାଇବାକେ ସେନ୍ତାରି ବାବିବାଇ । ସେନ୍ତାରିସେ,
ଜନ୍ଲକମନ୍ ସବୁ ରକାମ କାଦି କାଇବାଇ, ସେଠା ପରମେସରକେ ସାଇଦା
କରାଇବାକେ କରିବାଇ ଆରି ସେଠାରପାଇ ତାକେ ଦନ୍ତିଆଦ ଦେବାଇ ।
ଆରି ଜନ୍ଲକମନ୍ ଅବକା ସାଗ୍ରତାଲୁ କାଇବାଇ, ସେମନ୍ ସେଠା ପରମେସର
ସାଇଦା ଅଇସି ବଲି କାଇଲାଇନି ଆରି ସେମନ୍ ମିଥା ତାକେ ଦନ୍ତିଆଦ
ଦେଲାଇନି । ୭ ଆମର ବିତ୍ତରେ ସବୁଲକ୍ ଦର୍ଶନିତେଇ ବୁନ୍ଦିରଇଲେ କି

ମରିଗାଲେ ମିଥା ପରମେସରର । ୮ ଆମେ ବଁଚିରଇଲେ ପରମେସରର
 ପାଇ, ମରିଗାଲେମିଥା ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ । ତେବେପାଇ ଆମେ ବଁଚିରଇଲେ
 କି ମରିଗାଲେ ପରମେସରର ପାଇସେ । ୯ କାଇକେବଇଲେ କିରିସ୍ଟ
 ମରିଗାଲା ଆରି ମଳାତେଇଅନି ଆରିତରେକୁ ଉଠିଲା । ସେଟାରପାଇ ସେ
 ମଲାଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଆରି ଜିବନ୍ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସାପନ୍ କରସି । ୧୦
 ତେବେ ତମେ କାଇକେ ଅବ୍ଦକା ସାଗ୍ରତାଲ୍ କାଇବା ବାଇମନ୍ତକେ ବିଚାର
 କଲାସ୍ତନି? ଆରି ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁ ରକାମ୍ କାହି କାଇଲାସ୍ତନି, ଅବ୍ଦକା
 ସାଗ୍ରତାଲ୍ କାଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କାଇକେ ଗିନ୍ କଲାସ୍ତନି? କାଇକେବଇଲେ
 ଆମେ ସବୁଲକ୍ ପରମେସର ମୁଆଟେ ଚିଆ ଅଇଲେ, ସେ ଆମକେ
 ବିଚାର କରସି । ୧୧ କାଇକେବଇଲେ ସାସ୍ତରେ ଲେକାଆଏ, “ମାୟରୁ
 କଇଲାନି, ମୁଇ ଜିବନ୍ ରଇବା ପରମେସର, ତେବେପାଇ ସବୁ ମୁନୁସ୍ତାତି
 ମର ମୁଆଟେ ମାଣ୍ଡିକୁଟା ଦେବାଇ । ମୁଇ ପରମେସର ବଲି ସବୁ ଲକ୍
 ନାମବାଇ ।” ୧୨ ସେବେଲେ ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ ପରମେସର ଲଗେ ଚିଆଅଇ
 ଆମେ କରିରଇବା କାମର ରସାଦ ଦେବାକେ ପଡ଼ସି । ୧୩ ସେଟାର ପାଇ
 ତମର ବିଦ୍ରେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ ବିଚାର କରାନାଇ ।
 ତାର ବାଦୁଲେ ଆମର ବାଇମନର ଚଲାଚଲ୍ଲିତେଇ ବିନ୍ ଲକ୍କେ ପାପ
 କରାଇବା କାଇମିଥା ବିସର ଆଏ କି ନାଇ, ସେଟା ଆମେ ନିଜେ ଦେକିବାର
 ଆଏ । ୧୪ ଜିୟୁ ମାୟରୁ ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିସ୍ଲାରପାଇ ପରମେସର ଦେକିବା
 ଲସାବେ କାଇ କାହି ମିଥା ନିର୍ବାଚା ନାଇ ବଲି ମୁଇ ଜାନି । ମାତର
 କାଇମିଥା ଗଟେକ୍ କାହି ପରମେସର ନିର୍ବିଲା ଆଏ ବଲି ଗଟେକ୍ ଲକ୍
 ବିସବାସ କଲେ, ସେଟା ସେ ନ କାଇଲେ ତାରପାଇ ନିକ । ୧୫ ତମେ
 କାଇ କାହି ମିଥା କାଇଲାରପାଇବଲି ଜଦି ତମର ଗଟେକ୍ ବାଇକେ ଦୁକ୍
 କରାଇଥା, ସେନ୍ତ୍ରାରଥାଲେ ତାରପାଇ ତମର କାଇ ଆଲାଦ ନାଇ ପାରା ଆଏ
 । ତମର କାଇବା କାହିରିଲାଟି ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମନ୍ କଲାନି । ସେଟା
 ନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ମିଥା ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚର ବିସବାସି । ଆରି
 ତାର ଜାଗାଇମିଥା କିରିସ୍ଟ ମଲାଆଏ । ୧୬ ଜଦି ଆରି କନ୍ ରକାମ୍
 ଚଲାଚଲ୍ଲି ପରମେସର ମନ୍ତକେ ଜାଏ ନାଇ ବଲି କେତେଟା ବିସବାସି
 ବାବିବାଇ, ମାତର ସେଟା ବଲି ବଲି ତମେ ବାବସା ବଇଲେ ସେଟା କରା
 ନାଇ । ସେନ୍ତ୍ରାରଥାଲେ ସେଟା ନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବଲି କେ ବାବିନାପାରଦ । ୧୭

ପରମେସରର ରାଜଜର ସାପନ୍ ଅବକା ନ କାଇବା କାହିଁପିଦିର ନିଆମରପାଇ
ନାଇ । ମାତ୍ର ତାର ମୁଆଟେ ଦରମ ବଲାଇଅଇବାଟା, ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ
ମିଥି ସୁକ୍ଷପାନ୍ତିପଞ୍ଚ ରଇବାଟା, ଆରି ସୁକଳ୍କାଭମା ଦେଇରଇବା ସାରଦା
ବିସଇ ଆଚେ । ୧୮ ଆମେ କିରିସ୍ଟକେ ଏ ରକାମ ନାମଲେ, ପରମେସରକେ
ପାରଦା କରାଇବୁ ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ନାମାଇବୁ । ୧୯ ସେଠାରୁ ପାଇ
ଆସା, ଆମେ ଏହ୍ନାରି ଚଲାଇଲୁଛି କରୁ, ଜେହୁରିକି ଆମର ଆମର ବିତ୍ତରେ
ସୁକ୍ ପାନ୍ତିପଞ୍ଚ ରଇଅଇପି । ଆରି ଆମର ବିସ୍ବାସ ତାଟ ରଇପି । ୨୦ ଜନ୍
କାହିଁ କାଇବାକେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମର ମନ୍ଦନାଇ, ସେ କାହିଁ କାଇକରି, ପରମେସରର
କାମ ନସାଆ ନାଇ । ଜନ୍ ରକାମ କାହିଁମିଥା କାଇଅଇପି । ମାତ୍ର ତମେ
କାଇଲାଇପାଇ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ପାସ୍ବାଟେ ତାକିନେଲେ, ସେଠା ବୁଲ୍ ।
୨୧ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ ନିରବା କାହିଁ ଆମେ କାଇବାର ନାଇ । କି ମହ୍ କାଇବାର
ନାଇ । ଆମର ବିତ୍ତରେ ରଇବା ଗଟେକ୍ ବାଇ କି ବଇନିକେ ପାସ୍ବାଟେ ଜିବା
ବିସଇ ନ କରୁ । ୨୨ ଏ ବିସଇନେଇ ତମେ କାଇଟା ବିସ୍ବାସ କଲାସ୍ତନି
ସେଠା ପରମେସରର ଆରି ତମର ବିତ୍ତରେ ରଥ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ନିଜର
ଚଲାଇଲୁଛିରପାଇ ନିଜର ବିବେକ ସେମନଙ୍କେ ଦସ୍ ନ ଦାରେ, ସେ କେଡ଼େକ୍
କରମର ଲକ୍ । ୨୩ ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ତାର କାଇବାଟା ଟିକ୍ କି ନାଇ
ବଲି ବାବ୍ଲାନି, ଆରି ମନ୍ତକେ ନ ଲାଗିବା କାହିଁ କାଇପି, ସେହୁରାଇଆଲେ
ସେ, ପରମେସରର ବିରୁଦ୍ଧେ ପାସ୍କଳାନି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ନିଜର
ବିବେକକେ ମାନେନାଇ । ଜନ୍ମଟା ନିକ ନାଁ ବଲି ଆମେ ବିସ୍ବାସ କଲୁନି,
ଆରି ସେଠାସେ କିରିଆଇଲୁନି, ସେହୁରାଇଆଲେ ଆମେ ପାସ୍କଳାନି ।

୧୪ ଏବେ ଆମେ, ଜାର ବିସ୍ବାସ ତାଟ ଆଚେ, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ବିସ୍ବାସେ
ଦୁରବଲ ଆଚତ୍ ଆରି ଅସୁବିଦାଇ ଆଚତ୍, ସେମନଙ୍କେ ଆମେ ସାଇଜ
କରବାର ଆଚେ । ଆରି ନିଜେ ସାରଦା ରଇବା ବିସଇ ଚିନ୍ତା କରବାର ନାଇ ।
୨ ମାତ୍ର ଆମର ବାଇବଇନିମନଙ୍କେ ସାରଦା କରାଇବାକେ ଆରି ସେମନର
ବିସ୍ବାସ ତାଟ କରବାକେ ତାକର ପାଇ ନିକ ବିସଇ କରବାର ଆଚେ
। ୩ କାଇକେବଇଲେ କିରିସ୍ଟ ନିଜକେ ସାରଦା କରାଏ ନାଇ । ମାତ୍ର
ପାସ୍ତରେ ଏହ୍ନାରି ଲେକାଅଇଲାଆଚେ, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନର କାରାପୁ କାତା
ତମଙ୍କେ ନିନ୍ଦାକଲା, ସେଠା ମକେମିଥା ନିନ୍ଦା କଲାଇ । ୪ କାଇକେବଇଲେ
ପାସ୍ତରେ ଜେତ୍କି ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ, ସେ ସବୁ ଆମଙ୍କେ ସିକାଇବାକେ ।

ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି, ସାସଦରେଅନି ଜନ୍ମ ମୁରୁଚି ରଲବାଟା ଆରି ସାରଦା କରାଇବାଟା
 ଆମେ ମିଲାଇଆବୁ, ତେଣୁଥାନି ଆମର ଆସା ବଡ଼ସି । ୫ ପରମୋସରସେ
 ଆମକେ ମୁରୁଚିରଲବାଟା ଆରି ସାରଦା କରାଇବାଟା ଦେଇସି । ଆରି
 ଜିଷ୍ପୁକିରିସ୍ଟର ବାଟେ ଇଣ୍ଟି କରି ସବୁର ମନ୍ତ୍ର ଗଟେକ୍ ଅଇବାକେ ସାଇଜ
 କର । ୬ ଜଦି ସେଟା ଅଇଲେ ଆମର ମାପରୁ ଜିଷ୍ପୁକିରିସ୍ଟର ବାବା ଆରି
 ଆମର ପରମୋସରକେ ତାକ୍କପୁଟା କରିବାତେଇ ତମେ ସବୁ ଗଟେକ୍ ଅଇପା
 । ୭ କିରିସ୍ଟ ଜେନ୍ତ୍ରି ତମଙ୍କେ ତାକ୍କଲା ଆଚେ, ତମେ ମିଥା ସେନ୍ଟ୍ ତମର
 ସଞ୍ଚର ବିସବାସିମନ୍ତକେ ତାକିନିଆ । ତମେ ଜଦି ଏନ୍ତି କଲେ ପରମୋସର
 ତାକ୍କପୁଟା ପାଇସି । ୮ କିରିସ୍ଟ ଜିଉଦିମନ୍ତରଲଗେ ଗଟେକ୍ ଗତିଦାଢ଼ୁହାପାରା
 ଅଇଲା । ପରମୋସର ତାକର ଆନିଦାଦିମନ୍ତକେ ଜନ୍ମ କାତା ଦେଇରେଇଲା,
 ସେଟା ସବୁଷଙ୍କୁ ସେ ପୂରାପୂରୁନ୍ କରିଯିଆକା ବଲି ଦେକାଇବାକେ ସେନ୍ତାରି
 କରିରେଇଲା । ୯ ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପରମୋସର ତାର ଦୟା
 ଦେକାଇସି, ଆରି ସେମନ୍ତ ତାକେ ତାକ୍କପୁଟା କରିବାଇ । ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି ସେମନ୍ତ
 ତାକେ ତାକ୍କପୁଟା କରିବାଇ । ଏ ବିସଇ ସାସଦରେ ଲେକା ଆଚେ । ମୁଇ
 ଜିଉଦିନିଲାଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ତମଙ୍କେ ତାକ୍କପୁଟା କରିବି, ସବୁବେଳା
 ତମର ତାକ୍କପୁଟାର ଗିରି ଗାଇବି । ୧୦ ଆରି ଏନ୍ତାରିମିଥା ଲେକାଆଚେ, “ତମେ
 ଜିଉଦିନିଲାଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତ ଏ ସାରଦାଇ ମିଥା କାଇକେବଇଲେ ଏବେ ତମେ
 ଜିଉଦିମନ୍ତରପାରା । ତମେ ପରମୋସରର ବାଚିରେଇବା ଜିଉଦିମନ୍ତରପାରା ।”
 ୧୧ ଆରିତରେକୁ ସେ କଇଲାଆଚେ “ଜେତକି ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତ
 ପରମୋସରକେ ତୁସ୍ତିକରା!” ଆରି ଗୁଲାଇ ମୁନୁସ ଜାତି ତାକେ ତାକ୍କପୁଟା
 କରା । ୧୨ ଆରି ଜିପାଇଅ କଇଆଚେ, “ଜେସିର କୁଟୁମେଅନି ଗଟେକ୍
 ଲକ୍ଷ ବାଇସି, ସେ ଜିଉଦି ନିଲାଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସାପନ୍ କରିସି ଆରି
 ସେମନ୍ତ ତାକେ ବିସବାସ କରିବାଇ ।” ୧୩ ପରମୋସର ଜେକି ସବୁ ଆସାର
 ମୁଲୁତେଲି । ତମର ବିସବାସର ଲାଗି ସେ ତମଙ୍କେ ସବୁ ସାନ୍ତି ସାରଦା ଦେଅ
 । ସୁକଳ ଆତମାର ବପୁ ସଞ୍ଚ ତମର ଆସା ଅଦିକ ଅଇଜାଅ । ୧୪ ଏ
 ବାଇବଇନିମନ୍ତ ତମର ବିସବାସ ନିକଆଚେ, ବଲି ମୁଇ ଜାନିଆଚି । ଆରି
 ପରମୋସରର ବାକିଅ ତମେ ନିକସଞ୍ଚ ବୁଜିଲାସନି ଆରି ଏବେ ତମେ ବିନ୍ଦ
 ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମିଥା ସିକାଇପାରୁସା । ୧୫ ମାତର ଏ ଚିତ୍ତିତେଇ ତମଙ୍କେ
 କେତେଟା ବିସଇନେଇ ଜାଗରତ କରାଇବାକେ ମୁଇ ବପୁ ଅଇଲି ଆଚି ।

କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ମନେ ଅଦିକାର ଦେଲାକେ ମୁଇ ତାଟ୍‌ପଢ୍ଣୁ
 ଏଟା ତମ୍ଭକେ କଇଲିନି । ୧୭ କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର ଦାଡ୍ଳୁଡା ଇସାବେ ଜିଉଦି
 ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ପାଇ କାମ କରିବାକେ ପରମେସର ମନେ ବାହଲାଆରେ
 । ପରମେସରର ସୁବ୍ରକବର ଜାନାଇବା ପାଇ ମୁଇ ଗଟେକୁ ଦରମ ଶୁରୁ
 ଇସାବେ କାମକିଲିନି । ଜେହୁରିକି ଜିଉଦିନଇଲା ଲକ୍ଷମନ ଗଟେକୁ ସୁକଲୁ
 ବଲି ଇସାବେ ପରମେସରକେ ସର୍ପିଦେବାଇ । ଏ କାମ ସୁକଲୁଆଦମା
 ପୁରାପୁରୁନ କରସି । ୧୯ କିରିସ୍ଟ ଜିସୁରତେଇ ମନେ ମିଥାଇଲାରପାଇ,
 ତାର ଏ ସେବା କାମ କରିବାକେ ମୁଇ ମୁଲୁକେ ଲାଜ ଅଇନାଇ । ୨୦ ଜିଉଦି
 ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସରର ଆଦେସ ମାନ୍ଦବାକେ କିରିସ୍ଟ ମନେ
 ଦେଇକରି ଜନ୍ମଟା ସାଦନ କଲାଆରେ, ଅବକା ସେଟାପେ ମୁଇ ତାଟ ସଞ୍ଚୁ
 କଇବି । କାଇଟା କଇବାରାଇଆରେ, ଆରି କାଇଟା କରିବାରାଇଆରେ, ସେମନେ
 ଜାନାଇଲାକେ ଏଟା ଅଇଲା । ୨୧ ଚିନର ଲାଗି, କାବାଅଇଜିବା କାମରୁଲାଗି
 ଆରି ସୁକଲୁଆଦମାର ବପୁରିଲାଗି ଏଟା ସବୁ କଲାଆରେ । ସେଟାର ପାଇ
 ମୁଇ ଜିରୁପାଲମେଅନି ଇଲିରିକମନ୍କେ ଗାଲାବେଲେ ବାଟେ କିରିସ୍ଟର
 ସୁବ୍ରକବର ପୁରାପୁରୁନ ଜାନାଇଲି ଆଛି । ୨୦ ଜନ୍ମ ଜାଗାମନକେ ଲକ୍ଷମନ
 କିରିସ୍ଟର ବିସର ସୁନ୍ଦନାଇ, ସିତି ତାର କବର ଜାନାଇବାର ମର ଆଦେସ
 ରଙ୍ଗିଲା । କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନକେ ସୁବ୍ରକବର ବିନ୍ଦଲକ୍ଷମନ ଜାନାଇ
 ସାରାଇଆଚନ୍ତି, ତେଇ ମୁଇ ଆରିତରେକୁ କଇବାକେ ମନ୍ଦ କରିନାଇ । ୨୧
 ଜେହୁରି ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଆରେ, “ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ ତାର ନାହିଁ ଏବ୍ଦକେଜାକ
 ସୁନ୍ଦନାଇ, ଏବେ ସେ କେ ବଲି ଜାନ୍ମବାଇ । ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନକେ ଏବେଜାକ
 ତାର ବିସର ଜାନାଅବନାଇ, ସେମନ ବୁଜ୍ବାଇ ।” ୨୨ ମୁଇ ବେସିତର
 ତମକେ ଦେକିଆଇବାଟା ପିଟିଗାଲା ଆରେ । ୨୩ ମାତର ଏ ଜାଗା ଲଗେ
 ମର କାମ ସାରିଗାଲା ଆରେ । ଆରି ତମକେ ଦେକିବାକେ ମର ବେସି
 ବରପର ଆସା ଏବେ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଥି । ୨୪ ସାରାସାରି ଏବେ ମୁଇ
 ତମକେ ଦେକିବାକେ ଆସିଥିଅଇଥି । ଏସପେନ ଦେସେ ଜିବା ବାଟେ ତମକେ
 ଦେକିଆଇବି ବଲି ବାବଲିଆଛି । ତମରଟାନେ ସାରଦାସଞ୍ଚୁ କେତେ ବେଳା
 ବିତାଇଲା ପତେ ତମର ସାଇଜେ ଏସପେନ ଦେସେ ଉଚିଜିବି । ୨୫ ଏବେ ମୁଇ
 ପରତୁମ ଜିରୁପାଲମେ ଗାଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତେଇର ବିସରାସିମନକେ
 ସେବାକାମେ ସାଇଜ କରିବା କେତେକୁ ତାବୁ ନେଇଦେବାକେ ମନେ କଇଲାଇ

ଆତତ । ୨୭ ମାକିତନିଆ ଆରି କିରିସର ଆକାୟାତେଇ ରଇବା ବିସ୍ବାସିମନ୍
 ଜିରୁସାଲାମେ ରଇବା ଅରକିତ୍ ବିସ୍ବାସିମନ୍ରପାଇ ଏ ସାଇଜ ପାଠାଇବାଟା
 ନିକ ରଇସି ବଲି ବାବିଲାଇ । ୨୯ ସେମନ୍ ବେସି ସାରଦାଅଇ ଏ ସାଇଜ
 ଦେଲାଇନି । ଏଟା ଦେଇକରି ସେମନ୍ ଟିକ୍ ବିସଇ କଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ,
 ଜିରୁସାଲେମେ ରଇବା ବିସ୍ବାସିମନ୍ର ଟାନେ ସେମନ୍ ରୁନି ଅଇଆରତ୍ ।
 ସେଟା କେନ୍ତିବଇଲେ ଜିଉଦିମନ୍ରଗାନେଅନିସେ ପରମେସରର ବାକିଅ
 ଇତିର୍ ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଆନିରଇଲା । ସେଟାରୂପାଇ ତେଇର୍
 ଅରକିତ୍ ଜିଉଦିମନ୍କେ କେତେକ୍ ତାବୁ ସାଇଜ ପାଠାଇବାଟା ନିକ ବିସଇ ।
 ୨୮ ଆରି ମର ଏ କାମ ସାରାଇକରି ସେମନ୍ର ସାଇଜରୂପାଇ ଆନିରଇବା
 ତାବୁ ସର୍ପିଦେଲା ପଚେ, ମୁଇ ଇସ୍ତପେନ୍ଦେସେ ଜିବାକେ ବାରଇବି । ଆରି
 ବାଟେ ତେବିକରି ତମଙ୍କେ ଦେକ୍ଖି । ୨୯ ମୁଇ ଜାନିଆରି, ତମରୁଗାନେ
 କେବଳାବେଲେ କିରିସ୍ଟର ପୁରାପୁରୁନ ଆସିରବାଦନେଇ ମୁଇ ଆଇବି । ୩୦
 ଏ ମର ଆଲାଦର ବାଇବଇନିମନ୍ ! ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟର ନାହିଁ
 ଦାରି ଆରି ସୁକଳାଥାତମା ଦେଲା ଆଲାଦର ପାଇ ମୁଇ ତମଙ୍କେ ଗୁଆରି
 କଲିନି, ମର ପାଇ ମନ୍ଦେଇ ପାରୁତନା କରିତେରୁଥା । ୩୧ ଜିଉଦା ଦେସେ
 ରଇବା ବିସ୍ବାସି ନ କଲା ଲକ୍ଷମନ୍ର ଟାନେଅନି ମକେ କାଇଟା ନ ଅଅ
 ବଲି ପାରୁତନା କରା । ଜିରୁସାଲାମର ବିସ୍ବାସିମନ୍କେ ଜନ ସାଇଜ ମୁଇ
 ନେଇଦେଲିନି, ସେତୁକିରେ ସେମନ୍ ସାରଦାସତ୍ତ୍ଵ ରଥାତ୍, ବଲି ସେଟାରୂପାଇ
 ମିସା ପାରୁତନା କରା । ୩୨ ସେଟା ସାରଲାପଚେ ପରମେସର ମନ୍ କଲେ
 ମୁଇ ତମର ଲଗେ ଆଇବି । ଆରି ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ସାରଦାସତ୍ତ୍ଵ କେତେଦିନ୍
 ରଇକରି ମର ମନେ ସାନ୍ତ୍ବି ପାଇବି । ୩୩ ସାନ୍ତ୍ବିଦେବା ପରମେସର ତମର ସବୁ
 ଲକର ସତ୍ତ୍ଵ ରଥ । ଆମେନ ।

୧୭ ଏ ଚିଟିତେଇ ପିବି, ଜେ କି କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ଆମର ବଇନି
 ଅଇଲାଆରେ, ତାର ବିସଇ ଜାନାଇଲିନି । ସେ କେଁକ୍ ଜାଗାଇ ରଇବା
 ମଣ୍ଡଳିଟାନେ ଏବେ ସେବାକାମ କଲାନି । ତାକେ ମୁଇ ତମରଲଗେ ପାଠାଇଲିନି
 । ୨ ଆମର ମାପରୁ ନାହିଁ ଦାରି ତାକେ ତାକିନିଆ । କାଇକେବଇଲେ ଏନ୍ତାରି
 ଚଲାଚଲୁତି ବିସ୍ବାସିମନ୍ରପାଇ ନିକ । ତାକେ କାଇଆଲେ ଲତା ରଇଲେ
 ସାଇଜ କରା । କାଇକେବଇଲେ ସେ ମକେ ଆରି ବେସି ବିସ୍ବାସିମନ୍କେ
 ସାଇଜ କଲାଆରେ । ୩୫ କିରିସ୍ଟର ମର ସତ୍ତ୍ଵ କାମକରୁମନ୍ ପିରିସ୍କିଲା ଆରି

ଆକିଲାକେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଆ । ୪ ସେମନ୍ ମକେ ସାଇଜ କଲାରପାଇ
 ନିଜର ଜିବନ୍ ବିପଦେ ପାକାଇ ଆଚର । ଏଟାରପାଇ ମୁଇ ସେମନ୍କେ
 ବେସି ଜୁଆର କଲିନି । ଅବକା ମୁଇସେ ନାର, ଇତି ରଙ୍ଗବା ସବୁ ଜିଦଦି
 ନଇଲା ମଣ୍ଡଳିମନ୍ ମିଥା ସେମନ୍କେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୫ ସେମନର
 ଗରେ ପାରତନାକେ ରୁଣ୍ଡବା ମଣ୍ଡଳିକେ ମିଥା ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଲିନି ।
 ମର ଆଲାଦର ମଇତର ଏପାଇନେତନ୍କେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଲିନି ।
 ଆସିଆ ରାଜଜେ ସେ ସିର ପରତୁମ୍ କିରିସ୍ଟ ବିସ୍ବାସି ଅଇରଇଲା । ୬
 ତମର ନିକ ପାଇ ବେସି କଷ୍ଟ ପଢ଼ିରଙ୍ଗବା ମରିଯୁମଙ୍କେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଇ
 ଦିଆସ । ୭ ଆନ୍ଦୂରନିକ୍ ଆରି ଯୁନିଯୁକେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଲିନି । ଏ
 ଦୁଇଟା ମର ସଞ୍ଚର ଜିତଦିଲକ୍ । ସେମନ୍ ମର ସଞ୍ଚ ବନ୍ଧିପାଲେ ରଙ୍ଗଲାଇ ।
 ମର ଆଗରୁ ସେମନ୍ କିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ବାସ କଲାଇ । ଆରି ସବୁ ପେରିଦ୍
 ସିମନ୍ ସେମନ୍କେ ସନ୍ମାନ ଦେବାଇ । ୮ ମାପରୁରଙ୍ଗେ ମର ଆଲାଦର
 ମଇତର ଆମପଳିଆକେ ଜୁଆର ଜାନାଇଦିଆସ । ୯ କିରିସ୍ଟର ସେବାଇ
 ମର ସଞ୍ଚାରି ଉରବାନ ଆରି ମର ଆଲାଦର ମଇତର ତାକିଯୁକେ ମିଥା
 ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଦିଆସ । ୧୦ କିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ବାସକରି ସେବାକରବା
 ଆପଲ ଆରି ଆରିସତବଳର କୁରୁମର ସବୁକେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଦିଆସ ।
 ୧୧ ମର ସଞ୍ଚର ଜିତଦି ଏରିଯନ୍ ଆରି ନାରୟିସର ଗରେ ରୁଣ୍ଡବା ବିସ୍ବାସି
 ବାଇବଇନିମନ୍କେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଦିଆସ । ୧୨ ମାପରୁର ସେବାଇ
 ଲାଗିରଇଲା ତିରିପନ୍ ଆରି ତିରିପରା ଆରି ମାପରୁର ପାଇ ବେସି କଷ୍ଟ
 ପଢ଼ିରଙ୍ଗବା ଆଲାଦର ପରସ୍ତିକେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଦିଆସ । ୧୩
 ମାପରୁର ମୁକିଅ ଦାଢ଼ିତା ରୁପସ ଜେ କି ସେବା କାମଟାନେ ଆବତ୍ ଅଇ
 କଲାଆଚେ । ଆରି ମର ଆୟାପାରା ତାକର ଆୟାକେ ମିଥା ମର ଜୁଆର
 । ସେ ମକେ ନିଜର ପଥ ପାରା ଦେକଲା । ୧୪ ଆସୁକିରି, ପେଲେଗନ୍,
 ଅରମିସ, ପାତ୍ରବା, ଅରମାସ ଆରି ସେମନର ସଞ୍ଚ ରଙ୍ଗବା ସବୁ ବିସ୍ବାସି
 ବାଇବଇନିମନ୍କେ ଜୁଆର ଜାନାଆ । ୧୫ ପିଲଲିଗ୍ ଆରି ଜୁଲିଆ, ନିରୁସ
 ଆରି ତାର ବଇନି ଆରି ଅଲୁମପା ଆରି ସେମନର ସଞ୍ଚ ରଙ୍ଗତେରଙ୍ଗବା ସବୁ
 ପରମେସରର ଲକମନକେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଆ । ୧୬ ତମର ବିତରର
 ଆଲାଦ ଦେକାଇକରି ଗଟେକ ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍କେ ଜୁଆରବେଟ୍
 ରଥା । କିରିସ୍ଟର ସବୁ ମଣ୍ଡଳି ତମକେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ୧୭ ଏ

ମର ବାଇବଲନିମନ୍, ମୁଲ୍ ତମକେ ବାବୁଜିଆ କଲିନି, ତମେ ଜାଗରତ୍
 ଅଇକରି ରୁଆ । ତମର ବିସ୍ମାସ ଆରି ଗଟେକୁ ମନ୍ ଅଇରଇବାଟା ଜନ୍
 ଲକମନ୍ ଦେଗଲାଇବାକେ ତେସଟା କଲାଇନି, ତାକର୍ତ୍ତାନେଥି ଦୂରିକେ
 ରୁଆ । କାଇକେବଇଲେ, ତମେ ଜନ୍ ସିକିଆ ପାଇଆଗାସ୍, ତାର୍ ବିରଦ୍
 କଲାଇନି । ୧୯ ଜନ୍ ଲକମନ୍ ଏହୁରି କାମେ ବୁଢ଼ି ଆଚର୍, ସେମନ୍ ଆମର
 ମାପରୁ କିରିସ୍ଟର ଆଦେସ୍ ମାନତ୍ ନାହିଁ । ସେମନ୍ କାଳି ନିଜର ମନ୍
 କରିବାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ କରିବାକେ ତେରେପେତେ ଅଇଲାଇନି । ସୁଆଦ୍
 କାତା ଆରି ତିପୁଲ୍ କାତା କଇ ଦରମ୍ ଲକମନ୍କେ ବୁଲ୍କାଇଦେଲାଇନି
 । ୨୦ ତମେ ପରମେସରର ଆଦେସ୍ ମାନିଲାସନି ବଲି ତାର୍ ସୁଭକବର୍
 ଗୁଲାଇବାଟର ଲକ୍ ଜାନିଲାଇ । ସେଟାର ପାଇ ମୁଲ୍ ବେଷି ପାରିଦା ।
 ମୁଲ୍ ମନ୍ କଲିନି, ତମେ ସତ୍ ବିସଇତେଇ ଶିଆନି ଉଆ ଆରି କାରାପ୍
 ବିସଇତେଇ ବୁଢ଼ି ରୁଆନାଇ । ୨୧ ଆରି ସାନ୍ତିଦେଉ ପରମେସର ତମର ଲାଗି
 ସଇତାନ୍କେ ପୁରାପୁରୁନ୍ କୁରୁପନାସ୍ କରିଥି । ଆମର ମାପରୁ ଜିପୁକିରିସ୍ଟର
 ଜିବନ୍ଦୁକାଇଲାଟା ତମର ସଞ୍ଚ ସବୁବେଲେ ରଥ । ୨୨ ମର ସଞ୍ଚ ମିଯିକରି
 କାମକରିବା ସଞ୍ଚରି ତିମତି, ଆରି ଆମର ଜିଭଦି ବାଇମନ୍ ଲୁକିଅ, ଜାସନ୍
 ଆରି ସପିପାରି ତମକେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୨୩ ମର ତର୍ତ୍ତିଆ, ମର
 ସଞ୍ଚରି ପାଉଳ୍, କଇଦେଲାକେ ଏ ଚିଟି ଲେକଲିଆଚି । ମାପରୁର ନାଉଁ
 ଦାରି ମୁଲ୍ ତମକେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲିନି । ୨୪ ଗାୟସ୍ ତମକେ ଜୁଆର
 ଜାନାଇଲାନି । ମୁଲ୍ ତାର୍ ଗରେ ରଇଲିନି ଆରି ତାର୍ ଗରେ ରୁଣ୍ଟବା ଇତିର୍
 ବିସବାସିମନ୍ ତମକେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ଏ ଗତର ତାବୁ ଇପାବ୍ଦିତାବ୍
 କରୁ ଏରାସ୍ଟ ଆରି ବାଇ କାର୍ତ୍ତ ମିସା ତମକେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି ।
 ୨୫ ମାପରୁ ଜିପୁକିରିସ୍ଟର ଜିବନ୍ଦୁକାନି ତମର ସବୁ ଲକର ଲମେ ରଥ ।
 ୨୬ ଆସା, ପରମେସରକେ ତାକପୁଟା କରୁ । ମୁଲ୍ ଜାନାଇତେଇବା ଜିପୁ
 କିରିସ୍ଟର ବିସଇର ସୁବ କବର ଆରି ଜୁଗ୍ ଜୁଗ୍ ଦାରି ଲୁଢ଼ି ରଇବା ତିକିନିକିର୍
 ସତ ଇପାବେ ରଇବା ତମର ବିସବାସ ପରମେସର ତାବୁକରି ସଞ୍ଚିଲବାକେ
 ପାରେ । (aiōnios g166) ୨୭ ସେ ତିକିନିକିର ସବୁ ସତ ବବିସତ୍ତବକ୍ତାମନର
 ସାସତରେ ସେ ଜାନାଇଲା ଆଚେ । ଆରି ଏବେ ମାପରୁ ପରମେସରର ସତ
 ଜୁଗ୍ ଜୁଗ୍ ଅନି ସବୁ ଲକମନର ବିଡ଼ରେ ଜାନାଇଆଚେ । ଇତିଅନି ସବୁ
 ବିସବାସ କରି ପରମେସରର କାତାମାନି ଚାଲି ପାରିଲା । (aiōnios g166)

୭୭ ମାପରୁ ଜିୟୁ କିରିସ୍ଟରତେଳଅନି ସବୁ ଜାନବା ଗଟେକୁସେ ପରମେସର

କାଲେ କାଲେ ଛୁଣେ ଛୁଣେ ତାକ୍ଷପୁଟା ପାଆ । ଆମେନ୍! (aiōn g165)

୧୮ କରନ୍ତିୟ

୧ ମୁଇ ପାଉଳ ଆରି ଆମର ସଞ୍ଚର ବିସବାସି ସସ୍ତିନା ଜୁଆର ଜାନାଇଲୁନି
। ପରମେସରର ମନ୍ କଲା ଇପାବେ କରିସଟ ଜିସୁର ପେରିଡ ଅଇବାକେ
ମକେ ବାଚିଆଚେ । ୨ କରନ୍ତିୟ ନଥରେ ରଇବା ପରମେସରର ମଣ୍ଡିଲିର
ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଲୋକଲୁନି । ପରମେସର ତମ୍କେ ଜିସୁକରିସଟ ସଞ୍ଚ ମିସାଇ,
ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷ କଲାଆଚେ । ଆରି ମାପରୁ ଜିସୁକରିସଟକେ ଉପାସନା
କରିବା, ସବୁ ଜାଗାଇ ରଇବା ଲକ୍ଷ ସଞ୍ଚ ତମ୍କେ ସୁନଳ ଅଇବାକେ
ବାଚିଆଚେ । ସେ ଆମର ମାପରୁ ଆରି ତାକର ମିସା । ୩ ଆମର ବାବା
ପରମେସର ଆରି ଜିସୁ କରିସଟ ତମ୍କେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ସାନ୍ତି ଦେଅ । ୪
କରିସଟ ଜିସୁରଚାନେ ପରମେସରର ଜେନ୍ତି ଜିବନ୍ ଦୁକାଇରଇଲା, ସେ
ଜିବନ୍ ଦୁକାନିର ଲାଗି, ମୁଇ ସବୁବେଳେ ତମର ବିସଇନେଇ ପରମେସରକେ
ଦନିଆବାଦ ଦେଲିନି । ୫ କାଇକେବଇଲେ ତମେ କରିସଟ ସଞ୍ଚ ମିସିକରି
ଆଚାସ ବଲି ପରମେସର ତମ୍କେ ଲତାକେ ଅଇବା ସବୁ ବିସଇ, ତମର
କାତା ଅଇବା ବୟ ଆରି ସବୁ ରକାମର ଶିଆନ୍ ଦେଇଆଚେ । ୬ କରିସଟର
ବିସଇନେଇ ତମ୍କେ ଜନ୍ କବର କଇରଇଲୁ, ସେଠା ଟିକ୍ ଆକା ବଲି ଜାନା
ପଡ଼ିଲାନି । ୭ ତେବେ ତମେ ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ କରିସଟର ଏ ଜଗତେ
ବାରତି ଆଇବାଟା ଜାଗିରଇବାକେ ସବୁ ରକାମର ଆତମାର ଦାନ୍ ମିଳାଇ
ଆଚାସ । ୮ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ ଆଇବା ଦିନେ ତମ୍କେ କାଇ
ମିସା ନିନ୍ଦା ନ ଅ । ଏଠାରପାଇ ମାପରୁ ତମ୍କେ ସାରାସାରି ଜାକ ମିସା
ତବିର କରି ସଞ୍ଚିଛୁଯି । ୯ ଜନ୍ ପରମେସରର ଲାଗି ତମେ ତାର ପଥ ଜିସୁ
କରିସଟ, ଆମର ମାପରୁରସଞ୍ଚ ମିସିବିତି ରଇବାକେ ବାଚିଆଇ ଆଚାସ,
ସେ ସେନ୍ତି କରସି ଆକା ବଲି ତାହ ସଞ୍ଚ ବିସବାସ କଲାସନି । ୧୦ ଏ ମର
ବାଇବଇନିମନ୍, ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ କରିସଟର ନାଉଁ ଦାରି ମୁଇ ତମ୍କେ
ବାବୁଜିଆ କଲିନି, ଜେନ୍ତିକି ତମେ ସବୁଲକ୍ ଗଟେକ୍ କାତାଇ ରାଜି ଉଆ, ଆରି
ତମର ତମର ବିତ୍ତରେ ବେଗଲା ବେଗଲି ଉଆନାଇ । ମାତର ତମେ ଗଟେକ୍
ଦଲ୍, ଗଟେକ୍ ମନ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ କାତାଇ ରାଜି ଉଆ । ୧୧ ତମର ତମର
ବିତ୍ତରେ ଲାଗାଜତା ଆଚେ ବଲି ମୁଇ କିଲିଯୁର କୁଟୁମ୍ବେ ଅନି ସୁନିଆଚି । ୧୨
ମୁଇ ବାବ୍ଲିନି, ତମର ବିତ୍ତରେ କେତେଲକ୍ କଇବାଇ, ଆମେ ପାଉଳର
ବାଟେ ଜିବାଲକ୍, କେତେଲକ୍ ଆପଲର ବାଟେ ଜିବାଲକ୍, କେତେଲକ୍

କେପାର ବାଟେ ଜିବା ଲକ୍ଷ, ଆରି କେତେଲକ୍ଷ ଆମେ କିରିସ୍ଟର ବାଟେ
 ଜିବା ଲକ୍ଷ । ୧୩ କିରିସ୍ଟକେ ମୁକା ମୁକା କରି ବାଗ୍ ବାଗ୍ କଲାପାରା ଦଲ୍
 ଅଇଆଚାସ । ମୁଲ ପାଉଳ, ତମର ପାଇ କୁରସେ ମରିରଇଲି କି? କି ତମେ
 ପାଉଳର ନାହଁ ଦାରି ତୁବନ୍ ନେଇରଇଲାସ? ୧୪ ସେଟାରପାଇ କିରିସ୍ଟପ
 ଆରି ଗାଆକେ ତାହାଲେ ତମର ବିଦରେ ଆରି କାକେ ମିସା ତୁବନ୍ ଦେଇ ନାଇ
 ବଲି ମୁଲ ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲିନି । ୧୫ ତମେ ମର ନାହଁ ଦାରି
 ତୁବନ୍ ନେଇଆଚାସ ବଲି କେତେବେଳେ କେ ମିସା କଇଦେବାଇ । ୧୬
 ରାଁ ତିପାନ୍ତକେ ଆରି ତାର କୁରୁମର ଲକ୍ଷକେ ମିସା ତୁବନ୍ ଦେଇରଇଲି ।
 ଆରି କାକେ ତୁବନ୍ ଦେଲିଆରି କି ନାଇ ବଲି ମକେ ଏହ ଆସେ ନାଇ । ୧୭
 କାଇକେବଇଲେ କିରିସ୍ଟ ମକେ ତୁବନ୍ ଦେବାକେ ପାଟାଏ ନାଇ, ନିମାନ୍
 କବର ଜାନାଇବାକେ ପାଟାଇଲା ଆବେ । ଜଦି ଲକ୍ଷମନର ଗିଆନ୍ ଇଯାବେ
 ସେଟା ମୁଲ କରିଛି, ସେନ୍ତାର ଆଲେ କିରିସ୍ଟର କୁରସର କବରର ବପୁ ଉନା
 ଅଇତା । ୧୮ କୁରୁପନାସ ଅଇଜାଇତେରଇବା ଲକ୍ଷମନରପାଇ, କୁରସେ
 ଅଇଲା କିରିସ୍ଟର ମରନର କାତା, କାଇ ମୁଲିଆ ନାଇ । ମାତର, ଆମରପାଇ
 ସେଟା ପରମେସରର ବପୁ । ଆମେ ମୁକ୍ତି ପାଇତେରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ । ୧୯
 ତେବେ ଦରମ ସାସ୍ତରେ ଏନ୍ତି ଲୋକାଆବେ, ମୁଲ ଗିଆନ୍ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର
 ଗିଆନ୍ ନୟାଇବି, ଆରି ବୁଦ୍ଧି ରଇବା ଲକ୍ଷମନର ବୁଦ୍ଧି କାଇ ଲଡାକେ ନ
 ଆଇଲା ପାରା କରିବି । ୨୦ ତେବେ ଗିଆନ୍ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର ବିସଇ
 କାଇଟା କଇଅଇସି? ସାସ୍ତର ସିକାଉମନର ବିସଇ କାଇଟା କଇ ଅଇସି?
 ଆରି ଏ ଜୁଗର ଦଦାପେଲା ଅଇବା ଲକ୍ଷମନର ବିସଇ କାଇଟା କଇଅଇସି?
 ପରମେସର ଏ ଜଗତର ଗିଆନ୍ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ କାଇ ଲଡାକେ ନ
 ଆଇବାଟା ବଲି କଥ ନାଇ କି? (ଆଶୀର୍ବାଦ ୧୬୫) ୨୧ ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର୍
 ତାଳାକିସତ୍ତ୍ଵ ପରମେସରକେ ନ ଜାନନ୍ତ ବଲି, ସେ ନିଜର ଗିଆନ୍ ଇଯାବେ
 ଟିକକଲା । ଆମେ ଜାନାଇବା ବିସଇ ଜନଟା କି କାଇ ମୁଲିଆ ନାଇ ବଲି
 ଲକ୍ଷମନ କଇବାଇ, ସେଟା ବିସବାସ କରିବା ଲକ୍ଷମନକେ ମୁକ୍ତି ଦେବାକେ
 ପରମେସର ସାବଦା ଅଇଲା । ୨୨ ଜିଉଦିମନ୍ କାବା ଅଇଜିବା ଚିନ୍ ପାଇ
 ଦାବି କଲାଇନି । ଗିରିକମନ୍ ଗିଆନ୍ କଜଲାଇନି । ୨୩ ମାତର ଆମେ
 କୁରୁସ ଉପରେ ଚଗାଇ ଅଇରଇବା କିରିସ୍ଟର ବିସଇ ଜାନାଇଲୁନି । ଏ
 କାତା ମୁନଲେ ଜିଉଦିମନ୍ ରିପା ଅଇଗାଲାଇନି ଆରି ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍

ସେ କାତାର କାଇ ମୁଲିଆ ନାଇ ବଳି ବାହଲାଇନି । ୨୪ ମାତର ଜିଉଦି
ଅଥବା, କି ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷ ଅଥବା, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ବାଚି ଅଇଆଚବୁ,
ସେମନର ପାଇ କିରିସ୍ଟ ପରମେସରର ବୟସ ଆରି ପରମେସରର ଗିଆନ
ପାରା ଆଚେ । ୨୫ ତେବେ ଜନ୍ମଟା ପରମେସରର ବକୁଆ ବିସଇ ସେଟା
ମୁନୁସର ଗିଆନେ ଅନି ଅଦିକ୍ ଆଚେ, ଆରି ଜନ୍ମଟା ପରମେସରର ଦୁରବଲ
ବିସଇ, ସେଟା ମୁନୁସର ବପୁଟାନେଅନି ଅଦିକ୍ ବୟସ । ୨୬ ଏ ବାଇବଲୁନିମନ୍,
ପରମେସର ତମ୍ଭେ ବାହଲା ବେଳେ ତମେ କେନ୍ତାର ରଙ୍ଗଲାସ୍ ବାବିଦେକା ।
ଜଗତର ବିଦି ଇପାବେ ବେସିଲକ୍ ଗିଆନି ନ ରଙ୍ଗଲାସ୍ । ବେସିଲକ୍ ନେତା ନ
ରଙ୍ଗଲାସ୍ ଆରି ବଡ଼ ଗରେ ଜନମ୍ ନ ଅଇରଙ୍ଗଲାସ୍ । ୨୭ ପରମେସର ଗିଆନି
ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଲାଜୁ କରାଇବାକେ ଜଗତର ଦୁରବଲ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବାହଲା,
ଜେନ୍ତୁକି ଜଗତେ ଗିଆନି ରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ବୟସ ରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଲାଜୁ
ଅଇଜିବାଇ । ୨୮ ତେବେର ପାଇ, ପରମେସର ଏ ଜଗତର କାଇ ଲତାକେ ନ
ଆସେ ବଳି କରବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ, ଆରି ସବୁବେଳେ ତଲେ ରଙ୍ଗ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗିନ୍
କରତେରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷକେ ବାହଲାଆଚେ । ୨୯ ଜେନ୍ତୁର କି ଜଗତ ବିଦରେ
ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ବଡ଼ ବଳି ନାମାଇ ଅଇବାଇ, ସେମାନ୍ କାଇ ଲତାକେ ନ ଆସଦ
ଆରି ପରମେସର ମୁଆଟେ କେ ମିଥା ବଡ଼ପନ୍ ଅଇ ନ କଅବୁ । ୩୦
ମାତର ପରମେସର ତମ୍ଭେ କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର ସଞ୍ଚ ମିଥାଇଆଚେ ଆରି ସେ
କିରିସ୍ଟକେସେ ଆମାରପାଇ ଗିଆନ୍ ପାରା କରିଆଚେ । ତାରଲାଗି ଆମେ
ପରମେସର ସଞ୍ଚ ସବୁ ମିଥାବିତା ଅଇଲାଟା ଆରିତରେକୁ ଜତିଆଇଲାଆଚେ
। ଆମେ ଦରମ୍ ଆରି ମୁକଳ ଲକ୍ଷ ଅଇ ପାପେ ଅନି ମୁକତି ପାଇଆବୁ ।
୩୧ ମାତର ଜେନ୍ତୁ ଦରମ୍ ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଆଚେ, ଜେ ଜଦି ବଡ଼ପନ୍
ଅଇସି, ତେବେ ସେ ମାପ୍ରବୁ କଲା କାମ୍ ତେଇ ବଡ଼ପନ୍ ଅ ।

୨ ଏ ବାଇବଲୁନିମନ୍, ଜେଦିକିବେଳେ ମୁଇ ତମର ଲଗେ ପରମେସରର
ଟିକିନିକି କାତା ସୁନାଇବାକେ ଆସି ରଙ୍ଗି ପଣ୍ଡିତମନର ପାରା କି ବାସଣ୍
ଦେବା ଲକ୍ଷରପାରା ବଡ଼ ବଡ଼ କାତା କଇ ନ ରଙ୍ଗି । ୨ କାଇକେବଲୁଲେ
କୁରୁସ୍ କାଟେ ମରିରଙ୍ଗବା ଜିସୁ କିରିସ୍ଟକେ ତାତି ଆରି ବିନ୍ ବିସଇ ତମ୍ଭେ
ନ କଇ ବଳି ମୁଇ ଟିକ୍ କିଲି । ୩ ସେବେଲେ ମୁଇ ତମର ଲଗେ ଦୁରବଲ ଅଇ
ଡରିକରି ରଙ୍ଗି ଆରି ତରୁତରି ଗଜୁଗଜି ରଙ୍ଗି । ୪ ଜେନ୍ତୁକି ତମର ବିସବାସ୍
ମୁନୁସର ଗିଆନ୍ ଉପରେ ନ ରଙ୍ଗକରି ପରମେସରର ବୟସ ଉପରେ ବାନ୍ଧିଆଇ

ରଥ । ୪ ତେବରପାଇ ମର ସିକିଆ ଆରି ମୁଲ ସୁନାଇବା ବାକିଆ, ମର
 ନିଜର ଗିଆନେ ଅନି ନ ରଇଲା । ଚାଲାକି କାତା କଇକରି ମୁଲ ସୁନାଇଲାଟା
 ତମଙ୍କେ ବିସ୍ବାସ କରାଇନାଇ । ମାତର ପରମେସରରୁ ଆଦମୀ ଆରି ତାର
 ବପୁ ସଞ୍ଚୁ ମୁଲ କଇଲା ବିସଇ ସତ୍ତ ବଲି ଜାନାପଡ଼ିଲା । ୫ ଏଲେମିସା ଆମେ
 ଜେତେବଲୁ ଆଦମୀର ବଢ଼ିରଇବା ବିସ୍ବାସିମନରୁ ସଞ୍ଚୁ ରଇଲାବେଳେ
 ଗିଆନର କାତା କଇଲୁନି । ମାତର ସେଟା ଏ ଜୁଗର ଗିଆନ୍ ନାହିଁ କି ଏ
 ଜୁଗର ନସ୍ତ ଅଇଜାଇରଇବା ନେତାମନରୁ ଗିଆନ୍ ନାହିଁ । (ଶାସିଂ g165) ୬
 ନାଇ, ଜନ୍ ଗିଆନର ବିସଇ ଆମେ କଇଲୁନି, ସେଟା ପରମେସରର ଚିକିନିକି
 ଗିଆନର କାତା । ପୁରବେ ପରମେସର ତାର ଜନ୍ମନା କାକେ ମିୟା ଜାନାଏ
 ନାଇ । ସେ ଜନ୍ମନା ଇଷାବେ, ପଦକେ ଆମାର ମଇମାରପାଇ ସେ ବାଚିରଇଲା
 । (ଶାସିଂ g165) ୭ ଏ ଜୁଗର ଅଦିକାରିମନଙ୍କେ ମିୟା ସେଟା ବୁଝଦିନାଇ ।
 କାରକେବଇଲେ ସେମନ୍ ସେଟା ଜାନିରଇଲେ ତାକ୍ଷପୁଣୀ ମାପରୁକେ କୁର୍ବେ
 ମାରି ନ ରଇତାଇ । (ଶାସିଂ g165) ୮ ଜେନ୍ତୁରି କି ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଆଚେ,
 ଜନ୍ମାକି କାର ଥାଁକି କେବେ ଦେକେନାଇ, କାର କାନ୍ କେବେ ସୁନେ ନାଇ
 ଆରି କେ ମିୟା କେବେ ବାବି ନ ରଥେ, ସେ ସବୁ ବିସଇ, ପରମେସର ଜନ୍
 ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଆଲାଦ କଲାନି, ତାକ୍ଷପାଇ ତିଆର କଲାଆଚେ । ୧୦ ମାତର
 ଆମଙ୍କେସେ ପରମେସର ତାର ଚିକିନିକି ବିସଇ ଜାନାଇଆଚେ । ସେ ସୁକଳ
 ଆଦମୀରେ ସବୁ ବିସଇ ସିକାଇସି ଆରି ତାର ବିଦ୍ରେ ରଇବା ଚିକିନିକି
 ଚିନ୍ତା ମିୟା କରସି । ୧୧ ମୁନ୍ଦୁସ କରବା ଚିନ୍ତା ସବୁ ତାର ବିଦ୍ରେ ରଇବା
 ଆଦମୀକେ ତାତ୍ତ୍ଵରେ ଆରି କେ ମିୟା ନାଜାନତ । ସେନ୍ତ୍ରୁସେ ପରମେସରର
 ସବୁ ଚିନ୍ତା କଲାଟା ତାର ଆଦମୀକେ ତାତ୍ତ୍ଵରେ ଆରି କେ ମିୟା ନାଜାନତ ।
 ୧୨ ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଇରଇବା ଆଦମୀ ପାରା ଆମେ ପାଉନାଇ ।
 ମାତର ପରମେସରର ଆଦମୀ ପାଇଆରୁ । ଜେନ୍ତୁରିକି ଜନ୍ ସବୁ ବିସଇ
 ଆମଙ୍କେ ସେ ଦେଲାଆଚେ, ସେଟା ସବୁ ଆମେ ଜାନ୍ମବୁ । ୧୩ ତେବେ ସେ
 ସବୁ ବିସଇ ମିୟା ଆମେ ଜଗତର ଗିଆନ୍ ଇଷାବେ ସିକାଉନାଇ, ମାତର
 ଜନ୍ ବିସଇ ଆମଙ୍କେ ପରମେସରର ସୁକଳ ଆଦମୀ ସିକାଇଲା ଆଚେ, ସେ
 ବିସଇ ଆକା ସିକାଇଲୁନି । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ସୁକଳ ଆଦମୀ ପାଇଆଚତ୍ର, ସେ
 ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଏ ଆଦମୀର ବିସଇ ସିକାଇଲୁନି । ୧୪ ମାତର ସୁକଳାଦମୀ ନ
 ପାଇ ରଇବା ଲକ୍ଷ, ଆଦମୀର ବିସଇ ନ ମାନେ, ମାତର ସେମନ୍ ତାରପାଇ

ଗତେବୁ କାଇଟା ନାଜାନ୍ଦବା ବକୁଆ ପାରା, ଆରି ସେ ସେଠା ବୁଜି ନାପାରେ,
କାଇକେବଇଲେ ସେ ସବୁ ବିସଇ ସୁକଳ୍ମ ଆତମା ସିକାଇଲେ ସେ ବୁଜିଅଇସି
। ୧୫ ମାତର ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ ଆତମା ପାଇଥାରତ୍, ସେ ସବୁ ବିସଇର ମୁଲିଅ,
ସବୁ ବାବେ ବିଚାର କରସି । ଏଲେ ମିସା ତାକେ କେ ବିଚାର ନ କରନ୍ ।
୧୬ ପାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲାପାରା କେ ମିସା ମାପରୁର ମନରୁ କାତା ଜାନି
ନାପାରନ୍, କି କେ ମିସା ତାକେ ସିକାଇ ନାପାରନ୍ । ମାତର ଆମେ କିରିସ୍ଟର
ମନ୍ ପାଇଆରୁ ।

୩ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ମୁଇ କରନ୍ତିୟତେଇ ରଇଲାବେଲେ ସୁକଳ୍ମଆତମା
ପାଇଲା ଲକ୍ଷମନର ଇସାବେ ତମ୍ଭେ କାତା ଅଇ ନାପାରଲି । ମାତର ନିଜେ
ମନ୍ଦକଳା ଇସାବେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର ଇସାବେସେ କାତା ଅଇଲି । କାଇକେ
ବଇଲେ ତମେ ସେବେଲେସେ, ବିସବାସ୍ କରିବାକେ ମୁଲିଆଇ ରଇଲାସ୍
। କିରିସ୍ଟର ତେଇ କାହିଁଲା ପିଲାମନର ପାରା । ୨ ମୁଇ ତମ୍ଭେ ଆଁଟ୍
କାଦି ନ ଦେଇ କରି ଦୂଡ଼ କାଇବାକେ ଦେଇରଇଲି । କାଇକେବଇଲେ ତମେ
ଆଁଟ କାଦି କାଇବାର ନାପାରତେ ରଇଲାସ୍ । ଏବେ ମିସା ନାପାରାସ୍ । ୩
ତେବେ, ତମେ ନିଜର ମନ୍ କଳା ଇସାବେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନରପାରା ଆଗାସ୍ ।
ମୁଇ ଏଟାର ପାଇ କଇଲିନି, କାଇକେବଇଲେ ତମର ତମର ବିତ୍ତରେ ଛୁପା
ତଳା, ଲାଗାଜତା ଆରି ଜାତିନିତି ଆତେ । ତମେ ନିଜର ମନ୍ କଳା ଇସାବେ
ରଇବା ଲକ୍ଷ ବଲି ଜାନାପଦିଲାନି । ଜଗତର ଲକ୍ଷମନର ପାରା, ନିଜର
ମନ୍ କଳା ଇସାବେ ତଳାଚଳିତି କଳାସ୍ତନି । ୪ ଜେନ୍ତିକି ତମର ବିତ୍ତରେ
କେତେଲକ୍ଷ କରିବାର, ଆମେ ପାଉଲର ବାଟେ ଗାଲୁନି । ତେଇଅନି ଆରି
କେତେଲକ୍ଷ କରିବାର, ଆମେ ଆପଲର ବାଟେ ଗାଲୁନି । ସେତ୍କିବେଲେ
ତମେ କାଇ ନିଜର ମନ୍ କଳା ଇସାବେ ରଇବା ଲକ୍ଷ ନୁଆସ୍ କି? ୫ ସେ
ଇସାବେ ଦେଖିଲେ ଆପଲ୍ କେ? ଆରି ମୁଇ ମିସା କେ? ଆମେତା ଅବକା
ସେବା କରୁମନ୍ । ଜେନ୍ତିକି ତମ୍ଭେ ବିସବାସ୍ କରିବାକେ ଆମେ ସାଇଜ
କାଲୁ । ପରମେସର ଆମ୍ଭେ ଜନ୍ କାମ୍ କରିବାକେ ଦେଇରଇଲା, ଆମେ
ସେ କାମ୍ କରିଆରୁ । ୬ ମୁଇ ମୁଣ୍ଡି ରପଲା ଲକ୍ଷ ପାରା, ଆରି ଆପଲ୍ ଗତେ
ପାନିଦେଲା ଲକ୍ଷର ପାରା । ମାତର ପରମେସର ସେ ଗତ ବଡାଇଆତେ
। ୭ ସେନ୍ତିସେ ଜେ ରପିରଇସି ଆରି ଜେ ପାନି ଦେଇସି, ତାକର କାଇଟା
ନାଇ, ଜେ ବଡାଇରଇସି, ସେ ପରମେସର ସେ ସବୁଟା । ୮ ଜେ ରପଲା

ଆତେ ଆରି ଜେ ପାନି ଦେଲାଆଏ, ସେ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଗଟେକ୍ କାଳଆଲେ
 ଲତାରପାଇ କାମ୍ କଲାଇନି । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ତକେ ପରମେସର
 ନିଜର ନିଜର କାମ୍ ଉପାବେ ପୁରୁଷକାର୍ ଦେଇସି । ୫ ଆମେ ପରମେସର
 ସତ୍ତ୍ଵ କାମ୍ କରବା କୁଳିଆର୍ ମନ୍ । ଆରି କରନ୍ତିଯୁର ବିସ୍ବାସିମନ୍ ତମେ,
 ପରମେସର ତାସ କରବା ଜମି, ଆରି ତାର ଗର । ୧୦ ପରମେସର ମକେ
 ଦେଇରଇବା ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାନି ଉପାବେ ମୁଖ ଗଟେକ୍ ସବୁ ଜାନିରଇବା
 ଗର ତିଆରକରୁ ପାରା କୁନାଦି ବସାଇଆଛି । ସେବେଳେଅନି ବିନ୍ ଲକ୍ ତାର
 ଉପରେ ତିଆର କଲାନି । ମାତର ତିଆର କରବା ବେଳେ ତମେ, ଗଟେକ୍
 ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜାଗରତ୍ ରଇବାର ଆତେ । ୧୧ କାଇକେବଇଲେ, ଜନ୍
 କୁନାଦି ତିଆର ଅଇପାରିଲା ଆତେ, ତାକେ ତାତି ଅଳ୍ପା କୁନାଦି କେ ମିସା
 ତିଆର କରି ନାପାରଦ । ସେ କୁନାଦିର ମୁଲ୍କ ପାକନା ଅଇଲାନି ଜିସୁକିରିସଟ
 । ୧୨ ମାତର କେତେକ୍ ଗର ବାନ୍ଧମନ୍ କୁନାଦି ଉପରେ ସୁନା, ରୂପା ଆରି
 ବୈସି ଦାମ ଅଇବା ପାକନା ସତ୍ତ୍ଵ ବାନ୍ଧଲାଇନି । ଆରି କେତେକ୍ ଲକ୍ ଦାରୁ
 ଗୀର୍ ଆରି ପିରି ସତ୍ତ୍ଵ କୁନାଦି ଉପରେ ବାନ୍ଧଲାଇନି । ୧୩ କିରିସଟ ଆରି
 ତରେକ ଆଇବା ଦିନେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ର କରିରଇବା ସବୁ କାମ୍
 କେନ୍ତାଟା ବଲି ଜଇଟାନେ ଜାନାପଡ଼ିଜାଇସି । ସେଠା ଗଟେକ୍ ଏହି ବେଳା
 ଆଇସି ଜେତେବେଳେ ସବୁ ଜିନିସ୍ ଜଇଟାନେ ପଡ଼ାଇ ପରିକା କରାଅଇସି
 । ୧୪ ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ କରିରଇବା କୁନାଦି ଉପରେ ଜଇର ପରିକାଟାନେ
 ନ ନସେ, ସେ ପୁରୁଷକାର୍ ପାଇସି । ୧୫ ଜଦି ଜାର୍ କାମ୍ ପଡ଼ି ଜାଇସି,
 ସେ କାମ୍ କରୁକେ କାଇଟା ନ ମିଲେ । ମାତର ସେ ଲକ୍ ଲାଗ୍ରତେରଇବା
 ଜଇଟାନେଅନି ରକିଆ ପାଇଲା ପାରା ନିଜେ ରକିଆ ପାଇସି । ୧୬ ତମେ
 ନିକ ସତ୍ତ୍ଵ ଜାନିଆଚାସ୍, ତମେ ଅଇଲାସନି ପରମେସରର ମନ୍ତ୍ରିର । ଆରି
 ତାର ଆତମା ତମର ଗାଗଡ଼ ବିଦରେ ବାପାଆଇଆଏ । ୧୭ ଜଦି କେ ମିସା
 ପରମେସରର ମନ୍ତ୍ରିର ନସାଇସି, ତେବେ ପରମେସର ତାକେ ନସାଇସି ।
 କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରର ମନ୍ତ୍ରିର ସୁକଳଟା । ତମେମନ୍ ଆକା ସେ
 ମନ୍ତ୍ରିର । ୧୮ ନିଜ୍ଞକେ ମିସା ନାଡ଼ାଇ ନ ଉଆ । ଜେ ଜଦି ମୁଖ ଜଗତର
 ଉପାବେ ଗିଆନ୍ ରଇବାଲକ୍ ବଲି ମନେ ମନେ ବାବସି, ତେବେ ସେ ସତ
 ଗିଆନ୍ ପାଇବାକେ ଆଲେ, କାଇଟା ନାଜାନ୍ତା ବକୁଆ ଲକ୍ରପାରା ଅଇବାର
 ଆତେ । (ଅଟେ ଗୀତ 165) ୧୯ କାଇକେବଇଲେ ଏ ଜଗତର ଗିଆନ୍ ପରମେସରର

ମୁଆଟେ କାଇ ଲତାକେ ନ ଆସେ । ଜେନ୍ତୁକି ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଆଏ,
ଗିଆନ୍ ରଙ୍ଗଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତାକର ଚାଲାକିତେଇସେ ପରମେସର ଦାରୁସି
। ୨୦ ଆରିତରେକ ସାସ୍ତରେ ଲେକାଆଏ । ଗିଆନ୍ ରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷମନ୍
ବାଦବାଟା ସବୁ ବୁଢ଼ାଇସେ ବଲି ପରମେସର ଜାନିଆଏ । ୨୧ ଆରି କେ
ମିଥା ଲକ୍ଷମନ୍ କରିରଙ୍ଗବା କାମଟାନେ ବହୁପନ୍ତ ନ ଉଥା । ଏବେ ତମେ
ସବୁ ବିସର୍ଗ ଅଦିକାର ପାଇଆଚାସ । ୨୨ ଜଦି ମୁଖ ଅଇଲେ କି, ଆପଳ
ଅଇଲେ କି, ପିତର ଅଇଲେ କି, ଜଗତର କାଇଟା ମିଥା ଅଇଲେ, ତମେ
ମଲେ କି ବଢ଼ିଲେ, ଏବେ ଜାଇଟା ଅଇଲେ କି ପଢ଼କେ ଜନ୍ମଟା ଅଇଲେ ମିଥା,
ସବୁ ବିସର୍ଗ ତମର ମଞ୍ଚଳର ପାଇସେ । ୨୩ ମାତର ତମେ କରିସ୍ତର ଲକ୍ଷ,
ଆରି କରିସ୍ତଣ ପରମେସରର ।

୪ ତେବେ ତମେ ଆମକେ କରିସ୍ତର ସେବା କରୁମନ୍ ବଲି ନାମବାର ଆଏ
। ଆରି ପରମେସର ଆମକେ ଟିକିନିକି ସତ୍ ବିସର୍ଗ ବାଣ୍ଣାରଗରିଆର
ଦାଇତ୍ ଦେଲାଆଏ । ୨ ଆରି ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଦାଇତ୍ ନେଇରଙ୍ଗବା ସେବାକରୁମନ୍
ସତ୍ ବାବେ କାମ କରିବାର ଆଏ । ୩ ମାତର ତମର ବିତ୍ତରେ କେତେକ
ଲକ୍ଷ କି, ବିନ୍ ଲକ୍ଷ କେ ମିଥା ମର କାମ ଦେକି ମକେ ବିଚାରନା କଲେ, ମକେ
କାଇଟା ନାଁ । ମୁଖ ନିଜେ ମର ବିଚାରନା ନ କରି । ୪ କାଇକେବଇଲେ ମୁଖ
ନିଜର ବିଶୁଦ୍ଧ କାଇ ଦସ୍ କଲାଟା ମର ମନ୍ ନାଜାନେ । ଅଇଲେ ମିଥା
ମୁଖ ଉତ୍ତି କାଇ ଦସ୍ ନ କଲା ଲକ୍ଷ ବଲି କଇନାଏ । ମାତର ଜେ ମକେ
ବିସର୍ଗ ନେଇ ବିଚାର କରାନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ବିଚାରନା କରିବାକେ
ବେଳା ଅଏ ନାଇତା । ମାପ୍ରତ୍ଯୁ ବିଚାରନା କରିବାକେ ଆଇବାଜାକ ଜାଗା ।
ମାପ୍ରତ୍ଯୁ ଆଇଲେ ଆକା ସାରାସାରି ବିଚାରନା ଅଇସି । ସେ ଆନ୍ଦୋର ବିତ୍ତରେ
ଲୁହତେ ରଙ୍ଗଲା ସବୁ ବିସର୍ଗ ଉଜିଲେ ଦେକାଇ ଦେଇସି । ଆରି ଲକ୍ଷମନର
ମନ୍ ବିତ୍ତରର କାତା ସବୁ ଦେକାଇ ଦେଇସି । ସେତ୍କି ବେଳେ ସବୁଲକ୍ଷ
ପରମେସରର ଟାନେଅନ୍ତି ଲାଭ ପାଇବାଇ । ୫ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ମୁଖ ଏ
ସବୁ କାତା ତମେ ସିକା ବଲି, ମର ବିସର୍ଗ ଆରି ଆପଳର ବିସର୍ଗ ଉଦାଅରନ୍
ଦେଇ କଇଲି । ଜେନ୍ତୁକି ସାସ୍ତରେ ଲେକାଅଇଲାଟାନର ଅରତ୍ ତମେ
ସିକିଥା । ସାସ୍ତରେ ଜେତ୍କି ସବୁ ଲେକା ଅଇଲାଆଏ, ତାରଟାନେଅନ୍ତି
ଅଦିକ୍ କରାନାଇ । ସେନ୍ଦ୍ରାରି କଲେ କାକେ ମିଥା ନେଇକରି ବହୁପନ୍ତ ନ

ତଆସ, ଆରି କାକେ ମିସା ଛନ୍ତି ନ କରାସ । ୭ କାଇକେବଇଲେ ବିନ୍ଦ
 ଲକ୍ଷଣେଅନି କେ ତମ୍ଭେ ବଢ଼ି କରଦ ନାହିଁ । ଆରି ଜନ୍ମ ଗୁଣ ତମେ ଦାନ
 ଲସାବେ ମିଲାଇଆଚାସ ସେଠା ପରମେସର ଦେଲାଆଚେ । ତେବେ ତମର
 ନିଜରୂପ ବଲି ବହପନ୍ଥ ଅଇ କଇ ନାପାରାସ । ୮ ତମ୍ଭେ ଦରକାର ରଇଲା
 ପକୁ ବିସଇ ମିଲାଇ ଆଚାସ କି? ତମେ କାଇ ପାଉକାର ଅଇପାରି ଆଚାସ
 କି? ଗଟେକୁ ଗଟେକୁ ରାଜା ଅଇଜାଇଆଚାସ କି? ଏଲେ ମିସା ଆମେ ଅଇ
 ନାପାରିଲୁନି । ସତରେ ତମେ ରାଜାଅଇତାସ କି? ସେନ୍ଦ୍ରାରଥାଲେ, ଆମେ
 ମିସା ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇ କାମ୍ଭ କରିବୁ । ୯ ମାତର ମୁଇ ବାବୁଲିନି ପରମେସର
 ଆମର ପାରା ପେରିଦମନ୍ତକେ ଦାଉର ପାରାପାରି ଜାଗା ଦେଲାଆଚେ ।
 ଜଗତର ସବୁ ଲକ୍ଷ ଆରି ସରଗର ଦୁଡ଼ମନ୍ତ ଦେକ୍ତେ ରଇବାବେଳେ ଆମେ,
 ବନ୍ଦି ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମରାଇବାକେ ନେଲାପାରା ଆବୁ । ୧୦ ଆମେ
 କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ବକୁଆ ଲକ୍ଷ, ମାତର ତମେ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିସଲାର ପାଇ
 ବୁଦିରଇବା ଲକ୍ଷ । ଆମେ ଦୁର୍ବଲ, ମାତର ତମେ ବପୁରଇବା ଲକ୍ଷ, ତମ୍ଭେ
 ଲକ୍ଷମନ୍ତ ସନ୍ମାନ ଦେଲାଇନି, ମାତର ଆମନ୍ତକେ ସନ୍ମାନ ମିଲେନାଇ । ୧୧
 ଏବେ ଜାକ ମିସା ଆମନ୍ତକେ ପେରିପୁରିତେ କାଇବାପିଇବାକେ ମିଲେନାଇ ।
 ପିନ୍ଧିବାକେ ବେଦି ପୁରନା ବସ୍ତର ଆଚେ । ଲକ୍ଷମନ୍ତ ଆମନ୍ତକେ ମାରିଲାଇନି
 ଆରି ରଇବାକେ ଜାଗା ନଇଲାର ପାଇ ଏନେତେନେ ଅଇ ବୁଲ୍ଲିଲୁନି । ୧୨
 ଆବଦ୍ଧ କାମ୍ଭ କରି ଆମେ ଦିନ୍ତକେ ଦିନ୍ତ ଜୁଲିସୁକି ଗାଲୁନି । କେ ଆମନ୍ତକେ
 ପାଇପ ଦେଲେ ତାକେ ଆମେ ଆସିରବାଦ କଲୁନି, ଆରି ଉଡ଼ା ସୁନିକରି
 ମିସା ମୁରତି କରି ରଇଲୁନି । ୧୩ ନିନ୍ଦା ପାଇଲେ, ଆଲାଦର କାତା କଇଲୁନି
 । ଆମେ ଏବେ ଜାକ ମିସା ଜଗତର କାରିରା ପାରା ଅଇଆବୁ । ଲକ୍ଷମନ୍ତ
 ଆମନ୍ତକେ ଆଶ୍ରି ଦଇରଇବା ମୁରକି ପାନିପାରା ଦେକ୍ଲାଇନି । ୧୪ ମୁଇ
 ତମନ୍ତେ ଲାଜ କରାଇବାକେ ଏ ସବୁ ବିସଇ ଲେକିନାଇ, ମାତର ତମ୍ଭେ ମର
 ଆଲାଦର ପିଲାଟକି ବଲି ଏତାଇ କରି ଚେତ୍ରନା ଦେବାକେ, ଏ ସବୁ ଲେକ୍ଷଣିନି
 । ୧୫ କାଇକେବଇଲେ ତମରତାନେ କିରିସ୍ଟର ବିସଇ ସିକାଇବାକେ
 କେତେକ କେତେକ ଗୁରୁ ରଇଲେ ମିସା, ବାବା ଲସାବେ ତମ୍ଭେ ବେଦି ଲକ୍ଷ
 ନାହିଁ । କିରିସ୍ଟ ଜିସୁରତେଇ ମିସଲାର ପାଇ ମୁଇ ତମର ବାବା ଅଇଗାଲି ।
 କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ତମ୍ଭେ ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ସୁବକବର କଇରଇଲି ।
 ୧୬ ତେବେ ମୁଇ ତମ୍ଭେ ବାବୁଜିଆ କରି କଇଲିନି, ମୁଇ ଜାଇଟା କଳିନି

ତମେ ମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରାରି କରା । ୧୭ ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ତିମତିକେ ତମର
ଲଗେ ପାଠାଇ ଆଚି । ମୁଲ ତାକେ ଆଲାଦ୍ କଲିନି । ସେ ମର ନିଜର ପିଲା
ପାରା ଆରି ମାପରୁର ସେବାକାମେ ସବୁ ନିକଷ୍ଟ କରିପି । ଜେତୁକିବେଳେ
ସେ ତମରଟାନେ ଆଇପି, କିରିସ୍ଟରତେଇ ମିସ୍ଲାର ପାଇ ବଳି ମୁଲ
କେନ୍ତି ଚଲାଚଲିତି କଲିନି, ସେ ବିସଲନେଇ ସେ ତମ୍ବକେ କଇପି । ସେ
ସମାନ ବିସଲ, ସବୁ ମଣ୍ଡଳିର ବିସ୍ବାସିମନ୍ଦକେ ମୁଲ ସିକାଇଲିନି । ୧୮ ସେ
କରନ୍ତିଆଥେଇ ଆରି କେବେ ନ ଆପେ, ବଳିକରି ତମର ବିଦରର କେତେ ଲକ୍ଷ
ବଢ଼ପନ୍ ଅଇଆଗାସ୍ । ୧୯ ମାତର ଜଦି ମାପରୁ ମନ୍ କଲେ ମୁଲ ଦାୟରେ
ତମରଟାନେ ଆଇବି । ଏ ବଢ଼ପନ୍ତିଆ ଲକ୍ଷମନ୍ କାଇ କାତା ଅଇଲାଇନି ବଳି
ମୁଲ ନିଜେ ଜାନ୍ବି ଆରି ତାକର ବୟୁ ପରମେସରରଟାନେଅନି କି ନାହିଁ,
ସେଟା ଜାନ୍ବି । ୨୦ ପରମେସରର ରାଇଜ୍, ଅବକା କାତା ଅଇବା ବିସଲ
ନାଁ, ମାତର ବୟୁର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇବା ବିସଲ । ୨୧ ମୁଲ ଆଇଲାବେଳେ ତମ୍ବକେ
କେନ୍ତି ଚଲାଚଲିତି ଦେକାଇବାର ଆଚେ? ମୁଲ ବେଦତାଙ୍କୁ ଦାରି ତମର ଲଗେ
ଆଇବାର କି, ଆଲାଦ୍ ଆରି ସାନ୍ତ୍ରିର ମନ୍ ଦାରି ଆଇବି?

୫ ମୁଲ ସତ୍ୟେ ସୁନ୍ମଳି ଜେ, ତମର ବିଦରେ ବେସିଆ କାମ୍ ଆଚେ । ଆରି
ଏନ୍ତାରି ବେସିଆ କାମ୍, ଜନ୍ମଟାକି ବିସବାସ୍ ନ କଲା ଲକର ବିଦେର ମିଥା
ନାହିଁ । ଜେନ୍ତାରକି ନିଜର ସାନ୍ ଆୟାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ସୁଆବସା ଅଇଲାନି । ୨ ଆରି
ତମର ବିଦରେଅନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଏନ୍ତାରି କାମ୍ କଲାଆଚେ, ତେବେ ତମେ
କାଇକେ ବଢ଼ପନ୍ ଦେକାଇଲାସନି? ସେ କରିରଇବା ପାପ କାମର ଲାଗି
ଲାଇ ଅଇକରି ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଲକ୍ଷକେ ତମର ବିଦରେଅନି ବାରକରାଇ ଦେବାର
ରଇଲା । ୩ ମୁଲ ଗାଗଦ ଛପାବେ ତମର ଟାନେ ନ ରଇଲେମିସା ସେନ୍ତି
କରିବାର ରଇଲା, ଏଲେ ମିଥା ଆଭମାଇ ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଆଚି । ଜେ କି ଏନ୍ତାର
କାମ୍ କରିଆଚେ, ମୁଲ ତେଇ ରଇଲା ପାରା, ବେସି ବଦ୍ ଦସ୍ କଲା ଲକ୍ଷକେ
ଡଣ୍ଟ ଦେବାର ଆଚେ ବଳି ମାପରୁ ଜିପୁକିରିସ୍ଟର ନାହିଁ ଦାରି, ମୁଲ ବିଚାର
କରି ସାରାଇ ଆଚି । ୪ ତମେ ମାପରୁ ଜିପୁର ନାହିଁଦାରି ଗଟେକଲଗେ ରୁଣ୍ଟ
ଅଇଲା ବେଳେ ମର ଆଭମା ଆରି ମାପରୁ ଜିପୁର ବୟୁ ତେଇ ଆଚେ । ୫
ଏନ୍ତାରି ଲକ୍ଷକେ ତାର ଗାଗଦ କୁରୁପନାସ୍ ଅଇଜିବାକେ ସଇତାନର୍ ଆଚେ
ସର୍ପି ଦେବାର ଆଚେ । ସେନ୍ଦ୍ରା କଲେ ମାପରୁ ଆରି ତରେକ ଆଇବା
ବେଳେ ତାର ଆଭମା ରକିଆ ପାଇପାର୍ଯ୍ୟ । ୬ ଏନ୍ତାରି ଲକ୍ଷକେ ତମର

ମଣ୍ଡଳିତେଇ ସଞ୍ଚାଲକରି ଏହି ବହୁପଦ ଅଇବାଟା ବଲୁନାଇ । ମନେ ରକା
କଣ୍ଠେକୁ କମିରର ଲାଗି, ଚକରିଲା ସବୁ ଶୁଣୁ ଆମର ଅଇଜାଇସି, ଏଟା କାଇ
ତମେ ନାଜାନାସ କି? ୭ ତମର ବିଦରେ ରଇବା ପାପର ପୁରନା କମିର
ପିଞ୍ଜିଦେଇ ପୁରାପୁରୁନ ସୁକଳ ଉଥା । ସେନ୍ଦ୍ରାର କଲେ ତମେ କମିର ନଇତେ
ଚକରିଲା ନୁଆ ଶୁଣୁ ପାରା ଅଇପା । ମୁର ଜାନି, ଏବେମିପା ତମେ ସେନ୍ଦ୍ରାରି
ଆଚାସ । ଆମର ନିସ୍ତାର ପରବ୍ର ଦିନ ତିଆର ଅଇ ସାରିଲା ଆଚେ ।
ପରବର୍ତ୍ତ ମେଣ୍ଟପିଲା ନିଜେ କିରିସଟ ସର୍ପି ଅଇଆଚେ । ୮ ତେବେ ଆପା,
ଆମର ପାପ ଆରି କାରାପ ରଇବା ପୁରନା କମିର ଚାତିଦେଇଁ ଆରି କମିର ନ
ମିଥିଲା ରୁଚି ପାରା ଜେନ୍ଦ୍ରିକି ପଢ଼ ଆରି ସୁଆଳ ଅଇ ଏ ପରବର୍ତ୍ତ ସାରିବା କରୁ
। ୯ ମୁର ଆଗ୍ରହୀ ବେଦିଆମନର ସଞ୍ଚାଲ ନ ମିସ୍ତବାକେ ଚିତି ଲେକିରଇଲି ।
୧୦ ତାର ଅରଦ ନିଃସ୍ଵର୍ଗ ଜେ ଏ ଜଗତେ ରଇବା ବେଦିଆ, ଲିବ୍ରା, ଚରନା
ଆରି ମୁରତି ପୁଜା କରିବା ଲକ୍ଷର ସଞ୍ଚାଲ ମୂଳକେ ମିଯା ନାଇ ବଲି । ଜଦି
ସେନ୍ଦ୍ରାର କଲେ ତମେ ଜଗତ ଚାତି ବାରଇଜିବାକେ ପଡ଼ସି । ୧୧ ମାତର ମର
କଇବାଟା ଅଇଲାନି, ଜନ୍ମ ବାଇ ମୁର ବିସ୍ତବାସି ବଲି କଇକରି ବେବିଚାର
କାମ କରସି, କି କାଇଟା ଦେବାକେ ମିଯା ଲବ କରସି, କୁଟ କାତା କଲସି,
ପୁରିଲା ପୁଜା କରସି, ବିନ୍ ଲକ୍ଷରଟା ଦନ୍ତପନ୍ଦିକରି ନେଇସି, ଆରି ମାଉଆଳ
ଅଇସି ବଲଲେ, ତାର ସଞ୍ଚାଲ ମିଯାନାଇ । ଏହିକି ତାର ସଞ୍ଚାଲ ମିସିକରି କାଇବାର
ମିଯା ନାଇ । ୧୨ ବିସ୍ତବାସ ନ କରିବା ଲକ୍ଷମନକେ ବିଚାର କରିବାକେ ମୁଲ
କେ? ପରମେସର ସେମନକେ ବିଚାର କରସି । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ମଣ୍ଡଳିତେଇ
ରଇବାଇ, ସେମନକେ ବିଚାର କରିବାଟା ଆମର କାମ । ୧୩ ସାସ୍ତରେ
ଲେକା ଅଇଲାପାରା ତମର ବିଦରେ ଜନଲକ୍ଷ ସେନ୍ଦ୍ରାରି କାରାପ ଚଲାଚଲି
କଲାନି, ତାକେ ତମର ବିଦରେଅନି ବାରକରାଇ ଦିଆସ ।

୭ ଜଦି ତମର ବିଦରେ ଗଟେକ୍ ବିସ୍ତବାସି ବାଇକେ ଆରି ଗଟେକ୍ ବିସ୍ତବାସି
ବାଇର ବିରୁଦ୍ଧେ କାତା ରଇଲେ, ସେଟା ବିଚାର କରିବାକେ ବିସ୍ତବାସ ନ
କଲା ବିଚାରକାରିଆର ଲଗେ ଜାଆ ନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ବିସ୍ତବାସିମନ୍
ସେଟା ବିଚାର କରତ । ୮ ମନେ ରଥ, ପରମେସର ଲକ୍ଷମନ ଜଗତର
ଲକ୍ଷମନର ବିଚାର କରିବାଇ । ସେନ୍ଦ୍ରାରାଲେ, ଏ ଗଟେକ୍ ଘାନ ବିସଇ
ବିଚାର କରିନାପାରାସ କି? ୯ ଏଦେ ସୁନା! ଦିନେକ ଆମେ ସରଗର
ଦୁର୍ମନ୍ଦିକ ବିଚାର କରିବୁ । ତେବେ ଏ ଜିବନେ ଆଇବା ଘାନ ଘାନ ବିସଇ

ବିଚାର କରିବାକେ ଅଦିକ ପଥର ନାଁ କି? ୪ ଜଦି ବିନ୍ ବିସ୍ବାସି ମନର
 ସତ୍ତ୍ଵ ଲାଗାଇଦା ଅଇଲେ ରାଜିନାମା କରିବାକେ ତମର ମଣ୍ଡଳି ବିଦ୍ରେ
 ବିସ୍ବାସ ଇଥାବେ ପନ୍ଥମାନ୍ ନ ପାଇବା ଲକ୍ଷଣାନେ କାଇକେ ଗାଲାସ୍ତନି?
 ୫ ମୁଇ ତମଙ୍କେ ଲାଭକରାଇବାକେ ଏ କାତା ଲେକିଆଛି । ବିସ୍ବାସି ବାଇ
 ବାଇ ବିଦ୍ରେ କିରମାର ଅଇଲାଟା ରାଜିନାମା କରିବାକେ ସତଙ୍ଗସେ ତମର
 ବିଦ୍ରେ ଗଟେକ୍ ମିଥା ବୁଦ୍ଧି ରଇଲା ଲକ୍ଷ ନାଇ କି? ୬ ଏହେ ଦେକା!
 ଏଟା କେନ୍ତାର କଲାସ୍ତନି? ଗଟେକ୍ ବିସ୍ବାସି ବାଇ ଆରି ଗଟେକ୍ ବାଇର
 ବିରୁଦ୍ଧେ ବିଚାରନା ଗରେ ଗାଲାନି, ଆରି ସେ ବିଚାରନା, ବିସ୍ବାସ ନ
 କରୁମନ୍ଦକେ ସର୍ପିଦେଲାସ୍ତନି । ୭ ତମେ ତମର ତମର ବିଦ୍ରେ ଲାଗାଇଦା
 ଅଇକରି କରି ଦୁଆର ଜାକ ଗାଲାସ୍ତନି । ଇତିଅନି ଜାନା ପଢ଼ିଲାନିଜେ
 ମିଥାବିତାଟାନେ ପୁରାପୁରୁନ ଆରି ଜାଇ ଆଚାସ । ତମର ପାଇ ଅନିଆଇ
 ମୁରୁଚିକରି, କେତି ଅଇବାଟା ମୁରୁଚିକରି ରଇଲେ ନିକ ଅଇତା । ୮ ତାର
 ବାହୁଲେ ତମର ତମର ବିଦ୍ରେ ଅନିଆଇ ଆରି କେତି କଲାସ୍ତନି । ସେଠା
 ମିଥା ନିଜର ବିସ୍ବାସି ବାଇବଇନିମନ୍ଦେକ! ୯ ମନେରଥେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
 ପାପେରଇକରି ବାବାଇ ସେମନ୍ ପରମେସରର ରାଇଜେ ଜାଇ ନାପାରଦ୍
 । ନିଜେ ନାତାଇ ଉଥାନାଇ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଯମ ବିରୁଦ୍ଧେ ଚଲାଚଲନ୍ତି
 କଲାଇନି କି ମୁରୁତି ପୁଜା କଲାଇନି କି ବେଦିଚାର କାମ କଲାଇନି କି
 ମନସ୍ ମନସ୍ ବିଦ୍ରେ ଆରି ମାଇଜି ମାଇଜି ବିଦ୍ରେ ଅଇବା କାରାପ କାମ
 କଲାଇନି, ବେଦିଆ କାମ କଲାଇନି, ୧୦ ଚରନା ଅଇଲାନି, କି ଦନ୍ ଲବର
 ଅଇଲାନି, ମାତୁଆଲ କି ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ ଅଇଲାନି କି ଅଳ୍ପା ଲକ୍ଷର
 ଜିନିସ ଚରାଇବା ଲକ୍ଷ ଅଇଲାନି, ଏମନ୍ ପରମେସରର ରାଇଜେ ଜାଇ
 ନାପାରଦ୍ । ୧୧ ମାପ୍ରବୁକେ ବିସ୍ବାସ କରିବା ଆଗତୁ, ତମର ବିଦ୍ରେ କେ
 କେ ଏହୁରି ଅଇରଇଲାସ, ମାତର ପରମେସର ତମର ପାପ ସବୁ ଦଇ ଦେଲା
 । ଆରି ମାପ୍ରବୁ ଜିଷୁ କିରିସଟ ଆରି ସୁକଳ ଆତମାର ଲାଗି ଦରମ ବଲାଇ
 ଅଇଆଚାସ । ୧୨ ତମର ବିଦ୍ରେ କେତେଲକ୍ଷ କଇବାଇ, “ମୁଇ ଜନଟା
 ମନ୍ କଲିନି, ସେଠା କରିବି” । ମୁଇ କଇବି, “ଉଁ, ସେଠା ସତ୍, ମାତର ସବୁ
 ବିସଇ ମର ପାଇ ନିକ ନାଁ ।” କେତେଲକ୍ଷ କଇବାଇ ସବୁ କରିବାକେ ମର
 ଅଦିକାର ଆଗେ, । ମାତର ମୁଇ କଇବି, ଜନ୍ ବିସଇ ମିଥା ମକେ ଦାରି
 ରକିରଇବାକେ ମୁଇ ନ ଦେଇ, । ୧୩ କେତେଲକ୍ଷ କଇବାଇ, ପେଟ ଜଦି

କାଦି କାଇବାକେ ମନ୍ କଲାନି ବଇଲେ କାଦି କାଇବାଟା ନିକ, । ମାତର
 ମୁଇ କଇଲିନି, ପରମେସର ଗଟେକ୍ ଦିନ୍ ଏ ଦୁଇଟାକେ ମିସା କୁରୁପନାସ୍
 କରସି । ଗାଗଡ଼ ବେବିଚାର୍ କାମ୍ କରିବାକେ ନାହିଁ, ମାତର ମାପରୁର୍ ସେବା
 କରିବାକେ ଲାଗ । ଗାଗଡ଼କେ ଦରକାର ଅଇବାଟା ମାପରୁ ଜାଗାଇସି ।
 ୧୫ ପରମେସର, ମାପରୁ ଜିପୁକେ ତାର ନିଜର ବପୁସ୍ତ ମଲାତେଇଅନି
 ଉଟାଇଲା । ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ଆମ୍ବକେ ମିସା ଉଟାଇସି, । ୧୬ ତମର ଗାଗଡ଼
 କିରିସ୍ଟର ଗାଗେଡ଼ ମିସିକରି ଆଚେ, ଏଟା କାଇ ତମେ ନାଜାନାସ୍ କି?
 ତେବେ ମୁଇ କାଇ କିରିସ୍ଟର ଗାଗଡ଼ର ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ନେଇକରି ବେସିଆର
 ଗାଗଡ଼ ମିସାଇବି କି? ନାହିଁ, ସେନ୍ଦ୍ରାରି କେବେ ମିସା ନ ଅ । ୧୭ ମାତର ଜେ
 ବେସିଆ ସଞ୍ଚ ମିସ୍ତି, ସେ ତାର ସଞ୍ଚ ଗଟେକ୍ ଗାଗଡ଼ ଅଇସି । ଏଟା ତମେ
 ନାଜାନାସ୍ କି? କାଇକେବଇଲେ ଲେକା ଅଇଆଚେ, ସେ ଦୁଇଲକ୍ ଜାକ
 ଗଟେକ୍ ଅଇବାଇ । ୧୯ ମାତର ଜେ ମାପରୁର ସଞ୍ଚ ମିସ୍ତି, ତାର ଆତମା
 ଆରି ମାପରୁର ଆତମା ଗଟେକ୍ ଅଇଜାଇସି । ୨୦ ବେବିଚାର୍ କାମେଅନି
 ଦୁରିକେ ରୁଆ । ଲକ୍ଷମନ୍ କାଇ ବିନ୍ ପାପ କଲେ ମିସା, ସେଟା ତାର ଗାଗଡ଼ର
 ବିରୁଦେ ନେଁ । ମାତର ଜେ ବେବିଚାର୍ କାମ୍ କରସି, ସେ ନିଜର ଗାଗଡ଼
 ବିରୁଦେ ପାପ କରସି । ୨୧ ମନେ ରଥ, ତମର ଗାଗଡ଼ ସୁକଳ୍ ଆତମା
 ରଇବା ମନ୍ତ୍ରିର, ଜନ୍ ଆତମା ତମର ବିତ୍ତରେ ବାସା ଅଇଲାଆଚେ, ସେଟା
 ପରମେସର ଟାନେଅନି ମିଲାଇ ଆଚାସ୍ । ତମେ ନିଜେ, ନିଜର ନୁଆସ୍
 ମାତର ପରମେସରର । ୨୨ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ତମକେ ଜବର୍
 ଦାମ୍ ଦେଇକରି ଗେନିଆଚେ, ସେଟାର ପାଇ ତମର ଗାଗଡ଼ର କାମ୍ ସଞ୍ଚ
 ପରମେସରର ମଇମା କରା ।

୭ ଏବେ ତମେ ଲେକ୍ଲାଟାନେ ଜନ୍ ସବୁ ବିସଇ ଆଚେ, ସେ ସବୁର ଉତ୍ତର
 ମୁଇ ଦେବି । ତମେ ପାଚାରିରଇଲାସ୍ ବିସ୍ଵାସିମନ୍ ବିବା ନ ଅଇବାଟା ନିକ
 କି? ୭ ରୁଁ ସେଟା ସବୁ, ମାତର ବେସି ଲକ୍ ବେବିଚାର୍ କାମେ ଚଲାଚଲ୍ତି
 କଲାଇନି । ମୁଇ କଇଲିନି ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ମୁନୁସ୍କେ ତାର ନିଜର ମାଇଜି
 ଆରି ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ମାଇଜିକେ ତାର ନିଜର ମୁନୁସ୍ ରଇବାର ଆଚେ
 । ୮ ଗଟେକ୍ ମନସ୍ ବିବା ଅଇଲାର ଲାଗି, ତାର ମାଇଜିକେ କରିରଇବା
 ସବୁ ଦାଇତ୍ତ କରିବାର ଆଚେ । ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ମାଇଜି ମିସା ତାର ମୁନୁସ୍କେ
 କରିବାର ଆଚେ । ୯ ମାଇଜିକେ ତାର ନିଜର ଗାଗଡ଼ର ଅଧିକାର ନାହିଁ,

ମାତର ମୁନୁସର ଆଚେ । ସେହାରିସେ ମୁନୁସକେ ତାର ନିଜର ଗାଗଡ଼ର
 ଅଦିକାର ନାଇ, ମାତର ମାଇଜିର ଆଚେ । ୫ ଦୁଇ ମାଇଜି ମୁନୁସ ବେଗ୍ଲିକରି
 ନ ରଥେ । ମାତର ବେଗ୍ଲିକରି ରଇବାର ଆଲେ, ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ରାଜି ଉଥା
 । ଜେହାରି କି ସେ ବେଗ୍ଲି ରଇବା ବେଳାଇ, ପାର୍ତନା କରିଅଇସି ।
 ମାତର ତାରପରେ ଆରିତରେକ ଆସି ମିପାଆ । ଏହାରିକଲେ ସରତାନର
 ପରିକାତେଇ ଅନି ତମେ ରକିଆ ପାଇସା । କାଇକେବଇଲେ ତମଙ୍କେ
 ମୁରୁଚିକରି ରଇବା ବୟୁ ଉନା ଆଚେ । ୬ ଏ ବିସର ମୁଇ ତମଙ୍କେ ଜେତ୍କି
 କଇଲି ଆଚି, ସେଠା ଆଦେସ ଦେଲା ପାରା କଇନାଇ, ମାତର ତମର ଦୁଇବଲୁ
 ଜାନିକରି ଉପଦେସ ଦେଲା ପାରା କଇଲିନି । ୭ ତମେ ସବୁଲକ୍ ମରପାରା
 ବିବା ନ ଉଥା ବଳି ମୁଇ ମନ୍ କଲିନି । ମାତର ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ
 ପରମେସରର ଗାନେଅନି ମୁଲିଅ ରଇବା ଦାନ୍ ମିଲିଆଚେ । ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ
 ଗଟେକ୍ ରକାମଣ୍ଟା ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍କେ ବିନ୍ ରକାମ ଦାନ୍ ଦେଲାଆଚେ । ୮
 ଏବେ ମୁଇ ବିବା ନ ଅଇରଇବା, ଆରି ରାଣ୍ୟ ମାଇଜିମନ୍କେ କଇଲିନି, ତମେ
 ମର ପାରା ଏକଲା ରଇଲେ ତମରପାଇ ନିକ ଅଇସି । ୯ ମାତର ତମେ ଜଦି
 ମନର ଲାଲୁପା ମୁରୁଚିକରି ରଇ ନାପାରିଲାସ୍ତନ୍ତି ବଇଲେ, ବିବା ଅଇବାଟା ନିକ
 । ୧୦ ମାତର ବିବା ଅଇବା ବିସବାସିମନ୍କେ ମୁଇ ଆଦେସ ଦେଲିନି, ମୁଇ
 ଦେଇ ନାଇ ମାତର ମାପରୁ ଦେଲାନି । ଜଦି ତମେ ଗଟେକ୍ ବିବାଇ ମାଇଜି,
 ସେହାର ଆଲେ ମୁନୁସକେ ଚାହି ବିନେ ନ ରୁଆ । ୧୧ ଜଦି ତାକେ ତାଡ଼ଲେ,
 ବିବା ନ ଅଇତେ ରୁଆ । ନଇଲେ ଆରି ଗଟେକ୍ ତର ନିଜର ମୁନୁସ ସଞ୍ଚ
 ମିପା । ଜଦି ତମେ ବିବାଇ ମୁନୁସ, ନିଜର ମାଇଜିକେ ନ ଚାତା । ୧୨ ଏବେ
 ମୁଇ ବିସବାସିମନ୍ ଜେ କି ବିସବାସ ନ କଲାଟାମନ୍କେ ବିବା ଅଇଆଚି,
 ସେମନ୍କେ କଇଲିନି, ମୁଇ କଇନାଇ ମାପରୁ କଇଲାନି, । ଜଦି ଗଟେକ୍
 ବିସବାସି, ବିସବାସ ନଇଲା ମାଇଜିକେ ବିବା ଅଇଲାଆଚେ, ଆରି ସେ
 ମାଇଜି ତାର ସଞ୍ଚ ମିପି ରଇବାକେ ମନ୍ କରସି ବଇଲେ, ସେ ବାଇ ତାକେ
 ନ ଚାତ । ୧୩ ଆରି ଜନ୍ ବିସବାସି ମାଇଜି ବିସବାସ ନ କଲା ମୁନୁସକେ
 ବିବାଅଇରଇସି, ଆରି ସେ ତାରସଞ୍ଚ ମିପି ରଇବାକେ ମନ୍ କରସି, ତେବେ
 ସେ ନିଜର ମୁନୁସକେ ନ ଚାତ । ୧୪ କାଇକେବଇଲେ ଜଦି ତମେ ଗଟେକ୍
 ବିସବାସି ମାଇଜି, ବିସବାସ ନ କରିବା ମୁନୁସକେ ବିବା ଅଇଆଚାସ, ତର

ମୁନ୍ୟ ତର ସଞ୍ଚ ମିସଲାରପାଇ ତାକେ ପରମେସର ତାର ନିଜର ମୁକଳ ଲକ୍ଷ
 କଲାଆଚେ । ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ବିସ୍ବାସ ନ କରିରଇବା ମାଇଜିକେ, ପରମେସର
 ତାକ୍ଲା ଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ବିସ୍ବାସ କରିବା ମନ୍ୟ ସଞ୍ଚ ମିସଲା
 ଆଚେ । ଏହୁରି ନ ରଙ୍ଗଲେ ତମର ପିଲାମନ୍ ବିସ୍ବାସ ନ କରିବା ଲକ୍ଷ
 ପିଲାମନ୍ବରପାରା ଅଇତାର । ମାତର ଏବେ ସେମନ୍କେ ମିଥା ପରମେସର
 ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷ କଲାଆଚେ । ୧୫ ସେ ଜାଇଟା ମିଥା ଅ, ଜଦି ଗଟେକ୍
 ବିସ୍ବାସ ନ କଲା ଲକ୍ଷ ତାର ବିସ୍ବାସ ମାଇଜି କି ମୁନ୍ୟ ତାର ଟାନେଅନି
 ବିନେ ଅଇବାକେ ମନ୍ କଲାନି ବଇଲେ, ସେ ବିନେ ଅ । ଏହୁରି ଅଇଲେ
 କିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ବାସ କରିବା ମାଇଜି କି ମୁନ୍ୟ ବିବା ବନ୍ଦୁନେ ଅନି ମୁକ୍ଳି
 ଆଚେ । ପରମେସର ତମକେ ସାନ୍ତ୍ଵିସଞ୍ଚ ମିଥି ବିତି ଜିଇବାକାଇବାକେ ତାକ୍ଲା
 ଆଚେ । ୧୬ ଅଇପାରେ, ତୁର ଗଟେକ୍ ବିସ୍ବାସି ବିବାଅଇଲା ମାଇଜି, ତର
 ବିସ୍ବାସ ନ କଲା ମୁନ୍ୟକେ କିରିସ୍ଟର ଟାନେ ବିସ୍ବାସ କରାଇପାରୁସ୍ ।
 ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ତୁର ଗଟେକ୍ ବିସ୍ବାସି ବିବାଅଇଲା ମୁନ୍ୟ, ତର ବିସ୍ବାସ ନ
 କଲା ମାଇଜିକେ କିରିସ୍ଟର ଟାନେ ବିସ୍ବାସ କରାଇ ପାରୁସ୍ । ୧୭ ମାପରୁ
 ଜାକେ ଜେନ୍ତି ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଆଚେ, ପରମେସର ଜାକେ ଜନ୍ ଇସାବେ
 ତାକ୍ଲା ଆଚେ, ସେ ସେନ୍ଦ୍ରାର ଜିଉନା କାଉନା କର । ମୁର ସବୁ ମଣ୍ଡଳିଟାନେ
 ଏ ରକାମ୍ ଆଦେସ୍ ଦେଲିନି । ୧୮ ଜଦି ତମେ ଗଟେକ୍ ସୁନ୍ଦ ଅଇଲା
 ଜିଉଦି ଲକ୍ଷ ଆରି ପରମେସର ତମକେ ତାକ୍ଲାଆଚେ, ସେନ୍ଦ୍ରାର ଆଲେ
 ତମେ ତମର ଗାରତେଅନି ସୁନ୍ଦ ଚିନ୍ ଲିବାଇବାକେ ଚେସ୍ଟା କରା ନାହିଁ ।
 ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ତମେ ଜଦି ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ ଜାକେ କି ପରମେସର ତାକ୍ଲା
 ଆଚେ, ତମେ ସୁନ୍ଦ ଅଇବାକେ ଚେସ୍ଟା କରାନାହିଁ । ୧୯ ଲକ୍ଷମନ୍ ସୁନ୍ଦ
 ଅଇବାଟା କି ସୁନ୍ଦ ନ ଅଇବାଟା କାଇଟା ନାହିଁ, ପରମେସର ଆଦେସ୍
 ମାନବାଟାସେ ମୁକିଆ । ୨୦ ମାପରୁ ତମକେ ଜନ୍ ଇସାବେ ତାକିଆଚେ,
 ତମେ ସେ ଇସାବେ ରୁଆ । ୨୧ ପରମେସର ତମକେ ତାକ୍ଲାବେଲେ ତମେ
 କାଇ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ରଇଲାସ କି? ସେ ବିସରନେଇ ମନଦୂକ କରାନାହିଁ ।
 ଜଦି ତର ସାଉକାର ତକେ ମୁକଳାଇଲାନି, ତେବେ ଉଚିଜା । ୨୨ ମାପରୁ
 ତାକ୍ଲାବେଲେ ଜେ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ରଇଲା ସେ ଏବେ ମୁକ୍ଳି ରଇଲା ଲକ୍ଷ
 । କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁ ତାକେ ମୁକଳାଇ ଆଚେ । ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ଏବେ
 ଜେ ମୁକ୍ଳିକରି ଆଚେ, ସେ କିରିସ୍ଟର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା । ୨୩ ତମକେ ଅଦିକ୍

ଦାମ୍ ଦେଇ ଗୋନାଅଇଆରେ । ଲକ୍ଷମନର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଉଆ ନାଇ । ୭୪
 ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ତମ୍ଭେ ପରମେସର ଡାକ୍ତାରୀବେଳେ ଜନ୍ ଇସାବେ
 ରଇଲାସ୍, ସେ ଇସାବେ ପରମେସର ସଙ୍କ୍ରମିକରି ରଇବାର ଆରେ ।
 ୭୫ ଏବେ ମୁଲ ବିବା ନ ଅଇଲା ଦାଙ୍କୁଡ଼ାଦାଙ୍କୁଡ଼ି ବିସଇନେଇ ଲେକ୍ବି ।
 ସେ ବିସଇନେଇ ମାପରୁର ଲଗେଅନି କାଇ ଆଦେସ୍ ପାଇନାଇ । ମାତର
 ପରମେସର ମକେ ଦୟା କରି ଗଟେକ୍ ସହଦରମ୍ ଲକ୍ ଇସାବେ ନିଜର
 ମନର କାତା କଇଲିନି । ୭୬ ଏବର ଦୁଇ କସଟର ବେଲା ଏତାଇଲେ, ମୁଲ
 ବାଦଲିନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜେନ୍ତୁରି ଆରେ, ସେନ୍ତୁରିସେ ରଇବା ଦରକାର । ୭୭
 ତମେ କାଇ ମାଇଜି ସଙ୍କ୍ରମିକରି ଆଗାସ୍ କି? ସେନ୍ତୁରିଆଲେ ମୁକଳବାକେ
 ଚେସ୍ତା କରାନାଇ । ତମେ କାଇ ବିବା ଉଆସ୍ ନାଇ କି? ସେନ୍ତୁରିଆଲେ
 ମାଇଜି କଇବାକେ ଚେସ୍ତା କରାନାଇ । ୭୮ ଜଦି ତମେ ବିବାଅଇ ଆଗାସ୍,
 ବଇଲେ ତମେ ପାପ୍ କରାସ୍ ନାଇ । ଜଦି ଗଟେକ୍ ଦାଙ୍କୁଡ଼ି ବିବାଅଇସି, ସେ
 ମିସା ପାପ୍ କରେନାଇ । ମାତର ବିବାଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ ଦୁଇ କସଟ ମୁରଚିକରି
 ରଇବାକେ ପଡ଼ସି । ଏନ୍ତାରି ଦୁଇ କସଟର ବେଲାଇ ସିତିଅନି ରକିଆ ପାଆ,
 ବଲିକରି ମୁଲ ମନ୍ କଲିନି । ୭୯ ମାତର ଏ ବାଇମନ୍ ମୁଲ ତମ୍ଭେ କଇଲିନି,
 ଏବେ ଆମ୍ବକେ ଅଲପ୍ ଦିନ୍ ଆରେ । ଏଟାର ପାଇ ଏବେଅନି ଜେ ବିବା
 ଅଇଆରେ ସେ ବିବା ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ ପାରା ରଥ । ୮୦ ସେନ୍ତୁରିସେ ଜନ୍
 ଲକ୍ଷମନ କାନ୍ତାବୁଦା ଅଇରଇଲାସିନି, ସେମନ୍ କାନ୍ତାବୁଦା ନ ଅଇ ରଇଲା
 ଲକ୍ଷମନ ପାରା ରୁଆ । ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ସାରଦା ଅଇରଇଲାଇନି, ସେମନ୍
 ସାରଦା ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ ପାରା ଅଇ ରଥିବାର । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ଗୋନ୍ଦବାଇ,
 ସେଟା ନିଜରଟା ନିର୍ଧାରିତ କଲାଇନି, ସେମନ୍ ସବୁବେଳେ ସେ ବିସଇ ଚିନ୍ତା
 ନ କଲା ଲକ୍ଷମନ ପାରା ରଥିବାର । କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ ଜଗତେ ଆମେ ଆହୁ,
 ସେ ଜଗତର ସବୁ ଜିନିସ୍ ବୁଝିଜାଇସି । ୮୧ ମାତର ତମେ ଏ ବିସଇନେଇ
 ତେରେପେତେ ଉଆନାଇ । ବିବା ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ ସବୁବେଳେ ମାପରୁର
 ସେବା କାମ୍ କରିବାକେ ମନ୍ କର । କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁକେ ସାରଦା
 କରାଇବାଟା ତାର ମୁକିଆ କାମ୍ । ୮୨ ମାତର ଜେ ବିବାଅଇଆରେ, ସେ
 ଏ ଜଗତର ସବୁ ବିସଇନେଇ ଚିନ୍ତା କରସି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ତାର
 ମାଇଜିକେ ସାରଦାସଙ୍କ୍ରମିକରି ରକିବାକେ ମନ୍ କରସି । ୮୩ ସେନ୍ତୁରିସେ ତାର ମନ୍

ଦୁଇବାଟେ ଜିକଟାର ଅଇଲାନି । ବିବା ନ ଅଇଲା ମାଇଜି କି ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି ମାପରୁର
 କାମର ବିସଇ ଚିନ୍ତା କରସି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ତାର ଗାଗଡ଼ ଆରି
 ଆଦମୀ ପରମେସରକେ ସର୍ପି ଦେବାକେ ମନ୍ତ୍ର କରସି । ମାତର ବିବା ଅଇଲା
 ମାଇଜି ଏ ଜଗତର ସବୁଦିନରୁ ବିସଇ ଚିନ୍ତା କରସି । କାଇକେ ବଇଲେ ତାର
 ମୁନ୍ଦୁସ୍ତକେ ପାରଦା କରିବାକେ ସେ ବାବୁତେ ରଇସି । ୩୫ ଏ କାଠା ମୁଲ
 ତମଙ୍କେ ନିଜର ମଞ୍ଚଲରୁ ପାଇ କଇଲିନି । ତମଙ୍କେ ଆଦେସ୍ ମାନ୍ଦବାକେ
 ଦେଇ ନାଇ ମାତର ତମେ ଜେନ୍ତିକି ସତ୍ତବ ବାବେ ଚଲାଚଲୁଡ଼ି କରି ଏନେତେନେ
 ଚିନ୍ତା ନ ଅଇକରି ପୁରାପୁରୁନ୍ ବାବେ ମାପରୁକେ ସର୍ପି ଅଇବାକେ କଇଲିନି
 । ୩୬ କନିଆ ମାଞ୍ଚନି ଅଇଲାପରେ ଜଦି ଜନ୍ମ ମନସ୍ ତାର ମାଞ୍ଚଲା ମାଇଜି
 ସତ୍ତ୍ଵ ଚିକ୍ଷତ୍ତ୍ଵ ଚଲାଚଲୁଡ଼ି କରି ନାପାରିଲାନି ଆରି ତାର ଲାଲ୍‌ସା ସେ କନିଆ
 ଉପରେ ବଢ଼ିଗାଲାନି । ତାର ଇଶାବେ ବିବା ଅଇବାରୁ ଆଚେ ଆକା ବଇଲେ,
 ସେ ବିବା ଅଇ ପାରେ । ଏଟାରୁପାଇ କାଇ ପାୟ ନାଇ । ୩୭ ମାତର ସେ
 ଜଦି କାର ବାଦିଆ ନ ଅଇ ତାର ମନ୍ତ୍ର ତାର କରି ଚିକ୍କକଲେ, ଆରି ତାର ମନ୍ତ୍ର
 କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ ଦାରି ରକିପାରିଲେ, ସେ ତିଣ୍ଡା ଚକିକେ ବିବା ନ କଲେ
 ନିକ । ୩୮ ତେବେ ଜାକେ ତିଣ୍ଡା ଚକିର ମାଞ୍ଚନି ଅଇଲା ଆଚେ, ସେ ଚିକ୍
 କାମ କଲାନି, ମାତର ଜେ ବିବା ନ ଅଏ, ସେ ତାର ତେଜଅନି ଅଦିକ ନିମାନ୍
 କାମ କଲାନି । ୩୯ ମୁନୁସ୍ ଜିବନ୍ ରଇବା ଜାକ, ମାଇଜି ବାନ୍ତି ଅଇରଇସି
 । ଜଦି ମୁନୁସ୍ ମରିଜାଇସି, ତେବେ ମାଇଜି ମାପରୁକେ ବିସ୍ବାସ କରିବା
 ଲକ୍ଷକେ, କାକେ ମିଥା ବିବା ଅଇପାରିସି । ୪୦ ମୁଲ ବାବୁଲିନି ସେ ବିବା ନ
 ଅଇ ସେନ୍ତିସେ ରଇଲେ ଅଦିକ ମୁକ୍ତ ମିଳୁଥି । ଆରି ଏଟା ପରମେସରର
 ସୁକଲ୍ ଆତମାର ମନ୍ତ୍ର କଲାଟା ବଲି ମୁଲ ବାବୁଲିନି ।

୮ ଏବେ ମୁଲ ଦେବିଦେବତାମନ୍ଦକେ ପୁଜ୍କଳା ମାଉଁସ୍ ବିସଇନେଇ ଲୋକିଲିନି
 । ଏଟା ସତ୍ତବ ଜେ ଆମକେସେ ବୁଦି ଆଚେ ବଲି ତମେ ଜନ୍ମଟା କଇଲାସନି,
 ସେଟା ଆମେ ଜାନିଆରୁ । ସେନ୍ତା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆଁକାର ଜନମ କରାଇସି ।
 ମାତର ଆଲାଦ ଆମର ବିସ୍ବାସକେ ତାର କରାଇସି । ୭ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ, ଏ ବିସଇ
 ମୁଲ ଅଲ୍ପ ଜାନିଆଚିବଲି ବାବସି, ସେ ସତଇସେ ଜାଇଟା ଜାନ୍ମବା ଦରକାର,
 ସେଟା ଜାନେ ନାଇ । ୯ ମାତର ଜନ୍ମଲକ୍ଷ ଜଦି ପରମେସରକେ ଆଲାଦ
 କଲାନି, ତାକେ ପରମେସର ଜାନେ । ୧୦ ତେବେ ଦେବିଦେବତାମନ୍ଦକେ
 ପୁଜ୍କଳା ମାଉଁସ୍ ବିସଇ ଜାନିଆରୁ ଜେ, ଏ ଜଗତେ ଦେବି ଦେବତା ବଲି କାଇଟା

ନାଇ । ଆମର ପରମେସରକେ ଚାତିଦେଲେ ଆରି କେ ମିଥା ପରମେସର
 ନାଇ । ୫ କାଇକେବଇଲେ ସରଗ୍ ପୁରେ ଅ କି ମରପୁରେ ଅ ଜନ୍ମଗାମନକେ
 ଦେବିଦେବତା ବଳି କଇଲାଇନି, ଏଲେ ମିଥା ସେମନ୍ ରଇପାରତ । ଏହି
 କେତେକ୍ କେତେକ୍ ଦେବତା ଆରି ମାପ୍ରଭୁ ଆଚତ । ୬ ସେମନ୍ ରଇଲେ
 ମିଥା ଆମର ଗଟେକ୍ ଆକା ବାବା ପରମେସର, ଜନ୍ ବାବା କି ସବୁ ତିଆର
 କଲାଆଚେ, ଆରି ଆମେ ତାର ଲାଗି ବଁଦଲୁନି, ମାତର ଗଟେକ୍ ବଳି
 ମାପ୍ରଭୁ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟ, ତାର ଲାଗି ସବୁ ବିସର ଅଇଆଚେ, ଆରି ତାର
 ଲାଗି ଆମେ ବଁଦଲୁନି । ୭ ଏଲେ ମିଥା ଏ ସବୁ ଗିଆନ୍ ସବୁଲକ୍ ନାଜାନତ
 । ମାତର କେତେଲକ୍ ଆଗେଅନି ଦେବି ଦେବତା ଆଚତ ବଳି ବାବିକରି
 ସେମନକେ ପୁଜା କରି ଆଇଲାଇନି । ସେମନର ବିସ୍ବାସ ତାଟ ନାଇଜେ
 ଦେବିଦେବତାମନକେ ପୁଜିଲାଟା କାଇଲେସରି ସେମନ୍ ସୁକଳ ଅଇବାର
 ନଏ ବଳି ବାବିଲାଇନି । ୮ ମାତର କାଦି କାଇବାଟା, ପରମେସରଟାନେଅନି
 ଆମକେ ବିନେ ନ କରେ । ଆମେ କାଇଲେ କାଇ ଲାବ୍ ନାଁ, କି ନ କାଇଲେ
 ମିଥା କାଇଟା ନ ଜାଏ । ୯ ମାତର କାଇଟା କାଇଲାସନି ସେ ବିସରନେଇ
 ଜାଗରତ ରୁଆ । ତମେ ଜନ୍ମଟା କାଇଲାର ଲାଗି ତମର ଜନ୍ ବାଇର
 ବିସ୍ବାସ ତାଟ ନାଇ, ସେ ତମରଲାଗି ପାପ କରିବାର ନାଇ । ୧୦ କାଇକେ
 ବଇଲେ, ତମେ ଗଟେକ୍ ବୁଦ୍ଧି ରଇଲା ଲକ୍ । ପୁଜିଲାଟା କାଇଲେ କାଇଟା
 ନାଁ ବଳି ଜାନାସ । ଜଦି ମନ୍ ବିତ୍ତରେ ବିସ୍ବାସେ ତାଟ ନଇଲା ତମର
 ଗଟେକ୍ ବାଇ, ସେ ତମକେ ମନ୍ତ୍ରରେ କାଇବାଟା ଦେବିଲେ, ତାକେ ମିଥା
 ପୁଜିଲାଟା କାଇବାକେ ମନ୍ ଲାଗ୍ସି । ୧୧ ତେବେ ସେ ବାଇ ନସଂ ଅଇଲାନି,
 କାଇକେବଇଲେ ପୁଜିଲାଟା କାଇଲାକେ ପାପ କଲିନି ବଳି ସେ ବାବଦି ।
 କିରିସ୍ଟ ସେ ବାଇରପାଇ ମଲାଆଚେ ବଳି ମିଥା ତମର ମନେ ରଇବାର
 ଆଚେ । ୧୨ ଏହୁରି ତମେ ସଞ୍ଚର ବିସ୍ବାସି ବାଇମନର ବିରୁଦ୍ଧେ ପାପ
 କଲାସନି ଆରି ତାକର ବୁଜିବା ବପୁ ଉନାଟାକେ, ବାଦା ଦେଇ ମାପ୍ରଭୁ ଜିସୁର
 ବିରୁଦ୍ଧେ ମିଥା ପାପ କଲାସନି । ୧୩ ତେବେ ମୁଇ ପୁଜିଲା ମାଉଁସ କାଇଲାର
 ଲାଗି ମର ବାଇବଇନିମନ୍କେ ପାପ କରାଇଲିନି ବଇଲେ, ମୁଇ କେବେ ମିଥା
 ସେଟା ନ କାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେଟାରଲାଗି ମର ବାଇବଇନିମନ୍ ପାପେ
 ନ ପଡ଼ଦ । (aiōn g165)

୫ ମର ଜାଇଟା ମନ୍ କଲାଟା, ସେଟା କାଇ କରିନାପାରି କି? ମୁଲ କାଇ
 ଗଟେକ୍ ପେରିଦ୍ ନଇ କି? ମୁଲ କାଇ ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁର ଦରସନ ପାଇ
 ନାଇ କି? ତମେ ସଞ୍ଚୁ ମୁଲ ମାପରୁର ପାଇ କରିରଇବା କାମର ଲାଗି ବିସ୍ବାସ
 କଲାସ ନାଇ କି? ୬ ଜଦି ମଙ୍କେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ୍ ପେରିଦ୍ ବଲି ନ
 ନାମଲେ ମିଥା, ତମେ ମଙ୍କେ ସହ ଇପାବେ ନାମି ଆଚାସ । କାଇକେବଇଲେ
 ମାପରୁର ସଞ୍ଚୁ ତମର ଜିବନ୍ ମିସ୍ଲାର ଲାଗି, ମର ପେରିଦ୍ ପଦର ସାକି
 ଆଚାସ । ୭ ତମେ ଗଟେକ୍ ପେରିଦ୍ କି? ବଲି ମଙ୍କେ ପରସନ୍ କରୁବା
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମୁଲ ଏ କାତା କଇବି । ୮ ଆମେ ମାପରୁ ଜିସୁର ପେରିଦ୍ ମନ୍ ।
 ତାର କାମର ଲାଗି, କାଇବାଟା କି ପିଇବାଟା ମିଳିଲେ, ସେଟା ନେବାର ମର
 ଅଦିକାର ନାଇ କି? ୯ ଅଳ୍କା ପେରିଦ୍ମନର ପାରା, ପିତର ଆରି ଆମର
 ମାପରୁ ଜିସୁର ବାଇମନର ପାରା, ବିସ୍ବାସ କରିରଇବା ମାଇଜିକେ ବିବା
 ଅଇକରି ତାକେ ମର ସଞ୍ଚୁ ନେବାକେ କାଇ ମର ଅଦିକାର ନାଇ କି? ୧୦
 ଅବକା ଜିଇବା କାଇବାକେ ମୁଲ ଆରି ବର୍ଦନବା ଆବଦ୍ କାମ୍ କରୁତେ ରଇବୁ
 କି? ୧୧ ବାବିଦେକା, ଗଟେକ୍ ସଇନ ଛୁଇଦେ ରଇଲାବେଲେ ନିଜେ କର୍ତ୍ତ
 କରି କେବେ କାମ୍ କରିପାରେ କି? ନାଇ, ନାପାରେ । କି ଗଟେକ୍ ଚାସି ତାର
 କେତେ ଅନି ଅଳଲା ପପଳ୍, ତାର କାଇବାର ଅଦିକାର ନାଇ କି? ଆରି କେ
 ଗରୁଗାଇ ପଥିରଇକରି ସେମନର ଦୁଦ୍ ନ କାଅତ୍ କି? ୧୨ ମୁଲ କାଇ ଏଟା
 ମୁନୁସ ଇପାବେ କଇଲିନି କି? ନିୟମେ ଏଟା ଲେକା ଅଏ ନାଇ କି? ୧୩
 ସେ ନିୟମେ ଏହ୍ଵାରି ଲେକା ଅଇଆଚେ । ଦାନ୍ ଗାନାଇ ବୁଲୁତେ ରଇବା
 ବଲଦର ତମନାଇ ବାନ୍ଧନାଇ । ଜେନ୍ତି କି ସେ ଅଲ୍ୟ ଅଲ୍ୟ କାଇତେରଇସେ
 ଚିନ୍ତା କରୁତେରଇଲା କି? ୧୪ ଏଟା ଆମର ପାଇ ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ ।
 ଜେନ୍ତିକି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କସବାତେଇ ଆରି କାଟବାତେଇ ମିସ୍ଲାଇ ଆଚଦ,
 ସେମନ୍କେ ତେଇର ପପଳିଟାନେ ବାଗ୍ ମିଳ୍ସି ବଲି ଆସା କରି କାମ୍
 କରିବାଇ । ୧୫ ଆମେ ତମର ବିଦରେ ଆଡମାର ମୁଣ୍ଡ ବୁନଲୁ ଆରୁ । ସେଟାର
 ପାଇ ତମରଟାନେ ଅନି କାଇ ଜଗତର ପପଳ ପାଇବାକେ ମନ୍ କରିବାଟା,
 ଗଟେକ୍ କାରାପ କାତା କି? ୧୬ ତମର ଟାନେଅନି ଏଟା ଆସା କରିବାକେ
 ଜଦି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନର ଅଦିକାର ଆଚେ, ସେନ୍ତି ବଇଲେ ତାକରିଟାନେଅନି
 ଆମର ଅଦିକାର ବେସି ନରଁ କି? ଏଲେ ମିଥା ସେ ଅଦିକାର ଆମେ ବେବାର୍

କରୁନାଇ, ମାତର କିରିସ୍ଟର ସୁବ୍ରକବରେକ କାଇମିଯା ଅସୁବିଦା ନ ଆସ
 ବଲି ଆମେ ସବୁ ରକାମର କସ୍ଟ ମୁହଁତି କରି ରଇଲୁନି । ୧୩ ଜନ୍
 ଲକ୍ଷମନ୍ ମନ୍ତ୍ରରେ ସେବା କଲାଇନି, ସେମନ୍ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅନି କାଦି ପାଇବାଇ ।
 ଆରି ଜେ ସବୁଦିନେ ବେଦିଚାନେ ବଲି ଦେଲାଇନି, ସେମନ୍ ବେଦିଚାନେ
 ବଳିକଲା ବାଟାଇ ମିସ୍ବାଇ, ଏଟା ତମେ ଜାନିଆଗାସ୍ । ୧୪ ସୁପମାତାର୍
 ଜାନାଇବା ଲକ୍ଷ, ତେଇଅନି ଜିଉନା କାରନା କରା ବଲି ମାସ୍ତୁ ଆଦେସ୍
 ଦେଲାଆଗେ । ୧୫ ମାତର ମୁଇ ଏନ୍ତାରି କାଇମିଯା ଅଦିକାର୍ ମାଞ୍ଚିନାଇ,
 ଏ ବିସଇ ଦାବି କରିବାକେ ମୁଇ ଲେକିନାଇ । ତମରଚାନେଅନି ମାଞ୍ଚିବା
 ବାହୁଲେ ମୁଇ ମରିଜିବି ଯିନା, ନ ମାଞ୍ଚି । କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ତମରଚାନେ
 କାଇଚା ନ ମାଞ୍ଚିତେ କାମ୍ କଲି, ବଲି ବଢ଼ପନ୍ ଅଇବି । ୧୬ ସୁବ୍ରକବର୍
 ସୁନାଇଲିନି ବଲି ମର ବଢ଼ପନ୍ ଅଇବା ଅଦିକାର୍ ନାଇ, କାଇକେବଇଲେ
 ଏଟା ମକେ ତିଆରିରଇବା କାମ୍ । ଜଦି ମୁଇ ସୁବ୍ରକବର୍ ନ ଜାନାଇଲେ
 ମକେ ବହୁ ଡଣ୍ଡ ମିଳିଥି । ୧୭ ଏଟା ଜଦି ମୁଇ ନିଜର ମନ୍ କଲା ଇସାବେ
 କଲେ, କୁଳି ପାଇବାକେ ମର ଅଦିକାର୍ ରଇତା । ମାତର ପରମେସର୍
 ମକେ ଏ କାମ୍ ସର୍ବସି ଦେଲାକେ, ମୁଇ ଏଟା କଲିନି । ୧୮ ସେନ୍ତାରଥାଲେ
 ମକେ କେତେକ୍ କୁଳି ମିଲିଲାନି? ମର କରଚା ପାଇ ମାଞ୍ଚିବାକେ ମର ଦାବି
 ରଇଲେ ମିସା, ମୁଇ କୁଳି ନ ପାଇତେ ସୁବ୍ରକବର୍ ଜାନାଇଲିନି । ସୁବ୍ରକବର୍
 ଜାନାଇବାକେ ଜନ୍ ଅଦିକାର୍ ମୁଇ ପାଇ ଆତି, ସେଗାସେ ମର କୁଳି ।
 ୧୯ ଏଟାରପାଇ ମୁଇ କାର ତଳିଆ ନାଇ କି କାର ଗତିଦାଙ୍ଗତା ନାଇ ।
 ଅଇଲେ ମିସା କେତେକ୍ କେତେକ୍ ଲକ୍ଷକେ କିରିସ୍ଟରତେଇ ଆନ୍ଦବାକେ
 ମୁଇ ସବୁଲକର ଗତିଦାଙ୍ଗତା ଅଇଆତି । ୨୦ ମୁଇ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 ପାଇବାକେ, ତାକର ପାରା ଚଲାଚଲିତି କଲିନି, ଜେନ୍ତିକି ମୁଇ ସେମନ୍ତକେ
 କିରିସ୍ଟର ବାଟେ ଆନିପାରବି । ମୁଇ ଜଦି ମସାର ନିୟମର ତଳିଆର୍
 ନ ଅଇରଇଲେ ମିସା, ସେମନ୍ତକେ କିରିସ୍ଟର ବାଟେ ଆନ୍ଦବାକେ, ନିୟମ୍
 ମାନବା ଲକର ପାରା ଚଲାଚଲିତି କଲିନି । ୨୧ ସେନ୍ତାରିସେ ଜିଉଦି ନ
 ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତ ସଙ୍ଗ ରଇଲାବେଲେ, ମୁଇ ଜିଉଦି ନିୟମ୍ ମାନି ନାଇ
 । ସେ ବେଳେ ମୁଇ ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକର ପାରା ଚଲାଚଲିତି କରିବି
 । ଜେନ୍ତିକି ସେମନ୍ତକେ କିରିସ୍ଟର ବାଟେ ଆନିପାରବି । ଏଟାର ଅରତ୍
 ନର୍ତ୍ତ ଜେ ମୁଇ ପରମେସରର ନିୟମ୍ ମାନି ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ

କରିସ୍ତର ନିୟମର ତଳେ ଆଚି । ୨୭ ଜେତେବେଳେ ମୁଲ ବିସ୍ବାସେ
ଦୂରବଳ ଲକର ସଞ୍ଚ ରଇବି, ତାକ୍ରପାରା ଦୂରବଳ ଅଇବି । ଜେନ୍ତିକ
ସେନ୍ତିଆଇକରି ସେମନ୍ତକେ କରିସ୍ତର ବାଟେ ଆନି ପାରିବି । ସେଟାରପାଇ
ମୁଲ ବିନ୍ ବିନ୍ ଲକରଚାନେ ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମ୍ ଅଇରଇଲି । କେନ୍ତିକରି ମିସା
ମୁଲ ସେମନ୍ତକେ ରକିଆ କରିବି । ୨୯ କରିସ୍ତର ପୁରୁଷବର ପଦ୍ମବାଟେ
ଜାନାଇବାକେ ଆରି ତାର ଆସିରବାର୍ ପାଇବାକେ ମୁଲ ପବୁଟା କଲିନି ।
୩୫ ଆରାଜିତା ଟାନେ ପାଲାଇବା ଲକ୍ ବେସି ଆଚର୍, ଏଟା ସବ୍ । ମାତ୍ର
ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେସେ ପୁରୁଷକାର ମିଲୁସି । ଏଟା ତମେ ଜାନିଆଚାସ । ତମେ
ମିସା ପୁରୁଷକାର ପାଇଲା ପାରା ପାଲାଆ । ୩୬ ଜେ ପାଲାଇବାଟାନେ ବାର୍
ନେଇସି, ସେ ଅବିଆସ କରି, ତାର ଗାଗଡ଼ ତାର କରିରଇସି । ଆରି ସେ
ଦାପେ ନସିଜିବା ପୁରୁଷକାର ମିଲାଇବାକେ ସେଟା କରୁସି । ମାତ୍ରର ଆମେ,
କେବେ ମିସା ନ ନସିବା ପୁରୁଷକାର ପାଇବାକେ, ସେଟା କଲୁନି । ୩୭
ମୁଲ ଏନେତେନେ ନ ଦେକି ପାରାସାରି କେହିବାଟାନେ ପାଲାଇବା ଲକର
ପାରା ଆଚି । ମୁଲ ଗଟେକ୍ ବିଦା ସଞ୍ଚ ଜୁଇଦ୍ କରିବା ଲକରପାରା, ଜେକି
ତାର ବିଦା ମାରିଲେ ପାଇସି ଆକା । ୩୮ ମୁଲ କସଟ ମୁରୁଟିକରି ଗାଗଡ଼
ମେଲା ଚାତିନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ବିନ୍ ଲକ୍ମନର ଲଗେ ପୁରୁଷବର
ଜାନାଇରଇଲେ ମିସା ମକେ ଜେନ୍ତିକି ନାଇବଲିକରି ନ କଅଥ୍ ।

୧୦ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍, ଆମର ଆନିଦାଦିମନ୍, ଜନ୍ ଲକ୍ମନ୍ ମସାର
ବାଟେ ଜାଇତେରଇଲାଇ, ସେମନ୍ତକେ କାଇଟା ଅଇଲା ଏତାଇ ଦେକା ।
ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ ବାଦଳ୍ ତଳେ ରଇ ରକିଆ ପାଇତେରଇଲାଇ । ଆରି
ରଞ୍ଜ ସମ୍ଭୁରେ ନ ବୁଦ୍ଧତେ ଇଣ୍ଟି ଇଣ୍ଟି ଲଞ୍ଜିଲାଇ । ୨ ସେମନ୍ ସବୁ ବାଦଲେ
ଆରି ସମ୍ଭୁରେ ଦୁବନ୍ ନେଲାଇ । ମସାର ସିସମନ୍ ବଲି ସେମନ୍ତକେ
ଗଟେକ୍ ଚିନ୍ ରଇଲା । ୩ ଆରି ସବୁଲକ୍ ପରମେସର ଜାଗାଇ ରଇବା କାଦି
କାଇଲାଇ, ୪ ଆରି ସେ ପାକନାଇ ଅନି ଆଇବା ପାନି କାଇଲାଇ । ସେ
ପାକନା ଅଇଲାନି କରିସ୍ତ । ୫ ଏଲେମିସା ସେମନର ବିଦରେ ଅନି ବେସି
ଲକ୍କେ ପରମେସରର ସାରଦା ନ ରଇଲା । ସେଟାର ପାଇ ସେମନ୍ ମରୁବାଲି
ବୁଝଁ ମଲାଇ । ୬ ସେମନ୍ ଜନ୍ ରକାମ୍ ଆସାର ବିସରଗ୍ ପାଇ ଲାଲୁପା ଅଇ
ରଇଲାଇ, ଆମେ ମିସା ସେ ରକାମ୍ ଲାଲୁପା ନ ଅର୍ଜି । ସେଟାରପାଇ ଏ
ସବୁ ଗଢ଼ିଲା ବିସର ଆମରପାଇ ଲୋକାଅଇଆଚେ । ୭ ଜେନ୍ତିକି ସେମନର

ବିଦରେ ଅନି କେତେଲକ୍ ପୁଢ଼ିଲା ପୁଜା କରିବାର ଦାର୍ଢିଲାଇ, ତମେ ସେନ୍ତ୍ରାରି
 ପୁଢ଼ିଲା ପୁଜା କରିବାଟା, ଆରାମ୍ କରା ନାହିଁ । ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଆଏ,
 ଜେନ୍ତିକି ଲକ୍ଷମନ୍ ପୁଜାକଲାଗା କାଇବାକେ ବସିରଇଲାଇ ଆରି ମଦ୍ କାଇକରି
 ବେବିଚାର କରିବାର ଦାର୍ଢିଲାଇ । ୮ ଜେନ୍ତିକି ସେମନର ବିଦରେ କେତେଲକ୍
 ବେସିଆ କାମକରି ଗଟେକ୍ ଦିନେ କତେ ତିନ୍ ଅଜାର ଲକ୍ ପରମେସରର
 ଡଣ୍ଡ ପାଇକରି ମରିଗାଲାଇ । ସେନ୍ତ୍ରାରି ଆମେ ବେସିଆ କାମ୍ ନ କରୁ । ୯
 ସେନ୍ତ୍ରିସେ ସେମନର ବିଦରେ କେତେଲକ୍ ମାପରୁକେ ପରିକା କଳାଇ ଆରି
 ବିସ୍ ରଇବା ସାଂସ୍ ଟକାଇ ଅଇକରି ମଳାଇ । ସେନ୍ତ୍ରାରି ଆମେ ମାପରୁକେ
 ପରିକା ନ କରୁ । ୧୦ ସେମନ୍ ଜେନ୍ତିକି ପରମେସରର ବିରୁଦ୍ଧେ ତାକର
 ତାକର ବିଦରେ ଦଦାପେଲା ଅଇକରି, କୁରୁପ୍ ନାସ୍ କରିବା ଦୁତରିଲାଗି
 ମରିଆଇଗାଲାଇ । ତମେ ସେନ୍ତ୍ରାରି ଦଦାପେଲା ଉଆନାଇ । ୧୧ ସବୁ
 ଲକ୍ଷପାଇ ଏ ସବୁ ଗଢ଼ନା ଗଢ଼ିଲା । ଆରି ଆମ୍ବକେ ଚେତନା ପାଇବାକେ
 ସେଟା ସବୁ ଲେକାଅଇଆଏ । କାଇକେବଇଲେ ଏ ଜଗତର ସାରାସାରି
 ବେଲା ଆସି କେଢ଼ିଲା ଆଏ । (ଶାସ୍ତ୍ରୀ ପୃୟ 165) ୧୨ ସେଟାରପାଇ ଜେ ମୁଇ ନିଜେ
 ତାହୁ ଆଚି ବଲି ମନେ ମନେ ଏତାଇସି, ସେ ବିସ୍ବାସେ ଅନି ବିନ୍ଦିବାଟେ ନ
 ଜାଆ, ସେଟାରପାଇ ଜାଗରଦ୍ ରୁଥା । ୧୩ ଆମ୍ବକେ ପରିକା ଜାଇ ପରିକା
 ଆଇସି, ସେଟା ନୁଆ ବିସଇ ନାଁ । କାଇକେବଇଲେ ସବୁବେଲେ ଏନ୍ତାରି
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପରିକା ଆଇତେରଇସି । ମାତର ପରମେସର ତାର କାତାଇ
 ତାହୁ ଆଏ । ଆମ୍ବକେ ମୁହଁତି ନାପାରିଲା ପାରା ପରିକା ଆଇବାକେ ସେ
 ନ ଦେଖ । ପରିକା ଆଇବାବେଲେ ସେ ଆମ୍ବକେ ବପୁ ମିଷା ଦେଇସି ଆରି
 ତେଇ ଅନି ରକିଆ ପାଇବା ବାହୁ ଦେକାଇସି । ୧୪ ସେଟାର ପାଇ ଏ ମର୍
 ଆଲାଦର ବାଇବଇନିମନ୍, ପୁଢ଼ିଲା ପୁଜା କରିବା ଟାନେଅନି ଦୁରିକେ ଉଠିଜା
 । ୧୫ ମୁଇ ବୁଦ୍ଧି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ କଇଲା ପାରା କଇଲିନି । ମୁଇ କାଇଟା
 କଇଲିନି ସେଟା ତମେ ବିଚାର କରା । ୧୬ ଜେତେବେଲେ ଆମେ ମାପରୁର
 କାଦିରପାଇ ରୁଣ୍ଡବୁ, ଜନ ମୁତାଇଅନି ଆମେ କାଇବୁ, ସେ ମୁତାରପାଇ ଆମେ
 ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଅବାଦ୍ ଦେଲୁନି । ସେ ମୁତାଇଅନି କାଇଲାବେଲେ
 ଆମେ କିରିସ୍ଟର ବନିତେଇ ମିସଲୁନି । ଜନ ରୁଟିଆମେ ବାଞ୍ଚାଇବୁ, ସେଟା
 କାଇଲାବେଲେ କିରିସ୍ଟର ଗାଗତେ ମିସଲୁନି । ୧୭ କାଇକେବଇଲେ ରୁଟି
 ଗଟେକ୍ ଅଇଲେ ମିଷା ଆମେ ବୁତେକ୍ ଲକ୍ ଆରୁ । ସେ ଗଟେକ୍ ରୁଟି ଆମେ

ମିଥିକରି କାଇବାବେଲେ ଗଟେକୁ ଗାଗଦ୍ ଅଇଗାଲୁନି । ୧୯ ଜିଉଦି ମନର
 ବିସଇ ବାବିଦେକା । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ପୁଜାକଳା ମାଉଁସ୍ କାଇଲାଇନି, ସେମନ୍
 କାଇ ବେଦିଲଗେ ଉପାସନା କଲାବେଲେ ନ ମିପଦ? ୨୦ ଏଟାରୂପାଇ
 ମୁଇ କଇଲିନି ଜେ, ଦେବତାମନର ବଲି କଲା ପରପାଦ କାଇଟା ନାଇ
 କି ପୁତ୍ରଲା ବଲି କାଇଟା ନାଇ । ୨୧ ପୁତ୍ରଲାକେ ପୁଜା କରୁମନ୍ ସେମନ୍
 ଜନ୍ ଜନ୍ମଟା ବଲି ଇସାବେ ସର୍ପି ଦେଲାଇନି, ସେସବୁ ପରମୋସରକେ ନ
 ସରପାଇ କରି ହୃମାମନ୍ତକେ ସରପଲାଇନି । ସେଟାରୂପାଇ, ତମେ ହୃମାମନର
 ପୁଜାଟାନେ ମିଥା ନାଇ । ୨୨ ତମେ ଜଦି ମାସ୍ତୁର କାଦିଟାନେ ମିଥିଆଚାସ୍,
 ସେନ୍ଦ୍ରାରୁଆଲେ ହୃମାମନ୍ତକେ ପୁଜିରଇବା କାହି ତମେ କାଇବାର ନାଇ । ୨୩
 ଜଦି ମାସ୍ତୁ ଆମର ଉପରେ ରିସା ଅଇଲେ, ତାର ତଣ୍ଡୁଆନି ଆମେ ରକିଆ
 ପାଇ ନାପାରୁ । କାଇ ମାସ୍ତୁର ଟାନେଆନି ଆମେ ଅଦିକୁ ବପୁ ଆବୁକି? ୨୪
 ସବୁ ବିସଇ କରିବାକେ ଆମର ଅଦିକାର ଆଚେ, ସେନ୍ତି ସେମନ୍ କଇବାଇ,
 ସେଟା ସବୁ । ମାତର ମୁଇ କଇଲିନି ସବୁ ବିସଇ ଆମକେ ସାଇଜ ନ କରେ
 । ୨୫ କେ ମିଥା ଅବକା ନିଜର ପାଇ କାଇଟା ନିକ ଅଇସି ବଲି ଚିନ୍ତା ନ
 କରି, ନିଜର ବାଲମନର ମଞ୍ଚଲ୍ ବିସଇ ମିଥା ଚିନ୍ତା କରା । ୨୬ ଆଟେ
 ବିକ୍ରି ଅଇବା ଜନ୍ ମାଉଁସ୍ ମିଥା କାଇବାର ତମର ଅଦିକାର ଆଚେ, ତମର
 ବିବେକର ପାଇ ଏଟା ପୁଜା କଲାଟା କି ନାଇ? ବଲି ନ ପାଚାରି କାଇଦିଆସ୍ ।
 ୨୭ ଜେନ୍ତିକି ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲାପାରା ଏ ଗୁଲାଇ ଜଗତେ ରଇବାଟା
 ମାସ୍ତୁରୁରଟା । ୨୮ ଜଦି ବିସବାସ ନ କଲା ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ତମକେ ତାର ଗରେ
 କାଇବାକେ ତାକଲେ, ତମେ ଜିବାକେ ମନ୍ କର୍ଯ୍ୟ ବଇଲେ ତେଇ ତମକେ
 ଜାଇଟା ଦେଲେ ମିଥା ସେଟା କାଇଦିଆସ୍ । ମାତର ତମର ବିବେକର ଲାଗି
 ଏଟା ପୁଜାକଲାଟା କି ନାଇ? ବଲି ପାଚାରା ନାଇ । ୨୯ ମାତର କେମିଥା
 ତମକେ ଏ କାହି ପୁଜା କଲାଟା । ବଲି କଇଲେ, ସେଟା ନିଚା । ଜେନ୍ତିକି
 ସେ କଇଲାରପାଇ ଆରି ତମର ବିବେକର୍ପାଇ ସେଟା କାଆ ନାଇ । ୩୦
 ସେଟା ତର ବିବେକର ପାଇ ନାଇ, ସେଟା କଇଲା ଲକ୍ଷ ବିବେକର ପାଇ
 । ବାଦିଆରେ କେ ମିଥା ପାଚାରି ପାରଦ୍, ଜଦି ଆମର ମନ୍ କଲା ଇସାବେ
 କାଇଟା ମିଥା କରିବାକେ ଅଦିକାର ଆଚେ, ବିନ ଲକ୍ଷ ବିବେକର ଲାଗି ମୁଇ
 କାଇକେ ନ କାଇ? ୩୧ ସେ କଇସି, “ଜଦି ମୁଇ ପରମୋସରକେ ଦନ୍ତିଆବାଦ୍
 ଦେଇ କାଇବି, ତେବେ ମର ସଞ୍ଚର ବିସବାସିମନ୍ ମକେ କାଇକେ ନିନ୍ଦା

ଦେବାର ଆଚେ?" ୩୧ ତେବରପାଇ ବାହୁ କା, କି ପାନି କା, କି ଜାଇଟା ମିଥା
କରା, ପରମେସର ଡାକ୍‌ପୁଣୀ ପାଇବାକେ ସବୁ କରା । ୩୨ ଜିଉଦି ଅ କି
ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ ଅ କି ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚର ପରମେସରର ମଣ୍ଡଳିର ବିସ୍ବାସି
ଅ, କାକେ ମିଥା ତମର ଚଲାଚଲ୍ପି ଦେକି ନିନ୍ଦା ପାଇବାକେ ଦିଆସନାଇ ।
୩୩ ତମେ ମରପାରା ଚଲାଚଲ୍ପି କରା, ମୁଇ ସବୁଲକର ମଞ୍ଚଲ୍ ଅ ବଲି
ଦେସଟା କଲିନି । ମୁଇ ମର ନିଜର ମଞ୍ଚଲ୍ ଅ, ବଲି ଚିନ୍ତା କରିନାଇ, ମାତର
ସବୁଲକର ମଞ୍ଚଲ୍ ଅ ବଲି ଚିନ୍ତା କଲିନି । ଜେହିକି ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ ରକିଆ
ପାଇବାଇ ।

୧୧ ମୁଇ ଜେହାରି ମାପରୁର ପଚେ ପଚେ ଗାଲିନି, ତମେମନ୍ ମିଥା ସେହାରି
ମର ପଚେ ପଚେ ଆସା । ୧ ତମେ ସବୁ ବିସଇଟାନେ ମକେ ଏତାଇଲାସନି
ଆରି ମୁଇ ତମକେ ଜନ୍ ସବୁ ବିଦିବିଦାନ ସିକାଇଆଛି, ସେ ସବୁ ମାନ୍ଦିଲାସନି,
ସେଟାର ପାଇ ମୁଇ ତମକେ ଦନିଅବାଦ ଦେଲିନି । ୨ କିରିସ୍ଟ ସବୁ
ମୁନୁସ୍ ପିଲାମନର ନେତା, ଆରି ମୁନୁସ୍ ମାଇଜିର ନେତା, ଆରି ପରମେସର
କିରିସ୍ଟର ନେତା । ଏଠା ତମେ ଜାନିବୁଆ ବଲି ମୁଇ ମନ କଲିନି । ୩
ଜେତେବେଳେ ତମେ ମଣ୍ଡଳିତେଇ ରୂପ୍ୟା, ତେଇ ଗଟେକ୍ ମୁନୁସ୍ ପିଲା
ପାରତନା କଲାନି କି ପରମେସରର କାତା ଜାନାଇଲାନି, ସେ ତାର ମୁଣ୍ଡ
ତାବବାର ନାଇ । ସେହାର କଲେ ସେ କିରିସ୍ଟକେ ଲାଭ କରାଇଯି । ୪
ସେହାରିସେ ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ପାରତନା କଲାନି, କି ପରମେସରର କାତା
ଜାନାଇଲାନି, ସେ ତାର ମୁଣ୍ଡ ଅତନା ପାକାଇବାର ଆଚେ । ସେହାର ନ
କଲେ ସେ ମୁନୁସ୍କେ ଲାଭ କରାଇଯି । ସେ ଗଟେକ୍ ମୁଣ୍ଡରି ମାଇଜିର ପାର
ରଇଯି । ୫ କାଇକେବଇଲେ ସେ ମାଇଜି ଜଦି ଅତନା ନ ପାକାଏ, ତାର
ଚେଣ୍ଟି କାଟିଦେବାଟା ନିକ । ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ଜଦି ତାର ଚେଣ୍ଟି କାଟୁସି କି ମୁଣ୍ଡ
କୁରାଇସି, ସେଟା ତାର ପାଇ ଲାଜର ବିସଇ, ସେଟାରପାଇ ସେ ମୁଣ୍ଡ ଅତନା
ପାକାଇବାର ଆଚେ । ୬ ମାତର ଗଟେକ୍ ମୁନୁସ୍ ପିଲା ପାରତନା କଲାବେଳେ
ତାର ମୁଣ୍ଡ ଅତନା ପାକାଇବାର ଦରକାର ନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ
ପରମେସରର ତାରଁ ଆରି ତାର ଡାକ୍‌ପୁଣୀ ଦେକାଇସି । ଆରି ମାଇଜି ମୁନୁସର
ଡାକ୍‌ପୁଣୀ ଦେକାଇସି । ୭ କାଇକେବଇଲେ ମୁନୁସ୍ ମାଇଜିର ତେଇଅନି
ତିଆର ଅଏନାଇ, ମାତର ମାଇଜି ମୁନୁସରକେ ଅନି ତିଆର ଅଇଆଚେ
। ୮ ମନୁସ୍ ମାଇଜିର ପାଇ ତିଆର ଅଏନାଇ । ମାତର ମାଇଜି ମୁନୁସର

ପାଇ ତିଆର ଅଇଲାଆଏ । ୧୦ ସେଟୋର ପାଇ ମାଇଜିମନ୍ ମୁଣ୍ଡୁ ଅହନା
 ପାକାଇବାଟା ନିକ, ଜେନ୍ତିକି ସରଗର ଦୁଃମନ୍ ମିଥା ସେ ତାର ମୁନ୍ମୁସର
 ଅଦିକାରେ ଆତେ ବଲି ଜାନ୍ବାଇ । ୧୧ ମାତର ଆମେ ବିସ୍ବାସିମନ୍ବପାଇ
 ମାଇଜି ନଇତେ ମୁନ୍ମୁସ ରଇ ନାପାରେ କି ମୁନ୍ମୁସ ନଇତେ ମାଇଜି ରଇ
 ନାପାରେ । ୧୨ ମାଇଜି ମୁନ୍ମୁସର ଗାର୍ଜେ ଅନି ଜାତ ଅଇଲେମିଥା, ମୁନ୍ମୁସ
 ମିଥା ମାଇଜି ଜନମ୍ ଦେଲାକେ ଜାତ ଅଇଆଏ । ମାତର ସବୁ ବିସଇ
 ପରମେସର ଟାନେଅନି ଜାତ ଅଇଆଏ । ୧୩ କନ୍ତା ନିକ ବଲି ତମେ ନିଜେ
 ନିଜେ ବିଚାର କରା । ଜଦି ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ମଣ୍ଡଳିତେଇ ସବୁର ମୁଆଏସେ
 ମୁଣ୍ଡୁ ଅହନା ନ ପାକାଇ ପାରତନା କଲେ ସେଟା ସୁନ୍ଦର କି? ନାର ସୁନ୍ଦର
 ନାର । ୧୪ ସେନ୍ତାରିସେ ଜଗତର ଜାନ୍ବା ବିସଇ ନେଇକରି ମୁନ୍ମୁସ ପିଲା ଜଦି
 ମାଇଜିମନ୍ବ ପାରା ଚେଣ୍ଟି ବଢାଇରଇଲେ ସେଟା ଲାଜର କାତା । ୧୫ ମାତର
 ମାଇଜିଟକି ଚେଣ୍ଟି ବଢାଇଲେ ତାରପାଇ ସୁନ୍ଦର ବିସଇ । କାଇକେବଇଲେ
 ପରମେସର ତାର ତେଣ୍ଟ ଚେଣ୍ଟି ତାର ମୁଣ୍ଡୁ ତାବି ଅଇବାକେ ଦେଲା ଆଏ ।
 ୧୬ ଜଦି ଏ ବିସଇନେଇ କେ ମିଥା ମର ଆଦେସ ମାନ୍ବବାକେ ମନ୍ ନ କରେ,
 ଆମେ କି ପରମେସରର ବିନ୍ ମଣ୍ଡଳିମନ୍ଦକେ ମିଥା ଏଟା ଚାତି ଆରି କାଇ
 ଅବିଆସ ନାଇ । ୧୭ ଆରି ଗଟେକ୍ ବିସଇ ମୁଇ କଇବାର ଆଏ । ତମେ
 ଉପାସନା କରିବାକେ ରୁଣ୍ଟିଲାବେଲେ ଗଟେକ୍ କରିବା ବିସଇ ମର ମନ୍ଦକେ
 ଜାଏନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ତମେ ରୁଣ୍ଟିଲାର ଲାଗି ତମର ବିସବାସ ତାର
 ଅନ୍ତରାଇ, ମାତର ଦୁରବଳ ପାରା ଅଇଗାଲାନି । ୧୮ ମୁଇ ସୁନିଆଚି ଜେ,
 ତମେ ଉପାସନା କରିବାକେ ରୁଣ୍ଟିଲାବେଲେ ବାଗ୍ ବାଗ୍ ଅଇକରି ଗଟେକ୍
 ବାଟର ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ବାର ଲକ୍କେ ବିରଦ୍ କଲାସନି ଆରି ଏଟା
 ସତ୍ ବଲି ମୁଇ ଜାନି । ୧୯ ତମର ବିତ୍ତରେ ଏନ୍ତାରି ଅଇବାଟା ନିକ ।
 ଜେନ୍ତାରି କି ତେଇଅନି ପରିକାଟାନେ ସିଦ୍ ଅଇଲା ଲକ୍ମନ୍ ବାରଇବାଇ
 । ୨୦ ଜେତେବେଲେ ତମେ ମାପରୁର କାଦି କାଇବାକେ ଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ
 ଜମଳାସନି, ସେଟା ସତଇସେ ମାପରୁର କାଦି ନର୍ତ୍ତ, ୨୧ କାଇକେ ବଇଲେ,
 ତମର ବାଇମନରପାଇ କାଇଟା ଚାତାସ ନାଇ । ଏଟାରପାଇ କେତେଲକ୍
 ବୁକେ ଉଚିଗାଲାଇନି । ଆରି କେତେଲକ୍ ମାଦଳାସନି । ୨୨ ତମେ କାଇବାକେ
 କାଇ ନିଜର ଗର ନାଇ କି? ତମର ଲାଗି ତମର ଗରିବ ବାଇମନ୍ ଲାଜ
 ଅଇଗାଲାଇନି । ଆରି ବାକି ବିସବାସିମନ୍ଦକେ ଇଜତ ଜିକାଇଲାସନି । ଏ

ବିସର ଆରି ମୁଲ ତମକେ କାଇଟା ବଲି କଇବି? ଏହ୍ନାରି ଅ ବଲି କଇବି
 କି? ନାହିଁ, ନ କଇ । ୨୩ କାଇକେବଇଲେ ମାପ୍ରବୁର ସିକିଆ ପାଇଲି
 ଆଚି, ସେଠାସେ ମୁଲ ତମକେ ସିକାଇଆଛି । ଜନ୍ ରାତି ଆମର ମାପ୍ରବୁ
 ଜିୟୁ ବିସବାସେ ବିସ ଦେଲାପାରା ଅଇଲା, ସେ ରୁଚିନେଇ, ପରମୋସରକେ
 ଦନିଅବାଦୁ ଦେଲା । ୨୪ ଏଠା ତମର ପାଇ ବଲିଅଇରଇବା ମର ଗାଗଡ଼,
 ମକେ ଏତାଇବାକେ ଏହ୍ନାର କରା । ୨୫ ସେହ୍ନାରିସେ କାଇଲା ପତେ, ସେ
 ମୁତା ଦାରିକରି କଇଲା “ଏ ମୁତା ପରମୋସରର ନୁଆ ରାଜିନାମା, ଜନ୍ଟା
 କି ମର ନିଜର ବନି ଦେଲାକେ, ଚିକ୍ ଅଇଲା ।” ୨୬ ଆମର ମାପ୍ରବୁ ଜିୟୁ
 ବାଅନ୍ଧବାଜାକ, ଜେଡ଼କିତର ରୁଚି କାଇସା କି ଏ ମୁତାର ଅନି ତୁଳୟା,
 ତମେ ମାପ୍ରବୁର ମରନ ବିସଇର କବର ଜାନାଇସା । ୨୭ ଏଠାର ଅରତ
 ଅଇଲାନି, ଜେ ଜଦି ମାପ୍ରବୁକେ ସନ୍ମାନ ନ ଦେଇ, ଏ ରୁଚି କାଇସି କି
 ମୁତାଇ ଅନି ତୁଳୟି, ସେ ମାପ୍ରବୁର ଗାଗଡ଼ ଆରି ବନିର ବିରୁଦ୍ଧେ ପାପ
 କଲାନି । ୨୮ ସେଠାରପାଇ ତମେ ନିଜକେ ପରିକା କରି ଦେକ୍ବାରୁଆଚେ,
 ଦେକି ପାରାଇ ଏ ରୁଚି କାଇଅଇସି ଆରି ମୁତାଇଅନି ତୁଳି ଅଇସି । ୨୯
 କାଇକେବଇଲେ ଜଦି ସେ ରୁଚି କାଇଲାବେଲେ ଜେ ମାପ୍ରବୁର ଗାଗଡ଼
 ଆରି ମୁତାଇଅନି ତୁଳାବେଲେ ସତ୍ତବିସର ନ ବୁଜନ୍, ସେମାନ ନିଜେ
 ନିଜର ଉପରେ ପରମୋସରର ତଣ୍ଡ ତାକି ଆନ୍ତଳାଇନି । ୩୦ ସେଠାରପାଇ
 ତମର ବିଦ୍ରେ ବେସି ଲକ୍ଷ ଦୁରବଳ ଆତାସ ଆରି ବିନ୍ ବିନ୍ ଜର ଦାରାଇ
 ଅଇଆଗାସ ଆରି ମଲାସନ୍ ମିଥା । ୩୧ ମାତର ଆମେ ଜଦି ନିଜକେ
 ପରିକା କରତା ଆଲେ, ପରମୋସରର ତଣ୍ଡ ଆମର ଉପରେ ନ ଆଇତା ।
 ୩୨ ମାତର ଜଗତର ଲକ୍ଷମନର ପଚର ତଣ୍ଡଲଗେ ଅନି ଆମକେ ରକିଆ
 କରିବାକେ ପରମୋସର ଆମକେ ବିଚାର କରି ଦେଇସି । ୩୩ ତେବେ ଏ ମର
 ବାଇବଇନିମନ୍, ତମେ ଆମର ମାପ୍ରବୁର କାଦି କାଇବାକେ ରୁଣ୍ଡଲା ବେଲେ
 ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଜାଗା । ୩୪ ଜଦି କେ ବୁକେ ଆଚେ, ସେ
 ନିଜର ଗରେ କାଇକରି ଆଇବାର ଆଚେ । ଜେନ୍ତିକି ତମେ ରୁଣ୍ଡଲାବେଲେ
 ପରମୋସରର ତଣ୍ଡ ତମର ଉପରେ ନ ଆସେ । ଆରି ରଇଲା ବିନ୍ ବିନ୍
 ବିସଇମନ ମୁଲ ଆଇଲେ, ପତେ ବୁଜାଇ ଦେବି ।

୧୨ ମର ବାଇମନ୍, ତମେ ସୁକଳ ଆଦମୀ ଦେବା ଦାନ ବିସଇର ଜାଇଟା
 ଲେକିରଇଲାସ ସେଠା ମିକିସଟ୍ଟ ବୁଜା ବଲି ମୁଲ କଲିମି । ୨ ତମେ ଜିୟୁକେ

ବିସ୍ତବାସ୍ କରିବା ଆଗରୁ ଜିବନ୍ ନ ରଇବା ପୁତ୍ରଲାମନ୍କେ ପୁଜାକରି ବାହ୍
 ବାନା ଅଇଜାଇ ରଇଲାସ୍ । ୩ ସେଟାର୍ଥପାଇ ମୁଖ ଏବେ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି,
 ଜନ୍ ଲକ୍ ସୁକଳ୍ ଆଡ଼ମାର ଚାଲନା ପାଇଲାଆଏ, ସେ ଜିପୁକେ ଅବିସାସ
 ଦେଇ ନାପାରେ । ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ ତାର ଆଡ଼ମା ପାଏନାଇ, ସେ ଜିପୁ
 ପରମେସର ବଳି କଇନାପାରେ । ୪ ସୁକଳ୍ ଆଡ଼ମାର ଦାନ୍ ବିନ୍ ବିନ୍
 ରକାମ, ମାତର ଜନ୍ ଆଡ଼ମା ସେଟାମନ୍ ଦେଇସି ସେ ଗଟେକ୍ ପେ । ୫
 ସେବା ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର, ମାତର ଜନ୍ ମାପରୁ ସେବା ପାଇଲାନି, ସେ
 ଗଟେକ୍ ପେ । ୬ କାମ କରିବା ବପୁ ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର, ମାତର ପରମେସର
 ଗଟେକ୍ । ସେ ଆକା ସବୁକେ ବପୁ ଦେଲାନି । ୭ ମାତର ସବୁ ଲକର
 ମଞ୍ଜଳ୍ ସୁରାପୁରୁନ ଅଇବାକେ ବିନ୍ ବିନ୍ ଲକର ବିଦରେ ସୁକଳ୍ ଆଡ଼ମାର
 ବପୁ ବିନ୍ ବିନ୍ ଲୟାବେ ଜାନାପଡ଼ସି । ୮ ସୁକଳ୍ ଆଡ଼ମା କାକେ କାକେ
 ବୁଦିର ବାକିଅ କଇବାକେ ଦେଇସି, ଆରି କାକେ କାକେ ଗିଆନର ବାକିଅ
 ଦେଇସି । ୯ ସେ ଗଟେକ୍ ସୁକଳ୍ ଆଡ଼ମାସେ କାକେ କାକେ ବିସ୍ତବାସ୍
 ଦେଇସି ଆରି କାକେ କାକେ ନିକ ଅଇବା ବପୁର ଦାନ୍ ଦେଇସି । ୧୦ କାକେ
 କାକେ କାବାଅଇଜିବା କାମ କରିପାରିବା ବପୁ, କାକେ କାକେ ପରମେସର
 ଜାନାଇଲା କାତା କଇବା ବପୁ କେତେ ଲକ୍କେ ଆଡ଼ମା ଦେଇରଇବା ଦାନ୍
 ଚିନ୍ମବା ବପୁ, ଆରି କେତେକ୍ ଲକ୍କେ ସେ ନାଜାନି ରଇବା ବିନ୍ ବିନ୍ ବାୟାଇ
 କାତା କଇବା ବପୁ, ଆରି କେତେକ୍ ଲକ୍କେ ସେ ବାୟାର ଅରତ ବୁଜାଇବା
 ବପୁ ଦେଇରଇସି । ୧୧ ମାତର ଏ ସବୁଜାକ ବପୁ ଗଟେକ୍ ଆଡ଼ମାସେ
 କରି ରଇସି । ସେ ନିଜର ମନ୍ କଲା ଲୟାବେ ବିନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ମନ୍କେ ବିନ୍
 ବିନ୍ ବିସଇର ଦାନ୍ ଦେଇରଇସି । ୧୨ ଜେନ୍ତ୍ରି ବିନ୍ ବିନ୍ ବାଗ ମିସିକରି
 ରଇଲେ ମିସା ଗାଗଢ଼ ଗଟେକ୍ସେ, ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ କିରିସଟ ଗଟେକ୍ ଗାଗଢ଼
 ପାରା । ଜନ୍ମତେଇ କି ବିନ୍ ବାଗ ମିସିଆରତ । ୧୩ କାଇକେବଇଲେ ଆମେ
 ସବୁ ଜିଉଦି ଅଇଲେ କି ଜିଉଦି ନ ଅଇଲେ ମିସା, ଗତିଦାନ୍ତତା ଅଇଲେ କି
 ନିଜର ଲୟାବେ ଚଲାଚଲି କଲେ ମିସା ପରମେସରର ସେ ସମାନ ଗଟେକ୍
 ଆଡ଼ମାର ଲାଗି, ଗଟେକ୍ ଗାଗଢ଼ ଅଇବାକେ ତୁବନ୍ ନେଇଆରୁ । ଆରି
 ଏ ସମାନ ସୁକଳ୍ ଆଡ଼ମା ପାଇଆରୁ । ୧୪ ଆମର ଗାଗଢ଼ ବିସଇ ଆରି
 ଗଟେକେତର ଚିନ୍ତା କରିଦେକୁ । ସେତାକେ ଗଟେକ୍ ବାଗ ନାଇ ମାତର ବେସି
 ବାଗ ଆଚେ । ୧୫ ଜଦି ପାଦ, “ମୁଇ ଆଦି ନଇ, ମୁଇ ଗାଗଢର ନଇ ।”

ବଲିକରି କଇଲେ ମିସା ପାଦ ଗାଘର ସେ । ୧୭ ପେନ୍ତିଯେ କାନ୍ ଜଦି,
 ମୁଇ ଆଁକି ନଇ, ମୁଇ ଗାଗତେ ମିସବାଟା ନଇ ସେନ୍ତି କଇଲେ ମିସା ଆଁକି
 ଗାଗତରଣାସେ । ୧୯ ସବୁ ଗାଗହ ଜଦି ଗଟେକ୍ ଆଁକିଯେ ରଇଲେ, ତେବେ
 ସୁନ୍ଦରାଟା କନ୍ତି ରଇତା? ସବୁ ଗାଗହ ଜଦି ଗଟେକ୍ କାନ୍ସେ ଅଇତା, ତେବେ
 ସୁନ୍ଦରାଟା କନ୍ତି ରଇତା? ୨୦ ମାତର ଗାଗହ ସେନ୍ତାରି ନାଁ । କାଇକେବଇଲେ
 ପରମେସର ତାର ନିଜର ମନ୍ କଲା ଇସାବେ ଗାଗତର ସବୁ ବାଗ୍, ସମାନ୍
 ଜାଗାଇ ପାଜାତି ସଞ୍ଚଳିଆଚେ । ୨୧ ଆରି ଗାଗହକେ ଜଦି ଗଟେକ୍ସେ ବାଗ୍
 ରଇତା, ତେବେ ଗାଗହ ବଲି କେନ୍ତି ବଲାଇ ଅଇତା? ୨୦ ମାତର ସତ୍ ବିସଇ
 ଅଇଲାନି ବେସି ବାଗ୍ ରଇଲେ ମିସା ଗାଗହ ଗଟେକ୍ସେ । ୨୧ ତର ତାନେ
 ମର କାଇ ଲଡା ନାଇ, ବଲି ଆଁକି ଆଭରେ କଇନାପାରେ କି, ମୁଣ୍ଡ ପାଦକେ
 କଇ ନାପାରେ । ୨୨ କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ ଗାଗତର ବାଗ୍ ବିନ୍ଦାମନର୍
 ତେଇଥାନି ଦୁରବଳ ଆତେ ବଲି ଆମେ ବାବଲୁନି, ସେଟାମନ୍ସେ ଆମଙ୍କେ
 ବେସି ଲତାକେ ଆଇସି । ୨୩ ଆରି ଜନ୍ ଗାଗତର ବାଗ୍ ବେସି ମୁକିଆ ନାଇ,
 ଆରି ସୁନ୍ଦର ନ ଦିସେ, ସେଟାମନ୍ସେ ଆମେ ନିକସଞ୍ଚ ଜତନ୍ କରି ତାବଲୁନି
 । ୨୪ ଆରି ଜନ୍ ବାଗ୍ ବାଇରେ ଅନି ସୁନ୍ଦର ଦିସି, ସେଟାମନ୍ ସେନ୍ତାରି
 ଜତନ୍ କରବା ଦରକାର ନାଇ । ପରମେସର ଆମାର ଗାଗତର ବାଗମନ୍କେ
 କାଇକେ ଏନ୍ତି ସାଜାଇଲା ବଇଲେ, ଜନଟାକି ବେସି ମୁକିଆ ନାଇ ବଲି ଆମେ
 ବାବଲୁନି, ସେଟାମନ୍କେ ଆମେ ନିକସଞ୍ଚ ଜତନ୍ କରି ସନ୍ମାନ ଦେବୁ ।
 ୨୫ ଜେନ୍ତାରି କି ଗାଗତର ବାଗ୍ ସବୁ ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ବାଗକେ
 ବିରଦ୍ଧ ନ କରେ, ମାତର ତାକର ତାକର ବିରଦ୍ଧରେ ସାଇଜ ଅଇବାଇ । ତେବେ
 ଗାଗତର ଗଟେକ୍ ବାଗକେ ଦୁକା ଅଇଲେ, ସେଟା ସବୁରପାଇ ଦୁକା । ୨୬
 ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ଦୁକା ଅଇଲେ, ଆରି ଅଳ୍ଗା ବାଗକେ ମିସା ଦୁକା ଅଇସି ।
 ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ଦାକପୁଟା ଅଇଲେ, ସେମନ୍ ସବୁ ମିସି ସାରଦା ଅଇବାଇ
 । ୨୭ ଆମେ ଜେତ୍କି ଲକ୍ ବିସବାସି, କିରିସଟର ଗାଗହ ସଞ୍ଚ ସମାନ୍
 କରିଥାଇସି । ଆରି ତେଇ ଆମେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ । ୨୮ କିରିସଟର ଏ
 ଗାଗତେ ପରମେସର ବିନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ମନ୍କେ ବିନ୍ ବିନ୍ କାମ୍ ଦେଲାଆଚେ
 । ପରତୁମ ପେରିଦି ଇସାବେ ବାବଲା ଲକ୍, ତାର ପତେ ବଦିସବ କାତା
 କଇବା ଲକ୍ମନ୍କେ, ସିକାଉମନ୍କେ, କାବାଆଇଜିବା କାମ୍ କରବା ଲକ୍କେ,
 ନିକ କରବା ଲକ୍ମନ୍କେ, ସାଇଜ କରବା ଲକ୍ମନ୍କେ, ନେତା ଇସାବେ

ଦାଇତ୍ର ନେବାକେ, ଆରି ନାଜାନ୍ତଳା ବାସାଇ କାତା କଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
ବାହିଲା ଆଚେ । ୨୯ ସେମନ୍ତ ସବୁଲକ୍ଷ ପେରିଦି ନଥେ କି ବଦିସତ୍ତବକୃତା କି
ସିକାଉମନ୍ତ ନଥେ । ସବୁଲକ୍ଷକେ କାବା ଅଇଜିବା କାମ୍ କରିବା ବପୁ ନାଇ ।
୩୦ କି ନିକ କରିବା ବପୁ କି ନାଜାନ୍ତବା କାତାଇ କଇବା ବପୁ, କି ଜନ୍ମଟା
କଇଲାଟା ବୁଜାଇବା ବପୁ ନାଇ । ୩୧ ତେବେ ଅଦିକ୍ ମୁକିଅ ରଇବା ବପୁ
ପାଇବାକେ ଆମେ ମନ୍ କରିବାର ଆଚେ । ସବୁରଟାନେ ଅନି ମୁକିଅ ବପୁର
ବିସତ ମୁଲ ତମ୍ଭକେ ଜାନାଇବି ।

୩୨ ଜଦି ମୁଲ ଲକ୍ଷମନ୍ତର ବାସାଇ କି ସରଗର ଦୁହମନ୍ତର ବାସାଇ କାତା
ଅଇବି । ମର ବାଇମନ୍ତକେ ମୁଲ ଆଲାଦ ନ କରି ବଇଲେ, ମର କାତା
ବୁଟାଇସେ, ଜେନ୍ତିକି ଗଟେକ୍ ସବଦ ଅଇକରି ବାଜ୍ବା ଗାଁଟା ପାରା । ୨
ସେନ୍ତାରି ମକେ ମାପରୁର ବାକିଅ ବୁଜାଇବା ବପୁ ରଇଲେ ମିଥା, କି ମୁଲ
ସବୁ ବିସତ ଜାନିରଇଲେ ମିଥା, ଟିକି ନିକି ବିସତ ବୁଜିରଇଲେ ମିଥା ଆରି
ମର ବିସବାସ ଏଡେକ ତାର ଆଚେ ଜେ, ତଣ୍ଟ୍ରର ଉତ୍କାଇବା ପାରା ମର
ଡାଂଟେ ବିସବାସ ରଇଲେ ମିଥା ବାଇମନ୍ତର ପାଇ ଆଲାଦ ନାଇ ବଇଲେ
ମୁଲ ବୁଟାଇସେ । ୩ ଜଦି ମୁଲ ମର ସବୁ ଦନ୍ ସିଂପତି ଅରକିତ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
ଦେଇରଇଲେ ମିଥା, ଆରି କିରିସଟରପାଇ ମର ଗାଗଡ଼ ପଡାଇବାକେ ସରପି
ଦେଲେ ମିଥା ମର ଆଲାଦ ନାଇ ବଇଲେ, ମରପାଇ କାଇ ଲାଦ ନାଇ । ୪
ଆମେ ବାଇମନ୍ତକେ ଆଲାଦ କଲେ ଦାପେ ରିଥା ନ ଅଇ ଦୟା ଦେକାଇବୁ ।
ଆଙ୍କାର ନ ଅଇ, ବଢ଼ପନ୍ ନ ଅଇ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନିଜର ତଳିଆ ନ ଦେକୁ । ୫
ଆମେ କାରାପ ବେବାର ନ କରୁ, ନିଜେ ପାଇବାକେ ମନ୍ ନ କରୁ । ଦାପେ
ବିରକିରା ନ ଅଉଁ ଆରି ଆଗେ କଲା ବୁଲ୍ କାମମନ୍ତର ଇଥାବ ନ କରୁ । ୬
ଆମେ ଦରମ ନଇଲାଟାକେ ଦେକି ସାରିବା ନ ଅଉଁ, ମାତର ସତ ଟାନେ
ସାରିବା ଅଇବୁ । ୭ ସବୁ ବିସବାସ କରବୁ, ସବୁଟା ଆସାକରିବୁ ସବୁବିସତ
ମୁରହିବାଟା ନ ଟାତୁ । ୮ ଆଲାଦ କରାକରି ଅଇବାଟାର ସେସ ନାଇ ।
ପରମେସରର ବାକିଅ କଇବା ବପୁ, ଆରି ନାଜାନ୍ତବା ବାସା କଇବା ବପୁ,
ସବୁ ପାରିଜାଇସି । ସେନ୍ତାରିସେ ଆମ୍ବକେ ଗିଆନ୍ ରଇଲେ ମିଥା ସେଠା
ଆଜିଜାଇସି । ୯ ମାତର ଆମର ଗିଆନ୍ ଏବେ ଜାକ ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଏ ନାଇତା
। ଆରି ପରମେସରର ବାକିଅ କଇବାଟା ମିଥା ଏବେ ଜାକ ପୁରାପୁରୁନ୍
ଅଏ ନାଇତା । ୧୦ ମାତର ଜେଡେବେଳେ ଗଟେକ୍ ଦିନ ଆଇସି, ଆମେ

ସବୁ ନିକକରି ଜାନବୁ । ସେ ଦିନମନ୍ତକେ ଲକ୍ଷମନ୍ ସଞ୍ଚର ବିସ୍ବାସିମନ୍ତକେ
ସିକାଇବାକେ ଦରକାର ନ ପଡ଼େ । ୧୧ ମୁଲ ଜେତେବେଳେ ପିଲା ରଙ୍ଗଲି,
ପିଲାମନ୍ କଇଲାପାରା କାତା ଅଇଲି ଆରି ପିଲାମନ୍ ତିନ୍ତା କଲାପାରା ଚିନ୍ତା
କରତେରଙ୍ଗଲି ଆରି ସେମନ୍ ବାଦଲା ପାରା ବାଦତେରଙ୍ଗଲି । ମାତର ମୁଲ
ଏବେ ବୟସେ ବହୁ ଅଇଗାଲିଜେ ପିଲାମନ୍ତର ପାରା ଚଲାଚଲି କରିବାଟା
ଚାତିଦେଲି । ୧୨ ମାତର ଜିନ୍ତା ଆମେ ଏବେ ଦେକ୍ଖୁନ୍ତି, ସେଟା ଦରପନେ
ଦେକ୍ଲାପାରା ସେତେକୁ ନିକ ତିପେ ନାଇ । ମାତର ଗଟେକୁ ଦିନ ଆଇପି,
ଜେବେ କିରିସ୍ଟକେ ଆମର ମୁଆଟେ ଦେବବୁ । ସେ ବେଳେ ଆମେ ନିକସଞ୍ଚ
ଜାନବୁ । ଏବେ ଆମେ ଉନ୍ନା ବିସର୍ଜ ଜାନଲୁନି, ମାତର ସେ ଦିନମନ୍ତକେ ଆମେ
ପୁରାପୁରୁନ ବାବେ ଜାନବୁ । ଜେନ୍ତାର କି ପରମେସର ଆମକେ ପୁରାପୁରୁନ
ବାବେ ଜାନେ । ୧୩ ସାରାସାରି ତିନ୍ତା ବିସର୍ଜ ଆରେ, ପରମେସର ଟାନେ
ବିସ୍ବାସ କରିବାଟା, ସେ କାତା କଇଲାଟା ଆସା କରିବାଟା, ଆରି ବାଇମନର
ପାଇ ରଇବା ଆମର ଆଲାଦ । ଏ ତିନ୍ତା ବିଦୃରେଅନି ବାଇମନ୍ତକେ ଆଲାଦ
କରିବାଟା ସବୁରଣାନେଅନି ମୁକିଆ ବିସର୍ଜ ।

୧୪ ତେବେ ବାଇମନ୍ତକେ ଆଲାଦ କରିବାକେ ତମର ସବୁ ବପୁ ସାରାଆ
। ସୁଜଳାଦମା ଜନ ସବୁ ବପୁ ଦେଲାନି, ସେଟା ପାଇବାକେ ମିସା ମନ୍
କରା । ସେ ବିଦୃରେ ଅନି ପରମେସରର ବାକିଆ ଜାନାଇବା ବପୁ ପାଇବାକେ
ମନ୍ କରା । ୨ କାଇକେବଇଲେ ଜେ ନାଜାନ୍ତା ବାସା ସଞ୍ଚ କାତା ଅଇପି,
ସେ ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ ନାଇ, ମାତର ପରମେସର ସଞ୍ଚ କାତା ଅଇଲାନି ।
କାଇକେବଇଲେ ତାର କାତା କେ ମିସା ବୁଜଦ ନାଇ । ସେମନ୍ ଆଦମାର
ବପୁର ସଞ୍ଚ ଲୁହତେ ରଇବା ସର ବିସର୍ଜ କାତା ଅଇଲାଇନି । ୩ ମାତର ଜେ
ପରମେସରର ବାକିଆ ଜାନାଇପି, ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ କାତା ଅଇପି । ଜେନ୍ତାରିକି,
ସେମନ୍ତକେ ସାଇଜ, ସାରଦା ଆରି ଦୁକ୍ ସାରାଇବାଟା ଦେଇରଇପି । ୪
ଜେ ନାଜାନ୍ତା ବାସାଇ କାତାଅଇପି, ସେଟା ତାର ନିଜର ବିସ୍ବାସେକ
ତାଣ କରାଇପି । ମାତର ଜେ କି ପରମେସରର ବାକିଆ ଜାନାଇପି, ସେ
ଗୁଲାଇ ମଣ୍ଠଲିର ବିସ୍ବାସ ତାଣ କରାଇପି । ୫ ତମେ ସବୁଲକ୍ ନାଜାନ୍ତା
ବାସାଇ କାତା ଅଇଲେ ମୁଲ ସାରଦା ଅଇବି । ମାତର ପରମେସରର ବାକିଆ
ଜାନାଇବାକେ ବପୁ ଉଥା ବଲି ମୁଲ ଅଦିକ୍ ମନ୍ କଲିନି । କାଇକେବଇଲେ
ପରମେସରର ବାକିଆ ପାଇକରି ଜାନାଇବା ଲକ୍, ନାଜାନ୍ତା ବାସାଇ କାତା

ଅଇବା ଲକ୍ଷର ଟାନେଅନି ମୁକିଆ । ଜଦି ମଣ୍ଡଳିର କେ ମିସା ସେ କଇଲା
 ବିସଇର ଅରତ ନ ବୁଜାଇବାଜାକ ଗୁଲାଇ ମଣ୍ଡଳି ସାଇଜ ନେଁ । ୧ ତେବେ ଏ
 ବାଇବଇନିମନ୍ ମୁଇ ତମରଟାନେ ଆଇଲାବେଳେ, ଜଦି ନାଜାନ୍ତିଲା ବାସାଇ
 କାତା କଇଲେ, ତମ୍ଭେ କେନ୍ତି ତାହ୍ କରାଇବି? ମୂଲକେ ନାଇ, ଜଦି ମୁଇ
 ପରମେସର ଟାନେଅନି ପାଇଲା ବାକିଆ, କି ଶିଆନ୍, କି ବଦିସର କାତା
 ସିକ୍ବା ବିସଇ ନ ଜାନାଇଲେ, ତେବେ ତମ୍ଭେ କେନ୍ତି ତାହ୍ କରାଇବି? ୨
 ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ବାଉଁସି ଆରି ଛୁଟୁଛ୍ଟା ପାରା ଜିବନ୍ ନ ରଇବା ବାଇଦ୍ ବିସଇ
 ବାବିଦେକୁ, ସେଠା ଜଦି ବାଜନ୍ତେଇ ବିନ୍ ସର ନ ରଇଲେ, ସେଠା ବାଜିଲାନି
 ବଳିକରି ଜାନି ନେ । ୩ ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ସନିଆମନ୍ ଜନ୍ ବାଁକା ବାଜାଇବାଇ,
 ଜଦି ତାର ସବଦ୍ ଚିକ୍ ନାଇ, ଜୁଇଦେ ଜିବାଜେ କେ ମିସା ଜାଗ୍ରତ୍ତ ନ
 ଅଥବା । ୪ ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ନ ବୁଝିବା କାତା କଇଲେ, ତମେ କାଇଟା କାତା
 ଅଇଲାସ୍ତନି ବଲି କେ ବୁଝି ନାପାରତ୍ । ତମର କାତା ପବନ୍ ଉତ୍ତାଇନେଲା
 ପାରା ଅଇସି । ୫ ଏ ଜଗତେ କେତେକ୍ କେତେକ୍ ବାସା ଆଗେ । ଆରି
 ସେଠାର ସବୁର ଅରତ ଆଗେ । ୬ ମାତର କାତାଅଇରଇବା ବାସା ଜଦି
 ମୁଇ ବୁଝି ନାପାରିଲିନି, ସେ ବାସାଇ କାତା ଅଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ମର ଅଚିନାର୍
 ଲକ୍ ପାରା, ମୁଇ ମିସା ସେମନରପାଇ ଅଚିନାର ପାରା । ୭ ତେବେ
 ତମେ ଜେନ୍ଦ୍ରାରିକି ସ୍ଵକଳ୍ ଆତମାର ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମାର ଦାନ୍ ପାଇବାକେ
 ମନ୍ କଲାସ୍ତନି, ସେ ସବୁର ଟାନେଅନି ଜନ୍ ସବୁ ଦାନ୍ ତମର ମଣ୍ଡଳିକେ
 ତାହ୍ କରାଇସି, ସେ ଦାନ୍ ବାଇବାକେ ଚେସ୍ଟା କରା । ୮ ତେବେ ଜେ
 ନାଜାନ୍ତିଲା ବାସାଇ କାତା ଅଇସି, ସେ କାତା ଅଇଲାଟା ବୁଜାଇବା ଦାନ୍
 ମିଲ ବଲି ପାରିତନା କର । ୯ କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ଜଦି ନାଜାନ୍ତିବା
 ବାସାଇ ପାରିତନା କରିବି, ମର ଆତମା ପାରିତନା କଲାନି । ମାତର ମର
 ବୁଝିବାର ବୟୁ ତେଇ ମିସେନାଇ । ୧୦ ତେବେ ମୁଇ କାଇଟା କରିବି? ମର
 ଆତମାର ପାରିତନା କରିବି, ମାତର ବୁଝିଲା ପାରା ମିସା ପାରିତନା କରିବି
 । ମର ଆତମାର ଗିତ କଇବି । ମାତର ବୁଝିଲାପାରା ମିସା ଗିତ କଇବି ।
 ୧୧ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରକେ ଆତମାଇସେ ଦନିଆବାଦ୍ ଦେଇସା,
 ସବାଇ ରଇଲା ମାମୁଲି ଲକ୍ଷମନ୍ ତମର ପାରିତନା ସୁନିକରି, କେ ଆମେନ୍
 ବଲି କଇପାରିବାଇ? ନାଇ ନା ପାରେ । କାଇକେବଇଲେ ତମେ କାଇଟା
 କଇଲାସ୍ତନି, ସେଠା ସେ ନାଜାନେ । ୧୨ ତେବେ ପରମେସରର ଟାନେ ତମର୍

ଦନିଆବାଦ୍ ଦେବାଟା ବେସି ନିକ ରଙ୍ଗେ ମିସା ତମର ବିନ୍ ବାଇମନ୍ଦକେ
 ଡାହ୍ କରାଇ ନାପାରିଲାସ୍ । ୧୯ ମୁଇ ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ୍ ଦେଲିନି,
 ମୁଇ ତମର ସବୁରଣାନେଅନି ଅଦିକ୍, ନାଜାନ୍ଦଳା ବାସାଇ କାତା କଇପାରି ।
 ୧୯ ମାତର ମଣ୍ଡଳିର ଉପାସନା ବେଲାଇ, ନାଜାନ୍ଦଳା ବାସାଇ ଅଜାର
 ପଦ ନ କଇକରି ସବୁଲକ୍ ବୁଜିଲା ପାରା ପାଂଚଟା ପଦ କଇବାଟା ନିକ ।
 ୨୦ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍ ତମେ ପିଲାମନର୍ ପାରା ଚିନ୍ତା କରାନାଇ । କାରାପ୍
 ବିସଇତେଇ ପିଲାପାରା ଉଥା । ମାତର ବୁଦି ଆରି ବିଚାର କରିବାତେଇ ବହୁ
 ଲକର୍ ପାରା ଅଇବାର ଦରକାର । ୨୧ ସାସ୍ତରେ ଲେକାଆଚେ, ମାୟରୁ
 କଇଲାନି, ବିନ୍ ବାସା କଇବା ଲକ୍ମନର୍ ବାଟେଅନି ଏ ଲକର୍ ସଞ୍ଚୁ ମୁଇ
 କାତା ଅଇବି । ନାଜାନ୍ଦବା ବାସା କଇବା ଲକର୍ ଟଣ୍ଟେଅନି ମୁଇ ଏ ଜାତିସଞ୍ଚୁ
 କାତା ଅଇବି, ଏଲେ ମିସା ଘେମନ୍ ମର କାତା ନ ସୁନତ୍ । ୨୨ ନାଜାନ୍ଦବା
 ବାସା କାତା ଅଇବା ବପୁ, ବିସ୍ବାସ୍ ନ କଲା ଲକ୍ମନର୍ ପାଇ ଗଟେକ୍ ଚିନ୍
 ପାରା । ମାତର ବିସ୍ବାସିମନର୍ପାଇ ନାଇ । ଆରି ପରମେସରର ବାକିଆ
 ଜାନାଇବା ବପୁ ବିସ୍ବାସି ମନରପାଇ ଗଟେକ୍ ଚିନ୍, ଆରି ବିସ୍ବାସ୍ ନ କରିବା
 ଲକ୍ମନର୍ ପାଇ ନାଇ । ୨୩ ତେବେ ତମେ ମଣ୍ଡଳି ଲୟାବେ ରୁଣ୍ଡିଲା ବେଲେ
 ନାଜାନ୍ଦଲା କାତା କଇଯା ବଇଲେ, ତେଇରଇବା ବିନ୍ ଲକ୍ମନ୍ ଆରି ବିସ୍ବାସ୍
 ନ କରିବା ଲକ୍ମନର୍ କାଇଟା ବଲି କଇବାଇ? “ଏ ତା ବାୟୁ ଅଇଗାଲା
 ଆଚେ!” ୨୪ ଜଦି ସବୁଲକ୍ ପରମେସର ଜାନାଇଲା କାତା କଇଲାସନ୍ତି, ଜଦି
 ତେଇ ଗଟେକ୍ ବିସ୍ବାସ୍ ନ କଲା ଲକ୍ କି ଗଟେକ୍ ମାମୁଲି ଲକ୍ ଆଇଲେ,
 ତେବେ ସେ ନିଜର ପାପର ବିସଇର ତେତ୍ରନା ପାଇସି । ଆରି ସେ ସୁନିଲା
 ସବୁ ବିସଇର କାତାଇଅନି ତାକେ ବିଚାର ଅଇସି । ୨୫ ଆରି ତାର ମନେ
 ଲୁଚି ରଇବା ବିସଇ ସବୁ ଜାନାପଡ଼ସି । ପତେ ସେ ପରମେସରକେ ତାଣ୍ଟ୍ରସନ୍
 ପଡ଼ି, ତାର କରିରଇବା ପାପ ମାନିଆଇକରି “ତମର ବିତରେ ସତରେସେ
 ପରମେସର ଆଚେ!” ବଲି କଇସି । ୨୬ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ମର କଇବା
 କାତା ଅଇଲାନି, ତମେ ଉପାସନା କରିବାକେ ରୁଣ୍ଡିଲା ବେଲାଇ ଏନ୍ତାରି କରା
 । ତମର ବିତରେଅନି କାକେ କାକେ ଶିତ୍ ଆଚେ, କାକେ କାକେ, ସିକିଆ
 ଦେବାଟା ଆଚେ, ଆରି କାକେ କାକେ ପରମେସରର ଟାନେ ଅନି କାତା ପାଇ,
 ସେଟା ଜାନାଇବାଟା ଆଚେ, କି ନାଜାନ୍ଦଲା ବାସାଇ କାତା କଇବାଟା ଆଚେ,
 ଆରି କାକେ କାକେ ନାଜାନ୍ଦଲା ବାସାଇ କଇଲା କାତାର ଅରତ ବୁଜାଇବା

ବୁଝୁ ଆଚେ, ଏହି କାଇଟା ନଇଲେ କାଇଟା ଆଚେ । ଏଟା ସବୁ ଅଛୁପି,
 ତେବେ ମଣ୍ଡଳିର ବିସ୍ତବ୍ଧି ମନର ବିସ୍ତବ୍ଧ ଢାଙ୍କ ଅଛୁପି । ୨୭ ଜଦି କେ
 ନାଜାନିଲା ବାପାଇ କାତା ଅଇଲେ, ଦୂଇ ତିନ୍ ଲକ୍ଷ ତେଇଅନି ଅଦିକ୍ ଲକ୍
 ନ କଥାର । ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ପତେ ଗଟେକ ଲକ୍ କଇବାର ଆଚେ ।
 ଆରି ସେ କାତା ବୁଜାଇ ଦେବା ଲକ୍ ମିଥା ତେଇ ରଇବାର ଆଚେ । ୨୮
 ଜଦି ସେଠା ବୁଜାଇବାକେ ତେଇ କେ ନାହିଁ, ସେ ଉପାସନାଇ ବୁଝ ଅଇ
 ରଥ । ସେ ଅବ୍ଦିକା ମନେ ମନେ ପରମେସରର ସଞ୍ଚାର କାତା ଅ । ୨୯ ଜଦି
 ପରମେସରରଟାନେଅନି କାତା ପାଇ, ଜାନାଇବା ଲକ୍ ଆଚର୍ତ୍ତ, ତେବେ ଦୂଇ
 ଲକ୍ କି ତିନ୍ ଲକ୍ ରଇବାର । ସେ ବେଳାଇ ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ମନ୍ ସେ
 ବାକିଆ ବିଚାର କରିବାର ଆଚେ । ୩୦ ମାତର ଉପାସନାତେଇ ରଇବା ଜଦି
 କାଳେ ଅଟାର ପରମେସରର ଟାନେ ଅନି କାତା ପାଇପି, ତେବେ ବାକିଆ
 କଇତେଇରଇବା ଲକ୍ ତେଇ ବନ୍ଦୁ କରିରଇବାର ଆଚେ । ୩୧ କାଇକେବଇଲେ
 ତମେ ଏନ୍ତାରି କଲେ ପରମେସରର ବାକିଆ, ଗଟେକ ଲକ୍ ପତେ ଗଟେକ
 ଲକ୍, କଇ ପାରାସ୍ । ଜେନ୍ତିକି ସବୁଲକ୍ ସିକିଆ ପାଇକରି ତେତିମା ଅଇବାର
 । ୩୨ ମାତର ପରମେସରର ବାକିଆ ଜାନାଇବା ଦାନ୍, ଜାନାଇବା ଲକ୍ର
 ତଳିଆ ରଇବା ଦରକାର । ୩୩ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଆଗାପତା ନ
 ଅଇକରି ସବୁ ବିସଇ ଅରସା ସଞ୍ଚାର ଅଛି, ବଲି ମନ୍ କଲାନି । ପରମେସରର
 ବିନ୍ ଉପାସନା ମଣ୍ଡଳିତେଇ ଜେନ୍ତାରି, ୩୪ ତମେ ମଣ୍ଡଳି ଇପାବେ ରୁଣ୍ଡିଲା
 ବେଳେ, ମାଇଜିମନ୍ ବୁଝାଇ ଅଇରଇବାର ଆଚେ । ତେଇ ସେମନ୍ କାତା
 କଇବାକେ ସେମନ୍କେ ଆଦେସ୍ ମିଳେନାଇ । ଜିଉଦି ନିଯମ ଇପାବେ ସେମନ୍
 ମନସ୍ ପିଲାର ତଳିଆ ରଇବାର ଆଚେ । ୩୫ ସେମନ୍ ଜଦି କାଇ ବିସଇ
 ବୁଝିବାକେ ମନ୍ କଲାନି, ଗରେ ଜାଇ କରି ନିଜର ମୁନୁସକେ ପାଇର ।
 କାଇକେବଇଲେ ମଣ୍ଡଳିଟାନେ କାତା କଇବାଟା ମାଇଜିମନର ପାଇ ଗଟେକ
 ଲାଜର କାତା । ୩୬ କାଇଟା? ପରମେସରର ବାକିଆ ତମର ଟାନେଅନି ଜାତ
 ଅଇଲା ଆଚେ କି? ସେ ବାକିଆ କାଇ ତମରଟାନେସେ ଆସିରଇଲା କି?
 ନାହିଁ ଆସି ନ ରଇଲା । ୩୭ କେ ଜଦି ତମର ବିଦ୍ରେ ପରମେସରର ବାକିଆ
 ଜାନାଇବା ଲକ୍ କି ସୁକଳ ଆଦମା ଅନି ଦାନ୍ ପାଇଲିଆଟି ବଲି ବାବସି,
 ସେନ୍ତିଆଲେ ମୁଇ ତମକେ ଜାଇ ଜାଇଟା ଲେବଲିନି, ସେ ସବୁ ଜେ ମାପରୁର
 ଆଦେସ୍, ଏଟା ସେ ଜାନିବାର ଆଚେ । ୩୮ ଜଦି ସେ ଏ ସବୁ କାତା ନ

ସୁନେ କି ନ ମାନେ, ତମେ ମିଥା ତାର କାତା ସୁନା ନାଇ କି ମାନା ନାଇ ।
 ୩୯ ସେଠାରୂପାଇ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍ ପରମେସରର କାତା ଜାନାଇବାକେ
 ମନ୍ କରା, ମାତର୍ ନ ବୁଝିବା ବାସାଇ କାତା କଇବାକେ କାଳେ ନିର୍ବୁ ବଲି
 କୁଆନାଇ । ୪୦ ତମର ସବୁ କାମ୍ ଚିକ୍ ବାବେ ଆରି ଅର୍ପା ସଞ୍ଚୁ କରିବାର
 ଦରକାର ।

୧୫ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ମୁଖ ତମର ଲଗେ ଜନ୍ ସୁବ୍ରକବର ଜାନାଇରଇଲି
 ସେଠା ତମ୍କେ ଏତାଇଦେବି ବଲି ମନ୍ କଲିନି । ସେଠା ତମେ ମାନି
 ରଇଲାସ୍ ଆରି ତେଇସେ ତମର ବିସ୍ବାସ୍ ହାତ୍ ଆଚେ । ୨ ଜଦି ଏ
 ସୁସମାଚାର ତମେ ତାର ସଞ୍ଚୁ ଦାରିରଇସା, ତେବେ ଉଦାର ପାଇସା, ନଇଲେ
 ତମେ ବେକାର ବିସ୍ବାସି ଅଇ ଆଚାସ୍ । ୩ କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ ସିକିଆ
 ମୁଖ ପାଇରଇଲି, ତେଇଅନି ଏ ବଡ଼ ସିକିଆ ତମ୍କେ ସିକାଇ ରଇଲି ।
 ସାସ୍ତର ଇସାବେ କରିସ୍ଟ ଆମର ପାପ କେମା ଅଇବାକେ ମରିଗାଲା
 । ୪ ତାକେ ତପିରଇଲାଇଜେ, ସାସ୍ତର ଇସାବେ ତିନିଦିନ୍ ନ ଅଇତେ
 ତାକେ ପରମେସର ଜିବନ୍ କରି ଉଠାଇଲା । ୫ ସେ ପିତର ଆରି ତାର
 ବାରଟା ପେରିତ ସିସମନ୍କେ ଦରସନ୍ଦେଲା । ୬ ତାର ପଚେ ତର ସଞ୍ଚୁ
 ଜାଇତେରଇବା ଏକାତର ପାଁଚସଅ ଲଗେଅନି ଅଦିକ୍ ବାଇମନ୍କେ ଦରସନ୍
 ଦେଲା । ସେମନର ବିଦ୍ରେ ଅନି କେତେଲକ୍ ମରିଗାଲାଇ ଆରି ବେସି
 ଲକ୍ ଆଜିକେ ଜାକ ଜିବନ୍ ଆଚତ୍ । ୭ ତାରପଚେ ସେ ଜାକୁବେକ ଆରି
 ସବୁ ପେରିଦମନ୍କେ ଦରସନ୍ ଦେଲା । ୮ ସେ ଦରସନ୍ ଦେଲା ଲକ୍ମନର
 ବିଦ୍ରେ ସାରାସାରି ମୁଖ ରଇଲି । ସବୁର ପଚେ, ଦିନ୍ ନ କେଢତେ, ଜନମ୍
 ଅଇଲା ପିଲା ପାରା ମକେ ମିଥା ଦରସନ୍ ଦେଲା । ୯ ସବୁ ପେରିତ ସିସମନର
 ବିଦ୍ରେ ଅନି ମୁଖସେ ସାନ୍ । ପେରିତ ବଲି ତାକାଇ ଅଇବାକେ ମର
 ଅଦିକାର ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ମଣ୍ଡିର ବିସ୍ବାସିମନ୍କେ
 ମୁଖ କସ୍ଟ ଦେଇତେ ରଇଲି । ୧୦ ଅଇଲେ ମିଥା, ପରମେସର ଜିବନ୍
 ଦୁକାଇଲାଟାନେଅନି ମୁଖ ଏବେ ଏହୁରି ଆଚି । ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା
 ମକେ ଦାରି ଆଚେ ବଲି ଜାନା ପଢ଼ିଲାନି । କାଇକେବଇଲେ ମର ସଞ୍ଚୁର
 ପେରିତ ମନର୍ଟାନେଅନି ମୁଖ ଅଦିକ୍ କାମ୍ କରିଆଚି । ମାତର୍ ସେଠା ମର
 ନିଜର ବପୁସ୍ତୁ ନାଇ, ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ମକେ ପାଇଜ କଲା । ୧୧
 ଅଇଲେ ମିଥା ମୁଖ ସୁବ୍ରକବର ଜାନାଇଲେ କି ସେମନ୍ ଜାନାଇଲେ ମିଥା କିଟି

ବିନ୍ ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ସବୁ ଜାନାଇବାଟା ଗଟେକୁ ବିସର୍ଜେ ।
 ସେଠା ତମେ ବିସ୍ବାସ କରିଆଚାସ । ୧୭ ଜଦି କିରିସ୍ଟକେ ପରେମେଷର
 ମଳାତେଇଅନି ଜିବନ୍ କରି ଉଚାଇଆଚେ ବଲି ଆମେ ସିକାଇଲୁନି, ତେବେ
 କାଇକେ ତମର ବିଦରେ କେତେଲକ୍, ମଳା ଲକ୍ଷମନର, ଆରି ତରେକୁ ଜିବନ୍
 ଅଇବାଟା ନାଁ, ବଲି କଇଲାସନି? ୧୯ ମଳା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରିତରେକୁ ଜିବନ୍ ନ
 ଅଇବାଟା ଜଦି ସବ୍, ତେବେ କିରିସ୍ଟକେ ମିସା ଜିବନ୍ କରାଇ ଉଚାଇ ନାଇ
 । ୨୫ ଆରି, ଜଦି କିରିସ୍ଟକେ ମଳାତେଇ ଅନି ଉଚାଇ ନାଇ, ତେବେ ଆମେ
 ଜାନାଇବାଟା ବୁଢାଇସେ, ତମେ ବିସ୍ବାସ କରିବାଟା ମିସା ବୁଢାଇସେ । ୨୬
 ସେତୁକିଷେ ନାଁ, ଆମେ ପରମେସର ବିସର୍ଜର ମିର ସାକି ଦେଇତେରଇଲୁ
 ବଲି ଜାନାପଡ଼ୁଥି । କାଇକେବଇଲେ ଆମେ କିରିସ୍ଟକେ ଜିବନ୍ କରାଇ
 ଉଚାଇ ଆଚେ ବଲି କଇରଇଲୁ । ମାତର ମଳାଲକ୍ ଜିବନ୍ ଅଇ ନ ଉଚର,
 ସେଠା ଜଦି ସବ୍, ସେନ୍ଦ୍ରାରଥାଲେ ପରମେସର କିରିସ୍ଟକେ ଜିବନ୍ କରାଇ
 ଉଚାଇ ନାଇ । ୨୭ ଜଦି ମଳା ଲକ୍ଷମନକେ ନ ଉଚାଇ, ତେବେ, କିରିସ୍ଟକେ
 ମିସା ଉଚାଇ ନାଇ । ୨୮ ଜଦି କିରିସ୍ଟକେ ଉଚାଇ ନାଇ, ତେବେ ତମର
 ବିସ୍ବାସ କରିବାଟା ବୁଢାଇସେ । ଆରି ତମେ ଏବେ ଜାକ ନିଜର ନିଜର
 ପାପେ ଆଚାସ । ୨୯ ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ଜନ୍ ଲକ୍ କିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ବାସ କରି
 ମରିଗାଲାଇ ଆଚର, ସେମନ୍ ରକିଆ ଅଥର ନାଇ, ମାତର ନସ୍ତ ଅଇଆଚର
 । ୩୦ ଜଦି କିରିସ୍ଟରେ ଟାନେ ଆମର ଆସା କରିରଇବାଟା ଏ ଜଗତର ଜିବନ୍
 ସଞ୍ଚୁ ସାରୁଥି, ତେବେ ସବୁଲକର ତେଇଅନି ଆମର କେତେକୁ କାକୁରୁତିର
 କରମ୍ । ୩୧ ମାତର କିରିସ୍ଟକେ ମଳାତେଇଅନି ଉଚାଇଆଚେ, ଏଠା
 ଅଇଲାନି ସବ୍ ଆରି ଏନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ସବୁ ମଳା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଜିବନ୍
 କରି ଉଚାଇସି, ଏଠା ଆମେ ଜାନୁ । ୩୨ କାଇକେବଇଲେ ଗଟେକୁ ଲକ୍ର
 ଲାଗି ଗୁଲାଇ ଲକ୍ ମରିବାରଥାଚେ । ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ଗଟେକୁ ଲକର ଲାଗି
 ଗୁଲାଇ ଲକ୍କେ ମଳାତେଇଅନି ଉଚାଇସି । ୩୩ ଜେନ୍ତି ଆଦମର ବସେଅନି
 ଆଇଲା ଲକ୍ଷମନ ମରିବାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ କିରିସ୍ଟରେତେଇ ରଇଲା ସବୁଲକ
 ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଚିବାଇ । ୩୪ ମାତର ଗଟେକୁ ଗଟେକୁ ଲକ୍ ଆଗାପତା
 ଇସାବେ ଉଚିବାଇ । ପରତୁମ କିରିସ୍ଟ ତାରପତେ ସେ ଆଇବା ଦିନେ
 ଜେତୁକି ଲକ୍ ସବୁ ତାରଲଗେ ରଇଲାଇ । ୩୫ ତାରପତେ ଜୁଗର ସାରାସାରି
 ଦିନ କେବୁଥି । ସେତୁକିବେଳେ ସବୁ ସାସନକାରିଆମନକେ, ଅଦିକାର ଆରି

ବୁଦ୍ଧ ରଜଳା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ସେ ଆରାଇସି ଆରି ବାବା ପରମେସରଙ୍କେ ସେ
 ରାଇଜ୍ ସର୍ପି ଦେଇସି । ୨୫ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ତାର ସବୁ
 ସର୍ବରୁମନଙ୍କେ ଆରାଇ, ତାର ପାଦତଳେ ଆନ୍ଦବାଜାକ କିରିସ୍ଟ ପାପନ
 କରବାର ଆଚେ । ୨୬ ସାରାସାରି ପଚେ ସର୍ବରୁମନ ମିଥା ଆରିଜିବାଇ ।
 ୨୭ ଜେହି କି ପାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ, ପରମେସର ସବୁ ବିସଲ
 ତାର ପାଦତଳେ ସଞ୍ଚାଳଆଚେ । ସବୁ ବିସଲ ବଲି, କଇବା ବେଲେ ତାର
 ଅରତ ଅଇଲାନି, ପରମେସରଙ୍କେ ତାତି ସବୁ ବିସଲ । ସେ ଆକା ସବୁ ବିସଲ
 କିରିସ୍ଟର ତଳିଆ କରି ସଞ୍ଚାଳଆଚେ । ୨୮ ସବୁ ବିସଲ କିରିସ୍ଟର ତଳେ
 ସଞ୍ଚାଳିଲା ପଚେ, ନିଜେ କିରିସ୍ଟ ଜେ କି ପଥ, ସେ ପରମେସରର ତଳିଆ
 ଅଇ ରଇସି । ସବୁ ବିସଲ ପରମେସର ତାର ତଳିଆ କରି ସଞ୍ଚାଳଆଚେ ଆରି
 ପରମେସର ପୁରୀପୁରୁଷ ସବୁର ଉପରେ ସାପନ କରିସି । ୨୯ ମଲାଲକ୍ଷଙ୍କେ
 ଆରିତରେକ ନ ଉଠାଏ, ଜଦି ଏଠା କେନ୍ତାର ଜେ ମଲା ଲକ୍ଷମନର ପାଇ
 ତାର ମଇତରମନ ତୁବନ ନେଲାଇନି? ତେବେ ସେମନଙ୍କେ କାଇଟା ମିଲୁସି?
 ଜଦି ମଲାଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ନ ଉଠାଅଛି, ସେନ୍ତାର ଆଲେ କାଇକେ ଏମନ୍
 ମଲା ଲକ୍ଷମନରପାଇ ତୁବନ ନେଲାଇନି? ୩୦ ଆରି ଆମେ ମିଥା କାଇକେ
 ସବୁ ବେଲେ ଆମର ଜିବନ ବିପଦେ ପାକାଇତେ ରଇବୁ? ୩୧ ଏ ମର
 ବାଇବନ୍ଦନିମନ ଦିନକେ ଦିନ, ଲକ୍ଷମନ ମକେ ମରାଇବାକେ ଚେସ୍ତା
 କଲାଇନି । ମୁଇ ଏଠା କାଇକେ କଇଲିନି ବଇଲେ, ତମରଟାନେ ମର ଜନ୍
 ବଡ଼ପନ୍ ଆଚେ, ଆରି ଆମର ମାପରୁ ଜିଷ୍ପୁକିରିସ୍ଟର ଟାନେ ଆମର ଜିବନ
 ମିଥିରଙ୍ଗାଜେ ମୁଇ କଇଲିନି । ୩୨ ଏପିଥି ସଥରେ ମୁଇ ବେଦି କସଟ
 ପାଇଲି । କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ମକେ ବିରଦ୍ଧ କଲାଇ, ସେମନର
 ସଞ୍ଚ ଡଞ୍ଚରେ ରଇବା ପଥୁମନର ପାରା ଜୁଜିରଇଲି । ତେଇ ଆମେ ଜେହି
 କସଟ ପାଇତେରଇଲୁ, ସେନ୍ତାର ଅଇଲାକେ ଆମକେ କାଇ ଲାବ ମିଲିଲା?
 ଜଦି ମଲା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ନ ଉଠାଏ, ତେବେ ଏନ୍ତାରି କଇବାଟା ନିକ ରଇସି ।
 “ଆସା ଆମେ ବଜିକରି କାଉଁ, କାଇକେବଇଲେ ଆମେ କାଲିକେ ମରବାର
 ଅଇସିବେ ।” ୩୩ ନାତାଇ ଉଆନାଇ, କାରାପ ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ, ପାଞ୍ଚ
 ଅଇଲେ ସେମନ ତମର ନିକ ଚଲାଚଲି କରିବାଟା ନସାଇ ଦେବାଇ । ୩୪
 ଟିକ୍କପଞ୍ଚ ଚିନ୍ତା କରା । ତମର ପାପର ଚଲାଚଲି କରିବାଟା ତାତିଦିଆସ ।
 କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରଙ୍କେ ନାଜାନ୍ତିଲା କେତେକ ଲକ୍ଷ ତମର ବିତରେ

ଆଚତ୍ । ଏଟା ମୁହଁ ତମକେ ଲାଜୁ କରାଇବାକେ କଇଲିନି । ୩୫ କେତେଲକ
 ପାତାରବାଇ, “ମଳା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ କେ ଜିବନ୍ ଦେଇ ଉଠାଇସି? ଆରି
 ସେମନର ଗାଗଡ଼ କେନ୍ତାର ରଇସି?” ଜେ ଏହୁରି ପରୁଷନ ପାତାରସି, ସେ
 ବକୁଆଟା । ୩୬ ତମେ ଜାନାୟ । ଜେତେବେଳେ ଗଟେକ୍ ମୁଣ୍ଡ ରପା ଅଇସି,
 ମୁଣ୍ଡର ଉପରର ଚପା କୁଇଜାଇସି, ମାତର ବିଦ୍ରରରତା ଆଁକରସି । ୩୭
 ଜେତେବେଳେ ଗଟେକ୍ ମୁଣ୍ଡ ରପା ଅଇସି, ସେଟା ଦାନ୍ ଥ, କି ଆରି କାଇ
 ମୁଣ୍ଡ ଥ, ମୁଣ୍ଡସେ ରପି ଅଇସି । ପରେ ବଢ଼ିରିବା ବୁଟା ନ ରପଦ । ୩୮
 ପରମେସର ନିଜର ମନ୍ କଲା ଇପାବେ ମୁଣ୍ଡରେଇଅନି ଆଁକରି ଗର ଥ, ବଲି
 ଚିକ୍ କଲା । ଆରି ସେ ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର ମୁଣ୍ଡ ବହିବାକେ ଦେଲା, ଜେନ୍ତିକି
 ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍କେ ତାର ଗାଗଡ଼ର ରୂପ ବାଦିଲାଇସି । ୩୯ ଜିବନ୍ ରଇବା
 ସବୁ ଗାଗଡ଼ ସମାନ୍ ନେଁ । ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଗଟେକ୍ ରକାମ୍ ଗାଗଡ଼, ପୟୁ
 ଚତର ଆରି ମାରମନ୍ଦକେ ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମ୍ ଗାଗଡ଼ ଆଚେ । ୪୦ ସେନ୍ତିସେ
 ସରଗେ ରଇବାଟାମାନ୍ ଆରି ଦର୍ତ୍ତନି ରଇବାଟାମାନ୍ ଆଚତ୍ । ଜେନ୍ତିକି
 ସରଗେ ରଇବାଟାମନର ସୁନ୍ଦର ଗଟେକ୍ ରକାମ୍, ଦର୍ତ୍ତନି ରଇବାଟାମନର
 ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମ୍ । ୪୧ ବେଳ୍ ତାର ନିଜର ଇପାବେ ସୁନ୍ଦର ଆଚେ ।
 ସେନ୍ତାରିସେ ଜନ୍ ତାରାମନ୍ ମିୟା ନିଜର ନିଜର ଇପାବେ ସୁନ୍ଦର ଆଚତ୍ ।
 ୪୨ ସେନ୍ତାରିସେ ଆମର ଗାଗଡ଼ ଆରି ଜନ୍ ଗାଗଡ଼ ପରମେସର ଉଚାଇସି,
 ଦୁଇଜାଜାକ ବିନ୍ ଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ ଆମର ଗାଗଡ଼ ଏବେ ମରିକରି
 କୁଇଜାଇସି । ମାତର ଜନ୍ ଗାଗଡ଼ ପରମେସର ଉଚାଇସି, ସେଟା କେବେ ନ
 ମରେ । ୪୩ ସେଟା ତପ୍ଲାବେଲେ ଦୁରବେଳ୍ ଅଇ ସୁନ୍ଦର ନ ରେ । ମାତର
 ଉଚାଇଲାବେଲେ ସୁନ୍ଦର ରଇକରି ଡାଂତ ରଇସି । ୪୪ ତପ୍ଲା ବେଲେ ଅବକା
 ଗାଗଡ଼, ମାତର ଉଚାଇଲାବେଲେ ଆଦମାର ଗାଗଡ଼ ଅଇସି । ଅବକା ଗାଗଡ଼
 ଆଚେ ବଇଲେ ଆଦମାର ଗାଗଡ଼ ମିୟା ରଇବାର ଆଚେ । ୪୫ ଜେନ୍ତାରିକି
 ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ, ପରତୁମ ମୁନୁସ ଜେ କି ଆଦମ୍, ତାକେ ତିଆର କରି
 ଜିବନ୍ ଦେଇରଇଲା, ମାତର ସାରାସାରିପଚର ଆଦମ୍ ନ ସାରବା ଜିବନ୍
 ଦେବା ଆଦମା ଅଇଲା । ୪୬ ମାତର ଆଦମାର ଗାଗଡ଼ ପରତୁମ ନ ଆସେ ।
 ତୁଚାଇ ଗାଗଡ଼ ଆଇସି, ତାରପରେ ଆଦମାର ଗାଗଡ଼ । ୪୭ ପରତୁମ ଆଦମ୍
 ମାଟିସଙ୍ଗ ତିଆର ଅଇ ଏ ଦର୍ତ୍ତନି ଆଇଲା । ମାତର ପଚର ଆଦମ୍ ସରଗେ
 ଅନି ଆଇଲା । ୪୮ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ଦର୍ତ୍ତନିର, ସେମନ୍ ଜେ କି ମାଟି

ସତ୍ତ୍ଵ ତିଆର ଅଇରଇଲା, ତାରପାରା । ଆରି ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ସରଗର, ଜେ କି
 ସରଗେ ଅନି ଆଇଲା, ତାରପାରା । ୪୯ ଜେନ୍ତିକି ଆମେ ଜନ୍ମଲକ୍ଷ ମାଟିପ୍ତ୍ତୁ
 ତିଆର ଅଇରଇଲା, ତାର ବାନିମୁହୂର୍ତ୍ତି ଆତ୍ମ ସେହୁରିପେ ଜେ ସରଗେଅନି
 ଆଇଲା ତାର ପାରା ବାନିମୁହୂର୍ତ୍ତି ଦାରବୁ । ୫୦ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ମୁଖ
 କଇବା ଅରତ ଅଇଲାନି ବନି ମାଉଁସ ରଇବା ଗାଗଡ଼ ପରମେସରର ରାଇଜେ
 ମିଥିନାପାରତ୍ । ଆରି ଜନ୍ମ ଗାଗଡ଼ ମରବାଇ, ସେମନ୍କେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍
 ଦେଇ ନାଁ । ୫୧ ପୁନା, ମୁଖ ତମଙ୍କେ ଗଟେକ୍ ଆଗତ୍ତୁ ନ ଜାନାଇରଇବା
 ବିସଇ କଇବି । ଆମେ ସବୁଲକ୍ଷ ନ ମରୁ, ମାତର ଆମର ଗାଗଡ଼ ସବୁ ବାଦ୍ଳି
 ଜାଇସି । ୫୨ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଅଁକି ମିରକା ମାରିଲା ବିଦ୍ରରେ ସେଠା ଗଢ଼ସି ।
 ସାରାପାରିର ମରର ବାଜିଲା ବେଳେ ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଚ୍ଚବାଇ
 । ଯେମନ୍ ଆରି କେବେ ମିଯା ନ ମରତ ଆରି ଆମେ ସବୁ ବଦ୍ଳି ଜିବୁ ।
 ୫୩ କାଇକେବଇଲେ ଆମର ଏ ମରବା ଗାଗଡ଼ ନ ମରବା ଗାଗଡ଼ ଅଇ
 ବାଦ୍ଳିଜାଇସି । ୫୪ ସେଠା ଅଇଲାବେଳେ ଜନ୍ମଟା କି ସାସତରେ ଲେକା
 ଅଇରଇଲା, ସେଠା ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଇସି ମରନ୍ ଆରିଜାଇକରି, ଜିଦ୍ବାଟା
 ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଇଲା । ୫୫ ତେବେ ଆମେ କଇ ପାରବୁ, ଅଇରେ ମରନ୍! ତୁଲ
 କେନେ ଜିଦ୍ବଲୁସି? ଅଇରେ ମରନ୍! କେନେ ତର ବପୁ? (Had̄es ୫୪୬) ୫୬
 ଆମର ପାପେଅନି ଆମଙ୍କେ ବାଦ୍ଳବା ବପୁ ମରନ୍ ପାଇଲା ଆଚେ । ଆରି
 ପରମେସରର ନିୟମ ନ ମାନିଲାତେଇଅନି ପାପ ବପୁ ପାଇସି । ୫୭ ମାତର
 ଆମେ ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଅବାଦ ଦେଲୁନି । କାଇକେବଇଲେ ଆମର
 ମାପରୁ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟ କଲା କାମେଅନି ପାପକେ ଆରି ମରନ୍କେ ଆରାଇବା
 ବପୁ ସେ ଆମଙ୍କେ ଦେଲାଆଚେ । ୫୮ ସେଠାରପାଇ ଏ ମର ଆଲାଦର
 ବାଇବଇନିମନ୍, ତାଁଟ ଅଇକରି ରୁଆ । ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ସେବା କାମ୍
 ଆବଦ୍ଧ ଅଇକରି କରା । କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଜାନାସ, ତାରପାଇ ଜନ୍ମ
 କାମ୍ ସବୁ କରସା, ସେଠା ସବୁ ଲତାକେ ଆଇସି ।

୫୯ ଜିରଦା ମଣ୍ଡଳିର ବିସ୍ବାସିମନ୍କେ ତାରୁ ସାରଜ କରବା ବିସଇ ମୁ
 ଲେକଲିନି । ମୁ ଗାଲାତିଅ ମଣ୍ଡଳିମନ୍କେ ଜାଇଟା କରବାକେ ଆଦେସ୍
 ଦେଲିଆଚି, ସେ ଆଦେସ୍ ତାଁଟ ସତ୍ତ୍ଵ କରବାରଥାଚେ । ୬ ତମର କାମାଇବା
 ଲସାବେ, ସବୁ ବିସ୍ବାସିମନ୍, ବିସ୍ରାମ ଦିନେ ମଣ୍ଡଳିତେଇ ରୁଣ୍ଡିଲାବେଲେ
 ଅଳପ ଅଳପ ତାରୁ ଜମାଇବାର ଆଚେ । ଜେନ୍ତିକି ମୁଖ ଆଇଲାବେଲେ ଆରି

ତାହୁ ତଳ୍ବାକେ ନ ଲାଗେ । ୩ ମୁଇ ଆରଲାବେଲେ ତମେ ବାତିରଇବା
 ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଗଟେକୁ ଚିଟି ଲୋକିଦେବି ଆରି ସେମନ୍ ଜମାଇଲା ତାହୁ ଆରି
 ସେମନ୍ତକେ ଜାନାଇବା ଚିଟି ଦାରି, ଜିରୁସାଲାମ୍ ଜିବାଇ । ୪ ଜଦି ମର
 ଜିବାକେ ଦର୍କାର୍ ଅଇସି ବଇଲେ ସେମନ୍ ମରସତ୍ତ୍ଵ ଜାଇପାରଦ । ୫ ମାତର
 ମୁଇ ଏବେ ମାକିଦନିଆଇ ଗାଲିନି । ତେଇଅନି ଜାଇ ଆଇଲେ ତମର ଲଗେ
 ଆଇବି । ୬ ମୁଇ ତେଇ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ କେତେକୁ ଦିନ୍ ରଇବି । ଅଇପାରେ
 ସିଦ୍ଧିନ୍ ପାରବା ଜାକ । ତାରପରେ ଜନ୍ମି ଜିବାକେ ମନ୍ କଲିନି, ତେଇ
 ଜିବାକେ ତମେ ମକେ ସାଇଜ କରିପାରାସ । ୭ କାଇକେବଇଲେ ଜିବାବେଲେ
 ବାଟେ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ବେଳ୍ ଅଇକରି ଚନେକ୍ଷେ ରଇବାକେ ମର ମନ୍ ନାଇ ।
 ମୁଇ ଆସା କଲିନି ମାପରୁ ମନ୍ କଲେ ମୁଇ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ଏତର୍ ବେସି ଦିନ୍
 ରଇବି । ୮ ମାତର ମୁଇ ପେନ୍ଟିକସତ୍ତ୍ଵ ପରବ୍ ଜାକ ଏପିସିଏ ରଇବି, ୯ ଲତି
 ମର ବିରଦେ ବେସିଲକୁ ରଇଲେ ମିସା, ସପଲ୍ ଅଇବା କାମ୍ କରିବାକେ ମର
 ପାଇ ଦୁଆର୍ ଉଗାତି ଅଇଆଚେ । ୧୦ ଜଦି ତିମତି ତମରଟାନେ ଆଇଲେ,
 ତାକେ ଗତିଆ କରି ତାକିନିଆ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ମିସା ମରପାରା
 ମାପରୁର କାମ୍ କଲାନି । ୧୧ ସେଟାର ପାଇ ତାକେ କେ ମିସା ସାନ୍ ପାରା
 ଦେକାନାଇ । ମାତର ତାକେ ସାଇଜ କରା, ଜେନ୍ତ୍ରିକି, ସେ ତମର ଜାଗାଇଅନି
 ଗାଲାବେଲେ, ଘାନ୍ତିସତ୍ତ୍ଵ ଜାଇପାରାସି । ଆରି ସେ ମରଲଗେ ବାଅଢ଼ସି ।
 ଇତିର ବାଇବଇନିମନ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵ ମୁଇ ତାକେ ଜାଗଲିନି । ୧୨ ବାଇ ଆପଲର୍
 ବିସଇ ମୁଇ କଇଲିନି । ବିନ୍ ବିସବାସିମନ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵ ତମଙ୍କେ ବେଳ୍ ଅଇବାକେ
 ମୁଇ ତାକେ ବେସି ତର ସାରଦା କରାଇଲି, ମାତର ସେ ଏବେ ଜିବାକେ
 ମୁଲକେ ରାଜି ଅଖନାଇ । ପଚେ ସୁଜଗ ମିଲିଲେ ସେ ତମରଟାନେ ଆଇସି
 ଆକା । ୧୩ ତମେ ଜାଗରତ୍ ରଇକରି ବିସବାସେ ଡାଂଗ ରୁଆ । ବପୁ ଅଇକରି
 ସାଆସେ ରୁଆ । ୧୪ ତମେ କରବା ସବୁ କାମ୍ ଆଲାଦେ ସାରାଇବାର ଆଚେ
 । ୧୫ ଏ ବାଇମନ୍, ତମେ ତିପାନ୍ ଆରି ତାର କୁଟୁମ୍ ବିସଇ ଜାନାସ ।
 ସେମନ୍ ଆକାୟର ପରତୁମ ବିସବାସିମନ୍ ଆରି ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନ୍ତ
 ସେବାଇ ନିଜେ ସର୍ପି ଅଇଲାଇ ଆଚତ । ଏ ବାଇବଇନିମନ୍ ମୁଇ ତମଙ୍କେ
 ବାରୁଜିଆ କଲିନି, ୧୬ ଏନ୍ତାରି ଦାଇତ୍ ନେବା ଲକ୍ଷମନ୍ତ ତଳିଆ ରୁଆ । ୧୭ ତିପାନା,
 ପରତୁନାହିଁ ଆରି ଆକାଇ ଇତି ଆଇଲାକେ ମୁଇ ବେସି ସାରଦା ଅଇଲିନି ।

କାଇକେବଇଲେ ତମେ ନ ରଇଲେ ମିସା ସେମନ୍ ତମର ଜାଗାର ରଇଲା
ପାରା । ୧୮ ତମଙ୍କେ ଜେନ୍ତି ସାରଦା କରାଇଲାଇ, ମକେ ମିସା ସେନ୍ତି ସାରଦା
କରାଇଲାଇ । ଏହୁରି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନାମବାର ଆତେ । ୧୯ ଆସିଆ ଦେପର
ମଣ୍ଡଳିମନ୍ ତମଙ୍କେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ଆକିଲା, ପିରିସକିଲା ଆରି
ସେମନର ଗରେ ଉପାସନା କରିଛେଇବା ମଣ୍ଡଳି ମାପରୁର ନାହଁ ଦାରି
ତମଙ୍କେ ତାକର ମନ୍ ବିଦରେ ଅନି ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୨୦ ଇତିର
ବାଇବଇନିମନ୍ ସବୁ ତମଙ୍କେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ତମର ବିଦରେ
ଆତେ ଦାରାଦାରି ଅଇ କିରିସ୍ଟର ଆଲାଦେ ପାଲାମ୍ କରି ଜୁଆରବେଟ ଉଥା
। ୨୧ ମୁଲ ପାଉଳ, ଏହକିମେ ଲେକି ଜୁଆର ଜାନାଇଲିନି । ୨୨ ଜନି କେ
ମାପରୁକେ ଲାହୁ ନ କରେ, ସେ ଅବିପାପ୍ ପାଥ । ମାରାନାତା, ଆମର ମାପରୁ
ଆସ । ୨୩ ମାପରୁ ଜିଦ୍ଦୁର ଜିବନ ଦୂକାନି ତମରଟାନେ ରଥ । ୨୪ କିରିସ୍ଟ
ଜିଦ୍ଦୁକିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ମିଯିରଇବା ସବୁକେ ମର ଆଲାଦୁ ରଥ ।

୨ୟ କରନ୍ତିୟ

୧ ମୁଲ ପାଉଳ, ପରମେସରର ମନ୍ କଲା ଇପାବେ କରିସ୍ତ ଜିସୁର
ଗଣେ ପେରିଦି ସିଥ ବାଚାଇଅଇଲିଆଛି । ମୁଲ ଆରି ଆମର ବାର ତିମତି
ଆରି କରନ୍ତିୟଟାନେ ରଇବା ପରମେସରର ଗୁଲାଇ ମଣ୍ଡଳିମନ୍ତକେ ଆରି
ଆକାଇଆଗାନେ ରଇବା ସବୁ ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ, ଏ ଚିଟି ଲେକଲୁନି
। ୨ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାୟରୁ ଜିସୁର ଟାନେଅନି ଜିବନ୍
ଦୁକାଇଲାଟା ଆରି ସାନ୍ତି ତମଙ୍କେ ଅ । ୩ ଆମର ମାୟରୁ ଜିସୁ କରିସ୍ତରେ
ବାବା ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଇଁ । ସେ ଆମର ଦୟାକାରିଆ ବାବା
ଆରି ଜାର ଟାନେଅନି କି ଆମଙ୍କେ ସବୁ ବିସର୍ଗ ସାଇଜ ଆଇସି । ୪ ସେ
ଆମଙ୍କେ ସବୁ ଦୁକ୍ କସ୍ତ ଆଇଲେ ସାଇଜ କରସି । ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ବିନ୍ ବିନ୍
ରକାମର କସ୍ତ ପାଇତେଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଆମେ ଜେନ୍ତି ଦୁକ୍ ପାରାଇବୁ ।
ପରମେସର ଟାନେଅନି ଜନ୍ ସାଇଜ ଆମେ ପାଇଲୁଆରୁ, ସେ ସାଇଜର
ଲାଗି, ଆମେ ମିଥା ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ ସାଇଜ କରିବୁ । ୫ କାଇକେବଇଲେ
ଜେନ୍ତିକି କରିସ୍ତର୍ତ୍ତେଇ ମିସଲାରପାଇ ଆମର ଦୁକ୍, କସ୍ତ ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍
ଅଇଥାଏ, ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ କରିସ୍ତରେ ଲାଗି ଆମର ଦୁକ୍ ପାରାଇବାଟା ମିଥା
ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଅଇଲାନି । ୬ ମାତର ଆମଙ୍କେ ଦୁକ୍ କସ୍ତ ଅଇଲେ, ସେଟା
ତମର ଦୁକ୍ ପାରାଇବାକେ ଆରି ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇବାକେ । ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ
ଜେତେବେଳେ ଆମେ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ସାଇଜ ମିଲାଇବୁ, ସେଟା
ତମରପାଇ ମିଥା ସାଇଜ ମିଲିଲା ପାରା । ଏନ୍ଦ୍ରାରି ସେ ତମର ବିସବାସ
କରିବାଟା ତାଟ କରାଇସି, ଜେନ୍ତିକି ଆମେ ଦୁକ୍କକସ୍ତ ଆଇଲେ ମିଥା ମୁର୍ଚ୍ଛି
କରି ଆରୁ, ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଦୁକ୍ କସ୍ତ ଆଇଲେ ତମେ ମିଥା ମୁର୍ଚ୍ଛି କରି ରଇପାରାସ
। ୭ ଏଟାରିଲାଗି ତମରଟାନେ ଆସା କରିବାଟା ତାଟ ଅଇଲାଆଏ ।
କାଇକେବଇଲେ, ଆମେ ଜାନିଆରୁ, ଆମଙ୍କେ ଦୁକ୍ କସ୍ତ ଆଇଲେ ମିଥା
ମୁର୍ଚ୍ଛିକରି ଆରୁ, ତମେ ମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରାରି ମୁର୍ଚ୍ଛିକରି ଆଗାସ । ଜେନ୍ତାରି କି
ପରମେସର ଟାନେଅନି ଆମେ ସାଇଜ ମିଲାଇଆରୁ । ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ତମେ ମିଥା
ସାଇଜ ମିଲାଇଆଗାସ । ୮ କାଇକେ ବଇଲେ, ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ଆସିଆ
ରାଇଜେ ଆମଙ୍କେ ଅଇରଇବା ବଡ଼ ଦୁକ୍ କସ୍ତ ବିସର୍ଗ ତମେ ଜାନିବୁଆ ବଲି
ଆମେ ମନ୍ କଲୁନି । ମୁର୍ଚ୍ଛି ନାପାରିଲା ବଡ଼ ପରିକା ଆଇଲା । ଏନ୍ଦ୍ରାରି କି
ଆମେ ଆରି ନ ରଇକରି ମରିଜିବାର ଅଇସିବେ ବଲି କାହିଁତେଇଲୁ । ୯ ଉଁ,

ଆମେକ ମରନ୍ ଆସି ତାବିଅଇରଇଲା । ମାତର ନିଜର ଉପରେ ଆସା
 ନ କରି, ଜନ୍ ପରମେସର ମଳା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଉଚାଇସି, ତାର ଉପରେ ଆସା
 କରିବାକେ ଏ ସବୁ ଥଇଲା । ୧୦ ସେ ଆମ୍ବେ ମରନ୍ଟାନେ ଅନି ବଁତାଇଲା
 । ସେଠାରପାଇ ଆମେ ରକିଆ ପାଇଲୁ । ମରନ୍ ରଇଲା ଆକା, ମାତର
 ମରୁନାଇ । ଆରି ସେ ଆମ୍ବେ ସାଇଜ କରିବିରଇସି ଆକା ବଲି ଜାନିଆନ୍ତୁ
 । ଆମ୍ବେ ବଡ଼ ଆସା ଆଚେ ଜେ, ସେ ଆମ୍ବେ ସାଇଜ କରିବାଟା କେବେ ନ
 ଦେବାଏ । ୧୧ ତମେ ଆମର ପାଇ ପାରିବନା କରି ଆମ୍ବେ ସାଇଜ କରିବାର
 ଆଚେ । ସେନ୍ଦ୍ରାର କଲେ ପରମେସର ସବୁ ପାରିବନାଇ ମାଞ୍ଛିଲାଟା ପାଟାଇସି
 । ଆରି ବେଦି ଲକ୍ଷ ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ୍ ଦେବାଇ । କାଇକେବଇଲେ
 ସେ ଆମ୍ବେ ଆସିବାଦ୍ କଲାଆଚେ । ୧୨ ବାଇମନ୍ ଆମେ ବହପନ୍
 ଅଇକରି କଇବା ଗଟେକ୍ କାତା ଆଚେ । ସେଠା ଆମେ ସବୁ ବଲି ଜାନିଲୁନି
 ଆରି ସେଠା ଅଇଲାନି, । ସବୁକରିବଟାନେ ଆରି, ତମରଟାନେ ମିଥା ଆମର
 ଚଲାଚଲିତି ସୁକଲ୍ ଆରି ଦରମ୍ ଆଚେ । ଏଣା ଆମର ବିବେକ୍ ସାକି ଦେଲାନି
 । ଲକ୍ଷମନର ଟିଆନ୍ ଇସାବେ ଆମେ କରୁନାଇ, ମାତର ପରମେସରର
 ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲା ବପୁର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଏ ସବୁଜାକ କଲୁନି । ୧୩ କାଇକେ ବଇଲେ,
 ଆମେ ଚିଟି ପାଟାଇଲା ବେଲେ ତମେ ଜାଇଜାଇଟା ପଢିକରି ବୁଝିପାରାସ୍,
 ସେଠାସେ ଲେକି ପାଟାଇଲୁନି । ୧୪ ଏବେ ଆମେ ଜାଇଟା କଲୁନି, ସେ
 ବିସାଇ ତମେ ଅଲପ୍ ଅଲପ୍ ବୁଜିଲାସନି । ମାତର ମୁଇ ଆସା କଲିନି,
 ସେଠା ତମେ ପୁରାପୁରୁନ ବୁଝି ପାରିଥା । ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି, ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ
 ବାଉଡ଼ିଲା ଦିନେ, ତମେ ଆମର ଲାଗି ପାରିଦା କରିଥା, ସେନ୍ଦ୍ରାରିପେ ଆମେ
 ମିଥା ତମରିଲାଗି ପାରିଦା କରିବୁ । ୧୫ ଏଟା ସବୁ ତମେ ବୁଝି ପାରିଥା,
 ସେଠା ଜାନିକରି ମୁଇ ତମରଟାନେ ବୁଲିଆଇବି ବଲି ମନ୍ତକଲି । ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି
 ମୁଇ ତମ୍ବେ ଦୁଇତର ସାଇଜ କରିପାରିବି । ୧୬ କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ
 ମାକିଦନିଆଇ ଜିବାବାଟେ ତମରଟାନେ ଆସି ରଇବି ବଲି ମନ୍ତକଲି । ଆରି
 ମୁଇ ଗରେ ବାଆଦବାବେଲେ ଆରିତରେକ୍ ତମରଟାନେ ତେବବି ବଲି ମନ୍
 କଲି । କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ଜେବେ ଜିଉଦା ଦେସେ ଜିବାକେ ବାରଇବି,
 ସେ ବେଲେ ତମେ ମାକେ ସାଇଜ କରି ପାରାସ୍ । ୧୭ ତେବେ ମୁଇ ଏନ୍ତ୍ରାରି
 ମନ୍ କଲାକେ ମାକେ ତମେ ଦୁଇ ମନିଆ ଲକ୍ଷ ବଲି ବାବିଲାସନି କାଇକି ।
 ନିଜର ମନ୍ କଲା ଇସାବେ ଟିନ୍ତା କରିବା ଗଟେକ୍ ଲକରପାରା ତମେ ମାକେ

ବାଦଲାସ୍ କାଇକି । ମୁଇ ଆଇବି ବଲି କଇଲେ ମିଥା ତମର ମନେ ସେ ନ
 ଆସେ, ବଲି ବାଦଲାସ୍ କାଇକି । ୧୯ ଜଦି ପରମେସର କଇବାଟା ସତ୍ତବ,
 ସେହାର ଆଲେ ମୁଇ କଇବାଟା ମିଥା ସତ୍ତବ ସେ । ଏକାବେଳେ ରଁ ଆରି ନାଇ
 ବଲି, ନ କଇ । ୨୫ ମୁଇ, ସିଲାନ୍ ଆରି ତିମଟି, ପରମେସରର ପଥ ଜେ କି
 କିରିସ୍ଟ ଜିସ୍, ତାର ବିପରୀତେ ତମକେ ଜାନାଇରଇଲୁ । ସେ ରଁ ଆରି
 ନାଇ, ବଲି କଇବା ଦୂଇ ମନିଆ ଲକ୍ଷ ନାହିଁ । ୨୦ ତାରଲାଗି ପରମେସର
 ରଁ ବଲି, କଇରଇବାଟା, ସବୁଜାଳ ପୁରାପୁରୁଷ କରୁଥି । ସେଠାରପାଇ
 ଜିପୁକିରିସ୍ଟକେ ଆମେ ଆମେନ୍ ବଲି, କଇବାଟା ପରମେସରର ମଇମା
 ପାଇ ଅଛୁଟି । ୨୧ ତମକେ ଆରି ଆମକେ ଜିପୁକିରିସ୍ଟତେଇ ମିଥିରଇବାକେ
 ଆଇବା ତାର ବିସ୍ତାର ଆନ୍ଦବାଟା, ପରମେସର ସେ । ଆରି ସେ ଆମକେ
 ବାଦଲା ଆଚେ । ୨୨ ଆମେ ତାରଟା ବଲି ଜାନିବାକେ ସେ ଆମକେ ତାର
 ଚିନ୍ ମାରଲା ଆଚେ ଆରି ସୁକଳାଭାତମା ଆମର ବିଦ୍ରରେ ଦାନ୍ କଲା ଆଚେ ।
 ପରମେସର ଆମରପାଇ ଜେତୁକି ବିସର ସଞ୍ଚାଳଆଚେ, ସେ ଆଦମାର ଲାଗି
 ଆମେ ସେଠା ସବୁ ପାଇବୁ ବଲି ଜାନିଲୁନି । ୨୩ ଜଦି ମୁଇ କଇବାଟା ସତ୍ତବ
 ନାଇ, ସେହାରଥାଲେ ପରମେସର ମକେ ତଣ୍ଟ ଦେଅ । ମୁଇ ତେଇ ଆଇଲେ,
 ତମର ଚଲାଚଲିତିର ବୁଲ୍ଲଟିକ ଦେବଲେ, ତମେ ଦୁକ୍ କରୁଥାସ୍ । ୨୪ ତମେ
 କନ୍ତା ମାନ୍ଦବାର ଆଚେ, କନ୍ତା ନାଇ, ସେଠା ଆଦେସ୍ ଦେବାକେ ଆମେ
 ମନ୍ କରୁନାଇ । କାଇକେବଇଲେ, ତମର ବିସ୍ତାର ତାର ଅଇଗାଲା ଆଚେ ।
 ତମର ସଞ୍ଚ ମିଥିକରି କାମ୍ କରୁବାକେ ଆମେ ମନ୍ କଲୁନି । ଜେନ୍ତୁରିକି
 ତମେ ସାରଦା ଅଇସା ।

୨ ମାତର ମୁଇ ଆଗତୁ ଆଇଲା ବେଳେ ଜେନ୍ତିକି ତମକେ ଦୁକ୍ ଦେଲି, ସେନ୍ତି
 ଆରିତରେକ ଦୁକ୍ ଦେବାର ଆଲେ ନ ଆସି ବଲି ବାଦିତେ ରଇଲି । ୨
 ଜଦି ମୁଇ ତମକେ ଦୁକ୍ଦେବି, ତେବେ କେ ମକେ ସାରଦା କରାଇବାଇ?
 ଜନ୍ ଲକ୍ଷକେ ମୁଇ ଦୁକ୍ ଦେଇରଇଲି, ସେ ସମାନ୍ ଲକ୍ ତମେ ଆକା । ୩
 ସେଠାରପାଇ ମୁଇ ତମକେ ଚିଟି ଲେକିରଇଲି । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ମକେ ସାରଦା
 କରାଇବାର ଆଚେ, ମୁଇ ଆଇଲେ ସେମନ୍ତସେ ମକେ ଦୁକ୍ ଦେଅହ ବଲି ମନ୍
 କରିନାଇ । ମୁଇ ଜାନି, ମୁଇ ସାରଦା ଅଇକରି ରଇଲେ, ତମେ ମିଥା ସବୁଲକ୍
 ସାରଦା ଅଇରଇସା । ୪ ମୁଇ ମନେ ମନେ ଦେଖି ଦୁକ୍ କସ୍ତ ଅଇକରି

ଆରି ମନେ ମନେ କାନ୍ତି ଆସୁଇରାଇ କରି ଲେକି ରଙ୍ଗି, ଜେହିନି ତମେ
 ଦୁକ୍ ଅଇରୁଆ ବଳିକରି ମୁଇ ବାବିନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ତମ୍ଭେ
 ବେସି ଆଲାଦ୍ କଲିନି । ଏଟା ଜେହିନି ତମେ ଜାନିରୁଆ । ୫ ଏବେ ତମର
 ବିଭିନ୍ନରେ ଜେ ପାୟ କରି ତମ୍ଭେ ଦୁକ୍ ଦେଲା ଆଚେ, ସେ ଅବକା ମକେ
 ଦୁକ୍ ଦେଖନାଇ, ମାତର ତମ୍ଭେ ସବୁକେ ଦୁକ୍ ଦେଲାଆଚେ । ସବୁକେ
 ନଇଲେ ମିଥା, କେତେଲକ୍କେ ଦେଇଆଚେ । ତାର ପାୟ କଲାଟା ଅଦିକ୍
 ବହୁ ଅଇକରି ତିଥ ବଳି ମୁଇ ମନ୍ କରିନାଇ । ୬ ତମର ବିଭିନ୍ନରେ ଜବର୍
 ଲକ୍ ତାକେ ତଣ୍ଡ ଦେଲାଇ ଆଚର୍ । ଆରି ସେମନ୍ ତାକେ ଦେଇରଇବା
 ତଣ୍ଡ ତାରପାଇ ଅଇଜାଇସି । ୭ ଏବେ ତମେ ତାକେ କେମା ଦେଇକରି
 ସାଆୟ ଦେବାର ଆଚେ । ସେହାରି ନ କଲେ, ସେ ବେସି ଦୁକ୍ ଅଇକରି
 ତାର ମନ୍ ବାହିଜାଇସି । ୮ ସେଗାରପାଇ ତାକେ ଆରିତରେକ୍ ଆଲାଦ୍
 କରା ବଳି ମୁଇ ତମ୍ଭେ ବାବୁଜିଆ କଲିନି । ୯ କାଇକେବଇଲେ ତମେ
 ବିସାବାସର ପରିକାତେଇ ତାରୁଅଇ ରଙ୍ଗଲାସ୍ତ କି ନାଇ, ଆରି ତମେ ମର
 ଆଦେସ୍ ମାନ୍ଲାସ୍ତନି କି ନାଇ ବଳି ଜାନ୍ମବାକେ ମୁଇ ତମ୍ଭେ ଆଗତୁର
 ସେ ଚିଟି ଲେକିରଇଲି । ୧୦ ଜେତେବେଳେ ମିଥା ତମେ ସେ କରିରଇବା
 କାମର ପାଇ ତାକେ କେମା କରିଥା, ତେବେ ମୁଇମିଥା ତାକେ କେମା କରିବି,
 ଜଦି କାଇଟା ମିଥା ମୁଇ କରିବାର ରଙ୍ଗଲା, ତମରପାଇ ମୁଇ କରିସ୍ତର
 ମୁଆଟେ ସେମନ୍ତକେ କେମା ଦେଇଥାରାଇ ଆଚି । ୧୧ ଜେହିନି ସଇତାନ୍,
 ଆମର ଉପରେ ଜିତି ନାପାରେ, କାଇକେବଇଲେ, ସେ କରିରଇବା ସବୁ
 ଜଜନା ଆମେ ଜାନ୍ମଲୁନି । ୧୨ କିସ୍ତର ସୁବ୍ରକବର ଜାନାଇବାକେ ମୁଇ
 ଜେତେବେଳେ ଆଇଲି, ତରୁଆୟାଇ ସେବା କାମରପାଇ ମାପରୁର ବାଟ୍
 ମେଲାଅଇଆଚେ ବଳି ମୁ ଜାନି ପାରିଲି । ୧୩ ମାତର ଆମର ବାଇ ତିତସକେ
 ବେଟ୍ ନ ଅଇଲି ଜେ ମର ମନେ ମନେ ବେସି ଚିନ୍ତା ରଙ୍ଗଶାଲା । ତେବର୍
 ପାଇ ମୁଇ ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଗାଲିନିବେ ବଳି ତେଇଅନି ମାକିଦନିଆଇ
 ଉଠିଗାଲି । ୧୪ ମାତର ପରମେସର ଦନ୍ତିଥବାଦ ପାଥ । କରିସ୍ତରେଇ
 ମିଥିରଇଲାରପାଇ ତାର ଜିତିଲା ଦଲର ଦାତିତେଇ ବନ୍ଦି ଲକ୍ଷ ଇଥାବେ
 ପରମେସର ଆମକେ ସବୁବେଳେ ଡାକିନେଲାନି । ସବୁଲକ୍କେ କରିସ୍ତର
 ବିସାଇ ଜାନାଇବାକେ ସେ ଆମର ଦେଇକରି କାମ କଲାନି । ଜନଟା କି
 ଦୁଃ ପାରା ସବୁ ଜାଗାଇ ବାସନା ମାରସି । ୧୫ କାଇକେବଇଲେ ଆମେ

କରିସ୍ତ ପରମେସ୍ଥଙ୍କେ ପଡାଇ ଦେଇତେରଇବା ଦୁଃ ପାରା ଆବୁ । ଆମେ
ଜାନାଇତେରଇବା ସୁବ୍ରକବର୍ ଗଟେକ୍ ସୁନ୍ଦର ବାସ୍ତନା ପାରା ସବୁଲକ୍ଷ୍ମକେ
ଗାଲାନି । ଗଟେକ୍ ବାଟରେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଜିଗାଲାଇନି, ଆରି ଗଟେକ୍ ବାଟରେ
ଲକ୍ଷମନ୍ ରକିଆ ପାଇଲାଇନି । ୧୭ ଜନ୍ ବାଟରେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଜିଗାଲାଇନି,
ସେମନ୍ବରପାଇ ସେଠା ଗନ୍ତୁ । ଆରି ସେଠା ମରବା ବାଟେ ଡାକିନେଇସି ।
ମାତର ଜନ୍ ବାଟରେ ଲକ୍ଷ ରକିଆ ପାଇଲାଇନି, ସେଠା ସେମନ୍କେ ସୁନ୍ଦର
ବାସ୍ତନା । ଆରି ସେଠା ନ ପାରବା ଜିବନ୍ତେଇ ଡାକିନେଇସି । ଏ ଆବଦ୍ କାମ୍
କେ ମିସା କରି ନାପାରଦି । ୧୮ କେତେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସ୍ତର ବାକିଆ
ବେବାର କର୍ତ୍ତେରଇବା ଜିନିୟ ପାରା ବାଇବାଇ, ମାତର ଆମେ ସେନ୍ତ୍ରାର
ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସ୍ତ ଆମ୍ବକେ ପାଠାଇଆଚେ । କରିସ୍ତରେ
ଗତିଦାତ୍ରୀଙ୍କ ଇସାବେ, ଆମେ ତାର ମୂର୍ଖାଟେ ସବୁ ବାକିଆ ଜାନାଇବୁ ।

୪ ଆମେ ଆରିତରେକ ନିଜକେ ଉପରକେ ଉଠାଇବା କାତା କଇଲୁନି ବଳି
ତମେ କୁଆ ନାଇ । ଆମେ ତେଣ ରଇବା କେତେଟା ଦରମ୍ ଗୁରୁମନର
ପାରା ନାଇ । ବିନ୍ ଲକ୍ଷ ତେଇଅନି ଏ ଲକ୍ ନିକଟା ବଳି ଚିଟି ଆନଲେ,
ତମେ ସେମନ୍ତକେ ଡାକି ନେଇସା, ଆରି ତମର ଜାଗା ଢାଡ଼ିକରି ଗାଲେ, ଏ
ଲକ୍ ନିକଟା ବଳିକରି ତମରଟାନେଅନି ଏମନ୍ ଚିଟି ମାଞ୍ଛବାଇ । ଆମକେ
ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଚିଟି ଦରକାର ନାଇ । ୨ ତମେସେ ଆମର ମନ୍ ବିଦରେ ଲେକିଅଇ
ରଇବା ଚିଟି । ସବୁ ଲକ୍ ତମଙ୍କେ ଦେକ୍ବାଇ ଆରି ତମର ଚଲାଚଲିତି
ଜାନବାଇ । ୩ କିରିସଟ ଆମକେ ଏ ଚିଟି ଲେକଲା ଆଚେ । ଏଟା ସିରା
ସଞ୍ଚ ଲେକା ଅଧନାଇ, ମାତର ଜିବନ୍ ରଇବା ପରମେସରର ଆତମା
ସଞ୍ଚ ଲେକାଅଇଆଚେ । ଏଟା ପାକନାଇ ଲେକା ନ ଅଇକରି ଲକମନର
ମନ୍ବିଦରେ ଲେକାଅଇଆଚେ । ୪ ଆରି କିସଟର ଲାଗି ପରମେସରକେ
ଆସା କରି ଆମେ ସାଆସ ସଞ୍ଚ କଇପାରିଲୁନି । ୫ ଏ କାମ୍ ଆମେ ନିଜର
ବପୁ ସଞ୍ଚ କରି ପାରବୁ ବଳି କଉନାଇ । ପରମେସର ଆକା ଆମକେ
ବପୁ ଦେଇସି । ୬ ସେ ତା ଆମକେ ବପୁ ଦେଲାଆଚେ, ଜେହିକି ଆମେ
ତାର ନୁଆ ରାଜିନାମା କଲାଟା ସବୁକେ ଜାନାଇ ପାରବୁ । ସେଟା ଲେକଲା
ନିୟମ ନର୍ତ୍ତ, ମାତର ତାର ଆତମାଇ ଅନି ଅଇଲାଟା । ଲେକଲା ନିୟମ
ମରନ ଆନ୍ଦ୍ର, ମାତର ପରମେସରର ଆତମା ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ଦେଇସି
। ୭ ମସାର ନିୟମ ପରତମେ ଚେପଟା ପାକନାଇ ଲେକା ଅଇରଇଲା

ଆରି ସେ ନିୟମ ଦେଲାବେଳେ ପରମେସରର ମଇମା ତିସତେରଇଲା ।
 ମସାର ମୁଖ ରଇଲା ସେ ମଇମା ଉନା ଉନା ଅଇଜାଇତେରଇଲା । ଅଇଲେ
 ମିସା ତାର ଉଜଳିରପାଇ ଇସ୍ତରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ମୁଖ ଥାଁକି ସଞ୍ଚୁଇ
 ନାପାରତେରଇଲାଇ । ଜଦି ପରମେସର ମରନ୍ ଆନ୍ଦବା ସେ ନିୟମ ମଇମା
 ସଞ୍ଚୁ ପାଠାଇରଇଲା, ୮ ତେବେ ପରମେସର ଆତମାଇ ଅନି ଆଇବା ନୁଆ
 ରାଜିନାମା ଆରି କେତେକ ଅଦିକ ମଇମାସଞ୍ଚୁ ରଇସି । ୯ ଲକ୍ଷମନ୍ ତଣ୍ଡୁ
 ପାଇବାଇ ବଲି ଜାନାଇ ଅଇବା କାମ୍, ଜଦି ମଇମା ସଞ୍ଚୁ ଆଇଲା, ତେବେ
 ଆମର ସବୁ ପାୟ କେମା ଅଇଲାଆଗେ ବଲି ଜାନାଇବା ବାକିଅ କେତେକ
 ଅଦିକ ମଇମା ଅଇରଇସି? ୧୦ ପରତୁମ୍ ନିୟମର ମଇମା ବେସି ଉଜଲୁ
 ରଇଲା, ମାତର ଏବେ ନୁଆ ନିୟମର ରାଜିନାମାର ଲାଗି ପୁରନା ନିୟମର
 ମଇମା ଉନାଅଇଗାଲା ଆଗେ । ୧୧ ଜଦି ଆଗର ପରମାନ୍ ନିୟମ ପାକାଇ
 କାତା ଦେଇରଇବାଟା ଚନେକରିପାଇ ଅଇଲେ ମିସା ମଇମାସଞ୍ଚୁ ରଇଲା,
 ତେବେ ନୁଆ ପରମାନ୍ ନିୟମ ପାକାଇ ଦେଇରଇବାଟା, ଜନ୍ମଟା କି କେବେ
 ନ ସାରେ, ସେଟା କେତେକ ଅଦିକ ମଇମା ସଞ୍ଚୁ ରଇସି! ୧୨ ଆମ୍ବକେ ଏ
 ଆସା ରଇଲାକେ, ଆମେ ବେସି ସାଆସ ସଞ୍ଚୁ ଆରୁ । ୧୩ ଆମେ ମସାର
 ପାରା ନାଇ, ସେ ମୁ ତାବିଅଇ ରଇଲା । ଜେନ୍ତୁକି, ଲିବି ଆଇତେରଇବା ଆରି
 ଇସ୍ତରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ ତେଜର ମଇମା ଉନା ଅଇକରି ପୁରାପୁରୁନ୍ ଜିବାଟା
 ନ ଦେବତ । ୧୪ ସେବେଲେ ଇସ୍ତରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ ନ ବୁଜିତେରଇଲାଇ,
 ତାବର ମନ୍ ତାବଲା ପାରା ଅଇରଇଲା । ଆରି ସେମନ୍ ପୁରନା ରାଜିନାମାର
 ବଇମନ୍ ପଢ଼ିଲାଇନି ଜେ ଏବ୍ରେ ଜାକ ବୁଜିତ ନାଇ । ଜେତେବେଲେ
 ଜାକ ସେମନ୍ କିରିସ୍ଟର୍ଚତେଇ ନ ମିସି ରଥ୍ବେ, ସେ ବେଲା ଜାକ ତାକର୍
 ମନର ତାବନା ନ ବେଟି ଥିଏ । ୧୫ ଏବେ ଜାକ ମିସା ସେମନ୍ ମସାର
 ନିୟମ ପଢ଼ିବାବେଲେ, ତାକର ମନ୍ ସେନ୍ତି ତାବିସେ ଅଇରଇସି । ୧୬ ମାତର
 ସାସ୍ତର କଇଲାନି, “ଜଦି ଜେ ମାପରୁର ବାଟେ ମନ୍ ବାଉତାଇଲେ, ତାର
 ମନେ ତାବିଅଇ ରଇବାଟା ଉଗାତି ଅଇସି ।” ୧୭ ଏ ଚିଟିତେଇ ମାପରୁ ବଲି
 କଇବାଟା ଅଇଲାନି ଆତମା ଆରି ମାପରୁର ଆତମା ଜନ୍ମି ମିସା ରଇଲେ,
 ତେଇ ଆମେ ମୁକଳି କରି ଆରୁ । ୧୮ ତେବେ ଆମେ ଜେତୁକି ଲକ୍ଷ ସବୁ
 ମାପରୁକେ ବିସ୍ତବାସ କରିଆରୁ, ଆମର ମୁଁ ତାବି ଥିଏନାଇ । ପରମେସରର
 ବପୁ ଆରି ମଇମା ଦେକାଇଅଇବା ଗଟେକ ଦରପନ୍ ପାରା ଆମେ ଆରୁ ।

ଆମେ ତାର୍ପାରା ଅଇବା ଜାକ ଦିରେ ଦିରେ ବାଦଳାର ଅଇ ଆଇଲୁନି ।
ପରମେସରର ଆତମାସେ ଆମ୍ବକେ ବାଦ୍ଳାଇଲାନି ।

୪ ପରମେସର ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇକରି ଆମ୍ବକେ ଏ ସେବାକାମ୍ ଦେଲାଆଚେ । ସେଠାରପାଇ, ଆମେ ବପୁ ନଇଲା ଲକ୍ଷର ପାରା କାମ୍ କରୁନାଇ । ୨
ଆମେ ଲୁହତେ ରଇବା କାମ୍ କି ଲାଜ୍ କରାଇବା କାମ୍ କରୁନାଇ । ଆମେ
ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନାଡାଉ ନାଇ । ଆମେ ଜାନାଇତେରଇବା ମାପରୁର ବାକିଅ
ତେଇ ମିଥ୍ ସିକିଆ ମିଥାଉ ନାଇ । ମାତର ସବୁଲକ୍ ଦୁଜଳାପାରା ସତ୍
ସିକିଆ ଦେଲୁନି । ଜେନ୍ତାର କି, ମୁଛ କଇଲା ବାକିଅ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର୍
ବିବେକଗାନେ ସତ୍ ବଲି ଜାନ୍ବାଇ । ଆମେ କରିବା ସବୁ କାମ୍ ପରମେସରର
ମୁଆଟେ ଆଚେ । ୩ ଜଦି ଆମେ ଜାନାଇବା ସୁବକବର ନ ବୁଝିବା ଲକ୍
ଆଚତ୍, ସେନ୍ତାର ଆଲେ ସେମନ୍ତସେ ଆଜିଜାଇରଇବା ଲକ୍ । ୪ ଏ ଜଗତର୍
କାରାପ୍ ସାପନ୍ତକାରିଆ ତାକର ମନ୍ ଆନ୍ତାର କରି ଦେଇଆଚେ ଜେ, ସେମନ୍
ବିସ୍ବାସ୍ କରି ନାଇ । ଜନ୍ ଉଜଳ୍ ତାକର ଉପରେ ଉଜଳ୍ ଦେଲାନି,
ସେଠା ନ ଦେକିବାକେ ସେ ଆଗଟିଦେଲାନି । କିରିସ୍ଟର ମଇମାର ଉଜଳ୍
ତାର ସୁବକବରେଅନି ଆଇସି । କିରିସ୍ଟ ସମାନ୍ ପରମେସରର ପାରାସେ
ଆଚେ । (aiōn g165) ୫ କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ନିଜର ବିସଇ ଜାନାଇ
ଅଭିନାଇ । ମାତର ଜିୟୁ କିରିସ୍ଟ ଜେ କି ମାପରୁ ତାର ବିସଇ ଜାନାଇଲୁନି ।
ଜିୟୁର ଲାଗି ତମର ଗଢିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଇଶାବେ ଆମେ ନିଜେ ଜାନାଇଅଇଲୁନି । ୬
ପରମେସର ଜେ କି କଇଲା “ଉଜଳ୍ ଆନ୍ତାରେ ଅନି ଉଜଳ୍ ଦେଇସି ।” ସେ
ସମାନ୍ ପରମେସର କିରିସ୍ଟର ମୁଁ ଅନି ତାର ଉଜଳ୍ ଆମର ବିଦରେ ଉଜଳ୍
କରାଇଲା । ଜେନ୍ତାର କି କିରିସ୍ଟ ତେଇ ରଇବା ପରମେସରର ମଇମା,
ଆମେ ବୁଝି ପାରିବୁ । ୭ ଆମେ ଗଟେକ ମାଟି ଆଣ୍ଟି ପାରା । କାଇକେବଇଲେ
ଆମ୍ବକେ ବପୁ ନ ରଇଲେ ମିଷା ପରମେସର ତାର ବେସି ମୁଲିଅ ରଇବା
ବାକିଅ ଆମ୍ବକେ ସର୍ପି ଦେଲାଆଚେ । ଜେନ୍ତାର କି ଆମ୍ବକେ ବପୁ ନ ରଇକରି
ପରମେସରକେସେ ବେସି ବପୁ ଆଚେ ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜାନ୍ବାଇ । ୮ ଆମେ
ସବୁ ରକାମର ଦୁଳ୍କସ୍ତ ଅଇକରି ଗାଲୁନି, ଏଲେ ମିଷା କସ୍ତ ପାଇ ନାଇ
। କେବେ କେବେ କାଇଟା କରିବୁ ବଲି ଗିଆନ୍ ନ ରଇଲା ଲକ୍ଷପାରା
ଅଇଲୁନି, ଅଇଲେମିଷା ମନ୍ଦୁକ୍ କରୁ ନାଇ । ୯ ସତ୍ରୁମାନର ଟାନେଅନି
ଉଡ଼ା ଘୁନି ଘୁନି ରଇଲୁ, ଏଲେମିଷା ମାପରୁ ଆମ୍ବକେ ତାତେ ନାଇ । ଆମର

ଗାର୍ତ୍ତେ କେତେକୁ କେତେକୁ ମାଡ଼ ଅଇଲା । ଅଇଲେ ମିଥା ମାପରୁ ଆମକେ
 ବିନାସ୍ ଅଇବାକେ ଦେଖନାଇ । ୧୦ ଆମେ ସବୁବେଳେ ଜିପୁର ମରନ୍ ଆମର
 ଗାର୍ତ୍ତେ ଏତାଇଲୁନି । ଜେହିକି ଜିପୁର ଜିବନମିଥା ଆମର ଗାର୍ତ୍ତେ ତିଥିଷି ।
 ୧୧ ଆମେ ଜିପୁର ସଞ୍ଚ ରଇଲାର ପାଇ ବଢ଼ିବାଜାକ ମରବା ବିପଦେ ଆରୁ
 । ଜେହିକି ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ମରବା ଗାର୍ତ୍ତେ ଜିପୁ ବଢ଼ିରଇବାଟା ଦେକ୍ବାଇ
 । ୧୨ ଏହୁରିଷେ ଆମେ ମରନ୍ ଦାରିଆରୁ । ମାତର ତମରଟାନେ ଜିବନ୍
 ଅଇ ଆଇଲାନି । କାଇକେବଇଲେ ତମେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇଥା ।
 ୧୩ ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲାପାରା “ମୁଇ ବିସ୍ବାସ୍ କଲି, ତେବରପାଇ
 ମୁଇ କାତା ଅଇଲି” । ସେ ସମାନ୍ ବିସ୍ବାସର ଆଭମାଇ, ଜନ୍ ବାକିଅ ମୁଇ
 ବିସ୍ବାସ୍ କଲିଆଛି, ସେଠାପେ ମୁଇ ଏବେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଜାନାଇଲିନି । ୧୪
 କାଇକେ ବଇଲେ ଆମେ ଜାନିଆରୁ ପରମେସର ଜେ କି ମାପରୁ ଜିପୁକେ
 ଜିବନ୍ କରି ଉଚାଇଲା, ସେ ଆମକେ ମିଥା ମାପରୁ ଜିପୁର ସଞ୍ଚ ଉଚାଇଷି ।
 ଆରି ତମର ସଞ୍ଚ ଆମକେ ମିଥା ପରମେସର ମୁଆଟେ ନେଇଥି । ୧୫
 ତେବରପାଇ ଜେହିକି ସବୁ ସାଦନା ବାନ୍ଧନା ଆଇଲାନି, ସେ ସବୁ ବିସଇ
 ତମର ମଞ୍ଚିଲରପାଇ ସେ ଅଇଲାନି । ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା
 ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଅଇକରି ଲକ୍ଷମନରଟାନେ କେଢ଼େଥି, ଆରି ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍
 ତାକେ ଦନିଆବାଦ ଦେବାଇ । ୧୬ ତେବରପାଇ ଆମେ ସାଆସ୍ ନ ଅଇରଇବା
 ଲକର ପାରା ନ ଅରଁ । କାଇକେବଇଲେ ଆମର ବାଇରର ଗାଗଡ଼ ମରିମରି
 ଆଇଲେ, ମିଥା ବିଦରେ ରଇବା ଲକ୍ ଦିନକେ ଦିନ୍ ନୁଆ ଅଇ ଆଇଲାନି ।
 ୧୭ କାଇକେ ବଇଲେ ଆମର ଦୁକ୍ କସ୍ଟ ସବୁ ଉନା ଅଇକରି ଚନେକରିପାଇ
 । ମାତର ସେଠା ଆମକେ ନ ସରବା ସବୁଦିନର ମଇମା ଆନ୍ଦେଶି । ସେଠା
 ଆମର ଦୁକ୍ କସ୍ଟ ଟାନେଅନି ବଡ଼ ରଇଷି । (aiōnios g166) ୧୮ ତେବର
 ପାଇ ଆମେ ଏ ଜଗତେ ତିଥିବା ବିସଇ ଆସା ନ କରି ନ ତିଥିବା ବିସଇ ଆସା
 କଲୁନି । କାଇକେବଇଲେ ଦେକ୍ବା ବିସଇ ସବୁଦିନ୍ ନ ରଖ, ମାତର ନ
 ଦେକ୍ବା ବିସଇ ସବୁ ଦିନରପାଇ ରଇଷି । (aiōnios g166)

୫ ଆମର ଗାଗଡ଼ ତୁମ ଟାନିକରି ବାନ୍ଧିରଇବା ଗରିପାରା । ଆରି ଆମେ ଜାନୁ
 ଜେ ଜେହେବେଳେ ମିଥା ଏଠା ବାଞ୍ଚି ଜାଇଷି, ତେବେ ସରଗେ ରଇବାପାଇ
 ଆମକେ ଗଟେକୁ ଗର ଆଗେ । ଏଠା ନିଜେ ପରମେସର ତିଆର କଲାଟା ।
 ସେଠା କେବେ ବିନାସ୍ ନ ଅଏ । ସବୁ ଦିନରପାଇ ରଇଷି । (aiōnios g166) ୯

ମାତର ଆମେ ଏ ଜଗତେ ରତ ରତ ଏହକି କସ୍ଟ ପାଇଲୁନି । ସରଗେ
 ରଇବା ଆମର ନୁଆ ଗାଗଡ଼ ଏବେଆକା ଆମ୍ବକେ ମିଳ ବଲି ଆମେ ମନ୍ଦ
 କଲୁନି । ୩ କାଇକେବଇଲେ ମଲାତେଇଅନି ଆମ୍ବକେ ଉଠାଇଲାବେଲେ
 ଆମରପାଇ ଗଟେକ୍ ଗାଗଡ଼ ଦରକାର ଆଚେ । ୪ ଏ ଜଗତେ ଆମେ ବଁଟି
 ରଇଲାବେଲେ, ଇତିର ଗାଗଡ଼ ନେଇକରି ଜେଉକି ଦୂଳ କସ୍ଟ ପାଇବାର
 ଆଚେ, ସେଟା ସବୁ ବଇକରି ଆଉଜି ଗାଲୁନି । ମାତର ଏ ଗାଗଡ଼ ଚାହିବାକେ
 ଆମେ ମନ୍ଦ କରୁ ନାହିଁ । ସରଗେ ଅନି ଆଇବା ନୁଆ ଗାଗଡ଼ ଆମ୍ବକେ
 ମିଳ ବଲି ମନ୍ଦ କଲୁନି । ସେନ୍ଦ୍ରାରଥାଲେ ମରନ୍ଦକେ ସର୍ପି ଦେଇରଇବା
 ଏ ଗାଗଡ଼ର ବାହୁଲେ ସବୁଦିନର ପାଇ ଜିବନ୍ ରଇବା ଗଟେକ୍ ଗାଗଡ଼
 ମିଲାଇବୁ । ୫ ମାତର ପରମେସର ଆମରପାଇ ଏ ସବୁ ବିସଇ ଜାଗାଇଦେଇ
 ସାରାଇଆଚେ । ଜେନ୍ତିକି ଆଇବା ଦିନମନ୍ଦକେ ଏଟାସବୁ ଅଇସି । ଏଟା
 ସବୁ ସେ ପୁରାପୁରୁନ କରସି ବଲି ଆମ୍ବକେ ଚିନ୍ ଇସାବେ ସୁକଳ ଆତମା
 ଦେଲାଆଚେ । ୬ ସେଟାର ପାଇ ଆମେ ସବୁବେଲେ ସାଆସ ଅଇକରି ଆବୁ ।
 ଏ ସାରବା ଗାଗୁଡ଼େ ଆମେ ରତ ରତ, ମାପରୁ ରଇବା ଗରେ ଅନି ଦୂରିକେ
 ବାସା ଅଇଆବୁ ବଲି ଜାନିଆବୁ । ୭ ଏ ଜଗତେ ରଇବା ଆମର ଜିବନ୍,
 ପରମେସରଟାନେ ବିସ୍ବାସ କରି ରଇଲୁନି । କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ ଜାଗାଇ
 ଆମେ ବାସା ଅଇବାକେ ଗାଲୁନି, ସେ ଜାଗା ଏବେଜାକ ଆମେ ଦେବୁ ନାଇତା
 । ୮ ଉଁ ଆମର ବିସ୍ବାସ ସବୁବେଲେ ତାଁଟ ଆଚେ । ଏ ସାରିଜିବା ଗାଗଡ଼
 ଚାତିକରି ମାପରୁର ଗରେ ଜିବାକେ ବଲି ଆମେ ଜାନିଆବୁ । ୯ ମାତର
 ଏବେ ଆମେ ଜନ୍ମି ରଇଲେ ମିସା, ଏ ଜଗତେ ରଇଲେ କି, ପରମେସର
 ରଇବାଟାନେ ରଇଲେ ମିସା, ସେ ଜନ୍ମଟା ଆମରଟାନେଅନି ଆସା କଲାନି,
 ସେଟା ପୁରାପୁରୁନ ଅ ବଲି ଆମେ ମନ୍ଦ କଲୁନି । ୧୦ ଆମେ ସବୁଲକ୍
 କିରିସର ମୁଆଟେ ଆଇବାକେ ପଡ଼ସି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଆମର କାମ୍
 ବିଚାର କରସି । ଏ ଜଗତେ ରଇକରି ଆମେ ଜନ୍ମଟା କଲୁଆବୁ, ସେଟା ନିକ
 ଅ କି ନ ଅ, ସେ ଇସାବେ ଆମକେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକକେ ବୁଢ଼ି ମିଲସି ।
 ୧୧ ଆମେ ଜାନିଆବୁ ମାପରୁ ଆମ୍ବକେ ବିଚାର କରିବାବେଲେ ଗଟେକ୍ ତରବା
 ବେଲା ଅଇସି । ସେଟାରପାଇ ଆମେ ଲକମନ୍ଦକେ ମାନାଇଲୁନି । ପରମେସର
 ଆମ୍ବକେ ପୁରାପୁରୁନ ଜାନିଲାନି । ଆରି ମୁହଁ ଆସା କଲିନି ତମେ ମିସା ତମର
 ମନେ ମନେ ମନେ ଜାନିରୁଆ । ୧୨ ଏଟା ସବୁ ଲେକିକରି ତମେ ଆମ୍ବକେ

ଆରିତରେକ୍ ଏ ଲକ୍ଷ ନିକ ବଳିକରି କୁଆଇଅଇବାକେ ଆମେ ମନ୍ କରୁନାଇ
 । ମାତର୍ ଆମେ ଆସା କରବାଟା ଟିକ୍ ଆଚେ, ସେଟା ତମେ ଜାନା ବଳି
 ଆମେ ମନ୍ କଲୁନି । ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିକ ଗୁର୍ ନ ମାନିକରି, ବାଇରେ
 ତିଥିବା ବିସଇଟାନେ ବହପନ୍ ଅଇବାଇ, ସେମନ୍କେ ବୁଜାଇପାରାସ୍ । ୧୩
 କେତେଲକ୍ ଆମେ ବାୟୁ ଅଇଗାଲୁଆରୁ ବଳି ବାହିବାଇ । ସେନ୍ତ୍ରାଇଆଲେ
 ସେନ୍ତି ଅଇବାଟା ପରମେସର ମନ୍ କଲା ଇଥାବେ । ଜଦି ଆମେ ନିକ ଆରୁ
 ବଳି ବାହିଲେ ସେଟା ତମର ବଳ ପାଇ । ୧୪ କିରିସ୍ଟର ଆଲାଦ୍ ଆମକେ
 ବାହି ଦେକାଇଲାନି । ସେଟା ଆମେ ଜାନିଆରୁ । ସେଟାର ଲାଗି ଆମେ
 ସବୁଲକ୍ ତାର ମରନେ ମିଯିଆରୁ । ୧୫ ସେ ସବୁ ଲକରୁପାଇ ମଳାଆଚେ ।
 ଜେନ୍ତି କି ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ ବଢ଼ି ଆଚତ୍, ସେମନ୍ ନିଜର ପାଇ ନ ବଢ଼ତ୍ । ଜେ
 ତାକର ପାଇ ମରିକରି ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଚ୍ଛଳା, ଅବ୍କା ତାର ପାଇସେ ବଢ଼ିବାର୍
 ଆଚେ । ୧୬ ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ୍ ବିଚାର କଲାପାରା ଆମେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ବିଚାରନା କରୁନାଇ । ପୁରବେ ଆମେ କିରିସ୍ଟକେ ମିୟା ଏ ଜଗତର ଲକ୍
 ବିଚାର କଲାପାରା କରିଦେଇଲୁ । ମାତର୍ ଏବେ ଆମେ ସେନ୍ତି କରୁନାଇ
 । ୧୭ ଜେ ଜଦି କିରିସ୍ଟ ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିସ୍ଟଲେ ସେ ଗଟେକ୍ ନୁଆ ଲକ୍ ଅଇସି ।
 ପୁରନା ଚଲାଚଲିତି ଆରି ନାଇନି, ସବୁଜାକ ନୁଆ ଅଇଗାଲା ଆଚେ । ୧୮
 ଏଟା ସବୁ ପରମେସର କଲାଆଚେ । ସେ କିରିସ୍ଟକେ ଦେଇ ଆମକେ
 ସତ୍ତରୁ ରଇବା ତେଜଅନି ମଇତର କରିଆଚେ । ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମିୟା ତାର
 ମଇତର କରାଇବା କାମ୍ ଆମକେ ସର୍ପି ଦେଲାଆଚେ । ୧୯ ତେବେ ଆମେ
 ଏ ବିସଇ ଜାନାଇଦେଲୁନି, ଜେ କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ପରମେସର ସବୁ ମୁନୁସ୍
 ଜାତିକେ ତାର ନିଜର ମଇତର କରିପାରସି । ଆରି ସେ ତାକର ସବୁ ପାପ୍
 କେମା କରିଦେଇସି । ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମିୟା ତାର ମଇତର କରାଇବା କାମ୍
 ଆମକେ ସର୍ପି ଦେଲାଆଚେ । ୨୦ ପରମେସର ଆମକେ ଦେଇ ତମକେ
 ବାବୁଜିଆ କଲାନି । ଏଟାରପାଇ କିରିସ୍ଟ ଆମକେ ପାଟାଇଲା ଆଚେ ।
 ଆରି କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ଆମେ ମିୟା ତମକେ ବାବୁଜିଆ କଲୁନି । ପରମେସର
 ତମକେ ସତ୍ତରୁଗାନେଅନି ମଇତର କର । ୨୧ କିରିସ୍ଟକେ କାଇ ପାପ୍ ନ
 ରଇଲା । ମାତର୍ ଆମର ପାପର ପାଇ ଆକା ସେ ଡଣ୍ଡ ପାଅ ବଳି ପରମେସର
 ଟିକ୍ କଲା । କିରିସ୍ଟ ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିସଲାରପାଇ ଏବେ ପରମେସର ଆମକେ ଦରମ୍
 ଲକ୍ ଇଥାବେ ଦେକଲାନି ।

୭ ତେବେ ପରମେସରର ଏ କାମେ, ଆମେ କାମକରୁମନ୍ ଅଇଲୁଆରୁ ଜେ,
 ତମ୍ଭେ ଆମେ ବାବୁଜିଆ କଲୁନି । ତମେ ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା ମିଲାଇ
 ଆଦୀସ । ସେଠା ବୁଢାଇ ନ ଥ । ୭ ପରମେସର କଇବାଟା ପୁନା । “ତମ୍ଭେ
 ଦୟା ଦେକାଇବା ବେଳା ସମାନ୍ ଅଇଲାକେ, ମୁଇ ତମେ ଗୁଆରି କଲାଟା
 ପୁନଳି । ଜନ୍ ଦିନେ ମୁଇ ମୁକ୍ଳାଇବା ଦିନ୍ ବଲି ଚିକ୍ କଲି, ସେ ଦିନେ
 ମୁଇ ତମ୍ଭେ ସାଇଜ କଲି ।” ସୁନା! ପରମେସର ତମ୍ଭେ ତାର ଆଲାଦ୍
 ଦେକାଇବି ବଲି, ଚିକ୍ କଲା ଦିନ୍ ଆଜିଯେ । ତମର ପାପର ଡଣ୍ଡୁ ଅନି ସେ
 ତମ୍ଭେ ରକିଆ କରିବା ଦିନ୍ ଆଜି ସେ । ୯ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସେବା କାମେ
 ଲକ୍ଷମନ୍ ଆମକେ ଦସ ନ ଦାରତ୍ ବଲି ଆମେ ମନ୍ କରୁନାଇ । ସେଠାରପାଇ
 କିରିସ୍ଟର ପରେ ଜିବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଆମକେ ଆଗରୁ ନାଇ । ୪ ତାର
 ବାବୁଲେ ଆମେ ଜାଇଟା କଲେ ମିଥା ପରମେସରର ସେବାକାରିଆ ଇଯାବେ
 କଲୁନି । ଜେନ୍ତିକି, କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ଉଡାପୁନବା ଟାନେ, ଦୁକ୍ କସଟ ଟାନେ,
 ଆମେ ସାଆସ ଅଇ ମୁହଁରିକରି ଆରୁ । ୫ ଆମେ କରୁତା ମାତ୍ର କାଇ ବନ୍ତି
 ଗରେ ରଇଆରୁ, ମାନ୍ତା ଲକରଟାନେ ଅନି କେଦାଇଆଇଆରୁ, ବେସି ଆବଦ୍ର
 କାମ କରି ଆରୁ, ନ ସଙ୍କରି ରଇଲୁଆରୁ, ଦିନ୍ ଦିନ୍ ଦାରି ନ କାଇ ନ ପିଲ
 କରି ରଇଆରୁ । ୬ ଆମର ସୁକଳ କାମେ, ଆମର ଗିଆନେ, ଆମର ମୁହଁରି
 ରଇବାଟାନେ, ଆମର ଦୟା ଦେକାଇବାଟାନେ, ସୁକଳଆଡ଼ମାଟାନେ, ଆମର
 ସତ୍ ଆଲାଦଟାନେ, ଆମେ ପରମେସରର ସେବା କାରିଆ ବଲିକରି ଜାନାଇ
 ଅଇଲୁନି । ୭ ଆମେ ସିକାଇବା ବାକିଆ ସତ୍ ବାକିଆ । ଆରି ଆମର ସତ୍ୱ
 ପରମେସରର ବୁଝ ଆଚେ । ପରମେସର ଦେକ୍ବା ଇଯାବେ, ଆମର ଦରମ୍
 ବଲାଇ ଅଇବାଟା ଗଟେକ୍ ଆଭାତିଆର୍ ପାରା । ଆମର ସତ୍ରୁମନର୍
 ବିରୁଦ୍ଧ ଜୁକ୍କବାକେ ଆରି ନିଜକେ ରକିଆ ପାଇବାକେ, ସେଠା ବାଇଲୁନି । ୮
 କେବେ କେବେ ଆମକେ ସନ୍ମାନ୍ ମିଲିଲାନି । ମାତର୍ କେବେ କେବେ ତଲେ
 ପାବାଇଲାଇନି । କେବେ କେବେ ନିକ ଲକ୍ ବଲାଇଅଇଲୁନି । ମାତର୍ କେବେ
 କେବେ ଆମେ ନିନ୍ଦା ପାଇଲୁନି । ୯ ଆମେ ମିରୁଆ ବଲାଇଅଇଲୁନି । ମାତର୍
 ସତ୍ କାତା କଇଲୁନି । ନାଜାନଟେ ରଇଲେ ମିଥା ସବୁଲକ୍ ଜାନି ଆଚତ୍ ।
 ମଲା ସମାନ୍ ରଇଲୁ, ମାତର ଆଜିକେ ଜାକ ବଁଚିଆରୁ । ଡଣ୍ଡ ପାଇଲୁ ମିଥା
 ମରୁନାଇ । ୧୦ ବେସି ଦୁକେ ରଇଲେ ମିଥା ସାରଦା ସତ୍ୱ ଆରୁ । ଆମେ
 ଅରୁକିତି ପାରା ଅଇରଇଲେ ମିଥା, ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସାଉକାର କରାଇଆରୁ

। ଆମେ କାଇଟା ନ ରଇବା ଲକର ପାରା ଆବୁ ମାତର ସବୁଜାକ ଆମରଟା
 । ୧୧ ଏ କରନ୍ତିଏ ରଇବା ଆମର ମଇତରମନ୍, କାଇ କପର୍ ନ କରି,
 ଆମର ମନେ ଜାଇଟା ରଇଲା, ସେଠା ସବୁ ତମର ମୁଆଟେ କଇଲୁଆବୁ ।
 ଆମେ ତମ୍ବେ ବେସି ଆଲାଦ୍ କଲୁନି । ୧୨ ତମରପାଇ ବଲିକରି ଆମର
 ଆଲାଦ୍ ଉନା ଅଏ ନାଇ । ମାତର ଆମର ପାଇ ରଇବା ତମର ଆଲାଦ୍ ଉନା
 ଅଇଆଚେ । ୧୩ ନିଜର ପିଲାମନ୍ଦକେ କଇଲା ପାରା ତମ୍ବେ କଇଲିନି,
 ଆମେ ଜେନ୍ତାରି କି ତମ୍ବେ ଆଲାଦ୍ କଲୁନି, ସେନ୍ତାରିଷେ ତମେ ଆମକେ
 ଆଲାଦ୍ କରା । ୧୪ ତମେ ବିସ୍ବାସ ନ କରିବା ଲକମନର ସଞ୍ଚ ମିଥିକରି
 କାମ କରାନାଇ । ସେ କାମ କେବେମିଯା ନ ଅଏ । କାଇକେବଇଲେ ସତ୍
 ଆରି ମିର ମିଥାର ନ ଅଏ । ଉଜଳ ଆରି ଆନ୍ତାର ନ ମିଥର । ୧୫ କିରିସ୍ଟ
 ଆରି ପଇତାନ କାଇ ବିସଇଟାନେ ମିଥା ରାଜି ନ ଅଥର୍ । ଗଟେକ ବିସ୍ବାସ
 କରିବା ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ ବିସ୍ବାସ ନ କରିବା ଲକ୍, ଗଟେକ ଟାନେ
 ମିଥିକରି ନ ରଥର୍ । ୧୬ ପରମେସରର ମନ୍ତ୍ରରେ ପୁରୁଲା ପୁଜା କରିବାର ନ
 ଅଏ । ଆମେ ପରମେସରର ମନ୍ତ୍ରର ପାରା । କାଇକେବଇଲେ ଜିବନ୍ ରଇବା
 ପରମେସର ଆମର ବିଭିନ୍ନ ବାସା ଅଇଆଚେ । ସେ ନିଜେ କଇଲାଆଚେ
 “ଜନ୍ ଲକମନ୍ ମର ଲକ୍, ମୁଇ ସେମନର ସଞ୍ଚ ରଇବି । ତାକର ବିଭିନ୍ନେ
 ଚାଲାବୁଲା କରିବି । ମୁଇ ସେମନର ପରମେସର ଅଇବି । ଆରି ସେମନ୍ ମର
 ଲକ୍ ଅଇବାଇ ।” ୧୭ ତେବେ ମାପରୁ କଇଲାନି, “ଜନ୍ ଲକମନ୍ ମର ସଞ୍ଚ
 ଆସନ୍ ନାଇ, ସେ ମାନ୍ତାଇ ଅନି ତାତି କରି ବେଗଲି ଉଚିଆସା । ସୁକଳ ନ
 ରଇବା କାଇଟା ମିଥା ଚିଆନାଇ । ସେନ୍ତାରାଲେ ମୁଇ ତମ୍ବେ ତାକିନେବି
 ।” ୧୮ ମୁଇ ତମର ବାବା ଅଇବି ଆରି, ତମେ ମର ପିଲାଜିଲା ଅଇସା । ଏଠା
 ସବୁରଟାନେ ଅନି ବପୁ ରଇବା ମାପରୁ କଇଲାନି ।

୭ ତେବରପାଇ ଏ ମର ଆଲାଦର ମଇତରମନ୍, ପରମେସର କାତା
 ଦେଇରଇବାଟା ସବୁ ଆମକେ ସରପିଆଚେ । ତେବରପାଇ ଜନ୍ଟା ସବୁ
 ଆମର ଗାଗହକେ ଆରି ଆହମାକେ ସୁକଳ ନ କରାଏ, ସେଠା ସବୁ ତାତିଦେଉଁ
 । ପରମେସରକେ ତରିରଇକରି ପୁରାପୁରୁନ ସୁକଳ ଅଇରଇଁ । ୧୯ ତମେ
 ଆମକେ ଅଦିକ ଆଲାଦ୍ କରିବା ଦର୍କାର । ଆମେ ତମର ବିରୁଦ୍ଧ କାଇ ଦସ୍
 କରୁନାଇ । ଆମେ କାକେ ନସ୍ତ କରୁନାଇ, କି କାକେ ନାଡାଉ ନାଇ । ୨୦
 ମୁଇ ତମ୍ବେ ଦସ୍ତେବାକେ ଏ କାତା କଇନାଇ । ଆଗତୁ କଇଲାପାରା,

ଆମେ ତମେକ ସହସ୍ର ଆଲାଦ୍ର କଳିନି, ବଁଚି ରଇଲେ କି ମଲେ ମିଥା, ତମେ
 ଆମର ମନ୍ତ୍ର ବିଦ୍ରରେ ଆଗାସ । ୪ ତମର ଲଗେ ମର ବିସ୍ତବାସ ଆଚେ । ଆରି
 ମୁଲୁ ତମର ବିସରନେଇ ବହୁପଦ ଅଇଲିନି । ଆମେ ବେସି ଦୁକ୍ କସ୍ତ
 ଆଇଲେ ମିଥା ସାଆସ ଦାରି ଆହୁ । ମର ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ରରେ ସାରଦା ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍
 ଅଇକରି ଉତ୍ତରି ଗାଲାନି । ୫ ଆମେ ମାକିଦନିଆଇ ଆଇଲାପରେ ମିଥା
 ଚନେକ ପୁଣ୍ଡନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ତେଇ ଦୁକ୍ କସ୍ତ ରଇଲା, କେତେଲକ୍
 ଆମର ବିରଦେ କଇ ଲାଗାଇତା କଲାଇ । ଆମେ ମନ୍ତ୍ର ବିଦ୍ରରେ ବେସି
 ଡରିଜାଇତେ ରଇଲୁ । ୬ ମାତର ଜେ କି ଆକା ସାକା ନ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ରକେ
 ଦୁକ୍ ସାରାଇବା ପରମେସର ତିତ୍ସକେ ଆନାଇ କରି ଆମ୍ବକେ ସାରଦା
 କରାଇଲା । ୭ ଅବକା ସେ ଆଇଲାକେସେ ଆମେ ସାରଦା ଅଭନାଇ, ମାତର
 ତମର ଲାଗି ତିତ୍ସ ବେସି ସାରଦା ଅଇଗାଲା ବଲି ଆମ୍ବକେ କଇଲାରୂପାଇ
 ମିଥା ସାରଦା ଅଇଲୁ । ତମେ ମକେ ଦେକ୍ବାକେ ମନ୍ତ୍ର କଲାସନ୍ତି ବଲି
 ମିଥା ସେ କଇଲା । ଆରି ତେଇ ମକେ ଜେତୁକି ଗଢ଼ିଲା, ସେଟାରୂପାଇ
 ଦୁକ୍ ଅଇକରି ଆଗାସ । ଆରି ତମେ ମରବାଟେ ଅଇକରି କଇବାକେ ମିଥା
 ରାଜିଆଗାସ । ଏଟାମନ୍ତ ସବୁ ସୁନିକରି ମୁଲୁ ବେସି ସାରଦା ଅଇଗାଲି । ୮
 ମର ଚିଟିରିଲାଗି ତମେ ଦୁକ୍ ଅଇରଇଲେ ମିଥା, ସେ ଚିଟି ତମ୍ବକେ ପାଟାଇଲି
 ବଲି, ମୁଲୁ ଦୁକ୍ କରିନାଇ । ସେ ଚିଟିର ଲାଗି ତମେ ଚନେକର ପାଇ ଦୁକ୍
 କରିରଇଲାସ ଜେ ଜାନିକରି, ମୁଲୁ ମିଥା ଦୁକ୍ ଅଇରଇଲି, ଏଟା ସତ୍ । ୯
 ମାତର ମୁଲୁ ଏବେ ସାରଦାସତ୍ତ୍ଵ ଆଚି । ତମ୍ବକେ ଦୁକ୍ଦେଇ ଆଚି ବଲିକରି
 ନାଇ, ମାତର ସେ ଦୁକ୍ର ଲାଗି ତମେ ତମର ଚଲାଚଲିତି ବଦଳାଇଲାସ
 । ସେ ଆସିରଇବା ଦୁକ୍ ପରମେସରର ମନ୍ତ୍ର କଲା ଇପାବେ ଅଇବାଟା ।
 ଜେନ୍ତିକି ମାନିଆଇଥା । ସେନ୍ଦ୍ରାରଥାଲେ ଆମେ ତମର ପାଇ କାଇ ବାଦା
 ଆନୁନାଇ । ୧୦ କାଇକେବଇଲେ ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକର ଦୁକ୍ ପରମେସରର
 ମନ୍ତ୍ର କଲା ଇପାବେ ଆଇସି, ସେଟା ନିଜର ପାପ କଲାଟା ମାନିଅଇକରି,
 ମନ୍ତ୍ର ବାଉଡାଇବାକେ ଲଡାକେ ଆଇସି । ତେଇ କାଇ ମିଥା ଦୁକ୍ ନାଇ ।
 ମାତର ମୁନୁସମନର ଟାନେଅନି ଅଇବା ଦୁକ୍ ମରନ୍ତବାଟେ ଡାକିନେଇସି ।
 ୧୧ ତମ୍ବକେ ଦୁକ୍ ଦେଇକରି ପରମେସର କାଇଟା କଲାଆଚେ ଦେକିଦେକା
 । ଜେନ୍ତିକି ଏବେ ତମେ ଟିକ୍ ଚଲାଚଲିତି କରିବାକେ ମନ୍ତ୍ର କଲାସନ୍ତି, ଦୁଲ
 କାମ୍ କରୁନାଇ ବଲି ବୁଜାଇବାକେ ଚେସ୍ତା କଲାସନ୍ତି, ଲାଜ୍ ପାଇବା କାମ୍

କରିବାକେ ବାକାନ୍ତଲାସ୍ତନି, ତରିକରି ଆଚାୟ, ଆମେ ଆରିତରେକ ବେଢ
ଅଛବୁ ବଲି ମନ୍ କଳାସ୍ତନି, ମକେ ସାରଦା କରାଇବାକେ ମନ୍ କଳାସ୍ତନି, ପାପ
କଳା ଲକ୍ଷକେ ଦାପରେ ତଣ୍ଡ ଦେଲାୟ, ଏଟା ସବୁ କଳାକେ ସେ କରିରଇବା
ପାପେ ତମର କାଇ ବୁଲ୍ ନାଇ । ୧୭ ଜନ୍ ଲକ୍ ପାପ କରିଆଚେ, ତାର ବଲ୍
ପାଇ କି ଜନ୍ ଲକର ବିରୁଦ୍ଧେ ପାପ କରାଇଥିଲା, ତାର ବଲ୍ ପାଇ ମୁଇ
ସେ ଚିଠି ଲେକିନାଇ । ମାତର ଆମଙ୍କେ ତମେ ଏତେକ ଆଲାଦ୍ କଳାସ୍ତନି,
ସେଟା ତମେ ନିକଷଦ୍ଵୀ ଜାନ୍ବାକେ ମୁଇ ଲେକିରଇଲି । ପରମେସର ଏଟା
ଜାନିଆଚେ । ୧୯ ସେଟାରପାଇ ତମେ ଆମଙ୍କେ ବେସି ସାରଦା କରାଇଲାୟ ।
ଅବକା ଆମେସେ ସାରଦା ଅଛଲୁ ସେତକି ନାଁ, ମାତର ତିତୟ ସାରଦା
ଅଛଲାଟା ଦେକିକରି ମିଶା ଆମେ ସାରଦା ଅଛଲୁ । ତମେ ସବୁ ତାକେ ସାରଦା
କରାଇଲାକେ ସେ ମିଶା ସାରଦା ଅଛରଇଲା । ୨୦ ତିତୟ ତମରଟାନେ ନ
ଆଇବା ଆଗତ୍ତୁ ମୁଇ ତମର ବିସଇ ବଢ଼ପନ୍ ଅଛକରି ତାକେ କଇରଇଲି ।
ସେ ତମରଟାନେ ଆଇଲାକେ ମୁଇ ବଢ଼ପନ୍ ଅଛକରି ସବୁ କଇଲାଟା ସତ୍
ବଲି ଜାନ୍ଲା । ତମେ ମକେ ଲାଜ୍ କରାୟ ନାଇ । ମୁଇ ତମଙ୍କେ ଜାଇଟା ସବୁ
କଇଲି ଆଚି, ସେଟା ସତ୍ । ଆରି ତିତୟକେ ଜାଇଟା କଇରଇଲି ସେଟା ମିଶା
ସତ୍ ବଲି ଜାନାପଡ଼ିଲାନି । ୨୧ ତେବେ ତମେ ତାର ସବୁ ଆଦେସ୍ ମାନ୍ତଲାୟ
ଆରି ତମେ ତାକେ ସାରଦାର ରଇସି କି ନ ରଖ ବଲି ତରିକରି ରଇଲାଟା
ସେ ଏତ୍ କଳା । ତମର ପାଇ ରଇବା ତାର ଆଲାଦ୍, ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଅଛ
ଆଇଲାନି । ୨୨ ତମରଟାନେ ମର ପୁରାପୁରୁନ ଆସା ଆଚେ ବଲିକରି ମୁଇ
ବେସି ସାରଦା ଅଛିଲି ।

「 ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍, ମାସିଦନିଆର ବିସବାସିମନ୍କେ ପରମେସର
ଜିବନ୍ଦୁକାଇ ରଇଲାରପାଇ ତେଇ କାଇଟା ଗଢ଼ିଲା, ସେଟା ତମେ ଜାନିବୁଆ
ବଲି ମୁଇ ମନ୍ କଲୁନି । ୨ ବେସି ବଢ଼ ଦୁକ୍ କଷ୍ଟ ପାଇ, ମୁରଚି
ରଇକରି, ତେଇ ସେମନ୍ ବେସି ସାରଦା କଳାଇ । ତାକର ସାରଦା ଏତେକ୍
ବଢ଼ିଜାଇରଇଲା ଜେ ସେମନ୍ ଅରକିତ ଅଛରଇଲେ ମିଶା ତାକର ବିସବାସି
ବାଇମନର ପାଇ ବେସି ବେସି ଦାନ୍ କଳାଇ । ୩ ସେମନ୍ ଜେତକି ଦେବାର
ରଇଲା, ତାରତେଇଅନି ଅଦିକ୍ ଦେଲାଇ ବଲି ମୁଇ ସାକି ଦେଲିନି । ଦେବାର
ମନ୍ ରଇଲାକେ ନିଜର ମନ୍ କଳା ଇଷାବେ ଦେଲାଇ । ୪ ଜିଉଦା ଦେସେ
ରଇବା ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସାଇଜ କରିବାକେ ସେମନ୍ ମିଶା ମିଷତ୍

ବଲି ଆମ୍ବକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୪ ତାକରୁଟାନେଅନି ଆମେ ଜେତ୍କି
 ଆସା କରିରଇଲୁ, ତାରତେଇଥି ଅଦିକ୍ ଦେଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ
 ପରତମେ ସେମନ୍ ନିଜେ ନିଜେ ମାପ୍ରବୁକେ ପରସି ଅଇଲାଇ । ତାରପରେ
 ପରମେସରର ମନ୍ କଲା ଇପାବେ ସେମନ୍ ଆମ୍ବକେ ମିଷା ପରସି ଅଇଲାଇ
 । ୫ ତେବରପାଇ ତିତସ ଜେ କି ତମର ବିଦ୍ରରେ ଏ କାମ୍ ଜେନ୍ତି ଆରାମ୍
 କରିରଇଲା, ସେନ୍ତାରି ଆକା ତମର ଆଲାଦର ଦାନ୍ ସାରାଥ ବଲି ଆମେ
 ତାକେ ବାବୁଜିଆ କଲୁ । ୬ ତମେ ବେସି ବିସଇଟାନେ ପୁରାପୁରୁନ ଆଚାସ
 । ସବୁ ବିସଇଟାନେ ସାଉକାର ଅଇଆଚାସ । ବିସବାସେ ଡାଂଆଚାସ,
 ବାକିଅ ସିକାଇବାକେ ଜାନିଆଚାସ, ବାକିଅତେଇ ତମର ଗିଆନ୍ ଜବର
 ଆଚେ, ସଞ୍ଚାର ବିସବାସିମନ୍କେ ପାଇଜ କରିବାଟା ଆରି ଆମରପାଇ ରଇବା
 ତମର ଆଲାଦ୍ ବେସି ବହୁ ଆଚେ । ସେନ୍ତାରିସେ ଦାନ୍ ଦେବାଟାନେ ମିଷା
 ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଦିଆସ ବଲି ଆମେ ମନ୍ କଲୁନି । ୮ ଏଟା ତମ୍ବେ ମୁଇ
 ତିଆରିଲା ପାରା କଇନାଇ, ମାତର ବିନ୍ ବିସବାସିମନ୍ ତାର ବାଇମନ୍କେ
 କେନ୍ତି ଅଦିକ୍ ମନ୍ କରି ପାଇଜ କଲାଇନି, ସେଟା ଜାନିରଇବାକେ କଇଲିନି ।
 ସେମନ୍ କଲାପାରା ତମେ କରିପାରାସ ଆରି ସେଟା ଦେକି ତମର ଆଲାଦ୍
 ସବୁ କି ମିର ବଲି ମୁଇ ଜାନିପାରବି । ୯ ଆମର ମାପ୍ରବୁ ଜିପୁକିରିସ୍ଟଟ
 ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଅଇଲା ବିସଇ ତମେ ଜାନିଆଚାସ । ସରଗେ ସେ ବେସି
 ସାଉକାର ଅଇରଇଲେ ମିଷା ସେ ନିଜେ ଅରକିତ୍ ଅଇଆଇଲା । ଜେନ୍ତି କି
 ତାରଲାଗି ତମେ ସାଉକାର ଅଇଯା । ୧୦ ସାଇଜ କରିବାକେ ତମେସେ
 ଆଗତୁ ଅଇଲାସ ଆରି ପରୁ ଅନି ଆରାମ୍ କରିଆଚାସ । ଏବେ ମୁଇ ବାବିଲିନି,
 ସେଟା ତମେ ସାରାଇଦେବାଟା ନିକ । ଉଜେ କାମକରିବାଟାସେ ନାଇ, ମାତର
 କାମକରିବାକେ ମନ୍ କରି କରିବାକେ ତମେ ପରତୁମ ଆଚାସ । ୧୧ ତେବେ
 ତମେ ସେଟା କରା, ଆରି ଦେବାଟା ସାରାଇଦିଆସ । ତମେ ବେସି ସାରଦା
 ଅଇ ମୁଲିଆଇଲାସ । ସେନ୍ତାରିସେ ସାରଦା ଅଇ ସାରାଇବାର ଆଚେ ।
 ଗଟେକ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଜେତକି ଦେଇପାରାସ, ସେତକି ଦେଇ ସାରାଇଦିଆସ
 । ୧୨ କାଇକେ ବଇଲେ ଜଦି ତମ୍ବେ ଦାନ୍ ଦେବାକେ ମନ୍ଆଚେ, ତମର
 ପାରବା ଏତେକ ଦେଲାସନି । ତମେ ଦେବାଟା ପରମେସର ସଞ୍ଚାରସି ।
 କାଇକେବଇଲେ, ତମେ ନାପାରବା ଏତ୍କି ଦିଆ ବଲି ମାଞ୍ଚେ ନାଇ । ୧୩
 ତମର ବାଇମନ୍କେ ସାଇଜ କରିକରି ତମରଟା ଉନା ଅଇଜାଅ ବଲି ମୁଇ

ମନ୍ତ୍ର କରିନାଇ । ମାତର ଏବେ ତମର ଟାନେ ଜବର ଆଚେଜେ, ଜାକେ
 ଲତାଆଚେ, ତାକେ ସାଇଜ କରିବାଟା ଟିକ୍ ରଇସି । ୧୪ ଏହାରିକଲେ,
 ତମଙ୍କେ ଜେତେବେଳେ ଲତା ପଡ଼ସି, ଆରି ସେମନ୍ତକେ ଜବର ରଇଲେ,
 ସେମନ୍ତ ତମଙ୍କେ ସାଇଜ କରିବାଇ । ଏହାରି ଦୁଇ ବାଟର ଲକ୍ ସମାନ
 ଲସାବେ ପାଇବାଇ । ୧୫ ଜେହିକି ପାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଆଚେ, ଜେ
 ଅଦିକ୍ କାମାଇଲା, ତାର୍ଟା ଉଦ୍ବରେ ନାଇ, ଆରି ଜେ ଉନା କାମାଇଲା,
 ତାକେ ଉନା ଅଖନାଇ । ୧୬ ଆମେ ପରମୋସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲୁନି,
 ଜେହି ତମଙ୍କେ ସାଇଜ କରିବାକେ ମନ୍ତ୍ର କଲୁ, ସେହାରିପେ ତିତସକେ ମିସା
 ସାଇଜ କରିବାକେ ମନ୍ତ୍ର ଦେଲା । ୧୭ ଆମେ ଜେତେବେଳେ ତିତସକେ
 ତମର୍ଟାନେ ଜିବାକେ କଇଲୁ, ସେ ଦାସ୍ତରେ ଜିବାକେ ରାଜି ଅଇଲା । ସେ
 ନିଜେ ମନ୍ତ୍ର କରି ତମର୍ଟାନେ ଜାଇ ତମଙ୍କେ ସାଇଜ କରି ବଇଲା । ୧୮
 ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚାରି ଗଟେକ ବାଇକେ ମିସା ପାଟାଇଲୁନି । ଏ ଲକ୍ ଜିଷୁକିରିସଟର
 ସ୍ଵଦ୍ଵକର ଜାନାଇଲାନିଜେ ସବୁ ବିସ୍ବାସିମନ୍ତ ତାକେ ସନ୍ମାନ ଦେଲାଇନି
 । ୧୯ କାଲି ସେତୁକିରେ ନାଁ, ତମେ ଦେଇରଇବା ଆଲାଦର ଦାନ ଆମେ
 ଲତା ରଇବା ବାଇମନର ଲଗେ ନେବାବେଳେ, ଆମର ସଞ୍ଚ୍ଚାର ଜିବାକେ ସବୁ
 ବିସ୍ବାସିମନ୍ତ ତାକେ ବାଚିକରି ପାଟାଇଆଚଦ । ଏଟା ପରମୋସର ତାକପୁଟା
 ପାଇବାକେ ଆରି ତମଙ୍କେ ସାଇଜ କରିବାକେ ଆମେ ସାରଦା ଅଇକରି ଏହାରି
 କଲୁନି । ୨୦ ଆମର ଲାଗି ସେବା କାମର ପାଇ ତମେ ଆଲାଦ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଦେଇ
 ଜମାଇରଇଲା ଏ ତାବୁ ଜନ୍ମାକି ଆମେ ଦାରିଗାଲୁନି, । ଏ ତାବୁ ବିସାଇନେଇ
 ଆମଙ୍କେ କେ ମିସା ନିନ୍ଦା ନ କରଦ । ସେଟାରପାଇ ଆମେ ଜାଗରତ୍ ଅଇଆରୁ
 । ୨୧ କାଇକେ ବଇଲେ ଆମେ କରିବା କାମ ସବୁ ଟିକ୍ ରଇବାର ଆଚେ ।
 ଅବ୍କା ପରମୋସର ଦେକ୍ବା ଇସାବେସେ ନାଇ ମାତର ଲକ୍ମନ୍ ଦେକ୍ବା
 ଲସାବେ ମିସା ଅ । ୨୨ ଆମେ ଆରି ଗଟେକ ବାଇକେ ମିସା ତିତସର ଦଲ
 ସଞ୍ଚ୍ଚ ପାଟାଇଲୁନି । ଏ ବାଇକେ ଆମେ ବେସି ତର ପରିକା କଲୁଆରୁ ।
 ଆରି ତାକେ ସାଇଜ କରିବାକେ ବେସି ମନ୍ତ୍ର ଆଚେ । ଏବେ ସେ ଅଦିକ୍ ମନ୍ତ୍ର
 କଲାନି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ତମଙ୍କେ ଅଦିକ୍ ଆସା କଲାନି । ୨୩ ଏବେ
 ତିତସର ବିସାଇ ଜାନବାର ଆଲେ ସେ ତମଙ୍କେ ସାଇଜ କରିବାକେ ମର
 ସଞ୍ଚ୍ଚ କାମ କଲାନି । ଆରି ସେ ଦୁଇଟା ବିନ୍ ବାଇମନ୍ ଇତିର ବିସ୍ବାସିମନ୍
 କଇଲାକେସେ ତାରସଞ୍ଚ ଗାଲାନି । ସେମନ୍ କରିବା କାମର ଲାଗି କିରିସଟ

ତାକୁପୁଣ୍ଡ ଅଇସି । ୨୪ ସେମନ୍ ତେଇ କେହିଲେ ସରି ତମେ ଆଲାଦ୍
କରି ସେମନ୍କେ ତାକିନିଆ । ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି ତମର ଆଲାଦ୍ ସର ବଳି ସବୁ
ବିସବସିମନ୍ ଜାନ୍ମବାଇ ଆରି ତମର ବିସଇନେଇ ଆମେ ବଢ଼ପନ୍ ଥିଲା
କଇବାଟା, ସର ବଳି ଜାନ୍ମବାଇ ।

C ଜିରଦାଦେଯେ ରଇବା ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦାନ ଦେଇ
ପାଟାଇତେଇରଇବା ତାବୁ ବିସଇ ତମକେ ଆରି ମୁଇ ନ ଲେକି । ୨
କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ଜାନି ଆଚି, ତମେ ସବୁବେଳେ ସାଇଜ କରିବାକେ
ସାରଦା ଅଇଲାସ୍ତନି । ଆରି ମୁଇ ବଢ଼ପନ୍ ଥିଲା ତମର ବିସଇନେଇ
ମାକିଦନିଆର ଲକ୍ଷମନ୍କେ କଇ ଆଚି । ମୁଇ କଇଲି “ଆକାୟୁର
ବାଇବଇନିମନ୍ ପରୁଅନି ସାଇଜ କରିବାକେ ଜାଗିଆଚଦ ।” ସେମନ୍ ଏଠା
ସୁନ୍ଦଳାବେଳେ ତାକର ବିରିରେ ଅନି ବେସି ଲକ୍ଷ ଦେବାକେ ମନ୍ କଲାଇ
। ୩ ଏବେ ମୁଇ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍କେ ପାଟାଇଲିନି । ଜେନ୍ତ୍ରାରି ତମର
ବିସଇନେଇ ମୁଇ ବଢ଼ପନ୍ ଥିଲା କଇଲାଟା ଅବକା କାତାଇ ନ ରଥା । ମାତର
ମୁଇ କଇଲାପାରା ତମେ ଦାନ ଦେବା ତାବୁସତ୍ତ୍ଵ ଜାଗରତ୍ ଥିଲା ରୁଆ । ୪
ମାତର ମାକିଦନିଆର ଲକ୍ଷମନ୍ ଜଦି ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆସି ତମେ ଜାଗରତ୍ ନ
ଅଇଲାଟା ଦେକ୍ଲେ, ତାକର ମୁଆଟେ ଆମେ ଲାଜ ଅଇଜିବାର ଅଇସି ।
ଆରି ତମେ ମିଥା ଲାଜ ଅଇଜାଇସା । କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ତମକେ ବେସି
ଆସାକରି ରଇଲୁ । ୫ ତେବେ ମୁଇ ବାବଳି, ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ମୁଇ ଜିବା
ଆଗତୁ ସେମନ୍ ଜାଇକରି ଜନ୍ ଦାନ ତମେ ଦେବୁ ବଳି କଇତେଇଲାସ୍,
ସେଠା ଜମାଇକରି ସତ୍ତ୍ଵରିବାକେ ସେମନ୍କେ ବାବୁଜିଆ କରିବି । ଜଦି ଆମେ
ସେନ୍ତ୍ରାରି କରିବୁ ବଇଲେ, ଦାନ ଦେବା ତାବୁ ମୁଇ ଆଇଲା ବେଳେ, ଜାଗରତ୍
ଅଇରଇସି । ଆରି ସେଠା ତମେ ନିଜେ ମନ୍ କରି ଦେଲାସ୍ । ବାଦିଆ କଲାକେ
ଦିଆସ୍ ନାଇ ବଳି ଜାନାପଡ଼ସି । ୬ ତମର ମନେ ର । ଜଦି ଗଟେକ୍ ତାସି
ଉନା ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦି, ସେ ଉନା ପଥଲ୍ ପାଇସି । ଆରି ଜନ୍ ତାସି ବୁତେକ୍
ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦି, ସେ ବୁତେକ୍ ପଥଲ୍ ପାଇସି । ୭ ଦାନ ଦେବାକେ ତମେ ଜେନ୍ତ୍ରା
କାତାବାରତା ଅଇଆଚାସ୍, ସେନ୍ତ୍ରାରି ଦେବାରାଆତେ । ଦୁକ୍ ଅଇକରି ନାଇ
କି କେ ବାଇଦ କଲାରିପାଇ ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ତମେ ସାରଦା ସତ୍ତ୍ଵ
ଦେଲେ ପରମେସର ସେଠା ମନ୍ କରିବି । ୮ ଆରି ତମକେ ଜେତ୍କି ଲତା
ଆତେ, ତାରିତେଇଅନି ଅଦିକ୍ ପରମେସର ଦେଇ ପାରସି । ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି

ନିଜରପାଇ ଜେତକି ଦରକାର, ସେତକି ତମରଟାନେ ସବୁ ବେଳେ ରଇସି
ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସାଇଜ କରିବାକେ ମିଥା ଜବର ରଇସି । ୯ ସାସ୍ତର
କଇଲାପାରା ଲତାକେ ଆଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସେ ଜବର ଦେଇସି ଆରି
ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା କେବେ ମିଥା ନ ସାରେ । (aiōn g165) ୧୦ ଆରି
ପରମେସର ଜେ କି ବୁନ୍ଦବାକେ ବିଅନ୍ ଆରି କାଇବାକେ କାନ୍ଦି ଦେଇସି, । ସେ
ତମ୍ଭକେ ଜେତକି ବିଅନ୍ ଦରକାର ସେତକି ଦେଇସି । ଆରି ସେଠା ବଢିକରି
ବେସି ପସଲ୍ ଅଇସି । କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଜବର ଦେଲାସନି । ୧୧
ସେ ତମ୍ଭକେ ସାଉକାର କରାଇସି । ଜେନ୍ତୁରି କି ତମେ ସବୁବେଳେ ଜବର
ଦେଇପାରାସ୍ । କାଇକେବଇଲେ ଆମରଟାନେଅନି ପାଇରଇବା, ତମେ
ଦେଲା ଦାନରପାଇ ଦେସି ଲକ୍ ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ୍ ଦେବାଇ । ୧୨
ତମେ କରିବା ଏ ନିକ କାମର ଲାଗି ପରମୋସରର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଲତାକେ
ଆଇବା ବିସର ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଇଲାନି । ଆରି ପରମୋସରଟାନେ ଦନିଆବାଦ୍
ଆଜାତି ଅଇଲାପାରା ମିଥା ଅଇଲାନି । ୧୩ ତମେ କରିବା ଏ ନିକ କାମ୍
ଦେକିକରି ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରକେ ମଇମା କରିବାଇ । କାଇକେବଇଲେ
ବିସବାସ୍ କରିରଇବା କିରିସ୍ଟର ସୁବକବର ତମେ ମାନ୍ତଲାସନି । ଆରି
ସେମନ୍ତକେ ଆରି ବିନ୍ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମିଥା ଜବର ଦେଲାସନି । ୧୪ ପରମେସର
ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ତମ୍ଭକେ ଦୟା ଦେକାଇଲାଇପାଇ ସେମନ୍ ବେସି ଆଲାଦ୍
ଅଇକରି ତମରପାଇ ପାରତନା କରିବାଇ । ୧୫ ପରମେସରର ବେସି ମୁଲିଆ
ରଇବା ଦାନରପାଇ ଆମେ ତାକେ ଦନିଆବାଦ୍ ଦେଉଁ ।

୧୦ ମୁଇ ପାଉଲ୍ ତମ୍ଭକେ ବାବୁଜିଆ କଲିନି, ମୁଇ ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚ
ରଇଲାବେଳେ, ତମ୍ଭକେ ଲାଗିବାକେ ତରୁସି ବଲି କେତେଲକ୍ କଇଲାଇନି
। ମାତର ଲେକ୍ବାକେ ସାଆସ୍ ଅଇକରି ବାଦିଲାପାରା ଲେକ୍ବାନି ବଲି
କଇଲାଇନି । ଆମେ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଗାଲୁନି, ଜେ କି ବେସି ସୁଆଳ୍ ଆରି
ଦରମ୍ । ସେଠା ନେଇକରି ବାବୁଜିଆ କଲିନି । ୨ ମୁଇ ତେଣେ ଆଇଲାବେଳେ
ତମର ତଳାଚଳ୍ପି ନିକ ଅଇଗେ । ଜେନ୍ତୁରି କି ମୁଇ ତମ୍ଭକେ ଲାଗିବାକେ ନ
ପଡ଼େ । ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ଜଗତର ଲକ୍ ପାରା ନିଜର ମନ୍ କଲା
ଇଯାବେ ଗାଲାଇନି ବଲି ଆମର ବିସରନେଇ କଇଲାଇନି, ସେମନ୍ତକେ
ଲାଗିବାକେ ମୁଇ ନ ଡରି । ୩ ଆମେ ଏ ଜଗତେ ବଂଦିଲୁନି ଏଠା ସତ୍, ମାତର
ଲକ୍ଷମନର ତିଆନ୍ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଜୁଜିକରି ରଖନାଇ । ୪ ଜନ୍ ଆତ୍ ଆତିଆର୍ ସଞ୍ଚ୍ଚ

ଆମେ ତୁଳିଲୁନି, ସେଠା ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ଆସେନାଇ, ମାତ୍ର ସେଠା
 ବେସି ବପୁର ସଞ୍ଚ ରଇବା ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆଇସି । ଏ ବପୁ
 ସଞ୍ଚ ପରମେସରର ବିରୁଦ୍ଧେ ତାର ସତ୍ତଵମନ ଉଟାଇରଇବା ତାଁରେ କହି
 ଜାକ ଆରି ଲକ୍ଷମନର ମନ ବିଦ୍ରରେ ଦଦାପେଲା ଅଇବା ଚିନ୍ତା ସବୁ ଆମେ
 ଆରାଇପାରିବୁ । ୫ ବଢ଼ପନ ଅଇବା ଲକ୍ଷମନ ପରମେସରର ବିରୁଦ୍ଧେ ନିଜକେ
 ଉଟାଇବାଟା ଆରି ଜେତ୍କି ସବୁ ଚିନ୍ତା ପରମେସରର ଗିଆନ ଉପରେ ଉଠସି,
 ସେଠା ସବୁ ଜାକ ଆମେ ବାନ୍ଧିକରି କିରିସ୍ଟଟଙ୍କେ ମାନତ ବଲି ସର୍ପାଇବୁ । ୬
 ତମେ କିରିସ୍ଟର ଆଦେସ ସବୁ ମାନ୍ଦିଲାଟା ଦେକାଇଲା ପତେ, ତେଇ ରଇବା
 ଜେତ୍କି ସବୁ ବିସ୍ବାସିମନ, ଜନଲକ୍ଷମନ କି ତାର ଆଦେସ ମାନ୍ଦିବାକେ ମନ
 କରଦ ନାହିଁ, ସେମନକେ ତଣ୍ଡ ଦେବାକେ ଆମେ ଜାଗରଦ ଅଇକରି ରଇବୁ
 । ୭ ତମେ ଲକ୍ଷମନର ବାଇରର ବିସ୍ତର ଦେକ୍ଖାଇନି । କାଇକେବଇଲେ
 ତମର ବିଦ୍ରରେ କେତେଲକ୍ ବୁଲ୍ ଚିନ୍ତାକରି ଆମେସେ କିରିସ୍ଟର ସତ୍ତ
 ସେବାକରୁମନ ବଲି ବାବଲାଇନି । ସେମନ ଆରିତରେକ୍ ନିଜର ବିସ୍ତର
 ଚିନ୍ତାକରି ଦେକ୍ଖାଇ ଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ ଜେନ୍ତାରି ଆଚତ୍
 ଆମେ ମିଥା ସେନ୍ତାରି କିରିସ୍ଟର ସତ୍ତ ଦାସ । ୮ ତମର ଉପରେ ଆମର
 ଅଦିକାର ଆଚେ । ସେଠା ପରମେସର ଆମିକେ ଦେଇରଇଲା । ମାତ୍ର ସେ
 ଅଦିକାର ବିସ୍ତରନେଇ ଜଦି ମୁଇ ବେସି ବଢ଼ପନ ଅଇଲିଆଚି, ସେଟାର୍ପାଇ
 ମକେ ଲାଜ ନ ଲାଗେ । ତମକେ ନସ୍ତ କରିବା ଅଦିକାର ସେ ମକେ
 ଦେଏନାଇ, ମାତ୍ର ଜେନ୍ତି କି ତମର ବିସ୍ବାସ ତାଁର କରାଇବି । ୯ ଏ ଚିଟି
 ଲେକିକରି ମୁଇ ତମକେ ତରାଇବାକେ ମନ କରିନାଇ । ୧୦ ମାତ୍ର ତମକେ
 ଲେକ୍ଷନାବେଳେ ଦମକାଇ କରି ଲେକ୍ଷନି ବଲି କେତେଲକ୍ କଇଲାଇନି ।
 ମାତ୍ର ତମର ସଞ୍ଚ ରଇଲାବେଳେ ମୁଇ ଦୁରବଲ୍ ଅଇକରି ମର କଇଲା ପଦ
 କାଇ ମୁଲିଆ ନାହିଁ ପାରା ରଇଲା । ୧୧ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ଏନ୍ତାରି କାତା ଅଇବାର,
 ଚିଟିଟାନେ ଆମେ ଜନ ବିସ୍ତର ଲେକିଆରୁ, ତେଇ ଆଇଲେ, ସେମନ ବିସ୍ତରସେ
 କରିବୁ ବଲି ସେମନ ଜାନବାର ଆଚେ । ୧୨ ଜନଲକ୍ଷମନ ଆମେ ନିଜେ
 ବଢ଼ଲକ୍ ବଲି ବାବିଆଇଲାଇନି, ସେମନର ସଞ୍ଚ ସମାନ ଅଇବାକେ ଆମେ
 ମନ କରୁନାଇ । ସେମନ ସବୁରଟାନେ ଅନି ଆମେ ଆକା ଜାନିଆରୁ ବଲି ବୁଲ୍
 ଚିନ୍ତା କଲାଇନି । ସେମନ ସତରସେ ବକୁଆ । ନିଜକେ ନାପିବାକେ, ନାପି
 ଅଇବାଟା ନିଜେ ତିଆର କଲାଇନି । ନିଜକେ ବିଚାର କରିବାକେ ପରିକା

ନିଜେ ତିଆର କଲାଇନି । ୧୩ ମାତର ଆମେ, ଆମର କାମ୍ ବିସ୍ତରନେଇ
ଅଦିକ୍ ବଢ଼ପନ୍ ଅଭନାଇ । ଆମେ ଜେତକି ବଢ଼ପନ୍ ଅଇବାର ଆଚେ
ସେତକି ବଢ଼ପନ୍ ଅଇବୁ । ପରମେସର ଆମକେ ଜେତକି କାମ୍ ଦେଲାଆଚେ,
ସେତକି କାମେ, ଆମେ ବଢ଼ପନ୍ ଅଇବୁ । ଆରି ତମର ବିଦରେ ଆମେ
କରବା କାମ୍ ମିଥା ତେର ମିସ୍ଲା ଆଚେ । ୧୪ ପରମେସର ଆମକେ
ଦେଇରଇବା କାମେ ତମେ ମିସ୍ଲାର୍ପାଇ କିରିସ୍ଟର ସୁବ୍ରକବର ନେଇକରି
ଆଇଲାବେଳେ, ପରମେସର ଆମକେ ଦେଲା କାମେଅନି ବାଇରେ ଜାଏ
ନାଇ । ୧୫ ତେବରପାଇ ବିନ୍ ଲକ୍ଷ କାମ୍ କଲାଟା ନେଇକରି ଆମେ ନିଜେ
ଡାକ୍ଟପୁଣୀ ଅଭନାଇ । ସେ କାମ୍ କରବାକେ ପରମେସର ଆମକେ ଦେଖ
ନାଇ । ମାତର ତମର ବିସ୍ବାସ ତାର ଅ ବଲି ଆମେ ମନ୍ କଲୁନି । ଜେତ୍ତିକି
ତମର ଜାଗାଇ ଆମେ କରବା କାମ୍ ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଅଇସି । କାଇକେବଇଲେ
ପରମେସର ଆମକେ ଦେଇରଇବା କାମେଅନି ଅଦିକ୍ କରବାକେ ଆମେ ମନ୍
କରୁନାଇ । ୧୬ ସେନ୍ତ୍ରାର୍ଥାଲେ ଆମେ ଜାଇକରି କିରିସ୍ଟର ସୁବ୍ରକବର
ତମର ଜାଗାଇ ଅନି ତେନ୍କର ଜାଗା ମନ୍କେ ଜାନାଇବୁ । କାଇକେବଇଲେ
ଆମକେ ଦେଇରଇବା କାମେଷେ ଆମେ ବଢ଼ପନ୍ ଅଇବୁ ବଲି ମନ୍ କଲୁନି
। ବିନ୍ ଲକ୍ କରିରଇବା କାମ୍ଟାନେ ବଢ଼ପନ୍ ନ ଅରଁ । ୧୭ ସାସ୍ତର
କଇଲାପାରା “ଜେ ବଢ଼ପନ୍ ଅଇବାକେ ମନ୍ କଲାନି, ସେ ମାପ୍ରୁ କଲା
କାମେଷେ ବଢ଼ପନ୍ ଅଇବାର ଆଚେ ।” ୧୮ କାଇକେ ବଇଲେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍
ନିଜେ ବଲ୍ ବଲାଇଅଇଲେ, ମାପ୍ରୁ ତାକେ ଅଦିକାର୍ ନ ଦେଖ । ମାତର
ମାପ୍ରୁ ଦେକ୍ବା ଇସାବେ ଜେ ନିକ, ସେ ତାର ନିଜର ଲକ୍ ଅଇସି ।

୧୯ ଜଦି ମୁଇ ବକୁଆ ଲକ୍ଷରପାରା କାତା କଇଲେ ମିଥା ତମେ ସେଠା
ସୁନି ଚିମ୍ବା ଅଇବୁଆ । ୨ ମାପ୍ରୁ ତମର ବିସ୍ତରନେଇ ମର୍ ଲକ୍ମନ୍
ମକେଷେ ନାମିକରି ରଥ୍ର ବଲି ଦାରିଆଚେ । ସେତ୍ତିଷେ ମୁଇ ମିଥା ତମକେ
ପରମେସରକେଷେ ମନ୍ କରା ବଲି ଆସା କଲିନି । ସୁକଲ୍ ଅଇରଇବା
ଗଟେକ୍ ଦାଙ୍ଗୁତିପାରା ମୁଇ ତମକେ ଗଟେକ୍ ଦାଙ୍ଗୁଡାର ପାଇ ମାଙ୍ଗନି କଲିଆଚି
। ସେ ଅଇଲାନି ନିଜେ କିରିସ୍ଟ । ୩ ମୁଇ ତମର ବିସ୍ତରନେଇ ବାବି ବାବି
ଆଚି । କେତେବେଳେ ତମର ମନର ଚିମ୍ବା କିରିସ୍ଟତେଇ ଅନି ବିନ୍ ବାଟେ
ଜାଇସି ଆରି ତାରପାଇ ରଇବା ତମର ଆଲାଦ ପୁରାପୁରୁନ୍ ମନ୍ ସଞ୍ଚ୍ଚ ନ ରଖ
। ଅବା ପାରା ତମେ ନାତାଇଅଇସା ମିଥା । ଜେତ୍ତିକି ସେ ଗଟେକ୍ ତତୁର୍

ପାପର କାତା ଦାରି ନାନାଇଅଇଲା । ୪ କାଇକେବଇଲେ, ଜଦି କେ ମିଥା
 ତମର ଲଗେ ଆସି କରି ଆମେ ତମ୍ଭେ ଜାନାଇରେବା ଜିସୁର ବିସଇକେ
 ଚାତି, ବିନ୍ ସିକିଆ ଦେଲେ ତମେ ପାରଦା ଅଇସା । ସୁକଳ୍ ଆଡ଼ମାକେ ନ
 ପାଇକରି ବିନ୍ ଆଡ଼ମାକେ ପାଇଲାସ୍ତନି । ଆରି ସେମନ୍ ଜନ୍ ସୁବକବର
 ଜାନାଇଲାଇନି, ସେଠା ଆମେ ଜାନାଇବା ସୁବକବର ନାଁ । ୫ ତମର ଟାନେ
 ଜେତୁକି ସିକାଉମନ୍ ଆଚତ୍ । ଜଦି ସେମନ୍ ଆମେ ସବୁରଟାନେଅନି ମୁକିଅ
 ପେରିଦମନ୍ ବଲି ନିଜେ କଇଅଇଲେ ମିଥା, ସେମନ୍ ମରଟାନେଅନି ବଢ଼
 ବଲି ମୁଇ ବାବି ନାଇ । ୬ ମୁଇ ଅଦିକ୍ କାତା କଇ ନାପାରିଲେ ମିଥା, ସତ୍
 ସିକିଆ ଜାନିଆଚି । ଆରି ମୁଇ ତମ୍ଭେ ଜେତେବେଲେ ଜାକ ଏ ସିକିଆ
 ଦେଇତେରଇଲି, ଏଠା ତମ୍ଭେ ଜାନାଇଆଚି । ୭ ତମ୍ଭେ ମୁଇ ଜେତେବେଲେ
 ସୁବକବର ଜାନାଇରଇଲି, କେବେ ମିଥା ମର ବୁଟି ମାଞ୍ଚି ନାଇ । ତମ୍ଭେ
 ମୁକିଅ ଲକ୍ କରାଇବାକେ ମୁଇ ନିଜେ ତଳୁକେ ଅଇଲି । ମୁଇ କରିରେଲାଟା
 ବୁଲୁ ରଇଲା କି? ୮ ମୁଇ ତମର ବିଦରେ ସେବା କାମ କଲାବେଲେ, ବିନ୍
 ମଣ୍ଟଲିର ଲକ୍ମନ୍ ମରପାଇ କରି ଅଇଲାଟା ଦେଲାଇ । ତମ୍ଭେ ପାଇଜ
 କରିବାକେ ତାରଟାନେଅନି ମୁଇ ଚରାଇକରି କଲାପାରା ଅଇଲା । ୯ ମୁଇ
 ତମରଟାନେ ରଇଲାବେଲେ ମକେ ଲଡ଼ା ରଇଲାବେଲେ, ତମରଟାନେଅନି
 ମାଞ୍ଚିନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ମାକିଦନିଆର ବାଇବଇନିମନ୍ ମକେ ଜାଇଟା
 ଲତା ରଇଲା, ସେଠା ସବୁ ଆନିଦେଲାଇ । ପୁରବେ ଜେନ୍ତୁ ରଇଲା, ପଢ଼କେ
 ମିଥା ମୁଇ ତମରଟାନେଅନି କାଇଟା ନ ମାଞ୍ଚି । ୧୦ ମୁଇ ବଢ଼ପନ୍ ଅଇକରି
 ଏହୁରି କଇବାଟା ଆକାୟୁର କେ ମିଥା ମର ବିରୁଦ୍ଧ କଇନାପାରଦ୍ ।
 ମୁଇ କଇବାଟା ସତ୍ । କାଇକେବଇଲେ କିରିସ୍ଟ ମର୍ଯ୍ୟାନ୍ ଆଚେ । ୧୧
 ମକେ ଆଲାଦ୍ ନାଇକେ ମାଞ୍ଚି ନାଇ ବଲି ବାଲାସ୍ତନି କି? ମାତର ମୁଇ
 ତମକେ ସତଙ୍ଗସେ ଆଲାଦ୍ କରିବାଟା ପରମେସର ଜାନେ । ୧୨ ମୁଇ
 ତମରଟାନେ ଅନି କାଇକେ ବୁଟି ନେଇନାଇ ବଇଲେ, ଜେନ୍ତୁରିକି ତମର
 ଟାନେ ରଇବା ବିନ୍ ପେରିଦମନ୍ ବଢ଼ପନ୍ ଅଇକରି, ଆମେ ପରମେସର
 ପାଇ କରିବା କାମ ସମାନ୍ ଆଚେ ବଲି କଇନାପାରଦ୍ । ୧୩ ସେମନ୍ ସତ୍
 ପେରିଦମନ୍ ନଅଦ୍ । ସେମନ୍ ମିରୁଆଟାମନ୍ । ଜେ କି ନିଜର ନିଜର କାମ
 ବିସଇନେଇ ମିର କଇବାଇ । ଆରି ସେମନ୍ ମିର ବେସ୍ ଦାରିକରି ଆମେ ସତ୍
 ପେରିଦ ବଲି ଦେକାଇଅଇବାଇ । ୧୪ ଏଠା ଦେକି କାବାଅଇ ଜାଆ ନାଇ

। କାଇକେବଇଲେ, ସଇତାନ୍ ମିସା ନିଜେ ବାଦିଲାଇଅଇ ଉଜଳର ଦୁଇ
 ପାରା ଦେକାଇ ଅଇସି । ୧୫ ସେନ୍ତାର ଆଲେ ତାର ସେବାକାମ୍ କରୁମନ୍
 ମିସା ବାଦିଲାଇଅଇ ଦରମ୍ କାମକରୁମନ୍ର ପାରା ଦେକାଇଅଇଲେ, ସେଠା
 କାବା ଅଇଜିବା ବିସଇ ନାଁ । ସାରାସାରି ସେମନ୍କେ ତାକର କରିରଇବା
 କାରାୟ କାମ୍ ଲପାବେ ତଣ୍ୟ ମିଲ୍ସି । ୧୬ ମୁଇ ଏ କାତା ଆରିତରେକୁ
 କଇଲିନି ଜେ, ଏଠା ଗଟେକୁ ବକୁଆଟା, ବଲି ବାବାନାଇ । ଜଦି ତମେ ମକେ
 ବକୁଆ ବଲି ମାନିଲାସ୍ତନି, ମୁଇ କଇବା ଏ ବହୁପନ୍ଥ କାତା ଆରି ଅଲପ୍
 ସୁନାତା । ସେନ୍ତାର କଲେ ମୁଇ ବହୁପନ୍ଥ ଅଇ କାତା ଅଇବି । ୧୭ ମୁଇ
 ଏ କଇବା କାତାମନ୍ ମାୟରୁ ମକେ କଥ ବଲି ମନ୍ କରେନାଇ । ମାତର
 ଏ କାତା ଗଟେକୁ ବକୁଆ ଲକର୍ପାରା ବହୁପନ୍ଥ ଅଇକରି କଇଲିନି । ୧୮
 କାଇକେବଇଲେ, ଏ ଜଗତେ ତାକର ନିଜରୁ କାମ୍ ବିସଇନେଇ ବହୁପନ୍ଥ ଅଇ
 କଇବାଲକୁ ବେସି ଆଚତ୍ । ମୁଇ ମିସା ମର ବିସଇନେଇ ବହୁପନ୍ଥ ଅଇକରି
 କଇବି । ୧୯ ତମେ ସବୁ ବୁଦ୍ଧି ରଇବା ଲକ୍ ବଲି ବଲାଇ ଅଇଲାସ୍ତନି । ମାତର
 ବକୁଆ ମନର କାମ୍ ଦେକ୍ଲେ ରୂପ ଅଇଆଚାୟ । ୨୦ ତେବର୍ପାଇ ସେମନ୍
 ଜଦି ତମଙ୍କେ ଗଢିଦାଢ୍ରୁଡ଼ା କରି ସଢ୍ରୁଇଲେ, କି ତମର ଦନ୍ ସାଁପତ୍ତି ନେଲେ, କି
 ତମଙ୍କେ କାଇଆଲେ ପାନ୍ତେ ପାକାଇଲେ, କି ଆମର ତଲେ ରୁଆ ବଲି କରି
 କଇଲେ କି ଏନ୍ତାରି କି କେ ତମର ଗାଲେ ତାପତ୍ ମାରିଲେ ମିସା ତମେ ମୁରୁଚି
 କରି ରଇପା । ୨୧ ସେ ସବୁ କାରାୟ ବିସଇ କରିବାକେ ଆମଙ୍କେ ସାଆୟ ନ
 ରଇଲା । ଏଠା ସତ୍ର ବଲି କଇବାକେ ମୁଇ ଲାଜୁ ଅଇନାଇ । ମାତର ସେମନ୍
 କାଇ ବିସଇନେଇ ବହୁପନ୍ଥ ଅଇ କାତା ଅଇବାକେ ସାଆୟ କରିବାଇ, ସେନ୍ତା
 ମୁଇ ମିସା ସାଆୟ କରିବି । ଦେକାଇ ମୁଇ ଏଠା ଗଟେକୁ ବକୁଆ ଲକର୍ପାରା
 କାତା ଅଇଲିନି । ୨୨ ସେମନ୍ ଜଦି ଆମେ ଏବରି ବୁପର ଲକ୍ ବଇଲେ,
 ମୁଇ ମିସା ତେଇର ଗଟେକୁ । ଅବରାଆମ୍ ଆମର ଆନିଦାଦି ବଇଲେ,
 ସେ ମର ମିସା ଆନିଦାଦି । ୨୩ ସେମନ୍ ଜଦି ଆମେ କିରିସଟର ଦାଢ୍ରୁଡ଼ା
 ବଇଲେ, ମୁଇ ମିସା ଗଟେକୁ ଦାଢ୍ରୁଡ଼ା । ମାତର ସେମନର ଟାନେ ଅନି ମୁଇ
 ଅଦିକ୍ ନିକ ଦାଢ୍ରୁଡ଼ା । ନିଜକେ ବହୁ କରାଇ ମୁଇ ଗଟେକୁ ବାୟୁଲକର
 ପାରା କାତା ଅଇଲିନି ବଲି ଜାନିଆଚି । ମୁଇ ତାକରଟାନେ ଅନି ଅଦିକ୍
 ଆବତ୍ର କାମ୍ କରିଆଚି, ଅଦିକ୍ ତର ବନ୍ଦିଶରେ ରଇଆଚି, ଅଦିକ୍ ତର ମାତ୍

କାରାଚି, ଅଦିକ୍ ତର ମଲାସମାନ ଅଇଜାଇରଇଲି । ୭୪ ମୁଲ ଜିଉଦି
 ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ପାଁରପାଳି ତିରିସ ନ ତାଙ୍କୁ ମାହକାଇ ଆଚି । ୭୫
 ରମିଆମନରଟାନେ ତିନ୍ତର କରୁଥା ପଞ୍ଚ ମାହକାଇ ଆଚି । ଗଟେକ୍ତର
 ସେମନ୍ ମକେ ପାକନା ମାର୍କଲାଇ । ମୁର ଜନ୍ ଜାଜେ ଜାଇତେରଇଲି, ସେ
 ଜାଜ ତିନ୍ତର ହୃଦି ଜାଇରଇଲା । ତରେକ୍ ମର୍ ଜାଜ ନସିଗାଲାକେ ମୁଲ
 ଗଟେକ୍ ଦିନ ଆରି ଗଟେକ୍ ରାତି, ସମଦୁରେ ଉପକି ଅଇ ରଇଲି । ୭୬ ମୁଲ
 ଜିବାବେଲେ ବାଟେ, ମର ମୁଆଟେ କେତେକ୍ କେତେକ୍ ବିପଦ୍ ଆଇଲା ।
 ଜେନ୍ତୁକି, ବନିଆର ବିପଦେ, ଚରମନର ବିପଦେ, ମର ଜିଉଦି ବାଇମନର
 ବିପଦେ, ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନର ବିପଦେ, ସଥରେ ଅଇରଇବା ବିପଦେ,
 କିନରା ଜାଗା ମନର ବିପଦେ, ତଙ୍କୁରେ ଜୁଡ଼ ଜିଆଦ ମନର ବିପଦେ,
 ସମଦୁରେ ବନିଆ ଆଇଲାବେଲ୍ଲର ବିପଦେ ଆରି କିରିସ୍ଟର ବିସ୍ବାସିମନ୍
 ବଲି ନାତାଇ ଅଇରଇବା ଲକ୍ଷମନର ବିପଦେ । ୭୭ ମର କାମ ଆବଦ୍ କାମ
 ଆରି ମୁଲ ସବୁବେଲେ ଆବଦ୍ କାମ କଲିଆଚି । ବେସି ତର ରାତିଆ ସଇ
 ନାପାରିଲି, ବୁକେ ସଏ ରଇଆଚି, ବେସି ତର ମକେ କାଦି କେଟେ ନାଇ,
 ପିନ୍ଧିବାକେ ବସିତର ନାଇ, କି ରଇବାକେ ଗର ନ ରଇଲା । ୭୮ ସେ ସବୁ
 ବିସାଇ ମରପାଇ ଅଇରଇଲା । ମାତର ଆରି ମର ବିନ୍ ବିନ୍ ଦୁକ୍ କସଟ
 ଆତେ । ସବୁ ମଣ୍ଡଳିର ପାଇ ଚିନ୍ତା କରି ମୁଲ ଦୁକ୍ କସଟ ପାଇଲିନି । ୭୯
 ଜଦି କିରିସ୍ଟର ଲଗେ ରଇବା କାର ବିସ୍ବାସ ଉନା ଅଇସି ବଇଲେ ମକେ
 ମିଥା ଦୁରବଲ ଲାଗସି । କେ ଜଦି ପାପ କଲେ, ତାର ଲାଗି ମୁଲ ବେସି ଦୁକ୍
 କସଟ ପାଇଲିନି । ୮୦ ମୁଲ ବଡ଼ପନ୍ ଅଇ କାତା ଅଇବାକେ ମନ୍ କରିନାଇ ।
 ଜଦି ସେନ୍ତ୍ କରିବାର ଆଲେ, ମକେ ଗଟିରଇବା, ଦୁକ୍ କସଟ ବିସାଇନେଇ
 ମୁଲ ବଡ଼ପନ୍ ଅଇବି । ସେନ୍ତ୍ରାରୀଲେ ମୁଲ କେତେ ଦୁରବଲ ଆଚି ବଲି
 ତମେ ଜାନସା । ୮୧ ମୁଲ ତମକେ ଜେତକି ବିସାଇ କରିଲି, ସେମା ସବୁ ସତ
 । ଗଟେକ୍ ମିଥା ମିର ନାଁ । ଆମର ମାପ୍ରି ଜିସୁର ବାବା ପରମେସର ଏଠା
 ଜାନେ । ସେ ଜୁଗ ଜୁଗ ତାକପୁଟା ପାଆ । (ଅଂଶ g165) ୮୨ ପୁରବେ ମୁଲ
 ଦାମାସକାସେ ରଇଲା ବେଲେ ରାଜା ଆରେତାସରର ତଲେ ଗଟେକ୍ ସାପନ୍
 କାରିଆ ରଇଲା । ସେ ସଥର ସନ୍ତ୍ରି ଜାଗବାକେ ତାର ସନିଆମନ୍ଦକେ କଇଲା
 । ଜେନ୍ତୁରି କି ଜେତେବେଲେ ମୁଲ ସେ ସଥରେ ବାରଇତି, ସେମନ୍ ମକେ

ଦାରୁତାଇ । ଶାକ କେନ୍ତ୍ର ବଲଲେ ତେଇର ପାକନା ପାହୁରିର କାଣାବାଟେ ମକେ
ଚାର୍ଦନାଇ ପୁରାଇ ଉଡ଼ରାଇ ଦେଲାଇ । ଆରି ତାର ଟାନେ ଅନି ବଁଚିଗାଲି ।

୧୨ ସେନ୍ଦ୍ରାରଥାଲେ ମୁଇ ବଡ଼ପନ୍ ଅଇ କଇଲା ଟାନେ କାଇ ଲାବ୍ ନଇଲେ
ମିଥା ମୁଇ ବଡ଼ପନ୍ ଅଇ କାତା ଅଇବି । ଏବେ ମୁଇ ଦରସନ୍ ବିସଇ ଆରି
ମାଘରୁ ମକେ ଜାନାଇଲା ବିସଇ ତମ୍ଭେ କଇବି । ୨ ମୁଇ ଜାନିରଇବା
ଗଟେକ୍ ବିସବାସି ଆଚେ । ଜାକେ କି ଚଉଦ ବରସର ଆଗେ ସରଗେ
ନେଲାଇ । ସେ ସବୁରେ ସରଗେ ଗାଲା କି ତାକେ ଦରସନେ ସେ ସରଗ୍
ଦେକାଇଅଇଲା କି ନାଇ ବଳି ମୁଇ ନାଜାନି । ସେଠା ପରମେସର ସେ ଜାନେ
। ୩ ମାତର ମୁଇ ଜାନିଆଚି, ତାକେ ସରଗେ ନେଲାଇ ବଳି । ମୁଇ ଆରି
ତରେକ୍ କଇଲିନି ସେ ସତଙ୍ଗେ ତେଇ ଗାଲା କି ଦରସନେସେ ସରଗ୍
ଦେକାଇ ଅଇରଇଲା, ସେଠା ମୁଇ ନାଜାନି । ସେଠା ପରମେସରସେ ଜାନେ
। ୪ ଆରି ସେ ତେଇ ରଇଲାବେଳେ ଲକର ବାସାଇ କାତା ନ ଅଇବା
ବିସଇ ସୁନ୍ଦରି । ଜନ୍ମଟା ମୁନୁସ୍ ମନର କଇବାର ଅଦିକାର ନାଇ, ସେଠା
ମିଥା ସେ ସୁନ୍ଦରି । ୫ ଏ ଲକର ବିସଇନେଇ ମୁଇ ବଡ଼ପନ୍ ଅଇ କାତା
ଅଇବି, ମାତର ମର ନିଜର ବିସଇନେଇ ବଡ଼ପନ୍ ଅଇ କାତା ନ ଅଇ ।
ମର ଦୁରବଲ୍ ରଇବା ବିସଇଟାନେସେ ମୁଇ ବଡ଼ପନ୍ ଅଇବି । ୬ ମୁଇ ଜଦି
ବଡ଼ପନ୍ ଅଇ କାତା ଅଇବାକେ ମନ୍ କଲେ, ସେଠା ବୁଦି ନ ରଇଲା ଲକ୍
ବଡ଼ପନ୍ ଅଇଲାପାରା ନ ଅଏ । ମୁଇ କଇବାଟା ସବୁ ସବୁ । ମାତର ମୁଇ
ବଡ଼ପନ୍ ଅଇକରି କାତା ନ ଅଇ । କାଇକେବଇଲେ ଲକମନ୍ କେଡ଼େବେଳେ
ମିଥା ମକେ ମୁଇ ଜେତକି ଆଚି, ତାରତେଇଅନି ଅଦିକ୍ ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ଲକ୍
ଇପାବେ ଦେଖିବାଇ । ମୁଇ କରିବା କାମ୍ ଦେକିକରି ଆରି ମୁଇ କଇବା କାତା
ସୁନିକରିସେ ସେମନ୍ ମାନ୍ଦବାଇ । ୭ ମୁଇ ପରମେସର ଟାନେଅନି ବେସି
ବଢିଆ ଦରସନ୍ ପାଇଲିଆଚି ବଳିକରି ବଡ଼ପନ୍ ନ ଅଇବାକେ ପରମେସର
ମକେ ଦୁକାଇବା ଗଟେକ୍ ରଗ୍ ଦେଲା । ଏ ରଗ୍ ସଇତାନର ଦୁରପାରା
ମାରିବାକେ ମର ଗାଗତେ ଆଚେ । ଜେନ୍ତ୍ର କି ମୁଇ ଆରି ବଡ଼ପନ୍ ନ ଅଇ
। ୮ ଏ ରଗ୍ ମରଟାନେଅନି ଦାରିଜାଆ ବଳି ମୁଇ ତିନ୍ତର ମାଘରୁକେ
ଗୁଆରି କଲି । ୯ ମାତର ସେ ଏନ୍ଦ୍ରାରି କଇଲା, “ତମ୍ଭେ ଜେତକି ସବୁ ଲତା
ଆଚେ, ମର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା, ସେଠା ପୁରାପୁରୁନ୍ କରିବାକେ ଅଇଷି ।
କାଇକେବଇଲେ ଜେତେବେଳେ ମୁଇ ଦୁରବଲ୍ ରଇସ୍ତୁ, ସେବେଳେ ମର ବପୁ

ନିକକରି ତିସ୍ତି ।” ତେବେ ମର ଦୁରବଲ ବିସଳନେଇ ବହପନ ଅଇକରି
 କଇବାକେ ମକେ ବେସି ସାରଦା ଲାଗୁସି । କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ଦୁରବଲ
 ରଇଲାବେଲେ କିରିସ୍ଟର ବପୁ ମକେ ସାଇଜ କରିବାଟା ଜାନ୍କିନି । ୧୦
 ସେଠାର ପାଇ ମକେ କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ଜେତକି ସବୁ ଗରୁସି, ମୁଇ ସାରଦା
 ଅଇ ରଇବି । ଜେନ୍ତ୍ରିକି ମରଗାଗହ ଦୁରବଲ ରଇଲେ ମିଥା, ନିନ୍ଦା ପାଇଲେ
 ମିଥା, ଦୁକ୍ କସ୍ଟ ଅଇରଇଲେ ମିଥା, ଆରି ସାଦବାନ୍ତ ଅଇ ଦୁକ୍ କସ୍ଟ
 ପାଇଲେ ମିଥା । କାଇକେବଇଲେ ଜେତେବେଲେ ମୁଇ ଦୁରବଲ ଅଇଆଚି,
 ସେତ୍କି ବେଲେ ମୁଇ ବପୁ ଅଇଆଚି । ୧୧ ନିଜେ ବଡ଼ ଅଇବାକେ ମୁଇ
 ବକୁଆ ଲକର ପାରା ଅଇଲିନି । ମାତର ମୁଇ ତମଙ୍କେ ଦସ ଦେଲିନି ।
 କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଜଦି ମକେ ସନ୍ମାନ ଦେଇତାସ୍, ମୁଇ ଏନ୍ତାରି ନ
 କରୁଛି । ମୁଇ କାଇ କାମେ ନାଇ, ବଲି କେତେଲକ୍ କଇଲେ ମିଥା ତମର ସେ
 ପେରିଦିମନର ଟାନେ ଅନି ଉନା ନଇ । ୧୨ ଜେତେବେଲେ ମୁଇ ତମରଟାନେ
 ରଇଲି, ସେ ବେଲେ ମୁଇ ମୁହଁଚିକରି ରଇବା କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ ଆରି
 ଚିନ୍ମନ୍ ତମେ ଦେକିରଇଲାସ୍ । ସେଠା ଦେକି ମୁଇ ଗଟେକ ପେରିଦି ବଲି
 ତମେ ଜାନ୍ମଲାସ୍ । ୧୩ ବିନ୍ ମଣ୍ଡିଲିମନ୍କେ ମୁଇ ଜାଇଟା କରିରଇଲି, ସେ
 ସମାନ୍ ବିସାଇସେ ତମରପାଇ ମିଥା କଲି । ଏତ୍କି ସେ ଜେ ତମଙ୍କେ ବୁଢ଼ି
 ମାହ୍ନି ତମର ଉପରେ ବନ୍ଧ ତାପାଇନାଇ । ଜଦି ସେଠା ମର ବୁଲ୍ ଅଇଲା
 ଆଚେ ବଇଲେ ମକେ କେମା କରିଦିଆସ୍ । ୧୪ ଦେକା, ଏଠା ସଞ୍ଚି ତିନ୍ ତର୍
 ଅଇଲାବେ ମୁଇ ତମରଲଗେ ବୁଲି ଆଇବି ବଲି ଜାଗିଆଚି । ଆଗର ପାରା
 ଏବେ ମିଥା ତମରଟାନେ ଅନି କାଇଟା ନ ମାହ୍ନି । ତମେ ଦେବାଟା ମୁଇ ମନ୍
 କରିନାଇ, ତମର ଆଲାଦ୍ ମନ୍ କଲିନି । ଏନ୍ତାରି ନର୍ତ୍ତ ଜେ ପିଲାମନ୍ ଆୟା
 ବାବାରପାଇ ସଞ୍ଚିଲବାଇ, ମାତର ଆୟାବାବା ପିଲାମନର ପାଇ ସଞ୍ଚିଲବାର୍
 ଆଚେ । ୧୫ ସତଇସେ ମର ଜେତକି ସବୁ ଆଚେ, ସେଠା ସବୁଜାକ ତମଙ୍କେ
 ଦେବାକେ ମୁଇ ସାରଦା ଅଇବି । ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି ତମଙ୍କେ ସାଇଜ କରିବାକେ
 ମର ଗାଗହ ମିଥା ସର୍ପି ଅଇଦେବି । ତମର ପାଇ ରଇବା ମର ଆଲାଦ୍
 ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଇ ଆଇଲାନି, ମାତର ମର ପାଇ ରଇବା ତମର ଆଲାଦ୍ ଉନା
 ଅଇ ଆଇଲାନି । ୧୬ ମୁଇ ତମରଟାନେଅନି ବୁଢ଼ି ମାହ୍ନିନାଇ, ସେଠା ସତ
 ବଲି ତମେ କଇଲାସନି, ମାତର ତମର ବିଦ୍ରେ କେତେ ଲକ୍ କଇଲାଇନି,
 ଜେ ମୁଇ ଚାଲାକି ଆରି ମର ଲାଗି ତମେ ନାତାଇଅଇଲାସ୍ । ୧୭ ମୁଇ

ତମଙ୍କେ କେନ୍ତି ନାତାଇଲି? ମୁଇ ତମର ଲଗେ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପାଟାଇ
ରଇଲି, ସେମନର ଦେଇ ନାତାଇଲି କି? ୧୮ ମୁଇ ତିତସ୍କେ ତମର ଲଗେ
ଜିବାକେ ବାବୁଜିଆ କଲି । ଆରି ତାରସତ୍ତ୍ଵ ଜିବାକେ ଗଟେକ୍ ବିସବାସି
ବାଇକେ ମିସା ପାଟାଇରଇଲି । ତିତସ୍କାଇ ତମର ଲଗେ ଅନି କାଇଟା ଲାଭ
କଳା ଆତେ କି? ତିତସ୍ତ ତମଙ୍କେ ନାତାଇଲା ବଲି ତମେ କଇନାପାରାସ୍
। କାଇକେବଇଲେ, ସେ ଆରି ମୁଇ, ଆମେ ସୁକଳ କାମର ପାଇସେ ଏଠା
କଳୁନି । ୧୯ ଆମେ ତମର ବିରୁଦ୍ଧେ କାଇ ଦସ୍ତ କରୁନାଇ ବଲି ତମଙ୍କେ
ଦେକାଇ ଅଇବାକେ ତେସ୍ତା କଳୁନି ବଲି ତମେ ବାଦ୍ସା ମିସା । ମାତର
ସେନ୍ତାରି ନାଇ । ଆମେ କିରିସ୍ଟର ଲକ୍ଷ ଇପାବେ ପରମେସରର ମୁଆଟେ
କାତା ଅଇଲୁନି । ଆଲାଦର ମଇତରମନ୍! ତମର ଟାନେ ଆମେ ଜେଡ଼କି
ବିସର କଲୁଆବୁ, ସେଠା ତମର ବଳ ପାଇ । ୨୦ ମୁଇ ବେସି ଚିନ୍ତାଇ ଆରି,
ମୁଇ ତମର ଟାନେ ଆଇଲାବେଲେ, ମନ୍ ନ କରବା ଚଲାଚଲିତି ତମର
ବିଦରେ ଦେକୁବି ମିସା । ସେନ୍ତାରି ଅଇଲେ, ମୁଇ ତମଙ୍କେ ଦମ୍ଭକାଇବାକେ
ପଡ଼ସି ଆରି ସେଠା ତମେ ମନ୍ ନ କରାସ୍ । ତେଇ କେତେଟା ଜୁଜିଆଲମନ୍,
ଲୁହିଆମନ୍, ଦାପ୍ରେ ରିପା ଅଉମନ୍, ନିଜର ବିସର ଦେକାଇ ଅଉମନ୍,
ତାର ବାଇମନ୍ତକେ ନିନ୍ଦା କରୁମନ୍, ତିପ୍ଳିଆମନ୍, ବଢ଼ପନିଆମନ୍, ଆରି
ବିସବାସିମନ୍ ଗଟେକ୍ ମନ୍ ନ ଅଇଲାଟା ଦେକୁବି । ୨୧ ମୁଇ ଚିନ୍ତାଇ ଆରି
ଜେ, ମୁଇ ଆରିତରେକ୍ ଆଇଲାବେଲେ, ତମର ମୁଆଟେ ମକେ ପରମେସର
ଲାଜ୍ କରାଇସି । ଆରି ମୁଇ ବେସି ଦୂକ୍ ଅଇବି । କାଇକେବଇଲେ, ଆଗେ
ଜେଡ଼କି ଲକ୍ଷ ପାପ୍ କରି ଆଚତ୍ ବଲି ମୁଇ ଜାନିଆବି । ସେମନ୍ ଏବୁକେ ଜାକ
ତାକର କାରାପ୍ ଚଲାଚଲିରୁ ଲାଗି ମାନି ଅଥବା ନାଇ । ଜନ୍ମଟାକି ନିଜର
କାରାପ୍ ମନ୍ କଳା ଇପାବେ ବାହିବାଟା ଆରି ବେସିଆ କାମ୍ କରିବାଟା ।

୧୩ ଏତାସତ୍ତ୍ଵ ତିନିତର ଅଇଲାବେ ତମର ଲଗେ ମୁଇ ଆଇଲିନି । ସାଧତର
କଇଲାପାରା "ମଣ୍ଡିଲିର ବାଇମନର ବିରୁଦ୍ଧେ ନିନ୍ଦା କାତା ଉଚ୍ଚଲେ, ସେଠା ତିନ୍
ଲକ୍ଷ ନଇଲେ ଦୁଇଲକର ସାକିର ମୁଆଟେ ସବୁଜାକ ରାଜିନାମା କରାଇବାର
ଆତେ । ୨ ଆଗେ ପାପକରି ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ, ଆରି ଏବେ ପାପ୍ କଳା
ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମୁଇ ତମର ଲଗେ ଦୁଇପାଲି ଆଇଲା ବେଲେ କରଇଲି । ମୁଇ
ତେଇ ନ ଆଇବା ଆଗରୁ କଇଲିନି, ମୁଇ ଆରିତରେକ୍ ଆଇଲାବେଲେ କେ
ଜାଦି ତାକର ପାପେ ଅନି ନ ବାଉତ୍ତର, । ସେମନ୍ତକେ ଦିନ୍ଦ୍ର ନ ଦେକାଇ । ୩

ମୁଇ କଇବାଟା ଏ ସବୁ କିରିସ୍ଟର ଆଦେଶେ ଅନି ଆଚେବଲି ଜାନବାକେ
 ତିନ୍ ମାତ୍ରାଲାସନି । ମୁଇ ତମ୍ଭେ ତଣ୍ଡୁ ଦେଲାବେଳେ ସେ ତିନ୍ ବିସଇ ଜାନ୍ସା
 । କିରିସ୍ଟ ତମର ବିଦ୍ରେ କାଇ କାମ କଲେ ମିଥା ବପୁର ସଞ୍ଚ କରସି,
 ଦୁରବଲ ଅଇକରି ନାଇ । ୪ କାଇକେବଲଲେ କୁରସେ ଚଗାଇଲାବେଳେ ସେ
 ଦୁରବଲ ପାରା ତିସଲେ ମିଥା ପରମେସରର ବପୁସଞ୍ଚ ସେ ବଁଚିଆଚେ ।
 ସେହାରିସେ କିରିସ୍ଟରେତଇ ମିଥି ରଇଲାଭପାଇ ଆମେ ମିଥା ଦୁରବଲ
 ପାରା ତିସଲୁନି । ମାତର ପରମେସରର ବପୁ ସଞ୍ଚ ଜିଇ ରଇବୁ ଆରି ତମର
 ବିଦ୍ରେ କରିବା ଜନ୍ କାମେ ମିଥା ତାର ବପୁ ରଇସି । ୫ ତମେ ନିଜେ ନିଜେ
 ବିସବାସେ ଆଗାସ କି ନାଇ, ବିଚାର କରି ଦେକା । ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ତମର
 ବିଦ୍ରେ ବାସା ଅଇଆଚେ ବଲି ନାଜାନାସ କି? ତମେ ବିସବାସ କରାସ
 ନାଇକେ, କିରିସ୍ଟ ତମରଟାନେ ବାସା ଅଖନାଇ । ୬ ମାତର ମୁଇ ଆସା
 କଲିନିଜେ, ଆମେ ସବୁଲକ୍ କିରିସ୍ଟର ପେରିଦ ଅଇଆରୁ । ୭ ତମେ କାଇ
 କରାସ କାମ ନ କରା ବଲି, ଆମେ ପରମେସରକେ ଗୁଆରି କଲୁନି । ଇତି
 ପୁରାପୁରୁନ ଟିକ୍ କରିଆରୁ ବଲି ଆମେ ଦେକାଇବାକେ ଜାଉନାଇ, ମାତର
 ସେଟା ନାପାରି ରଇଲେ ମିଥା, ତମେ ଜେହିକି ସତ୍କାମ କର୍ଯ୍ୟା, ଏଗାରପାଇ
 ଆମେ ପାରତନା କଲୁନି । ୮ ସତ ବିସଇର ବିରୁଦ୍ଧେ ଆମେ କାଇଟା ନ କରୁ,
 ମାତର ତାର ପାଇ ଟିଆ ଅଇବୁ । ୯ ଜଦି ଲକ୍ଷମନ ଆମକେ ଦୁରବଲ ଆଚତ୍
 ବଲି କଇଲେ ମିଥା, ଆମେ ସାରଦାସଞ୍ଚ ଆରୁ । ତମେ ଆକା ବିସବାସେ ଢାଂଢ
 ରଇବାରିଆଚେ । ଆରି ତମର ଚଲାଚଲୁତି ସିଦ୍ ଅଇଜାଅ ବଲି ଆମେ ଗୁଆରି
 କଲୁନି । ୧୦ ମୁଇ ନ ଆଇତେ ଏ ସବୁଜାକ ତମ୍ଭେ କାଇକେ ଲେକ୍ଷଣି
 ବଇଲେ, ଜେହିକି ମୁଇ ଆଇଲାବେଳେ ମାପରୁ ମକେ ଦେଇରଇବା ଅଦିକାର
 ସଞ୍ଚ ତମ୍ଭେ ତଣ୍ଡୁ ଦେବାକେ ନ ପଡ଼େ । ଜନ୍ ଅଦିକାର ତମର ବିସବାସ
 ବଡାଇବାକେ ଦେଲାଆଚେ, ମାତର ସେଟା ଉନା କରିବାକେ ନାଇ । ୧୧
 ଏବେ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ ମୁଇ ରଇଲିନି । ତମର ଚଲାଚଲୁତି ସିଦ୍
 କରିବାକେ ଜବର ଚେସଟା କରା । ମର ଆଦେସ ସବୁ ମାନିକରି ରୁଆ ।
 ସବୁଲକ୍ ଗଟେକ୍ ମନ ଅଇକରି ସାନ୍ତିଅଇ ରୁଆ । ତେବେ ଆଲାଦ ଆରି
 ସାନ୍ତିର ପରମେସର ତମର ସଞ୍ଚ ରଇସି । ୧୨ ତମେ ରୁଣ୍ଡଲା ବେଳେ ନିଜର
 ନିଜର ବିଦ୍ରେ କିରିସ୍ଟର ଆଲାଦେ ଜୁଆରବେଟ ଉଆ । ଇତି ରଇବା
 ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନ ତମ୍ଭେ ଜୁଆର ଜାମାଇଲାଇନି । ୧୩ ଆମର ମାପରୁ

ଜିମ୍ବୁକିରିସ୍ଟର ଜିବନ ଦୁକାଇଲାଟା, ପରମେସରର ଆଳାଦୁ ଆରି ମୁକଲ୍
ଆଡ଼ମାର ମିସିକରି ରଇବାଟା, ତମର ସବୁ ଲକର ସଞ୍ଚ ରଥ । ଜୁଆର ।

ଗାଲାତିୟ

୧ ମୁଇ ପେରିଦ ସିସ ପାଉଳ । ପେରିଦ ସିସ ଅଇବାକେ ମୁଇ ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି କି ଲକ୍ଷମନର ମାଲାକାରିଆ ରୟାବେ ତାକ୍ରା ପାଇନାଇ । ଏ ତାକ୍ରା ମୁଇ ବାବା ପରମେସରର ଆରି ଜିସୁ କିରିସ୍ଟରେ ତେଇଅନି ପାଇଲିଆଚି । ପରମେସର ତାକେ ମଲାଟାନେଅନି ଉଟାଇଆଚେ । ୨ ଆରି ଏଟା ଗାଲାତିୟ ମଣ୍ଡଳିତେଇ ରଇବା ତମରପାଇ ମର ଚିଟି । ଜନ୍ ବିସବାସି ବାଇବଇନିମନ୍ ମର ସଞ୍ଚ ଆଚତ୍ତ, ସେମନ୍ ମିଥା ମର ସଞ୍ଚ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୩ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାସ୍ତୁ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟ ତମଙ୍କେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ସାନ୍ତି ଦେଅ । ୪ ଏବେ ଏ ପାୟ ବର୍ତ୍ତି ଅଇରଇବା ଜଗତେଅନି ଆମଙ୍କେ ଉଦାର କରବାକେ ଆମର ବାବା ପରମେସର ମନ୍ କଲାଟା, ମାନିକରି କିରିସ୍ଟ ଆମର ପାପର ପାଇ ନିଜକେ ସର୍ବପିଦେଲା । (aiōn g165) ୫ ପରମେସର କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ ଜୁଗ ତାକ୍ପୁଟା ପାଥ । ଆମେନ୍! (aiōn g165) ୬ କିରିସ୍ଟ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇକରିସେ ତମଙ୍କେ ତାକିରଇଲା । ମାତର ତମେ ତାକେ ଏତେକ୍ ଦାସରେ ତାତିଦେଇକରି ଆରି ଗଟେକ୍ ବିନ୍ ସୁବ୍ରକବରବାଟେ ମନ୍ ଦେଲାସ୍ତନି । ତମର ଏ ମନ୍ ବାଦିଲାଇବାଟା ଦେକିକରି ଇତି ମୁଇ କାବା ଅଇଗାଲିନି । ୭ ଏ ସୁବ୍ରକବର ତାତି ଆରି ଗଟେକ୍ ବିନ୍ ସୁବ୍ରକବର ନାଇ । ମାତର ମୁଇ ଏନ୍ତି କଇଲିନି, କାଇକେ ବଇଲେ କେତେଲକ୍ କିରିସ୍ଟର ସୁବ୍ରକବର ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମ୍ କରି, ତମଙ୍କେ କଟପତ କରିବାକେ ତେସ୍ଟା କଲାଇନି ବଲି ମୁଇ ସୁନ୍ଳିନି । ୮ ମାତର ଆମେ ତମର ଲଗେ ଜନ୍ ସୁବ୍ରକବର ଜାନାଇ ରଇଲୁ, ଜଦି ସେଟାକେ ତାତି ବିନ୍ ଗଟେକ୍ ସୁବ୍ରକବର ଆମେ ନିଜେ, ନଇଲେ ସରଗ୍ ଦୁତ ମିଥା ଜାନାଇସି ବଇଲେ, ସେ ଅବିପାପ ପାଥ । ୯ ଏଟା ଆମେ ଆଗତୁ କଇରଇଲୁ ଆରି ମୁଇ ଏବେ ଆରି ତରେକ୍ କଇଲିନି, ତମେ ତମର ଜିବନେ ଜନ୍ ସୁବ୍ରକବର ମାନିରଇଲାସ୍, ସେଟା ତାତି ଆରି ଜଦି କେ, କାଇମିଥା ବିନ୍ ସୁବ୍ରକବର ଜାନାଇସି ବଇଲେ ସେ ଅବିପାପ ପାଥ । ୧୦ ଏଟା ସୁନ୍ଦି ତମେ ମନେ ମନେ କାଇଟା ବାଦିଲାସ୍ତନି? ମୁଇ ଲକ୍ଷମନର ମାନ୍ବାଟା ପାଇବାକେ ତେସ୍ଟା କଲିନି କି? ନାଇ, କେବେ ନାଇ । ମୁଇ ପରମେସରର ମାନ୍ବାଟାସେ ମନ୍ କଲିନି । ମୁଇ କାଇ ତାକ୍ପୁଟା ଅଇବି ବଲି ମନ୍ କଲିନି କି? ମୁଇ ଜଦି ଏବେ ଜାକ ତାକ୍ପୁଟା ଅଇବାକେ ମନ୍ କର୍ତ୍ତି ବଇଲେ, ଆଜି କିରିସ୍ଟରେ

ସେବାକାରିଆ ନ ଅଛଦି । ୧୧ କାଇକେବଇଲେ, ଏ ବାଇବଇନିମନ୍ ମୁଲ
 ତମଙ୍କେ ଜନ୍ମ ସୁବକବର ଜାନାଇଲିନି, ସେଠା ମୁନୁସରଟାନେଥାନି ବାରଏ
 ନାହିଁ । ୧୨ ତେବେ ମୁଲ ସେଠା ମୁନୁସ ମନର ଟାନେଥାନି ପାଇନାଇ, କି କେ
 ମକେ ସିକାଥର ନାହିଁ । ନିଜେ ଜିପୁ କିରିସ୍ଟ ସେଠା ମକେ ଜାନାଇଲା ଆଚେ
 । ୧୩ ଆଗତୁ ମୁଲ ଜିଉଦି ଦରମ ନାମବା ବେଳାଇ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ଜିଇତେ କାଇତେ
 ରଇଲି । ପାରତନା କର୍ବାକେ ରୁଣ୍ଡବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ କେନ୍ତି କସ୍ଟ ଦେଇତେ
 ରଇଲି ଆରି ସେଠାମନ୍ ନସ୍ଟ କର୍ବାକେ କେନ୍ତି ରେସଟା କରିରଇଲି, ଏଠା
 ସବୁ ବିସଇ ତମଙ୍କେ ଜାନାଇଦିଆଅଇଆଚେ । ୧୪ ଜିଉଦି ଦରମ ମାନବା
 ବେଳେ, ମୁଲ ଦାଢ଼ିତା ବଇଷେ ଆମର ଜିଉଦିମନ୍ବ ବିଦରେ ସବୁକେ ଅନି
 ଆଗତୁ ରଇଲି ଆରି ଆମର ଆନିଦାଦିମନ୍ ବିସବାସ କରି ଆଇତେରଇବା
 ରିତନିତି ଦେସି ତାର ସଞ୍ଚ ମାନ୍ତେରଇଲି । ୧୫ ମାତର ପରମେସର ତାର
 ଜିବନ ଦୁକାଇ ମର ମାଆର ଗର୍ବେ ରଇଲା ବେଳେ, ମକେ ବାତିରଇଲା
 ଆରି ତାର ସେବା କର୍ବାକେ ତାକିଲା । ୧୬ ଆରି ଜେତେବେଳେ ଜିଉଦି
 ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ବ ଟାନେ ସୁବକବର ଜାନାଇବାକେ ପରମେସର ମକେ
 ତାର ପଥକେ ଦେକାଇଲା, । ଏ ବିସଇନେଇ ମୁଲ କାରିଲଗେ ଜିବି ଆରି
 ସେମନ୍ ମକେ ସିକାଇଦେଅତ ବଲି ଚିନ୍ତାକରି ନାହିଁ । ୧୭ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ମର
 ଆଗତୁ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ପେରିତ ସିଥ ଅଇରଇଲାଇ, ସେମନ୍ବ ସଞ୍ଚ ମିସବାକେ
 ଜିରୁପାଲାମେ ଜାଇନାଇ । ସେବେଳେ ମୁଲ ଦାପରେ ବାରଇ ଆରବ ଦେସେ
 ଉଚିଗାଲି । ଜାଇକରି ଆରିତରେକୁ ଦାମାସ୍କଷେ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲି । ୧୮
 ଆରି ତିନ୍ ବରସ ପଚେ ମୁଲ ପିତରକେ ବେଟ ଅଇବାକେ ଜିରୁପାଲାମେ
 ଗାଲି । ତେଇ ତାରସଞ୍ଚ ଦୁଇ ଆଟ ରଇଲି । ୧୯ ମାତର ମାପରୁର ବାଇ
 ଜାବୁବକେ ତାହେଲ ଆରି ମୁଲ କନ୍ ପେରିତ ସିଥକେ ମିଥା ବେଟ ଅଇନାଇ ।
 ୨୦ ମୁଲ ଜେତ୍କି ବିସଇ ଲେକଲିନି, ସେଠା ସତ, ପରମେସର ଜାନିଆଚେ
 ମୁଲ କାଇଟା ମିଥା ମିତ କଇନାଇ! ୨୧ ତାରପଚେ ମୁଲ ସିରିଆ ଆରି
 ସିଲିସିଆର ଦେସି ଜାଗାଇ ଜାଇରଇଲି । ୨୨ ସେବେଲା ଜିଉଦା ରାଇଜେ
 ରଇଲା କିରସ୍ଟକେ ବିସବାସ କରବା ମଣ୍ଡିର ଲକ୍ଷମନ୍ ମକେ ନିକପଞ୍ଚ
 ନାଜନି ରଇଲାଇ । ୨୩ ବିନ ଲକ୍ଷମନ୍ ମର ବିସଇ ଜାଇଟା କଇରଇଲାଇ,
 ସେମନ୍ ସେତ୍କିଷେ ଜାନିରଇଲାଇ । ବିନ ଲକ୍ଷମନ୍ବଟାନେଥାନି ସେମନ୍
 ସୁନିରଇଲାଇ କି, ଜନ ଲକ୍ଷ ଗଟେକୁ ବେଳାଇ ଆମକେ କସ୍ଟ ଦେଇତେ

ରଇଲା, ଆମର ଦରମ କୁରୁପନାସ୍ କରିଦେବାକେ ତେସଟା କରତେ ରଇଲା,
ଏବେ ସେ ଆକା ମାପରୁର ସୁବକବର ଜାନାଇଲାନି! ୨୪ ସେଠାର ପାଇ
ସେମନ୍ ମର୍ଯ୍ୟାଳ ପରମେସରର ତାକପୁଟା କରତେରଇଲାଇ ।

୨ ଚଉଦ ବରସ ପଚେ ବରନବାର ସଞ୍ଚ ମୁଇ ଜିରୁପାଲମେ ବାଉଡ଼ିଆଇଲି ।
ଆମର ସଞ୍ଚ ତିତସକେ ମିଥା ତାକି ନେଇରଇଲୁ । ୭ ମୁଇ ତେଇ ଜିବାର
ଆଚେଆକା ବଲି ପରମେସରଟାନେଅନି ଆଦେସ ପାଇ ଜାଇରଇଲି ।
ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ ମୁଇ ଜନ୍ କବର ଜାନାଇଲିନି, ସେଠା
ଜିରୁପାଲମର ନେତା ବଲି ମାନିଅ ପାଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍, ଗଟେକ୍ ଗରେ
ବସିଲା ଦେଲେ, ତେଇ ବୁଜାଇ ଦେଲି । ଜେନ୍ତୁକି ମର ଆଗର ପଚର
ଜାନାଇବା ସୁବକବର ବେକାର ନ ଅ, ସେଠାର ପାଇ ମୁଇ ଦିଆନ୍ ଦେଇରଇଲି
। ୩ ମୁଇ କଇଲା ବିସଇ ସେମନ୍ ରାଜି ଅଇଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ମର
ସାଞ୍ଚ ତିତସ, ଗଟେକ୍ ଗିରିକ୍ ଲକ୍ ଅଇରେଇଲେ ମିଥା, ତାକେ ସୁନ୍ଦ ଅ
ଆକା ବଲି ବାତିଅ କରଦ ନାଇ । ୪ ଏଲେହିଥା କେତେକ୍ ଲକ୍ ତାକେ
ସୁନ୍ଦ କରିବାକେ ମନ କରତେ ରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ବିସବାସି ବାଇ ବଲି
ନାଭାଇକରି କୁଟିଆଲ୍ ଇଯାବେ ଦଲେ ମିଥିରଇଲାଇ । କିରିସଟ ଜିପୁର ସଞ୍ଚ
ମିଥିରଇଲାଇ ଲାଗି ଆମେ ଜନ୍ ମୁକ୍ଳିରଇବା ଦିନ୍ ପାଇଲୁଆରୁ, ସେ ବିସଇ
କଞ୍ଜ ମିଲାଇବାକେ ସେମନ୍ ମନ କରେତ ରଇଲା । ଆମକେ ଆରିତରେକ୍
ମସାର ନିୟମର ଦାଙ୍ଗଡା କରିବାକେ ମିଥା ମନ କରତେରଇଲାଇ । ୫
ମାତର ତମର ଲାଗି, ସୁବକବର ସତସଞ୍ଚ ଦାରି ରକ୍ବାକେ, ଆମେ ସେ
ନାଭାଇମନ୍ଦକେ ଚନେକ୍ ମିଥା ବେଲା ଦେଇ ନ ରଇଲୁ । ୬ ମାତର ଜନ୍
ଲକ୍ଷମନ୍ ନେତା ବଲାଇ ଅଇତେ ରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ଜେ ମିଥା ଅଥ୍ବ,
ସେଠାର ପାଇ ମକେ କାଇଟା ନ ଅଏ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର କାକେ
ମିଥା ବାଇରର ଚଲାଚଲି ଦେବି ବିଚାରନା ନ କରେ । ସେ ନେତାମନ୍
ମକେ କାଇମିଥା ମୁଆ ଜଜ୍ନା ନ ଦେଇରଇଲାଇ । ୭ ଆରି ଗଟେକ୍ ବାଟେ
ସେମନ୍ ଦେବକାଇ ଜେ, ପରମେସର ଜେନ୍ତୁକି ପିତରକେ ଜିଉଦିମନର
ଲଗେ ସୁବକବର ଜାନାଇବାକେ ଦାଇଦ ଦେଇ ରଇଲା, ସେନ୍ତୁ ଜିଉଦି
ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ଟାନେ ସୁବକବର ଜାନାଇବାକେ ମକେ ଦାଇଦ ଦେଲାଆଏ । ୮
କାଇକେବଇଲେ ପିତର ଜେନ୍ତୁ ପରମେସରର ବପୁ ପାଇକରି ଜିଉଦିମନର
ପାଇ ପେରିଦ ସିସ ଇଯାବେ ଦାଇଦ ପାଇରଇଲା, ସମାନ୍ ସେନ୍ତୁ, ମୁଇ ମିଥା

ପରମେସରର ବୟୁ ପାଇକରି ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ପେରିଦ
 ସିସ୍ ଇସାବେ ଦାଇଦ ପାଇଲିଆଠି । ୯ ନେତା ଇସାବେ ଏଜାଇଅଇରଇବା
 ଜାକୁବ, ପିତର ଆରି ଜଥନ, ଉଁ ବଳି ମନି ଅଇରଇଲାଇ ଜେ, ପରମେସର
 ମକେ ଏ ମୁକିଅ କାମର ଦାଇଦ ଦେଲାଆଟେ । ସେଠାର ପାଇ ସେମନ୍ ମକେ
 ଆରି ବର୍ତ୍ତନବାକେ, ଆମେ ମିସିକରି କାମ୍ କରୁବଳି ଗଟେକ୍ ଚିନ୍ ଇସାବେ
 ଆହ୍ ମିଲାଇଲାଇ । ବର୍ତ୍ତନବା ଆରି ମୁଇ ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ବିଡ଼ରେ
 ଆରି ସେମନ୍ ଜିଉଦିମନର ବିଡ଼ରେ କାମ୍ କରୁବୁ ବଳି ରାଜି ଅଇରଇଲୁ
 । ୧୦ ସେମନ୍ ଆମ୍ବକେ ସେମନର ଦଲେ ଅବାବେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ଏତାଇତେବୁଆ ବଳି ଅବକା ଏହକି ଗୁଆରି କରିରଇଲାଇ । ସେ ବିସଇ
 କରିବାକେସେ ମର ମନ୍ ରଇଲା । ୧୧ ପିତର ଆନ୍ତିଆକିଆଟେଇ ଆସି ରଇଲା
 ବେଳେ ମୁଇ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମୁଆଟେ ତାକେ ମନାକରିରଇଲି, କାଇକେ ବଇଲେ
 ସତରସେ ସେ ବୁଲ୍ କାମ୍ କର୍ତ୍ତେରଇଲା । ୧୨ ଆଗ୍ରୁ ସେ ଜିଉଦି ନଇଲା
 ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ କାଇତେରଇଲା, ମାତର ଜେତେବଳ୍ ଜାକୁବ ପାଟାଇରଇବା
 ଲକ୍ଷମନ୍ ତେଇ ଆଇଲାଇ, ତେଇ ମିସିକରି କାଇବାଟା ଚାତି ବିନେ ରଇଲା ।
 ଜନ୍ ଜିଉଦି ବିସ୍ତାରିମନ୍ ଜିଉଦି ନଇଲାଟାମନ୍କେ ସୁନଦ୍ର ଉଆ ବଳି ବାଦିଆ
 କର୍ତ୍ତେରଇଲାଇ, ସେମନ୍କେ ତରି ପିତର ଏନ୍ତି କଲା । ୧୩ ବିନ୍ ଜିଉଦି
 ବାଇମନ୍ ମିସା ପିତର ସଞ୍ଚ ମିସି କୁଟିଆଲମନର ପାରା ଚଲାଚଲି କର୍ତ୍ତେ
 ରଇଲାଇ । ଏନ୍ତିକି ବର୍ତ୍ତନବା ମିସା ସେନ୍ତାରି ଅଇଗାଲା । ୧୪ ସବୁର ମୁଆଟେ
 ମୁଇ ପିତରକେ କଇଲି, “ଡୁଇ ଜିଉଦି ଅଇକରି ମିସା, ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷର
 ପାରା କେତେଟା ଜିଉଦି ରିତିନିତି ଚାତିଦେଇ ଆରୁସ୍ । ସେନ୍ତାରାଲେ ଜିଉଦି
 ନ ଅଛିମନ୍କେ ଆମର ଦରମର ସବୁ ରିତିନିତି ମାନ୍ବାକେ କେନ୍ତି ବାଦିଆ
 କଲୁସ୍ତି?” ୧୫ ଏବେ ଆମ୍ବକେ ଜନ୍ମେଅନି ଜିଉଦି ଲକ୍ ବଳି ଜାନତ୍ ।
 ପରମେସରର ନିୟମ ନାଜାନଲା ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନରପାରା ନଈଁ ।
 ୧୬ ଅଇଲେ ମିସା ଆମେ ଜାନ୍ତୁ ମସାର ନିୟମର ଦାବି ପୁରାପୁରୁନ୍ କଲେ
 ନଈଁ, ମାତର ଉଜେ ଜିସ୍ କିରିସଟରତେଇ ବିସବାସ କଲେ, ଗଟେକ ଲକ୍
 ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଦସ ନ ରଇବା ଲକ୍ ବଲାଇଅଇସି । ତାର ମୁଆଟେ
 ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଲାଇଅଇବାକେ, ଆମେ ଜିଉଦିମନ୍ ମିସା ଜିସୁକିରିସଟକେ
 ବିସବାସ କଲୁନି । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରର ମୁଆଟେ କେମିସା ନିୟମ
 ମାନ୍ବା ଲକ୍ ଦରମ୍ ବଳି ଏଜାଇ ନ ଅଥବା । ୧୭ ମାତର କିରିସଟର ସଞ୍ଚ

ମଦିରଇଲାକେ ତାର ମୁଆଟେ ଆମେ ଦରମଳକ୍ ବଲି ଏଜାଇ ଅଇବୁ ।
 ମାତ୍ର ମସାର ନିୟମ ଇଥାବେ, ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଆମେ
 ପାପିଲକ୍ ବଲି ଏଜାଇ ଅଇଲୁନି । କିରିସ୍ଟ ଲକ୍ଷମନକେ ପାପ୍ କରାଇବାକେ
 ବାଦିଅ କଲାନି ବଲି ତାର ଅରତ ଆଚେ କି? ନାହିଁ, ଏହୁରି କେବେ ନ ଥାଏ ।
 ୧୯ କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ମସାର ନିୟମ ପିଟି ପାସଲିଦେଲି । ମାତ୍ର ଜନ
 ନିୟମ ମୁଇ ଚାତିଦେଇରଇଲି, ସେଠା ଆରିତରେକ ମାନ୍ଦବାକେ ତେସ୍ତା
 କଲେ ସତରେ ପାପି ଅଇଜିବି । ୨୦ ନିୟମର ପାଇ ମୁଇ ମଲାସମାନ
 ଅଇଆଏ । ନିୟମର ଲାଗି ସେ, ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଦସି ଅଇକରି
 ମରନର ତଣ୍ଡୁ ପାଇଲି । ୨୧ ପରମେସରର ପାଇ ବିଶ୍ଵବାଦୀ ମାନ୍ଦବାକେ
 ସଞ୍ଚୁ କୁରସେ ମରାଇଆଏ । ଏବେ ମୁଇ ଜିଇକରି ରଇନାଇ । ମାତ୍ର
 କିରିସ୍ଟ ମରଟାନେ ଜିଇକରି ଆଚେ । ଏବେ ମର ଗାଗଡ଼ ବିସ୍ବବାଦୀ ଲାଗି
 ଜିବନ୍ ଆଚେ । ଜନଟା କି ପରମେସରର ପଥ ଜିୟୁ କିରିସ୍ଟ ମାନ୍ଦବାଦୀ
 କରି ମରପାଇ ସେ ନିଜେ ସରସି ଅଇଲା । ତାକେ ବିସ୍ବବାଦୀ କରି ମୁଇ
 ଜିଇଲି ଆଏ । ୨୨ ଏଟାରପାଇ ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟାକେ ମୁଇ
 କେବେ ମିସା ନାହିଁ ବଲି କଇନାପାରି । କାଇକେ ବଇଲେ ନିୟମ ମାନ୍ଦଲେ
 ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ତାର ମୁଆଟେ ଦରମ୍ ଲକ୍ ଅଇପାରେ, ତେବେ କିରିସ୍ଟ
 ମଲାର କିଚି ମୁଲିଆ ନାହିଁ । ଏ ସବୁ ବିସର ମୁଇ ଆନ୍ତିଆକେ କଇଲି ।

୩ ଏ ବକୁଆ ଗାଲାତିଅମନ୍! କେ ତମଙ୍କେ ଏହୁରି ବୁଲୁ ସିକିଆ ଦେଇ
 ତଢପଢ଼ କରାଇଲାନି? ତମର ମୁଆଟେ ତା କୁରସେ ମରିରଇବା ଜିୟୁ
 କିରିସ୍ଟର ବିସର ଅରସା ସଞ୍ଚୁ ବାତାଇ ଦେଇଆରୁ । ୨ ଗଟେକ୍ କାତା
 ମାନ୍ଦବାକେ କଇଦେକାପନି, ମସାର ନିୟମ ମାନ୍ଦଲାକେ ତମେ ସୁକଳାତମା
 ପାଇଆଚାସ କି, ସୁରକ୍ଷବର ସୁନି ସେଠା ବିସ୍ବବାଦୀ କଲାକେ? ୩ ତମେ
 କେନ୍ତାର ଏତେକ୍ ବୁଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷ ପାରା ଅଇଗାଲାସନି? ଆତମାର
 ବୟୁ ପାଇକରି ତମେ ଜନ୍ ବିସ୍ବବାଦୀ ଜିବନ୍ ଆରାମ୍ କଲାସ, ସେଠା କାଇ
 ନିଜର ବୟୁସଞ୍ଚ ପାରାଇବାକେ ମନ୍ଦକଲାସନି କି? ୪ ସେଠାରପାଇ ତମେ
 ଆଗତୁ ସିକ୍ଲାଟା ସବୁ ବେକାର କି? ତେଇଅନି କାଇଟା ମିସା ସିକାସ
 ନାହିଁ କି? ୫ ପରମେସର କାଇକେ ତାର ଆତମା ଦେଇ ତମର ବିତରେ
 କାବାଅଇଜିବା କାମମାନ କଲା? ତମେ ମସାର ନିୟମ ମାନ୍ଦଲାର ପାଇ କି
 ଜନ୍ ସୁରକ୍ଷବର ତମଙ୍କେ ଜାନାଇରଇଲାଇ ସେଠା ବିସ୍ବବାଦୀ କଲାକେ?

୭ ଅବରାଆମର କାତା ଏତାଇ ଦେକା । ସାସ୍ତରେ ଲେକାଆଏ, “ସେ
 ପରମେସର କଇଲା ବିସ୍ତ ବିସ୍ତବାସ କଲା । ଆରି ତାର ବିସ୍ତବାସର ଲାଗି
 ପରମେସର ତାକେ ଦରମ ଲକ୍ଷ ଜୟାବେ ଲେକା କଲା ।” ୮ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
 ବିସ୍ତବାସ କରିବାଇ, ସେମନ୍ତେ ଅବରାଆମର କୁଚୁମର ଲକ୍ଷ । ଏଟା ତମେ
 ଜାନିବାର ଆଏ । ୯ ପୁରୁଷେଅନି ଦରମ ସାସ୍ତରେ ଲେକାଥାଇଲା ଆଏ
 ଜେ, ବିସ୍ତବାସ କଲେସେ ପରମେସର ଜିଉଦିନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମିସା
 ଦରମ ଲକ୍ଷ ଜୟାବେ ଲେକା କରସି । ପରମେସର ତମରଟାନେଅନି ଜଗଡ଼
 ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଆସିରିବାଦ କରସି । ଏ କବର ପରତୁମ ଅବରାଆମେକ
 ଜାନାଇ ଦିଆଅଛଇଲା । ୧୦ ଅବରାଆମ ବିସ୍ତବାସ କରି ଆସିରିବାଦ
 ପାଇରଇଲା । ସେଟାର ପାଇ ଜେତକି ଲକ୍ଷ ବିସ୍ତବାସ କରିବାଇ, ସେମନ୍ ସବୁ
 ଲକ୍ଷ ତାର ପାରା ଆସିରିବାଦ ପାଇବାଇ । ୧୧ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ରିତିନିତିର
 ନିୟମ ମାନ୍ତ୍ରିକି ବଲି ବଢ଼ିପନ୍ ଅଇବାଇ, ସେମନ୍ ପାଇସ ପାଇବାଇ ।
 କାଇକେ ବଇଲେ ଦରମଧାସ୍ତରେ ଲେକାଆଏ, “ମସାର ନିୟମ ବଇଟାନେ
 ଜାଇଟା ସବୁ ଲେକାଥାଇଲା ଆଏ, ଜଦି କେ ସେଟା ପୁରାପୁରୁନ ନ ମାନେ,
 ସେ ପରମେସରର ସାଇସ ପାଇସି ।” ୧୨ ଏଟା ନିକଟାଙ୍କ ଜାନାପଦଳାନି
 । ରିତିନିତିର ନିୟମ ମାନିକରି କେ ମିସା ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଦରମ
 ବଲାଇଥାଇ ନ ଅଅଭି । କାଇକେବଇଲେ ଦରମ ଲକ୍ଷ ବିସ୍ତବାସର ଲାଗି
 ବିଶ୍ଵବାଇ । ୧୩ ନିୟମ ମାନ୍ବାଟା ଆରି ବିସ୍ତବାସ କରିବାଟା ଦୁଇଟା ମୂଳକେ
 ନ ମିଷେ । ଦରମ ସାସ୍ତରେ ଲେକାଆଏ, ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ନିୟମର ଦାବି ଜୟାବେ
 କାମ କରସି ସେ ଜିବନ ପାଇସି । ୧୪ ଆମେ କେ ମିସା ନିୟମର ସବୁ ଆଦେସ୍
 ମାନି ନାପାରୁ । ସେଟାରପାଇ ଆମେ ସବୁ ଡଣ୍ଟ ପାଇବାର ରଇଲା । ମାତରି
 କିରିସ୍ଟ ଆମର ସାଇସ ନିଜେ ନେଲା ଆରି ନିୟମର ସାଇପେଅନି ଆମକେ
 ମୁକଳାଇଲା । ଦରମ ସାସ୍ତରେ ଲେକାଆଏ, ଜେ ଗତେ ଉତ୍କିଅଇ
 ମରସି, ସେ ପରମେସରରତେଇ ଅନି ସାଇସ ପାଇଲା ଲକ୍ଷ! ୧୫ ଅବରାଆମ
 ଜନ୍ ଆସିରିବାଦ କରିବାକେ ସପଦ କରିରଇଲା ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍
 ମିସା ସେଟା ପାଇବାଇ, ସେଟାର ପାଇ କିରିସ୍ଟ ଏ କାମ କଲାଆଏ ।
 ସେଟାର ପାଇ ବିସ୍ତବାସ କରି ଆମେ ମିସା ପରମେସରର କାତା ଦେଲା
 ଜୟାବେ ମୁକଳାଦମା ପାଇପାରୁ । ୧୬ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍! ପରମେସର
 ଅବରାଆମେକ ଜନ୍ ସପଦ ଦେଇ ରଇଲା, ସେଟା ବାତାଇବାକେ ମୁଇ ଗଟେକ୍

ଉଦାଅରନ୍ କଇବି । ଜେତେବଳ୍ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଗଟେକ୍ ବିସଇତେଇ ରାଜିନାମା
 ଲେକ୍ବାଇ, ସେ ରାଜିନାମା କେ ମିସା ବାଞ୍ଛାଇ ନାପାରଦ୍ । କି ତେଇ କାଇଟା
 ମିଥାର ନାପାରଦ୍ । ୧୭ ସେହୁରସେ ପରମେସର ଅବରାଆମ ଆରି ତାର
 ନାତିତିକେସେ ସପଦ ଦେଇରଇଲା । ଏ ବିସଇନେଇ ନାତିତିମନ୍ ବଲି
 ସାସ୍ତରେ ଲେକାଇବାଟା, ଅବରାଆମର ସବୁ ନାତିତିମନ୍କେ କଣ୍ଠାଇ
 । ମାତର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେସେ କଇଲାଆଚେ । ଜେ କି କିରିସ୍ଟ । ୧୯
 ମର କଇବାର ଅରତ ଅଇଲାନି, ପରମେସର ଅବରାଆମର ସଞ୍ଚ ଗଟେକ୍
 ରାଜିନାମା ତିଆର କରିରଇଲା, ଆରି ସେଟା ମାନ୍ବାକେ ସପଦ କରିରଇଲା
 । ଜନ ନିୟମ ତାରି ସଥ ତିରିସ ବରସ ପଚେ ଦିଆଅଇଲା, ସେ ନିୟମର
 ରାଜିନାମା କେ ମିସା ବାଞ୍ଛାଇ ଦେଇ, ପରମେସରର ଦେଇରଇବା ସପଦ
 ନସ୍ତ କରିନାପାରେ । ୨୦ ପରମେସର ଆସିବାଦ୍ ପାଇବାଟା ଜଦି ନିୟମ
 ମାନ୍ବା ଉପରେ ଅଇସି ବଇଲେ, ତେବେ ସେଟା ଆରି ତାକର ସପଦର ଲାଗି
 ଅଇଲାଟା ବଲି କଇ ନେଁ । ସେଟାର ପାଇ ପରମେସର ଅବରାଆମେକ
 ଅବକା ତାର ସପଦ ଇପାବେ ସେ ଆସିବାଦ୍ ଦେଇରଇଲା । ୨୧ ତେବେ
 ନିୟମ କାଇକେ ଦିଆଅଇଲା? ମୁନୁସର ସତ୍ ନ ଅଇବା ସବୁ କାମ ଦେକାଇ
 ଦେବାକେ ଦିଆଅଇଲା । ଆରି ଅବରାଆମର ଜନ କୁଟୁମ୍ବ ଦେକି ପରମେସର
 ସେ ସପଦ କରିରଇଲା, ସେ ଲକ୍ଷ ଆଇବା ଜାକ ନିୟମର ଦର୍କାର ରଇଲା ।
 ପରମେସର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ମାଲାକାରିଆ କରାଇ ସରଗର ଦୁତମନର
 ଆତେ ନିୟମ ପାଟୋଇରଇଲା । ୨୨ ମାତର ଅବରାଆମେକ ସପଦ ଦେଲା
 ବେଳେ ମାଲାକାରିଆମନ୍ ନ ରଇଲାଇ । ପରମେସର ନିଜେସେ ସପଦ
 କରିରଇଲାଇ । ୨୩ ନିୟମ କାଇ ପରମେସର ସପଦ ବିରଦ୍ କଲାନ୍ତି
 କି? ନାଇ କେବେ ନାଇ! କାଇକେବଇଲେ ଲକ୍ଷକେ ଜିବନ୍ ଦେଲାପାରା
 ଗଟେକ୍ ନିୟମ କରା ଅଇତା, ତେବେ ସେଟା ମାନ୍ଲେସରି ସେ ପରମେସର
 ମୁଆଟେ ଦସ ନ କଲାଲକ ବଲାଇ ଅଇତା । ୨୪ ମାତର ଦରମ ସାସ୍ତରେ
 ଲେକା ଆଚେ, ସବୁ ମୁନୁସ ଜାତି ପାପର ତଲେ ଆଚତ, ସେଟାର ପାଇ
 କିରିସ୍ଟ ବିସ୍ବାସିମନ୍, ଜିସୁ କିରିସ୍ଟରତେଇ ବିସ୍ବାସ କଲାର ପାଇ
 ସପଦର, ଆସିବାଦ୍ ପାଇବାଇ । ୨୫ ବିସ୍ବାସର ଜୁଗ ଆଇବା ଆଗତୁ
 ଆରି ଦେକାଇଅଇବା ଜାକ, ନିୟମ ଆମକେ ବନ୍ଦି କରି ରକିରଇଲା । ୨୬
 କିରିସ୍ଟର ଆଇବା ଜାକ ଆମେ ନିୟମର ତଲେ ରଇଲୁ । ମାତର ତାର

ପରେ, କାଳି ବିସ୍ତବାସେଅନି ଆମେ ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଦସି ନଇଲା
ଲକ୍ଷ ବଲାଇ ଅଇବୁ । ୨୫ ଏବେ ବିସ୍ତବାସର ଜୁଗ୍ କେଟିଆଚେ, ଆମେ
ଆରି ନିଯମର ତଳେ ନାଇ । ୨୬ ବିସ୍ତବାସ କଳାକେ କିରିସ୍ଟ ଜିସ୍ତର ସଞ୍ଚ
ମିଯିକରି, ଆମେ ସବୁ ପରମେସରର ପିଲାଟକି ଅଇଆରୁ । ୨୭ ଆମେ
ତୁବନ୍ ନେଇକରି କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ଗଟେକ୍ ଅଇଆରୁ ଆରି ଏବେ ଜିସ୍ତ
କିରିସ୍ଟର ଜିବନ୍ ରୂପର ବସ୍ତର ପିନ୍ଧି ଆରୁ । ୨୮ ସେଟାର ପାଇ ଜିଉଦି
ଆରି ଜିଉଦିନଇଲା ଲକ୍ଷ, ଗେନାଅଇଲା ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାଦାଙ୍କୁଡ଼ି କି ମୁକ୍ଳଲାଇଲା
ଲକ୍ଷ, ମୁନୁସ୍ କି ମାଇଜି ବିଭିରେ, କାଇଟା ମିଥା ବିନ୍ ନାଇ । ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ
ଜିସ୍ତର ସଞ୍ଚ ମିଯିକରି ଗଟେକ୍ ଅଇଆରୁ । ୨୯ ଜଦି ତମେ କିରିସ୍ଟର ଲକ୍ଷ,
ତେବେ ତମେ ମିଥା ଅଭରାଆମର କୁରୁମର ଆରି ପରମେସର ଜାଇଟା ସପଢ଼
କଳାଆଚେ, ସେଟା ମିଲାଇସା ।

୪ କାତା ଇସାବେ କଇଅଇସି । ପିଲା ବାବାର ସବୁ ଦନ୍ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବାର
ଅଦିକାର ଆଚେ, ମାତର ସବୁ ଜାକ ତାର ଅଇରଇଲା ପଚେ ମିଥା, ବୟସ୍
ନ ଅଇବା ଜାକ ଯେ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଇସାବେ ଲେକା ଅଇସି । ୨ ବୟସ୍ ନ
ଅଇବା ଜାକ, ତାର ବାବା ଟିକ୍ କରବା ବେଳା ନ ଅଇବା ଜାକ, ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
ତାକେ ଜତନ୍ କରବାଇ ଆରି ତାର ସବୁ ବିସର ଦେକାରକା କରବାଇ । ୩
ସେନ୍ତାରିସେ ଆମେ ମିଥା ଆତମାର ଇସାବେ ବୟସ୍ ନ ଅଇବା ଆଗଢ଼,
ଜଗତକେ ସାସନ କରବା ନିଅମ୍, ଆରି ରିତିନିତିର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇ ରଇଲୁ ।
୪ ସାରାସାରି ଜେତେବଳ୍ ସମାନ୍ ବେଳା କେଢ଼ିଲା, ପରମେସର ତାର ନିଜର
ପଥକେ ପାଟାଇଲା । ଗଟେକ୍ ମାମୁଲି କେଇ ଗରବେଅନି ଜାତ ଅଇକରି ଯେ
ଜିଉଦି ନିଅମ୍ ମାନିକରି ଜିଲାଇ କାଇଲାଇ । ୫ ଜେନ୍ତିକି ଦରକାର ରଇଲା
ମୁଲିଅ ଦେଇ, ନିଅମର ବନ୍ଧୁନେଅନି ଲକ୍ଷମନେକ ମୁକ୍ଳଲାଇବାକେ ଆରି
ସେମନ୍କେ ପରମେସରର ପିଲାଜିଲା ଅଇବାକେ ବେଳା ଟିକ୍ କରିବାକେ,
ତାର ଜିବନର ଆଦେସ୍ ରଇଲା । ୬ ତମେମନ୍ ଜେ ପରମେସରର ପିଲାଜିଲା,
ଏଟା ଦେକାଇ ଦେବାକେ, ପରମେସର ତାର ପଥର ଆତମା ଆମର ମନ୍
ବିଭିରେ ପାଟାଇଲା ଆଚେ । ସେ ଆତମା ଆଉଲିଆଇ କଇଲାନି, “ବାବା!
ଏ ମର ବାବା!” ୭ ସେଟାରପାଇ ତମେ ଆରି ବିକିଅଇରଇବା ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା
ନୁଆସ୍, ମାତର ପିଲାମନ୍ । ତମେ ତାର ପିଲାଜିଲା ଅଇଲାର ଲାଗି,
ପରମେସର ତାର ପିଲାଟକିମନରପାଇ ଜାଇଟା ସଞ୍ଚିଲା ଆଚେ, ସେଟା

ପବୁ ତମ୍ଭକେ ଦାନ୍ କରିଦେଇସି । ୮ ଆଗ୍ରୁ ତମେମନ୍ ପରମେସରକେ
 ଜାନି ନ ରଙ୍ଗଲାସ୍, ସେଠାର ପାଇ ତମେ ମିହ ଦେବିଦେବତାମନର ଗତି
 ଅଇରଙ୍ଗଲାସ୍ । ୯ ମାତର ଏବେ ତମେ ପରମେସରକେ ଜାନିଆଚାସ୍,
 ନଇଲେ ମୁଇ କଇବି ପରମେସର ତମ୍ଭକେ ଜାନିଆଚେ । ତେବେ ଏଠା
 କେନ୍ତି ଅଇପାରେ ଜେ, ତମ୍ଭକେ ରକିଆ କରିନାପାରି, ବଧୁ ନ ରଇ ନସିଜିବା
 ଦେବତାମନର ଲଗେ ଆରି ତରେକୁ ବାଉଡ଼ି ଜିବାକେ ମନ୍ କଲାସ୍ତନି? ତମେ
 କାଇକେ ଆରି ତରେକୁ ସେମନର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇବାକେ ମନ୍ କଲାସ୍ତନି?
 ୧୦ ଦୁକର କାତା, ତମେ କେତେଟା ଦିନ୍, ମାସ୍, ପାଇଁ ଆରି ବରସ୍କେ
 ବେସି ମନ୍ଦିଆନ୍ ଦେଲାସ୍ତନି । ୧୧ ମୁଇ ତମର ପାଇ ବେସି ଚିନ୍ତା କଲିନି
 । ତମରପାଇ ମର ସବୁ କାମ୍ ବେକାର ଅଇଲା କି? ୧୨ ବାଇମନ୍, ମୁଇ
 ତମ୍ଭକେ ଛୁଆର କରି କଇଲିନି, ମୁଇ ଜେନ୍ତାର କଇଲିନି, ସେନ୍ତାର ଜିଆ ।
 ମୁଇ ଜିଉଡ଼ି ଅଇଲେ ମିସା ତମରପାରା ଜିଉଡ଼ି ନଇଲା ଲକ୍ ପାରା ଅଇକରି,
 ମଧ୍ୟାର ନିୟମେଅନି ମୁକ୍ଳିଆରି । ଆରି ତମେ ମକେ କାଇମିସା ଅନିଆଇ
 କରାସ୍ ନାଇ । ୧୩ ମୁଇ ପରତୁମ୍ ତର କାଇକେ ତମର ସଞ୍ଚ ରଙ୍ଗି, ସେଠା
 ଏତାଆ । ସେହିକି ବେଲେ ମକେ ଜର୍ଖଅଇରଲାକେ ତମ୍ଭକେ ସୁବ୍ରକବର୍
 ଜାନାଇରଙ୍ଗଲି । ୧୪ ମାତର ମର ଗାଗତ୍ ନିକ ନ ରଙ୍ଗଲାରପାଇ ତମ୍ଭକେ
 ବେସି ଅସୁବିଦା ଅଇଲା । ଅଇଲେମିସା ତମେ ମକେ ଏଲା କରାସ୍ ନାଇ
 କି ତାତି ଦିଆସ୍ ନାଇ, ମାତର ମକେ ଗଟେକ୍ ସରଗର ଦୁହପାରା ଡାକି
 ରଙ୍ଗଲାସ୍ । କରିସ୍ଟ ଜିସୁକେ ଜେନ୍ତି ତମେ ଡାକ୍ତାସ୍, ସେନ୍ତି ମକେ ମିସା
 ଡାକ୍ଲାସ୍ । ୧୫ ସେବେଲା ତମେ କେତେକ୍ ସାରଦା ରଙ୍ଗଲାସ୍! ମାତର
 ଏବେ ଆମର ବିଦରେ ରଙ୍ଗବା ସେ ସାରଦା କେନେ ଗାଲା? ତମର ବିସଇ
 ମୁଇ ଡାଂସଞ୍ଚ କଇଲିନି ଜେ, ଜଦି ଅଇପାରତା ଆଲେ, ତମର ନିଜର ନିଜର
 ଆଁକି ବେଟି ଆନି ମକେ ଦେଇତାସ୍! ୧୬ ମାତର ମୁଇ ଏବେ ସତ କଇଲାର
 ପାଇ, କାଇ ତମର ସତରୁ ଅଇଗାଲି ଆତି କି? ୧୭ ସେ ବିନ୍ ଲକ୍ମନ୍ ତମର
 ବାଟେ ବେସି ଦିଆନ୍ ଦେଲାଇନି । ମାତର ସେମନର ଦିଆନ୍ ଦେବାଟା ସତ
 ଇଥାବେ ନାଇ । ସେମନ୍ ଏଠା ମନ୍ କଲାଇନି, ଜେନ୍ତିକି ମରବାଟେଅନି
 ତମକେ ବିନେ କଲେ, ତମେ ଡାକରବାଟେ ମନ୍ କରସା । ୧୮ ବିନ୍ ଲକ୍ମନ୍ ତମର
 ବାଟେ ବେସି ଦିଆନ୍ କରବାଟା ନିକ ବିସଇ । ମୁଇ ରଙ୍ଗଲା ବେଲେ
 କି ନ ରଙ୍ଗଲା ବେଲେ ସେମନ୍ ତମରଟାନେ ଦିଆନ୍ ଦେବାଟା ନିକ ବିସଇ,

ମାତର ତାକର ଦିଆନ୍ ଦେବାଟା ଚିକ୍ ରଇବାର ଆଚେ । ୧୯ ଏ ମର
 ଆଲାଦର ପିଲାମନ୍, ତମର ବିଦ୍ରେ କିରିସ୍ଟର ପାରା ଚଲାଚଲୁଛି ଅଛ
 ଆଜବାକେ, ମୁଲ ଆରିତରେକ ଆହୁଗତ ସ୍ଵକ୍ ଅଜବା ପାରା ଦୁଳକସ୍ତ
 ପାଇଲିନି । ୨୦ ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି ମୁଲ ଏବେ ତମର ଲଗେ ରଇକରି ଦାକାପୁକା ନ
 କରି, ବିନ୍ ଜୟାବେ କାତା ଅଜବାକେ ମନ୍ କଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ମୁଲ
 ତମର ବିସଇନେଇ ଦେସି ଚିନ୍ତା କଲିନି । ୨୧ ମସାର ରିତିନିତିର ତଳେସେ
 ରଇବାକେ ତମେ ମନ୍ କଲାସ୍ତନି କି? ମଙ୍କେ କଇଦେକାପନି, ତମେ କାଇ
 ରିତିନିତିଟାନର ବାକିଥ ସୁନାସ ନାଇ କି? ୨୨ ଅବରାଆମେକ ଦୁଇଟା ପଥ
 ରଇଲାଇ । ଗଟେକ ତାର ଗରେ ପାଇଟି କରବା କୁଳିଆରୁନିର୍ଟା, ଆରି
 ଗଟେକ ତାର ନିଜର ବିବାଇ ମାଇଜିର୍ଟା । କାଇକେବଇଲେ ଲେକା ଆଚେ,
 ୨୩ ଜନ୍ମଟା କୁଳିଆରୁନିର ପଥ, ସେ ମୁନୁସର ମନ୍ କଲା ଜୟାବେ ଜନମ୍
 ଅଇଲା । ଜନ୍ମଟା ବିବାଇ ମାଇଜିର୍ଟା, ପରମେସର କରିରଇବା ସପର
 ଜୟାବେ ଜାତ ଅଇଲାଟା । ୨୪ ଏ କାତା ଗଟେକ ଜର୍କା ଜୟାବେ ଆଚେ
 । କାଇକେବଇଲେ ଦୁଇଟା ମାଇଜି ଦୁଇଟା ରାଜିନାମା ପାରା । ଗଟେକ
 ରାଜିନାମା ଆଗାବ ଦେସେ ରଇବା ସିନଅ ପରବତ୍ ଉପରେ ପରମେସର
 ମସାକେ ଦେଇରଇବା ନିୟମ । ଏ ରାଜିନାମା ଆଗାରକେ ସମାନ୍ କରି
 ଅଇସି । କାଇକେବଇଲେ ଆଗାର ଆରି ତାର ପିଲାମନ୍ ଗତି ଅଇରଇଲାଇ
 । ସମାନ୍ ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ ଏ ରାଜିନାମାର ପିଲାମନ୍ ସବୁଲକ୍ ଗତିଦାଢୁଡା
 । ୨୫ ଆଗାରକେ ଆରବର ସିନଅ ପରବତ୍ ସଞ୍ଚୁ ସମାନ୍ କରିଅଇସି,
 କନ୍ତ୍ରିଅନି ନିୟମ ଆଇଲାଆଚେ । ତାକେ ଏବର ଜିରୁସାଲାମ୍ ସଅରକେ ମିସା
 ସମାନ୍ କରିଅଇସି । କାଇକେବଇଲେ, ଜିରୁସାଲାମେ ରଇବା ଜିଭଦିମନ୍
 ମସାର ନିୟମ ବିସବାସ କଲାଇନି । ସେ ନିୟମ ବିସବାସ କରି ନିୟମର
 ଗତିଦାଢୁଡା ଅଇଆଚଦ । ୨୬ ମାତର ଅବରାଆମର ବିବାଇ ମାଇଜି ଜେ କି
 ଗତିଦାଢୁଡା ନାହିଁ, ତାକେ ସରଗର ଜିରୁସାଲାମକେ ସମାନ୍ କରିଅଇସି । ସେ
 ଆମ ବିସବାସ କରବା ସବୁ ଲକର ମାଆ । ୨୭ ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି ସାସତରେ
 ଲେକାଅଇଆଚେ, “ଅଇରେ ବାଣ୍ଡି ମାଇଜି, ତୁଲ ସାରଦା ଅ, କେବେମିସା
 ପିଲାଜିଲା ପାଇବା ଦୁକାସ୍ତକା ଦାରାଇ ଅଇବାଟା ନାଜାନିରଇଲେ ମିସା ଆଉଲି
 ଅଇ ତର ସାରଦା ସବୁକେ ଜାନାଇଦେସ । କାଇକେବଇଲେ ମୁନୁସ ସଞ୍ଚୁ
 ବାସା ଅଇରଇବା ମାଇଜିର ଶାନେଅନି ଗଟେକ ଚାହୁରି ମାଇଜିର ପିଲାଜିଲା

ଅଦିକ୍ ଅଇସି ।” ୨୮ ଏ ବାଇବଲନିମନ୍ ତମେ ଜୟାକର ପାରା ପରମେସର
ସପଦ କରି ପାଠାଇରଇବା ପିଲାଜିଲା ଅଇଗାଲାସ୍ । ୨୯ ସେବେଲେ
ଅବରାଆମର ପିଲା ଜେ କି ଗାଗତର ଜୟାବେ ଜନମ ଅଇରଇଲା, ତାର
ପାନ୍ ବାଇକେ ସାଦବାନ୍ତ କଲା । ଜେ କି ପରମେସରର ଆଦମୀ ଜୟାବେ
ଜନମ ଅଇଲା । ସେଟା ଏବେ ମିଥା ଅଇଲାନି । ୩୦ ମାତର ଏ ବିପାଳନେଇ
ସାସ୍ତର କାଇଟା କଇଲାନି? ତେଇ ଲେକାଆଇଆଚେ, କୁଳିଆରନି ଆରି
ତାର ପଥକେ ବାରୁକରାଇ ଦିଆସ୍ । କାଇକେବଇଲେ କୁଳିଆରନିର ପଥ
ବିବାଇ ମାଇଜିର ପଥର ସଞ୍ଚ୍ଚ ବାବାର ଦନ୍ ସଂପତ୍ତି ପାଇନାପାରେ । ୩୧
ତେବେ ଏ ମର୍ ବାଇବଲନିମନ୍ ଆମେ କୁଳିଆରନିର ପିଲାଜିଲା ନଉଁ, ବିବାଇ
ମାଇଜିର ପିଲାଜିଲା ।

୪ ଏବେ ଆମେ ବାନ୍ତନେଅନି ମୁକୁଳିଆରୁ । ଆମଙ୍କେ କିରିସ୍ଟ ବାନ୍ତନେଅନି
ମୁକୁଳାଇଆଚେ । ସେଟାର ପାଇ ଆମେ ବାନ୍ତନ କୁସ୍ତାଇ ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଉଁ
। ଆରି ତରେକ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାର ବାନ୍ତନେ ବାନ୍ତିଆଇବାକେ ନ ଦେଉ । ୨
ମୁଇ ପାଉଳ୍ ଏବେ କଇଲିନି ସୁନା, ତମେ ଜଦି ପରମେସରର ମୁଆଟେ
ଦରମ୍ ଅଇବାକେ ସୁନତ ଅଇବା ରିତିନିତି ମାନ୍ଦିଲାସ୍ତନି, ତମଙ୍କେ କିରିସ୍ଟ
ଆରି ଲତାନାଇ ବଲି ତେଇଅନି ଜାନା ପଡ଼ିଲାନି । ୩ ଜନ୍ ଲକ୍ ସୁନତ
ଅଇବାକେ ଗାଲାନି, ମୁଇ ଆରିତରେକ ତାକେ ଜାଗରତ୍ କରାଇଦେଲିନି ଜେ,
ମଧ୍ୟାର ନିୟମ ପୁରାପୁରୁନ ମାନ୍ଦବାର ଆଚେ । ୪ ତମର ବିତ୍ତରେ ଜେତ୍କି
ଲକ୍ ନିୟମ ମାନ୍ଦଲାରପାଇ ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଦରମ୍ ଅଇବାକେ
ଚେଷ୍ଟା କଲାସ୍ତନି, । ତମେ କିରିସ୍ଟତେଇ ଅନି ବିନେ ଅଇଆଚାସ୍, ଆରି
ପରମେସରର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାତେଇଅନି ବାଇରେ ଆଚାସ୍ । ୫ ମାତର
ଆମେ ଆସାକଲୁନି ଜେ, ପରମେସର ଆମଙ୍କେ ତାର ବିଚାର ଜୟାବେ ଦସ୍
ନଇଲା ଲକ୍ କଲି କଇସି, ଜନ୍ ସୁକଳ୍ ଆଦମୀର ବପୁ ବିସ୍ବାସର ଲାଗି
ଆମର ବିତ୍ତରେ କାମ୍ କଲାନି, ସେ ବପୁର ଲାଗି ସେଟା ଅଇସିବଲି ଆମେ
ଜାଗଳୁନି । ୬ କାଇକେବଇଲେ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିଶିକରି ଜିଇଲେ
କାଇଲେ, ସୁନତ ଅଇବାଟା କି ସୁନତ ନ ଅଇବାଟା କାଇଟା ମିଥା ନାଇ ।
ଏକାଇ ଗଟେକ୍ଷେ ଦର୍କାର ରଇଲା ବିସାଇ । ସେଟା ଅଇଲାନି, ବିସାଇସେ
ତାର ରଇ ଆଲାଦ୍ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଦାଇତେ ରଇବା କାମ୍ କରିବାର । ୭ ତମେ ନିମାନ୍
ସଞ୍ଚ୍ଚ ଆଗ୍ରକେ ଜାଇତେ ରଇଲାସ୍! ସତ୍ ବାଟେ ଛଣ୍ଡଲା ବେଳେ, କେ ତମଙ୍କେ

ଅଟକାଇଲା? କାରାପ୍ ବାଟେ ଜିବାକେ କେ ଉସକାଇଲା? ୮ ତମଙ୍କେ
 ତାକି ରଇଲା ପରମେସରଟାନେଥି ଏଟା ଅଧିନାଇ । ୯ କାତାଇ ଆଚେ,
 ତକ୍ତି ରଇବା ସବୁ ଅଟାଗୁଣ୍ଡ ପୁଲାଇବାକେ କଣ୍ଠେକୁସେ କମିର ଲଢା । ୧୦
 ସେଟା ଜାଇଟା ଅଇଲେ ମିଥା ଅଥବେ, ଏବେ ଜାକ ମର ତମର ଉପରେ
 ଆପାବର୍ଷା ଆଚେ । କାଇକେ ବଇଲେ ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମାପରୁର ସଞ୍ଚ
 ମିଥି ଆରୁ । ମୁଇ ବିସ୍ବାସ କଲିନି, ତମେ ମର ସିକିଆ ବିରଦ୍ଧ ନ କରାସ୍ ।
 ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ତମଙ୍କେ କରପତ କଳାଇନି, ସେ ଜେ ଅଇରଇଲେ ମିଥା,
 ତାକେ ପରମେସର ତଣ୍ଡ ଦେଇସି । ୧୧ ମାତର୍ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ମୁଇ
 ଆଜିକେଜାକ ଜିଦିଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ବିସ୍ବାସ କଲେ ମିଥା, ସୁନ୍ଦର
 କରବାର ଆଚେ ଆକା ବଲି ସିକାଇଲିନି ପନି । ମୁଇ ଏହ୍ନାରି ସିକାଇଲିନି
 ବଲି, କେତେକ ଲକ୍ଷମନ୍ କଇବୁଲାଇନି । ସେହ୍ନାରଥାଲେ ମୁଇ ଏବେ
 ମିଥା କାଇକେ ନିନ୍ଦା ପାଇଲିନି? ତେବେ ମୁଇ କିରିସ୍ଟର କୁରୁସ୍ ବିସଇ
 ଜାନାଇବାଟା ସୁନ୍ଦିକରି ଜିଉଦିଲକ୍ଷମନ୍ ରିଯା ନ ଅଇତାଇ । ୧୨ ମୁଇ ମନ୍
 କଲିନି, ଏ ବିସଇନେଇ ଜେ ଜେ ତମଙ୍କେ କରପତ କଳାଇନି, ସେମନ୍ ଆରି
 ଅଳପ୍ ଆଗକେ ଜାଅତ୍ । ତଜେ ସୁନ୍ଦର ନ ଅଇ ସେମନର ଲିଙ୍ଗ ପୁରାପୁରନ
 କାଟି ଦେଅତ୍! ୧୩ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ନିୟମର ତଣ୍ଡାନ୍ତି ମୁକ୍ଳାଇ
 ଅଇବାକେ ପରମେସର ତମେକ ତାକ୍ଲାଆଚେ । ମାତର୍ ଜାଗରଦ୍, ଏବେ
 ଆରି ଗାଗତର ମନ୍ କରବାଟା ସବୁ ପୁରାପୁରନ କରିଅଇସି ବଲି କୁଆନାଇ
 । ମାତର୍ ଆଲାଦେଅନି ଚଲାଚଲ୍ଲି ଅଇ ତମର ବିତ୍ତରେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ
 ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷର ସେବା କରା । ୧୪ କାଇକେ ବଇଲେ ସବୁ ନିୟମ
 ଏ ଗଟେକ ବାକିଅତେଇ ସିଦ୍ ଅଇସି, ତମେ ନିଜ୍ଞେକ ଆଲାଦ୍ କଲାପାରା
 ବିନ୍ ଲକ୍ଷେକ ଆଲାଦ୍ କରା । ୧୫ ମାତର୍ ତମେ ଜଦି କିରମାର ଅଇ ତମର
 ବିତ୍ତରେ ଚାବାକାଦ୍ରା ଅଇସା, ତେବେ ଜାଗରଦ୍, ଜେନ୍ତିକି ତମର ଗଟେକ
 ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ମାରି ନସ୍ତ ନ ଉଆ । ୧୬ ମର କଇବା
 କାତା ଅଇଲାନି, କେନ୍ତି ଚଲାଚଲ୍ଲି କରବାର ସେଟା ସୁକଳଆଦମା ତମଙ୍କେ
 ସିକାଆ । ସେନ୍ତି ବଇଲେ, ତମେ ଆରି ଲକ୍ଷର ଚଲନ୍ ଆରି ଲାଲ୍ସା ବାଟେ
 ନ ଜାଆସ୍ । ୧୭ ଲକ୍ଷର ଚଲନ୍ ସୁକଳଆଦମାର ବିରଦ୍ଧ । ସେନ୍ତି ସେ
 ସୁକଳଆଦମା ମନ୍ କରବାଟା, ଲକ୍ଷର ଚଲନ୍ର ବିରଦ୍ଧ । ଏମନ୍ ଗଟେକ
 ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷର ସଢ଼ରୁ । ସେଟାର ପାଇ ତମେ କାଇଟା କରବାକେ

ମନ୍ତ୍ର କଳାସ୍ଥିତି ସେଟା କରି ନାପାରାସ୍ । ୧୮ ଜଦି ସୁକଳାଆତ୍ମମା ତମଙ୍କେ
ତାଳନା ଦେଇସି, ତେବେ ତମେ ଆରି ମସାର ନିୟମର ତଳେ ନାଇ । ୧୯
ଗାଗଡ଼ର କାମମନ୍ତ୍ର ତା ନିକ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଜାନା ପଡ଼ିଲାନି, ବେଷିଆ କାମ୍ କରିବାଟା,
ସୁକଳ ନଇଲାଟା, ୨୦ କାରାୟ ଇପାବେ ଦେକ୍ବାଟା, ପୁତ୍ରଲାପୁଜା କରିବାଟା,
ଜାହୁବିଦିଆ କରିବାଟା, ଲାଗାଇତା କରି ସଦରୁ ଅଇବାଟା, ଆଁକାର ଅଇବାଟା,
ରିପା ଅଇବାଟା, କାମ୍ ଅଇଲାପତେ ପାଚାରି ନ ଦେକ୍ବାଟା, ଦଳ୍ବିରଦି
ଅଇବାଟା, କିରମାର ଅଇବାଟା, ୨୧ ଲ୍ୟାଟଲା ଅଇବାଟା, ମାତ୍ରୁଆଲ
ଅଇବାଟା, ମଜାମଜଳିସ୍ ଅଇବାଟା, ଏ ସବୁ କାମମନ୍ତ୍ର ମୁଇ ଆଗତୁ ଜେନ୍ତି
ତମଙ୍କେ କଇରଇଲି, ସେଟାର ପାଇ ଆରିତରେକ କଇଦେଲିନି ଜେ, ଜନ୍ମ
ଲକ୍ମନ୍ ଏହୁରି କାମ୍ କରିବାଇ, ସେମନ୍ ପରମେସରର ରାଇଜେ ପୁରବା
ଅନ୍ତିକାର ପାଇ ନାପାରର । ୨୨ ମାତ୍ର ଆତ୍ମମାର ପଳ ଅଇଲାନି, ଆଲାଦ୍
କରାକରି ଅଇବାଟା, ସାରଦାସଞ୍ଚ ରଇବାଟା, ସାନ୍ତ୍ରିସଞ୍ଚ ରଇବାଟା, ମୁରତିକରି
ରଇବାଟା, ବିନ୍ଦିଲକ୍କେ ଉପକାର କରିବାଟା, ନିମାନ୍ ଚଲାଚଲିତି କରିବାଟା,
ବିସବାସେ କାମକରିବାଟା, ସଲଦ ଅଇବାଟା, ଆତ୍ମମାର ସାଆସ ଦାରି
ଚଲାଚଲିତି କରିବାଟା, ୨୩ ଏ ସବୁର ଚଲନ୍ ମାନବା ଲକ୍ ନିୟମର ବିରୁଦ୍ଧେ
କାଇଟା ନ କରେ । ୨୪ ଜନ୍ମ ଲକ୍ମନ୍ କିରିସ୍ଟ ଜିଷ୍ପୁର, ସେମନ୍ ତାକର୍
ଗାଗଡ଼କେ ତାର ମନ୍ କରିବାଟା ଆରି ଆସା କରିବାଟା ସଞ୍ଚ କୁରୁସତେଇ
ମରାଇ ଆଚତ୍ । ୨୫ ଜଦି ଆମେ ସୁକଳାଆତ୍ମମାଇଅନି ଜିବନ୍ ପାଇଆନୁ,
ତେବେ ଆତ୍ମମାର ଇପାବେ ଚଲାଚଲିତି କରୁ । ୨୬ ଆମେ ରୁଚାଇ ବହପନ୍ତ
ଅଇ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ ରିପା ନ କରୁ ଆରି ଲ୍ୟା ନ କରୁ ।

୨ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍ ଜଦି ତମର ବିଦରେ କେ କାରାୟ କାମ୍ କଲା ବେଳେ
ଦାରାପଡ଼ିଲେ, ତମରଟାନେ ଜେ ସୁକଳ ଆତ୍ମମାଇଅନି ତାଳନା ପାଇଲାନି,
ସେ ତାକେ ଟିକ ବାଟେ ଆନବାର ଆଚେ । ମାତ୍ର ସେ ଏ କାମ୍ ସାରଦା ଆରି
ସଲଦ୍ସଞ୍ଚ କରିବାର ଆଚେ । ଆରି ଜାଗରତ୍, ଜେନ୍ତିକି ସେ ନିଜେ ସେହୁର
କାମ୍ କରିବାକେ ମନ୍ କରିବାର ନାଇ । ୨ ତମର ତମର ବିଦରେ, ଜିବନେ
ଆଇବା ବଜ୍ ବିସଇ ବଇବାକେ ସାଇଜ କରାକରି ଉଥା । ଏହୁରି କଲେ
ତମେ କିରିସ୍ଟର ଆଦେସ ମାନ୍ସା । ୩ ଜେ ନିଜର ବିସଇନେଇ ବଡ଼ ବଲି
ବାଦସି, ସତରଷେ ଦେକ୍ଖିଲେ ସେ ବଡ଼ ନାଏ । ସେ ନିଜେ ନାତାଇ ଅଇଲାନି ।
୪ ସବୁ ଲକ୍ ନିଜର ନିଜର ଚଲାଚଲିତି ବିତାର କରି ଦେକ୍ବାର ଆଚେ । ଜଦି

ସେଠା ନିକ ଅଇରଇସି, ତେବେ ସେ ନିଜେ ସାରଦା ଥ । ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷ
 କାମ୍‌ସଙ୍କ୍ରମି ନିଜେ କଲାଟା ସମାନ୍ ନ କର । ୫ କାଇକେ ବଇଲେ ସବୁ ଲକ୍
 ନିଜର ନିଜର ଜିବନେ ଆଇବା ବଜ୍ ବଇବାକେ ପଡ଼ସି । ୬ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
 ବାକିଆଟାନେ ପିକିଆ ପାଇଲାଇନି, ସେମନରଟାନେ ଜନ୍ମଟା ଆଚେ, ସେଠା
 ତାକର ସିକାଉମନର ସଙ୍କ୍ରମି ବାଟା କରିବାର ଆଚେ । ୭ ପରମେସର ନାତାଇ
 ନ ଥେ, ନିଜେ ନାତାଇ ଉଆ ନାଇ । ଜେ ଜନ୍ମଟା ବୁନିରଇସି, ସେ ସମାନ୍ମଟା
 ଆକା କାହିଁ ସି । ୮ ଜେ ନିଜର ଗାଗଡ଼ର ଶୁନ୍ମତଳନ୍ ଇଯାବେ ବୁନ୍ଦି, ସେ
 ଗାର୍ତ୍ତେଅନି ବାରଇବା ମରନର କେତେ କାହିଁ ସି । ମାତର ଜେ ଆଦିମାର
 ଇଯାବେ ବୁନ୍ଦି, ସେ ଆଦିମାରଅନି ବାରଇଲା ନ ସାରଦା ଜିବନ୍ପାରା
 କେତେ କାହିଁ ସି । (aionios g166) ୯ ସେଠାର ପାଇ ଆମେ ନିକ କାମ୍ କରି
 ଲାଗି ରଇବୁ । କାଇକେ ବଇଲେ ନ ତାକ୍କେ ସେ ସମାନ୍ ବେଳାଇ ପସଲୁ
 ପାଇବାର ଅଇସି । ୧୦ ସେନ୍ତି ବଇଲେ ଜେତେକ୍ ତର ବେଳା ପାଇଲୁନି,
 ସବୁବେଳା ସବୁରୂପଙ୍କ୍ରମି, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆମର ବିସ୍ତବ୍ଧି କୁଟୁମ୍ବେ ମିସ୍ଲାଇ
 ଆଚତ୍, ସେମନର ପାଇ ନିମାନ୍ କରିବାର ଆମର ଦାଇତ୍ । ୧୧ ଦେକା,
 କେତେ ବଢ଼ ବଢ଼ ଅଇକରୂପଙ୍କ୍ରମ ମୁଲ ତମ୍କେ ଏ ଚିଟିର ସାରାସାରି କାତା
 ମର ନିଜର ଆତେ ଲେକ୍ଲିନି । ୧୨ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ବାଇରର ରିତିନିତି
 ମାନିକରି ତାକ୍କୁପୁଟା ପାଇବାକେ ମନ୍ କରିବାଇ, ସେମନ୍ ତମ୍କେ ସୁନତ୍
 ଅଇବାକେ ବାଦିଆ କଲାଇନି । କିରିସ୍ଟର କୁରୂପର ଲାଗି ସେମନ୍ ଜେନ୍ତି
 ସଙ୍କ୍ରମ ଜିଉଦିମନର କୟଟ ନ ପାଇବାର ଲାଗି ଏଠା କଲାଇନି । ୧୩
 କାଇକେ ବଇଲେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ସୁନତ୍ ବିଦିକେ ଟିକ୍ ବଲି କଇଲାଇନି,
 ସେମନ୍ ନିଜେ, ମଧ୍ୟର ସବୁ ନିଯମ୍ ମାନତ୍ ନାଇ । ଜେନ୍ତି କି ତମେ ସୁନତ୍
 ଅଇ ସେମନରବାଟେ ମିସ୍ଲାସ୍ । ଏଠା ନେଇକରି ବଢ଼ପନ୍ ଅଇବାଇ । ୧୪
 ମାତର ମାପର ଜିସୁ କିରିସ୍ଟର କୁରୂପ ଚାତିକରି ଆରି କାଇତେଇ ବଢ଼ପନ୍
 ଅଇବାଟା ମରଟାନେଅନି ଦୁରିକେ ରଥ । କାଇକେବଇଲେ ଜଗତ୍ ଜନ୍
 ବିସଇର ପାଇ ବେଶି ଦାନ୍ତା ଅଇଲାନି, ସେଠା ମୁକିଆ ବିସଇ ବଲି ମୁଲ ନ ବାଦି
 । ଆରି ଜଗତ୍ ମିଥ୍ୟା ମକେ କାଇ ମୁଲିଆ ନ ଅଇଲା ଲକ୍ ପାରା ଦେକ୍ଲାନି ।
 ୧୫ କେ ସୁନତ୍ ଅଇଲା, କେ ସୁନତ୍ ଥେବାର ଅନ୍ତରେ, ସେଠା କିତି ନାଇ । ମାତର
 ପରମେସର ଆମକେ ନୁଆ ଜନମ୍ ଦେଲାଆଚେ, ସବୁରଟାନେଅନି ସେମାସେ
 ମୁକିଆ ବିସଇ । ୧୬ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ଜିବନେ ଏ କାତା ଦାଇବାଇ,

ପେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଆରି ପରମେପରର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିବନେ ସାନ୍ତ୍ର ଆରି
ଜିବନ୍ ଦୁକାନି ପାଇବାଇ । ୧୭ ସାରାସାରି ଏଡ଼କି କଇଲିନି, ଆଜିଥାନି ବୁଲ୍
ପିକିଆ ଦେଇକରି ମକେ ଆରି କେ ମିଥା କଷ୍ଟ ନ ଦେଅ, କାଇକେ ବଇଲେ
ମୁଖ ଜିସୁର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ବଳି ଦେକାଇବାକେ ମର ଗାରୁଡେ ତାର କଣ୍ଠିଆ
ଚିନ୍ ଆତେ । ୧୮ ଏ ବାଇବରନିମନ୍! ଆମର ମାସ୍ତୁ ଜିସୁକିରିସଂର ଜିବନ୍
ଦୁକାନି ତମର ସବୁ ଲକ୍ଷର ଲଗେ ରଥ । ଆମେନ୍!

ଏପିସିୟ

୧ ମୁଲ ପାଉଳ ପରମେସରର ମନ୍ କଲା ଇଥାବେ କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର ଗଣେ
ପେରିଦ ସିସ ଅଇ ବାତି ଅଇଆଛି । ଜିସୁ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ମିସିକର
ବିସବାସସଞ୍ଚ ଜିରନା କାରନା କରତେ ରଇବା ଏପିସିୟର ବିସବାସିମନର
ଲଗେ ଏ ଚିଟି ଲେକ୍ଲନି । ୨ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାପରୁ
ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ତମଙ୍କେ ସବୁଲକ୍ଷକେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇକରି ସାନ୍ତି ଦେଅ । ୩
ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟର ବାବା ପରମେସର ଦନିଅବାଦ ପାଥ ।
କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ଆମଙ୍କେ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ମିସାଇକରି ସରଗେ ରଇବା
ପବୁଜାକ ଆଦମାଇଅନି ମିଲାଇବା ଅଧିରବାଦ ଦେଇଆଛେ । ୪ କିରିସ୍ଟର
ସଞ୍ଚ ମିସିରଇକରି ଆମେ ଜେନ୍ତି ପରମେସରର ଅଇତୁ, ସେଠାରପାଇ ସେ
ଆମଙ୍କେ ଜଗଡ଼ ତିଆର ନ ଅଇବା ଆଗତୁ ବାତି ରଇଲା । ଜେନ୍ତାରିକି
ସୁକଳ୍ ଆରି କାଇ ଦସ ନ ଅଇତେ ତାର ମୁଆଟେ ଟିଆଅଇବୁ । ୫ ତାର
ଆଲାଦର ଲାଗି, ଜିସୁ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ସେ ଆମଙ୍କେ ତାର ନିଜର ପଅଜି
ପାରା କରିବାକେ ବାତିଆଛେ । ଏଠାସେ ତାର ଆଦେସ ଆରି ସାରଦା ।
୬ ଜେନ୍ତାରିକି ତାର ବଢ଼ ଜିବନ୍ ଦୁକାନିର ଲାଗି ଆମେ ତାକେ ତାକ୍ଷପୁଟା
କରୁ । ତାର ଆଲାଦର ପଥ କରି ରଇଲା କାମର ଲାଗି, ଇନାମେ ତାର
ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା ସେ ଆମେକ ଦେଲା ଆଛେ । ୭ କିରିସ୍ଟ ବନି ଜରାଇ
ମଲାରପାଇ ଆମେ ମୁକ୍ତି ପାଇଆରୁ ଆରି ଆମର ପବୁଜାକ ପାପ କେମା
ଅଇଲା ଆଛେ । ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା କେତେ ବଢ଼ ବିସଇ!
୮ ସେଠା ସେ ଆମଙ୍କେ ନ ସାରାଇତେ ଦେଇଆଛେ । ସବୁ ଗିଆନ୍ ଆରି
ବୁଜିବା ବପୁ ସଞ୍ଚ ମିସା ଦେଲା ଆଛେ । ୯ ଆଗତୁ ଆମେ ଜାନି ନ ରଇଲା
ତାର ଜଜ୍ଞନାର ଟିକିନିକି ବିସଇ, ସେ ଆମେକ ଜାନାଇ ଆଛେ । ସେଠା
ଜିସୁ କିରିସ୍ଟର ଦେଇ ସେ ପୁରାପୁରୁନ କଲାଆଛେ, କାଇକେ ବଇଲେ ଏଟା
ତାକେ ସାରଦା କଲା । ୧୦ ସରଗେ ଆରି ଜଗତେ ତିଆର ଅଇରଇବା ସବୁ
ବିସଇ ଗଟେକ୍ଟାନେ ଆନ୍ଦବାକେ ପରମେସରର ଜଜ୍ଞନା ରଇଲା । କିରିସ୍ଟ
ସେପବୁ ବିସଇର ମୁଣ୍ଡ ପାରା ଅଇକରି ରଇସି । ଏଟା ସମାନ୍ ବେଲାଇ
ସେ ପୁରାପୁରୁନ କରସି । ୧୧ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ମିସାଇ କାରି, ପରମେସର,
ଆମେ ଜିଉଦିମନ୍ଦିକ ବାତି ଆଛେ । କାଇକେ ବଇଲେ ଆଗେ ଅନି ଏନ୍ତାରି
କରିବାକେ ସେ ଜଜ୍ଞନା କାରି ରଇଲା । ସେ ଜେନ୍ତାରି ମନ୍ କରସି, ସେ ଇଥାବେ

ପରୁ ବିସର୍ଗ ପୁରାପୁରୁନ କରସି । ୧୭ ଜେତୁରିକି ଆମେ ଜେତକି ଜିରଦି ଲକ୍
 ପରତୁମ୍ କିରିସ୍ଟକେ ଆସାକରି ରଇଲୁ, ସବୁଲକ୍ ପରମେସରକେ ମଇମା
 କରୁ । ୧୯ ତମେ ମିଥା ଜେତେବେଳେ ମୁକୃତି ପାଇବା, ଏ ସୁଦ୍ କବରର
 ସତ କାତା ସୁନ୍ଦାସ୍, ସେ ବେଳେଅନି ପରମେସରର ଲକ୍ ଅଇଆଚାସ୍
 । ତମେ କିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ବାସ୍ କଲାକେ, ପରମେସର ସେ ଦେଇରଇବା
 କାତା ଇପାବେ ସୁକଳ ଆତ୍ମମା ଦାନ୍ କରିଆଚେ । ଆରି ସେ ତମଙ୍କେ
 ଚିନ୍ କଲାଆଚେ । ୨୦ ପରମେସର ତାର ଲକ୍ମନଙ୍କେ ଜେତକି ବିସର୍ଗ
 ଦାନ୍ କରିବାକେ କାତା ଦେଲାଆଚେ, ସେ ସବୁଜାକ ଆମେ ମିଲାଇପାରୁ ।
 ସୁକଳାତ୍ମମା ଆମରିବାଟେ ଟିଆଅଇସି । ପରମେସର ତାର ଲକ୍ମନଙ୍କେ
 ପୁରାପୁରୁନ ନିଜେ ମନ୍ତକରି ମୁକୃତି ଦେଇସି । ଏଠା ସତ ବଲିକରି, ଆସା
 ପରମେସରେକ ମଇମା କରୁ । ୨୧ ସେଠାର ପାଇ ମାପରୁ ଜିସୁର ଲଗେ ତମେ
 ବିସ୍ବାସ୍ କରିବାଟା ଆରି ପରମେସରର ଲକ୍ମନର ପାଇ ରଇବା ତମର
 ଆଲାଦର ବିସର୍ଗ ସୁନ୍ଦା ଦିନେଅନି, ୨୨ ମୁଲ ପରମେସରକେ ତମରପାଇ
 ଦନିଆବାଦ ଦେଇ ଆଇଲିନି । ମୁରମିଥା ପାରିତନା କଲାବେଳେ ତମରପାଇ
 ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେବାକେ ପାସରି ଜାଇ ନାଇ । ମୁଲ ପାରିତନା
 କଲାବେଳେ ତମଙ୍କେ ଏତାଇଲିନି । ୨୩ ଆରି ଡାକ୍‌ପୁଟାର ବାବା, ଆମର
 ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ପରମେସରକେ ପାରିତନା କଲିନି । ଜେତୁକି ସେ
 ତମଙ୍କେ ସୁକଳ ଆତ୍ମମା ଦେଇସି । ସେ ଆତ୍ମମା ତମଙ୍କେ ଗିଆନ୍ କରାଇସି
 ଆରି ପରମେସରକେ ତମର ମୁଆଟେ ଦେକାଇସି । ୨୪ ମୁଲ ପାରିତନା
 କଲିନି, ଜେତୁରିକି ତାର ଉଜଳ ଦେକ୍ବାକେ ତମର ଆତ୍ମମାର ଆଁକି ତିଥ
 । ଜେତୁକି ଜନ୍ ଆସା ନେଇକରି ତମେ ତାର ଲଗେ ଆସି ଆଚାସ୍, ସେଠା
 ଜାନିପାରାସ୍ । ୨୫ ତାର ଲକ୍ମନର ପାଇ ସେ ଦେଇରଇବା କାତାର ସବୁ ବଡ଼
 ଆସିରବାଦ କେତେକ ଅଦିକ ଆଚେ । ଆରି ଆମର ପାରା ବିସ୍ବାସିମନର
 ପାଇ ରଇବା ତାର ବପୁ କେତେ ବଡ଼, ସେଠା ତମେ ଜାନି ପାରାସ୍ । ୨୦
 ଏବେ ଆମର ବିଦରେ କାମ କରେତରଇବା ସେ ବପୁର ସଞ୍ଚେସ, ପରମେସର
 କିରିସ୍ଟକେ ମଲାତେଇଅନି ଉଠାଇକରି ତାର ଉଜାବାଟେ ବସାଇଆଚେ
 । ୨୧ କିରିସ୍ଟ ସରଗେ, ସାସନ କରିବା ଲକ୍ମନଙ୍କେ, ସନମାନ ପାଇବା
 ଲକ୍ମନଙ୍କେ, ବପୁରଇବା ଲକ୍ମନଙ୍କେ ଆରି ସାସନକାରିଆମନର ଉପରେ
 ସାପନ କରସି । ତାର ଅଦିକାର ଏବର ସାସନକାରିଆମନର କି ଆଇବା

ଦିନର ସାପନ୍କାରିଆମନର ତେଲଅନି ଅଦିକ ବପୁ ସଞ୍ଚର ଆଚେ । (aiōn

g165) ୨୭ ପରମୋସର ସବୁବିଷଳ କିରିସ୍ଟର ପାଦତଳେ ସଞ୍ଚଳାଚେ
। ଆରି ସବୁ ବିପରୀତ ଉପରେ, ସବୁରତେଜଅନି ଉପରର ମାପରୁ କରି
ମଣ୍ଡଳିକେ ଦାନ୍ତକଳା ଆଚେ । ୨୯ ମଣ୍ଡଳି ଅଇଲାନି କିରିସ୍ଟର ଗାଗଡ଼ ।
କିରିସ୍ଟର ଜିବନ୍ ସଞ୍ଚ ମଣ୍ଡଳି ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଇସି । ଆରି କିରିସ୍ଟ ସବୁବିଷଳ
ପୁରାପୁରୁନ୍ କରସି ।

୨ ଆଗ୍ରୂ ତମର ପାପର ଲାଗି, ତମେ ଆତମାର ମରି ରଙ୍ଗଲାସ୍ । ୨
ସେବେଲେ ଜଗତର ସତ ନଇଲା ବାଟେ ଇଣ୍ଡରେରଙ୍ଗଲାସ୍ ଆରି ଆକାସର,
ଗାଗଡ଼ ଦାରି ନ ରଙ୍ଗବା, ସାପନ୍କାରିଆର ତଳେ ରଙ୍ଗଲାସ୍ । ସେ
ସାପନ୍କାରିଆ ଏବେ ପରମୋସର ଆଦେସ୍ ନ ମାନବା ଲକ୍ଷମନ୍ତେକ ସାପନ୍
କଳାନି । (aiōn g165) ୩ ସତଙ୍ଗସେ ଆମେ ସବୁଜାକ, ସେ ରକାମ ରଙ୍ଗଲୁ
ଆରି ଗାଗଡ଼ର ଆରି ମନର ଲାଲୁପା ଇପାବେ ଜିଉନା କାଉନା କରିତେ
ରଙ୍ଗଲୁ । ଆରି ଅଳ୍ପା ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଆମେମିସା ପରମୋସର ରିସାର୍
ଡଣ୍ଡ ପାଇବାକେ ଜାଇତେ ରଙ୍ଗଲୁ । ୪ ମାତର ଏ ରକାମ ରଙ୍ଗଲେମିସା
ଦୟାଦେକାଇବା ପରମୋସର, ଆମ୍ବକେ ଜନ୍ ବଡ ଆଲାଦ୍ ସଞ୍ଚ ଆଲାଦ୍
କଳା, ୫ ସେଟାର୍ପାଇ ଆମ୍ବକେ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ଜିବନ୍ କଳାଆଚେ,
ସେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାକେ ତମେ ମୁକ୍ତି ପାଇ ଆଗାସ୍ । ୬ ପରମୋସର
କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ଆମ୍ବେକ ଉଟାଇଲା ଆଚେ, ଆରି ତାର ସଞ୍ଚ ଗଟେକ୍
ଅଇବାର ଲାଗି, ସରଣ ଉପରେ ସାପନ୍ କରିବାପାଇ ବଳିକରି, ତାର ସଞ୍ଚ
ବସାଇଲା ଆଚେ । ୭ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ଆଇବା ଦିନମନ୍ତେକ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟର
ଲାଗି ରଙ୍ଗବା ତାର ବଡ ଜିବନ୍ଦୁକାଇଲାଗା, ସବୁକେ ଦେବାଇ ଅଇସି ।
(aiōn g165) ୮ କାଇକେବରଲେ ପରମୋସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାରପାଇ,
ତମେ ମୁକ୍ତି ପାଇ ଆରୁସ୍, ସେଟା ତମେ ବିସବାସ କଳାର ଲାଗି, । ତମେ
କରିରଙ୍ଗବା କାଇ ନିକ କାମର ଲାଗି ନାଇ, ସେଟା ପରମୋସର ଦାନ୍
। ୯ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ଏ ବିସଙ୍ଗନେଇ କେ ମିସା ନିଜେ ବଡ଼ପନ୍ ଅଇ ନାପାରେ
। ୧୦ ପରମୋସରସେ ଆମ୍ବେକ ତିଆର କଳା ଆଚେ । ତମେ କିରିସ୍ଟର
ସଞ୍ଚ ମିସଲାରପାଇ, ନିକ କାମ କରିବାକେ ସେ ଆମ୍ବେକ ମୁଆ କଳା ଆଚେ
। ଏଠା ଆଗ୍ରୂଆନି ସେ ଆମର ପାଇ ମନ୍ କରି ରଙ୍ଗଲାସ୍ ଏତାଇ ଦେବା । ୧୧ ତମେ,
ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍, ଆଗେ କେନ୍ତାର ରଙ୍ଗଲାସ୍ ଏତାଇ ଦେବା ।

ନିଜେ ସୁନ୍ଦର ବଲାଇଅଇତେ ରଇବା ଜିଉଦିମନ୍ ତମକେ ସୁନ୍ଦର ନ ଅଇଲା
 ଲକ୍ଷ ବଳି କଇତେ ରଇଲାଇ । ମାତ୍ର ସୁନ୍ଦର ଅଇବାଟା ଗାଗତେ କରିବା
 କାମ । ୧୭ ଆଗେ ତମେ କିରିସ୍ଟର ଲଗେ ଅନି ଦୂରକେ ରଇଲାସ୍ ।
 ଆରି ପରମେସ୍ଥ ବାତିରଇବା ଲକ୍ଷମନରୁଟାନେ ମିସି ନ ରଇଲାସ୍ । ତାର
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ କାତା ଦେଇ, ତିଆର କରିରଇବା ନିୟମଟାନେ, ତମର କାଇ
 ମିସା ଅଦିକାର ନ ରଇଲା । ତମେ ଜଗତେ ବାସାକରି, କାଇ ଆସା ନ ରଇକରି
 ପରମେସ୍ଥର ଲକ୍ଷ ନ ଅଇ ରଇଲାସ୍ । ୧୯ ଗଟେକ୍ ବେଳାଇ ଦୂରିକେ
 ରଇଲାସ୍ । ଏବେ ଜିମ୍ବୁ ପଞ୍ଚ ମିସିକରି କିରିସ୍ଟ ବନି ଦେଇ ମଲାର୍ପାଇ
 ତାର ଲଗେ ଅଇଆଗାସ୍ । ୨୦ କାଇକେ ବଇଲେ ଜିଉଦି ଆରି ଜିଉଦି ନଇଲା
 ଲକ୍ଷକେ ଗଟେକ୍ କରି, କିରିସ୍ଟ ନିଜେ ଆମର ବିଦ୍ରେ ସାନ୍ତି ଆନିଦେଇ
 ଆଚେ । ସେମନ୍କେ ବେଗ୍ଲାଇକରି ନିଜର ନିଜର ସଦ୍ରୁ ପାରା କରି
 ସଞ୍ଚୁଇଅଇରଇବା ପାରୁରି, ସେ ତାର ଗାଗଡ଼େପଞ୍ଚ ବାଞ୍ଚାଇଲା ଆଚେ । ୨୧ ସେ
 ଜିଉଦିମନ୍ ମାନିଆଇତେରଇବା ସବୁ ରିତିନିତି ନିୟମ ବାଞ୍ଚାଇକରି, ଜିଉଦି
 ଆରି ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନରୁଟାନେଅନି ତାର ସାଇଜ ପାଇତେରଇବା
 ଗଟେକ୍ ନୁଆ ମୁନୁସନାତି ତିଆର କଲାଆଚେ । ଏହାରି କରି ଦୂର ଦଲ୍
 ବିଦେର ସେ ସାନ୍ତି ଆନିଦେଇ ଆଚେ । ୨୨ ସେ କୁର୍ଯ୍ୟ ମଲାର୍ପାଇ ବଳି
 ତାକର ତାକର ବିଦ୍ରେ ସଦ୍ରୁ ଅଇ ରଇବାଟା, ଲିବାଇଦେଇଆଚେ । କୁରୁସର୍
 ଲାଗି ସେ ଦୁଇଟାଜାକ ମିସାଇକରି ଗଟେକ୍ ଗାଗଡ଼ ପାରା କଲାଆଚେ । ଆରି
 ସେମନ୍କେ ପରମେସ୍ଥର ଲଗେ ବାଉଡାଇ ଆନିଲାଆଚେ । ୨୩ ସେଟାର
 ପାଇ କିରିସ୍ଟ ଆଇଲା ଆରି ପରମେସ୍ଥରେଇଅନି ଦୂରିକେ ଜାଇ ରଇବା
 ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଆରି ତାର ଲଗେ ଜିଉଦିମନ୍କେ ସୁବକବର୍
 ସୁନାଇଲା । ୨୪ କିରିସ୍ଟର ଲାଗିସେ ଜିଉଦି ଆରି ଜିଉଦି ନଇଲା ସବୁଲକ୍
 ଗଟେକ୍ ଆତମାଇ, ବାବାର ମୁଆଟେ ଆସି ପାରିଲୁ । ୨୫ ତେବେର ପାଇ ଏ
 ଜିଉଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍, ତମେ ଆରି ବିନ୍ ଦେସେ ବାସା ଅଇରଇବାଲକ୍
 ନୁଆସ୍ । ଏବେ ପରମେସ୍ଥର ଲକ୍ଷମନରସଞ୍ଚ ତମେମିସା ତାର ରାଇଜେ
 ମିସବା ଲକ୍ଷ ଆରି ତାର ଜାତିର କୁଟୁମର ଲକ୍ଷ । ୨୬ ତମେ ମିସା ପେରିତ
 ସିସମନ୍ ଆରି ବଦିସତବକ୍ତାମନ୍ କରିରଇବା କୁନାଦି ଉପରେ, ତିଆର
 ଅଇଲା ଗର ପାରା । ସେ ଗର କନର ମୁଲ ପାକନା ଅଇଲାନି କିରିସ୍ଟ ଜିସୁ ।
 ୨୭ ସେ ଆକା ଗରୁକେ ସମାନକରି ସଞ୍ଚିଲା ଆଚେ ଆରି ମାପରୁରପାଇ

ଗଟେକ ପରିପିଦେଲା ସୁକଳ୍ମ ମନ୍ତ୍ରପାରା କଲାଆଏ । ୨୭ କିରିସ୍ଟର ପଢ୍ଣୁ
ମିଥିଲାର ପାଇ, ଗଟେକ ଗର ପାରା ତମେ ସବୁକେ ମିଥିକରି ତିଆର କଲାନି
। ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି ତମେ ପରମେସର ତାର ଆହମାର ରଇବା ଗଟେକ ବାପା
ଅଇବା ଗର ପାରା ଅଇପା ।

୩ ଏଠାରିଲାଗି ତମର ପାରା ଜିରଦି ନଇଲା ଲକର ପାଇ, କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର
ଲାଗି ବନ୍ଦି ଅଇରଇବା ପାଉଳ ମୁଖ, ପରମେସରକେ ପାରତନା କଲିନି
। ୭ ତମର ନିକପାଇ ପରମେସର ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାର ତେଇଅନି
ମକେ ଏ କାମ୍ ଦେଇଆଏ । ଏଠା ନିଜେ ସୁନିଆଚାସ୍ । ୩ ପରମେସର
ସେ ଜାନାଇ ନରଇଲା ବିସଇ ମକେ ଜାନାଇ ଆଏ । ଏ ବିସଇ ମୁଖ
ଆଗତୁ ତମେକ ଅଲ୍ପ ଲେକି ରଇଲି । ୪ ସେଠା ପଡ଼ିଲେ, କିରିସ୍ଟର
ପାଇ ରଇବା ପରମେସରର ଟିକିନିକି ବିସଇ ମୁଖ ବୁଜିଆଛି ବଲି, ତମେ
ଜାନି ପାରିପା । ୫ ଆଗର ଲକ୍ଷମନେକ ଏ ଟିକିନିକି ବିସଇ ନ କୁଆଅଇ
ରଇଲା । ମାତର ଏବେ ତାର ଆହମା ଦେଇ, ସେ ବାଟି ରଇବା ତାର ସୁକଳ୍ମ
ପେରିଦମନେକ ଆରି ବବିସଦ୍ବକ୍ତାମନେକ ସେ ଜାନାଇଲା ଆଏ । ୬ ଏ
ଲୁଟି ରଇବା ବିସଇ ଅଇଲାନି, ସୁବନ୍ଦବରର ଲାଗି, ଜିରଦି ବିସବାସିମନର
ସଞ୍ଚ୍ଚ, ଜିରଦି ନଇଲା ବିସବାସିମନ ମିଥା ପରେମେସରର ଆସିବାଦେ
ମିଥିଲା । ସେମନ୍ ମିଥିକରି, ଗଟେକ ଗାଗଡ଼ ପାରା ଅଇଜିବାଇ । ମାୟରୁ
ଜିସୁ କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ପରେମେସର ଦେଇ ରଇବା ସବୁ କାତାଇ ବାଗ ଅଇପା
। ୭ ପରମେସର ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାର ତେଇଅନି ମକେ ଜନ୍ ଦାନ୍ ଦେଇ
ଆଏ, ସେଠାର ଲାଗି ମୁଖ ନିମାନ୍ କବର ଜାନାଇବା ଲକ୍ଷ ଅଇଲିଆଟି
। ତାର ବଧୁ ମର ବିଦେର କାମ୍ କଲାର ଲାଗି ଏଠା ଅଇଲା । ୮ ମୁଖ
ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନର ସବୁରଟାନେଅନି ସାନ୍ ଅଇଲେ ମିଥା ଜିରଦିନଇଲା
ଲକ୍ଷମନେକ କିରିସ୍ଟରଟାନେ ରଇବା ନିକ ନିକ ବିସଇ ଜାନାଇବାକେ ମକେ
ସେ ବାରିଲା ଆଏ । ଏ ବିସଇ ଲକ୍ଷମନ ବୁଜିବାକେ ଆବଡ଼ ରଇବାଟା ।
୯ ପରମେସର ତାର ଲୁଚିତେରଇବା ଜଙ୍ଗନା କେନ୍ତ୍ରାର ପୁରାପୁରୁନ୍ କର୍ଷି,
ସେଠା ସବୁ ଜାନାଇବାକେ ମିଥା ମକେ ବାରିଲା ଆଏ । ସବୁ ବିସଇ ତିଆର
କଲା ବେଳେଅନି, ଏବେ ଜାକ ସେ ତାର ଟିକିନିକି ବିସଇ ଲୁଚାଇକରି
ସଞ୍ଚ୍ଚିତେରଇଲା, । (aiōn g165) ୧୦ ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି ମଣ୍ଡଳିର ଟାନେଅନି ତାର
ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର ଚିଆନ୍ ସରଗର ସାପନକାରିଆମନେକ ଆରି ବଧୁ

ରଜବାଟୋମନ୍‌କେ, ସେ ଜାନାଇସି । ୧୧ ଜଗତ ତିଆର କରବା ଆଗତ୍ତୁ ଏଠା
ସେ ଜଜ୍ଞନା କରିରଇଲା । ଏଠା ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ କରିସ୍ଟରେ ଲାଗି ସେ
ପୁରାପୁରୁନ କଳା ଆଚେ । (aiōn g165) ୧୨ କରିସ୍ଟର ତେଲ ବିସବାସ
କଳାର ପାଇ ଆରି ତାର ସଞ୍ଚୁ ମିସି ରଜଲାର ପାଇ, ନ ଡରେତ, ସାଆସ
ଅଇକରି, ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଚିଆ ଅଇବୁ । ୧୩ ସେଟାର ପାଇ ମୁଲ
ତମେକ ବାବୁଜିଆ କରି କରିଲିନି, “ତମର ପାଇ ବଲି ଅଇବା ମର ଦୁକ୍
କଥରେ ପାଇ ମନ୍ଦୁକ କରାନାଇ, ଏ ସବୁ ତମର ବଲ ପାଇ ଅଇଆଚେ ।”
୧୪ ସେଟାରପାଇ ବଲିକରି ମୁଲ ପରମେସରର ମୁଆଟେ ମାଣ୍ଡିକୁଟା ଦେଇ
ପାରତନା କଲିନି, ୧୫ ତାର ଲାଗିଷେ ସରଗର ଆରି ପୁରୁତିବିର ସବୁ କୁରୁମ୍
ଅଇଲା ଆଚେ, ୧୬ ମୁଲ ପାରତନା କଲିନି ଜେନ୍ତୁକି ସେ ତାର ନ ସାରବା
ମଇମାଇଅନି, ତାର ଆହମା ତମେକ ବପୁ ଦେଇସି, ଜେନ୍ତୁକି ତମର ମନ୍ଦ
ତାର ଅଇସି । ୧୭ ମୁଲ ପାରତନା କଲିନି, ଜେନ୍ତୁକି ତମର ବିସବାସର
ଲାଗି, କରିସ୍ଟ ତମର ବିଦେର ବାସା ଅଇସି । ଆରି, ତମେ ପରେମସରେକ
ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷେକ ଆଲାଦ୍ କଳାଟାନେଅନି, ବୁଁଁ ଜାଇତେରେବା ଗତର
ଚେରପାରା ଆରି କୁନାଦି ଉପେର ତିଆର ଅଇଲା ଗର ପାରା ତାର ଅଇସା ।
୧୮ ମୁଲ ପାରତନା କଲିନି ତମେ ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚୁ ମିସିକରି
କରିସ୍ଟର ଆଲାଦ୍ ବୁନ୍ଦବାକେ ବପୁ ପାଇସା । ତାର ବଢ଼ ଆଲାଦ୍ ସଞ୍ଚୁ ସେ
ଆମେକ ଆଲାଦ୍ କଳା ଆଚେ । ୧୯ ଉଁ, ନରଲକ୍ ବୁନ୍ଦବା ତେଇଅନି ଅଦିକ୍
କରିସ୍ଟ ଆମେକ ଆଲାଦ୍ କଳା ଆଚେ, ସେ ଆଲାଦ୍ ତମେ ଜାନା ବଲି ମୁଲ
ପାରତନା କଲିନି । ଜେନ୍ତୁରିକି ତମର ରାଲାଟାଲୁତି ପରମେସରର ପାରା
ଅଇ ଅଇସି । ୨୦ ପରେମସର ଜେକି ଆମେ ତାକେ ମାଣ୍ଡବା ତେଇଅନି କି
ଚିନ୍ତା କରବା ତେଇଅନି ଅଦିକ୍ କରିପାରସି, କାଇକେ ବଇଲେ ତାର ବଢ଼ ବପୁ
ସଞ୍ଚୁ ସେ ଆମର ବିଦେର କାମ କରି ଆଇଲାନି । ୨୧ ମଣ୍ଡଲିଟାନେ ଆରି
କରିସ୍ଟ ଜିସୁରଟାନେଅନି ପରମେସରର ବଢ଼ ବପୁ ବିନ୍ ଲକ୍ଷେକ ତିସଳାନି,
ତାର ବଢ଼ ବପୁର ଲାଗି ପରମେସରେକ ତାକପୁଟା କରୁ, କାଲକାଲ ଜୁଗଜୁଗ
ସେ ତାକପୁଟା ପାଇତେରଅ । ଆମେନ୍! (aiōn g165)

୪ ଏ ସବୁରଲାଗି ମାପରୁର ସେବାକାରିଆ ମୁଲ ବନ୍ଦିଗରେ ଆଚି । ମାପରୁ
ତମ୍ବକେ କେନ୍ତାରି ଚଲାଚଲୁତି କରବାକେ ତାକ୍ଲାଆଚେ, ସେନ୍ତାରିଷେ
କରାବଲି ମୁଲ ତମ୍ବକେ ବାବୁଜିଆ କଲିନି । ୨ ତମେ ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚୁ

ମିଥାବିଦୀ ଅଇଲାବେଳେ, ପୁରାପୁରୁନ ଦରମ ଅଇ ସୁଆଲେ ରୁଆ । ତମେ
 ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ ଆଲାଦ କଲାରୂପାଇ ସାଆସ୍ ଅଇ,
 ମୁହଁଚିକରି ରୁଆ । ୩ ଜନ୍ମଟା କି ଗଟେକ୍ ମନ୍ ଅଇକରି ରଇବାକେ
 ସୁକଳାଦମା ଆମ୍ବେ ବାନ୍ଧିଆଚେ, ସେନ୍ତ୍ରାରି ସାନ୍ତି ଅଇକରି ରୁଆ । ୪
 ଆମେ ସବୁ ବିସ୍ବାସି ବାଇବଇନିମନ୍ ଗଟେକ୍ ଗାଗଡ଼ ପାରା ଆରି ସବୁଲକ୍
 ସମାନ୍ ଆଦମୀ ମିଲାଇଆଛୁ । ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ ସମାନ୍ ଆସିରବାଦ ମିଲାଇବାକେ
 ସେ ଆମ୍ବେ ତାକଳାଆଚେ । ୫ ଆମ୍ବେ ଗଟେକ୍ ମାପରୁ ଆଚେ, ସମାନ୍
 ସିକିଆଇ ବିସ୍ବାସ କଲୁନି ଆରି ସମାନ୍ ତୁବନ୍ ନେଲୁ ଆଛୁ । ୬ ଗଟେକ୍
 ପରମେସରକେ ଆମେ ଉପାସନା କଲୁନି । ଜେ କି ସବୁର ବାବା ଅଇଆଚେ
 । ସେ ଆମର ବିଦରେ ରଇକରି ଆରି ଆମ୍ବେ ଦେଇକରି ସବୁର ଉପରେ
 ସାପନ୍ କଲାନି । ୭ ମାତର୍ କିରିସ୍ଟ ଆମେ ବିନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍କେ ବିନ୍ ବିନ୍
 ଦାନ୍ ଦେଲାଆଚେ । ସେଠା କାକେ କେନ୍ତ୍ରାରି ବାଟା କରିବାର ଆଚେ, ସେ
 ସେ ଟିକ୍ କଲାଆଚେ । ୮ ତେବେର ପାଇ ସାସ୍ତରେ ଲେକାଅଇଲା ଆଚେ,
 "ସେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵମନ୍ତରେ ଆରାଇକରି ଜେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ରଇବା ଜାଗାଇ
 ଗାଲା, ତାର ଆରାଇ ରଇବା ସତ୍ତ୍ଵମନ୍ତରେ ବାନ୍ଧିକରି ନେଲା ଆରି ତାର
 ଦାନ୍ ବିନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍କେ ଦେଲା । ୯ "ସେ ଗଟେକ୍ ଉଚ୍ଚ ଜାଗାଇ ଗାଲା
 ।" ଏନ୍ତାରି ଲେକବା ଅରତ କାଇଟା? ଏଟାର ଆରତ ଅଇଲାନି, କିରିସ୍ଟ
 ଉତ୍ତରି କରି ଏ ଜଗତେ ଆସି ସାରି ଆଚେ । ୧୦ ଜେ କି ଏ ଜଗତେ ଉତ୍ତରି
 ଆଇଲା, ସେ ସମାନ୍ ଲକ୍ସ୍ୟେ, ସରଗେ ଅନି ଉପରେ ରଇବା ଜାଗାଇ ଚଚି
 ଗଲା । ଜେନ୍ତାରି କି ସେ ଗୁଲାଇ ଜଗତ୍କେ ପୁରାପୁରୁନ କରୁସି । ୧୧ ସେ
 ଆକା କେତେ ଲକ୍ମନ୍ତରେ ପେରିଦ ଅଇବାକେ, କେତେଲକ୍କେ ବବିସ୍ତ
 କାତା କଇବାକେ, କେତେଲକ୍କେ ସୁବକବର ଜାନାଇବାଟା ଅଇବାକେ,
 କେତେଲକ୍କେ ମଣ୍ଡଳି ଚାଲାଇବାକେ ଆରି କେତେଲକ୍କେ ସିକାଇବାକେ
 ବପୁ ଦେଇ ବାଢ଼ିଲାଆଚେ । ୧୨ ପରମେସରର ଲକ୍ମନ୍ ଜେନ୍ତାରି କି
 ତାକେ ସେବା କରିପାରଦ, ତାରଲାଗି ଏ ସବୁ ଦାନ୍ ତାର ଲକ୍ମନ୍ତରେ
 ଦେଲା । ଏନ୍ତାରି ଅଇ କିରିସ୍ଟର ଗାଗଡ଼ ପାରା ଅଇବା ବିସ୍ବାସିମନ୍ ବପୁ
 ଅଇ ସିଦ ଅଅଦ । ୧୩ ଏନ୍ତାରି ଅଇ ଆମେ ସବୁ ବିସ୍ବାସେ ବଢ଼ିକରି
 ଆରି ପରମେସରର ପଥକେ ଜାନିକରି, ସିଦ ଅଇବୁ । ଆମେ ଜେନ୍ତାରିକି
 ପୁରାପୁରୁନ କିରିସ୍ଟର ପାରା ଅଇବୁ । ସେ ପୁରାପୁରୁନ ସିଦ ଆଚେ । ୧୪

ତେବେ ଆମେ ସାନ୍ ପିଲାମନର ପାରା ନ ଅଇ କରି, ଜଗତର ମନସମନର
 ସିକିଆଇ ଆରି ତାକର ଦଦାପେଲା ଅଇବା ପାରା ବିଚାରନା ଇଷାବର ବିନ୍
 ବିନ୍ ସିକିଆଇ, ଗାତର ଲଞ୍ଛତି ଆରି ମାରବା ପବନ୍ ଜେହୁରି ତଡ଼ାକେ
 ଏନେତେନେ କରସି, ସେହୁରି ତାକର ସିକିଆ ସୁନିକରି ଏନେତେନେ ନ
 ଅଛଁ । ୧୫ ତାର ବାହୁଲେ ଆମେ ପରମେସରର ସତ୍ ବିସଇର ଆଲାଦ୍
 ଜାନାଉଁ । ସେହୁରି ମୁଣ୍ଡ ଇଷାବେ ରଇବା କିରିସ୍ଟର ପାରା ଆମେ ସବୁ
 ବିସଇତେଇ ସିଦ୍ ଅଇ, ତାର ପାରା ଅଇବୁ । ୧୬ କାଇକେବଇଲେ କିରିସ୍ଟ
 ତାର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ମିସାଇକରି ସଞ୍ଚୁଳ ଆଗେ । ଗଟେକ୍ ଗାଗଡ଼ର ସନ୍ତି
 ଜେହୁକି ସେ ଗାଗଡ଼ର ସବୁ ବାଗ୍‌କେ ମିସାଇକରି ସଞ୍ଚୁଳସି, ସେହୁରିସେ
 ଗାଗଡ଼ର ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ନିଜର ନିଜର କାମ୍ କଲେ, ଗୁଲାଇ ଗାଗଡ଼
 ବଢ଼ିକରି ବୟ ଅଇସି । ୧୭ ତେବର ପାଇ ମାପରୁର ନାଉଁଦାରି ମୁଲ ତମକେ
 ଜାଗରତା କରିଦେଲିନି । ତମେ ଆରି ପରମେସରକେ ନାଜାନ୍‌ଲା ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ
 ଚଲାଚଲୁଛି କରା ନାହିଁ । ୧୮ ସେମନ୍ ଚିନ୍ତାକରିବାଟା ବୁଦ୍ଧାଇସେ । ସେମନ୍
 ପରମେସରର ବିସଇ ବୁଝି ନାପାରତ । ଆରି ସେ ଦେଇରଇବା ଜିବନେ ଅନି
 ଦୁରିକେ ଆଚତ୍ । ସେମନ୍ ତାକର ମନ୍ ତାର କଲାପାଇ ତାକେ ନାଜାନ୍ତି
 । ୧୯ ସେମନ୍ ପାୟ କାମ୍ କଲେ ମିୟା, ବୁଲ୍ କଲି ବଲି ଲାଜ୍ କି ଦୁକ୍ ନ
 ଅଥର । ତେବରପାଇ ସବୁରକାମର ବେଦିଆ କାମ୍ କରିବାଟାନେ ସର୍ପିଅଇ
 ଆଚତ୍ । ଏହୁରି କାମ୍ କରି କରି ଆରି କରିବାକେସେ ଲାଲିସା ଅଇ ଆଚତ୍
 । ୨୦ ମାତର ତମେ କିରିସ୍ଟର ଟାନେଅନି ସେହୁରି ସିକିଆ ସିକାୟ ନାହିଁ
 । ୨୧ ତମେ ଜେତେବେଳେ ତାର ବିସଇ ସୁନିକରି ସିକ୍ଲାୟ, ସେଟା ତାର
 ସତ୍ ସିକିଆଇଅନି ସିକ୍ଲାୟ । ୨୨ ଆଗରୁ ଜନ୍ ପୁରନା ଚଲାଚଲୁଛି କରି
 ତମେ ଜିଭନା କାରନା କରିବେ ରଇଲାୟ, ସେଟା ଚାତ୍ରବାକେ ତମକେ ସିକାଇ
 ରଇଲାଇ । ତମର ମନେ କାରାୟ ଚିନ୍ତା ଆଇବାଟା, ତମକେ ନାତାଇକରି
 ତମର ଜିବନ ନସାଇ ଦେଲାଇ । ୨୩ ତମେ ଚିନ୍ତା କରିବାଟା ପରମେସର
 ନୁଆକରି ବାଦଲାଇବାକେ ତାକେ ସର୍ପି ଦିଆୟ ବଲି ସିକାଇଲାଇ ଆଚତ୍ ।
 ୨୪ ପରମେସର ତମକେ ତାକର ଗୁନଚଲନ୍ ପାରା ରଇବା ନୁଆ ଗୁନଚଲନ୍
 ଦେଲାଆଗେ । ତେବରପାଇ ସେ ରକାମ୍ ଚଲାଚଲୁଛି କରା । ପୁରାପୁରୁନ
 ଦରମ୍ ଅଇକରି ସୁକଳ ଅଇରୁଆ । ୨୫ ତମର ବିଦରେ ମିର କଇବାଟା
 ଚାତିଦିଆୟ, ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ ସତ୍ କୁଆକୁଇ ଉଆ । କାଇକେବଇଲେ

ଆମେ ସବୁଲକ୍ଷ ଗଟେକ୍ ଗାଗଡ଼ର ବିନ୍ ବିନ୍ ବାଗ୍ ଅଇଲୁଆରୁ । ୭୭
 ଜେତେବେଳେ ରିସା ଆଇଲେ, ସେତେବେଳେ ପାପୁକରା ନାଇ । ବେଳ୍
 ନ ବୁଦ୍ଧତେ ତମର ରିସା ଚାତି ଦିଆୟ । ୭୮ ତମ୍ଭେ ପାପ୍ କରାଇବା
 ସଇତାନ୍ତକେ ଜାଗା ଦିଆସନାଇ । ୭୯ ଜେ ତରାଇତେ ରଇଲା, ସେ ଆରି ନ
 ଚର ଅଥ । ମାତର ନିଜେ ତାର ଜିଉନା କାଉନାର ପାଇ କାଇଆଲେ ନିକ
 କାମ୍ କର । ସେହୁରୁଆଲେ ଅର୍କିତ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦେବାକେ ତାରଟାନେ
 କାଇଟା ମିସା ରଇସି । ୮୦ ଜନ୍ କାତା ବିନ୍ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଲତାକେ ନ ଆସେ,
 ସେହୁରି କାତା ତମର ଟଣ୍ଡେ ଅନି ନ ବାରଥ । ତାରବାଦୁଲେ ସେମନ୍ତକେ
 ସାରଦା କରାଇ ବୟୁ ଆଇବା କାତା କୁଆ । ଜେହୁରିକି ସୁନ୍ଦରୀ ଲକ୍ଷମନ୍ତ
 ତାକର ଲତାକେ ଆଇବା ବେଳାଇ ସେଠା ସୁନିକରି ସାରଦା ଅଇବାଇ । ୮୧
 ପରମେସରର ସୁକଳ ଆଦମାକେ ଦୁଇ ଦିଆୟ ନାଇ । ତାକେ ମୁକଳ୍ବା ଦିନ
 ଜାକ ଗଟେକ୍ ଚିନ୍ ଇସାବେ ସେ ତମ୍ଭେ ଦେଲାଆଏ । ୮୨ ସବୁ ରକାମର୍
 କୁର କାତା ଚିନ୍ତା କରିବାଟା, ରିସା ଅଇବାଟା, କିରଜାଟି କରିବାଟା, ନିନ୍ତା କାତା
 କଇବାଟା, ଛାପା ତଳା ଅଇବାଟା, ଏ ସବୁଜାକ ତମରଟାନେ ଅନି ଦୂରିକେ
 ସଞ୍ଚୁଆ । ୮୩ ତାର ବାଦୁଲେ ତମର ତମର ବିତ୍ତରେ ମାନାମାନି ଅଇକରି
 ଆଲାଦ ସଞ୍ଚୁ ଦରମ ଅଇ ରୁଆ । ଜେହୁରି କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ପରମେସର
 ତମ୍ଭେ କେମା କରିଦେଲା ଆଏ । ତମେମନ୍ ମିସା ସେ ରକାମ ନିଜିର
 ନିଜର ବିତ୍ତରେ କେମା କରାକରି ଉଆ ।

୫ ପରମେସରକେ ବେସି ଆଲାଦ କରିବା ତାର ପିଲାମନ୍ ଅଇବାକେ,
 ତାରପାରା ଅଇ ଗଟେକ୍ ଆଲାଦର ଚଲାଚଲିତି କରା । ୯ ଜେହୁର କି
 କିରିସ୍ଟ ଆମକେ ଆଲାଦ କରି ଆମର ପାଇ ମରି ରଇଲା । ଗଟେକ୍ ସୁନ୍ଦର
 ବାସନା ଅଇବା ବଲି ପାରା ସେ ତାର ଜିବନ୍ ପରମେସରକେ ସରପିଦେଲା ।
 ୧୦ ମାତର ତମର ବିତ୍ତରେ ବେସିଆ ଇସାବେ ରଇବା ଚଲାଚଲିତି, କି କାଇ
 ରକାମର ସୁକଳ ନ ଅଇବାଟା କି ଲବ ଅଇବାଟା ଆଏ, ବଲି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ନ
 କଅନ୍ତି । କାଇକେବଜଳେ ଏଗା ସବୁ ପରମେସରର ସୁକଳ ଲକ୍ଷମନ୍ କରିବା
 ଟିକ୍ ବିସଇ ନଏ । ୧୧ ସେହୁରିପେ ଜନ୍ମଟାକି ଲତାକେ ନ ଆଇବା ଗୁନ୍ଦଚଲନ୍,
 କି କାରାୟ କାତା, ଲାଜ୍ କରିବା କାତା କି ଟାପୁରା କାତା ତମରଟାନେ ନ
 ଡିସା । ଏଟାମନ୍ ତମରଟାନେ ରଇବାଟା ଟିକ୍ ନଏ । ତାରବାଦୁଲେ ତମେ
 ପରମେସରକେ ଦନିଅବାଦ ଦେବା କାତା କୁଆ । ୧୨ ତମେ ଜାନ୍ମବାର ଆଏ

ଜେ, କେନ୍ତାରି ମିସା ଦେସିଆ କାମ୍ କରବା ଲକ୍, କି ସୁକଳ ନ ଅଛଲା ଲକ୍,
 କି ଲବ୍ଧରା ଲକ୍ ପରମେସରର ଆରି କିରିସ୍ଟର ରାଇଜେ ରାଇବା କାଇ ବିସଇ
 ମିଲାଇବାକେ ଅଦିକାର ପାଇ ନାପାରଦ । ଗଟେକ୍ ଲବ୍ଧରା, ପୁଦଲା ପୁଜା
 କରବା ଲକ୍ର ସଞ୍ଚ୍ଚ ସମାନ । ୭ ବିନ୍ ଲକ୍ର ଟାନେଅନି କାଇ ଲଡାକେ ନ
 ଆଇବା ବୁଢା କାତା ପୁନି ନାତାର ଉଆ ନାର । କାଇକେବଇଲେ, ଏନ୍ତାରି କରି
 ତାକେ ନ ନାମ୍ବା ଲକ୍ମନକେ ପରମେସର ଡଣ୍ଟ ଦେଇସି । ୮ ତେବରପାଇ
 ସେନ୍ତାରି ଲକ୍ମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିସା ନାଇ । ୯ କାଇକେବଇଲେ ଆଗ୍ରୂ ତମେ
 ଆନ୍ତାରେ ରଇଲାସ । ମାତର ଏବେ ମାପରୁର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିସଲାରପାଇ ଉଜଲେ
 ପୁରି ଆଗାସ । ତେବରପାଇ ଉଜଲେ ରାଇବା ଲକ୍ମନରପାରା ଚଲାଚଲି
 କରା । ୧୦ କାଇକେବଇଲେ, ଉଜଲେ ରାଇଲେ ତେଇଅନି ସବୁ ରକାମର
 ନିକ, ଦରମ, ଆରି ସତ୍ ବିସଇ ବାରଇସି । ୧୧ ପରମେସରକେ ସାରଦା
 କରାଇବା ବିସଇ କଜିକରି ମିଲାଆ । ୧୨ ଆନ୍ତାରେ ରାଇବା ଲକ୍ମନ କରବା
 କାଇ ମୁଲିଆ ନ ରାଇବା କାମେ ମିସାନାଇ । ସେଟାମନ୍ତକେ କାଇ ମୁଲିଆ ନାଇ
 । ତାର ବାଦୁଲେ ସେନ୍ତାରି କାରାପ ଅଇବା କାମ୍ ନ ଲୁଚାଇ ଦେକାଇଦିଆସ
 । ୧୩ ସେନ୍ତାରି ଲୁହତେ କରବା କାମର ବିସଇ କାତା ଅଇବାକେ ମିସା
 ଲାଜ ଲାଗ୍ଯି । ୧୪ ଏନ୍ତାରି କାମ୍ ନ ଲୁଚାଇ ବାରକରାଇଲେ, ତେଇର ସତ୍
 ବିସଇ ଲକ୍ମନ ଦେକବାଇ । ୧୫ କାଇକେବଇଲେ ଉଜଲର ସବୁ ବିସଇ
 ଉଜଲୁଷେ । ସେଟାର ପାଇ ଏନ୍ତାରି ଲେକାଅଇଲାଆତେ, “ଏ ଗୁନେରାମନ୍
 ତଟା, ମିଲାପାରା ନ ରଙ୍ଗକରି ଜିବନ୍ ରୁଆ, କିରିସ୍ଟ ତମକେ ଉଜଲ ଦେଇସି
 ।” ୧୬ ତେବେ ତମର ଚଲାଚଲି କରବାଟାନେ ଜାଗ୍ରତ୍ତ ରୁଆ । ବକୁଆ
 ଲକ୍ମନରପାରା ନ ଅଇ ବୁଦିରାଇବା ଲକ୍ରପାରା ରୁଆ । ୧୭ ସବୁବେଳେ ନିକ
 କାମ୍ କରବାକେ କଜ୍ଜତେ ରୁଆ । କାଇକେବଇଲେ ଏ ଛୁଗର ଲକ୍ମନ ବେସି
 କାରାପ ଆଚତ୍ । ୧୮ ତେବରପାଇ ବୁଦିନଇଲା ଲକ୍ ପାରା ନଅଇ ମାପରୁର
 ମନ୍ତକଲାଟା କଜିକରି ମିଲାଆ । ୧୯ ମଦ ପେଣ୍ଟମ୍ କାଇ ମାତା ନାଇ ।
 କାଇକେବଇଲେ ସେଟା ତମକେ ତିଲା ତାହବା ଗରୁଗାଇର ପାରା ଚଲାଚଲି
 କରବାକେ ତାକିନେଇସି । ତାରବାଦୁଲେ ସୁକଳାତ୍ମମା ବାନ୍ଧିନେବାକେ
 ସରପିରା । ୨୦ ଗିର ସଞ୍ଚ୍ଚିତାର ଗିର, ଆଦମାଇ ଅନି ଆଇବା ବିନ୍ ଗିରମନ୍,
 ତମର ବିତ୍ତରେ କୁଆକୁଇ ଉଆ । ଗିର କଇକରି ନିଜେ ନିଜେ ମନ୍ତବିତ୍ତରେ
 ମାପରୁକେ ତାକପୁଣା କରା । ୨୧ ଆମର ମାପରୁ ଜିପୁକିରିସ୍ଟର ନାଉଁଦାରି

ସବୁବେଳେ ସବୁ ବିସର୍ଗପାଇ ବାବା ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦିଆୟ
 । ୨୧ କିରିସ୍ଟରପାଇ ରଙ୍ଗବା ତମର ସନ୍ମାନର ଲାଗି, ତମର ତମର
 ବିଦରେ ସରପାସରପି ଉଥା । ୨୨ ଏ ମାଇଜିମନ୍ ତମେ ଜେହାର ମାସ୍ତୁକେ
 ସରପିଅଇ ଆଶ୍ରମ, ସେହାରି ତମର ନିଜର ମୁନୁସ୍ତକେ ମିଥା ସରପି
 ଉଥା । ୨୩ କାଇକେବଇଲେ କିରିସ୍ଟ ଜେ କି ତାର ଗାଗଡ଼ପାରା ରଙ୍ଗବା
 ମଣ୍ଡଳିର ନେତା ଆଚେ, ସେହାରିଷେ ମୁନୁସ୍ତ ମିଥା ତାର ମାଇଜିର ନେତା
 ଆଚେ । କିରିସ୍ଟପେ ତାର ମଣ୍ଡଳିକେ ରକିଆ କଲାଆଚେ । ୨୪ ତେବରପାଇ
 ମଣ୍ଡଳି ଜେହାର କିରିସ୍ଟକେ ସରପି ଅଇସି, ସେହାରି ଏ ମାଇଜିମନ୍, ତମେ
 ମିଥା ସବୁ ବିସର୍ଗତେଇ ତମର ମନସ୍ତମନର ଟାନେ ସରପି ଅଇବାରଥାଚେ
 । ୨୫ ଏ ମୁନୁସ୍ତମନ୍, କିରିସ୍ଟ ଜେହାର ମଣ୍ଡଳିକେ ଆଲାଦ୍ କରି, ତାକେ
 ସୁକଳ୍ କରବାକେ ନିଜେ ସରପିଅଇଲା, ସେହାରିଷେ ତମେ ମିଥା ନିଜର
 ମାଇଜିମନ୍କେ ଆଲାଦ୍କରା । ୨୬ କିରିସ୍ଟ ପରମେସରର ବାକିଅ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଆରି
 ପାନିସଞ୍ଚ ଦଳକରି ମଣ୍ଡଳିକେ ସୁକଳ୍ କଲା । ୨୭ ମଣ୍ଡଳିକେ ତାର ମୁଆଟେ
 ଆନିଲାବେଳେ, ମଣ୍ଡଳି ଜେହାରି କି, କାଇ ମୁରକି ନ ଅଇତେ, ଅସୁକଳ୍
 ନଇତେ, କାଇ ଦସ୍ତ ନ ଅଇତେ ରଙ୍ଗ, ତାର ବାଦୁଲେ ସୁକଳ୍ ଆରି ସିଦ୍ କାରାଇ
 ତାକେ ଟିଆ କରାଇସି । ୨୮ ସେହାରିଷେ ମୁନୁସ୍ତମନ୍ ନିଜର ଗାଗଡ଼କେ
 ଜତନ୍ କରି ଆଲାଦ୍ କଲାପାରା ନିଜର ମାଇଜିମନ୍କେ ସେହାରି କରା । ଜେ
 ନିଜର ମାଇଜିକେ ଆଲାଦ୍ କରସି, ସେ ନିଜକେ ମିଥା ଆଲାଦ୍ କରସି । ୨୯
 କେ ମିଥା କେବେ ନିଜର ଗାଗଡ଼କେ ଗିନ୍ ନ କରେ । ମାତର ତାରପାଇ
 ଦୁଆପୁରା କରି କାହି କୁଆଇସି । ଜେହାରି କି କିରିସ୍ଟ ତାର ମଣ୍ଡଳିର ପାଇ
 ଜତନ୍ କଲାନି । ୩୦ କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ସବୁ ତାର ଗାଗଡ଼ର ବାର
 ଅଇଆରୁ । ୩୧ ଏଟାରପାଇ ଦରମ୍ ସାସ୍ତରେ ଲେକାଅଇଆଚେ ମୁନୁସ୍ତ ତାର
 ନିଜର ଆୟ ବାବାକେ ରାତି ନିଜର ମାଇଜିର ସଞ୍ଚ ମିଥି ଜାଇସି । ଆରି ସେ
 ଦୁଇଲକ୍ ମିଥି ଗଟେକ ଅଇବାଇ । ୩୨ ଏଟା ଗଟେକ ବଡ଼ ଲୁଚି ରଙ୍ଗବା
 ବିସର୍ଗ । ମାତର ମୁର କିରିସ୍ଟ ଆରି ମଣ୍ଡଳି ବିଦରେ ମିଥିବିତ୍ତ ରଙ୍ଗବା ବିସର୍ଗ
 କାଢା ଅଇଲିନି । ୩୩ ସାରାସାରି ତମେ ଗଟେକ ଗଟେକ ଲକ୍ ନିଜେ ନିଜେ
 ଆଲାଦ୍ ଅଇଲାପାରା ନିଜର ନିଜର ମାଇଜିକେ ସେହାରି କରବାର ଆଚେ ।
 ଆରି ମାଇଜିମନ୍ ତାକର ମୁନୁସ୍ତମନ୍କେ ସନ୍ମାନ ଦେବାର ଆଚେ ।

୭ ଏ ମର ପିଲାକେମନ୍, ତମେ ମାପରୁର ସଞ୍ଚ ମିଷଳାରପାଇ ଆୟା ବାବାର୍
 କାତା ମାନିକରି ରୁଆ । ତମେ ଏହୁରି କରିବାର ଆଚେଆକା । ୭ ଏହୁରି
 ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ, ନିଜର ଆୟା ବାବାକେ ସନ୍ମାନ ଦିଆୟ । ଜେହୁରି କି
 ତମରପାଇ ସବୁ ବିସଇ ମଞ୍ଚଲ୍ ରଇସି । ଆରି ତମେ ସାରଦା ଅଇ ବେସି
 ଦିନ ଜାକ ଏ ଜଗତେ ବଁଚିରଇସା । ୮ ଏଠା ଅଇଲାନି ପରମେସରର
 ପରତୁମ ଆଦେସ୍ ଜନ୍ମଟା କି ସେ ଗଟେକ ଦେଇରଇବା କାତା ମିଥା ତେଇ
 ମିପାଇଆଚେ । ୯ ଏ ବାବାମନ୍, ପିଲାମନ୍କେ ରିସା କରାଆ ନାଇ । ତାର୍
 ବାହୁଲେ ସେମନ୍କେ ମାପରୁର ବାକିଅ ରିସାବେ ସିକାଇକରି ବଡ଼ାଆ । ୧୦
 ଏ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍, ଏ ଜଗତେ ରଇବା ସାଉକାରମନର କାତା ମାନିକରି
 ରୁଆ । ସେମନ୍କେ ସନ୍ମାନ ଦେଇ, ପୁରାପୁରୁନ ମନ୍ ସଞ୍ଚ ନାମିକରି ରୁଆ ।
 ଜେହୁରି କି ତମେ କିରିସଟକେ ନାମିକରି ରଇସା । ୧୧ ଅବ୍କା ସେମନ୍ର
 ମୁଆଟେ ବଲ୍ ବଲାଇ ଅଇବାକେ ନାଇ, କି ସେମନ୍ ଦେକ୍ଖାବେଲେସେ
 ନାଇ । ମାତର କିରିସଟର ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ପାରା, ପରମେସର ମନ୍କଳାଟା
 ପୁରାପୁରୁନ ମନ୍ ଦିଆନ୍ ଦେଇ କରା । ୧୨ ତମ୍କେ ଦାଇଦ୍ ଦେଇରଇବା ସବୁ
 କାମ ସାରଦା ସଞ୍ଚ କରା । ଜେହୁରିକି ତମେ ଅବ୍କା ଲକ୍ଷମନର ପାଇ କାମ୍
 ନ କରି ମାପରୁର ସେବା କଲା ପାରା କରା । ୧୩ କାଇକେବଇଲେ ତମେ ନିକ
 କାମ କଲେ, ମାପରୁ ତମ୍କେ ପୁରୁସ୍କାର ଦେଇସି । ତମେ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା
 ଅଇରୁଆ କି ମୁକଳିଲା ଲକ୍ଷ ଅଇରୁଆ । ୧୪ ଏ ସାଉକାରମନ୍, ସେହୁରିସେ
 ତମର ଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍କେ ନିକଷଙ୍ଗେ ଦେକାରକା କରା । ସେମନ୍କେ ଦାକାପୁକା
 ଦିଆୟ ନାଇ । ତମର ମନେ ରଥ, ତାକର ଆରି ତମର ସାଉକାର ସରଗେ
 ଆଚେ । ଆରି ସେ ସାନ୍ ବଡ଼ ନ ବାବି ଦେକାରକା କରସି । ୧୫ ସାରାସାରି
 ପରମେସର ତମ୍କେ ଦେଇରଇବା ଜୁଇଦର ସବୁ ରକାମ ଆଡ ଆତିଆର
 ସାଜାତିକରି ରୁଆ । ଜେହୁରିକି ତମ୍କେ ସଇତାନ ନାତାଇବା ବେଳେ ତାକେ
 ବିରଦ କରିପାରାସ । ୧୬ କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନର
 ବିରୁଦେ ଜୁଇଦ କରୁନାଇ । ମାତର କାରାପ ଆଦମାମନ୍କେ, ଆନ୍ତାରେ ରଇବା
 ଜଗତର ସାସନକାରିଆମନ୍କେ, ଆରି ସରଗେ କାରାପ ବୟ ପାଇରଇବା
 ଆଦମାମନର ବିରୁଦେ ଜୁଇଦ କଲୁନି । (ai୦୩ g165) ୧୭ ତେବରପାଇ
 ପରମେସର ଦେଇରଇବା ସବୁରକାମ ଜୁଜବା ଆଡ ଆତିଆର ଗଟେକ ସନିଆ

ପିନ୍ଧିଲାପାରା ପନ୍ତିକରି ପାଜାତା । ସେହିର ରଙ୍ଗରେ ସରତାନ୍ ଆରି ତାର
 କାରାପୁ ଆଦମୀମନ୍ ତମ୍ଭେ ଜୁଜୁଲାବେଳେ ସେମନ୍ତକେ ତମେ ବିରଦ୍ଧ କରି
 ପାରାସ୍ । ଜୁଜୁଦରପାଇ ସବୁ ରକାମଟା ପାଜାତି ରଙ୍ଗରେ ତମେ ପଚେ ନ
 ଗୁରୁକରି ଟିଆଅଇ ପାରିପା । ୧୫ ତେବେ ଜୁଜୁଦରପାଇ ତମେ ଏହାରି
 ଜାଗରତ ଉଥା । ଜେହାରି କି, ପରମୋସରର ସବ ଅଁଟାବେତା, ଅଁଟାଇ
 ବାନ୍ଧିଅଇ, ତାର ଦରମର ସାଞ୍ଚୁ ଜଗାତି ଅଇ, ୧୬ ସୁବୁକବରେଥାନି ଆଇବା
 ସନ୍ତ୍ରିର ପାଣ୍ଡିଲ ପିନ୍ଧି ପାଜାତି ଉଥା । ୧୭ ଏ ସବୁର ଉପରେ ବିସ୍ବାସର
 ଦେବାଇବା ତାଲ୍ ଦାରିରୁଆ । ଏ ତାଲ୍ସଞ୍ଚୁ ସଇତାନ୍ ତମର ମୁଆଟେ ବିନ୍ଦୁବା
 ଜଇର କାଣ୍ଠୁ ଅବକାଇ ପାରିପା । ୧୯ ଆରି ମାପରୁ ଦେଇରଙ୍ଗବା ମୁକ୍ତି,
 ଗଟେକ୍ ଟପିପାରା ମୁଣ୍ଡ ରକିଆ କରିବାକେ ପିନ୍ଧିରୁଆ । ସୁକଳିଆଦମା
 ଦେଇରଙ୍ଗବା କାଣ୍ଠୁ ଦାରିରୁଆ । ସେ କାଣ୍ଠୁ ଅଇଲାନି ପରମୋସରର ବାକିଆ ।
 ୨୦ ସୁକଳିଆଦମା ଦେନା ଦେଲା ଇଷାବେ ପାରିତନା କରା । ସବୁ ରକାମର
 ପାରିତନା ଆରି ଗୁଆରିସଞ୍ଚୁ ପାରିତନା କରା । ଏଟାରିଲାଗି ଜାଗରତ
 ଅଇରୁଆ । ପରମୋସରର ଲକ୍ଷମନରପାଇ ପାରିତନା କରିଲାଗିରୁଆ ।
 ୨୧ ମରପାଇ ମିଥା ପାରିତନା କରା । ଜେହିକି ମୁଲ କାତା ଅଇବାବେଲେ
 ପରମୋସର ମକେ ଟିକ୍ ବାକିଆ ଦେଅ । ସେହିର କଲେ, ସୁବୁ କବରର
 ଲୁଟିରଙ୍ଗବା ବିସଇ ମୁଲ କାକେ ନ ଡରିକରି ଲକ୍ଷମନକେ ଜାନାଇ ପାରିବି ।
 ୨୨ ଏବେ ମୁଲ ବନ୍ଧି ଅଇ ରଙ୍ଗରେ ମିଥା କରିସଂଗେ ସୁବୁକବର ଚିକ୍ ସଞ୍ଚୁ, ନ ଡରିକରି
 ଜାନାଇବାକେ ପରମୋସର ମକେ ବପୁ ଦେଅ ବଲି ପାରିତନା କରା । ୨୩
 ତକିକସ୍ ଜେ କି ଆମର ଆଲାଦର ବାଇ, । ସେ ମାପରୁକେ ବିସ୍ବାସ ସଞ୍ଚୁ
 ସେବା କଲାନି । ମୁଲ କେନ୍ତି ଆତି ଆରି କାଇଟା କଲିନି, ସେ ସବୁ ବିସଇ
 ତମକେ କଇଦେଇସି । ୨୪ ଆମକେ ଗଢ଼ବା ବିସଇ ସବୁ ତମେ ଜାନିରୁଆ
 ବଲିକରି ମୁଲ ତାକେ ତମରଟାନେ ପାଗାଇଲିନି । ଆରି ସେ ତମ୍ଭେ ଯାରଦା
 କରାଇସି । ୨୫ ଆମର ବାବା ପରେମୋସର ଆରି ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସଂଗ ସବୁ
 ବିସ୍ବାସି ବାଇମନ୍ତକେ ସାନ୍ତ୍ରି ଦେଅ । କରିସଂଗକେ ବିସ୍ବାସ କରି ତମର
 ବିତରେ ଆଲାଦ କରାକରି ଅଇବାକେ ସେମନ୍ ତମ୍ଭେ ସାଇଜ କରଦି ।
 ୨୬ ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ କରିସଂଗକେ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ଆଲାଦ କଲାଇନି,

ଯେମନ୍ତକେ ପରମେସ୍ତ୍ର ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା ଆରି ନ ସାରବା ଆଳାଦ୍
ଦେଅ ।

ପିଲିପିୟ

୧ ଏ ଚିଟି ପାଉଳ ଆରି ତମତି, କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର ଦୁଇଟା ଗତିଦାଙ୍ଗତାମନ୍ ଲେକଲୁନି । ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ଅଇକରି ପିଲିପି ନଅରେ ରଇବା ସବୁ ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନରପାଇ ଏଠା ଲେକାଆଇଲା ଆଛେ । ତମର ବିତ୍ତରେ ନେତା ଅଇକରି ତମଙ୍କେ ସାଇଜ କରିବା ଲକ୍ଷମନରପାଇ ମିଥା । ୨ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ତମଙ୍କେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇକରି ସାନ୍ତି ଦେଅ । ୩ ମୁଇ ତମଙ୍କେ ଜେତୁକିତର ଏତାଇଲିନି, ସେତୁକିତର ମର ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ୍ ଦେଇତେରଇବି । ୪ ପାର୍ତନା କଲାବେଲେ ସବୁତର ତମରପାଇ ସାର୍ଦଦାସଙ୍କୁ ପାର୍ତନା କଲିନି । ୫ କାଇକେବଇଲେ ସୁବକବର ଜାନାଇବା କାମୋ ତମେ ମର ସଙ୍କୁ ମିସିକରି ରଇଲାସ୍ । ବିସ୍ବାସ କରିବା ପରତୁମ ଦିନେଅନି ଆଜିକେ ଜାକ ତମେ ମକେ ଏଠା କଲାସନି । ଆରି ଏବେ ମିଥା କରି ଆଇଲାସନି । ୬ ପରମେସର ଜେକି ତମର ମନ୍ ବିତ୍ତରେ କାମ କରିବାକେ ଆରାମକିରିଆଏ, ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ବାଉଡ଼ିଆଇବା ଜାକ, ସେଠା କରି ସାରାଇସି । ୭ ତମେ ସବୁବେଲେ ମର ମନ୍ ବିତ୍ତରେ ଆଚାସ୍ । ତେବେରପାଇ ତମର ବିସଇନେଇ କରି ଏହୁରି ବାବାଟା ଟିକ୍ ସେ । ମୁଇ ବନ୍ଦି ନ ଅଇକରି ରଇଲାବେଲେ କି ଏବେ ବନ୍ଦି ରଇକରି ସୁବକବର ବିରୁଦ୍ଧ ଦଦାପେଲା ଉତ୍ତଳାବେଲେ, ଏଠା ସତ୍ ଆକା ବଲି ତାତ୍ସଙ୍କୁ ଦେକାଇବାଟାନେ ମିଥା, ତମେ ସବୁ ମିସବାକେ ପରମେସର ବେଲା ଟିକ୍ କରି ଦେଲାଆଏ । ୮ ମୁଇ ତମଙ୍କେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଆରିତରେକ୍ ଦେକିବି ବଲି ମନ୍ କଲିନି । ଏ ବିସଇତେଇ ନିଜେ ପରମେସର ସାକିଆଏ । କାଇକେବଇଲେ ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ଆଲାଦ୍ କଲାପାରା ମୁଇ ତମଙ୍କେ ଆଲାଦ୍ କଲିନି । ୯ ମୁଇ ତମରପାଇ ଏହୁରି ପାର୍ତନା କଲିନି, ଜେହୁରିକି ତମେ ଆଲାଦ୍ କରିବାଟାନେ ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ବଢ଼ୁଥା । ପରମେସର ଜେହୁରି ଆଛେ, ସେ ବିସଇ ତମେ ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଜାନ୍ମଥା ବଲି ମୁଇ ପାର୍ତନା କଲିନି । ଆରି ଜେତେବଳ୍ ମିଥା କନ୍ଟା ସତ୍ କନ୍ଟା ବୁଲ୍ ସେଠା ଜାନିପାରିଥା । ୧୦ ସେହୁରାଇଆଲେ ଟିକ୍ ବିସଇ କନ୍ଟା ବଲି ବାତିକରି କରିପାରିଥା । ଆରି ଏବେଅନି କିରିସ୍ଟ ବାଉଡ଼ି ଆଇବାଜାକ ସବୁ ପାପେଅନି ମୁକ୍ଳିକରି କାଇ ଦସ୍ ନ ଅଇକରି ରଇପାରିଥା । ୧୧ ଜେହୁରିକି ଗଟେକ୍ ପଲ୍ ଦେବା ଗର୍ ପଲ୍ ଦେଇସି, ସେହୁରିସେ ତମେ ମିଥା ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ବପୁ ସଙ୍କୁ ଦରମ୍ କାମର ପଲ୍ ଦେଇସା । ଏଠା

ପରମେସରକେ ତାକ୍ଷୁଟା ଆରି ମଇମା କରୁଣି । ୧୭ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍,
 ତମେ ଜାନ୍ବାର ଆଚେ କି କିରିସ୍ଟରପାଇ ମର ଜିବନେ ଜେତୁକି ଗଠିଆଚେ,
 ତାରଲାଗି ଅଦିକ୍ ଲକ୍ଷ ସୁଦକବର ବିସ୍ଵାସ କରିବାକେ ଗଟେକ୍ ବାହ୍ ଆଇଲା
 । ୧୯ ଜେନ୍ତୁକି, ସମ୍ରାଟର ମୋତେ ଜେତୁକି ସଇନ ଜାଗିଆଚଦ୍, ସେମନ୍
 ସବୁ ମୁଲ୍ କିରିସ୍ଟକେ ଯେବା କଲାର୍ ପାଇ ବନ୍ଦିଗରେ ଆତିବଳି ଜାନ୍ଲାଇ ।
 ୨୦ ମୁଲ୍ ବନ୍ଦିଗରେ ରଇଲାର୍ପାଇ, ଇତି ରଇବା କେତେକ୍ କେତେକ୍ ବିସ୍ଵାସି
 ବାଇବଇନିମନ୍କେ ମାସରୁ ବପୁ ଦେଲାଆଚେ । ପରମେସର ବାକିଅ ନ
 ଡରତେ ଜାନାଇବାକେ ସେମନ୍କେ ଏବେ ସାଆସ ଆଚେ । ୨୧ ଅଇଲେ ମିସା
 ସେମନ୍ର ବିଦ୍ରେ ଅନି କେତେଲକ୍ ମକେ ଆଁକାର୍ କଲାର୍ପାଇ କିରିସ୍ଟର
 ବିସର ଜାନାଇବାକେ ମନ୍ କଲାଇନି । ସେମନ୍ ମର୍ଟଟାନେଅନି ବଡ଼ ବଲି
 ଦେକାଇଅଇବାକେ ଏନ୍ତି କଲାଇନି । ମାତରୁ ଆରି କେତେକ୍ ଲକ୍ ଏଟା ସତ୍
 ବଲି ମନେବାଦିକରି କଲାଇନି । ୨୨ ଏ ଲକ୍ମନ୍ ମକେ ଆଲାଦ୍ କଲାର୍ ପାଇ
 ସୁଦକବର ଜାନାଇଲାଇନି । କିରିସ୍ଟର ସୁଦକବର ଦେକାରକା କରିବାକେ
 ପରମେସରସେ ମକେ ଏ ବନ୍ଦିଗରେ ସଞ୍ଚାଇଆଚେ ବଲି ଜାନିକରି ମିସା ।
 ୨୩ ମାତରୁ ଜନ୍ ଲକ୍ମନ୍ ମକେ ଆଁକାର୍ କଲାଇନି, ମର୍ଟଟାନେଅନି ବଡ଼
 ଅଇବୁ ବଲିକରି, କିରିସ୍ଟର ସୁଦକବର ଜାନାଇଲାଇନି । ତାକରୁ ମନେ ଏଟା
 ସତ୍ତବଲି ବାବିକରି କରଦୂନାଇ । ମୁଲ୍ ବନ୍ଦି ଗରେ ରଇକରି ଜେତୁକି କସ୍ତ
 ମୁରେଲିନି, ତାରତେଇଅନି ଅଦିକ୍ କଷ୍ଟ ମିସାଇବାକେ କୁଟ ପାଇଲାଇନି
 । ୨୪ ମାତରୁ ଏଟା ମର୍ପାଇ କାଇଟା ନାଇ । ସେମନ୍ ସତଇସେ କଲେ
 କି ବୁଲ୍ କାମରୁ ପାଇ କଲେ ମିସା, କିରିସ୍ଟର ବିସରର କବର ଜାନାଇ
 ଅଇଲେ, ସେଟା ମୁକିଅ ବିସର । ଆରି ସେଟାର୍ପାଇ ମୁଲ୍ ସାରଦା ସଞ୍ଚ
 ରଇବି । ୨୫ ଆରି ମୁଲ୍ ସାରଦା ଅଇତେରଇବି । କାଇକେବଇଲେ ତମେ
 ମର୍ପାଇ ପାରତନା କଲାସନି ବଲି ମୁଲ୍ ଜାନି । ଆରି ଜିମୁକିରିସ୍ଟର ସୁନ୍ଦର
 ଆଦମାର ସାଇଜରଲାଗି ପରମେସର ମକେ ମୁକ୍ଲାଇଣି । ୨୬ ମୁଲ୍ ଦିଆନ୍
 ଦେଇ ଆରି ଆସା କରି ଜାଗଲିନି । ମୁଲ୍ ଜିବନ୍ ରଇଲେ କି ମରିବାକେ
 ଅଇଲେ ମିସା ମର କାମିନେ ଏଲା ନ କରି । ମାତରୁ ଅଦିକାର ସଞ୍ଚ
 ରଇବା ଲକ୍ମନ୍ର ମୁଆଟେ କାତା ଅଇବାକେ ମକେ ଅଦିକ ସାଆସ ଆଇସି ।
 ଏନ୍ତାରିକରି ମୁଲ୍ ଜେତୁକି କାମ୍ କଲିନି, କିରିସ୍ଟକେ ତାକ୍ଷୁଟା କରାଇବି
 । ୨୭ କାଇକେବଇଲେ ମର୍ପାଇ ଜିଇବା କାଇବାଟା ସବୁ କିରିସ୍ଟରସେ ।

ଆରି ମର ଇପାବେ, କିରିସ୍ଟରଣାନେ ରଙ୍ଗକରି ମରବାଟା ବେସି ନିକ । ୨୨
 ମୁଲ ଜିଇରଇଲେ, କିରିସ୍ଟରପାଇ ନିକ ସଞ୍ଚୁ କାମ୍ କରିଅଇସି । ମାତର
 ମଳେ ନିକ କି ଜିଇରଇଲେ ନିକ ବଲି ଜାନି ନାପାରିଲିନି । ୨୩ ଏ ଦୁଇଟା
 ବିଦରେ କାଇଟା କରବି ବଲି ଜିକାଟାନା ଅଇଲିନି । ଏ ଜିବନ୍ ତାତି ସରଗେ
 କିରିସ୍ଟରେ ସଞ୍ଚୁ ରଙ୍ଗବାକେ ମୁଲ ମନ୍ କଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ସେଟା
 ଅଦିକ୍ ନିକ । ୨୪ ମାତର ତମରପାଇ ମୁଲ ଜିଇକରି ରଙ୍ଗବାଟା ବେସି
 ମୁକିଆ ବିସଇ । ୨୫ ଏ ବିସଇ ମୁଲ ତାଂତ୍ର ସଞ୍ଚୁ ଜାନ୍ଲିନି । ତେବରପାଇ
 ମୁଲ ଜିଇକରି ରଙ୍ଗବି ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି, ତମେ ବିସ୍ବାସେ ତାଂତ୍ର ଅଇପା ଆରି
 ବିସବାସ୍ କଲାର୍ପାଇ ପାରଦା ଅଇପା । ୨୬ ସେନ୍ତ୍ରାରିଆଲେ, ମୁଲ ତମର
 ସଞ୍ଚୁ ଆରିତରେକ୍ ମିସବାବେଲେ, ଜିସୁକିରିସ୍ଟରେ ସଞ୍ଚୁ ମିସଲାର୍ପାଇ ତମେ
 ମର ବିସଇନେଇ ବଢ଼ପନ୍ ଅଇପା । ୨୭ ସବୁରଟାନେଅନି ମୁକିଆ ବିସଇ
 ଅଇଲାନି ଏଟା । କିରିସ୍ଟରେ ସୁବ୍ କବର ବିସବାସ୍ କରବା ଲକ୍ଷମାନ୍ କେନ୍ତାରି
 ଚଲାଚଲିତି କରବାରୀଆବେ, ତମେ ସେନ୍ତ୍ରାରି କରା । ମୁଲ ତମକେ ଦେକ୍ବାର
 ଆଇଲେମିପା, କି ତମରଟାନେଅନି ଦୁରିକେ ରଙ୍ଗ ଅବ୍କା ସୁନିପାରିଲେ
 ମିପା ଏନ୍ତାରି ଜିଇତେରୁଆ । ଏଟାରଲାଗି ତମେ ସବୁ ଗଟେକ୍ ମନ୍ ଅଇ
 ମିଯିଆଚାସ୍ ବଲି ମୁଲ ଜାନିପାରବି । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମାନ୍ ସୁବ୍ କବରର ବିରୁଦ୍ଧେ
 ଦଦାପେଲା କଲାଇନି, ତାକର୍ ମୁଆଟେ କିରିସ୍ଟର୍ ସୁବ୍କବର ଦେକାରକା
 କରବାକେ ତମେ ସବୁ ଗଟେକ୍ ଅଇ ଟିଆଆଇଲାସିନି ବଲି ମୁଲ ଜାନ୍ବି । ୨୮
 ଜନ୍ ଲକ୍ଷମାନ୍ ତମର ବିରଦେ ଆଇଲାଇନି, ସେମନ୍କେ ତରା ନାଇ । ତମେ
 ସାଆସ୍ ଦାରିରଇଲେ, ପରମେସର ସେମନ୍କେ କୁରୁପନାସ୍ କରି ତମକେ
 ରକିଆ କରୁଥି ବଲି ଜାନ୍ବାଇ । ଏ ସବୁ ବିସଇ ପରମେସରସେ କରୁଥି ।
 ୨୯ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ତମକେ କିରିସ୍ଟକେ ଅବ୍କା ବିସବାସ୍
 କରବା ଦାନ୍ ଦେଏନାଇ, ମାତର ତାରପାଇ ଦୁକ୍ କସଟ ପାଇକରି ରଙ୍ଗବା
 ଦାନ୍ ମିପା ଦେଲାଆବେ । ୩୦ ତମର ବିରୁଦ୍ଧେ ଆଇବା ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚୁ
 ଜନ୍ ଜୁଇଦେ ତମେ ରଙ୍ଗଲାସ୍, ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ ଗଟେକ୍ ଜୁଇଦେ ମୁଲ ମିପା
 ପିଲିପତେଇ ରଙ୍ଗଲାବେଲେ ଅଇଲାଟା ତମେ ଦେକିଆଚାସ୍ । ଆରି ଏବେ
 ମିପା ସେ ଜୁଇଦେ ମୁଲ ଆତି ବଲି ତମେ ସୁନି ଆଇଲାସିନି ।

୨ ଜଦି କିରିସ୍ଟରେ ସଞ୍ଚୁ ମିସଲାର ପାଇ ତମର ମନ୍ ସାରଦା ଅଇଲାଆବେ,
 ଆରି ତାର ଆଲାଦର ଲାଗି ଘାନ୍ତି ପାଇଆଚାସ୍, ଜଦି ସୁକଳାହମାର ସଞ୍ଚୁ

ମିଦିବିଦିକରି ଆଚାସ, ଆରି ଜଦି କିରିସ୍ଟ ତମଙ୍କେ ଜିବନ ଦୁକାଇ ଦୟା
 ଦେକାଇଆଏ, ୨ ସେନ୍ତାର୍ଥାଲେ, ମୁଇ ତମଙ୍କେ ଜୁଆର କରି କଇଲିନି,
 ତମର ତମର ବିହରେ ଗଟେକ୍ ମନ୍ ଉଥା । ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍
 ଲକ୍କେ ସମାନ୍ ଇସାବେ ଆଲାଦ୍ କରା । ଗଟେକ୍ ଚିନ୍ତା କରା ଆରି ତମର
 ଆହମାଇ ଗଟେକ୍ ଅଇକରି ତମର ବାହବାଟା ଗଟେକ୍ ଅ । ଏନ୍ତାରି କରି
 ମକେ ପୁରାପୁରୁନ୍ ସାରଦା କରାଆ । ୩ ବିନ୍ ଲକ୍ମନର ଟାନେଅନି ନିଜେ
 ବହୁ ଅଇବାକେ ତେସ୍ତା କରାନାଇ । ଅବକା ବହୁପନ୍ କାତା କଇବାକେ
 କାଇ ବିସଇ ମିସା କରାନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ନିଜକେ ସାନ୍ କରା । ବିନ୍
 ଲକ୍ର ଟାନେଅନି, ନିଜେ ମୁଇ ବହୁ ବଳି ବାବାନାଇ । ୪ ମର ନିଜରପାଇ
 କାଇଟାକଲେ ଅଦିକ ନିକ ରଇସି ବଳି ଅବକା ସେଟାସେ ବାବି ବାବି ତୁଆନାଇ
 । ବିନ୍ ଲକ୍ରପାଇ ଜନ୍ ବିସଇ ନିକ ରଇସି, ସେଟାମିସା ଏତାଇରୁଆ ।
 ୫ କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର ମନ୍ ଜେନ୍ତି ରଇଲା, ତମର ମନ୍ମିସା ସେ ରକାମ୍ ଅ
 । ୬ ସେ ପରମେସରର ପାରା ସବୁ ରକାମ୍ ରଇଲେ ମିସା, ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ
 ସମାନ୍ମାର ରଇବା ଅଦିକାର ନିଜରପାଇ ଦାରିକରି ରଇବି ବଳି ମନ୍ କରେ
 ନାଇ । ୭ ତାର ବାଦୁଲେ ସେ ନିଜେ ମନ୍କରି, ତାକେ ରଇଲା ସବୁଟା
 ଚାତିଦେଇ ଗଟେକ୍ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାର ରୂପ ଦାରିଆଇଲା । ନର ଲକ୍ ପାରା
 ଅଇକରି ନର ଲକ୍ର ବାନିମୁରୁତି ଦାରି ଜାହାଇଲା । ୮ ନରଲକ୍ ପାରା ଅଇ
 ଆଇଲାପତେ, ସେ ପରମେସର ଆଦେସ୍ ମାନିକରି, ନିଜକେ ଆରି ଅଦିକ
 ସାନକଲା । ଲକ୍ମନ ମରାଅହବଳି ସରପାଇଅଇଲା । ଅବକା ମରବାକେ
 ନାଇ, ମାତର କୁରୁସ୍ କାଟେ କୁଟିମାରାଇଅଇ ଚଗାଇଅଇବାକେ ମିସା ।
 ୯ ତେବରପାଇ ପରମେସର ତାକେ ସବୁରତେଇଅନି ଉପ୍ରେ ଉଟୋଇଲା
 । ଆରି ସବୁର ନାଉଁଟାନେଅନି ଅଦିକ ତାକପୁଟା ଆରି ଅଦିକାର ରଇବା
 ନାହିଁ ତାକେ ଦେଲା । ୧୦ ଜେନ୍ତିକି ସରଗପୁରେ, ମରପୁରେ ଆରି ପାତାଲେ
 ରଇବା ସବୁ ଜିସୁକେ ମାଣ୍ଟିକୁଟା ଦେଇ ଜୁଆର କରିବାଇ । ସେଟାରପାଇ
 ପରମେସର ଏ ସବୁ କଲାଆଏ । ୧୧ ଆରି ସବୁ ଲକ୍ ଜିସୁକିରିସ୍ଟସେ
 ମାପରୁ ବଳି ମାନିଅଇବାଇ । ଏନ୍ତାରି ଅଇଲେ ବାବା ପରମେସର ତାକପୁଟା
 ପାଇସି । ୧୨ ତେବର ପାଇ, ଏ ମର ଆଲାଦର ମଇତରମନ୍, ତମେ
 ଜେନ୍ତାରିକି, ମାପରୁର ଆଦେସ୍ ମାନିକରି ରଇଆଚାସ, ଜାଗିରଇ ଉରିକରି
 ତମର ମୁକତିର କାମ୍ ପୁରାପୁରୁନ୍ କରା । ମୁଇ ରଇଲାବେଲେସେ ନାଇ,

ମାତର ମୁଲ ଦୂରିକେ ରଇଲେ ମିସା ଏଟା କରା । ୧୩ ପରମେସ୍ର ନିଜେ
 ତମର ବିଦ୍ରେ ଏ କାମ୍ କଲାର୍ପାଇ ତମେ ଏଟା କରିପାରସା । ତମକେ
 ଜାଇଟା କରନ୍ତି ବଲି ସେ ମନ୍ କଲାନି, ସେ ସମାନ୍ ମନ୍ କରିବାଟା, ତମକେ
 ମିସା ଦେଇସି । ଆରି ସେଠା କରିବାକେ ବପୁ ମିସା ଦେଇସି । ୧୪ ମୁରମୁରା
 ଆରି କିରଜାଟି ନ ଅଇକରି ସବୁ ଲକ୍ଷଜାକ କାମ୍ କରା । ୧୫ ଏନ୍ତାରିକ୍କେ,
 ତମେ କାରାୟ କାମ୍ କଲାସ୍ଥନି ବଲି ବିନ୍ଦଳକ୍ କାଇ ଦସ୍ ନ ଦାରନ୍ ଆରି
 ତମେ ସୁକଳ୍ ଅଇସା । ପାୟକରି କାରାୟ କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନର ମଜାଇ
 ପରମେସରର ସିଦ୍ ପିଲାଟକି ଇସାବେ ତମେ ରଇସା । ତାକର ବିଦ୍ରେ
 ଆହ୍ଵାର ଜଗତେ ଉଜଳ୍ ଜଗକଳା ପାରା ତମର ଚଲାଗଲୁଟି ତିଥ୍ୟି । ୧୬ ନ
 ସାରବା ଜିବନର କବର ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଜାନାଆ । ଏନ୍ତାରିକ୍କେ, କିରିସ୍ଟ
 ବାଅନ୍ତବା ଦିନେ ମୁଲ ତମର ବିସଇର ଲାଗି ବଢ଼ିପନ୍ ଅଇବି । ତମର
 ବିଦ୍ରେ ଆବଦ୍ଧ ଅଇକରି କରିରେଇବା କାମ୍ ଦୁଚାଇ ଅଏ ନାଇ ବଲି ସେ ଦିନେ
 ତିଥ୍ୟି । ୧୭ ସୁଭକବର ବିସ୍ତାର କଲାର୍ପାଇ, ତମେ ଜେନ୍ତାରି ଦୁକ୍ କସ୍ଟ
 ପାଇକରି ମୁରବ୍ଲାସ୍ତନି, ସେନ୍ତାରିସେ ମୁଲ ମିସା ସୁଭକବର ଜାନାଇଲାର
 ପାଇ ଦୁକ୍ କସ୍ଟ ପାଇକରି ମରିମିସା ଜିବି । ସେନ୍ତାରିଆଇଲେ ମିସା ମୁଲ
 ନିଜେ ସାରଦା ଅଇ ତମରସଞ୍ଚ ସାରଦା କରିବି । ୧୮ ସେନ୍ତାରିସେ ତମେମିସା
 ସାରଦା ଅଇକରି ମରିସଞ୍ଚ ସାରଦା କରିବାର ଆଚେ । ୧୯ ଜଦି ମାପ୍ରୁ
 ମନ୍ଦକ୍କେ, ତିମତିକେ ତମରଟାନେ ଦାୟରେ ପାଟାଇବାକେ ମନ୍ କଲିନି
 । ତାର୍ଗାନେଅନି ତମେ ନିଜ ଆଚାୟ ବଲି ସୁନଳେ, ମୁଲ ମିସା ସାରଦା
 ଅଇବି । ୨୦ ତିମତିକେ ଚାତିଦେଲେ ଆରି ତମର ବିସଇ କେ ମିସା, ଅଦିକ୍
 ଚିନ୍ତା କରିବା ଲକ୍ ମର ଲଗେ ନାଇ । ସେ ତମର ଦୁକ୍ ସୁକ୍ ବିସଇନେଇ
 ସତରସେ ଚିନ୍ତା କରିସି । ୨୧ ମୁଲ କାଇକେ ଏନ୍ତାରି କଇଲିନି ବଇଲେ,
 ସବୁ ଲକ୍ ନିଜର ନିଜର ମନ୍ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରିବାକେ ମନ୍ କରିବାଇ
 । ଜିପୁକିରିସ୍ଟ ମନ୍ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରିବାକେ ମନ୍ କରନ୍ ନାଇ ।
 ୨୨ ତମେତା ଜାନିଆଚାୟ, ତିମତି ନିଜକେ ସତରାବେ କାମ୍ କରିବା ଲକ୍
 ପାରା ଦେକାଇଅଇଆଚେ । ସେ ଜେନ୍ତିକି ଗଟେକ୍ ପଥ, ତାର ବାବା ସଞ୍ଚ
 ସେବା କରିସି, ସେନ୍ତାରିସେ ସେ ମରିସଞ୍ଚ ସୁଭକବର ଜାନାଇବା କାମେ
 ମିସିଆଚେ । ୨୩ ତେବର ପାଇ, ମାକେ କାଇଟା ଗଢ଼ସି, ସେଠା ଜାନିଲା
 ଦାୟରେ, ତାକେ ତମର ଲଗେ ପିଲିପିତେଇ ପାଟାଇବି ବଲିକରି ଆସା କଲିନି

। ୨୪ ମୁଲ ମାପରୁଥିଲଗେ ବିସ୍ତାସ କଳିନିଜେ, ମୁଲ ନିଜେ ମିଥା ଦାୟରେ
ତମଙ୍କେ ଦେକ୍ବାକେ ଆଇବି । ୨୫ ମାତର ଆମର ବାଇ ଏପାପରଦିତକେ
ତମରଟାନେ ପାଟାଇବି ବଲି ମୁ ମନେ ମନେ ବାଦଳିନି । ସେ ମର ସଞ୍ଚ କାମ
କରି ସୁବକବରର ଦେକାରକା ପାଇ ଆବଦ୍ଧ କଲା । ତମର ବାହୁଲେ ମର ସବୁ
ବିସର ପୁରାପୁରୁନ୍ କରବାକେ ତାକେ ତମେ ପାଟାଇରଇଲାସ୍ । ୨୬ କାଇକେ
ବଇଲେ ସେ ତମଙ୍କେ ଦେକ୍ବାକେ ଦେସି ମନ୍ କଲାନି । ଆରି ତାକେ ବେମାର
ଦାରାଇ ଅଇଆରେ ବଲିକରି ତମେ ସୁନିକରି ଦାନ୍ତାପାନ୍ତା ଅଇରଇଲାସ୍ ବଲି
ସେ ଜାନିରଇଲା । ୨୭ ରଁ, ସେ ମରବା ଉପରେ ରଇଲା । ଆରି ପରମେସର
ତାକେ ଦୟାକଲା । ଅବକା ତାକେସେ ନାଇ, ମାତର ଜେନ୍ତ୍ରିକି ମରପାଇ
ଦୁକ୍ରପୁରେ ଦୁକ୍ର ନ ଆସ ବଲି ମକେ ମିଥା ଦୟାକଲା । ୨୮ ତେବେପାଇ
ମୁଲ ତାକେ ଆରିତରେକ୍ ଦେବି ପାରଦା ସଞ୍ଚ ପାଟାଇଲିନି । ଜେନ୍ତ୍ରିକି ତମେ
ତାକେ ଆରିତରେକ୍ ଦେବି ସାରଦା ଅଇପା ଆରି ମୁଲ ମିଥା ଦୁକ୍ର ନ କରି
। ୨୯ ତେବେପାଇ ତାକେ ଗଟେକ୍ ବିସ୍ତାସି ବାଇ ଇସାବେ ପାରଦା ସଞ୍ଚ
ତାକିନିଆ । ତାରପାରା ଲକ୍ଷମାନ୍ କେ ସନ୍ମାନ୍ ଦିଆସ୍ । ୩୦ କାଇକେବଇଲେ
କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ବଲିକରି ସେ ତାର ଜିବନ୍ ବିପଦେ ପାକାଇଲା । ଆରି ତମେ
ମରଲାଗି ବଲିକରି ସେବାକାମେ ଜାଇଟାପବୁ ଉନା ଅଇଲାଆରେ, ସେଠା
ସବୁଜାକ ସେ ପୁରାପୁରୁନ୍ କଲା ।

୩ ସାରାସାରି ପଚେ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍, ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଆଗ୍ରହୀ କଇଲାଟା
ଆରିତରେକ୍ କଇବାକେ ମକେ ବିଜାର ଲାଗେନାଇ । କାଇକେବଇଲେ
ସେନ୍ତ୍ରାରି କଲେ ବୁଲ ବିସର ସିକାଉମନରଟାନେଅନି ତମେ ଜାଗରତ୍
ଅଇରଇପା । ୨ କୁକୁରମନର ପାରା ରଇବା ସେନ୍ତ୍ରାରି ଲକ୍ଷମନର ଗାନେଅନି
ଜାଗରତା ରୁଆ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ କାରାପ ବିସର କଲାଇନି
। ବିସ୍ତାସି ଅଇବା ମନସ୍ ପିଲାମନ୍ ସବୁ ସୁନଦ୍ଧ ଅଇବାର ଆରେ ବଲି
କଇଲାଇନି । ୩ କାଇକେ ବଇଲେ ଆମେସେ ସତରସେ ପରମେସରର
ଲକ୍ଷ । ଆମେସେ ସୁକଳାଦିମାର ପାଇଜ ସଞ୍ଚ ପରମେସରକେ ଜୁଆର
କଲୁନି । ଆମେ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟକେ ଡାକ୍ପୁଣା କଲୁନି । ଆମର ନିଜର
ରିତିନିତି ସେ ମୁକିଆ ବଲି ଚଲୁନାଇ । ୪ ମୁରତା ଆମର ରିତିନିତି ଇସାବେ
ଚାଲୁବାକେ ଅଦିକ ମନ୍ କରୁଛି । ଜଦି କେଆଲେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷ ରିତିନିତିକେ
ଆସା କରିବାଇ, ସେନ୍ତ୍ରାରଥାଲେ ସେମନର୍ତେଇଅନି ମୁଲ ଅଦିକ କରୁଛି

। ४ परमेष्ठ आमरु आनिदादिमन्त्रके तिआरलापारा गतेक् आरु
 अजलाके मके पुनरु करिरेलाइ । पुरु गतेक् इष्टराएलरु लक् ।
 देव्यबाके गाले पुरु बेन्जामिन् कुचुमरु लक् । पुरु गतेक् एहरिअ
 आरि आमरु आनिदादिमन् मिषा एहरिअ रेलाइ । मपारु रितिनिति
 मान्यबाके गतेक् पारुषि पारा रेलिलि । ५ परमेष्ठ मन्त्रकलाटा
 पुरापुरुन् कर्यबाके पुरु बेषि मन् कलि आरि येन्नारि करु करु
 जिप्पुरु यिष्टमन्त्रके कस्ट देलि । आमरु जिउदि नियम् पहु पुरापुरुन्
 मान्यलारु पाइ जडि गतेक् लक् दरम् अरपारुठा बिले, पुरु
 येन्नारि अजडि । कालकेबिले पुरु ये पहु नियम् मान्यतेरेलिलि
 । ६ मात्र आगे पुरु जेत्कि पहु बिष्ट बेषि मुलिअ आचेबलि
 बाहतेरेलिलि, एवे किरिष्टरु पहु मिष्टलारु पाइ येतामन् पहु
 चुताइये बलि जान्लिनि । ७ येत्किये नर्थ आग्नु जेत्कि पहु बिष्ट
 परमेष्ठरके यारुदा कराइबाके कर्यतेरेलिलि, जिप्पु किरिष्टके
 मरु मापरु बलि मान्यलातेलअनि, येता चुताइये बलि जान्लिनि ।
 तारपाइ पुरु पहु बिष्ट चातिदेलिअरि । किरिष्टरु यिष्ट अजडि बलिकरि
 येतामन् चुताइये बलि एहकलिनि । ८ जेन्नारि कि पुरु तारु पहु
 पुरापुरुन् मिष्टिरेलिअ । रितिनिति मानिकरि परमेष्ठरु मुआटे दरम्
 लक् अजडि बलि चेष्टा कर्यतेरेलिलि, एवे येता पहु चातिदेलि
 । तारु बादुले किरिष्टके बिष्टबाष् कलारपाइ परमेष्ठ मके
 दरम् लक् इसाबे देव्यलानि । १० पुरु किरिष्टके जान्दि बलि मन्
 कलिनि । आरि परमेष्ठ ताके जन् बप्पुपहु मिलातेलअनि उतोला,
 ये बप्पु पुरु मरु जिबने मिलाइबि बलि आसा कलिनि । ये जेन्नारि
 मरपाइ दुक् कस्ट पाइला, येन्नारिये पुरुमिषा तारपाइ दुक् कस्ट
 पाइबि आरि तारु मरने मिष्टिबि । ११ येन्नारि परमेष्ठ जेत्कि
 लक्के मिलातेलअनि जिबन् करि उतोइषि, येमनरु बित्रेअनि पुरु
 गतेक् लक् अजडि । १२ ए पहु बिष्ट पुरु किरिष्टराइ आति बलि
 किलनाइ । परमेष्ठ मके यिदि करि याराइआते बलि मिषा पुरु
 किलनाइ । मात्र, किरिष्टरु पारा अजबाके पुरु बेषि चेष्टा
 कलिनि । येतारपाइ किरिष्ट मके बाढ़ला आते । १३ नाइ, मरु

ବାଇବଜନିମନ୍, ଏ ସବୁଜାକ କରିପାରାଇଆଠି ବଲି ମୂଳ କରନାଇ । ମାତ୍ର
 ଅଦିକ୍ ଗଟେକ ମୁକିଅ ରଙ୍ଗବା ବିସଇ ମୂଳ କଲିନି, । ଜେଡ଼କି ସବୁ ବିସଇ
 ଅଇପାରିଲା ଆଚେ, ସେଠା ସବୁ ପାସରି ଚଢ଼ିଦେଇକରି କରିସଟି ଜନ୍ ରକାମ୍
 ମକେ ଅଇବାରଥାଚେ ବଲି ମନ୍ କଲାନି, ସେହୁରି ଅଇବାକେ ମୂଳ ତେସଟା
 କଲିନି । ୧୫ ମର୍ ପାରାପାରି ଜାଗାଇ କେଢ଼ବା ଜାକ ଆଗତୁ ଆଗତୁ ଗାଲିନି ।
 ଜେହୁକି ମୂଳ ସର୍ଗେ ପୁରୁସକାର୍ ପାଇବି । ଜିସୁକିରିସଟି ମର୍ପାଇ ଜେଡ଼କି
 ବିସଇ କଲାଆଚେ, ସେଠାରପାଇ ସେ ପୁରୁସକାର୍ ମୂଳ ସର୍ଗେ ପାଇବି ।
 ୧୬ ସେହୁରଥାଲେ ଆସା, ଆମେ ଜେଡ଼କି ଲକ୍ ସୁକଳ୍ ଅଇଆରୁ, ଏ ରକାମ୍
 ବିସଇ ସମାନ୍ ଇଷାବେ ଚିନ୍ତା କରଦେଇରଁ । ଆରି ଜଦି ଏ ସବୁ ବିସଇରପାଇ
 ତମେ ମର୍ ସଞ୍ଚ ରାଜି ଉଥାସନାଇ, ଟିକ୍ ସଞ୍ଚ ଚିନ୍ତା କରବାକେ ପରମେସର
 ତମ୍ବକେ ପାଇଜ କରୁସି । ୧୭ କେନ୍ତି ମିସା ପରମେସର ଜେଡ଼କି ବିସଇ ସବୁ
 ଆମକେ ଦେକାଇ ପାରାଇଆଚେ, ସେ ସବୁଜାକ ଆମେ ମାନ୍ଦବାର ଆଚେ ।
 ୧୮ ଏ ମର୍ ବାଇବଜନିମନ୍, ମୂଳ ଜେହୁରି କଲିନି, ତମେ ମିସା ସେହୁରିସେ
 କରା । ଆମେ ତମର୍ ସଞ୍ଚ ରଙ୍ଗଲାବେଲେ ଜେନ୍ତି ଚଲାଚଲ୍ତି କରଦେଇଲୁ,
 ସେଠା ଜାଗରର୍ ସଞ୍ଚ ଦେକା ଆରି ସେହୁରି ଚଲାଚଲ୍ତି କରା । ୧୯ କାଲକେ
 ବଇଲେ ମୂଳ ତମ୍ବକେ ଆଗତୁ କେତେତର୍ କଇ ପାରାଇଆଠି, ଆରି ଏବେ
 ବେସି ଦୁକର୍ ସଞ୍ଚ କାନ୍ଦିକରି କଇଲିନି, ବେସି ଲକ୍ କରିସଟିରେ ବିରଦ୍ଧ ଇଷାବେ
 ଚଲାଚଲ୍ତି କରବାଇ । ୨୦ ପାରାପାରି ପରମେସର ସେମାନ୍କେ ବିନାୟ
 କରୁସି । ସେମାନ୍ ଅବକା ଗାଗଡ଼ ମନ୍ କରବାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ କରବାକେ ମନ୍
 କଲାଇନି । ଲାଜର୍ ବିସଇ କରି ପାରଦା କଲାଇନି । ଅବକା ଏ ଜଗତର୍
 ବିସଇସେ ଚିନ୍ତା କଲାଇନି । ୨୧ ଜେନ୍ତିକି ତାକେ ଜଗତର୍ ସବୁ ବିସଇ
 ସର୍ପିଅଇବାଇ, ସେହୁରି ତାର୍ଟାନେ ବପୁ ଆଚେ । ସେ ବପୁସଞ୍ଚ ଆମର୍
 ମରବା ଗାଗଡ଼ମାନକେ ନୁଆ କରି ବାଦଲାଇସି । ପରମେସର ତାକେ ଜିବନ୍
 କରି ଉଚାଇଲାବେଲେ, ସେ ଜନ୍ ମଇମାର୍ ଗାଗଡ଼ ପାଇରଇଲା, ସେହୁରି
 ରଙ୍ଗବା ମଇମାର୍ ଗାଗଡ଼ ଆମକେ ମିସା ଦେଇସି ।

୪ ତେବର ପାଇ ଏ ମର୍ ବିସବାସି ବାଇବଜନିମନ୍, ମୂଳ ତମ୍ବକେ ଆଲାଦ୍
 କରି ଦେକବାକେ ମନ୍ କଲିନି, ତମେ ମକେ ବେସି ଯାରଦା କରାଇଲାସ୍ମନି

ଆରି ତମେ ଆକା ମର ପୁରୁଷକାର । ମର ମଇତରମନ୍, ମୁଲ୍ ତମକେ
 ଜେତକି ବିସଇ କଇଆଛି, ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ମାପରୁରଟାନେ ବିସ୍ବାସେ ତାର୍
 ରୁଆ । ୨ ଲୟଦିଆକେ ଆରି ସନ୍ତୁକେ ମୁଲ୍ ବାହୁଜିଆକରି କଇଲିନି, ତମେ
 ଦୁଇଲକ୍ ଜାକ ମାପରୁର ଲକ୍ ଅଇଆଗାସ୍ । ତେବର ପାଇ ତମର ବିତ୍ତରେ
 ଗଟେକ୍ ମନ୍ ଥଇ ରାଜିରଥା । ୩ ଆରି ବାଇ ଜେ କି ସବୁବେଳେ ମକେ
 ସାଇଜ କରସ୍ତୁ, ଏ ଦୁଇଟା ମାଇଜିମନ୍ ସାନ୍ତି ସଞ୍ଚୁ ରଇବାକେ ତୁଇ ସାଇଜ
 କର । କାଇକେବଇଲେ ଯୁଦ୍ଧକବର୍ ଜାନାଇବା କାମେ ସେମନ୍ ମରସଞ୍ଚୁ
 ରଇକରି ବେସି ଆବତ୍ ଅଇଲାଇ ଆଚତ୍ । ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ କେଲେମୋନ୍ତ ଆରି
 ବିନ୍ ଲକ୍ମନ୍ ମିସା ମର ସଞ୍ଚୁ କାମ୍ କରିତେରଇଲାଇ । ପରମେସର ତାର୍
 ବଇଟାନେ ସେମନ୍ତ ସବୁ ଲକ୍ର ନାଉଁ ଲେକ୍ଲା ଆଚେ । ସେ ସବୁ ଲକ୍ ନ
 ସାଇବା ଜିବନ୍ ପାଇଲାଇ ଆଚତ୍ । ୪ ମାପରୁର ସଞ୍ଚୁ ମିସିରଇଲାରପାଇ
 ସବୁବେଳେ ସାଇଦା ଅଇକରି ରୁଆ । ମୁଲ୍ ଆରିତରେକ୍ କଇଲିନି ସାଇଦା
 ଅଇକରି ରୁଆ । ୫ ଦରମ୍ ଅଇକରି ସବୁ ଲକ୍ର ସଞ୍ଚୁ ଚଲାଚଲୁଛି କରା ।
 ମାପରୁ ଆଇବା ଦିନ୍ କେଟି ଆଇଲାନି ବଲି ପାସ୍ରାନାଇ । ୬ କାଇ ବିସଇ
 ନେଇକରି ମିସା ଚିନ୍ହା କରି ଦାନ୍ତା ଉଆନାଇ । ତାର୍ ବାଦୁଲେ ସବୁ ଗରନା
 ଅଇଲା ବେଳେ, ତମ୍ବେ ଜାଇଟା ଲଡା ଆଚେ, ସେ ବିସଇ ପରମେସରକେ
 ଗୁଆରି କରା । ଆରି ପାଇତନା କଲାବେଳେ, ତାକେ ଦନିଆବାଦ୍ ମିସା ଦିଆସ୍
 । ୭ ଏନ୍ଦ୍ରାରି କଲେ, ପରମେସର ତମ୍ବେ ସାନ୍ତି ଦେଇସି । ଏ ସାନ୍ତି ଲକ୍ମନ୍
 ବୁଝବା ସାନ୍ତିରପାରା ନାହିଁ । କିରିସଟ ଜିସୁର ସଞ୍ଚୁ ମିସିଲାରପାଇ ଜଦି ଏ
 ସାନ୍ତି ତମେ ପାଇଲେ, ତମର ଜିବନେ କସ୍ଟ ଆଇଲେ ମିସା ନ ତରିକରି,
 ଚିନ୍ତାକରି ଦାନ୍ତା ନ ଅଇବାକେ ସାଇଜ କରସି । ୮ ସାରାସାରି ପରେ ଏ ମର୍
 ବାଇବଇନିମନ୍, ଜେତକି ସବୁ ବିସଇ ନିକ ରଇସି, ଜେତକି ସବୁ ବିସଇ
 ସନମାନ୍ ପାଇସି, ଜନ୍ ସବୁ ବିସଇ ସତ୍ ରଇସି, ଜନ୍ ସବୁ ବିସଇ ପାୟ
 ନଇତେ ରଇସି, ଜନ୍ ସବୁ ବିସଇ ଦରମ୍ ରଇସି, ଆରି ଡାକ୍ପୁଟା ରଇସି,
 ଏ ସବୁ ବିସଇନେଇ ଚିନ୍ହା କରା । ୯ ତମକେ ମୁଲ୍ ଜେତକି ସବୁ ବିସଇ
 ସିକାଇରଇଲି, ଆରି ତମେ ମାନିରଇଲାସ୍ ସେଟା ସବୁ କରିତେରୁଆ । ମୁଲ୍
 ଜେତକି ବିସଇ କଇତେରଇଲି, ସେଟା ସୁନତେରଇଲାସ୍ ଆରି ଜେତକି
 ବିସଇ କରିତେରଇଲି, ସେଟା ଦେକିରଇଲାସ୍, ସେଟା ସବୁ କରିତେରୁଆ ।
 ପରମେସର ତମରସଞ୍ଚୁ ରଇ ତମ୍ବେ ସାନ୍ତି ଦେଇସି । ୧୦ ମାପରୁର ସଞ୍ଚୁ

ମିସ୍ତାର ପାଇ ମୁଛ ବେସି ପାରଦା ଅଇଲିନି । କାଇକେବଇଲେ, ମକେ ଲତାକେ ଲାଗିବାଟା ପାଟାଇଦେଲାକେ ତମେ ମର ବିସଇ ଚିନ୍ତା କଲାସ୍ଥିନି ବଲି ମୁଛ ଜାନିଲିନି । ତମର ଆଲାଦ୍ ଦେକାଇବାକେ ଏବେସେ ତମ୍ଭେ ବେଳା ଚିକ ଅଇଲା । ୧୧ ମକେ ଲତାକେ ଲାଗିବା ବିସଇ ମରଳଗେ ନ ରଇଲାକେ ବଲି ଏହୁରି କଇନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ମର ଜିବନର କାଇ ରକାମର ଗଢନା ଆଇଲେ ମିଥା, ପାରଦା ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇବାକେ ସିକଲିଆଚି । ୧୨ ଅଲପ୍ତକେ ମିଥା ପାରଦାସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇବାକେ, କି ବୁତେକ ରଇଲେ ମିଥା ପାରଦା ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇବାକେ ସିକଲିଆଚି । ପେଣ ପୁରତେ କାଇଲେମିଥା, କି ବୁକେ ରଇଲେ ମିଥା, ଲତାକେ ଆଇବା ସବୁ ବିସଇ ରଇଲେ ମିଥା, ନ ରଇଲେ ମିଥା, ପାରଦାସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇବାକେ ମୁଛ ଜାନି । ୧୩ ଏ ସବୁ ଗଢନା ଆଇଲେ ମିଥା ମୁଛ ମୁରଚିକରି ରଇବାକେ ସିକଲିଆଚି । କାଇକେବଇଲେ, କିରିସ୍ଟ ମକେ ବପୁ ଦେଲାନି । ୧୪ ଏହୁରି ଅଇଲେ ମିଥା ଅବାଦ୍ ରଇଲା ବେଳାଇ, ତମେ ମକେ ଦୟାଦେକାଇ ମରପାଇ ସାଇଜ ପାଟାଇଲାସ୍ । ୧୫ ପିଲିପିଆତେଇ ରଇବା ବାଇବଇନିମନ୍, ତମେ ସତଇସେ ଜାନିଆଚାସ୍, ସିର ପରତୁମ ପୁଦକବରର ବିସଇ ସିକାଇବା ବେଳେ, ମୁଛ ମାକେଦନିଆଇଅନି ଜେତେବଳ ବାରଇ ଜାଇରଇଲି, । ବିସ୍ବାସି ମନର ଦଳ ବିଦ୍ରେ, ତମର ମଣ୍ଡଳିର ବିସ୍ବାସିମନ୍ସେ ମକେ ତାବୁ ଦାନ୍ କରିରଇଲାସ୍ । ୧୬ ତେସଲନିକିଆ ନଅରେ ରଇବାବେଳେ ମିଥା ମକେ ଲତା ରଇଲାବେଳେ, ତମେ ଦୁଇତର ଦାନ୍ ପାଟାଇଲାସ୍ । ୧୭ ତମ୍ଭେ ମୁଛ ଦାନ୍ ପାଟାଇତେରଥ୍ବ ବଲି ଏହୁରି କଇନାଇ । ମାତର ମକେ ସାଇଜ କଲାର ପାଇ, ପରମେସର ତମ୍ଭେ ପୁରୁସ୍କାର ଦେଅ ବଲି ମୁଛ ମନ୍ କଲିନି । ୧୮ ତେବେ ତମେ ମରପାଇ ପାଟାଇଲାଟା ସବୁଜାକ ମରଟାନେ କେବଳା ଆଚେ । ଆରି ସେଠା ମରପାଇ ଅଦିକ । ତମେ ପାଟାଇଲା ସବୁ ବିସଇ ଏପାପରଦିସ୍ ମରଳଗେ ଆନିଲାକେ, ମକେ ଲତାକେ ଆଇବା ସବୁ ମୁଛ ମିଲାଇଆଚି । ଏହୁରି କଲାକେ ତମେ ପରମେସରକେ ସର୍ପି ଦେଲା ନିକ ବାସନା ଅଇବା ଦାନ୍ ପାରା ଅଇଲା ଆଚେ । ସେ ସେଠା ସଞ୍ଚ୍ଚିକରି ପାରଦା ଅଇଲାଆଚେ । ୧୯ ଜିପୁକିରିସ୍ଟ କରି ରଇବା କାମର ଲାଗି, ବେସି ରଇବା ତାର ଦନ୍ସଂପତ୍ତି ଟାନେଅନି ସେ ତକେ ଲତାକେ ଆଇବା ସବୁ ବିସଇ ଦେଇପି । ୨୦ ଆମର ସରଗର ବାବା ପରମେସର କାଲ କାଲ ଜୁଗଜୁଗ ତାକୁପୁଟା ପାଅ । ଆମେନ୍ ! (aiୱିଂ g165)

୨୧ କରିସ୍ତ ଜିପୁକେ ବିସ୍ବାସ କରିବା ପରମେସରର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
ଜୁଆର କରା । ମର୍ଯ୍ୟାଣ ରଙ୍ଗବା ଆମର ବିସ୍ବାସି ବାଇବନିମନ୍ ତାକର
ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୨୨ ଏ ନଥରେ ରଙ୍ଗବା ବାକି ସବୁ ପରମେସରର
ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍କେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ଜନ୍ ବିସ୍ବାସିମନ୍, ଜନଳକ୍
କି ରମିଅ ସାପନ୍ଦକାରିଆର ଗତିଦାତ୍ତୁଡା ଅଇଲାଇଆଚତ୍ତ, ସେମନ୍ ତାକର
ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୨୩ ମାପ୍ରବୁ ଜିପୁକରିସ୍ତ ତମ୍କେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ
ଦୟା କଲାଟା ତମର ବିଦ୍ରରେ ରଥ ।

କଳସିଆ

୧ ଏ ଚିଟି ମୁଲ ପାରଲୁ ଆରି ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ଆମର ବାଇଅଇରଇବା ତିମତି
ମୟ ଲେକ୍କୁନି । ପରମେସର ମକେ ବାଢ଼ିଲାଇପାଇ ମୁଲ ଜିସୁକିରିସ୍ତରେ
ଗଟେକୁ ପେରିବ ଅଇଆଛି । ୨ କଳସି ନଅରେ ରଇବା ପରମେସରର
ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍କେ, ମୁଲ ଏ ଚିଟି ଲେକି ପାଶାଇଲିନି । ତମେ ଆମର ବିସ୍ବାସ
ରଇବା ବାଇବଇନିମନ୍ ଆରି କିରିସ୍ତର ସଞ୍ଚ ମୟିଆଗାସ । ଆମର ବାବା
ପରମେସର ତମ୍କେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ସାନ୍ତି ଦେଅ । ୩ ଆମେ ତମରପାଇ
ପାରତନା କଳାବେଳେ ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ତରେ ବାବା ପରମେସରକେ
ଦନିଅବାଦ୍ ଦେଲୁନି । ୪ କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ତର ତେଇ
ରଇବା ତମର ବିସ୍ବାସ ଆରି ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ରଇବା ତମର
ଆଲାଦର ବିସଇ ଆମେ ସୁନିଆରୁ । ୫ ତମେ ପରତୂମ୍ ସୁବ କବରର୍ ବିସଇ
ସୁନ୍ଦଳାବେଳେ, ସୁବକବରେ ରଇବା ଆସାକରିବା ବିସଇ ଜାନିରଇଲାସ
। ତେବରପାଇ ତମେ ବିସ୍ବାସ କରି ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନେକ ଆଲାଦ
କରେତ ରଇଲାସ । ତମରପାଇ ସରଗେ ତିଆର ଅଇରଇବା ପୁରୁସ୍କାର
ଆସାକରି ଏହୁରି କଲାସ । ୬ ଗୁଲାଇ ଜଗତର କେତେକୁ କେତେକୁ ଲକ୍ଷମନ୍
ଏ ସୁବକବର ବିସ୍ବାସକରି ତାକର ମନ୍ ବାଢ଼ିଲାଇଲାଇନି । ତମେ ସୁବକବର
ସୁନ୍ଦଳା ପରତୂମ୍ ଦିନେଅନି ତମର ବିଦରେ ମିଥା ଏହୁରିସେ ଅଇରଇଲା ଆରି
ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲା ସତ୍ ବିସଇ ତମେ ପୁରାପୁରୁନ୍ ଜାନିରଇଲାସ ।
୭ ପରମେସର ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦଯା ଦେକାଇଲା ବିସଇ ଆମର ଆଲାଦର
ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଏପାପରାସ ତମ୍କେ ସିକାଇରଇଲା । ଆମର ବାଦୁଲେ ସେ
ବିସ୍ବାସ ରଇକରି କିରିସ୍ତକେ ସେବାକଲାନି । ୮ ପରମେସର ଲକ୍ଷମନକେ
ଆଲାଦ୍ କରିବାକେ ତମ୍କେ ସୁକଳିଆତମା କେନ୍ତାରି ପାଇଜ କଲାଆଚେ ବଲି
ଏପାପରାସ ଆମକେ ଜାନାଇଆଚେ । ୯ ଆମେ ତମର ବିସଇର ଏ ନିକ କବର
ସୁନିକରି, ତମରପାଇ ପାରତନା କରିଲାଗିଆରୁ । ତାର ସୁକଳିଆତମାଇଅନି
ପାଇରଇବା ଶିଆନ୍ ଆରି ବୁଝିବା ବପୁସଞ୍ଚ ସେ ମନ୍ଦକଲାପାଠ ତମେ ପୁରାପୁରୁନ୍
ଜାନିପାରସା ବଲି ଆମେ ମାପରୁକେ ଗୁଆରି କଲୁନି । ୧୦ ତେବରପାଇ
ତମେ ତାକେ ପାରିଦା କରାଇଲାପାରା ଚଲାଚଲୁଚିକରି ସେ ମନ୍ଦକଲାପାରା
ଜିଉନାକାଉନା କରସା । ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ପାଇଜ କରିଲାଗିରଇଷା ଆରି
ପରମେସରର ବିସଇ ଜାନ୍ମବାକେ ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ବଢ଼ିଆଇଷା । ୧୧ ତାର

ବହୁ ବୟସତ୍ତୁ ନିଜେ ବୟସର ତମେ ସାରଦାସତ୍ତ୍ଵ ମୁଖ୍ୟତିକରି ରଙ୍ଗପାରପା
 । ୧୭ ବାବା ପରମେସର ଉଜ୍ଜଳର ରାଇଜେ ତାର ଲକ୍ଷମନର ପାଇ
 ଜାଇଟା ଚୁଲିଆଇ ଆଚେ, ତେଣୁ ମିସ୍ତବାକେ ସେ ତମ୍ଭେ ବାଢ଼ିଲା ଆଚେ ।
 ସେଠାରୁପାଇ ସାରଦା ସତ୍ତ୍ଵ ତାକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଇପା । ୧୯ ସେ ଆମ୍ଭେ
 ଆନ୍ତାରର ବ୍ୟୁତେଇଥାନି ମୁକ୍ତଲାଇକରି ତାର ଆଲାଦର ପଥର ରାଇଜେ
 ତାକିଆନିଆଚେ । ୨୦ ତାର ପଥରଲାଗି ସେ ଆମ୍ଭେ ମୁକ୍ତଲାଇକରି ଆମର
 ସବୁ ପାପ କେମା କରିଦେଲାଆଚେ । ୨୧ କିରିସ୍ଟ ନ ତିସ୍ତବା ପରମେସରର
 ସମାନ ବାନିମୁହୂର୍ତ୍ତି ଆଚେ । ତିଆର କରିରଇବା ସବୁର ଉପରେ, ପରତୁମୁ
 ଜନମ ଅଛିଲା ପଥ ଇଶାବେ, ତାର ଅଦିକାର ଆଚେ । ୨୨ କାଇକେବଇଲେ
 ପରମେସର ତାରଟାନେଅନି ସବୁ ବିସଇ ତିଆରକଳା ଆଚେ । ଜଗତେ
 ରଙ୍ଗବାଟା ସବୁଜାକ, ସରଗେ ରଙ୍ଗବାଟା ସବୁଜାକ, ତିସ୍ତବାଟା ଆରି ନ
 ତିସ୍ତବାଟା, ବ୍ୟୁତର ସାପନ କରିବା ଦୁଡ଼ମନ ଆରି ଆଦିମା ରଙ୍ଗବାଟାମନ ।
 କିରିସ୍ଟର ତେଇଥାନି ସବୁ ବିସଇ ତିଆର କରିରଇଲା ଆରି ତାରଲାଗିଏ
 ସବୁ ବାରିଆରି । ୨୩ କାଇଟା ତିଆର ନ ଅଇତେ ସେ ରଙ୍ଗଲା, ଆରି
 ତାରଟାନେ ସବୁ ବିସଇ ମିଥିକରି ଚାଲୁତେଇଥି । ୨୪ ମଣ୍ଡଳି ଅଛିଲାନି ତାର
 ଗାଗଡ଼ ଆରି ସେ ମଣ୍ଡଳିର ମୁଣ୍ଡ । ମୁଣ୍ଡ ଗାଗଡ଼କେ ସାପନ କଲାପାରା, ସେ
 ମଣ୍ଡଳିକେ ସାପନ କଲାନି । ତାକେଥେ ପରମେସର ମରନେଅନି ପରତୁମୁ
 ଉଟାଇରଇଲା । ଜେନ୍ତ୍ରିକି କିରିସ୍ଟ ସବୁର ଉପରେ ସାପନ କରିଥି । ୨୫
 କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ତାର ପଥକେ ତାର ପୁରାପୁରୁନ ଗୁନଚଳନସତ୍ତ୍ଵ
 ରଥ ବଲି ଟିକ୍ କରିରଇଲା । ୨୦ ଆରି କିରିସ୍ଟରଟାନେଅନି ସେ ତିଆର
 କରିରଇବା ସବୁଜାକ, ତାରଟାନେ ବାଉଡ଼ାଇ ଆନ୍ଦି ବଲି ଟିକ୍ କରିରଇଲା
 । ଦର୍ତ୍ତନିଟାନେ ରଙ୍ଗବାଟା ଅ କି ସରଗେ ରଙ୍ଗବାଟା ଅ । ତାର ପଥ
 କୁରୁସକାଟେ ମରି ବନି ଜରାଇଲାରପାଇ ସବୁ ବିସଇ ତାରଟାନେ ସାନ୍ତ୍ବିଅଇ
 ରଙ୍ଗଥି । ୨୬ ଗଟେକ୍ ବେଲାଇ ତମେ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ବେଗଳି
 ରଙ୍ଗଲାସ । ତମେ କରିରଇବା ଆରି ମନେ ବାବିରଇବା କାରାପ ବିସଇର
 ଲାଗି ତାର ସତ୍ତର ଅଇରଇଲାସ । ୨୭ ମାତର ଏବେ କିରିସ୍ଟ ନର ରୁପ
 ନେଇ ମଲାର ପାଇ ସେ ତମକେ ତାର ମୁଆଟେ ସାନ୍ତ୍ବି ସତ୍ତ୍ଵ ଆଇବାକେ
 ଟିକ୍ କଲାଆଚେ । ତମେ ତାର ମୁଆଟେ ଟିଆଅଇଲାବେଲେ ତମ୍ଭେ
 ପୁରାପୁରୁନ ସୁକଳ ଇଶାବେ କାଇ ପାପ ନ କରି, କାଇ ନିନ୍ଦା ନ ରଙ୍ଗଲା

ଲକ୍ଷରପାରା ସେ ଦେବତି । ୨୩ ତମେ ବିସ୍ଵବାସ୍ କରିଲାଗିରଇଲେ, ତମର
 ବିସ୍ଵବାସ୍ ତାର ରଙ୍ଗି । ସୁଦ୍ କବରଟାନେ ମାପରୁ ଜନ୍ ଆସା ଦେବି ବଲି
 କାତା ଦେଇଆଚେ, ସେ ଆସା ପାଇବାଟାନେଅନି ତମକେ କେ ମିଥା ନ
 ଦେବାଅର୍ । ଏ କବର ତମେ ଆଗରୁ ସୁନିଧାରାଇଆଚାସ୍ । ଆରି ଜଗତର
 ଶୁଳାଇଲକ୍ଷକେ ଜାନାଇଅଇଆଚେ । ଏ ସୁଦ୍ କବର ଜାନାଇବାକେ ମୁଲ
 ପାରଲ୍ ଗଟେକ୍ ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଅଇଲିଆଚି । ୨୪ ଏବେ ମୁଲ ସାରଦାଅଇଆଚି
 । କାଇକେବଇଲେ ଜେତ୍କି ଦୁକ୍କମ୍ପଟ ମୁଲ ମୁରୁଚିକରିଆଚି, ସେଠା ତମର
 ନିକପାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ରଙ୍ଗକରି ଜେତ୍କି ଦୁକ୍କମ୍ପଟ ମକେ ମୁରବବାକେ
 କରିସ୍ଟ ମନ୍ କଲାନି, ସେଠା ସବୁ ସାରଦାସଙ୍ଗୁ କଲିନି । ତାର ଗାଗଢ଼ ପାରା
 ରଙ୍ଗବା ତାର ମଣ୍ଡଲିର ନିକପାଇ ମୁଲ ସେଠା କଲିନି । ୨୫ ପରମେସର
 ମକେ ମଣ୍ଡଲିର ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା କରିଆଚେ । ତମକେ ସାଇଜ କରବାକେ ସେ
 ମକେ ବାହିଆଚେ । ତାର କବର ତମକେ ପୁରାପୁରୁନ ଜାନାଇବାଟା ଅଇଲାନି
 ମର କାମ୍ । ୨୬ ପୁରବେ ବାଂଚିରଙ୍ଗବା ସବୁଲକର ଟାନେଅନି ଏ ବିସ୍ତର
 ଲୁଚାଇକରି ସଙ୍ଗେଇରଙ୍ଗଲା । ମାତର ଏବେ ସେଠା ତାର ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ସେ
 ଜାନାଇଆଚେ । (ସେଠା g165) ୨୭ ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ଦର ପାଇ ସେ
 ଟିକ୍ କରିରଙ୍ଗବା ମଇମାସଙ୍ଗେର ଜନ୍ମନା ତାର ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଜାନାଇବାକେ
 ପରମେସର ଟିକ୍କଳା । ସେ ଲୁଚିରଙ୍ଗବା ବିସ୍ତର ଅଇଲାନି, ଜିଉଦି ନଇଲା
 ଲକ୍ଷମନ୍ଦରଟାନେମିଥା କରିସ୍ଟ ରଙ୍ଗି । ଆରି ସେ କାତା ଦେଇରଙ୍ଗବା ସବୁ
 ରକାମର ମଇମା ତମେମିଥା ପାଇଥା ବଲି ଜାନିରୁଆ । ୨୮ କରିସ୍ଟର ବିସ୍ତର
 ରଙ୍ଗବା ଏ କବର ଆମେ ସବୁକେ ଜାନାଇଲୁନି । ଆମେ ସବୁକେ ଜାଗରତ୍
 କରାଇ, ସେ ଆମକେ ଦେଇରଙ୍ଗବା ଗିଆନ୍ ସଙ୍ଗେ ସିକାଇଲୁନି । ଜେନ୍ଦ୍ରାରିକି
 ସେମନ୍ ତାର ମୁଆଟେ ଟିଆଆଇଲାବେଳେ କରିସ୍ଟରସଙ୍ଗୁ ମିଥିରଙ୍ଗଲା
 ସବୁଲକ ପୁରାପୁରୁନ ସିଦ ଅଇରଙ୍ଗବାଇ । ୨୯ ଏ କାମ ମୁଲ ପୁରାପୁରୁନ
 କରବାକେ ମକେ କରିସ୍ଟ ଦେଇରଙ୍ଗବା ବଡ଼ ବପୁସଙ୍ଗୁ ଆବଡ଼ ଅଇ କଲିନି ।

୨ କାଇକେବଇଲେ ତମରପାଇ, ଲାଭଦିକିଆର ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଆରି ଏବେ
 ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ମକେ ନ ଦେକିରଙ୍ଗଲାଇ, ସେ ସବୁଲକର ପାଇ, ମୁଲ କେତେକ୍
 କସ୍ଟ କଲିନି, ସେଠା ତମେ ଜାନା ବଲିକରି ମନ୍ଦକଲିନି । ୨ ଏ ସବୁ
 ବିସ୍ତର ତମକେ ଆତମା ଇଥାବେ ସାରଦା କରାଇବାପାଇ ମୁଲ କଲିନି ।
 ଜେନ୍ଦ୍ରାରିକି ତମେ ଗଟେକ୍ ମନ୍ ଅଇକରି ଆଲାଦ କରାକରି ଅଇଥା । ତମେ

ପୁରାପୁରୁନ ବୁଜିବାବେଲେ ବେସି ଆପା ଆରି ପାର୍ଦା ଅଇରଇପା । ଜିଦି
 ତମଙ୍କେ ଏ ଆପା ରଇଲେ, ପରମେସର ଜଜନା କଳାଟା ଜାନିପାରାସ୍ ।
 ସେ ଆପା ପୁରବେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଜାନାଇ ନ ରଇଲା । ସେଠା ନିଜେ
 କିରିସ୍ଟର ବିସଇପେ । ୩ ସେ ନିଜେ ଏ କବରର ଅରତ ବୁଜାଇପାର୍ଯ୍ୟ
 । ସେଠା ଗଟେକ୍ ବେସି ମୂଳିଅ ରଇବା ବିସଇ । ୪ କେ ମିଥା କାତାର
 ଚାଲାକିସଞ୍ଚ ତମଙ୍କେ ନ ନାହାଅତ୍ତ ବଲି ଆପାକରି ଏଟା ମୁଇ ତମଙ୍କେ
 ଲେକଲିନି । ସେମନ୍ କଇବା କାତା ପଦ୍ଧପାରା ଲାଗ୍ରଲେମିଥା ନାହାଇ
 ଉଆନାଇ । ୫ କାଇକେବଇଲେ ଗାଗଢ଼ ଇପାବେ ମୁଇ ତମର ସଞ୍ଚ ନ
 ରଇଲେ ମିଥା ଆଡ଼ମା ଇପାବେ ଆଚି । ତମେ କିରିସ୍ଟକେ ତାରସଞ୍ଚ
 ବିସବାସ କଲାଟା ଆରି ଗଟେକ୍ ମନ୍ ଅଇରଇବାଟା ଦେକି ମୁଇ ବେସି
 ପାର୍ଦା ଅଇଲିନି । ୬ ତେବେ ଜିସୁକିରିସ୍ଟଙ୍କେ ତମର ମାପ୍ରବୁ ଇପାବେ
 ଜେନ୍ତି ବିସବାସ କରିଆଗାସ, ସେମ୍ଭାରି ତାରସଞ୍ଚ ମିଥିକରି ରୁଆ । ୭
 କିରିସ୍ଟର ବିସଇ ବିସବାସ କରିରଇବା କବର ତାରସଞ୍ଚ ଦାରିରୁଆ ।
 ତାର ବିସଇ ଅଦିକ ଅଦିକ ସିକା ଆରି ବିସବାସେ ତାର ଉଆ । ଜେନ୍ତିକି
 ତମଙ୍କେ ସିକାଇଲାପାରା, ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ୍ ଦେଇତେରୁଆ । ୮
 କେ ମିଥା ନିଜର ଚାଲାକିକରି ପରମେସରର ବିସଇ ତିଆରକରି ରଇବାଟା
 ସଞ୍ଚ ତମଙ୍କେ ପାନ୍ତେ ନ ଲାଗାଅତ୍ତ, ସେଠାରୁପାଇ ଜାଗରତ୍ ଅଇରୁଆ ।
 ସେମନ୍ ସିକାଇବାଟା କାଇ ଲଡ଼ାକେ ନ ଆସେ ଆରି ସେଠା ସତ୍ତ ବିସଇ
 ନେଁ । ସେଠା ବିନ୍ ଲକରଟାନେଅନି ସୁନି ସୁନି ଆଇବାଟା ଆରି ସେଠା ଏ
 ଜଗତ୍ ବିଦ୍ରେ ରଇବା ନିୟମ । ମାତର କିରିସ୍ଟର ବିସଇଟାନେ ରଇବା,
 ସତ୍ ସିକିଆ ନେଁ । ୯ କାଇକେବଇଲେ ନରୁରୁପ ଦାରିରଇବାବେଲେ ମିଥା
 କିରିସ୍ଟ ପୁରାପୁରୁନ ପରମେସର ରଇଲା । ୧୦ ଆରି ତମେ ତାର ସଞ୍ଚ
 ମିଥିରଇଲାରପାଇ ଆଡ଼ମା ଇପାବେ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଆଗାସ । ବିନ୍ ବିନ୍ ବପୁ
 ଆରି ଅଦିକାର ଉପରେ ରଇ, କିରିସ୍ଟର ସାପନ୍ ବଡ଼ । ୧୧ ତମେ କିରିସ୍ଟ
 ସଞ୍ଚ ମିଥିଲାରପାଇ ସୁନତ ଅଇଲାପାରା ଅଇଆଗାସ । ଜେନ୍ତିକି ତମର ପାପର
 ଶୁନ୍ତଳନେ ଅନି ମୁକ୍ଳିଆଗାସ । ଗାଗଢ଼ ଇପାବେ ସୁନତ ଅଇଆଗାସ
 ବଲି ମୁଇ କଇନାଇ, ମାତର କିରିସ୍ଟସେ ତମର ପାପର ଶୁନ୍ତଳନେଅନି
 ମୁକ୍ଳାଇଆଚେ । ୧୨ ତମେ ଜେତେବେଲେ ତୁବନ୍ ନେବାକେ ପାନିଟାନେ
 ବୁଡ଼ଲାସ, ସେଠା ତମର ପାପର ଶୁନ୍ତଳନ୍ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ମରିକରି

ତପିଆଇଲାପାରା ଅଇରଇଲାସ୍ । ପାନିବିଡ଼ରେଅନି ବାରଇଲାଟା ନୁଆ
 ଗୁନ୍ଦଳନ୍ ଦାରି କିରିସ୍ଟରେ ସଞ୍ଚୁ ଆରି ତରେକ ଉଠିଲାପାରା ଅଇଲା ।
 ପରମେସର ତାର ବୟସଙ୍କ ମଲାତେଇଅନି ଜିବନ୍କରି କିରିସ୍ଟକେ ଉଠାଇଲା
 ବଲି ତମେ ବିସ୍ବାସ କଲାଇପାଇ ଏଟା ତମ୍ଭେ ଗଢ଼ିଲା । ୧୩ ତମେ ଜିରଦି
 ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ନିୟମ ନ ମାନିଲାଇପାଇ ତାରଟାନେଅନି
 ବେଗଳି ରଇଲାସ୍ । ଆରି ତମର ପାପର ଗୁନ୍ଦଳନର ବୟସଙ୍କ ମୁକ୍ଳି ନ
 ରଇଲାସ୍ । ମାତର ପରମେସର କିରିସ୍ଟରେ ସଞ୍ଚୁ ଗଟେକ ନୁଆ ଜିବନ୍ କରି
 ତମ୍ଭେ ଉଠାଇଆଛେ । ସେ ଆମର ସବୁ ପାସ କେମାକରି ଦେଲାଆଛେ
 । ୧୪ ଆମେ କରିରଇବା ସବୁ ପାସ ଲେକାଅଇରଇବା ଚିତ୍ତପତର ଜନ୍ମଟା
 କି ଆମ୍ଭେ ଦସିକରିରଇଲା, ସେ ସବୁ ପରମେସର ଲିବାଇଦେଲା ।
 ଲେକ୍ଷଣଟାମନ୍ କୁରୁସ୍ତକାଟେ କୁଟି ମାରି କୁରୁସନାସ୍ କଲା । ୧୫ ସାସନ୍ କରି
 ଅଦିକାରେ ରଇବା ସବୁ କାରାସ୍ ଆଦିମାମନ୍ତରେ ସେ ଆରାଇଲା । କିରିସ୍ଟ
 କୁରୁସ୍ତକାଟେ ମଲାକେ, ସେ ସବୁ ସାସନ୍କାରିଆମନ୍ତରେ ଆରାଇଲା ବଲି
 ଦେକାଇଲା । ୧୬ ତେବେପାଇ ତମର କାଇବା, ପିଇବା, ବିସର ଅ କି ତାକର୍
 କେତେଟା ପରବ୍ରତନୃତୀନେ କି ଉତ୍ଥାସରାତି ବେଲେ କି ବିସରାମବାରେ ତମେ
 ମିଯାସ୍ତନାଇ, ବଲି କାକେ ବିତାର କରିବାକେ ଦିଆସ୍ତନାଇ । ୧୭ ଏ ସବୁ
 ନିୟମ ପରମେସର ଆମ୍ଭେ ଦେବିବଲି କାତାଦେଇରଇବା ବିସର ଚିନ୍ । ଏ
 ସବୁ ନିୟମର ଚିନ୍ କିରିସ୍ଟରେଟାନେ ପୁରାପୁରୁନ୍ ସିଦ୍ ଅଇସି । ୧୮ ନିଜକେ
 ନିର୍ଦକରି ସେମନ୍ ଉପାସନା କଲାପାରା ଦୁରମନ୍ତରେ ଉପାସନା କରିବାକେ,
 କାକେମିସା ବାଦିଅ କରିବାକେ ଦିଆସ୍ତନାଇ । ସେନ୍ଦ୍ରାକିଲେ ପରମେସର
 କାତାଦେଇରଇବା ପୁରୁସ୍ତକାର ତମ୍ଭେ ନ ମିଲେ । ସେନ୍ଦ୍ରାରି ସିକାଇବା
 ଗଟେକଲକ୍, ପରମେସରେଟାନେ ଅନି ଦରସନ୍ ଦେକିଆଟି ବଲିକରି ଅଦିକାର
 ସଞ୍ଚୁ ସିକାଇଲାନି । ସେ ତାର ଚାଲାକିସଞ୍ଚ ନିଜେ ତିଆରକରିରଇବା ବିସର
 ଲାଗି ବଡ଼ପନ୍ ଅଇସି, ମାତର ସତରେ ସେନ୍ଦ୍ରାରି ବଡ଼ପନ୍ ଅଇବାକେ
 କାଇଟାମିସା ନାହିଁ । ୧୯ କିରିସ୍ଟରେ ବିସର ରଇବା ସତ ସିକିଆ
 ଚାହିଦେଲାଇ ଆଚତ । କିରିସ୍ଟ ଜେ କି ଗାଗଡ଼ର ମୁଣ୍ଡ ଅଇଆଛେ । ମୁଣ୍ଡ
 ଜେନ୍ଦ୍ରାରକି ଗାଗଡ଼କେ ବାଟ ଦେକାଇସି, ସେନ୍ଦ୍ରାରିଯେ ତାର ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ
 ଅଇରଇବାକେ କିରିସ୍ଟ ବାଟ ଦେକାଇସି । ଗାଗଡ଼ର ସନ୍ତି ଆରି ଚିର
 ଗାଗଡ଼କେ ଗଟେକ କରି ସଞ୍ଚୁଇଲାପାରା । ଆରି ପରମେସର ମନ୍ଦିରାପାରା

ସେଟା ବଢ଼ସି । ୨୦ ତମେ କରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚୁ ମଲାରପାଇ ଏ ଜଗତର
ପାସନ୍କାରିଆମନର ଟାନେଅନି ମୁକୁଳିଆଗାସ୍ । ତେବେ ଏ ଜଗତେ ରଇବା
ନିୟମମନ୍ ଏବେ ଜାକ କାଇକେ ମାନିଆଗାସ୍ ? ୨୧ ଏହୁରିଟାମନ୍ ଦାରାନାଇ
କି କାଆନାଇ କି, ଏହୁରିଟାମନ୍ ଚିଆନାଇ ମିଷା । ଏ ନିୟମମନ୍ କାଇକେ
ମାନିକରି ଆଗାସ୍ ? ୨୨ ଏ ସବୁଜାକ ନିୟମ ମାନିକରି ତାଲୁଲେ ତମଙ୍କେ
କାଇ ଲଡ଼ାକେ ନ ଆସେ । କାଇକେବରଲେ ସେଟା ଲକ୍ଷମନ୍ ଚିଆରୁକଲାଟା
। ୨୩ ଏ ରକାମର ନିୟମ ବେସି ଗିଆନ୍ ରଇଲାପାରା ତିସ୍ତସି । ବାଦିଆକରି
ଦୁରମନ୍କେ ଉପାସନା କରିବାଟାନେ ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦେକାଇଅଇଲା
ପାରା ନିଜକେ ନିରକରି ଆରି ଗାଗଡ଼କେ କସ୍ଟଟ ଦେବା ବିସଇ ସିକାଇବାଇ
। ମାତର ଏ ସବୁ ନିୟମ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାପର ଗୁନ୍ତଳନ୍ ଜାଗରତ୍ କରି
ସଞ୍ଚୁଇବାକେ କାଇ ମୁଲିଆ ନ ରଖ ।

୩ କରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚୁ ମରିରଇଲାର ପାଇ ଆରି ତାର ସଞ୍ଚୁ ନୁଆଜିବନ୍ ପାଇ
ପରମେସର ତମଙ୍କେ ଉଠାଇଲାରପାଇ ସରମେ ରଇବା ବିସଇ ଦେକ୍ତେରୁଆ
। ତେଇ କରିସ୍ଟ ପରମେସରର ଉଜାବାଟେ ବସିଆଏ । ୨ ଏ ଜଗତର
ବିସଇ ନ ବାବିକରି ସରଗର ବିସଇ ଚିନ୍ତାକରା । ୩ କାଇକେବରଲେ
ତମେ ମରିକରି ପରମେସରର ମୁଆଟେ କରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚୁ ମିସିରଇବା ଜିବନ୍
ବିତାଇଲାସନି । ସେ ଜିବନ୍ ଲୁଚିକରିଆଏ । ୪ କରିସ୍ଟ ଅଇଲାନି
ତମର ଜିବନ୍ । ସେ ବାଅହଲାବେଳେ ତମେ ମିଷା ସବୁର ଦେକ୍ତେ ତାର
ମଇମାତେଇ ମିସପା । ୫ ତମର ପାପର ଗୁନ୍ତଳନ୍ ଇପାବେ ଜେହକି ସବୁ
ପାପ କାମ୍ କରିତେରଇଲାସ୍, ସେଟାମନ୍ ଆରି କରାନାଇ । ଜେହୁରି କି
ବେଶିଆ କାମ୍, ସୁକଳ ନ ରଇବା ଚଲାଚଲି, ଗାଗଡ଼ର ଲାଲୁପାଅଇବାଟା,
କାରାପ ବିସଇ ମନ୍ କରିବାଟା, ଆରି ଲବ ଅଇବାଟା, ଏ ସବୁ ବିସଇ
ପୁରିଲାମନ୍କେ ଜୁଆର କରିବାଟା ସଞ୍ଚୁ ସମାନ୍ । ୬ ଏ ସବୁ କାମେ ବୁଦ୍ଧିକରି
ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରର କାତା ନ ମାନନ୍ତ, ସେମନ୍କେ ତାର ବଢ଼ ରିପା
ଆଇସି । ୭ ପୁରିବେ ତମେ ମିଷା ଏ ସବୁ କାମେ ମିଷି ରଇକରି ସେହୁରି
ଚଲାଚଲି କରିତେରଇଲାସ୍ । ୮ ମାତର ଏବେ ସେହୁରି ବିସଇ କରା
ନାଇ । ଜେହୁକି ରିପା ଅଇବାଟା, ଇପାତଲା କରିବାଟା, ବିନ୍ଦଲକ୍ଷକେ ଗିନ୍
କରିବାଟା, ନିହୁକାତା କଇବାଟା, ଆରି ପିରିତେ କାତାକଇବାଟା ଚାତିଦିଆସ୍
। ୯ ନିଜର ନିଜର ବିତ୍ତରେ ମିତି କାତା କୁଆବଲା ଉଆନାଇ । କାଇକେ

ଭଇଲେ ତମେ ପୁରନା ଗୁନତଳନର ସବୁ ଅବିଆସ ଚାତିଦେଇକରି, ୧୦ ନୁଆ
 ଚଲାଚଲୁଡ଼ି ଆରାମ୍ବକରି ଆଚାସ । ପରମେସର ତମ୍ଭେ ଦେଇରଇବା ଏ ନୁଆ
 ଚଲାଚଲୁଡ଼ିଛେ ତମେ ତାର ବିସର ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଜାନସା ଆରି ତାରପାରା
 ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଅଇଆଇସା । ୧୧ ତମେ ଜିଉଦି ଲକ୍ ଉଆ କି ଜିଉଦି ନ
 ଅଇଲା ଲକ୍ ଉଆ, ସୁନ୍ଦର ଅଇଲାଲକ୍ କି ସୁନ୍ଦର ନ ଅଇଲା ଲକ୍, ଦାପରେ
 ରିସା ଅଇ ମାରିମରାଇବା ଲକ୍ କି ବିନ୍ ଦେସର ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା କି ମୁକ୍ତଳାଇଲା
 ଲକ୍, ସେଟା କାଇଟା ନେଁ । ମାତର କିରିସଟ ସବୁରଣାନେ ଆଗେ ଆରି ସେ
 ଆକା ସବୁର ଉପରେ ସାସନ କଲାନି । ୧୨ ତେବେ ପରମେସର ତମ୍ଭେ
 ତାର ଲକ୍ ଅଇବାକେ ବାରିରଇଲାର ପାଇ ଆରି ତମ୍ଭେ ଆଲାଦ୍ କରି
 ସୁକଳ୍ ଲକ୍ ଅଇବାକେ ବେରିଲାଇଲାର ପାଇ, ଦୟା ଦେକାଇବାକେ, ଦରମ୍
 ଅଇବାକେ, ନିର ଅଇବାକେ, ସୁଆଳ ଅଇବାକେ, ମୁରୁଚିକରି ରଇବାକେ
 ଜାଗରତ୍ ଉଆ । ୧୩ ତମର ତମର ବିତ୍ତରେ ଦସ ଦାରାଦାରି ଅଇ ବୁଲ୍କଳେ
 କେମା ଦିଆଦିଇ ଉଆ । ବିନ୍ ଲକର ବିରଦ୍ କାତା ରଇଲେ ମୁରୁଚିକରି
 କେମା ଦିଆଦିଇ ଉଆ । ମାପରୁ ତମ୍ଭେ କେମା ଦେଲାପାରା ତମର ବିତ୍ତରେ
 କେମା କରାକରି ଉଆ । ୧୪ ଏ ସବୁ ବିସର କରି ତମର ବିତ୍ତରେ ଆଲାଦ୍
 କରାକରି ଉଆ । ସେନ୍ତ୍ରାରୁଆଲେ ତମେ ଗଟେକମନ୍ ଅଇକରି ରଇବାଟା
 ସିଦ୍ ଅଇସି । ୧୫ ତମେ ସବୁଲକ୍ ଗଟେକ୍ ଗାଗତେ ରଇବା ବିନ୍ ବିନଟା
 ଅଇଲାର ପାଇ, କରିବା ସବୁ କାମେ କିରିସଟ ତମ୍ଭେ ବାଟ୍ ଦେକାଅ । ସେ
 ତମ୍ଭେ ସାନ୍ତ୍ର ଦେଲା ଆଗେ । ତମେ ସାନ୍ତ୍ର ସଞ୍ଚୁ ରଇବାକେ ସେ ତମ୍ଭେ
 ବାହଲାଆଗେ । ଆରି ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ୍ ଦେଇତେରୁଆ । ୧୬
 କିରିସର ବାକିଅ ଦିଆନ୍ତକରି ଲାଗିରୁଆ । ତମର ତମର ବିତ୍ତରେ ସିକିକରି
 ଜାଗରତ୍ ଅଇରୁଆ । ଏଟା ଗିଆନ୍ ସଞ୍ଚୁ କରା । ଗିତ୍ ସଞ୍ଚୁଡ଼ା ବଇର ଗିତ୍ମନ୍,
 ବିନ୍ ଗିତ୍ମନ୍ ଆରି ସୁକଳ୍ ଗିତ୍ମନ୍ କଇତେରୁଆ । ମନ୍ଦବିତ୍ତରେ ଦନିଆବାଦ୍
 କଇକରି ପରମେସରକେ ଗିତ୍ କଇତେରୁଆ । ୧୭ ତମେ କାଇଟା ମିସା
 କଇଲେ କି କଲେ, ସେ ସବୁ ମାପରୁ ଜିସୁର ନାଉଁଦାରି ବାବା ପରମେସରକେ
 ଦନିଆବାଦ୍ ଦିଆସ । ୧୮ ଏ ମାଇଜିମନ୍, ତମେ ନିଜର ନିଜର ମୁନୁସମନର
 କାତା ମାନିକରି ରୁଆ । ଜିସୁ କିରିସଟର ସଞ୍ଚୁ ମିସିରଇଲାର ପାଇ ଏନ୍ତାରି
 କରିବାଟା ନିକ । ୧୯ ଏ ମୁନୁସମନ୍, ତମେ ନିଜର ନିଜର ମାଇଜିମନ୍କେ
 ଆଲାଦ୍ କରି ଦରମ୍ ଉଆ । ୨୦ ଏ ପିଲାଟକିମନ୍, ତମର ଆୟାବାବାର୍

କାତା ମାନିକରି ରୁଆ । ସେଠା ପରମେସରକେ ସାରଦା କରାଇଯି । ୭୧
ଏ ଆୟୁ ବାବାମନ୍, ତମର ପିଲାଟକିମନ୍କେ ସବୁବେଳେ ଲାଗିକରି ମନ୍
ବାଞ୍ଚିଆ ନାଇ । ୭୨ ଏ ରତ୍ନଦାତ୍ରାମନ୍, ତମେ କରିରଇବା ପଦ୍ମକାମଣାନେ
ତମର ଜଗତେରଇବା ସାଉକାର୍ଯ୍ୟମନର କାତା ମାନିକରି ରୁଆ । ସେମନ୍
ତମର କାମ୍ ଦେକି ବଲ୍ ବଲ୍ବାକେ ନାଇ ମାତ୍ର ମାଘରୁକେ ଉଚିକରି ସତ୍
ମନେ ରଇ ସବୁ କାମ୍ କରା । ୭୩ ତମେ ଜାଇଟା କଲେମିସା ପୁରାପୁରୁନ୍
ମନ୍, ଦିଆନ୍, ଜିବନ୍, ପରାନ୍ ଦେଇ ମାଘରୁରପାଇ କଲା ଇଷାବେ କରା ।
ଲକ୍ଷମନର ପାଇ କାମ୍ କଲାପାରା କରାନାଇ । ୭୪ କାଇକେବଇଲେ ମାଘରୁ
ତମକେ ପୁରୁଷକାର ଦେଇଯି ଆରି ତାର ଲକ୍ଷମନକେ ସେ ଦେବି ବଲି କାତା
ଦେଇରଇବା ସବୁ ଆସିରବାଦ ତମେ ପାଇସା ବଲି ଜାନିଆଗାସ୍ । ତମେ
ସେବା କରିବା ସାଉକାର୍ଯ୍ୟ କିରିସ୍ଟ, ବଲି ଏତାଇରୁଆ । ୭୫ ଜଦି କେ ମିସା
ବୁଲ୍ କାମ୍ କରି ଲାଗିରଇଲେ, ପରମେସର ସେମନ୍କେ ଉଶ୍ର ଦେଇଯି ଆରି
ସେ ସବୁଲକ୍ଷକେ ସମାନ୍ ନାପିବା ଡାଙ୍କୁସଙ୍କୁ ବିଚାର କରିଯି ।

୪ ଏ ସାଉକାର୍ଯ୍ୟମନ୍, ତମର ଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍କେ ଜତନ୍ କରା ଆରି ସେମନ୍କେ
ସବୁକେ କାଇ ଅନିଆଇ ନ କରି ଚଲାଚଲୁଛି କରା । କାଇକେବଇଲେ ସରଗେ
ମିସା ତମର ପାଇ ଗଟେକ୍ ସାଉକାର୍ଯ୍ୟାଚେ ବଲି ଏତାଆ । ୭ ପାରତନା
କରିଲାଗିରୁଆ । ଆରି ଜାଗରତ୍ ଅଇରୁଆ । ପରମେସରକେ ସବୁବେଳେ
ଦନ୍ତିଥିବାଦ ଦେଇତେରୁଆ । ୮ ଆମର ପାଇ ମିସା ପାରତନା କରା ।
ଜେନ୍ଦ୍ରିକି କିରିସ୍ଟର ବିସଇଟାନେ ରଇବା ଏ ପୁରୁକବର ଆମେ ସବୁଲକ୍ଷକେ
ଜାନାଇପାରିବୁ । ଏ ମୁବ୍ କବର ସେମନ୍ ଆଗତ୍ ନାଜାନିରଇଲାଇ । ଏ
ମୁବ୍କବର ଜାନାଇଲାଇପାଇ ମୁଇ ଏବେ ବନ୍ଧିଗରେ ଆଛି । ୯ ଜେନ୍ଦ୍ରିକି ମୁଇ
ଜେତ୍ରକି ଲକ୍ଷକେ ଏ ମୁବ୍କବର ନିକଷଙ୍କୁ ଜାନାଇବି, ସେଠାରପାଇ ପାରତନା
କରା । ୧୦ ମାଘରୁ ଜିମୁକିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ବାସ୍ ନ କଲା ଲକ୍ଷମନରତେଇ
ଜାଗରତ୍ ସଞ୍ଚ ଚଲାଚଲୁଛି କରା । ତମେ ମିଲାଇରଇବା ସବୁ ବେଳା ବୁଦିର୍
ସଙ୍କୁ କରା । ୧୧ ସେମନ୍କେ ସମ୍ମାନ୍ ଦେଇ କାତା ଉଆ । ଜେନ୍ଦ୍ରିକି ତମେ
କଇବା ବିସଇ ସେମନ୍ ମନ୍ଦକରିବାଇ । ତେବେ ତମେ ବିସ୍ବାସ୍ କରିବା
ବିସଇଟାନେ କାଇଆଲେ କାତା ଉଚ୍ଚଲେ, ତମେ ଉଚ୍ଚର ଦେଇପାରିବା । ୧୨
ତୁକିକ କଲୀଯିଅ ଆଇଲାବେଳେ ମାକେ କାଇକାଇଟା ଗଢ଼ିଲାନି ବଲି ତମକେ
କଇଦେଇଯି । ସେ, ମୁଇ ବେଷି ଆଲାଦ୍ କରିବା ଗଟେକ୍ ବିସ୍ବାସି ବାଇ ।

ସେ ବିସ୍ବାସ ସତ୍ତ୍ଵ କାମ କରସି ଆରି ମର ସତ୍ତ୍ଵ ମାପରୁକେ ସେବା କରସି
 । ୮ ଆମଙ୍କେ କାଇଟା ଗଢ଼ିଲାନି ବଲି ତାରିଚାନେଅନି ଜାନ୍ମସା । ଆରି
 ସେ ତମଙ୍କେ ବିସ୍ବାସ କରାଇବାଟା ତାର୍ଥ କରାଇସି । ଏଟାରପାଇ ତାକେ
 ତମରିଚାନେ ପାଟାଇଲିନି । ୯ ଅନିସିମଙ୍କେ ତାର୍ଥସତ୍ତ୍ଵ ପାଟାଇଲିନି । ସେ
 ଆମର ଆଲାଦର ବେସି ବିସ୍ବାସ ରଇବା ବାଇ । ସେ ତମର ନଅରର
 ଲକ୍ଷ । ଛତି ଗଢ଼ିବା ସବୁ ବିସଇ ସେମନ୍ ତମଙ୍କେ ଜାନାଇବାଇ । ୧୦
 ଆରିସ୍ତାଳସ ତାର ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ସେ ମର ସତ୍ତ୍ଵ ବନ୍ଦିଗରେ ଆଚେ
 । ବରନବାର ମେଏନାବାଇ ମାର୍କ ମିଥା ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ମାରକର
 ବିସଇ ତମେ ସୁନିସାରାଇ ଆଗାସ । ସେ ତମର ଲଗେ ଆଇଲେ ତାକେ ତାକି
 ନିଆ । ୧୧ ଜୁସ୍ତ ନାଉଁଦାରି ତାକ୍କପୁଟା ଅଇଲା ଜିୟସୁୟ ମିଥା ତମଙ୍କେ
 ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ଏ ତିନ୍ ଲକ୍ଷସେ ଛତି ରଇବା ଜିନ୍ଦଦି ବିସ୍ବାସିମନ୍ ।
 ପରମେସରର ରାଇଜ୍ ବିସଇତେଇ ରଇବା ସୁବ୍ରକବର ଜାନାଇବାକେ ସେମନ୍
 ମର ସତ୍ତ୍ଵ କାମ କଲାଇନି । ସେମନ୍ ମଜେ ବେସି ସାରିବା କରାଇଆଚନ୍ ।
 ୧୨ ଏପାପରା ତାର ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ସେ ମିଥା ତମର ନଅରର ଲକ୍ଷ ।
 ସେ ମିଥା ଗଟେକ୍ ଜିସୁକିରିସିଗର ଗତିଦାତ୍ତ୍ବତ୍ତା । ସେ ତମରପାଇ ସବୁବେଳେ
 ମନ୍ଦିଆନ୍ ଦେଇ ପାରତନା କରିଲାଗିରଇସି । ଜେନ୍ଦ୍ରିକି ତମେ ତାର ଅଇ ସିଦ୍ଧ
 ଅଇଥା ଆରି ପରମେସର ତମଙ୍କେ କରା ବଲି ମନ୍ଦିଲାଟା ଜାନିରଇସା । ୧୩
 ଏରାପଲି ଆରି ଲାଉଡିକିଆଇ ରଇବା ବିସ୍ବାସିମନ୍ଦରପାଇ ଆରି ତମରପାଇ
 ମିଥା ସେ ଆବଦ୍ଧ ଅଇଲାନି ବଲି ମୁଇ ଥାକି ଦେଲିନି । ୧୪ ଆମର ଆଲାଦର
 ନିଜେ ଅସଦେଇ ଲୁକ ଆରି ଦିମା ତମଙ୍କେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୧୫
 ଲାଉଡିକିଆଇର ରଇବା ବାଇବଜନିମନ୍ଦକେ, ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଦିଆସ ।
 ବଜନି ନୁମିପାକେ ଆରି ତାର ଗରେ ରୁଣ୍ଟିବା ସବୁ ବିସ୍ବାସିମନ୍ଦକେ ମିଥା ମର
 ଜୁଆର ଜାନାଆ । ୧୬ ତମେ ଏ ଚିତିତେଇ ଲେକ୍କଲାଟା ସୁନିସାରାଇଲାପତେ
 ଲାଉଡିକିଆଇ ରଇବା ବାଇବଜନିମନ୍ଦକେ ମିଥା ସୁନାଇଦେବାରଥାଚେ ଆକା
 । ୧୭ “ମାପରୁ ତକେ ସର୍ପିଦେଲା କାମ ତୁଇ କରିଯାରାଇବାର ଆଚେ
 ଆକା” ବଲି ଆରକିପସକେ କୁଆ । ୧୮ ମୁଇ ପାଉଲ ଏଟା ନିଜେ ଲେକ୍କିନି,
 “ଜୁଆର! ମୁଇ ବନ୍ଦିଗରେ ଆତିବଲି ଏତାଆ ।” ପରମେସରର ଜିବନ ଦୁକାଇ
 ଦୟା ଦେକାଇଲାଟା ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଥ ।

୧ ତେସଲନିକିୟ

୧ ମୁହଁ ପାଉଳ ଆରି ମର ବାଇମନ୍ ସିଲାନ୍, ଆରି ତିମତି ତେସଲନିକିୟ ମଣ୍ଡୁଳିତେଇ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଏ ଚିଟି ଲେକଲୁନି । ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାପରୁ ଜିପୁକିରିସ୍ଟ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲା ପାନ୍ତି ତମକେ ମିଳ । ୨ ଆମେ ସବୁବେଳେ ତମର ସବୁ ଲକ୍ଷରପାଇ ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଇତେରଇବୁ ଆରି ପାରତନା କଲାବେଳେ ତମର ବିସଇ ସବୁବେଳେ ଜାନାଇତେରଇବୁ । ୩ ତମେ ବିସ୍ବାସ କରି କେନ୍ତି ଚଲାଚଲୁଛି କଲାସନ୍ ଆରି ତମର ତମର ବିଭିନ୍ନେ ରଇବା ଆଲାଦର ଲାଗି, ମିସିବିତି କେନ୍ତି ପାଇଜ କରାକରି ଅଇଲାସନ୍ ଆରି ମାପରୁ ଜିପୁ କିରିସ୍ଟ ଟାନେ ତମର ବିସ୍ବାସ କେନ୍ତି ଢାର୍ଟ ଅଇଆଗାସ । ୪ ବାଇବଇନିମନ୍! ଆମେ ଜାନିଆରୁ ଜେ, ପରମେସର ତମକେ ଆଲାଦ କଲାନି । ଆରି ସେ ତମକେ ନିଜର ଲକ୍ଷ କରି ବଲି ବାହିଲାଆଚେ । ୫ ଜେତେବେଳେ ଆମେ ତମକେ ଏ ସୁବ କବର ଜାନାଇରଇଲୁ, ସେଠା ଅବକା କାତାଇ ନ ରଇଲା, ମାତର ସୁକଳ୍‌ଆତମାର ବପୁ ସଞ୍ଚ ଆରି ସେଠା ସତ ବଲି ପୁରାପୁରୁନ ବିସ୍ବାସର ସଞ୍ଚ ରଇଲା । ତମେ ଜାନାସ, ତମର ସଞ୍ଚ ରଇଲାବେଳେ ଆମେ କେନ୍ତି ରକାମେ ଜିଭନାକାରନା କରିତେରଇଲୁ, ଜେନ୍ତିକି ତମର ମଞ୍ଚଳ୍‌ଥ ବଲି ଆମର ବାବନା ରଇଲା । ୬ ତମେ ଚଲାଚଲୁଛିତେଇ ଆମର ପାରା ଆରି ମାପରୁର ପାରା ରଇଲାସ । ତମକେ ଦୁକକସ୍ଟ ଅଦିକ ରଇଲେ ମିଯା ସୁକଳ୍ ଆତମାର ଟାନେଅନି ମିଲାଇରଇବା ପାଇଦା ସଞ୍ଚ ସୁବ କବର ମାନ୍ତାସ । ୭ ତେବେ ତମେ ମାକିଦନିଆ ଆରି ଆକାୟାତେଇ ରଇବା ସବୁ ବିସ୍ବାସିମନ୍ଦକେ ଗଟେକ୍ ବାହେଦକାର ପାରା ରଇଲାସ । ୮ ତମରଲଗେଅନି ମାସିଦନିଆ ଆରି ଆକାୟାର ଜାଗାମନ୍ଦକେ ଅବକା ମାପରୁର ସୁବକବରସେ ବିଚି ନ ଅଇରଇଲା । ମାତର ତମେ ମାପରୁକେ ବିସ୍ବାସ କରିରଇବା କାତା ସବୁ ବାଟେ ଜାନାପଡ଼ିଲା ଆଚେ । ଏ ବିସଇ ଆରି ଆମେ ଅଦିକ କଇବା ଦର୍କାର ନାହିଁ । ୯ ଆମେ ତମରଲଗେ ଆଇଲାବେଳେ ତମେ ଜେନ୍ତି ଆଲାଦରସଞ୍ଚ ଡାକିରଇଲାସ ଆରି ରୁଚା ପାକନାମନ୍ ପୁଜା କରିବାଟା ଚାତିକରି ଜିବନ୍ ରଇବା ପରମେସରକେ ଉପାସନା କରିବାକେ ଆଗ୍ରୂ ଆସିରଇଲାସ । ଏ ସବୁ ବିସଇ ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ କାତା ଅଇଲାଇନି । ୧୦ ଆରି ପରମେସର ତାର ନିଜର ଜନ୍ ପଥକେ, ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିଭିନ୍ନେ ଅନି ଉଟାଇଲା ।

ଆରି ଜେ କି ଆଇତେରଇବା ପରମେସରର ବଦ ଉଣ୍ଡୁତେଇଅନି ଆମକେ
ରକିଆ କରସି । ତାରପିଲା ଜିସୁ ସରଗେଅନି ଆରିତରେକ ଆଇବାଟାକେ
ଆମେ ଜାଗିକରି ରହଁ । ଏ ସବୁ ବିସର ମିଥା ତେଇରୁ ଲକ୍ଷମନ୍ କାତାବାରୁତା
ଅଇଲାଇନି ।

୨ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍ ତମେ ନିଜେ ଜାନି ଆଗାସ୍, ତମରଲଙ୍ଘେ ଆମେ
ଆଇଲାଟା ବୁଚାଇ ନ ରଇଲା । **୩** ତମରଟାନେ ଆଇବା ଆଗରୁ ପିଲିପେ
ଆମକେ କେନ୍ତି ଦୁଇ ନିନ୍ଦା ଅଇରଇଲା, ସେଠା ତମେ ଜାନାସ୍ । ବେସି ଲକ୍
ଆମକେ ବିରଦ୍ଧ କଲେ ମିଥା ସୁବକବର ତମ୍ଭେ ଜାନାଇବାକେ ପରମେସର
ପାଆସ୍ ଦେଇରଇଲା । **୪** ଆମେ ବାବୁଜିଆ କଲାଟା, ଲକ୍ଷମନର ବୁଲ୍
ଆଦେସ୍ ଅନି ନ ରଇଲା ଆରି ନାତାଇବାଟା କି ବୁଲ୍ବାଟେ ନେବା ବିସର
ନ ରଇଲା । **୫** ମାତର ସବୁବେଳେ ଆମେ ପରମେସରର ମନ୍ କଲା
ଇସାବେ ସେ କାତା କଇତେରଇବୁ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଆମକେ ବାତିକରି
ସୁବକବର ଜାନାଇବା ଦାଇଦ୍ର ସରସି ଦେଲାଆଏ । ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାରଦା
କରାଇବାକେ ଆମର ଆଦେସ୍ ନାଇ । ଜନ୍ ପରମେସର ଆମର ମନ୍
ବିଦ୍ରରଟା ପରିକା କରି ଦେକିପାରସି, ତାକେ ଆକା ପାରଦା କରିବାକେ
ଆମେ ଚେଷ୍ଟା କଲୁନି । **୬** ତମେତା ନିକ କରି ଜାନାସ୍ । ଆମେ କେବେ ମିଥା
ତମ୍ଭେ ପାରଦା କରାଇବା କାତା କଇ ନ ରଇଲୁ । ଆମର ଲବାଇବାଟାକେ
ଲୁଗାଇକରି ସଞ୍ଚୂତନାଇ । ତମରଲଙ୍ଘେ କାରାସ୍ ବେବାର କରି ନ ରଇଲୁ । ଏ
ବିସରଟାନେ ପରମେସର ଆମର ପାକି । **୭** ଆମେ କାରଲଙ୍ଘେ ଅନି ସନ୍ମାନ୍
ପାଇବୁ ବଲି ଚେଷ୍ଟା କରି ନ ରଇଲୁ । ତମରଟାନେ ଅନି କି ବିନ୍ ଲକର୍
ଟାନେଅନି ମିଥା ନାଇ । **୮** ଜଦି କିରିସ୍ଟ ପାଟାଇରଇବା ପେରିଦ୍ ଇସାବେ
ଆମକେ ତମେ ମାନିକରି ଗୁଆ ବଲି ଦାବି କରିବୁ । ମାଆ ଜେନ୍ତି ନିଜର
ପିଲାମନ୍କେ ଜତନ୍ କରିତେରଇସି, ଆମେ ତମରଲଙ୍ଘେ ରଇବା ବେଳାଇ
ସେରକାମ୍ କରିତେରଇଲୁ । **୯** ଆମେ ତମ୍ଭେ ବେସି ଆଲାଦ୍ କଲୁ ଜେ,
ତମ୍ଭେ ଅବକା ପରମେସରର ସୁବ କବର ଜାନାଇବୁ ବଲି ନାଇ, ମାତର
ତମରଲାଗି ନିଜକେ ସରସି ଅଇବାକେ ମିଥା ତିଆର ଅଇରଇଲୁ । ତମେ
ଆମର କେଡ଼େକ ନିଜର ନ ରଇଲାସ୍ । **୧୦** ଏ ବାଇବଇନିମନ୍ ଆମେ ଆବଦ୍
ଅଇ ଗାଗେଡ ବାତିଜାଇରଇଲେ ମିଥା ମାନିଆଇ କାମ୍ କଲାଟା ତମ୍ଭେ
ମନେରଇସି । ଆମେ ଜେନ୍ତିକି ତମର ଉପରେ ବଜ୍ ନ ଅଇକରି, ଏଟାରପାଇ

ଦିନ ରାତି କସ୍ତ ପାଇ ପରମେସରର ସୁବ୍ରକବର ତମଙ୍କେ ଜାନାଇରଇଲୁ ।
 ୧୦ ଜେତେବେଳେ ଆମେ ତମରଟାନେ ରଇଲୁ, ଆମେ କେନ୍ତି ସୁକଳ୍ମଥାଇ,
 ସତରସେ କାଇ ଦସ ନ ଅଇକରି ଚଲାଚଲନ୍ତି କରତେରଇଲୁ । ନିଜେ
 ପରମେସର ଆରି ତମେ ଆକା ଆମର ପାକି ଆଗାସ । ୧୧ ତମେତା
 ଜାନାସ । ବାବା ଜେନ୍ତି ନିଜର ପିଲାମନ୍ତକେ ଚଲାଚଲନ୍ତି କରତା, ଆମେ
 ମିଷା ସମାନ ସେନ୍ତାରିସେ ଚଲାଚଲନ୍ତି କରିରଇଲୁ । ୧୨ ଆମେ ତମଙ୍କେ
 ସାଆସ ଦେଇରଇଲୁ ଦୁକ୍ ସାରାଇରଇଲୁ, ଆରି ପରମେସରଟାନେ ଚିକସ୍ତ
 ଚଲାଚଲନ୍ତି ଅଇ ବାହାକେ ବାବୁଜିଆ କରତେରଇଲୁ । ପରମେସର ଜେ
 କି ତାର ରାଇଜେ ଆରି ତାର ମଇମା ଟାନେ ମିଷିରଇବାକେ ତମଙ୍କେ
 ଡାକ୍ଲାନି । ୧୩ ଆମେ ପରମେସରକେ ଏଟାରପାଇ ମିଷା ଦନିଆବାଦ୍
 ଦେଲୁନି, କାଇକେବଇଲେ ଜେତେବେଳେ ଆମେ ତାର ସୁବ୍ରକବର ତମଙ୍କେ
 ଜାନାଇରଇଲୁ ସେଠା ପରମେସର ଟାନେ ଅନି ଆଇଲା ବାକିଆ ବଲି
 ତମେ ମାନଲାସ । ଏଟା ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନି ଆସି ଆଚେ ବଲି ନାଇ ।
 ସତରସେ ସେଠା ପରମେସର ମଣ୍ଡଳିମନ୍ତକେ ଆରି ତେଇ ରଇବା କିରିସ୍ତ
 ବିସ୍ବାସିମନ୍ତରିଲାଗି ଜନ୍ ଗରନା ଗଟିରଇଲା, ତମରପାଇ ମିଷା ସେ ଗରନା
 ଗରିଲା ଆଚେ । ସେମନ୍ ଜିଉଦିମନର ଲଗେଅନି ଜନ୍ ରକାମ୍ ତାତ୍ତନା
 ପାଇରଇଲାଇ, ତମେ ମିଷା ନିଜର ଦେସର ଲକ୍ଷମନର ଲଗେଅନି ସେ
 ସମାନ ତାତ୍ତନା ପାଇଆଚାସ । ୧୪ ଜିଉଦିମନ୍ ମାପ୍ରବୁ ଜିସୁକେ ଆରି
 ବଦିସତବକ୍ତାମନ୍ତକେ ମରାଇରଇଲାଇ ଆରି ଆମକେ ମିଷା ଦୁକ୍ କସ୍ତ
 ଦେଇରଇଲାଇ । ସେମନରଟାନେ ପରମେସର ସାନ୍ତି ନାଇ । ସେମନ୍ ସବୁ
 ମୁନୁସଜ୍ଜାତିର ସତରୁ । ୧୫ ଜେନ୍ତାରି କି ଜନ୍ ସୁବ୍ରକବର ଜାନାଇଲେ ଜିଉଦି
 ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମୁକ୍ତି ମିଲି ପାରସି, ସେଠା ତାତି ଦେଅତ୍ ବଲି ଆମକେ
 ସେମନ ଚେସଟା କଲାଇନି । ଏନ୍ତାରି ସେମନ କରତେରଇବା ପାପ ଅଦିକ
 ଅଦିକ୍ ବଢ଼ିଜାଇକରି ସାରାସାରି ଆସି କେଟିଆଚେ । ଏବେ ସାରାସାରି
 ବେଲାଇ ସେମନର ବିରୁଦ୍ଧେ ପରମେସରର ରିଷା ଅଇଆଚେ । ୧୬ ଏ
 ବାଇବଇନିମନ୍ ଜେତେବେଳେ ଆମେ ଚନେକରପାଇ ତମରଟାନେଅନି ବିନେ
 ଅଇଜାଇରଇଲୁ, ସେଠା ଗାଗତ ଇସାବେ । ମାତର ଆମର ମନ୍ ବିଦ୍ରରେ

ତମେ ସବୁବେଳେ ବାସାଅଇରଇଲାସ୍ । ତମ୍ଭେ ଏତାଇ ଏତାଇ କରି ବେସି
ଚିନ୍ତା କରିବେଳେଇଲୁ । ପରେ ଆରିତରେକ ତମ୍ଭେ ଦେକ୍ବାକେ ତେସ୍ଟା
କରିବେଇଲୁ । ୧୮ ମାତର ତମରଲଗେ ବାଉଡ଼ିଆଇବାକେ ଆମକେ
ବେସି ମନ୍ତରଇଲା । ମୁଇ ନିଜେ ତମରଲଗେ ବାଉଡ଼ିଆଇବାକେ ଗଟେକ୍ତର
ଦେସଟାକରିବିଲି, ମାତର ଏଟାରପାଇ ଆମକେ ସଇତାନ୍ ବାଦା ଦେଲା ।
୧୯ ସେ ଗାଲା କାତା ଗାଲାବେ । ମର ଆସା ଆଚେ, ମାପରୁ ଜିସୁ ଆଇବା
ବେଳେ ତମେ ଆମର ଆସା, ସାରଦା ବହୁପଦ ଆରି ଜିହ୍ବାଟା । ୨୦ ତମେ
ସବୁବେଳେ ଆମରପାଇ ତାକ୍ଷୁଟା ଆରି ସାରଦା ।

୩ ସାରାସାରିପରେ ଆମେ ଦୁଇ କସ୍ତ ମୁରତି ନାପାରିକରି ଆତିନେସ୍ତେଇ
କାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ନ ମିସିକରି ଜିରନାକାରନା କରୁବିଲି, କାତା ଅଇଲୁ । ୨ ତମ୍ଭେ
ବପୁ କରାଇବାକେ ଆରି ତମର ବିସ୍ବାସ ତାଟ କରାଇବାକେ ତମର ଲଗେ
ଆମର ବାଇ ତିମତିକେ ପାଟାଇରଇଲୁ । ସେ ଆମରସଞ୍ଚ୍ଚ କରିସ୍ତରେ
ସୁବକବର ଜାନାଇକରି ପରମୋସରର ସେବା କଲାନି । ୩ ତମର ଉପରେ
ଅଇତେରଇବା ବିପଦର ଲାଗି ଜେନ୍ତିକି କେ ମିସା ବିନ୍ ବାଟେ ନ ଜାଅତି ।
ସେଟାରପାଇ ସେ ତମ୍ଭେ ସାଇଜ କରସି । ଏଲେମିସା ତମେତା ଜାନାସ୍,
ଆମକେ ମିସା ଏନ୍ତାରି କସ୍ତ ମିଲିଲାନି, ଏଟା ଆମର ପାଇ ପରମୋସର
ମନ୍ କରିବାଟା । ୪ ଆମେ ତମରସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇଲା ବେଳେ, ବେସି ଆଗେଅନି
ଆମକେ ଦୁକକସ୍ତ ଆଇସି ବଲି ପୁରବେଅନି ଜାନାଇ ଦେଇରଇଲୁ । ଏବେ
ତମେ ଜାନିଲାସନି, ଚିକ ସେଟାସେ ଗଢିଲା । ୫ ଏଟାରପାଇ ତମର ବିସର
ନାଜାନିକରି ମୁଇ ରଇ ନାପାରିଲି । ତମେ ବିସ୍ବାସେ ଆଚାସ କି ନାଇ
ଚିନ୍ତାକରି ମୁଇ ତମତିକେ ପାଟାଇଲି । ଏଟାରପାଇ ବଲି କେତେବେଳେ
ସଇତାନ୍ ତମ୍ଭେ ପରିକା କରି ଆମେ ଆବତ୍ର ଅଇ କଲାଟା ରୁଚାଇ ଜାଇସି
ବଲି ତର୍ତ୍ତେ ରଇଲି । ୬ ମାତର ତମତି ତମରଲଗେଅନି ବାଉଡ଼ି ଆସି
ତମର ବିସ୍ବାସ ଆରି ଆଲାଦର ବିସରର ସୁବକବର ଆନିଲା । ସେ ଆମକେ
ଜାନାଇଦେଲାଆଚେଜେ, ତମେ ସବୁବେଳେ ଆମକେ ଆଲାଦ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଏତ
କଲାସନି ଆରି ଆମେ ଜେନ୍ତିକି ତମ୍ଭେ ଦେକ୍ବାକେ ମନ୍ କଲୁନି, ତମେ
ମିସା ପେରକାମ ଆମକେ ଦେକ୍ବାକେ ମନ୍ କଲାସନି । ୭ ତେବେ ଏ
ବାଇବଇନିମନ୍, ଆମେ କାକୁରୁତି ଅଇ ଦୁଇ କସ୍ତ ପାଇଲା ବେଳେ ତମର
ବିସ୍ବାସରିଲାଟି ସାରଦା ଅଇଲୁନି । ତମର ବିସ୍ବାସ ଆକା ଆମକେ ସାଥୀସ

ଦେଇକରି ସଞ୍ଚାଳାତେ । ୮ କାଇକେବଇଲେ ଏବେ ତମେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ମାପରୁ
ସଞ୍ଚ ମିସିକରି ଆଚାସ । ଏଠା ଆମେ ଜାନିକରି ଆରିତରେକ ସାରଦା ସଞ୍ଚ
ଜିଜଲୁନି । ୯ ଆମର ପରମେସରର ମୁଆଟେ ତମର ଲାଗି ଆମେ ସବୁଲକ
ପାରଦା ଅଇଲୁନି । ସେଠାର୍ପାଇ ତମରଲାଗି ପରମେସରକେ ଦନିଅବାଦ
ଦେଲୁନି । ୧୦ ତମେ ବିସ୍ବାସ କଲାଟାନେ କେତେଟା ଉନା ଆତେ । ସେଠା
ପୁରାପୁରୁନ କରବାକେ, ଆମେ ତମରସଞ୍ଚ କେନ୍ତି ମିସିପାରବୁ, ଏଠାର୍ପାଇ
ଦିନ ରାତି ପାରତନା କରିଲାଗିଆରୁ । ୧୧ ତମରଲଗେ ଆଇବାକେ ଆମକେ
ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ଆମର ମାପରୁ ଜିଷୁ ବାହ୍ ତିଆରକରି ଦେଅଥ୍
। ୧୨ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ଆମର ଆଲାଦ୍ ତମରପାଇ ବଢ଼ିଆଇଲାନି, ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ
ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ, ଆରି ସବୁ ଲୁକମନ୍ଦକେ ମାପରୁ ଆଲାଦ୍ ବଡ଼ାଇକରି
ଅଦିକ୍ କର । ୧୩ ମାପରୁ ଏନ୍ତାରି ତମକେ ତବିର କରାଅ । ଜେତେବେଳେ
ଆମର ମାପରୁ ଜିଷୁ ତାର ନିଜର ସୁକଳ ଲୁକମନ୍ଦ ସଞ୍ଚ ଆଇବା ବେଳେ,
ତମେ କାଇ ଦସ୍ତ ନ ଅଇତେ ଆରି ସୁକଳ ଅଇ, ବାବା ପରମେସରର ମୁଆଟେ
ଚିଆଅଇପା ।

୪ ତେବେ ଏ ବାଇମନ୍ ପାରାସାରି ବେଲାଇ କେନ୍ତାରି ଚଲାଚଲତି କଲେ
ପରମେସର ପାରଦା ଅଇସି, ସେ ବିସଇ ତମେ ଆମରଟାନେଅନି ସିକିଆଚାସ
। ଆରି ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ଚଲାଚଲତି କଲାସନି । ତମେ ଜେନ୍ତାରି କଲାସନି,
ସେ ଲୟାବେ ଆରି ଆଗରୁ ଆଗରୁ ଜିବାକେ ଆମେ ତମକେ ମାପରୁ ଜିଷୁର
ନାଉଁଦାରି ବାବୁଜିଆ କରି ପାରଦା କରାଇଲୁନି । ୨ କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁ
ଜିଷୁରଟାନେଅନି ଆଦେସ୍ ପାଇକରି ଜାଇ ଜାଇଟା କରବାକେ କଇରଇଲୁ,
ସେଠା ତମେ ଜାନାସ । ୩ ଜେନ୍ତାରି କି ତମେ ବେସିଆ କାମଟାନେଅନି ବିନେ
ରଇକରି, ସୁକଳ ସଞ୍ଚ ରଇବାଟା ପରମେସର ମନ୍ କଲାନି । ୪ ସବୁଲକ
ସୁକଳ ଆରି ଆଲାଦ୍ପଞ୍ଚ ନିଜର ନିଜର ମାଇଜିମନ୍ଦ ସଞ୍ଚ ରଇବାକେ ସିକା
। ୫ ଆରି, ଜେନ୍ତ୍ରିକି ବିସ୍ବାସ ନ କଲା ଲୁକମନ୍ଦପାରା ପରମେସରର ବାକିଅ
ନ ମାନିକରି ଆପାର କାମ କରାନାଇ । ୬ ଜେ ଜଦି ଏ ବିସଇ ନ ମାନିକରି
କନ୍ ବିସ୍ବାସି ବାଇକେ ମିପା ଅନିଆଇ କର୍ଯ୍ୟ ବଇଲେ, ମାପରୁ ଏ ସବୁ
ବିସଇ ନେଇ ତଣ୍ଟ୍ର ଦେଇସି । ଏ କାତା ଆମେ ପୁରବେ ଜାନାଇଦେଇ ଆରୁ ।
୭ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଆମକେ ସୁକଳ ନ ଅଇକରି ଜିରନା କାରନା
କରବାକେ ତାକେନାଇ ମାତର ସୁକଳ ଅଇ ରଇବାକେ ତାକିଆତେ । ୮

ତେବେ ଜେ ଆମର ଏ ସିକିଆ ନ ନାମେ, ସେ ଅବକା ମୁହୂର୍ତ୍ତକେ ନ ନାମେ ।
 ମାତ୍ର ଜନ୍ମ ପରମେସର ତମର ବିଦ୍ରରେ ସୁକଳାଆଡ଼ମା ଦେଇସି, ତାକେ ନ
 ନାମେ । ୯ ଏ କରିସ୍ତ ବିସ୍ତବାସି ବାଇବଇନିମନ୍, ତମର ଆଲାଦ୍ କରିବା
 ବିସଇ ଆମେ ଆରି ଅଦିକ୍ ଲେକବାର ଦରକାର ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ
 ତମେ ପରମେସରଟାନେଅନି ନିଜର ନିଜର ବିଦ୍ରରେ ଆଲାଦ୍ କରିବାଟା
 ସିକିଆଚାସ । ୧୦ ଆରି ଗୁଲାଇ ମାକିଦନିଆଇ ରଇବା ସବୁ ବିସ୍ତବାସି
 ବାଇମନ୍କେ ଘେନ୍ତାରି କଲାସନି । ଏଲେମିପା, ତମେ ଆରି ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍
 ଘେନ୍ତାରି କରା । ୧୧ ଆରି ତମ୍ଭେ ପୁରବେ ଦିଆଆଇରଇବା ଆଦେସ୍
 ଇଯାବେ ତମେ ସାନ୍ତିସତ୍ତ୍ଵ ରଇକରି ନିଜର ନିଜର କାମେ ଲାଗିରୁଆ, ପାଇଟି
 କାବାହ୍ କରି ରୁଆ । ଏଟାରପାଇ ଆମେ ତମ୍ଭେ ବାବୁଜିଆ କଲୁନି । ୧୨
 ଏନ୍ତାରି କଲେ ବିସ୍ତବାସ ନ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ ମିଥା ତମ୍ଭେ ନାମବାଇ ।
 ଆରି କାଇଟା ମିଥା ଅବାର ନ ଅଏ । ତମ୍ଭେ ଦରକାର ରଇବା ବିସଇପାଇ
 ବିନ୍ଦଲକ୍କେ ଆସା କରିବାକେ ନ ପଢେ । ୧୩ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ଆସା ନ
 କରିବା ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଦୁକ୍ ଚିନ୍ତା ଅଇ ରୁଆନାଇ । ଏଟାରପାଇ ତମେ
 ମରିଜାଇରଇବା ଲକ୍ଷମନର ବିସଇ ଜାନିରୁଆ । ୧୪ କାଇକେବଇଲେ ଜିସୁ
 ମରିକରି ଆରିତରେକ୍ ଉଠିଆଟେ ବଲିକରି ଆମେ ବିସ୍ତବାସ କଲୁନି । ତେବେ
 ଆମେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଜାନି ଆରୁ କି, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ବିସ୍ତବାସ କରି
 ମରିଆଚିତ୍, ସେ ଆରିତରେକ୍ ଆଇଲେ ପରମେସର ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଘେମନ୍କେ
 ଦାରିଜାଇସି । ୧୫ ଏବେ ଆମେ ତମ୍ଭେ ଜନ୍ ସିକିଆ ଦେଲୁନି, ସେଟା
 ମାପରୁର ସିକିଆ । ମାପରୁ ଆଇବା ବେଳେ ଜେତକି ଲକ୍ ଆମେ ନ
 ମରିକରି ଜିଇ ଆରୁ ଆମେ ଦେବକା ଆଗରୁ ମରିଜାଇରଇବା ବିସ୍ତବାସିମନ୍
 ମାପରୁକେ ଦେବକାଇ । ୧୬ କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁ ନିଜେ ଆଦେସ୍ ଦେଇ,
 ମୁକିଆ ଦୁତର ସର ଆରି ପରମେସରର ବାଜାମଇରି ସତ୍ତ୍ଵ ସରଗେ ଅନି
 ଉତ୍ତରସି । ଜିସୁକିରିସ୍ତକେ ବିସ୍ତବାସକରି ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ ମରିଆଚିତ୍ ସେମନ୍
 ତେଇ ପରତମେ ଉଚ୍ଚବାଇ । ୧୭ ତାରପାଇ ଆମେ ଜେତକି ଲକ୍ ଜିବନ
 ରଇବୁ, ସେବେଲେ ମୋଗମାଲାଇଅନି ସେମନରସତ୍ତ୍ଵ ଉତ୍ତରିକରି ସବୁବେଲେ
 ମାପରୁର ସତ୍ତ୍ଵ ସରଗପୁରେ ରଇବୁ । ୧୮ ଏସବୁ କାତାମନ୍ ସୁନାଇକରି ତମେ
 ନିଜର ନିଜର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସାଆସ କରାଆ ।

୪ ଏ ବାଇମନ୍, ମାପରୁ ଜିସୁର ଦିନ କେବେ ଆରି କେତେବେଳେ ଗଢ଼ସି,
 ସେ ବିସଇ ତମଙ୍କେ ଆରି ଅଦିକ୍ ଲେକ୍ବାକେ ଲତା ନାଇ, ୨ କାଇକେବଇଲେ
 ମାପରୁର ଦିନ ଗଟେକ୍ ଚର ରାତିଆ ଗରେ ଆସି ପୁରଳାପାରା କେଢ଼ସି । ୩
 ଜେତେବେଳେ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାନ୍ତିସତ୍ତ୍ଵ ରଇକରି ଆମଙ୍କେ ଆରି କାଇ ବିପଦ ନ
 ଆସେ ବଳି ବାହ୍ରେରଇବାଇ, ସେହିକିବେଳେ ଅଟାତ୍ ଗାର୍ଗତେଅଇ ରଇଲା
 ମାଇଜିକେ ପିଲା ଜନମ୍ ଅଇବାବେଲର ଦୁକାସୁକାପାରା ବିନାସରୁ ବେଲା
 ଆସି କେଢ଼ସି । ଆରି ସେମନ୍ କାଇଟା କଲେମିସା ତେଇଅନି ବଁତି ନାପାରଦ ।
 ୪ ମାତର୍ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ଏବେ ତମେ ଆନ୍ତାରେ ବାସାଥର ରୁଆସ ନାଇ
 । ତେବେ ସେ ଦିନ ତମର ନାଜାନ୍ତେ ଆରି ଜାଗ୍ରତ୍ତ ନ ରଇଲା ବେଲାଇ
 ଚରପାରା ଅଇ ନ ଆସେ । ୫ ତମେ ସବୁଲକ୍ ଉଜଳ ଆରି ଦିନ ବେଲରୁ
 ପିଲାମନ୍ । ଆମେ ରାତିଆଇ କି ଆନ୍ତାରେ ରଉନାଇ । ୬ ତେବେ ଆସା, ଆମେ
 ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଗୁନି ଗୁନି କରି ନ ରଉଁ । ତେତା ଅଇକରି ଜାଗ୍ରତ୍ତସତ୍ତ୍ଵ
 ରଉଁ । ୭ ତେବେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ମାତ୍ରବାଇ, ସେମନ୍ ରାତିଆ ମାତ୍ରବାଇ । ୮ ଆମର
 ବିସବାସ ଆରି ଆମର ଆଲାଦ୍ ଗଟେକ୍ ରକିଆ ପାଇବା ଲୁଆର ବସତର
 ପାରା ରକିଆ କରସି । ଆମର ଆସା ଗଟେକ୍ ଲୁଆର ଟପି ପାରା ଆମଙ୍କେ
 ରକିଆ କରସି । ୯ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଆମଙ୍କେ ରିସାର ମୁତାର
 ଡଣ୍ଡ ପାଇବାକେ ନ ବାତିକରି ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସରେ ଲାଗି, ମୁକ୍ତି
 ପାଇବାକେ ତିଆର କଲାଆତେ । ୧୦ ସେ ଆମର ଲାଗି ତାର ଜିବନ୍ ଦେଲା ।
 ଜେନ୍ତ୍ରିକି ଆମେ ଜାଗ୍ରତ୍ତ ଅଇକରି ରଇଲେ କି ସଇକରି ରଇଲେ ମିସା ତାର
 ସତ୍ତ୍ଵ ଜିଇକରି ରଇବାର ଅଇସି । ୧୧ ତେବେ ତମେ ଜେନ୍ତ୍ରାରି କଲାସନ୍,
 ସେନ୍ତ୍ରାରି ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ଦୁକ ସାରାଆ । ଆରି ସାଇଜ କରତେରୁଆ ।
 ୧୨ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ଆମେ ତମଙ୍କେ ଗୁଆରି କଲୁନି । ତମର ବିଦରେ
 ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କସଟ କରବାଇ, ଆରି ମାପରୁର ସେବା କାମେ ମିସିକରି,
 ନେତା ପାରା ରଇକରି ତମଙ୍କେ ସିକାଇବାଇ, ସେମନଙ୍କେ ମାନିଆ କରା । ୧୩
 ତାକର କାମର ଲାଗି ସେମନଙ୍କେ ଜିବନ୍ ପରାନ୍ ଦେଇକରି ଆଲାଦ୍ କରା ।
 ନିଜର ନିଜର ଲକ୍ଷମନର ସତ୍ତ୍ଵ ପାନ୍ତିସତ୍ତ୍ଵ ରୁଆ । ୧୪ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍,
 ଆମେ ତମଙ୍କେ ଗୁଆରି କଲୁନି । ପାଇଟି କାବାତ୍ ନ କରି ବାତୁ ଅଇ ରଇବା
 ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଜାଗରଦ କରା । ତାକଲା ପୁଣ୍ଡଲା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଜତନ କରା ।

ତରବା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ସାଆସ ଦିଆସ । ଲକ୍ଷମନର କୁଆ କାତା ମୁରୁଚି କରି
 ରୁଆ । ୧୫ ଜାଗରତା, କେ ମିଥା କାରୁଆଲେ ଅନିଆଇର ବାହୁଲେ ଅନିଆଇ
 ନ କରା । ତାର ବାହୁଲେ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ ଆରି ସବୁଲକର ପାଇ
 ସବୁବେଳେ ମଞ୍ଚଲ୍ କରବାକେ ତେସ୍ଟା କରା । ୧୬ ସବୁବେଳେ ସାରଦାଅଇ
 ରୁଆ । ୧୭ ସବୁବେଳେ ପାରୁତନା କରା । ୧୮ ସବୁ ସୁକ୍ତ ଦୁକ୍ତ ବେଳେ
 ମାପରୁକେ ଦନିଆବାଦ ଦିଆସ । କାଇକେବଇଲେ କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର ସଞ୍ଚ
 ମିଯିକରି ଜିରନା କାଉନା କଲାସନି ବଲି ପରମୋସର ତମରଟାନେ ଅନି
 ମାଞ୍ଚଲାନି । ୧୯ ସୁକଲ୍ଆଦମାକେ ଏଲା କରାନାଇ । ୨୦ ସୁକଲ୍ଆଦମା
 କଇଲା କାତା ଏଲା କରାନାଇ । ୨୧ ସବୁ ବିସଇ ପରିକା କରି ଦେକା, ଜନ୍ମା
 ସର୍, ସେଟା ଚାତାନାଇ । ୨୨ ସବୁ ରକାମର କାରାପ କାମେଅନି ଦୂରିକେ
 ରୁଆ । ୨୩ ନିଜେ ସାନ୍ତି ଦେବା ପରମୋସର ତମକେ ପୁରାପୁରୁଷ କରି ସୁକଲ୍
 କର । ଆରି ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ ଆରିତରେକ ଆଇବା ବେଳେ, ତମର
 ଆଦମୀ, ଜିବନ୍, ଗାଗଦ୍ କାଇ ଦସ ପାସ ନ ଅଇକରି ସଞ୍ଚଲ ରଥ । ୨୪ ଜେ
 ତମକେ ବାରଲା ଆଚେ, ସେ ସେଟା କରୁସି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ବିସବାସ
 ରକ୍ତବା ଲକ୍ଷ । ୨୫ ଏ ବାଇବଇନିମାନ୍, ଆମରପାଇ ମିଥା ପାରୁତନା କରା ।
 ୨୬ ସବୁ ବାଇମନଙ୍କେ ସୁକଲ୍ ରଇ, ଆତେ ଦାରି କୁଆର କରା । ୨୭ ସବୁ
 ବାଇବଇନିମାନର ଲଗେ ଏ ଚିଟି ପଡ଼ାଆ ବଲି ମୁଇ ମାପରୁର ନାଉଁ ଦାରି
 ତମକେ ମୁଇ ତିଆରିଲିନି । ୨୮ ମାପରୁ ଜିସୁ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା କଲାଟା
 ତମର ସଞ୍ଚ ର ।

୨ ତେସଲନିକିୟ

୧ ମୁହଁ ପାଉଳ, ବାବା ପରମେସର ଲଗେ ଆରି ମାପ୍ରବୁ ଜିସୁକିରିସ୍ତନ ତେଇ
ରଙ୍ଗବା ତେସଲନିକିୟ ମଣ୍ଡଳିର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଏ ଚିଠି ଲେକି ପାଠାଇଲିନି ।
ମର ସଞ୍ଚ ରଙ୍ଗକରି ସିଲା ଆରି ତିମତି ମିଥା ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୨
ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାପ୍ରବୁ ଜିସୁକିରିସ୍ତନ ତମକେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ
ପାନ୍ତି ଦେଅ । ୩ ଏ ବାଇବଙ୍ଗନିମନ୍ ତମରପାଇ ଆମେ ପରମେସରକେ
ପବୁବେଳେ ଦନିଆବାଦ ଦେବା କାତା । ଏଠା ଟିକ୍ ବିସର । କାଇକେବଇଲେ
ତମର ବିସବାସ ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଅଇଲାନି । ଆରି ତମର ନିଜର ନିଜର ବିତ୍ତରେ
ପବୁଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ୍ ବଢ଼ିଗାଲାନି । ୪ ତମେ ଜେତକି ସବୁ ଉତ୍ତାସୁନିକରି
ମିଥା ବିସବାସ କରି ବପୁସଞ୍ଚ, ତାର ଅଇକରି ଆଚାସ । ଏ କାତା ଆମେ
ପରମେସରର ମଣ୍ଡଳିମନ୍ତକେ ବଢ଼ପନ୍ ଅଇକରି କଇଲୁନି । ୫ ପରମେସରର
ଜନ୍ ରାଇଜରପାଇ ତମେ ଦୁକ୍ କସ୍ତ ପାଇଲାସନି, ସେ ରାଇଜ୍ ପାଇସା ।
ପରମେସରର ବିଚାର କରିବାଟା ଟିକ୍ ଆକା, ଇତିଅନି ସେଠା ଜାନିଆଇଲାନି
। ୬ ଜନ୍ମଟା ଟିକ୍, ସେଠା ପରମେସର ପୁରାପୁରୁନ କରସି । ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍
ଏବେ ତମକେ କସ୍ତ ଦେଲାଇନି, ସେମନ୍ କସ୍ତ ପାଇବାଇ । ୭ ପରମେସର
ତମର ଦୁକ୍ କସ୍ତ ଅଇବାଟା ସାରାଇକରି ଆମକେ ମିଥା ପାନ୍ତି ଦେଇସି ।
ଜେତେବେଳେ ମାପ୍ରବୁ ଜିସୁ ସରଗେଅନି ତାର ବପୁର ଦୁତମନର ମଜାଇ
ବପୁଅଇ ଆଇସି, ପରମେସର ଏ କାମ ପୁରାପୁରୁନ କରସି । ୮ ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍
ପରମେସରକେ ନାଜାନତ୍, ଆରି ଆମର ମାପ୍ରବୁ ଜିସୁର ବାକିଅ ନ ମାନଦ୍,
ସେନ୍ତ୍ରାରି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସେ ତଣ୍ଟ୍ ଦେବାକେ ଲାଗ୍ତେରଙ୍ଗବା ଜଇସଞ୍ଚ ଆଇସି ।
୯ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ମାପ୍ରବୁର ମୁଆଟ୍ଟ ତାରସଞ୍ଚ ତାକ୍ପୁଟା ପାଇବା ତେଇଅନି,
କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ ଜୁଗ ପାଇ କୁରୁପନାସ ଅଇଜିବାଇ । (aiōnios g166)

୧୦ ସେବିନେ ମାପ୍ରବୁ ତାର ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନି ଆରି ସବୁ ଲକ୍ଷମନର
ଟାନେଅନି ତାକ୍ପୁଟା ଅଇ ସନ୍ମାନ ପାଇସି । ଏମନର ବିତ୍ତରେ ତମେ ମିଥା
ମିସପା । କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ଜନ୍ କବର ଦେଇରଇଲୁ, ସେଠା ତମେ
ବିସବାସ କଲାସ ଆରି ମାନଲାସ । ୧୧ ତମକେ ଜେନ୍ତି ଜିଉନା କାଉନା
କରିବାପାଇ ପରମେସର ବାଢ଼ିଲା ଆତେ, ସେନ୍ତ୍ରାରି ଚଲାଚଲୁଛି କରାଇବାକେ
ଆମେ ପରମେସରକେ ଗୁଆରି କଲୁନି । ସେ ତାର ବପୁସଞ୍ଚ ସବୁ ଆସା
କରିବା ସତ୍ ପୁରାପୁରୁନ କରି ତମର ବିସବାସ ଢାଂ କର । ସେଠାରପାଇ

ଆମେ ସବୁବେଳେ ତମରଳାଗି ପାରତନା କଲୁନି । ୧୭ ଏହାରି କଲେ ଆମର
ସବୁଲକ୍ଷ ପରମେସର ଆରି ମାପରୁ ଜିପୁକିରିସ୍ଟ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ତମଙ୍କେ
ମିଥା ତାକ୍ଷୁଟା କରାଇସି । ଆରି ତମେ ମିଥା ତାରଚାନେ ତାକ୍ଷୁଟା ଅଇପା

।

୨ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ମାପରୁ ଜିପୁକିରିସ୍ଟ ଆରିତରେକ ଆଇବା ବିସଇ
ଆରି ତାରଳଗେ ଆମେ ସବୁଲକ୍ଷ ରୁଣ୍ଣାଇବା ବିସଇ, ତମଙ୍କେ ଆମେ ବାବୁଜିଆ
କଲୁନି । ୨ କାରଳଗେଅନି ମିଥା ମାପରୁର ଦିନ୍ କେଢ଼ିଲାବେ, ବଲିକରି
ସୁନିଦେଇ କିଲ୍‌ବିଲ୍ ଉଆନାଇ । ଜଦି ସେ କବର ଆମେ ବଦିସତକାତା କଇଲୁ
କି ଜାନାଇଲୁ ନଇଲେ ଚିଟିଗାନେ ଲେକିଆଚଦ ବଲି ପୁନିଲେ ମିଥା ସେହାର
ଉଆନାଇ । ୩ କେ ମିଥା ସେହାରିକରି ତମଙ୍କେ ବୁଲ୍ ବାଟେ ନ ନେଅ ।
କାଇକେବଇଲେ ପରତୁମ ଦରମର ପାଇ ବିରଦ୍ଦ ଅଇସି । ତାରପତେ ବିନାସ୍
କରୁ ଜେ କି ପାପି ମୁନୁସ ଆଇବା ଦରକାର । ସେ ପାପି ମୁନୁସ ନ ପାରବା
ମରନେ ଜାଇସି । ୪ ସେ ଦୁରାତାର ମୁନୁସ ଜନ୍ ସବୁ ବିସଇ ପରମେସରର
ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍ ପୁଜା କଲାଇନି, ସବୁରଟାନେଅନି ସେ ନିଜେ ମୁକିଅ ବଲି
କଇସି । ଜେହି କି ପରମେସରର ମନ୍ତ୍ରରେ ବଦିକରି ମୂର ଆକା ପରମେସର,
ବଲି ଦେକାଇ ଅଇସି । ୫ ମୁଇ ତମର ସଞ୍ଚ ରଇଲାବେଳେ ତରକେ ତର ଏ
ସବୁ ବିସଇ ଏତାଇ ଦେଇତେ ରଇଲି । ସେଠା କାଇ ତମର ମନେ ନାଇ
କି? ୬ ଅଇଲେମିଥା ସେ ବିପଦ୍ ଏବେ ନ ଗଟେତା । କାଇକେବଇଲେ
ତାରସଞ୍ଚ ଜୁହବାକେ ଏବେ ଗଟେକୁ ବପୁ ଆଚେ । ସେଠା କାଇ ତମେ ଜାନାସ୍
କି? ସମାନ୍ ବେଲାଇ ସେ କାରାପ ଲକ୍ ବାରଇସି । ୭ କାଇକେବଇଲେ
ଏବେ ମିଥା ଲୁହତେ ଅନିଆଇର ପାପ କାମ୍ ତାଳିଆଚେ । ଜନ୍ କାରାପ
ଲକ୍ ମାପରୁର ବାଟେ ଜିବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବିରଦ୍ଦ କଲାନି, ସେ ଲକ୍ ବିନାସ୍
ନ ଅଇବା ଜାକ, ଏଠା ଏହିସେ ଅଇତେରଇସି । ୮ ସେଡ଼ିକିବେଳେ ସେ
କାରାପ ଲକ୍ ଦେକାଇ ଅଇସି । ତାକେ ମାପରୁ ଜିପୁ ତାର ନିଜର ଟଣ୍ଡେଅନି
ବାରଇବା ପୁଣ୍ଯ ସଞ୍ଚ ନାସ କରିସି । ଆରି ତରେକ ସେ ତାକ୍ଷୁଟା ସଞ୍ଚ
ଆଇବାବେଳେ ସେ କାରାପ ଲକ୍ ବିନାସ୍ ଅଇଜାଇସି । ୯ ସେ କାରାପ
ଲକ୍, ସଇତାନର ବପୁ ପାଇକରି ଆଇସି । ଆରି କାବା ଅଇବା କାମମନ୍
କରି ଦେକାଇସି । ୧୦ କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ କରିବା କାମେ ଜାଇ
କିଲ୍‌ବିଲ୍ ଅଇବାଇ ଆରି ନସ୍ତ ଅଇଜିବାଇ । ଜନ୍ ସତ ମାନିକରି ସେବାଟେ

ଗାଲେ, ସେମନ୍ ନ ସରବା ଜିବନ୍ ପାଇବାଇ, ସେଠା ଚାତିଦେଇରଇବା ଲାଗି
 ସେମନ୍କେ ଏ ଦସା ଅଇସି । ୧୧ ସେମନ୍ ଜେହିକି ମିର କାତା ବିସ୍ବାସ
 କରିବାଇ, ସେଠାରପାଇ ପରମେସର ସେମନରଟାନେ ସତ ନଇବା ବପୁ
 ପାଇଲୁଥିଲା । ୧୨ ଜେହିକି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ସତ ବିସଇ ବିସ୍ବାସ ନ କରି ମିର
 ବିସଇ ବିସ୍ବାସ କରି ପାଇବା ଅଇବାଇ, ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ ଏ ରକାମ୍ ଡଣ୍ଡି
 ପାଇବାଇ । ୧୩ ତେବେରପାଇ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ତମରପାଇ ସବୁବେଳେ
 ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେବାର ଆତେ । କାଇକେ ବଇଲେ ପରମେସର
 ତମଙ୍କେ ଆଲାଦ୍ କଲାନି ଆରି ଆଗେଅନି ସେ ତମଙ୍କେ ବାରଲା ଆତେ
 । ଜେହିକି ସେ ତମଙ୍କେ ରକିଆ କରି ପାଇସି । ସୁକଳ୍ ଆଭମାର କାମର
 ଲାଗି ତମେ ସୁକଳ୍ ଅଇ ସତ ବିସଇ ବିସ୍ବାସ କରି ପାଇସା । ୧୪ ଆମେ
 ତମରଟାନେ ଜନ୍ ନିମାନ୍ କବର ଜାନାଇଆନ୍ତୁ, ସେଠାରଲାଗି ପରମେସର
 ତମଙ୍କେ ବାରଲା ଆତେ । ଆମର ମାପ୍ରବୁ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟର ନାହିଁ ତାକ୍ପୁଟା
 ଅଇବା ଟାନେ ମିଶାଇବାକେ ବାଚିଆତେ । ୧୫ ତେବେ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍,
 ତମେ ତବିର ଅଇକରି ରୁଆ । ଆମେ ବାକିଆ ଦେଲାଟାନେ ଅନି, କି ଚିଟିତେଇ
 ଅନି ତମେ ଜନ୍ମଟା ସିକିଆରାସ୍, ସେ ସବୁ ତାତାନାଇ । ୧୬ ନିଜେ ଆମର୍
 ମାପ୍ରବୁ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟ, ଆରି ଜନ୍ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆମଙ୍କେ ଆଲାଦ୍
 କଲା, ସେ ଆକା ଆମଙ୍କେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇକରି କେବେ ନ ପାଇବା ବପୁ
 ଆରି ଆସା ଦେଇଆତେ । (aiōnios g166) ୧୭ ସେ ସବୁବେଳେ ସତ କାମ୍
 କରୁବାକେ ଆରି ବାକିଆତେଇ ତବିର ଅଇ ରଇବାକେ ପାଇଜ କର ।

୩ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ସାରାସାରି ଆମରପାଇ ପାଇତନା କରା । ମାପ୍ରବୁର
 ବାକିଆ ତମର ବିତ୍ତରେ ଜେହିକି ଦାପ୍ତରେ ତାବିଆଇ ଜାଇରଇଲା, ସେହାରିସେ
 ଦାପ୍ତରେ ଗୁଲାଇବାଟେ ବିତିଆଇକରି ତାକ୍ପୁଟା ଅ । ୨ ଜେହାରି କି
 ପରମେସର ଆମଙ୍କେ ପଢକାର ଆରି କୁଟିଆଲ ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନି ରକିଆ
 କର । କାଇକେବଇଲେ, ସବୁଲକ୍ ମାପ୍ରବୁର ବାକିଆ ବିସ୍ବାସ କରତ ନାହିଁ
 । ଏଠାରପାଇ ଆଚିତରେକ ପାଇତନା କରା । ୩ ମାତର ମାପ୍ରବୁ, କାତା
 ରକିଆକାରି । ସେ ତମଙ୍କେ କାରାପ୍ଟାନେଅନି ରକିଆ କରି ତବିର କରାଇସି
 । ୪ ଆମେ ଜେହି ସବୁ ଆଦେସ ଦେଲେ ମିଶା ତମେ ଯେଠା କଲାସନ୍ତି, ଆରି
 କରସା ମିଶା । ଏଠା ମାପ୍ରବୁର ଟାନେ ତମର ବିସଇ ନେଇ ଆମେ ତାତ୍ସତ୍ତ୍ଵର
 ବିସ୍ବାସ । ୫ ଆରି ମାପ୍ରବୁ ତମର ମନ୍ତ୍ରକେ ପରମେସରର ଆଲାଦ୍ ଆରି

କରିସ୍ତର ସାଆସ ବାଟେ ଜିବାକେ ସାଇଜ କର । ୭ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍,
 ଆମେ ତମଙ୍କେ ଆମର ମାପ୍ରଭୁ ଜିସୁ କରିସ୍ତରେ ନାଉଁ ଦାରି ଆଦେସ୍ ଦେଲୁନି
 । କହୁ ବାଇ ମିଥା ଆମରଟାନେଅନି ପାଇରଇବା ସିକିଆ ଲସାବେ ମାନିକରି
 ବାହୁଅଇକରି ଚଲାଚଲୁଛି କରସି ବଇଲେ, ତାରଣାନେଅନି ବେଗଳି ଦିଆସ୍ ।
 ୯ କାଇକେବଇଲେ, ତମେ, ଆମେ କଲାପାରା କରୁବା ଦର୍କାର । ଆରି
 ସେଠା କେନ୍ତାରି କରୁବାର ନିଜେ ଜାନିଆଗାସ୍ । ସେଠାରପାଇ ଆମେ ତମର
 ଟାନେ ବାହୁଅଇକରି ଚଲାଚଲୁଛି କରୁନାଇ । ୧୦ କାହୁ ଗରେ ମିଥା ଉଜେ
 ଉଜେ ମାଟ୍ଟିନ କାଇତେରଇଲୁ । ତମର ବିତ୍ତରେ କାରମିଥା ବଜ୍ର ପାରା ନ ଅଇ
 ରଇକରି କଷ୍ଟ ପାଇ, ଆବହୁ ପାଇଟି କରି ଦିନରାତି କାମ୍ କରୁତେରଇଲୁ ।
 ୧୧ ତମଙ୍କେ କାଇବାଟା ମାଡ୍ରବାକେ ଆମର ଅଦିକାର ରଇଲା, ମାତର ସେନ୍ତାରି
 କରୁନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ତମରପାଇ ଗଟେକ୍ ଉଦାଅରନ୍ ଦେକାଇବାକେ
 ସେନ୍ତାରି କଲୁ । ୧୨ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲାବେଲେ ଆମେ ତମଙ୍କେ କରଇଲୁ,
 ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ପାଇଟି କାବାହୁ ନ କରେ, ସେ ବାହୁପେଇ ନ କାଅ । ୧୩ ଏବେ
 ଏ କାତା ଆରିତରେକ୍ କଇଲୁନି, କାଇକେବଇଲେ ଆମେ କବର ପାଇଲୁ
 ଆହୁଜେ, ତମର ବିତ୍ତରେ କେତେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ବାହୁ ଅଇକରି ଜିନିମାକାରନା
 କଲାଇନି । କାଇ ପାଇଟି ନକରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷର କାମେ ମଜାଇ ଅଇସି ଆରି
 କାଇଟାମିଥା ନ କରନ୍ । ୧୪ ମାପ୍ରଭୁ ଜିସୁକିରିସ୍ତର ନାଉଁ ଦାରି ଆମେ ସେ
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଜାଗରତ୍ତକରି ଆଦେସ୍ଦେଲୁନି, ସେମନ୍ ସେନ୍ତାରି କରୁବାଟା
 ଚାତିଦେସ୍ । ଜେନ୍ତାରିକି ନିଜର ପେରେପାଇ କାଦି ପାଇବାକେ ପାଇଟି କରନ୍
 । ୧୫ ମାତର ଏ ବାଇବଇନିମନ୍ ତମେ ସତ୍ତକାମ୍ କରୁବାକେ ତାକିଜାଆ
 ନାଇ । ୧୬ ଏ ଚିଟିଲଗେ ତମଙ୍କେ ଜନ୍ କବରପାଟାଇଲୁ ଆହୁ, କେନ୍ତି ଆଲେ
 ତମର ବିତ୍ତରେଅନି କେ ମିଥା ସେଠା ମାନ୍ଦବାକେ ମନ୍ ନ କରେ, ସେନ୍ତାରି
 ଲକ୍ଷକେ ଚିନିରୁଆ ଆରି ତାରସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିବିତ୍ତି ରଇବାଟା ଚାତି ଦିଆସ୍ । ୧୭
 ସେନ୍ତାର କଲେ ସେ ଲାଜ୍ ଅଇଜାଇସି । ମାତର ତାରସତ୍ତ୍ଵ ସତ୍ତବୁର ପାରା
 କାତାବାରତା ନ ଅଇକରି, ନିଜର ବିସବାସି ବାଇପାରା ତାକେ ଜାଗରତ
 କରା । ୧୮ ଜନ୍ମମାପ୍ରଭୁ ଆମଙ୍କେ ସାନ୍ତି ଦେଲାନି, ସେ ତମଙ୍କେ ସବୁବେଲେ
 ଆରି ସବୁରକାମ୍ ସାନ୍ତିଦେଆ । ମାପ୍ରଭୁ ତମର ସବୁରଲଗେ ରଥ । ୧୯ ମୂର
 ମର ନିଜର ଆତେ ଏଠା ଲେକ୍କିନି । ପାଉଲର ଜୁଆର ଜାନାଇଲୁନି ।
 ମୂର ଲେକ୍କିରଇବା ସବୁ ଚିଟିପତର ଲଗେ ମୂର ଏନ୍ତାରି ଦସ୍ତକଦ କରି

ଲେକିରଇବି । ୧୮ ଆମର ମାଘୁ ଜିପୁକିରିସଟର ଜିବନ୍ ଦୂକାନି ତମଙ୍କେ
ସବୁକେ ମିଳ ।

୧ମ ତିମତି

୯ ମୁଲ ପାଉଳ ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ଗଟେକ୍ ପେରିଦି, ଏ ଚିଠି ଲେକ୍‌ଲିନି । ଆମର ମୁକ୍ତିକାରୀ ପରମେସର ଆରି ଆମେ ଆସା କରିରଇବା କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର ଆଦେସ୍ ଲସାବେ ବାତିଅଇଥାତି । ୧ କିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ବାସ କଲାରପାଇ, ତୁଳ ତିମତି ମର ନିଜର ପଥ ଅଛ ଆଚୁସ । ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାୟରୁ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟ ତମ୍ଭେ ଜିବନ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେକାଅ ଆରି ପାହୁ ଦେଅ । ୩ ମୁଲ ମାକିଦନିଆଇ ଜିବା ଆଗତୁ ତମ୍ଭେ ଏପିସିଆତେଇ ରୁଆ ବଲି କଇରଇଲି । ତେଇ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ବୁଲ୍ ସିକିଆ ସବୁ ଦେଲାଇନି, ସେମନ୍ତକେ ବୁଲ୍ ସିକିଆ ଦେବାଟା ବନ୍ଧୁ କରିବାକେ ଆଦେସ୍ ଦିଆସ ବଲି ମୁଲ ତମ୍ଭେ କଇରଇଲି । ୪ ସେମନ୍ ଟଣ୍ଡେ ପାହୁ କାତା କଇବାଇ ଆରି ଆଗତୁର ଆନିଦାଦିମନର କୁଟୁମ୍ବ କାତା ତିଆର କରିବାଟା ତାତାବଲି ତିଆରା । ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଏହୁରି ସିକିଆ ଦେଇତେରଇଲେ ଲକ୍ଷମନ୍ ତେଇ ଦଦାପେଲା ଅଇବାଇ । ବିସ୍ବାସ ମାନିକରି ଜନ୍ମକାମ ପରମେସର ସେମନ୍ତକେ କରତ ବଲି ମନ୍ କଲାନି, ସେଟା ସେମନ୍ କରତ ନାହିଁ । ୫ ତମେ ଏହୁରିଟା ତିଆରା ଜେହୁରିକି, ସେମନ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ୍ କରିବାଇ । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସତ ବିସ୍ବାସ ଆରି ସୁକଳ୍ ଜିବନ୍, କାଇ କପଢ଼ ନ ରଇବା ମନ୍ ଆଚେ, ସେମନ୍ତସେ ଏଟା କରିପାରିବାଇ । ୬ ମାତରି ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ବୁଲ୍ ସିକିଆ ଦେଲାଇନି, ଏ ସବୁ ବିସଇ ତାତିଦେଇକରି ତୁଟା ବିସଇ କାତା ଅଇଲାନି । ୭ ନିୟମ ଶୁଭୁ ଲସାବେ ସବୁଲକ୍ ସେମନ୍ତକେ ନାମାତ୍ ବଲି ସେମନ୍ ମନ୍ କଲାଇନି । ମାତରି ସେମନ୍ ସିକାଇବା ବିସଇ ନିଜେ ବୁଝଦିନାଇ ଆରି ପାଆସ ସଞ୍ଚି ଜନ୍ମଟା ସତ ବଲି କଇଲାଇନି, ସେଟା ସତ କି ନିଃସମ୍ମାନ ନାଜାନତ । ୮ ପରମେସରର ନିୟମଟାନେ କାଇ ଅନିଆଇ ନାହିଁ । ମାତରି ଲକ୍ଷମନ୍ ସେଟା ଟିକ୍ ସଞ୍ଚି ସିକାଇବାର ଆଚେ । ୯ ଦରମ କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନରପାଇ ନିୟମ ତିଆର ନ ଅଇରଇଲା । ତାର ବାଦୁଲେ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ବିରଦି ଅଇରଇଲାଇ, ଆରି ତାର କାତା ମାନି ନ ରଇଲାଇ, ସେହୁରି ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ପରମେସର ନିୟମ ତିଆର କରିରଇଲା । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ରେଖ ନାହିଁ ବଲି ଚଲାଚଲୁଛି କଲାଇନି, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାପ କରିବାଇ, କରାପ କାମ୍ କରିତେରଇବାଇ, ଆରି ପରମେସରକେ ସନ୍ମାନ ନ ଦେଇତେରଅତି, ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ କି ତାକର ଆମ୍ବା ବାବାମନକେ ମରାଇବାଇ

କି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମିଥା ମରାଇବାଇ, ୧୦ ବେବିଚାର କାମ୍ କରି ପାପ
କରିବାଇ, ମୁନୁସମୁନୁସ ବିଦ୍ରରେ ଆରି ମାଇଜିମାଇଜି ବିଦ୍ରରେ ବେବିଚାର
କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନରପାଇ, ଗଠିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଇପାବେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବିକ୍ରିବା
ପାଉକାର ମନରପାଇ, ଜନ୍ ଲକ୍ ସତ୍ କଅରନାଇ, ସତ୍ସେ କଇବି ବଲି
କାତା ଦେଇରଇକରି ମିର କଇବା ଲକ୍ଷମନରପାଇ ଆରି ପରମେସରର
ବିପାଳଟାନେ ରଇବା ସତ୍ ସିକିଆ ବିରୁଦ୍ଧେ ଜେତକି ସବୁ କାତା ଉତ୍ସି, ସେ
ସବୁରପାଇ । ୧୧ ଏ ସତ୍ ସିକିଆ ସୁବନ୍ଦବରର ସିକିଆ ସଞ୍ଚ ମିସ୍ତି । ଆମର
ତାକ୍ଷପୁଣୀ ପରମେସରର ମଇମା ଆରି ଜନ୍ ସୁବନ୍ଦବର ଜାନାଅ ବଲି ସେ
ମକେ ଦାଇତ୍ ଦେଲାଆଚେ, ସେଟାମିଥା ମିସ୍ତି । ୧୨ ଆମର ମାପରୁ ଜିପୁ
କିରିସ୍ଟକେ ମୁଇ ଦନିଆବାଦ ଦେଲିନି । ସେ ମକେ ବପୁ ଦେଲାଆଚେ । ତାର
ମୁଆଟେ ଗଟେକ୍ ବିସ୍ବାସ ସଞ୍ଚ ରଇବା ଗତି ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଇପାବେ ଏକଲା ଆରି
ତାକେ ସେବା କରିବାକେ ମକେ ବାଚିଲା । ୧୩ ଗଟେକ୍ ବେଲାଇ କିରିସ୍ଟର
ବିପାଳର କାରାପ କାତା କଇତେରଇଲେ ମିଥା ଆରି ବିନ୍ ବିସ୍ବାସିମନ୍ତକେ
କାରାପ ଇପାବେ ଦେକି ନିନ୍ଦା କରିତେରଇଲି ମିଥା, ପରମେସର ମକେ ଦଯା
ଦେକାଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ କାଇଟା କରିତେରଇଲି, ସେଟା ନିଜେ
ନାଜାନ୍ତେରଇଲି । ଆରି ମୁଇ କିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ବାସ ନ କରିରଇଲି । ୧୪
ଆମର ମାପରୁ ମକେ ବେଶି ଦଯା ଦେକାଇଲା । ଜେହୂରି କି, କିରିସ୍ଟ
ଜିପୁର ସଞ୍ଚ ମିସ୍ଲାରପାଇ ମୁଇ ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
ଆଲାଦ କରିପାରିଲି । ୧୫ ଏଟା କଇବାଟା ପୁରାପୁରୁଷ ସତ୍ ଆଚେ । ଆରି
ସେଟା ଅଇସି କି ନିଁ ବଲି ନ ବାବିକରି ନାମବାର ଆଚେ । ପାପିମନ୍ତକେ
ଉଦାର କରିବାକେ କିରିସ୍ଟ ଜିପୁ ଏ ଜଗତେ ଆଇଲା ଆରି ପାପିମନର
ବିଦ୍ରରେଅନି ମୁଇ ବଢ଼ ପାପି । ୧୬ ଏଲେମିଥା ଏଟାରପାଇ ମକେ କିରିସ୍ଟ
ଦଯା ଦେକାଇଲା । ସେ ମକେ କେମା କଲାକେ କେତେକ ମୁରତିକରି ଆଚେ
ବଲି ଦେକାଇବାକେ ସେ ମନ୍ କଲା । ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତାନେଅନି ମୁଇ ଅଦିକ୍
ପାପ କଲିଆଚି । ଏଟା ଏହୂରି ଅଇଲା । ଜେହୁକି ଦିନେକ ଜେତକି ଲକ୍ଷବୁ
ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରି ସବୁଦିନରପାଇ ମୁକୃତି ପାଇବାଇ ସେମନରପାଇ
ମୁଇ ଗଟେକ୍ ସାକି ଇପାବେ ରଇବି । (aiōnios g166) ୧୭ ଜନ୍ ରାଜା କାଲ
କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ସାପନ୍ କର୍ଷି, ଆରି ଜାକେ କି କେ ଦେକି ନାପାରଦ,
ସେ ଆକା ଗଟେକ୍ ପରମେସର । ସେ କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ମଇମା

ଆରି ସମ୍ବାନ୍ଧ ପାଥ । ଆମେହି ! (aioh g165) ୧୮ ମର ପଥ ତିମତି,
ମୁଖ ତକେ ଏଠା ତିଆରଲିନି, ତମେ କାଇଟା କରସା ବଲି ସୁକଳାଧିମା
କେତେଟା ବଦିସତ୍ତବକ୍ଷତାମନ୍ତକେ ଜାନାଇରଇଲା ଇସାବେ ମୁଖ ଏଠା
କଇଲିନି । ସେ ବଦିସତ୍ତବକ୍ଷତାମନ୍ତ କଇଲା ବିସଇ ପୁରୁଷବରର ଦେକାରକା
କରବା ଜୁଇଦର କାମେ ତମେ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ପାରଦା ସଞ୍ଚ ମିସାପା, ସେ ବିସଇ
କଇଲିନି । ୧୯ ତାରସଞ୍ଚ ସବୁବେଳେ ବିସବାସ କରିବାଟା ଚାତାନାଇ ।
ଆରି ଏଠା ପଢ଼ ବଲି ନିଜେ ଜାନିରଇବା ବିସଇ କରୁଛେବୁଆ । କେତେକୁ
ଲକ୍ଷ ନିଜର ବିବେକ କଇବାଟାକେ ଦିଆନ୍ତ ନ ଦେଇକରି କିରିସ୍ଟକେ
ବିସବାସ କରିବାଟା ଚାତିଦେଇଆଚତ୍ର । ୨୦ ସେମନର ବିଦରେ ଉମନାୟକେ
ଆରି ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଟାରକେ ବିନ୍ ବିସବାସି ମନରଟାନେଅନି ବେଗୁଳାଇକରି
ସଇତାନ୍ତକେ ସର୍ପିଦେଲିଆରି । ଏହୁରି କଲେ ପରମେସରର ବିରଦେ
କାରାପ କାତା କଇବାଟା ସେମନ୍ ଚାତିଦେବାଇ ବଲି ଆସା କଲିନି ।

୨ ପରତୁମ ବିସଇ ତମ୍ଭେ ତାତସଞ୍ଚ କଇଲିନି, ସେଠା ଅଇଲାନି
ସବୁରଟାନେଅନି ମୁକିଆ ବିସଇ । ସବୁ ଲକ୍ଷମନରପାଇ ପରମେସରକେ
ଗୁଆରି କରା । ସେମନରପାଇ ପାରତନା କରି ମଜାଇ ଉଥା ଆରି ସେମନର
ପାଇ ତାକେ ଦନ୍ତିଆବାଦ ଦିଆସ । ୨ ରାଜା ମନ୍ତକେ ଆରି ଅଦିକାରେ
ରଇକରି ସାପନ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନରପାଇ ପାରତନା କରା । ସେହୁରି କଲେ
କାଇଟା ନ ଅଇତେ ସାନ୍ତ୍ରିସଞ୍ଚ ରଇପାରିବା । ଆରି ଆମେ କାକେ ନ ତରତେ
ପରମେସରକେ ପାରତନା କରି ତାର ମନ୍ କଲା ଇସାବେ ଚଳାଚଲିତି
କରିପାରବୁ । ୩ ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ଏହୁରି ପାରତନା କରିବାର ଦରକାର
ଆକା । କାଇକେବରଲେ ଏ ରକାମର ପାରତନା ଆମର ଉଦାରକାରିଆ
ପରମେସରକେ ସାରଦା କରାଇସି । ୪ ସବୁଲକ୍ଷ ଜେହୁର କି ରକିଆ ପାଥତ୍
ଆରି ସତ୍ତ ବିସଇ ଜାନତ୍ ବଲି ପରମେସର ମନ୍ କଲାନି । ୫ କାଇକେବରଲେ
ଗଟେକ ସେ ପରମେସର ଆଚେ । ଆରି ଗଟେକସେ ଲକ୍ଷ ଆଚେ, ଜେ କି
ପରମେସର ଆରି ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେ ସାନ୍ତ୍ରି ଆନିପାରିସି । ସେ ଲକ୍ଷ ଅଇଲାନି
ଜିପୁ କିରିସ୍ଟ । ୬ ସବୁଲକ୍ଷକେ ମୁକଳାଇବାକେ ସେ ନିଜେ ସର୍ପି ଅଇଲା ।
ସମାନ୍ ବେଳାଇ ପରମେସର ତାକେସେ ବାରିଲା । ସେ ସବୁକେ ରକିଆ
କରିବି ବଲି ମନ୍ କଲାଟା ଏହୁରି ଜାନାଇଲା । ୭ ତେବରପାଇ ପରମେସର
ତାର ସୁର କବର ଜାନାଇବାକେ ଆରି ତାର ପେରିଦି ଅଇବାକେ ମକେ ବାହିଲା

। ମୁଖ ମିର କଇନାଇ, ପଡ଼ସେ କଇଲିନି । ଜିରଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 ମିଥା ସୁବ କବରର ସତ୍ତ ବିସଇ ଜାନାଇବାକେ ମକେ ବାଚିରଇଲା । ୮
 ମୁଖ ମୁନ୍ଦୁସ୍ତ ପିଲାମନ୍ତକେ କଇଲିନି, ସେମନ୍ ଜେତେବେଳେ ପାରତନା
 କରବାକେ ରୁଣ୍ଟିବାଇ, ସୁକଳ୍ ଚଲାଚଲ୍ତି ଅଇକରି ତାକର୍ ଆହ୍ ଟେକି
 ପାରତନା କରତ । ଜଦି ଏବେ ମିଥା ସେମନ୍ ଦଦାପେଲା ଅଇରଇଲେ କି
 ଲାଗାଲାଗି ଅଇରଇଲେ, ସେଟା ରାଜିନାମା କରବାର ଆଚେ । ୯ ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ
 ମାଇଜିମନ୍ ମିଥା ଜାଗରତ ରଇକରି ସୁଆଳସୁତର ଉଥା । ମୁଣ୍ଡର ଚେଣ୍ଟିତେଇ
 ତିକ୍ତବାକ୍ ନ କରି, ସୁନା କି ମୁକ୍ତା କି ଅଦିକ୍ ଦାମ୍ ଦେଇରଇବା ଲୁଗା ନ
 ପିନ୍ଧିକରି, ନିକ ବୁଦ୍ଧିସଞ୍ଚ ମରଜିତା ସଞ୍ଚ ନିଜକେ ମାନଳାପାରା ତିଆର ଉଥା
 । ୧୦ ତାର ବାଦୁଲେ ବିନ୍ଦକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦୟା ଦେକାଅତ୍ । ପରମୋସରକେ
 ଜୁଆର କଲୁନି ବଲି କଇବା ମାଇଜିମନରୂପାଇ ସେଟା ନିକ ଚଲାଚଲ୍ତି
 ଅଇସି । ୧୧ ମାଇଜିମନ୍ ଚିମ୍ବାଇଅଇ ରଇ ସୁଆଳସୁତର ଅଇକରି ବସତ୍ ।
 ୧୨ ମୁଖ ମାଇଜିମନ୍ତକେ ସିକାଇବା ଅଦିକାର କି ମୁନ୍ଦୁସ୍ତ ଉପରେ ସାସନ୍
 କରବା ଅଦିକାର ଦେଇନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ସେମନ୍ ଚିମ୍ବାଇଅଇ ରଥାତ୍ ।
 ୧୩ କାଇକେ ବଲଲେ ପରମୋସର ପରତମେ ଆଦମ୍ବକେ ତିଆର କଲା ।
 ତାର ପଚେ ଅବାକେ । ୧୪ ପରତମେ ଆଦମ୍ ସଇତାନର୍ତ୍ତାନେ ନାତାଇ
 ଅନ୍ତରାଇ, ମାତର ମାଇଜି ନାତାଇ ଅଇ ପରମେସରର ଆଦେସ୍ ନ ମାନିକରି
 ପାପି ଅଇଲା । ୧୫ ମାତର ମାଇଜିମନ୍ ପିଲାଟକିମନ୍ତକେ ଜନମ୍ ଦେଇକରି
 ଉଦାର ପାଇବାଇ । ସେମନ୍ କିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ତବାସ୍ କରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 ଆଲାଦ କରି ସୁଆଳ ସୁକଳ୍ ସଞ୍ଚ ଚଲାଚଲ୍ତି କରତ୍ ।

୩ ଏ କାତା ସତ୍ ଜେ, କେ ଜଦି ମଣ୍ଡଳିଟାନେ ମୁକିଆ ପଦ ପାଇବାକେ ମନ୍
 କଲାନି, ତେବେ ସେ ନିମାନ୍ କାମ୍ କରବାକେ ମନ୍ କଲାନି । ୧ ତେବରପାଇ
 ଜେନ୍ତିକ ତାର ଜିବନେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନର କାର ନିନ୍ଦା ନ ରଇବାର । ସେ ଗଟେକ୍
 ମାଇଜି ସଞ୍ଚଲରଇବାର ଆଚେ । ନିଜେ ଜାଗରତ ରଇକରି, ନିଜର ଜିବନେ
 ସୁସ୍ତା ରଇକରି, ସବୁଲକର ସନ୍ମାନ ପାଇକରି, ଆଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 ତାକିନେବା ପାରା ଲକ୍ ଅଇକରି, ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବୁଦ୍ଧିର କାତା ସିକାଇବା ଲକ୍
 ଅଇ, ୩ ନ ମାତି କରି, କିରମାର୍ ନ ଅଇକରି ପାନ୍ତିସଞ୍ଚ ରଇ, ଦଦାପେଲା
 ନ ଅଇକରି, ଦନ୍ ମିଲାଇବାକେ ଆସା ନ ଅଇକରି ରଇବାର ଆଚେ । ଆରି ତାର
 ୪ ନିଜର କୁଟୁମ୍ବକେ ନିକକରି ତାଲାଇତେରଇବାର ଆଚେ ।

ପିଲାଟକିମନ୍‌କେ ସେ ତିଆରିଲାଟା ମାନ୍ଦବାକେ ବାଦିଆ କରାଇବା ସିକିଆ
 ଦେଇରଇବାର ଆଚେ । ୫ ଜଦି କେ ମିସା ନିଜର କୁଟୁମ୍ବକେ ତାଲାଇବାର
 ନାଜାନେ, ସେ କେନ୍ତି ପରମୋସରର ମଣ୍ଡଳିର ଦାଇର ନେଇପାରୁଥି? ୬
 ସେ ନୁଆ ନୁଆ ବିସ୍ବାସ କରିବା ଲକ୍ଷ ନ ରଇବାର ଆଚେ । ନଇଲେ ସେ
 ବହୁପନିଆ ଅଇକରି ସଇତାନ ଜେନ୍ତାରି ଡଣ୍ଡ ପାଇଲା, ସେ ମିସା ସେନ୍ତାର
 ଡଣ୍ଡ ପାଇଥି । ୭ ତାର ଚଲାଚଲୁଛି ଦେକି ବିସ୍ବାସ ନ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ ମିସା
 ତାକେ ଗଟେକ ସନ୍ମାନର ଲକ୍ଷ ପାରା ନାମବାର ଆଚେ । ଜେନ୍ତିକି ଲକ୍ଷମନ୍
 ତାକେ ନିନ୍ଦା ନ କରି ସଇତାନର ପାନ୍ତେ ନ ଲାଗେ । ୮ ସେନ୍ତାରିଯେ ମଣ୍ଡଳିର
 ସେବା କରୁମନ୍ ମୁକିଆର ପାରା ସବୁ ଲକ୍ଷଟାନେଅନି ସନ୍ମାନ ପାଇବା ଲକ୍ଷ
 ରଇବାର ଆଚେ । ସେମନ୍ ସତ୍ତ ବାବେ ଚଲାଚଲୁଛି କରିବାର ଆଚେ । ମଦୁଆ
 ଲକ୍ଷ ଅଇ ରଇବାର ନାଇ । ତାରୁକାସ୍ତର ପାଇ ଆସା ନ ରଇବାର ଆଚେ । ୯
 ପରମୋସର ଜନ୍ ସତ୍ତ କବର ସେମନ୍କେ ଜାନାଇଆଚେ, ସେଠା ସେମନ୍ ତାର
 ସତ୍ତ ବିସ୍ବାସ କରିବାର ଆଚେ । ଆରି ସେମନ୍ ପାପେ ରତ୍ନାଇ ବଲି ତାକର
 ବିବେକ ପାକିଦେବାର ଆଚେ । ୧୦ ମଣ୍ଡଳିର ସେବାକରୁ ଅଇବା ଆଗତୁ ବିନ୍
 ଲକ୍ଷମନ୍ ସେମନ୍କେ ପରିକା କରି ଦେକତ୍ । କାଇ ଦସ ନ ରଇଲେ ସେମନ୍
 ସେବା କରିବାକେ ଦାଇତ୍ ନେଅତ୍ । ୧୧ ସେନ୍ତାରିଯେ ତାକର ମାଇଜିମନ୍
 ମିସା ବିନ୍ଦିକର ସନ୍ମାନ ପାଇଲା ପାରା ଚଲାଚଲୁଛି କରତ୍ । ସେମନ୍
 ତିପୁଲ୍ କାତା କଇବାର ନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ନିଜେ ଜାଗରତ୍ ରଇବାର
 ଆଚେ । ସେମନ୍ ସତ୍ତ ଲକ୍ଷ ବଲି ବିନ୍ ଲକ୍ଷ ଆସା କରିବାର ଆଚେ । ୧୨
 ସେବାକରୁ ଗଟେକ ମାଇଜି ସତ୍ତର, ତାର ପିଲାଟକିମନ୍କେ, ତାର କୁଟୁମ୍ବ
 ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ, ଆରି ଗତିଦାତ୍ତତାମନ୍କେ ନିକସତ୍ତ ଜତନ କରିବାର
 ଆଚେ । ୧୩ ସେବାକାରିଆମନ୍ ଆବତ୍ ଅଇ ନିକ କାମ କଲେ, ଲକ୍ଷମନ୍ର
 ଟାନେଅନି ଅଦିକ ସନ୍ମାନ ମିଳସି । ସେନ୍ତାରି ଲକ୍ଷ କିରିସଟ ଜିସୁର ବିସଇ
 ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତାର ସତ୍ତ କଇପାରିବାଇ । ୧୪ ମୁଇ ଏପିସେ ଆସି ଦାପରେ
 ତମକେ ଦେକବି ବଲି ମନ କଲିନି । ଅଇଲେ ମିସା ଏ ଚିଟିଟାନେ ତମକେ
 ମୁଇ ତିଆରିଲିନି । ୧୫ କାଇକେବଇଲେ ଜଦି ମର ଆଇବାଟା ଅଲସମ୍
 ଅଇଲେ ମିସା, ପରମୋସରର କୁଟୁମ୍ବ ଇସାବେ ମଣ୍ଡଳିଟାନେ ତମେ ଗଟେକ
 ଲକ୍ଷ ଆରିଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଜେନ୍ତାରି ମିସିକରି ରଇବାରଆଚେ, ସେ ବିସଇ
 ତମେ ଜାନସା । ଏ ମଣ୍ଡଳି ପରମୋସରର, ଜେକି ସତଙ୍ଗସେ ବଁଚିଆଚେ ।

એ કુનાદિ આરિ મૂલ તેલિ પારા અલ ષઢ બિષલકે તાર્ણ કરાલલાનિ ।
 ૭ આમર બિષબાસ્તાને કે નાજાન્લા પારા બિષલ લુચિકરિ આચે
 । ઘેન્નુરિ નંદ બલી કે કલનાપારદ્દ । “જિપુનીરિષ્ટ નર રૂપ દારિ
 આલલા । એ નિજે પરમોષરર પથ બલી પુકલ્લ આદમા કાઢાદેલા
 આચે । હૃતમન્ન તાકે દેક્લાલ । તાર બિષલર ષઢ કબર ગુલાલ
 રાલજે જાનાલલાલ । ષબુ જાગાર કેઠેક્લ કેઠક્લ લક્મન્ન તાકે
 બિષબાસ્ત કલાલ । પરમોષર તાકે ષર્ગે નેલા ।”

૪ પુકલ્લ આદમા નિકષ્ટું કલલાનિ, પારાસારિ દિને, લક્મન્ન ષઢ
 બિષલ બિષબાસ્ત કરબાટા ચાઢિદેબાલ । કારાપ આદમામનર ષિકિથા
 માન્નબાલ । આરિ ઘેમન્ન ષિકાલબા બુલ્લ ષિકિથા બિષબાસ્ત કરબાલ । ૯
 એન્નુરિ ષિકિથા દેબાબેલે એટા ષઢ ષિકિથાબલી લક્મન્ન માન્નબાલ
 । માટર ઘેગા મિર ષિકિથા રલષે । ઘેમન્ન ટીક્લ કલાલની કિ બુલ્લ
 કલાલની, ઘેગા નિજે જાનિ ન રથાડ । જેન્નુરિ કિ તપ્લા લુઅષ્ટું
 માર્ણસ્તાને રાપુલે મરિજાલષે, ઘેન્નુરિષે । ૩ ઘેમન્ન, માલજિ
 મનષ બિબા અલબાર નાલ આરિ કાલ કાલ કાદિ કાલબાર નાલ બલી બુલ્લ
 ષિકિથા દેબાલ, ષબુ રકામાર કાદિ પરમોષર તિઆર કલાઆચે
 । જેન્નુ કિ જેદ્ધકી ષબુ લક્લ તાર ષઢ કબર બિષબાસ્ત કરબાલ,
 ઘેમન્ન એ કાદિર લાગિ તાકે દનિઅબાદ દેબાલ । ૪ ઘેન્નુરિ
 ષિકિથા દેઉમન્ન બુલ્લ ષિકિથા દેલાલની । કાલકેબલલે કાદિ આરિ
 પરમોષર તિઆરકલા ષબુ બિષલ નિકથાચે । આરિ કાલ રકામાર
 કાદિ મિથા નિરબાર નાલ । તાર બાદુલે ષબુ કાદિ નિક બલી માનિકરિ
 તાકે દનિઅબાદ દેબાર આચે । ૫ કાલકેબલલે પરમોષર
 કલાલબા બાકિથ આરિ આમર પારુતના બિષલ ષબુ પુકલ્લ અલાચે ।
 ૬ એ ષબુ બિષલ તમે બિષબાયિમન્નકે ષિકાલબાર લાગિ, તમે જિષુ
 કિરિષ્ટકે ઘેવા કલાસ્તિ । તમર બિષબાષર લાગિ આરિ ષઢ ષિકિથા
 માન્લાર લાગિ પરમોષર તમ્ને બઢાલષે । ૭ જન્ન ષબુ ષિકિથા મિર,
 આરિ જન્મટા ષબુ ટશ્ટુપાન્નુ કલબાટાને અનિ દુરિકે રૂથા । તાર
 બાદુલે નિજે જાગ્રાદ્દ રલકરિ પરમોષર જન્મટા મન્ કલાનિ, ઘેન્નુરિ
 ચલાચલું કરા । ૮ કાલકેબલલે ગાગ્રાકે બુલાતાલા કરિ નિક

ସତ୍ତ୍ଵ ସଞ୍ଚଳବାଟା କେତେଟା କାମର ପାଇ ନିକ ବିସଇ । କାଇକେବଇଲେ
 ଏଟା ଜଗତେ ବଁଚିରଇଲେ କି ମରିଗାଲେ ମିସା ତାକେ ଲତାକେ ଆଇସି
 । ମାତର ଆଭମାଇ ଚଲାଚଲୁଛି କରବାଟା ସବୁ କାମେ ନିକ ରଙ୍ଗି । ୯
 ଏଟା ବାଇଦରେ ସବ ଆକା । ଏଟା ସବୁଲକ୍ ଅଇସି କି ନ ଅଏ ବଲିକରି
 ପୁରାପୁରୁନ ବିସବାସ କରିଆଇସି । ୧୦ ଆମେ ପରମେସରକେ ବିସବାସ
 କଲାରପାଇ କସ୍ଟଣ ଥଇ କାମ କରି ଏଟା ଆସା କଲୁନି । ସେ ସତରସେ
 ବଁଚିଆଗେ । ସେ ଶୁଲାଇ ମନସ୍ ଜାତିର ଉଦାରକାରିଆ, ଜେତକି ସବୁ ତାକେ
 ବିସବାସ କଲାଇନି, ତାକର୍ପାଇ ଅଦିକ । ୧୧ ମୁଇ ତମ୍ଭକେ ଜେତକି ବିସଇ
 ଲେକ୍ଷଳିଆଚି ଘେଟାସବୁ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସିକାଆ ଆରି ତିଆରା । ୧୨
 ତକେ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଆଚେ ବଲି କେ ମିସା ଇନ୍ ନ କର । ମାତର ସବୁ ବିସବାସି
 ମନରପାଇ ଗଟେକ ପାକିପାରା ନିକ ଚଲାଚଲୁଛି କର । ସବୁ ବେଳେ ସତ୍ର
 କାତା କଇତେର, ନିକସତ୍ତ୍ଵ ଚଲାଚଲୁଛି କରିତେରଇବା, ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଆଲାଦ୍
 କରିତେରଇବା, କିରିସଟକେ ବିସବାସ କରିତେରଇବା, ପାପେ ରଥନାଇ
 । ୧୩ ମୁଇ ତରଟାନେ ଆଇବା ଜାକ ବିସବାସିମାନ ରୁଣ୍ଟିଲା ବେଲାଇ,
 ଜେନ୍ତାରି କି ସବୁଲକ୍ ନିକକରି ସୁନ୍ଦରାପାରା ପାସ୍ତର ପଢିଦେସ । ତେଇର
 ଅରତ ଘେମନ୍ତକେ ବୁଜାଇଦେସ । ୧୪ ପରମେସର ତରପାଇସେ ବଲିକରି
 ଜନ୍ ଦାନ୍ ଦେଲାଆଗେ, ସେ କାମେ ଲାଗିର । ଏଟା ବଦିସତ୍ତବକ୍ଷତାମନ୍
 ଆରି ପାରଚିନ୍ମନ୍ ତର ମୁଣ୍ଡେ ଆତ ସତ୍ତ୍ଵ ପାରତନା କଲାବେଳେ, ତୁଇ
 ପରମେସରର ଟାନେଅନି ପାଇରେଲୁସ । ୧୫ ଏ ସବୁ ବିସଇ ପୁରାପୁରୁନ
 ମନ୍ ଦିଆନ୍ ଦେଇ କର । ଜେନ୍ତାରକି, ସୁବ୍ରକବର ଜାନାଇବାଟାନେ ଆରି
 ସିକାଇବାଟାନେ ତୁଇ ଆଗରୁ ଆଗରୁ ଗାଲୁସନି ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍ ଦେକ୍ବାଇ
 । ୧୬ ତୁଇ ଜାଗରତ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ଚଲାଚଲୁଛି କର । ଆରି ପରମେସରର ବିସଇ
 ଜନଟା ସିକାଇଲୁସନି, ସେ ବିସଇଟାନେ ଜାଗରତ୍ ର । ଏଟା କରିଲାଗିର ।
 କାଇକେବଇଲେ ଘେନ୍ତାରି କଲେ, ତୁଇ ନିଜକେ ଆରି ତର କାତା ସୁନ୍ଦର
 ଲକ୍ଷକେ ରକିଆ କରସୁ ।

୫ ତରଟାନେଅନି ବୟସେ ବଡ଼ ରଇବା ଲକ୍ଷକେ ଡାକାପୁକା
 ଦେସମାଇ । ଡାର ବାଦୁଲେ ନିଜର ବାବାକେ ବାବୁଜିଆ କଲାପାରା ସନ୍ମାନ
 ସତ୍ତ୍ଵ କର । ବଇସେ ସାନ୍ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନିଜର ବାଇ ଇଯାବେ
 କାତା ଅ । ୬ ବଇସେ ବଡ଼ ରଇବା ମାଇଜିମନ୍ତକେ ନିଜର ମାଆ ପାରା

ଆରି ଦାଢୁଡ଼ିମନ୍ତକେ ନିଜର ବଇନି ପାରା ମାନିକରି ର । ସେମନ୍ତକେ ମନେ
 ମନେ ମିଥା ପାୟ ଇସାବେ ଦେକ୍ନାଇ । ୩ ରାଣ୍ଟିକୁଣ୍ଠିମନ୍ତକେ ସନ୍ମାନ
 ଦେକାଇ ଜତନ୍ କର । ୪ ଜଦି କର୍ ରାଣ୍ଟିମାଇଜିକେ ପିଲାଟକି କି ନାତିତିତି
 ରଇଲେ, ସେମନ୍ ନିଜର କୁଟୁମ୍ବ ଲକ୍ ଇସାବେ ତାକେ ଜତନ୍ କରଇ
 । ସେହାରି ସେମନ୍ ଆୟ୍ ବାବାମନ୍ତକେ ଆରି ଆନିଦାଦିମନ୍ତକେ ତାକର
 ଆଲାଦ୍ ବାଉଡାଇ ଦେଅବ୍ । ଏଟା ପରମେସରକେ ସାରଦା କରାଇସି
 । ୫ ଜର୍ ରାଣ୍ଟିମାଇଜି ଜାକେ କି ଆକାସାକା ନାଇ, ସେ ପରମେସରକେ
 ଆସାକରିଆଚେ, ସେ ଦିନରାତି ତାକେ ଗୁଆରିକଲାନି, ତାକେସେ ମଣ୍ଡିର
 ବିସ୍ବାସିମନ୍ ଜତନ୍ କରିବାର ଆଚେ । ୬ ମାତର୍ ଗଟେକ୍ ରାଣ୍ଟି ମାଇଜି
 ଅବକା ନିଜେ କରିବା ବିସର ମନ୍ତକରି, ପରମେସର ତାକେ ଜନ୍ମଟା କର
 ବଲି ମନ୍ କଲାନି, ସେଟା ନ କରିରଇଲେ, ସେ ବାଂଚିରଇକରି ମିଥା ମଳା
 ସମାନ୍ ଆଚେ । ୭ ରାଣ୍ଟି ମାଇଜିମନ୍ବ ଜତନ୍ ପାଇ ମୁଇ ଜେତକି ଆଦେସ୍
 ଦେଲିଆରି, ସେଟା ସବୁ ମାନା ବଲି ବିସ୍ବାସିମନ୍ତକେ ତିଆର । ଜେନ୍ତାରିକି
 ସେମନ୍ତକେ କେ ମିଥା ନିନ୍ଦା କରି ନାପାରଇ । ୮ କେ ଜଦି, ତାର ନିଜର
 ଲକ୍ମନ୍ତକେ କି କୁଟୁମ୍ବ ଲକ୍ମନ୍ତକେ ଲତାକେ ରଇବା ବିସର ନ ଦେଲେ,
 ସେ ଜନ୍ମଟା ବିସ୍ବାସ କଲିନି ବଲି କଇସି, ସେ ସତଙ୍ଗସେ ସେଟା ବିସ୍ବାସ
 କରେନାଇ । ସେ ବିସ୍ବାସ ନ କରିରଇବା ଲକ୍ମନ୍ତାନେଅନି ଅଦିକ୍ ଜନ୍ ।
 ୯ ଗଟେକ୍ ରାଣ୍ଟି ମାଇଜି କତେତାରି ବରସ୍ ନ ଅଇତେ, ତାକେ ରାଣ୍ଟି ବଲି
 ଲେକା କରିବାର ନାଇ । ସେ ଗଟେକ୍ ମୁନୁସର ସଞ୍ଚେସେ ମିଥିରଇବାରାଥୀଚେ
 । ୧୦ ବିନ୍ ଲକ୍ ଦେକ୍ବା ଇସାବେ, ସେ ବେସି ଦରମ୍ ଅଇ, ବିନ୍ ଲକ୍କେ
 ସାଇଜ କରିବାର ଆଚେ । ଜେନ୍ତାରି କି ନିଜର ପିଲାମନ୍ତକେ ନିକ ସଞ୍ଚେ
 ବଡାଇରଇସି, ଆଇଲା ଲକ୍ମନ୍ତକେ ଗତିଆ ଇସାବେ ତାକ୍ସି, ପରମେସରର
 ସୁକଳ ଲକ୍ମନ୍ବ ଗଡ଼ ଦଇଦେଇସି, ଦୁକ୍ କସଟେ ରଇବା ଲକ୍ମନ୍ତକେ
 ସାଇଜ କରସି, ଲକ୍ମନ୍ତକେ ସାଇଜ କରିବାକେ ବିନ୍ ବିନ୍ କାମ୍ କରିତେରଇସି
 । ୧୧ ଉକ୍ତରି ନ ରଇବା ରାଣ୍ଟିମନ୍ତକେ ରାଣ୍ଟି ଇସାବେ ଲେକା କର ନାଇ
 । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ରାଣ୍ଟି ଇସାବେ କିରିସଟେକେ ସେବା କରିବି
 ବଲି କାତା ଦେଇରଇଲେ ମିଥା, ମୁନୁସର ସଞ୍ଚେ ରଇବି ବଲି ମନ୍ ଆଇଲେ,
 ଆଶ୍ରୁ ଦେଇରଇବା କାତା ପାସରିଜାଇ ଆରିତରେକ ବିବା ଅଇବାକେ ମନ୍
 କରିବାଇ । ୧୨ ଆରିତରେକ ବିବା ଅଇଲାର ପାଇ ସେମନ୍ ଦସି ଅଇବାଇ ।

କାଇକେବଇଲେ, ସେମନ୍ ଆଗ୍ରୁ ଦେଇରଇବା କାତା ପୁରାପୁରୁଷ କରି
 ନାଇ । ୧୩ ଏଟାର ମିସ୍ତେ ସେମନ୍ ଅଲସ ଅଇବାଟା ସିକ୍କବାଇ । ଆର
 ଗରେ ତାର ଗରେ ଜାଇ ବେଳା ବିତାଇବାଇ । ତିପୁଲ୍ କାତା କଇ ବିନ୍
 ଲକର୍ ବିସଇ କାତାବାରତା ଅଇବାଇ । ୧୪ ତେବ୍ରପାଇ ଡକ୍ରି ନ ରଇବା
 ରାଣ୍ମିମନ୍କେ ମୁଇ ତିଆରିଲିନି, ଆରିତରେକ ଗର ବସାଇ ପିଲାକେକିର୍ ଜତନ୍
 କରା । ସେନ୍ତ୍ରାରି କଲେ ଆମର ବିରଦ୍ଧିମନ୍ ଆମକେ ନିନ୍ଦା ନ କରି । ୧୫
 କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ପରମୋସରର ଶାନେଅନି ଦୁରିକେ ଜାଇ ସଇତାନର୍
 ସଞ୍ଚ ଜିଇବାକେ ଆରାମ କଲାଇ ଆଚର୍ । ୧୬ ଜଦି କନ୍ଥାଲେ ମାଇଜି
 କିରିସ୍ଟକେ ବିସବାସ କରସି, ଆରି ତାର କୁଟୁମ୍ବେ ରାଣ୍ମାଇଜିମନ୍ ରଇବାଇ,
 ସେ ଆକା ସେମନ୍କେ ସାଇଜ କରିବାର ଆଚେ । ବିନ୍ ବିସବାସିମନ୍ ସେ
 ଦାଇତ୍ ନେଇ କରି ବଳି ସେ ଆସା କରିବାର ନାଇ । ଏଟା ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି
 ଜାକେ ଆକାସାକା ନ ରଥି ସେମନ୍କେ ବିସବାସିମନ୍ ଜତନ୍ କରିପାରି ।
 ୧୭ ଜନ୍ ପାରଚିନମନ୍ ମଣ୍ଡଲିର ନେତା ଅଇ ତାକିନେଲାଇନି, ସେମନ୍
 ଦୁଇଗୁନ୍ ବୁଢ଼ି ପାଇବା ଦରକାର । କାଇକେବଇଲେ ସୁବ୍ରକବର ଜାନାଇବାଟା
 ଆରି ସିକାଇବାଟା ସେମନ୍କେ ଦାଇତ୍ ଲୟାବେ ଦେଲାଇ ଆଚର୍ । ୧୮
 ସାସ୍ତରେ ଜେନ୍ତ୍ର ଲେକାଅଇଲା ଆଚେ, ଗାନାଇ ଦାନ୍ ମାଣ୍ଗାଇବାବେଲେ
 ବଲଦର୍ ଟଣ୍ଟେ କହରା ବାନ୍ଧା ନାଇ ଆରି କାମ୍ କରୁ ସାଉକାର୍ଯ୍ୟାନେଅନି
 ତାର କୁଳି ପାଇସି ଆକା । ୧୯ ଗଟେକ୍ ପାରଚିନ୍ ବିରୁଦ୍ଧେ ନିନ୍ଦା କାତା
 ଉଚ୍ଚଲେ, ଦୁଇ କି ତିନିଲକର୍ ସାକି ନଇଲେ, ସେଟାକେ ମାନ୍ ନାଇ । ୨୦
 ପାପେ ରଇବା ଗଟେକ୍ ପାରଚିନ୍କେ ସବୁର ମୁଆଟେ ଲାଗ୍ । ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି
 ବିନ୍ ପାରଚିନମନ୍ ସେନ୍ତ୍ରାରି ପାପ୍ କରିବାକେ ତରିବାଇ । ୨୧ ଆମର ବାବା
 ପରମେସର ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ଆରି ସେ ବାତିରଇବା ଦୁତମନ୍କେ ସାକିକରି
 ମୁଇ ତକେ ତିଆରିଲିନି, ମୁଇ ତିଆରିଲା ଏ ସବୁ ବିସଇ କାଇ ବଡ଼ସାନ୍ ନ
 ଦେକିକରି କର । ୨୨ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ପରିକା ନ କରିବା ଜାକ ତାକେ
 ମୁକ୍ତିଆ ଲୟାବେ, ତର ଆର ତାର ମୁଣ୍ଡେ ସଞ୍ଚିଲ, ସେବା କାମର ପାଇ ସରପ୍
 ନାଇ । ନଇଲେ ତାର ପାପର ପାଇ, ତୁଇ ଦାଇ ଅଇସୁ । ତୁଇ ନିଜେ ପାପ୍ ନ
 କରିବାକେ ଜାଗରି ର । ୨୩ ଆରି ରୂତା ପାନି ନ କାଇକରି ତର ପେରେ
 ଲାଗି ଅଲପ୍ ଅଞ୍ଚର ମଦ୍ ମିଥା କାଆ । କାଇକେବଇଲେ ତୁଇତା ସବୁବେଲେ
 ନିକ ରଇସ୍ ନାଇ । ୨୪ କେତେ ଲକ୍ଷ ସବୁର ଦେକୁତେ ପାପ୍ କଲାଇନି

। ଜେନ୍ତ୍ରିକି ତୁଳ ସେଠା ଜାନିପାରିଲୁସନି । ସେମନର ଚଲାଚଲି ପରିକା
କରିବା ଆଗତ୍ତୁ ତୁଳ ସେଠା ଜାନ୍ସୁ । ମାତ୍ର ଆରି କେତେଲକର ପାପ
ଦେସି ଦିନ ଅଇଲେ ମିଥା ଜାନି ନାହିଁ । ୨୫ ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ କେତେ ଲକ୍ଷ କରିବା
ନିକ ବିସଇ ସତ୍ତ୍ଵକେ ଡିସ୍ପି । ସେମନ କରିବା ନିକ ବିସଇ ଦାପୁରେ ନ
ତିଥିଲେ ମିଥା କେତେଦିନ ପରେ, ସେଠା ଲକ୍ଷମନ ଜାନିବାଇ ।

୭ ଜନ ବିସ୍ବାସିମନ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଇଯାବେ ଗଟେକ୍ ସାଉକାର ତଳେ କାମ୍
କଲାଇନି, ସେମନ ତାକର ସାଉକାରମନ୍ତେକ ଅଦିକ ସନ୍ମାନ ଦେବାର
ଆଚେ । ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି, ପରମୋସରର ନାହିଁ ଆରି ଆମେ ସିକାଇବାଟା କେ
ନିନ୍ଦା ନ କରଦ । ୨ ଜଦି ତାକର ସାଉକାରମନ କିରିସ୍ଟକେ ବିସବାସୁ
କଲାଇନି, ସେନ୍ଦ୍ରାରାଲେ ବିସବାସି ସାଉକାରମନକେ, ବିସବାସ ନ କରିବା
ସାଉକାରମନର ତେରଅନି, କିରିସ୍ଟରେଣାନେ ବାଇ ଇଯାବେ ସନ୍ମାନ ଉନା
ଦେକାଇଲେ ଅଇସି ବଲିକରି ବାଦିବାର ନାହିଁ । ତାର ବାଦୁଲେ ସେମନରପାଇ
ଅଦିକ ଆବଦ୍ଧ କାମ କରିବାର ଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ ଜନ
ସାଉକାରରପାଇ କାମ କଲାଇନି, ସେମନ ମିଥା ବିସବାସି ଲକ୍ଷ । ଆରି
କିରିସ୍ଟରେଣାନେ ବାଇ ଇଯାବେ ଆଲାଦ କଲାଇନି । ବିସବାସି ମନ୍ତ୍ରକେ
ଏ ପରତେ ବିସଇ ସିକାଆ । ଆରି ସେଠା କରିବାକେ ସେମନକେ ସାରଦା
କର । ୩ ଜଦି କେ ବୁଲ ବିସଇ ସିକାଇଲାଇନି, ଆରି ଆମର ମାପରୁ
ଜିମ୍ବୁକିରିସରେ ସତ୍ର ସିକିଆଟାନେ ରାଜି ନ ଅଅତ୍ର, ୪ ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଲକ୍ଷ ବେସି
ବଢ଼ିପନିଆ ଆରି ସେ କାଇଟା ନାଜାନେ । ସେ ସବୁବେଳେ ଦଦାପେଲା କରି
କାଇ ମୁଲିଅ ନ ରଇବା ବିସଇନେଇ ଜଗତାଜାଟି କରିତେରଇବାକେ ମନ
କରସି । ଏନ୍ଦ୍ରାରି କରି କରି ଲକ୍ଷକେ ଛାସା କରିବାଟା, କିରଜାଟି କରିବାଟା,
ନିନ୍ଦା କରିବାଟା ଆରି କାରାପ ଚିନ୍ତା, ୫ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷର
ସତ୍ତ୍ଵ କିରଜାଟି ଅଇ ଲାଗି ରଇସି । ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଲକ୍ଷର ମନ କାରାପ ଅଇଲା
ଆଚେ ଆରି ସତ୍ର ବିସଇ ତାକର ମନ୍ତ୍ରକେ ନ ଜାଏ । ସେମନ ପରମୋସରର
ବିସଇ ସିକାଇତେରଇଲେ ତାର ମିଲୁତେରଇସି ବଲି ବାଦିଲାଇନି । ୬
ତାର ବାଦୁଲେ ଆମେ ଜେତେବେଳେ ପରମୋସରକେ ସାରଦା କରାଉଁ,
ଆରି ଆମକେ ଜେତ୍କି ଆଚେ ସେତ୍କି ସତ୍ତ୍ଵ ସୁସତା ସତ୍ତ୍ଵ ରଖିଁ, ତେବେ
ଆମେ ଜବର ଅଇତେ ମିଲାଇଆରୁ । ୭ କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ଜନମ
ଅଇଲାବେଳେ ତୁଟାଆଚେ ଆଇଲୁ, ଆରି ଜେତେବେଳେ ମରହୁ, ତୁଟା

ଆତେସେ ଉଚିଜିବୁ । ୮ ତେବେ ଆମ୍ବକ ଲତାକେ ଆରବା କାଦି ଆରି
 ପିନ୍ଧିବାକେ ବସ୍ତର ରଇଲେ ସେବକିସଙ୍ଗ ସୁପାରେ ରଇବାର ଅଇସି ।
 ୯ କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷ ସାରକାର ଅଇବାକେ ଏହି ମନ୍ କରିବାଇଜେ,
 ସେମନର ଜିବନେ କାଇ ପରିକା ଆଇଲେ ମିଥା ତେଇ ଅଦରିବାଇ । ଗଣେକ
 ପୟୁ ପାରା ପାନ୍ତି ଲାଗିବାଇ । ଜେତୁକି ବିସଇ ତାକରିପାଇ ଆରି ବିନ୍
 ଲକ୍ଷର ପାଇ କାରାପ ଆରି ବିପଦ୍ ଆନ୍ଦସି, ସେ ସବୁ ବିସଇ କରିବାକେ ମନ୍
 କରିବାଇ । ଏହାରି ମନ୍ କରିବାଟା ଅଦିକ ଅଦିକ ବାବି, ସେମନ୍ କୁରୁପନାସ
 ଅଇଜିବାଇ । ୧୦ କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାବୁ ଆସାକରି ଆଚରି,
 ସେ ତାବୁ ମିଲାଇବାକେ ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର କାରାପ ବିସଇ କରିବାକେ ମନ୍
 କରିବାଇ । କେତେଲକ୍ଷ କିରିସଟର ବିସଇଟାନେ ରଇବା ସିକିଆ ବିସବାସ
 କରିବାଟା ଦିରେ ଦିରେ ଚାତିଦେଇଆଚରି । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ତାବୁ
 ମନ୍ଦକଳାଇ ଆରି ନିଜେ ବୁସିଆଇଲା ଲକ୍ଷପାରା ବେସି ରକାମ ଦୁକ୍ କସ୍ତେ
 ପଡ଼ିଲାଇଆଚରି । ୧୧ ମାତ୍ର ଏ ତିମତି, ଦୁଇ ଗଣେକ ପରମେସରର ଲକ୍
 । ଦୁଇ ଏଟାମନ୍ ଚାତିଦେସ୍ । ସତ ବିସଇଆକା କରିବାକେ ବେସି ଆବର୍ତ୍ତ ଅ
 । ପରମେସର ଜେହି ମନ୍ କଲାନି, ସେହାରି ଚଲାଚଲିତି କର । କିରିସଟକେ
 ବିସବାସ କର । ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଆଲାଦ୍ କର । ପରମେସର ତିଆରିଲାଟା
 ମାନିବାକେ କେ ଚାତିନାଇ । ଲକ୍ଷମନ୍ର ସଙ୍ଗ ରିଯା ଅ ନାଇ । ୧୨ ଗଣେକ
 ନିକ ସଇନ ଜେହାରି ଜୁଇଦେ ଜୁଇବାକେ କେବେ ନ ଚାତେ, ସେହାରିସେ
 ଦୁଇ ମିଥା ପରମେସରକେ ବିସବାସ କରି ତାର ତିଆରିଲାଟା ମାନିବାକେ
 ଚାତିନାଇ । ଜନ୍ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପରମେସରରଟାନେ ଆଚେ, ସେଟା
 ଦୁଇ ନିଜରିପାଇ ଆନ୍ । ସେ ବିସଇ ମିଲାଇବାକେ ବେସି ଲକ୍ଷ ମୁଆଟେ
 କାତା ଦେଇରଇଲୁସ । (aionios g166) ୧୩ ପରମେସର ମର ସାକି, ଜେ କି
 ସବୁକେ ବଁରବାକେ ଦେଇସି । ଆରି ଜିସୁକିରିସଟ ଜେ କି, ପନ୍ତିଅ ପିଲାତ
 ପାଚାରିଲା ବେଳେ ସତ କଇଲା, ଏ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ସାକି ନେଇକରି ମୁଇ ତକେ
 ତିଆରିଲିନି, ୧୪ ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସଟ ବାଉଡ଼ି ଆଇବା ଜାକ ମୁଇ
 ତକେ ତିଆରିରଇବା ଜେତୁକି ସବୁ ବିସଇ ମାନିକରି, କାଇ ନିନ୍ଦା ନ ଅଇତେ
 ର । ୧୫ ସେ ବାଉଡ଼ି ଆଇବାଟା ପରମେସର ତିକ କଲା ବେଲାଇ ଗଢିସି, ସେ
 ଗଣେକ ଲକ୍ଷସେ ସାମନକରିଆ । ସେ ସେ ରାଜାମନର ଉପେର ରଇବା ରାଜା
 ଆରି ମାପରୁମନର ଉପେର ରଇବା ମାପରୁ । ୧୬ ସେ କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ ଜୁଗ

ବଁସି ଆରି ତାର ଚାରିଦେଶରେ ରଇବା ଉତ୍କଳ କେ ଆସିନାପାରନ୍ତି । ବଁଟି
ରଇବା କେ ମିସା ତାକେ ଦେକନ୍ତି ନାହିଁ ଆରି କେବେ ମିସା ଦେକିନାପାରନ୍ତି ।
ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ତାକୁପୁଣୀ କରିବାର ଆରି ତାର୍ତ୍ତାନେ ସବୁବେଳେ ଦେସି ବପୁ
ରଇପି । ଆମେନ୍ । (aiōnios g166) ୧୭ ଏ ଜିବନର ବିସର୍ଗନେଇ ଜେତ୍କି
ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଉକାର ଅଛ ଆରତ୍, ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନର୍ତ୍ତାନେଅନି ସେମନ୍ ନିକ
ବଲି ନ ବାଦିବାକେ ତିଆର । ଦନ୍ ସଂପତ୍ତି ଉପରେ ଦେସି ଆସା କରିବାର ନାହିଁ
ବଲି ସେମନ୍କେ ସିକା । କାଇକେବରିଲେ ତାବୁ ଦାୟରେ ମାୟାଅଇଜାଇପି
। ତାର ବାଦୁଲେ ସେମନ୍କେ ଲତାକେ ଲାଗିବା ବିସର୍ଗ ସବୁ ଦେବାକେ
ପରମୋସରର୍ତ୍ତାନେ ଆସା ରକ୍ତବାକେ ସିକାଇଦେସ୍ । ସେ ଆକା ଆମରପାଇ
କାଇଟା ନ ଦେକି, ସବୁ ବିସର୍ଗ ପାରିବା କରିବାକେ ଦେଇପି । (aiōn g165)

୧୮ ଦରମ୍ ମନେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଯାଇଜ କରିବାକେ ସେମନ୍କେ କଇଦେସ୍ ।
ଅରକିତ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ କାଇଟା ନ ବାବି ଦେବାକେ, ତାକର ଟାନେ ରଇଲାଟା
ସାରଦା ସଞ୍ଚ୍ଚ ବାଟାକରିବାକେ କଇଦେସ୍ । ୧୯ ଏନ୍ତାରି ତାକର ନିକ କାମସବୁ
ଗଟେକ ବଡ଼ ଦନ୍ ଇସାବେ ସେମନ୍ ସରଗେ ସଞ୍ଚାଲିଥାଇବାଇ । ସେନ୍ତାର ଆଲେ
ସେମନ୍ ତାକର ନିଜରପାଇ ଜିବନ୍ ମିଲାଇବାଇ । (aiōnios g166) ୨୦ ଏ
ତିମତି, ପରମୋସର ତକେ ଜନ୍ମଟା କରିବାକେ ଦାଇତ୍ ଦେଲାଆଚେ, ସେ
ଦାଇତ୍ ନିକ ସଞ୍ଚ୍ଚ କର । ଆସା ନ ରଇବା ରୁଚା କାତା, କାଇ ଲତାକେ
ନ ଆଇବା କାତାବାରତା ଆରି ପରମୋସରର ବିସର୍ଗଟାନେ ରଇବା ସତ୍
ସିକିଆ ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ବିରଦ୍ଧ କଲାଇନି, ସେମନର ଟାନେଅନି ଦୁରିକେ ର
। ସେଟା ସେମନ୍ ସିକିବା ଗିଆନ୍ ବଲି ବୁଲ୍ ବୁଜିଲାଇନି । ୨୧ ଏ ବୁଲ୍
ସିକିଆ କେତେଲକ୍ଷ ମାନିକରି କିରିସ୍ଟର ବିସର୍ଗଟାନେ ରଇବା ସତ୍ ସିକିଆ
ଚାହିଦେଇଥାଇବାରେ । ପରମୋସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେକାଇଲାଟା ତର୍
ସଞ୍ଚ୍ଚ ସବୁବେଳେ ରଥ । ଆମେନ୍!

୨ୟ ତିମତି

୧ ମୁଇ ପାଉଳ ଏ ଚିଟି ଲେକ୍ଜିନି । ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ଗଟେକ୍ ପେରିଦ୍
ଅଇବାକେ ପରମେସର ମକେ ବାଢ଼ିଲା ଆଚେ । ନ ପାରବା ଜିବନ୍ ପାଇବା
ଜନ୍ ସୁବ୍ କବର ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇଲା, ସେଠା ଜାନାଇବାକେ
ମକେ ପାଟାଇଲାଆଚେ । ସେ ଜିବନ୍ କିରିସ୍ଟରେ ସଞ୍ଚୁ ମିଥିରଇବା ଜିବନ୍ । ୨
ଏ ଚିଟି ତିମତି ମୁଇ ତକେ ଲେକ୍ଜିନି । ତୁଇ ମର ଆଲାଦର ପଥ ପାରା ଅଇ
ଆହୁସ୍ । ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟ, ତକେ
ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେକାଅ ଆରି ସାନ୍ତି ଦେଅ । ୩ ମୁଇ ପରମେସରକେ
ଦନିଅବାଦ ଦେଲିନି । ମର ଆନିଦବିମନ୍ ଜେନ୍ତୁର ତାକେ ସେବା କଲାଇ,
ସେନ୍ତାରି ମୁଇ ମିଥା ତାକେ ସେବା କଲିନି । ମର ବିବେକ ମକେ ଦସ ଦେଏ
ନାଇ । ମୁଇ ତର୍ପାଇ ଦିନରାତି ପାରତନା କଲିନି । ୪ ଆମେ ଦୂର ଲକ୍
ବେଗଲିଲାବେଳେ ତୁଇ ଦୁକ୍ ଅଇ ଅଁସୁ ଜରାଇଲୁସ୍, ସେଠା ମର ମନେଆଚେ
। ତେବରପାଇ ତକେ ଦେକ୍ବି ବଲି ମୁଇ ବେସି ମନ୍ କଲିନି । ଜେନ୍ତୁରି
କି ମୁଇ ପୁରାପୁରୁନ ସାରଦା ଅଇବି । ୫ ତୁଇ ସତଇସେ ଜିସୁକିରିସ୍ଟକେ
ବିସ୍ବାସ କରିଆହୁସ୍ ବଲି ମର ମନେଆଚେ । ତୁଇ ବିସ୍ବାସ କରିବା ଆଗତୁ
ତର ଆମା ଲଇ ଆରି ତର ଆୟ ଉନିସ ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରିତେଇଲାଇ ।
ସେନ୍ତାରିସେ ତୁଇ ବିସ୍ବାସ କରିବାଟା ଡାଙ୍ଗ ଆଚେବଲି ମୁଇ ଜାନ୍କିନି । ୬
ତେବରପାଇ ମୁଇ ମର ଆହ୍, ତର ମୁଣ୍ଡ ସଞ୍ଚିଲ ପାରତନା କଲାବେଳେ,
ଜନ୍ ଆଭମାର ଦାନ ପରମେସର ତକେ ଦେଇରଇଲା, ସେଠା ବାଂଚାଇକରି
ସଞ୍ଚ ବଲି ଏତାଇଦେଲିନି । ୭ କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ ଆଭମା ପରମେସର
ଆମ୍ବକେ ଦେଲାଆଚେ, ସେଠା ଆମ୍ବକେ ତରିବାକେ ନ ଦେଏ । ତାର ବାଦୁଲେ
ଆଭମାଇ ବପୁ ଦେଇସି, ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଆଲାଦ କରିବାକେ ସିକାଇସି
ଆରି ନିଜକେ ଜାଗରତ୍ ରଇବାକେ ସିକାଇସି । ୮ ତେବରପାଇ ଆମର
ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ବିସଇ, ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ ଜାନାଇବାକେ ଲାଜ୍ ଅ ନାଇ ।
ତାର ପାଇ ମୁଇ ଏବେ ବନ୍ଧିଗରେ ଆଚି, ମରପାଇ ମିଥା ଲାଜ୍ ଅ ନାଇ ।
ମାତର ସୁବ୍ କବରର ଲାଗି ଦୁକ୍ କସଟ ପାଇବାକେ ମରସଞ୍ଚ ମିସ୍ । ସେନ୍ତି
କରିବାକେ ପରମେସର ତକେ ବପୁ ଦେଇସି । ପରମେସର ଆମ୍ବକେ ନ
ସାରବା ମରନେଅନି ବାଂଚାଇକରି ଗଟେକ୍ ସୁକଲ୍ ଚଲାଚଲି କରିବାକେ
ତାକିନେଲା ଆଚେ । ୯ ନିକ କାମ୍ କଲାର ପାଇ ସେ ଆମ୍ବକେ ବାଚେନାଇ ।

ମାତ୍ର ତାର ନିଜର ଜଜନା ଲୟାବେ ସେ ଆମ୍ବକେ ବାଚିକରି ତାର ଦୟା ଦେକାଇଲା ଆଚେ । ଏ ଜଗର୍ ତିଆର ନ ଅଛତେ ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ, ଜିସୁକିରିସ୍ଟଟଙ୍କେ ଆମରଳାଟି ଏ ଜଗତେ ପାଠାଇଲା । (aiōnios

୧୬୬) ୧୦ ଆରି ଏବେ ସେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେକାଇଲାଟା, ପରମେସର ଆମ୍ବକେ ଜାନାଇଆଚେ । ଏଟା ଆମର ରକିଆକାରି ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ଜେ କି ଆମରଟାନେ ଆଇଲା । ମରନର ବପୁକେ ସେ କୁରୁପନୀୟ କଲା । ଆରି ସୁବ୍ କବର ଜାନ୍ମଲାଭପାଇ ନ ପାରଦା ଜିବନ୍ ପାଇବାକେ ସେ ଆମ୍ବକେ ବାହ୍ ଦେକାଇଲା । ୧୧ ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ବିସର ରଇବା ଏ ମୁବ୍ କବର ପରମେସର ମକେ ଜାନାଇବାକେ କଇଆଚେ । ଗରେକ୍ ସିକାଇବା ଲକ୍ ଆରି ପେରିତ ଲୟାବେ, ସେ ମକେ ବାରିଆଚେ । ୧୨ ଏଟାର ଲାଗି ମୁଇ ଏ ବନ୍ଦିଗରେ ଦୁକ୍ କଟାଟ ପାଇଲିନି । ପାଇଲେ ମିସା ଲାଜ୍ ଅଇନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ଜାକେ ବିସ୍ବାସ କରିଆଟି, ତାକେ ଜାନି, ଆରି ମୁଇ ତାକେ ଜନ୍ମଟା ସର୍ପି ଆଚେ, ସେଟା ସେ ବାଉଡ଼ି ଆଇବା ଦିନ୍ ଜାକ, ଜତନ୍ କରି ସଞ୍ଚାଲିବାକେ ତାର ବପୁ ଆଚେ । ଏଟା ମୁଇ ତାଟ ସଞ୍ଚ ବିସ୍ବାସ କଲିନି । ୧୩ ତୁଇ ମରଣାନେଅନି ସତ୍ର ସିକିଆ ସୁନିଆରୁସ୍ । ସେନ୍ତାରିସେ ଚଲାଚଲିତି କର । ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ମିସଲାର ପାଇ ଏଟା ବିସ୍ବାସ ଆରି ଆଲାଦ୍ ସଞ୍ଚ କର । ୧୪ ଜନ୍ ସୁବକବର ପରମେସର ତକେ ଦେଇଆଚେ, ସେଟାକେ ଦେକାରକା କର । ଆମର ବିଦରେ ରଇବା ସୁକଲ୍ ଆଦମାର ବପୁସଞ୍ଚ ସେଟା ଦେକାରକା କର । ୧୫ ଆସିଆ ଦେସେ ରଇବା ବେଦି ବିସ୍ବାସିମନ୍ ମକେ ତାତିକରି ଗାଲାଇ ଆଚଦ ବଳି ତୁଇ ଜାନିଆରୁସ୍ । ତେଇ ପୁଗେଲ୍ ଆରି ଅରମଗେନା ମିସା ମକେ ଚାତି ଉଠିଗାଲାଇ । ୧୬ ଅନିସିପର ଆରି ତାର କୁଟୁମ୍ବକେ ମାପରୁ ଦୟାକର । କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ବନ୍ଦିଗରେ ରଇଲାବେଲେ ସେ ମକେ ଦେକିବାକେ ଲାଜ୍ ଅଖନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ସେ ତରକେ ତର ଆସି ମକେ ପାରଦା କରାଇଲା । ୧୭ ସେ ରମ୍ ଦେସେ ଆଇଲା ଦାପ୍ରେ ମକେ ବେଢ଼ ଅଇବାଜାକ ସବୁ ଜାଗାଇ କଜ୍ଜଲା । ୧୮ ବଦ୍ର ବିଚାରନା ଦିନେ ତାକେ ଜେନ୍ତି ମାପରୁ ଦୟା କର । ତୁଇ ନିଜେ ଜାନିଆରୁସ୍ ଏପିସିତେଇ ସେ ମକେ କେତେକ୍ ପାଇଜ କଲା ।

୨ ଏ ମର ଆଲାଦର ପ । ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ଆମ୍ବକେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେକାଇଲାର ପାଇ ତାଟାଅଇ ର । ୨ ଜେଦକି ଲକ୍ଷମନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ

ପିକାଇବାକେ ଅଦିକାର ପାଇଆଚଦ, ଏହ୍ତାରି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସବୁ ବିପଲ
 ସର୍ପିଦେସ୍ । କେତେକୁ କେତେକୁ ସାକିମନ୍ତ ମୁଆଟେ ତୁଳ ମରିଗାନେଅନି
 ଜନ୍ମ ପାକି ସୁନିଆତୁସ୍, ସେହ୍ତାରି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସେ ସବୁଜାକ ସର୍ପିଦେସ୍ । ୩
 କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର ଗଟେକୁ ନିକ ସନିଅ ଥଇ, ମରପାରା ଦୁକ୍ କସ୍ଟ ମୁରୁତିକରି
 ରଥ । ୪ ଗଟେକୁ ସନିଅର ବିପଲ ବାବିଦେକା । ସଇନ ଜୁଲଦକେ ଜିବାକେ
 ଜାଗରତ୍ ଅଇବାବେଲେ, ଏ ଜଗତର ବିସର୍ଗ କରିବାକେ ମନ୍ ନ ଦେଏ ।
 କାଇକେବଇଲେ, ସେ ତାର ଉପରର ଅଦିକାରିକେ ପାରିବା କରାଇବାକେ
 ମନ୍ କରସି । ୫ ସେହ୍ତାରିସେ, ଗଟେକୁ ପାଲାଇବା ଲକ୍ଷ ବିପଲ ବାବିଦେକୁ
 । ଜେ ଆରାଜିତାଟାନେ ପାଲାଇବାକେ ମନ୍ କରସି, ସେ ଜଦି ଆରାଜିତାର
 ନିୟମ ମାନିକରି ନ ପାଲାଇଲେ, ତାକେ ସେ ଇନାମ ନ ମିଲେ । ୬ ଗଟେକୁ
 ଚାପିର ବିପଲ ବାବିଦେକୁ, ଜନ୍ମ ଚାପି କସ୍ଟ କରିରଇଥି, ସେ ପରହୂମ ପଲ୍ଲ
 ପାଇବା ଦରକାର । ୭ ମୁଲ ଜାଇଟା କଇଲିନି, ସେଟା ବାବିଦେକୁ, ମାୟରୁ
 ସବୁ ବିସର୍ଗଟାନେ ତକେ ଗିଆନ ଦେଇଥି । ୮ ମୁଲ ଜନ୍ମ ସୁବ୍ରକବର୍ ତକେ
 ଜାନାଇରଇଲି, ତେଇ ଜିସୁକିରିସ୍ଟକେ ଏତାଉଁ । ସେ ଦାଉଦର କୁଟୁମ୍ବେ
 ଜନମ ଅଇଲା ଆରି ପରମୋସର ତାକେ ମରନେଅନି ଉଚ୍ଚାଇଲା । ୯ ସେ
 ସୁବ୍ରକବରର ଲାଗି ମୁଲ ଦୁକ୍ କସ୍ଟ ଅଇ ଆଇଲିନି ଆରି ଗଟେକୁ ଦସ୍ କଲା
 ଲକ୍ଷପାରା ବନ୍ଧୁଗରେ ଆତି । ମାତର ପରମୋସରର ବାକିଆ ବାନ୍ଧାଇଅଇ
 ରଖନାଇ । ୧୦ ସେହ୍ତାରିସେ ବାତିଆଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ମିଥା କେବେ ନ ପାରିବା
 ମଇମା ସତ୍ତ୍ଵ ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ଦେବା ମୁକ୍ତି, ପାଇବାଇ । ସେମନର୍ଲାଗି ଏ ସବୁ
 ବିସର୍ଗ ମୁଲ ମୁରୁତିକରି ରଇଲିନି । (aiōnios g166) ୧୧ ଏ ବାକିଆ ସହ,
 ଜଦି ଆମେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ମରିଜାଇଆରୁ, ସେହ୍ତାର ଆଲେ ଆମେ ତାରସତ୍ତ୍ଵ
 ବଂଚ୍ବୁ ମିଥା, ୧୨ ଜଦି ଆମେ ମୁରୁତିକରି ରଇବୁ ତେବେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ସାସନ୍
 ମିଥା କରବୁ । ଆମେ ଜଦି ତାକେ ନ ନାମ୍, ସେ ଆମକେ ମିଥା ନ ନାମେ
 । ୧୩ ମାତର ଆମେ ବିସର୍ଗାସ କରିବାଟା ଏଲା କଲେ ମିଥା ସେ କାତା
 ଦେଇରଇବାଟା ସବୁ କରିଯାଇଥି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ତାର କାତା
 ନ ବାଦିଲାଏ । ୧୪ ପଦେକୁ କାତା ନେଇ ଦଦାପେଲା ଅଇତେରଇଲେ,
 ସେଟା ରୁଚାଇସେ । ସୁନବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନସଟକରି ଦେଇଥି । ଏହ୍ତାରି କଇ
 ପରମୋସର ମୁଆଟେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତାତ୍ସତ୍ତ୍ଵ ଆଦେସ୍ ଦେସ୍ । ୧୫ ସତ୍ତ୍ଵ
 ବାକିଆ ନିମାନ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ଜାନା । ଲାଙ୍ଘ ନଇଲା କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷପାରା ମାୟରୁର

ଲଗେ ନିରକେ ଅଦିକାର ପାଇଲା ଲକ୍ଷ ବଲି ଦେକାଇଆଇବାକେ ଜଡ଼ନ ଥ ।
 ୧୭ ମାତର ଜନ ଲକ୍ଷମନ ଆସାର କାତାଇ ଆରି ବକୁଆ କାତାଇ ଦିଆନ
 ଦେଇତେ ରଇବାଇ, ସେହାରି ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନି ଦୂରିକେ ର । ଜନ
 ଲକ୍ଷମନ ସେହାରିଟାନେ ମିସବାଇ, ସେ ଲକ୍ଷମନ ପରମେସରର ଟାନେଅନି
 ଦୂରିକେ ଜିବାଇ । ୧୯ ତାକର କାତା ଗାଗତେ ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଇବା ଗଟେକ
 ଗାରପାରା ଅଇ ଲକ୍ଷମନକେ ନସାଇସି । ସେହାରିସେ ଉମନାଅ ଆରି ପିଲିତ
 ଲକ୍ଷମନକେ ଏହି ସିକିଆ ଦେଇ ବୁଲିଲାଇନି । ୨୦ ସେମନ ମଳାଲକ୍ ଉଚି
 ପାରିଆତେ ବଲି କଇକରି ସତ୍ତକେ ତାତିଦେଇଆଚତ୍ତ । ଏହାରି କଇକରି
 କେତେ କେତେ ଲକର ବିସ୍ବାସ ନସାଇଦେଇ ଆଚତ୍ତ । ୨୧ ଅଇଲେମିସା
 ପରମେସର ଜନ କୁନାଦି ବସାଇଆତେ, ସେଟା ତାତ୍ତ୍ଵସେ ରଇସି । ସେ କୁନାଦି
 ଉପରେ ଏହାରି ଲେକା ଅଇଲାଆତେ, “ମାପ୍ରବୁ ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷକେ ଜାନେ,
 ଆରି ଜେତ୍କିଲକ୍ ସବୁ ଆମେ ମାପ୍ରବୁର ଲକ୍ ବଲାଇଆଇଲାଇନି, ସେମନ
 ବୁଲ୍ କାମେ ଅନି ଦୂରିକେ ରଥ୍ବ ।” ୨୦ ଗଟେକ୍ ରାଜାର ଗରେ କେତେ
 ରକାମର ଶିନାକୁଡ଼କା ରଇସି, କେତେଟା ସୁନା ରୂପା ସଞ୍ଚ୍ଚ ତିଆର ଅଇଲାଟା,
 କେତେଟା ଗର ଆରି ଚିକର୍ ମାଟିସଞ୍ଚ ତିଆର ଅଇଲା, କେତେଟା ବିଦା ବଜି
 ବେଳରପାଇ ଆରି କେତେଟା ଦିନକେ ବାଇବାକେ ରଇସି । ୨୧ ଜେ ନିଜକେ
 ସବୁ ରକାମର ପାପେଅନି ଜାଗରତ୍ କରିରଇସି, ମାପ୍ରବୁ ସେମନକେ ନିକ
 କାମରପାଇ ବାଇସି । କାଇକେବଇଲେ, ସେ ଦେବକ୍ବା ଇଷାବେ, ସେମନ ନିକ
 ଲକ୍ ଆରି ସବୁ ରକାମର ଦରମ କାମରପାଇ ନିଜେ ସର୍ପି ଅଇଲାଇ ଆଚତ୍
 । ୨୨ ମାତର ଦାଙ୍ଗଡ଼ା ବଜେସେ ରଇବା ଗାଗଡ଼ର ମନ୍ତ୍ରବାଚାନେଅନି
 ତୁଳ ଦୂରିକେ ର । ଟିକ ବିସଇ କରିବାକେ ତେସଟା କର । ବିସ୍ବାସେ ଡାଁତ୍
 ରଥ । ବିନ ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ କର । ଆରି ତାକର ସଞ୍ଚ ସାନ୍ତ୍ରିସଞ୍ଚ ର ।
 ମନ୍ତ୍ରକେ ସୁକଳ କରି ଜେତ୍କି ସବୁଲକ ମାପ୍ରବୁକେ ପୁଜା କଲାଇନି, ସେମନର
 ସଞ୍ଚ ଏ ସବୁଜାକ କର । ୨୩ ଆସାର କାତାଇଅନି, ତୁଚାଇ ଦଦାପେଲା
 ଅଇବା କାତାଇଅନି ଦୂରିକେ ର । କାଇକେବଇଲେ, ସେହାରି ଟାନେ ମିସବା
 ଲକ୍ଷମନ ସବୁ କିରଜାଟି ଅଇକରି ସାରିଜିବାଇ । ଏଟା ତୁଳ ଜାନିଆରୁସ । ୨୪
 ମାପ୍ରବୁକେ ସେବା କରିବା ଏହାରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ କିରଜାଟି କରିବାରନାଇ ।
 ତାର ବାଦୁଲେ, ସେ ସବୁକେ ସୁଆଲେ ଚଲାଚଲିତି କରିବାର । ସେ ନିକସଞ୍ଚ
 ସିକାଇବାକେ ଜାନିବାରଆତେ । ଦାପରେ ରିଯା ନ ଅଇକରି ମୁରୁତି ରଇବାର

ଆଚେ । ୨୫ ପରମେସର ତାର ମନ୍ ବାଉଡାଇବାକେ ଦେଇସି, ସେଠା
ଆସାଇଲ ତାର ବିରଦେ କାତା ଅଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସେ ଦରମ୍ ସଞ୍ଚୁ ସୁଆଳ
କରିବାର ଆଚେ । ସତ୍ତବ ବିପଇ ଜାନ୍ମବାକେ ସେମନ୍କେ ପାଇଜ କର ।
୨୬ ତାର ଚିନ୍ତା କରିବାଟାନେ ସେମନ୍ ସତ୍ତବ ବିପଇ ଅଇସି କି ନାଇ ବଲି ନ
ବାଦିକରି ରଇବାର । ତାର ମନ୍ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରିବାକେ ସଇତାନ୍
ସେମନ୍କେ ବନ୍ଧିକରି ନେଲାଆଚେ । ତାର ପାନ୍ତେଅନି ସେମନ୍ ରକିଆ ପାଥର
।

୩ ମାତର ଜାନିର । ଜଗତର ସାରାସାରି ଦିନମନ୍କେ ବେସି ଦୁକ୍ କସ୍ତ
ବେଲା ଆଇସି । ୨ କାଇକେବଇଲେ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜେ ଆଲାଦ୍ ଅଇକରି
ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ୍ ନ କରଦ । ସେମନ୍ ତାବୁକାୟୁ ଆସାକରିବା ଲକ୍,
ନିଜର ବିପଇଗାନେ ବଡ଼ପନ୍ ଅଇବା ଲକ୍, ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ ନିନ୍ତା କରିବା
ଲକ୍, ତାକର ଆୟୁ ବାବାର କାତା ନ ମାନ୍ବା ଲକ୍, ଦନିଅବାଦ୍ ଦେବାଟା
ପାପରିବା ଲକ୍, ପରମେସରର ବିପଇକେ ପନ୍ମାନ୍ ନ ଦେବା ଲକ୍, ୩ ବିନ୍
ଲକ୍ଷମନ୍କେ କେମା ନ ଦେବା ଲକ୍, ବିନ୍ ଲକର ବିପଇ ମିର କଇବା ଲକ୍,
ନିଜେ ଜାଗରଦ ନ ରଇବା ଲକ୍, କିରଜାଟି ଅଇବା ଲକ୍, ନିକ ବିପଇ ଚିନ୍
କରିବା ଲକ୍, ୪ ବିସ୍ତବାସେ ବିସ୍ ଦେବା ଲକ୍, ବକୁଆ ବିପଇ କରିବା ଲକ୍,
ବିନ୍ ଲକରଟାନେଅନି ବଡ଼ ବଲାଇଅଇବା ଲକ୍, ପରମେସରକେ ଆଲାଦ୍
କରିବା ବାଦୁଲେ ନିଜକେ ସାରିବା କରାଇବା ଲକ୍ । ୫ ପରମେସରକେ ସେବା
କଲିନି ବଲି ଦେକାଇବାର, ମାତର ତାର ବପୁ ତାକର ଜିବନ୍ ବାଦ୍ଲାଇବାକେ
ନ ଦେଅର । ସେନ୍ତାରି ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ଦୁରିକେ ର । ୬ କାଇକେବଇଲେ
ଏନ୍ତାରି ଲକ୍ ବିନ୍ ଗରମନ୍କେ ପୁରିଦେଇ ତେଇ ରଇବା ମାଇଜିମନ୍କେ
ନାହାଇଲାଇନି । ଏ ମାଇଜିମନ୍ ତାକର ପାପର ଲାଗି ନିଜକେ ଦସ ଦେଇ
ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର କରାପ ମନ୍କରିବାଟାସଞ୍ଚ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲାଇଆଚଦ୍
। ୭ ସେମନ୍ ସବୁବେଳେ ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର ସିକିଆ ସିକିବାକେ ମନ୍
କଲାଇନି । ମାତର ତେଇର ସତ୍ତବ ବିପଇ ନାଜାନ୍ତାଇନି । ୮ ଆଗର
କାଲେ ଜେନ୍ତାରିକି, ଜୁନସ ଆରି ଜମ୍ବିରିସ ମଧ୍ୟାର ବିରୁଦ୍ଧ ଉଚ୍ଚିଲାଇ,
ସେନ୍ତାରିସେ ଏ ସିକାଉମନ୍ ମିଯା ସତ୍ତବେ ବିରୁଦ୍ଧ କଲାଇନି । ସେମନର ମନ୍
କରାପ ଅଇଆଚେ । ଆରି ବିସ୍ତବାସର କାତା ଉଚ୍ଚିଲେ ତାକରଟା ତୁଚାଇସେ
। ୯ ମାତର ସେମନ୍ ନିଜେ ପୁଣିରଇବାଟା ସବୁବେଳିରପାଇ ନ ରଖେ ।

କାଇକେବଇଲେ ଜାନାସ୍ ଆରି ଜିମିରସ ବକୁଆଟାମନ୍ ବଲି ଆଗ୍ରହୁର ଲକ୍
 ଜାନ୍ମଲାଇ, ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ ଏବର ଲକ୍ମନ୍ ମିସା ସେମନ୍ ବକୁଆ ବଲି ଜାନ୍ମବାଇ
 । ୧୦ ମାତର ଚିମତି ତୁଳ ମର ସବୁ ବିସଇ ଜାନିଆରୁସ । ମୁଲ ଲକ୍ମନ୍କେ
 କେନ୍ତାରି ସିକାଇଲିନି, କେନ୍ତାରି ଚଲାଚଲ୍ଲତି କଲିନି, ମର ଆଦେସ୍ କାଇଟା,
 ମର ବିସବାସ କେନ୍ତିଟା, ମୁଲ କେନ୍ତି ମୁରତିକରି ରଙ୍ଗିଲିଆରି, ବିନ୍ ବିନ୍
 ଲକ୍ମନ୍କେ କେନ୍ତି ଆଲାଦ୍ କରିଆରି ଆରି ମକେ ଆଇଲା ଦୁକ୍ କଷ୍ଟ ମିସା
 ଜାନୁସ । ୧୧ ଲକ୍ମନ୍ ମକେ ଦୁକ୍ କଷ୍ଟ ଦେଲାଟା ଆନ୍ତିକିୟ, ଲକନିୟ
 ଆରି ଲୁସତା ନଥରମନ୍କେ କାଇ କାଇଟା ଅଇରଇଲା ଆରି କେତେକ ଅଦିକ
 କଷ୍ଟ ପାଇରଇଲି, ସେ ସବୁ ବିସଇ ତୁଲ ଜାନୁସ । ମାତର ମାସରୁ ଜିସୁ ମକେ
 ସବୁ ଦୁକ୍ କଷ୍ଟ ଟାନେଅନି ରକିଆ କଲା । ୧୨ ଦେକ୍ବାକେଗାଲେ ଜେଡ଼କି
 ଲକ୍ ଜିସୁକିରିସଟକେ ବିସବାସ କରି ପରମୋସର ଦେକ୍ବା ଇପାବେ ଦରମ୍
 ଚଲାଚଲ୍ଲତି କରିବାକେ ମନ୍ କଲାଇନି, ସେମନ୍ ସବୁ ବିସବାସ ନ କଲା
 ଲକ୍ମନରଟାନେଅନି ଦୁକ୍ କଷ୍ଟ ପାଇବାଇ । ୧୩ ମାତର କରାସ୍ ଲକ୍ମନ୍
 ଆରି ନାତାରମନ୍ ଅଦିକ ଅଦିକ କରାସ୍ ଅଇଜିବାଇ । ସେମନ୍ ଲକ୍ମନ୍କେ
 ନାତାଇକରି ନିଜେ ନାତାଇଅଇବାଇ । ୧୪ ମାତର ତୁଲ ଜେଡ଼କି ବିସଇ
 ସିକିଆରୁସ, ଆରି ସେଠା ସବୁ ସବୁ ବଲି ବିସବାସ କରିଆରୁସ, ସେଠା ସବୁ
 ତାର ସଞ୍ଚ ଦାରି ର । କାଇକେବଇଲେ, ନିଜ ସିକାଇବା ଲକ୍ମନର ଟାନେଅନି
 ଏ ସବୁ ସିକିଆରୁସ । ୧୫ ଆରି ତୁଲ ପିଲାବେଲେ ଅନି ମୁକଳ ସାସ୍ତର
 ଜାନିଆରୁସ । କିରିସଟ ଜିସୁକେ ବିସବାସ କଲାର ପାଇ ପରମୋସର ତକେ
 ରକିଆ କରସି ବଲି ତୁଲ ଜାନ୍ମଲୁସନି । ୧୬ ସବୁ ସାସ୍ତର ପରମୋସରର
 ଟାନେଅନି ଆଇଲା ଆଚେ, ଆରି ସେଠା ଲକ୍ମନ୍କେ ସିକାଇବାକେ, ଦୁଲ
 ଅଇଲାଟା ଟିକ୍ କରିବାକେ, ଟିକ୍ ବିସଇ କରିବାକେ, ଆରି ଲକ୍ମନ୍କେ
 ସିକାଇବାକେ ଆମକେ ସାଇଜ କରସି । ୧୭ ଜେନ୍ତାରି କି, ପରମୋସରକେ
 ସେବା କରିବା ଗଟେକ ଲକ୍ ପୁରାପୁରୁନ ତିଆର ଅଇ, ସବୁ ଦରମ୍ କାମ
 କରିବାକେ ବପୁ ପାଇସି ।

୪ ପରମୋସର ଆରି ଜିସୁକିରିସଟ ମର ସାକି । ଜେକି ମଲା ଲକ୍ମନର
 ଆରି ଜିବନ୍ ରଇଲା ଲକ୍ମନର ବିତାର କରସି । ତାର ରାଇଜର ଲାଗି, ସେ
 ଜଗତେ ସାସନ୍ କରିବାକେ ଆଇସି । ସେଠାରପାଇ ମୁଲ ତମ୍ଭେ ତିଆରିଲିନି
 । ୧ ମୁବ୍ କବର ସବୁକେ ଜାନାଆ । ଲକ୍ମନ୍ ସେଠା ସୁନ୍ମବାକେ ମନ୍

କଳାବେଳେ କି ନ ସୁନ୍ଦରୀ ବେଳେ ସେଠା ଜାନାଇବାକେ ଜାଗିର । ବୁଲ୍ଲକରି
 କାରାୟ କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସେଠା ଚାହିବାକେ ତାହିଁ ସଞ୍ଚିତ । ଆସା ନ
 ଚାହିଁ ପରମେସରର ବକିଅ ସିକାଇତେର । ସେମନ୍ତକେ ନିକ କାମ୍ କରିବାକେ
 ସାରଦା କରାଆ । ୩ ଗଟେକ୍ ବେଳା ଆଇସି, ଜେତେବେଳେ ସତ୍ତି ସିକିଅ
 ସୁନ୍ଦରୀକେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ମନ୍ତ ନ କରଦ । ତାର ବାଦୁଲେ ସେମନ୍ତ ଜନ୍ମ କାରାୟ
 ବିସତ କରିବାକେ ମନ୍ତ କରିବାଇ, ସେଠା କରିତେରଇବାଇ । ବିନ୍ଦ ବିନ୍ଦଟା
 ସିକାଉମନ୍ତକେ ତାକିକରି, ତାକର ଟାନେ ଜନ୍ମ ସାରଦାର ବିସତ ସୁନ୍ଦରୀକେ
 ମନ୍ତ କରିବାଇ, ସେନ୍ଦରି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତାକିଆନ୍ତବାଇ । ୪ ସତ୍ତି ବିସତ ଦିଆନ୍
 ନ ଦେଇକରି କାତାନିମନ୍ତ ସୁନ୍ଦରୀକେ ମନ୍ତ କରିବାଇ । ୫ ମାତ୍ର ତିମତି, ତୁଲ୍ଲ
 ନିଜେ ସବୁବେଳେ ଜାଗିରଦ ଥଇ ର । ଦୁଇ କସ୍ତ ଆଇଲେ ମୁରୁଚିକରି ର ।
 ସୁଦ୍ଧକବର ଜାନାଇତେର । ତର ଦାଇତେ ରଇବା ସବୁ କାମ୍ କରିତେରଇବାର
 । ୬ ଗଟେକ୍ ପୁଜାରି ଜେନ୍ତିକି ବେଦିଟାନେ ବଲି ଚାଲିସି, ସେନ୍ଦରିସେ,
 ଏବେ ମର ଜିବନ୍ ସରପାଇ ଅଇବା ବେଳା କେଟିଆଚେ । ତାରିଲାଗି ଏ ସବୁ
 ଆଦେସ୍ ମୁଲ ତକେ ଦେଲିନି । ୭ ଆରାଜିତାଟାନେ ମୁଲ ନିକସଞ୍ଚ ଭୁଲଦ୍
 କଲିଆଚି । ଜେତ୍କି ପାଲାଇବାର ରଇଲା ମୁଲ ନିକସଞ୍ଚ ପାରାଇଲି । ଆରି
 ମୁଲ ମର ବିସବାୟ ଆରାଇନାଇ । ୮ ଏବେ ସରଗେ ମରପାଇ ଜିଡ଼ିଲା
 ମୁକୁଟ ସଞ୍ଚିତାଚେ । ଏ ମୁକୁଟ ପରମେସରର ମୁଆଟେ ମୁଲ ଦରମ୍ ସଞ୍ଚ
 ଚଲାଚଲିତି କଲାରିପାଇ ଆଚେ । ମାପ୍ରା ଜେ କି କାକେ ଅନିଆଇ ନ କରି
 ବିଚାର କରିସି, ତାର ବିଚାରନା ଦିନେ ସେ ମୁକୁଟ ମକେ ପୁରସକାର ଇଶାବେ
 ଦେଇସି । ସେଠା ଅବକା ମରପାଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ସେ ବାଉଡ଼ି
 ଆଇବାଟା ଜାଗିଆଚିତ, ସେମନ୍ତକେ ସବୁକେ ଦେଇସି । ୯ ତିମତି, ଜେତେକ୍
 ଦାପ୍ତରେ ତୁଲ୍ଲ ମରିଗେ ଆଇବାକେ ତେସ୍ତା କର । ୧୦ କାଇକେବଇଲେ
 ଦିମା ଏବେ ମକେ ଚାତିକରି ତେସଲନିକି ଗାଲାଆଚେ । ସେ ଏ ଜଗତର
 ବିସତ ଅଦିକ ମନ୍ତ କଲାନି । କରସିନ୍ ଗାଲାତିଆଇ ଗାଲା, ଆରି ତିତସ
 ଦୁଲମତି ଗାଲା । (ଆଶୀର୍ବାଦ ୧୬୫) ୧୧ ଲୁକ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷସେ ମରସଞ୍ଚ ଆଚେ ।
 ତୁଲ୍ଲ ଆଇଲାବେଳେ ମରକକେ ତର ସଞ୍ଚ ତାକିଆନ୍ତ । କାଇକେବଇଲେ
 ଲାଗି ରଇଲାବେଳେ ମର କାମେ ସେ ସାଇଜ କରିସି । ୧୨ ତିକିକସକେ
 ମୁଲ ଏପିସିଅ ପାଟାଇଆଚି । ୧୩ ତୟେ ନଅର ଚାହିଲାବେଳେ କରପର
 ଗରେ ମୁଲ ମର ଅତିବାଟା ଚାହିଆଚି । ତୁଲ୍ଲ ଆଇବାବେଳେ ସେଠା ଦାରିଆଇ

। ଆରି ମର୍ ବଲପତରମନ୍ ଆରି ଲତାକେ ଆଇବା କାଗଜପତର ମିଥା
 ଦାରିଆଉ । ମେଣ୍ଟାର ଚାମ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ତିଆର ଅଇଲାଟା ତାଡ଼ବାର ନାଇ । ୧୫
 କଁସ କାମ କରୁ ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଟ୍ର ମକେ ଦେସି ଅନିଆଇ କରି ଆଚେ । ସେ
 କଲା କାମରପାଇ ମାପରୁ ତାକେ ଦେସି ଡଣ୍ଟ ଦେଇଦି । ୧୬ ତୁଳ ମିଥା
 ତାର୍ଟାନେଅନି ଜାଗରତ ରଥ । ସେ ଆମର ସିକିଆ ତାର୍ ସତ୍ତ୍ଵ ବିରଦ୍ଧ
 କରିରଇଲା । ୧୭ ମୁଲ ପରତୁମତର ନିଜକେ ରକିଆ କରିବାକେ ବିଚାରନା
 ଜାଗାଇ ଗାଲାବେଲେ, ମର୍ବାଟେ ଅଇକରି ସାକି ଦେବାକେ କେ ନ ରଇଲାଇ
 । ତାର୍ ବାଦୁଲେ ସବୁଲକ୍ ମକେ ତାତିଦେଲାଇ । ଏ କାମରପାଇ ସେମନ୍ତକେ
 ପରମେସର ଡଣ୍ଟ ନ ଦେଅ । ୧୯ ସେ ବିଚାରନା ଜାଗାଇ ଜେତୁକି ଜିତଦି
 ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମାନ ରୁଣ୍ଟିରଇଲାଇ, ସେମନ୍ତକେ ସବୁକେ ଜିସୁକିରିସ୍ଟର୍
 ସୁବକବର ଜେନ୍ତାରିକି ମୁଲ ପୁରାପୁରୁନ ବାବେ ଜାନାଇପାରିବି, ସେମାରପାଇ
 ମାପରୁ ମର୍ବଦତ୍ତ ରଇକରି ମକେ ବପୁଦେଲାଆଚେ । ସେ ବିଚାରନାର
 ସାରାପାରି ମକେ କାଇବାକେ ଆସିରଇବା ଗଟେକ ହିରଁର ଟାନେଅନି ରକିଆ
 କଲାପାରା ମାପରୁ ରକିଆ କଲା । ୨୦ ବିପଦେ ପାକାଇବା ସବୁ ଗଢନାଇଅନି
 ମାପରୁ ଜିସୁ ମକେ ରକିଆ କରି, ସର୍ଗେ ରଇବା ତାର୍ ରାଇଜେ କାଇଟା ନ
 ଅଇତେ ତାକିନେଇଦି । କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ ଜୁଗ ସେ ଆକା ତାକ୍କପୁଟା ପାଥ ।
 ଆମେନ! (ଆଶ୍ରମ ପୃୟୀଙ୍କ ୧୬୫) ୨୧ ପିର୍ସିଲାକେ ଆରି ଆକିଲାକେ ଜୁଆର ଜାନାଆ ।
 ଆରି ଅନିସିପରର କୁଟୁମ୍ବକେ ମିଥା ମର୍ ଜୁଆର ଜାନାଆ । ୨୦ ଏରାସ୍ତ
 କରିଛିଅ ନଅରେ ଆଚେ । ଆରି ତରପିମସକେ ଜର ଅଇଲାକେ ମୁଲ ତାକେ
 ମିଲିତି ତାତିଦେଇ ଆସିଆଚି । ୨୧ ତୁଳ ସିତ୍ତଦିନ ଅଇବା ଆଗତୁ ଆଇବାକେ
 ଚେସଟା କରୁ । ଇରବୁଲ ପୁଦେନ୍ସ୍, ଲିନ୍, କଲ୍କିଆ ଆରି ଇତିରଇବା ସବୁ
 ବିସବାସି ବାଇବଇନି ତକେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୨୨ ପରମେସର ଜିବନ୍
 ଦୁକାଇ ଦୟା କଲାଟା ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଥ ।

ତିତ୍ତସ

୧ ମୁଲ ପାରଲୁ, ଏ ଚିଟି ଲେକ୍ଲିନି । ମୁଲ ପରମେସରକେ ସେବାକରି ଜିସୁକିରିସରେ ଗଟେକୁ ପେରିଦି ଅଇଆଛି । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତାରିଚାନେ ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ବିସ୍ବାସ କରିବାକେ ପରମେସର ବାଢ଼ିଲା ଆଚେ, ଆରି ସେମନ୍ ଜେନ୍ତୁକି ଜିସୁକିରିସରେ ନିକ ସିକିଆ ଦୁଇବାଇ, ସେନ୍ତୁରି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସାଇଜ କରିବାକେ ମୁଲ ବାତିଆଇଆଛି । ଏ ସିକିଆ ନିକସଞ୍ଚ ଜାନିଲେ, ପରମେସରକେ ସାରଦା କରାଇବା ପାରା ଚଲାଚଲି କରିବାକେ ସେମନ୍ ସିକବାଇ । ୨ ଏନ୍ତରିଆଇ ସେମନ୍ କାଳକାଲ ଜୁଗଜୁଗ ପରମେସରର ସଞ୍ଚ ବିରିବାକେ ଆସା କରିବାଇ । କାଇକେବଇଲେ କାଇଚା ତିଆର ନ ଥିଲେ କାଳକାଲ ଜୁଗଜୁଗ ତାର ଲକ୍ଷ ତାର ସଞ୍ଚ ବିରିବାଇ ବଲି ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇଲା । ଏଟା ପୁରାପୁରୁଷ ସତ ବଲି ଆମେ ଜାନିଲୁନି । କାଇକେବଇଲେ ସେ କେବେ ମିଥ ନ କଏ । (aiōnios g166) ୩ ପରମେସର ତିକ୍ କଲା ବେଳାଇ ମୁଲ ପୁରିବର ଜାନାଇଲିକେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ସେଠା ବୁଝିବାକେ ସେ ବପୁଦେଲା । ଏଟା ପରମେସରର କାମ୍ । ସେ ଆକା ଆମ୍ବକେ ରକିଆ କରୁଣି । ସେ ଏ ଦାଇଦି ଦେଇକରି ମନେ ତିଆରିଲା ଆଚେ । ୪ ଏ ତିତ୍ତସ, ତରପାଇ ମୁଲ ଏ ଚିଟି ଲେକ୍ଲିନି । ଆମେ ଜିସୁକିରିସଟଙ୍କେ ବିସ୍ବାସ କଲାରପାଇ ତୁଳ ମର ନିଜର ପଥପାରା ଅଇ ଆବୁସ୍ । ବାବା ପରମେସରକେ ଆରି ଆମର ଉଦାରକାରିଆ ଜିସୁକିରିସଟଙ୍କେ ମୁଲ ବାବୁଜିଆ କଲିନି, ସେମନ୍ ତକେ ଦୟା ଦେକାଆଇ ଆରି ସାନ୍ତି ଦେଆଇ । ୫ କିରତେ ତକେ ରଇଜା ବଲି ମୁଲ କରଇଲି । ଜେଡ଼କି ସବୁ କାମ୍ କରିସାଇବାକେ ମନେ ଦେଲା ନ ରଇଲା, ସେଠା କରିସାଇବାକେ ମୁଲ ସେନ୍ତୁରି କଲି । ଏଟା ଅଇଲାନି ପରତୁମ୍ ବିସଇ । କିରତେ ରଇବା ସବୁ ଜାଗାର ମଣ୍ଡଳିମନ୍କେ ପାରଚିନ୍ ଇଯାବେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବାର । ମୁଲ ତର ସଞ୍ଚ ରଇଲାବେଲେ ଏ ବିସଇନେଇ ତକେ ତିଆରି ରଇଲି । ୬ ଜନ୍ ଲକ୍ଷକେ ତୁଳ ପାରଚିନ୍ ଇଯାବେ ବାରସ୍ୟ ସେ ଏନ୍ତୁରି ଲକ୍ଷ ଅଇବାର ଆଚେ, କେ ମିଥା ତାକେ ବୁଲ୍ କଲାନି ବଲି ଦସ ଦେଇନାପାରତ୍ । ତାକେ ଗଟେକୁ ସେ ମାଇଜି ରଇବାର ଆଚେ । ତାର ପିଲାଟକିମନ୍ କିରିସଟଙ୍କେ ବିସ୍ବାସ କରିବାର ଆଚେ । ଜେନ୍ତୁରି କି ତାକର ଆୟୁବାବାମନ୍କେ ମାନତ ନାହିଁ କି ନିଜର ମନ୍ କଲା ଇଯାବେ

ଚଲାଚଳୁଟି କଲାଇନି ବଲି ସେମନ୍‌କେ କେ ଦସ ଦାରି ନାପାରଦ । ୭ ବିନ୍‌
 ବିସ୍ବାସିମନ୍‌କେ ଜତନ୍ କରିବାକେ ଦାଇର ଇଥାବେ ପରମେସର ଗଟେକ୍
 ପାରଚିନ୍‌କେ ଦେଲାଆଏ । ତେବର ପାଇ ଜନ୍ ମଣ୍ଡଳିର ପାରଚିନ୍‌କେ
 ତୁଳ ବାରସ୍ତୁ, ତାକେ କାଇ ଦସ ନ ରଥ । ସେ ବଢ଼ପନିଆ ନ ରଇବାର,
 ଦାସରେ ରିପା ନ ଅଇବାର, ମଦୁଆ ନ ରଇବାର, ବିନ୍ ଲକର ସଞ୍ଚ କିରଜାଟି
 ନ ଅଇବାର, ତାବୁକେ ଆସା ନ କରିବାର । ୮ ସେନ୍ତୋରି ନ ଅଇକରି
 ଲକ୍ମନ୍‌କେ ଡାକିନେବା ଲକ୍, ଦରମ୍ ବିସର କରିବାକେ ମନ୍ କରିବା ଲକ୍,
 ନିଜେ ଜାଗରତ ରଇବା ଲକ୍, ବହୁ ସାନ୍ ଇଥାବେ ନ ଦେକ୍ବା ଲକ୍, ସୁକଲ୍
 ଇଥାବେ ଚଲାଚଳୁଟି କରିବା ଲକ୍, ନିଜେ ମନ୍ତ୍ରକରିବା ବିସରଗାନେ ଜାଗରତ
 ଅଇବା ଲକ୍, ରଇବାର ଆଏ । ୯ ସେ ଲକ୍ ଆମେ ସିକାଇତେରଇବା ସୁର୍
 କବର ତାରସଙ୍କ ବିସ୍ବାସ କରିରଇବାର ଆଏ । ଏ କବର ସତ ଆରି ନ
 ବାଦଲେ ବଲି ସେ ଜାନିବାର ଆଏ । ଏନ୍ତାର ଆଲେ ସେ ଲକ୍ମନ୍‌କେ ସତ
 ବିସର ସିକାଇପାରସି । ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ ତାର ବିରୁଦ୍ଧ କାତା ଅଇଲାଇନି,
 ତାକର ବୁଲ୍ ଦେକାଇପାରସି । ୧୦ ମଣ୍ଡଳିର ପାରଚିନ୍ମନର ଅଦିକାର ନ
 ନାମବା ଲକ୍ ବେଷ୍ଟି ରଇଲାରପାଇ ମୁଲ ତକେ କଇଲିନି । କାଇ ମୁଲିଅ
 ନ ରଇବା କାତା ସବୁ ସେମନ୍‌କେ ସିକାଇକରି, ସେମନ୍‌କେ ବିସ୍ବାସ
 କରାଇଲାଇନି । ଜିଉଦି ନିୟମ ଇଥାବେ ସବୁ ବିସ୍ବାସିମନ୍ ସୁନ୍ଦ ଅଇବାର
 ଆଏ ବଲି ସିକାଇଲାଇନି । ୧୧ ଏନ୍ତାରି ଲକ୍ମନ୍‌କେ ସିକାଇବାକେ ଦେସ
 ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ନ ସିକାଇବା ବିସର ସିକାଇକରି ସେମନ୍ ଗୁଲାଇ
 କୁରୁମ୍ମନ୍‌କେ ବିସ୍ବାସ କରାଇ, ସତ ବିସରତେଇ ଅନି ବାଉତାଇଲାଇନି । ୧୨
 ଲକ୍ମନ୍‌ରଟାନେଅନି ତାବୁ ମିଲାଇବାକେ ମିଥା ଏନ୍ତାରି କଲାଇନି । ଏଣ୍ଠାରି
 କଇରଇଲା, “କିରତେରଇବା ଲକ୍ମନ୍ ବେଷ୍ଟି ମିର କଇବାଇ । ସେମନ୍
 ବନର ପସୁପାରା ଚଲାଚଳୁଟି କରିବାଇ ଆରି ସେମନ୍ ବେଷ୍ଟି ଅଲ୍ସିଆ ଆରି
 କାଉରାମନ୍ ।” ୧୩ କିରତେ ରଇବା ଲକର ବିସର ସେ ବଦିପଦକତା
 କଇଲାଟା ଏବେ ମିଥା ସତସେ । ତେବର ପାଇ ସେମନ୍‌କେ ତାର ସଞ୍ଚ
 ଦମକାଇକରି କଇବାର ଆଏ । ଜେନ୍ତାରିକି ସେମନ୍ ସତ ସିକିଆ ବିସ୍ବାସ
 କରିବାଇ । ୧୪ ଜିଉଦି ଲକ୍ମନ୍ ତିଆରକଲା କାତାନିମନ୍ ନ ମାନିକରି ଆରି
 ସତ ସିକିଆ ନ ମାନିକରି ରଇବା ଲକ୍ମନ୍‌ର ତିଆରକଲା ରିତିନିତି ଦିଆନ୍ ନ

କରଦ । ୧୫ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ଦେବବା ଉପାବେ ସୁକଳ୍ ରଇବାର,
ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ତାକରପାଇ ସବୁ ବିସଇ ସୁକଳ୍ ରଇସି । ମାତର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ର
ବିବେକ ସେମନ୍କେ ଦସି କରପି, ସେମନ୍ କାରାପ ଅଇ ଜିପୁକିରିସ୍ଟଟକେ
ବିସ୍ବାସ ନ କଲେ, ତାକରପାଇ କାଇ ବିସଇ ମିଥା ସୁକଳ୍ ନାଇ । ୧୬ ଏ
ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରକେ ଜାନିଆରୁ ବଲି କଇ ବୁଲିବାଇ, ମାତର ତାକର
ଚଲାଚଲ୍ଲିଟାନେ ସେଠା ନ ଦିସେ । ସେମନ୍ ଗିନ୍ କରିବାଲକ୍, କାତା ନ
ମାନବା ଲକ୍ ଆରି କାଇ ଦରମ୍ ବିସଇ କଇବାକେ ନାପାରଦ ।

୨ ମାତର ତିତସ ତୁଳ ବିସ୍ବାସିମନ୍କେ ଜନ୍ମ ବିସଇ ସିକାଇଲୁସନି ସେଠା
ଜିପୁକିରିସ୍ଟରେ ସତ ସିକିଆ ଉପାବେସେ ସିକା । ୨ ପରତୁମ୍ ତକ୍ରାମନ୍କେ
ତାକର ଜିବନେ ନିକ ଚଲାଚଲ୍ଲି କରିବାକେ ସିକା, ଜେନ୍ଦ୍ରିକି ନିଜେ ବୁଦ୍ଧିରସତ୍ତ୍ଵ
ରଇ, ଲକ୍ଷମନ୍ରଟାନେଅନି ସନ୍ମାନ ପାଇବାଲକ୍ ପାରା ଅଇ ଜାଗରତ
ରଇବାର । ସେମନ୍ ପରମେସରକେ ତାରସତ୍ତ୍ଵ ବିସ୍ବାସ କରି ବିନ୍
ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସତସତ୍ତ୍ଵ ଆଲାଦ କରି ମୁରୁତି ରଇବାର ଆଚେ । ୩ ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ
ଡକ୍ଟରିମନ୍କେ ମିଥା ସିକାଆ । ଜେନ୍ଦ୍ରିକି, ସେମନ୍ ସୁକଳ୍ ଚଲାଚଲ୍ଲି କରିବାଇ
। ତିପୁଲ କାତା ନ କଇକରି, ମାତୁଆଲିନିମନ୍ ନ ଅଇକରି, ତାର ବାହୁଲେ
ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିକ ବିସଇ ସିକାଅତ । ୪ ଏନ୍ଦ୍ରାରି କଲେ ସେମନ୍ର
ଟାନେଅନି ଦାଙ୍ଗିତାମନ୍ ନିକ ଚଲାଚଲ୍ଲି କରିବାଟା ସିକିବାଇ । ସେମନ୍
ପରତୁମ୍ ନିଜର ମୁନୁସନ୍ତକେ ଆରି ପିଲାଟକିମନ୍କେ ଆଲାଦ କରିବାଟା ସିକତ
। ୫ ନିଜେ ଜାଗରତ ଅଇକରି ମୁନୁସନ୍ତକେ ସୁକଳ୍ ଚଲାଚଲ୍ଲି କରି, ନିଜର
ଗରଦୁଆର ଚାଲାଇକରି, ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦୟା ଦେକାଇକରି ଆରି ନିଜର
ମୁନୁସର କାତା ମାନିକରି ରଇବାକେ ସିକା । ସେନ୍ଦ୍ରାର କଲେ ପରମେସର
ଆମକେ ସରପି ଦେଲା କବର କେ ମିଥା ନିନ୍ଦା ନ କରଦ । ୬ ସେନ୍ଦ୍ରାର ସେ
ଦାଙ୍ଗିତାମନ୍କେ ମିଥା ନିଜେ ଜାଗରତ ରଇବାକେ ସିକା । ୭ ତୁଳ ନିଜେ
ସବୁ ବିସଇଟାନେ ନିକ ଚଲାଚଲ୍ଲି କର । ଜେନ୍ଦ୍ରାରି କି ତକେ ଦେକିଦେକି
ଦାଙ୍ଗିତାମନ୍ ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଅଇବାଇ । ସିକାଇଲାବେଳ, ମନ୍ ସତ ରଇକରି
ଲକ୍ଷମନ୍ର ମୁଆଟେ ସନ୍ମାନ ପାଇଲାପାରା ପରମେସରର ବିସଇ ସିକା । ୮
ଜେତ୍କି ବିସଇ ସିକାଇଲୁସନି, ସେ ସବୁ ବିସଇ ସତ ରଥ ଜେନ୍ଦ୍ରାରିକି ଲକ୍ଷମନ୍
ନିନ୍ଦା କରିନାପାରଦ । ଜେତ୍କି ଲକ୍ ଜିପୁକିରିସ୍ଟରେପାଇ ତୁଳ କରିବା କାମ୍
ବିରଦ୍ଧ କାଲାଇନି, ସେମନ୍ ସବୁ ଲାଜ୍ ଅଇଜିବାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଆମକେ

ନିତ୍ୟ କରବାକେ ତାକରୁଟାନେ କାଇଟା ନ ରେ । ୯ ତର ମଣ୍ଡଳିମନ୍ଦକେ
ରଇବା ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵମନ୍ଦକେ ତାକର ସାଉକାରମନ୍ଦକେ ମାନିକରି ରଇବାକେ
ସିକା । ତାକର କରବା କାମ ଦେକି ସାଉକାରମନ୍ଦ ସାରଦା ଅଥବା ଆରି
ସାଉକାରମନ୍ଦକେ ସେମନ୍ଦ ଚଣ୍ଡ ନ ଲାଗାଥିବା । ୧୦ ସାଉକାରର କାଇ
ଜିନିସ ନ ଚରାଇକରି ସବୁବେଳେ ଦରମ୍ ଚଲାଚଲନ୍ତି କର । ସେମନ୍ଦକେ
ସାଉକାର ବିସ୍ତାର କରବାର ଆଚେ । ତାକର ନିକ ଚଲାଚଲନ୍ତି କରବାଟା
ଦେକି ଆମକେ ମୁକୁଟି ଦେବା ପରମେସରର କବର ମୁନ୍ଦବାକେ ଲକ୍ଷମନ୍
ମନ୍ କରବାଇ । ୧୧ କାଇକେ ବଇଲେ ପରମେସର ଶୁଳାଇ ମୁନୁସ୍ତକାତିକେ
ପାପେଅନି ମୁକୁଟି କରବାକେ ତାର ଦୟା ଦେକାଇଲା ଆଚେ । ୧୨ ସେ ଦୟା

କଲାକେ, କାରାପ୍ ଚଲାଚଲନ୍ତି କରବାଟା ଚାତିକରି, ବିସ୍ତାର ନ କରବା
ଲକ୍ଷମନ୍ କରବା ଚଲାଚଲନ୍ତି ନ କରି, ସେମନ୍ ଲାଲୁପା ଅଇବା ବିସ୍ତର ମନ୍
ନ କରବାକେ ପରମେସର ଆମକେ ସିକାଇଲାନି । ତାର ବାଦୁଲେ ଜେତ୍କି
ଦିନ୍ ଆମେ ଏ ଜଗତେ ବଁଚିଆରୁ, ସେହକି ଦିନ୍ ନିଜେ ଜାଗରତ୍ ରଇ, ଦରମ୍
ଚଲାଚଲନ୍ତି କରି ତାକେ ସାରଦା କରାଇବାକେ ସେ ଆମକେ ବପୁ ଦେଲାନି

| (aiōn g165) ୧୩ ଜନ୍ ବଢ଼ ଦିନ୍ ଆଇବାକେ ଆମେ ଜାଗିଆରୁ, ସେହକି
ଦିନ୍ ଜାକ ଏନ୍ତାରିସେ ଚଲାଚଲନ୍ତି କରୁ । ସେ ଦିନେ ଜିଷୁକିରିସ୍ତ ଜେକି
ଆମର ପରମେସର ଆରି ମୁକ୍ତିକାରିଆ, ତାର ସବୁ ତାକପୁଟା ସଞ୍ଚ୍ଚ ଏ
ଜଗତେ ବାଉଡ଼ିଆଇସି । ୧୪ ଏ ଜିଷୁ କିରିସ୍ତ ଆମର ଲାଗି ମରବାକେ
ନିଜେ ସର୍ପିଅଇଲା । ପାପର ବାନ୍ଧୁନେଅନି ମୁକ୍ଳାଇବାକେ ଆରି ତାରପାଇ
ସୁକଳ୍ ଲକ୍ କରାଇବାକେ ସେ ଏନ୍ତି କଲା । ସେ ଦେବବା ଇଥାବେ, ଦରମ୍
କାମ କରବାକେ ଦେସି ମନ୍ କରବା ଲକ୍ ଅଇବାକେ ମିଥା । ୧୫ ତେବରପାଇ
ତିତୟ, ତୁଳ କିରତେ ରଇବା ବିସ୍ତାରିମନ୍ଦକେ, ମୁଇ ତକେ କଇରଇବା ସବୁ
ବିସ୍ତର ସିକାଇଦେସି । ଏ ସବୁ ବିସ୍ତର କରବାକେ ସାରଦା କରା ଆରି ନ
କଲେ ସେମନ୍ଦକେ ଜାଗରତ୍ କରା । ସେନ୍ତାରି କରବାକେ ତର ଅଦିକାର
ଆଚେ । ତୁଳ ସିକାଇଲା ବିସ୍ତରମନ୍ କେ ମିଥା ନିର ଇଥାବେ ନ ନାମତ ।

୧୫ ସାପନ୍ଦକାରିଆ ଆରି ଅଦିକାରିମନ୍ଦ ତଲେ ରଇକରି ସେମନ୍ ତିଆରିଲାଟା
ମାନିକରି ରଇବାକେ ମଣ୍ଡଳିର ବାଇବରନିମନ୍ଦକେ ଏତାଇଦେସି । ବିନ୍
ଲକ୍କିକେ କାଇ ସାଇଜ ମିଥା କରବାକେ ଜାଗରତ୍ ଅଇରଥିବା । ୧୬ ବିନ୍
ଲକ୍କର ବିସ୍ତର ମିତି ନ କାଇ ସବୁର ସଞ୍ଚ୍ଚ ପାନ୍ତିସଞ୍ଚ୍ଚ, ଆଲାଦେ, ମନ୍ଦିତ୍ତରେ

ଦରମ୍ରର ମିଦିବିତି ରଥେ । ୩ କାଇକେବଇଲେ ଗଟେକ୍ ବେଳାଇ
 ଆମେମିଥା ବକୁଆ ଲକ୍ରପାରା ରଇ ପରମେସରର କାତା ନ ମାନିକରି,
 ବୁଲୁ ବିସର କରତେରଇଲୁ । ଆମର ପାପର ଗୁନ୍ତଳନ୍ ଇପାବେ ଜେଡ଼କି
 ସବୁ ବିସର ରଇଲା, ସେଠା ସବୁ ସାରଦାସତ୍ତ୍ଵ କରତେରଇଲୁ । ବିନ୍ ଲକ୍ର
 ତିପୁଲୁ କାତା ଗୁଲାଇବାଟେ ବିଚିକରି ସେମନ୍ତକେ ଲୁପ୍ତା କରତେରଇଲୁ ।
 ସେମନ୍ ଆମ୍ବକେ ଗିନ୍ କରତେରଇଲାଇ, ଆମେମିଥା ସେମନ୍ତକେ ଗିନ୍
 କରତେରଇଲୁ । ୪ ମାତର ଆମେ ସେନ୍ତ୍ରାରି ଚଲାତଳି କରତେରଇଲେ
 ମିଥା ଆମର ମୁକ୍ତିକାରିଆ ପରମେସର ନିଜର ଦୟା ଆରି ଆଲାଦ ଆମ୍ବକେ
 ଦେକାଇଆଏ । ୫ ପାପର ଡଶ୍ଟୋଅନି ସେ ଆମ୍ବକେ ମୁକ୍ତଲାଇଲା । ଆମେ
 ଦରମ୍ କାମ୍ କଲାରପାଇ ସେ ଆମ୍ବକେ ଏହି କରେନାଇ । ମାତର ସେ
 ଆମ୍ବକେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେକାଇଲାକେସେ । ସୁକଳୁ ଆଦମୀ ଦେଇକରି
 ସେ ଆମ୍ବକେ ରକିଆ କଲା । ଜେକି ଆମର ସବୁ ପାପ ଦଇକରି ନୁଆ ଜିବନ୍
 ଦେଲା । ୬ ଆମର ରକିଆକାରି ଜିପୁକିରିସତ୍ତ କଲା କାମରଲାଗି ପରମେସର
 ଏଟା କଲା । କାଇ ମୁଲିଅ ନ ଦେଇ ଜେଡ଼କି ବଇଲେ ସେତକି ଆମ୍ବକେ
 ସୁକଳୁଆଦମୀ ଦେଲା ଆଏ । ୭ ପରମେସର ଆମ୍ବକେ ତାର ପିଲାଟକି
 କରବାକେ ଏନ୍ତାରି କଲା ଆଏ । ତାରସତ୍ତ୍ କାଲ୍କାଲ୍ ଜୁଗନ୍ନୁଗ ବଁରବାକେ
 ଆମେ ଆସା କରବାର ଅଛସି । ଆମରପାଇ ରଇବା ତାର ବଢ଼ ଦୟାରଲାଗି,
 ତାର ମୁଆଟେ ଦସି ଇପାବେ ନ ଦେକେ । ପରମେସର ଆମ୍ବକେ କାଇ ଦସ ନ
 କଲା ଲକ୍ଷବଲି ଜାନାଇଆଏ । (stonios g166) ୮ ମୁଇ ତକେ ଲେକିରଇବା ଏ
 ସବୁ ବିସର ସତ୍ତ ବଲି ମାନିଅଇସି । ତେବରପାଇ ମୁଇ ତକେ ବାବୁଜିଆକରି
 କଇଲିନି, ତୁଇ ସିକାଇବାବେଲେ ଏ ସବୁ ବିସର ନ ପାସରି ଏତାଇତେ ର
 । ଜେନ୍ତାରିକି ପରମେସରକେ ଜେଡ଼କି ଲକ୍ ବିସ୍ବାସ କରବାଇ, ସେମନ୍
 ସବୁ ଦରମ୍ କାମ୍ କରବାକେ ମନ୍ଦିଆନ୍ ଦେବାଇ । ଏନ୍ତାରି ସିକିଆ ଦେଲେ
 ସବୁ ଲକ୍ରପାଇ ସେଠା ନିକ ଆରି କାମ୍ବକେ ଆଇସି । ୯ ମାତର ଜନ୍
 ଲକମନ୍ କାଇ ଲତାକେ ନ ଆଇବା ବିସରପାଇ ଦଦାପେଲା ଅଇବାଇ,
 ଆରି ତାକର କୁଟୁମର ଆନିଦାଦିମନର ବିସର କଇ ଲାଗିରଇବାଇ, ରୁଚାଇ
 ରୁଚାଇ ଦଦାପେଲା ଅଇବାଇ ଆରି ମସା ମିଲାଇରଇବା ରିତିନିତି ବିସରନେଇ
 ଲାଗାଲାଗି ଅଇବାଇ, ସେନ୍ତାରିଟାନେ ପୁରନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଏଟା
 କାକେ ଲତାକେ ନ ଦେଏ, ଆରି ରୁଚାଇସେ । ୧୦ ବିସ୍ବାସିମନର ବିତରେ

ଜଦି କେ ମିପା ଗଟେକ୍ ବେଗ୍ଲାଇବା ଲକ୍ଷ ରଇଲେ, ତାକେ ତାହ୍ ସଞ୍ଚୁ
 କଇକରି ତାଡ଼ାଇଦେସ୍ । ସେ ନ ତାଡ଼ଲେ ଆରିତରେକ୍ ଜାଗ୍ରତା କରା ।
 ତାରୂପରେ ମିପା ସେ କରିଲାଗିରଇଲେ ତାକେ ଚଢିଦେସ୍ । ୧୧ ଏହୁରି ଲକ୍ଷ
 ସତ୍ତବ ବିସଲତେଇଅନି ମନ୍ ବାଉଡ଼ାଇଲା ଆତେ ବଲି ତୁଳ ଜାନିପାରୁସ୍ ।
 ତାର ପାପରଲାଗି ସେ ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଦସ୍ କରିଆତେ ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍
 ନିକଷଞ୍ଚୁ ଜାନ୍ବାଇ । ୧୨ ତକେ ସାଇଜ କରିବାକେ ମୁଲ ଆରିତେମସ୍କେ
 ନଇଲେ ତେଜିକସ୍କେ ପାଟାଇବି । ଆକର୍ଷ ବିଦ୍ରରେ କେ ଆଲେ ଆଇଲେ,
 ତୁଳ ତେଇଅନି ବାରଇ ନିକପଲି ନଥରେ ମକେ ଦେଖ୍ ଅଇବାକେ ଆଉ ।
 କାଇକେବଇଲେ ଯିତ୍ରମାସ୍ ଯାରିବାଜାକ ତେଇ ରଇବାକେ ମୁଲ ମନ୍ କଲିନି ।
 ୧୩ ଜିନି ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ଅକିଲ୍ ଆରି ଆପଲ୍ ନାଉଁର ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ
 ଜିବାକେ ବାରଇବାବେଲେ, ସେମନ୍କେ ଜେତ୍କି ସାଇଜ ଲତା ଆରେ, ସେଠା
 ସବୁ କରିଦେସ୍ । ସେମନ୍କେ ଲତାକେ ଆଇବାଟା ଜାଗାଇଦେସ୍ । ୧୪
 ସେଟାକେ ଚାତି କିରତେରଇବା ଆମର ସବୁ ବିସ୍ବାସି ବାଇବଇନିମନ୍,
 ଦରମ୍ କାମ୍ କରିବାଟା ନ ଚାତିକରି, ପାଇଟିକାବାଡ଼ କରିତେରଅତ । ସେହୁରି
 କଲେ, ଅବାବେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦେଇପାରିବାଇ । ଆରି ବିସ୍ବାସିମନ୍
 ବେକାର ଜିବନ୍ ନ ବିତାଅତ । ୧୫ ମର ସଞ୍ଚୁ ରଇବା ସବୁ ବିସ୍ବାସିମନ୍ ତକେ
 ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । କିରତେରଇବା ଆମର ବିସ୍ବାସି ବାଇବଇନିମନ୍
 ଜେତ୍କିଲକ୍ ଆମଙ୍କେ ଆଲାଦ୍ କଲାଇନି, ସେମନ୍କେ ସବୁକେ ଆମର ଜୁଆର
 ଜାନାଇଦେସ୍ । ପରମେସର ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ତମଙ୍କେ ଦୟା ଦେକାଅ ।

ପିଲିମନ୍

୧ ମୁଇ ପାଉଳ ଜେକି ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ଲାଗି ବନ୍ତି ଆଚି । ଆରି ଆମର ବାଇ ତମତି । ଆମେ ମିସିକରି ଆମର ମଇତର ଆରି ସଞ୍ଚାର କାମକୁ ପିଲିମନ୍କେ ଏ ଚିଟି ଲେକଲୁନି । ୨ ତର ଗରେ ରୁଣ୍ଟିକରି ପାରତନା କରବା ମଣ୍ଡଲିକେ, ଆରି ଆମର ବଇନି ଆପିଯାକେ, ଗଟେକ୍ ସନିଆ ପାରା ଆମର ବିସ୍ବାସ ଦେକାରକା କରବା ଆରକିପସକେ ମିଥା ଏ ଚିଟି ଲେକଲୁନି । ୩ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାୟରୁ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟ ତାର ଜିବନ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେକାଅ ଆରି ସାନ୍ତି ଦେଅ । ୪ ବାଇ ପିଲିମନ୍, ମୁଇ ଜେତେବେଳେ ମିଥା ପାରତନା କରବା ବେଳେ, ତକେ ଏତାଇକରି ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲିନି । ୫ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରର ଲକରପାଇ ରଇବା ତମର ଆଲାଦ୍ ଆରି ମାୟରୁ ଜିସୁରଟାନେ ରଇବା ତମର ବିସ୍ବାସ ମୁଇ ସୁନିଆଚି । ୬ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚା ଆମେ ମିସଲାରପାଇ ଆମର ଜିବନେ ଜେହକି ସବୁ ଆସିରବାଦ ପାଇଆନ୍ତୁ ଘେଗା ସବୁ ନିକ ସଞ୍ଚ ବୁଜବାକେ ଆମେ ତମର ସଞ୍ଚ ରଇଲାବେଳେ, ବୁଜିପାରବୁ ବଲି ମୁଇ ଆସା କଲିନି । ୭ ଏ ମର ଆଲାଦର ବାଇ, ତର ଆଲାଦ୍ ମକେ ଦେଖି ପାରଦା କରାଇଲା ଆଚେ । ପରମେସରର ସବୁଲକର ମନ୍ ମିଥା ତୁଇ ସାରଦା କରାଇ ଆରୁସ୍ । ୮ ତେବେ ଏଠାରଲାଗି କିରିସ୍ଟର ପାଇ ଗଟେକ୍ ବାଇ ଉପାବେ ତକେ ତିଆରବାକେ ମର ପୁରାପୁରୁନ ଅଦିକାର ଆଚେ । ୯ ମାତର ମୁଇ ତକେ ଆଲାଦ୍ କଲିନି, ଘେଗାରଲାଗି ଅବକା ବାବୁଜିଆ କରବି । ମୁଇ ପାଉଳ କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର ମୁକିଆ କବର୍ତ୍ତନେଇ ଅଇରଇଲେମିଥା, ତାରଲାଗି ଏବେ ମୁଇ ବନ୍ଦିଆଇଆଚି । ୧୦ ଅନିସମ୍ପ ଜେକି କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ମର ନିଜର ପଥ ପାରା ଅଇଗାଲା ଆଚେ । ତାର ବାବୁଲେ ମୁଇ ତକେ ବାବୁଜିଆ କଲିନି । ଆମେ ବନ୍ଦିଗରେ ରଇଲା ବେଳେ, ମୁଇ ତାର ଆରମ୍ଭ ଉପାବେ ରଇବା ବାବା ପାରା ଅଇଆଚି । ୧୧ ଗଟେକ୍ ବେଲାଇ ସେ ତରପାଇ ଅବକା ରଇଲା । ମାତର ଏବେ ଆମର ଦୁଇଲକର ଲଗାକେ ଲାଗବା ଲକ୍ ଅଇଲା । ୧୨ ମୁଇ ଏବେ ତାକେ ତର ଲଗେ ପାଠାଇଲିନି । ମର ଜିବନେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଆଚି । ୧୩ ତାକେ ବନ୍ଦିଗରେ ମର ସଞ୍ଚ ରଥ ବଲି ମନ୍ କରିଦେଇଲି । ପୁର କବର୍ତ୍ତ ଲାଗି ତର ବାବୁଲେ ସେ ମକେ ଇତି ସାଇଜ କରତା । ୧୪ ମାତର ତୁଇ ମକେ ସାଇଜ କର ଆକା ବଲି ବାଦିଆ କରିନାଇ । ତୁଇ ନିଜେ ମନ୍ଦକରି କଲେ, ମୁଇ ମନ୍ କରିଛି । ତେବେ

ତୁଲ ରାଜି ନ ଅଇତେ ମୁଲ କାଇଟା ନ କରି । ୧୫ ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି ଅନିସମସ୍ତ
ଆରି ତୁଲ, ସାଉକାର ଆରି ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ପାରା ନ ଅଇ, ମରବା ଜାକ ନିଜର
ବାଇ ଉପାବେ ରଇବାକେ, ଚନେକରୁପାଇ ତର୍ତ୍ତାନେଅନି ଦୂରିକେ ରଇଲା

| (aiōnios g166) ୧୬ ଆରି ଏବେ ସେ ଅବ୍କା ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ନାହିଁ, ମାତ୍ର
କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ଗଟେକ୍ ଆଲାଦର ବାଇ ଅଇଆଏ । ମୁଲ ତାକେ ବେଷ୍ଟି
ଆଲାଦ କଲିନି । କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ଗଟେକ୍ ବାଇ ଉପାବେ ଆରି ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା
ଉପାବେ ସେ ତର୍ତ୍ତାପାଇ କେତେକ୍ ଅଦିକ ଆଲାଦର ଲକ୍ ଅଇଯି । ୧୭
ତେବେରପାଇ ତୁଲ ମକେ ଜଦି ସଞ୍ଚରକାମକରୁ ଉପାବେ ଦେକ୍ଖୁସନି, ଜେନ୍ତ୍ରି
ତୁଲ ମକେ ତାକିନେଇତୁସ୍, ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ ତାକେ ମିଥା ତାକିନେ । ୧୮ ସେ
ଜଦି ତର କାଇ ପାୟଦସ୍ କରି ରଇଲେ, କି କାଇଟା ଦେବାର ରଇଲେ ସେଠା
ମର ରୁନ୍ଦବଲି ବାବ । ୧୯ ଏବେ ମୁଲ ନିଜେ ଲେକ୍ଲିନି ମୁଲ ପାରଲ୍ ତକେ
ସୁଜୁବି । ତୁଲତା ମର ରୁନ୍ଦ ଅଇ ଆରୁସ୍, ଏଟା ମୁଲ ତକେ ଏତାଇଦେବାକେ
ଲାଗା ନାଇ । ୨୦ ତେବେ ତୁଲ ଜେକି କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ମର ବାଇଅଇଆରୁସ୍
। ମରପାଇ ଏ ଗଟେକ୍ କାମ କରି ମକେ ପାରଦା କରାଆ । ୨୧ ଏଟା
ଲେକ୍ଲାବେଲେ, ମୁଲ ତାର ସଞ୍ଚ ଜାନିଆଛି, ମୁଲ ମାଙ୍ଗବା ବିସାଇ ତୁଲ
କରସ୍ ଆକା । ଦେକ୍ଲେ, ମାଙ୍ଗଲାତେଇଅନି ଅଦିକ କରସ୍ । ୨୨ ଏଟାରାତି
ମରପାଇ ଗଟେକ୍ ବାକରା ସାଜାତି ର । କାଇକେବଇଲେ, ତୁଲ ପାରୁତନା
କଲା ଉପାବେ ମୁଲ ତରଳଗେ ଦାପ୍ରେ କେଟିପାରୁବି । ୨୩ ଏପାପରା ଜେକି
କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ମରସଞ୍ଚ ବନ୍ଦିଅଇଆଏ, ସେ ତାର ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି ।
୨୪ ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ, ମର ସଞ୍ଚର କାମ କରୁମନ୍ ମାରକ, ଆରିସତାକସ୍, ଦିମା
ଆରି ଲୁକ ମିଥା । ୨୫ ଆମର ମାପରୁ ଜିସ୍ କିରିସ୍ଟ ଜିବନ ଦୁକାଇ ଦୟା
ଦେକାଇଲାଟା ତମର ସବୁର ସଞ୍ଚ ର ।

ଏବରି

୯ ପରମେସର ପୁରବେ ବିନ୍ ବିନ୍ ବେଲାଇ ଆରି ବିନ୍ ବିନ୍ ବାଟେ
ବବିସତ୍ତବକୃତା ମନ୍ତ୍ରକେ ପାଠାଇକରି, ଆମର ଆନିଦାଦିମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ କାତା
ଅଇଲା । ୧୦ ମାତର ଏ ସେସ କାଳେ ତାର ପଥକେ ପାଠାଇକରି ତାର
କାତା ଜାନାଇ ଆଚେ । ତାରଲାଗି ଏ ଜଗତ ତିଆର କଲାଆଚେ ଆରି
ଜଗତର ସବୁ ବିସଲର ଉପରେ ତାକେ ଅଦିକାର ଦେଲାଆଚେ । (aion g165)
୧୧ ପରମେସରର ମରମାର ଉଜନ୍ ମାପରୁ ଜିସୁରଟାନେ ତିସଷି ।
ପରମେସର ଜେହାରି ଆଚେ, ତାର ପଥ ସେହାରିସେ । ଜନ୍ ବପୁର ବାକିଅ
ପଥ କାତା ଅଇସି, ସେ ବାକିଅ ସଞ୍ଚ୍ଚ ତିଆରକଲାଟା ସେ ସାପନ୍ କରସି ।
ଆମର ପାପର ଲାଗି କେମା କରିସାରାଇଲା ପତେ, ସେ ସରଗେ ବାଅଢ଼ିଲା
। ଆରି ସବୁରତେଇଅନି ବପୁ ରଇବା ପରମେସରର ଉଜାବାଚେ ସାପନ୍
କରିବାକେ ବସିଲା । ୧୨ ପରମେସର ତାର ପଥକେ ସରଗର ଦୁଦମନର
ଟାନେଅନି ମୁକିଅ କଲା ଆରି ଯେମନରଟାନେଅନି ତାକେ ବଡ଼ ନାଉଁ ଦେଲା ।
୧୩ କାଇକେବଇଲେ, ପରମେସର ତାର କନ୍ ଦୁଦକେ ମିସା ଏହାରି କଣ ନାଇ,
ତୁଳ ମର ପଥ, ଆଜିଅନି ମୁଲ ତର ବାବା ଅଇଲି ଆଚି, ତାର କନ୍ ଦୁତର
ବିସଇ ଏହାରି କଣନାଇ, ମୁଲ ତର ବାବା ଅଇବି ଆରି ସେ ମର ପଥ ଅଇସି
। ୧୪ ମାତର ପରମେସର ଜେହେବେଲେ ତାର ପଶୁଆ ପଥକେ ଏ ଜଗତେ
ପାଠାଇଲା, ସେ ଏହାରି କଇରଇଲା, ପରମେସରର ଦୁଦମନ୍ ତାକେ ସେବା
କରିବାଇ । ୧୫ ମାତର ସରଗର ଦୁଦମନର ବିସଇନେଇ ପରମେସର ଏହାରି
କଇରଇଲା, ପରମେସର ତାର ଦୁଦମନ୍କେ ପବନ୍ ପାରା କଲାଆଚେ ।
ଆରି ତାର ଦାଙ୍ଗତାମନ୍କେ ଲାଗିବା ଜଇପାରା କଲାଆଚେ । ୧୬ ତାର ପଥର
ବିସଇ ସେ ଏହାରି କଇରଇଲା, “ଏ ପରମେସର ତର ରାଇଜ୍ କାଲ୍କାଲ୍
ଜୁଗଜୁଗ ରଇସି, ଆରି କେବେ ନ ସାରେ । କାଇ ଅନିଆଇ ନ କରି ତର
ଲକମନ୍କେ ସାପନ୍ କଲୁସନି । (aion g165) ୧୭ ସତ୍ ବିସଇ ମନ୍ତ୍ରକରି ବିନ୍
ବିସଇ ଗିନ୍ କଲୁସନି । ତେବରପାଇ ତର ପରମେସର ତକେ ବାଢ଼ିଲାଆଚେ
। ସେ ତକେ ଆଲାଦ୍ କରି ତର ସଞ୍ଚ୍ଚରିମନର ତେଇଅନି ଅଦିକ୍ ସନ୍ମାନ
ଦେଇ ସାରଦା କରାଇଆଚେ ।” ୧୮ ସେ ଏହାରି ମିସା କଇଲାଆଚେ, “ଏ
ମାପରୁ ଆରାମେ ଅନି ତୁଲ ଜଗତ ତିଆର କରିଆରୁସ୍ । ଆରି ତର ନିଜର
ଆଚେ ଆକାସ ଆରି ତେଇ ରଇବା ସବୁଜାକ ତିଆର କଲୁସ । ୧୯ ସେଟା

ପବୁ ମାୟା ଅଇଜାଇସି, ମାତର ତୁଳ ପବୁଦିନରପାଇ ରଇସୁ । ସେଠା ପବୁ ପୁରନା ଲୁଗା ପାରା ଚିରି ଅଇଜାଇସି । ୧୭ ଲୁଗା ଦୁନାଇକରି ସଞ୍ଚିଲିଲା ପାରା ତୁଳ ସେଠାମନ୍ତକେ ସଞ୍ଚିଲିଷୁ । ଆରି ଲୁଗା ପାଲୁଟନା କଲାପାରା ବାଢ଼ିଲାଇସୁ । ମାତର ନିଜେ ତୁଳ ନ ବାଢ଼ିଲି କରି କାଲ୍ କାଲ୍ ତୁଗ୍ ତୁଗ୍ ରଇସୁ ।” ୧୯ ପରମୋସର ତାର କନ୍ ଦୁତମନ୍ତକେ ମିସା କଖନାଇ, “ମୁଇ ତମର ଦୁତମନ୍ତକେ ତମର ପାଦତଳେ ନ ସଞ୍ଚିଲିବା ଜାକ ମର ଉଜାବାଟେ ବସି ରୁଆ ।” ୨୫ ତେବେରପାଇ ପିଲାମନ୍ ସବୁ ରକର୍ ମାଉଁସ ମିସି ରଇବାକେ ସେ ମିସା ନିଜର ସେ ରକାମ୍ ସିତି ମିସିଗାଲା, ଆରି ତାର ମରନ୍ ସଞ୍ଚି ମରନ୍ତ ଅଦିକାରି ସମ୍ମତାନ୍ତକେ ବିନାସ କଲା ।

୨ ଆମେ କେନ୍ତିକି ସହିତାନେଅନି ବିନେ ନ ବେଗିଲୁ, ସେଠାରପାଇ ଆମେ ସୁନିରଇବା ସତ୍ ବାକିଆଟାନେ ତୀର୍ତ୍ତାର ରଇବା ଦରକାର । ୨ କାଇକେ ବଇଲେ ପୁରବେ ପରମୋସର ସରଗ ଦୁତମନର ଅନି ଜାନାଇ ଆଚେ, ସେଠା ସତ୍ ବଲି ପରମାନ୍ ଅଇଆଚେ, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେଠା ମାନଦ୍ ନାଇ, ସେମନ୍ ଡଣ୍ୟ ପାଇଆଚଦ । ୩ ତେବେ ଏନ୍ତାରି ରଇବା ବଡ଼ ମୁକ୍ତି ଆମେ ଏଲା କଟିଦେଲେ କେନ୍ତି ରକିଆ ପାଇବାର ଅଇସି? ଏ ମୁକ୍ତିର ବିସଇ ପରତମେ ମାପରୁ ନିଜେ ଜାନାଇ ଆଚେ ଆରି ତାରିତାନେଅନି ସୁନିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ତେଇର ସତ୍ ଆମରିତାନେ ପରମାନ୍ କରି ଜାନାଇ ଆଚଦ । ୪ ସେମନ୍ ପରମାନ୍ କଲାଟା ସତ୍ ବଲି ପରମୋସର ମିସା ପାକିଦେଲା । କାଇକେବଇଲେ ସେ ସେମନ୍ତକେ, କେତେ ରକାମର ଚିନ୍ ଆରି କାବାଆଇଜିବା କାମମନ୍, ନ ଗଢ଼ବା ଗଢ଼ନାମନ୍ କରିବାକେ ବପୁଦେଲା । ତାର ମନ୍ କଲା ଇଯାବେ ସୁକଳଆଦମାର ଦାନ୍ ମିସା ସେମନ୍ତକେ ବାଟାକରି ଦେଇ ରଇଲା । ୫ ପରମୋସର ନୁଆ ଜଗଦ୍ ତିଆର କରି । ଆରି ଆମେ ଜନ୍ ଜଗତର କାତା କଇଲୁନି, ତେଇର ସାପନ୍ କରିବାକେ, ସେ ସରଗର ଦୁତମନକେ ବାତିକରି ମିସାଏ ନାଇ । ୬ କାଇକେ ବଇଲେ ଦରମୟାସତରେ ଏହି ଲେକାଆଇଆଚେ, “ଏ ପରମୋସର, ମୁନୁସ କେ ଜେ ତମେ ତାରପାଇ ଚିନ୍ତା କଲାସନି? ଆରି ମୁନୁସ ଏତେକ ଇନ୍ ଅଇଲେ ମିସା ତାକେ ଜତନ୍ କଲାସନି । ୭ ତମେ ତାକେ ସରଗର ଦୁତମନର ଟାନେଅନି ଅଲପ ଉନା କରି ଆଗାସ । ସେମନ୍ତକେ ମଇମା ଆରି ତାକପୁଟା କରିଆଗାସ । ୮ ସବୁ ବିସଇର ଉପରେ ସାପନ୍ କରିବାକେ ଅଦିକାର ଦେଇଆଗାସ ।” ଇତି ଲେକାଆଇଆଚେ, କାର ବିସଇ

ନ ଚାତି ମୁନୁସକେ ସବୁ ବିସର ଉପରେ ପାପନ କରୁବାକେ ଦେଇଆଚେ । ଇତିଅନି ଜାନାପଡ଼ି ଗାଲାନିଜେ ସବୁ ବିସର ତାର ଅଦିକାରେ ଆଚେ । ମୁନୁସ ଏବେ ସବୁ ବିସରଙ୍ଗ ଉପରେ ଅଦିକାର କରେ ନାଇତା । ଏଟା ଏବେ ଆମେ ଜାନଲୁନି । ୯ ଆମେ ଦେକଲୁନି, ଜିସୁ କେନ୍ତି ଚନେକରିପାଇ ସରଗର ଦୁରମନର ଟାନେଅନି ତଳେ ଅଇରଇଲା । ଆରି ଜେନ୍ତିକି ସେ ପରମେସରର ଦୟା ପାଇକରି ସବୁଲକର ପାଇ ଜନ୍ମ ଦୁକ୍କ କସ୍ତ ପାଇକରି ମଲା, ସେ ମରନର ଲାଗି ଏବେ ଆମେ ତାକେ ମରମା ଆରି ତାକୁପୁଣୀ ଅଇଲାଟା ଦେକଲୁନି । ୧୦ ପରମେସର ସବୁ ବିସର ତିଆରକରି ସଞ୍ଚାଇଲା ଆଚେ । ସେଟାରିପାଇ ଜିସୁକେ ଦୁକ୍କ କସ୍ତ ପାଇବାକେ ସେ ଦେଲା । ଏହୁରି ଅଇ ସେ ସିଦ୍ଧ ଅଇଲା ଆରି ଆମର ବିଦ୍ରରେଅନି ବେଷି ଲକ୍ଷ, ତାର ପଥ ଅଇଗାଲୁ । ଜେନ୍ତାରି କି ଆମେ ମିସା ତାର ମରମା କଲାଟାନେ ମିସବୁ, କାଇକେବଇଲେ ଜିସୁ ପାପର ଡଣ୍ଡେଅନି ଆମକେ ମୁକ୍ଳାଇଲା । ୧୧ ସେ ଆମକେ ପାପେ ଅନି ସୁକଳ୍କ କଲାଆଚେ । ଆରି ଆମେ ଜେ କି ସୁକଳ୍କ ଅଇଆହୁ, ଆରି ଜେ କି ଆମକେ ସୁକଳ୍କ କରିଆଚେ, ନରଲକ୍ଷମନର ଗଟେକ୍ ସେ ବାବା । ଏଟାରିଲାଗି ଜିସୁ ସେମନକେ ବାଇବଇନି ବଲିକରି କଇବାକେ ଲାଜୁ ଅଏ ନାଇ । ମାତର ତାର କୁଟୁମ୍ବ ବଲି ତାକୁଦି । ୧୨ ଜିସୁ ପରମେସରକେ କଇଲା ଆଚେ, “ମୁଇ ତମର ସବୁଜାକ କାମ୍ ମର ବାଇମନ୍ତକେ ଜାନାଇବି । ସେମନ୍ ରୁଣ୍ଟିଲାଟାନେ ତମକେ ସୁମରନା କରିବି ।” ୧୩ ସେ ଏହୁରି ମିସା କଇଲାଆଚେ, “ପରମେସରଟାନେ ମୁଇ ଆସା କରିବି ।” ଆରି ସେ କଇଲା, “ପରମେସର ମକେ ଦେଲା ପିଲାଟକିମନ୍, ମରସଞ୍ଚ ଆଚତ୍ତ ।” ୧୪ ଇତି ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପିଲାମନ୍ ବଲି ତାକୁଲାଇନି, ସେମନ୍ ବନି ମାଉଁସ ରଇବା ଗାଗଡ଼ ସଞ୍ଚର ଲକ୍ଷମନ୍ । ଜିସୁ ମିସା ସେମନର ପାରା ଗଟେକ୍ ଗାଗଡ଼ ନେଲା ଆରି ତାକର ଗୁନ୍ତଚଲନେତଇ ମିସଲା । ତାର ମରନର ଲାଗି ସେ ମରନର ଉପରେ ବପୁ ରଇବା ସଇତାନକେ ପୁରାପୁରୁଷ ବାବେ ଆରାଇଲା । ୧୫ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ମରନକେ ଡରିକରି ରଇଲାଇ, ସେମନ୍କେ ସେ ମରନର ଡଣ୍ଡେଅନି ମୁକ୍ଳାଇଲା । ୧୬ ଇତିଅନି ନିକ କରି ଜାନିଅଇଲାନି ଜେ, ସେ ସରଗର ଦୁରମନ୍ତକେ ସାଇଜ କରେନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ଆମେ ଜନଲକ୍ଷମନ କି ଅବରାଆମର ବିସର ନାତିତି ବଲି ଏଜାଇଅଇଲୁନି, ସେ

ଆମକେ ସାଇଜ କଲାନି । ୧୭ ତେବର ପାଇ ସେଚା ଦରକାର ରଇଲା ଜେ
ଆମେ ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ତକି ତାର ବାଇବଇନି ଅଇଲୁଆଠୁ, ସେ ସମାନ ଆମର
ପାରା ଅଇରଇବାକେ । ସେହାର ଆଲେ ସେ ଆମର ପରମେସର ଟାନେ
ରଇବା ସର୍ବସଂସ୍ଥ ଆରି ଦୟାସଂସ୍ଥ ରଇବା ବଢ଼ ପୁଜାରି । ସେ ଆମର ବଡ଼
ପୁଜାରି ଅଇଲାକେ ଆମର ପାପର କେମା ଅଇଲା । ୧୮ ସେ ଦୁଃକଷ୍ଟଟ
ପାଇଲା ଆରି ପରିକା କରାଇ ଅଇଲା, ଏବେ ଆମେ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ପରିକା
କରାଇଅଇଲୁନି, ଆମକେ ସବୁକେ ସାଇଜ କରିପାରୁସି ।

୩ ଏ ମର ବିସ୍ବାସି ବାଇବଇନିମନ୍, ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କି ପରମେସର
ତାର ଲକ୍ଷ ବଳି ବାରିଲା ଆଚେ, । ଆମେ ଜିସୁର ବିସଇ ଅଲପୁ ବାବିଦେକୁ
। କାଇକେବଇଲେ ଜେତ୍କି ସବୁ ବିସଇ ଆମର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ଆଚେ,
ତାକେ ସେ ପରମେସର ବଢ଼ ପୁଜାରି ଲସାବେ ପାଟାଇଲା । ୨ ମସା ଜେନ୍ତାରି
ପରମେସରର କୁରୁମେ ସବୁ ବାବେ କାମ କଲା, ସମାନ ସେହାରିପେ, ସେ
ମିଥା ସବୁ ବାବେ ପରମେସରର ଆଦେସ୍ ମାନ୍ବାକେ ସବୁ ସଂତ୍ତୁ କଲା
ଆରି ପରମେସରପେ ତାକେ ବାତି ପାଟାଇରଇଲା । ୩ ଗରୁଡେଇଅନି
ଗରୁ ତିଆରକଲା ମେଘତୁରି ଅଦିକ ସନ୍ମାନ ପାଇସି । ସେହାରିପେ ଜିସୁ
ମସାରଟାନେଅନି ଅଦିକ ବଢ଼ ବଳି ସନ୍ମାନ ମିଳୁସି । ୪ କାଇକେବଇଲେ
ସବୁ ଗରୁ ମେଘତୁରିପେ ତିଆର କରସି । ମାତର ପରମେସର ସବୁ ବିସଇ
ତିଆର କଲାଆଚେ । ୫ ମସା ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଲସାବେ ପରମେସରର ଗରେ କାମ
କରୁଡେଇରଇଲା, ଆରି ପରମେସର ଜନ୍ମଟା ଆଇବା ଦିନ୍ମନ୍ତକେ ଜାନାଇସି,
ସେଚାଆକା ସେ କଇରଇଲା । ୬ ମାତର କିରିସ୍ଟ ଅବକା ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ାସେ
ନ ରଇ ଗଟେକ ପଥ ରଇଲା । ତାର ବାବାର ଗରେ ରଇବା ସବୁ ଦାଇଦ୍ର ଯେ
ସବୁ ବାବେ କଲା । ଆମେ ଜଦି ମୁରଚିରଇକରି ଆସା କଲାଟା ମିଲାଇବୁ
ବଳି ଜାଣିରଇଲେ, ତାର କୁରୁମେ ମିସବୁ । ୭ ପୁକଳ ଆତ୍ମା ଜେନ୍ତାର,
ମରୁବାଲି ବୁଝ ତମର ଆନିଦାଦିମନ୍ ମାପରୁକେ ପରିକା କଲାଇ ଆରି ତାର
ବିରଦେ ତିଆ ଅଇଲାଇ, ସେ ରକାମ ତମେ ନିଜର ମନ୍ ଆଁଟ କରାନାଇ ।”
୮ କାଇକେବଇଲେ ସେ ଜେତ୍କି କରିରଇବା କାବାଅଇଜିବା କାମମନ୍ ଚାଲିସୁ
ବରସନ୍ନାକ ଦେକ୍ଖେ ମିଥା, ସେମନ୍ ତାର ବପୁକେ ପରିକା କରିଲାଗିରଇଲା
। ୯ ସେଚାରପାଇ ପରମେସର ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ରିସାଅଇଲା, ଆରି

କଇଲା, ସେମନ୍ ବେଗ୍ଲିକରି ବିନ୍ ବିସଲମନ୍ କରିଲାଗିଆଚଦ । ମୁଲ
 ତିଆରଲାଟା କରିବାକେ ନିରିଲାଇନି । ୧୧ ସେଟାର୍ ପାଇ ମୁର ରିସାଥାଇ
 ସପଦକରି କଇଲି, ମୁଲ ଜନ୍ମେସେ ପୁଣ୍ଡବାକେ ଦେଇଛି, ସେ ଦେସେ କେବେ
 ମିଥା ତମେକ ପୁରିବାକେ ନ ଦେଇ । ୧୨ ତେବର୍ ପାଇ ଏ ମନ୍ ବିସବାସି
 ବାଇବଇନିମନ୍, ଜାଗରତାଅର ରୁଆ, ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି ତମର ବିଭିନ୍ନେଥାନି କେ
 ମିଥା କାରାପ୍ ମନ୍ ରଇକରି ପରମୋସରକେ ବିସବାସ ନ କରା, ଆରି କେ
 ମିଥା ଜିବନ୍ ରଇବା ପରମୋସର ଟାନେଥାନି ବେଗ୍ଲି ନ ଜା । ୧୩ ତମର
 ବିଭିନ୍ନ କେ ମିଥା ପାପରିଲାଗି ନାତାଇ ଅଇବାର ନାଇ । ସେଗାରିଲାଗି
 ତମର ମନ୍ ଅଁଠ ଅଇଜାଇସି । ଆମର ଜିଇବାକାଇବା ଦିନ୍ ଯାଇବାଜାକ
 ଆମେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ ଏ ବିସଲ ଜାଗରତ କରାଇବାର
 ଆଚେ । ୧୪ କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ଜଦି ଯାରାସାରି ଦିନ୍ ଜାକ ଆମର
 ବିସବାସ ଢାଁଢ଼ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଦାରିରଇବୁ ସେନ୍ତ୍ରାରିଆଲେ ଆମେ ସବୁଲକ୍ କିରିସ୍ଟର
 ସଞ୍ଚ୍ଚ ବାଗ୍ ନେଇ ମିଥିକରି ରଇବୁ । ୧୫ ଦରମ୍ସାସ୍ତରେ ଏନ୍ତୁରି ଲେକା
 ଅଇଲାଆଚେ “ଜଦି ତମେ ଆଜି ପରମୋସରର ବାକିଆ ସୁନ୍ଦରା, ତମର
 ଆନିଦାଦିମନ୍ ଜେନ୍ତ୍ରି ତାକର୍ ମନ୍ ଅଁଠକରି ତାକେ ବିରଦ୍ଧ କଲାଇ, ସେନ୍ତ୍ରାରି
 ତମର ମନ୍ ଅଁଠ କରାନାଇ ।” ୧୬ ପରମୋସରର ବାକିଆ ସୁନ୍ଦିକରି ମିଥା
 ଜେତୁକି ଲକ୍ ତାକେ ବିରଦ୍ଧ କଲାଇ, ସେ ଲକ୍ମନ୍ କେ? ଜନ୍ ଲକ୍ମନ୍କେ
 ମିଥା ମିସରଦେସେଥାନି ବାରକରାଇ ଆନିରଇଲା ସେମନ୍ ନ ଅଥର୍ କି?
 ୧୭ ଚାଲିସ୍ ବରସ୍ ଜାକ ପରମୋସର କନ୍ ଲକ୍ମନ୍କେ ରିସା ଅଇରଇଲା,
 ସେମନ୍ କେ? ଜନ୍ ଲକ୍ମନ୍ କି ପାପ କରିରଇଲାଇ ଆରି ମରୁବାଲି ବୁଝଁ
 ମରିଜାଇରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ନଅତ୍ କି? ୧୮ ପରମୋସର ଜେବେ ସପଦକରି
 କଇରଇଲା ଜେ, ସେମନ୍ ତାର ପୁଣ୍ଡବାଦେସେ କେବେମିଥା ପୁରି ନାପାରଦ,
 ସେବେଲେ ସେ କନ୍ ଲକ୍ମନ୍କେ କଇରଇଲା? ଜନ୍ମଲକ୍ମନ୍ ତାର କାତା
 ନିର୍ବତେ ରଇଲାଇ ସେମନ୍କେସେ । ୧୯ ଆମେ ଏନ୍ତୁରି ଜାନ୍ମ ଜେ, ସେମନ୍
 ବିସବାସ କରତ ନାଇଜେ ପରମୋସର ତିଆର କରିରଇବା ପୁଣ୍ଡବା ଜାଗାଇ
 ସେମନ୍ ପୁରି ନାପାରିଲାଇ ।

୪ ପରମୋସର ଆମକେ କାତା ଦେଇରଇଲାଜେ, ସେ ଆମରପାଇ ଗଟେକ୍
 ପୁଣ୍ଡବା ଜାଗା ତିଆର କଲାଆଚେ । ତେବର୍ ପାଇ ଆମେ ଜାଗରତ ରଇବାକେ
 ପଢ଼ସି । ଜେନ୍ତ୍ରାକି ଆମର ବିଭିନ୍ନ ସେନ୍ତ୍ରାରି କେ ନ ରଥେ, ଜେ କି ସେ

ଜାଗାଇ ପୁରିନାପାରତ । ୨ କାଇକେବଇଲେ ଆମର ଆନିଦାଦିମନରପାରା
 ଆମେ ମିଥା ସୁଦ୍ଧକବର ସୁନିଆରୁ । ମାତର ସେମନ୍ ସେଟା ସୁନିକରି ମିଥା
 ମାନତ ନାଇ, କାଇକେବଇଲେ ସେଟା ସେମନ୍ ବିସ୍ତବାସ କରତ ନାଇ ।
 ୩ ଆମେ ଜେତକି ଲକ୍ ବିସ୍ତବାସ କରବୁ, ଆମେସେ ସେ ପୁଣ୍ଡବା ଜାଗାଇ
 ପୁରବୁ । କାଇକେବଇଲେ ତାକର ବିସ୍ତରନେଇ ପରମେସର କଇଲାଆଚେ,
 “ମର ରିସାଇ ମୂଲ ସପତ କରିଆଚି । ମୂଲ ତିଆର କରିରଇବା ପୁଣ୍ଡବା
 ଜାଗାଇ ସେମନ୍କେ ନ ପୁରାଇ ।” ଜଗତ ତିଆର ଅଇଲା ବେଳେଅନି
 ସେ ପୁଣ୍ଡବା ଗର ତିଆର ଅଇରଇଲା । ଏଲେ ମିଥା ପରମେସର ସେହୁରି
 କଇରଇଲା । ୪ କାଇକେବଇଲେ ଆଟର ସାରାସାରି ଦିନର ବିସ୍ତ ସାସ୍ତରେ
 ଏହୁରି ଲେକାଅଇଲାଆଚେ, “ପରମେସର ସବୁଜାକ କାମ୍ପାରାଇ କରି
 ଆଟର ସାରାସାରି ଦିନେ, ଅଳ୍ପ ପୁଣ୍ଡଲା ।” ୫ ଆରି ଏ ବିସ୍ତ ବିନ୍ଦାନେ
 ଲେକାଅଇଥାଚେ । “ସେମନ୍ ମର ପୁଣ୍ଡବା ଜାଗାଇ କେବେ ମିଥା ପୁରିନାପାରତ
 ।” ୬ ପରତମେ ଜେତକିଲକ୍ ସୁଦ୍ଧକବର ସୁନିରଇଲାଇ, ନିଜେ ବିସ୍ତବାସ
 କରତ ନାଇ ଆରି ସେମନ୍ ସେ ପୁଣ୍ଡବା ଜାଗା ପାଥତ ନାଇ । ତାରପତେ
 ପରମେସର ବିନ୍ ଲକ୍ମନ ପୁରବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୭ ଲକ୍ମନ ତେଇ
 ପୁରବାକେ ପରମେସର ଆରି ଗଟେକ୍ ବେଲା ବାଢିଲା । ସେ ବେଲା ଅଇଲାନି
 ଆଜି । ବେଶି ବରସ୍ ପତେ ପରମେସର ମୂଲ କଇଲା ବିସ୍ତ ଦାଉଦର୍
 ସାସ୍ତରେ ଲେକାଅଇରଇଲା, “ଆଜି ଜଦି ପରମେସର ସବଦ ସୁନ୍ଦଲେ
 ତମର ମନ୍ ଥାଁର କରା ନାଇ ।” ୮ ଆମେ ଏ ବିସ୍ତ ମିଥା ଜାନିଆରୁ ଜେ,
 ପରମେସର ଜନ୍ ବିସ୍ତରାମ ଜାଗାର ପାଇ ସପତ କରିରଇଲା, ସେ ଜାଗା
 ଜିଅସୁଆ ଆମର ଆନିଦାଦିମନ୍କେ ଡାକି ନେଇ ରଇବା ଜାଗା ନରଁ । ଜଦି
 ସେ ଜାଗା ସେଟା ଅଇରଇତା, ତେବେ ପରମେସର ଆରି ଗଟେକ୍ ପୁଣ୍ଡବା
 ଦିନର କାତା ନ କଇତା । ୯ ସେଟାରପାଇ ଏଟା ସତ ଆକା । ଆଟର
 ସାରାସାରି ଦିନେ ପରମେସର ପୁଣ୍ଡଲାପାରା ତାକର ଲକ୍ମନର ପାଇ ଗଟେକ୍
 ପୁଣ୍ଡବା ବେଲା ସତ୍ତ୍ଵିଲାଇଥାଚେ । ୧୦ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ସପତ
 କରିରଇବା ବିସ୍ତରାମେ ଜେତକିଲକ୍ ପୁରବାଇ, ସେ ବିସ୍ତରାମ କଲାପାରା,
 ତାକର କାମେଅନି ବିସ୍ତରାମ କରବାଇ । ୧୧ ସେଟାରପାଇ ଆମେ ସବୁଲକ୍
 ମନ୍ ଦିଆନ୍ ଦେଇକରି, ସେ ବିସ୍ତରାମ ଜାଗାଇ ପୁରବାକେ ଚେସ୍ତା କରୁ
 । ଆମର ଆନିଦାଦିମନରପାରା ନ ଅଇବାକେ ଆମେ ଜାଗରତ ରହଁ ।

ପରମେସର କଇଲାଟା ବିସ୍ବାସ୍ ନ କଲାରପାଇ, ସେମନ୍ ସେଜାଗାଇ ପୁରି
ନାପାରିଲାଇ । ୧୭ ପରମେସରର ବାକିଅ ଜିବନ୍ରଇବାଟା ଆରି ବେସି
ବପୁରଇ ଦୁଇବାଟେ ଦାରରଇବା ଗଟେକ୍ ଲାଗନ୍ କାଣ୍ଟା ପାରା । ସେଟା
ଆଡ଼ର ଗାଁ ଆରି ଆହ୍ ବିଦ୍ରେ ରଇବାଟା କାହୁଁ ସି । ଗଟେକ୍ ଲକର ମନ୍
ବିଦ୍ରେ ରଇବା ସବୁ ବିସଇ ବିଚାର କରିପାରସି । ମନ୍ ବିଦ୍ରେ ଲୁଚିରଇବା
ସବୁ ବିସଇ ମିଥା । ୧୯ ପରମେସରଟାନେ କାଇ ବିସଇ ମିଥା ଲୁଚିକରି ନ
ରାଏ । ତାର ଆଁକଟାନେ ସବୁ ବିସଇ ଉଗାଛି ଅଇରଇଲାପାରା ଆଗେ ।
କାଇକେବଇଲେ ସେ ସବୁ ବିସଇ, ଗଟେକ୍ ନ ଚାଢିକରି, ସବୁ ଜାନେ । ଆରି
ତାର ଲଗେ ଆମେ ଆମର ନିଜର ବିସଇର ଇଷାବ ଦେବାର ଆଗେ । ୨୦
ଜିପୁ ପରମେସରର ପଥ ଅଇଲାକେ, ସେ ଆମର ମନେ ଜନ୍ ବଡ଼ ପୁଜାରି
ବଳି ବିସ୍ବାସ୍ କରି ଦାରିକରି ଆହ୍, ସେଟା ତାହ୍ କରିବୁ । ୨୧ ସେ ଆମର
ବାହୁଲେ ବଡ଼ ପୁଜାରିଅଇ ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଗାଲାଆଗେ । ଆରି
ଜେତୁକି ରକାମ୍ ପରିକା, ଜେତେକ୍ କଷ୍ଟ ଆମେ ପାଇଲୁନି, ସେଟା ଆମର
ବଡ଼ ପୁଜାରି ସବୁବେଳେ ଆମର ସଞ୍ଚ ମିଥିକରି କଲାନି । କାଇକେବଇଲେ
ଜେତୁକି ସବୁ ଆମେ କଲୁନି, ସେଟା ସବୁଜାକ ସେ ମିଥା କଲା । ମାତର
ସେ କେତେବେଳେ ମିଥା ପାପ କରେ ନାହିଁ । ୨୨ ତେବରପାଇ ତମେ
ସାଆସ୍ ସଞ୍ଚ ପରମେସରର ଟାନେ ଜାଇଅଇଥି, ଜଦି ଆମେ ମାଞ୍ଚଲେ ସେ
ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଆମକେ ଦୟା କରସି ଆରି ସାଇଜ ଦରକାର ରଇବାବେଳେ,
ଆମକେ ସାଇଜ କରସି ।

୫ ଜିରଦିମନର ଜେତୁକି ବଡ଼ ପୁଜାରିମନ୍ ତାକର ନିଜର ଲକ୍ଷମନରୁତେଇଅନି
ବାଚାଇଅଇବାଇ । ତାକରବାଟେଅନି ପାପ କେମା କରିବା ବଳି ଆରି
ସରପିଦେବା ବଳି, ଦେଇକରି ପରମେସରକେ ସେବା କରିବାଇ । ୨୩
ଜେତେବେଳେ ତାର ସଞ୍ଚାରିମନ୍ ନାଜାନିକରି ରଇବାଇ, ଆରି ବୁଲ୍ କାମ୍
କରିରଇବାଇ, ସେ ସେମନର ସଞ୍ଚ ଦୟାଦରମ୍ ଦେକାଇକରି ରଇପାରସି । ୨୪ ଆରି ତାକେ
ମିଥା ବେସି ବୁଲ୍ ରଇଲାକେ ସେ ଅବକା ବିନ୍ ଲକର ପାପର ପାଇ ବଳି
ଦେଲେ ନାଁ, ମାତର ନିଜର ପାପରିଲାଗି ମିଥା ବଳି ସରପିଦେବାକେ ପଡ଼ସି
। ୪ କେ ମିଥା ନିଜେ ବାତିଅଇକରି ବଡ଼ପୁଜାରିର ବେସି ସନ୍ମାନ ପାଇବା
ପଦ ପାଇ ନାପାରେ । ମାତର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ପରମେସର ତାକୁଲା ଇଷାବେସେ

ବହୁ ପୁଜାରିର ପଦ ପାଇଅଇପି । ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି କେତେ କେତେ ବରସ ପୁରବେ
 ଆରଣ୍ୟକେ ବାଚିରଇଲା । ୫ ସେନ୍ତ୍ରାରିଯେ କିରିସ୍ଟ ବହୁ ପୁଜାରିର ସନ୍ମାନ
 ପାଇବାକେ ନିଜକେ ବହୁ କରେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ପରମୋସରଯେ ତାକେ
 ବାହିଲା । ତାର ବାଦୁଲେ ସେ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଲ ମର ପଥ, ଆଜି ମୁଖ
 ତର ବାବା ଅଳକିଆଠି ।” ୬ ଆରି ଗଟେକୁ ଜାଗାଇ ମିଥା ସେ କଇଲା, “ତୁଲ
 ପୁଜାରି ପଦ ପାଇକରି ମଲ୍କିଯେଦକର କୁଟୁମ୍ବ ପାରା କାଳ କାଳ କୁଗ କୁଗ
 ପୁଜାରି ଅଇ ରଇସ୍ତୁ ।” (aiōn g165) ୭ ଜିସୁ ଏ ଜଗତେ ରଇଲାବେଳେ, ସେ
 ଆକମାରି କାନ୍ତିକରି ଆରି ଆଁସୁ ଜରାଇକରି କାନ୍ତି ପରମୋସରକେ ପାରତନା
 କରିଲାଗିରଇଲା । ମରନେଅନି ତାକେ ରକିଆ କରୁବାକେ ପରମୋସରକେ
 ବପୁଆତେ ବଲି ସେ ଜାନିକରି ଏନ୍ତାରି କଲା । ସେ ନିଜେ ଦୟାଦରମ୍
 ଦେକାଇଲାକେ ଆରି ପରମୋସରର କାତା ମାନ୍ଦିଲାକେ, ପରମୋସର ତାର
 ପାରତନା ସୁନ୍ଦରିଲା । ୮ ଜିସୁ ପରମୋସରର ପଥ ଅଇରଇଲେ ମିଥା, ସେ
 ଦୁକ କସ୍ଟ ପାଇରଇଲାର ଲାଗି, ତାର କାତା ମାନ୍ଦିବାକେ ସିକ୍ଲା । ୯
 ସେ ପରମୋସରର କାତା ମାନ୍ଦିଲାକେ ପୁରାପୁରୁଷ ସିଦ ଅଇଲା । ତାକେ
 ବିସ୍ବାସ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦିରେ କେବେ ନ ସାରିବା ମୁକ୍ତି ଦେବା ଲକ୍ଷ ଅଇଲା
 । (aiōnios g166) ୧୦ ସେଟାର ପାଇ ତାକେ ପରମୋସର ମଲ୍କିଯେଦକ୍
 ପୁଜାରିର ପାରା ବହୁ ପୁଜାରି କରି ବାହିଲା । ୧୧ ଏ ବିସଲ ଆରି ଅଦିକ
 ତମଙ୍କେ ଜାନାଇବି ବଲି ମୁଖ ମନ୍ଦ କଲିନି । ମାତ୍ର ତମେ ଦାପ୍ତରେ ବୁଝି
 ନାପାରାସ୍ତକେ ବୁଜାଇବାକେ କସ୍ଟ ଆଚେ । ୧୨ ତମେ ବିସ୍ବାସ କରି
 ବେସିଦିନ ଅଇଗାଲା ଆଚେ । ଆରି ଏବେ ତମେ ତମର ସଞ୍ଚାରିମନ୍ଦିରେ
 ସିକାଇବାର ରଇଲା । ମାତ୍ର ପରମୋସରର ପରତୁମ ସିକିଆ ତମଙ୍କେ ଏବେ
 ସିକାଇବାକେ ଲକ୍ଷ ଲତାଆଚେ । ତମେ ଗଟେକୁ ଦୁଦ କାଇବା ପିଲାର୍ପାରା
 ଆଚାସ । କାଇକେବଇଲେ ଆଁଟା ମନ୍ଦ କାହାରି ନାପାରାସ । ୧୩ ଜେ ଦୁଦ
 କାଇବାର ଆଚେ, ସେ ଏବେ ମିଥା ପିଲାସେ । ସେନ୍ତ୍ରାରି ଲକ୍ଷମନ୍ଦ ଟିକ୍ ଆରି
 ବୁଲ ଚଲାଚଲି କରିବାଟା ଚିନି ନାପାରିଲାଇନି । ୧୪ ତାବି ତାବି କାଇବା
 କାହି ବହୁ ଲକ୍ଷମନରପାଇ । ସେମନ୍ଦ ନିକ ଆରି କାରାପ ଚିନିବାକେ, ନିଜ୍ଞକ
 ଅବିଆସ କରାଇ ଆଚତ ।

୧ ତେବରପାଇ କିରିସ୍ଟର ମୁଲେଅନି ସିକିରଇବା ବିସଲ ତରକେ ତର
 ନ ସିକିକରି ତାର ଟିକିନିକି ବିସଲ ସିକୁ । ଜେନ୍ତ୍ରିକି ଆମର ବିସ୍ବାସ ମିଥା

ତୀର୍ଥ ଅଇସି । ବୁଢାଇ କାମମନ୍ ଚାତିକରି ପରମେସରଟାନେ ବାଉଡ଼ବା
 ଜନ୍ମଟା କି ଆମର ବିସ୍ବାସର ମୂଲ୍ ପାକନା ରଇଲା, ତେଣୁ ଆରିତରେକୁ
 ସେଟାସେ କରିବାର ନାହିଁ । ୭ ଦୁରନ୍ତ ବିପରିର ସିକିଆ ଦେବାଟା, ଆତ୍
 ସଞ୍ଚିଳକରି ପାର୍ତନା କରିବାଟା, ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରିତରେକୁ ବଢ଼ିବାଟା ଆରି
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସହୃଦୟରପାଇ ରଇବା ପରମେସରର ନ ପାରିବା ବିଚାରନା
 । (aiōnios g166) ୯ ଏବେ ଆମେ ଆଗୁକେ ଜିବାକେ ପଡ଼ୁଥି । ମାପ୍ରବୁକେ
 ଆସାକରି ଆଗ୍ରହ ବିପରି ପିଲୁ । ୪ କାଇକେବଇଲେ ଜେହକି ଲକ୍ଷ ତାକର
 ବିସ୍ବାସ ଚାତିଆଚଦ୍ର, ସେମନର ମନ୍ ପରମେସରର ଉଜଳସଞ୍ଚୁ ଉଗାତି
 ଅଛ ଆଚେ । ସେ ଦେଇ ରଇବା ସୁଆଦ୍ ସେମନ୍ ଚାକିଆଚଦ୍ର । ଆରି
 ସୁକଳାଦିମା ପାଇଆଚଦ୍ର । ୫ ପରମେସରର ବାକିଆ କେଡେକ୍ ନିକ ବଲି
 ସେମନ୍ ଜାନିଆଚଦ୍ର । ଆଇବା ଛୁଗେ ତାର ଜନ୍ ବପୁ ସବୁକେ ଦେକାଇ
 ଅଇସି, ସେଟା ସେମନ୍ ଜାନିଆଚଦ୍ର । (aiōn g165) ୬ ଏଠା ସବୁ ଅଇଲା
 ପରେ ସେମନ୍ ତାକର ବିସ୍ବାସ ଆରାଇ ଆଚଦ୍ର । ସେଟାରପାଇ ସେମନ୍କେ
 ଆରିତରେକୁ ମନ୍ ବାଉଡ଼ବାକେ ସଥିନ୍ ନାହିଁ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍
 ପରମେସରର ପଥକେ ଆରିତରେକୁ କୁଣ୍ଡସେ ମରାଇକରି ଗୁଲାଇ ଲକର୍
 ମୁଆଟେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଜିକଳାଇନି । ୭ ବରସା ପାନି ଜମିଟାନେ ମାରିଲେ ସେ ପାନି
 ଜମି ଜିକିନେଇସି । ସେନ୍ତ୍ରାରି ଜମିକେ ପରମେସର ଆସିରବାଦ୍ କରୁଥି ।
 ସେନ୍ତ୍ରାରି ଜମିଟାନେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦରକାର ଅଇବା ତାସ କରିଅଇସି । ୮
 ମାତର ସେ ଜମିଟାନେ ଜଦି କାଟା ଗର୍ ଅଇସି, ଆରି ଲାଟାବୁଟା ଗାଜା ଅଇସି,
 ତେବେ ସେଟା କାଇ ଲତାକେ ନ ଲାଗେ । ଆରି ସେଟାକେ ପରମେସର ଡଣ୍ଡ
 ଦେଇସି ଆରି ସେଟାମନ୍କେ ଜଇଟାନେ ପଡ଼ାଇଦେଇସି । ୯ ଏ ଆଲାଦର୍
 ମଇତରମନ୍, ମୁଇ ଏନ୍ତ୍ରାରି କଇତେରଇଲେ ମିଥା ତମେ ସେନ୍ତ୍ରାରି ନୁଆସ ବଲି
 ମୁଇ ଜାନି । ତମେ ଆଗତୁଆନି ବିସ୍ବାସ କଲାସନି ଆରି ତମର ଚଲାଚଲନ୍ତି
 ନିକ ଆଚେ । ଏ ସବୁ ତମେ ମୁକ୍ତି ପାଇରଇବା ଗଟେକ୍ ଚିନ୍ । ୧୦
 କାଇକେବଇଲେ, ପରମେସର ଅନିଆଇ ନ କରେ । ତମେ କରିରଇବା
 ନିକ କାମ ସେ ନ ପାସରେ । ତାରପାଇ ରଇବା ତମର ଆଲାଦ୍ ମିଥା ।
 ସେ ଆଲାଦ୍ ତମର ବିସ୍ବାସି ବାଇବଇନିକେ ସାଇଜ କଲାର ପାଇ ତମେ
 ଦେକାଇ ଆଚାସ । ୧୧ ମୁଇ ଜନ୍ମଟା ମନ୍ କଲିନି, ସେଟା ଅଇଲାନି ସାରାପାରି
 ଜାକ ପରମେସର ଜନ୍ କାତା ଦେଇଆଚେ, ସେଟା ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାଜାକ

ତମର ଆସା ନ ଚାତା । ୧୭ ସେହୁରି କଲେ ଅଳସ ନଅଇ ବିସବାସ
 ଆରି ମୁରତି ରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷ ଅଇସା । ସେହୁରି ଲକ୍ଷ ପରମେସର ଜନ୍ମଟା
 ଦେବାକେ କାତା ଦେଇଆଏ, ସେମନ୍ ସେଠା ପାଇବାଇ । ୧୯ ପରମେସର
 ଅବରାଆମେକ କାତା ଦେଇରଙ୍ଗଲା ବେଳେ, ସେ ପୁରାପୁରୁନ କରୁବି ବଲି
 ସପଦ କରିରଙ୍ଗଲା । ତାର୍ଟାନେ ଅନି ଆରି କେ ମିଥା ବହୁ ନ ରଙ୍ଗଲାକେ
 ନିଜର ନାହିଁ ଦାରି ସପଦ କଲା । ୨୫ ସେ ଅବରାଆମେକ କରଙ୍ଗା, “ମୁଇ
 ତମକେ ବାଇଦରେ ଆସିବାଦ୍ କରୁବି । ଆରି ତର କୁରୁମ୍ ଜବର କରୁବି
 ।” ୨୬ ଅବରାଆମ ତାର କାତା ଦାରି ଜାଗିରଙ୍ଗଲାକେ, ପରମେସର ସପଦ
 କଲାଟା ସେ ମିଲାଇଲା । ୨୭ ଜେତେବେଳେ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମାନ୍ ସଇତ୍
 କରବାଇ, ସେମନ୍ ବଡ଼ଲକ୍ଷମନର ନାହିଁ ଦାରି ପରମାନ୍ ସଇତ୍ କରବାଇ
 । ସେହୁରି କଲେ ସେ ସପଦ ଲାଗିରଙ୍ଗବା ସବୁ ଦଦାପେଲାକେ ତିତାଇସି
 । ୨୯ ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ ସେ କାତା ଦେଇରଙ୍ଗବାଟା ମିଲାଇବାଇ, ସେମନ୍ ଏ
 ସବୁ ବିସଇ ଜାନତ୍ ବଲି ସେ ମନ୍ କରିରଙ୍ଗଲା । ତାର ମନ୍ କେବେ ନ
 ବାଦଲେ ବଲି ପବୁ ଲକ୍ଷ ଜାନିରଅତି । ସେଠାର୍ପାଇ ସେ ତାର କାତାଦେଇ
 ରଙ୍ଗବାଟାନେ ତାର ସପଦ ମିଥା ମିଥାଇଲା । ପରମେସର ଦେଇରଙ୍ଗବା
 କାତା ଆରି ତାର ସପଦ ସବୁପେ । ୨୮ ଏ ଦୁଇଟା ବିସଇ କେବେ ନ
 ବାଦଲେ । କାଇକେବଙ୍ଗଲେ ପରମେସର ମିର ନ କଣ । ତେବରପାଇ ଆମେ
 ମୁକୃତି ପାଇରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷମନ୍, ଆମର ମନେ ବେଦି ସାଆସ ଦାରିଆରୁ ।
 ଆରି ତାର୍ଟାନେ ରଙ୍ଗବା ଆମର ଆସା ଢାଁଢା ଆରେ । ୨୯ ଏ ଆସା ଆମର
 ବିସବାସ ଢାଁଢା କରାଇସି । କାଇକେବଙ୍ଗଲେ ସେଠା ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଦିଆକା
 । ଅମର ଆସାର ଲାଗି ଆମେ ପରମେସରର ଜାଗାଇ ପୁରିଆରୁ । ଏଠା
 ଜେହୁରି ବଡ଼ ପୁଜାରି ମନ୍ତ୍ରିରର ଅଦିକ୍ ସୁକଳ ଜାଗାଇ ପୁରୁଷି । ଜନ୍ ଜାଗା କି
 ପାରଦା ବିଦ୍ରରେ ଲୁଚିରଙ୍ଗି । ୨୦ ସେ ଜାଗାଇପେ ଆମର ଜିସୁ ଆଗରୁ
 ଜାଇଆରେ । ଆରି ସବୁଦିନରପାଇ ମଳ୍କିଯେଦକର ପୁଜାରି ପଦ ପାରା ସେ
 ବଡ଼ ପୁଜାରି ଅଇଲାଆରେ । (ଅଠୀ ୫୧୬୫)

୭ ଏ ମଳ୍କିଯେଦକ ସାଲେମ୍ ରାଜଜର ରାଜା ରଙ୍ଗଲା । ସେ ସବୁର୍ଟାନେଅନି
 ଉପରେ ରଙ୍ଗବା ପରମେସରର ପୁଜାରି ରଙ୍ଗଲା । ତାର୍ଟା ରାଜାମନ୍ତକେ
 ଜୁଇଦେ ଆରାଇକରି ବାଉଡ଼ିଲାବେଳେ ମଳ୍କିଯେଦକ ଅବରାଆମେକ ବେଢ଼
 ଅଇବାର ଗାଲା ଆରି ତାକେ ଆସିବାଦ୍ କଲା । ସେତୁକିବେଳେ ଜୁଇଦେ

ଜିତିକରି ତେଇର ଜେହକି କାଇକାଇଟା ନେଇକରି, ନିଜରଟା କରିରଇଲା,
 ତେଇଅନି ଦସ୍ତାଗେ ଅନି ଗଟେକ୍ବାଗ୍ ଅବରାଆମ୍ ତାକେ ଦେଲା । ୨
 ମଲ୍ଲକିଷେଦକ୍ ନାଉଁର ଅରତ ଅଇଲାନି, ଦରମ୍ସଞ୍ଚ ରଇବା ରାଜା । ଆରି
 ସାନ୍ତ୍ରିର ରାଜା ମିପା । କାଇକେବଇଲେ ସାଲେମ୍ ନାଉଁର ଅରତ ଅଇଲାନି ସାନ୍ତ୍ରି
 । ୩ ମଲ୍ଲକିଷେଦକ୍ ଆୟ୍ ବାବା, ଆନିଦାଦିମନର ବିସଇନେଇ କାଇଟା
 ଲେକା ଅଏନାଇ । ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ତାର ଜନମ୍ ମରନ୍ ବିସଇ ମିପା କାଇଟା
 ନାଇ । ସେଟାର ପାଇ ସେ ପରମେସରର ପଥ ପାରା । ସେ ସବୁଦିନରପାଇ
 ପୁଜାରି ଅଇରଇସି । ୪ ମଲ୍ଲକିଷେଦକ୍ କେଡେବଢ଼ ଲକ୍ ରଇଲାବଲି ଆମେ
 ଏତାଇଦେକୁ । ପରତମେ ଆମେ ଜିରଦିମନର ତାକ୍ପୁଟା ପାଇରଇବା
 ଆନିଦାଦି ଅବରାଆମ୍ ମିପା ଜୁଇଦକରି ତେଇଅନି ମିଲାଇ ଆନିରଇବା
 କାଇକାଇଟା ଦସ୍ତ ବାଗେଅନି ଗଟେକ୍ବାଗ୍ ତାକେ ଦେଇରଇଲା । ୫ ମାୟାର୍
 ନିଯମ୍ ଇପାବେ ଜିରଦିମନକେ ଏନ୍ତାରି ଗଟେକ୍ ନିଯମ୍ ଆଚେ । ଲେବି ବଂସର
 ଜେହକି ନାତି ତିତିମନ୍ ପୁଜାରିଆଇବାଇ । ତାକ୍ର ସଞ୍ଚେ ରଇବା ଜିରଦିମନ୍
 କାମାଇ ଆନ୍ଦବା ଚାସେଅନି ଦସ୍ତାଗେଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ନେବାଇ । ସେମନ୍
 ସବୁ ଅବରାଆମର ନାତିତିତି ଅଇରଇଲେ ମିପା ଏନ୍ତାରି କରେତରଇଲାଇ
 । ୬ ମାତର ମଲ୍ଲକିଷେଦକ୍ ଲେବିର ନାତିତିତି ନ ଅଇରଇଲେ ମିପା, ସେ
 ଅବରାମାରଟାନେଅନି ଦସ୍ତାଗେଅନି ବାଗେକ୍ ନେଇତେରଇଲା । ସେବେଳେ
 ମଲ୍ଲକିଷେଦକ୍ ଅବରାଆମେକ ଆସିବାଦ୍ କରି ରଇଲା । ଅବରାଆମେକ୍ସେ
 ପରମେସରର ସବୁକାତା ଦେଇରଇଲା । ୭ ଆମେସବୁ ଜାନିଆରୁ ଜନ
 ଲକ୍କକେ ଆସିବାଦ୍ କରିବାକେ ଅଦିକାର ଆଚେ, ସେ ଆସିବାଦ୍ ପାଇବା
 ଲକ୍କରଟାନେଅନି ବଡ଼ । ୮ ଲେବିର ଜେତ୍କି ନାତିତିତିମନ୍, ଦସ୍ତାଗେ ଅନି
 ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ନେଇରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ ଜାକ ଗଟେକ୍ ଦିନ୍ ମରିବାଇ
 । ମାତର ମଲ୍ଲକିଷେଦକ୍ ମରନ୍ ବିସଇ ସାସତରେ କନ୍ତୁ ମିପା ଲେକା
 ଅଏନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ତେଇ ଲେକାଅଇଲା ଆଚେ, ତାର ପୁଜାରି ପଦ ନ
 ବାଦିଲିକରି ସବୁ ଦିନରପାଇ ରଇସି । ୯ ଲେବିର ଜେତ୍କି ସବୁ ନାତିତିତିମନ୍
 ଦସ୍ତାଗେ ଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ନେଇତେ ରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ଅବରାଆମର
 ସଞ୍ଚ ମିଶିକରି ମଲ୍ଲକିଷେଦକକେ ଦସ୍ତାଗେଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ଦେଲାବଲି
 ଆମେ କଇଅଇସି । ୧୦ କାଇକେବଇଲେ ଜେତେବଳ୍ ମଲ୍ଲକିଷେଦକ୍
 ଅବରାମ୍ବକେ ବେଚ୍ ଅଇଲା, ସେ ଲେବି ଜନମ୍ ନ ଅଇରଇଲା, ମାତର

ସେ ଅବରାଆମର ଗାର୍ଜେ ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ଅବରାଆମ ତାର
 ଆନିଦାଦି ରଇଲା । ୧୧ ଲେବିର ନାତିତିତି ପୁଜାରି ଲୟାବେ ବାଢ଼ିଲାରପାଇ
 ପରମେସର ତାର ନିଯମ ଜିଉଡ଼ିମନ୍‌କେ ଦେଇରଇଲା । ମାତର ଲେବି
 ବସର ପୁଜାରିମନ୍ ଜଦି ସିଦ୍ଧିଲକ୍ ଅଇରଇତାଇ ଆଲେ, ଆରି ଗଟେକ୍ ପୁଜାରି
 ଆଇବାକେ ଦରକାର ନ ରଇଲା । ସେହାର ଏ ପୁଜାରି ଆରଣ୍ ଜେ କି
 ଲେବିର ନାତିତିତି ରଇଲା, ତାର ପୁଜାରିପଦ ନ ଦାରି ମଳକିଯେଦକର ପୁଜାରି
 ପଦ ଦାରି ଆଇସି । ୧୨ ଜନ ପୁଜାରି ଲକ୍ଷମନର ବାଦୁଲେ ପରମେସରର
 ମୁଆଟେ ଟିଆ ଅଇସି, ତାର ପୁଜାରି ପଦ ବାଦିଲାଇଲେ ଜନ ନିଯମ
 ମାନିଆଇଲାଇନି, ସେଚମିସା ବାଦିଲିବାର ଆଚେ । ୧୩ ଏ ସବୁ ବିସଇ
 ବାଦିଲିଗାଲା ଆଚେବଲି ଆମେ ଜାନୁ । କାଇକେବଇଲେ ଆମର ମାୟରୁ
 ଜିଷ୍ପ ଜାର ବିସଇନେଇ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲୁନି, ସେ ଲେବି ବସର ନାତିତିତି
 ନ ରଇଲା । ଜିଉଦା ବସେଅନି ଏବେଜାକ କେ ପୁଜାରି ବାବେ ସେବା
 କରଦ ନାହିଁ । ୧୪ ଜିଉଦା ତାର ଆନିଦାଦି ରଇଲା । ମସା ଦେଇରଇବା
 କାତାଇ ମିସା ଜିଉଦାର ନାତିତିତିମନ୍ ପୁଜାରି ଅଇବା ବିସଇ କାଇଟା କଣ
 ନାହିଁ । ୧୫ ଜିଉନି ନିମାନ୍ ଜାନାପଦିଲାନି ଜେ, ଆଗର ରକାମ ପୁଜାରି
 ଆରି ସେମନ୍ ମାନିଆଇତେଇବା ନିଯମ ଏବେ ବାଦିଲାଇକରି ଗଟେକ୍
 ନୁଆ ରକାମ ପୁଜାରି ବାରଇଆଚେ । ସେ ମଳକିଯେଦକର ପୁଜାରି ପଦ
 ଦାରି ଆଇବାଟା । ୧୬ ଆରି ସେ ମୁନ୍ଦୁସମନର ନିଯମ ଆରି ରିତିନିତି
 ଲୟାବେ ପୁଜାରି କରେନାଇ, ମାତର କେବେ ନ ସାରିବା ଗଟେକ୍ ବିନ୍ ପୁଜାରି
 ବାରଇଲା । ୧୭ କାଇକେବଇଲେ ତାର ବିସଇରେ ସାସତର କଇଲାନି,
 “ମଳକିଯେଦକର ପୁଜାରି ପଦପାରା ତୁଲ ପୁଜାରି ଅଇ ଆରୁସ୍ ।” (aiōn g165)

୧୮ ପୁରନା ନିଯମ ବାଦିଲାଇଲା । କାଇକେବଇଲେ, ସେଚା ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ
 ପରମେସରର ଲଗେ ଆନିବାକେ ବପୁ ନ ରଇଲା ଆରି ବେକାର ରଇଲା
 । ୧୯ କାଇକେବଇଲେ ମାସାର ନିଯମ କାଇଟା ମିସା ପୁରାପୁରୁନ ସିଦକରି
 ନାପାରିଲା । ମାତର ଏବେ ଆମକେ ଗଟେକ୍ ବପୁର ଆସା ମିଲିଲା ଆଚେ । ବିନ୍
 ଲକ୍ଷର ନାତିତିତିମନ୍ ପୁଜାରି ପଦେ ରଇଲାବେଲେ ସେ ଏହି କାଇମିସା ସପତ୍ର

କରି ନ ରଇଲା । ୨୧ ମାତର କରିସଟ ପୁଜାରି ଅଇବାବେଳେ ପରମେସର
ତାକେ ସପଦ କରି କଇରଇଲା, “ମାପରୁ ଗଟେକ୍ ସପଦ କଲା ଆଚେ ତୁଲ
ସବୁଦିନରପାଇ ପୁଜାରି ଅଇରଇସୁ । କଇଲା ଏ କାତା କେବେ ନ ବାଦିଲାଏ
। ତମେ କାଲିକାଳ ଜୁଗ ଜୁଗର ପାଇ ପୁଜାରି ଅଇସା ।” (aiõñ g165) ୨୨

କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଜନ୍ମ ସପଦ ତାକେ ଦେଇରଇଲା, ତାର ନୁଆ
ରାଜିନାମା ପୁରାପୁରୁନ ଅଇସିଆକା ବଲି ଜିସୁ ଢାଁଟ ସଞ୍ଚୁ କଇଲାନି । ୨୩
ଜିପୁର ପୁଜାରି ପଦ ଆରି ଲେବି ବଂସର କେତେକ କେତେକ ପୁଜାରି ପଦ
ଦାରିରଇବା ବେସି ପୁଜାରିମାନର ବିଦରେ ଏହ୍ନାରି ବିନ୍ମ ରଇଲା । ସେମନ୍
ସବୁ ତାକର ପୁଜାରିପଦ କରିଲାଗି ରଥଭ ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍
ସବୁଲକ୍ ମରିଗାଲାଇ । ୨୪ ମାତର ଜିସୁ କେବେ ନ ମରେ । ଆରି ପୁଜାରି
ଇସାବେ ରଇବା ତାର କାମ ଆରି କାକେ ମିସା ଦିଆ ନ ଅଏ । (aiõñ g165)

୨୫ ସେଠାର ପାଇ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ବିସ୍ତବାସ କରି ଲଗେ ଆଇବାଇ,
ସେମନକେ ସବୁବେଳରପାଇ ରକିଆ କରିପାରୁଣି । କାଇକେ ବଇଲେ
ସେମନର ପାଇ ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଗୁଆରି କରିବାକେ ସେ ଜୁଗ ଜୁଗର
ପାଇ ଜିବନ୍ ଅଇକରି ଆଚେ । ୨୬ ତେବେଳପାଇ ଜିସୁ ଅଇଲାନି ଆମର ବଦ୍ର
ପୁଜାରି । ସେ ଆମରପାଇ ସମାନ ଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ସୁକଳ୍,
ତାରଟାନେ କାଇ ବୁଲ୍, କି ପାପ ନାଇ । ଆମର ପାପିମନରଟାନେଅନି ସେ
ପୁରାପୁରୁନ ବିନ୍ମଆଚେ । ଆରି ପରମେସର ତାକେ ସରଗ ଜେଡ଼କି ଜାଇ
ଉଚ୍ଚାରିଆଚେ । ୨୭ ବିନ୍ ବଦ୍ର ପୁଜାରି ମନ୍ ସବୁଦିନ ପରମେସରଟାନେ
ଦିନକେ ବଲି ଦେବାର ଆଚେ । ତାରପତେ ସେମନ୍ ଲକ୍ଷମନର ପାପରପାଇ
ମିସା ବଲି ଦେବାର ଆଚେ । ମାତର ଜିସୁ ଏହ୍ନାରି ନାଇ । ସେ ସବୁଲକ୍
ପାଇ ମିସତେ ଗଟେକ୍ତରସେ ବଲି ଅଇଲା ଆଚେ । ତାର ସେ ମରନ୍
ସବୁଦିନରପାଇ ଅଇସି । ୨୮ କାଇକେବଇଲେ ମାସାର ନିୟମ ଇସାବେ,
ଜନ୍ମଲକ୍ ବଦ୍ର ପୁଜାରି ପଦପାଇରଇସି, ସେମନକେ ମିସା ପାପ ରଇସି ।
ମାତର ଜନ୍ମଟା ପରମେସର ଗଟେକ୍ ସପଦ କରି କାତା ଦେଇରଇଲା, ସେଠା
ନିୟମ ପତେ ଆଇଲା । ଜନ୍ମ ଲକ୍ ବାଚାଇଅଇରଇଲା, ତାର ପଥ ରଇଲା ।
ସେ ସବୁଦିନରପାଇ କାଇ ପାପ ନ ରଇବା ପୁଜାରି ଅଇଆଚେ । (aiõñ g165)

୮ ଏ ସବୁ କାତାଇଅନି ତମଙ୍କେ ବୁଜଦ୍ବ ବଲି ମୁଇ ମନ୍ କଲିନି ଜେ, ଏ
ଆମର ବଦ୍ର ପୁଜାରି ସରଗର ସବୁର ଉପରେ ପରମେସରର ଉଜ୍ଜାବାଟେ

ବସଳା ଆଚେ । ୭ ଆରି ପରମେସରର ଅଦିକ୍ ସୁକଳ ଜାଗାର ସେ ବଡ଼
 ପୁଜାରି ଲସାବେ ସେବା କଲାନି । ସେ ତୁମକୁଡ଼ିଆ ଲକ୍ଷମନ୍ ତିଆରକଳାଟା
 ନର୍ତ୍ତ, ମାତର୍ ସେଟା ମାପରୁ ତିଆର କଲାଆଚେ । ୯ ସବୁ ବଡ଼ପୁଜାରିମନ୍
 ଲକ୍ଷମନ୍ ଦେଇରଇବା ପସୁମନ୍ ଆରି ବିନ୍ ରକାମର ବଲି ପରମେସରକେ
 ପରପି ଦେବାକେ ବାହଲାଇ ଆଚଦ । ତେବରପାଇ ଆମର ବଡ଼ ପୁଜାରି
 ମିଥା କାଇଟା ମିଥା ପରମେସରକେ ସରପାଇବାର ଆଚେ । ୪ ମାତର୍
 ଏ ଜଗତେ ସେବା କରେନାଇ । ସେ ଜଦି ଏ ଜଗତେ ରଇତା, ତେବେ
 ସେ ଗଟେକ୍ ପୁଜାରି ନ ଅଇତା । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିଉଦିମନର ନିୟମ
 ଲସାବେ ଦାନ୍ ପରପିଦେବାକେ ପୁଜାରିମନ୍ ରଇଲାଇ । ୫ ମାତର୍
 ତାକର ସେବା କରିବା ଜାଗା ସରଗେ ରଇବା ସତ୍ ବିସଇ ଅବ୍କା ଗଟେକ୍
 ରାଇପାରା । ସମାନ୍ ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ମଯାର ବେଳେ ଅଇଲା । ସେ ଜେତେବଲୁ
 ଗଟେକ୍ ତୁମକୁଡ଼ିଆ ତିଆର କରିବାକେ ଜାଇତେରଇଲା, ପରମେସର ତାକେ
 ତିଆରିଲା, “ଜାଗରତ୍! ତୁଲ ସୁକଳ ତୁମକୁଡ଼ିଆଇ ଜେତୁକି କରିସୁ ବଇଲେ,
 ମୁଇ ତକେ ସେଟା ପରିବତେ ଦେକାଇଲା ରକାମ୍ କରିବାର ଆଚେ ।” ୬
 ଏ ଜଗତର ପୁଜାରିମନର କାମ୍ତେଳଅନି ଜନ୍ କାମ୍ ପରମେସର ଜିୟକେ
 ସରପିଦେଲା, ସେ କାମ୍ ଅଦିକ୍ ଗୁରୁତ୍ୱ ରଇବାଟା । ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ଜନ୍
 ନୁଆ ରାଜିନାମାସଙ୍କୁ ସେ ପରମେସର ଆରି ମନ୍ସୁଧାତିକେ ଆରିତରେକ୍
 ମିଥାଇଲା, ସେଟା ପୁରନା ରାଜିନାମାତେଇ ଅନି ନିକ । କାଇକେବଇଲେ,
 ନୁଆ ରାଜିନାମାତେଇ ରଇବା ପରମେସର ସପତ୍ ସବୁ ବେସି ନିକ ଆଚେ
 । ୭ ପରତୁମର ରାଜିନାମାତେଇ ଜଦି କାଇ ବୁଲ୍ ନ ରଇତା, ତେବେ
 ପରମେସର ସେଟା ନ ବାହଲାଇତା । ୮ ମାତର୍ ସେ ରାଜିନାମା ମାନିକରି
 ରଇଲା ଲକ୍ଷମନର ଚିଲାଚିଲି ସଙ୍କ୍ଷିପତି ପରମେସର ସାରଦା ନ ରଇଲା ।
 କାଇକେବଇଲେ ସାସ୍ତରର ମାପରୁର ବାକିଅଟାନେ ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ,
 “ଆଗ୍ରକେ ଗଟେକ୍ ବେଲା ଆଇଲାନି ଜେତେବେଳ୍ କି ଇସରାଏଲିର
 ଲକ୍ଷମନକେ ଆରି ଜିଉଦାର ଲକ୍ଷମନକେ ମର ନିଜର କରିବାକେ ମୁଇ ଗଟେକ୍
 ନୁଆ ରାଜିନାମା ଟିକ୍ କରବି ।” ୯ ଏ ନୁଆ ରାଜିନାମା ଆଗର ରାଜିନାମା
 ପାରା ନ ରଖ । ସେ ରାଜିନାମା ତାକର ଆନିଦାଦିମନ୍ତକେ ମିପରିଦେଶେଅନି
 ତାକି ଆନିଲାବେଲେ ମୁଇ କରିରଇଲି । ଆଗର ରାଜିନାମାର ମର ଆଦେସ୍
 ସବୁ ସେମନ୍ ମାନଦୂନାଇ । ତେବରପାଇ ମୁଇ ଆରି ସେମନ୍ତବାଟେ ନ ଦେକି

। ୧୦ ମାସରୁ ଆରିତରେକ କଇଲା, ଇସ୍ତରାଏଲିର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମର ନିଜର
କରିବାକେ ମୁର ଜନ୍ମ ନୁଆ ରାଜିନାମା ତିଆରକରି ପେଟା ଏହୁରି ରଇସି
। ମୁର ମର ଆଦେସ୍ ତାକର ଚିନ୍ତା କଳାଟାନେ ଦେବି ଆରି ତାକର ମନ
ବିତ୍ତରେ ଲେକବି । ଆରି ମୁର ତାକର ପରମେସର ଅଇରଇବି ଆରି ପେମନ
ମର ନିଜର ଅଇରଇବାଇ । ୧୧ ଏଟାରଲାଗି କେ ମିସା ମର ବିପଲରେ ତାର
ସଞ୍ଚାର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସିକାଇବାକେ ନ ପଡ଼େ । ଆରି ମୁର କେ ବଲି କେ ମିସା
ତାକର ବାଇମନ୍ତକେ ବାତାଇବାକେ ନ ପଡ଼େ । କାଇକେବଇଲେ, ପେବେଲେ
ଶୁଲାଇ ଲକ୍ଷ ବଢ଼ ଅଥବା କି ପାନ୍ ଅଥବା ମୁର କେ ବଲି ଜାନ୍ମବାଇ । ୧୨ ମୁର
ପେମନର ସବୁ ପାୟ କେମା କରି ଆରି ପେମନ୍ କାଇ ଅନିଆଇ କଳାଟା
ମିସା ମନେ ନ ଏତାଇ । ୧୩ ଏବେ ଗଟେକ୍ ନୁଆ ରାଜିନାମା ଆଚେ ବଲି
ପରମେସର କଇଲାକେ ପୁରନା ରାଜିନାମାକେ କାଇ ମୂଳିଅ ନାଇ ବଲି ଆମେ
ଜାନ୍ମ । ଜନ୍ମଟା ପୁରନା ଅଇଗାଲା ଆରି କାଇଟା ପାଇ ମିସା ଲତାକେ ନ
ଆଇଲେ, ପେଟା ବାଇରେ ପିଞ୍ଜିଦେବାଇ ।

C ପରମେସରର ପରତୁମ ରାଜିନାମାତେଇ, ତାକେ କେନ୍ତାରି ଉପାସନା
କରିବାର ଆଚେ ବଲି ନିୟମ ରଇଲା । ତାକେ ଏ ଜଗତେ ଉପାସନା
କରିବାକେ ଗଟେକ୍ ତୁମ୍ ଉଠାଇରଇଲା । ୨ ଏ ତୁମ୍ଟାନେ ଦୁଇଟା ଜାଗା
ରଇଲା । ପରତୁମ୍ ଜାଗାକେ ସୁକଳ୍ ଜାଗା ବଲି ନାଉଁ ରଇଲା । ସେ ବିତ୍ତରେ
ବତିସଞ୍ଚାରବା କୁଦରା ଆରି ପରମେସରକେ ସର୍ପିଦେବାକେ ରୁଚି ସଞ୍ଚାରବା
ଗଟେକ୍ ଟେହୁଲ୍ ରଇଲା । ୩ ସେ ଜାଗାଇ ପୁରବା ବାଟେ ଗଟେକ୍ ପାରଦା
ରଇଲା । ପାରଦାର ପରିବାଟେ ଜନ୍ମ ଜାଗା ରଇଲା, ତାକେ ବଢ଼ ସୁକଳ୍
ଜାଗା ବଲି କଇତେ ରଇଲାଇ । ୪ ସେ ବଢ଼ ସୁକଳ୍ ଜାଗାଇ ଗଟେକ୍ ଦୁଃ
ପତାଇବା ସୁନାର ବେଦି ଆରି ସୁନାର ନିୟମ ପେତି ରଇଲା । ଏ ନିୟମ
ପେତି ବିତ୍ତରେ, ମାନା ରଇବା ଗଟେକ୍ ସୁନାର ଆଣ୍ଟି ରଇଲା । ତେଇ ପତର
କର୍ମିଲି ରଇବା ଆରଣ୍ ଦାରି ଇଣ୍ଟିବା ଡାଙ୍କ ରଇଲା । ଆରି ପରମେସରର
ଆଦେସ୍ ଲୋକାଅଇରଇଲା ଦୁଇ କଣ୍ଟ ଚାଚତା ପାକନା ମିସା ରଇଲା । ୫
ପେତିର ଡାବନା ଉପରେ ପରମେସର ଆଚେ ବଲି ଚିନ୍ ଇସାବେ କେରୁବିନ୍
ବଲି ତାକବା ଦୁଇଟା ଡେନା ରଇଲା ଝାଁତୁର ମୁରତି ରଇଲା । ତାକର
ଉଗାତିଆଇରଇବା ଡେନା ପେତିର ଡାବନା ଉପରେ ତାବିଆଇଜାଇରଇଲା ।
ତାର ଉପରେ ବନି ଚିତିଆଇରଇଲା । ଜେନ୍ତାରିକି ଲକ୍ଷମନ୍ତ ପାପକେମା

ଅଇଜିବାକେ । ମାତର ଏ ଟିକିନିକି ବିସଇ ବୁଜାଇବାକେ ଲତାନାଇ । ୭
 ତୁମ୍ ବିଦରେ ଏ ସବୁ ବିସଇ ସାଜାତିଅଇରଇଲା । ପୁଜାରିମନ୍ ସବୁଦିନ୍
 ତାମ୍ ଗରର ବାଇରର ଜାଗାଇ ପୁରି, ସେମନର କାମ୍ କରିବାଇ । ୮
 ମାତର ବିଦରର ଜାଗାଇ ବଢ଼ ପୁଜାରିସେ ଜିବାକେ ଅଦିକାର ରଇଲା ।
 ସେ ସିତି ବର୍ଷପେକ୍ଷକେ ତରେକ ସେ ଜାଇତେରଇଲା । ସେ ନିଜର ପାଇ
 ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ ନ ଜାନିକରି କରିରଇବା ପାପ ପାଇ ବନି ନେଇକରି ଜଦି ନ
 ପୁରଲେ ସେ ଜାଇନାପାରତେ ରଇଲା । ୯ ଏ ସବୁ ବିସଇରଲାଗି ସୁକଳ୍
 ଆଦମୀ ଜାନାଇଲାନି ଜେ, ପରମେସରର ଅଦିକ ସୁକଳ ଜାଗାଇ ପୁରିବାକେ
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଅଦିକାର ନ ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ସୁକଳ ଜାଗା ଆରି
 ଅଦିକ ସୁକଳ ଜାଗା ବିସଇନେଇ ରଇବା ଆଗ୍ରହୀ ଆଦେସ୍ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍
 ମାନିଆଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୦ ସେ ସବୁ ବିସଇ ଗଟେକ୍ ବାନା ପାରା । ଜନ୍ମଟା
 ସବୁ ଏବର ଦିନେ ସିଦ୍ ଅଇଲା ଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ ପ୍ରସୁମନ୍କେ
 ଉପାସନା ଉପାବେ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରକେ ସର୍ପି ଦେଇତେ ରଇଲାଇ,
 ସେଟା ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ବିବେକ ଦଇ ନାପାରିଲା । ୧୧ କାଇକେବଇଲେ
 ସେଟା ସବୁ ଗାଗଡ଼ର ଲାଗି ରଇବା ନିୟମ ରଇଲା । ଜେହାରି କି, କାଇଟା
 କାଇଅଇଥି, କାଇଟା ପିଇ ଅଇଥି ଆରି ସେ ସବୁ ନିକ ସଞ୍ଚ ଦଇବା ବିସଇ,
 ବାଇରେ ଦେକାଅଇବା ରିତିନିତି ସେ । ପରମେସରର ନୂଆ ନିୟମ ଟିକ୍
 ଅଇବାଜାକ, ଏ ସବୁ କରିବାଟା ରଇଲା । ୧୨ ମାତର ଆମେ ଜେତ୍କିଲକ୍
 ସବୁରତେଇଅନି ବଢ଼ିଆ ବିସଇ ପାଇଆରୁ କିରିସଟ ଆମର ବଢ଼ ପୁଜାରି ଅଇ
 ଆଇଲା ଆଚେ । ସେ ସେବା କରିବା ଜାଗାର ତୁମ୍ ଲଗେ ରଇବା ଅଦିକ
 ସୁକଳ ଜାଗାଇଅନି ଅଦିକ ମୂଲିଅ ରଇଲାଟା ଆରି ଅଦିକ ସିଦ୍ ଆଚେ ।
 କାଇକେବଇଲେ ସେଟା ଲକ୍ଷମନ୍ ଟିଆର୍ କଲାଟା ନେଁ, କି ଏ ନସିଜିବା
 ଜଗତରଟା ମିୟା ନେଁ । ୧୩ କିରିସଟ ସେ ତାମ୍ ବାଟେଜାଇ ଏକାତରେକ୍ ସେ
 ବଢ଼ ସୁକଳ ଜାଗାଇ ପୁରିଲା । ସେ ତେଇ ପୁରିବା ବେଳେ ବଳି କରିବାକେ
 ଚେଲି କି ପସୁ ବନି ନେଇ ନ ଜାଇରଇଲା । ମାତର ସେ ନିଜର ବନି
 ନେଇକରି ଜନ୍ ଜନ୍ମଟା କରିବାର ରଇଲା, ସେଟା ପୁରାପୁରୁନ କଲା ।
 ଜେହାରି କି ଆମକେ ମୁକଳାଇକରି କାଲ କାଲ ଛୁଗୁଛୁଗର ପାଇ ମୁକଟି
 ଦେଲା । (aiōnios g166) ୧୪ ଆଗର କାଲେ ଚେଲି ଆରି ବଲଦମନର ବନି
 ଆରି ପଡ଼ାଇଲା ବାଚିପିଲାର ତାର ଚିଦବାଟା, ଏପରୁ ଅସୁକଳ ଅଇରଇବା

ଲକ୍ଷମନର ଗାଗତ ଦଇବା କାମକେସେ ଆଇଲା । ୧୪ ଏଟା ଜଦି ଲକ୍ଷମନର
ଗାଗତ ଦଇପାରିଲା, ସେନ୍ତ୍ରାରାଲୋ କିରିସ୍ଟରେ ବନିସତ୍ତ୍ଵ ଆରି କେତେକ
ଅଦିକ୍ କରିଥାଇଯି? ନ ପାରବା ଆହମାରପାଇ ସେ ନିଜେ ପରମେସରର
ପାଇଜ ନେଇ, କାଇ ପାପଦୟ ନ ଅଇତେ ବିରୁ ଇଷାବେ ନିଜକେ ପୁରାପୁରୁନ
ପରପି ଦେଲାଆଚେ । ତାର ବନିରିଲାଗି ବାନିଆ ରିତିନିତି କାମେଅନି ଜିତି
କରି ଆମର ବିବେକ ପୁକଳ୍ ଅଇଯି । ଆରି ଆମେ ସତରେ ଜିବନ୍ ରଇଲା
ପରମେସରର ସେବା କରିବା ଅଦିକାର ପାଇଆନ୍ତୁ । (aiōnios g166) ୧୫
ଏଟାରପାଇ କିରିସ୍ଟପେ ନୁଆ ନିୟମ ସାଦନ୍ କଲାଆଚେ । ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି,
ଜେଡ଼କି ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ତାକିଆଚେ, ସେମନ୍ ପରମେସର ସପଦ
କରି କଇରଇବା ନ ସାରବା ଆସିବାଦ୍ ପାଇବାର । କିରିସ୍ଟ ମଲାରପାଇ
ଆଗର ରାଜିନାମାତେଇ କରିରଇବା ସବୁ ପାପେଅନି ସେମନ୍ ମୁକଳିଲାଇ ।

(aiōnios g166) ୧୬ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜଦି ତାର ଦନ୍ ସିଂପତି ବାଗ୍ ବାଟା କରିବା
ବିସାଇର ଚିତ୍ତ କରିରଇଯି । ସେଟା ଜାନାଇବାକେ ସେ ଲକ୍ଷ ନାଉଁଦାରି
ରାଜିନାମା ପାଆଟା ପତର ରଇବାର ଆଚେ । ସେ ମରିଗାଲାପତେ ତାରଟା
ଜାନାପଡ଼ିବାର ଆଚେ । ୧୭ କାଇକେ ବଇଲେ ବାଗିବାଟା ଲେକିରଇଲା
ଲକ୍ ବଁଚି ରଇଲା ଜାକ, ବାଗିବାଟାର କାଗଜ ପତରର କିତି ମୁଲିଅ ନାଇ ।
ସେଟା ତାର ମରିଗାଲା ପତେ ସେ କାମ୍ ଦେଇଯି । ୧୮ ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ, ପରତୁମ୍
ରାଜିନାମା ମିଥା ବନି ଜରାଇଲାକେସେ ସେଟାର ମୁଲିଅ ରଇଲା । ୧୯ ମସା
ପରତୁମ୍ ନିୟମର ଆଦେସ୍ ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ କଇଲା । ତାରପତେ ସେ
ବଲଦ୍ ଆରି ଚେଲିମନର ବନି ନେଇ ପାନି ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥାଇଲା । ତାରପତେ
ଅଳ୍ପ ମୋଣ୍ଟାର ବାଲେ ଏସୁବ ନାଉଁର ଗରର କେନ୍ଦ୍ରିତେଇ ଗୁଡ଼ାଇଲା । ପତେ
ସେଟା ବନିଟାନେ ବୁଡ଼ାଇ ନିୟମର ବଇତେଇ ଆରି ଲକ୍ଷମନର ଉପରେ
ଚିଢ଼ିଲା । ୨୦ ସେ କଇଲା, ଜନ୍ ନିୟମ ମାନ୍ଦବାକେ ପରମେସର ତମକେ
ଆଦେସ୍ ଦେଲାଆଚେ, ଏ ବନି ସେ ନିୟମକେ ଚିନ୍ ମାରିଆଚେ । ୨୧
ତାରପତେ ମସା ସେ ବନିନେଇ ତମ୍, ମନ୍ଦିର ଆରି ପରମେସରକେ ପାରତନା
କରିବାବେଲେ କାମେ ଆଇବା ସବୁ ଜିନିସ ପତର ଉପରେ ଚିଢ଼ିଲା । ୨୨
କାଇକେବଇଲେ ମସାର ନିୟମ ଇଷାବେ ସବୁ ବିସାଇ ସୁକଳ କରିବାକେ,
ବନି ଦରକାର । ବନି ନ ଜରାଇଲେ ପାପ କେମା ନ ଅଏ । ୨୩ ତେବେରପାଇ
ଏ ସବୁ ବିସାଇ ଜନ୍ମଟା ସରଗେ ରଇବା ବିସାଇ ବୁଢ଼ାଇସେ ଆଚେ । ଏଟା

ସବୁ ପୟୁମନର ବନିଷ୍ଟୁ ସୁକଳ୍କ କରାଇବାକେ ଦରକାର ରଇଲା । ମାତ୍ର
 ସରଗର ବିସଇମନକେ ସୁକଳ୍କ କରିବାକେ ସର୍ପି ଅଇବାଟା ଅଦିକ୍ ନିକ
 ଅଇରଇବାର ରଇଲା । ୨୫ କାଇକେବଇଲେ ଲକ୍ଷମନର ଆତେ ତିଆର
 ଅଇଲା ସୁକଳ୍କ ଜାଗାଇ କିରିସ୍ଟ ଜାଏନାଇ । ସେଠା ସବୁ ଜାଗାର ଚାଯାପେ
 ରଇଲା । ମାତ୍ରର ସେ ସର୍ବରେ ସରଗେ ଗାଲା । ଆରି ସେ ଏବେ ତେଇ ଆତେ
 । ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଆମର ପାଇ ଶୁଆରି କଲାନି । ୨୬ ଜିଉଦିମନର
 ବଢ଼ ପୁଜାରି ଜେନ୍ତିକି ବରଷେକ ତରେକ ପୟୁର ବନି ନେଇ ବଢ଼ ସୁକଳ୍କ
 ଜାଗାଇ ଜାଇସି, ସେନ୍ତାରି କିରିସ୍ଟ ନିଜକେ ତରକେ ତର ସର୍ପିଅଇକରି
 ତେଇ ଜାଏନାଇ । ୨୭ କାଇକେବଇଲେ, ସେ ଜଦି ସେନ୍ତାରି କରତା ଏ
 ଜଗତ ତିଆର ଅଇଲା ଦିନେଅନି ସେ ବେସି ତର ଦୁକ୍ପାଇବାକେ ଅଇତା ।
 ମାତ୍ରର ସେ ଏ ସାରାସାରି ଦିନ ମନକେ ତରେକସେ ଏ ଜଗତେ ଆଇଲା ଆରି
 ନିଜକେ ସର୍ପିଦେଇକରି ସବୁ ପାପ ଦାରିଗାଲା । (aišon g165) ୨୭ ଆମେ
 ସବୁ ଲକ୍ଷ ତରେକ ମରବୁ ଆରି ତାରପରେ ପରମେସରର ମୁଆଟେ ବିଚାର
 ଦିନେ ତିଆଅଇବୁ । ୨୮ ସେନ୍ତାରିଯେ କିରିସ୍ଟ ମିଥା ସବୁ ଲକର ପାପ ନିଜେ
 ନେବାକେ ବଲି ଲସାବେ ତରେକ ସେ ସର୍ପାଇ ଅଇଲା । ସେ ଆରି ତରେକ
 ଆଇଲାବେଲେ, ଆମର ପାପରପାଇ ସେ ନ ଆସେ । ମାତ୍ର ତାକେ ଜାଗି
 ରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ଉଦାର କରିବାକେ ଆଇସି ।

୧୦ ମସାର ନିୟମ ଅବକା ଗଟେକ୍ ବାନା ପାରା ରଇଲା । ଜନ ନିକ
 ଆସିରବାଦ କିରିସ୍ଟ ଆମକେ ଦେଇସି, ସେ ଆସିରବାଦର ଶୁନ୍ତଳନ
 ତେଇ ତିସ୍ତତେରଇଲା । ମାତ୍ରର ସେଠା ଆସିରବାଦର ସମାନ ନାଁ ।
 ତେବରପାଇ ନିୟମ ମାଞ୍ଚଲା ଲସାବେ, ସେମନ୍ ସବୁ ବରସେ ବଲି ସର୍ପାଇ
 ଅଇତେରଇଲାଇ । ମାତ୍ରର ସେ ସବୁ ବଲି ସର୍ପବାଟା ପରମେସରଟାନେ
 ଆଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ସିଦ୍ଧ କରିନାପାରିଲା । ୨ ସେନ୍ତାରି ଜନ ଲକ୍ଷମନ
 ପରମେସରକେ ଉପାସନା କରିତେରଇଲାଇ, ଜଦି ସେମନ୍ ତାକର ପାପେ
 ଅନି ସୁକଳ୍କ ଅଇତାଇ, ତେବେ ସେମନ୍କେ ତାକର ପାପ ଦସି ନ କରାଇତା
 । ଆରି ସବୁ ବଲିଦେବାଟା ସାରିଜାଇତା । ୩ ମାତ୍ର ସବୁ ବରସେ ସେ
 ସମାନ ଦେଲାଇ ବଲି ସର୍ପିଦେବାଟା କରିବାକେ ପଡ଼ିଲା । ସେମନର ପାପ
 ରଇଗାଲା ଆତେ ବଲି ସେମନ୍ ତେଇଅନି ଜାନ୍ମଲାଇ । ୪ କାଇକେବଇଲେ
 ବଲଦ୍ଵମନର ଆରି ତେଲିମନର ବନି କେବେ ମିଥା ଆମର ପାପ ଦାରି ନ ନେଏ

। ୫ ଆମେ ଜାନିଆରୁ ଜେ, କିରିସ୍ଟ ଏ ଜଗତେ ରଙ୍ଗଲାବେଳେ ସେ ତାର
 ବାବା ପରମେସ୍ତ୍ରକେ କଇ ରଙ୍ଗଲା, ବଲି ଆରି ସର୍ପିଦେବାଟା ତୁଳ ମନ୍ତ୍ର
 କରୁସ୍ତ ନାଇ । ଯେତୋରପାଇ ତୁଳ ମରପାଇ ଗଟେକ୍ ଗାଗଢ଼ ତିଆର କଲୁସ୍ ।
 ୬ ବେଦିଟାନେ ପତାଇବା ପସୁମନ୍ତକେ ତୁଳ ମନ୍ତ୍ର କରୁସ୍ତ ନାଇ । କି ପାପ
 ଦଇନେବା ବଲି ମିଥା ନାଇ । ୭ ତାରପତେ ମୂର କଇଲି, ଏ ପରମେସ୍ତ୍ର,
 ମର ବିସଇ ନିୟମ ବଇଟାନେ ଜେହି ଲେକାଅଇଆଚେ, ସେ ଇପାବେ ତୁଳ
 ମନ୍ତ୍ର କଲାଟା ପୁରାପୁରୁଷ କର୍ବାକେ ରାଜିଆଠି । ୮ ସେ ପରତୁମ କରିଲା,
 ତମେ ସର୍ପି ଦେବାଟା, କି ବେଦିଟାନେ ପତାଇବାଟା, କି ପାପ ଦାରିନେବା
 ପସୁମନ୍ତର ବନି ମନ୍ତ୍ର କରୁସ୍ତ ନାଇ । ଏ ସବୁ ବଲି ନିୟମ ଇପାବେ ସରପାଇ
 ଅଇରଇଲେ ମିଥା, ସେ ଏହୁରି କରିଲା । ୯ ତାର ପତେ ସେ ଆରିତରେକୁ
 କରିଲା, ତୁଳ ଜାଇଟା ମନ୍ତ୍ର କଲୁସନ୍ତି ସେଟା ସିଦ୍ଧ କର୍ବାକେ ଏ ପରମେସ୍ତ୍ର,
 ମୁର ଇତି ଆଠି । ସେହୁରି ଆଗରପାରା ବଲିଦେବାଟା ପରମେସ୍ତ୍ର ମନାକରି,
 ତାର ବାଦୁଲେ କିରିସ୍ଟର ବଲି ଟିକ୍ କଲା । ୧୦ କିରିସ୍ଟ ପରମେସ୍ତ୍ରର
 ମନ୍ତ୍ର କରିବାଟା ସାଦନ କଲା । ସେ ତାର ଗାଗଢ଼ ସର୍ପିଦେଇକରି ଏକାତର
 ସବୁବେଳରପାଇ ଆମର ପାପ ଦଇଦେଲା । ୧୧ ସବୁ ଜିହଦି ପୁଜାରିମନ୍ତ ସେ
 ସମାନ୍ ବଲି ସର୍ପିଦେଇକରି ଦିନ୍କେଦିନ୍ ଟିଆ ଅଇତେରଇଲାଇ । ମାତର
 ଏ ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍ତ ପାପ ନେଇ ନାପାରିଲା । ୧୨ ମାତର କିରିସ୍ଟ ତରେକୁ
 ସେ ନିଜକେ ବଲିଅଇଲା, ସେଟା ଆମର ପାପକେ ଦାରିଗାଲା ଆରି ସେ
 ସରପାଇ ଅଇଲାଟା ସବୁଦିନର ପାଇ ନିକ । ସେ କରିରଇବା କାମ ସାରାଇଲା
 ଇପାବେ ଗଟେକ୍ ଟିନ୍ ପାରା, ପରମେସ୍ତ୍ରର ଉଜାବାଟେ ବସିଲା । ୧୩
 ସେ ଏବେ ମିଥା ତେଇସେ ଜାଗିଆଚେ । ଜନ୍ମ ବେଳାଇ ପରମେସ୍ତ୍ର ତାର
 ସବୁ ସତ୍ତଵୁମନ୍ତକେ ତାର ପାଦେ ଆନ୍ଦେ । ୧୪ ଗଟେକ୍ ବଲିରିଲାଗି ଆମେ
 ଜେତ୍କିଲକ ପାପେଅନି ଦଇଅଇ ଆରୁ, ସେ ଆମକେ ସବୁଦିନର ପାଇ ସିଦ୍ଧ
 କରି ଆଚେ । ୧୫ ସୁକଳିଆତମା ମିଥା ଆମକେ ତାର ସାକ୍ଷି ଦେଇ କରିଲାନି,
 ୧୬ “ମାପରୁ କରିଲାନି, ଆଇବା ଦିନମନ୍ତକେ, ମୁର ଏ ନୁଆଁ ରାଜିନାମା, ସେ
 ଲକ୍ଷମନ୍ତରପାଇ କରିବି । ମୁର ମର ନିୟମ ଯେମନ୍ତ ମନେ ସତ୍ତ୍ଵରୁଷି ଆରି
 ଚିନ୍ତା କରିବାଟାନେ ଲେକିବି ।” ୧୭ ସେ ଆରି ତରେକୁ କରିଲା, ତାକର ପାପ
 ଆରି କାରାପ ଶୁନ ଚଲନ୍ ମୁର ପାସରି ଜିବି । ୧୮ ସେହୁରି ଏ ସବୁ ବିସଇ
 କେମା ଅଇଲାର ପାଇ, ତାକର ପାପ ଦାରି ନେବାକେ ବଲି ଆରି ଦେବାକେ ନ

ପତେ । ୧୯ ଏ ମର ବାଇବଲନିମନ୍, ଜିସୁର ମରନର ଲାଗି ଆମେ ଅଦିକ୍
 ସୁକଳ୍ ଜାଗାଇ ପୁରବାକେ ଆମ୍ବକେ ଅଦିକାର୍ ଆଚେ । ୨୦ କାଇକେବଇଲେ,
 ତାର୍ ଗାଗହ୍ ସର୍ପି ଅଇଲାକେ ପାର୍ଦାବାଟେ ଆମ୍ବକେ ନୁଆ ଆରି ଜିବନ୍
 ରଇବା ବାଟ୍ ଉଗାଡ଼ିଦେଲା ଆଚେ । ୨୧ ଆରି ସେବକିସେ ନେଁ, ଆମ୍ବକେ
 ଏବେ ଗଟେକ୍ ବଢ଼ ପୁଜାରିଆଚେ । ଜେ କି ପରମେସର ଗରର ଅଦିକାରେ
 ରଇବା ଲକ୍ । ୨୨ ସେଟାର୍ପାଇ ତେବେ ଆସା, ଆମେ ସତଙ୍ଗସେ ମନ୍ଦକରି
 ଆରି ତାର୍ପଞ୍ଚ ବିସ୍ବାସ୍ କରି ପରମେସରର୍ ଲଗେ ଛୁ । ଆମର ବିବେକ୍
 ଆମ୍ବକେ ଦସ ନ ଦେଲାପାରା କିରିସ୍ଟରେ ବନିପଞ୍ଚ ଚିତିଅଇକରି ଦଇଅଇ
 ରଇବାର ଆଚେ । ଆରି ଆମର ଗାଗହ୍ ସୁକଳ୍ ପାନିପଞ୍ଚ ଦଇଅଇଲାପାରା
 ରଇବାର ଆଚେ । ୨୩ ଆମର ଜନ୍ ଆସା ଉଁ, ବଲି ମାନିଆଇଲୁନି, ତାକେ
 ଡାଂଗ କରୁ । ଆମେ ଅଇସି କି ନେଁ ଆଲେ, ବଲି ନ ବାବୁ । କାଇକେବଇଲେ
 ପରମେସର ଜନ୍ ସପଦ କଲାଆଚେ, ସେଟା ସେ କର୍ଷି ଆକା । ୨୪ ଆସା,
 ଆମେ ବିନ୍ ଲକ୍ମନନ୍ଦକେ ମନ୍ଦଦେଇ ସେମନ୍ଦକେ ସାଇଜ କରୁ । ଗଟେକ୍
 ଲକ୍ ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ ଆଲାଦ୍ କରି ନିକ କାମ୍ କରୁ । ୨୫ ଜେନ୍ତିକି
 ଆରି କେତେଲକ୍ କଲାଇନି, ଆମେ ମିଶିବିଦି ରଇବା ବିସ୍ବାସି ବାଇବଲନି
 ମନ୍ଦ ସଞ୍ଚ ରୁଣ୍ଟିବାକେ ଏଲା ନ କରୁ । ତାର ବାଦୁଲେ ଆମର ସଞ୍ଚରିମନର୍
 ବିସ୍ବାସ୍ ଡାଂଗ କରାଉ । ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ ଆରିତରେକ୍ ଆଇବା ଦିନ୍
 ଲଗେ କେଟି ଆଇଲାନି । ୨୬ କିରିସ୍ଟରେ ବିସଇତେଇ ରଇବା ସତ୍, ଆମେ
 ଜାନିକରି ପାପକରି ଲାଗିରଇଲେ, ଆମର ପାପ ଦାରିନେବାକେ ଆରି କାଇ
 ବଲି ନାଇ । ୨୭ ସେନ୍ତାରାଆଲେ ପରମେସରର ଜନ୍ ବଢ଼ିବିତାର ଦିନ୍
 ଆଇଲାନି, ତେଇ ତାର ବେସି ତର ଲାଗବା ବିଚାରନାରପାଇ ଜାଗବାକେ
 ପଡ଼ସି । ପରମେସର ସବୁ ବିରଦ୍ଧିମନ୍ଦକେ କୁରୁପନାସ୍ କରବା ସେ ବେସି
 ଲାଗୁତେରଇବା ଜଇର ପାଇ ମିଥା ଜାଗବାକେ ପଡ଼ସି । ୨୮ ମସାର ନିୟମ ନ
 ମାନବା ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ କାଇଟା ଅଇତେରଇଲା ବଲି ବାବିଦେକା । ଦୁଇ କି
 ତିନ୍ ଲକ୍ ତାର ପାପର ଲାଗି ସାକିଦେଲେ, ସେ କାଇମିଥା ଦୟା ନ ପାଇକରି
 ମରବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଇତେରଇଲାଇ । ୨୯ ମସାର ନିୟମ ନ ମାନବା
 ଗଟେକ୍ ଲକ୍କର ଦସା ସେନ୍ତାରି ରଇଲେ, ପରମେସରର ପଥକେ ଇନ୍ କରବା
 ଗଟେକ୍ ଲକ୍କର ଦସା କେତେକ୍ ଅଦିକ୍ ନ ରଖ । ଜଦି ତାର ରାଜିନାମାର
 ବନିକେ କାଇ ମୁଲିଅ ନାଇ ବଲି ଏଲାକରିଦେଲେ, ଏ ବନିର ଲାଗି ସେ

ପାପେଅନି ସେ ସୁକଳ ଅଇରଇଲା । ପେତ୍ରାରି କରବା ଲକ୍ଷ ପରମେସରର
 ଆଦମୀ ଜେ କି ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେକାଇସି, ତାକେ ମିଥା ମନ୍ଦୁକ୍
 କରଇଲାନି । ତାର ତଣ୍ଡ କେତେକ ଅଦିକ୍ ନ ଥିଏ । ୩୦ କାଇକେବଇଲେ
 ଆମେ ଜାନିଆରୁ, ପରମେସର କରିଲା, “ବେର ସୁଜାଇବାକେ ମର ଅଦିକାର
 ଆଚେ । ମୁଖସେ ବାଉତାଇବି ।” ସେ ଏହ୍ନାରି ମିଥା କରଇଲା, “ମୁଖସେ
 ମାପରୁ ଆରି ମର ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ମୁଖ ଆକା ବିଚାର କରିବି ।” ୩୧ ଜିବନ୍
 ରଇବା ଆରି ସବୁରଟାନେଅନି ବପୁ ରଇବା ପରମେସର ତଣ୍ଡ ପାଇବାକେ
 କେତେକ ତର ଲାଗ୍ସି । ୩୨ ଗାଲା ଦିନମନ୍ଦକେ ତମେ କେତ୍ରାରି ରଇଲାସ୍,
 ତମେ ଏତାଇଦେକା । ପରମେସରର ସବ ବିସରଗ ପାଇ ତମର ମନ୍ ଉଗାତି
 ଅଇଲାକେ, ତମଙ୍କେ ବେସି ଦୁକ କସଟ ଅଇଲେମିଥା, ସେଟା ସବୁ ମୁରୁଚି
 କରି ରଇଲାସ୍ । ଆରିତେଇ ଆରିଜାଆସ୍ ନାଇ । ୩୩ କେତେ କେତେ
 ତର ତମଙ୍କେ ସବୁର ମୁଆଟେ ଇଜତ ଜିକ୍ଲାଇ ଆରି କାରାୟ ଇସାବେ
 ଦେକଲାଇ । କେବେ କେବେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଦୁକ ଆଇସି, ତାକରୁ ସମାନ୍
 ଅଇତେରଇଲାସ୍ । ୩୪ ଆରି ବନ୍ତି ଗରେ ରଇବା ତମର ସଞ୍ଚାରିମନ୍ଦକେ
 ଦୟା ଦେକାଇଲାସ୍ । ତମରଟାନେ ଜେତ୍କି ରଇଲାଟା ସେମନ୍ ମାର୍ଦାର
 କରି ନେଲାବେଲେ, ତମେ ସାରଦାସଞ୍ଚ ମୁରୁଚି ରଇଲାସ୍ । କାଇକେବଇଲେ,
 ତମଙ୍କେ ତାରତେଜଅନି ନିକଟା ଆରି ନ ସାରଦା ଦିନ୍ ଜାକ ରଇବା ଦିନସିଂପତି
 ଆଚେ ବଲି ଜାନିରଇଲାସ୍ । ୩୫ ସେଟାରୁପାଇ ତମର ସାଆସ୍ ଚାତାନାଇ ।
 ମାତର ସେଟା କରତେରୁଆ । କାଇକେ ବଇଲେ ତମର ଇନାମ୍ ବହ ରଇସି
 । ୩୬ ପରମେସରର ମନ୍ କଲାଟା ସାଦନ୍ କରିବାକେ ତମେ ମୁରୁଚିକରି
 ରଇବାର ଆଚେ ଆରି ସେ କାତା ଦେଇରଇବାଟା ତମେ ମିଲାଇସା ।
 ୩୭ ଜେତ୍ରାରିକି ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ, ତମେକ ଜାଗିରୁଆ, ଜେ
 ଆଇବାର ଆଚେ, ସେ ଆଇସି ଆକା, ସେ ଅଲ୍ସମ୍ ନ ଥିଏ । ୩୮ ମର
 ଜେତ୍କି ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ଆଚତ୍, ସେମନ୍ ବିସବାସ୍ କରି ବଁରବାଇ ମାତର ଜେ
 ଜଢି ପରକେ ବାଅତଲେ ମୁଖ ତାରଟାନେ ସାରଦା ନ ଥିଲା । ୩୯ ମାତର
 ଆମେ ପରମେସରକେ ନ ମାନିକରି ତାର ତେଜଅନି ଦେଗଲି ଜିବା ଲକ୍ଷ ନହିଁ
 । ମାତର ଆମେ ବିସବାସ୍ କରି ରକିଆ ପାଇଲା ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ ଆରୁ ।

୧୧ ତେବେ ବିସବାସ୍ ଆଲେ କାଇଟା? ଜନ୍ ବିସରଗ ପାଇ ଆମେ
 ଆସା କଲୁନି, ସେଟା ସିଦ୍ଧ ଅଇସି ଆକା ବଲି ଆମର ମନେ ଜାନିବାଟା

ଅଇଲାନି ବିସ୍ତବାସ । ଆରି ଜନ୍ମଟା ଆମେ ଦେକି ନାପାରୁ, ପଢଇଯେ
ଆଚେ ବଲି ଜାନ୍ମବାଟା, ମିସା ବିସ୍ତବାସ । ୨ ପୁରବେ ରଇବା ଆମର
ଆନିଦାଦିମନର ବିସ୍ତବାସର ଲାଗି ପରମେସର ସେମାନଙ୍କେ ମନ୍ତ୍ରକଳା ।

୩ ଆମର ବିସ୍ତବାସରଲାଗି, ଏ ଜଗତ ଆରି ତେଇ ରଇବା ସବୁଜାକ
ପରମେସର ଆଦେସ୍ ଲପାବେ ତିଆର ଅଇଲାଆଚେ ବଲି ଆମେ ଜାନଲୁନି
। ତେବେ ଜନ୍ମଟା ଦେକି ଅଇଲାନି, ସେଟା ଦେକି ନ ରଇଲା ଟାନେଅନି ତିଆର
ଅଇଆଚେ । (aṁśa p165) ୪ ଏବଲର ବିସ୍ତର ବାବି ଦେଖୁ । ତାର ବିସ୍ତବାସର
ଲାଗି ସେ ଜନ୍ମଟା ପରମେସରକେ ସର୍ପି ଦେଇରଇଲା, ତାର ବାଇ କରନ୍ତି
ଦେଲାଟାନେଅନି ନିକରଇଲା । ତାର ବିସ୍ତବାସର ଲାଗି ପରମେସର ତାକେ
ଦରମ ବଲି ଏଜାଇଲା । ସେ ସର୍ପିଦେଲାଟା ପରମେସର ମାନ୍ତ୍ରକେ ଆମେ
ଏଟା ଜାନଲୁନି । ତେବରପାଇ ଏବଲ ମରିଗାଲେମିସା ତାର ବିସ୍ତବାସର
ଲାଗି, ସେ ଆମଙ୍କେ କାଇକାଇଟା କଇଲାନି । ୫ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ରଇଲା
ଇନକ୍, ତାର ବିସ୍ତବାସର ଲାଗି ସେ ମରେନାଇ, ମାତର ଜିବନ୍ ରଇତେ
ତାକେ ପରମେସର ଦାରିଗାଲା । ତେବେ ସେମନ୍ ତାକେ କଞ୍ଚକାଇ ମିସା
ମିଲାଇ ନାପାରିଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ତାକେ ନେଇରଇଲା
। ସାସତରେ ଏହ୍ନ୍ତାରି ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ, ତାକେ ଦାରି ନେବା ଆଗ୍ରୁ
ପରମେସର ତାକେ ମନ୍ କରିରଇଲା । ୬ ତେବରପାଇ ଜନ୍ ଲକ୍ମନ୍
ପରମେସର ଲଗେ ଆଇବାକେ ମନ୍ କଲାଇନି, ପରମେସର ଆଚେ ବଲି
ବିସ୍ତବାସ କରିବାର ଆଚେ । ଜେତୁକି ଲକ୍ମନ୍ ତାକେ କଞ୍ଚକାଇ, ସେ
ସେମନର ଆସା କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କର୍ଯ୍ୟ । ୭ ନଥର ବିସ୍ତର ବାବିଦେକା
। ତାର ବିସ୍ତବାସର ଲାଗି ପରକେ ଅଇବା ବିସ୍ତର ପରମେସର ତାକେ
ଜାଗ୍ରତ କରାଇଲାକେ, ସେ କାତା, ସେ ଏଲାକରେ ନାଇ । ତାର ଆଗ୍ରୁ
ସେ ସେହ୍ନ୍ତାରିଟା କାଇଟା ନ ଦେକିରଇଲେ ମିସା, ସେ ବିସ୍ତବାସ କଲା ।
ତାରପରେ ସେ ଆରି ତାର କୁରୁମ ରକିଆ ପାଇବାକେ ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ଡଢ଼ା
ତିଆର କଲା । ତାର ବିସ୍ତବାସର ଲାଗି ପରମେସର ତାକେ ଦରମ ଲକ୍ ବଲି
ଏଜଲା, ମାତର ବିନ୍ଦଲକ୍ମନ୍ତକେ ଦସି କଲା । ୮ ଅବରାଆମ ମିସା ତାର
ବିସ୍ତବାସର ଲାଗି ପରମେସର କାତା ମାନଲା । ପରମେସର ତାରପାଇ
ସଢ଼ୁଇରଇବା ଗଟେକ୍ ଦେସେ ଜା ବଲି କରିଲାକେ, ସେ ଦାପ୍ତରେ ମାନଲା
ଆରି ବାରଇଲା । ସେ କନ୍ତି ଗାଲିନି ବଲି ନାଜାନି ରଇଲେ ମିସା ସେ ସେହ୍ନ୍ତାର

କଳା । ୯ ତାର ବିସ୍ମାସର ଲାଗି ପରମେସର ତାକେ ଦେବି ବଲି କାତା
 ଦେଇରଇଲା ଦେସେ, ସେ ବିନ୍ଦେସର ଲକ୍ଷ ପାରା ତୁମ୍ ଚାନି ରଇଲା ।
 ସେହୁରିସେ ତାର ପଥ ଇସାକ୍ ଆରି ଜାକୁବ ତାର ନାତି ମିସା ପରମେସର
 କାତା ଦେଇରଇଲାଟା ମିଲାଇବାଟାନେ ମିସ୍ଲାଇ । ୧୦ ଅବରାଆମ୍ ସେହୁରି
 ଜାଗାଇ ମୁରୁଚିକରି ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ତିଆର କଳା
 ସବୁଦିନ୍ ରଇବା ସରଗର୍ ନଅରେ ରଇବି ବଲି ସେ ଆସାକଳା । ୧୧
 ତାର ବିସ୍ମାସର ଲାଗି ଅବରାଆମ୍ ବେସି ଡକ୍ରା ରଇଲା ମିସା ଆରି ତାର
 ମାଇଜି ସାଆରା ବାଞ୍ଛି ରଇଲେ ମିସା, ବାବା ଅଇଲା । ପରମେସର କାତା
 ଦେଇରଇଲାଟା ସିଦ୍ଧ କରୁଥିଆକା ବଲି ସେ ଜାନିରଇଲା । ୧୨ ଅବରାଆମ୍
 କୁଳକୁଳା ଡକ୍ରା ଅଇଲାକେ ସେ ପିଲାଜିଲା କରି ନାପାରିଲା । ଅଇଲେମିସା
 ତାର ନାତିତିମନ୍ ବାଦଲର ତାରା ପାରା ଆରି ସମ୍ଭୂରେ ରଇବା ବାଲି
 ପାରା ଜବର ଅଇଗାଲାଇ । ୧୩ ଏ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେମନ୍ ମଲାବେଲେ ମିସା
 ପରମେସରକେ ବିସ୍ମାସ କରିତେ ରଇଲାଇ । ପରମୋସର ସେମନ୍କେ
 କାତା ଦେଇରଇଲାଟା, ସେମନ୍ ଜିବନ୍ ରଇଲାବେଲେ ନ ମିଲାଇରଇଲେ
 ମିସା, ଜନ୍ମଟା ପାଇବାଇ, ସେଟା ଦୁରିକେଅନି ଦେକ୍ଖାପାରା ଦେକି ପାରିଦା
 ଅଇଲାଇ । ଏ ଜଗତେ ସେମନ୍ ବିନ୍ ଦେସର ପାରା ଆରି ନିଜର ଦେସେ
 ନ ରଇଲା ଲକ୍ଷପାରା ମାନିଅଇକରି ରଇଲାଇ । ୧୪ ସେମନ୍ ମାନିଅଇ
 ରଇଲାଟାନେ ଅନି ଆମେ ଜାନ୍ବୁ ଜେ, ସେମନ୍ ନିଜରଟା ବଲି ଜାନାଇବା
 ଗଟେକ୍ ଦେସ କରିତେ ରଇଲାଇ । ୧୫ ସେମନ୍ ଚାଡ଼ିକରି ଆସିରଇବା
 ଦେସ ବିସଇନେଇ ଚିନ୍ତା କରିନାଇ । ସେହୁରି କରିତାଇଆଲେ, ସେମନ୍
 ବାରଦ୍ଵବାକେ ଅଇତା । ୧୬ ସେମନ୍ ଚାଡ଼ିଆଇଲା ନଅର୍ତ୍ତେଇଅନି ଅଦିକ୍
 ନିକ ଗଟେକ୍ ନଅରର ପାଇ ତାକର ଅଁକି ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ, ସେମନ୍
 ସରଗ ଦେସ ପାରାଟା କରିତେରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ତାକେ ପରମେସର ବଲି
 ତାକ୍ଲାର ପାଇ, ସେ ଲାଜ୍ ଅଧନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ତାକରପାଇ
 ଗଟେକ୍ ନଅର ତିଆରକଳା ଆଚେ । ୧୭ ତାର ବିସ୍ମାସର ଲାଗି ଅବରାଆମ୍
 ଜେତେବେଲେ ପରମେସର ତାକେ ପରିକା କଳା, ସେ ତାର ପଥକେ ବଲି
 ଇସାବେ ସର୍ପି ଦେଲା । ମାତର ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇଲାଟାନେ
 ଅବରାଆମର ବିସ୍ମାସ ତୁଁଟ ରଇଲା । ଆରି ସେ ତାର ଗଟେକ୍ ବଲି
 ପଥ ଇସାକୁକେ ବଲି ଇସାବେ ଦେବାକେ ରାଜି ରଇଲା । ୧୮ ତାର ପଥ

ଲସାକର ଲାଗି, ତାର ନାତିତିତିମନ୍ ଜବର ଅଇଜିବାଇ ବଲି ପରମେଷର
 ତାକେ କାତା ଦେଇରଇଲା । ୧୯ ଜଦି ଲସାକ ମରିଗାଲେ, ପରମେଷର
 ତାକେ ଜିବନ୍ କରି ଉଟାଇପାରସି ବଲି ଅଦରାଆମ୍ ବାବିରଇଲା । ଆରି
 ସେବେଳେ ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ତାକେ ମଲାତେଇଅନି ଜିବନ୍ ଅଇକରି ପାଇଲା
 ପାରା ସେ ରଇଲା । ୨୦ ଲସାକ ତାର ବିସ୍ବାସର୍ ଲାଗି, ତାର ପଥମନ୍
 ଜାକୁବ ଆରି ଏସଂକେ ଆଇବା ଦିନମନର ପାଇ ଆସିବାଦ ଦେଲା । ୨୧
 ଜାକୁବ ତାର ବିସ୍ବାସର୍ ଲାଗି, ସେ ମରିବା ଦେଲେ ତାର ନାତିତିତିମନ୍ ଜେ
 କି ଜୟେଷ୍ଠ ପଥମନକେ ଆସିବାଦ କଲା । ସେ ଦାରିକରି ଇଣ୍ଡବା ତାଙ୍କୁ
 ଉପରେ ଆଉଜି କରି ପରମେଷରକେ ଉପାସନା କଲା । ୨୨ ଜୟେଷ୍ଠ ତାର
 ବିସ୍ବାସର୍ ଲାଗି ସେ ମରିବାଦେଲେ ଆଇବା ଦିନମନକେ ଇସରାଏଲର
 ଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁ ମିସର୍ ଦେସ୍ ତାତି ଜିବାଇ ବଲି କଇରଇଲା । ଆରି ତାର
 ମଲା ଗାଗହୁସଙ୍କୁ କାଇଟା କରିବାର ଆଚେ ବଲି ସେମନ୍କେ ତିଆରି ରଇଲା
 । ୨୩ ମସାର ଆୟୁବାବାମନ୍ ତାକର ବିସ୍ବାସର୍ ଲାଗି ଏବ୍ରିଆମନର୍
 ପିଲାଟକିକେ ମରାଇବାର ଆଚେ ବଲି ରାଜା ଆଦେସ୍ ଦେଇରଇଲା ମିଶା,
 ସେମନ୍ ମଧ୍ୟ ଜନମ୍ ଅଇଲାକେ ତାକେ ତିନମାସ୍ ଲୁଚାଇକରି ସଞ୍ଚିଲିଲା
 । ସେ ଗଟେକ୍ ସୁନ୍ଦର ପିଲା ବଲି ସେମନ୍ ଦେକ୍ଖିଲାଇ । ରାଜା ଆଦେସ୍
 କଲାଟାକେ ସେମନ୍ ଡରଦ୍ ନାଇ । ୨୪ ମଧ୍ୟ ତାର ବିସ୍ବାସର୍ ଲାଗି, ସେ
 ବଡ଼ ଅଇଲାକେ ରାଜାର ଜିରିର ପିଲା ବଲାଇଅଇବାକେ ମନ୍ କରି ନ ରଇଲା
 । ୨୫ ଚନେକରୁପାଇ ସାରଦା ଦେବା ପାପ୍ କରିବାତେଇଅନି, ପରମେଷରର୍
 ଲକ୍ଷମନର ସଙ୍କୁ କସ୍ଟ ଅଇରଇବାଟା ଅଦିକ୍ ନିକ ବଲି ସେ ବାବ୍ଲା ।
 ୨୬ ମସିଅର ଲାଗି ଲାକ୍ଷପାଇ ମୁରତିକରି ରଇବାଟା ମିସର୍ ଦେସେଅନି
 ମିଲାଇରଇବା ବଡ଼ ଦନ୍ ସଂପତ୍ତିତେଇଅନି ଅଦିକ୍ ନିକଟା ବଲି ସେ ବାବ୍ଲା ।
 ଆଇବା ଦିନମନକେ ମିଲାଇବା ପୁରୁସକାରିଟାନେ ସେ ଆଂକିପାକାଇ ରଇଲା ।
 ୨୭ ତାର ବିସ୍ବାସର୍ ଲାଗି, ସେବେଲେ ସେ ମିସର୍ଦେସ୍ ତାତିଆଇଲା ।
 କାଇକେବଇଲେ, ସେ ରାଜାର ରିସା ଡରେନାଇ । ଆକିସଙ୍କୁ ଦେକି ନାପାରବା
 ପରମେଷରକେ ଦେକ୍ଖିଲା ପାରା ସେ ଆରି ସେ ଦେସେ ବାରତେନାଇ । ୨୮
 ତାର ବିସ୍ବାସର୍ ଲାଗି ସେ ନିସତାର ପରବ ମାନଲା ଆରି ଇସରାଏଲ
 ଲକ୍ଷମନର ରଇବା ଗରର କାପାଟେ, ଗଟେକ୍ ମେଣ୍ଡାପିଲାର ବନି ଚିରବାକେ
 ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ସେ ଏନ୍ଦ୍ରାରି କଲାକେ ପରମେଷରର ଦୁଦ୍ର ଇସରାଏଲ୍

ଲକ୍ଷମନର ପଣ୍ଡୁଆ ପିଲାମନକେ ମରାଏ ନାହାଇ । ୨୫ ଇସ୍ତରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ
 ତାକର ବିସ୍ତବାସର ଲାଗି ଲଇଦ ନାଉଁର ସମ୍ଭୁର ବିଦରେ ସୁଲ୍ଲା ବୁଲ୍ଲାପାରା
 ଲଣ୍ଟି ଲଣ୍ଟି ଲଢ୍କାଲାଇ । ସେମାନକେ କେବି ଆନ୍ତେରଇବା ମିପର ଦେପର
 ଲକ୍ଷମନ, ସେନ୍ତ୍ରାରି ଲଢ୍କାକେ ଚେସ୍ଟା କଲାଇଜେ ସେମାନ ସବୁଲକ୍
 ବୁତିଗାଲାଇ । କାରକେବଇଲେ ଜନ୍ ସମ୍ଭୁରେ ସେମାନ ଇଣ୍ଟବା ବେଳେ
 ପାନି ଦୁଇବାଗ୍ ଅଇରଇଲା, ପରମେସର ସେ ପାନି ମିସାଇଦେଲା । ୩୦
 ଇସ୍ତରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ ତାକର ବିସ୍ତବାସର ଲାଗି ଜିରିକର ପାବୁରିତେଇ
 ଆସି ସାତ ଦିନ୍ ଜାକ ତେଇ ବୁଲ୍ଲାକେ ତାର ପାବୁରି ବସ୍ତିଗାଲା । ୩୧
 ଜେରିକର ନଥରେ ରଇବା ରାଆବ ନାଉଁର ଗଟେକ୍ ବେସିଆ ମାଇଜି,
 ତାର ବିସ୍ତବାସର ଲାଗି ପରମେସରକେ ନ ମାନିକରି ରଇବା ଲକ୍ଷ ସଞ୍ଚ
 ମରେନାଇ । ଇସ୍ତରାଏଲର କବର ନେବା ଲକ୍ଷମନ ଲୁହତେ ନଥରେ
 ଆଇଲାବେଲେ ରାଆବ ସେମାନକେ ପାଇଜ କଲା । ୩୨ ମୁହଁ ଇତି ତେବ୍ରବି ।
 କାରକେବଇଲେ ମୁହଁ ଆରି କଇବାଟା ଆରାମ୍ କଲେ, ଗିଦିଯନ୍, ବାରାନ୍,
 ସାମ୍ସନ୍, ଜେପତା, ସାମୁଏଲ୍, ଆରି ବଦିସତ୍ତବକ୍ତାମନର ବିସ୍ତବାସ ବିସଇ
 କାତା ଅଇବାକେ ବେଲା ନ କେଟେ । ୩୩ ତାକର ବିସ୍ତବାସର ଲାଗି
 କେତେକ୍ ଲକ୍ ରାଇଜେ ଜୁଇଦ୍ କରି ଜିତ୍ତାଇ । ବିନ୍ଦଲକ୍ଷମନ ଦରମ୍
 ଚଲାଚଲୁତିକରି ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇବାଟା ମିଲାଇଲାଇ । ସେମାନ
 ବାଦରା ସିଅଂମନକେ ଆରାଇଲାଇ । ୩୪ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ ତାକର ବିସ୍ତବାସର
 ଲାଗି ଜବର ଜଇଲାଚିଲାଇ ମିସା ପଡ଼ିନାଇ, । କାଣ୍ଠୁତେଇଅନି ରକିଆ
 ପାଇଲାଇ । ସେମାନ ଦୁରବେଳ୍ ରଇଲାଇ । ମାତର ତାକର ବିସ୍ତବାସର
 ଲାଗି ତାର ଅଇଲାଇ । କୁଇଦକରିବାକେ ବପୁ ଅଇଲାଇ । ସତ୍ତଵୁମନର
 ସଇନମାନକେ ଆରାଇଲାଇ । ୩୫ କେତେଟା ମାଇଜିମନ୍ ମିସା ତାକର
 ବିସ୍ତବାସର ଲାଗି ସେମନର କୁଟୁମର ଲକ୍ଷମନକେ ମଲାତେଇଅନି ଜିବନ୍
 ଅଇତେ ମିଲାଇଲାଇ । ବିସ୍ତବାସିମାନକେ ବନ୍ଦିକରି ନେଲାଇ । ସେମାନ
 ମରବାଜାକ ଦୁକ୍ କସଟ ପାଇଲେ ମିସା ତାକର ବିସ୍ତବାସ ତାତତ ନାହାଇ ।
 ଆଇବା ଦିନ୍ମାନକେ ଅଦିକ୍ ନିକ ଜିବନ୍ ପାଇବୁ ବଳି ସେନ୍ତ୍ରାରି ଅଇକରି
 ମଲାଇ । ୩୬ କେତେ ଲକ୍ଷକେ କିଜାଇଲାଇ, କରତା ମାରାଇଲାଇ, ବିନ୍
 ଲକ୍ଷମନକେ ବାନ୍ଦିକରି ଜଇଲେ ପୁରାଇଲାଇ, ୩୭ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ପାକନା
 ମାରାଇ ମରାଇଲାଇ, । ଦୁଇପତାକରି କାଟାଇଲାଇ, କାଣ୍ଠୁ ସଞ୍ଚ ମାରାଇଲାଇ

। କେତେକ ଲକ୍ଷ ତାକର ବିସ୍ତବାସ ଚାତଦନାଇକେ ଅଭକା ଚେଲିମେଣ୍ଟୁ
ଚାମ୍ପେ ଲୁଗାର୍ପାଇ ରଇଲା । ସେମନ୍ ବେସି ଅରକିତ୍ ରଇଲାଇ ।
ସେମନ୍କେ ପାଦ୍ବାନ୍ତ କରି ତାତନା କଳାଇ । ୩୮ ଏ ଜଗତର କାରାପ୍
ଲକ୍ଷମନ୍, ସେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିସ୍ତବାକେ ସମାନ୍ ନ ରଇଲାଇ,
ବିନ୍ ବିସ୍ତବାସିମନ୍ ନିଜର ଗର୍ବସୁଆର ଚାତି ଆଜିଜାଇରଇବା ଲକ୍ଷମନର
ପାରା ମରୁବାଲି ବୁଝଁ, ଆରି କୁପ୍ଲିତେଇ ରଇବା ପାଆରେ, ଆରି କଲେ
ରଇଲାଇ । ୩୯ ତାକର ବିସ୍ତବାସର ଲାଗି ସେମନ୍ ତାକ୍ଷୁଟା ଅଇଲାଇ ।
ଏଲେମିପା ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇବାଟା ସେମନ୍ ମିଲାଅତି ନାଇ । ୪୦
କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଗଟେକ ବେସି ନିକ ଜଜନା ଆମର୍ପାଇ ଚିକ୍
କଳାଆଚେ । ଆମେ ସେ ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ନ ମିସ୍ତବାଜାକ, ସେ ସେମନ୍କେ
କାତା ଦେଇରଇଲାଟା ସିଦ୍ଧ ନ କରେ ।

୧୨ ଏବେ ଆମେ ସବୁ ଆରାଜିତାନେ ପାଲାଇବା ଲକ୍ଷମନର୍ପାରା ଆରୁ
ଆମର ଚାରିବେଢ଼ତି ଗଟେକ ବଡ଼ ଦଲର ପାକିମନ୍ ଦେକ୍ଲାଇନି ।
ତେବରପାଇ ଜନ୍ମଟାମନ୍ ଆମକେ ବାଦା ଦେଲାନି, ଆରି ଜନ୍ ପାପମନ୍
ଆମକେ ପଢ଼କେ ଜିକ୍ଲାନି, ସେଠା ସବୁ ବେଟି ପିଣ୍ଡିଦେବାର । ଜନ୍ ଆରାଜିତା
ଅଇ ପାଲାଇବାଟା ପରମେସର ଆମର ମୁଆଚେ ସଞ୍ଚ୍ଚଇଆଚେ, ତେର ଆମେ
ମୁରୁଚିକରି ପାଲାଇ ସାରାଇଦେଇଁ । ୨ ଆମର ଆଁକି ଜିପୁରଟାନେ ସଞ୍ଚ୍ଚର ।
ତାକେ ଆମେ ଆରାମେ ଅନି ସାରାପାରି ଜାକ ବିସ୍ତବାସ କରିଆରୁ । ଜନ୍
ସାରଦା ତାର ମୁଆଟେ ସଞ୍ଚ୍ଚଇରଇଲା, ସେ ସାରଦାରିଲାଗି ରଇବା ଦୁକ୍କକସ୍ତ
ମୁରୁଚି କରି ରଇଲା । ଆରି ତେଇ ମରବା ଲାଜର ବିସଇ ମନେ ଦାରେନାଇ ।
ପରମେସର ଆଜି ଜନ୍ ଜାଗାଇ ବସିଲାଆଚେ, ତାର ଉଜାବାଟେ ସେ ମିପା
ବସିଲାଆଚେ । ୩ ବାବିଦେକା, ସେ କେତେକ ଦୁକ୍କ କସିଟ ପାଇଆଚେ । ସେ
ପାପିମନର ଟାନେଅନି କେତେକ ଉଡ଼ା ସୁନିଆଚେ । ଜେନ୍ତୁରକି ଆସା ନ କରି
ଚାତି ଦିଆସ ନାଇ । ୪ କାଇକେବଇଲେ ପାପର ବିରୁଦ୍ଧେ ଆଇବା କୁଇଦେ
ବନି ଜରୁବା ଏହକି ତମେ କରାସ ନାଇତା । ୫ ପରମେସରର ପାସ୍ତରେ
ଲେକା ଅଇଲାଟା ତମେ ପାସ୍ରିଗାଲାସ କି? ସେ ତାର ପିଲାଜିଲାମନ୍କେ
ମନ୍ ସାରଦା କରାଇ ଏହୁରି କଇରଇଲା । ସେ କଇଲା, ମର ପଥ ମାପରୁର
ସାପନ୍ କରିବାଟା ଏଲା କରିବାର ନାଇ । ସେ ତମ୍ଭେ ତଣ୍ଟ୍ର ଦେବାବେଲେ
ଆସା ଚାତିବାର ନାଇ । ୬ କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁ ଜେହକି ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ୍

କରସି, ସେହିକି ଲକ୍ଷକେ ସେ ସାସନ କରସି । ଆରି ଜେହିକି ଲକ୍ଷକେ
 ତାର ପିଲାଜିଲା ବଲି ଏଜିଆଟେ ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଡଣ୍ଡ ଦେଇସି । ୭
 ତେବେରପାଇ ତମର ଦୁକ୍କମ୍ପଟ ସବୁ ତମର ବାବାରତେଇଅନି ମିଳିରଇବା
 ଡଣ୍ଡ ପାରା ବଲି ବାବାର ଆଚେ । ପରମେସର ତମଙ୍କେ ତାର ପିଲା ଜିଲା
 ବଲି ଏଜିଲାନି । ଏଠା ତମର ଦୁକ୍କମ୍ପଟ ପାଇବାତେଇଅନି ଜାନାପଢ଼ସି
 । କାଇକେବଇଲେ, ତାର ପିଲାକେ ଡଣ୍ଡ ନ ଦେଲା ବାବା କେ ଆଚେ? ୮
 ତେବେରପାଇ ତାର ସବୁ ପିଲାଜିଲାପାରା ପରମେସର ଜଦି ତମଙ୍କେ ଡଣ୍ଡ ନ
 ଦେଏ, ତାର ଅରତ ଅଇଲାନି ସତରସେ ତମେ ତାର ପିଲାଜିଲା ନୁଆସ,
 ମାତର ଉପକା ପିଲାଜିଲା । ୯ ଆମଙ୍କେ ଜନମ ଦେଲା ବାବାମନ ଡଣ୍ଡ
 ଦେଇରଇଲାଇ ଆରି ସେଟାରପାଇ ଆମେ ସେମନ୍କେ ମାନିଅ କରିତେରଇଲୁ
 । ସେନ୍ଦ୍ରାରଥାଲେ ସରଗେ ରଇବା ଆମର ବାବାକେ ଆମେ କେତେହୁ ଅଦିକ
 ନିଜକେ ସରପିଅଇ ବିଦବୁ? ୧୦ ଆମର ବାବାମନ ସେମନ୍ ଟକ୍ ବଲି ବାବାବା
 ଲାଗାବେ, ଚନେକରପାଇ ରଇବା ଏ ଜିବନେ ଆମଙ୍କେ ଡଣ୍ଡ ଦେଇରଇଲାଇ
 । ମାତର ଜେତେବେଳେ ପରମେସର ଆମଙ୍କେ ଡଣ୍ଡ ଦେଇସି, ଆମର
 ନିକପାଇ ଦେଇସି । ଜେନ୍ଦ୍ରାରିକି ଆମେମିଯା ତାରପାରା ସୁକଳ ଅଇବୁ । ୧୧
 ଜେତେବେଳେ ଡଣ୍ଡ ପାଇବୁ, ଆମେ ସାରଦା ନ ଅଉଁ, ମାତର ଦୁକ ଅଇବୁ ।
 ସେଟା ସତ, ମାତର ସେ ଡଣ୍ଡ ପାଇଲାତେଇଅନି କାଇକାଇଟା ସିକ୍ଲା ପତେ,
 ସେଟା ନିକ ବଲି ବାବରୁ । କାଇକେବଇଲେ ସେଟା ଆମଙ୍କେ ସାନ୍ତ୍ଵିଷତ୍ତ ରଇବା
 ମନ ଆରି ଗଟେକ ଦରମ ଚଲାଚଲି କରିବାକେ ସାଇଜ କରସି । ୧୨
 ତେବେରପାଇ ଅପୁଆ ଅଇରଇବା ଆତ ଉଚାଆ ଆରି ଲୁହଗୁଡ଼ି ଜାଇତେରଇବା
 ମାଣ୍ଡିମନ ତୀରକରା । ୧୩ ସଲକ ବାଟେ ଇଣ୍ଡିଜା । ସେନ୍ଦ୍ରାରକଲେ ତମର
 ନ ଆଇବା ପାଦ ନିକଅଇ ତୀର ଅଇସି । ୧୪ ସବୁ ଲକର ସତ୍ତ ସୁପାରେ
 ଆରି ସୁକଳ ସତ୍ତ ରଇବାକେ ଚେସଟା କରା, ଆରିକେ ସୁକଳ ନ ଅଇକରି
 ମାପରୁକେ ଦେକି ନାପାରତ । ୧୫ ଗଟେକ ଲକ ଆରିଗଟେକ ଲକକେ
 ଜାଗରତ କରାଆ । ଜେନ୍ଦ୍ରାରି କି ପରମେସର ଜିବନ ଦୁକାଇକରି ଦୟା
 ଦେକାଇଲାଟାନେଅନି କେ ପରକେ ନ ଜାଅତ । କାଇକେବଇଲେ ସେନ୍ଦ୍ରାରି
 ଲକ ପିତା ପଲ ଦାରବା ଗଟେକ ଗର ପାରା ରଇସି ଆରି ବେସି ଲକକେ
 ତାର ବିସ ସତ୍ତ ଅଇରାନ କରସି । ୧୬ ଜାଗରତ ରୁଆ, ତମର ବିଦରେ କେ
 ମିଯା ବେସିଆ କାମ କରାନାଇ । ପରମେସରକେ ବିସବାସ ନ କରି ରଇବା

ଏସଥ ପାରା ନ ଉଆ । ସେ ଗଟେକୁ କାଦିରପାଇ ପରମେସର ସେ ପାଇସି
 ବଲି କାତା ଦେଇରଇବା ବଡ଼ ପିଲାଇ ଅଦିକାର ପାଲୁଟାଇଲା । ୧୭ ଆମେ
 ଜାନିଆରୁ ଜେ ସେ ସେହୁରି କଳାପତେ, କରିରଇବା କାମର ପାଇ ଦୁଇଁ କଳା
 । କାଇକେବଇଲେ ବାବାର ବଡ଼ ପଥ ଲସାବେ ତାର ବାବାର ଆସିରବାଦ
 ପାଇବାକେ ବେସି ମନ୍ତ୍ର କଳା । ମାତର ତାର ପଞ୍ଚ କାନ୍ତିକରି ବାବୁଜିଆ
 କଳାମିଶା, ସେ ମିଳାଇ ନାପାରିଲା କି କରିରଇବା କାମ୍ ମିଶା ବାଦିଲେ ନାଇ
 । ୧୮ ଇସରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରର ଲଗେ ଆଇଲାପାରା ତମେ
 ଆସାସ ନାଇ । ସେମନ୍ ଜନ୍ମଟା ଦେକ୍ଖାଇ, ସେଟା ଜାନିପାରିଲାଇ । ସିନ୍ୟ
 ପରବତେ ରଇବା ଜଇ ଦେକ୍ଖାଇ । ବେସି ଆନ୍ତର ଅଇଲାଟା ଆରି ଜବରୁ
 ପବନ ଆଇଲାଟା ତେଇ ରଇକରି ଜାନିପାରିଲାଇ । ୧୯ ମଇରି ପୁକ୍କବାଟା
 ଆରି ସବଦ ଅଇବାଟା ସୁନ୍ଦରାଇ । ସେ ସବଦ ସୁନ୍ଦରାକେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ନ
 ସୁନ୍ଦୁ ବଲି ବାବୁଜିଆ କଳାଇ । ୨୦ କାଇକେବଇଲେ ତେଇ ଦେଇରଇବା
 ଆଦେସ୍କେ ସେମନ୍ ବେସି ତରିଲାଇ । “ଗଟେକୁ ପଣ୍ଡ ମିଶା ସେ ପରବତେ
 ପାଦ ମାଣ୍ଡଲେ ତାକେ ପାକ୍ନା ସଞ୍ଚ ମାରି ମରାଇବାର ଆଚେ ।” ବଲି ଆଦେସ୍
 ରଇଲା । ୨୧ ଜନ୍ମଟା ଦେକିଅଇଲା ଆରି ସୁନ୍ଦି ଅଇଲା, ସେଟା ବେସି ତର୍କ
 ଲାଗ୍ବାଟା ରଇଲା । ଜେହୁରି କି ମଧ୍ୟ ମିଶା କଇଲା, “ସତରେ ମୁଇମିଶା
 ତରୁତରି କରି ତର୍କିନି ।” ୨୨ ମାତର ଏବେ ଆମେ ସିଥାନ୍ ପରବତେ
 ଆସିଆରୁ । ସେଟା ଅଇଲାନି ସରଗେ ରଇବା ଜିରୁପାଲେମ୍ । ଜିବନ୍ ରଇବା
 ପରମେସରର ନଅରେ ଆଇଲୁ ଆରୁ । ଜନ୍ମଟାନେ କି ଅଜାର ଅଜାର ଦୁଃମନ୍
 ଆଚତ୍ । ୨୩ ପରମେସରର ପଣ୍ଡା ପିଲାମନ୍ ପାରଦାସଞ୍ଚ ରୁଣ୍ଟିରଇବା
 ଜାଗାଇ ଆମେ ଆଇଲୁଆରୁ । ତାକର ନାହିଁମନ୍ ସରଗେ ଲେକାଅଇଲା ଆଚେ
 । ଆମେ ପରମେସରର ଲଗେ ଆଇଲୁ ଆରୁ । ସେ ସବୁକେ ବିଚାର କରସି ।
 ସେ ସିଦ କରିରଇବା ଦରମଳକର ଆତମାମନରଟାନେ ଆଇଲୁ ଆରୁ । ୨୪
 ଆରି ନୁଆ ରାଜିନାମା ତିଆର କରିରଇବା ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ଲଗେ ଆଇଲୁଆରୁ
 । ସେ ତାର ବନି ଜରାଇରଇଲା । ସେଟା ଏବଲର ବନିତେଇଅନି ନିକ
 ଆଚେ । ୨୫ ଜନ୍ମଟା ତମ୍ଭକେ ପରମେସର କଇଲାନି, ନ ସୁନ୍ଦରା ଲକରିପାରା
 ଉଆ ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର କାତା ନ ମାନ୍ଦିଲାକେ ଆମର
 ଆନିଦାଦିମନ୍ ସିନ୍ୟ ପରବତେ ଡଣ୍ଡ ପାଇରଇଲାଇ । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ଆମକେ
 ସରଗେଅନି କଇଲାନି, ସେ କାତା ଆମେ ନ ମୁନିକରି ଏଲାକଳେ, କେତେକୁ

ଅଦିକ୍ ତଣ୍ଡ ପାଇବୁ? ୨୭ କାଇକେବଇଲେ, ସିନୟ ପରିବତେ ପରମେସର
କାତା ଅଇଲାବେଲେ, ଦର୍ତ୍ତନି ତୁଳବୁଲିଗାଲା । ମାତ୍ର ସେ ଏବେ କାତା
ଦେଇ କଇଲା ଆଚେ, “ମୁଇ ଆରିତରେକ୍ ଦର୍ତ୍ତନିକେ ତୁଳବୁଲାଇବି ।
ଅବକା ଦର୍ତ୍ତନିପେ ନାଁ, ଆକାସେ ରଇବା ସବୁଜାକକେ ମିସା କରବି ।” ୨୯
ଜେତେବେଳେ ସେ ଆରିତରେକ୍ ବଲି କଇରଇଲା, ତାର ଅରତ ଅଇଲାନି
ତିଆର କରିରଇବା ସବୁଜାକ ତୁଳବୁଲାଇ କରି ସବୁଜାକ ଦାରିଜାଇସି ।
ଜେହାରି କି ନ ତୁଳବୁଲବାଟାସେ ରଇସି । ୨୮ ପେଟୋର୍ପାଇ ଆମେ
ପରମେସରକେ ଦନିଅବାଦ ଦେଉଁ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଆମ୍ବକେ ସାସନ
କଲାନି । ଆରି ତାର ରାଇଜ୍ ନ ତୁଳବୁଲେ । ତାକେ ସାରଦା କରାଇବାକେ
ଡରିକରି ସନ୍ମାନ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଉପାସନା କରୁ । ୨୯ କାଇକେବଇଲେ ଆମର
ପରମେସର ସବୁକେ ପଢାଇକରି କୁରୁପନାସ୍ କରିବା ଜଇପାରା ଆଚେ ।

୧୩ କରିସ୍ତାନେ ମିସିବିତି ରଇବା ବିସ୍ବାସି ବାଇବଇନି ପାରା ଆଲାଦ
କରାକରି ଅଇ ରୁଆ । ୧ ନ ଚିନ୍ଲା ଲକ୍ଷମନକେ ମିସା ତମର ଗରମନକେ
ଡାକିନିଆ । କାଇକେବଇଲେ କେତେଲକ୍ ନାଜାନିକରି ସେନ୍ତ୍ରି ଦୁରମନକେ
ଡାକିନେଲାଇ । ୨ ବନ୍ତି ଗରେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ତମେ ତାକର ସଞ୍ଚ୍ଚ
ରଇଲାପାରା ଦୟା ଦେକାଆ । ଦୁକ୍କମ୍ପଟ ଅଇରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ନିଜେ
ତାକରିପାରା ଦୁକ୍କମ୍ପଟ ପାଇଲୁନି ବଲି ଏତାଆ । ୩ ବିବା ଅଇବାଟା ସବୁଲକ୍
ନିକ ବଲି ମାନଦ । ସବୁ ମାରଜିମନସ୍ ମନ୍ ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ଆରି ଗଟେକ୍
ମନସ୍ ଅଇକରି ସତ୍ସଞ୍ଚ ରଇବାରାଇଆଚେ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ବେସିଆ କାମ୍ କରି
ରଇବାଇ, ସେମନକେ ପରମେସର ତଣ୍ଡ ଦେଇସି । ୪ ତାବୁ ଆସା ଅଇକରି
ତାରପତେ ପାଲାଆ ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର କଇଲାଆଚେ,
“ମୁଇ ତମଙ୍କେ କେବେ ନ ପାସ୍ରି କି ନ ଚାତି ।” ୫ ତେବରପାଇ ଆମେ ସାସ
ଦାରି କଇପାରିବୁ ପରମେସର ଆକା ମନେ ସାଇଜ କରସି, ମୁଇ କେବେ ନ
ଡରି ଲକ୍ଷମନ୍ ମନେ କାଇଗା କରି ନାପାରଦ । ୬ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମଙ୍କେ
ମୁକିଅ ଲସାବେ ଡାକିନେଇ ପରମେସର ବାକିଅ ସିକାଇତେରଇଲାଇ,
ସେମନର ବିସର ବାବିଦେକା । ସେମନ୍ କେନ୍ତି ଜିଇଲାଇ ଆରି ମଲାଇ?
ତମେ ତାର ପାରା ବିସ୍ବାସ୍ କରା । ୭ କାଇକେବଇଲେ, ଜିମୁକିରିସ୍ତ
କେବେ ନ ବାଦିଲେ । ସେ ଆଜିର୍ପାଇ, କାଲିକରିପାଇ, ଆରି ସବୁଦିନର
ପାଇ ସମାନ ସେ ରଇସି । (ଆମ୍ ପୃଷ୍ଠା ୧୬୫) ୮ ତେବରପାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମଙ୍କେ

ବିନ୍ ବିନ୍ ସିକିଆ ସୁନାଇକରି ସବବାଟେଅନି ବିନେ ନେବାକେ ରାଜି ଉଆନାଇ
 । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇକରି ଦୟା ଦେକାଇଲାଟା
 ଆମର ମନ୍ତକେ ତାର କରସି । କାହିର ଲାଗି ରଇବା ନିୟମ ମାନ୍ଦବାଟା ନାଁ
 । ସେନ୍ତ୍ରାରି ନିୟମ ମାନ୍ଦବା ଲକ୍, ତେଇ ଅନି କାଇଟା ମିସା ପାଥର ନାଇ
 । ୧୦ ଜିରଦିମନର ବେଦିଟାନେ ସେବା କରିବା ପୁଜାରିମନ୍ ତେଇ ସର୍ପି
 ଦେଇରଇବା କାଇଟା ମିସା କାଇବାର ନାଁ । ୧୧ ବହୁ ପୁଜାରି ପସୁମନର
 ବନି ନେଇକରି, ପାପର ବଳି ସର୍ପିଦେବାକେ ଅଦିକ୍ ସୁକଳ୍ ଜାଗାଇ ନେଇପି
 । ମାତର ପଢିଜାଇରଇବା ପାସୁମନର ଗାଗଡ଼ ତୁମ୍ ଗର ବାଇରେ ରଇପି ।
 ୧୨ ସେଟାସେ ଜିସୁକେ ଅଇରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ, ତାକେ ନଅରର
 ବାଇରେ ଲକ୍ଷମନ୍ ମରାଇରଇଲାଇ । ଆରି ତାର ବନି ଶୁଲାଇ ମୁନୁସ୍ ଜାତିର
 ପାସ ଦଇଦେଲା । ୧୩ ତେବରପାଇ ନଅରର ବାଇରେ ଛୁ । ଆରି ତାକେ
 ଆମେ ବିସ୍ତବାସ କଲାରପାଇ, ଲକ୍ଷମନ୍ ଜେତ୍କି ନିନ୍ଦା କଲାଟା ଆମେ
 ମୁରୁଚିକରି ରଉ । ୧୪ କାଇକେ ବଇଲେ ଆମେ ସବୁଦିନ୍ ଏ ଜଗତେ ନ
 ରଉ । ମାତର ଆଇବା ଦିନ୍ମନ୍ତକେ କେବେ ନ ସାରବା ଦିନ୍ଜାକ ରଇବା
 ନଅରେ ରଇବୁ ବଳି ଆମେ ଜାଗିଆରୁ । ୧୫ ତେବେ ଆସା । ଜିସୁକିରିସ୍ତଙ୍କେ
 ଦେଇକରି ଆମେ ସବୁବେଳେ ପରମେସରକେ ବଳି ସର୍ପି ଦେଇତେ ରଉ
 । ସେଟା ଆମର ଟଣ୍ଟେଅନି ଆଇବା ଉପାସନା । ସେ ଆକା ମାପରୁ ବଳି
 ଆମେ କରଁ । ୧୬ ନିକ କାମ୍ କରିବାକେ ପାସର ନାଇ । ଗଟେକ୍ ଲକ୍
 ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ସାଇଜ କରା । କାଇକେବଇଲେ, ଏନ୍ତାରି ରଇବା
 ଚଲାଚଲିତି ପରମେସରକେ ସାରଦା କରାଇବା ଗଟେକ୍ ବଳି । ୧୭ ତମର
 ମୁକିଅ ଲକ୍ଷମନର କାତା ମାନିକରି ଆଦେସ ଦେଲାଟା କରା । ସେମନ୍
 ଜାଗୁଆଲମନର ପାରା ନ ତାକିକରି ତମର ଆତ୍ମମାନ୍ଦକେ ଜତନ୍ କଲାନି ।
 କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍କେ ତାକର କରିରଇବା କାମ୍ ପରମେସର କେ
 ଇପାବ ଦେବାକେ ପଡ଼ସି । ତମେ ଜଦି ତାକର କାତା ମାନଲେ,
 ସେମନ୍ ଦୁକ୍ ଅଇବାଇ । ତେବେ ତମ୍କେ କାଇ ସାଇଜ ନାଁ । ୧୮ ଆମର
 ପାଇ ପାରତନା କରତେରୁଆ । ଆମର ବିବେକ ଆମେ କରିରଇବା କାମ୍ ସତ
 ବଳି ସାକିଦେଲାନି । ୧୯ ମରପାଇ ମିସା ପାରତନା କରା । ଜେନ୍ତାରି କି
 ପରମେସର ଦାପରେ ମାକେ ତମରଲଗେ ପାଠାଇପି । ୨୦ ଆମର ମାପରୁ

ଜିୟୁକେ ପରମେସର ମଳାତେଲାନି ଉଚାଇଲା । ସେ ଗଟେକୁ ଗର୍ଭପାରା
ଆମକେ ଜାଗିରଇସି । ଆମେ ପରମେସର ସଞ୍ଚେ ସବୁଦିନରପାଇ ଗଟେକୁ
ଅଇବାଟାକେ ତାର ବନି ଉଚାଇଲା । (aiōnios g166) ୨୧ ଜିୟୁକିରିସ୍ଟର
ଲାଗି ସାନ୍ତି ଦେବା ପରମେସର ତମଙ୍କେ ସବୁ ରକାମର ସାଇଜ ଦେଅ ।
ଜେହାରି କି ସେ ମନ୍ କଲାଟା ତମେ ପୁରାପୁରୁଷ କରସା । ଆମେ କରବା
କାମ ତାକେ ସାରଦା ଦେଅ । ଜିୟୁକିରିସ୍ଟରକେ ଆମେ ନ ସାରବା ଦିନ୍ଜାକ
ଡାକ୍ପୁଟା ଦେଉଁ । (aiōn g165) ୨୨ ଏ ମର ବାଇବରନିମନ୍, ମୁଲଁ ତମଙ୍କେ
ବାହୁଜିଆ କଲିନି, ମୁଲ ତମଙ୍କେ କଇଲା ଏ ସବୁ କାତା ମୁର୍ଚ୍ଛିକରି ସୁନା ।
କାରକେବଇଲେ, ଏ ଚିଟି ଦେବି ତେଣ୍ଟେ ନାହିଁ । ୨୩ ଆମର ବାଇ ତିମତି
ବନ୍ଧୁଗରେ ଅନି ମୁକ୍ଳ ଆବେଦି ଜାନ୍ସା । ସେ ଜଦି ସେ ଦାୟରେ ଆଇସି,
ତେବେ ମରସଞ୍ଚ ତାକେ ଡାକିଆନ୍ତବି । ୨୪ ତେଇ ରଇବା ତମର ମୁକିଅ
ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଆରି ପରମେସରର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଇ
ଦିଆସ । ଇଚ୍ଛାତେଇ ମର ସଞ୍ଚ ରଇବା ଆମର ବାଇବରନିମନ୍ ମିଥା ଜୁଆର
ଜାନାଇଲାଇନି । ୨୫ ପରମେସର ତମଙ୍କେ ସବୁଲକ୍ଷକେ ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ
ଦୟା ଦେକାଅ ।

ଜାକୁବ

୯ ମୁଲ ଜାକୁବ ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସଟ ଆରି ବାବା ପରମେସରର ଗଟେକ
ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା । ଗୁଲାର ଜଗତେ ଚିନ୍ତତର ଅଇଜାଇରଇବା ପରମେସରର
ବାରଟା କୁରୁମର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମୁଲ ଜୁଆର ଜାନାଇକରି ଏ ଚିଟି ଲେକଲିନି ।
୧୦ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍ ଜିବନ୍ ବିତାଇଲାବେଳେ ତମର ବିସ୍ବାସ ଢାଂଢି
ଆଚେ କି ନାଇ ବଲି, ଜେତକି ହୁକ୍ କସରେ ପରିକା ଆଇଲେ, ଏଠା ଗଟେକ
ନିକ କରମର ବିସଇ ବଲି ଏତାଆ । ୧୧ କାଇକେବଇଲେ, ଏନ୍ତାରି ହୁକ୍
କସଟ ଆଇଲେ ତମର ବିସ୍ବାସ ପରିକାକରି ଢାଂଢି ଆଚେବଲି ଦେକାଇସି
। ଆରି ମୁରବବାଟା ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଇସି ବଲି ତମେ ଜାନିଆଗାସ । ୧୨
ତମେ ସାରାସାରିଜାକ ମୁରଚିକରି ରଇଲେ, କାଇ ବିସଇଟାନେ ମିଥା ଉନା
ନ ଅଇକରି ପୁରାପୁରୁନ ସିଦ ଅଇସା । ୧୩ ମାତର ତମର ବିଦରେ ଜଦି
କାକେ ଶିଆନ୍ ଉନା ରଇ, ଶିଆନ୍ ପାଇବାରଥାଲେ ପରମେସରକେ ମାଞ୍ଚା
। ସେ ତାର ଆତ୍ମ ମୋଲାକରି, ଦୟ ନ ଦାରି ସବୁକେ ଦାନ୍ କରସି । ୧୪
ମାତର ସେ ଅଇସି କି ନ ଅଏ ବଲିକରି ନ ବାବି, ବିସ୍ବାସର ସଞ୍ଚ ପାରତନା
କରବାରଥାଚେ । କାଇକେ ବଇଲେ ଜେ ଅଇସି କି ନ ଅଏ ବଲିକରି ବାରସି,
ସେ ପବନ୍ସଞ୍ଚ ଇଣ୍ଟିତେ ରଇବା ସମ୍ଭୁରର ଉଲ୍କା ପାନି ପାରା ଗଟେକ
ଲକ୍ । ୧୫ ସେ ରକାମ୍ ଲକ୍ ମାପରୁର ଟାନେଅନି କାଇଟା ଆଲେ ପାଇବି
ବଲିକରି ଆସା ନ କର । ୧୬ ସେ ତା, ଦୁଇମନିଆ ଲକ୍, ସେ କରବା
ସବୁ କାମଟାନେ ତବିର ନ ରେ । ୧୭ ଗଟେକ୍ କାକୁରତି ଅଇ ରଇବା
ବିସ୍ବାସି ବାଇକେ ପରମେସର ସାଉକାର କଲେ ସେ ସାରଦା ଅ । ୧୮
ସେନ୍ତାରିସେ ଗଟେକ୍ ସାଉକାର ବିସ୍ବାସିକେ ସେ ଅରକିତ କଲେ, ସେ ମିଥା
ସାରଦା ଅ । କାଇକେବଇଲେ ସାଉକାର ଲକ୍ ପଦାର ଟୀପର ପୁଲ୍ ପାରା
ଜାଉଳି ଜାଇସି । ୧୯ ଜେନ୍ତି କି ବେଲ୍ ଉଦିକରି ବେସି ତାତିକଲେ ଟୀପ
ସୁକିଜାଇସି, ତାର ପୁଲ୍ ଜଡ଼ିଜାଇସି ଆରି ତାର ବାନିମୁରତି ନସି ଜାଇସି ।
ସେନ୍ତାରିସେ, ସାଉକାର ଲକ୍ଷମନ୍ କାମ୍ କରି କରି ମରିଜିବାଇ । ୨୦ ଜନ୍
ଲକ୍ଷମନ୍ ପରିକା ଆଇଲେ ମିଥା ମୁରଚି କରି ରଇବାଇ, ସେମନ୍ କେଡେକ୍
ନିକ କରମର ଲକ୍ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ସବୁ ପରିକାଇ ସେମନ୍ ଢାଂଢି
ସଞ୍ଚ ଚିଆଆଇଲାପଚେ, ପୁରୁଷକାର ପାଇବାଇ । ପରମେସର ତାର ନିଜର
ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଜନ୍ ଜିବନ୍ତ ମୁକୁଟ ଦେବାକେ ସପତ୍ର କଲାଆଚେ, ସେମନ୍

ସେଠା ପୁରୁସକାର ଲୟାବେ ମିଳାଇବାଇ । ୧୩ କାକେ ମିଥା ଦୁଇକ୍ଷପଟ
 ପାଇବା ପରିକା ଆଇଲେ, ଏ ପରିକା ପରମେସର ପାଠୀଇଆତେ ବଲିକରି
 କଇବାର ନାହିଁ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରକେ କେ ମିଥା ପରିକାକରି
 ନାପାରେ । ଆରି ସେ ନିଜେ କାକେ ପରିକା ନ କରେ । ୧୪ ମାତର ଗଟେକ
 ଲକ୍ଷ କରାୟ ଶୁନ୍ତଳନ୍ ତାକେ ପରିକା କରାଇ ଅଇବାକେ ତାକିନେଇସି
 । ୧୫ ତାରପତେ ତାର କାରାୟ ଶୁନ୍ତଳନେଅନି ପାପ ବାରଇସି । ଆରି
 ପାପ ଅଦିକ ଅଦିକ ବଢ଼ିଜାଇକରି ମରନ୍ ଆଇସି । ୧୬ ଏ ମର ଆଲାଦର
 ବାଇବଇନିମନ୍, ତମେ ନାଡାଇଉଆ ନାହିଁ । ୧୭ ସବୁ ନିକ ଆରି ସିଦ୍ଧ ରଇବା
 ଦାନ୍ ପରମେସର ଦେଲା ଆଚେ । ବାଦଲେ ଉଜଳ ଅଇବା ସବୁଜାକ ସେ
 ତିଆରକଳା ଆଚେ । ସେଠାମନ୍ ବାଦଲେ ବୁଲ୍ବାବେଲେ ବାଦଲ୍ସି ଆରି
 ଚାଇଁ ଏନେତେନେ ଅଇସି । ମାତର ପରମେସର ଅଳ୍ପ ମିଥା ଘୋନ୍ତୁରି ନ
 କରେ । ୧୮ ତାର ସତ ବାକିଆ ଆମ୍ବକେ ଜାନାଇକରି ତାରତେଇଅନି ଆମ୍ବକେ
 ଜିବନ୍ ଦେବାକେ ସେ ମନ୍ କଲା । ଜେହକି ସବୁ ବିସଇ ସେ ତିଆରକଳା
 ମିଥା ଆମେ ଅବ୍କା ତାରପାଇସେ ଅଇବାକେ ସେ ମନ୍ କଲା । ୧୯ ଏ
 ମର ଆଲାଦର ବାଇବଇନିମନ୍, ମନେ ରକିରୁଆ । ତମେ ଆଗତ୍ତୁ ନିକକରି
 ସୁନା । ମାତର ବାବିଚିନ୍ତିକରି କାତା କୁଆ । ଦାୟରେ ରିସା ଉଆନାଇ । ୨୦
 କାଇକେବଇଲେ ପୁନ୍ରସର ରିସାର ଲାଗି ପରମେସର ସୁକଳ୍ସତ୍ତ୍ଵ ଜଜନା
 କଲାଟା ନସିଜାଇସି । ୨୧ ସେଠାର ପାଇ ତମର ଚଲାଚଲତି ଟାନେଅନି
 ବାରଇବା ସବୁ ରକାମର କାରାୟ ଅବିଆୟ ଚାହିଦିଆୟ । ପରମେସରକେ
 ନିଜର ମନ୍ ସରସି ଦିଆୟ । ତମର ମନ୍ ବିଦରେ ସେ ଜନ୍ ବାକିଆ ରସିଆତେ
 ସେଠାକେ ଦିଆନ୍ ଦିଆ । ସେ ବାକିଆ ତମ୍ବକେ ରକିଆ କରୁସି । ୨୨ ବାକିଆ
 ଜନ୍ମଟା କରା ବଳି କଇଲାନି, ସେଠା କରା । ଅବ୍କା ସୁନିକରି ରଇବା
 ଲକ୍ଷମନରପାରା ଉଆ ନାହିଁ । ଏହାରିକିଲେ ତମେ ନିଜେ ନାଡାଇ ଅଇଲାସନ୍ତି
 । ୨୩ ଜନ୍ମକ୍ ପରମେସରର ବାକିଆ ଅବ୍କା ସୁନ୍ସି, ମାତର ତେଇର କାତା
 ନ ନାମେ, ସେ ତାର ମୁଖ ରଇବା ଆରଲା, ଦରପନେ ଦେବକବା ଲକ୍ଷ ପାରା ।
 ୨୪ ସେ ନିକ କରି ନିଜର ଚାଇ ଦେକି ଅଇତେରଇସି । ମାତର ତେଇଅନି
 ଉଟିଗାଲା ପଚେ ତାର ବାନିମୁରତି ପାସରି ଜାଇସି । ୨୫ ମାତର ପୁନ୍ରସର
 ମୁକ୍ତି ପାଇ ଗଟେକ ପୁରାପୁରୁନ୍ ନିୟମ ଆଚେ । ଜେ ସେ କାତା ସୁନିକରି ନ
 ପାସରେ, ଆରି ତାରଲାଗି ସବୁ ମନପରାନ୍ ଦେଇକରି ନିଜର ଜିବନ୍ତେଇ

ମାନିକରି ରଇସି ବଲଲେ ପରମେସର ତାର କରିରଇବା ସବୁ କାମ ମଞ୍ଚଲ୍
କରସି । ୨୭ କେ ଜଦି ମୂର ନିଜେ ଗଟେକ ଦରମ ଲକ୍ ବଲି ବାଢ଼ାନି, ସେ
ଜଦି ତାର ନିଜର ଜିବ ଜାଗରୁତା କରେ ନାହିଁ, ସେ ନିଜେ ଆକା ନାତାଇ
ଅଇଲାନି । ତାର ରିତିନିତି କରିବାଟା ତୁତାଆଇସେ । ୨୭ ପରମେସର
ଦେକ୍ବା ଇଷାବେ ଜନ୍ମ ରିତିନିତି ସବ ଆରି ନିକ, ସେଠା ଅଇଲାନି ଦୁକେ
ରଇବା ତୁରାଟୁରି ପିଲାମନ ଆରି ରାଶିଙ୍କୁଣିମନର ଜତନ କରିବାଟା । ପରେ
ଜଗତର ଜଞ୍ଚାଲେଅନି ମୁକଳିବାଟା, ଜେତୁରିକି ସେ ସବୁ ତାକେ ନ ନସାଏ ।

୨ ଏ ବାଇବଲନିମନ ଆମର ତାକପୁଟା ମାପରୁ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟକେ ବିସବାସ
କଲାରିଲାଗି, ଲକ୍ମନର ଅଳ୍ଗା ପିନ୍ଧାଅଡା ଦେକିକରି, ନିଜର ଚଲାଚଲନ୍ତି
ବାଦଲାଇବାଟା ଚିକ ନାହିଁ । ୨ ଜଦି ସବାଇ ଗଟେକ ଲକ୍ ସୁନାର ମୁନ୍ଦି ଆରି
ଜକମକି ଜାଇତେରଇବା ବସ୍ତର ପିନ୍ଧିକରି ତମରଲଗେ ଆଇସି, ଆରି
ଗଟେକ ଲକ୍ ମୁର୍କି ରଇ ଚିରବୁରଅଇରଇବା ବସ୍ତର ପିନ୍ଧିକରି ଆଇସି । ୩
ଆରି ତମେ ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତର ପିନ୍ଧିଆସି ରଇବା ଲକ୍କେ ଅଦିକ ସନ୍ମାନ
ଦେଇକରି କଇଥା, “ଆସା ଏ ନିକ କୁରାତି ଉପରେ ବସା ।” ମାତର ଅରକିତ୍
ଲକ୍କେ କଇଥା “ତେଉ ଜାଇ ଚିଆ ଅ ।” ନଇଲେ “ତଲେ ବସ ।” ବଲିକରି
କଇସୁ । ୪ ସେନ୍ଦର ଆଲେତା ତମେ ନିଜର ନିଜର ବିତ୍ତରେ ବଡ଼ପାନ୍
ବଲିକରି ଅଳ୍ଗା ଇଷାବେ ଦେକ୍ଲାସନି । ଆରି କାରାସ ଇଷାବେ ମୁ ଦେକି,
ବିଚାର କଲାସନି । ୫ ଏ ମର ଆଲାଦର ମଇତରମନ ସୁନା, ପରମେସର ଏ
ଜଗତର ଅରକିତ୍ ଲକ୍ମନକେ ବାତି ଆଚେ । ସେମନ ତାକେ ବିସବାସ
କରିବାଇ ଆରି ତାର ରାଇଜେ କେଟିବାଇ । ତାକେ ଆଲାଦକରିବା ସବୁ
ଲକ୍କେ ସେ ରାଇଜ୍ ଦେବିବଲି କାତା ଦେଖ ନାହିଁ କି? ୬ ମାତର ତମେ
ଅରକିତ୍ ଲକ୍ମନକେ ସନ୍ମାନ ଦିଆସ ନାହିଁ । ସାଉକାର ଲକ୍ମନସେ
ତମଙ୍କେ କଷ୍ଟ ଦେଲାଇନି । ସେମନସେ ତମଙ୍କେ ବିଚାରନା ଜାଗାଇ ଜିକି
ନେଇକରି ନିନ୍ଦା କଲାଇନି । ୭ ନିଜକେ ଆଲାଦ କଲାପାରା ବିନ୍ ଲକ୍ମନକେ
ଆଲାଦ କରା । ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇରଇଲାପାରା ପରମେସରର ରାଇଜ୍
ଏ ନିୟମ ଜଦି ତମେ ମାନସା, ସେନ୍ଦର ଆଲେ ଚିକ କଲାସନି । ୯ ମାତର
ତମେ ଜଦି ବଡ଼ ସାନ୍ ଦେକ୍ଲାସନି, ପାପ କଲାସନି । ଆରି ସେ ରିତିନିତିର
ଲାଗି ଦସି ବଲାଇ ଅଇଲାସନି । ୧୦ କାଇକେବଛଲେ ଜେ ମିଥା ସବୁ

ନିଆମ ମାନିକରି ଗଟେକ୍ ନିୟମ ଚାତିଦେଲେ, କାଇ ନିୟମ ନ ମାନ୍ତଳା
 ଲକରୁ ପାରା ଦସିଥାଇ ଡଣ୍ଡ ପାଇସା । ୧୧ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର
 କଇଲାଆରେ “ତମେ ବେସିଆ କାମ୍ କରିବାରନାର, ଆରି ନର ମାରିବାର
 ନାର” ବଲିକରି । ତେବେ ତମେ ଜଦି ବେସିଆ କାମ୍ ନ କରି, ଲକ୍ଷମନ୍ତଙ୍କେ
 ମାରିସା, ତେବେ ତାର ନିଆମ ମାନାସ୍ ନାର । ୧୨ ପରମେସର ବିଚାରନା
 କରସି ବଲି ଜାନିକରି ସେହାରି କାତା କଇ କାମ୍ କରି ଦେକାଆ । ଜନ୍ ନିୟମ
 ଆମକେ ମୁକ୍ଳଲାଇସି, ସେ ନିୟମ ଲପାବେ ଆମକେ ବିଚାରନା କରସି । ୧୩
 କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ମଲକ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ ଦୟା ନ ଦେକାଏ, ପରମେସର
 ବିଚାରନା କରିବାବେଲେ ତାକେ ମିସା ଦୟା ନ ଦେକାଏ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ବିନ୍
 ଲକ୍ଷମନ୍ତେକ ଦୟା କରିଆରେ, ସେମନ୍ ବିଚାରନାଟାନେ ତରିବାର ନାର ।
 ୧୪ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍, ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମୁଇ ବିସ୍ବାସ୍ କଲିନି ବଲି
 କଇସି । ମାତର ତାର କାମ୍ କଲାଟାନେ ସେଟା ନ ଡିସେ ବଇଲେ, ତାର ପାଇ
 କାଇ ମୁଲିଆ ନାର । ଏହାରି ବିସ୍ବାସ୍ ତାକେ କାଇ ମୁକ୍ତି ଦେଇ ନାପାରେ ।
 ୧୫ ଜଦି ଗଟେକ୍ ବିସ୍ବାସ୍ ବାଇ କି ବଇନିକେ, ସେ ଦିନର ପାଇ କାଇବାକେ
 କି ପିନ୍ଧିବାକେ ନ ରଇଲେ, ୧୬ ତମର ବିଦ୍ରରେ କେଆଲେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍
 ତାର ଲଗେ ଜାଇ, ତକେ ପେଟ୍ରକେ କାଦି ଆରି ଗାଗଢ଼କେ ଲୁଗା ମିଲି ବଲି
 କଇସା । ତମେ ତାକେ ଲତାକେ ଲାଗିବାଟା ନ ଦେଇ ଏହାରି କଇଲେ କାଇ
 ଲାବ୍? ୧୭ ସେହାରିସେ ଗଟେକ୍ ବିସ୍ବାସ୍ କରିବା ଲକ୍ ତାର ବିସ୍ବାସ୍
 ସଞ୍ଚ୍ଚ ନିକ କାମ୍ ମିସା ନ ଡିସିଲେ ତାର ବିସ୍ବାସ୍ ମରିଗାଲା ଆରେ । ୧୮
 ମାତର କେ ଆଲେ ମକେ କଇସି, ଗଟେକ୍ ଲକରୁ ବିସ୍ବାସ୍ ଆରେ ଆରି
 ଗଟେକ୍ ଲକର ନିକ କାମ୍ ଆରେ, ମୁଇ ତାକେ କଇବି ନିକ କାମ୍ ଚାତି,
 ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ କେନ୍ତି ବିସ୍ବାସ୍ ଅଇସି? । ଅବ୍କା ବିସ୍ବାସ୍ କରିତେରଇବା
 ଲକ୍ ରଇଲେ ମକେ ଦେକାଆ । ମର କରିବା ନିକ କାମ୍ ସଞ୍ଚ୍ଚ ମର ବିସ୍ବାସ୍
 ମୁଇ ଦେକାଇବି । ୧୯ ପରମେସର ଗଟେକ୍ସେ ଆରେବଲି ତମେ ବିସ୍ବାସ୍
 କଲାସନି, ସେଟା ନିକ । ତୁମାମନ୍ ମିସା ସେହାରି ବିସ୍ବାସ୍ କଲାଇନି ଆରି
 ତରିକରି ଗଜ୍ଜଗଜି ଜିବାଇ । ୨୦ ମାତର ଏ ନିଲଜାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମେ
 ବୁଜିନାପାରାସ୍, ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମୁଇ ବିସ୍ବାସ୍ କଲିନି, ବଲି କଇସି ଆରି
 ନିକ କାମ୍ ନ କରେ, ସେହାରିଆଲେ ତାର ବିସ୍ବାସ୍ କରିବାଟା ବୁତାଇସେ ।
 ୨୧ ଆମର ପୁରବର ଆନିଦାବି ଅବରାଆମ୍ କେ ଦେକା, ପରମେସର ତାକେ

ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଲି ତାକୁଲା । ଯେତା ତାର ନିକ କାମ୍ ପାଇ । ଜେତେବେଳେ
ନିଜର ପିଲା ଇସାକୁକେ ବେଦିଚାନେ ବଲି ଦେବାବେଳେ ନେଇରଇଲା । ୨୨
ତମେ ଦେକୁଲାସ୍ତନିଜେ, ତାର ବିସ୍ବାସ ଆରି କରମ୍ ମିଥିକରି ରଇଲା । ସେ
କରିରଇବା କରମର ଲାଗି ବିସ୍ବାସ ସିଦ୍ ଅଇଲା । ୨୩ ଏଟାର ଲାଗି ଦରମ୍
ପାସ୍ତରର ଏ ବାକିଅ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲା । ଅବରାଆମ ପରମୋସରକେ
ବିସ୍ବାସ କଲା । ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ପରମୋସର ଦେକୁବା ଇସାବେ
ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଲି ଏଜାଇଅଇଲା । ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ପରମୋସରର
ମଇତର ବଲି ତାକିରଇଲାଇ । ୨୪ ଅବକା ବିସ୍ବାସ କଲେସେ ଗଟେକ୍
ଲକ୍ଷ ଦରମ୍ ବଲି ନାମାଇଅଇ ନାଁ, ମାତର ତାର କରୁବା ନିକ କାମର
ଲାଗି ଅଇସି । ଏଟା ତମେ ଦେକୁଲାସ୍ତନି । ୨୫ ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ବେସିଆ
ମାଇଜି ରାଆବକେ ମିଥା ଅଇଲା । ସେ ଇସ୍ତରାଖଲର ଦେକାଦେକି କରୁବା
ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତାକିନେଲା ଆରି ବିନ୍ ବାଟେ ବାରଇଜିବାକେ ସାଇଜ କଲା ।
ସେ ଏନ୍ଦ୍ରାରି କଲାକେ ପରମୋସର ଦେକୁବା ଇସାବେ ଗଟେକ୍ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ
ବଲି ଜାନାଇଅଇଲା । ୨୬ ତେବେ, ଆଦମୀ ଚାତିଗାଲେ ଲକ୍ଷମନର ଗାଗଡ଼
ଜେନ୍ତ୍ରିକି ମଲା ସମାନ୍, ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ନିକ କାମ୍ ନ କଲେ, ବିସ୍ବାସ ମିଥା
ମଲା ସମାନ୍ ଆଚେ ।

୩ ଏ ମାର ବାଇବଇନିମନ୍, ତମର ବିଦ୍ରରେ ବାକିଅ ସିକିଆ ଦେବା ଗୁରୁ
ଅଦିକ୍ ଉଥା ନାଇ । ଜନ୍ମଲକ୍ଷ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସିକାଇବାଇ ସେମନ୍ ଅଦିକ୍
ତଣ୍ଡ ପାଇବାଇ, ଏଟା ଜାନିବୁଆ । ୨ ଆମେ ସବୁ ତରକେତର ବୁଲ୍ କଲୁନି ।
ମାତର ଜେ ମିଥା ତାର କାତାବାରତା କଇଲାବେଳେ ବୁଲ୍ ନ କରେ, ତେବେ
ସେ ସିଦ୍ ଲକ୍ଷ । ଆରି ସେ ତାର ସବୁଜାକ ମିଥା ଜାଗ୍ରତ୍ତକରି ସଞ୍ଚାର ଆଚେ
। ୩ ଗଟେକ୍ ଗଢାର ବିସଇ ବାବିଦେକୁ । ଜଦି ଗଢା ଆମର କାତା ମାନ୍ଦବାର
ଆଚେ ବଇଲେ, ତାର ଟଣ୍ଡ ଲାଗନ୍ ତାବାଇଲୁନି । ଜେନ୍ଦ୍ରାରିକି ଗଢାର
ଗୁଲାଇ ଗାଗଡ଼ ମିଥା ବୁଲାଇକରି, ଆମେ ଜନ୍ମବାଟେ ମନ୍ କରବୁ, ସେବାଟେ
ନେଲୁନି । ୪ ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ପାନିଜାଜର ବିସଇ ଚିନ୍ତା କରିଦେକା
। ସେଟା ବେସି ବଡ଼ ରଇଲେ ମିଥା ଜବର ପବନ୍ ଆଇତେରଇଲେସେ ସେଟା
ଚାଲାଇଅଇସି । ମାତର ଗଟେକ୍ ଜାଜ୍ଚାଲାଉ ସାନ୍ତା ବୁଲାଇବା ତକା
ମାରିକରି ସେ ଜନ୍ମି ମନ୍ କରସି, ଜାଜ୍ ସେ ବାଟେ ଚାଲାଇ ନେଇସି । ୫ ସେ
ରକାମ୍ ଆକା ଆମର ଟଣ୍ଡ ରଇବା ଜିବ୍ ମିଥା ଆମର ଗାଗଡ଼ର ଗଟେକ୍

ପାନ୍ ଜିନିସ୍, ମାତର ଏଠା ବେସି ବଢ଼ବଢ଼ କାତା କଇଥି । ଗଟେକୁ ଡଙ୍ଗୁରର
 ବିସଇ ବାଦିଦେକା, ସେଠା ବଡ଼ଟା ରଇଲେ ମିଥା କଣ୍ଠେକୁ ଜଇ ଇତ୍ତୁରା
 ଲାଗିକରି ସବୁ ପଢାଇଦେଇଥି । ୭ ସେନ୍ତାରି ଜିବ ମିଥା ଜଇପାରା, ଜିବ
 ବିଭରେ ମିରଟାମନ୍ ବର୍ତ୍ତିଅଇ ଆଚେ । ସେଠା ଆମର ଗାଗଢ଼ ବିଭରେ
 ବାପାଆଇ ଆଚେ । ଆମର ଗୁଲାଇ ଗାଗଢ଼କେ କାରାପୁ ତାବିଦେଇଥି ।
 ଆମର ଜିବନ୍ ଜଇଟାନେ ପଢାଇଲାପାରା ପଢାଇ ଦେଇଥି । ଆରି ସେ ଜଇ
 ନରକେଅନି ଆଇଥି । (Geenna g1067) ୯ କାଇକେବଇଲେ ସବୁ ରକାମର
 ଡଙ୍ଗୁରର ଜଁଦ୍, ଉଡ଼ିବୁଲ୍ବାଟାମନ୍, ରାଙ୍ଗିବୁଲ୍ବାଟାମନ୍ ଆରି ପାନିତେଇ
 ରଇବାଟାମନ୍, ପୁରବେଅନି ଲକ୍ଷମନ୍ ସେଟାମନ୍କେ ମାନାଇକରି ଆଚତ୍ ।
 ୧୦ ମାତର ଏବେଜାକ ଜିବକେ କେ ମିଥା ମାନାଅତ୍ ନାଇ । ତେଇ କାରାପୁ
 ବିସଇ ପୁରୁନ ଅଇଆଚେ । ସେ ତାର ନିଜର ମନ୍ କରୁବା ଇସାବେ ଜାଇଥି
 । ଆରି ମରନ୍ ତାକିଆନବା ବିସ୍ ବର୍ତ୍ତି ଅଇଆଚେ । ୧୧ ଆମେ ଜିବ
 ସଙ୍କ ମାପରୁକେ ଆରି ବାବା ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ୍ ଦେଲୁନି ଆରି ଏ
 ଜିବସଙ୍କ ପରମେସର ତାରପାରା ତିଆର କରିରଇବା ମୁନୁସ୍କେ ସାଇପୁ
 ଦେଲୁନି । ୧୦ ଗଟେକୁ ଟଣ୍ଟୁଅନିସେ ଦନିଆବାଦ୍ ଦେବାଟା ଆରି ସାଇପୁ
 ଦେବାଟା ବାରଇଥି । ମର ବାଇବଇନିମନ୍, ଏନ୍ତାରି ଅଇବାଟା ଟିକ୍ ନେହଁ
 । ୧୧ ଗଟେକୁ ବୁଆବିଲେଅନି, ଗଲାପାନି ଆରି ନିରମଳପାନି ବାରଇଥି
 କି? ନାଇ, ନ ବାରଏ । ୧୨ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍, ଭୂମରିଗରେ ଜିଭପଲ୍
 ନ ପଲେ କି କାଇ ଅଞ୍ଚୁର ମାଲେ ଭୂମରି ନ ପଲେ । ସେନ୍ତାରିସେ ଗଟେକୁ
 ଗଲାପାନି ବାରଇବା ବୁଆଇ ଅନି ନିରମଳ ପାନି ନ ବାରଏ । ୧୩ ତମର
 ବିଭରେ ଗିଆନି ଆରି ବୁଲ୍କିବୁଲ୍କ ବଲି କଇବା ଲକ୍ ଆଚତ୍ କି? ତାର ନିକକରି
 ଜିଇବାକାଇବାଟାନେଅନି ସେଠା ଦେକାଅ । ତାର ଜିବନେ, ଗଟେକୁ ଗିଆନ
 ରଇବା ଲକ୍କର ଇସାବେ, ସବୁବିସଇ ସୁଆଲେ କଲାଆଚେ ବଲି ଦେକାଅ ।
 ୧୪ ଜଦି ତମର ମନ୍ବିଭରେ ଲୁହାତିଲା, କପ୍ଦାରିବାଟା ଆରି ସବୁବେଲେ
 ନିଜର ବିସଇ ତିନ୍ତୁ କରିବାଟା ରଇଥି, ସେନ୍ତାରିଆଲେ ସେ ବିସଇଟାନେ
 ବଢ଼ପନ୍ ଉଆନାଇ । ଆରି ସତ୍ ବିସଇ ବୁଲ୍ ଆଚେବଲି କୁଆ ନାଇ । ୧୫
 ଏନ୍ତାରି ଗିଆନ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ନ ଆସେ । ସେଠା ଜଗତେଅନି
 ଆଇଥି । ପରମେସରର ଆଦମୀ ନ ରଇବାଟାନେ ଅନି ଆଇଥି । ଆରି
 ସେଠା ସଇତାନର ଗିଆନେ ଅନି ଆଇଥି । ୧୬ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ଲକ୍ଷମନର୍

ବିଦ୍ରେ ଲୁପ୍ତା, ଆରି ନିଜର ବିସର୍ଗସେ ଚିନ୍ତା କରିବାଟା ରଇଲେ, ସେ
ଜାଗାଇ ଲାଗାଲାନି ଆରି ସବୁ ରକାମର କାରାପ୍ କାମ୍ ରଇସି । ୧୭ ମାତ୍ର
ପରମେସର ସିକାଇବା ଶିଆନ୍ ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଆଚେ, ତାକର ଶୁନ୍ତଳନେ
ସେମନ୍ ପୁକଳ୍ ଥଇରଇବାଇ, ସାନ୍ତିସତ୍ତ୍ଵ ରଇବାଇ, ସୁଆଲେ ରଇବାଇ, ଦୟା
ଦେକାଇବାଇ, ଜିବନ୍ଦୁକାଇବାଇ ଆରି ତାକର ସବୁ କାମ୍ ନିକ ରଇସି ।
ସେମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବଡ଼ ସାନ୍ ଇଷାବେ ନ ଦେକବୁ ଆରି ଚଲାନିକାତା ନ
କଥା । ୧୮ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ସାନ୍ତିରପାଇ କାମ୍ କରିବାଇ, ସାନ୍ତି ସତ୍ତ୍ଵ ରଇକରି
ଦରମର ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦାଇ, ସେହାରି ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ଦେକବା ଇଷାବେ,
ନିକ କାମର ଦାନ୍ କାଟିବାଇ ।

୪ ତମର ବିଦ୍ରେ ମାରାମାରି ଆରି ଲାଗାଇତା କାଇକେ ଆଇଲାନି? ତମର
ମନ୍ଦବିଦ୍ରେ ତସିରଇବା କାରାପ୍ ମନ୍ଦକଳାଟା ଉଠିକରି ତମର ବିଦ୍ରେ
ଜୁଜଲାନି, ଏଟାର ଲାଗି ଏହାରି ଅଇଲାନି । ସେଠାରପାଇ ଗଟେକ୍ ଲକ୍
ଆରିଗଟେକ୍ ଲକର ସତ୍ତ୍ଵ ଲାଗିଲାସନି । ୨ କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଜନ୍ମଟା
ମିଲାଇବାକେ ମନ୍ କଲାସନି, ସେଠା ମିଲାଇ ନାପାରିଲେ, ମରାଇବାକେ
ମନ୍ଦକଳାସନି । ଜନ୍ମଟା ମିଲାଇବାକେ ବେସି ମନ୍ ଅଇଲାନି, ସେଠା
ମିଲାଇବାକେ ତମଙ୍କେ ବପୁନାଇ । ସେଠାରପାଇ ତମର୍ତମର ବିଦ୍ରେ
ଲାଗାଇତା ଅଇ ମାରାମାରି ଅଇଲାସନି । ତମେ ପରମେସରକେ ମାତ୍ରାସ
ନାଇଜେ ମନ୍ଦକଳାଟା ମିଲାଇ ନା ପାରିଲାସନି । ୩ ତମେ ମାତ୍ରାସେରଇସା,
ମାତ୍ରର ସେ ତମଙ୍କେ ଦେଖ ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେଠା କାରାପ୍ କରିବାକେ
ମାତ୍ରାସନି । ପୁକେ ରଇକରି ସାଇସାରିଦା ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବୁ ବଳି ମାତ୍ରାସନି ।
୪ ଏ ବିସ୍ତାରେ ବିସ୍ତରେବା ଲକ୍ଷମନ୍, ତମେ କାଇ ନାଜାନାସ କି ଜଗତ୍ରକେ
ଆଲାଦ୍ କରୁମନ୍ ପରମେସରର ସବୁ ବଳିକରି? ଜନ୍ମକ୍ ଏ ଜଗତ୍ର
ଚଲାଚଲିତି ଆଲାଦ୍ କରିବାଇ ସେମନ୍ ପରମେସରର ବିରଦ୍ଧି । ୫ ତମେ
ଦରମ୍ ସାସତରେ ଲେକାଆଇରଇବା ଏ ବକିଅ ବୁଢାଇ ବଳିକରି ବାଦିଲାସନି
କି? ପରମେସର ଜନ୍ ଆଦିମାକେ ଆମର ବିଦ୍ରେ ବାସାଆଇରଇବାକେ
ଦେଲାଆଚେ, ସେ ଆମଙ୍କେ ପୁରାପୁରୁନ ଅଦିକାର କରିବାକେ ମନ୍ କଲାନି ।
୬ ମାତ୍ରର ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା, ତାରତେଜେଥାନି ଅଦିକ୍ ବପୁଆଚେ
। ସେଠାରପାଇ ସାସତର କଇଲାନି, ଆଁକରିଆମନ୍ତକେ ପରମେସର ବିରଦ୍ଧ
କରସି, ମାତ୍ର ସୁଆଲେ ରଇବା ଲକ୍ଷକେ ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ, ଦୟା କରସି

। ୭ ତେବର ପାଇ, ତମେ ପରମେସ୍ଵରକେ ସରପାଇଦିଆ । ସରତାନ୍ତକେ
 ଜାକି ଦିଆସ୍ । ସେହୁରି କଲେ ସରତାନ୍ତ ତମରଲଗେ ଅନି ପାଲାଇସି । ୮
 ପରମେସ୍ଵର ଲଗେ ଆପା, ତେବେ ସେ ମିଥା ତମର ଲଗେ ଲଗେ ରଇସି ।
 ଏ ପାପିମନ୍, କାରାପ୍ କାମ୍କର୍ବାଟା ଚାତିଦିଆସ୍ । ଆରି ଏ ଦୁଇବାଟେ
 ମନ୍ଦକରୁମନ୍ ତମର ମନ୍ ନିରୂମଳ୍ କରା । ୯ ତମର ପାପରଲାଗି ମାରିଚପି
 ଅଇକରି କାନ୍ଦୁତେରୁଆ । ନ ଆଁପିକରି କାନ୍ଦୁତେରୁଆ, ସାରଦା ନ ଅଇକରି
 ଦୁକେ ରୁଆ । ୧୦ ମାପରୁର ମୁଆଟେ ନିଜେ ନିଜେ ସରପିଦିଆ, ସେ ତମଙ୍କେ
 ଉଠାଇସି । ୧୧ ଏ ମର ବାଇବରନିମନ୍, ନିଜର ନିଜର ବିତ୍ତରେ କୁଣ୍ଡ କାତା
 କୁଆ ନାଇ । ଜଦି ବିସ୍ତବ୍ଧାସି ବାଇମନର ବିରୁଦ୍ଧେ କୁଣ୍ଡ କାତା କଇ ତାକେ
 ଦସ ଦେଇସା, ତମେ ପରମେସ୍ଵର ନିଯମ ବିରୁଦ୍ଧେ କାତା ଅଇଲାସନି ।
 ଆରି ତାର ନିଯମକେ ବିଚାର କଲାସନି । ପରମେସ୍ଵର ନିଯମ ବିଚାର
 କଲେ, ତମେ ତାର ଆଦେସ ମାନାସ ନାଇ । ମାତର ବିଚାରକାରିଆ ଇସାବେ
 ରଇଲାସନି । ୧୨ ପରମେସ୍ଵରସେ ନିଯମ ଦେଇପାରୁସି । ସେ ସେ ଆମଙ୍କେ
 ବିଚାର କରିପାରୁସି । ସେ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ରକିଆ କରିପାରୁସି ଆରି ସେ
 ସେ କୁରୁପନ୍ମାସ କରିପାରୁସି । ମାତର ତମେ କେ ଜେ, ବିନ୍ ଲକର ବିଚାର
 କରିପାରାସ୍? ୧୩ ତେବେ ମର କାତା ପୁନା । ତମର ବିତ୍ତରେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍
 ଏହୁରି କାତା ଅଇତେଇସା, ଆଜି ନଇଲେ କାଲିକେ ଆମେ ଏ ନଥରେ
 କି ସେ ନଥରେ ଜିବୁ, ତେଇ ବରସେକ୍ ରଇବୁ ଆରି ବେବାର କରି ତାବୁ
 ଅରଜବୁ । ୧୪ ମାତର କାଲିକେ କାଇଟା ଗଢ଼ସି, ସେଟା ତମୋତା ନାଜାନାସା
 ତମର ଜିବନ୍ ଦୁଉଁରି ସମାନ୍, ଜନ୍ମଟାକି ଚନେକର ପାଇ ତିସ୍ତସି ଆରି ମାୟା
 ଅଇଜାଇସି । ୧୫ ତାର ବାଦୁଲେ ତମେ ମାପରୁ ମନ୍ କଲେ ଆମେ ଜିଇକରି
 ଏହୁରି ନଇଲେ ସେହୁରି କରୁ ବଲି କଇବାର ଆତେ । ୧୬ ମାତର ତମେ
 ସେହୁରି କରାସ୍ ନାଇ । ଆଁକରିଆମନ୍ ଆରି ବଢ଼ପନ୍ କାତା କଞ୍ଚମନ୍ ।
 ଏହୁରି ବଢ଼ପନ୍ କାତା କଇବାଟା ବୁଲୁଥାତେ । ୧୭ ଏତାଇ ରୁଆ । ଜେ ଜଦି
 ଏଟା ନିକ କାମ୍ ବଲି ଜାନେ, ମାତର ସେଟା ନ କରେ ବଇଲେ, ପରମେସ୍ଵର
 ଦେକ୍ବା ଇସାବେ ସେ ଦସ କଲାଆତେ ।

୫ ଏ ସାଉକାର ଲକ୍ଷମନ୍, ମରକାତା ପୁନା । ତମଙ୍କେ ଜନ୍ ଦୁକ୍କମ୍ପଟ
 ଆଇଲାନି, ସେଟାର ପାଇ ମାରିଚପିଅଇ କାନ୍ଦା । ୬ ତମର ଦନ୍ସପ୍ପତି
 କୁଇଗାଲାନି ଆରି ନିକନିକ ବସ୍ତରମନ୍ ଅଳ୍ପା କାଇଲାନି । ୭ ତମର

ସୁନାରୂପା ଚିଲମ୍ ଦାରଳାନି ଆରି ଏ ଚିଲମ୍ ଦାରଳାଟାକେ ନେଇକରି
 ପରମେସର ତମ୍ଭକେ ଦସି କରସି । ଆରି ଜଇଟାନେ ପଡ଼ିଲେ ଜେନ୍ତି ଗାଗଡ
 ନସି, ସେନ୍ତି ତମର ଗାଗଡ ସେ କୁରୁପନାସ କରସି । ଏ ଜୁଗ ସାରବାକେ
 ଜାଇତେରଇଲେ ମିସା ତମେ ସବୁଲକ୍ ଦନ୍ତସଂପତ୍ତି ଚୁଲିଆଇଲାସନି । ୪
 ତମର ଜମିବାଟିଲଗେ କାମ୍କର୍ବା ବୁଟିଆରମନ୍ତକେ ବୁଢ଼ି ଦିଆସ ନାଇ ।
 ତାର ବାଦୁଲେ ସେମନ୍ତକେ ନାତାଇ ଆଗାସ । ସୁନା, ସେମନ୍ତର ବୁଢ଼ି ତମର
 ବିରୁଦ୍ଧ କାନ୍ଦୁଲାପାରା ସୁନିଆଇଲାନି । ସେମନ୍ତ କାନ୍ଦୁବାଟା ସବୁରୁଟାନେଅନି
 ବପୁ ରଇବା ମାପରୁ ସୁନଲା ଆଚେ । ୫ ଏ ଜଗତେ ତମେ ସାଇସାରବା ସଞ୍ଚ୍ଛା
 ଜିଇଲାସନି । ଜାଇଟା ମନ୍ କଲେ, ସେଟା କଲାସନି । ମାତର ପରମେସରର
 ଡଣ୍ଡର ଦିନ ଦାପରେ ଆଇଲାନି । ୬ ତମେ ଦସ ନ କଲା ଲକ୍ମମନ୍ତକେ ଦସି
 ବଳିକରି ମାରି ମରାଇଆଗାସ । ଏଲେମିସା ସେମନ୍ତ ତମ୍ଭକେ ଅରକାଥ୍ବ ନାଇ
 । ୭ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍, ମାପରୁ ଆରିତରେକ ଆଇବାଜାକ ମୁରୁତିକରି
 ରୁଆ । ଚାହିମନ୍ତ ବିସର ଚିନ୍ତାକରିଦେକା, ତାକର ଜମିଅନି ନିକ ପସଲ
 ମିଲବା ଜାକ ସେମନ୍ ଜାଗିକରି ରଇବାଇ । ଜେନ୍ତିକି ମାଟିବିଜାଇବାକେ
 ପରହୁମର ବରିସା ଆରି ନିଙ୍ଗୁବାପାର୍ବତୀ ବେଲର ସାରାସାରି ବର୍ଷଯାକେ
 ମୁରୁତିକରି ଜାଗି ରଇବାଇ । ୮ ସେ ରକାମ୍ ତମେମନ୍ ମିସା ମୁରୁତି ଜାଗିରୁଆ
 । ତମର ମନ୍ ଢାଁର୍କରି ରୁଆ, କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁ ଆଇବା ଦିନ୍ ଲଗେ
 କେଟିଆଇଲାନି । ୯ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍, ନିଜର ନିଜର ବିଦ୍ରେ ଦସ
 ଦାରାଦାରି ଉଥା ନାଇ । ସେନ୍ତିଆଲେ ମାପରୁ ତମ୍ଭକେ ବିଚାର ନ କରେ ।
 ଦେକା ବଢ଼ ବିଚାରକାରିଆ ଲଗେ ଆଚେ । ୧୦ ମର ବାଇବଇନିମନ୍, ଜନ୍
 ବଦିସରଦକ୍ତାମନ୍ ମାପରୁର ନାଉଁ ଦାରି କାତାଦେଇ ରଇଲାଇ, ସେମନ୍ତକେ
 ଏତାଆ । ଦୁକ୍କମ୍ପଟ ଆଇଲାବେଲେ । ସେମନ୍ ମୁରୁତିକରି ରଇଲାଇ ।
 ତମେମିସା ସେନ୍ତାରି ଅଇକରି ମନେ ଏତାଆ । ୧୧ ସେମନ୍ ମୁରୁତିକରି
 ରଇଲାରପାଇ ବଲି କେଡେକରମର ଲକ୍ ବଲି କଇଲୁନି । ସେନ୍ତାରିସେ
 ଆୟୁବ ବେସି ଦିନଜାକ ମୁରୁତିକରି ରଇଲାଟା ତମେ ସୁନି ଆଗାସ ।
 ସାରାସାରି ପଚେ ମାପରୁ ଜନ୍ମରକାମ୍ ତାକେ ବାଉଡାଇଦେଲାଟା ଜାନିଆଗାସ
 । କାଇକେ ବଇଲେ ଆମର ମାପରୁ ଦୟାକରସି ଆରି ପୁରାପୁରୁନ କଲିକରମ୍
 ଦେକବା ମାପରୁ । ୧୨ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍, ତମେ କାତା ଦେଲା ବେଲେ
 ରାନ୍ ନିୟମ ପାକାଆ ନାଇ । ସରଗର କି ଏ ଜଗତର ନାଉଁ ଦାରିକରି

କାଇ ବିସର୍ଗ ରାନ୍ ପାକାଆ ନାଇ । ତମର ଅଇବା କାତାଆଲେ “ଉଁ” ଆରି,
 ନ ଅଇବା କାତା ଆଲେ “ନାଇ” ବଲିକୁଆ । ସେନ୍ଦ୍ରାର ରଙ୍ଗେ, ତମେ
 ପରମେସରର ବିଚାରନାଟାନେ ତଣ୍ଡନ ପାଆସ୍ । ୧୩ ତମର ବିଭିନ୍ନରେ କେ
 ଜଦି ଦୁଇ ଜଞ୍ଚାଲେ ରଙ୍ଗେ, ସେ ପାର୍ତନା କର । କେ ଜଦି ସାରଦାସନ୍ଧ୍ଵ
 ଆତେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବର୍ଣ୍ଣରେ ପରମେସର ତାକ୍ଷୁଟାର ଗିରି ଗାଆ । ୧୪ କେ ଜଦି
 ଜରଦୂକା ଅଇ ରଙ୍ଗେ ସେ ମଣ୍ଡଳିର ପାର୍ତଚିନ୍ମନ୍ଦକେ ତାକାଆ, ସେମନ୍
 ମାପରୁର ନାହିଁଦାରି ଚିନ୍ମନ୍ ରକର କରି ତାକେ ଲାଗାଇ, ପାର୍ତନା କରିବାଇ
 । ୧୫ ବିସ୍ତବ୍ଧାସ୍ ସନ୍ଧ୍ଵ ସରପଳା ପାର୍ତନା ଜରର ଲକ୍ଷକେ ନିମାନ୍ କରି
 ଉଚ୍ଚାରସି । ଜଦିସେ ପାସକରି ରଙ୍ଗେ ବର୍ଣ୍ଣରେ ମାପରୁ ତାକେ କେମା କରସି
 । ନିଜର ନିଜର ଲଗେ ପାପ୍ କଲାଟା ଜାନାଆ ଆରି ନିଜର ନିଜର ପାଇ
 ପାର୍ତନା କରା । ସେନ୍ଦ୍ରାର କଲେ, ତମେ ନିକ ଅଇପା । ୧୬ ଗଟେକ୍ ଦରମ୍
 ଲକ୍ଷ ପାର୍ତନା କଲାଟା ବେସି ବପୁ ରଙ୍ଗସି ଆରି ସେ ପାର୍ତନାର ଉତ୍ତର
 ଦେକିଅଇପା । ୧୭ ଏଲିଅର ବିସର୍ଗ ବାବିଦେକା, ସେ ମିଥା ଆମର ପାରାସେ
 ରଙ୍ଗିଲା । ପୁରବେ ଇସ୍ତରାଏଲ୍ ଦେଖେ ପାନି ନ ମାର ବଲି ସେ ମନ୍ଦିଆନ୍
 ଦେଇ ପାର୍ତନା କରିବେଇଲା । ସେଟୋରପାଇ ସେ ଦେଖେ ତିନ୍ ଦରସ୍ ଚ
 ମାସ୍ ଜାକ ପାନି ମାରେ ନାଇ । ୧୮ ଆରି ତରେକ ପାନି ମାର ବଲି ପାର୍ତନା
 କଲାକେ ବାଦଲେଅନି ପାନି ମାରିଲା । ତେବେରପାଇ ଜମିଟାନେ ତାପ୍ ଅଇଲା
 । ୧୯ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍ ତମର ବିଭିନ୍ନରେ ଜଦି କେ ସତ ବାଟ ତାତିକରି
 ବିନ୍ ବିନ୍ ବାଟେ ଗାଲେ, ତାକେ କେ ଆଲେ ଜାଇ ବାରତାଇ ଆନିଲେ, ୨୦
 ଏତାଇରୁଆଜେ, କେ ଜଦି, ଗଟେକ୍ ପାପିକେ ବୁଲ୍କବାଟେଅନି ବାରତାଇ
 ଆନସି, ସେ ତାକେ ମରନେଅନି ରକିଆ କରସି । ଆରି ସେ ଲକ୍ଷର ଜବର୍
 ପାପ୍ ରଙ୍ଗେ ମିଥା ତାକେ କେମା ଅଇପା ।

୧ ମ ପିତର

୧ ମୁଲ ପିତର, ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ଗଟେକ ପେରିଥ ସିସ । ପନ୍ତୁ, ଗାଲାତିଆ,
କାପାଦକିଆ, ଆସିଆ ଆରି ବିତୁନିଆ ରାଇଜମନ୍ଦକେ, ବିନ୍ଦେପର
ଲକ୍ଷମନରପାରା ଚିନ୍ମିନ ଅଇଜାଇରଇବା ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନକେ ମୁଲ
ଏ ଚିତି ଲେକଲିନି । ୨ ତାର ଜଜନା ଇସାବେ ବାବା ପରମେସର ତମ୍ବେ
ଡାକ୍ଲା ଆଚେ । ତାର ସୁକଳ ଆତ୍ମାଇ ସେ ତମ୍ବେ ତାର ସୁକଳ ଲକ୍ଷ
କରାଇସି । ତମେ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟକେ ମାନିକରି, ତାର ବନିତେଇ ଦଇଅଇକରି
ରଇବାକେ ସେ ଏହ୍ନାରି ଜଜନା କଲା । ତାର ଜିବନ୍ଦୁକାଇଲାଟା ଆରି
ସାନ୍ତି ପୁରାପୁରୁଷ ତମ୍ବେ ମିଳ । ୩ ଆମର ମାୟର ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ବାବା
ପରମେସରକେ ଦନିଅବାଦ ଦେଉଁ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଜବର ଅଇତେ
ଦୟା କଲାରପାଇ ଆମକେ ନୁଆ ଜିବନ୍ ଦେଲା ଆଚେ । ଜିସୁକିରିସ୍ଟକେ
ମଲାଟାନେଅନି ଉଠାଇକରି ଏହ୍ନାରି କରିଆଚେ । ଆମେ ମଲେ ମିସା
ଆମକେ ଉଠାଇସି ବଳିକରି ପୁରାପୁରୁଷ ଆସାଆଚେ । ୪ ସେଟାରପାଇ
ପରମେସର ତାର ଲକ୍ଷମନରପାଇ ଜେଡ଼କି ସବୁ ଆସିରବାଦ ସରଗେ ଜତନ
କରି ସଞ୍ଚାଇଆଚେ, ସେଟା ସବୁ ଆମର ଅଇସି ବଳି ଆସାକଲୁନି । ତେଇ
ସେଟା ନ ନସେ କି ଚିଲମ୍ ନ ଦାରେ କି ଉନା ମିସା ନ ଅଏ । ୫ ଏ ସବୁ
ଆସିରବାଦ ଆମରପାଇ । ତମେ ପରମେସରକେ ବିସ୍ବାସ କଲାରପାଇ,
ତାର ବପୁ ତମ୍ବେ କାଇଟା ନ ଅଇତେ ସଞ୍ଚାଇଲା ଆଚେ । ସାରାସାରିଦିନେ
ତାର ମୁକୃତି ସବୁଲକ୍ଷ ଜାନ୍ମବା ଜାକ, ତମର ଉପରେ ଜାଗ୍ରତେରଇସି । ୬
ଚନେକରପାଇ ତମର ଜିବନେ ବିନ୍ ବିନ୍ ଦୁକ୍କମ୍ପଟ ଆଇଲାକେ ମୁର୍ଖିକରି
ରଇବାକେ ପଡ଼ିଲେ ମିସା, ସେଟାରପାଇ ତମେ ସାରବା ଅଇକରି ରୁଆ ।
୭ ତମର ଜିବନେ ଆଇଲା ଦୁକ୍କମ୍ପଟ ସବୁ ତମର ବିସ୍ବାସ ସଢ଼ଆଚେ
କି ନାଇ ବଳି ପରିକା କରିବାକେସେ । ସୁନାର ବିସ୍ରାଇ ବାବିଦେକା, ଏ
ଜଗତର ସବୁ ବିସ୍ରାଇପାରା ସୁନା ମିସା ନସିଜାଇସି । ସୁନା ନିକଟା କି
କାରାପ୍ଟା ବଳି ଜାନ୍ମବାକେ ଜଇଟାନେ ସିଲାଇବାଇ । ତମର ବିସ୍ବାସ
ସୁନାଟାନେଅନି ଅଦିକ ମୁଲିଆ । ସେହ୍ନାରାଲେ ତମର ବିସ୍ବାସ ନିକଟା,
ଜିସୁ କିରିସ୍ଟ ଦେକା ଅଇବା ସେ ଦିନେ ତମେ ଡାକ୍ପୁଣା ଆରି ମଇମା
ପାଇସା । ୮ ଏବେ ତମେ ତାଙ୍କେ ନ ଦେକିରଇଲେ ମିସା ଆଲାଦି କଲାସନି

ଆରି ବିସ୍ତବାସ କଳାସ୍ନି । ସେଟାରପାଇ ତମର ସାରଦା ବେସି ବଢ଼ । ୯
 ତମେ ବିସ୍ତବାସ କଳାରପାଇ ତମଙ୍କେ ସରଗେ ନ ସାରଦା ଜିବନ୍ ଆଚେ
 । ୧୦ ପରମେସର ମୁନ୍ଦୁସମନ୍ତକେ ତାକର ପାପେଅନି କେନ୍ତି ମୁକ୍ଳାଇସି
 ବଲି ପୁରବର ବବିସତ୍ତବକ୍ଷତାମନ୍ ମନ୍ଦିଆନ୍ କରି ପଡ଼ିଲାଇ । ପରମେସର
 ତମଙ୍କେ ଦେବା ଏ ଦାନ୍ ବିସଇ, ସେମନ୍ ଆଗକେ ଗଢ଼ବା କାତା କଇଲାଇ
 । ୧୧ କିରିସ୍ଟ କେନ୍ତି ଦୁକ୍କହସଂ ମୁରହଲା, ଆରି ସବୁ ନିନ୍ଦା ସାରଲା
 ପରେ ସେ କେନ୍ତି ତାକ୍ଷପୁଟା ପାଇଲା, ସେ ବିସଇ ପରମେସରର ଆହମା
 ସେମନ୍ତକେ ଜାନାଇଲା । ଏଟା ସବୁ କେବେ ଅଇସି ଆରି କେନ୍ତାରି ଅଇସି,
 ସେଟା ଜାନ୍ଦବାକେ ସେମନ୍ ବେସି ମନ୍ କଲାଇ । ସେଟାରପାଇ ସେମନ୍
 ସେ ବିସଇ ମନ୍ଦିଆନ୍ କରି ପଡ଼ିଲାଇ । ୧୨ ମାତର୍ ଜନ୍ ଆଗକେ ଗଢ଼ବା
 କାତା ସେମନ୍ କଇରଇଲାଇ, ସେଟା ସେମନର୍ ବଳପାଇ ନାଇ ମାତର୍
 ତମର ବଳପାଇ ବଲି ପରମେସର ସେମନ୍ତକେ ଜାନାଇଲା । ଆରି ଏବେ
 ସେଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମଙ୍କେ ସୁବ୍
 କବର ଜାନାଇଲାଇ ଆଚଦ୍, ତମେ ସେ କାତା ସୁନିଆଗାସ । ସରଗେଅନି
 ପାଠାଇରଇବା ସୁକଳାଦମା ସେମନ୍ତକେ ବପୁଦେଲା । ଦୁଦମନ୍ ମିସା ଏ
 ବିସଇ ଜାନ୍ଦବାକେ ମନ୍ କଲାଇ । ୧୩ ସେଟାରପାଇ ତମେ ନିଜର ନିଜର
 ମନେ ପରମେସର ମନ୍କଳାଗା ପୁରାପୁରୁନ୍ କରିବାକେ ଜାଗିରୁଆ । ଆରି
 ଜିସ୍ମ କିରିସ୍ଟ ବାଉଡ଼ି ଆଇବା ବେଲାଇ ସେ ଜନ୍ ଆସିରିବାଦ୍ ତମଙ୍କେ
 ଦେଇସି, ସେଟା ମିଲ୍ୟ ବଲି ପୁରାପୁରୁନ୍ ଆସା ଉଆ । ୧୪ ପରମେସରର
 ଆଦେସ ମାନିକରି ରୁଆ । ତାର ସତ ସିକିଆ ଜାନ୍ଦବା ଆଗରୁ ତମେ କେନ୍ତାରି
 ନିଜେ ମନ୍ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ କରିତେରଇଲାସୁ, ସେନ୍ତାରି ଆରି କରାନାଇ
 । ୧୫ ମାତର୍ ତମଙ୍କେ ତାକ୍ଳା ମାପରୁ ଜେନ୍ତାର ସୁକଳ ଆଚେ, ସେନ୍ତାରିସେ
 ତମେମନ୍ ମିସା ତମର ସବୁ ବିସଇଟାନେ ସୁକଳ ଉଆ । ୧୬ ତେବେ
 ସାସତରେ ଲେକା ଆଚେ, ପରମେସର କଇଲାଆଚେ, ମୁଇ ଜେନ୍ତାର ସୁକଳ,
 ତମେ ମିସା ସେନ୍ତାର ସୁକଳ ଉଆ । ୧୭ ପରମେସର ଜେତେବେଲେ
 ମୁନୁସମନ୍ତକେ ବିଚାର କରସି, ସେ କାର୍ବିତ୍ତରେ ପାନ୍ ବଢ଼ ନ ଦେକେ ।
 ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ତାକର କଲା କାମ୍ ଇପାବେ ସେ ବିଚାର କରସି
 । ତେବେ ତମେ ପାରତନା କରିବାବେଲେ ପରମେସରକେ ବାବା ବଲି
 ତାକ୍ଳାସ୍ନି । ତମେ ଜେତୁକି ଦିନ୍ ଏ ଜଗତେ ବିଚିଆଗାସ, ତାକେ ମାନିକରି

ରଇବାରଆଚେ । ୧୮ ତମର ଆନିଦାଦିମନର ଟାନେଅନି ଲଡାକେ ନ ଆଇବା
ରିତିନିତିଅନି ସେ କାଇ ମୁଲିଥ ଦେଇକରି ତମକେ ମୁଳାଇଆଚେ, ସେଠା
ତମେ ଜନିଆଗାସ୍ । ତମକେ ମୁଳାଇବାକେ ସେ ନସି ଜିବା ସୁନା କି ରୁପାର
ମୁଲିଥ ଦେଏ ନାହିଁ । ୧୯ ମାତର ବେସି ମୁଲିଥ ରଇବା ଜିଷୁକିରିସ୍ଟର
ବନି, ଜନ୍ମଟା ସେ ତାର ମରନେ ରକଳଦେଲା । କାଇ ଦସ୍ କି କାଇ ଅବାର
ନ ରଇବା ମେଣ୍ଟୁପିଲା ପାରା ବଲିଆଇଲା । ୨୦ ଏ ଜଗତ ତିଆର ନ
ଅଇବା ଆଗତୁ ପରମେସର କିରିସ୍ଟକେ ବାରିରଇଲା । ମାତର ଏବେ ଏ
ସାରାସାରି ଦିନେ ସେ ତାକେ ଦେକାଇଲା ଆଚେ । ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି ସେ ଆମକେ
ସାରଜକରିପାରୁଥି । ୨୧ ଜିଷୁକିରିସ୍ଟର ଲାଗି ତମେ ଏବେ ପରମେସରକେ
ବିସ୍ବାସ କଲାସ୍ତନି । ସେ ଆକା କିରିସ୍ଟକେ ମରନେଅନି ଉଟାଇକରି
ଡାକ୍ଟରୁଟା କଲା ଆଚେ । ତେବେରପାଇ ତମର ବିସ୍ବାସ ଆରି ଆସା ଏବେ
ପରମେସରଟାନେ ଆଚେ । ୨୨ ତମେ ସତ ମାନ୍ଦାର ପାଇ, କାରାପୁ
ଚଲାଚଲୁଛି ତାତିକରି ତମର ସଞ୍ଚର ବିସ୍ବାସିମନ୍ଦକେ ସହସଞ୍ଚ ଆଲାଦ୍
କଲାସ୍ତନି । ମନ୍ ପରାନ୍ ଦେଇକରି ଗଟେକ୍ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍କକେ
ଆଲାଦ୍ କଲାସ୍ତନି । ୨୩ ତମେ ଆରିତରେକ ଜନମ ଅଇଲାସ୍ତକେ ଏନ୍ତାରି
କଲାସ୍ତନି । କେବେ ନ ମରିବା ବାବାମାଆର ପିଲାମନର ଇପାବେ । ତାର
ବାକିଅ ତମକେ ନୁଆ ଜିବନ୍ ଦେଲାଆଚେ । ତାର ବାକିଅ ସବୁଦିନରପାଇ
ରଇଥି । (ଆରୋଂ g165) ୨୪ ସାସ୍ତରେ ଲେକାଅଇଲାପାରା, ଗୁଲାଇ ମୁନୁସ୍
ଜାତି ଗ୍ରୀସ୍ ପାରା । ତାକର ବାନିମୁରୁତି ଗ୍ରୀସର ପୁଲପାରା । ଗ୍ରୀସ୍ ସୁକିଜାଇସି
ଆରି ପୁଲ୍ ଜତିଜାଇସି । ୨୫ ମାତର ପରମେସରର ବାକିଅ ସବୁଦିନ ପାଇ
ରଇଥି । ଏ ବାକିଅ ଅଇଲାନି ତମକେ ଜାନାଇରଇବା ସୁବ୍ରକବର । (ଆରୋଂ
g165)

୨ ତମେ ନୁଆ ଜିବନ୍ ପାଇଲାରପାଇ ସବୁ କାରାପୁ ବିସରରଟାନେଅନି
ଦୁରିକେ ରୁଆ । ସବୁ ରକାମ ମିର କଇବାଟା, ନାତାଇବାଟା, ଲୁପ୍ତା ଅଇବାଟା
ଆରି ନିନ୍ତା କାତା କଇବାଟା ତାତିଦିଆସ୍ । ୨ ଏବେ ଜନମ ଅଇଲା କର୍ମଜାକ
ପିଲାମନ ଦୁଦ୍ କାଇବାକେ ଜେନ୍ତ୍ରାରି ମନ୍ କରିବାଇ, ସେନ୍ତ୍ରାରିପେ ତମେ
ଆତମାର ଦୁଦ୍ କାଇବାକେ ମନ୍ କରା । ସେଠା ଅଇଲାନି ପରମେସରର ସତ
ବାକିଅ । ସେଠା କାଇବାକେ ମନ୍ କଲେ, ତମର ମୁକୃତି ସିଦ୍ ଅଇବାଜାକ
ତମେ ବିସ୍ବାସେ ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ବଢ଼ି ଆଇଯା । ୩ ଯାସ୍ତରେ ଲେକା

ଅଇଲାପାରା “କାଇକେ ବଇଲେ, ମାୟରୁ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା କଲାଟା
 ତମେ ଜାନିସାରାଇ ଆଚାସ୍ ।” ୪ ତେବ୍ରପାଇ କିରିସ୍ଟର ଲଗେ ଆସା ।
 ସେ, ଗର୍ ତାହ୍ କରବା ଜିବନ୍ ପାକନା ପାରା ଆଚେ । ଏ ପାକନା, କାଇ
 ମୁଲିଅ ନାଇ ବଲି, ଲକ୍ଷମନ୍ ତାତିଦେଇରଇଲାଇ । ମାତର ପରମେସର
 ସେଟାକେସେ, ବେଷି ମୁଲିଅ ରଇବାଟା ବଲି ବାତିଆଚେ । ୫ ତାର
 ଲଗେ ଆଇଲାର୍ପାଇ ତମେ ଜିବନ୍ ରଇବା ପାକନାପାରା ଅଇଆଚାସ୍
 । କାଇକେବଇଲେ, ତମ୍ଭେ ଜତିକରି ଗଟେକ୍ ଆଭମା ରଇବା ମଣ୍ଡଳି
 ତିଆର ଅଇଲାନି । ଆରି ପରମେସରର ମୁକଳ ରଇବା ପୁଜାରି ଇସାବେ
 ତମେ ତାକେ ସେବା କଲାସ୍ତନି । ଜିମୁକିରିସ୍ଟର ଲାଗି ଏ ଆଭମାର ସେବା
 ପରମେସରକେ ସାରଦା କରାଇସି । ୬ ସାସ୍ତରେ କଇଲାପାରା “ଦେକା,
 ମୁଇ ସବୁରତେଇଅନି ଅଦିକ ମୁଲିଅ ରଇବା ପାକନା ବାହଲିଆଟି, ସେଟା ଗର୍
 କନର ମୂଳପାକନା ଇସାବେ ସିଯୁନେ ସଞ୍ଚାରିଆଟି କେ ଜଦି ତାକେ ବିସ୍ବାସ୍
 କରିବାଇ, ସେ କେବେ ଲାଜୁ ନାଁ ।” ୭ ତମେ ବିସ୍ବାସି ଲକ୍ଷମନର୍ପାଇ, ଏ
 ପାକନା ବେଷି ମୁଲିଅ ରଇବାଟା । ମାତର ଜେତ୍କି ଲକ୍ ବିସ୍ବାସ କରି
 ନାଇ, ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲା ବିସଇ ସେମନ୍ ମନେ ରକ୍ତବାର ଆଚେ ।
 “ଗର୍ ତିଆର କରୁମନ୍ ଜନ୍ ପାକନା ତାତିଦେଇରଇଲାଇ, ସେ ପାକନାକେସେ
 ପରମେସର ସବୁରଗାନେ ଅନି ମୁଲିଅ ରଇବା ପାକନା କଲାଆଚେ ।” ୮
 ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲା ଆରି ଗଟେକ୍ ବିସଇ ମିସା ସେମନ୍ ଏତାଇବାର
 ଆଚେ । “ଏ ପାକନା କେତେ ଲକରିପାଇ ବାଦା ଆନ୍ଦ୍ରି । ତେଇ ବେଷି ଲକ୍
 ଜଟିଆଇ ଅଇ ଅଦରିବାଇ ।” “ସେମନ୍ ପରମେସରର ବାକିଆ ବିସ୍ବାସ ନ
 କଲାର୍ପାଇ ଜଟିଆଇ ଅଇ ଅଦରିବାଇ । ଏଟା ତାକରିପାଇ ପରମେସରର
 ଜଜନା ରଇଲା ।” ୯ ମାତର ତମେ, ବାତି ଅଇରଇବା ପରମେସରର କୁଟୁମ୍
 । ଆରି ଆମର ରାଜାର ପୁଜାରି ଦଲ । ପରମେସରର ତକିତ ଅଇଜିବା କାମ୍
 ଜାନାଇବାକେ ସେ ବାତିରଇବା ତାର ନିଜର ଲକ୍ ଅଇଆଚାସ୍ । ଆନ୍ଦ୍ର
 ବିତରେ ଅନି ତାର କାବା ଅଇଜିବା ଉଜଲେ ଜିବାକେ ସେ ତମକେ ତାକି
 ଆଚେ । ୧୦ ଆଗେ ତମେ ତାର ନିଜର ଲକ୍ ନ ରଇଲାସ୍ । ମାତର ଏବେ
 ତାର ନିଜର ଲକ୍ ଅଇଆଚାସ୍ । ଆଗେ ତାର ଦୟା ପାଇ ନ ରଇଲାସ୍, ମାତର
 ଏବେ ପାଇଆଚାସ୍ । ୧୧ ଏ ମର ମଇତରମନ୍, ତମେ ଏ ଜଗତେ ବିଦେଶି
 ପାରା ଆଚାସ୍ ଆରି ଚନେକର ପାଇସେ ଇତି ରଇଲାସ୍ତନି । ତମର ଗାଗତେ

ରଇବା ପାପର ଶୁଣିଲନେ ଅନି ଆଇବା ସବୁ ରକାମ୍ କାରାୟ ମନ୍ଦିରବା
 ଟାନେଥନି ଦୁରିକେ ରୁଆ । ୧୭ ତମର ନାଥରେ ରଇବା ବିସ୍ବାସ ନ କରିବା
 ଲକ୍ଷମନ୍ ଦେବିବା ଉପାବେ ତମର ଚଲାଚଲିତି ନିକ ରଇବାରୁଆତେ ।
 ସେନ୍ଦ୍ରାରି ରଇଲେ ସେମନ୍ ତମର ବିରୁଦ୍ଧେ ନିମ୍ନ କାତା କଇଲେ ମିଥା, ତମେ
 କରିରଇବା ନିକ କାମ୍ ଦେବିକରି ପରମୋସ୍ତ୍ର ବାଉଡ଼ିଆଇବା ଦିନେ ତାକେ
 ଡାକ୍ତରୁଟା କରିବାଇ । ୧୯ ତମର ଉପରେ ଅଦିକାର କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ଆମର ମାପ୍ରବୁର ଲାଗି ମାନିକରି ରୁଆ । ସବୁରଟାନେଥନି ଅଦିକାର ରଇବା
 ସାପନ୍ଦକାରିଆକେ ମିଥା ମାନିକରି ରୁଆ । ୨୦ ସବୁରଟାନେଥନି ବଡ଼
 ସାପନ୍ଦକାରିଆ, ଜେ କି କାରାୟ କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଡଣ୍ଡ ଦେବାକେ
 ଆରି ନିକ କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଡାକ୍ତରୁଟା କରିବାକେ ପାଠାଇଆତେ,
 ତାକେ ମିଥା ମାନିକରି ରୁଆ । ୨୧ କାଇକେବଇଲେ, ତମେ କରିରଇବା
 ନିକ କାମରୁଲାଗି କାଇ ଲତାକେ ନ ଆଇବା କାତା କଇବୁଲିବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ବୁପ୍ କରାଇବାକେ ପରମୋସ୍ତ୍ର ମନ୍ କଲାନି । ୨୨ ତମେ ମୁକ୍ଳିଲିଲା
 ଲକ୍ଷମନ୍ ବଲି ତମର ଜିବନର ଚଲାଚଲିତେଇ ଦେକାଆ । ମାତର
 ଆମକେ ମୁକ୍ଳତି ମିଲିଲାଆତେ ବଲି କାଇଟା ମିଥା କରିବୁ ବଲି ନ ବାବିକରି
 ପରମୋସ୍ତ୍ରକେ ସେବା କରା । ୨୩ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସନ୍ମାନ ଦିଆସ ।
 ବିସ୍ବାସି ବାଇବଇନିମନ୍କେ ଆଲାଦ୍ କରା । ପରମୋସ୍ତ୍ରକେ ମାନିକରି ରୁଆ
 । ଆରି ସବୁର ଉପରେ ସାପନ୍ଦକାରିଆକେ ସନ୍ମାନ ଦିଆସ । ୨୪ ତମର
 ବିଦ୍ରେ ଜେତକି ଲକ୍ଷ ଗତିଦାତ୍ରୀତା ଅଇଆଗାସ, ତମର ସାଉକାରୁମନର
 କାତା ମାନିକରି ରୁଆ ଆରି ସେମନ୍କେ ପୁରାପୁରୁନ୍ ସନ୍ମାନ ଦିଆସ । ଦରମ୍
 ରଇବା ସାଉକାରୁମନ୍ ରଇଲେ, କି ଟେରା ରଇବା ସାଉକାରୁମନ୍କେ ମିଥା
 ଏନ୍ଦ୍ରାରି କରିବୁଥିରୁଆ । ୨୫ ତମର କାଇ ବୁଲ୍ ନ ରଇଲେ ମିଥା ମୁର୍ଛିକରି
 ରଇଲେ, ତେଇ ପରମୋସ୍ତ୍ର ସାରଦା ଅଇଥି । କାଇକେବଇଲେ ତମେ
 ତାର ମନ୍ କଲାଟା ସିଦ୍ଧ କଲାସ୍ତନି । ୨୬ ଜଦି ବୁଲ୍ କଲାରିପାଇ ଦୁକ୍କିପଟ
 ମୁରତି କରି ଡଣ୍ଡ ପାଇଲେ, ତେଇ ତମେ କଲା କରମସେ ପାଇଆଗାସ
 । ମାତର ସତ୍କାମ୍ କରି ଦୁକ୍ କସଟ ମୁରବିଲେ, ସେଟା ପରମୋସ୍ତ୍ରକେ
 ସାରଦା କରାଇଥି । ୨୭ ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଚଲାଚଲିତି କରିବାକେ ପରମୋସ୍ତ୍ର
 ତମକେ ଡାକ୍ତାଆତେ । କରିଥିପଟ ତମରପାଇ ଦୁକ୍କିପଟ ମୁରତି କରି, ତମେ
 ଚଲାଚଲିତି କରିବାଟା ଦେକାଇଆତେ । ୨୯ ସେ କେବେ ପାପକରି ନ ରଇଲା

ଆରି ତାର ଟଣ୍ଡେଅନି ଗଟେକୁ ମିସା ମିଦକାତା ନ ବାରଇ ରଇଲା । ୨୩
 ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କିଜାଇଲାବେଳେ ସେ ନିନ୍ଦା କାତାକର ଟଣ୍ଡ ଲାଗାଏ ନାହିଁ ।
 ତାକେ ଦୂର କଷ୍ଟ ଦେଲାକେ ସେ ଦମ୍ପକାଏ ନାହିଁ । ମାତ୍ର କାଇ ଅନିଆଲ
 ନ କରିବା ପରମେସ୍ଵରଙ୍କେ ସବୁ ବିସଲ ଚାତିଦେଲା । ୨୪ ଆମେ ପାପ
 କଲାରପାଇ ପାଇବା ତଣ୍ଡ କୁରୁସକାଟେ ମରିକରି କରିଷ୍ଟ ନିଜେ ବଇନେଲା
 । ପାପ କରିବାଟା ଚାତିକରି ଦରମ୍ ଚଲାଚଲ୍ଲି କରିବାକେ ସେ ଏହ୍ନାରି
 କଲା । ତାର ଗାଗୁଡ଼େ ମାରି ରଇବା ଗାଉର ଲାଗି ଆମେ ନିକ ଅଲାହୁ
 । ୨୫ ଆଗ୍ରହୀ ତମେ ବାଟୁ ବାନା ଅଇଲା ମୋଶ୍ନାପାରା ରଇଲାୟ, ମାତ୍ର
 ଏବେ ସେ ତମ୍ଭେ ତାକି ଆନିଆଚେ । ସେ ଆକା ତମ୍ଭେ ଜତନ୍ତକରି ତମର
 ଆଦମୀମନ୍ଦେକ ଜାଗଳାନି ।

୩ ସେହୁରିସେ ତମେ ବିବାଅଇ ରଇବା ଏ ମାଇଜିମନ୍, ନିଜର ନିଜର
 ମୁନ୍ଦୁସମନ୍ବ କାତାମାନିକରି ରୁଆ । କାଇକେବଇଲେ ତାକର ବିତ୍ତରେ
 କେ ଜଦି ପରମେସ୍ଵର ବାକିଆ ବିସ୍ବାସ ନ କରିରଥ୍ବ, ତମର ନିକ
 ଚଲାଚଲ୍ଲି ଦେକିକରି ସେମନ୍ ମିସା ମନ୍ ବାଦଲାଇବାଇ । ତମ୍ଭେ ପଦେକ
 କଇବାକେ ନ ପଡ଼େ । ୨ କାଇକେବଇଲେ ତମର ସୁଆଳ୍ ଚଲାଚଲ୍ଲି
 ଆରି ପରମେସ୍ଵରଙ୍କେ ମାନିକରି ରଇବାଟା ସେମନ୍ ଦେକିବାଇ । ୩ ବିନ୍
 ମାଇଜିମନ୍ ଜେହୁରିକି, ପିନ୍ଧାଅଡ଼ା ଅଇକରି, ସୁନାବାନା ପିନ୍ଧିକରି, ଚେଣ୍ଟି
 ସାଜାତିକରି, ନିଜେ ସୁନ୍ଦର ଅଇବାଇ, ତମେ ସେହୁରି ଉଆନାଇ । ୪ ମାତ୍ର
 ମନ୍ଦବିତ୍ତରେ ସୁଆଲେ ରଇକରି ଆଦମୀର ସୁଧାରେ ରଇବା ଗଟେକୁ ମାଇଜି
 ପରମେସ୍ଵର ଦେକ୍ବା ଇଥାବେ ସୁନ୍ଦର । ସେହୁରି ସୁନ୍ଦର ରଇବାଟା ବେସି
 ମୁଲିଆ ଆରି ସବୁଦିନରପାଇ ରଇଥି । ୫ ପୁରବେ ରଇବା ସୁକଳ୍ ମାଇଜିମନ୍
 ଏହୁରିସେ ସେମନ୍ ଆସା କରିବାଟା ପରମେସ୍ଵରଙ୍କେ ସରପିଦେଇ ନିଜର
 ମୁନ୍ଦୁସମନ୍ବ କାତା ମାନିକରି ସୁନ୍ଦର ଅଇତେରଇଲାଇ । ୬ ପୁରବେ ଘାରା
 ସେହୁରି କରିତେରଇଲା । ସେ ତାର ମନୀସ ଅବରାଆମେକ ନିଜର ପାଉକାର୍
 ଇଥାବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ତମେ ଜଦି ସତ୍ତକାମ୍ କରି କାଇଟୋର ପାଇ
 ତରି ନ ରଇଲେ, ତମ୍ଭେ ମିସା ତାର ଟକିମନ୍ ଇଥାବେ ଲେକା କରିଥି । ୭
 ସେହୁରିସେ ତମେ ବିବାଅଇରଇବା ଏ ମୁନ୍ଦୁସମନ୍ବ, ନିଜର ମାଇଜିମନ୍ବ ସଞ୍ଚ୍ଛା
 ବୁଜାମାନା ଅଇରୁଆ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ଭେ ତମରଟାନେଅନି ଉନା
 ବପୁଆଚେ । ସେମନ୍ଭେ ସନ୍ମାନ ଦିଆୟ, କାଇକେବଇଲେ ପରମେସ୍ଵର

ଦେବା ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ତମର ସଞ୍ଚେ ସେମନ୍ତକେ ମିସା ମିଲୁଣି । ତମର
 ପାରୁତନା କରବାଟା ବାଦା ନ ଆଇବାକେ ଏ ସବୁ ଆଦେସ୍ଥ ମାନିକରି ରୁଆ
 । ୮ ସାରାପାରି ତମର ସବୁଲକର ମନ୍ ଗଟେକ୍ ଅ । ଦୁକୁଷୁକ ବେଳେ
 ତମର ତମର ବିଦ୍ରେ ମିସିବିତି ରୁଆ । ନିଜର୍ ନିଜର୍ ବିଦ୍ରେ ଆଲାଦ୍
 ଅଇକରି ସୁଆଲେ ରୁଆ । ୯ ତମର ବିରୁଦ୍ଧେ କେ କାରାପ୍ କାମ୍ କଲେ ତାକେ
 ବେରବାରି ରୁଆନାଇ । ନିନ୍ଦାକାତା କଇଲେ ଟଣ୍ଡ ଲାଗାଆ ନାଇ । ତାର
 ବାହୁଲେ ପରମେସର ସେମନ୍ତକେ ଦୟା ଦେକାଇବାକେ ପାରୁତନା କରା ।
 କାଇକେବଇଲେ ସେ ତମଙ୍କେ ତାକ୍ଲାବେଳେ ମୁଖ ତମଙ୍କେ ଆସିରବାଦ୍
 କରୁଛି । ବଲି କାତା ଦେଇରଇଲା । ୧୦ ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲାପାରା,
 “ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜଦି ତାର ଜିବନେ ସାରବାର ଦିନ୍ ଆରି ମଞ୍ଚଲର ଦିନ୍
 ଦେକୁବିବଲି ମନ୍ତକଲେ, ସେ କାରାପ୍ କାତା ନ କଥ ଆରି ମିର କାତା ନ
 କଥ । ୧୧ “ସେ କରାପ୍ କାମ୍ ତାତିକରି, ନିକ ବିସଇ କରବାର ଆଚେ ।
 ତାର ସଞ୍ଚର ଲକର ସଞ୍ଚ ସୁଘାରେ ରଇବାରଥାଚେ ।” ୧୨ କାଇକେବଇଲେ
 ଦରମନ୍ତକେ ମାପରୁ ଜାଗିଲାଗିରଇସି । ସେମନ୍ ପାରୁତନା କଲାଟା ସୁନ୍ଦି
 ଜେତ୍କି ଲକ୍ କାରାପ୍ ବିସଇ କରବାଇ ସେମନ୍ତକେ ବିରଦ୍ କରୁଣି । ୧୩
 ତମେ ଜଦି ନିକ କାମ୍ କରବାକେ ମନ୍ କଲେ, ତମର ବିରଦେ କେ ମିସା
 କାରାପ୍ କାମ୍ ନ କରଦ୍ । ୧୪ ସତ୍ କାମ୍ କରି ମୁରୁଠି ରଇଲେ ତମେ
 କେତେକ୍ କରମର ଲକ୍ । ଜନ୍ ଲକ୍ମନ୍ ତମଙ୍କେ କସ୍ଟ ଦେଲାଇନି,
 ସେମନ୍ତକେ ତରିକରି ଚିନ୍ତା କରାନାଇ । ୧୫ ମାତର କିରିସ୍ଟକେ ମାପରୁବଲି
 ତାକ୍ପୁଟା କରା ଆରି ସନ୍ମାନ ଦିଆସ୍ । ବିସବାସି ଇପାବେ, ତମେ ଆସା
 କରୁବା ବିସଇ କେ ମିସା ପାତାରଲେ, ସେମନ୍ତକେ ବାତାଇବାକେ ଜାଗ୍ରତ୍
 ଅଇରୁଆ । ୧୬ ମାତର ମନ୍ତବ୍ରିତ୍ତରେ ସୁଆଲ୍ ରଇକରି, ସନ୍ମାନ ଦେଇକରି
 କାତାଉଆ । ତମର ବିବେକ୍ ତମଙ୍କେ ଦସି ନ କର । ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି ତମର
 ନିକ ଚଲାଚଲି ବିରୁଦ୍ଧେ ଜେତ୍କି ଲକ୍ ନିନ୍ଦା କରୁବା, ତାକର କାତାଇସେ
 ସେମନ୍ ଲାଜ ଅଇବାଇ । ୧୭ କାଇକେବଇଲେ ତମେ ନିକ କାମ୍ କଲାର
 ଲାଗି ଦୁକ କସ୍ଟ ମୁରବବାକେ ପରମେସର ଜଦି ମନ୍ କଲେ, ସେନ୍ତା ନିକ
 । ୧୮ କିରିସ୍ଟ ମିସା ଆମର ପାପରିଲାଗି ଏକାତରେକ୍ ସବୁଲକରିପାଇ
 ଦୁକକସଟ ଅଇ ମୁରୁଠିକରି ମଳା । ସେ ଦରମ୍ ରଇ ପାୟକରିରଇବା

ଲକ୍ଷମନ୍ତରେ ପରମେସରର ଲଗେ ଆନ୍ଦାକେ ମରିଜାଇରଇଲା । ଲକ୍ଷମନ୍ତ
ତାର ଗାଗଢ଼ ମରାଇଲାଇ, ମାତର ତାର ଆତମା ଜିବନ୍ ଅଇଆଏ । ୧୯
ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତ ଆତମା ବନ୍ଦିଆଇରଇବା ଜାଗାଇ, ଆତମାର ଇସାବେ ସେ
ସୁବ୍ କବର ଜାନାଇଲା । ୨୦ ଏ ବନ୍ଦି ଆତମାମନ୍ ପୁରବେ ନଥର ବେଳେ
ପରମେସରର କାତା ନ ମାନ୍ଦିଲାଟାମନ୍ । ସେହକିବେଳେ ନଥ ବହୁ ଡଣ୍ଡା
ତିଆର କରୁତେଇଲା । ତାର କାତା ଲକ୍ଷମନ୍ ବିସ୍ତବାସ କରିବାଇ ବଲି
ପରମେସର ମୁରୁଚିକରି ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ, ଏକାଇ ଆର ଲକ୍ଷ୍ୟେ
ସେ ପାନିତେଇ ବୁଦ୍ଧିନାଇ । ସେମନ୍ ଡଣ୍ଡାଇ ଚଟିରଇଲାଇ ଆରି ରକିଆ
ପାଇଲାଇ । ୨୧ ସେ ପାନି ଆମର ତୁବନ୍ ବିସଇ ଜାନାଇଲାନି । ତମେ
ତୁବନ୍ ନେଲାକେ ତମର ଗାଗଡ଼ର ମୁରୁକି ଦଇଅଇଲାର ପାଇ ନାଁ, ମାତର
ଗଟେକ୍ ନିକ ବିବେକ ସଞ୍ଚ ପରମେସରକେ ଦେଇରଇଲା କାତାର ଲାଗି
ତମକେ ମୁକ୍ତି କରସି । ଜିସୁ କିରିସ୍ଟ ମଲାତେଇଅନି ଜିବନ୍ ଅଇକରି
ଉଚ୍ଚଲାକେ ଏଗା ଅଇଯି । ୨୨ ସେ ସରଗେ ବାଉଡ଼ି ଜାଇ ପରମେସରର
ଉଜାବାଟେ ଆଏ । ସରଗେ ରଇବା ସବୁ ଦୂର, ଅଦିକାର ଆରି ବୟୁ ଉପରେ
ସେ ସାସନ କଲାନି ।

୪ କିରିସ୍ଟ ନିଜର ଗାଗଢ଼ ଦୁକ୍କଃସ୍ତ ମୁରୁଚିକରି ଜେନ୍ତ୍ରାରି ଚିନ୍ତା କରୁତେ
ରଇଲା, ତମେମିଥା ସେନ୍ତ୍ରାରି ଚିନ୍ତାକରି ତାଟ ଉଆ । କାଇକେବଇଲେ ଜେ
ଗାଗଢ଼ ଦୁକ୍କଃସ୍ତ ମୁରୁଚିପି, ସେ ଆରି ପାପ କରିବାକେ ମନ୍ ନ କରେ ।
୨ ତେବରପାଇ ତମର ମନ୍ତକେ ଜାଗରତ୍ତ କରା । ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି, ଏବେ ଅନି
ତମର ମରନ୍ ଜାକ, ପରମେସର ମନ୍ କଲା ଇସାବେ ଚଲାଚଲିତି କରସା
। ତମର ପାପର ଶୁନ୍ ଚଲନ୍ ଇସାବେ କରାନାଇ । ୩ କାଇକେବଇଲେ
ପରମେସରକେ ନାଜାନିଲା ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମଟା କରିବାକେ ମନ୍ କରିବାଇ, ସେନ୍ତ୍ରାରି
ତମେମିଥା କରୁତେ ରଇଲାସ୍ । ଆରି ସେନ୍ତ୍ରାରି କରି କରି ରୁଚାଇ ରୁଚାଇ ଦିନ୍
ଗାଲା । ତମର ଗାଗଡ଼ର ପାପେରଇବା ଶୁନ୍ଚଲନ୍ ଇସାବେ ଲାଜର ବିସଇ,
ପାଦରା କାମ କରିବାକେ ମନ୍ କରିବା ବିସଇ, ମାତିରଇବା ବିସଇ, କରାପ୍
ବିସଇଟାନେ ମଜାମଜିଲିସ୍ କରିବା ବିସଇ ଆରି ପରମେସର ଗିନ୍କରିବା
ପୁରିଲା ପୁଜା କରିବାଟାମନ୍ କରୁତେଇଲାସ୍ । ୪ ମାତର ଏବେ, ବିସ୍ତବାସ ନ
କଲା ଲକ୍ଷମନ୍ କାବାଅଇଗାଲାଇନି ଆରି ତମକେ ନିନ୍ତାର କାତା କରିଲାଇନି
। କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ କରିରଇବା କାରାପ୍ ମଜାମଜିଲିସ୍ ବିସଇତେଇ

ତମେ ମିଥାସ ନାଇ । ୫ ମାତ୍ର ସେମନ୍ ନିଜେ ପରମେସରକେ ଲସାର୍
 ଦେବାକେ ପଡ଼ସି । ସେ ବଁଚିରଇବା ଆରି ମରିରଇବା ସବୁକେ ବିଚାର
 କରିବାକେ ଜାଣିଆଏ । ୬ ସେଟୋରପାଇ ସୁବ୍ରକବର ମରିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 ମିଥା ଜାନାଇରଇଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସବୁଲକ୍ଷମନ୍ ପାଇବା ତଣ୍ଡୁ
 ସେମନ୍ ପାଇରଇକରି ମରିରଇଲେ ମିଥା ତାକର୍ ଆହମା ପରମେସରର
 ପାରା ବଁଦିବାକେ ସୁବ୍ର କବର ଜାନାଇରଇଲାଇ । ୭ ମାତ୍ର ସବୁ ବିପଇ
 ସାରବା ବେଳା ଲଗେ କେବଳାବେ । ତେବରପାଇ ନିଜେ ଜାଗରତ୍ ରୁଆ
 ଏନ୍ତାରି କଲେ ତମେ ନିକଷତ୍ର ପାରତନା କରିପାରାସ । ୮ ସବୁରଙ୍ଗାନେଅନି
 ମୁକ୍ତିଅ ବିପଇ ଅଇଲାନି ତମର ତମର ବିଦ୍ରରେ ଆଲାଦ୍ କରାକରି ଅଇବାଟା
 । କାଇକେବଇଲେ, ସେନ୍ତ୍ରାରି ଆଲାଦ୍ କଲେ, ତମର ତମର ପାପ ବିପଇ
 ଚିନ୍ତା ନ କରି ମୁରୁତିକରି କେମା ଦିଆଦିଇ ଅଇପା । ୯ ତମର ବିଦ୍ରରେ
 ମୁରମୁରା ନଅଇ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍କକେ ଗତିଆ କରି ତାକାତାକି
 ଉଆ । ୧୦ ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରିବା ସବୁଲକ୍ଷକେ ପରମେସର ବିନ୍ ବିନ୍
 ଦାନ ସର୍ପିଦେଲା ଆଏ । ଗଟେକ୍ ବିସ୍ବାସ ରଇବା ଗତିଦାତ୍ରୀତା ପାରା
 ସେ ଦେଇରଇବା ଦାନ ବିନ୍ ଲକର ମଞ୍ଚଲ୍ ଅଇବାକେ ଦିଆସ । ୧୧ ଜନ୍
 ଲକ୍ଷମନ୍ କବର ଜାନାଇଲାନି, ଆମେ ପରମେସରର କବର ଜାନାଇଲୁନି,
 ବଲି ଜାଗରତ୍ ରଇବାର ଆଏ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର୍ ବାଇବଇନିମନ୍ତକେ
 ସେବା କଲାଇନି, ଆମେ ପରମେସର ବପୁ ଦେଲାକେସେ, ସେବାକଲୁନି
 ବଲି ଏତାଅଧି । ତମେ କରିରଇବା ସବୁ କାମେ ଜିସୁକିରିସ୍ତରଟାନେଅନି
 ପରମେସର ତାକପୁଟା ପାଅ । ସେ ଆକା କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ୍ ଜୁଗ୍ ମଇମା ଆରି
 ବପୁ ପାଇସି । ଆମେନ୍! (ଆମୀଙ୍କୁ ୧୬୫) ୧୨ ଏ ମର ମଇତରମନ୍, ତମେ ବେସି
 ଦୁକ୍ କସ୍ତ ମୁରୁତିକରି ରଇବାବେଲେ କାବାଅଇଜିବାର ନାଇ । ନ ଅଇବା
 ବିସାଇ ମାକେ କେନ୍ତାରି ଗଟଲାନି ବଲି ବାଦବାର ନାଇ । ୧୩ ତାର ବାଦୁଲେ,
 କରିସ୍ତ ଦୁକ୍ କସ୍ତ ମୁରୁତିକରି ରଇଲାର ପାରା ତମକେ ମୁରବ୍ରବାକେ
 ଆଇଲେ, ସାରଦା ଉଆ । ଜନ୍ ଦିନେ ସେ ତାର ତାକପୁଟା ଦେକାଇସି,
 ସେ ଦିନେ ତମେ ଅଦିକ୍ ସାରଦା ଅଇପା । ୧୪ କରିସ୍ତର ସିସ ଅଇଲାର
 ପାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମକେ ନିନ୍ଦା କଲେ, ତମେ କେଡେକ୍ କରମର ଲକ୍
 କାଇକେବଇଲେ ବେସି ମଇମା ରଇବା ପରମେସରର ଆହମା ତମରଙ୍ଗାନେ
 ଆଏ ବଲି ଜାନିପାରସା । ୧୫ ତମର ବିଦ୍ରରେ ଜଦି କେ ମିଥା ନର ମାରିଲାର୍

ପାଇ ନଇଲେ ତର ଅଇଲାର ପାଇ କି ନିଯୁମ୍ ନ ମାନିଲାଭପାଇ କି ବିନ୍
ଲକର ବିସଇତେଇ ମୁଣ୍ଡ ପୁରାଇଲାଭପାଇ ଦୁକ୍ କସଟ ପାଆନାଇ । ୧୭
ମାତର କିରିସ୍ଟକେ ବିସବାସକରି ଜଦି ଦୁକ୍ କସଟ ପାଇଲେ ଲାଜ୍ ନ ଅଇ
ପରମେସରକେ ଡାକ୍ପୁଟା କରା । କାଇକେବଇଲେ ତମ୍କେ କିରିସ୍ଟରେ ଲକ୍
ଇପାବେ ଲେକାଅଇଲା ଆଚେ । ୧୯ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ପବ୍ଲୁ
ଲକ୍କକେ ବିଚାର କରିବାଦିନ୍ ଲଗେ କେଢ଼ିଲା ଆଚେ । ଆରି ସେ ତାର ନିଜର
ଲକ୍କକେ ପରତୁମ୍ ବିଚାର କରସି । ଜଦି ସେଠା ଆମର ପଞ୍ଚ ଆରାମ୍ ଅଇଲେ,
ତାର ପୁର କବର ତାତିଦେଲା ଲକ୍ମନର ଦସା କେନ୍ତାର ଅଇପି? ୧୮ ଦରମ୍
ପାସତରେ ଲେକାଅଇଲାପାରା, “ଜଦି ଦରମ୍ ଲକ୍ ମୁକ୍ତି ପାଇବାଟା ଆବହ
ପରମେସରର ବିସଇ କାଇ ଚିନ୍ତା ନ କରିବା ପାପିମନର ବିସଇ କେନ୍ତାର
ରଙ୍ଗପି?” ୧୯ ତେବେରପାଇ ପରମେସର ମନ୍ କଲାକେ ତମେ ଜଦି ଦୁକ୍
କସଟ ମୁରୁଚିକରି ଆଚାସ, ସେନ୍ତାର ଆଲେ ନିକ କାମ୍ କରିବାକେ ଲାଗିରୁଆ
ଆରି ନିଜେ ତାକେ ସର୍ବପିତରା । ସେ କାତା ଦେଇରଇଲାଟା ସିଦ୍ଧ କରୁଥିଆକା
।

୫ ତମର ମଣ୍ଡଳିର ପାରଚିନମନ୍କେ ଗଟେକ୍ ବିସଇ କଇବାକେ ମୁଲ
ମନ୍ କଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ମୁଲ ମିଥା ଗଟେକ୍ ପାରଚିନ୍ । କିରିସ୍ଟ
ଦୁକ୍କଷଟ ମୁରହିଲାଟା ମୁଲ ଦେକିଆଛି । ଆରି ତାର ଡାକ୍ପୁଟା ଜାନାଇବା
ଦିନେ ମୁଲ ମିଥା ତେଇ ମିସ୍ବି । ମୁଲ ତମ୍କେ ବାବୁଜିଆ କଲିନି, ୨ ତମେ
ଦେକାଇକା କରିବା ବିସବାସିମନ୍କେ ଜତନ୍ କରା । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍
ପରମେସରର ମେଣ୍ଟାରାସି ପାରା । ପରମେସର ସେ ଲକ୍ମନକେ ତମ୍କେ
ସର୍ବପିଦେଇଆଚେ । ତମେ ସାରଦାସଞ୍ଚ ତାକର ଜତନ୍ ନେବାରଆଚେ
। କାଇକେବଇଲେ ସେଠା ସେ ମନ୍ କଲାନି । ତାରୁ ଆସା ଅଇକରି
ଏ କାମ୍ କରିବାର ନାହିଁ । ତାରବାଦୁଲେ, ପରମେସରକେ ଆରି ତାର
ଲକ୍ମନକେ ସେବାକରିବାକେ ମନ୍ କରି ସେଠା କରା । ୩ ତମେ ଦେକାଇକା
କରିବା ଲକ୍ମନକେ ବାଦିଆ କରାନାହିଁ । ତାର ବାଦୁଲେ ତମାର ନିକ
ଚଲାଚଲୁଛି ଦେକି ସେମନ୍ ସିକର । ୪ ଆରି ଜେତେବେଳେ ଜିସୁକିରିସ୍ଟ
ଜେ କି ସବୁ ବିସବାସିମନର ବହୁ ନେତା ଦେକାଇ ଅଇପି, ଉଜଲ୍ ଉନୀ
ନ ଅଇବା ଡାକ୍ପୁଟାର ପୁରୁଷକାର ତମ୍କେ ଦେଇପି । ୫ ସେନ୍ତାରିଯେ ଏ
ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନ୍, ତମେ ବଢ଼ିଲକ୍ମନର କାତା ମାନିକରିବୁଆ । ମନ୍ ବିତ୍ତରେ

ସୁଆଳ ରଇ ଗଟେଲକ୍ ଆରି ଗଟେଲକ୍କେ ଯେବା କରାକରି ଅଇରୁଆ
 । କାଇକେବଇଲେ ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ ବଡ଼ପନ୍ ଅଇବା
 ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପରମେସର ଦିରଦ କରସି, ମାତର ମନେ ମନେ ସୁଆଳ
 ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦୟା ଦେକାଇସି । ୭ ସବୁରଟାନେ ଅନି ବପୁ ରଇବା
 ପରମେସରକେ ନିଜେ ସର୍ପିତଥା । ତାର ସମାନ୍ ବେଳାଇ ସେ ତମଙ୍କେ
 ଉଚାଇସି । ୮ ତମର ସବୁଜାକ ଚିନ୍ତା କରିବାଟା ପରମେସରକେ ସର୍ପି
 ଦିଆସି, କାଇକେବଇଲେ, ସେ ତମଙ୍କେ ଜିବନ୍ କଲାନି । ୯ ଜାଗରୁତା
 ଅଇକରି ଜାଗିରୁଆ, କାଇକେବଇଲେ ଆମର ସତ୍ରୁ ସଇତାନ୍ କାକେ ମିସା
 ଚିଲୁବି ବଲି ଅହରି ବୁଲିଲାନି । ୧୦ ବିସ୍ବାସେ ତାର ରଇକରି ତାକେ ବିରଦ୍ଧ
 କରା । ଶୁଣାଇ ଦୁନିଆଇ ରଇବା ତମର ବିସ୍ବାସି ବାଇବଇନିମନ୍, ଏହାରି
 ଦୁକ୍ କସ୍ତ ପାଇ ମୂରବ୍ଲାଇନି ବଲି ତମେ ଜାନିଆଗାସି । ୧୧ ଚନେକର୍
 ଆଇବା ଦୁକ୍କମ୍ପଟ ମୁରଚି ସାରାଇଲେ, ତମଙ୍କେ ପରମେସର କାଇ ଦସ୍ତ ନ
 ରଇବା, ତାର ସିଦ୍ଧ ଲକ୍ କରାଇସି । ତମର ବିସ୍ବାସ ତାର ଅଇବାକେ ସେ
 ତମଙ୍କେ ବପୁ ଦେଇସି । ଆରି ତମଙ୍କେ ନିକ କୁନାଦି ପାରା ତିଆର କରସି ।
 କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ମିସଲାଇପାଇ, ତାର ନ ଯାଇବା ମଇମାତେଇ ମିସବାକେ
 ତମଙ୍କେ ତାକଲାଆଚେ । ସେ ତମଙ୍କେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା କରି ଏ ସବୁ
 ବିସଇ କଲାଆଚେ । (aiōnios g166) ୧୨ ତାକେ ସବୁରଟାନେଅନି ବପୁଆଚେ,
 ସେ ସେ କାଳ୍ କାଳ୍ ଜୁଗ ଜୁଗ ସାସନ୍ କରସି । ଆମେନ୍ । (aiōn g165) ୧୩
 ଏ ଅଲ୍ୟ ବିସଇର ଚିଟି ଲେକ୍ବାକେ ସିଲା ମକେ ଯାଇଜ କରିରଇଲା ।
 ସେ ଗଟେକ୍ ଆମର ବିସ୍ବାସି ବାଇ । ତମର ବିସ୍ବାସ ତାର କରାଇବାକେ
 ଆରି ପରମେସର ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେକାଇଲାଟା ତମେ ସତଇସେ
 ଜାନିଲାସନି ବଲି ଟିକ୍ କରିବାକେ ମୁଇ ଏ ଚିଟି ଲେକ୍ଲିନି । ତାର ଜିବନ୍
 ଦୁକାଇଲାଟାନେ ତମେ ତାର ସଞ୍ଚ ରୁଆ । ୧୪ ବାବିଲନେ ରଇବା ତମର
 ବିସ୍ବାସି ବାଇବଇନିମନ୍ ତାକର ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ପରମେସର
 ସେମନକେ ବାବିଲାଆଚେ । ମାରକ ଜାକେ କି ମର ପଥ ଇଯାବେ ଦେକିଲିନି,
 ସେମିୟା ତାର ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ୧୫ ତମର ବିଦ୍ରେ ଆଲାଦ ଆଚେ
 ବଲି ଦେକାଇବାକେ ଆତେ ଦାରି ଜୁଆର କରାକରିତଥା । କିରିସ୍ଟରତେଇ
 ଜେତ୍ରକି ଲକ୍ ମିସଲାଇଆଚଦ ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍କେ ସାନ୍ତି ମିଲ ।

୨ ଯୁ ପିତର

୧ ମୁଇ ସିମନ୍ ପିତର, ଜିସୁକିରିସ୍ଟରେ ଗଟେକ୍ ଗତିଦାତ୍ତୁଡା ଆରି ପେରିଥ୍ ଅଇଆଛି । ଆମେ ଜେହି ଜିସୁକିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ବାସ କରିଆଏଁ, ସେନ୍ତୁରି ବିସ୍ବାସ କରିବା ଲକମନ୍ତକେ ଏ ଚିଟି ଲେକଲିନି । ସେ ଆମର ପରମେସର ଆରି ମୁକ୍ତିକାରୀଙ୍କ । ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରିବାକେ ସେ ଆକା ଆମକେ ବପୁଦେଲାଆଚେ । ସେ କରିବା ସବୁ କାମ୍ ଟିକ୍ ଆରି କାଇ ଅନିଆଇ ନାଇ । । ୨ ପରମେସରକେ ଆରି ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟକେ ତମେ ଜାନ୍ମଲାର ପାଇ ତାର ସାନ୍ତି ଆରି ସେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା କଲାଟା ତମ୍ଭେ ମିଳ । ୩ ତାକେ ସାରଦା କରାଇଲାପାରା ଚଲାଚଲ୍ଲି କରିବାକେ ସେ ଆମକେ ଲତାକେ ଆଇବା ସବୁ ବିସର ଦେଲାଆଚେ । ତାର ବପୁରିଲାଗି ସେ ଆମକେ ଏଠା ଦେଲାଆଚେ ଆରି ଆମେ ତାକେ ଜାନ୍ମଲାରପାଇ ମିପା । ତାର ମଇମାର ଆରି ଦରମର ଲାଗି ସେ ଆମକେ ବେସି ବଢ଼ ଆରି ବେସି ମୁଲିଅ ରଇବା ଦାନ୍ ଦେଲାଆଚେ । କିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ବାସ ନ କଲା ଲକମନ୍ ଜେହିକି କାରାପୁ ବିସର କରିବାକେ ମନ୍ କରିବାଇ, ସେନ୍ତୁରି ମନ୍ଦକରିବା ଟାନେଅନି ମୁକ୍ତିକାରିବାକେ ସେ ଆମକେ ଏନ୍ତାରି କଲାଆଚେ । ଏ ସବୁ ବିସର ତାକର ମନ୍ତକେ ନସାଇସି । ମାତର୍ ତମେ ପରମେସରର ପାରା ଦରମ୍ ଅଇପାରିଷା । ୪ ତେବେ କିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ବାସ କଲାର ପାଇ ନିକ ଚଲାଚଲ୍ଲି କରିବାକେ ତେସଟା କରା । ଏଠାର ସଞ୍ଚ୍ଚି, ଶିଆନ୍ ସଞ୍ଚ୍ଚି ଜିଉନାକାଉନା କରିବାକେ, ୫ ଜିଉନାକାଉନା ସଞ୍ଚ୍ଚି ନିଜେ ଜାଗରତ୍ ଅଇରଇବାକେ, ଜାଗରତ୍ ରଇକରି ମୁରୁଟି ରଇବାକେ, ମୁରୁଟିକରି ରଇ ପରମେସରକେ ସାରଦା କରିବା ଗୁନ୍ଦଲନ୍ କରିବାକେ, ୬ ଗୁନ୍ଦଲନ୍ସଞ୍ଚ୍ଚି ବାଇବଇନିକେ ଆଲାଦ୍ କରିବାକେ, ବାଇବଇନିକେ ଆଲାଦ୍ କରି ସବୁଲକ୍ଷ୍ମିକେ ଆଲାଦ୍ କରିବାକେ ଚେସଟା କରା । ୭ ତମର ଚଲାଚଲ୍ଲି ଜଦି ଏନ୍ତାରି ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ଅଇ ଆଇଲେ, ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟକେ ଜାନ୍ମବା ବିସରତେଇ ତମେ ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ବଡ଼ିଆଇଷା । ୮ ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଏନ୍ତାରି ଜିଉନାକାଉନା ନ କଲେ, ସେ ଗଟେକ୍ ନିକ ନ ଡିସ୍ବା ଲକରିପାରା ଅଇଆଚେ । ସେ ପୁରବେ କରିରଇଲା ପାପର ଲାଗି ପରମେସର କେମା ଦେଲାଆଚେ ବଲି ପାସ୍ତିଫେର ଆଚେ । ୯ ତେବରପାଇ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍, ନିକ

ଚଲାଚଲୁଛି କରିବାକେ ଦେସଟା କରା । ସେନ୍ତାରକଲେ ପରମେସର ତମ୍ଭେ
 ବାଚିକରି ତାର ଲକ୍ଷ ଅଇବାକେ ତାକ୍ଲାଆଚେବଳି ସବୁଲକ୍ଷକେ ଡିସ୍ପି ।
 ଏ ସବୁ ବିସଇ କଲେ ତମେ କେବେ ମିଥା ତାରତେଜିଅନି ବିନ୍ଦବାଟେ ନ
 ଜାଥାସ୍ । ୧୧ ଆମର ମାପ୍ରଭୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟରେ କେବେ ନ ସାରବା ରାଇଜେ
 ପରମେସର ତମ୍ଭେ ପାରଦା ସଞ୍ଚ୍ଚ ତାକିନେଇସି । (aionios g166) ୧୨ ଏ
 ସବୁ ବିସଇ ତମେ ଜାନିରଇଲେ ମିଥା, ଆରି ପାଇଲା ସତ୍ତ ବିସଇଟାନେ
 ତାର ଆଗାସ ମିଥା, ଏ ସବୁ ବିସଇ ତମ୍ଭେ ଏତାଇଦେଇତେ ରଇବି । ୧୩
 ମୁଇ ବଁଚିରଇବା ଜାକ ଏ ସବୁ ବିସଇ କାତା ଅଇବାଟା ନିକ । ଜେନ୍ତିକି
 ତମେ ସେବା ଆରି ନ ପାସରାସ୍ । ୧୪ ମର ଜିବନ୍ ଦାପରେ ପାରିଜାଇସି
 ବଳି ମୁଇ ଜାନି । କାଇକେବଇଲେ ଆମର ମାପ୍ରଭୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ମକେ
 ନିକସଞ୍ଚ ଜାନାଇଆଗେ । ୧୫ ଏ ସବୁ ବିସଇ ତମ୍ଭେ ଏତାଇଦେବାକେ ମୁଇ
 ବେସି ଆବତ୍ତ ଅଇଲିନି । ଜେନ୍ତାରିକି ମୁଇ ମଲାପତେ ମିଥା ଏ ସବୁ ବିସଇ
 ଏତାଇପା । ୧୬ ଆମର ମାପ୍ରଭୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ତାର ସବୁ ବପୁରସଞ୍ଚ ବାଉଡ଼ି
 ଆଇସି ବଳି ତମ୍ଭେ କଇରଇଲୁ । ସେବା ବିନ୍ ଲକ୍ଷ ତାକର ଚାଲାକିକରି
 ତିଆରକଳା ଗଟେକ୍ କାତାନି ନାଁ । ୧୭ ଆମେ ନିଜେ ଶାଙ୍କିପଞ୍ଚ ତାର ମଇମା
 ଦେକ୍ଖିଲୁ । ବାବା ପରମେସର ତାକେ ତାକ୍ପୁଟା କରି ମଇମା ଦେଲାବେଲେ
 ଆମେ ତେଇ ରଇଲୁ । ସେ ନିଜେ ସବୁରଟାନେଅନି ମଇମାର ପରମେସର
 କଇରଇଲା “ଏଠା ମର ଆଲାଦର ପ, ତାରଟାନେ ମୁଇ ବେସି ସାରଦା
 ।” ୧୮ ସେ ସବଦ ସୁନ୍ଦାରେ ପରମେସର ସୁକଳ ପରିବତେ ଆମେ
 ମିଥା କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ରଇଲୁ । ୧୯ ବଦିସତ୍ତବକ୍ତାମନର କାତା ସତ୍
 ଆତେ ବଳି ଆମେ ଜାନିଆରୁ । ଏ ସବୁ କାତା ତମେ ମନ୍ଦିଆନ୍ ଦେଇ
 ସୁନା । କାଇକେବଇଲେ ସେବା ଆନ୍ଦାରେ ଲାଗିରଇବା ଗଟେକ୍ ବତିର୍
 ଉଜଲ ପାରା ଆତେ । ସାକ୍ଲିଆ ଉଜଲ ଡିସବା ତାରାରପାରା ତମର
 ମନ୍ଦିତ୍ତରେ ଉଜଲ ଦେଇସି । ୨୦ ବଦିସତ୍ତବକ୍ତାମନ କେ ମିଥା ନିଜେ
 ବାବିକରି ସାସତରଟାନେ ଲେକତନାଇ । ଏଠା ତମେ ବାଇଦରେ ଜାନବାର
 ଆତେ । ୨୧ କାଇକେବଇଲେ, ସେମନ କେବେମିଥା ନିଜରତେଇଅନି କାଇ
 ବଦିସତ୍ତ କାତା କଅତ୍ତ ନାଇ । ମାତର ପରମେସରଟାନେଅନି ଆଇଲା କାତା
 ସୁକଳଆତମାର ସାଇଜ ସଞ୍ଚ କଇରଇଲାଇ ।

୨ ପୁରବେ ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରରେ ମିଥ କାତା କଇବା
 ବବିସତ୍ତବକୃତାମନ୍ ମିଥା ରଇଲାଇ । ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ ତମର ବିଦ୍ରରେ ମିଥା ମିଥ
 ସିକାଉମନ୍ ରଇବାଇ । ପରମେସରର ବିସର ସେମନ୍ ମିଥଟା ସିକାଇବାଇ ।
 ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ କାତା ବିସବାସ କରିବାଇ, ସେମନ୍ ବିନାସ ଅଇଜିବାଇ ।
 ସେମନ୍କେ ମୁକ୍ଳଲାଇଲା ନିଜର ମୁକ୍ଳତିକାରିଆକେ ସେମନ୍ ଚାତିଦେବାଇ ।
 ସେନ୍ତ୍ରାରି କଲାର ପାଇ ପରମେସର ସେମନ୍କେ ଦାସ୍ତରେ କୁରୁପନାସ କରସି
 । ୨ ବିସବାସି ବଲାଇଅଇବା ଦେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର କାରାପ ଚଲାଚଲି
 ଦାରିବାଇ ଆରି ସତ ବାଟର ବିସରନେଇ କାରାପ କାତା କଇ ବୁଲିବାଇ । ୩
 ଏନ୍ତାଟା ସିକାଉମନ୍ ଲବ ଅଇକରି ନିଜେ ତିଆର କରିରଇବା କାତା କଇକରି
 ତମଙ୍କେ ନାଡାଇବାଇ । ସେନ୍ତ୍ରାରି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତଣ୍ଟ୍ର ଦେବି ବଲି ପରମେସର
 କାତା ଦେଇରଇଲା । ଆରି ସେଟା କରିବାକେ ସେ ଏବେ ଜାଗିଆଚେ
 । ସେ ସେମନ୍କେ କୁରୁପନାସ କରସି ଆକା । ୪ ପୁରବେ କେତେଟା
 ହୁତମନ୍ ଜେତେବେଳେ ପାପ କରିରଇଲାଇ, ପରମେସର ସେମନ୍କେ ତଣ୍ଟ୍ର
 ନ ଦେଇକରି ଚାତିଦେଖ ନାଇ । ମାତର ସେମନ୍କେ ନରକେ ପିଞ୍ଜିଦେଲା ।
 ସେମନ୍କେ ବିଚାର କରି ତଣ୍ଟ୍ରଦେବା ଦିନ୍ ଜାକ ସେ ସେମନ୍କେ ବନ୍ଧୁକରି
 ଆନ୍ତାରେ ସତ୍ତ୍ଵରୀତି । (Tartaroor g5020) ୫ ଆଗରକାଲେ ବଁଚିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍
 ପରମେସରକେ ମାନିକରି ରଥ୍ଯନାଇକେ, ସେ ସେମନ୍କେ ତଣ୍ଟ୍ର ନ ଦେଇକରି
 ଚାତେନାଇ । ତାରିବାଦୂଲେ ସେମନ୍ରପାଇ ବନ୍ଧିଆ ଆନାଇଲା । ତେଇ
 ସବୁଲକ୍ଷ ବୁଢ଼ିଗାଲାଇ । ମାତର ସେ ନଅ ଆରି ତାର କୁରୁମର ସାତଳକଙ୍କେ
 ସେ ରକିଆ କଲା । ସେବେଳେ ନଅ ପରମେସର ଦେକ୍ବା ଇଥାବେ ଟିକ୍
 ବିସର କରିବାର ଆଚେ ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍କେ କଇତେରଇଲା । ୬ ସଦମ୍
 ଗମରା ନଅରମନ୍କେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପରମେସର ଦସିକରି ତାକର୍
 ନଅରମନ୍କେ ପଢାଇକରି କୁରୁପନାସ କରିଦେଲା । ସେମନ୍ ବେସି କାରାପ
 କାମ୍ କଲାଇଜେ ଏନ୍ତାରି କଲା । ତାକେ ନ ମାନିକରି ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ଏନ୍ତାରି ଦସା ଅଇସି ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦେକାଇଲା । ୭ ସେ ନଅରମନ୍
 ପଢାଇବା ଆଗତୁ ସେ ଲତ୍କେ ରକିଆ କଲା । ଲତ୍ ଗଟେକ୍ ନିକଳକ୍
 ରଇଲା । ତାର ନଅରର ଲକ୍ଷମନ୍ କରିରଇବା ପାଦରାପାଦରି କାମ୍ ଆରି
 ନିଯମ ନ ମାନିବାଟା ଦେକି ବେସି ଦୁକ୍ କରିତେରଇଲା । ୮ ସେନ୍ତ୍ରାରି
 କାରାପ ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରରେ ଲତ୍ ନିକ ସତ୍ତ୍ଵ ବଁଚିକରି ରଇଲା । ସେମନ୍

କରିରଇବା କାରାପ୍ କାମ୍ ସେ ଦେକ୍ତେରଇଲା ଆରି କରିରେଇବା ପଢ଼
 ନ ରଇବା ବିସଇ, ସୁନ୍ଦରେଇଲା । ସେ ଗଟେକ ନିକ ଲକ୍ ରଇଲାଜେ
 ଏଗମନ ସୁନି ଦୁକ୍ କରିରେଇଲା । ୯ ଯେହୁର ଆଲେ ଦରମ୍ ଲକ୍ମନଙ୍କେ
 ପରମେସର ତାକର ଦୁକ୍ କସ୍ଟ ତେଇଅନି ଆରି ଆଇବା ପରିକାଇ ଅନି
 ରକିଆ କରସି । ଆରି କାରାପ୍ ଲକ୍ମନଙ୍କେ ସେ ସବୁ ଲକ୍କେ ବିତାର କରିବା
 ଦିନ ଜାକ ତଣ୍ଡିବେଇ ସଞ୍ଚୁଇଥି । ୧୦ ତାକର ପାପର ଶୁନ୍ତଳନ ଇଷାବେ
 ଚଲାଇଲ୍ ତିକରି ଲାଜର ବିସଇ କରିବା ଲକ୍ମନଙ୍କେ ସେ ଦେବି ବଢ଼ ତଣ୍ଡ
 ଦେଇଥି । ତାକର ଉପରେ ସାପନ କରିବାକେ ପରମେସରର ଜନ ଅଦିକାର
 ଆତେ, ସେଠା ସେମନ ନିରିଲାଇନି । ଏହୁରି ମିର ସିକାଉ ଆଁକରିଆମନ,
 ନିଜର ମନ୍ଦକେ ଆଇଲାଟା କରିବାକେ ତରତ ନାହିଁ । ସରଗେ ମରମାସଞ୍ଚୁ
 ରଇବାଟାମନ୍ଦକେ ମିଥା ନିନ୍ଦା କରିବାଇ । ୧୧ ତାକରଟାନେଅନି ଅଦିକ
 ବଢ଼ରଇ ବପୁ ରଇବା ଦୁତମନ, ମାପରୁର ମୁଆଟେ ଆକର ବିସଇନେଇ
 ନିନ୍ଦାକାତା କଥର ନାହିଁ । ୧୨ ମାତର ଏମନ ତଞ୍ଚରେ ରଇବା ପସୁମନରପାରା
 । ତାକର ଗାଗତ ଜନ୍ମଟା କରିବାକେ ମନ କରସି, ସେଠାସେ କଲାଇନି ।
 ସେହୁରି ପସୁମନକେ ଲକ୍ମନ ଦାରିକରି ମରାଇବାଇ । ସେମନ ନାଜାନିଲା
 ବିସଇ ନେଇକରି ନିନ୍ଦାକାତା କଇବାଇ । ସେମନକେ ଲକ୍ମନ ମରାଇଲା
 ପାରା ପରମେସର କୁରୁପନୀସ କରସି । ୧୩ ବିନ ଲକ୍ମନଙ୍କେ ସେମନ
 ବେଦି ଦୁକ୍ କସ୍ଟ ଦେଲାଇଆଚଦକେ ପରମେସର ମିଥା ସେମନକେ ଦୁକ୍
 କସ୍ଟ ଦେଇଥି । ନିଜର ଗାଗତ ମନ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରିବାକେ
 ସେମନ କାଇଟା ମିଥା କରିବାଇ । ସେଠା ଦିନବେଳେ ମିଥା କରିବାଇ ।
 ମାତର ସେମନ ତମର ସଞ୍ଚ କାଇବାକେ ବସ୍ତିଲାବେଲେ ମିଥା ସେହୁରି
 ଅଇତେରଇବାଇ, ଜନ୍ମଟାକି ତମକେ ଇଜତ ଜିକି ଲାଜ୍ କରାଇଥି । ୧୪
 ବେଦିଆ କାମ୍ କରିବାକେ ସବୁବେଲେ ମନ କରିରେଇବାଇ । ସେହୁରି
 କରିବାଟାନେଅନି ସେମନ କେବେ ନ ତେବତ୍ । ମନ ବିଦରେ ଦୁରବଲ୍
 ରଇବା ଲକ୍ମନକେ ନାତାଇକରି ପାପକାମ୍ କରିବାଟାନେ ତାକିନେବାଇ ।
 ସେମନ ବେଦି ଲବି ଅଇଆଚଦ । ପରମେସର ସେମନକେ ସାଇପ୍ ଦେଲା
 ଆତେ । ୧୫ ସଲକ ବାଟ ତାତିକରି ବାଟିବାନା ଅଇଲାଇ ଆଚଦ । ବେଅର
 ପଥ ବାଲାମ, ଜେ କି ଗଟେକ ବବିସତ୍ତବକ୍ତା ରଇଲା, ସେ ଜନ ରକାମ୍
 କାମମନ କରିରଇଲା, ଏମନ ମିଥା ସେହୁରି କଲାଇଆଚଦ । ତାରୁ ଆସାଅଇ

ବାଲାମ୍ ଏହି ରଙ୍ଗାଜେ ସେଠା ମିଳାଇବାକେ ବୁଲ୍ କାମ୍ କରିବାକେ ମିଥା
 ତିଆର ଅଇରଙ୍ଗଲା । ୧୭ ମାତର ସେ କରିରଙ୍ଗବା କାରାପ୍ କାମର୍ ଲାଗି,
 ପରମେସର ତାକେ ଦମ୍କାଇଲା । ତାର ଗଦ ନରଳକ୍ ପାରା କାତା ଅଇଲା
 ଆରି ଜନ୍ ବାୟୁ କାମ୍ କରିବାକେ ସେ ଜାଇତେରଙ୍ଗଲା, ସେ କାମେଅନି
 ତାକେ ତେବାଇଲା । ୧୯ ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାନି ଆଁଟିଜାଇରଙ୍ଗବା ପାଇରା ପାରା ।
 ଜବର ପବନ୍ ଆସି ଉତ୍ତାଇନେବା ବାଦଲ୍ ପାରା । ପରମେସର ସେମନରୂପାଇ
 ପୁରାପୁରୁନ ଆହ୍ଵାର ରଙ୍ଗବା ଗଟେକ୍ ଜାଗା ସଞ୍ଚୂଳିଆଚେ । ୨୦ ସେମନ୍
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସିକାଇବା ବେଳେ ମୁକିଅ ବିସଇପାରା ରଙ୍ଗସି, ମାତର ତେଇ
 କାରଣ ନ ରେ । ଗାଗଡ଼ ମନ୍ କଲା ସବୁ ଶୁନ୍ତଚଳନ୍ କରିଆଇସି ବଲି ସେମନ୍
 ସିକାଇବାଇ । ନୁଆ ନୁଆ ନିକ ଚଲାଚଲୁତି କରି ଆଇତେରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ
 ସୁତରାଇକରି ମେବାଇ । ୨୧ ତାକର ସିକିଆ ମାନିକରି ରଙ୍ଗଲେ ମୁକ୍ତି ମିଳୁଯି
 ବଲି ସେମନ୍ କାତାଦେବାଇ । ମାତର ସେମନ୍ ନିଜେ କାରାପ୍ ଚଲାଚଲୁତିର୍
 ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା ଅଇଆଚନ୍ତି । ସେ କାରାପ୍ ଚଲାଚଲୁତି ସେମନ୍କେ କୁରୁପନାୟ
 କରସି । ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ କାରାପ୍ ଅବିଆୟ ଦାରିଆଚେ, ସେ ତାର
 ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା । ୨୦ ସେନ୍ଦ୍ରାରି ମିର ସିକାଉମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ କୁରୁପନାୟ
 କରିବା କାରାପ୍ ବିସଇତେଇଅନି ରକିଆ ପାଇକରି ଆମର ମୁକ୍ତିକାରିଆ
 ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସିଗକେ ଜାନିରଙ୍ଗଲାଇ । ମାତର ଆରିତରେକ୍ ସେ କାରାପ୍
 ବିସଇମନ୍ କରିବାକେ ନିଜେ ସର୍ପିଆଇଲାଇ ଆଚନ୍ତ । ତାକର ଏବର
 ଜନସତା ଆଗତୁର ଜନସତାଇ କେତେକ୍ ଅଦିକ୍ ଆଚେ । ୨୧ ଦରମ୍
 ଚଲାଚଲୁତି କରିବା ବାଟ୍ ସେମନ୍ କେବେ ଜାନିନରଙ୍ଗଲେ ତାକର ପାଇ ନିକ
 ଅଇତା । ମାତର ସେମନ୍ ଏବେ ଲକ୍ଷମନ୍ ସିକିଆ ପାଇରଙ୍ଗବା ପରମେସରର
 ନିୟମ ଚାତିଦେଇଆଚନ୍ତ । ୨୨ ସେମନ୍ କଲାପାରା ବିସଇ ଉପଦେସ
 ବଇଟାନେ ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ । କୁକୁର ଜନ୍ମଟା ବାତିକର୍ଯ୍ୟ, ସେଠାସେ
 ଜାଇ କାଇସି, ଗୁସ୍ତିକେ ପାନି ଦୁଆଇଦେଇ ରଙ୍ଗଲେ ମିଥା ସେ କାଦଲଗେସେ
 ଜାଇ ଚକଟି ଅଇସି ।

୩ ଏ ମର ଆଲାଦର ବାଇବଇନିମନ୍, ଏଠା ମୁଇ ତମର ଲଗେ ଦୁଇପାଳି
 ଅଇଲା ଚିଟି ଲେକ୍କିନି । ଏ ଦୁଇଟାଜାକ ଚିଟିତେଇ ଏ ସବୁ ବିସ୍ତୁ
 ମନେ ଏତାଇ ତମର ମନେ ସୁକଳ୍ କରିବାପାଇ ଚିନ୍ତା କଲିନି । ୨ ବେସି
 ଆଗେ ସୁକଳ୍ ବିସତ୍ତବକ୍ତାମନ୍ ଜନସବୁ କାତା ଜାନାଇ ରଙ୍ଗଲାଇ ଆରି

ଉଦାର କରିବା ମାପ୍ରତ୍ଯ ଦେଇରଇବା ଆଦେସ୍ଥ ତମଙ୍କେ ପେରିବ ସିସମନ୍
 ଦେଇଆଚଦ୍, ସେଠା ତମର ମନେ ଏତାଇ ଦେବାକେ ମନ୍ତ୍ରକଳିନ୍ତି । ୩
 ପରତମେ ଏଟା ଜାନା ଜେ, ସାରଲା ଦିନମନ୍ତକେ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ନିଜର
 କାରାୟ ମନ୍ତ୍ରକଳା ଇଶାବେ ଚଲାଚଲୁଛି କରିବାଇ । ସାରାସାରି ଦିନେ ସେମନ୍
 ପଢକେ ନିଷାର କରି ପାତାରିବାଇ । ୪ ଆରି କିଜାଇକରି କଇବାଇ, “ଜିପୁ
 ଆଇବି ବଲି କାତା ଦେଇରଇଲାଟା, କେନେ ତେବେ?” କାଇକେବଇଲେ
 ପୁରବେଅନି ଆମର ଆନିଦାଦିମନ୍ ମଲାତେଇଅନି ଏହଙ୍କେ ଜାକ ସବୁ ବିସଇ
 ଜେନ୍ତି ରଇଲା, ଏବେ ମିଷା ସେନ୍ତ୍ରାରେସ ଆଚେ । ୫ ସେମନ୍ ଜାନି ଜାନି
 ପାସରିଗାଲାଇନି ଜେ ଆଗର ବେଳୁ ଆରି ବାଦଲୁ ସବୁ ମାପ୍ରତ୍ଯ ବାକିଆର
 ଲାଗି ଗଢ଼ିଲା ଆଚେ, ଦରତନି ପାନି ବିଦ୍ରରେଅନି ବାରଇଲା ଆଚେ ଆରି
 ଦରତନି ଚାରିବେଢ଼ି ପାନି ରଇଲା ବଲି । ୬ ତାରିଲାଗି ସେ ସେବେଲେ
 ପୁରନା ଜଗଡ଼ ପାନି ସଞ୍ଚୁ ବୁଝି ନସିଗାଲା । ୭ ମାତର ଏବେ ରଇବା
 ବାଦଲୁ ଆରି ଦରତନି ସେ ବାକିଆର ଲାଗି, ଦରମ୍ ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 ବିଚାର ଆରି ବିନାସର ଦିନ ଜାକ, ଜଇ ସଞ୍ଚୁ ନସଂ ଅଇବାକେ ଜମାଇକରି
 ସଞ୍ଚାଳିଲା ଆଚେ । ୮ ମାତର ଏ ଆଲାଦର ବାଲମନ୍, ମାପ୍ରତ୍ଯ ଦେକ୍ଖିବା
 ଇଶାବେ, ଗଟେକ୍ ଦିନଜେ ଅଜାର ବରସ ପାରା, ଆରି ଅଜାର ବରସ,
 ଗଟେକ୍ ଦିନ ପାରା, ଏ ମୁଲିକା ରଇଲା ବିସଇ ତମେ ପାସରା ନାଇ । ୯
 ଅଲସମ୍ ଅଇସି ବଲି କେତେଲକ୍ ଏତାଇଲାଇନି, ମାତର ମାପ୍ରତ୍ଯ ନିଜେ
 କାତା ଦେଲା ବିସଇ ସେନ୍ତ୍ରାର ଅଲସମ୍ କରେନାଇ । ମାତର କେମିଷା
 ଜେନ୍ତିକି ବିନାସ ନଅନ୍ତ, ସେମନ୍ ସବୁ ମନ୍ ବାଦଲାଇବାଇ, ଏଟା ସେ ମନ୍ତ୍ରକରି
 ତମର ପାଇ ବଲି ଅଲସମ୍ ଅଇଲାନି । ୧୦ ମାପ୍ରତ୍ଯ ଦିନ ଚର ଆଇଲା
 ରକାମ୍ କେଟିଜାଇସି । ସେ ଦିନେ ବାଦଲୁ ସବୁ ବେସି ସବଦ୍ ସଞ୍ଚୁ ନସଂ
 ଅଇଜାଇସି, ବାଦଲେ ଉଜଲ ରଇବାଟାମନ୍ ସବୁ ସିଲିଜାଇସି, ପୁରତିବି ଆରି
 ସିତି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ତିଆର କଲା ଜେତେକ୍ ସବୁ ଜିନିସ ପଡ଼ିବାଇ ।
 ୧୧ ଏ ସବୁ ବିସଇ ଏ ରକାମ୍ ଆଜିଜାଇସି, ତେବର ପାଇ ତମୋମନ୍ ବେସି
 ସୁକଳ ଆରି ଜାଗରଦେସଞ୍ଚୁ ରଇବାର ଆଚେ । ୧୨ ମାପ୍ରତ୍ଯ ଆଇବା ଦିନକେ
 ଜାଗି କରି, ସେଠାଜେନ୍ତି ଦାଘରେ ଆଇସି, ସବୁ ବେଲେ ଦରମ୍ ଚଲାଚଲୁଛି
 କରିବାର ଆଚେ । ୧୩ ଆମେ ସେ କାତା ଦେଲା ଇଶାବେ ନୁଆଁ ବାଦଲୁ ଆରି
 ନୁଆଁ ପୁରତିବିକେ ଜାଗଲୁନି । ସେଠା ଦରମଳକର ବାସା ଅଇବା ଜାଗା

ଅଇପି । ୧୪ ଯେତୋର ପାଇ ଏ ଆଲାଦର ବାଇମନ୍, ତମେ ସେ ଦିନେକ
 ଜାଗେତରୁଆ । ପରେମେଷର ଦେକ୍ଖିବା ଲସାବେ, କାଇ ଦସ୍ ନ ଥଇତେ,
 ପୁକଳ୍ ଲକ୍ଷମନର ପାରା, ତାର ସଞ୍ଚ ସାନ୍ତିଅର ରଇବାକେ ଜାଗରତ୍ ଉଆ ।
 ୧୫ ଆରି, ଆମର ମାପରୁ ବେସି ଦିନ ଜାଗବାଟା ଆରି ରକିଆ କରିବାଟା ବଲି
 ଏତାଆ । ଆମର ଆଲାଦର ବାଇ ପାଉଳକେ ମିଥା ମାପରୁ ତାକେ ଦେଲା
 ବୁଦି ଲସାବେ ତମର ଲଗେ ଏହ୍ନାର ଲେକ୍ଖା ଆଚେ । ୧୬ ସେ ତାର ସବୁ
 ଚିଟି ଲଗେ ମିଥା ଏ ସମାନ୍ ବିସର ଲେକ୍ଖାଆଚେ । ମାତର ତେଇଅନି
 କେତେଟା ବିସର ଲକ୍ଷମନକେ ବୁଝିବାକେ କଥଣ ଆଚେ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିକ
 ସିକରିନାଇ ଆରି ତାକର ବିସବାସଟାନେ ତାଣନାଇ, ଏ ସବୁ ବିସରର ଅରତ୍
 ବୁଲ୍ଲିରସାବେ ବାତାଇଲାଇନି । ପରମେଷରର ବାକିଅତେଇରଇବା କେତେଟା
 ବିନ୍ ବିସରମନ୍ ମିଥା ଏହ୍ନାରି ବୁଲ୍ଲିକରି ବାତାଇଲାଇନି । ଏହ୍ନାରି କଲାରିପାଇ
 ପରମେଷର ସେମନକେ କୁରୁପନାସ କରିପି । ୧୭ ଏ ଆଲାଦର ବାଇମନ୍,
 ତମେ ଆଗେ ଅନି ଏ ସବୁ ବିସର ଜାନି ଜାଗରିତା ଅଇରୁଆ । କେତେବଳ୍ଲ
 ନିଯମ ନ ମାନିଲା ଲକର ଆସାର କାମର ପାନ୍ତିଲଗେ ଅଦ୍ଦରି, ତାଟେସଞ୍ଚ
 ରଇବା ବିସବାସେ ଅନି ଉନା ଉଆନାଇ । ୧୮ ମାତର ଆମର ମାପରୁ ଆରି
 ଉଦାର କରିବା ଜିସୁକିରିସଟର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା ଆରି ଗିଆନ୍ ସଞ୍ଚ ଅଦିକ୍
 ଅଦିକ୍ ବଡା । ଏବେ ଆରି କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ ଜୁଗ ଜାକ ସେ ତାକପୁଟା ପାଥ ।
 ଆମନ୍ । (aiōn g165)

୧ ମ ଜଥନ

୧ ଜାକେ ଜିବନର ବାକିଆ ବଲି କଇଲାଇନି, ତାର ବିସଇ ତମ୍ବେ ଲେକଲୁନି । କାଇଟା ତିଆର ନ ଅଇତେ ପୁରବେଅନି ସେ ରଇଲା । ତାର ବାକିଆ ଆମେ ସୁନିଆରୁ । ସେ କରିରଇବା କାମମନ୍ ଆମେ ଆଁକି ସଞ୍ଚେ ନିକ ଦେକି ଆରୁ । ଆରି ଆମେ ତାକେ ଆହୁ ସଞ୍ଚେ ଚଇଲୁ ଆରୁ । ୨ ଏ ଲକ୍ ସତ୍ ଜିବନ୍ ଦେଇସି । ପରମେସର ଏ ଲକ୍କେ ସବୁକେ ଦେକାଇଲା । ଆରି ଆମେ ଦେକଲୁ ଆରି ତାର ସତ୍ ବିସଇ ତମ୍ବେ କଇଲୁନି । ସେ ଦେଇରଇବା ନ ପାରିବା ଜିବନର ବିସଇ ତମ୍ବେ ଜାନାଇଲୁନି । ପୁରବେଅନି ସେ ଆମର ବାବା ପରମେସରର ସଞ୍ଚେ ରଇଲା । ମାତର ପରମେସର ତାର ବିସଇ ଆମ୍ବେ ଜାନାଇଲାଆଚେ । (aiōnios g166) ୩ ତେବରପାଇ ଏ ଲକ୍, ଜାର ବିସଇ ଆମେ ଦେକିଆରୁ ଆରି ସୁନିଆରୁ, ତାର ବିସଇ ଆକା ଆମେ ତମ୍ବେ କଇଲୁନି । ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି ତମେ ମିଥା ଆମର ସଞ୍ଚେ ମିଥିବିତି ରଇସା । କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ବାବା ପରମେସରର ସଞ୍ଚେ ଆରି ତାର ପଥ ଜିୟ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚେ ମିଥିବିତି ଆରୁ । ୪ ଆମର ପାରିବା ଜେନ୍ତ୍ରାର ପୁରାପୁରୁନ ଅଇସି, ତେବର ପାଇ ଏ ସବୁ ବିସଇ ତମ୍ବେ ଲେକଲୁନି । ୫ ମାତର ଜନ ବିସଇ ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ଆମ୍ବେ କଇଲା, ଆରି ଜାଇଟା ତମ୍ବେ ଆମେ ଜାନାଇ ଆରୁ, ସେଟା ଅଇଲାନି ପରମେସରର ଉଜଳ । ଆରି ତାରଟାନେ ମୂଳକେ ଆନ୍ତାର ନାଇ । ୬ ତେବରପାଇ ଆମେ ପରମେସରର ସଞ୍ଚେ ମିଥିବିତି ଆରୁ ବଲି କଇକରି କାରାପ୍ କାମ୍ କରି ଆନ୍ତାରେସେ ରଇବୁ ବଇଲେ, ଆମେ କଇବାଟା ମିର । ଆରି ସତ୍ ବିସଇ ଆମେ ଚାତିଦେଇଆରୁ ବଲି ଆମର ଚଲାଚଲିଟିଟାନେ ଜାନାପଡ଼ିଲାନି । ୭ ମାତର ଆମେ ସତ୍ କାମ୍ କରି ଉଜଲେ ରଇବୁ ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି ପରମେସର ସବୁବେଲେ ଉଜଲେଆଚେ । ସେନ୍ତାର ଆଲେ ଆମେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକର ସଞ୍ଚେ ମିଥିବିତି ଆରୁ । ଆରି ପରମେସରର ପଥ ଜିସୁର ବନି ଆମର ସବୁ ପାପକେ ଦଇଦେଇସି । ୮ ଆମେ କେବେମିଥା ପାପ କରୁନାଇ ବଲି କଇଲେ, ଆମେ ନିଜେସେ ନାତାଇଅଇଲୁନି । ଆରି ସତ୍ ବିସଇ ଆମେ ନାଜାନ୍ତିଲୁନି । ୯ ଜଦି ଆମେ ବୁଲ୍ କରିଆରୁ ବଲି ପରମେସରକେ ନ ଲୁଚାଇତେ କଇଲେ, ସେ ଆମର ସବୁ ପାପ କେମା କରସି । ଆରି ସବୁ କାରାପ୍ କାମେଅନି ଆମ୍ବେ ସୁକଳ କରସି

। ୧୦ ଜଦି ଆମେ କେବେ ମିସା ପାୟ କରୁନାଇ ବଲି କଇଲେ, ପରମେସର
ସତ୍ତା ନାହିଁ ବଲି କଇଲୁନି । ଆରି ତାର ବାକିଅ ମାନିକରି ରତନାଇ ।

୨ ଏ ମର ପିଲାଟକି ପାରା ଅଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍, ତମଙ୍କେ ମୁଖ ଏଠା
ଲେକ୍କିନି । ଜେନ୍ତିକି ତମେ ପାୟ ନ କରାସ୍ । ମାତର କେ ଜଦି ପାୟ
କଲେ ଆମର ବାବା ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଚିଆଅଇରଇବା ଗଟେକ୍ ଲକ୍
ଆମର ପାଇ ଗୁଆରି କଲାନି । ସେ ଅଇଲାନି ଜିସୁକିରିସଟ । ପରମେସର
ଦେକ୍ବା ଇସାବେ ସେ ପୁରାପୁରୁନ ସତ୍ତାରେ । ୩ ଆମର ବୁଲ କାମରପାଇ
ଆମର ବାଦୁଲେ ପରମେସର ଜିସୁକେ ଡଣ୍ଡ ଦେଲା । ତାରଲାଗି ଅବକା
ଆମର ପାପ୍ରସେ ନାହିଁ ମାତର ଗୁଲାଇଟାନେ ରଇବା ସବୁଲକର ପାୟ ସେ
କେମା କରସି । ୪ ଆମେ ତାକେ ଜାନ୍ବା ଲକ୍ ଅଇଲୁଆରୁ । ଜଦି ଆମେ
ତାର ତିଆରଲାଟା ମାନ୍ତଳୁନି, ଏଠା ଢାଂତ୍ସଟ୍ଟ ଜାନ୍ତଳୁନି । ୫ କେ ଜଦି ମୁଖ
ପରମେସରକେ ଜାନିଆଚିବଲି କଇକରି, ତାର ତିଆରଲାଟା ନ ମାନେ, ସେ
ମିର କଇଲାନି ଆରି ସେ ସତ୍ତ ବିସଲମନ୍ ନାଜାନେ । ୬ ମାତର ଜେ ଜଦି
ତାର ବାକିଅ ମାନ୍ସି, ଘେନ୍ତାର ଆଲେ ପରମେସରପାଇ ରଇବା ତାର
ଆଲାଦ ସତରସେ ପୁରାପୁରୁନ ସିଦ ଅଇଆରେ । ଆମେ ପରମେସରର ସଟ୍ଟ
ମିସଲୁଆରୁ ବଲି ଦେକାଇବା ବିସଲ । ୭ କେ ଜଦି ପରମେସରର ସଟ୍ଟ
ମିସିଆଚି ବଲି କଇଲେ, ଜିସୁର ଚଲାଚଲି ପାରା ଚଲିବାରାଆରେ । ୮ ଏ
ମର ଆଲାଦର ମଇତରମନ୍, ମୁଝୁ ତମର ଲଗେ କାଇମିସା ନୁଆ ଆଦେସ୍
ଲେକିନାଇ । ତମେ ଜିସୁର ସଟ୍ଟ ଜିବାକେ ଆରାମ୍ କଲାବେଳେଅନି, ଏ ସମାନ୍
ଆଦେସ୍ ତମେ ଜାନିଆଗାସ୍ । ସେ ପୁରନା ଆଦେସ୍ ସୁନି ସାରାଇଆଗାସ୍ । ୯
ମାତର ଏଠା ଗଟେକ୍ ନୁଆ ଆଦେସ୍ ପାରା ମିସା ଆରେ । କାଇକେବଇଲେ
ତେଜର ସତ୍ ବିସଲ କିରିସଟ ଲଗେ ଆରି ତମର ଲଗେ ତିସଲାନି । ଆନ୍ତାର
ଉଚିଗାଲାନି, ଆରି ସତ୍ ଉଜଳ ତିସଲାନି । ୧୦ ଜଦି କେ ମିସା ପରମେସରର
ଉଜଳ ଆରି ସୁକଳ ଇସାବେ ଚଲାଚଲି କଲିନି ବଲି କଇକରି ତାର ସଟ୍ଟ
ମିସିବିତି ରଇବା ବିସବାସି ବାଇବଇନିମନ୍କେ ଗିନ୍ କରସି, ସେ ଏବେଜାକ
ଆନ୍ତାରେସେ ରଇଲାନି । ୧୧ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ମିସିବିତି ରଇବା
ବିସବାସି ବାଇବଇନିମନ୍କେ ଆଲାଦ କରିବାଇ, ସେମନ୍ ପରମେସରର
ସୁକଳ ଇସାବେ ଚଲାଚଲି କଲାଇନି । ସେମନ୍ର ଜିବନେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ
ପାୟ କରାଇବା କାଇ ବିସଲ ନାଇ । ୧୨ ମାତର ଜେ ମିସା ମିସିବିତି ରଇବା

ବିସ୍ମାସି ବାଇବରନିମନ୍ତକେ ଗିନ୍ କଲେ, ସେ ଆନ୍ତରେ ଆଚେ । ସେ ବୁଲ୍
 ଟିକ୍ ନାଜାନିକରି ଚଲାଚଲୁଛି କଲାନି । ସେ କନ୍ତି ଗାଲାନି ସେଠା ନାଜାନେ ।
 କାଇକେବରଲେ ସେ ଆନ୍ତର ତାର ଆକିକେ କାଣା କରିଆଚେ । ୧୭ ଏ
 ଆଲାଦର ପିଲାମନ୍, ମୁଇ ତମ୍ବକେ ଲେକ୍ଳିନି । କାଇକେବରଲେ କିରିସ୍ଟର
 ଲାଗି ତମର ପାୟ କେମା ଅଇଲାଆଚେ । ୧୯ ଏ ବଡ଼ଲକ୍ମନ୍, ମୁଇ ତମ୍ବକେ
 ଲେକ୍ଳିନି, କାଇକେବରଲେ ତମେ କିରିସ୍ଟରକେ ଜାନିଆଚାସ୍ । କାଇଟା
 ତିଆର ନ ଅଇବା ଆଗତ୍ତୁ ସେ ରଇଲା । ଏ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ମୁଇ ତମ୍ବକେ
 ଲେକ୍ଳିନି । କାଇକେବରଲେ ସବୁ କାରାପ୍ କାମ୍ କରାଇବା ସଇତାନ୍ତକେ
 ତମେ ଆରାଇଆଚାସ୍ । ୨୫ ଏ ଆଲାଦର ପିଲାଟକିମନ୍, ମୁଇ ତମ୍ବକେ
 ଲେକ୍ଳିନି । କାଇକେବରଲେ ତମେ ବାବା ପରମେସରକେ ଜାନିଆଚାସ୍
 । ଏ ବଡ଼ ଲକ୍ମନ୍ ମୁଇ ତମ୍ବକେ ଲେକ୍ଳିନି । କାଇକେବରଲେ ତମେ
 କିରିସ୍ଟରକେ ଜାନ୍ବା ଲକ୍ ଅଇଆଚାସ୍ । କାଇଟା ତିଆର ନ ଅଇବା ଆଗତ୍ତୁ
 ସେ ରଇଲା । ଏ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନ୍ ମୁଇ ତମ୍ବକେ ଲେକ୍ଳିନି, କାଇକେବରଲେ
 ତମେ ବିସ୍ମାସେ ତାର ଅଇଆଚାସ୍ । ପରମେସରର ବାକିଆ ସବୁବେଳେ
 ତମର ମନେ ଆଚେ । ଆରି ସବୁ ରକାମ୍ ପାୟ କାମ୍ କରାଇବା ସଇତାନ୍ତକେ
 ଆରାଇଆଚାସ୍ । ୧୫ ମୁଇ ତମ୍ବକେ କଇଲିନି ଏ ଜଗତର ଚଲାଚଲୁଛି ଆରି
 ତେଇରଇବା ସବୁ କାରାପ୍ ବିସଇ ଆଲାଦ୍ କରି, ବାବା ପରମେସରକେ ମିଥା ଆଲାଦ୍
 କରିନାପାରେ । ୧୬ ସେ କାରାପ୍ ଚଲାଚଲୁଛି ତେଇ ଲକ୍ମନ୍ ଜାଇଟା ମନ୍
 କରିବାଇ, ଲକ୍ମନ୍ ଦେକିକରି ଲାଲ୍‌ପା ଅଇବାଟା, ସବୁ ବିସଇ ରଇଲାର୍‌ପାଇ
 ବଡ଼ପନ୍ ଅଇବାଟା ଏ ସବୁ ରଇସି । ଏ ରକାମ୍ ଚଲାଚଲୁଛି ଏ କାରାପ୍
 ଜଗତର ଲାଗି ଅଇଲାଆଚେ । ଆମର ବାବା ପରମେସର ଏହୁରି କରିବାକେ
 ଆମକେ ତିଆରେନାଇ । ୧୭ ଏ କାରାପ୍ ଜଗତ ଆରି ତେଇର ସବୁ ରକାମ୍
 ଚଲାଚଲୁଛି ଦାପରେ ଉଟିଜାଇସି । ମାତର ଜେ ପରମେସରକେ ମାନ୍ସି,
 ସେ ନ ସାରବା ଜିବନ ପାଇସି । (aiōn g165) ୧୮ ଏ ପିଲାଟକିମନ୍, ଏ
 ଦିନମନ୍ ଏ ଜଗତର ସାରାସାରି ଦିନ୍ । କିରିସ୍ଟରକେ ବିରଦ୍ କରିବା ଗଟେକ୍
 ଡାକପୁଟା ଲକ୍ ବାରଇସି ବଲି ଆମେ ତମ୍ବକେ କଇରଇଲୁ, ସେବା ମନେ
 ପାକାଆ । ଏବେମିଥା କିରିସ୍ଟରକେ ବିରଦ୍ କରିବାଟାମନ୍ ଜିବର ଉଠିଲାଇ
 ଆଚରି । ସେଟାରିଲାଗି ଏ ଜଗତର ସାରାସାରି ଦିନ୍ ଲଗେ ଅଇଲା ବଲି

ଆମେ ଜାନ୍ମିଲୁନି । ୧୯ ଏ ବିରଦ୍ଧ କରିବାଚାମନ୍ ଆମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିଥିବିତି
 ରଙ୍ଗଲାଇ । ଆରି ଏବେ ସେମନ୍ ଚାହିଁଦେଲାଇ । ସେମନ୍ କେବେ ମିଥା
 ଆମର ମିଥାବିତାଟାନେ ମିପଢନାଇ । ଜଦି ସେମନ୍ ସତରଷେ ଆମର
 ସଞ୍ଚ୍ଚର ବିସ୍ତାରି ଅଇରଙ୍ଗଲେ, ଆମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଙ୍ଗତାଇ । ମାତର ସେମନ୍
 ଚାହିଁଲାରପାଇ ଆମର ଦଳର ଲକ୍ଷ ନଅର ବଳି ଜାନାପଡ଼ିଲା । ୨୦ ମାତର
 କିରିସ୍ଟ ତମ୍ଭେ ସୁକଳ ଆତମା ଦେଲାଆଏ । ୨୧ ତମେ ସତ ନାଜାନାସ୍
 ବଳିକରି ମୂର ତମ୍ଭେ ଲେକ୍ଲିନି, ସେହୁରି ନର୍ତ୍ତ । ମାତର ସେଠା ତମେ ନିକ
 ସଞ୍ଚ୍ଚ ଜାନାସ୍ । ଆରି ସତ ସିକିଆ ସଞ୍ଚ୍ଚ ବୁଲ୍ ସିକିଆ କେବେ ନ ମିଥେ । ୨୨
 ତେବେ କେ ମିର କଇଲାଇନି? ଜିସୁକେ ମଧ୍ୟ ନର୍ତ୍ତ ବଳି ଜେ କଇଲାନି,
 ସେ ଆକା ସବୁରଟାନେଅନି ବତ୍ତ ମିରୁଆ । ସେହୁରି ଲକ୍ଷମନ୍ କିରିସ୍ଟର
 ବିରଦ୍ଧ ଲକ୍ଷମନ୍ । ସେମନ୍ ଉଛେ ବାବା ପରମେସରକେ ଆରି ତାର ପଥ ଜିସୁ
 କିରିସ୍ଟକେ ନାମଦନାଇ । ୨୩ ଜେ ଜଦି ପରମେସରର ପଥକେ ନାମେ
 ନାଇ, ସେ ବାବା ପରମେସରକେ ମିଥା ନାମେ ନାଇ, ଜେ ପରମେସରର
 ପଥକେ ନାମ୍ସି, ସେ ବାବା ପରମେସରକେ ମିଥା ନାମ୍ସି । ୨୪ ତମେ
 କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଜିବାକେ ଆରାମ୍ ଅଇଲାତେଇଅନି ଜନ୍ କବର ସୁନିଆଗାସ୍,
 ସେଠା ସବୁବେଳେ ମନେ ପାକାଆ । ଜଦି ସେ କବର ତମର ମନେ ରଙ୍ଗି,
 ସେହୁରଥାଲେ ତମେ ବାବା ପରମେସର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଆରି ତାର ପଥର ସଞ୍ଚ୍ଚ
 ମିଥିକରି ରଙ୍ଗପା । ୨୫ କିରିସ୍ଟ ନିଜେ ଆମ୍ଭେ ନ ପାରିବା ଜିବନ୍ ଦେବି ବଳି
 କାତାଦେଇଆଏ । (stōnios g166) ୨୬ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍ଭେ ସୁବକବର
 ଜାନାଇଲୁନି ବଳି ବୁଲ୍ ସିକିଆ ଦେଇ ତମ୍ଭେ ନାତାଇବାକେ ଚେସ୍ଟା
 କଲାଇନି, ସେମନ୍ର ବିସଇ ଜାନାଇବାକେ ଏ ସବୁ ବିସଇ ମୂର ତମ୍ଭେ
 ଲେକ୍ଲିନି । ୨୭ ମାତର ତମେ ନାତାଇ ନ ଉଆସ୍ । କାଇକେବଇଲେ
 କିରିସ୍ଟ ତାର ସୁକଳାତମା ତମ୍ଭେ ଦେଇଆଏ । ସେ ସୁକଳାତମା
 ଏବେ ମିଥା ତମର ବିତ୍ତରେ ଆଏ । ତେବରପାଇ କେ ମିଥା ବିନ୍ ଲକ୍ଷ
 ତମକେ ସିକାଇବାକେ ଲତାନାଇ । ସୁକଳାତମା ତମ୍ଭେ ସବୁ ବିସଇର
 ସତ ସିକାଇପା । ତେଇ ସେ ଜନ୍ମଟା ସିକାଇପି, ସେଠା ପୁରାପୁରୁଷ ସତ ।
 ତେଇ କାଇ ବୁଲ୍ ବିସଇ ନ ରଖ । ତେବରପାଇ ମୂର ତମ୍ଭେ କଇଲିନି,
 କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିଥିରୁଆ । ୨୮ ଏ ଆଲାଦର ପିଲାଟକିମନ୍, ମୂର ତମ୍ଭେ
 ଆରିତରେକ କଇଲିନି କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିଥିକରି ରୁଆ । ଜେହୁରି କି ସେ

ଆରିତରେକୁ ଏ ଜଗତେ ବାଉଡ଼ିଆଇଲାବେଳେ ତାକେ ବେଦ ଅଇବାକେ
ତାକେ ନ ତରୁ କି ଲାଜ୍ ମିସା ନ ଉଆସ୍ । ୨୯ ଆମେ ଜାନିଆବୁ, କିରିସ୍ଟ
ଅନିଆଇ କାମ୍ ନ କରେ । ଏଚାମିସା ଜାନିଆବୁ, ଜନ୍ମକମନ୍ ପଢ଼ କାମ୍
କରିବାଇ, ସେମନ୍ ପରମେସରର ପିଲାଟକି ।

୩ ଅଲ୍ୟ ବାବିଦେକାପନି, ବାବା ପରମେସର ଆମକେ କେତେକୁ ଆଲାଦ୍
କଲାନି । ତାର ଏତେକୁ ଆଲାଦର ଲାଗି ଆମେ ତାର ପିଲାଜିଲା ବିଲାଇ
ଅଇଲୁନି । ଆରି ସତରେ ଆମେ ତାର ଅଇଆବୁ ବଲି ଏ ଜଗତର ଲକ୍
ବୁଜଦିନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଆମର ବାବା ପରମେସରକେ ସେମନ୍
ନାଜାନତ । ୨ ଏ ମର ଆଲାଦର ମଇତରମନ୍, ଏବେ ଆମେ ପରମେସରର
ପିଲାଜିଲା ଅଇଆବୁ । ପଢ଼କେ ଆମେ କେନ୍ତାର ଅଇରଇବୁ ବଲି ଏବେଜାକ
ନାଜାନୁ । ମାତର ଜେତେବେଳେ କିରିସ୍ଟ ଏଜଗତେ ବାଉଡ଼ି ଆଇସି,
ସେବେଳେ ସେ ଜେନ୍ତାରି ଆଚେ, ସେନ୍ତାରି ତାକେ ଆମେ ଦେକ୍ବୁ । ଆମେ
ମିସା ତାରପାରା ଅଇଜିବୁ । ଏଟା ସତ । ୩ ଜେତୁକି ଲକ୍ କିରିସ୍ଟର ପାରା
ଅଇବୁ ବଲି ଆସା କଲାସନି, ନିଜେ ପାପ କାମ୍ ତାତି ସୁକଳ ରଇବାର
ଆଚେ । ଜେନ୍ତାରିକି କିରିସ୍ଟ କେବେ ପାପ ନ କରେ । ୪ ଜେ ପାପ
କରିପି, ସେ ପରମେସରର ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧେ ଗାଲାନି । କାଇକେବଇଲେ
ନିୟମ ନ ମାନବାଟା ଆକା ପାପ । ୫ ଆମର ପାପର ତଣ୍ଡ ନେବାରପାଇ
କିରିସ୍ଟ ଏ ଜଗତେ ଆଇଲା, ସେଟା ତମେ ଜାନାସ୍ । ଆରି ସେ କାଇ
ପାପକାମ୍ ନ କରେ । ୬ ତେବେ ଜଦି ଗଟେକୁ ଲକ୍ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ୍ଚ
ମିଥିରଇଲେ, ସେ ଆରି ପାପ କରିବାର ନାହିଁ । ମାତର ଗଟେକୁ ଲକ୍ ଜଦି
ପାପ କରିଲାଗିରିପି, ସେ କିରିସ୍ଟକେ ଦେକେନାଇ କି ନାଜାନେ ମିସା ।
୭ ଏ ପିଲାଟକିମନ୍, ତମେ କାରଟାନେଅନି ମିସା ନାହାଇ ନ ଅଇବାକେ
ଜାଗରତ୍ ଅଇବୁଆ । ପରମେସର ଦେକ୍ବା ଇଥାବେ ଜନ୍ ଲକ୍ ଦରମ୍ କାମ୍
କରିବାଇ, ସେମନ୍କେସେ ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଲି ଡାକ୍ଷି । ସେନ୍ତାରି ଲକ୍ମନ୍
ପରମେସର ଦେକ୍ବା ଇଥାବେ ଦରମ୍ । ଜେନ୍ତାରିକି କିରିସ୍ଟ ଦରମ୍ ରଇଲା
। ୮ ମାତର ପାପକରି ଲାଗିରଇବା ଲକ୍ମନ୍ ସଇତାନର । କାଇକେବଇଲେ
କାଇଟା ତିଆର ନଅଇବା ଆଗତୁ ସଇତାନ ପାପ କରିଆଇଲାନି । ସଇତାନ
କରିରଇବା କାମ୍ କୁରୁପନାସ୍ କରିବାକେ ପରମେସରର ପଥ ଏ ଜଗତେ
ଆଇଲା । ୯ ପରମେସରର ପିଲା ଅଇରଇବା କେ ମିସା ପାପକରିଲାଗି

ରଇବାର ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରର ଶୁନ୍ଦଳନ୍ ତାକର ବିଦରେ
 ଆଚେ । ସେମନ୍ ପରମେସରର ପିଲାଜିଲା ଅଇଲାଇକେ, ପାସକରିଲାଗି ନ
 ରଥାତ୍ । ୧୦ କେ କେ ସଇତାନର ପିଲାମନ୍ ଆରି କେ କେ ପରମେସରର
 ପିଲାମନ୍ ବଲି ଆମେ ଜାନ୍ମୁ । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ଦେକ୍ବା ଇଶାବେ
 ପତ୍ର କାମ୍ ନ କରନ୍ । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ମିଥିବିଦିକରି ରଇବା ବିସ୍ବାସି
 ବାଇବଇନିମନ୍କେ ଆଲାଦ୍ ନ କରନ୍, ସେମନ୍ ତାର ପିଲାଜିଲା ନ ଅଥାତ୍
 । ୧୧ ଏ କବର ତମେ ଆଗରୁଅନ୍ତି ପୁନିଆସିଆଗାସ୍ । ସେଠା ଅଇଲାନି,
 ଆମେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ୍ କରିବାର ଆଚେ ।
 ୧୨ ଆମେ କୟିନିରୂପାରା ଅଇବାର ନାଇ । ସେ ଗଟେକ୍ ସଇତାନର ଲକ୍ଷ
 ରଇଲା । ଜେକି ଜେତ୍ରକି କାରାପ୍ କାମ୍ କରାଇସି । ସେ ତାର ସାନ୍ଦବାଇକେ
 ମିଯା ମରାଇଲା । ସେ କାଇକେ ସେହୁରି କଲା? କାଇକେବଇଲେ, ତାର
 ନିଜର ଜେତ୍ରକି କାମ୍ କାରାପ୍ ରଇଲା, ତାର ବାଇ ଏବଲର କାମମନ୍ ସେତ୍ରକି
 ଦରମ୍ ରଇଲା । ୧୩ ତେବରପାଇ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍, ଏଜଗତର
 ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍ଭେ ଗିନ୍ କଲେ, କାବା ଅଇବାରନାଇ । ୧୪ ଆମେ କିରିସ୍ଟ
 ବିସ୍ବାସି ବାଇବଇନିମନ୍କେ ଆଲାଦ୍ କରିବାର ଲାଗି ଏଠା ଜାନିଲୁନି । ଜେ
 ଆଲାଦ୍ ନ କରେ, ସେ ଏବେ ମିଯା ମରନର ସାସନର ତଳେଆଚେ । ୧୫
 କେ ଜଦି ବିନ୍ ବିସ୍ବାସି ବାଇବଇନିମନ୍କେ ଗିନ୍ କରୁସି, ନରମାରବା ଲକ୍ଷ
 ସମାନ୍ । ଗଟେକ୍ ନରମାରୁ ଲଗେ ପରମେସର ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ନ
 ରେ । ଏଠା ତମେ ଜାନିଆଗାସ୍ । (aionios g166) ୧୬ ଏଠାରଲାଗି ଆଲାଦ୍
 କାଇଟା ଆମେ ଜାନିଲୁନି । କିରିସ୍ଟ ଆମରପାଇ ତାର ନିଜର ଜିବନ୍ ଦେଲା
 । ସେହୁରିସେ ଆମେମିଯା ଆମର ମିଥିବିଦିରଇବା ବିସ୍ବାସି ବାଇବଇନି
 ମନରଲାଗି ମରବାକେ ତିଆର ଅଇବାରଆଚେ । ୧୭ ଜଦି କାକେମିଯା
 ବାଇକେ ଲତାଆଚେ ବଲି ସେ ଜାନେ, ମାତର ତାରପାଇ ଜିବନ୍ ଦୁକାଏ
 ନାଇ, ସେ ମୁଇ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ୍ କଲିନି ବଲି କଇନାପାରେ । ୧୮
 ଆଲାଦର ପିଲାମନ୍, ଆମର ଆଲାଦ୍ ଅବକା କୁଆବଲାଇ ରଇବାର ନାଇ
 । ଆମେ ସତ୍ସତ୍ସ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ୍ କରିବାର
 ଆଚେ । ଜେହୁରିକି ପରମେସର ସତ୍ସତ୍ସ ଆମକେ ଆଲାଦ୍ କରୁସି ।
 ୧୯ ଆମେ ସବୁ ସେହୁରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ୍

କଲେ, ପରମେସରର ଲକ୍ଷବଳି ଜାନ୍ମବୁ ଆକା । ଜନ୍ମଟା ସତ ଆରି ଜନ୍ମଟା
ଟିକ, ସେ ତାର ଲକ୍ଷମନ୍ତରକେ ଦେକାଇସି । ଆରି ଆମେ ପରମେସରକେ
ପାରୁତନା କଲାବେଳେ ନ ଡରୁ । ୨୦ ଆମର ବିବେକ ଜଦି ଆମକେ ପାପିବଳି
ଦସ ଦେଲେ, ଆମେ ସାନ୍ତ୍ଵିଷତ୍ତୁ ରଇବୁ । କାଇକେବଇଲେ ଆମର ବିବେକ
ଟାନେଅନି ଆମେ ଜାନ୍ମବାତେଇଅନି ପରମେସର ଅଦିକ୍ ଜାନେ । ଆରି ଆମେ
କରବା ସବୁ କାମ ସେ ଜାନେ । ୨୧ ଏ ଆଲାଦର ମରୁତରମନ୍, ଆମର
ବିବେକ ଜଦି ଆମକେ ଦସି ବଳି ନ ଜାନାଇଲେ, ଆମେ ପରମେସରକେ
ପାରୁତନା କଲାବେଳେ ନ ଡରୁ । ୨୨ ଆମେ ତାଙ୍କେ ଜେତ୍କି ମାଞ୍ଚଲୁନି, ସେଠା
ସବୁ ପରମେସର ଆମକେ ଦେଇସି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ତିଆରିଲାଟା
ସବୁ ଆମେ କଲୁନି । ୨୩ ଆରି ଏଠା ଅଇଲାନି ତାର ଆଦେସ୍ । ତାର ପଥ
ଜିଷ୍ପକିରିସଟକେ ବିସ୍ତବାସ କରିବାର ଆରି ଜିଷ୍ପ ତିଆରିଲାପାରା ଗଟେକ୍ ଲକ୍
ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ ଆଲାଦ କରିବାର । ୨୪ ଜେତ୍କି ଲକ୍ ତାର ଆଦେସ୍
ମାନ୍ବାଇ, ସେମନ୍ ସବୁ ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ମିସାଲାଇ ଆଚତ୍ । ଆରି ସେ
ମିଥା ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ । ସେ ଆମର ବତିରେ ଆତେ ବଳି ଏନ୍ତାରି ଆମେ ଜାନ୍ମଲୁନି
। ଜନ୍ ସୁକଳାଥାତମା ପରମେସର ଆମର ବିଦ୍ରରେ ରଇବାକେ ଦେଲାର୍ବିପାଇ
।

୪ ଏ ଆଲାଦର ବାଇବଇନିମନ୍, ଜଦି କେ ମିଥା ପରମେସରର ଆତମା
ମରୁଟାନେ ଆତେ, ବଳି କଇବା ଲକ୍ଷମନର କାତା ବିସ୍ତବାସ କରିବାର ନାହିଁ ।
ମାତର ସେନ୍ତ୍ରାରି ଲକ୍ଷଟାନେ ସତଇସେ ପରମେସରର ଆତମା ଆତେ କି
ନାହିଁ ଜାନ୍ମବାକେ ମନ୍ଦିଆନ୍ ଦେଇ ସେ କଇବା କାତା ପରିକା କରିବାର
ଆତେ । କାଇକେବଇଲେ ମିର କାତା ସିକାଉମନ୍ ବେସି ଲକ୍ ବାରଇଆଚତ୍
। ପରମେସରର ଟାନେଅନି ମିଲାଇଲା କବର ବଳି ସବୁବାଟେ ଗାଲାଇ
ଆଚତ୍ । ୨ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷଟାନେ ପରମେସରର ଆତମା ଆତେ କି ନାହିଁ
ବଳି ଏନ୍ତାରି ତମେ ଜାନ୍ମପା । ଜେ ଜିଷ୍ପକିରିସଟ ନରୁପ ଦାରି ଏ ଜଗତେ
ଆଇଲା ବଳି କଇଲେ, ତାରଟାନେ ପରମେସରର ଆତମା ଆତେ । ୩
ମାତର ଜେ କି ଏ କାତା ନ ମାନେ, ତାରଟାନେ ପରମେସରର ଆତମା
ନାହିଁ । ସେନ୍ତ୍ରାରି ଲକ୍ଷମନରଟାନେ କିରିସଟର ବିରଦିର ଆତମା ଆତେ
। ଏ ଆତମା ଜଗତେ ଆଇସି ବଳି ତମେ ସୁନିଆଚାସ । ସେନ୍ତ୍ରାରି ସେ
ଆତମା ଆଇଲାଆତେ । ଆରି ଏବେ ମିଥା ସେଠା ଜଗତେ ଆତେ । ୪

ମାତ୍ର ତମେ ପରମେସରର ଲକ୍ଷ । ଏ ଆଲାଦର ପିଲାମନ୍, ସେନ୍ତ୍ରାରି ବୁଲ୍
 ସିକିଆ ଦେଉମନର କାତା ମାନା ନାହିଁ । କାଇକେବଇଲେ ତମରଚାନେ
 ରଙ୍ଗବା ଆଭମା ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନର ଆଭମାତେଇଅନି ଅଦିକ ବପୁଣୀ
 । ୫ ସେମନ୍ ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷ । ଆରି ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର
 କାତା ପୁନ୍ବାର । କାଇକେବଇଲେ ସେମନର ସିକିଆ ଆରି ଏ ଜଗତର
 ଲକ୍ଷମନର ସିକିଆ ସମାନ୍ମାତ୍ର । ୬ ମାତ୍ର ଆମେ ପରମେସରର ଲକ୍ଷ
 । ଆରି ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ପରମେସରକେ ଜାନିଆଚର, ସେମନ୍ ସବୁ ଆମର
 ସିକିଆ ମାନ୍ବାଇ । ମାତ୍ର ଜେତ୍କି ପରମେସରର ଲକ୍ଷ ନଅହୁ, ଆମର
 ସିକିଆ ନ ମାନନ୍ତ । ଏଟାରଲାଗି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ସବୁ ଆଭମା ଆଚେ
 କି ସଇତାନର ଆଭମା ଆଚେ ବଲି ଜାନିଆଇସି । ୭ ଏ ମର ଆଲାଦର
 ମଇତରମନ୍, ଆମେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ୍ କରାକରି
 ଅଛଁ । କାଇକେବଇଲେ ଆଲାଦ୍ କରିବାକେ ପରମେସର ଆମକେ ସାଇଜ
 କରିସି । ଜେ ଜଦି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ୍ କରିସି, ସେ ପରମେସରର
 ପିଲା ଆରି ପରମେସରକେ ଜାନେ । ୮ ଜେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ୍
 ନ କରେ, ସେ ପରମେସରକେ ନାଜାନେ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର
 ସବୁବେଳେ ଆଲାଦ୍କାରିଆ । ୯ ପରମେସର ଏନ୍ତାରି ଆମରପାଇ ତାର
 ଆଲାଦ୍ ଦେକାଇଲା । ସେ ଗଟେକ୍ ବଲି ତାର ପିଲାକେ ଏ ଜଗତେ ପାଟାଇଲା
 । ଜେନ୍ତାରିକି ତାରଲାଗି ଆମେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇବୁ । ୧୦ ଏନ୍ତାରି
 ନାହିଁ, ଆମେ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ୍ କଲୁ ମାତ୍ର ଏତେ ଆମକେ ଆଲାଦ୍
 କଲା । ଆରି କୁରୁସ୍କାଟେ ମଲାର୍ପାଇ ଆମର ତଣ୍ଟୁ ପାଇବାକେ ତାର
 ପଥକେ ପାଟାଇଲା । ଏଟା ଅଇଲାନି ସତ୍ୱସତ୍ୱ ଆଲାଦ୍ କରିବାଟା । ୧୧ ଏ
 ମର ଆଲାଦର ମଇତରମନ୍, ଜେନ୍ତିକି ପରମେସର ଆମକେ ଏତେକ୍ ଆଲାଦ୍
 କଲାର୍ପାଇ, ଆମେମିପା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ସେନ୍ତ୍ରାରି
 ଆଲାଦ୍ କରିବାର ଆଚେ । ୧୨ କେ ମିପା ପରମେସରକେ ଦେକିବୁ ନାଇତା ।
 ମାତ୍ର ଆମେ ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ୍ କଲେ,
 ପରମେସର ଆମର ସତ୍ୱ ମିଯିଆରୁ ବଲି ଆମେ ଜାନୁ । ଆରି
 ସେ ମିପା ଆମର ସତ୍ୱ ମିଯିଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ତାର ଆଭମା
 ଆମକେ ଦେଲାଆଚେ । ୧୩ ଆରି ଆମେ ଦେକିଆରୁ ପାପର ତଣ୍ଟୁଅନି

ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ରକିଆ କରିବାକେ ବାବା ପରମେସର ତାର ପଥକେ ଏ ଜଗତେ
 ପାଠାଇଲା । ଏଟା ସତ କାତା ବଲି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ କଇଲୁନି । ୧୫
 ଜେ ମିଥା ଜିପୁକେ ପରମେସରର ପଥ ବଲି ନାମଲେ, ପରମେସର ସେ
 ଲକର ସଞ୍ଚ ମିଥିରଇସି । ଆରି ସେ ମିଥା ପରମେସରର ସଞ୍ଚ ରଇସି ।
 ୧୬ ପରମେସର ଜନ୍ ଆଲାଦ୍ ଆମରପାଇ ଦେକାଇଆଛେ, ସେଟା ଆମେ
 ଜାନିଲୁନି ଆରି ବିସ୍ବାସ କଲୁନି । ସେ ସବୁବେଳେ ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ଆଲାଦ୍
 କରିସି । ଜେହକି ଲକ ପରମେସରକେ ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ଆଲାଦ୍
 କରିବାଇ, ସେମନ୍ ପରମେସରର ସଞ୍ଚ ମିଥିଆଚରି । ଆରି ସେ ମିଥା ତାକର
 ସଞ୍ଚ ଆଗେ । ୧୭ ପରମେସର ଆମେକ ଦେଇ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ଆଲାଦ୍
 କରିବା କାମ କଲାଆଗେ । ଜେହକି ସେ ସବୁକେ ବିଚାରନା କରିବା ଦିନେ
 ଆମେ ଉଚିକରି ନ ରହଁ । କିରିସ୍ଟ ଏ ଜଗତେ ରଇଲାବେଳେ, ଜେହି
 ଚଲାଚଲୁଛି କରିତେରଇଲା, ସେହାରିସେ ଆମେମିଥା ଚଲାଚଲୁଛି କରୁ ।
 ଆରି ଆମେ ଉଚିକରି ନ ରହଁ । ୧୮ ଜେ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ୍ କରିସି,
 ସେ ତାକେ ନ ଉଚିତ । ତାର ଆଲାଦ୍ ଆମର ବିଦ୍ରରେ କାମ କରିସି, ଆମେ
 ତାକେ ଉଚିନାହଁ । ସେ ସେମନ୍‌କେ ଉଣ୍ଟ ଦେଇସି ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ
 ଉଚିଲାଇନି । ଜଦି କେ ମିଥା ପରମେସରକେ ଉଚିଯି, ତାର ଆଲାଦ୍ ସେ
 ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ କାମ କରେନାଇ ବଲି ଜାନାପଡ଼ୁଥି । ୧୯ ଆମେ ତାକେ ଆଲାଦ୍
 କରିବା ଆଗତୁ ପରମେସର ଆମକେ ଆଲାଦ୍ କଲା । ସେଟାରପାଇ ଆମେ
 ତାକେ ଆଲାଦ୍ କଲୁନି । ୨୦ ଜଦି କେ ମିଥା ମୁଇ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ୍
 କଲିନି ବଲି କରିସି, ମାତର ନିଜର ବିସ୍ବାସି ବାଇବଇନିକେ ଶିନ୍ କରିସି,
 ସେହାରିଆଲେ ସେ ମିତି କରିଲାନି । କାଇକେବଇଲେ ଦୁଇଟା ଆଂକିତେଇ
 ତିସ୍ବବା ବାଇବଇନିମନ୍‌କେ ଆଲାଦ୍ ନ କରିବା ଗଟେକ୍ ଲକ୍, ନ ତିସ୍ବବା
 ପରମେସରକେ ଆଲାଦ୍ କରିନାପାରେ । ୨୧ ଆରି ସେ ଆମକେ ଏ ଆଦେସ୍
 ଦେଇ ତିଆରିଲାଆଗେ, ଜେ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ୍ କରିସି, ତାର ମିଥିବିତି
 ରଇବା ବିସ୍ବବାସି ବାଇବଇନିମନ୍‌କେ ମିଥା ଆଲାଦ୍ କରିବାର ଆଗେ ।

୫ ଜେ କି ଜିପୁକେ ମଥିଅ ବଲି ବିସ୍ବବାସ କରିସି, ସେ ପରମେସରର ପିଲା ।
 ଆରି ଜେ କି ବାବାକେ ଆଲାଦ୍ କରିସି, ସେ ତାର ପିଲାକେ ମିଥା ଆଲାଦ୍
 କରିସି । ୬ ପରମେସରର ପିଲାମନ୍‌କେ ଆମେ ଆଲାଦ୍ କଲୁନି ବଲି ଏହାରି
 ଜାନିଆଇସି । ପରମେସରକେ ଆଲାଦ୍ କରି ଆରି ତାର ଆଦେସ୍ ମିଥା

ମାନିକରି । ୩ ଆମେ ଜଦି ପଢ଼ଇସେ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ୍ କଲେ, ତାର୍
 ଆଦେସ୍ ସବୁ ମାନ୍ଦୁ । ସେ ଆମ୍ବକେ ତିଆରିଲା ବିସଇ ମାନ୍ଦବାକେ ଆମ୍ବକେ
 ଆବଦ୍ ନ ଲାଗେ । ୪ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରର ସବୁ ପିଲା ଏ ଜଗତର
 କାରାପ୍ ଚଲାଚଲୁଛି ନିତିକରି ଜିତିପାରସି । ଆମର ବିସବାସର ଲାଗି ଆମେ
 ଜଗତକେ ଜିତିଅଇସି । ୫ ଏ ଜଗତକେ କେ ଆରାଇପାରସି? ଜିସୁକେ
 ପରମେସର ପଥ ବଲି ଜେ ବିସବାସ କରସି, ସେ ଏ ଜଗତକେ ଆରାଇସି
 । ୬ ଜିସୁକିରିସଂ ପରମେସରର ପ ବଳିକରି, ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନ୍ ତାକେ
 ପାନିତେଇ ତୁବନ୍ ଦେଲା । ଆରି ସେ ମଲାବେଲେ ତାର ବନି ରକଇଅଇଲା ।
 ଏହୁରି ନାଁ ଜେ ସେ ଅବକା ପାନିସଞ୍ଚ ତୁବନ୍ ଅଇଲା, ମାତର ତାର ମରନେ
 ତାର ବନି ରକଇଅଇଲା । ଏ ସବୁ ବିସଇ ସତ୍ ବଲି ସୁକଳାଭମା ଆମ୍ବକେ
 ସାକିଦେଲାନି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ସତ୍ ଆହମା । ୭ ତେବରପାଇ
 ତିନ୍ଦା ସାକିତେଇଅନି ଆମେ ସତ୍ ଜାନ୍ମୁନି । ୮ ସୁକଳାଭମା, ତୁବନ୍
 ଅଇରଇବା ପାନି, ଆରି ରକଇଅଇରଇବା ବନି, ତିନ୍ଦାଜାକ ସାକିତେଇ ରାଜି
 ଅଇଆରେ । ୯ ଜେତେବେଲେ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ଜାନିରଇବା ବିସଇନେଇ
 ସାକିଦେବାଇ, ଆମେ ସେମନ୍କେ ବିସବାସ କରସୁ । ମାତର ପରମେସର
 ଆମ୍ବକେ ସାକିଦେବାଟା ତାରତେଇଅନି ଅଦିକ୍ ମୁକିଆ । କାଇକେବଇଲେ
 ସେଟା ପରମେସର ସାକି । ସେ ତାର ନିଜର ପଥର ବିସଇନେଇ ଆମ୍ବକେ
 ସାକିଦେଲାନି । ୧୦ କେ ମିସା ଜିସୁକେ ପରମେସର ପଥ ବଲି ବିସବାସ
 କଲେ, ପରମେସର ସାକି ତାକର ମନ୍ ବିଦ୍ରେ ଆଚେ । ପରମେସର
 କଇଲା କାତା ଜେ ଜଦି ବିସବାସ ନ କରେ, ସେ ମିର ବଳିକରି କଇଲାନି ।
 କାଇକେବଇଲେ ତାର ନିଜର ପଥର ବିସଇ କଇଲାଟା ସେମନ୍ ବିସବାସ
 କରଦ୍ ନାଇ । ୧୧ ସେ ସାକିଅ ଏଟା ସେ । ପରମେସର ଆମ୍ବକେ ନ ସାରବା
 ଜିବନ୍ ଦେଲାଆଚେ । ଏ ଜିବନ୍ ଆମେ ତାର ପଥରଲାଗି ମିଲାଇଆରୁ
 । (aiōnios g166) ୧୨ ତାର ପଥସଞ୍ଚ ଜେ ମିସା ମିଥିରଇବାଇ, ସେମନ୍
 ଏ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇବାଇ । ଆରି ଜେ ତାର ପଥସଞ୍ଚ ମିଥେନାଇ
 ସେ ଏ ଜିବନ୍ ମିସା ପାଏନାଇ । ୧୩ ତମେ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ପରମେସର
 ପଥକେ ବିସବାସ କଲାସନି, ତମକେ ଏ ଚିଟି ଲେକଲିନି । ଜେହୁରିକି
 ଆମ୍ବକେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ଆଚେ ବଲି ତମେ ଜାନାସ୍ । (aiōnios g166)
 ୧୪ ପରମେସରକେ ପାରୁତନା କରବାବେଲେ ଆମେ ଉରିକରି ରରନାଇ ।

କାଇକେବଇଲେ ତାର ମନ୍ କଲା ଇସାବେ ଆମେ କାଇଟା ମାଡ୍ଜୁଲେ ମିଥା
ସେ ଆମ୍ବକେ ଦେଇସି । ୧୪ ଜେତେବେଳେ ଆମେ ତାକେ ମାଡ୍ଜୁଲେ, ସେ
ଆମର କାତା ସୁନ୍ଦରି । ଆମେ ତାକେ ପାରୁତନାଇ ଜାଇଟା ମାଡ୍ଜୁଲେ ସେଠା
ଆମ୍ବକେ ଦେଇସି । ୧୫ ଜଦି ତମର ସଞ୍ଚାର ବିସ୍ତରି ବାଇ ପାସକଲାନି ବଲି
ଜାଇଲେ, ଆରି ସେ ପାପ, ଲକ୍ଷକେ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ସବୁଦିନରପାଇ
ବେଗଲ୍ବା ପାରା ପାପ ନଇଲେ, ସେ ଲକ୍ଷକେ ରକିଆ କର ବଲି ତାକେ
ଶୁଆରି କରିବାର ଆଚେ । ଆରି ପରମେସର ସେ ଲକ୍ଷକେ କେମାକରି
ରକିଆ କରସି । ଏଟା ଜେନ୍ତାରି ପାପ ଜନ୍ମଟା ମରନର ବାଟେ ଲକ୍ଷମନ୍ତେକ
ନ ଡାକିନେଇ, ଘେନ୍ତାରି ପାପର ପାଇ । ମାତର ପରମେସରର ଟାନେଅନି
ସବୁଦିନରପାଇ ବେଗଲ୍ବା ପାରା ପାପର ପାଇ, ତମେ ତାକେ ଶୁଆରି କରା
ବଲି ମୁହଁ କଇ ନାଇ । ୧୬ ସବୁ ରକାମର ବୁଲ୍ କାମ ପାପସେ । ମାତର
ସବୁ ରକାମର ପାପ ମରନର ବାଟେ ନ ଡାକିନେଇ । ୧୭ ଆମେ ଜାନିଆରୁ,
ଜେ ପରମେସରର ପିଲା ଅଇଶାଳା ଆଚେ, ସେ ପାପକାମ କରିଲାଗି ନ
ରେ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରର ପଥ ତାକେ ଦେକାରକା କରସି ।
ଆରି ସଇତାନ ଜେ କି ସବୁ ରକାମ କାରାପ କାମ କରାଇସି, ତାକେ କାଇଟା
କରିନିଁ । ୧୯ ଆମେ ଜାନିଆରୁ, ଆମେ ପରମେସରର ପିଲାଜିଲା ଆରି ଜେ
କି ତାକେ ନାଜାନେ, ସଇତାନ ଯେମନ୍ତକେ ସାଥନ କଲାନି । ୨୦ ଆମେ
ଏଟା ମିଥା ଜାନିଆରୁ ଜେ, ତାର ପଥ ଏ ଜଗତେ ଆଇଲା ଆରି ଆମ୍ବକେ
ସତ ପରମେସରକେ ଜାନାଇଲା । ଏ ସତ ପରମେସରର ସଞ୍ଚ ଆମେ
ମିଥିକରିଆରୁ । କାଇକେବଇଲେ ତାର ପଥ ଜିସୁକିରିସଂର ସଞ୍ଚ ଆମେ
ମିଥିଆରୁ । ସେ ସେ ସତ ପରମେସର ଆରି ସେ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତେକ ନ ସାରବା
ଜିବନ୍ ଦେଇସି । (aionios g166) ୨୧ ଏ ମର ଆଲାଦର ପିଲାଟକିମନ୍, ମିତ୍
ପୁତ୍ରାମନର ଟାନେଅନି ଦୁଇକେ ରୁଆ ।

୨ ଯୁ ଜଥନ

୧ ପାରଚିନ୍ ଜଥନ୍ତେ ମୁଇ ଏ ଚିଟି ଲେକୁଳିନି । ଏ ଚିଟି ଆମର ଆଲାଦର
ବଇନି ଆରି ତାର ପିଲାମନରପାଇ । ମୁଇ ସତଇସେ ତମ୍ଭେ ସବୁଲକମନ୍ତକେ
ଆଲାଦ କଲିନି । ଆରି ମୁଇସେ ନାଇ, ସତ ବିସଇ ଜାନିରଇବା ସବୁଲକ
ମିସା । ୨ ଆମେ ସତ ବିସଇ ଜାନିରଇଲାରପାଇ ତମ୍ଭେ ଆଲାଦ କଲିନି
। ଆରି କାଲକାଲ କୁଗଜୁଗ ପାଇ, ସେ ସତ ବିସଇ ଜାନିରଇବୁ । (aion
g165) ୩ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ତାର ପଥ ଜିଷୁକିରିସଟ ଆମକେ
ଆସିରବାଦ କରି ଦୟା ଦେକାଅ ଆରି ସାନ୍ତି ଆରି ସତସତ୍ତ୍ଵ ବଁରବାକେ ଦେଅ
। ତମେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍କକେ ଆଲାଦ କରା । ୪ ଆମର
ବାବା ପରମେସର ଆମକେ ତିଆରିଲାପାରା ତମର କେତେଟା ପିଲାକେମନ୍
ତାର ସତବାଟେ ଇଣ୍ଡ଼ିଲାଇନି ବଲି ସୁନିକରି ମୁଇ ଦେସି ପାରଦା ଅଇଲି । ୫
ଏବେ ଆରି ମର ଆଲାଦର ବଇନି, ମୁଇ ତକେ ଗଟେକ୍ ବିସଇ କରବାକେ
କଇବି । ଗଟେକ୍ ନୁଆ ଆଦେସ୍ କର ବଲି କଇନାଇ । ମାତର କିରିସଟ ସତ୍ତ୍ଵ
ଜିବାକେ ଆରାମ କରବା ବେଳେଅନି ଏଟା ଆମେ ସୁନି ଆଇଲୁନି । ମୁଇ
ମାଞ୍ଛିଲିନି ତମେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍କକେ ଆଲାଦ କରା । ୬ ଏ
ଆଲାଦର ଅରତ ଅଇଲାନି ଆମେ ପରମେସରର ଆଦେସ୍ ସବୁ ମାନ୍ଦବାର
ଆଚେ । କିରିସଟ ସତ୍ତ୍ଵ ଜିବାକେ ଆରାମ କରବା ବେଳେଅନି ଏଟା ଆମେ
ସୁନି ଆଇଲୁନି । ତମେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍କକେ ଆଲାଦ କରା
। ୭ କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ଏନ୍ତିବଲି କଇଲିନିଜେ ସତ ନ ରଇବା ବିସଇ
ସିକାଇକରି ଲକ୍ମନ୍ତକେ ନାତାଇବା ବେସି ଲକ୍ ଗୁଲାଇବାଟେ ଆଚତ୍ ।
ଜିଷୁକିରିସଟ ନରରୁପ ଦାରି ଏ ଜଗତେ ଆସେନାଇ ବଲି ସେମନ୍ କଇବାଇ ।
ଜଦି କେ ମିସା ସେନ୍ତାରି କଇଲେ, ସେ ଲକ୍ମନ୍ତକେ ନାତାଇବା କିରିସଟରେ
ବିରେଦି । ୮ ଲକ୍ମନ୍ ତମ୍ଭେ ନାତାଇ ନାପାରତ, ତମେ ଜାଗରତ୍ତସତ୍ତ୍ଵ
ରଇବାର ଆଚେ । ଜେନ୍ତାରକି ପରମେସରକେ କରବା ତମର ସେବା କାମ
ବେକାର ନ ଅ । ମାତର ତମର ସେବାକାମର ପାଇ ପରମେସର ତମ୍ଭେ
ପୁରାପୁରୁନ ଅଇତେ ଇନାମ ଦେଇପି । ୯ ଜଦି କେ କିରିସଟ ସିକାଇଲା
ବିସଇ ବିସବାସ ନ କରେ, ଆରି ତାର ସିକିଆର ସତ୍ତ୍ଵ ତାର ନିଜରଟା
ମିସାଇଲେ, ସେ କିରିସଟର ସତ୍ତ୍ଵ ମିସେନାଇ । ମାତର କେ ଜଦି କିରିସଟ
ସିକାଇଲା ବିସଇ ବିସବାସ କରିଚେରେଯି, ସେ ବାବା ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରି

ତାର ପଥ ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ସନ୍ତ ମିସ୍ଲାଆଚେ । ୧୦ ତେବରପାଇ କେ ଜଦି
ତମରଟାନେ ଆସି, କରିସ୍ଟ ସିକାଇରଇବା ବିସଇତେଇଅନି ବିନ୍ ବିସଇ
କଇଲେ, ତାକେ ତମର ଗରେ ମୁଲୁକେ ତାକିନିଆ ନାଇ, କି ସନ୍ତର ବିସବାସି
ଇସାବେ ଜୁଆରବିଆର କରାନାଇ । ୧୧ ଜଦି କେ ମିସା ସେନ୍ତ୍ରାରି ଲକ୍ଷ୍ମୀକେ
ଜୁଆରବିଆର କରସି, ସେ ବୁଲ୍ ସିକାଉର ସନ୍ତ ମିସିକରି ତାର କାରାୟ କାମେ
ମିସ୍ଲାନି । ୧୨ ମୁଲୁ ତମଙ୍କେ ଦେସି ବିସଇ ଲେକବାକେ ମନ୍ କଲିନି, ମାତ୍ର
ଚିଟିଟାନେ ଲେକବାକେ ମନ୍ କରିନାଇ । ତାରବାହୁଲେ ଆସିକରି ତମର
ମୁଆଟେ କାତା ଅଇବି । ତେବେ ଆମେ ପୁରାପୁରୁନ୍ ସାରଦା ଅଇବୁ । ୧୩
ପରମେସ୍ତ ବାତିରଇବା ବଇନିର ପିଲାମନ୍, ତମଙ୍କେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି

|

୩ ଯୁ ଜଥନ

୧ ଏ ମଣ୍ଡଳିର ପାର୍ତ୍ତିନ୍ ଇଷାବେ ମୁଲ ଜଥନ୍, ଏ ଚିଟି ଆଲାଦର ଗାଇସ୍,
ତକେ ଲେକ୍ଷନି । ମୁଲ ତକେ ସତଙ୍ଗସେ ଆଲାଦ କଲନି । ୨ ଏ ମର୍
ଆଲାଦର ମଇତର, ତମେ ଗାଗଡ଼ ଇଷାବେ ବପୁ ଉଥା ଆରି ତମର ସବୁ
କାମ୍ ନିକ ଅ ବଲି ମୁଲ ପାର୍ତ୍ତନା କଲନି । ଜେହୁରକି ମୁଲ ଜାନି, ତମେ
ଆହମାଇ ମିଥା ନିକସେ ଆଚାସ୍ । ୩ ପରମେସରର ସତ୍ ବାର୍ ଇଷାବେ
ତମେ ଚଲାଚଲ୍ଲି କଲାସନ୍ ବଲି କେତେଟା ସଞ୍ଚାର ବିସ୍ବାସି ବାଇମନ୍
ଇତି ଆସିକରି ଆମକେ କଇଲାଇ । ଆରି ତମେ ସେହୁରିସେ ଚଲାଚଲ୍ଲି
କଲାସନ୍ ବଲି ମୁଲ ଜାନି । ୪ ମର୍ ପିଲାମନ୍ ସତ୍ ଇଷାବେ ଚଲାଚଲ୍ଲି
କଲାଇନି ବଲି ସୁନ୍ଦରୀତେଇଅନି ଆରି କାଇ ବିସଇ ମକେ ସାରଦା ନ
କରାଏ । ୫ ମର୍ ଆଲାଦର ମଇତର, ତମର ସଞ୍ଚାର ରଇବା ବିନ୍ ଦେଷର
ବିସ୍ବାସି ବାଇମନରୂପାଇ ତମେ କରବା କାମ୍ କେବେ କେବେ ନାଜାନିରଇଲେ
ମିଥା ସତ୍ସଞ୍ଚାର କଲାସନ୍ । ୬ ତାକର୍ ବିଦ୍ରରେଅନି କେତେକ୍ ଲକ୍ ଇତିର
ମଣ୍ଡଳିର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତମର ଆଲାଦର ବିସଇ କାତା ଅଇଲାଇଆଚତ୍ ।
ସେହୁରି ଲକ୍ଷମନ୍କେ, ଜେତେବେଳେ ତମ୍ଭକେ ତାତି ଅଳ୍ପା ଜାଗାମନ୍କେ
ଜିବାବେଲେ, ଆଗୁକେ ପରକେ କାଇଟା ନ ବାଦିକରି ସାଇଜ କରିଲାଗିରୁଆ ।
୭ ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକିରିସ୍ଟର୍ ସେବା କାମାଇଲାଟି ଶୁଳାଇବାଟେ ବୁଲ୍ଲାଇନି
। ଆରି କିରିସ୍ଟକେ ବିସ୍ବାସ୍ ନ କରବା ଲକ୍ଷମନରୂପେଇଅନି ସେମନ୍ କାଇ
ସାଇଜ ନ ମାଞ୍ଚିବୁ । ୮ ତେବରପାଇ ଆମେ ତାକର୍ ସଞ୍ଚାର ବିସ୍ବାସିମନ୍,
ସେମନ୍କେ ଜାଇଟା ଲତାଆଚେ ସେଟା ଦେଇତେରୁଁ । ଏହୁରି ଲକ୍ଷମନ୍କେ
ସତ୍ ଜାନାଇବା କାମ୍ଟାନେ ଆମେ ମିଥିକରି କରୁ । ୯ ତମର ନଅରେ
ରଇବା ମଣ୍ଡଳିର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମୁଲ ଆଗତୁ ଗଟେକ୍ ଚିଟି ଲେକିରଇଲି
। ମାତର ତାମୁଟେପିସ୍ ମର୍ କାତା ଦାରେନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେ
ନିଜେ ମଣ୍ଡଳିର ନେତା ଅଇବି ବଲି ମନ୍କଳାନି । ୧୦ ତେବରପାଇ ମୁଲ
ଜେତେବେଳେ ତମର ନଅରେ ଆଇବାବେଲେ ତାମୁଟେପିସ୍ ଜାଇଟା କଲାନି,
ସେଟାସବୁ ମଣ୍ଡଳିର ଲକ୍ଷମନ୍କେ, କଇଦେବି ବଲି ମନ୍ କଲି । ସେ ମର୍
ବିଚୁଦେ, ନ କରିଲାଟାମନ୍ କଇବୁଲାନି । ଆରି ତାର୍ତେଇଅନି ଅଦିକ୍
କାରାପଟା ମିଥା ସେ କଲାନି । ଆମର ସଞ୍ଚାର ବିସ୍ବାସିମନ୍, ଜେକି ସୁବକବର୍
ଜାନାଇଲାଇନି, ସେ ସେମନ୍କେ ତାକିମେବାକେ ନିର୍ଦ୍ଦିଲାନି । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍

ସେମନ୍ତକେ ତାକିନେବାକେ ମନ୍ କଲାଇନି, ସେମନ୍ତକେ ତେବାଇଲାନି ।
ସେହୁରି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମଣ୍ଡଳିର ସବାତେଇ ଆଇବାକେ ମନାକଲାନି । ୧୧
ଆଲାଦରୁ ମରତର, କାରାପ୍ କାମ୍ କରି ଚଲାଚଲିତି କରୁବା ଲକ୍ଷମନର ପାର
ଉଆନାଇ । ତାରୁ ବାଦୁଲେ ନିକ କାମ୍ କରୁବା ଲକ୍ଷମନରପାରା ଉଆ । ଜଦି
କେ କାରାପ୍ କାମ୍ କଲେ, ତାରୁ କାମେଅନି ସେ ପରମେସରକେ ନାଜାନେ
ବଲି ଡିସ୍ତାନି । ୧୨ ଡିମିତିର ଗଟେକ୍ ନିକ ଲକ୍ ବଲି ମଣ୍ଡଳିର ସବୁଲକ୍
କଇଲାଇନି । ସେ ସତ୍ ବିସର ଇସାବେ ଚଲାଚଲିତି କଲାନି । ତେବରପାଇ
ସେ ଗଟେକ୍ ନିକ ଲକ୍ ବଲି ଆମେ ଜାନିଆବୁ । ସେ ଗଟେକ୍ ନିକ ଲକ୍
ବଲି ମୁଛ ମିସା ସାକିଦେଲିନି । ଆରି ତମେ ଜାନାୟ ଆମେ ଗଟେକ୍ ଲକର
କାଇଆଲେ ବିସର କଇଲେ, ସେଠା ସତ୍ । ୧୩ ତମ୍ବେ ମୁଛ ବେସି ବିସର
କଇବାକେ ମନ୍ କଲିନି, ମାତର ଚିଟିଟାନେ ଲେକିବାକେ ମନ୍ କରିନାଇ ।
୧୪ ମୁଛ ଦାପରେ ତମରଟାନେ ଆସିକରି ତମର ମୁଆଟେ ସବୁ କାତା କଇବି
। ୧୫ ପରମେସର ତମ୍ବେ ସାନ୍ତି ଦେଅ । ମଣ୍ଡଳିତେଇ ରଇବା ତମର ସବୁ
ମରତରମାନ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ତମର ନଅରର ମଣ୍ଡଳିତେଇ ରଇବା
ମର ସବୁ ମରତରମନ୍ତକେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ, ଜୁଆର ଜାନାଆ ।

ଜିରଦା

୧ ମୁଇ ଜିରଦା । ଜିସୁ କିରିସ୍ଟର ଗଟେକୁ ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵତ୍ତା ଆରି ଜାକୁବର ବାଇ
। ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପରମୋସର ବାଢ଼ିଲାଆଏ, ସେମନରପାଇ ମୁଇ ଏ ଚିଟି
ଲେକଲିନି । ବାବା ପରମୋସର ତମ୍ଭକେ ଆଲାଦ୍ବ କଳାନି । ଆରି ତମ୍ଭକେ
ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ଦେକାରକା କରିବାକେ ସତ୍ତ୍ଵରୁଥାଏ । ୨ ପରମୋସର ତମ୍ଭକେ
ଦୟା ଦେକାଅ, ତାର ସାନ୍ତି ଆରି ଆଲାଦ୍ବ ତମ୍ଭକେ ଜବର ଅଇତେ ମିଳ ।
୩ ଏ ମର ଆଲାଦର ମଇତରମନ୍, ଆମେ ପାଇରଇବା ମୁକ୍ତର ବିସଇ
ତମ୍ଭକେ ଲେକ୍ବି ବଲି ମନ୍ କଲିନି ମିଥା, ସତ୍ତ ବିସଇରପାଇ ଚିଆ ଅଇବାକେ
ତମ୍ଭକେ ସାରଦା କରାଇବି ବଲି ମନ୍ଦକଳି । ତାର ସୁଜଳ୍ମ ଲକ୍ଷମନରପାଇ
ପରମୋସର ଏ ସତ୍ତ ସିକିଆ ଗଟେକୁ ବେଳେ ସବୁଲକରିପାଇ ଦେଲାଆଏ ।
୪ କାଇକେବରଲେ ବିସବାସି ବଲି କେତେକୁ ନାତାଇବା ଲକ୍ଷ କେ ନାଜାନ୍ତେ
ପୁରିଆଚତ୍ର । ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଇବା ତଣ୍ଡ ଆଗର କାଲେଅନି ସାସ୍ତରେ
ଲେକାଆଇଥାଏ । ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମୋସରର ଅଦିକାର ନାମଭିନାଇ ।
ଆମର ପରମୋସର ଦରମଟା ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜେହାର ସେହାର ବେସିଆ କାମ୍
କଲେମିଥା କାଇଟା ନାଁ ବଲି କଇଲାଇନି । ମାପ୍ରଭୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟସେ ଆମର
ମାଲିକ୍ ବଲି ସେମନ୍ ନାମଭିନାଇ । ୫ ଏ ସବୁ ବିସଇ ତମେ ଜାନିରଇଲେ
ମିଥା ମାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ସାହଲର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମିଥର ଦେଶେଅନି ମୁକ୍ଳାଇକରି
ଆନିଲା ବିସଇ ତମ୍ଭକେ ଏତାଇଦେବାକେ ମୁଇ ମନ୍ କଲିନି । ମାତର
ପରେ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ବିସବାସ କରିନାଇ, ସେମନ୍ତକେ ସବୁକେ କୁରୁପନୀୟ
କଲା । ୬ ସେତ୍କିଷେ ନାଁ ସେ ଦୁତମନ୍ତକେ ମିଥା ତଣ୍ଡ ଦେଇରଇଲା ।
ପରମୋସର ସେମନ୍ତକେ ଜେତ୍କି ଅଦିକାର ସରପି ଦେଇରଇଲା, ସେମନ୍
ତାରତେଇଅନି ଅଦିକ୍ ନେଲାଇ । ଆରି ତାକର ଦେଇରଇବା ଜାଗା ତାଢ଼ିଲାଇ
। ସେ ସେମନ୍ତକେ ବିତାର କରିବା ଦିନ ଜାକ, ଗଟେକୁ ଆନ୍ତାରର ଜାଗାଇ,
କେ ବାହ୍ନାଇ ନାପାରିଲା ପାରା, ସିକଳି ସତ୍ତ ବାନ୍ଧିଆଏ । (audio g126)
୭ ସଦମ୍ ଗମରା ଆରି ତାର ତାରିବେଢ଼ତି ରଇବା ନଅରମନର ବିସଇ
ଏତାଇଦେକା । ନ ଲିବିବା ଜଇଟାନେ ତଣ୍ଡ ଲସାବେ ସେମନ୍ ଜେତ୍କି ଦୁକ୍
କଥାଟ ପାଇଲାଇ, ସେଠା ସବୁଲକରିପାଇ ଗଟେକୁ ଜାଗିର୍ତ୍ତ ଅଇରଇବା
ବିସଇ । ସେମନ୍ ଅବକା ପାଦରା ପାଦରି କାମ୍ଯେ କରିନାଇ ମାତର ମନସ୍
ମନସ୍ ବିତ୍ତରେ ମାଇଜି ମାଇଜି ବିତ୍ତରେ ବେସିଆ କାମ୍ କରିବେ ରଇଲାଇ ।

(aiōnios g166) ८ येहुरिये ए लक्मन् निजे दृष्टव् पाइकरि मिया
पाद्वरा पाद्वरि काम् करि निजर गागद् असुकल् कलाइनि । माप्त्रुर
अदिकार येमन् चिन् करि परगे रजवाटामन्के निन् कलाइनि । ९
मुकिअ दुड् मिकाएल् मिया मायार मला गागद् नेइकरि तप्त्वाके कार
अदिकार आते बलिकरि प्रतानर पट्टु ददापेला कर्त्तवेइला ।
येत्किबेले परमेष्वरर जागाइ रइ, प्रतान्के बितार कर्त्तवा
अदिकार नेबाके ये याथाष्ट करेनाइ । तार बाहुले माप्त्रु उके
उष्टु देइयि बलि कलला । १० एलेमिया ए लक्मन् न बुज्वा बिष्ट
नेइ निन् काता कलाइनि । येमन् जेत्कि बिष्ट बुज्वाइनि, येटा
येमन्के अदिक् बाब्वाके न पते । जेहुरि, कि पसुमन् काइ बिष्ट
न बाबद् । ए समान् बिष्ट आका येमन्के कुरुप्तनाष्ट कर्त्तवि । ११
येमन् केतेक् उष्टु पाइबा लक् येमन् कलनर बाट् दार्लाइ
आचद् । बिलिआम् पाप् कलापारा याबदा पट्टु पाप् कलाइआचद् ।
करा बिरद् कलापारा येमन् बिरद् करि कुरुप्तनाष्ट अइबाइ । १२
उमे गठेक्तेल रुष्टिकरि मियि काइलाबेले, उमर पट्टु येमन्
लाज् लाग्वा काम् कले मिया येमन् उमर मुआटे लाज् न अइकरि
याथाष्ट पट्टु काइलाइनि । मेश्वमन्के न चाराइ निजे चाराइअलला
गउहु पारा अइलाइनि । पबन् आइले उठाइनेबा पानि न मार्वा
बादल्पारा एमन् आचद् । पल् देबा बेलाइ काइपल् न रइबा
गर् जेहुरि उपातिकरि सुक्वाके चाहलापारा, येहुरि अइ येमन्
आचद् । १३ येमन् सम्भुरर लअति जेन्ट्रु पेपुल् बाब्कर्त्तवि, ये
पेपुल्पारा ताकर् लाजर चलाचल्ति तिष्ट्यि । आकायर केतेक्
केतेक् तारामन् जेन्ट्रु ताकर् पाइ रइबा जागाइ न किन्तुरिकरि
बिन्वाटे बुल्तेरेइबाइ, येमन् समान् येहुरिये । परमेष्वर
येमनरपाइ गठेक् बढ् गउरि रइबा आन्दुरर जागा पट्टुइआते ।
जन्तुकि येमन् सबुदिनरपाइ रइबाइ । (aiōnios g165) १४ अनकर् बिष्ट
बाबिदेका । ये आदमारताने अनि आइबा याहु लमर नातिति ।
एहुरिलक्मनर बिष्टनेइ ये बियाहुबक्ता एहुरि कलला, देका
माप्त्रु तार अजार अजार सुकल् दुडमनर पट्टु आइयि । १५ ये

ସବୁଲକ୍ଷକେ ବିଚାର କରସି । ଆରି ଜେଉକି ଲକ୍ଷ ତାକେ ନାମଦନାଇ,
 ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ଷକେ ଦସି କରସି । ସେମନ୍ କରିରଇବା ସବୁ କାରାପ୍
 କାମର ଲାଗି ମିଥା ଦସିଅଇବାଇ । ୧୭ ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ମୁରମୁରା ଅଇକରି ବିନ୍
 ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିନ୍ଦା କର୍ବାଇ । ନିଜର କାରାପ୍ ମନ୍ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍
 କର୍ବାକେ ମନ୍ କର୍ବାଇ, ନିଜର ବିସଇନେଇ ବଡ଼ପନ୍ ଅଇବାଇ ଆରି
 ନିଜର ଲାବ୍ ପାଇବାକେ ବିନ୍ଲକ୍ଷକେ ନିକ କାତା କଇ ସୁତ୍ରରାଇବାଇ । ୧୯
 ମାତର ଏ ମର ଆଲାଦର ମଇତରମନ୍, ଆମର ମାପରୁ ଜିପୁ କିରିସଟରୁ
 ପେରିବ ସିସମନ୍ କାଇଟା ଅଇପି ବଳି କଇଲାଟା ତମର ମନେ ରଥ । ୨୦
 “ସାରାସାରି ଦିନ ମନକେ ମାପରୁକେ କିଜାଇକରି ନିଜର କାରାପ୍ ମନ୍ କଲାଟା
 ପୁରାପୁରୁନ୍ କର୍ବାକେ ମନ୍ କର୍ବା ଲକ୍ଷମନ୍ ରଇବାଇ ।” ସେମନ୍ ତମଙ୍କେ
 ଏହି କଇରଇଲାଇ । ୨୧ ଏହୁରି ସେମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବେଗଲାଇବାଇ,
 ନିଜର କାରାପ୍ ମନ୍ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ କର୍ବାକେ ମନ୍ କର୍ବାଇ । ସେମନ୍
 ସୁକଳାଦମା ପାଥଦନାଇ । ୨୦ ମାତର ତମେ ମର ଆଲାଦର ମଇତରମନ୍,
 ଆମର ଦେଖି ସୁକଳ ରଇବା ବିସବାସେ ନିଜେ ତାଣ୍ ଅଇତେରୁଆ ।
 ସୁକଳାଦମାର ଘାଇଜ ନେଇ ପାର୍ତନା କର୍ତ୍ତେରୁଆ । ୨୧ ମାପରୁ
 ଜିପୁକିରିସଟ ବାରତି ଆଇବା ଦିନକେ ଜାଗତେରୁଆ ଆରି ପରମେସରର
 ଆଲାଦେ ବଢ଼ିଆସା । ସେନ୍ତ୍ରାର୍ଥାଲେ ତମେ ତାରସଙ୍କୁ କାଳକାଳ ଜୁଗଜୁଗ
 ରଇପା । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଆମଙ୍କେ ଦୟା ଦେକାଇଲା ଆଚେ । (aiōnios
 g166) ୨୨ ଦୁଇମନିଆ ଅଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦୟା ଦେକାଆ । ୨୩ କେବେ ନ
 ଲିବବା ଜଇଟାନେଅନି ତାତାଇକରି ସେମନକେ ରକିଆ କରା । ତରିକରି
 ପାପକରବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦୟା ଦେକାଆ । ମାତର ତାକର ପାପକାମେ ମୁରକି
 ରଇବା ବସ୍ତର ମିଥା ଗିନ୍ କରା । ୨୪ ତମେ ଜେନ୍ତୁରିକି ନ ଅଦରେତ,
 ପରମେସର ତମଙ୍କେ ଦେକାରକା କରସି । ସେ ଅଇଲାନି ମଇମା ପାଇବା
 ପରମେସର । କାଇ ଦସ ନ ଦାରି ସାରଦାସଙ୍କୁ ତମଙ୍କେ ତାର ମୁଆଟେ
 ତିଆକରାଇବାକେ ତାର ବପୁଆଚେ । ୨୫ ଆମର ମାପରୁ ଜିପୁକିରିସଟରେ
 ଲାଗି ସେ ଗଟେକ୍ ସେ ପରମେସର, ଜେ କି ଆମଙ୍କେ ରକିଆ କଲାଆଚେ ।
 ସବୁ ତାକପୁଟା, ମଇମା, ବପୁ ଆରି ସାସନ୍ କାଇଟା ନ ଅଇତେ ତାରଟାସେ
 ରଇଲା, ଏବେ ତାରଟାସେ ଆଚେ ଆରି କାଳ କାଳ ଜୁଗ ଜୁଗ ତାରଟାସେ
 ରଇପି । ଆମେନ୍! (aiōn g165)

ପରକାସିତ

୧ ଜାଇ ଜାଇଟା ଦାୟରେ ଗଢ଼ବାକେ ଗାଲାନି, ପରମେସର ଜିସୁ କରିସ୍ତକେ
ଜାନାଇ ରଇବା ବିସଳ ଏ ବଇଟାନେ ଲେକାଅଇ ଆଚେ । ସେ ସବୁ ବିସଳ
ତାର ଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍ତକେ ଜାନାଇବାକେ ପରମେସର ତାକେ ଜାନାଇଲା ।
ତେବେରପାଇ ମୂର ଜଥନ୍ ଜେ କି ତାର ସିସ ଅଇଲିଆଚି, ମକେ ଜାନାଇବାକେ
କରିସ୍ତ ତାର ଦୁତକେ ପାଗାଇଲାଆଚେ । ୨ ଆରି ମକେ ଜେତୁକି ବିସଳ
ଦେକାଇରଇଲା, ମୂର ସେଠାମନ୍ ସବୁ ଲେକିଆଚି । ଆରି ସବୁ ଜିସୁ କରିସ୍ତ
ଜାନାଇରଇବା ପରମେସର ସତ୍ତବାକିଅ ବଲି ମୂର ତାର ସଙ୍କୁ କଇଲିନି ।
୩ ଏ ବଇ ପଡ଼ିକରି ତେଇ ଲେକାଅଇରଇବା ଆଗକେ ଗଢ଼ବା କାତାମନ୍
ବୁଜିକରି ମାନ୍ଦବା ଲକ୍ଷମନ୍ କେତେକ କରମର ଲକ୍ଷମନ୍! କାଇକେବଇଲେ ଏ
ସବୁ ବିସଳ ଗଢ଼ବା ବେଳା କେବଳା । ୪ ମୂର ଜଥନ୍ ଆସିଆ ରାଇଜେ
ରଇବା ସାହଟା ମଣ୍ଡଳିକେ ଲେକ୍ଷଳିନି । ପରମେସର ଟାନେଅନି ଆସିରଇବା
ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା ଆରି ସାନ୍ତି ତମ୍ଭେ ମିଲ । ସେ ଏବେ ଆଚେ । ଆଗତୁ
ମିଥା ରଇଲା ଆରି କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ ଜୁଗ ରଇସି । ସେ ବସିରଇବା ଜାଗାର
ମୁଆଟର ସାହଟା ଆଭମାମନର ଟାନେଅନି ୫ ଆରି ଜିସୁକରିସ୍ତ ଟାନେଅନି
। ସେ ଆକା ପରମେସର ବିସଳର ସତ୍ତବା ସାକି ଦେଇପାରସି । ମଲା
ଲକ୍ଷମନର୍ଟାନେଅନି ତାକେସେ ପରତୁମ୍ ଉଠାଇରଇଲା । ଏ ଜଗତର
ସାପନ୍କାରିଆମନର ଉପରେ ରଇବା ସାପନ୍କାରିଆ । ସେ ଆମ୍ବକେ ଆଲାଦ୍
କଲାନି । ଆମରିପାଇ ଗଟେକ ବଲି ଉସାବେ ମଲାକେ ଆମର ପାପେଅନି
ସେ ଆମ୍ବକେ ମୁକ୍ଳାଇଆଚେ । ୬ ତାର ବାବା ପରମେସରକେ ସେବା
କରିବାପାଇ ସେ ଆମ୍ବକେ ଗଟେକ ରାଜାର କୁଟୁମ୍ବେ ପୁଜାରି କଲାଆଚେ ।
ସେ କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ ଜୁଗ ବପୁ ଆରି ମଇମା ପାଥ । ଆମେନ୍ । (aiōn g165)
୭ ଏବେ ଦେକା! ସେ ମେଗମାଲାଇ ବଦି ଆଇଲାନି । ଗୁଲାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ
ଦେକିବାଇ । ତାକେ କୁରୁସକାଟେ କୁଟି ମାରିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ମିଥା ଦେକିବାଇ
। ଏ ଜଗତେ ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାରିଲାଟି ଦୁକ୍ କରିବାଇ । ସେଠା
ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ ଅଇସି । ଆମେନ୍! ୮ ମାୟରୁ ପରମେସର ସବୁରଟାନେଅନି
ଅଦିକ୍ ବପୁରଟା । ସେ ଏବେ ମିଥା ଆଚେ । ସେ ଆଗତୁ ରଇଲା । ଆରି
କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ ଜୁଗ ରଇସି । ସେ କଇଲାଆଚେ “ଆରାମେଅନି ସବୁ
ବିସଳ କରିବା ଲକ୍ଷ ମୂର, ଆରି ସାରାଇବା ଲକ୍ଷ ମିଥା ମୁଇସେ ।” ୯

“ମୁଲ ଜାନ, ତମର ବିସବାସର ଲାଗି ବାଇ ଅଇଲିଆଛି । ଜିପୁର ସଞ୍ଚ୍ଚ
 ଆମେ ମିସିଆରୁକେ, ତାର ରାଇଜେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନରପାଇ ଆସିରଇବା
 ପରୁ ଦୁଇ କଷଟଚାନେ ମୁଲ ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମୁରତିକରି ଆଛି । ତାରିବେଢ଼ତି
 ସମ୍ଭୂର ରଇକରି ମଜାଇ ରଇବା ପାତ୍ରମୟ ବଲି ଗଟେକ୍ ରାଇଜେ ମକେ
 ନେଇରଇଲା । ମୁଲ ପରମୋସରର କାତା ଆରି ଜିପୁ ଦେଇରଇବା ସିକିଆ
 ଜାନାଇରଇଲିଜେ, ମକେ ସେନ୍ଦରାରି କଲା । ୧୦ ଆମେ ମିସିକରି ତାକେ
 ଆରାଦନା କରିବା ମାପରୁର ଦିନେ, ତାର ଆହମା ମକେ ଦାରିରଇଲା । ଆରି
 ଜିବର ଅଇତେ ମଇରି ବାଜିଲା ପାରା ମର ପଢିବାଟେ ସୁନ୍ଦଳି । ୧୧ ତୁଲ
 ଦେକିଲାଟା ବଇଟାନେ ଲେକ୍ ଆରି ଏପିଯିୟ, ସୁରନା, ପରଗାମା, ତିଆଟିରା,
 ସାରଦି, ପିଲାଦେଲିପିଆ ଆରି ଲାଉଦିକିଆଇ ମଣ୍ଡଳିତେଇ ପାଟାଆ ବଲି
 ସେ ସବଦ ସୁନ୍ଦଳି ।” ୧୨ ସେ ସବଦ ସୁନ୍ଦଳାକେ, କେ କାତାଅଇଲାନି,
 ଦେକ୍ଖି ବଲି ପାସଲଳି ଆରି ସାହଟା ସୁନାର ବତି ତାଣ୍ଟି ଦେକ୍ଖି । ୧୩
 ତାର ମଜାଇ ନର ପାରା ଉପରେରଇବା ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଦେକ୍ଖି । ତାର
 ପାଦଜାକ ଅଇବା ଗଟେକ ତେଣ୍ଟି ଲୁଗା ପିନ୍ଧିରଇଲା । ତାର ବୁକ୍ତଲେ
 ଗଟେକ ସୁନାର ବେଳଟୁ ବାନ୍ତି ରଇଲା । ୧୪ ତାର ମୁଣ୍ଡର ଚେଣ୍ଟି ଦଇଲା
 ଚାଉଳ ଆରି ଦୁଦ୍ଧପାରା ଦବ ରଇଲା । ଆରି ତାର ଥାଙ୍କି ଲାଗ୍ନେ ରଇବା
 ଜଇ ପାରା ଗଜିଗଜି ଜାଇତେ ରଇଲା । ୧୫ ତାର ପାଦର ରେଡ଼ି ପିତଳ
 ପାରା ଜଗଜଗି ଜାଇତେରଇଲା, ଜନ୍ମଟାକି ଜଇଟାନେ ପରିଚଲ ଅଇ ସୁନ୍ଦର
 କରି ରେତିଲାପାରା । ଆରି ତାର ସବଦ ଅଦରୁତେରଇବା ଜର୍ନା ପାନିର
 ସବଦପାରା ଜିବର ସବଦ ଅଇତେରଇଲା । ୧୬ ସେ ତାର ଉଜା ବାଟ୍ର
 ଆତେ ସାହଟା ତାରା ଦାରି ରଇଲା, ଆରି ତାର ଟଣ୍ଟେ ଅନି ଦୁଇବାଟେ ଦାର
 ରଇବା ତିପତିପା କାଣ୍ଠା ବାରଇତେ ରଇଲା । ଆରି ତାର ମୁଁ ମୁଲଦାନିଆର
 ବେଳପାରା ଜଳକି ଜାଇତେ ରଇଲା । ୧୭ ତାକେ ଦେକିକରି ମୁଲ ମଲାପାରା
 ଅଇକରି ତାର ପାଦତଳେ ଅଦରି ଗାଲି । ତାର ପତେ ସେ ମର ଉପରେ ତାର
 ଉଜା ଆତ ସଞ୍ଚାର କରି କଇଲା, ତରନାଇ, ମୁଲସେ ଆରାମ ମୁଲସେ ସେସି
 । ୧୮ ମୁଲସେ ଜିବନ୍ ରଇବା ଲକ୍ଷ । କାଇକେବଇଲେ ମୁଲ ମରିରଇଲି
 ମିସା ଦେକା କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ବଢ଼ିକରି ଆଛି । ମର ଆତେ ମରନର
 ଆରି ପାତାଲର କୁଟିକାଡ଼ି ଆଚେ । ମରିରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ଉପରେ
 ଆରି ମଲାଲକମନକେ କନ୍ତି ପାଟାଇବାର, ସେଟା ମର ଅଦିକାରୁଆଚେ ।

(aiōn g165, Hades g86) १५ तेबर पाइ उमे एवे जाइजाइता देकि

आठाए आरि जाइजाइता एवे गृलानि आरि पहके गृष्टि, येठा पवु
लेकिनरि पट्टुआ । १० मरू उजाबाटे रेलबा पाहृता तारा आरि,
पाहृता पूनारू बढि ताण्णिरू अरड मूळ उम्के किलदेवि । ये पाहृता
बित्ताण्णि अललानि पाहृता मण्णलि । पाहृता तारूमन् अललानि, पाहृता
मण्णलिरू दाइड नेबा दुर्मन् ।

९ ये किला, एपिष्प मण्णलिके देकारका किलबा दुर्के लेका
। ए किबरू मरूतानेअनि पाठाइलिनि । पाहृता ताराके मूळ मरू
उजाबाटे दारिरेवि । पाहृता पूनारू बित्ताण्णि मजाइ लण्णुतेरेवि ।
९ मूळ उम्के चिलाचिलूति जानि । उमे आबड अ॒ उमे पाइटि किलबाटा
आरि दुकू किस्ट आ॒ उले मिया मूरूचि किरि रेलबाटा मूळ जानि । किला
लिकरू काम् उम्के पाहृदा न किलाए बलि मूळ जानि । जन् लक्मन्
आमे पेरित्तिष्प बलि नाडाइलानि, येमन् पदू कि मिरू बलि उमे
परिका किरिआठाए । येमन् मिरू किलानि बलि उमे जानिआठाए
। ३ दुकू किस्ट आ॒ उले मिया मरू लाटि मूरूचि किरि रेलिएनि ।
आरि बिस्बाए ताडाएनाइ । ४ मातरू उम्के चिलाचिलूतितेइ मके
गिले किप्र बिलू न लाटे । येठा अ॒ उलानि आगे उमे मके जेन्त्रु
आलादू किलतेरेलाए, एवे येन्त्रुरि किलाए नाइ । ५ मरूपाइ
रेलबा ताट आलादू मने एताआ । पापेअनि बाउडा । आरि आग्नु
किलतेरेलबा निक काम्मन् किला । काइकेबिले उमे पापेअनि
न बाथ्तले, मूळ उम्के आ॒ उले आरि उम्के उम्के बित्ताण्णि गिले
जागाइअनि आरि गिले जागाइ गृचाइदेवि । ६ मातरू उम्के
गिले किप्र मके निक लाग्यि । उमे निकलातिअर लक्मन् किलबा
काम् गिन् किलया । जन्माकि मूळमिया बेषि गिन् किलबि । ७ आ॒ उमा
मण्णलिमन्के किलबाटा मन्दिआन् देलकरि पूना । जे जित्ति, ताके
मूळ परमेपरर बाढे पलिरेलबा जिबन् गिले पलू किलबाके देवि
। ८ पूमरना मण्णलिके देकारका किलतेरेलबा दुर्के लेका ।
ए किबरू मरूतानेअनि पाठाइलिनि । आरामेअनि पवु बिप्र किलबा
लकू मूळ आरि याराइबा लकू मिया मूळये । मूळ मिरिलि आरि

ଜିବନ୍ ଅଇକରି ଉଣ୍ଟିଲି । ୯ ତମର ଦୁକକସ୍ତ ମୁଲ ଜାନି । ତମେ ଅରକିର୍
 ବଲି ମୁଲ ଜାନି । ମାତର ସତରସେ ତମେ ସାଉକାର୍ ଲକ୍ । ଜିଉଦିମନ୍
 ତମର କାରାୟ ବିସଇ କଇଲାଇନି ବଲି ମୁଲ ଜାନି । ମାତର ସେମନ୍ ଆମେ
 ଜିଉଦି ବଲି କଇଲେମିସା ସହେସ ସେମନ୍ ପରମୋସରର୍ ଲକ୍ ନଥ୍ବ ।
 ମାତର ସଇତାର୍ ଦଲର ଲକ୍ । ୧୦ ତମେ ଜେଡ଼କି ଦୁକ୍ କସ୍ତ ମୁରତିକରି
 ରଇବାକେ ଗାଲାସ୍ତନି, ସେ ବିସଇ ଚିନ୍ତା କରି ତରାନାଇ । ସୁନା ତମଙ୍କେ
 ସଇତାର୍ ବନ୍ଦୀଗରେ ପାଳାଇକରି ପରିକା କରସି, ଦସ୍ତଦିନ୍ ଜାକ ତମେ
 କସ୍ଟଟେ ରଇସା । ମାତର ମରିବାକେ ପଡ଼ିଲେ ମିସା ମକେ ବିସ୍ବାସ କରି
 ରୁଆ । ଆରି ଲନାମ୍ ଲସାବେ ତମଙ୍କେ ନ ପାରିବା ଜିବନ୍ ଦେବି । ୧୧ ଆଦିମା
 ମଣ୍ଡୁଲିମନ୍କେ କଇବାଟା ମନ୍ ଦିଆନ୍ ଦେଇ ସୁନା । ଜନ୍ ଲକ୍ କାରାୟକେ
 ଆରାଇକରି ଜିତସି, ପରର ମରନେ ସେମନ୍ ତଣ୍ଟ୍ର ନ ପାଥ୍ବ । ୧୨ ପରଗାମ
 ମଣ୍ଡୁଲିକେ ଦେକାରକା କରିବା ଦୁତକେ ଲେକା । ଏ କବର ମରିଟାନେଅନି
 ପାଠାଇଲିନି । ଦୁଇବାଟେ ଦାର୍ ରଇବା ଲାଗନ୍ କାଣ୍ଠା ମରିଟାନେ ଆଚେ ।
 ୧୩ ତମେ ଜନ୍ ନଥ୍ବେ ରଇଲାସ୍ତନି, ସେଟା ସଇତାନର ସାପନର ଜାଗା
 ବଲି ମୁଲ ଜାନି । ମାତର ସେନ୍ତାର ଅଇଲେମିସା, ତମେ ମକେ ବିସ୍ବାସ
 କଲାସ୍ତନି । ବିସ୍ବାସେ ମରକାମ୍ କରିବା ଦାଢ଼ୁଡ଼ା ଆନ୍ତିପା ମର ବିସଇ ପାକି
 ଦେଲାକେ ମରାଇରଇଲାଇ । ତମେ ରଇବା ସଇତାନର ନଥ୍ବେ ତାକେ
 ମରାଇରଇଲେ ମିସା ତମେ ବିସ୍ବାସ ତାତାସ୍ତନାଇ । ୧୪ ମାତର ତମର୍
 ଚଲାଇଲ୍ଲିଟାନେ କେତଟା ବିସଇ ମର ମନ୍କେ ଜାଏନାଇ । କାଇକେବଇଲେ
 ତମର ବିତରେ କେତେକ୍ ଲକ୍ ବାଲାମର ସିକିଆ ମାନ୍ଲାସ୍ତନି । ଇସ୍ରାଏଲର୍
 ଲକ୍ମନ୍କେ ପାପବାଟେ ତାକିନେବାକେ, ସେ ବାଲାକ୍କେ ସିକାଇରଇଲା
 । ସେମନ୍କେ ମୁରତିମନ୍କେ ସରପି ଦେଇରଇବା କାହି କାଇବାକେ ଆରି
 ବେସିଆ କାମ୍ କରିବାକେ ସେ ସିକାଇତେରଇଲା । ୧୫ ସେନ୍ତାରିପେ ତମର୍
 ବିତରେ କେତେଲକ୍ ନିକଲାତିୟମନର ସିକିଆ ମିସା ମାନ୍ଲାସ୍ତନି । ୧୬
 ଏବେ ତମର ପାପେଅନି ବାଉଡ଼ା । ନଇଲେ ମୁଲ ତମରଟାନେ ଦାପରେ
 ଆଇବି । ଆରି ମର ଟଣ୍ଟେଅନି ବାରଇବା କାଣ୍ଠା ସଞ୍ଚ୍ଚ ମୁଲ ସେ ଲକ୍ମନ୍କେ
 ବିରୁଦେ ଜୁଇଦ କରିବି । ୧୭ ଆଦିମା ମଣ୍ଡୁଲିମନ୍କେ କଇବାଟା ମନ୍ଦିଆନ୍
 ଦେଇ ସୁନା । ଜେ ଜିତସି, ସେମନ୍କେ ଲୁଚାଇକରି ସଞ୍ଚ୍ଚଇରଇବା ମାନା
 ଦେବି । ନୁଆ ନାଉଁ ଲେକିରଇବା ଗଟେକ୍ ଦବ ପାକନା ମିସା ସେମନ୍କେ

ଦେବି । ୧୮ ତିଆଟିରା ମଣ୍ଡଳିକେ ଦେକାରକା କରବା ଦୁଇକେ ଲେକା ।
 ପରମେସରର ପଥ ମୂର ଏ କବର ମରଟାନେଅନି ପାଠାଇଲିନି । ମର
 ଆଁକି ଜଇପାରା ଜଗନ୍ନାଥ ଗାଲାନି ଆରି ପାଦ ରେତିରଇବା ପିତଳପାରା
 ଆଚେ । ୧୯ ତମର ଚଲାଚଲତି ମୂର ଜାନି । ତମର ଆଲାଦ୍, ସତ୍ତ୍ଵ
 କାମ କରବାଟା, ପେବା କରବାଟା ଆରି ମୁରତିକରି ରଇବାଟା ମୂର ଜାନି । ୨୦
 ମାତର ତମର ଚଲାଚଲତିତେଇ ଗଟେକ୍ ବିସଇ ମର ମନ୍ଦକେ ଜାଏନାଇ
 । ସେ ଜେଜେବଲ୍ ନାଉଁର ମାଇଜିକେ ତମର ଦଲେ ମିପାଇଲାୟ । ମୂର
 ନିଜେ ପରମେସରର ଦୁଇ ବଲାଇଅଇଲାନି । ମର ଗତିଦାଙ୍କୁତ୍ତାମନ୍ଦକେ ସେ
 ବେସିଆ କାମ କରବାକେ ସିକାଇଲାନି । ମୁରତିମନ୍ଦକେ ସରପିଦେଇରଇବା
 କାହି ମିପା କାଇବାକେ କଇଲାନି । ୨୧ ପରମେସର ଟାନେ ବାଉଡ ବଲି
 ମୂର ତାକେ ଜାଗଳି, ମାତର ତାର ବେସିଆ କାମ କରବାକେ ସେ ମାନ କଲା
 । ୨୨ ତେବେରପାଇ ମୂର ତାକେ ବଡ଼ ବେମାର ଦାରାଇବି । ଜେନ୍ଦ୍ରାରି କି
 ସେ ସଇଲାତେଇଅନି ଉଚିନାପାରେ । ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷମନ୍ ପାପ
 କରିରଇଲାଇ, ମୂର ସେମନ୍ଦକେ ବେସି ଦୁକ୍ କସଟ ଦେବି । ତାର କରାପୁ
 ଚଲାଚଲତିଟାନେ ମିଥିରଇବା ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷମନ୍ ନ ବାଉଡ଼ିଲେ, ଏ ସବୁଜାକ
 ମୂର ଏବେସେ କରବି । ୨୩ ତାରବାଟେ ଜାଇତେରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ
 ମୂର ମରାଇବି । ସେନ୍ଦ୍ରାରି ସବୁ ଲକ୍ଷ ଚିନ୍ତା ଆରି ମାନ ଜାନବା ଲକ୍ଷ ମୂରସେ
 ବଲି ସବୁ ମଣ୍ଡଳି ଜାନବାଇ । ତମେ କରିରଇବା କାମ ଲସାବେ ମୂର ତମକେ
 ବାଉଡାଇବି । ୨୪ ମାତର ତିଆଟିଆଇ ରଇବା, ତମେ ବାକି ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ
 କରାପୁ ସିକିଆ ମାନାସନାଇ । ସଇତାନର ଚିକିନିକି ସିକିଆ ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍
 ମାନବା ସିକିଆ ତମେ ମାନାସନାଇ । ତେବେରପାଇ ତମେ ମାନବାକେ ବେସି
 ଆଦେସ ମୂର ନ ଦେଇ । ୨୫ ମାତର ମୂର ଆଇବା ଜାକ ତମେ ବିସବାୟ
 କଲାଟା ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଦାରିରୁଆ । ୨୬ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ଜିତିକରି ସାରାସାରି
 ଜାକ ରଇବାଇ, ମୂର ମର ବାବାରଟାନେଅନି ପାଇରଇବା ସମାନ ଅଦିକାର
 ସେମନ୍ଦକେ ଦେବି । ୨୭ ରାଇଜମନ୍ଦକେ ଲୁଆର ତାଙ୍କୁସତ୍ତ୍ଵ ସାସନ କରି
 ମାଟିର ଆଶ୍ରିପାରା ବାଙ୍ଗୀଇବାକେ ମୂର ଅଦିକାର ଦେବି । ୨୮ ଆରି ମୂର
 ସେମନ୍ଦକେ ସାବ୍ଦିଲିଆ ବେଲର ତାରା ଦେବି । ୨୯ ଆଦିମା ମଣ୍ଡଳିମନ୍ଦକେ
 କଇବାଟା ମନ୍ ଦିଆନ୍ ଦେଇ ମୁନା ।

୪ ପାରଦି ମଣ୍ଡଳିକେ ଦେକାରକା କରିବା ଦୁଇକେ ଲେକା । ଏ କବର
 ମୁଇ ପାଟାଇଲିନି । ପରମେସରର ସାତଚା ଆତମା ଆରି ସାତଚା ତାର
 ମରଳଗେ ଆଗେ । ତମର ଚଲାଚଲତି ମୁଇ ଜାନି । ଲକ୍ଷମନ୍ ଦେକବା
 ଲସାବେ, ତମେ ଆତମାଇ ଜିବନ୍ ଆଚାସ । ମାତର ପରମେସର ଦେକବା
 ଲସାବେ ମରିଆଚାସ । ୨ ତେବରପାଇ ସଇଲାତେଇଅନି ଉଠା । ତମର
 ଦୁରବଲ୍ ବିସ୍ବାସ ତାର କରା । ନଇଲେ ସେଠା ପୁରାପୁରୁନ୍ ମରିଜାଇସି
 । କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ଜାନି ଜେ ପରମେସର ତମର ଟାନେ ସାରଦା
 ଅଇଲାପାରା ତମର କାମ୍ ସିଦ୍ ଥିଏନାଇ । ୩ ତମେ ଜନ୍ ସିକିଆ ସିକିଆଚାସ,
 ଆରି ଜନ୍ତା ପୁନି ଆଚାସ, ସେଠା ଏତାଆ । ସେଠା ମାନିକରି ତମର
 ପାପେଅନି ବାରତା । ସଇଲାତେଇଅନି ନ ଉଠିଲେ ମୁଇ ତର ପାରା
 ଆସି ତମଙ୍କେ ତଣ୍ଟୁ ଦେବି । ମୁଇ କେତେବେଳେ ଆଇବି, ସେଠା ତମେ
 ଜାନିନାପାରାସ । ୪ ମାତର ସାରଦିସେ ରଇବା ତମର ବିଭିନ୍ନ କେତେଲକ୍
 ବସତର ପରିଚଳ୍ପ କରି ଆଚାସ । ମୁଇ ଆଇବା ଦିନମନ୍ତକେ ସୁକଳ୍ ବସତର
 ପିନ୍ଧିକରି ମର ସଞ୍ଚିତ ଶଶ୍ଵତା । କାଇକେ ବଇଲେ ତମେ ସେଠା କରିବାକେ
 ଅନ୍ତିକାର ପାଇ ଆରୁସ । ୫ ଜେ ଜିହେସି ସେ ଏ ରକାମ୍ ସୁକଳ୍ ବସତର
 ପିନ୍ଧିସି । ଆରି ମୁଇ ଜିବନ୍ ବଇଲଗେଅନି ଜେନ୍ତିଆଲେ ମିସା ତମର ନାଉଁ
 ନ ଲିବାଇ । ମର ବାବା ଆରି ତାର ଦୁଇମନର ମୁଆଟେ ତମର ନାଉଁ ମର
 ଲକ୍ଷମନ୍ ବଲି ସର୍ପି ଦେବି । ୬ ଆତମା ମଣ୍ଡଳିମନ୍ତକେ କଇବାଟା ମନ୍
 ଦିଆନ୍ ଦେଇ ସୁନା । ୭ ପିଲାଦଳପିଆ ମଣ୍ଡଳିକେ ଦେକାରକା କରିବା ଦୁଇର
 ଲଗେ ଲେକା । ଏ କବର ମୁଇ ପାଟାଇଲିନି । ମୁଇ ସୁକଳ୍ ଆରି ସତ୍ ।
 ଦାରଦ୍ ରାଜାର କୁତିକାତି ମରାନେ ଆଗେ । ମୁଇ ଉଗାହୁଲେ, କେ ମିସା
 ତାବି ନାପାରତ । ଆରି ମୁଇ ତାବ୍ଦିଲେ କେ ମିସା ଉଗାତି ନାପାରତ । ୮
 ମୁଇ ତମର ଚଲାଚଲତି ଜାନି । ତମଙ୍କେ ଅଲ୍ପ ସେ ବପୁ ଆଚେବଲି ମିସା
 ଜାନି । ମାତର ମର ସିକିଆ ତମେ ମାନିଆଚାସ ଆରି ସତ୍ସେ ମର ସିକିଆ
 ମାନଲାସ । ତେବରପାଇ ମୁଇ ତମର ମୁଆଟେ ଗଟେକ କାପାଟ ଉଗାତିଆତି
 । ସେଠା କେ ମିସା ତାବିନାପାରତ । ୯ ସୁନା ତମର ବିଭିନ୍ନ କେତେଟା
 ଜିଉଦିମନ୍ ସଇତାନର ଦଲେ ମିସିଆଚରତ । ମାତର ସେମନ୍ ଜିଉଦିଲକ୍
 ନଅତ । ଆଇବା ଗଟେକ ଦିନେ ମୁଇ ସେମନ୍ତକେ ତମରିବାନେଅନି ମାଣ୍ଡିକୁଟା
 ଦିଆଇବି । ମୁଇ ତମଙ୍କେ ଆଲାଦ୍ କଲିନି ବଲି ସେମନ୍ ଜାନିବାଇ । ୧୦

ଦୁକ୍ କସଟ ଆଇଲାବେଳେ ମୁରତିକରି ରୁଆ ବଲି ମୁଇ ତିଆରିଲାଟା ତମେ
 ମାନିଲାସ୍ । ସେଠାରପାଇ ଜଗତର ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ପରିକା କରିବାକେ ଦୁକ୍
 କସଟ ଆଇବା ବେଳାଇଅନି ମୁଇ ମିଥା ତମ୍ଭକେ କାଇଟା ନ ଆଇବାକେ
 ରକିଆ କରି ସଞ୍ଚୂଳବି । ୧୧ ମୁଇ ଦାପୁରେ ଆଇଲିନି । ଜନ୍ ସତ୍ ସିକିଆ
 ତମେ ପାଇଆଗାସ୍, ସେଠା ମାନିକରି ରୁଆ । ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି ତମର ଇନାମ୍
 କେ ମିଥା ଚରାଇନେଇ ନାପାରତ । ୧୨ ଜେ ଜିତ୍ତସି, ମୁଇ ତାକେ ଆମର
 ପରମୋପର ମନ୍ତ୍ରିର ମୁଲତେଲି କରବି । ଆରି ସେମନ୍ ତେଜିଅନି କେବେ
 ମିଥା ଚାତି ନ ଜାଅତ । ତାକର ଉପ୍ରେ ମୁଇ, ମର ପରମୋପର ନଥରର
 ନାରଁ ଆରି ନୁଆ ଜିରୁଯାଳମ୍ବ ନାରଁ ଲେକୁବି । ସେଠା ମର ପରମୋପର
 ଟାନେଅନି ସରଗେଅନି ଉତ୍ତରି ଆଇସି । ତାକର ଉପ୍ରେ ମିଥା ମର ନୁଆ
 ନାରଁ ଲେକୁବି । ୧୩ ଆଡ଼ମା ମଣ୍ଡଲିମନ୍ତକେ କଇବାଟା ମନ୍ ଦିଆନ୍ ଦେଇ
 ସୁନା । ୧୪ ଲାଉଦିକିଆ ମଣ୍ଡଲିକେ ଦେକାରକା କରିବା ଦୁତ୍ତକେ ଲେକା । ଏ
 କବର ମୁଇ ପାଟାଇଲିନି । ମୁଇ ଅଇଲିନି, ଆମେନ୍ । ମୁଇ ଅଇଲିନି ସତ୍
 ବିସବାସର ସାକି । ମରଟାନେ ଅନି ପରମୋପର ସବୁ ବିସଇ ତିଆରକଲା ।
 ୧୫ ମୁଇ ତମର ଚଲାଗଲୁଟି ଜାନି । ତମେ ବେସି କାକର ନାଇ କି ବେସି
 ତପଳାଟା ପାରା ନାଇ, ମାତର ଉସୁମ୍ ପାନିପାରା ଆଗାସ୍ । ତମେ ତପତ୍
 ଉଆ, ନଇଲେ କାକର ଉଆ ବଲି ମୁଇ ମନ୍ କଲିନି । ୧୬ ମାତର ତମେ
 ଉସୁମ୍ ଅଇଲାର ପାଇ ମୁଇ ତମ୍ଭକେ ଭୁକିଦେବି । ୧୭ ତମେ କଇଲାସନ୍ତି
 ମୁଇ ସାଉକାର, ମକେ ଜାଇ ଜାଇଟା ଦର୍କାର, ସେଠା ମରଲଗେ ଆଚେ ।
 ମାତର ତମେ କେତେକ କାକୁରତି ଅଇଆଗାସ୍, ତମେ ଅରକିତ୍, ଭୁମଣ୍ଟା
 ଆରି କାଣା, ସେଠା ତମେ ନାଜାନାସ୍ । ୧୮ ମୁଇ ତମ୍ଭକେ ବୁଦ୍ଧି ସିକାଇବି ।
 ମରଟାନେଅନି ସୁନା ଗେନା । ସୁନା ବଇଲେ ଅସ୍ତି ସୁନା । ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି ତମେ
 ସତଇସେ ସାଉକାର ଅଇସା । ମରଟାନେଅନି ସୁକଳ ଲୁଗା ଗେନା । ଜେନ୍ତ୍ରାରି
 କି ତମେ ଭୁମଣ୍ଟା ଅଇଲାର ପାଇ ଲାଜ୍ ନ ଉଆସ୍ । ଲାଗାଇଅଇବା ଅସ ମିଥା
 ମରଟାନେଅନି ନିଆ । ସେଠା ତମର ଆଁକିଟାନେ ଲାଗାଆ । ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି
 ତମେ ଦେକିପାରସା । ୧୯ ମୁଇ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କଲିନି, ସେ
 ଲକମନ୍ତକେ ଦମକାଇ କରି ଡଣ୍ଡ ଦେଲିନି । ତେବରପାଇ ତମର ପାପେଅନି
 ବାଉଡା । ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି ସତ୍ ବାବେ ମରବାଟେ ଆଇସା । ୨୦ ଦେକା, ମୁଇ
 କାପାଟେ ତିଆଆଇ ମାରିଲିନି । ଜେ ଜଦି ମର ମାରିବା ସବଦ୍ ସୁନି କାପାଟ୍

ଉଗାଡ଼ିଲେ ମୁଇ ବିଦରେ ପୁରବି ଆରି ସେମନର ପଢ୍ଣ କାଇବି । ୭୧ ଜେ
ଜିତସି ମର ଲଗେ ତାକେ ବସାଇ ସାସନ କରିବାକେ ଅଦିକାର ଦେବି । ମୁଇ
ଜିତଳି ଆରି ଏବେ ମର ବାବାର ଲଗେ ବସି ସାସନ କଲିନି । ୭୨ ଆତମା
ମଣ୍ଡଳିମନ୍ଦକେ କଇବାଟା ମନ୍ଦ ଦିଆନ୍ତ ଦେଇ ସୁନା ।

୪ ସେବେଳେ ମୁଇ ଆରିଗଟେକ୍ ଦରସନ ଦେକଲି । ସରଗେ ଗଟେକ୍
ଉଗାଡ଼ିରଇବା କାପାଟ ରଇଲା । ଆଗେ ସୁନିରଇବା ମଇରି ପାରା ସବଦ
ଆରିତରେକ୍ ସୁନିଲି । ଉପରେ ଚରି ଆଉ, ଏଟାରିପଚେ କାଇଚା ଅଇସି
ମୁଇ ତକେ ଜାନାଇବି । ୭ ସେ ଦାୟରେ ଆତମା ମକେ ଗଟେକ୍ ସପନ
ଦେକଲି । ୯ ତାର ମୁଇରା ଆରି ମୁକ୍ତା ପାରା ଜଗଜଗି ଜାଇତେରଇଲା
। କାଁଚାପଢ଼ିଆ ଡିସବାପାରା ଇରା ମୁକ୍ତାର ଇନ୍ଦ୍ରଦୂନ୍ ବସିବା ଜାଗାର
ଚାରିବେଢ଼ି ଗୁଡ଼ିଆଇ ଅଇଲାପାରା ଅଇରଇଲା । ୪ ସେ ବସିବା ଜାଗାର
ଶୁଳ୍କଟି ବିଦରେ କହେ ତାରଟା ବସିବା ଜାଗା ରଇଲା । ତେଇ ଦବଲୁଗା
ପିନ୍ଧିକରି ଆରି ସୁନାର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧି କହେତାରିଟା ପାରିତିନିମନ୍ ବସିରଇଲାଇ
। ୫ ବସିବା ଜାଗାଇଅନି ବିଜଳି ମାରିଲା ଆରି ଶୁଭଗାତ୍ କରି ଗଢ଼ଗଢ଼ି
ମାରିଲା । ବସିବା ଜାଗାର ମୁଆଟେ ସାତ୍ରଟା ଜଇଭମଳା ଲାଗୁତେରଇଲା
। ସେଟା ଅଇଲାନି ପରମେସରର ସାତ୍ରଟା ଆତମା । ୬ ଆରି ବସିବା
ଜାଗାର ମୁଆଟେ ନିରମଳ ଅଇକରି ଡିସିବା କାଁଚର ସମ୍ଭୂର ପାରା ରଇଲା
। ବସିବା ଜାଗାର ତାରିବେଢ଼ି ତାରିଟା ଜିବନ୍ ରଇବା ପସୁ ରଇଲାଇ ।
ତାର ମୁଆଟ୍ ବାଟେ ଆରି ପରିବାଟେ ଆଁକିମାନ ରଇଲା । ୭ ପରତୁମର
ପସୁ ସିଞ୍ଚିବାଗିପାରା ଡିସିତେ ରଇଲା । ଦୁଇ ଲମ୍ବଟା ସଣ୍ଠିପାରା ରଇଲା । ଆରି ସାରାସାରିରଟା
ଉତ୍ତିଷ୍ଠିଲୁକବା ଚିତ୍ର ପାରା ଡିସିତେ ରଇଲା । ୮ ସେ ତାରିଟା ଜାକ ଜିବନ୍
ରଇବା ପସୁମନ୍ଦକେ ଗଟେକ୍କେ ଚଅଟା ଲାକା ତେନା ରଇଲା । ଆରି
ତାକରିବାଇରେ ବିଦରେ ମିସା ଆଁକି ରଇଲା । ଦିନ୍ ରାତି ଚିତ୍ର କଇବାଟା
ସେମନ୍ ତେବେନାଇ । ସବୁରଟାନେ ଅନି ବପୁରଇବା ମାପରୁ ପରମେସର,
ସୁକଳଟା! ସୁକଳଟା! ସୁକଳ ସେ! ସେ ଆଗ୍ରତୁ ରଇଲା, ଏବେ ଆତେ ଆରି
ସେ କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ୍ ଜୁଗ୍ ରଇଥି! ୯ ତାରିଟା ଜିବନ୍ ରଇବା ପସୁମନ୍ ଜେ
ବସିବା ଜାଗାଇ ବସିରଇଲା ତାର ମଇମାର, ତାକପୁଟା ଆରି ଦନ୍ତିଅବାଦର୍

ଗିର ସୁନାଇତେରଇଲାଇ । ସେ କାଳ କାଳ ଜୁଗ ଜୁଗ ବଁଦସି । ସେମନ୍ ସେନ୍ଦ୍ରାରି କଲାକେ (aiōn g165) ୧୦ କତେ ଚାରିଟା ପାର୍ତ୍ତିନମନ୍ ଜେ ବସବା ଜାଗାଇ ବସିରଇଲା ତାର ମୁଆଟେ ତାଣ୍ଡାସନ୍ ପଢି ତାକେ ଜୁଆର କଲାଇ । ସେ କାଳ କାଳ ଜୁଗ ଜୁଗ ବଁଚିରଇସି । ସେମନ୍ ପିନ୍ତି ରଇବା ମୁକୁର ବସବା ଜାଗାର ମୁଆଟେ ପିନ୍ତିଦେଇକରି କଇଲାଇ, (aiōn g165) ୧୧ ଏ ଆମର ମାପରୁ ଆରି ଆମର ପରମେସର! ସବୁ ମଇମା, ତାକ୍ଷୁଟା ଆରି ବପୁ ତୁଳ ଆକା ପାଇସୁ । ତୁଳ ସବୁଜାକ ତିଆର କଲାସ ଆରି ତମର ମନ୍ କଲା ଇଯାବେ ସେମନ୍ ତିଆରିଅଇ ବଁଚିଲାଇନି ।

୫ ଜେ ବସବା ଜାଗାଇ ବସିରଇଲା ତାର ଉଜା ଆତେ ଶୁତିଆଇଅଇରଇବା ଗଟେକ୍ ପୁରନା କାଗଜ ଦେକ୍ଲି । ସେଟା ଦୁଇବାଟେ ଲେକା ଅଇରଇଲା । ଆରି ସାତଟା ସିଲ୍ ମାରି ତାବିରଇଲାଇ । ୬ ଆରି ଗଟେକ୍ ବେସି ବପୁରଇବା ତୁଳକେ ଦେକ୍ଲି । ସେ ଆଉଲିଅଇ କଇଲା “ଏ ସାତଟା ସିଲ୍ ପିଟାଇକରି କେ, ଏ କାଗଜ ମେଲାକରି ପାରସି?” ୩ ମାତର ସରଗେ କି ମବୁରେ କି ପାତାଲେ କେ ମିସା ସେ କାଗଜ ମେଲାକରି ଦେକି ନାପାରିଲାଇ । ୪ ସେ କାଗଜ ମେଲାକରି ବିଦରହଟା ଦେକବାକେ କେ ନାପାରିଲାଇଜେ ମୁଲ ବେସି ମନଦୁକ୍ କରି କାନ୍ଦିଲି । ୫ ତାରପଟେ ଗଟେକ୍ ପାର୍ତ୍ତିନ ମକେ କଇଲା, “କାନ୍ଦିନାଇ, ଏବେ ଦେକା! ଜିଦା ବିଷେଅନି ଆଇବା ସିଞ୍ଚ, ଜେ କି ଦାଉଦର ଗଟେକ୍ ତାକ୍ଷୁଟାର ନାତିତି, ସେ ଜିତିଲାଆଟେ । ସେ ସାତଟା ସିଲ୍ ବାଣ୍ଡାଇସି ଆରି କାଗଜ ମେଲାକରି ପାରସି ।” ୬ ତାରପଟେ ବସବା ଜାଗାର ମଜାଇ ଗଟେକ୍ ମେଣ୍ଟାପିଲା ତିଆଅଇରଇବାଟା ଦେକ୍ଲି । ତାର ଚାରିବେଢ଼ି ଚାରିଟା ଜିବନ୍ ରଇବା ପଥୁ ଆରି ପାର୍ତ୍ତିନମନ୍ ରଇଲାଇ । ମେଣ୍ଟାପିଲା ମରାଇରଇଲାଟା ପାରା ତିସ୍ତେରଇଲା । ତାକେ ସାତଟା ସିନ୍ ଆରି ସାତଟା ଆଁକି ରଇଲା । ସେଟା ପରମେସର ସାତଟା ଆତମା ରଇଲା । ପରମେସର ସେ ସାତଟା ଆତମାକେ ଶୁଲାଇ ଜଗତେ ପାଟାଇରଇଲା । ୭ ଜେ ବସବା ଜାଗାଇ ବସିରଇଲା, ତାର ଉଜାଆତେଅନି ସେ ମେଣ୍ଟା କାଗଜ ନେଲା । ୮ ସେ ସେନ୍ଦ୍ରାରି କଲାକେ ସେ ଚାରିଟା ଜିବନ୍ ରଇବା ପଥୁ ଆରି କତେଚାରିଟା ପାର୍ତ୍ତିନମନ୍ ମେଣ୍ଟାର ମୁଆଟେ ତାଣ୍ଡାସନ୍ ପଢି ଜୁଆର କଲାଇ । ସେମନ୍କେ ସବୁ ଲକର ଆତେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ତୁତୁଣ୍ଡା ଆରି ସୁନାର ଚିନାମନ୍କେ ଗନ୍ତୁରସ୍ ରଇଲା । ସେଟା ଅଇଲାନି ପରମେସର ଲକ୍ଷମନ୍

ଶୁଆରି କରିବାଟା । ୯ ସେମନ୍ ଗଟେକ୍ ନୂଆ ଶିତ କଇତେରଇଲାଇ ।
 “ଶୁତିଆଇଅଇରଇବା କାଗଜ୍ ସିଲ୍ ବାଣ୍ଡାଇକରି ନେବାକେ ଦୁଇସେ ପାରୁସ୍ ।
 କାଇକେବଇଲେ ଦୁଇ ମରାଇଅଇଲୁସ୍ ଆରି ତର ବଳି ଇପାଦ ମରନର
 ଲାଗି, ସବୁ ବଁସେଥନି, ସବୁବାପାଇଥନି, ସବୁ ରାଇଜେଥନି ଆରି ଲକ୍ଷମନର
 ଦଲେଥନି ପରମେସରର ପାଇ ଦୁଇ ଲକ୍ଷମନକେ ଆନିଲୁସ୍ । ୧୦ ଦୁଇ
 ସେମନ୍କେ ଗଟେକ୍ ପୁଜାରିମନର ରାଇଜ୍ କରି ଆରୁସ୍ । ସେମନ୍ ଆମର
 ପରମେସରକେ ସେବା କରିବାଇ । ଆରି ଏ ଜଗତେ ସାପନ୍ କରିବାଇ ।”
 ୧୧ ମୁର ଆରିତରେକ୍ ଦେକ୍ଖି । ତେଇ ଅଜାର ଅଜାର ଦୁଇମନର ସବଦ୍
 ସୁନ୍ଦରି । ସେ ଦୁଇମନ୍ ଚାରିଟା ପରମାନର ଆରି ପାରୁଚିନ୍ମନର ଚାରିବେଢ଼ି
 ଟିଆ ଅଇଲାଇ । ୧୨ ସେମନ୍ ଆଉଲି ଅଇକରି ଶିତ କଇତେ ରଇଲାଇ,
 “ମରାଇଅଇରଇବା ମେଣ୍ଟାପିଲା, ସବୁ ବପୁ, ସବୁ ଦନ୍ସାପତି, ସବୁ ଶିଆନ୍,
 ସବୁ ସକ୍ତି, ତାକ୍ଷପୁଟା, ମଇମା, ଆରାଦନା ପାଇବା ଅଦିକାର ତର ଲଗେ
 ଆତେ ।” ୧୩ ଜଗତେ ରଇବା ସବୁ ଜିବନ୍ ରଇବାଟାମନ୍ ଜେନ୍ତାରି କି ସରଗେ
 ରଇବା ସବୁଜାକ, ଜଗତେରଇବା ସବୁଜାକ, ପାତାଲେ ରଇବା ସବୁଜାକ
 ଆରି ସମ୍ଭୁରେ ରଇବାଟାମନ୍ ଶିତ ଗାଇତେରଇଲାଇ । ଜେ ବସବା ଜାଗାଇ
 ବସିଆତେ ଆରି ମେଣ୍ଟାପିଲାକେ ଆରାଦନା, ତାକ୍ଷପୁଟା, ମଇମା, ଆରି ବପୁ
 କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ଥ । (ଅନ୍ତଃ g165) ୧୪ ଚାରିଟା ଜିବନ୍ ରଇବା ପରମାନର
 କଇଲାଇ, ଆମେନ୍! ଆରି ପାରୁଚିନ୍ମନ ତାଣ୍ଟ୍ରାସନ ପଡ଼ି ଜୁଆରକଳାଇ ।

୭ ତାରପରେ ସେ ମେଣ୍ଟାପିଲା ସାତଟା ସିଲ୍ ବିତ୍ତରେ ପରତୁମ ସିଲ୍
 ବାଣ୍ଡାଇବାଟା ମୁଇ ଦେକ୍ଖି । ଚାରଟା ଜିବନ୍ ରଇବା ପରମାନର ବିତ୍ତରେଥନି
 ଗଟେକ୍ ପରୁ ଗଢ଼ଗଢ଼ ସବଦପାରା କରି ମନେ କଇଲା “ଆଉ ।” ୭ ତେଇ
 ମୁଇ ଦେକ୍ଖି, ଆରି ଏହେ ଦେକା! ଗଟେକ୍ ଦବଲା ଗଢା ତିସଲା । ତାକେ
 ଚାଲାଇବା ଲକ୍ଷ ଆତେ ଦୁନ୍ତ ରଇଲା । ତାକେ ଗଟେକ୍ ମୁକୁଟ ଦିଆ
 ଅଇଲା । ସେ ତାର ସର୍ବମନକେ ଆରାଇବାକେ ଦାପୁରେ ଗାଲା । ୮ ସେ
 ମେଣ୍ଟାପିଲା ଦୁଇ ଲମର ସିଲ୍ ବାଣ୍ଡାଇଲା । ଆରି ସେ ଦୁଇ ଲମର ଜିବନ୍
 ରଇବା ପରୁ ମନେ କଇଲା “ଆଉ ।” ୯ ଆରି ଏହେ ଦେକା! ଆରିଗଟେକ୍
 ରଙ୍ଗ ରଇବା ଗଢା ବାରଇଲା । ଜଗତେ ଜୁଇଦ କରାଇବାକେ ସେ ଗଢା
 ଚାଲାଉକେ ଦିଆଅଇରଇଲା । ଜେନ୍ତାରିକି, ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ତାକର ବିତ୍ତରେ
 ମାରାମାରିଅଇ ମରିବାଇ । ତାକେ ଗଟେକ୍ ବଢ଼େଟା କାଣ୍ଡ ଦିଆଅଇଲା । ୧୦

ତାର୍ପତେ ସେ ମେଣ୍ଟୁପିଲା ତିନ୍ ଲମର ସିଲ୍ ବାଞ୍ଚାଇଲା । ତିନ୍ ଲମର ଜିବନ୍ ରଇବା ପୟୁ ମକେ କଇଲା “ଆଉ ।” ମୂର ଦେକ୍ଲି ଆରି ଏହେ ଦେକା! ଆରି ଗଟେକ୍ କାଳିଆ ଗତା ତିସଲା । ସେ ଗତା ଚାଲାଉର ଆତେ ଗଟେକ୍ ତୁଳବା କେଜି ରଇଲା । ୭ ତରିଟା ଜିବନ୍ ରଇବା ପୟୁମନ୍ କଇତେରଇଲାଇ “ଦିନେକର ବୁଢ଼ିକେ ମାନେକ ମୁଣ୍ଡିଆ ଆରି ଦିନେକର ବୁଢ଼ିକେ ତିନ୍ ମାନ୍ ଦାନ୍ । ମାତର ଅଞ୍ଚଳ ବାତ ଆରି ଜିତ ଗର ନସାଇବାରନାଇ ।” ୮ ତାର୍ପତେ ସେ ମେଣ୍ଟୁପିଲା ଚାରି ଲମର ସିଲ୍ ବାଞ୍ଚାଇଲା । ଆରି ଚାରି ଲମର ଜିବନ୍ ରଇବା ପୟୁ ମକେ “ଆଉ!” ବଲି କଇଲା । ୯ ତେଇ ମୂର ଦେକ୍ଲି, ଏହେ ଦେକା! ଗଟେକ୍ ଚାରୁଆ ଗତା ତିସଲା । ଗତା ଚାଲାଉ ଅଇଲାନି ମରନ୍ ଆରି ତୁମାମନର ରାଇଜ୍ । ସେ ପତେ ପତେ ଆଇତେରଇଲା । ସେମନ୍କେ ଏ ଜଗତର ଚାରିବାଗେ ଅନି ଗଟେକ୍ ବାର ଉପରେ ଅଦିକାର ଦେଇତେରଇଲା । ତେଇ କୁଇଦର ଲାଗି, ମର୍ତ୍ତିର ଲାଗି, ରଗର ଲାଗି ଆରି ତଙ୍ଗୁରର ପୟୁର ଲାଗି ମରାଇବାକେ ଅଦିକାର ଦେଲା । (Hadès g86) ୯ ତାର୍ପତେ ମେଣ୍ଟୁପିଲା ପାଇଁ ଲମର ସିଲ୍ ବାଞ୍ଚାଇଲା । ଆରି ଏହେ ଦେକା! ବେଦିର ତଳବାଟେ ସତ୍ତବାବେ ସାକି ଦେଲାଇପାଇ ଆରି ପରମୋସରର ବାକିଅ ଜାନାଇଲାଇପାଇ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ମରାଇ ଅଇରଇଲାଇ ତାକର ଆତ୍ମମାମନ୍କେ ଦେକ୍ଲି । ୧୦ ସେମନ୍ ଆଉଲି ଅଇକରି କଇଲାଇ “ଏ ମାପରୁ ପରମୋସର ଜେ କି ସବୁରଟାନେଅନି ବପୁରଟା । ତୁଇ ସୁକଳ ଆରି ସତ୍ । ଆମ୍କେ ମରାଇଲା ଲକ୍ଷକେ ବିଚାରକରି ତଣ୍ଡ ଦେବାକେ ଆମେ ଆରି କେତେକ୍ ଦିନ୍ ଜାଗବୁ?” ୧୧ ସେମନ୍କେ ସବୁକେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଦବ୍ ବସ୍ତତର ଦିଆଅଇରଇଲା । ତାକର ସତ୍ତେ ରଇବା ଦାଙ୍ଗତାମନ୍କେ ଆରି ବାଇମନ୍କେ ତାକର ପାରାସେ ମରାଇଅଇସି । ଜେତ୍କି ଲକ୍ ଅଇବା କାତା, ସେତ୍କି ଲକ୍ ପୁରାପୁରୁନ ନ ଅଇବାଜାକ ସେମନ୍କେ ଆରି କେତେଦିନ୍ ପୁଣିରଇବାକେ କୁଆ ଅଇଲା । ୧୨ ଆରି ଏହେ ଦେକା! ମେଣ୍ଟୁ ପିଲା ଚଅ ଲମର ସିଲ୍ ବାଞ୍ଚାଇବାଟା ମୂର ଦେକ୍ଲି । ତେଇ ଦରତନି ଜବରଅଇତେ ରୁଲବୁଲିଲା । ବେଲ୍ କାଳିଆ ଅଇ କରକରସା ରଇବା ଲୁଗାପାରା ଅଇଗାଲା ଆରି ଜନ୍ ବନି ପାରା ପୁରାପୁରୁନ ରଙ୍ଗ ଅଇଗାଲା । ୧୩ ଜବର ପବନ୍ ଆସି ଗଟେକ୍ ତୁମରି ଗର ଦୁନିଅଇଲେ ଜେନ୍ତାରି ନ ପାରିଲା ତୁମରି ତଲେ ଅଦରସି, ସେନ୍ତାରିସେ ବାଦଲର ତାରାମନ୍ ଦରତନି ଉପରେ ଅଦରିଲାଇ । ୧୪ ବାଦଲ ଦୁଇପତା ଅଇଗାଲା ଆରି

କାଗଜପାରା ପୁତିଆଇଅଇଲା । ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ତଡ଼ିର ଆରି ଚାରିଦେଖିତି
ପାନିରଇ ମଜାଇ ରଇବା ସୁକୁଳା ଜାଗା ତାର ଜାଗାଇ ଅନି ଅସକୁଳାଇ
। ୧୫ ତାରପରେ ଏ ଜଗତର ରାଜାମନ୍, ସାପନ୍ତକାରିଆମନ୍, ସନିଅର
ନେତାମନ୍, ସାଉକାର ଆରି ବେସି ବପୁରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍, ବନ୍ଦିରଇବା ଆରି
ମୁକୁଳିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଯେହାରି ସବୁଲକ୍ଷମନ୍ ପାଆରେ ଆରି ତଡ଼ିରେ
ରଇବା ବଢ଼ ପାକନା ତଳେ ଜାଇ ଲୁଚିଲାଇ । ୧୬ ସେମନ୍ ଆମ୍ବକେ ଦୟା
କର ବଳି ବାହୁଦିଆ କଲାଇ । ଆରି ତଡ଼ିରମନ୍କେ ଆରି ପାକନାମନ୍କେ
ଆଉଳିଥିଲାଇକରି କଇଲାଇ, “ଆମର ଉପରେ ଅଦ୍ବା ଆରି ଆମ୍ବକେ ଆହୁକା
ଉଆ । ଜେହାରି କି ଜେ ବସିବା ଜାଗାଇ ବସିଆଗେ, ସେ ଆମ୍ବକେ ନ
ଦେକେ । ଆରି ମେଣ୍ଟାର ବଢ଼ ରିପାଇଅନି ଆମେ ରକିଆ ପାଇବୁ । ୧୭
କାଇକେବଇଲେ ତାର ରିସା ବେସି ରିସାର ଦିନ ଆଇଲାଆଗେ । ଆରି ଆମେ
ସେଟା ମୁର୍ଚିରଇ ନାପାରୁ ।”

୭ ତାରପରେ ଦରତନିର ଚାରିଟା କନେ ଚାରିଟା ଦୁଡ଼ ଚିଆଆଇରଇରଇବାଟା
ମୁଇ ଦେକ୍ଖି । ଜେହାରିକି କାଇ ପବନ୍ ଦରତନି କି ସମ୍ଭୁରେ କି କାଇ
ଗର୍ ଉପରେ ନ ଆଇବାକେ ପବନ୍କେ ଦାରି ଅଟକାଇ ରଇଲା । ୨ ପୁରୁବ
ଦିଗେଅନି ଆରି ଗଟେକ୍ ଜିବନ୍ ରଇବା ପରମେସରର ସିଲ୍ ସତ୍ତ୍ ଆଇବାଟା
ମୁଇ ଦେକ୍ଖି । ସେ ଦୁଡ଼ ସେ ତାରଟା ଦୁଡ଼ମନ୍କେ ଆଉଳି ଅଇ ତାଙ୍କି କଇଲା
। ପରମେସର ସେମନ୍କେ ଦରତନି ଆରି ସମ୍ଭୁର ବିନାସ କରିବାକେ ବପୁ
ଦେଇରଇଲା । ୩ ସେ ଦୁଡ଼ କଇଲା ଆମର ପରମେସରକେ ସେବା କରିବା
ଲକ୍ଷମନର କାପାଲେ ଚିନ୍ ନ ଦେବା ଜାକ ଦରତନିକେ କି ସମ୍ଭୁରକେ
କି ଗଢକେ ବିନାସ ନ କରା । ୪ ସେମନ୍ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଚିନ୍ କରି
ସାରାଇଲା ପଚେ, ସଏ ଚାଲିସ୍ ଚାରି ଅଜାର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଚିନ୍ ଦେଲୁ ବଲି
ମକେ କଇଲା । ସେମନ୍ ଛୟରାଏଲର ବାରଟା ବିଁସେଅନି ରଇଲାଇ । ୫
ଜିଉଦା ବିଁସେଅନି ବାରଅଜାର । ସେହାରିସେ ରୁବେନ୍ଦ୍ରାନି, ଗାଦ ନାହିଁର
ଜାଗାଇଅନି ବାର ଅଜାର । ୬ ଆସରେଅନି, ନାପ୍ତାଳିଅନି, ମାନାସେଅନି,
ବାରଅଜାର । ୭ ସମିଯୁନ୍ଦ୍ରାନି, ଲବିଅନି, ଇସାକର ତେଇଅନି ବାରଅଜାର
। ୮ ସବଲୁନେଅନି, ଜସେପେଅନି, ବନିୟମେଅନି, ବାରଅଜାର ଲାକା
ଚିନ୍ କଲାଇ । ୯ ତାରପରେ ମୁଇଦେକ୍ଖି ଏବେ ଦେକା! ତେଇ ଏତେକ
ମାନ୍ତ୍ରା ଲକ୍ଷକେ ଦେକ୍ଖି ଜେ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ କେ ମିଯା ଏଜି ନାପାରତ୍

। ସେମନ୍ ସବୁ ଜାତିଅନି, ବଁସେଅନି, ରାଜେଅନି, ଆରି ବାସାଇଅନି ଆସିରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ବସ୍ତବା ଜାଗାର ମୁଆଟେ ଆରି ମେଣ୍ଟୁପିଲାର ମୁଆଟେ ଟିଆଅଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଦବ୍ ଲୁଗାପିନ୍ତିକରି ଆରି ଆତେ କଜୁରି ତାଲ୍ ଦାରିରଇଲାଇ । ୧୦ ସେମନ୍ ଆଉଲି ଅଇକରି କଇତେ ରଇଲାଇ, “ଆମର ପରମେସର ଜେ କି ବସ୍ତବା ଜାଗାର ବସିଆଏ, ତାରଟାନେଅନି ଆରି ମେଣ୍ଟୁ ପିଲାର ଟାନେଅନି ମୁକ୍ତି ମିଳୁଥି ।” ୧୧ ସବୁ ଦୁଡ଼ମନ୍ ବସ୍ତବା ଜାଗାର ଆରି ପାରଚିନ୍ ମନର ଆରି ତାରିଟା ଜିବନ୍ ରଇବା ପସୁମନର ତାରିବେଢ଼ି ଟିଆଅଇଲାଇ । ତାରପତେ ସେମନ୍ ବସ୍ତବା ଜାଗାର ମୁଆଟେ ଡାଣ୍ଟାପନ୍ ପଡ଼ି ପରମେସରକେ ଛୁଆର କରି, ୧୨ କଇଲାଇ, ଆମେନ୍, ଦନିଅବାଦ୍, ମଇମା, ଶିଆନ୍, ତାଙ୍କପୁଟା, ବପୁ ଆରି ସକ୍ତି କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ ଜୁଗ ଆମର ପରମେସରକେ ଅ । ଆମେନ୍, ବଲି କଇତେରଇଲାଇ । (aiōn g165) ୧୩ ପାରଚିନ୍ ମନର ବିଦ୍ରେ ଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆସିକରି ମକେ ପାଚାଇଲା, “ଏ ଲକ୍ମନ୍ କାଇକେ ଦବ୍ ଲୁଗା ପିନ୍ତି ଆଚତ୍ ଆରି ସେମନ୍ କନ୍ତିଅନି ଆଇଲାଇ?” ୧୪ ମୁଇ ତାକେ କଇଲି “ଆଗିଆ ମୁଇ ନାଜାନି, ତୁଳତା ଜାନୁସ୍ତ ।” ସେ ମକେ କଇଲା “ବେସି ବହୁ ତାତ୍ତନା ପରେ ରକିଆ ପାଇ ଆଇଲାଇଆଚତ୍ । ମେଣ୍ଟୁପିଲାର ବନି ସଞ୍ଚେ ସେମନ୍ ତାକର ବସୁତର ଦଇକରି ଦବ୍ କଲାଇଆଚତ୍ ।” ୧୫ ସେଟାର ପାଇ ସେ ଲକ୍ମନ୍ ପରମେସର ବସ୍ତବା ଜାଗାର ମୁଆଟେ ରଇ ତାର ମନ୍ତ୍ରରେ ଦିନ୍ ରାତି ତାକେ ସେବା କଲାଇନି । ଜେ ବସ୍ତବା ଜାଗାଇ ବସୁଲାଆଏ, ସେ ସେମନ୍କେ ରକିଆ କରସି । ୧୬ ସେମନ୍କେ କେବେ ବୁକ୍ ନ ଲାଗେ କି ସଂ ନ କରେ । ବେଳ୍ କି ଅଦିକ୍ ତପି ରଇବା ତାତି ସେମନ୍କେ ପଡ଼ାଇନାପାରେ । ୧୭ କାଇକେବଇଲେ ବସ୍ତବା ଜାଗାର ମଜାଇ ରଇବା ମେଣ୍ଟୁପିଲା, ସେ ଲକ୍ମନ୍ର ସେବାକାରିଆ ଅଇସି, ଆରି ଜିବନ୍ ରଇବା ଗାତ୍ରବାଟେ ସେ ଲକ୍ମନ୍କେ ବାହକାତାଇ ନେଇସି । ଆରି ପରମେସର ସେ ଲକ୍ମନର ଆକିର ଆସୁ ପୁତି ଦେଇସି ।

ମେଣ୍ଟୁପିଲା ଜେତେବେଳେ ସାତ୍ ତମର ସିଲ୍ ବାଢ଼ାଇଲା, ସେତ୍କିବେଳେ ପରଗେ ସମାନ୍ ଅଦ୍ଵାତା ଜାକ ଚିମ୍ବା ଅଇଗାଲା । ୧ ତାରପତେ ପରମେସର ମୁଆଟେ ସାତ୍ତା ଦୁଡ଼ମନ୍କେ ଟିଆଅଇ ରଇଲାଟା ମୁଇ ଦେକ୍ଖି । ସେ ମନ୍କେ ସାତ୍ତା ମଇରି ଦିଆଅଇ ରଇଲା । ୨ ତେଇ

ଆରି ଗଟେକ୍ ଦୁଃଖ ଆସିକରି ବେଦିଲଗେ ତିଆ ଆଇଲା । ତାର ଆତେ
 ଗନ୍ଧରସ ପଡ଼ାଇବା ଗଟେକ୍ ସୁନାର ଗିନା ରଇଲା । ପରମୋସରର ଲକ୍ଷମନର
 ପାରତନା ସଞ୍ଚୁ ମିପାଇବାକେ ତାକେ ବେଷି ଗନ୍ଧରସ ଦିଆଅଇରଇଲା ।
 ତାରପତେ ସେ ସେଟା ବସିବା ଜାଗାର ମୁଆଟେ ରଇବା ସୁନାର ବେଦି
 ଉପରେ ପରପ୍ତି । ୪ ପଢ଼ିରେଇବା ଦୁଃଖ ଦୁଆଁ ପରମୋସରର ଲକ୍ଷମନର
 ପାରତନା ସଞ୍ଚୁ ଉପରେ ଗାଲା । ପରମୋସରର ମୁଆଟେ ତିଆଅଇରଇବା
 ଦୁଃଖ ସେଟା ଦାରିରଇଲା । ୫ ତାରପତେ ସେ ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ ପଡ଼ାଇବା ଅର୍କି
 ନେଇକରି ବେଦିଟାନର ଜଇସଞ୍ଚୁ ବର୍ତ୍ତି କଲା । ସେଟା ସେ ଦର୍ତ୍ତନି ଉପରେ
 ପିଞ୍ଜିଦେଲା । ତେଇ ଶୁଦ୍ଧଗାତ୍ର କରି ଗଢ଼ଗଢ଼ି ମାରିଲା ଆରି ବିଜ୍ଞଳି ମାରି
 ଦର୍ତ୍ତନି ତୁଳବୁଲିଲା । ୬ ତାରପତେ ପାଦଟା ମଇରି ଦାରିରଇବା ପାଦଟା
 ଦୁଃଖ ସେଟା ପୁକ୍କବାକେ ତିଆରଥାଇଲା । ୭ ପରତୁମର ଦୁଃଖ ତାର ମଇରି
 ପୁକ୍କଲା ଆରି ଏହେ ଦେକା! କାରାପାକ୍ନା ଆରି ଜଇ ଜନ୍ମଟା କି ବନି ସଞ୍ଚୁ
 ମିଯିରଇଲା, ସେଟା ଦର୍ତ୍ତନି ଉପରେ ତାଳିଅଇଲା । ଦର୍ତ୍ତନି ତିନ୍ଦବାଗ୍
 ଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ପଢ଼ିଗାଲା । ତାର ସଞ୍ଚୁ ତିନ୍ଦବାଗେ ଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ର
 ଗଢମନ୍ ଆରି ସବୁ ଗୀୟମନ୍ ମିପା ପଢ଼ିଗାଲା । ୮ ତାରପତେ ଦୁଲଲମର୍
 ଦୁଃଖ ମଇରି ପୁକ୍କଲା । ଆରି ଏହେ ଦେକା! ଗଟେକ୍ ବଢ଼ କୁପ୍ଲି, ଜନ୍ମଟା ଜଇ
 ଲାଗିରେଇଲା, ସେଟା ସମଦୂର ବିଦ୍ରେ ପିଞ୍ଜା ଅଇଲା । ଆରି ସମଦୂରର
 ପାନି ତିନ୍ଦବାଗେ ଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ବନି ଅଇଗାଲା । ୯ ଆରି ସମଦୂର
 ବିଦ୍ରେ ରଇବା ତିନ୍ଦବାଗେଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ଜୀବଜିଆଦ ମରିଗାଲାଇ ।
 ଆରି ତିନ୍ଦବାଗେଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ପାନି ଜାଜ୍ ମିପା କୁରୁପନାସ ଅଇଗାଲା
 । ୧୦ ତାରପତେ ତିନ୍ ଲମରର ଦୁଃଖ ତାର ମଇରି ପୁକ୍କଲା । ଆରି ଏହେ
 ଦେକା! ସେ ଦାପେରସେ ଆକାସେ ଅନି ଜଇଅଲା ପାରା ଲାଗିରେଇବା
 ଗଟେକ୍ ବଢ଼ ତାରା ବାଦିଲେଅନି ଅଦରଲା । ସେଟା ତିନ୍ଦବାଗେଅନି ଗଟେକ୍
 ବାଗର ଗାଢମନ୍କେ ଆରି ଜଳାମନର ଉପରେ ଅଦରଲା । ୧୧ ସେ ତାରାର
 ନାର୍ତ୍ତ ଅଇଲାନି ଲାଗଦଶାତିକତତା । ତାରା ଅଦରଲାକେ ତିନ୍ଦବାଗେ ଅନି
 ଗଟେକବାଗ୍ ପାନି ପିତା ଅଇଗାଲା । ସେ ପିତା ପାନି କାଇକରି ବେସିଲକ୍ଷମନ୍
 ମରିଗାଲାଇ । ୧୨ ତାରପତେ ତାର ଲମରର ଦୁଃଖ ତାର ମଇରି ପୁକ୍କଲା
 । ଆରି ଏହେ ଦେକା! ବେଳର ତିନ୍ଦବାଗେଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗକେ ମାତ୍ର
 ଅଇଲା । ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ଜନର ତିନ୍ଦବାଗେଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗ୍, ଆରି ତାରା

ମନ୍ତ୍ର ତିନ୍ଦବାଗେ ଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ନସ୍ତ ଅଇଗାଲା । ତେବର ପାଇ
ଜନ୍ମ ଆରି ତାରାମନ୍ତ୍ର ଉଜଳ୍କ ଦେବାଟା ତିନ୍ଦବାଗେଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗ୍
ଉନା ଅଇଗାଲା । ତାରୁପତେ ଦିନ୍ମିଷା ତିନ୍ଦବାଗେ ଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗ୍
ଆରି ରାତି ମିଷା ତିନ୍ଦବାଗେ ଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ଉଜଳ୍କ ନ ରଇଲା । ୧୩
ତାରୁପତେ ମୂର ଆରି ଦେକ୍ଖି ଆରି ଏବେ ଦେକା! ଗଟେକ୍ ଗିର୍ ବେସି
ଉପରେ ଉଡ଼ିତେରଇଲା । ଆରି ଆଉଲି କଇତେରଇଲା, “କାଇ ଜନସ୍ତତା,
କାଇ ଜନସ୍ତତା । ଜେତେବେଳେ ବାକି ତିନ୍ଦଟା ଦୁର୍ମନ୍ତ ମଇରି ଟାନେଅନି
ସବଦ୍ ଆଇଲାବେଳେ, ଦର୍ଶନି ଟାନେ ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ପାଇ
କେତେକ୍ ଜନସ୍ତତା ଅଇସି ।”

C ତାରୁପତେ ପାଁର ଲମରର ଦୁର ତାର ମଇରି ପୁକ୍ଳା । ଆରି ଏବେ ଦେକା!
ବାଦଲେଅନି ଦର୍ଶନି ଉପରେ ଅଦ୍ଵିତୀ ରଇବା ଗଟେକ୍ ତାରା ଦେକ୍ଖି । ତାକେ
ପାତାଲର କୁଠିକାତି ଦିଆଅଇରଇଲା । (Abyssos g12) ୨ ସେ ତାରା ପାତାଲ
ଉଚ୍ଚାତାଳା ଆରି ତେଇଅନି ଗଟେକ୍ ଜଙ୍ଗଳାଗ୍ରବା ବାଟି ଅନି ଦୁଆଁ ବାରଇଲା
ପାରା ବାରଇଲା । ପାତାଲେଅନି ଆଇବା ଦୁଆଁର ଲାଗି ବେଳର ଉଜଳ୍କ ଆରି
ପବନ ଆନ୍ଦୋଳ ଅଇଗାଲା । (Abyssos g12) ୩ ଦର୍ଶନିଟାନେ ରଇବା ଦୁଆଁର
ଲାଗି, ତେଇଅନି ଚିତ୍କାମନ୍ତ ବାରଇଲାଇ । ସେମନ୍ତକେ ବିସ୍କାକ୍ତାର
ପାରା ବିପୁ ଦିଆଅଇରଇଲା । ୪ ସେମନ୍ତକେ ଦର୍ଶନିର ଗୀର୍ କି ଗଢ଼ କି ବିନ୍
ବାତର ଗଢ଼କୁଟକେ ମାରାନାଇ ବଲି କୁଆଅଇରଇଲା । ପରମେସରର ସିଲର
ଚିନ୍, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତ କାପାଲେ ନ ରଇଲା, ସେମନ୍ତକେ ଆକା ମାରିବାକେ
ଆଦେସ୍ ରଇଲା । ୫ ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମରାଇବାକେ ଚିତ୍କାମନ୍ତକେ ଆଦେସ୍
ନ ଦେଇରଇଲା । ମାତର ପାଇମାସ ଜାକ ସେମନ୍ତକେ କସ୍ତ ଦେବାକେ
ସେମନ୍ତ ଜନ୍ମ କସ୍ତ ପାଇବାଇ, ସେଟା ଗଟେକ୍ ବିସ୍କାକ୍ତା ତାବଲାବେଲର
ଦୁକାପାରା ରଇସି । ୬ ସେ ପାଇମାସ ଜାକ କେନ୍ତି କରି ମରବୁ ବଲି ବାଟ୍
କଜବାଇ । ମାତର ସେଟା ମିଲାଇନାପାରତ । ସେମନ୍ତ ମରିବାକେ ବେସି
ମନ୍ତ କରିବାଇ, ମାତର ସେଟା ନ ଅଏ । ୭ ଜୁରଦ ପାଇ ତିଆର ଅଇରଇବା
ଗଡ଼ାମନ୍ତରପାରା ସେ ଚିତ୍କାମନ୍ତ ଉପରେରଇଲାଇ । ସେମନ୍ତ ମୁଣ୍ଡ ସୁନାର
ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧି ରଇଲାଇ । ସେମନ୍ତ ମୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ମୁ ପାରା ରଇଲା । ୮
ସେମନ୍ତ ଚେଣ୍ଟି ମାଇଜିକିମନ୍ତରପାରା ଆରି ଦାତ ସିଥିମନ୍ତରପାରା ରଇଲା
। ତାକର ଦୁକେ ଲୁଆର ସାଞ୍ଜ ତାବିଅଇରଇଲା । ୯ ତାକର ତେନାମନ୍ତ

ଜାହଲେ କୁଳଦକେ ଜିବା ଗତାର ରତର ସବଦ ପାରା ସୁନିଆଇତେରଇଲା
 । ୧୦ ବିସ୍କାକୃତା ମନର ପାରା ସେମନର ଲେଞ୍ଛୁ ଗଜିଆ ରଇଲା ।
 ଆରି ବିସ୍କାକୃତା ପାରା ଚାବତେରଇଲା । ପାଇମାସ ଜାକ ଲକ୍ଷମନକେ
 ନସାଇବାକେ ତାକର ଲେଞ୍ଛୁର ବପୁ ରଇଲା । ୧୧ ତାକର ଉପରେ ଗଟେକ
 ରାଜା ପାସନ୍ କରତେରଇଲା । ସେ ପାତାଲେ ଦେକା ରକା କରବା ଦୂର
 । ଏବରି ବାସାଇ ତାର ନାଉଁ ଅଇଲାନି ଅବଦନ୍ । ଆରି ଗିରିକ ବାସାଇ
 ଅପଳିଯୁନ । ତାର ଅରଦ ଅଇଲାନି କୁରୁପନାସ କରବା ଲକ୍ଷ । (Abyssos
 g12) ୧୨ ପରତୁମର ତର ଲାଗବା ଦୁକ କସ୍ଟ ପାରିଲା । ତାରପରେ ଆରି
 ଦୁଇଟା ଅଦିକ ଦୁକ କସ୍ଟ ଅଇବାଟା ଆଇଲାନି । ୧୩ ତାରପରେ ଚଅ
 ଲମରର ଦୁର ତାର ମଇରି ପୁକଲା । ଆରି ଏବେ ଦେକା! ପରମେସର
 ମୁଆଁଟେ ରଇବା ସୁନା ବେଦିର ଚାରିଟା କନେଅନି ମୁଇ ଗଟେକ ସବଦ ସୁନିଲି
 । ୧୪ ସେ ସବଦ ଚଅ ଲମର ଦୁରକେ କଇଲା, ବହୁ ଗାଡ଼ ଉତ୍ତପରଟିସ୍
 ଗାଡ଼, ବାନ୍ତି ସଞ୍ଚାରିବା ଚାରିଟା ଦୁରମନକେ ମୁକଳାଇଦେସ୍ । ୧୫ ଚାରିଟା
 ଦୁରମନକେ ମୁକଳାଇଲା । ଗୁଲାଇ ମୁନୁସଜାତିର ତିନ୍ ବାଗେଅନି ଗଟେକ
 ବାଗକେ ମରାଇବାକେ ସେମନକେ ତିଆର କରି ସଞ୍ଚାରିରଇଲା । ଏ ସମାନ
 ବରସର, ସମାନ ମାସର, ସମାନ ଦିନର, ସମାନ ଗାଁରପାଇ ସେମନକେ
 ସଞ୍ଚାରିରଇଲା । ୧୬ ତାରପରେ ଗଟେକ ବଢ଼ଦଳ ଅଇକରି ଗଡ଼ାଲଗେ
 ଆଇତେ ରଇବା ସନିଆମନ ଜନ୍ମକମନ କି ଦୁଇସ ଲକିଅ ଲକ୍ଷମନ ଆଚତ୍
 ବଲି ସେମନ କଇଲାଇ, ସେଟା ଦେକ୍ଲି । ୧୭ ମୁଇ ମର ଦରସନେ
 ଗଡ଼ାମନକେ ଆରି ତାର ଚାଲାଉମନକେ ଦେକ୍ଲି । ତାକର ସାଞ୍ଚମନ
 ଜଇପାରା ରତ୍ନ ଆରି ନିଲି ପାରା ନିଲିଆ, ଅଲୁଦି ପାରା ରଇଲା । ସେ ଗଡ଼ା
 ମନର ମୁଣ୍ଡ ସିର୍ଥମନର ମୁଣ୍ଡ ପାରା ରଇଲା । ଆରି ତାକର ଟଣ୍ଟେଅନି ଜଇ
 ଦୁଆଁ ଆରି ରକର ପାରାଟା ବାରଇତେରଇଲା । ୧୮ ଗୁଲାଇ ମୁନୁସ ଜାତିର
 ତିନ୍ବାଗେ ଅନି ଗଟେକ ବାଗ ସେ ତିନ୍ଟା ମର୍ତ୍ତିରିଲାଗି ମରିଗାଲାଇ ।
 ଗଡ଼ାମନର ଟଣ୍ଟେଅନି ଆଇବା ଜଇ ଦୁଆଁ ଆରି ଗନ୍ଧପାରା ତିନ୍ଟା ମରତି
 ଅଇଲା । ୧୯ ଗଡ଼ାମନର ବପୁ ତାକର ଟଣ୍ଟେ ଆରି ତାକର ଲେଞ୍ଛୁ ମିଥିକରି
 ରଇଲା । ତାକର ଲେଞ୍ଛୁ ମୁଣ୍ଡ ରଇବା ସାପମନର ପାରା ରଇଲା । ସେଟାପଟ୍ଟ
 ସେମନ ଲକ୍ଷମନକେ ମାରିତେରଇଲାଇ । ୨୦ ଏ ମରତି ଅଇଲାର ପାଇ
 ଜେତୁକି ରଇଲା ମନସ ଜାତି, ଆତେ ତିଆରକରି ରଇବାଟାକେ ଚାତଦନାଇ

। ଗର୍ବସ୍ତୁ, ପାକନାସ୍ତୁ, ପିତଳସ୍ତୁ, ବୁପାସ୍ତୁ ଆରି ସୁନାସ୍ତୁ ତିଆର କରିରଇବା ମୁରୁତିମନ୍ତକେ ଆରି ତୁମାମନ୍ତକେ ସେବା କରିବାଟା ସେମନ୍ ଚାତଦନାଇ । ୨୧ ସେମନ୍ ଚରାଇବାଟା, ବେସିଆ କାମ୍ କରିବାଟା, ଜାତୁ ମଁତ୍ର କରିବାଟା ଆରି ନର ମରାଇବାଟା ମିଥା ଚାତଦନାଇ ।

୧୦ ତାରପରେ ଏବେ ଦେକା! ସରଗେଅନି ଆରି ଗଟେକ୍ ବହୁ ଦୂର ଉଦ୍ଧର ଆଇବାଟା ମୁଲ ଦେକଲି । ତାକେ ଗଟେକ୍ ବାଦଲୁ ଗୁଡ଼ାଇରଇଲା ଆରି ମୁଣ୍ଡୁ ଗଟେକ୍ ଇନ୍ଦ୍ରରଦୁନ୍ତ ଗୁଡ଼ିଆଇ ଅଇରଇଲା । ତାର ମୁ ବେଳ୍ ପାରା ରଇଲା । ତାର ଗହମନ୍ ଜଇର କୁନାଦି ପାରା ରଇଲା । ୨ ତାର ଆତେ ଉଗାତି ଅଇରଇବା ଗଟେକ୍ ସାନ୍ ବଇ ରଇଲା । ସେ ତାର ଉଜାଗତ ସମ୍ଭୁର ବିଦରେ ସଞ୍ଚାଳିଲା ଆରି ତେବେରି ଗଢ଼ ସୁକଲା ବୁଁଁ ସଞ୍ଚାଳିଲା । ୩ ସେ ଆଉଲି ଅଇଲାକେ ସିଅମନ୍ ଅତରିଲା ପାରା ସୁନିଆଇଲା । ସେ ତାକଲା ପରେ, ସାତଟା ଗହଗତିମନ୍ ଅତ୍ରିକରି କଇଲାଇ । ୪ ସେମନ୍ କାତା ଅଇଲା ଦାପ୍ରେ ମୁଲ ଲେକବାକେ ଆରାମ୍ ଅଇରଇଲି । ମାତ୍ର ସରଗେଅନି ଗଟେକ୍ ସବଦ୍ ସୁନ୍ଦରି, ସାତଟା ଗହଗତିମନ୍ କଇଲାଟା କେ ନାଜାନ୍ତିଲାପାରା ସଞ୍ଚି । ସେଟା ଲେକନାଇ । ୫ ତାରପରେ ମୁଲ ଆଗତୁ ଦେକିରଇବା ଦୂର ଜେ କି ସମ୍ଭୁରେ ଆରି ସୁକଲା ପଦାଇ ଟିଆ ଅଇରଇଲା, ସେ ତାର ଉଜା ଆତ୍ ସରଗ୍ବାଟେ ଲାମାଇଲା । ୬ ପରମେସରର ନାହିଁ ଦାରି ସେ ଗଟେକ୍ ସପତ୍ର କଲା । ପରମେସର କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ୍ ଜୁଗ୍ ବଁଁରସି । ସେ ସରଗେ ରଇବାଟା, ଦର୍ଶନିତେଇ ରଇବାଟା ଆରି ସମ୍ଭୁରେ ରଇବା ସବୁଜାକ ତିଆର କଲା । ସେ ଦୂର କଇଲା, “ଆରି ଅଳ୍ସମ୍ ନ ଅଏ ।” (aiśoñ g165) ୭ ମାତ୍ର ଜେତେବେଳେ ସାତ ଲମର ଦୂର ତାର ମଇରି ପୁକ୍ଷସି, ସେବ୍ରକିବେଳେ, ପରମେସର କାକେ ନ ଜାନାଇରଇବା ତାର ମନ୍ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ ସିଦ୍ କରସି । ଏଟା ସେ ତାର ଦାଙ୍ଗତାମନ୍ତକେ ଆରି ବବିଷ୍ଟବକ୍ତତାମନ୍ତକେ ସେ ଆଗତୁ ଜାନାଇରଇଲା । ୮ ତାରପରେ ସରଗେଅନି ଜନ୍ ସବଦ୍ ମରସଞ୍ଚ କାତା ଅଇତେରଇଲା, ସେଟା ଆଚିତରେକ୍ ମକେ କଇଲା “ଜାଆ, ସମ୍ଭୁରେ ଆରି ସୁକଲା ଜାଗାଇ ଟିଆଅଇରଇବା ଦୂର ଆତେଅନି ଉଗାତି ଅଇରଇବା କାଗଜ୍ ବେଟ୍ ।” ୯ ମୁଲ ଦୂତର ଲଗେ ଗାଲି ଆରି ସାନ୍ତା କାଗଜ୍ ମକେ ଦେ ବଳି କଇଲି । ସେ ମକେ କଇଲା “ଏଟା ନେଇକରି କାଆ । ତର ପେଟେ ଏଟା ପିତା ଅଇସି । ମାତ୍ର ତର ଟଣ୍ଟେ ସେଟା ମୁ ପାରା ମୁନ୍ଦର ରଇସି ।”

୧୦ ତେଇ ମୁଖ ଦୁଃଖ ଟାନେଅନି ସାନ୍ତୋ କାଗର ନେଲି ଆରି କାଇଲି ।
ସେଠା ମର ଟଣ୍ଡେ ପାକାଇଲାକେ ମୁ ପାରା ସୁଆଦ ରଙ୍ଗଲା । ମାତର ଗିଲୁଲା
ପଚେ ପେର ବିଦରେ ପିତା ଅଇଗାଲା । ୧୧ ତାରପତେ ମକେ କଇଲା, “ପଦ୍ମ
ରାଜାମନର ବିସଇ, ବାସାମନର ବିସଇ, ବଂସର ବିସଇ, ଆରି ରାଜଜର
ବିସଇ, ଏ ସବୁଜାକର ଉପରେ ପରମେସରର କବର ତୁଳ ଆରିତରେକ
ଜାଇ ଜାନାଇବାର ଆଚେ ।”

୧୧ ତାରପତେ ମକେ ନାୟବା ଡାଙ୍କୁ ପାରା ଡିସବା ଡାଙ୍କୁ ଗଟେକୁ
ଦିଆଅଇଲା । “ଜାଆ ଆରି ପରମେସରର ମନ୍ତ୍ରର ଆରି ବେଦି ନାୟ । ମନ୍ତ୍ରରେ
ପାରତନା କରବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଏଜିକରି ଆଉ ।” ୨ ମାତର ମନ୍ତ୍ରର ବାଇରେ
ରଙ୍ଗବା ଡାଙ୍କୁ ନାୟନାଇ । କାଇକେବଙ୍ଗଲେ ସେ ଜାଗା ଜିଉଦି ନ ଅଇଲା
ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦିଆଅଇଲା ଆଚେ । ସେମନ୍ତ ସୁକଳ୍ମ ନଅରେ ରଇ ୪୭ ମାୟ
ଜାକ ସେ ନଅରକେ ଅସୁକଳ୍ମ କରିଦେବାଇ । ୩ ବାସତା ପିନ୍ତୁରଙ୍ଗବା ଦୁଇଟା
ସାକିମନ୍ତକେ ମୁଖ ପାଟାଇବି । ସେ ବାରଯ ସାଟେଦିନ ମୁଖ ସେମନ୍ତକେ
କଇଲାଟା ଜାନାଇବାଇ । ୪ ସେ ଦୁଇଟା ପାକିମନ୍ତ ଜଗତର ମାପରୁର
ମୁଆଟେ ଚିଆଅଇବା ଜିତ୍ ଗର ଆରି ଦୁଇଟା ବଢ଼ି ଅଇଆଚତ୍ । ୫ କେ
ଜଦି ସେମନର ଅନିଆଇ ଦେକି ମାରବାକେ ଚେସ୍ଟା କରବାଇ, ତାକର୍
ଟଣ୍ଡେଅନି ଜଇ ବାରକରାଇ ତାକର ବିରତିମନ୍ତକେ ବିନାୟ କରବାଇ ।
ଏହୁରି ଜେ ସେମନ୍ତକେ ମାରବାକେ ଚେସ୍ଟା କରବାଇ, ସେମନ୍ତ ମରିଜିବାଇ
। ୬ ସେମନ୍ତ ପରମେସରର କବର ଜାନାଇବାବେଲେ ଜେହୁରି କି ବରସା
ନଅ ବଳି ବାଦଲୁକେ ଡାବିକରି ସଞ୍ଚାଇବାକେ ତାକର ଅଦିକାରାଇବାଇ ।
ପାଜରା ପାନିମନ୍ତକେ ବନି କରବାକେ ମିୟା ତାକର ଅଦିକାର ରଙ୍ଗସି ।
ଜେତେବେଲେ ମନ୍ଦକଲେ, ସେତେବେଲେ ଜନ୍ମ ରକାମ୍ ମରତି ଦରତନି
ଉପରେ କେତେତର ମିୟା କରି ବାଦାଦେବାକେ, ସେମନର ଅଦିକାର ଆଚେ
। ୭ ସେମନ୍ତ ତାକର କବର ଜାନାଇଲା ପଚେ, ଗଟେକୁ ବେସି ତର ଲାଗିବା
ପୟୁ ପାତାଲେଅନି ବାରଙ୍ଗାସି ତାକର ବିରୁଦ୍ଧେ ଛୁଇଦ କରସି । ସେ
ପୟୁ ସେମନ୍ତକେ ଆରାଇକରି ମରାଇଦେଇସି । (Abyssos g12) ୮ ବଡ଼
ନଅର ସାଇର ମଜାଇ ତାକର ମଲା ଗାଗଦ ରଙ୍ଗସି । ସେ ବଡ଼ ନଅରେ
ତାକର ମାପରୁ କୁରୁସକାଟେ ସରପି ଅଇରଙ୍ଗଲା । ସେ ନଅର ସଦମ୍ କି
ମିସର ରାଇନ୍ ପାରା ଆଚେ । ୯ ଚିନ୍ ବିନ୍ ଆରି ଅଦା ବିନରପାଇ ସବୁ

ରାଜର, ସବୁ ଦେସର, ସବୁ ବଁସର, ସବୁ ଜାତିର ଆରି ସବୁ ବାସାର ଲକ୍
 ଦେକ୍ବାଇ । ସେ ମଲା ମତାମନ୍ତକେ ତପ୍ତବାକେ ସେମନ୍ ରାଜି ନଥେ । ୧୦
 ଏ ଦୁଇ ଲକ୍ ମଲାରପାଇ, ଜଗତର ଲକ୍ ସାରଦା ଅଇବାଇ । ଏ ଦୁଇଟା
 ବବିସତ୍ତବକ୍ତାମନ୍ ଜଗତେ ବେସି ଦୁକ୍କଷ୍ଟ ଆନାଇଲାଇଜେ ଲକ୍ମନ୍
 ପାରଦା ଅଇବାଇ ଆରି ସାଇପାରଦା ଅଇକରି ପାରଦା ଅଇବା ଜିନିସମନ୍
 ଦିଆନିଆ ଅଇବାଇ । ୧୧ ତିନ୍ଦିନ୍ ଆରି ଅଦା ଦିନ୍ ପତେ ଜିବନ୍ ଦେବା
 ଗଟେକ୍ ପୁଣ୍ୟ ପରମେସର ଟାନେଅନି ଆସି ତାକର ବିଦ୍ରରେ ପୁରୁଲା ।
 ଆରି ଏଦେ ଦେକା! ସେମନ୍ ଉଚ୍ଚଲାଇ । ସେମନ୍କେ ଦେକ୍ଲା ଲକ୍ମନ୍
 ବେସି ତରିଗାଲାଇ । ୧୨ ତାର୍ପତେ ସର୍ଗେ ଅନି ଗଟେକ୍ ଜବର ସବଦ୍
 ବବିସତ୍ତବକ୍ତାମନ୍କେ କଇଲା, “ଉପ୍ରେ ଆସା ।” ଆରି ତାକର ବିରଦିମନ୍
 ଦେକ୍ବାବେଳେ ସେମନ୍ ଗଟେକ୍ ବାଦଳ ଉପ୍ରେ ବସି ସର୍ଗେ ଗାଲାଇ ।
 ୧୩ ସେହିକିବେଳେ, ଏଦେ ଦେକା! ବେସି ଦର୍ତ୍ତନୀ ରୁଳ୍ବୁଲି ଗାଲା । ନଥର୍
 ଦସବାଗେଅନି ଗଟେକ୍ ବାର କୁରୁପୂନାୟ ଅଇଗାଲା । ଆରି ତେଇ ୭,୦୦୦
 ଲକ୍ମନ୍ ମରିଗାଲାଇ । ବାକି ରଇଲା ଲକ୍ମନ୍ ତରିକରି ସର୍ଗେ ରଇବା
 ପରମେସରର ବପୁକେ ତାକ୍ଷପୁଟା କଲାଇ । ୧୪ ବେସି ତର ଅଇବା ଦୁଇ
 ଲମର ଦୁକ୍କଷ୍ଟ ସାରିଗାଲା । ମାତର ଏବେ ଦେକା ପଚରଟା ଦାୟରେ
 ଆଇସି । ୧୫ ତାର୍ପତେ ସାତ ଲମର ଦୁଇ ତାର ମଇରି ପୁକ୍ଳା । ଆରି
 ଏଦେ ଦେକା! ସର୍ଗେ ଜବର ଆଉଲି ଅଇବାଟା ସୁନିଅଇଲା । ଜଗତ୍କେ
 ସାପନ୍ କରିବା ବପୁ ଆମର ମାପରୁ ଆରି ତାର ମସିଅକେ । ସେ କାଲ୍ କାଲ୍
 ଜୁଗ ଜୁଗ ସାପନ୍ କରସି । (ଆଶୀର୍ବାଦ ୧୬୫) ୧୬ ତାର୍ପତେ ପରମେସରର
 ମୁଆଟେ ବସିବା ଜାଗାଇ ବସିରଇବା ୨୪ ଟା ପାର୍ତ୍ତିନମନ୍ ତାଣ୍ଟାପନ୍ ପଡ଼ି
 ତାକେ ଜୁଆର କଲାଇ । ୧୭ ସେମନ୍ ଏହୁରି କଇଲାଇ “ମାପରୁ ପରମେସର
 ସବୁରଟାନେଅନି ଉପ୍ରେ ଆଚେ । ସେ ସବୁବେଳେ ରଇଲା ଆରି ରଇସି
 ମିଥା । ତର ବଡ଼ ବପୁ ସତ୍ତ୍ଵ ତୁଇ ସାପନ୍ କରିବାକେ ଆରାମ କଲୁସ୍ । ଆରାମ
 କଲାରପାଇ ଆମେ ତକେ ଜୁଆର କଲୁନି । ୧୮ ଜିତଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ମନ୍
 ବେସି ରିଯା ଅଇଜାଇରଇଲାଇ ।” କାଇକେବଇଲେ ଏବେ ରିଯା ଅଇବା ପାଲି
 ତମରଟା । ଏବେ ମଲା ଲକ୍ମନର ବିତାର ଅଇସିବେ । ବବିସତ୍ତବକ୍ତାମନ୍
 ଜେ କି ତମର ଦାଢ଼ୁଡ଼ା ଅଇରଇଲାଇ, ସେମନ୍କେ ପୁରୁସକାର ଦେବା
 ବେଳା କେଢ଼ିଲା । ତକେ ଜେତକି ନାମବା ଲକ୍, ବଡ଼ସାନ୍ ସମାନ୍ ଅଇକରି

ଦର୍ଶନିକେ ବିନାୟ କରିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଏବେ ନିଜେ ବିନାୟ ଅଇବାଇ
। ୧୯ ସରଗେ ରଇବା ପରମେସରର ମନ୍ତ୍ରର ଉଗାତି ଅଇଲା ଆରି ତେଇ
ରାଜିନାମାର ଫେତି ତିସଳା । ତାରପତେ ବିଜୁଲି ଜଟକ୍ଲା, ଗଡ଼ଗତି ମାରଲା
ଦର୍ଶନି ତୁଳବୁଲ୍ଲା ଆରି ବେସି କାରାପାକ୍ନା ମିସା ମାରଲା ।

୧୯ ତାରପତେ ବାଦଲେ ଗଟେକ୍ କାବାଅଇଜିବା ଚିନ୍ ତିସଳା । ଆରି ଏବେ
ଦେକା! ଜନ୍ ବିଦରେ ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ଚିଆଅଇରଇବାଟା ତିସଳା । ତାର
ଲୁଗା ବେଳପାରା ଜକ୍ଜକି ଜାଇତେରଇଲା । ୨ ସେ ମାଇଜି ବାରଟା ତାର
ରଇବା ମୁକୁଟ ପିନ୍ତିରଇଲା । ସେ ନିକ ଅଇବା ବେଲା ଲଗେ କେଟିରଇଲା ।
ଆରି ଦୁକାପୁକାରଲାଗି କାନ୍ଦୁତେରଇଲା । ୩ ଆରି ବାଦଲେ କେବେ ଦେକି
ନ ରଇବା ବିନ୍ ରକାମ୍ ଚିନ୍ ତିସଳା । ଆରି ଏବେ ଦେକା! ସାତଟା ମୁଣ୍ଡ
ଆରି ଦସଟା ସିଞ୍ଚ ରଇବା ଗଟେକ୍ ବଢେଟା ଅଇ ରଙ୍ଗେ ରଇଲା ଅସୁର ସାଂପ
ତିସଳା । ତାର ସାତଟା ମୁଣ୍ଡ ସାତଟା ମୁକୁଟ ରଇଲା । ୪ ବାଦଲେ ରଇବା
ତିନ୍ ବାଗେଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗର ତାରାମନ୍କେ ତାର ଲେଞ୍ଜୁ ଜିକିନେଇକରି
ଦର୍ଶନିଟାନେ ପିଞ୍ଜିଦେଲା । ସେ ମାଇଜି ନିକ ଅଇଲାଦାୟରେ ତାର ପିଲାକେ
କାରବି ବଲି ମାଇଜିର ମୁଆଟେ ଚିଆଅଇଲା । ୫ ତାରପତେ ସେ ମାଇଜି
ଗଟେକ୍ ପିଲାକେ ଜନମ୍ ଦେଲା । ସେ ପିଲା ଜଗତର ସବୁ ରାଇଜ୍ ଗଟେକ୍
ଲୁଆର ତାଙ୍ଗେପଞ୍ଚ ପାପନ୍ କରୁଥି । ମାତର ତାତାଇକରି ପରମେସର ବସବା
ଜାଗାଇ ନିଆଅଇଲା । ୬ ପରମେସର ତାରପାଇ ତିଆର କରି ସଞ୍ଚିତରଇବା
ମରୁବୁଝୁଁ ବାଟେ ସେ ମାଇଜି ପାଲାଇଲା । ତେଇ ୧,୨୭୦ ଦିନ୍ ଜାକ ତାକେ
ଜତନ୍ ନିଆଅଇଥି । ୭ ତାରପତେ ସରଗପୁରେ ଗଟେକ୍ ଜୁଇଦ୍ ଆରାମ୍
ଅଇଲା । ମିକାଏଲ୍ ଆରି ତାରଦୁତମନ୍ ସେ ଅସୁର ଆରି ତାର ଦୁତମନର
ସଞ୍ଚ ଜୁଇଦ୍ କଲାଇ । ୮ ସେମନ୍ ସେ ଅସୁରକେ ଆରାଇଲାଇ । ତାକେ
ଆରି ତାର ଦୁତମନକେ ସରଗେ ରଇବାକେ ଆଦେସ୍ ନ ରଇଲା । ୯ ସେ
ଅସୁର ସାଂପକେ ବାଇରେ ବେଟି ପିଞ୍ଜିଦେଲାଇ । ସେ ଅସୁରଧାୟ ଦିଆବଲ୍
ବଲି ତାକବା ସାଂପ ରଇଲା । ଜେ କି ଶୁଳାଇ ଜଗତ୍ ନାତାଇରଇଲା ।
ତାର ଦୁତମନକେ ଆରି ତାକେ ମିସ୍ତେ ଦର୍ଶନି ଉପ୍ରେ ପିଞ୍ଜିଦେଲାଇ
। ୧୦ ତାରପତେ ସରଗେ ଗଟେକ୍ ଜବର ସବଦ୍ ଅଇବାଟା ମୁଇ ସୁନ୍ଦରି
। ସେ ସବଦ୍ କଲା “ଏବେ ଲକ୍ଷମନରପାଇ ଅଇରଇବା ପରମେସରର
ମୁକ୍ତି ସିଦ୍ ଅଇଲାଆଏ । ରାଜା ଉସାବେ ତାର ବପୁ ସେ ଦେକାଇଆଏ

। ତାର ମସିଆ, ତାର ଅଦିକାର ଦେକାଇଲା ଆଚେ ।” କାଇକେବଇଲେ,
ଜେ କି ପରମୋପରର ମୁଆଣେ ଟିଆଆଇ ଆମର ବାଇବଇନିମନ୍ତକେ ଦସ୍
ଦେଇତେରଇଲା, ତାକେ ସରଗେଅନି ବାରକରାଇ ଦେଲାଆଚେ । ୧୧
ମେଣ୍ଟୁପିଲାର ବନିରଲାଗି ଆରି ସେମନ୍ ଜାନାଇରଇବା ସତର ଲାଗି ଆମର
ବାଇବଇନିମନ୍ ତାରସଞ୍ଚ ଜୁଲଦ୍ କରି ଜିହିଲାଇ । ସେମନ୍ ମରିଜିବାଜାକ
ଜାନିରଇଲେ ମିସା ବିସ୍ବାସ କରିତେରଇଲାଇ । ୧୨ ତେବରପାଇ, ତମେ
ସରଗେ ରଇବା ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ସାରବା ଉଆ । ମାତର ଦରତନିତେଇ ଆରି
ସମ୍ଭୁରେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ତମରପାଇ କେତେ ଇନସ୍ତାର ଦିନ ଆଇସି ।
କାଇକେବଇଲେ ତମର ବିଦ୍ରରେ ପଇତାନ୍ ଉଡ଼ରି ଆଇଲାଆଚେ । ସେ ବେଷ୍ଟି
ରିସାଅଇଥାଚେ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଏବେ ବେଲା ଚନେକ୍ସେ ଆଚେବଲି
ଜାନିଆଚେ । ୧୩ ଅସୁରସ୍ଥାୟ ମଙ୍କେ ଦର୍ତ୍ତନିଲଗେ ପିଞ୍ଜୁଦେଲାଇ ବଲି
ଜାନିକରି ପିଲାକେ ଜନମ୍କରିରଇବା ମାଇଜିର ପର ପର ଜିବାର୍ଦାରିଲା ।
୧୪ ମାରୁବାଲି ଦୁଇଁ ତାର ଜାଗାଇ କେବାକେ ଗଟେକ୍ ବହୁ ଗିଦର ଦୁଇଟା
ତେନା ତାକେ ଦିଆଆଇଲା । ତେଇ ଅସୁର ସ୍ଥାୟ ତାକେ ନ ମିଳାଇକରି
କାଇଟା ନ କଲାପାରା ତିନ୍ ବରସ ଅବା ଦିନ ତାର ଜତନ୍ ନିଆଆଇସି । ୧୫
ତାରପରେ ସେ ଅସୁରସ୍ଥାୟ ତାର ଟଣ୍ଟେଅନି ବନିଆ ଅଇଜିବା ଏତ୍କି ପାନି
ବାରକରାଇଲା । ଜେନ୍ତାରି କି ସେ ପାନି ସେ ମାଇଜିକେ ବଁଞ୍ଚିଲାଇ ନେଇସି ।
୧୬ ମାତର ଦରତନି ସେ ମାଇଜିକେ ସାଇଜ କଲା । ଅସୁରସ୍ଥାୟର ଟଣ୍ଟେଅନି
ଆଇଲାପାନି ତାର ନିଜର ଟଣ୍ଟୁପାତିକରି ଚିଲିଦେଲା । ୧୭ ସେଟାରପାଇ
ସେ ଅସୁରସ୍ଥାୟ ବେଷ୍ଟି ରିସାଅଇଗାଲା । ଆରି ସେ ମାଇଜିର ବାକିରଇବା
ନାତିତିତି ମନର ସଞ୍ଚ ଜୁଲଦ୍ କରବାର ଆଇଲା । ସେମନ୍ ପରମୋପରର
ଆଦେସ୍ ମାନିକରି ଜିସୁ ଜାନାଇରଇବା ସତ୍ ଦାରିରଇବାଇ । ୧୮ ଆରି ସେ
ଅସୁରସ୍ଥାୟ ସମ୍ଭୁରର ବାଲିଉପରେ ଜାଇ ଟିଆ ଅଇଲା ।

୧୯ ତାରପରେ ମୁଇ ସମ୍ଭୁର ବିଦ୍ରରେ ଅନି ଗଟେକ୍ ପସୁକେ
ବାରଇଆଇବାଗା ଦେକ୍ଲି । ତାକେ ଦସଟା ସିଞ୍ଚ ଆରି ସାତଟା ମୁଣ୍ଡ ରଇଲା
। ତାର ସବୁ ସିଞ୍ଚେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ମୁକୁଟ ରଇଲା । ଆରି ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ
ପରମୋପରକେ ନିନ୍ତା କଲା ପାରା ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର ପାତଟା ନାଉଁ ରଇଲା
। ୨ ସେ ପସୁ ଚିତାବାଗ ପାରା ରଇଲା । ତାରପାଦ ବାଲୁର ପାଦପାରା, ତାର
ଟଣ୍ଟୁ ସିଅଁର ଟଣ୍ଟୁ ପାରା ରଇଲା । ଆରି ସେ ଅସୁରସ୍ଥାୟ, ସେ ପସୁକେ ନିଜର

ବପୁ, ପିଆଁପନ୍ ଆରି ତାର ବଢ଼ ଅଦିକାର ଦେଲା । ୩ ସେ ପସୁର ଦସଟା
 ମୁଣ୍ଡୁଅନି ଗଟେକ୍ ମୁଣ୍ଡୁ ବେସି ମାତ୍ର ଅଇରଇଲାପାରା ଡିସ୍ଟେରଇଲା ।
 ମାତର ସେଟା ନିକ ଅଇଲା । ଶୁଲାଇ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ୍ କାବାଅଇଜାଇକରି
 ତାର ପଚେ ପଚେ ଗାଲାଇ । ୪ ଆରି ନିଜର ଅଦିକାର ସେ ପସୁକେ ଦେଲାକେ
 ସବୁ ଲକ୍ଷ ଅସୁର ସାଂଘକେ ଛୁଆର କଲାଇ । ଏହାରି କଇକରି ମିଥା ସେ
 ପସୁକେ ସେମନ୍ ଛୁଆରକଲାଇ । ଏ ପସୁର ପାରା ଆରି କେ ନାଇ । ତାର
 ବିରଦେ ଛୁଇଦ୍ କରି କେ ମିଥା ଜିତି ନାପାରଦ । ୫ ସେ ପସୁକେ ୪୭
 ମାସଜାକ ଅଦିକାର ସଞ୍ଚାଇବାକେ ଆରି ପରମେସରର ବିରୁଦେ ବଢ଼ପନ୍
 କାତା କଇବାକେ ପରମେସର ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୬ ସେ ପସୁ ପରମେସରର
 ନାରଁକେ, ସେ ରଇବା ଜାଗାକେ ଆରି ସରଗେ ରଇବା ସବୁକେ ସାଇଧ
 ଦେବାରଦାରିଲା । ୭ ପରମେସର ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ ଛୁଇଦ୍ କରି ସେମନ୍କେ
 ଆରାଇବାକେ ତାକେ ଅଦିକାର ଦିଆଅଇଲା । ସବୁ ବଁସର ଉପରେ, ରାଇଜର
 ଉପରେ, ବାସା ଉପରେ ଆରି ଜାତିର ପାଇ ତାକେ ଅଦିକାର ଦିଆଅଇଲା ।
 ୮ ଦରତନିଟାନେ ରଇବା ସବୁଲକ୍ଷ ତାକେ ଛୁଆରକରିବାଇ । ଜିବନ୍ ରଇବା
 ଲକ୍ଷମନର ବଇଟାନେ ନାରଁ ଲେକାଅଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ସେ ତାକେ ଛୁଆର ନ
 କରଦ । କାଇଟା ତିଆର ନ ଅଇରଇବା ଆଗତ୍ତ ଲେକା ଅଇଜାଇରଇଲା । ସେ
 ବଇ ମରାଇଜାଇରଇବା ମୋଣ୍ଡାପିଲାରିଟା । ୯ କାନ୍ ରଇଲା ଲକ୍ଷ ମନ୍ଦିଆନ୍
 କରି ସୁନା । ୧୦ ପରମେସରର ଜଜନା ଇଯାବେ ଜାର କରିମେ ବନ୍ଦିଗରେ
 ରଇବାର ଆଚେ, ସେ ବନ୍ଦିଗରେ ଜାଇସି । ପରମେସରର ଜଜନା ଇଯାବେ
 ଜାର କରିମେ କାଣ୍ଡାସଞ୍ଚ ମରବାରଆଚେ, ସେ କାଣ୍ଡାସଞ୍ଚ ମାରାଇଅଇସି
 । ମାତର ପରମେସରର ଲକ୍ଷ ବିସବାସ ଦାରି ମୁରକିକରି ରଇବାରଆଚେ
 । ୧୧ ଏହେ ଦେକା! ତାରପଚେ ଦରତନି ଅନି ଆରିଗଟେକ୍ ପସୁ ବାରଇ
 ଆଇବାଟା ମୁଇ ଦେକଲି । ତାକେ ମୋଣ୍ଡାପିଲାର ସିଞ୍ଚପାରା ଦୁଇଟା ସିଞ୍ଚ
 ରଇଲା ଆରି ଅସୁରସାଂଘ ପାରା କାତା କଇତେରଇଲା । ୧୨ ଆଗତ୍ତର
 ପସୁରପାରା ତାକେ ମିଥା ଅଦିକାର ରଇଲା । ସେ ଅଦିକାର ସଞ୍ଚ ସେ
 ସେବା କରିତେରଇଲା । ଜଗତେ ଆରି ଜଗତେରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ,
 ଆଗତ୍ତର ପସୁକେ ଛୁଆର କରା ବଲି ତରାଇତେରଇଲା । ଏତକି ବିଦରେ
 ପରତୁମ ପସୁର ଗାର ସୁକିଜାଇତେରଇଲା । ୧୩ ପଚର ପସୁ ବଡ଼ ବଡ଼ କାବା
 ଅଇଜିବା କାମମନ୍ କଲା । ଦରତନିଟାନେ ରଇବା ସବୁଲକ୍ଷ ଦେକଲାପାରା

ପରଗେଅନି ଜର ବାରକରାଇତେରଇଲା । ୧୫ ପରତୁମ ପସୁର ମୁଆଟେ
କେତେକ୍ କେତେକ୍ କାବାଅଇଜିବା କାମମନ୍ କରବାକେ ତାକେ ଅଦିକାର
ରଇଲା । ସେ କାବା ଅଇଜିବା କାମମନର ଲାଗି ଦର୍ଶନିତେଇ ରଇବା ପବୁ
ଲକ୍ମନ୍ତକେ ନାଡାଇଲା । ପରତୁମର ପସୁ ଜେ କି କାଣ୍ଠାସଙ୍କ୍ଷେ ମାରି ରଇଲେ
ମିଥା ଜିର ରଇଲା, ତାକେ ତାକୁପୁଟାରପାଇ ଗଟେକ୍ ମୁରତି ତିଆରକରୁ ବଲି
ସେ ଲକ୍ମନ୍ତକେ କଇଲା । ୧୬ ପଚର ପସୁ ଆଗତୁ ତିଆର କରିରଇବା
ପସୁର ମୁରତିତେଇ ପୁଣ୍ୟବାକେ ଅଦିକାର ପାଇଲା । ଜେହ୍ନାରି କି ସେନ୍ତି
କଲେ, ସେ ମୁରତି କାତା ଅଇକରି ତାକେ ଜୁଆର ନ କରିବା ସବୁଲକ୍ତକେ
ମରାଇସି । ୧୭ ସେ ପସୁ ପାନ୍ ବଢ଼ି ଲକ୍ମନ୍ତକେ, ସାଉକାର୍ ଆରି ଅରକିତ୍
ଲକ୍ମନ୍ତକେ, ବନ୍ତି ଆରି ମୁକ୍ତିରଇବା ଲକ୍ମନ୍ତକେ ଆରି ସବୁକେ ତାକରୁ
ଉଜାଆତେ ନଇଲେ ତାକରୁ କାପାଲେ ଗଟେକ୍ ଚିନ୍ ଗଢ଼ିବାକେ ଉରାଇଲା ।
୧୯ ଏ ଚିନ୍ ନ ଅଇତେ କେ ମିଥା ଗୋନା ବିକା କରି ନାପାରିଲାଇ । ଏ ଚିନ୍
ଅଇଲାନି, ସେ ପସୁର ନାଉଁ ନଇଲେ ସେ ନାଉଁ ବାଦଳିରଇବା ଲମର୍ । ୨୦
ସେ ପସୁର ନମରର ଅରଦ୍ ଗଟେକ୍ ଗିଆନ୍ ରଇବା ଲକ୍ଷ୍ୟେ ଜାନିଅଇସି ।
କାଇକେବଇଲେ ସେ ନମର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ତର ନାଉଁର ବାଦୁଲେ ଆଗେ । ସେ
ନମର ଅଇଲାନି ୭୭୭ ।

୧୪ ତାରପରେ ମୁଇ ସିଯନ୍ ପରବର୍ତ୍ତେ ମୋଣ୍ଟାପିଲା ତିଆଅଇରଇବାଟା
ଦେକ୍ଖି । ତାର ସଙ୍କ୍ଷେ ୧୪,୪୦୦୦ ଲକ୍ମନ୍ତ ରଇଲାଇ । ତାକରୁ କାପାଲେ
ମୋଣ୍ଟାପିଲାର ନାଉଁ ଆରି ତାର ବାବାର ନାଉଁ ଲେକିରଇଲାଇ । ୨ ଆରି
ସରଗେ ଅନି ମୁଇ ଗଟେକ୍ ସବଦ୍ ସୁନ୍ତି । ସେଠା ଗଟେକ୍ ଜବର ଗହଗତି
ଅଇ ବଢ଼ି ସବଦର ପାରା ଆରି ଜବର ପାନି ଅଦରିଲାପାରା ରଇଲା । ବିଶା
ବାଜଲେ ସବଦ୍ ଅଇବା ଗିତପାରା ସୁନି ଅଇଲା । ୩ ସେ ୧୪୪,୦୦୦ ଲକ୍ମନ୍ତ
ବସବା ଜାଗାର ତାରଟା ବାଟିରଇବା ପସୁମନର, ପାରତିନମନର ମୁଆଟେ
ତିଆଅଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଗଟେକ୍ ନୁଆ ଗିତ କଇତେରଇଲାଇ । ସେମନ୍
ଆକା ସେ ଗିତ ଜାନିରଇଲାଇ । ସେମନ୍ତେ ମୁକ୍ତି ପାଇରଇବା ଲକ୍ମନ୍ ।
୪ ସେମନ୍ ନିଜେ ମୁକଳ ରଇଲାଇ । ମାଇଜି ମନର ସଙ୍କ୍ଷେ ମିଥାବିତା ଅଇକରି
ନିଜକେ ଅସୁକଳ ଅଇ ନ ରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ପିଲାବେଣ୍ଟିଆ ପାରା ରଇଲାଇ
। ସେମନ୍ ସବୁବେଳେ ମୋଣ୍ଟାପିଲାର ସଙ୍କ୍ଷେ ଜାଇତେରଇଲାଇ । ସେମନ୍
ମୁନୁସଜାତିର ବିତରେ ପରତୁମ ତର ମୁକ୍ତି ପାଇକରି ପରମେସରରପାଇ

ଆରି ମେଘାପିଲାରପାଇ ନିଜକେ ପରପି ଅଇଆଚତ । ୫ ସେମନ୍ କେବେ ମିଥା
ମିତ୍ର ନ କଥାର । କେ ମିଥା ସେମନ୍କେ ଦସ ଦେଇନାପାରେ । ୬ ତାରପତେ
ମୁଇ ଆରିଗଟେକ୍ ଦୁଇକେ ଆକାଶେ ଉଠି ଜିବାଟା ଦେକ୍ଲି । ଏ ଜଗତର ସବୁ
ରାଇଜେଅନି, ବାପାଇଅନି, ବିଷେଅନି, ଜାତିଅନି ଆଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ
ଜାନାଇବା ପରମେସରର କେବେ ନ ସାରବା ସୁଦକବର ଜାନାଇତେରଇଲା ।

(altonios g166) ୭ ସେ ଆଉଳିଅଇକରି କଇଲା “ପରମେସରକେ ତାକ୍ଷପୁଣୀ
କରା । ତାର ବହୁ ବହୁ କାମର ପାଇ ତାକେ ଆରାଦନା କରା । ଲକ୍ଷମନ୍କେ
ବିଚାର କରିବାକେ ତାର ବେଳା କେଟିଲାଆଏ । ସରଗ, ଦରତନି, ସମଦୂର,
ଆରି ପାଇରା ପାନି ସବୁଜାକ ସେ ତିଆରକଳାଆଏ, ତାକେ ଜୁଆର କରା
ଇ” ୮ ଆରି ଗଟେକ୍ ଦୁଇ ପରତୁମର ଦୁଇ ପତେ ଗାଲା । ସେ କଇଲା
“କୁରୁପନାୟ ଅଇଲା । ବେସି ତାକ୍ଷପୁଣୀରଇବା ବାବିଲନ କୁରୁପନାୟ ଅଇଲା
ଇ” ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ ବିନ୍ ଦେସର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତାକର ମଦ କୁଆଇଲାଇ ।
ତାର ଅରତ ଅଇଲାନି, ତାକର ପାରା କାରାୟ ଚଲାଗଲୁଛି କରାଇଲା । ୯
ସେ ଦୁଇଟା ଦୁଇମନର ପଚେପଚେ ଆରି ଗଟେକ୍ ଦୁଇ ଆସିକରି ଆଉଳି
ଅଇକରି କଇବାର ଦାରିଲା, ଜେ ଜଦି ପସୁକେ କି ତାର ମୁରୁତିକେ ପୁଜା
କରସି ଆରି ନିଜର କାପାଲେ କି ତାର ଆତେ ତାର ଚିନ୍ ଗଦାଇଅଇସି, ୧୦
ସେମନ୍ ପରମେସରର ମଦ କାଇବାଇ । ଜନ୍ମଟାକି ପାନି ଗାବିକରି ଚପରା ନ
କଲାଟା । ତାର ତର ଲାଗିବା ଡଣ୍ଡି ଆରି ବହୁ ରିପା ସେମନ୍ ମୁରିବାଇ ।
ସେମନ୍କେ କାଇ ଦୟା ନ ଦେକାଅବୁ । ସୁକଳ ଦୁଇମନର ମୁଆଟେ ଆରି
ମେଘାପିଲାର ମୁଆଟେ ଗନ୍ଧାନେ ପଢିକରି ବେସି ଦୁକ୍ କସ୍ତ ପାଇବାଇ ।
୧୧ ଜଇଟାନେଅନି ଆଇବା ଦୁଆଁ, ଜନ୍ମଟାକି ସେମନ୍କେ ଦୁକ୍ କସ୍ତ ଦେଲାନି,
ସେଟା କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ଉପରେ ଜାଇତେ ରଇସି । ପସୁକେ କି ତାର
ମୁରୁତିକେ ପୁଜାକରିବା ଲକ୍ଷ ଦିନଗାତି ପୁଣି ନାପାରତ । ଜେନ୍ତିକି ତାର ନାଉଁର
ନେଇରଇବା ଲକ୍ଷମନରପାଇ ମିଥା । (alton g165) ୧୨ ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନ୍
ଜନ ଲକ୍ଷମନ କି ତାର ଆଦେସ ନାମବାଇ, ଆରି ଜିସୁକେ ବିସବାୟ କରି
ଆଚତ, ସେମନ୍ ମୁରୁତିକରି ରଇବାର ଆତେ । ୧୩ ତାରପତେ ସରଗେଅନି
ମୁଇ ଏନ୍ତାରି ସୁନଳି । “ଏଟା ଲେକି ସଞ୍ଚାର । ଏବେଅନି ମାପୁଣୀନେ
ମିଥାପତେ ମରିଜିବାଇ ସେ ଲକ୍ଷମନ କେତେକ୍ କରମର ଲକ୍ । ରି ବଲି
ଆଦମା କଇଲାନି । ଏଟା ସତରିଷେ ଗରସି, ତାକର ଆବହ କାମେଅନି

ଚନେକ ପୁଣ୍ୟବାକେ ସେଠା ତାକର ବେଳା ରଇପି । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍
 କରିରଇବା ନିକ କାମର ଲାଗି ସେମନ୍ ପୁରୁସ୍କାର ପାଇବାଇ ।” ୧୫
 ତାରପତେ ମୂର ଦେକ୍ଖି, ଏହେ ଦେକା! ଗଟେକ୍ ଦବ ବାଦଲ୍ ତିସିଲା ।
 ଆରି ଗଟେକ୍ ନରପାରା ତିସିବା ବାଦଲ୍ ଉପରେ ବସିରଇଲା । ତାର ମୁଣ୍ଡ
 ସୁନାର ମୁକୁର ଆରି ଆତେ ଗଟେକ୍ ଗଜିଆ ଇଲା ଦାରିରଇଲା । ୧୬ ତାର
 ପତେ ମନ୍ତ୍ରରେଥନି ଆରି ଗଟେକ୍ ଦୁଦ୍ର ବାରଇ ଆଇଲା । ଆରି ବାଦଲ୍
 ଉପରେ ବସିରଇଲା ଲକ୍ଷକେ ଆଉଲିଅଇକରି କଇଲା “ବେଳା କେବଳାବେ
 ।” ତମର ପସଲ ପାବଲାଆତେ । ତର ଇଲାସଙ୍କ୍ଷେତ୍ର ସେଠା କାହିଁ । ୧୭
 ତାରପତେ ବାଦଲେ ବସିଲା ଲକ୍ଷ ତାର ଇଲା ଦର୍ଶନି ଉପରେ ବୁଲାଇଲା ।
 ଦର୍ଶନିର ତାସ ସବୁ କାଟାଆଇଲା । ୧୯ ସରଗର ମନ୍ତ୍ରରେଥନି ଆରିଗଟେକ୍
 ଦୁଦ୍ର ବାରଇ ଆଇବାଟା ମୂର ଦେକ୍ଖି । ତାର ଆତେ ମିଥା ଗଟେକ୍ ଲାଗନ୍
 ଇଲା ରଇଲା । ୨୦ ତାରପତେ ବେଦିଟାନେଥନି ଜଇ ଦେକାରକା କରିବା
 ଆରିଗଟେକ୍ ଦୁଦ୍ର ଆଇଲା । ସେ ଆଉଲିଅଇକରି ଲାଗନ୍ ଇଲା ଦାରିରଇବା
 ଦୁଦ୍ରକେ କଇଲା “ଦର୍ଶନିଟାନେ ରଇବା ଅଞ୍ଚ୍ଛରବାତର ଅଞ୍ଚ୍ଛର ପାବଲାଆତେ
 । ତର ଇଲାଦାରି କାଟିନେ ।” ୨୧ ତେବରପାଇ ସେ ଦୁଦ୍ର ଦର୍ଶନି ଉପରେ
 ତାର ଇଲା ବୁଲାଇଲା । ମାଲେଥନି ଅଞ୍ଚ୍ଛର କାଟିଲା । ଆରି ଅଞ୍ଚ୍ଛର ଆଜାହିବା
 କୁଣ୍ଡ ଡାଲିଦେଲା । ସେ ଜାଗା ଅଇଲାନି ପରମେସରର ବଡ଼ ରିପାର୍ ଜାଗା
 । ୨୨ ନଗରର ବାଇରେ ରଇବା କୁଣ୍ଡ ଚକ୍ରଗାଲା ଜାଗାଇ, ଅଞ୍ଚ୍ଛରମନ୍
 ପିକ୍କିଲାଇ ଆରି ତେଇଥନି ବନି ବାରଇଲା । ସେ ବନି ତିନ୍ସ କିଲମିଟର୍
 ଲମ୍, ଆରି ଦୁଇମିଟର କାଲ୍‌ସେତ୍କି ବଇଗାଲା ।

୧୮ ଏହେ ଦେକା! ତାରପତେ ଆକାସେ ଆରିଗଟେକ୍ କାବା ଅଇଜିବା
 ଚିନ୍ ମୂର ଦେକ୍ଖି । ତେଇ ସାହଟା ଦୁଇମନ୍ତକେ ସାହଟା ମରୁତି ସରପାଇ
 ଅଇରଇଲା । ଏ ସରତେ ମରୁତି ସାରାସାରି ବେଲରଟା । କାଇକେବଇଲେ
 ଏଟା ଅଇଲାନି ଦର୍ଶନି ଉପରେ ପରମେସର ଆନବା ସାରାସାରିର ତଣ୍ଟ୍ର ।
 ୨୩ ତାରପତେ କାଁର ପାରା ତିସିବା ସମ୍ଭୂର ସଙ୍କ୍ଷେତ୍ର ଜଇ ମିଥାଇଲା ପାରାଟା
 ଗଟେକ୍ ଦେକ୍ଖି । ପୟୁ ଆରି ତାର ମୁରୁତି ଉପରେ ଜୁଇଦ୍ କରି ଜିତିରଇବା
 ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମିଥା ମୂର ଦେକ୍ଖି । ସେ ପୟୁର ନାହିଁ ଗଟେକ୍ ଲମ୍ବରର
 ବାହୁଲେ ରଇଲା । ସେମନ୍ କାଁଚର ସମ୍ଭୂର ପାଲିବାଟେ ଟିଆ ଅଇରଇଲାଇ
 । ପରମେସର ସେମନ୍ତକେ ଦେଇରଇବା ବିଶା ତାକର ଆତେ ରଇଲା । ୩

ଯେ ଲକ୍ଷମନ୍ ମଧ୍ୟା ଜେ କି ପରମେସରର ଗତିଦାଙ୍ଗୁତା, ତାର ଶିଥ ଆରି
ମେଣ୍ଟୁପିଲାର ଶିଥ ଗାଇତେରଇଲାଇ । ମାପ୍ରବୁ ପରମେସର ଜେ କି ସବୁର
ଉପରେ ଆଗେ, ତମେ କରବା କାମ୍ ଦେବି ବହୁ ଆରି କାବାଅଇଜିବାଟା
। ତୁର ରାଇଜମନର ରାଜା । ତର ବାହୁ ପର ଆରି ସମାନ୍ । ୪ ତମଙ୍କେ
ପରମେସର ବଳି ନ ନାମବା ଲକ୍ଷ କେ ନ ରଥେ । ତମଙ୍କେ ତାକ୍ଷୁଟା ନ
କରବା ଲକ୍ଷ କେ ନ ରଥେ । କାଇକେବଇଲେ ତମେସେ ସୁକଳ । ସବୁ
ରାଇଜର ଲକ୍ଷମନ୍ ତମଙ୍କେ ଜୁଆର କରିବାକେ, ତମର ମୁଆଟେ ରୁଣ୍ଡବାଇ ।
କାଇକେବଇଲେ ତମର ଦରମ୍ କାମମନ୍ ସବୁ ସେମନ୍ ଦେକ୍ଖାଇ ଆଚତ୍ ।
୫ ତାରପତେ ସୁକଳ ତମୁ ରଇବା ପରଗର ମନ୍ତ୍ରି ଉଗାତି ଅଇରଇବାଟା ମୁଲ
ଦେକ୍ଖି । ୬ ସାତଟା ମର୍ତ୍ତି ସରପାଇ ଅଇରଇବା ସାତଟା ଦୁଃମନ୍ ମନ୍ତ୍ରିରେ
ଅନି ବାରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଦବୁ ରଇକରି ଜନ୍ମଜକି ଜାଇତେରଇବା ବସ୍ତର୍
ପିନ୍ଧି ରଇଲାଇ । ଆରି ସୁନାର ବେଳ୍ଟୁ ବୁକେ ବାନ୍ଧିଅଇରଇଲାଇ । ୭ ତାରଟା
ଜିବନ୍ ରଇବା ପୟମନର ବିଦ୍ରରେ ଗଟେକ୍ ସବୁବେଳର ପରମେସରର
ରିସାସତ୍ତ୍ଵ ବର୍ତ୍ତି ଅଇରଇବା ସାତଟା ସୁନାର ଗିନା, ସେ ସାତଟା ଦୁଃମନ୍କେ
ଦେଲା । (aiōn g165) ୮ ପରମେସର ବପୁ ଆରି ତାର ମଇମାର ଲାଗି
ମନ୍ତ୍ରିର ଦୁଆଁ ସତ୍ତ୍ଵ ବର୍ତ୍ତି ଅଇଲା । ସେ ସାତଟା ଦୁଃମନ୍ ସାତଟା ମର୍ତ୍ତି ନ
ସାରାଇବା ଜାକ, ମନ୍ତ୍ରିର ବିଦ୍ରରେ କେ ପୁରିନାପାରିଲାଇ ।

୧୭ ତାରପତେ ଗଟେକ୍ ମନ୍ତ୍ରେଅନି ଗଟେକ୍ ଜବର ସବଦ ସେ ସାତଟା
ଦୁଃମନ୍କେ କାତା ଅଇବାଟା ମୁଲ ସୁନଳି । “ଜାଆ ଆରି ପରମେସରର
ରିସା ବର୍ତ୍ତି ଅଇରଇବା ସାତଟା ଗିନା ଦରତନି ଉପରେ ଆଜାତିଦେସ୍
।” ୯ ପରତୁମ୍ ଦୁଇ ଗାଲା ଆରି ତାର ରିସାର ଗିନା ଦରତନି ଉପରେ
ଆଜାତିଦେଲା । ଆରି ଏବେ ଦେକା! ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜେ କି ପୟର ଚିନ୍
ଗଦିଅଇରଇଲାଇ ଆରି ତାର ମୁରୁତିକେ ଜୁଆର କରିତେରଇଲାଇ, ତାକର
ଗାରୁଡେ ମୁରୁତି ନାପାରିଲା ପାରା ଉଚାନ୍ ବାରଇଲା । ୧୦ ତାରପତେ
ଦୁଇ ଲମର ଦୁଇ ତାର ରିସାର ଗିନା ସମଦୂରେ ଆଜାତି ଦେଲା । ଆରି
ଏବେ ଦେକା! ତେଇର ପାନି ମଲାଲକର ବନିପାରା ଅଇଗାଲା । ଆରି
ସମଦୂରେ ରଇବା ଜାହାଜିଆଦ ମରିଗାଲାଇ । ୧୧ ତାରପତେ ତିନ୍ ଲମର
ଦୁଇ ତାର ରିସାର ଗିନା ଗାତ୍ରମନ୍କେ ଆରି ପାଞ୍ଚରାମନ୍କେ ଆଜାତିଦେଲା ।
ସେଟାମନର ପାନି ସବୁ ବନି ଅଇଗାଲା । ୧୨ ତାରପତେ ପାନି ଦେକାରକା

କରବା ଦୁଇ ଏହ୍ତାରି କଇବାଟା ମୁଲ ସୁନ୍ଦରି “ଏ ପୁକଳ ରଇବା ପରମେସର
 ତମେ ଆଗେଅନି ଆରି ଏବେ ମିଥା ଆଚାସ । ତମର ବିଚାରନା ଟିକ୍ ଆଚେ ।
 ୨ ପରମେସର ଲକ୍ଷମନର ଆରି ବଦିପଢ଼ବକ୍ତାମନର ବନି ତଳିଦେଲାଇ ।
 ତେବେପାଇ ତମେ ସେମନ୍ତକେ କାଇବାକେ ବନି ଦେଇଆଚାସ । ସେମନ୍ତ
 କରିରଇବା କାମର ପଲ୍ ସେମନ୍ତ ଆକା ପାଇଲାଇ ଆଚରି ।” ୩ ତାରପତେ
 ବେଦିଟାନେଅନି ଗଟେକ୍ ସବଦ ମୁଲ ସୁନ୍ଦରି । “ମାପୁରୁ ପରମେସର ଜେ କି
 ସବୁର ଉପରେ ଆଚେ, ତମର ବିଚାରନା ସମାନ୍ ଆରି ସତ ।” ୪ ତାରପତେ
 ତାର ଲମର ଦୁଇ ତାର ରିସାର ଗିନା ବେଲ୍ ଉପରେ ଆଜାହିଲା । ଆରି ଏଦେ
 ଦେକା! ତାର ଅପରବଲ୍ ତାତି ସଞ୍ଚ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପତାଇଦେବାକେ ବେଲ୍
 ଆଦେସ ପାଇଲା । ୫ ସେ ଅପରବଲ୍ ତାତିର ଲାଗି ସେମନ୍ତ ପଡ଼ିଗାଲାଇ
 । ଆରି ପରମେସରର ନାଉଁ ଦାରି ସାଇସ ଦେଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଏ
 ସବୁର ମରତି ଉପରେ ତାରଆକା ଅଦିକାର ରଇଲା । ମାତର ସେମନ୍ତ ଏହ୍ତାର
 ଅଇଲାଇ ମଦିଆ ତାକର ପାପେଅନି ବାଉଡ଼ନାଇ । ଆରି ପରମେସରର
 ବଡ଼ କାମକେ ମାନଦ୍ଵନାଇ । ୧୦ ତାରପତେ ପାଂଚ ଲମର ଦୁଇ ତାର
 ରିସାର ଗିନା ପସୁର ବସ୍ତବା ଜାଗାର ଉପରେ ଆଜାହିଦେଲା । ଆରି ଏଦେ
 ଦେକା! ପସୁର ରାଇଜେ ଆନ୍ତାର ତାବିଅଇଦେଲା । ଆରି ଦୁକାର ଲାଗି
 ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ନିଜର ଜିବ ତାବିଅଇଦେଲାଇ । ୧୧ ତାକର ଦୁକା ଆରି
 ଉଚାନର ଲାଗି ସରଗର ପରମେସରକେ ସେମନ୍ତ ସାଇସ ଦେଲାଇ ।
 ମାତର ତାକର କାରାସ ଚଲାଚଲିର ଲାଗି ସେମନ୍ତ ବାଉଡ଼ନାଇ ।
 ୧୨ ତାରପତେ ଚଅ ଲମର ଦୁଇ ତାର ରିସାର ଗିନା ଇଉପରଟିସ ନାଉଁର
 ଗଟେକ୍ ବଡ଼ଗାତେ ଆଜାହିଦେଲା । ଆରି ଏଦେ ଦେକା! ସେ ଗାଡ଼ର
 ପାନି ଅଁଟିଗାଲା । ସେହ୍ତାରି ପୁରବେଅନି ଜନ୍ ରାଜାମନ୍ ଆରି ତାକର
 ସନିଅମନ୍ ଆଇବାର ରଇଲା, ସେମନରପାଇ ବାର ତିଆରିଅଇଲା । ୧୩
 ତାରପତେ ତିନଟା ବେଙ୍ଗପାରା ତିସବା ଅସୁକଳ ଆତମାମନ୍ତକେ ମୁଲ ଦେକ୍ଖି
 । ସେମନ୍ ଅସୁରସୀପର ଟଣ୍ଡେଅନି, ପସୁର ଟଣ୍ଡେଅନି ଆରି ମିର କଇବା
 ବଦିପଢ଼ବକ୍ତାର ଟଣ୍ଡେଅନି ବାରଇ ଆଇତେରଇଲାଇ । ୧୪ ସେମନ୍
 କାବାଅଇଜିବା କାମ କରବା ଦୁମାମନର ଆତମାମନ୍ । ଏ ତିନଟା ଆତମା
 ଜଗତେ ରଇବା ସବୁ ରାଜାମନରଚାନେ ଗାଲାଇ । ବେସି ବପୁ ରଇବା
 ପରମେସରର ବଡ଼ ଦିନର ଜୁଇଦେ ସେ ଆତମାମନ୍ ସବୁ ରାଜାମନ୍ତକେ

ଚୁଲିଆଇ ଆନ୍ଦବାଇ । ୧୫ ସୁନା, ମୁଖ ତର ପାରା ଆଇଲିନି । ଜନ
ଲକ୍ଷମନ୍ ଜାଗର୍ତ୍ତ ରଇକରି ତାକର ବସ୍ତର ଜାଗର୍ତ୍ତା କରି ସଞ୍ଚୂଳିବାଇ,
ସେମନ୍ କେତେକ କରମର ଲକ୍ଷମନ୍ । ମୁଖ ଆଇବା ଦିନେ ସେମନ୍ ଗଟେକ
ତୁମଣ୍ହା ଅଇକରି ଏନେତେନେ ବୁଲିବା ଲକ୍ଷ ପାରା ନ ରଖ । ଆରି ସେମନ୍
ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦେକି ଲାଜୁ ନ ଅଥବା । ୧୬ ତାରପରେ ଆତମାମନ୍ ସବୁ
ରାଜାମନ୍କେ ଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ ଚୁଲିଆଇ ଆନ୍ଦଲାଇ । ଏବ୍ରି ବାସାଇ ସେ
ଜାଗାର ନାହିଁ ଅଇଲାନି ଅମିଗର୍ବଦନ୍ । ୧୭ ତାରପରେ ସାତ ଲମର ଦୁଇ,
ତାର ରିସାର ଗିନା ପବନେ ଆଜାଦିଦେଲା । ଆରି ଏବେ ଦେକା! ମନ୍ତ୍ରିରେ
ରଇବା ବସ୍ତବା ଜାଗାଇ ଅନି ଗଟେକ୍ ବଢ଼ ସବଦ୍ ଆଇଲା । “ସେଠା ସବୁ
ସାରିଗାଲା!” ୧୮ ଦାପ୍ତରେ ବିଜ୍ଞଲି ମାରିଲା, ଗଡ଼ଗଡ଼ି ମାରିଲା ଆରି ବେସି
ଦରତନି ବୁଲିବୁଲିଲା । ମୁନୁସ୍ ଜାତି ତିଆର କଲାତେଇଅନି ଏହୁରି ଦରତନି
ବୁଲିବୁଲିବାଟା କେବେ ନ ଅଇରଇଲା । ଏଟା ସବୁରଟାନେ ଅନି କାରାପ୍
ରଇଲା । ୧୯ ସେ ବଢ଼ ନଅର ତିନିବାଗ୍ ଅଇଗାଲା । ସବୁ ଦେସର, ସବୁ
ରାଇଜର ନଅରମନ୍, ବିନାସ ଅଇଗାଲା । ପରମେସର ତାକ୍ଷପୁଟା ରଇବା
ବାବିଲନ୍କେ ଏତାଇଲା । ଆରି ତାର ଗିନାଇଅନି ତାକେ ମଦ୍ କୁଆଇଲା
। ଏଟାର ଅରତ୍ ଅଇଲାନି, ତାର ରିସାଇଅନି ଆଇବା ବଢ଼ ତଣ୍ଡ ସେମନ୍
ପାଇବାଇ । ୨୦ ସମଦୁର ମଜାଇ ରଇବା ସୁକଲା ଜାଗାମନ୍ ସବୁ କୁପ୍ଲି, କି
ଡଙ୍ଗରମନ୍ ନ ରଇଲା । ୨୧ ଆକାସେଅନି ପଚାସ କେଜି ଲାକା ରଇବା
କାରାପାକନାମନ୍ ଲକ୍ଷମନର ଉପ୍ରେ ଅଦରିଲା । କାରାପାକନା ଅଦରିଲା
ବିପଦରିଲାଗି ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମୋସରକେ ସାଇପ୍ ଦେଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ
ସେଟାଗଟେକ୍ ବଢ଼ ବିପଦ ରଇଲା ।

୧୯ ତାରପରେ ସାତଟା ଗିନାଦାରିରଇବା ସାତଟା ଦୁଇମନର ବିତ୍ତରେ ଅନି
ଗଟେକ୍ ଦୁଇ ମକେ ଆସିକରି କଇଲା, “ଇତି ଆଉ ।” ସେ ତାକ୍ଷପୁଟାର
ବେସିଆ କେନ୍ତାରି ତଣ୍ଡ ପାଇସି, ସେଠା ମୁଖ ତକେ ଦେକାଇବି । ବେସି
ଗାତ୍ରମନ୍ ମିଥିରଇବା ଜାଗାଇ ସେ ନଅର ତିଆର ଅଇଲାଆଚେ । ୨୨
ଜଗତର ରାଜାମନ୍ ତାର ସଞ୍ଚୁ ବେସିଆ କାମ୍ କଲାଇ । ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ୍
ତାର ମଦ୍ କାଇକରି ମାତ୍ରିଲାଇ । ତାର ଅରତ୍ ଅଇଲାନି, ତାକର କାରାପ୍
ଚଲାଚଲିତିକେ ସେମନ୍ ମାନ୍ଦିଲାଇ । ୨୩ ମକେ ଆତମା ଦାରିଦେଲା ଆରି ଦୁଇ
ମକେ ମରୁବାଲି ବୁଝୁଁ ଡାକିନେଲା । ଆରି ଏବେ ଦେକା! ତେଇ ରଙ୍ଗ ପମ୍ପର

ଉପରେ ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ବସିରଇବାଟା ମୁଲୁ ଦେକ୍ଖିଲି । ତାକେ ସାଦଟା
 ମୁଣ୍ଡ ଆରି ଦସ୍ତା ସିଂହ ରଇଲା । ପରମେସରକେ ନିନ୍ଦାକରିବା ନାହିଁ ସେ
 ପସୁର ଉପରେ ଲେକାଅଇରଇଲା । ୪ ସେ ମାଇଜି ରଙ୍ଗ ଆରି ଜାମକଳି
 ରଙ୍ଗର ବସ୍ତର ପିନ୍ଧିରଇଲା । ସେ ବେସି ପୁନାବାନା, ଆରି ବେସି ଦାମ
 ଦେଇରଇବା ଲରାନିଲା ପିନ୍ଧିରଇଲା । ତାର ଆତେ ପୁନାର୍ ଗିନା ଦାରିରଇଲା
 । ସେ କରିରଇବା ବେସିଆ କାମମନ୍ ଆରି କାରାପୁ କାମମନ୍ ସେ ଗିନାଇ
 ବର୍ତ୍ତିଆଇରଇଲା । ୫ ତାର କାପାଲେ ଲେକିରଇବା ନାହିଁ କେ ନାଜାନ୍ତବା
 ଗଟେକ୍ ଅରତ୍ ରଇଲା । “ଏ ଡାକ୍ଷୁଟାର ବାବିଲନ୍!” ଜଗତେ କରିରଇବା
 ସବୁ ବେସିଆ କାମର ଆରି କରାପୁ କାମର ଆୟୁ ତୁଳସେ । ୬ ଆରି ସେ
 ମାଇଜି ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନର ବନି କାଇ ମାତିରଇବାଟା ମୁଲୁ ଦେକ୍ଖିଲି ।
 ଜିପୁକେ ବିସବାସ କରି ସାଦବାନ୍ତ ଅଇ ମରିଜାଇରଇବା ଲକ୍ଷମନର ବନି
 କାଇକରି ମିସା ସେ ମାତିରଇଲା । ମୁଲୁ ତାକେ ଦେକିକରି କାବା ଅଇଗାଲି ।
 ୭ ଦୁଇ ମଙ୍କେ ପାଚାରିଲା, “କାଇକେ ଦୁଇ କାବା ଅଇଗାଲୁସ୍? ଏ ମାଇଜିର
 ଆରି ତାକେ ଦାରିରଇବା ପସୁର କେ ନାଜାନି ରଇବା ଅରତ୍ ମୁଲୁ ତକେ
 କଲଦେବି ।” ସେ ପସୁକେ ସାଦଟା ମୁଣ୍ଡ ଆରି ଦସ୍ତା ସିଂହ ରଇଲା । ୮
 ଆଗତୁ ତରେକ ସେ ପସୁ ବଁଚିରଇଲା । ମାତର ଏବେ ଆରି ସେ ନ ବଁଚେ ।
 ପାଚାଲେଅନି ସେଟା ବାରଇ ଆଇଥି । ତାକେ ଆରି ତରେକ ସେ ତଣ୍ଣ ପାଇବା
 ଜାଗାଇ ନିଆଅଇଥି । ଜଗତେରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍, ସବୁ ତିଆର ନ ଅଇବା
 ଆଗତୁ, ଜାର ନାହିଁ ଜିବନ୍ରଇବା ବଇଟାନେ ଲେକାଅତ୍ମନାଇ, ସେମନ୍ ସେ
 ପସୁକେ ଦେକି କାବାଅଇଜିବାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଆଗତୁ ବଁଚିରଇଲା,
 ଏବେ ଆରି ସେଟା ବଁଚିରଏନାଇ । ମାତର ସେଟା ଆରିତରେକ ଆଇଥି ।
(Abyssos g12) ୯ “ଗଟେକ୍ ଶିଆନ୍ ରଇବା ଆରି ଚିନ୍ହା କରିବା ଲକ୍ଷସେ ଏଟା
 ବୁଜିପାରିଥି । ସେ ସାଦଟା ମୁଣ୍ଡର ଅରତ୍ ଅଇଲାନି, ସେ ମାଇଜି ବସିବା
 ସାଦଟା କୁପଲି । ସେଟା ଅଇଲାନି ସାଦଟା ରାଜାମନ୍ ମିସା । ୧୦ ସେ
 ସାଦଟା ରାଜାମନର ବିତରେ ଅନି ପାଁଚଟା ରାଜା ବୁତିଗାଲାଇ । ଗଟେକ୍
 ଏବେ ମିସା ସାପନ୍ କଲାନି । ସାରାପାରିଟା ଏବେଜାକ ଆସେନାଇତା ।
 ସେ ଆଇଲେ ଚନେକରିପାଇ ସାପନ୍ କରିବାରଆତେ । ୧୧ ଆରି ଜନ ପସୁ
 ଜେ କି ଆଗତୁ ବଁଚିରଇଲା, ଆରି ଏବେ ସେ ବଁଚେନାଇ, ସେ ଅଇଲାନି
 ଆତ୍ ଲମର ରାଜା । ସାଦଟା ରାଜାମନର ବିତରେଅନି ସେ ଗଟେକ୍ ।

ଆରି ସେ ମିଥା ବୁଦ୍ଧିଜୀଳସି ।” ୧୭ ଜନ୍ମ ଦସ୍ତା ସିଙ୍ଗୁ ଦୂଇ ଦେକିରଇଲୁସ୍,
ସେଟା ଅଇଲାନି ଦସ୍ତା ରାଜା । ସେମନ୍ ଏବେଜାକ ରାଇଜେ ସାସନ କରଇ
ନାଇତା । ମାତର ପସୁପଞ୍ଚ ରାଜା ଲସାବେ ଗଟେକ୍ ଗାଁଟା ପାସନ୍ କରିବାକେ
ଅଦିକାର ଦିଆଥିଲା । ୧୯ ଏ ସବୁ ଦସ୍ତା ରାଜାମନ୍ଦକେ ଗଟେକ୍ ଆକା
ଆଦେସ ଆଚେ । ତାକର ସବୁ ବପୁ ଆରି ଅଦିକାର ପସୁକେ ଦେବାଇ ।
୨୦ ସେମନ୍ ମୋଣ୍ଡାପିଲାର ବିରୁଦ୍ଧେ କୁଇଦ୍ କରିବାଇ । ମାତର ମୋଣ୍ଡାପିଲା
ସେମନ୍କେ ଆରାଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ସେ ସବୁ ମାପରୁମନର ଚାନେଅନି
ଉଠେ ରଇବା ମାପରୁ । ଆରି ରାଜା ମନରଟାନେ ଅନି ଉପରେ ରଇବା
ରାଜା । ତାର ଜେତ୍କି ସିଧମନ୍ଦକେ ସେ ତାକିକରି ବାହିଲାଆଚେ, ଆରି
ତାକେ ସତ ସଞ୍ଚ ନାମବାଇ, ସେମନର ସଞ୍ଚ ସେ କୁଇଦ୍ କରିଲା । ୨୧ ଦୁଇ
ଏନ୍ତାରି ମିଥା ମକେ କଇଲା, ତୁଳ ଜନ୍ମ ପାନି ଉପରେ ବେସିଆ ବସିରଇବାଟା
ଦେକ୍ଖିଲୁସ୍, ସେଟା ଅଇଲାନି ଏ ଜଗତର ରାଇଜମନ୍, ଲକ୍ଷମନ୍, ଜାତିମନ୍
ଆରି ବାସାମନ୍ । ୨୨ ତୁଲ ଦେକିରଇବା ଦସ୍ତା ସିଙ୍ଗୁ ଆରି ସେ ପସୁ
ବେସିଆକେ ଗିନ୍ କରିବାଇ । ତାରଟାନେ ରଇବାଟା ସବୁ ତାତାଇନେଇ
ତୁମଣ୍ହ କରିବାଇ । ତାର ମାଞ୍ଚୁ କାଇକରି ତାକେ ଜଳଟାନେ ପଢାଇଦେବାଇ
। ୨୩ କାଇକେବଇଲେ ପରମୋସର ତାର ଜଜ୍ମନା ପୁରାପୁରନ୍ କରିବାକେ
ସେମନର ମନ୍ଦକେ ଏ କାତାଦେଇ ପାଟାଇଆଚେ । ସେମନ୍ ଗଟେକ୍ ଅଇ
କାମ କରିବାଇ । ପରମୋସର ବାକିଆ ସିଦ୍ ଅଇବାଜାକ ତାର ରାଇଜର
ସାସନ କରିବା ବପୁ, ପସୁକେ ଦେଲାଆଚେ । ୨୪ ଆରି ଜନ୍ମ ମାଇଜିକେ ତୁଲ
ଦେକ୍ଖିଲୁସ୍, ସେ ଅଇଲାନି, ଜଗତର ରାଜାମନ୍ଦକେ ସାସନ କରିବା ସେ ବଡ଼
ନଥର ।

୧୮ ତାରପତେ ଏବେ ଦେକା! ସରଗେଅନି ଆରି ଗଟେକ୍ ଦୁଇ
ଉତ୍ତରିଆଇବାଟା ମୁଇ ଦେବଳି । ତାକେ ବେସି ଅଦିକାର ରଇଲା । ଆରି ତାର
ଉଜଳ ଗୁଲାଇ ଜଗତେ ବର୍ତ୍ତି ଅଇଗାଲା । ୨୫ ସେ ବେସି ଆକମାରି କଇଲା,
“ତାର ଦସା ଅଇଲା ଆଚେ! ସେ ବଡ଼ ବାବିଲନ୍ ମାଟିଲଗେ ମିଥି ରୁନ୍ଦୁନା
ଅଇଗାଲାବେ! ସେଟା ଏବେ ମାଟିବିଦରେ ତପିଆଇ ଗାଲାବେ! ତାକେ ଏବେ
ତୁମାମନ୍ ଆରି ଅସୁକଳ ଆହମାମନ୍ ବାଦାଦେଲାଇନି । ସବୁ ରକାମର
ଅସୁକଳ ଆରି ଗିନ୍କରିବା ତଡ଼ଇମନ୍ ତାର ବିଦରେ ବାସା ଅଇଆଚିତ୍ । ୨୬
କାଇକେବଇଲେ ଜଗତର ସବୁ ରାଇଜମନ୍, ତାର ମଦ କାଇ ମାଟିଜାଇଆଚିତ୍

। ଏଣାର ଅରତ୍ ଅଇଲାନି ତାର କାରାୟ ଚଲାଚଲି ମାନ୍ଦବାକେ ସେମନ୍ତକେ
 ସୁଭରାଇଲା । ଜଗତର ରାଜାମନ୍ତ ତାର ସଞ୍ଚ ବେସିଆ କାମ କରବାର
 ଅବିଆସ କଲାଇ । ଜନ୍ମ ପ୍ରସତି ପାଇବା ଆସାଇଥିନି ଏ ଜଗତର ଦେବାରିମନ୍ତ
 ପାଇକାର ଅଇଗାଲାଇ ।” ୪ ତାରପତେ ସରଗେ ଅନି ଆରି ଗଟେକ୍ ସବଦ
 ଏହୁରି କଇବାଟା ମୁଲ ସୁନ୍ଦରି । “ମର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାରଟାନେଥି ବାରଇ
 ଆସା । ତମେ ଜଦି ତାର ପାପେ ମିସ୍ତଳେ, ସେ ପାଇବା ତଣ୍ଡୁ ମିସ୍ତପା । ୫
 କାଇକେବଇଲେ ତାର ସବୁଜାକ ପାପ କୁପା କୁତାଇଲା ପାରା ସରଗେ ଜାକ
 କେବଳା ଆଚେ । ଆରି ପରମେସର ତାକର କାରାୟ ଚଲାଚଲି ଏତାଇଲାନି
 । ୬ ତାର କରିରଇବା କାମର ଲାଗି ତାକେ ବାଉଡାଇ ଦିଆଅଇସି । ଆରି ସେ
 ସମାନ ତଣ୍ଡୁ ପାଇସି । ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦୁକ୍କମ୍ପଟ ଦେବାକେ ସେ ଜାଇଜାଇଟା
 କଲାଆଚେ, ସେଟା ତାକେ ଦୁଇ ଶୁନ ଇଥାବେ ବାଉଡାଇ ଦିଆଅଇସି । ସେ
 ଜେତ୍କି କାଟୁର ମଦ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କାଇବାକେ ଦେଇତେରଇଲା, ତାର
 ଦୁଇଶୁନ ଅଦିକାରଟା ତାକେ କାଇବାକେ ଦିଆଅଇସି । ୭ ତାର ଜେତ୍କି ଦନ୍ତ
 ସ୍ପୀତି ଆରି ବଢ଼ପନ ଆଚେ, ସେ ଇଥାବେ ତାର ଦୁଇ କଷଟ ଆରି କାକୁରୁତି
 ରଇସି । ସେ ନିଜକେ କଇସି ‘ମୁଲ ଲାଗି ଯାଏନ କରବା ଗଟେକ୍ ରାନି ।’
 ରାଣ୍ଣି ଅଇଲିଆଟି ଜେ ମୁଲ କାନ୍ଦବି? ୮ ସେଟାରପାଇବଲି ଦିନେକ୍ ବିତ୍ତରେ
 ତାକେ ମରିଛି, ରଗଦୁକା, କାକୁରୁତି ଆରି ଇନସ୍ତା ଆଇସି । ଆରି ସେ
 ଜଇଟାନେ ପଡ଼ିଜାଇସି । କାଇକେବଇଲେ ଦେସି ବପୁର ମାପରୁ ପରମେସର
 ତାକେ ବିଚାରନା କରସି ।” ୯ ତାର ବେସିଆ କାମେ ଆରି ଲାଲ୍‌ପା ଅଇ
 ମିସଲା ଜେତ୍କି ରାଜାମନ୍ତ ସେ ଜଇଲଗେ ପଡ଼ିଲାତେଇଅନି ବାରଇବା ଦୁଆଁ
 ଦେକିକରି ଆକମାରି କାନ୍ଦବାଇ । ୧୦ ସେମନ୍ ଆମେମିଯା ତଣ୍ଡୁ ପାଇବୁ ବଲି
 ଡରିକରି ଦୁରିକେ ଟିଆଅଇ କଇବାଇ, “ଏଣ କାଇ ଇନସ୍ତା, କାଇ କାକୁରୁତି,
 ଏ ବଡ ଅଇକରି ସୁନ୍ଦର ବାବିଲନ୍ । ତୁଇ ପାଇବା ତଣ୍ଡୁ ଅଟାତ୍ ଅଇଗାଲା
 । କାଇକେବଇଲେ ଗଟେକ୍ ଗୁପ୍ତ ବିତ୍ତରେ ତୁଇ କୁରୁପନାସ ଅଇଗାଲୁସ
 ।” ୧୧ “ଏ ଜଗତର ଦେବାରିମନ୍ତ ତାରପାରା ଦୁଇ ଅଇକରି କାନ୍ଦଲାଇନି
 । କାଇକେବଇଲେ ତାକର ଜିନିସ ଆରି କେ ନ ଗେନତି ।” ୧୨ ତାକର
 ସୁନାବାନା, ତାକର ରୂପା, ଜବର ଦାମ ଦେଇରଇବା ଇରା ମତିମନ୍, ସିଲକୁ
 ଲୁଗା, ଜାମକଲି ରଞ୍ଜର ବସତର, ରଞ୍ଜିଆ ବସତର, ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର ବେସି
 ଦାମ ଦେବା ବାସନା ଗର, ଆଁତିର ଦାତାଇଅନି ଜବର ଦାମଦେବାଟାମନ୍,

ଗରେଅନି, ପିତଳେଅନି, ଲୁଆଇଅନି, ମାରବଲ୍ ପାକନାଇ ଅନି, ତିଆର
 କରିରଇବାଟା, ବିନ୍ ବିନ୍ ଜିନିସ କେ ମିଥା ନ ଗେନ୍ଦା । ୧୩ ତାଲୁଚିନି, ବିନ୍
 ବିନ୍ ରକାମର୍ ମସଲା, ଦୂପ, ବାସନାଦେବା ଦିନସ୍ତ୍ର, ଶୁଣ୍ଠିର, ଅଞ୍ଚ୍ଛର ମଦ୍,
 ଚିକନ୍, ଅଟା, ଗୁମ୍ଫ, ଗରୁ, ମେଣ୍ଟା, ଗଢା, ରତ୍ନ, ଏହୁରିକି ଗତିକର୍ତ୍ତବା ଦାଙ୍କୁଡ଼ା
 ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମିଥା ଜାକେ କି ସେମନ୍ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ା କରି ବିକ୍ରବାଇ,
 ସେମନ୍ତକେ ମିଥା ଗେନି ନେବାକେ କେ ନ ବାରଥେ । ୧୪ ବେବାରିମନ୍ ତାକେ
 କଇଲାଇ, “ଜନ୍ ସବୁ ଜିନିସ ତମେ ନିଜରୁ କରିବାକେ ମନ୍ କରୁଛେଇଲାସ୍,
 ସେଟା ସବୁ ପୁରାପୁରୁନ ନସ୍ତଟ ଅଇଗାଲା । ତମର ଦନ୍ ସଂପତ୍ତି ନସିଗାଲା
 ଆରି ଜେତୁକି ଜିନିସ ତମକେ ଯାଇବା କରାଇଦେଇଲା, ସେଗାମନ୍ ଆରି ନ
 ଡିଷେ ।” ୧୫ ସେ ନଅରେ ବେବାର କରି ବେବାରିମନ୍ ଜେତୁକି ଯାଉକାର
 ଅଇଗାଲାଇ, ସେ ନଅରର ତଣ୍ଟ୍ର, ସେମନ୍ତକେ ମିଥାଇବାଇ ବଲି ତରିକରି
 ସେମନ୍ ଦୁରିକେ ରଇବାଇ । ସେମନ୍ ଆକ୍ରମାରି କାନ୍ତବାଇ । ୧୬ ଆରି
 ଏହୁରି କଇବାଇ “ଏଟା କାଇ ଇନସ୍ତା! ଏ ବଢ଼ ନଅରର ପାଇ କାଇ
 କାକୁରୁତି? ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ ଜାମକଲିଆ ରଞ୍ଜର ଆରି ଦବ ସିଲକୁ ଲୁଗା
 ପିନ୍ଧିତେଇଲାଇ । ସେମନ୍ ସ୍ନାନ ଆରି ବେସି ଦାମ ଦେବା ଇରା ମୁକ୍ତାମନ୍
 ପିନ୍ଧିରଇଲାଇ । ୧୭ ମାତର ଗଟେକ୍ ଗୁଣ୍ଠା ବିତ୍ତରେ ତାକର ସବୁ ଦନ୍ ସଂପତ୍ତି
 କୁରୁପନ୍ନାସ୍ ଅଇଗାଲା । ପାନିଜାକ୍ ତାଲାଉମନ୍ ଆରି ଜାଜେ ଜିବାଲକ୍ଷମନ୍
 ଜାଜେ କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ସମଦୁରେ କାମ୍ କରି ଜିପନାକାଉନା କରି
 ଯାଉକାର ଅଇରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ସବୁ ଦୁରିକେ ରଇକରି ଦେକ୍ଖିତେଇଲାଇ
 ।” ୧୮ ସେ ନଅର ପଡ଼ିଲାକେ ତେଇଅନି ଉଚ୍ଚିଲା ଦୁଆଁ ଦେକି ସେମନ୍
 ଆଉଲି ଅଇକରି କଇଲାଇ, “ଏ ନଅର ପାରା ଆରି କନ୍ ନଅର ମିଥା ନ
 ରଇଲା ।” ୧୯ ସେମନ୍ ତାକର ମୁଣ୍ଡେ ଦୁଲି ବିଚିଅଇଲାଇ ଆରି ଆକ୍ରମାରି
 କାନ୍ତି କାନ୍ତି କଇଲାଇ, “ଏଟା କାଇ ଇନସ୍ତା । ଏ ବଢ଼ ନଅରର ପାଇ
 କାଇ କାକୁରୁତି?” ସମଦୁରେ ଆସିଜା ଅଇତେଇବା ଜାଆଜ୍ ମନ୍ ତାକର
 ଦନର ଲାଗି ଯାଉକାର ଅଇରଇଲାଇ । ଆରି ଏବେ ଗଟେକ୍ ଗୁଣ୍ଠା ବିତ୍ତରେ
 ସେଟାସବୁ ନସିଗାଲା । ୨୦ ସେ ବଢ଼ ନଅରର ଦସାରିଲାଗି ସରଗେ ରଇବା
 ଲକ୍ଷମନ୍ ଯାଇବା ଉଆ । ପରମେସର ସେ ନଅରକେ ତଣ୍ଟ୍ର ଦେଲାକେ
 ତମେ ବବିସତ୍ତବକ୍ଷତାମନ୍, ପାର୍ତ୍ତିନମନ୍ ଆରି ପରମେସରକେ ବିସବାସ୍
 କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଯାଇବା ଉଆ । ସେ ନଅରର ଲକ୍ଷମନ୍ ତମକେ ତାତନା

କରନ୍ତେରଇଲାଇ । ୨୧ ତାରପରେ ଏବେ ଦେକା! ଗଟେକ୍ ବେସି ବପୁର ହୁତ
ଗଟେକ୍ ବହୁ ଜତା ଏହକି ପାକନା ବେଟି ସମଦ୍ବୁରେ ପିଞ୍ଚିଲା । ଆରି କଇଲା
“ଏହୁରିସେ ବହୁ ନଅର ବାବିଲନ୍କେ ଜବର ଅଳତେ ପିଞ୍ଚିବାଇ । ଆରି ତାର
ନାଉଁଗନ୍ତୁ ନ ମିଲେନି । ୨୨ ବିଶା ବାଜାଉମନ୍, ଗିରଗାଉମନ୍, ବାଉଁସି ପୁକୁମନ୍
ଆରି ମଇରିର ପବଦ୍ କେବେ ନ ସୁନ୍ଦର । ସୁନ୍ଦର ଜିନିସ ତିଆରକରୁମନ୍
ତେଇଆରି ନ ଡିପର୍ । ଲକ୍ଷମନ୍ ଜତାସଙ୍କ ଗରବା ସବଦ୍ ମିଥା ଆରି ନ
ସୁନିଅଏ । ୨୩ ଏ ନଅର କାଇବତିପଣ୍ଡ ମିଥା ଉଜଲ୍ଲ ନ ଡିପେ । ଏବେ ବିବା
ଅଇବା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିର କାତା ମିଥା ନ ସୁନିଅଏ । ତମର ବେବାରିମନ୍
ଗୁଲାଇ ଜଗତେ ତାକ୍ପୁଟା ଅଇଆଗର । ଆରି ତର ମାୟାଜାଲେ ପଢ଼ିକରି
ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁ ନାତାଇଅଇଲାଇ ।” ୨୪ ବହୁ ନଅର ବାବିଲନ୍ ଡଣ୍ଡ
ପାଇଆଏ । କାଇକେବଇଲେ ବବିଷ୍ଟବକ୍ତାମାନର ଆରି ପରମେସରର
ଲକ୍ଷମନର ବନି ସେ ନଅରେ ବଇଗାଲାଆଏ । ଆରି ଗୁଲାଇ ଜଗତେ
ମରାଇଅଇରଇବା ଜେହକି ଲକ୍ ଏ ନଅରର ଲାଗି ମରିଜାଇରଇଲାଇ ।
ବାବବାଦିମାନର ସାଦୁଲକ୍ଷମନର ଆରି ପୁରତିବିତେଇ ମାରା ଜାଇରଇବା
ସବୁଲକ୍ଷମନର ବନି ସେ ଡିପି ରଇଲା ।

୧୯ ତାରପରେ ସର୍ବଗେ ଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ ମାନ୍ତ୍ରା ଲକ୍ ଆଉଲିଅଇକରି
ଏହୁରି କଇବାଟା ମୂର ସୁନଳି । “ପରମେସରକେ ଜୁଆର କରା । ସେ
ଆମକେ ମୁକ୍ତି ଦେଲାଆଏ । ଆମର ପରମେସରକେ ତାକ୍ପୁଟା ଆରି ବପୁ
ଅ ।” ୨ ତାର ବିଚାରନା ଜାକ ସତ ଆରି ଅନିଆଇ ନ ଅଇତେ ଜନ୍ ବେସିଆ
ମାଇଜି ଗୁଲାଇ ଜଗତକେ ତାର କାରାପ୍ ଚଲାଚଲି ସଙ୍କୁ ନସାଇତେଇଲା,
ସେ ତାକେ ଦସ୍ ଦେଲାଆଏ । ତାର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନକେ ସେ ମରାଇଲାକେ
ତାକେ ସେ ଡଣ୍ଡ ଦେଲାଆଏ । ୩ ସେମନ୍ ଆରିତରେକ୍ ଆଉଲିଅଇଲାଇ ।
“ପରମେସରକେ ଜୁଆର କରା । ସେ ବହୁ ନଅର ଜଇଲଗେ ପଡ଼ିଲାରପାଇ
ଉରିଲା ଦୁଆଁ କେବେ ନ ସାରେ ।” (aiōn g165) ୪ ୨୫ ପାରଚିନ୍ମାନ୍ ଆରି
ଚାରଟା ଜିବନ୍ ରଇବା ପସୁମନ୍ ତାଣ୍ଟ୍ରାସନ୍ ପଡ଼ି ବସିବା ଜାଗାଇ ବସିରଇବା
ପରମେସରକେ ଜୁଆର କଲାଇ । ଆମେନ୍ ପରମେସର ତାକ୍ପୁଟା ପାଅ ।
ବଇଲାଇ । ୫ ତାରପରେ ବସିବା ଜାଗାଇଅନି ଗଟେକ୍ ସବଦ୍ ଆଇଲା । ସେଠା
ଏହୁରି କଇଲା, “ଆମର ପରମେସରକେ ଜୁଆର କରା । ତାର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନ୍,
ଆକେ ନାମବା ଜେହକି ସବୁ ବହୁସାନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଜୁଆରକରା ।” ୬

ତାରୁପରେ ଗଟେକ୍ ଜବର ମାନ୍ଦୁ ଲକ୍ଷରପାରା ଆରି ବେସି ସବଦ୍ କରି ଉପରେ
 ଅନି ଅଦରତେରଇବା ଗଟେକ୍ ଜଳାପାରା ଆରି ଶୁଦ୍ଧଶୁଦ୍ଧ ଅଇ ଆଇବା
 ଗରୁଣି ପାରା ଗଟେକ୍ ସବଦ୍ ସୁନ୍ଦରି । ଯେମନ୍ ଏହୁରି କରୁତେରଇଲାଇ
 “ପରମେସରକେ ଜୁଆର କରା । ଆମର ମାସ୍ତୁ ସବୁରଟାମେଥିନି ବପୁରଟା
 । ଆମର ପରମେସର ଅଇଲାନି ମାପରୁ ।” ୭ ଆପା ଆମେ ପାରଦା ସଞ୍ଚୂ
 ଶିତନାଟ୍ କରୁ ଆରି ତାର କାବାଅଇଜିବା କାମରୁପାଇ ତାକେ ତାକ୍କୁପୁଟା କରୁ,
 କାଇକେବଇଲେ ମେଣ୍ଟୁପିଲାର୍ ବିବା ଅଇବା ଦେଲା ଲଗେ କେବଳାବେ ।
 ଆରି ତାର କନିଆଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିକେ ବିବା ଅଇବାକେ ନିଜେ ତିଆର କଳାଆଚେ
 । ୮ ତାକେ ସୁକଳ୍ ପିରପିରା ଅଇ ଜକ୍ମକିଜିବା ବସତର ପିନ୍ଦବାକେ
 ଦିଆଆଇଆଚେ । ପିରପିରା ଲୁଗା ଅଇଲାନି, ପରମେସରର ଲକ୍ମନର
 ଦରମ କାମ । ୯ ତାରୁପରେ ଦୁଇ ମକେ କଇଲା, “ଏଟା ଲେକି ସଞ୍ଚୁଲର
 । ମେଣ୍ଟୁପିଲାର୍ ବିବା ବଜିକେ ଜେତ୍କି ଲକ୍କେ ତାକ୍କରା ଅଇଲାଆଚେ
 । ଯେମନ୍ କେତେକ୍ ନିଜ କରମର ଲକ୍ ।” ଆରି ଦୁଇ କଇଲା, “ଏଟା
 ପରମେସରର ସତ ବାକିଆ ।” ୧୦ ମୁଲ ତାକେ ଜୁଆର କରି ବଲି ତାର
 ଗତେ ତାଣ୍ଟ୍ରାସନ ପଢ଼ିଲି, ମାତର ସେ ମକେ କଇଲା, “ନିତ୍ତୁ ମୁଲ ଆରି ତର
 ସଞ୍ଚୁର ବିସବାସି ବାଇମନ ଜେତ୍କି ଲକ୍ ଆମେ ସବୁ ଜିସୁ ଜାନାଇରଇବା
 ସତ ଦାରିଆରୁ, ଆମେ ସବୁ ଅବକା ଦାଙ୍ଗୁତାମନ, ପରମେସରକେ ଜୁଆର
 କରା । କାଇକେବଇଲେ ଜିସୁ ଜନ୍ମ ସତ ଜାନାଇଆଚେ, ସେଠାସେ ବବିସତ୍
 ବକ୍ତାମନକେ କାତାଆଇବାକେ ବପୁଦେଲାଆଚେ ।” ୧୧ ତାରୁପରେ ସରଗ
 ଉଗାତି ଅଇଲାଟା ମୁଲ ଦେକ୍ଖି । ଆରି ଏଦେ ଦେକା! ଗଟେକ୍ ଦବ ଗଡା
 ଆଇବାଟା ତିସ୍ତିଲା । ଗଡା ତାଲାଉର ନାଉଁ ଅଇଲାନି ବିସବାସ କରିବାଟା
 ଆରି ସତଟା । ସେ ଅନିଆଇ ନ କରି ତାର ଜୁଇଦ୍ କରସି ଆରି ଜିତସି । ୧୨
 ତାର ଆଁକି ଲାଗାତେ ରଇବା ଜଇପାରା ରଇଲା । ଆରି ତାର ମୁଣ୍ଡ ବେସି
 ମୁକୁଟ ପିନ୍ଦି ରଇଲା । ଜନ୍ମ ନାଉଁ ତାର ଉପରେ ଲେକା ଅଇରଇଲା, ସେମାକେ
 ତାତିଦେଲେ ଆରି କେ ନାଜାନିରଇଲାଇ । ୧୩ ତାର ବସତର ବନିତେଇ
 ବୁଢାଇଲାପାରା ରଇଲା । ତାର ନାଉଁ ରଇଲା ପରମେସରର ବାକିଆ । ୧୪
 ସରଗର ସନିଆମନ ଦବ ବସତର ପିନ୍ଦିକରି ଆରି ଦବଗଡାଇ ବସି ତାର
 ପରେ ପରେ ଜାଇତେରଇଲାଇ । ୧୫ ତାର ଟଣ୍ଡୁଥିନି ଗଟେକ୍ ଗଜିଆ
 କାଣ୍ଡୁ ବାରଇଲା । ସେଠାସଙ୍ଗେ ସେ ଏ ଜଗତର ରାଇଜମନକେ ଆରାଇସି

। ସେ ତାର୍ ସଞ୍ଚ ତାକର ଉପରେ ସାପନ୍ କରସି । ବେସି ବୟୁ ରଇବା
ପରମେସରର ରିସା ସେମନ୍ତକେ ଦେକାଇସି । ସେ ତାର ସହରୁମନ୍ତକେ
ମାଣ୍ଡିକରି ରମ୍ଦିଦେଇସି । ଜେନ୍ଦ୍ରାରିକି ଅଞ୍ଚଳ ପିହକିକରି ରସ ବାରକରାଇସି
। ୧୭ ତାର ବସ୍ତରେ, ଜଣ୍ଠେ, ଏ ନାହିଁ ଲେକାଅଇରଇଲା । “ସବୁରାଜାମନର
ଉପରେ ରଇବା ରାଜା, ସବୁ ମାପରୁମନର ଉପରେ ରଇବା ମାପରୁ ।” ୧୯
ତାରପତେ ଏବେ ଦେକା ବେଳୁ ଉପରେ ଗଟେକୁ ଦୁଇ ଟିଆଅଇରଇବାଟା ମୁଲ
ଦେକ୍ଲି । ଆକାସର ମଜାଇ ଉତ୍ତରେରଇବା ଜେତ୍କି ସବୁ ଚତୁରମନ୍ତକେ ସେ
ଆକମାରି କଇଲା “ଆସା ପରମେସରର ବଢ଼ ବଜିତେଇ ଜିବାକେ ସବୁଲକ୍
ଚୁଲୁରଥା । ୧୮ ଆସା ଆରି ରାଜାମନର, ମୁକିଆମନର ଆରି ସଇନମନର
ମାଉଁସ କାଇବାକେ ଆସା । ଗତାମନର ଆରି ତାକେ ଚାଲାଉମନର, ବଢ଼
ସାନ ଲକ୍ଷମନର, ବନ୍ଦି ଆରି ମୁକ୍ଳି ରଇବା ଲକ୍ଷମନର ସବୁ ଲକ୍ଷର ମାଉଁସ
କାଇବାକେ ଆସା ।” ୧୯ ତାରପତେ ସେ ପୟୁ, ଜଗତର ରାଜାମନ ଆରି
ତାକର ସନିଆମନ ଜେ ଗତା ଚାଲାଇତେରଇଲା ଆରି ତାର୍ସନିଆମନର
ସଞ୍ଚ ଛୁଇଦ କରିବାକେ ଶୁଣିଲାଟା, ମୁଲ ଦେକ୍ଲି । ୨୦ ତେଇ ପୟୁକେ
ବନ୍ଦିକରି ନେଲାଇ । ତାର ସଞ୍ଚ ଜନ୍ ମିର କଇବା ବବିସତ୍ତବକ୍ତା, ଜେ
କି ତାର ମୁଆଟେ କାବାଅଇଜିବା କାମମାନ କରିତେରଇଲା, ତାକେ ମିସା
ବନ୍ଦିଗରେ ନେଲାଇ । ଏ କାବାଅଇଜିବା କାମମନର ଲାଗି ସେ ଲକ୍ଷମନକେ
ନାତାଇରଇଲା । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ କି ପୟୁର ଚିନ୍ ଗଦିଆଇକରି ତାର ମୁରତିକେ
ଜୁଆର କରିତେରଇଲାଇ ସେ ପୟୁ ଆରି ମିର କଇବା ବବିସତ୍ତବକ୍ତା
ଦୁଇଲକ୍ଷଜାକ ଜିବନ ରଇତେ ଗନ୍ଧ ଅଇତେରଇବା ଜଇର ଗାଡ଼େ ପିଞ୍ଚାଆଇଲା
। (Limnë Pyr g3041 g4442) ୨୧ ଗତା ଚାଲାଉର ଚଣ୍ଡେଅନି ବାରଇ ଆଇବା
କାଣ୍ଠ ସଞ୍ଚ ତାକର ସନିଆମନ ମରିଗାଲାଇ । ସବୁ ଚତୁରମନ ତାକର ମାଉଁସ
ପେଚପୁରତେ କାଇଲାଇ ।

୨୦ ତାରପତେ ଏବେ ଦେକା! ସରଗେଅନି ଗଟେକୁ ଦୁଇ ଉତ୍ତର ଆଇବାଟା
ମୁଲ ଦେକ୍ଲି । ତାରଲଗେ ପାତାଲର କୁଚିକାତି ଆରି ଗଟେକୁ ବଜ୍ର ରଇବା
ସିକ୍ଳି ରଇଲା । (Abyssos g12) ୨ ସେ ଅସୁର ସାଂଘକେ ଦାରିଲା । ଜନ୍
ଆଗର କାଲେ ରଇଲା ଧାଁୟ, ସେଟା ଅଇଲାନି ସଇତାନ । ତାକେ ଅଜାର
ବରସରପାଇ ସିକ୍ଳିସଞ୍ଚ ବାନ୍ଦିଦେଲା । ୩ ଦୁଇ ତାକେ ପାତାଲେ ପିଞ୍ଚିଦେଲା
ଆରି କୁଚି ପାକାଇକରି ପିଲ୍ଲ ମାରିଲା । ଏନ୍ଦ୍ରାରି କଲାକେ ଅଜାର ବରସ

ନ ପାରତେ ସେ ବିନ୍ ବିନ୍ ରାଜର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଆରି ନାଡାଇ ନାପାରେ
। ତାରୁପତେ ଚନେକରୁପାଇ ତାକେ ଚାତିଦେବାଇ । (Abyssos g12) ୪

ତାରୁପତେ ମୁଲ କେତେଟା ବସବା ଜାଗାମନ୍ ଦେକ୍ଲି । ଜେତ୍କି ଲକ୍ ବସବା
ଜାଗାଇ ବସିରଇଲାଇ, ସେମନ୍ତକେ ନିଆଇ କରୁବାକେ ବୟ ଦିଆଅଇରଇଲା
। ଆରି ତାହନା ପାଇ ମରାଇଅଇରଇବା ଆଭମାମନ୍ତକେ ଦେକ୍ଲି । ଜିପୁ
ଜାନାଇରଇଲା ସତ ଆରି ପରମୋସରର ବାକିଅ ସେମନ୍ ଜାନାଇରଇଲାଇ
। ପୟୁକେ କି ତାର ମୁରୁତିକେ ସେମନ୍ କୁଆର କରଦନାଇ । ପୟୁର ଚିନ୍
ତାକର କାପାଲେ କି ତାକର ଆତେ ଗଦିଆଥତ ନାଇ । ସେମନ୍ ଜିବନ୍
ପାଇଲାଇ ଆରି ଅଜାର ବରସଜାକ କିରିସ୍ଟଟପଢ଼ୁ ରାଜା ଲୟାବେ ସାସନ୍
କଳାଇ । ୫ ଅଜାର ବରସ ନ ସାରବାଜାକ ମରିଜାଇରଇବା ଜେତ୍କି
ବାକି ଲକ୍ ଜିବନ୍ ପାଥଦନାଇ । ଏଟାଆକା ପରତୁମ ଜିବନ୍ ପାଇବାଟା ।
୬ ମଲାତେଇଅନି ପରତମେ ଜେତ୍କି ଲକ୍କି ଉଠାଇରଇଲାଇ, ସେମନ୍
କେତେକ୍ କରମର ଲକ୍ । ପଚର ମରନ୍ ତାକର ଉପରେ ସାସନ୍ ନ କରେ
। ସେମନ୍ ପରମୋସରର ଆରି କିରିସ୍ଟର ପୁଜାରି ଅଇବାଇ । ସେମନ୍
ତାକର ସଢ଼ୁ ଅଜାରବରସ ଜାକ ସାସନ୍ କରୁବାଇ । ୭ ଅଜାର ବରସ
ପାଇଲାପତେ ବନ୍ଦିଗରେଅନି ସଇତାନ୍ତକେ ମୁକ୍ଳାଇବାଇ । ୮ ତେଇଅନି
ଜଗତର ରାଜକ୍ଷମନ୍ତକେ ନାଡାଇବାକେ, ଗୁଲାଇ ଜଗତେ ବିଚିଆଇରଇବା
ରାଜକ୍ଷମନ୍ତକେ ନାଡାଇବାକେ ସେ ବାରଇସି । ସେଟା ଅଇଲାନି ଗର୍ ଆରି
ମାଗର୍ । ସଇତାନ୍ ସେମନ୍ତକେ କୁଇଦ କରୁବାକେ ରୁଣ୍ଟାଇସି । ସମତୁରେ
ରଇବା ବାଲି ଜେତ୍କି ଆତେ, ସେତ୍କି ଲକ୍ ସେମନ୍ ରଇବାଇ । ୯ ସେମନ୍
ଗୁଲାଇ ଜଗତେ ବିତି ଅଇବାଇ । ଆରି ପରମୋସରର ଲକ୍ ବାସାଅଇରଇବା
ଜାଗାଇ ଆରି ସେ ମନ୍ତକରବା ନଅରର ତାରିବେଢ଼ତି ଆଇବାଇ । ମାତର୍
ଏଦେ ଦେକା! ସରଗେଅନି ଜଇ ଅଦରି ସେମନ୍ତକେ କୁରୁପନାସ କଲା । ୧୦
ତାରୁପତେ ସଇତାନ୍ ଜେ କି ସେମନ୍ତକେ ନାଡାଇଲା, ଜଇ ଆରି ଗନ୍ଧରସ
ରଇବା ଗାଡ଼େ ପିଞ୍ଚାଅଇଲା । ସେ ପୟ ଆରି ମିର କଇବା ବଦିସଦବକତା
ଆଗେଅନି ତେଇ ପିଞ୍ଚାଅଇରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ତେଇରଇକରି ଦିନ ରାତି
କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କାବା କରିରଇଲା, ତାକେ ଜଇ
ଆରି ଗନ୍ଧତେ ରଇବା ଗାଡ଼େ ନସ୍ତ କରାଇଲା, ସେ ତେଇ ସେ ପୟ
ଆରି ମିରସିକିଆ ଦେଉଁ ବାବବାଦିମନ୍ ମିଶା ଆଚଦ୍, ଆରି ସେ ଲକ୍ଷମନ୍

ତାର୍ପତେ ମୁଲ ଗଟେକୁ ବଡ଼ଟା ଦବ୍ ବସ୍ତବା ଜାଗା ଆରି ଜେ ତାର ଉପରେ
ବସିରଇଲା, ତାକେ ଦେକ୍ଲି । ସରଗ ଆରି ଦର୍ତନି ତାର ମୁଆଟେଅନି
ପାଲାଇଲାଇ ଆରି କେବେ ତିଷ୍ଠନାଇ । ୧୨ ତାର୍ପତେ ମୁଲ ଜେତ୍କି
ମଳା ବଢ଼ ସାନ୍ ଲକ୍ଷକେ ଦେକ୍ଲି । ସେମନ୍ ବସ୍ତବା ଜାଗାର ମୁଆଟେ
ଟିଆଅଇରଇବାଟା ମୁଲ ଦେକ୍ଲି । ବଇମନ୍ ଉଗାତି ଅଇଲା, ଜିବନ୍ ରଇବା
ଲକ୍ମନର ବଇ ମିଥା ଉଗାତି ଅଇଲା । ସେମନ୍ କଲା କାମ୍ ଇପାବେ ମଳା
ଲକ୍ମନକେ ବିଚାର କଲାଇ । ସେମନ୍ କରିରଇବା କାମ୍ମନ୍ ବଇଟାନେ
ଆଗତୁଆନି ଲେକା ଅଇରଇଲା । ୧୩ ତାର ପତେ ସମ୍ଭୂରେ ଜେତ୍କିଲକୁ
ମରିରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ବାରଇଆଇଲାଇ । ମରନ୍ ଆରି ପାତାଲ ମିଥା
ସେମନ୍ ଦାରିରଇବା ମଳାଲକ୍ମନକେ ଚାତିଦେଲାଇ । ସେମନକେ ସବୁକେ
କରିରଇବା କାମ୍ ଇପାବେ ବିଚାରନା କଲାଇ । (Hadēs g86) ୧୪ ତାର୍ପତେ
ମଳା ଲକ୍ଷ ଜାଗାଇଅନି ଆଇଲା ସବୁଲକ୍ଷ ଗାଗଡ଼ ଆରି ଆତମା, ଜଇର
ଗାତେ ପିଞ୍ଜ୍ରାଇଲା । ସେ ଗାତ୍ ଅଇଲାନି ଦୁଇ ଲମରର ମରନ୍ (Hadēs g86,
Limnē Pyr g3041 g4442) ୧୫ ସେ ବେଲେ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ନାଉଁ ଜିବନ୍
ରଇବା ବଇଟାନେ ଲେକା ନ ଅଇରଇଲା, ସେ ସବୁଲକ୍ଷକେ ଜଇଲାଗ୍ବା
ଗାତେ ପିଞ୍ଜ୍ରା ଅଇଲା । (Limnē Pyr g3041 g4442)

୧୯ ତାର୍ପତେ ଏବେ ଦେକା! ନୁଆ ସରଗ ଆରି ନୁଆ ଜଗତ ଦେକ୍ଲି ।
ପରତୁମ୍ ସରଗ ଆରି ପରତୁମ୍ ଜଗତ ଆରି ତିଷେନାଇ । ସମ୍ଭୂର ମିଥା
ଆରି ତିଷେନାଇ । ୧ ଆରି ସେ ସୁକଲ୍ ନଅର ଦେକ୍ଲି । ସେଟା ରଇଲା
ନୁଆ ଜିରୁସାଲେମ୍ । ସରଗେଅନି, ପରମେସରଟାନେଅନି, ସେତା ଉତ୍ତର
ଆଇତେରଇଲା । ଗଟେକୁ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ ବେଦ୍ ଅଇବାକେ ଗାଲେ
କେନ୍ତାଟା ପିନ୍ଦିରଇସି, ସେନ୍ତାରି ତିଆର ପିଆର ଅଇରଇଲା । ୨ ବସ୍ତବା
ଜାଗାଇଅନି ଗଟେକୁ ବଡ଼ ସବଦ୍ କାତାଆଇବାଟା ମୁଲ ସୁନ୍ଦି “ପାରାସାରି
ବେଲେ ପରମେସର ମୁନୁସଜାତି ପଢ଼ି ବାପା ଅଇବାକେ ଆଇଲାଆଚେ ।
ସେ ତାକର ସଢ଼ି ବାପା ଅଇସି । ଆରି ସେମନ୍ ତାର ଲକ୍ ଅଇବାଇ ।
ପରମେସର ନିଜେ ତାକର ସଢ଼ି ରଇସି । ଆରି ସେ ତାକର ପରମେସର
ଅଇସି ।” ୪ ସେ ତାକର ଆଁସୁ ପୁରିଦେଇସି । କେ ଆରି ନ ମରତ ।
କାହାରୁବା, ଦୁକାସୁକା ନ ରଖ । ପୁରନା ବିଷଇ ଆରି ନ ତିଷେ । ୫

ତାରୁପରେ ଜେ ବସ୍ତବା ଜାଗାଇ ବସିରଇଲା, ସେ କଇଲା “ମୁଖ ଏବେ ସବୁ
 ବିସର ନୁଆ କଲିନି ।” ସେ ମକେ ଆରି କଇଲା “ଏଠା ଲେକିକରି ସଞ୍ଚ୍ଚ
 । କାଇକେବଇଲେ ଏ ବାକିଅ ସବୁ ସବୁ । ଆରି ବିସ୍ତବାସ କରିଆଇପି ।”
 ୭ ସେ ଆରି କଇଲା ସେଠା ପାରିଗାଲା, ମୁଖ ଅଇଲିନି ଆରାମର ଲକ୍
 ଆରି ସାରାପାରିର ଲକ୍ । ମୁଖ ସେ ଆରାମ ମୁଖ ସେ ସାରାପାରି । ଜାକେ
 ଜଦି ସଥ କରସି, ପାଇରାପାନି କାଇବାକେ ମୁଖ ତାକେ ତାକିନେବି । ଏ
 ପାଇରାଇ ଅନି ଜନ୍ମ ପାନି ବାରଇପି, ସେଠା ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ଦେଇପି ।
 ସେମନ୍କେ ସେଠା ଇନାମେ ମିଳିପି । ୭ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜୁଇଦ୍ କରି ଜିତବାଇ
 ସେମନ୍କେ ଇନାମ୍ ଦେବି, ଆରି ତାକର ପରମେସର ଅଇବି ଆରି ସେମନ୍
 ମର ପିଲାଟକି ଅଇବାଇ । ୮ ମାତର ଜେ ମରସଞ୍ଚ ଆଇବାକେ ତରବାଇ,
 ଆରି ବିସ୍ତବାସ ନ କରଦ୍, ଜାର ଚଲାଚଲୁଛି କାରାପ୍, ଜେ କି ନରମାରୁମନ୍
 ଆଚଦ୍, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ କାରାପ୍ ରିତିନିତି ଅବିଆସ କରବାଇ, ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍
 ମଁତର ଜାତର କରବାଇ ଆରି ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ମିର ଦେବତାମନ୍କେ ଜୁଆର
 କରବାଇ, ଆରି ଜେତକି ସବୁ ମିରୁଆମନ୍ ରଇବାଇ, ତାକର ସେସର ବେଳା
 ଏହୁରି ଅଇପି । ସେମନ୍କେ ଲାଗତେରଇବା ଗନ୍ଧିଗାନେ ପିଞ୍ଜ୍ଞ ଅଇପି ।
 ସେଠା ଅଇଲାନି ପଚର ମରନ୍ । (Limnē Pyr g3041 g4442) ୯ ସାତଟା
 ଦୁଃମନର ବିଦ୍ରେ ଗଟେକ୍ ଦୁଃ, ଜାର ଆତେ ସାତଟା ମରୁଡ଼ି ରଇବା
 ଚିନା ରଇଲା, ସେ ମକେ ଆସି କଇଲା ଆଉ ମୁଖ ତକେ କନିଆ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିକେ
 ଦେକାଇବି । ସେ ଅଇଲାନି ମେଣ୍ଟାପିଲାର ମାଇଜି । ୧୦ ସୁକଳ ଆତମା
 ମକେ ଦାରିଲା, ଦୁଃ ମକେ ଗଟେକ୍ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚର ଚିପେ ଦାରିଗାଲା । ସେ
 ମକେ ସୁକଳ ନଅର ଜିରୁସାଲେମ୍ ପରମେସର ଚାନେଅନି, ସର୍ଗେଅନି
 ଉଚ୍ଚର ଆଇବାଟା ଦେକାଇଲା । ୧୧ ସେ ନଅର ପରମେସରର ମଇମାସଞ୍ଚ
 ଜକମକି ଜାଇତେରଇଲା । ଗଟେକ୍ ବେସି ଦାମ ରଇବା ଜାସପର ନାହିଁର
 ଇରାପାକ୍ନା ପାରା ଜକମକି ଜାଇତେରଇଲା । ସେ ପାକ୍ନାଇ ଦେକ୍ଲେ
 ଏବାଟେ ଅନି ସେବାଟେରଟା ସବୁ ତିସତେରଇଲା । ୧୨ ସେ ନଅରେ ଗଟେକ୍
 ବେସି ଉଚ୍ଚର କଢ଼ି ରଇଲା । ତେଇ ବାରଟା ଗୋଟି ରଇଲା ଆରି ବାରଟା
 ଦୁଃମନ ସେ ଗୋଟମନର ଦେକାରକା କରତେରଇଲାଇ । ଇସରାଏଲ
 ଲକ୍ଷମନର ବାରଟା ବିସର ନାଉଁମନ୍ ସେ ଗୋଟେ ଲେକାଅଇରଇଲା । ୧୩
 ସବୁ ଦିଗେ ତିନ୍ମଟାଲାକା କାପାଟ ରଇଲା, ଉଚ୍ଚର ଦିଗେ ତିନ୍ମଟା କାପାଟ

ଦକିନ୍ଦିଗେ ତିନ୍ତା କାପାହୁ ଆରି ପଚିମଦିଗେ ତିନ୍ତା କାପାହୁ ରଇଲା ।
 ୧୫ ବାରଟା ମୁଲ୍ ପାକନାଇ ସେ ନଗରର କତି ଉଠାଇରଇଲାଇ । ଆରି
 ସେ ପାକନା ଉପରେ ମେଣ୍ଟାପିଲାଇ ବାରଟା ପେରିଦ୍ ମନର ନାହିଁ ଲେକା
 ଅଇରଇଲା । ୧୬ ଜନ୍ ଦୁଇ ମର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ କାତା ଅଇତେ ରଇଲା, ତାର ଆତେ
 ନଗରକେ, ତାର କାପାହୁ ମନ୍ତକେ ଆରି କତିମନ୍ତକେ ନାପବା, ପୁନାର ନାପବା
 ତାଙ୍କୁ ରଇଲା । ୧୭ ସେ ନଥର ପୁରାପୁରୁଷ ତାରିକନିଆ ରଇଲା । ତାର
 ଲମ୍ ଆରି ଅପାର ସମାନ୍ ରଇଲା । ଦୁଇ ତାର ନାପବା ତାଙ୍କୁ ସଞ୍ଚୁ ନଥର
 ନାପିଲା । ସେ ନାପବା ଇପାବେ ସେଟା ଦୁଇଅଜାର ତାରସ କିଲମିଟର
 ଲମ୍ ରଇଲା । ତାର ଲମ୍ ଅପାର ଆରି ଉଠି ସମାନ୍ ରଇଲା । ୧୯ ଦୁଇ
 କତି ମିସା ନାପିଲା । ସେଟା ୭୦ ମିଟର ଉଠି ରଇଲା । ୨୦ ଜାସ୍ପର
 ନାହିଁ ଗଟେକ୍ ବେଦି ଦାମାର ଇରା ପାକନା ସଞ୍ଚୁ କତି ତିଆର ଅଇରଇଲା
 । ଅସ୍ତଳି ସୁନା ସଞ୍ଚୁ ନଥର ତିଆର ଅଇରଇଲା । ଆରି କାଂବିପାରା ସବୁ
 ତିଥିତେରଇଲା । ୨୧ ସେ ନଥରର କତିର ମୁଲ୍ ପାକନାମନ୍ ବିନ୍ ବିନ୍
 ରକାମର ଇରାପାକନାମନର ସଞ୍ଚୁ ସୁନ୍ଦର କରିରଇଲାଇ । ପରତୁମ ମୁଲ୍
 ପାକନା ରଇଲା, ଲେପର । ତାରପର ସପାୟର, ତାର ପଚର ଆଗାଟେ ।
 ତାର ପଚର ଏମରଳ୍ । ୨୨ ତାର ପଚର ଅନିକ । ତାର ପଚର କରନିଲିଅନ୍
 । ତାର ପଚର ଅଳ୍ପି ରଞ୍ଜିର କାହୁ, ତାର ପଚର ବେରିଲ୍, ତାରପଚର
 ତପାକ୍, ତାର ପଚର ଚାଲିକେଦନି, ତାର ପଚର ତରକଇ, ଆରି ସାରାସାରି
 ଆମେତି । ୨୩ ବାରଟା ମୁକ୍ତାଇ ବାରଟା କାପାହୁ ତିଆର ଅଇରଇଲା ।
 ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ କାପାହୁ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ମୁକ୍ତାଇଅନି ତିଆର ଅଇରଇଲା
 । ନଥରର ବାହୁ ଅସ୍ତଳି ସୁନାସଞ୍ଚୁ ତିଆର ଅଇରଇଲା । କାଂବିପାରା, ଏନେ
 ଅନି ଦେକ୍ଲେ ତେନରଟାମନ୍ ତିଥିତେରଇଲା । ୨୪ ସେ ନଥରେ ମୁଇ
 ଗଟେକ୍ ମିସା ମନ୍ତିର ଦେକିନାଇ । କାଇକେବଇଲେ, ତାର ମନ୍ତିର ରଇଲା
 ମାପରୁ ପରମେସର । ଜେ କି ସବୁର ଉପରେ ଆତେ, ଆରି ମେଣ୍ଟାପିଲା ।
 ୨୫ ସେ ନଥର ଉପରେ ଉଜଳ ଦେବାକେ ବେଲ୍ କି ଜନ୍ ଦରକାର ନ ରଇଲା
 । କାଇକେବଇଲେ, ପରମେସର ମଇମା ତେଇ ଉଜଳ ଦେଇତେରଇଲା
 ଆରି ମେଣ୍ଟାପିଲା ତେଇର ବଢି ରଇଲା । ୨୬ ସେ ଉଜଳେ ଜଗତର ଲକମନ୍
 ଛଟ୍ଟିଜିବାଇ ଆରି ରାଜାମନ୍ ତାକର ଦନ୍ ସିଂପତି ତେଇ ଆନି ସର୍ପି ଦେବାଇ
 । ୨୭ ସେ ନଥରର କାପାହୁମନ୍ ସବୁବେଳେ ଉଗଡା ରଇସି । ସେଟା କେବେ

ମିସା ତାବିଆଇ ନ ରେ । କାଇକେବଇଲେ ତେଇ କେବେ ରାତି ନ ଥାଏ ।
 ୨୭ ରାଇଜୁ ମନର ତାକ୍ଷପୁଣା ଆରି ଦନ୍ତ ସଂପତ୍ତି ସେ ନଥରେ ଆନ୍ଦବାଇ ।
 ୨୮ ମାତର ଅସୁକଳ ରଇବା କାଇ ବିସଇ ମିସା ସେ ନଥରେ ନ ପୁରେ ।
 ଲାଜୁ ଅଇବା କାମମନ୍ କରିବା ଲକ୍ଷ କି ମିତ୍ର କଇବା ଲକ୍ଷ କେ ମିସା ତେଇ
 ପୁରି ନାପାରଦ । ମେଘ୍ନାପିଲାର ବଇଲଗେ ଜାର ନାଉଁ ଲେକାଆଇଆଚେ,
 ସେମନ୍ତସେ, ସେ ନଥରେ ଜାଇପାରଦ ।

୨୯ ତାରପତେ ଦୁଡ଼ ମକେ ଜିବନର ପାନି ରଇବା ଗାଡ଼ ଦେକାଇଲା,
 ଜନ୍ମଟା କି କାହିଁପାରା ଡିସ୍ତ୍ରିବେରଇଲା । ପରମେସରର ବସ୍ତବା ଜାଗାଇଅନି
 ଆରି ମେଘ୍ନାପିଲାରଟାନେଅନି ସେ ଗାଡ଼ର ପାନି ଆଇତେରଇଲା । ୨ ନଥରେ
 ବାଟର ମଜାଇ ସେଟା ବଇ ଆଇତେରଇଲା । ଗାଡ଼ର ଦୁଇବାଟେ ଜିବନର
 ଗର ରଇଲା । ସେ ଗର ମାସ୍ତକେ ଗଟେକ୍ ତର ଅଇ ବରସକେ ବାରତର
 ପଲ୍ ଦାରସି । ରାଇଜୁମନ୍ ନିକ ଅଇବାକେ ତାର ପତରମନ୍ ରଇଲା ।
 ୩ ପରମେସରର ଅବିସାୟ ରଇବା କାଇଟାହିସା ସେ ନଥରେ ନ ଡିପେ ।
 ପରମେସରର ଆରି ମେଘ୍ନାପିଲାର ବସ୍ତବାଜାଗା ସେ ନଥରେ ରଇସି । ଆରି
 ତାର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନ୍ ତାକେ ଜୁଆର କରିବାଇ । ୪ ସେମନ୍ ତାକେ ଦେକ୍ବାଇ
 ଆରି ତାର ନାଉଁ ସେମନର କାପାଲେ ଲେକାଆଇ ରଇସି । ୫ ତେଇ ଆରି
 ରାତି ନ ରେ । କତିର ଉଜଲ୍ କି ବେଳର ଉଜଲ୍ ଦରକାର ନ ପଡ଼େ ।
 କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁ ପରମେସର ତାକର ଉଜଲ୍ ରଇସି । ସେମନ୍ ରାଜା
 ରିଯାବେ କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ସାସନ କରିବାଇ । (ଆଶୀର୍ବାଦ ୧୬୫) ୬ ତାରପତେ
 ଦୁଡ଼ ମକେ କଇଲା “ଏ ବାକିଆ ସବୁ ସବୁ ଆରି ବିସବାସ କରିଆଇସି । ମାପରୁ
 ପରମେସର ଜେ କି ତାର ଆତ୍ମା ବିବିଦ୍ବିବକ୍ତାମନ୍ତକେ ଦେଇରଇଲା,
 ସେ ତାର ଦୁଡ଼କେ ପାଠାଇଆଚେ । ଆଇବା ଦିନମନ୍ତକେ କାଇଟା ଅଇସି,
 ସେଟା ତାର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନ୍ତକେ ଦେକାଇସି ।” ୭ ଜିସୁ କଇଲାନି, “ସୁନା ମୁଇ
 ଦାପରେ ଆଇଲିନି । ଏ ବଇର, ଆଇବା ଦିନମନ୍ତକେ ଗରବା କାତା, ଜେତ୍କି
 ଲକ୍ଷ ନାମବାଇ, ସେମନ୍ କେଡେକ କରମର ଲକ୍ଷ ।” ୮ ମୁଇ ଜଅନ୍ ଏ ସବୁ
 ସୁନିଆଚି ଆରି ଦେକିଆଚି । ଏ ସବୁଜାକ ଦେକିଲା ପଚେ ଆରି ସୁନିଲାପଚେ
 ଜନ୍ ଦୁଡ଼ ମକେ ଏ ସବୁ ବିସଇ ଦେକାଇରଇଲା, ତାର ପାଦେ ତାଣ୍ଟ୍ରାସନ୍
 ପଡ଼ିଲି । ମୁଇ ତାକେ ଜୁଆରକରିବାକେ ଜାଇରଇଲି । ୯ ମାତର ସେ ମକେ
 କଇଲା, “ନିତ୍ରୁ । କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ମିସା ତମରପାରା ଗଟେକ ଲକ୍ଷସେ ।

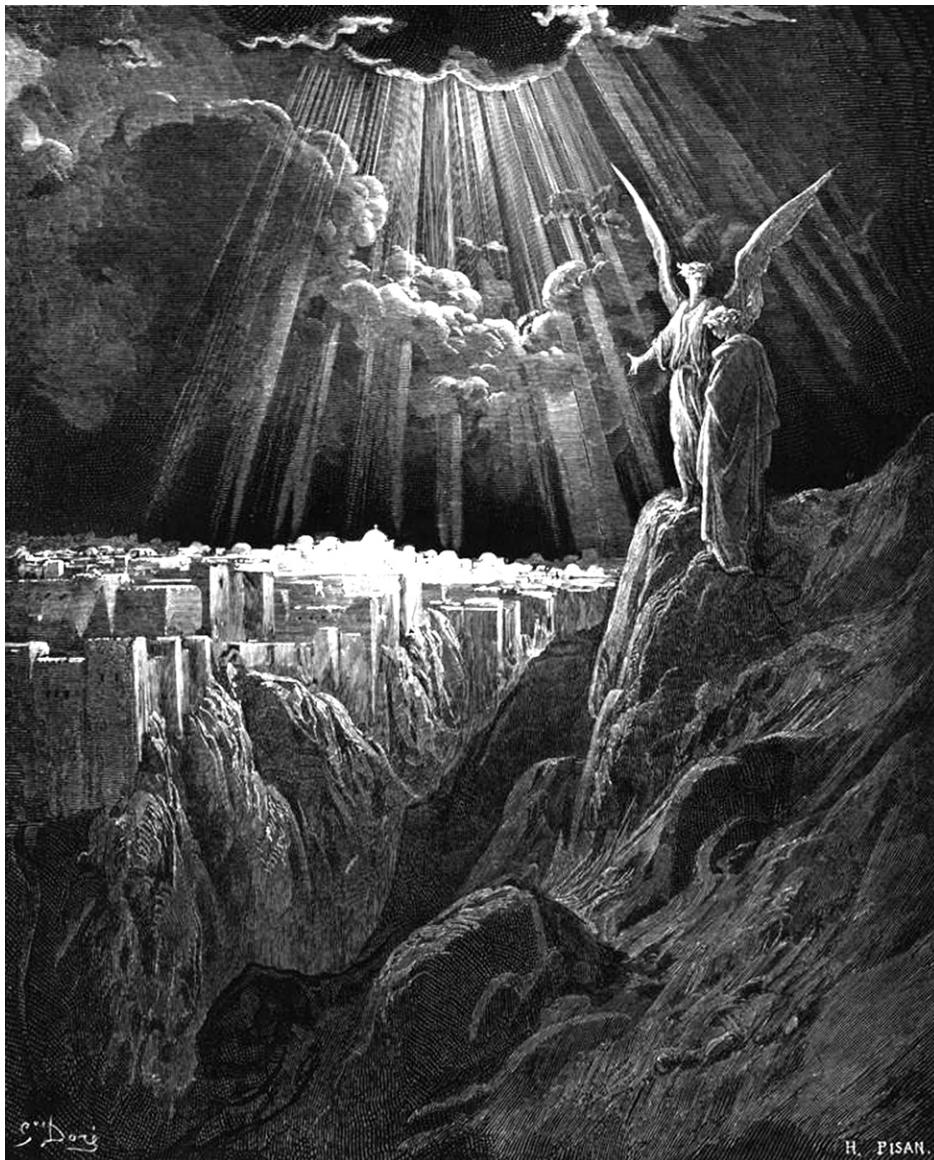
ତମର ଜେତକି ବଦିପଦ୍ଧବକ୍ଷତା ବାଇମନ୍ ଆରି ଜେତକି ବଇଟାନେ ରଇବା
 ବାକିଅମନ୍ ଆଚେ, ସେଟାମନ୍ ମାନିକରି ରଇଲାଇନି । ତାକର୍ ପାରା ମୁଇ
 ମିସା ଗଟେକ ସେବାକାରିଆ । ପରମେସରକେ ଜୁଆର କରା ।” ୧୦ ଆରି
 ସେ ମକେ କଇଲା, ଏ ବଇର ଜେତକି ବିସଇ ତକେ ଜାନାଇଥିଲାଆଚେ,
 ସେଟା କେ ନାଜାନ୍ତିଲା ପାରା ଲୁଚାଇ ସଞ୍ଚନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଏ ସବୁ
 ଗଢ଼ବା ବେଲା ଲଗେଆଚେ । ୧୧ ଜେ କରାପ୍ ଚଲାଚଲୁଛି କରି ଜିରନା
 କାରନା କଲାଇନି, ସେ ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ କାରାପ୍ କରତେ ରଥ । ଜେ କି ନିକ
 ଚଲାଚଲୁଛିକରି ଜିରନା କାରନା କଲାନି, ସେ ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ନିକ କରତେରଥ
 । ଜେ କି ସୁକଳ୍ ଆଚେ, ସେ ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ସୁକଳ୍ ରଥ । ୧୨ ଜିସୁ କଇଲାନି
 “ସୁନା ମୁଇ ଦାପ୍ତରେ ଆଇଲିନି । ଲକ୍ଷମନ୍ କରିରଇବା କାମ୍ ଇପାବେ ମୁଇ
 ସେମନ୍କେ ପୁରୁଷକାର ଦେବି । ୧୩ ମୁଇ ପରତୁମର ଲକ୍ ଆରି ସାରାସାରିର
 ଲକ୍ । ମୁଇ ଆରାମ୍ କରବି ଆରି ମୁଇସେ ସାରାଇବି ।” ୧୪ ଜେତକି ସବୁଲକ୍
 ତାକର୍ ବସ୍ତର ଦଇକରି ସୁକଳ୍ କରିବାଇ, ସେମନ୍ କେତେକ କରମାର୍
 ଲକ୍ । ଜିବନର ଗରେଅନି ପଲ୍ କାଇକରି କାବାଟ୍ରିବାଟେ ଜାଇ କରି ନଅରେ
 ପୁରବାକେ ସେମନ୍ ଅଦିକାର ପାଇବାଇ । ୧୫ ମାତର୍ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଲାଜୁ
 ଅଇବା କାମମନ୍ କରିବାଇ, ଜେନ୍ତ୍ରିକି, ଜନ୍ମର ମନ୍ତ୍ରର ଅବିଆସ୍ କରିବାଇ,
 ବେଦିଆ କାମମନ୍ କରିବାଇ, ନର ମରାଇବାଇ, ମୁହଁତି ପୁଜା କରିବାଇ, ଆରି
 କାତାଇ ଆରି କାମେ ମିର କଇବାଇ, ସେମନ୍ ନଅରର ବାଇରେ ରଇବାଇ
 । ୧୬ “ମୁଇ ଜିସୁ, ମଣ୍ଡିଲାନେ ରଇବା ତମ୍ଭେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଏ ବିସଇ
 ଜାନାଇବାକେ ମର ଦୁଡ଼କେ ପାଠେଇଅଛି । ମୁଇ ଦାଉଦର କୁଟୁମ୍ବେ ଆଛି ।
 ମୁଇ କୁକଡା ତାକିବାବେଳେ ଉଜଳିଦେବା ତାରା ।” ୧୭ ଆତମା ଆରି କନିଆ
 ଦାଙ୍କୁଛି କଇଲାନି ଆଉ, । ଜେତକି ଲକ୍ ଏଠା ସୁନିଲାଇନି, ସେମନ୍ ମିସା
 ଆଉ, ବଲି କଇବାରାଅଚେ । ଆସା ଜେତକି ଲକ୍କେ ସପ୍ କଲାନି, ଜିବନର
 ପାନି ଇନାମେ ନିଆ । ୧୮ ମୁଇ ଜନ୍ମନ୍ ସବୁକେ ଜାଗରତ କରାଇଲିନି,
 ଆଇବା ଦିନମନ୍କେ ଗଟିବା ଏ ବଇର ଜେତକି ବାକିଆ ଆଚେ, କେ ଜଦି ଇତି
 ଆରି କାଇ କାଇଟା ମିସାଇଲେ, ପରମେସର ଏ ବଇଟାନେ ଜନ୍ ମରତି ବିସଇ
 ଲେକିଲାଆଚେ, ସେ ତାର ପାଇବା ତଣ୍ଟ୍ର ସଞ୍ଚ୍ଚ, ଏ ମରତି ମିସା ମିସାଇସି
 । ୧୯ ଏ ବଦିପଦ୍ଧ କାତାର ବଇଟାନେଅନି କେ ଜଦି କାଇ ବିସଇ ମିସା
 ଲୁଚାଇଦେଲେ, ଏ ବଇଟାନେ ଲେକାଅଇରଇବା ଜିବନର ଗଚର ପଲ୍ ଆରି

ପୁକଳ ନଅରେଥାନି ସେମନ୍ ପାଇରଇବାଟା ତାକରୁଟାମେଥାନି ଦାରିଜାଇସି ।

୨୦ ଜେ କି ଏ ସବୁ ବିସଇର ପାଇ ସାକି ଦେଇସି, ସେ କଇଲାନି ଉଁ ମୁଇ

ଦାୟରେସେ ଆଇଲିନି! ସେହୁରିସେ ଥ ଦେ! ମାପରୁ ଜିମ୍ବୁ ଆଉ! ୨୧ ମାପରୁ

ଜିମ୍ବୁ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା ସବୁର ଲଗେ ରଥ । ଆମେନ୍!

ଆରି ସେ ସୁକଳ ନଥର ଦେବଳି । ସେବା ରଇଲା ନୁଆ ଜିରୁସାଲେମ । ସରଗେଅନି, ପରମେସରତାନେଅନି, ସେବା ରହରି ଆଇରେଇଲା ।
ଗଚେକ ଦାଙ୍କୁଡ଼ାକେ ବେଦ ଅଇବାକେ ଗାଲେ କେନ୍ତୁଣା ପନ୍ଦିରଇସି, ସେନ୍ତୁରି ବିଆର ବିଆର ଅଇରେଇଲା । ବସବା ଜାଗାଇଅନି ଗଚେକ
ବଢ଼ ସବଦ କାଗାଅଇବାଟା ମୁଖ ମୁନ୍ଦିଲି “ଧାରାଧାରି ବେଳେ ପରମେସର ମୁହଁସଳତି ସଞ୍ଚ ବାସ ଅଇବାକେ ଆଇଲାଆଏ । ସେ ତାକର ସଞ୍ଚ
ବାସ ଅଇସି । ଆରି ସେମନ୍ ତାର ଲକ୍ଷ ଅଇବାଇ । ପରମେସର ବିଜେ ତାକର ସଞ୍ଚ ରଇସି । ଆରି ସେ ତାକର ପରମେସର ଅଇସି ।”

ପରକାପିତ ୨୫:୨-୩

Reader's Guide

ଓହିଆ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ଦେଖିଆ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 201 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Desiya---Desiya-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 201 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply eternal or Hell. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

ଲୁହ ୮:୩	ପେରିବ ୧୫:୧୮	୧ ମ ପିତର ୪:୧୯
ରନ୍ଦୀୟ ୧୦:୭	ଗଣ୍ଯ ୧:୯୪	୧ ମ ପିତର ୪:୧୯
ପରକାରିତ ୫:୧	ଗଣ୍ଯ ୯:୪	୨ ଘ ପିତର ୩:୧୮
ପରକାରିତ ୮:୨	ଗଣ୍ଯ ୧୯:୩୭	୧ ମ ଜାନ୍ମ ୨:୧୭
ପରକାରିତ ୮:୧୧	ଗଣ୍ଯ ୧୨:୨	୨ ଘ ଜାନ୍ମ ୧:୨
ପରକାରିତ ୧୧:୭	ଗଣ୍ଯ ୧୩:୭୭	ଜିଭମ ୧:୧୩
ପରକାରିତ ୧୭:୮	୧ମ କରନ୍ତିୟ ୧:୨୦	ଜିଭମ ୧:୨୪
ପରକାରିତ ୨୦:୮	୧ମ କରନ୍ତିୟ ୨:୭	ପରକାରିତ ୧:୭
ପରକାରିତ ୨୦:୯	୧ମ କରନ୍ତିୟ ୨:୭	ପରକାରିତ ୧୮:୧୮

aiðios

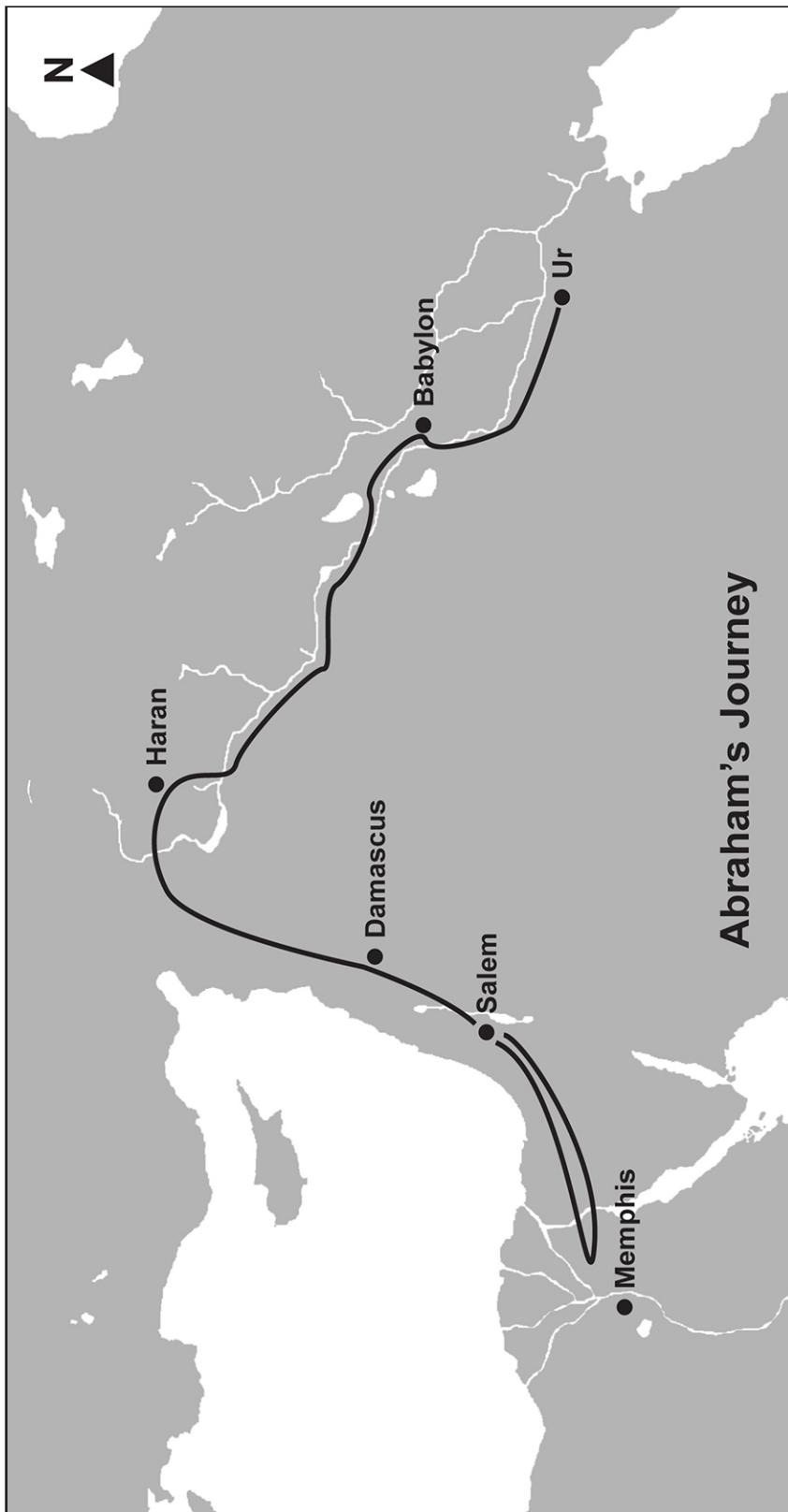
କର୍ମିଦିନ ୧୦	୧୮ କରାତୁଇୟ ୮:୧୩	ପରିବାରିତ ୫:୧୩
ଜିଲ୍ଲାଦିନ ୧୦	୧୮ କରାତୁଇୟ ୧୦:୧୧	ପରିବାରିତ ୭:୧୭

ajōn

aiōnios

ମାତ୍ରିର ୧୮:୮
ମାତ୍ରିର ୧୯:୨୭
ମାତ୍ରିର ୧୯:୨୯
ମାତ୍ରିର ୨୦:୪୧
ମାତ୍ରିର ୨୦:୪୭
ମାରକ ଶୀ ୨୫
ମାରକ ୧୦:୨୭
ମାରକ ୧୦:୩୦
ଲୁକ୍ ୧୦:୨୫
ଲୁକ୍ ୧୨:୫
ଲୁକ୍ ୧୮:୧୦
ଜାନୁର ଶୀ ୧୪
ଜାନୁର ଶୀ ୧୭
ଜାନୁର ଶୀ ୩୨
ଜାନୁର ୪:୧୪
ଜାନୁର ୪:୩୨
ଜାନୁର ୫:୨୪
ଜାନୁର ୫:୩୯
ଜାନୁର ୨୨:୨୪
ଜାନୁର ୨୨:୨୭
ଜାନୁର ୨୨:୨୮

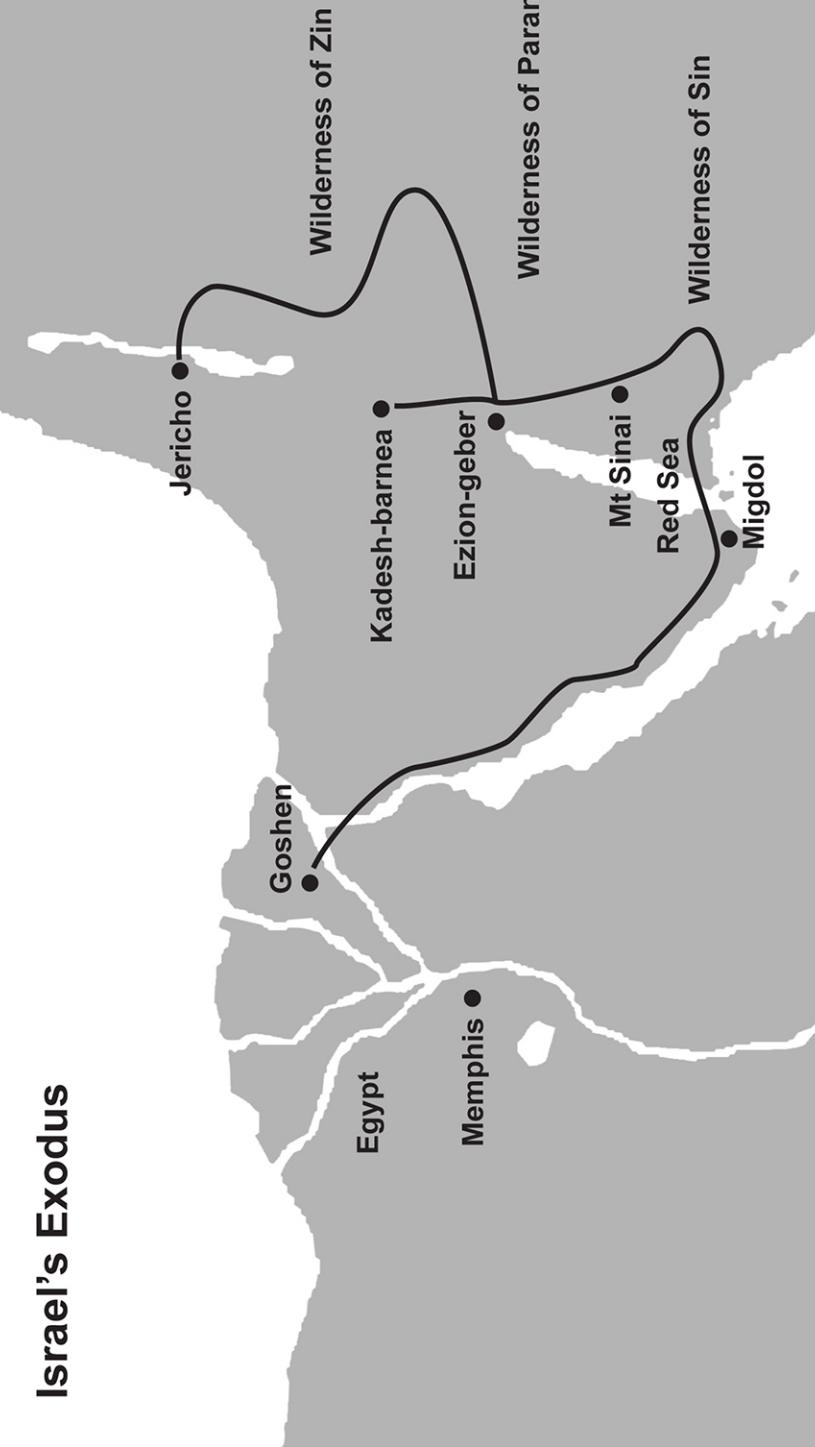
ମାରକ ୧:୪୩	Psalms 89:୪୮
ମାରକ ୧:୪୪	Psalms 116:୩
ମାରକ ୧୨:୪୦	Psalms 139:୮
ମାରକ ୧୭:୨	Psalms 141:୨
ଜାତୁବ ୩:୩	Proverbs ୧:୧୨
ପେରିତ ୧୩:୪୭	Proverbs ୮:୫
ପେରିତ ୧୩:୪୮	Proverbs ୨:୧୯
ରମିଯୁ ୨:୨	Proverbs ୨:୨୨
ରମିଯୁ ୨:୨୧	Proverbs ୮:୧୮
ରମିଯୁ ୨:୨୨	Proverbs ୧୦:୧୮
ରମିଯୁ ୨:୨୩	Proverbs ୨୩:୧୪
ରମିଯୁ ୨୭:୨୪	Proverbs ୨୭:୨୦
ରମିଯୁ ୨୭:୨୭	Ecclesiastes ୮:୧୦
୨ୟ କରନ୍ତିଯ ୪:୧୭	Song of Solomon ୮:୨
୨ୟ କରନ୍ତିଯ ୪:୧୮	Isaiah ୪:୧୪
୨ୟ କରନ୍ତିଯ ୪:୧୯	Isaiah ୨:୧୧
ଗାଲାତିଯ ୨:୮	Isaiah ୧୪:୫
୨ ଦେଶଲନିକିଯ ୧:୯	Isaiah ୧୪:୧୧
୨ ଦେଶଲନିକିଯ ୨:୧୭	Isaiah ୧୪:୧୪
୧ମ ତିମତି ୧:୧୭	Isaiah ୧୪:୧୮
୧ମ ତିମତି ୨:୧୭	Isaiah ୨୨:୧୪
୧ମ ତିମତି ୨:୧୯	Isaiah ୨୮:୧୮
୧ମ ତିମତି ୨:୨୦	Isaiah ୨୮:୧୮
୨ୟ ତିମତି ୧:୯	Isaiah ୨୮:୧୮
୨ୟ ତିମତି ୧:୧୦	Isaiah ୨୮:୧୮
ତିତ୍ୟ ୧:୨	Ezekiel ୩୧:୧୧
ତିତ୍ୟ ୩:୨	Ezekiel ୩୧:୧୨
ତିଳମନ ୧:୧୪	Ezekiel ୩୧:୧୭
ଏହିର ୪:୫	Ezekiel ୩୧:୨୧
ଏହିର ୩:୨	Ezekiel ୩୧:୨୮
ଏହିର ୮:୧୭	Ezekiel ୩୧:୨୯
ଏହିର ୮:୧୪	Hosea ୧୨:୧୪
ଏହିର ୮:୧୫	Amos ୮:୨
ଏହିର ୧୩:୨୦	Jonah ୨:୨
୧ ମ ପିତୃର ୫:୧୦	Habakkuk ୨:୮
୨ ଯୁ ପିତୃର ୧:୧୯	Tartarō
୧ ମ ଲାଥନ ୧:୨	୨ ଯୁ ପିତୃର ୨:୪
୧ ମ ଲାଥନ ୨:୨୪	Questioned
୧ ମ ଲାଥନ ୨:୧୪	None yet noted
୧ ମ ଲାଥନ ୨:୧୧	
୧ ମ ଲାଥନ ୨:୧୩	
୧ ମ ଲାଥନ ୨:୧୦	
କିରଦା ୧:୨	
କିରଦା ୧:୨୧	
ପରକାରିତ ୧୪:୨	
eleēsē	
ରମିଯୁ ୧୦:୩୭	
Geenna	
ମାତିର ୪:୨୨	
ମାତିର ୪:୨୯	
ମାତିର ୪:୩୦	
ମାତିର ୧୦:୨୮	
ମାତିର ୧୮:୩	
ମାତିର ୨୩:୧୪	
ମାତିର ୨୩:୩୩	

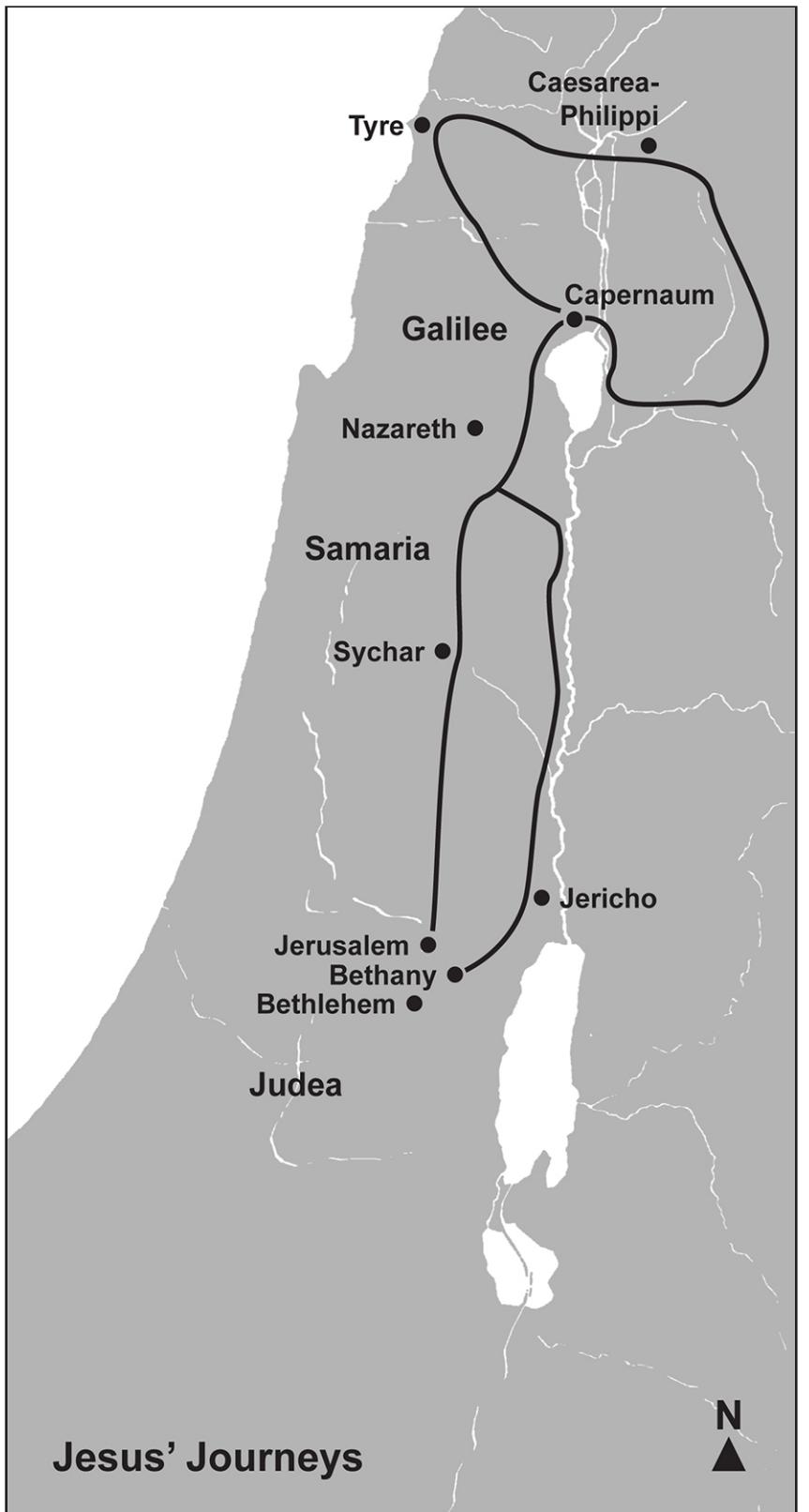
। ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଲା କାଳିନ୍ଦୀ ଏହାର ପାଇଁ ଅଧିକାରୀ ହେଲୁ ଏହାର ପାଇଁ ଅଧିକାରୀ ହେଲୁ ।

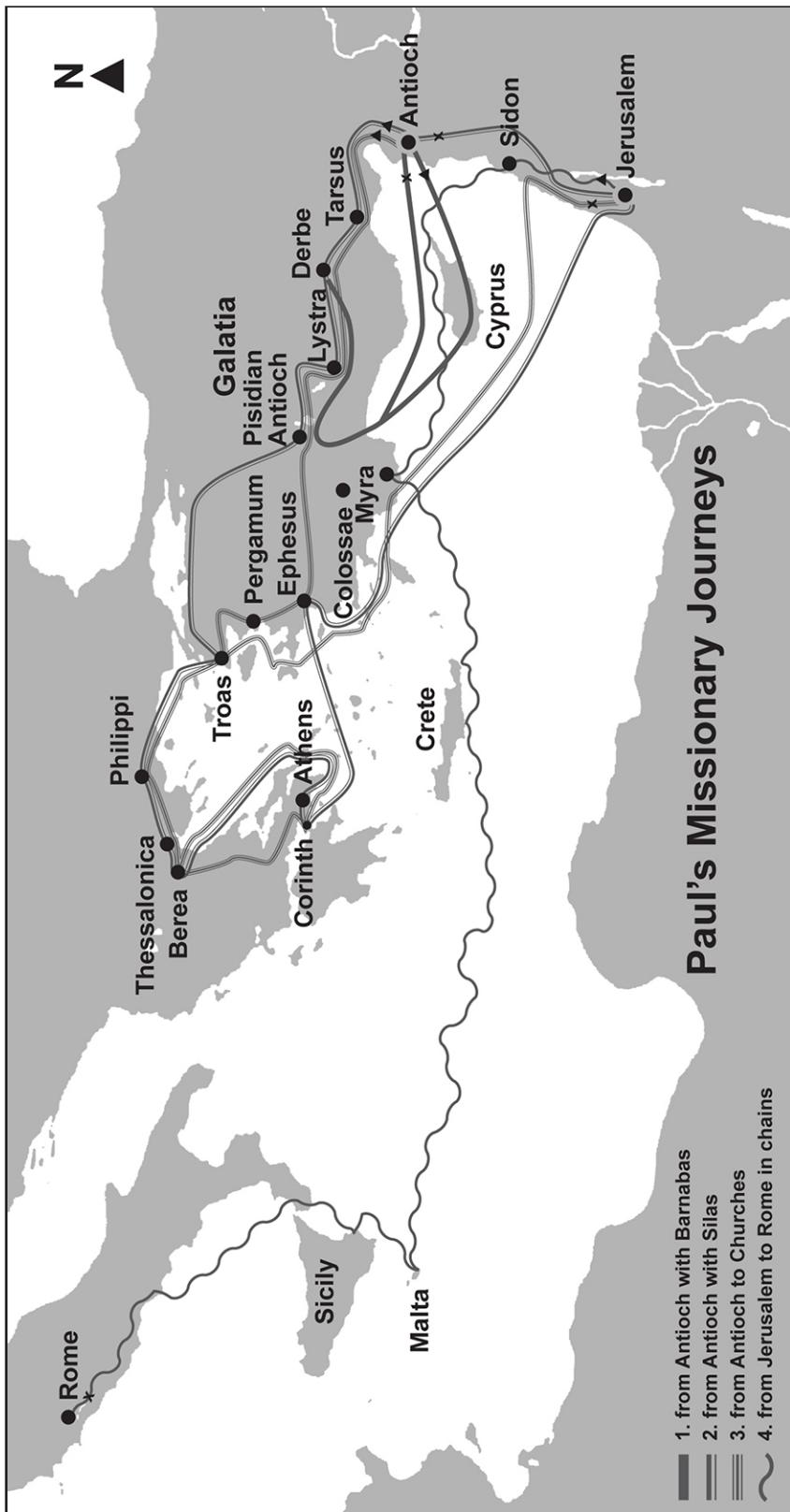
Israel's Exodus

N ▲

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

ମୁଖ ପାଇଁ ଏହା ଲୋଜିକଳି, ମୁଖ କିରିପଣ ଦିଅସି ଗାନ୍ଧାର ଯେବେବାରିଆ । ପରମାତ୍ମା ମହାନ ମହାତ୍ମା ଅଥି ତାଙ୍କ ଶିମାଦି କରିବୁ ଜୀବନକାରୀ ଦୂର ଏବେବାରିଆ । କିମ୍ବା ବାଜାରେ କାନ୍ଦାଳିବାରି ଦୂର ଏବେବାରିଆ । - ଉତ୍ତର ଏ.୧

Creation 4004 B.C.

- Adam and Eve created
Tubal-cain forges metal
- Enoch walks with God
- Methuselah dies at age 969
- God floods the Earth
- Tower of Babel thwarted
- Abraham sojourns to Canaan
- Jacob moves to Egypt
- Moses leads Exodus from Egypt
- Gideon judges Israel
- Ruth embraces the God of Israel
- David installed as King
- King Solomon builds the Temple
- Elijah defeats Baal's prophets
- Jonah preaches to Nineveh
- Assyrians conquer Israelites
- King Josiah reforms Judah
- Babylonians capture Judah
- Persians conquer Babylonians
- Cyrus frees Jews, rebuilds Temple
- Nehemiah rebuilds the wall
- Malachi prophesies the Messiah
- Greeks conquer Persians
- Seleucids conquer Greeks
- Hebrew Bible translated to Greek
- Maccabees defeat Seleucids
- Romans subject Judea
- Herod the Great rules Judea**

Jesus Christ born 4 B.C.
(The Annals of the World, James Usher)

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- Jim Elliot martyrdom in Ecuador
- John Williams reaches Polynesia
- Zinzendorf leads Moravian mission
- Japanese kill 40,000 Christians
- Jesuits reach Mexico
- Martin Luther leads Reformation
- Gutenberg prints first Bible
- Franciscans reach Sumatra
- Ramon Llull trains missionaries
- Crusades tarnish the church
- The Great Schism
- Adalbert martyrdom in Prussia
- Bulgarian Prince Boris converts
- Boniface reaches Germany
- Alopen reaches China
- Longinus reaches Alodia / Sudan
- Saint Patrick reaches Ireland
- Carthage ratifies Bible Canon
- Ulfila reaches Goth / Romania
- Nicæa proclaims God is Trinity
- Denis reaches Paris, France
- Tertullian writes Christian literature
- Titus destroys the Jewish Temple
- Paul imprisoned in Rome, Italy
- Thomas reaches Malabar, India
- Peter reaches Gentile Cornelius
- Holy Spirit empowers the Church**

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?	▶ Genesis 1:26 - 2:3	Mankind is created in God's image, male and female He created us
How are we sinful?	▶ Romans 5:12-19	Sin entered the world through Adam and then death through sin
		When are we? ▼
Where are we?		Innocence Fallen Glory
	Eternity Past Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law 1500 B.C. Christ 33 A.D. Church Age Kingdom Age
God	Father John 10:30 God's perfect fellowship	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light John 8:58 Pre-incarnate Psalm 139:7 Everywhere John 1:14 Incarnate Luke 23:43 Paradise
	Son Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5-13 Punished in Hades until the final judgment
Mankind	Living Deceased believing Deceased unbelieving	Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command 2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus
	Holy Genesis 1:1 Imprisoned No Creation No people	Revelation 20:13 Thalaasa
Who are we?	Fugitive Angels First Beast False Prophet Satan	Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind
		Revelation 20:2 Abyss
Why are we?	▶ Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

ଦେଖିଆ at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

ଦେଶ ତଥା ସେବନ୍ଦରେ ରଖିଲା ଏହାର କର୍ମଚାରୀ ଜାଗା, ସେବନ୍ଦରେ ଲାଗେ ଜାଗା, ସେବନ୍ଦରେ ମରି ଯାଏଥା । କାହା, ଏଥାରୁ ପ୍ରକଳ୍ପାବଳୀରେ ନାହିଁବାର ସେବନ୍ଦରେ ତୁମ୍ଭ ଦିଆଇ । - ମହିର ଗ୍ରୀ